סידור

מהאר"י ז"ל

הנקרא בשם

קול יעקב

הן אלה קונטרסי דרכיו של הרב המקובל האלקי מוהרר **יעקב קאפיל** נרו יאיר אשר גלה מצפוני החכמה את מקורה הערה וסקל קמטוניה כל רז לא נאנס ליה בכעו מצפונים. **מעגלותיו** ירעפון דשן. לתורו הלכו כל תלידיו בשן. נחל קדומים ההולך קדמת דנו"ר ודמין כחדשין. קמץ מלא חפני עמדתי להוכיחה לפני ה' תמיד והריס את הדע"ן. לתקין על סדר **כאר"י** ויובא פירושין. ערך השולחן לפה הלפות במערכת מטורה הטהורה. לתורו יפעו כל בית ישראל ואליו יכתרו לשמוע דברת תבדיו בדרך ישרה אשר הוא מעשרת לעושים תוו מפעלות תמים דעים סתרו יושר. בדעת ובכושר. כאשר ירגו הבא לנקט תורות ושושנת העמקי"ם בשערי גמו בשערי **גן העדן**

גרוקט אין מלאוט לון וללינשען גיבערנעמען מיט בהולינונג לייגר העכשט פערהרדעטנטן קייזערליכן לענזור לון רגע: כאר"י דוב בער בן ישראל סג"ל: הקטן דוב בער בן פסח זצ"ל:

גם אלה לחכמים יבינו מדעתם כי לא כגוי שהיו בימי חכמי הש"ס ז"ל הגוים התלמידים מהו מתגוררים בתרלותם כי המה היו עובדי כוכבים ומזלות ודבקים בכל התועבות לא יעשו את ה' ואת דבר קדשו לא הכירו. אבל העתים שנותינו את ה' הם ירחים ונתנין

כבוד לתורתו עושים משפט וצדק בתרלותם וחסד עם היהודים החוסים תחת כנפיהם ולילה לנו לדבר או לכתוב סוס גנאי עליהם ולא תקום שנאה בסדריהם גוי או נכרי או מומות העולם ובדומה הכוונה על עכו"ם תותם שהיו בימי חכמי המשנה:

הובא לבית הדפוס ע"י הרבני המופלג מוהר"ר **אהרן** נ"ץ דק"ק **מעזירטש** גדול נ"י

ואפירין נתטייה להגיה מהור"ר **ישכר בער** בהרבני החסיד **חיים צבי** זצללה"ה מק"ק סלאוויטא אשר הציל זהב מכיסו להוציאם הדפוס ה' יכלם פעלו ומשכורתו ויתריך ימיו ושנותיו בטוב ובנעימים ויהיה למעלה למעלה אמן

נדפס

בסלאוויטא

תחת ממשלת אדונינו הקיסר חוסט פייסווייטליוושי דערזחווינסט ווילינר התסידתר מיתפירשטער **אלכסנדר פאולאוויטש** סתמיע דערזיעט חוסט רחסיסקי התסידתר חוסט מילעסטיווסיע יר"ה:

בשנת רחצית חכמה קנה חכמה ובכל קניניך קנה בינה לפ"ק

שער של הסידור קול יעקב
הוצאה שני — פקסימיליא

פתחו שערים ויבא גוי צדיק

סידור

מהאריז״ל

הנקרא בשם

קול יעקב

הן חלק קלות דרכיו של הרב המקובל המלקו״י ע״ה ויסד״ר
יעקב קאפיל מים ליפשיץ אשר ג לה
ע״פ מה שהבטיח את עקרם העתם ומקל קושיות כל ז לח
חיים כיה בצו ע״פ מה שנגלותיו ירעפון דשן לתורו הלכו.
כל מצירי בצן ומל קדושים הסולך קדמת אשו״ר ודמין כהדשין
קנץ ועלח תפני טבוחת לחזכרתה לפלי כ׳ תעיד והריס את הדם״ן
התקין על סדר המערכה דבולה כאר״י והיבם פירושין
ערך השלחן לפה הלפית בעירבת ע״פ הטהורה
לתורו יפעו כל בית ישראל ולליו יהרו לשמוע דברת תצירו דרך
ישרה תשר הוא תפלה׳ לעושים חזו ופעלו׳ תמים דעים סתרו ויאר
בדעת ובכושר. כלשר יהלו הבא לללק תורות ושושנת העמק״ים
בשערי גן העדן

הובא לבית הדפוס ע״י הלחדך מו״ה אברהם יהושע העשיל
בהרב הלדיק המפורסם בג״ע מו״ה יהודה הגרשון זצ״ל

Sidur Kol Jakob

Stauropigianische Instituts-Druckerei in Lemberg 1859

המפתח הוא בסוף הסידור

התנצלות ולא הקדמה

אודה לה' הטוב על חסדו ואל אמתו אשר עשה עמדי ועם בני ביתי הי"ו, אשר הניח אותנו לפליטה גדולה ויביאנו עד הלום אחרי שנות יסורים ועינויים קשים מתחת ידי הארורים ימש"ו, ואמרתי לתקן דבר טוב כקרבן תודה לא-ל הגומר בעדי.

ועלתה במחשבתי להוציא מחדש את הסידור הקדוש הזה, אשר נשאר אצלי בדרך נס מירושת אבותי, אפילו מי שאין לו עסק בנסתרות עם כל זאת יכולים להשיג מעט מן הכתוב בו, ומה גם כי זכות וסגולה הוא להחזיקו בתוך הבית. והסידור הזה הוא יקר המציאות ואינו בנמצא כלל. והנה טרחתי ויגעתי עליו להגיהו מטעויות של הדפוס הקודם, ולהוציאו בתכלית היופי והשלימות. לכן תקותי חזקה שאחינו בני ישראל לא יעשו עולה, ואדם אוסר את שלו, ושום בן אדם לא יגש להפסידני ולהדפים הסידור הזה מחדש.

ואני תפלה שזכות המחבר הקדוש ז"ל והתפלות הקדושות יעמוד לי ולכל בֵּ"ב ולכל אחב"י להוושע בכל מיני ישועות עבג"צ ב"ב.

בחודש זיו שנת תשכ"א לפ"ק, פה ניו-יארק יצ"ו.

חיים ראטטענשטיין
בן הרבני מוה"ר מנחם ז"ל

149 Rodney Street Brooklyn 11, N. Y.
EV 7-6908

בדפוס סענטרי פרעס אינק. (חיים ווייניריץ)

Printed in U.S.A. by
SENTRY PRESS, INC.
537 WEST 53RD STREET
New York 19, N. Y.

הסכמת הרב הגאון המופלג

הסכמת מרב המאור המפורסם מים מלקי קדום יחמד לו מהור"ר **אשר** מ"מ דק"ק **אוסטרהא**

שופרא דיעקב מעין סופרת למלם קלמתי . כחד מן קמתי . למר כתם על כתבו כתבות לור תורתו של מלים מי מנדר מתוך המם לו נופת כמות רום חיים . בדומו מי מכים . מלים מלקי **האר"י** זצוק"ל ה"ה מקובל הגדול המפורסם שמו כמער את רבים המעות מו' **יעקב קאפיל** מים ליפמין **ממעזירטש** גדול שמעלת למתמת מכמים וידועים שמקובל בילם שזה המידוד נוסה כוונת המר"י זצוק"ל יצא מת"י המלם הגדול מהו' יעקב קאפיל הכ"ל למר המדיר הכל על נכון ומלר דבריס טובים המעלים בתוכו ה"ה העיר לבו של הרבני המופלג הותיק מהו' **אהרן** נמהו' **יהודא ליב** ס"ץ מ"עזילמס גדול להפיס את המידוד הכ"ל ולהודיע מעמו לכלים :ושם חומס לא לריך לדיני כי מפי השמועה שמעתי שהמידוד הזה נלמד הנמר הגדול קדוש עליון מ"ו **הבשע"ט** נצגי"מ ויאר בעיניו לך להפקת לנון הרבני מוהר"ל לנוח עה"מ בעין השגת גדול הגאי גוזר לומר למען יפוזו מעיוותיו חולה של כבוד מרב מהור' קאפיל הכ"ל ושלא יהיה נכשל מוהר"ל בהשגת גדול הגאי גוזר שמלילה לשום לדס להבדיג גדולו להפיס את המידוד הכ"ל ומשך עשרה ימים מיום כלות את הדפום והשומע שלום יהיה לו הכ"ד הבא על המתום יום ג' ול"ו לחודש כסלו תקמ"ג לפ"ק נאום הקטן **אשר צבי** נמ"ל השמוע מהור"ר **דוד** ז"ל **מאוסטרהא**

ויאמר אברהם

הנה נעיתי עתה מדרך רוב המתעסקים בהפקת ספרים . כי זה דרכם למו להוציא לאור ספרים כאלה הנקראים מכל לים ולים ומומים להבדין בם ושעשע וממוקס עשם למען ידעו הקופלים עליהם מולם תכלי לעומתם בחרתי לי עתה ספר העומד בדומו של עולם ולך יחידי סגולה יצינו את הסדומות הכמומים בו . הלא הוא הספר הקדום הזה למר הנני נותן לפניכם פה הוא אור הקדם וסגולת רזין עלמין בקדמו . ולך לבפת יתר תבי לספר בכבוד תהלתו כי מי זה לא ידע את יקר תפלמת גדולת הספר הנעלם והנפלא הלזה וכל המרבה לספר בשבחו הרי זה פוגם בכבודו . כי כל השומע יחמל לו . וכי מיימתיבו לכולבי שבחי דמרא דין . לך תקותי בלבבי מעוזי וזכות המאבר הקדוש נבנ"מ . שלא יקופה שכרי ועמלי לא יהיה לריק . כי בחמת הרבתי מלא עמל ויגיעה על שזכיתי להוציא לאור הספר הזה לאור עולם בהכלית היופי והסידור והנהי"ם מדוייקת עד מקום שיל לדם מגעת ולא הקתי על הוצי למען תבי מלחמת הקדם הזה שלימה בכל פרטיה ולא תחסר כל בה . לקיים מה שנאמר בספרים הקדושים שקודם ביאת הגואל לדק תתגלה הלעת בהרבה כמ"ש ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים לכ"ש ולם יעזרני ה' כי יאוד הכתף לחבר חולמתי על הספר היקר הזה אל כיסי אלין שניה ידי להפיס עוד ספרים יקרים וקדושים כאלה לזכות את הרבים :

לבוב בחודש השלישי תרי"ט . **אברהם דרוקר**

ידוע למוי לכל עמינו בני ישראל שבעות נפל בדפום בעת הדפסת הספירה שהדפס סיו בשקום **לעומר** בלמ"ך **בעומר** בצ"ת והבעל מגיה לא הס עיונו עלא ויתלו בוקי קרוקי בבעל המחבר מ"ר שהלעתו בעשה זאת ולא נזכר בכתבי קודם של המחבר הזאת ולא עלה בלבו לבעות הטומאת שבבר העידו כמה מהגדולים שהלקי **האר"י** ז"ל נוסחתו לעומר בלמ"ך וידוע שהולאת הדפום רבה למזור ולדפום מחדש ובעומים תבחנו בעשליו כי בני ישראל יחיו לבבם לדבריו תלה ויברכו בברכת כהנים למן :

תודתי הנאמנה נתונה בזה לכבוד הרה"ג ר' **אהרן ארי' כ"ץ שליט"א** רב בברוקלין, עבור אשר השאיל לי לצורך ההגהה את העקזעמפלאר של הסידור הנוכחי אשר ברשותו.

המו"ל

הקדמת הכותב

אמר

הכותב בחשר שברוב הגדות וחריכת הגלות אמר מחקר הדעת ומפחמו הלבבות בכן אמרתי לפתוח פתח קטן כמודו של מחט וכיון דרווח ממילא רווח והנני נותן לחמי ומימי לחמים לחיים כמוני או לפחות מערכי כי אם לא יהיה בידו מפתח החיצון לידי יוכל להכנס לפני ולפנים בכן אכתוב שורות אחים שהן הדבה מעט הכמות יחזק רב האיכות • אך נפשי בשלחני לכל המעיין בפירושי ולפוש רהיטא ירחה בעיניו שלפעמים דברי החתרונים סותרים את הרחשונים או לפעמים ידמה בעיניו כי הם נגד כתבי האר"י ז"ל אל יחשוב מחשבה זרה • אך יעיין היטב בדברי ובדברי האר"י ז"ל ירחה ויבין כי כל דברי מיוסדים על אדני פז וכולם

מרועה אחד ניתנו • ואם תרון לבך שוב אל המקום ועז"ב והמיות רוח ושוב : (והא לך המפתח)

והנה כל מה שהוספתי טופך משלי הלבתי לו ליוסיף והוא מקיף בשני חלקי לבנה ויד הרמה מתוח כנגדו בחשבע המלחמה שהוא קוד בריח התיכון שהוא דרגת דיעקב :

דעת הוא עילת כל העילות וסיבת כל הסיבות ולא הרשיון להתבונן בו כלל ועיקר רק דעת אותו לאומה לאומן בחיוב מציאותו בחימה בירחה ברחת וזיע כי מלכותו בכל משלה ולרוב העלמו לא ידלק בו שום שם משמות הקדושים ואפילו שם הגדול ב"ה וק"ו לשאר שמות וכיוצים רק כולם מעידים על אמתת מציאותו ואחדותו ושלטונותו בכל המלחים לבך אין לנו אלל בעל הרצון יתחבח שמו בפי כל ברואיו אלל בכל הברכות וההודאות ובכל העיונים והכוונות מוקטר ומוגש לשמו • לשמו דייקא • ולו דומיה תהלה כי הוא מקור הברכה החיים והמחד ושמ"ר שהוא רצונו כי הרצון הוא שמ"ן במכוון • והוא אורו המתפשט ע"י הרצון המתחלף נגד"ל והוא מתברך מן המקור ומאיר לעולם כולו בכבודו • ולזה האור שהוא רצונו והוא שמו המתייחד עמו בחדות נמור ואמיתי אין לכוונתו ג"כ בשום שם לרוב העלמו • כי אם בשם אין סר"ק שהוא רוח דקו"ר במכוון ברצונו הטוב שדרכו להיטיב ברח את כל העולמות כדי להיטיב להם שאם אין עולם למי ייטיב וגם להוליח כל שמותיו שהיו גמוזים ברצונו ומוסרשים ברצונו שהוא שמו והיו בו בכח הנעלם וכדי להוליאם מכח אל הפועל שיהא הוא נקרא ע"י שמותיו המעידים על מציאותו ואחדותו ויכלתו והשגחתו בכל הכללים והפרטים שזה מי שאפשר אלא ע"י שהמלאים ע"י רצונו • והנה נאלל מאורו כמה אלפים עולמות ונקראים כולם עולמות של אין סוף לרוב הנעלם ואין לנו השגה בהם וגם מעשה התחתונים אין מגיע לשם ולכן לא ניתן רשות להתבונן בהם ולכל העולמות הם דרך שלשלת נעוץ סופו בתחלתו של עולם שלמעלה ממנו ויש מהם שנעשים דרך עיגולים והם כגילדי בלים הגדול מקיף את הקטן ויש מהם נעשים דרך קו ישר והכל דרך עילה ועלול עד שהגיע רצונו לברוא תרבע עולמות הנקראים בפי חכמי אמת תיבה בריאה יצירה עשייה-וזהם נגד ד' אותיות הוי"ה ב"ה היינו י' תיבות ה' בריאה ו' יצירה ה' עשייה ורצונו שהוא אורו הוא מקיף את כל העולמות וגם הוא מן מקף מהם היינו שמתפשט קצת אורו בתוך העולמות דרך קו הישר ואין שום דבר יוצא חוץ ממנו ואפי' קטרת אחרית יש בו מעט ניצוץ קדושה הממ' אותו בכוח הכחוב ומלכותו בכל משלה כידוע ליודעי חן שאם לא תאמר כן הרי עשיתיו אותו רשות בפני עלמו • והנ' עולמות הנזכר דרך כלל נקראים גן העדן שהקב"ה משתעשע שם עם הצדיקים כי עד שם מגיע מעשה התחתונים להרע או להטיב והעיקר ע"י אומה הישראלית לאשר הם עשוסים מני בטן כידוע לי"א ונשמותיהם הם חלק אלהי ממעל ממש והם חבל נחלתו ובזה החבל הם קשורים בתקות חוט השני שעל זה נאמר ויש תקוה לאחריתך וכל ל' יש לו שורש בשמותו למעלה ומזה השורש יורד אור מלמעלה אל בשמתו למטה דרך אותו חוט התקוה והוא סוד המבואר בתוספתא כי לכל צדיק וצדיק יש לו ב' שמות הא' למטה וא' למעלה שהוא במקום שהוא מוסרש למעלה • והנה אם תאמר בקצה החבל למטה ותעגיב אותו למטה יעגיב כל החבל למעלה עד מקום קשורו שם ולכן כל היש ישראל אשר לא סר מדרך הישר ומקבל מצות ועוסק בתורה ומכוין ביחודי' יש כח בידו להרבות הספע אור גדול מלמעלה מרצון הקדוש לכל העולמות עד שמגיע לשורש נשמתו דרך הצינור שהם השמות והכחוים והמדות וכל העולמות מתברכים ע"י וזה עיקר עבודת האדם שלכך נברא דכתיב ויצימהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ואם מ"ש סר מן הדרך הישר אזי נסתמים כל הצינורות המגיעים לשורש נשמתו כי כל נשמה יש לו צור מיוחד ואז שפע האור היורד מלמעלה הולך דרך עקלתון להוא דלקרי נחש עקלתון ואז חוזו מחיר למעה בשמתו והנו

הקדמת הכותב

הקדמת הכותב

תדע כי לעולם כשאור הקדום יש לו עליה למעלה ומתחלק ממקומו חזי יפחיר לחבריו ברכה והוא סוד הרשימו
על אור הראשון שנאחר לעולם במקומו הראשון ואחר שעלה זה הכתר הנזכר שהוא ס"ת למעלה ועלה בעולמות
של ס"ת כשאחר הרשימו במקומו ועלו שם גם מכמ"ה וביה"ה העיקרית דאצילות במקום שהיו שם תחלה
ע"פ הו"ד דכתר עליון שהוא-ס"ק והלבישו לאותו אור הרשימו של זו הע"ה דכ"ע ונמצו ג"כ כל אחד פרצוף
שלם בדיוקנא דאדם שהם עשר ספי' אלימות ומן פרצוף החכמה שהוא סוד מוחא שתיתאה נעשה פרצוף הין
ואתוכו מתלבשים ז' ספירות תחתונות דעתיקא קדישא הנק' עתיק יומין ומן ספי' הבינה העיקרית נכללה ג"כ
פרצוף שלם בי"ס שלימות ונקרא אריך למפיו ודע כי הע"ק מתלבש רק בחי"ן בז' תחתונות שלו ושלש ראשונות
שלו שהם תלת רישין הנ"ל נשארו מגולין למעלה כמ"ל לאבל פרצוף חי"ן מתלבש כולו בתוך פרצוף דאריך
אנפין ולא נשאר ממנו מגולה רק הגלגולת שהוא סו"ד דחי"ן והוא קרקפתא דתפילין ולהו הב' פרצופין
דעתיקא קדישא ואין ואריך הם סוד ג' רישין המזכירים בתפלת דאמר תלת רישין דתגלפו לעילא לעילא
דלא לעילא מן דלא ולא לגו מן דא ושיבה בלשונו לכוכא גדולה מאוד והיינו שרישא דע"ק הוא ריש עילאה
דלא לעילא מן דא פי' מן ריש"א דחי"ן לפי שכל הג' רישין שלו שלעולם הם נכללים בראש אחד כמ"ש
והוא לעילא מן דא פי' ריש"א דחי"ן שאחרו כולם למעלה מגולים ולא לגו מן דא פי' ריש"א דאין הוא בגו
לעיל ג' ראשונות נקראים ראש אחד שאחרו כולם למעלה מגולים ולא לגו מן דא פי' ריש"א דאין הוא בגו
ריש"א דאריך"ך שלא נשאר ממנו מגולה רק במיוחד הכתר שלו והוא כל הג' פרצופים שהם ע"ק וחי"ן ואריך
לפי שנעשה מע' ראשונות של ג' ספירות העקריות דאצילות שהם כמ"ב שהם נקראים לעולם ראש אחד לכן
כולם נקראים ראש אחד וע"ש הרוש שנזכר בזה החכמה אריך למפיו הוא בכללו כל הג' פרצופים והוא בכלל
כל הג' הוא ראש התאילות ונקרא כתר התאילות ונקרא כתר התאילות ונרמזים בקיצו של יו"ד של הוי"ה לרוב
דקותם והעלמם • ולכן תדע כאשר אתמנת לפעמים שהיו מונה את ספירת הכתר בתוך העשר של התאילות
רק שמונה אותו לפ"ם הוא רומז לכתר עליון שוד לאדם קדמון שהוא בלתי נכלל בעולמות אין סוף לרוב העלמו •
וגם כל התורות שיוצאים מזה הפ"ק שמזה נגזו כמה וכמה עולמות כולם נקראו בשם אין סוף לרוב העלמם
והיינו מניני שם משנה התחתונים כי תמיד אור פ"ם ממש שופע בו ולא יפסר המוג וגם לפעמים רומז לעתיקא
קדישא שלפעמים נקרא ג"כ בשם פ"ם לפי שג"ר שלו נשארו למעלה מן התאילות כמ"ל וגם אור פ"ם ממש שופע
בו דרך מעבר האדם קדמון ומקבל האור בלי מסך כמו הפ"ק והוא נקרא ריש"א דיסופיפ דכל היסופיפ שבכל
הנפתין נלהטות מאורו לבל השאר ספי' דאצילות לקח שאחרו שאור אין סוף ממש מאיר בכל התאילות עכ"ז
הסתקבלים דרך מסכים אם רב ואם מעט לבל האריך"ך שהוא כת"ר דאצילות הוא נמוה לעולם במניני העשר
של התאילות• וזכור כל זה הרי אתבאר לך סוד הכת"ר דאצילות גם תדע שיש באריך"ך י"ג תיקונים בריש"א דיליה
וגם י"ג תיקונים בדיקנא דיליה והם סוד י"ג מדות הרחמים וכל מה שאני כותב כאן לדיק הכל ביאור
רמב והרוצה לעמוד על תכונתם יעיין בעיון היטב בתיבורי שבה"ע ושם יראוה למתוקו כי שם כל הדברים
מבוארים בתר היטב לאילותם ותיקונם מולשם ומובשם מלבם ומעמדם והתלבושם זה בתוך זה וטעמם

ועימוקם הכל על נכון :

והנה תדע שאחר שעלו מכמה וביה העיקריות ועשה מהם ב' פרצופים שהם חי"ן ואריך"ך כנ"ל הניחו ג"כ אור
ריפוזו במקומם והם במקום שעתה הוא מס"ד ונגבור"ה דאריך"ך שהם סוד שני זרועות דמ"ק • וזיינו
ריפוס החכמה במקום שעתה מס"ד דמ"ק ונבינה מזה הריפוס פרצוף שלם בי"ס שלימות ונקרא לבא •
עתה מכמה דאצילות לפי שבינה מריפוס של החכמה דאצילות וכשמושב עשר ספי' דאצילות ומושב החכמה
דאצילות הוא זה הפרצוף הנקרא לבא • ומן ריפוס ביה העיקרית העומדת במקום גבור"ה דאריך"ך נבנה ג"כ
פרצוף שלם בי"ס שלימות ונקרא חיומ • ונקרא עתה ביה דאצילות לפי שבנינת מריפוס ביה העיקרית :
ותואם שני פרצופים שהם לבא וחיומ מלבישין לב' זרועות של אריך והמזה שלו עד טיבורי' דיליה ובמ"ק
עלמו יש בו סוד ה' מסדים וה' גבורות מלד הי"ס שבו והם יוצאים ומתגלים בהקלוות של הזרועות שהם סוד
ה' תלבשות ביד ימין שהוא מלובש בפרצוף לבא ולכן בחיומ הם ה' גבורות ולעולם החסדים כלולים מגבורות והגבורות מחסדים
המלובש בפרצוף חיומ • ולכן בחיומ הם ה' גבורות ולעולם החסדים כלולים מגבורות והגבורות מחסדים
והם סוד חסדים שבחסדים הם ה' וגבורות שבחסדי' הם ג"כ ה' וכן הגבורות שהם חסדים שבגבורו' וגבורות
שבגבורות ותדע שלעולם אין הגבורות שבחסדים שהם רוזא דזוכרא הנכללי' בחכמ הם יותר ממותקי' אלא מן
החסדים שבגבורות שהם רוזא דוקנא הנכללים בחיומ גם תדע שאו"א הנ"ל לפעמים נחלקי' כל אחד לב' פרצופים
וכל פרצוף נעשה מי"ס שלימות שיהיו פרצוף לבא נחלק לב' היינו מראשו עד טיבורו דילי' נעשה פרצוף אחד
ונקרא לבא עילאה ומטיבורו דיליה ולמטה נקרא ישראל סבא ובכללם שניהם נקראים חיומ עילאה ונרמזו
בחוט יוד של הוי"ה ופרצוף חיומ נחלקת ג"כ לשנים היינו מטבורו ולמעלה נקראת חיומ עילאה ומטיבורו
ולמטה נקראת תבונה ושניהם נרמזים בחוט ה' רלשון של הוי"ה והנה לפעמים יש זווג לאו"א עילאין בפני
עלמם וליעקב סבא ותבונה בפני עלמם לפעמי' שנכללי' לבא הוי"ה בפרצוף ו' וגם חיומ' שהי' בינ' שם תבונה
ב"כ פרצו' ו' ולא נמנקו' שהי' הפה דו"ם ותבונ' כשהיו ב' פרצופי' עתה שנכללו בפרצו' ו' סם הם היסוד'
דאו"א ולכן תמצא לפעמי' שהפה רומז אל היסוד כמ"ש רז"ל היכי דמי לחלתר בעוד שהרוק בתוך פיה וכן
רבים וזכור כ"ז הרי אתבאר לפניך גם מו"ב דאצילות :

גם תדע שמן שעה ספי' תחתונות דאצילות שהם מס"ד גבור"ה ת"ת נצ"ח הו"ד יסו"ד נבנה עכולם רק
פרצוף

הקדמת הכותב

פרלוף אחד והוא הנקרא זעיר תקפין והוא ג"כ מ"ס שלימות לך שים בו הפרש מן הג' רקמוטות שהג"ע שהם כמ"ב ד' תיקונ' שנתבארו לעיל מאירים בהם תמיד כל הי"ס לבל בזה הז"ת לפעמים שמאירים בו ג"כ ס' הי"ס שבו ואז נקרא גדול ולפעמים שאין מאירים בל הי"ס רק שהם ספי' הכ"ל נקראים שהם קטנות והג"ר שהם בהם האחרם ואז נקרא קטן שאין בו הרמת רלם ואין בו דעת וגם אין ביאתו ביאה וזה הזעיר לנקפין נתקן ג"כ לפעמי' לב' פרלופים והם ישראל ויעקב על דרך לבל עלאה וי"ס וזה הישראל נק' ישראל שתם ולפעמי' נק' ישראל זוט' בסוד הכתו' נער ישראל ואוהביהו וז"ת כולל לשניהם והוא נרמז בתות ו' של שם הוי"ה והנה מן ספי' המלכות העיקרית של תיקולת נבנה ממנה ג"כ פרלוף שלם בי"ס שלימות והיא נקרא נוק' דז"ת ובה ים עוד הפרש לפעמי' מאירים בה לל הי"ס שבה ואז היא בסוד הגדלות ולפעמים אין מאיר בה רק נקודה אחת שהיא בחי' הכת"ר שלה וכל שאר הט' תיקים מאירים ואז היא בהכנית הקטנות וע"ז נאמר על תרלוני שלמי שהרמוזת כמבואר בזוהר דמאמר היוקל ולכן היא נק' המפקלירין שחיבה מאירה ונק' סיהרא קדישא שכמו שהלבנה אין לה אור מעלמותה רק מה שמקבלת מן השמ"ש ונקראת לבנה ע"ש שבי להור מקורין לסומת כן זו הנוקב' ז"ת אין לה אור מעלמותה רק מה שמקבלת מן הת"ת שהוא סוד השמש כמ"ש לקמן והיא נגדלת מעט מעט עד שנגדלת שמאירים בה לל הי"ס ויש בזה שבעה בחי' בסוד ההתגדלות שלה ואין אנו כאן בביאורם ויחבארו לקמן בסוד קידם המודם והנה זה הנוקבא דז"ת נחלקת ג"כ לב' פרלופים והם נקראים לבה ורחל ולפעמים נכללו בפרלוף אחד כמ"ש לעיל בענין לימת עלמה ותבוז לך שים הפרש בזה כי לעשלה הזווג תמיד הוא לו"ת ו"ס עם תבונה לבל כאן לפעמים ים זווג ליעקב ולבה ויעקב עם רחל ולפעמי' ים זווג ישראל ורחל ויעקב עם לבה כמה שחכתו לבל במקומם ושניהם לבה ורחל נכללים בנוקבא דז"ת ונקראים מלכות תיקולת ונרמזים בתות ה"ת תחרונה של הו"ה לך ים הפרש בינלבה ורחל כי לבה לא נעשית רק מה שהאיר בלבד שהיא האחת מלכו' דתבונה ולכן לפעמים נרמזת בתות ה' דשמונה של הו"ה והיא כולה דיוקן ונקראת לפעמים שכינתא עלאה וגם ע"ש דתתכסיא לבל רחל נבנית מנקודה העיקרית של התיקולת והיא דיוקן רפיון ונקראת שכינתא תחתה ועלמת דתתגליא ולכן רחל נקראת עקרת הבית הרי לפניך לל סוגי הנשים של עולם התיקולת וסוד זיווגם ומעמדם ולל הבחי' שבהם יתבחרו בנקומם:

והנה אחר שנבנה עולם התיקולת ירדו י' יניקות אור מעולם תיקולת היינו מן אור חיקונית הבינה דתיקולת וגם יניקות אור המלכות דתיקולת ונבנה מזה עשר ספי' שלימות בעולם הבריאה שנקרא עולם הכסא שהוא נכסא לתיקולת וז"ס הרשב"י ז"ל לימת עילאה מקננת בכותלי והי"ס דבריאה הם כמו לל הי"ס דתיקולת ויש בעולם הבריאה לל הבחינת שיש לתיקולת וכל הפרלופי' לך שים בהם גם בחי' חיות ויתבחר לל אחד במקומו לך זה ההפרש דע כי בתיקולת אור ח"ס ממש שופע בו והט"ק מקבלו בלי שום מסך ושאר הספי' מקבלים זה מזה לך גם הספירה של התיקולי בעצמ' זכים ומצירי' מאוד ולכן הם מקבלים כולם מאור ח"ס ממש וז"ס בזוהר עלמת עלמ' לימו ומיימו חד בהון וכו' • אבל י"ס דבריאה לימם מקבלים מאור ח"ס רק לור הי"ס דתיקולת שמעל' בחוכ' דרך מסך מבדיל בוד פרצת המסך דשמי' והבדילה לכם הפרכת בין הקודש ובין קודש הקדשים כי התיקולת נקרא קודש הקדשי' והבריאה נק' קודש שתם בוד קדשים ללים שמקבלי' מתורייס דהוי' דתלפי"ן המאיר בתיקולת כמ"ש לעיל ותמוריים דהוי"ה דתלפי"ן בגי' ק"ל ולכן הם בוד קדשים ללים:

והנה אחר שנבנה עולם הבריאה בכל תיקוניס דילוה ירדו עשר יניקות מן עולם הבריאי' היינו מ אור חיקונית של ז"ת דבריאה של היניקה וגם ממלכות דבריאה ונבנו בינקה ג"כ י"ס שלימות בכל הבחי' שבבריאה וז"ש בזוהר ת"ת מקבן במלכיי"ם ים בזה העולם עוד חיזה בחיית שונות ויתבחרו במקומם. ודע כי כמו שים מסך הפרכת בין תיקולת לבריאה כנ"ל כן ים מסך מבדיל בין בריאה ליניקה וכל אלו המסכים הם בסוד המעקה כמו שבחרתי בחבורי שבה"ע הרי לפניך שכאן נתמעט עוד האור כי הברוח' מקבל' מן התיקולי' שהם שופע אור ח"ס ממש רק שמקבל מהי"ס דתיקולי' ודרך מסך אחד לך בקירוב מקום אחד מבל היניקה מקבל מן המקבלים • ומאור התיקולת מקבלים דרך ג' מסכים ובריחוק מקום והתבדל' הוא בין קודש לחולין שעשו על טהרת הקודש כמבואר הכל בחבורי הנ"ל:

והנה אחר שנבנה עולם היניקה ירדו עשר יניקות מן המלכות דיניקה לל העשיה ונבנו בה ג"כ י"ס שלימות וכל הפרלופים כמו שבעולמות של מעלה לך ים בהם חיזה בחי' חיות כמ"ש וז"ש בזוהר לימת תחתה מקננת בתוכן והסנויס שבזה העולם יתבחרו ג"כ במקומם • ויש ג"כ מסכים וביותר ריחוק מקום בין יניקה לעשיה כנ"ל ועשיה הוא חולין ממש • והנה העשיה מקבלת ע"י ג' מסכים וביותר ריחוק מקום ומן המקבלים מן המקבלים ולכן כאן הוא עיקר מדור הקליפות ודע כי בתיקולת אין שם שום קליפה וצ"ע כי לל יתורך רע ובבריאה יש קליפה לך שהוא מעוטה ומתותקת ומזה להתתקן ובינקה מצי על מצי ובעשיה הם רבים על הקדושה וגם מעורבים רע בטוב וטוב ברע וכל אלו הדברים לריכין ביתור רחב רק שאין כאן מקום ביתורם כי לל באנו בהקדמה זו רק לפתוח עיניים עורות ולבות תמומים שיהיו עיניהם פקוחות ולבם פתוח להבין הדברים בכל תפלה ותפלה וסוד הכוונות והיחודים שלל יהיה כעור הממשם בהרהר הרי לפניך לל הד' עולמות בקיצור מופלג והם נגד ד' אותיות הוי"ה י' תיקולה ה' בריאה ו' יניקה ה' עשיה ודע שבל עולם

הקדמת הכותב

הקדמת הכותב

נעשה בשכינתא סוד תדל"י כמ"ש לקמן בסוד כוונת תמן ק"ש היינו בכללא בו משל"ך בהי"ס שהמלכות היא החו' הפיקרית של הוי"ה שהוא ה' תחרובא ומה"ט אם נרמזים בתוספות יה"ו להיותם תוספות כדי שיהיה סיר מרובע שהרי בכל נגמרו עיקר לותיות יה"ו בפשוט כפול ומשולש ועתה הם לותיות יה"ו היולאים מן ה' תחרובא כי ה' מלואה ל' כזה ה"ה הרי שבה ותם תגייר לות ל' כזה א שהם יוד הרי כ"ו כמנין הוי"ה ל"ך מן לות ה'יולאים ג"כ יה"ו והויהו לותיו' יה"ו רומזים לה"ש שהם ככללי' במלכו' וכאן היא נקר' ג"כ עטרת בעלה כנ"ל ע"ב תורף דברים בתוספת ביאור ·

אך מ"ש האר"י ז"ל שעולם עשיה שבתפילות הוא סוד המלכות שהיא סוד ה' תחרובא שהוא סוד העשיה אין כוונתו על המלכות בלבד רק על כל הד' שהם הוי"ה סיר מרובע רק שהיא נושלת לת הסם שהיא עיקר הנרמזת בלות ה' תחרובא של הוי"ה שהוא סוד העשיה ומה שכתב כי ז"ל הוא סוד יצירה שבתפילי' כוונתו על הת"ת שהוא עיקר הז"ת כמודע והוא כוללם למ"ג והוא עיקר סוד לות ו' שבשם שהוא סוד יצירה ומ"ש בזה הוא בריאה שבתפילי' כוונתו אל התכונה עם י"ם שהם סוד בריאה כמ"ש לעיל אך שהושלת לת הסם שהוא עיקר לות ה' תחרובא שהוא בריאה וי"ם ככלל בה · ומ"ש אבל הוא תגי' כוונתו תו"ת אל עלם שהוא נושל לת הסם והיא ככללת בו ובאמר שאבל הוא תגילו' מוכרח הוא מכח שהכת' דבוק בו בסוד כי עמך מקור חייס כו' הרי כי גם הכתר ככלל בתגילות היינו ת"ת שהוא הכתר דתגילות והוא המשפיע בחבת בלי משך מבדיל וזה נכנס במנין הסע"ק אך הע"ק בזה אינו דבוק בחבת רק משפיע בו ע"י משך הת"ת והוא נקרא ג"כ כתר התגילו' אך שמשפיעה למעלה בעולמו ת"ם ומ"ש הרב כתר הוא תגי' ר"ל תריך המשפיע בתו"ת כולם הם תגי'ומ"ש תו"ת בריאה ר"ל י"ם ותבונה שנקרא"ם ג"כ תו"ת רק זה נקרא תו"ת עלמין וי"ם ותבונה נקראים תו"ת שתם וכזה יושלו כל הדעות ויתורצו כל הקושיות : הרי נתבאר לך כל הד' עולמות ותיך כל ת' יש בו כלילות כל הד' · אך דע שלפעמים העולמות במקומם ולפעמים יש להם עלייה וכללים זה בזה והוא עיקר היחוד · ולפעמים יש להם ירידה ע"י מעשה התחתונים שבידם להרע ולהשפיל כמו שיתבאר הכל במקומו :

ועתה תודיעך עוד הקדמה כוללת הנדיכה לך העבודה הזאת זו כוונת התפלה הנם כבר נתבאר כי ג' רמ"ח כוונות שהם כמ"ר תכמ"ש בינ"ה מתקנו בי"ם שלימות כל ת' מהם ומתיריהם בהם תמיד כל העשר· אך הז"ת אין נתקן בי"ם שלימות כי אין מתיריהם בו רק ו"ק שהם חג"ת נה"י · ומאסר ממנו התרת ג"ר שהוא סוד הרמת רגל · וגם מאסר ממנו התרת המלכות והמלכות שהיא נוקבא דז"ת אין מתי' בה רק נקודת הכתר שבה ומאסר ממנה התרת ט"ם מתחתונות שלה והנה קודם שחטא אדה"ר היו גדולים גם ז"ת והיו מתיריהם בהם כל הי"ם וזה הדרוש תרוך מאוד ולקלר תבי בה וגם קודם החטא היו כל העולמות עומדים כ"א על מקומם כעת שלילותם ואמר שחטא אדה"ר נתמעטו האור מז"ת היינו כי תורות ג"ר של ז"ת שהיו מתיריהם מהשפעת חו"ת חזרו למעלה בחו"ת ותורות המלכות שלו נפלו למטה בקליפ' היינו בקליפ' הזכר הנ"ל עבד' בישן שקיבל המלוכה ועליו נאמר תחת עבד כי ימלוך ותורות ט"ם של המלכות נפלו כולם בקליפה בהיות שפחה בישן תחת שפחה כי תירש גבירתה וכן לת המלכה נור חלת מחורבנה של ירושלים כמ"ש במקומו · והנה תורת המלבו' עיקר בניהם הם מן גלוי ל"ב נתיבות שפחכמה שיורדים למטה עד המלכות ומתפשטים בכל העשר ספירות שבה דכתי' בחכמה יסד ארץ ואמרו בחבת יסד ברחת והנה ירדו ט"פ ל"ב הם רפ"ח גילוי' שנפלו בתוך הקליפה בסוד מרחפ"ת מ"ת רפ"ח כמבואר בכל בתריכות בחיבורי שבה"ע ולריך לבור חות ה' ולהעלותם למעלה לת מקום הקדושה וגם בזה אמר אדה"ר שירדו גם כל העולמות ממקומם למטה כמ"ש במקומו ולריך להעלותם וכ"ז ע"י מלות מעשיות ועפ"ז התורה וכוונת התפלה · אבל הרשעים לת די שאין מעלים בקודם חלת שמוירדין חור הקדוש לת הקליפה וטומאים כה לת הקליפה לשלוט בעולם · והנה כדי לבררן ולהעלותן לריך מבחל לכוון לתקן במקומן כדי שיוכלו תמ"ל לעלות ותמ"ל יכולן להעלותם ותמ"ל יכולן להאיר להם להמשיך להם שפע מכתר עליון ע"י דרבין טמירין וע"י ההוא טמיר וגניז לתו"ת שהם סוד דמיון ורמיונו כמ"ש במקומו לתת מוחין לז"ת וסוד המוחין הוא סוד הגדלות שלהם שיחיו גם כל הי"ם ולהחזירם פניט בפניט כדי ביזדווגו יחד שהוא סוד יחוד קב"ה ושכינתי' כמ"ש במקומו·וזהו עיקר כוונת התפלל שהיא במקום קרבן שכמו שהקרבן הי'מקריב כל הכוחות ומזווגם יחד כן הוא מעשה'התפלה כמ"ש במקומו·ודע כי בכל המדות יש בהם ב' בחי'שהם כלים ועצמו' ועור בחי' ג' היינו אור שמקבל מלמעל'ע"י מעש' התחתו' זולת אור העצמו' שבו ולכל בחי'ים בו עור ג' בחי' שהוא תלוני' ופנימי ומקיף כמ"ש הכל במקומו ודע כי אין אתיו'לתלוני' רק בזו"ק שהם ז' ספי' תחתונו'אבל בג"ר אין להם שום אתיו'ולכן עיקר עבוד' האדם לתקן ז"ק כמ"ש הכל במקומו·ובכ"ז גם תו"ת לריכין למעש'התחתוני'והטעם הוא כי יש ב' מיני זווג בתו"ת הא' הוא לעורך חיות העולמות וזה נקרא' תילוני'העולמות וזה שייך בכל מיני ג' אורו' שבכלי'וזה הזווג הוא תדירי ובכלל מעש'התחתוני' וזווג הב' לעורך המוחין לז"ק היינו שיחיו בסוד הגדלות שיאירו בכל מהם כל הי' ושיהיו פב"ב ושיזדווגו יחד שע"י נתרבה אור בכל העולמות יותר מכדי חיותן וזה שייך למעשה התחתונים שע"י מיצוייהם הם מתקנים מתחלה תחונית העולמות בג' תילוניי שהם תלון ופנימי ומקיף במקומם ותמ"ל מתקני' פנימי' העולמו' ג"כ בג' תקונין הנ"ל ומעלי' לותם למעלה ותו עוליס ז"ל היינו פנימית האור שלהם בדוגמת מ"ל של תו"ת ותו"ת מזדווגי' לז יחד זווג מעולה על ידי אור חדש מתריך ומתחדשים בתו"ת עלמין מוחין חדשים לעורך זווג להלו' מוחין לז"ק וזמן עליות פנימיו' ז"ל בלו"ת בקר"עיבור ותמ"ל הוא סוד הליד' ותמ"ל סוד היניק' והקטנו' ותמ"ל סוד הגדלות ואין להתריך בזה ויתבאר הכל במקומו · עד כאן ההקדמה :

וזה מעשה המנורה

למג	צחב	נגי	נו	תמז	טור	שיר
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז
כי	עמך	מקור	חיים	באורך	נראה	אור
(ה)	(ו)	(ה)	(ה)	(ו)	(ה)	(י)
יוד הי	יוד הא	יוד הה	יוד הה	יוד הא	יוד הי	יוד הי
ואו הי	ואו הא	ואו הה	ואו הה	ואו הא	ואו הי	ואו הי

אלהים חנני ויברכני יאר פניו אתנו סלה אש

לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך קק

אבג יתץ קרע ששן נגד יכיש חקב טנע יגל פזז שקו צית

שב אל יהוה אני אל אל אל אל

תוסף תוסף תום׳ תום׳ תוסף

נשמה רוח נפש נשמה

מביאה מעיילה מעיילה

)כמר צתנ(

אל

אדני

חכם) מעלי׳ מסמס (צום

אדני) מעלת מסמס (קול

היכל) מעלת נמ (ממון

) סג לה (

ויברך) ברוך שם כבוד מלכיותו לעולם ועד (

לכוין צכל יוס לפסוק מי מזה סנזמור סנוסנר זו ניום

ויברכהו אלהים ויאמר אליו אני אל שדי פרה ורבה ושמה תסמס נשמה לך ויהי תסמס נשמה לגוי קהל עמים והתנה לזרעך אחזת עולם

וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד

ויברכני אלהים ויאמר אלי הנני והפרתי אותך והרבתי אותך ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחזת עולם

וארא אלהים לאברהם יצחק וליעקב בא אל שדי ואת שמי יהוה לא נודעתי להם

וגם הקימותי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה

ונאנחתם ונשמע אל יהוה אלהי אבותינו ויוציאנו ממצרים ויביאנו אל הארץ הזאת ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש

ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לוחצים אותם

ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים

ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם

ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם

ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר

הלכה למשה מסיני

עכ"ל

תיקון למשה סלה

הנהגות הקימה ממטתו

כתיב עורה הצבל וכתר תעירה שמר הכתו' הזה בא ללמד לדעת שלא יסמוך האדם על דעתו בלומדו בוקרי תעירה השחר שלא יעשה לו לויה הכנה כדי שיעורר לומו משינתו כשתרי"ל כתר הי' תלויה למעלה מרחשוחיו של דוד וכו' • וכמה מכתים שעשו תחבולות ועשו לויה כלים שע"י הכלים יתעורר משינתו ועיקר ההכנה הוא ע"י תרגגול שהוא מכוון את שעות החלות כמ"ש לקמן בברכת המזון לשכוי ציוה ותרגגול שמור הוא הוא מכוון את השעה ביותר ובזוהר הפליג מאוד בשב' הצועד בחוות לעסוק בתור' ולריך לעשות בתחלה התיקון חצות כמ"ש לקמן ותמ"ל יעסוק בתורה ואם אין שהות לעשות שחיקן הייט בלילות הקדרות יעשה התיקון לא שבא שהות להתעסק בתורה ואם עשה התיקון ומטפחו שיכה יכול ליתן מעט רק שעכ"פ יקום מלי שעה קודם שיתחיל להאיר היום בכדי שיעסוק בתורה לאחר לילה ליום ע"י עסק התורה לקייס והבית בו יום' ולילה ומוד המיכור לילה ביום הוא סוד יחוד קב"ה ושכינתי' כמבואר בזוהר •

מודה אני לפניך מלך חי וקיים שיכוד **מיד** שיתעורר משנתו יאמר זה מיד לא בלי אדיר הוד וגאור בלא המפואר ת"ת נעילה לפי שאין בה שם משמות הקודש בגבורה גדוליה וגדולה מסך ולו הבינה ציוה והחכמה והוא מיוסד ע"פ כל עשר ספירות ממטה למעלה עד מכמה הכתר כתר והכבוד עתיקא קדישא אשר הסוף ממילא לכל ממילין כבוד עליון ברוב חסדו ואמתו דחזיר בי נשמתי אשר פקדתי בידו :

סדר נטילת שחרית

לסור ליגע בעלבוסיו קודם נעילה

סדר הנטילה של שחרית כך תהלה שיהיו מוכנים לפניך שני כלים לחד מלא מים ולחד רק בלא מים לקבל המים ויכוון שהכלי מלא מים נקרא כרוך והריקן נקרא חרור וירמה שהכלי הרק יהי' מעט פנוס שהוא רומז לס"ת דאליו נאמר וכל אסר בו מוס לא יקרב ויטול הכלי עם המים בימינו ויתן בשמאלו וישפוך המים על ידו הימנית ותמ"ל יקבל ביד הימנית וישפוך על ידו השמאלית כן יעשה ג"פ בסירונין כי זו הרוח רעה השורה על הידים לילו הולך מסס כי אס ע"י שפיכת מים ג"פ על הידים בדילוג :

סוד רמיזת ידים במים הוא כי אמרו חז"ל ידים שניות לטומאה והכוונה כי האדם נברא בצלם אלהים ומצערי אחוז אלו"ה והנה בצר ביאורו שים ד' עולמות שהם אבי"ע ובכל עולם ים עשר ספי' בכלל והוא דיוקא קדישא דאדם והכוונה ברמיזת הידים לתקן האדם דעשי' כמ"ש לפנינו • והנה אין גלוי עשר באדם בחיברים רק בידים ורגלים שים בשני ידים עשר אצבעות וכן ברגלים והטעם שהרי בצר ביאורו שכל ספי' בלול מעשי' והנה הכתר שהוא הנקרא אריך מלפין לא שאמר בזוהר דאיהו בולא ימיניא ולית ביה שמאלא היינו שהוא בולא חסד פשוט ואין שום דין עכ"ז בצר בארתי בחבורי שגה"ע שהוא בלול מימין ומשמאל היינו שמאל לערך ימין דילי' ולכן יולאים ממנו ה' חסדים מבטרא דימיניא וה' גבורות מבטרא דשמאלא והם מתפשטין גם בזעיר מלפין ובכר נתב' שהחסדי' בלולים מגבורי' והגבורי' בלולים מחסדי' היינו חסדים שבחסדי' וגבורות שבחסדים וכן חסדים שבגבורות וגבורות שבגבורות וה' גבורות הם סוד ה' לותיות מלפ"ך שהם סוד פ"ר דיוקא שעם ה' לותיות הוא סוד פר"ה לחדומה הרומז אל הדיוקא ובדיוקא יש לחזיה אל החלוקים אבל לא בחסדים ואין בהם לחזיה גם בהדיוקא רק בהקלוות למטה שבאחר יחתלבל הדין חזי למטה הם דיוקן קטים ובהם יש לחזיה להחלוקי' והנה הם עשר גבורות כנ"ל ולפי שהם לותיות מלפ"ך שהם כפולים הרי הם עשרים והנה עשר גבורות שהם יותר ממוחקים הם מתגלים בב' ידים בעשר אצבעות שהם ה' בימין וה' בשמאל ומתגלים בהקלוות והם ה' לותיות מלפ"ך כפולים בב' ידים ותמ"ל משתלבלי' יותר למטה ברגלים ושם מתגלים ג"כ בהקלוות והם עשר אצבעות שבב' רגלים שהם ג"כ ה' לותיות הנ"ל לך שהם דיוקן קטים מאוד כי הם סוד עקבי דמשיחא דתמן מולפי יסבי והקליפו' יש להם יניקה מן האצבעות היינו מחמת הלפרנייס שהם בוקע האור לחוץ וגם הדיוקן יולאים מהקלוות ווונקים משם ומן גרגרים הקליפות משם עד שיולאים החסדים שבהם אין לחזיה כלל לקליפה ולא הם מתחלקים משם • ולכן הידים יש להם טהרה ע"י המים כי מים רומז לחסד כידוע אבל לא הרגלים לך בע"ש שלא נתוסף אור גדול סוד תוספת שבת לא לריך לרמוז גם הרגלים כי לא מתחלקים הקליפות גם מן הרגלים בסוד הם אחוב משבת דגלך כמ"ש לקמן ובזה תבין מה שאמרו שהידים הם שניות לטומאה והוא בהידים של הזעיר דעשי' שהוא סוד יניקה שבעשי' כנודע והבן זה והנה בתורה יש ג' ידים והם יד הגדולה הוא סוד ספי' החסד יד המזקה סוד ספי' הגבורה יד הרחמה הוא סוד הת"ת שהוא בחמלע וכולל לב' הידים ולריך לשפוך מים ג"פ לעורר הכוונה כאשר יתבאר :

הגה

הנה כשמשפוך מים פעם אחת על יד ימין מכוון יוד ויו דלת הי יוד ויו יוד ויו הי יוד
ליד ימין של ז"ת שהוא חסד וכולל גם לגבורה כ"ם תותיות
כי כל ו' כלול מאבידו ואיל ים דו י"ד פרקין ל"ב יהוה אלהינו יהוה כוזו במוכסז כוזו
נד' ימים שם כ"ם פרקין לכן מכוון כשאר נרשם כ"ם תותיות של שם ס"ג
לפניך למעלה
יד שמאל פעם ו' מכוון ליד שמאל של ז"ת שהוא יוד ויו דלת הי יוד ואו אלף ואו הי יוד
ספי' הגדולה כולל גם לחסד :

כ"ם תותיות
יהוה אלהינו יהוה כוזו במוכסז כוזו

יד ימין פעם ג' מכוון לשם של ע"ב נגי' חסד . יוד הי ויו הי
יד שמאל פעם ג' מכוון לשם ס"ג שיש בו ג' ירדין יוד הי ואו הי
ות' חסד נגי' ל"ל שהוא שם החסד :
יד ימין פעם ג' מכוון לשם המעלה שהוא יהוה ותאמר יד הגדולה
יד שמאל פעם ג' מכוון כמו בימין יהוה ותאמר יד החזקה
ותכוון בהמשך מימי החסד על הב' ידי' ולגרשם יהוה יוד הא ואו הא י"ד תותיות
הקליפות . שם"ב ישפשך ג' ירדים ימד יה יוד ואו דלת הא אלף י"ד תותיות
ותכוון ליד השמאלי שהוא הת"ת ז"ת שכולל את שני וה ואו אלף ואו הא אלף י"ד תותיות
ירדים יחד וכשה בת"ת הוא שם המעלה שהוא הוי"ה וגם ותאמר יד
הוי"ה בגלגו"ן שיש בו עשרה תותיות כדי שם י"ד
תותיות שהוא יד למשה והוא כולל לשני הירדים כי
נמלוי דמלוי זה משם יש בו ג"כ כ"ם תותיות שהם ג"פ י"ד תותיות ולכן מכוון כנגדם לפניך :
והשמאל הוא ו"ה מלא ג"כ י"ד תותיות ולכן מכוון כנגדם לפניך :
גם מכוון כי הכלי נקרא לשמאל לו כשל"ל ועו"ה הוא נגי' ל"ל כמנין ב' שמות הוי"ה אדנ"י ומכוון בשלוש
יאהדונהי . ואח"כ תמלא יחד מים ותאמר ידיו גלילי זהב מ"מולאים ב"תרשיש ויכוון כי ג' פעמים
וי"ד שהם י"ד דשמ"ב וי"ד דשם"ב וי"ד דשי"ה כנ"ל ג' פעמים י"ד בגימ' מ"ב שהרמזים בת"ת של מ"מולאים
ג"תרשיש ושם מ"ב הוא בילידה ולכן מכוון כי בג' ירדים הנ"ל אנו מוחזים את השמים ומעלין מותם
למקום הילידה כשאר בימים שאנו מעלין אלהי מילדה :

אח"כ תרמוז עינך ותאמר ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים שחורות כעורב
אח"כ תרמוז עיניך ותאמר עיניו כיונים על אפיקי מים רוחצי בחלב יושבות על מלאו'
אח"כ תרמוז לחייך ותאמר לחייו כערוגת הבושם מגדלות מרקחים
אח"כ תרמוז שפתיך ותאמר שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר
אח"כ תרמוז שרמזת שם לת פיך ותאמר מעיו עשת שן מעולפת ספירים
אח"כ תגדיל ידך למעלה כנגד לשמך ותאמר ויישא אהרן את ידו ויברכם

ותכוון שהתותות שיולאים דרך נקיעת הספרייים שיוצאו למקומן של המוחין הפנימים שלא יבקו משם החסדים גם מכוון שע"י ג"פ מ"ב שכוונת נב' רחיצות ידך שהוא מ"ב דע"ב ומ"ב דס"ג ומ"ב דמ"ה היינו כי הוי"ה פשוט עם הוי"ה דמילוי מן הנ' מלואים הוא י"ד תותיות ומלוי דמלוי כל"ל הוא כ"ם תותיות הרי שם מ"ב תותיות בכל פעם ובכלו הנ' מ"ב תחת מעלה לת הב' ידים שהם גדולה גבורה ויד הנ' שהוא מ"ת למעלה להאיר לו ג"ר שהם כח"ב להיות לו מוחין שיהא נשלם בי"ם שלימות שבג"ר שלו הוא שם מ"ב כמבואר בק"ם היינו תג"ת שנעשה חב"ד והבן זה ולהעלות העשי' של היצי' היינו מלויות ג"ר דעשי' ופנימיות ג' ממעות דעשי' שהם תג"ת שהם בחי' יצי' דעשיה ולבישו לת המל' דיצי' בשוד ויעלם ויעשם וזהו כוונת על נטילת ידים כמ"ש לקמן ותכוון כי ג"פ מ"ב בני קט"ן כמנין רבוע תדמי"ה כזה א אד אדנ אדני שהוא סוד מל' ותפשוט כפיך כמי שרוצה לקבל חיזה דבר רמז לקבלת הטהרה והקדושה ויכוון להכניס קשרי זרועותיו שהם שלילי ידיו להכניסם בפנים בשוד וכל שתוריהם בידה ותמ"ל יברך ע"פ כוונה כמו שיתבאר לפניך לקמן :

מלחמי בברבי לחמי מורי ז"ל כוונה לג' שפיכות המים על הידים בסירוגין הוא כך :

והנה תו"מ מלכישים לב' זרועות של ת"ת כשבואר בהקדמה והנה מצח שהוא סוד יד ימין טוהר מכלי עם המים שהוא סוד היסוד שלו שנקרא כלי כמ"ש במקומו עם המים סוד המקדים שביסוד ונותן לגיהה היא לחמת שהוא סוד יד שמאל של ת"ת והגיהה שופכת מים הוא סוד מ"ש שלח שעולים תחלה נגד המ"ד וזהו סוד שפיכת מים מיד שמאל על יד ימין ותמ"ל יורדין המ"ד על המ"ל והוא סוד שפיכת מים מיד ימין

כוונת שחרית

על יד שמאל וחמ"כ הציצה שהיא לימין שופכת מים של מסך ליד ימין של ז"ת וחמ"כ יד ימין של ז"ת שופך המים על יד שמאל והוא המשכת הספי' דרך הגבורה והגבורה שופך דרך גבור תלכסון אל הנצח של ז"ת שהוא מלובש ביד ימין של מל' והנצח להוד שהוא יד שמאל של מל' הרי נגמרו כל הג' ספיכות בסירוגין וסוד הספפון הוא שמתערבים כל המים ביסוד ששם ערוב כל הכוחות כידוע :

כוונת הברכות

ברכו מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה ואמרו רז"ל ל"ת מה אלא מאה רמז למאה ברכות שצריך האדם לקייים בכל יום ולכן אמר לך סוד המאה ברכות מה הם והכוונה שצריך לכוון להמשיך שפע אור מהצריכה העליונה שהיא לימ' עילאה מבה"י שלה שהם סוד הברכיים לעשות מוחין לזו"נ שיהיה בסוד הגדלות לצורך הזווג כנודע והוא שמתלבשים בה"י דלימ' בתוך הז"ת והיא מרכבת עצמה בסוד והאם רוכבת על הבנים עד שמכוסת בו גם שני שלישי ת"ת שלה כמבואר במצורי שבה"ע הרי הם ג' ספי' שלימות ובני שלישים וכ"ל כלול מעשר הרי ל"ן והיא סוד מלוי של שם ס"ג שבלימ' בני' ל"ן והם מתפשטים עד החזה של ז"ת שהוא שליש ת"ת עליון של ז"ת כמבואר בתצורי שם והם ששה ספי' שהם כמ"ג דג"ג ושליש ת"ת כ"ל כלול מעשר הרי ס"ג הרי ק' ברכות וממנו ממשכים אל המל' שהיא סוד שם אדנ"י ומלך יי"ג בכתבי האר"י ז"ל ששם אדנ"י הוא גיהור זה כי גורם ת' הוא יו"ד וי"ו גורם ג' הוא א ונמצא ג' הוא י"ג כי הי' היא יושבת למעלה בעין קוף על הנו"ן כזה • והיא גיהור זה יוגדי והוא בגי' ק' וד"ל :

ברכו הברכות חוץ מברכות של תפלת העמידה צריך לכוון להמשיך הספע מזווג תלתאין דאו"א לאל ז"ת כדי שיוכל לעלות למעלה לקבל המוחין :

ברוך יקוד אש"ת אתה מסך יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך גיהה מסך מלך גיהה העולם חסדי מלכות אשר גיהה קדשנו דעת בתצוותיו נצח הוד וצונו יסוד על נטילת ידים מלכות דיליה העומדת למטה בעזיה :

בלל גדול בכל מקום חסר מזכור לת שם הוי"ה תכוון כי יהי"ו הוא בכל השם קטנות של ז"ת וה' תחתונה היא סוד מלכות דאילות שהיא כללה בעצם ההוי"ה ותכוון בקרילתך אדנ"י שהיא סוד מלכות היורדת בגרילה ובכתיבתו הוי"ה והרי הם ג' זווגים שהוא סוד ת"ת ובת זוגו ונדיק ובת זוגו וזה הסוד מצוחר בלח היטיב בתצורי שבה"ע :

והנה במלת ברוך תכוון שעדיין הז"ת הוא בסוד ו"ק ואין לו הרמת הראש והמלכות שהוא נוקבי דז"ת היא דבורה מלמוריו (כי כל זמן שהם בסוד הקטנות שלין להם מוחין הם בסוד הדיבון כמ"ש בתצורי הכ"ל וכדי שלא יבקו המלוים מן המחוריים שלהם כי לעולם אין לחמיזה להמלוים שלא מן המחוריים שהוא סוד הדיבים כמבואר שם ולכן הם נדבקים לחבור בתחור בסוד דו פרצופין כדי שלא יהי' ניקוב מהם להמלוי') ועתה ע"י הברכה עולים שניהם יחד אל הציצה וזה נרמז בתות ב' של ברוך ויוד יורד שפע אור מן רחשית מכחה הנרמז בתות ר' של ברוך ע"י הדעת עליון שהוא מוח מזל עליון הנרמז בתות ו' של ברוך מכתר עליון הנרמז בתות ך' של ברוך שמהם ממשך הטפה בסוד אור זרוע לנדיק ולכן תכוון לחבר יסוד לבת שבק שביל עם יסוד לימ' הנק' מיד בסוד נקודה ממעלית שבה הנק' נקודת ליון שהוא סוד יסוד שביסוד שלא בהתחבר דעת עליון ויכוין כי יסוד לבת נקרא ברוך ויסוד לימ' נקר' ברכ"ה שעם הכולל היא ג"כ למנין ברוך עם ד' לותיות הוא בג' רל"ב למנין יה"י אור"ר והם סוד ד' שמות שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן כולם ג' רל"ב וכולם ממשכים ביסוד לבת שבק ברוך וגם ביסוד לימ' שהם רל"ב בחופן זה כי ביסוד לימ' יש שם מה"ה במלוי הה"ן כזה **אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה** ותקח הא' בלתי המלוי ותצייר לותה כזה **א** שהיא ליוד ג' לותיות שהם יו"ד ותצייר הד' של זו הא' בקוויש שהם ב' וי"ן הרי הא' עצמה עולה כ"ח ועם ד' לותיו' של יוו"ו הוא ל"ב לחכ"ל תצייר הד' הה"ן בג' ליוריש שיש לה' **דודיה** שהם ג' וי"ן הרי כל ה' עולה מ"ב הרי ד"פ מ"ב עולה קס"ח לחכ"ל תצייר גם הד' של מלוי יו"ד ב"כ ב' וי"ן הרי יו"ד עולה כ"ח ועם ד' לותיות שיש ביו"ד לם תחלק הד' הרי ל"ב ס"ה עולה רל"ב והנה נאמרו ב' לותיות ל"ק ותחבר עם רל"ב הרי ג' שביל שהיא יסוד לבת הנק' שביל וע"ה ג' גבי"ם קוד גבורות גמ"ים שהם סוד מ"ל שביסוד לימ' והנה יסוד לבת נק' פלח שהוא סוד ל"ק של ה' ה"ה בחי"ם שבלפי"ן שביסוד לימ' וזה רמז לחבור לימ' הוא תל"ד בני' מות"ם שהיא סוד ג' להי"ה גיהוד"ין בהה"ן בחלפי"ן שביסוד לימ' וזה רמז לחבור מו"ח שהיסוד של לבת נק' שביל דקיק דלק תתיידע לת לעילא ולא לתתא שהוא רומז לחבור דיבוק גמור וזווג תדורי שיש לאו"ח •

והנה חמ"ן צריך להמשיך כל הספע ביסוד לימ' וחמ"כ בעשרת יסוד שלה ששם הג' להי"ה שבני תל"ה והיא מתפשטת עד הוד ז"ת בנודע רק בסוד ת"מ ולא בסוד אור פנימי והוא נרמז

במלת

כונת הברכות

במלת אמ"ה שהוא ר"ת א"ש ה' ודך על השמים א"שר הוא סוד יסוד לימות שבה שם אהי"ה בגי' מ"ך וך פשוטה הוא בגי' ת"ק הרי אמ"ת הוא סוד העטרה של היסוד סוד מומ"ת ירושלים כי מומ"ת היא מות"ם וע"ה הוא בגי' תכ"ה סוד ב' אהי"ה כ"ל והם מתפשטים עד הו"ד ו"ל כמבוא' בזוהר דאמר לימ' עילאה עד הוד מתפשט' והם מלויים לא הז"ן בסוד ד' מוחין מקיפין דילי' ולא בסוד ד' מוחין פנימיים וז"ל נק' שמי"ם כמבואר בזוהר על פסוק ואתה תשמע השמים וכן בכמה דוכתי הרי לך ביאור פסוק אשר תמ"ה הוד"ך על השמים והוא גרמו בברכה זו אתה ר"ת הוא ר"ת אשר תמ"ה הודך הוי"ה הוא ת"ת סוד שמים וכוונה בהוי"ה זו צריך לכוון להכלל כל הד' מלואים שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בשם ב"ן התחתון שבו גרמו כל הד' מלואים בגי' ל"ב כי שם ב"ן הם תייר תוכו הכל בניצוץ קויס שהם וי"ן כ"ל בשם אהי"ה עולה בגי' ריי"ב לחי"ה תקח ד' ההי"ן פשוטין שהם בגי"ך הרי ל"ב ולכן צריך להכלל כל הד' מלואים בשם ב"ן לפי כי עתה עדיין הז"ת בסוד הקטנות שאין לו הרמת ראש והוא ב"ן תיקוק יונק מבדי לחמו שע"י זו היניקה הוא מתגדל ויש לו הרמת ראש שם אהי"ה מגמל בדרך יפתה ע"ב ירים ראש כמבואר בתבורי שנה"ע ולפי"ב תכוין כי לחר שקבלו הספע נכלל הממלא בימין וזהו כוונת לאהי"ה כי ל"ל הוא מסד הוא ימין ה"י הוא דין והוא ממלא ולות נ' רומז לנוקבא שהוא דין נכלל בלות ו' הרומז לדוכרא שהוא חסים (ושוד לאהי"ה מבוא' בזוהר שהוא רומז לעמודא דאמצעיתא שכולל לחסד ודין והייט בעת שהוא בסוד הקטנות שאין לו הרמת ראש כי לאהי"ה בגי' ק"ב הוא סוד ק"ב מרובי"ן כידוע כי"ם שם"ה לבר מנופף רק שבאים בתוספות בסוד מוסף היינו לחר שים לו הרמת ראש סוד ג"ר שהם חב"ד חזי מג"ת עולים ונעשים חב"ד וה"י הם מג"ת וה"י באים לו בתוספות ואם אין לו הרמת ראש נקרא קטיע שנקטעו רגליו סוד ה"י ואמרו הקטיע יונק בק"ב שלו ודרוש זה לחוך והוא מבואר בתבורי הי"ל לך מזה מבואר שמלת לאקיאו רומז לעמודא דאמצעיתא בסוד הקטנות שלו והבן) ואמ"כ כשמקבלים הספע האמיתי הרחוי לסם נקרחו מלך העולם ורומז לבינה גם למלכות שמלובשים בלבוש מלכות להשגיח בתחתונים וכמו שהבינה היא מלך בעליונים כך המל' מלך בתחתונים כידוע שכל ספע של זעיר ומוקביה שנקרחי' עולם הוא מהבינה והיא נקראת מלך העולם וכל העולמות שלמטה נספעים מן המל' אבל הכל בא מן העולם הנסתר סוד דעת עליון ולכן אמר בדרך נסתר שם"ר קד"שו שם"ר הוא היסוד לימת שבו דביק ההוא שביל דקיק דלא לחיידע וכו היא דעת עליון הנק' קודש וזהו קדשו שבשמו' של ישרחל נספעי' ממנו שהם עמוסי' מני בטן שהו' סוד דעת עליון כמבוא' בתבורי שנ"

הנהגות הלבושים

המלבוש ביד ימין וילבוש בית יד ימינו תחלה ויסבב מלבושו מלמטה ומח"כ ילבוש בית יד שמלו ויכוין לכלול תמיד השמאל בימין למתק הדינין שבשמאל ע"י החסדים שבימין ומח"כ יעטוף מעליו ויעטוף מעטל ימין תחלה ולח יקטרנו ומח"כ יעטוף מעטל שמאל ויקטרנו ומח"כ יקשור של ימין והוא לכוונה לכלילת השמאל בימין ואם אין קשרים במעלים רק הם בלח קבדים והם הנקראי' בלשונינו שטיוו"ל לו פנטאפ"ל יעטוף של ימין תחלה ומח"כ של שמאל :

כוד המלבוש והמעטל הוא כי תדע סדר התלבשם התורות של מעלה הפנימים וגם המקיפים היינו שהפנימיים הקטן מקיף ומלבש לגדול היינו לבח מלבוש לח"ת ותימח מלבשת לחבח וז"ח מלבש לתימח ומל' שהיח נוק' דז"ח מלבשת ז"ח הרי כי המל' היח כוד מלבוש החיצון ותורות המקיפים הם להיפך כי אור המקיף של המל' הוא הפנימי והוא תיקף מקיף למלכות ולכל הפנימיים שבחוכה ועליה מקיף הז"ח מבחוץ ועליה מקיף תימח ועליה מקיף חבח ועליה מקיף ח"ת הרי כי מקיף ח"ת הוא מקיף לח כולם והנה הם"ת עמידתה בין מקיף המלכות ובין אור הפנימי של המל' כי אין להם מקום לעמוד ללח שם במקום זה ופניהם לל אור הפנימי של המל' כי לל יכלו להסתכל באור המקיף לח במקיף האל' כי אור המקיף גדול מאוד ומסתמח לח עיניהם והנה כדי שלח יהיו מאור הפנימי וגם שהם כוד ר"ע עי"ן כוד ת' לים של עשו לזו תימח ממשכת מאור חיצון שלה ומתפשט למטה ומלבשת לזו"נ כי באור תימח אין תמיהה לם"ת כמודע והו' כוד תשמ"ל שהוא בגי' מלבו"ם והוא כוד התשמ"ל שברחה תוך ד' קליפות שהוא רע"ם ורוח סערי"ה ועכ"ן גדול וח"ם מתלקחת ומתוכה כעין התשמ"ל והוא זולת מלבושים לאחר הם כוד טלית קטן וטלית גדול כמ"ש במקומו וגם זה האור יורד ומקיף גם למטה מהרגלים של זו"נהם בחינ' המעטלי' וזה המלבוש הוא כוד תלוקח דרבנן והוא כוד שם תלו"ה שהוא בגי' מ"ב כוד שם מ"ב שים בו שבעה שמות כוד ז' ספי' שהם זו"נ כמודע וכלל שם ו' לותיות כשחים יכסה פניו ושחים יכסה רגליו ושחים יעופף שהוא המלבוש לנשמה כשפורה כשעולה למעלה להגן מן המיזוקים כש"ה אמרת תלו"ה לרופא מגן הוא לכל המוסיף בו ולשון אמרת מלשון בצע אמרתו דבזוע פורפירת דילי' כי בעת הזעם נשתלק זה המלבוש כי בשתעכב שולחה אחכם ונשחלקה האם מעל הבניה ותו נשאר האל' ואשתו ערומים ונלטו בהם המלוים והנה שם תלו"ה במלוי כו"ה תל"ק למ"ד ו"ו ה"ה בגי' תו"ר והוא כוד תו"ר פניה"ל בגי' מלבו"ם וזה התו"ר מלבוש לו"ם שהם זו"נ וכלל שפי' ים שם הוי"ה והם ז' הויו"ת שיעקב כולל תותם בשמו שהוא בגי' קפ"ב ותם תירוש שם תלו"ה שהוא בגי' תו"ר הוא בגי' תשמ"ל ע"ה ועם הכולל הוא בגי' ים"ע לכן בהלבישך לח מלבושך תאמר **בנוי ישע ולבושני** ותכוון לשם זה **אלי"ף למ"ד ו"ו דו"ד** וכשתעטול לשם זה **אלי"ף הו"ד ו"ו דו"ד הי"ה** ויאמר **שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז** שהוא בגי' נע"ל ע"ה כי שם תהו"ה בהכי"ן היא בחינה למרוכה שבתימח ודי בזה :

אלו דברים המקדישים את האדם · יראת חטא · ענוה · שפלות · הרחקת גאוה וכעס והקפדה · תפילין דר"ת · ברכת הנהנין · עיון הלבה · מבילה · טלית ותפילין דרש"י · להיות מעשרה ראשונים בבה"כ · מים ראשונים ואחרונים · ברכת המזון · עונה משבת לשבת כוונת אמן · הרחקות מאכלות אסורות אף מן הספק · הרחקת לשון הרע · ומאבק לשון הרע · ושלא ינבל את פיו · והרחקה משקר ולילנות · שלא יהיה מיושבי קרנות · ותיקון חצות :

והא לך סדר תיקון חצות

כל מי אשר ירחת ה' נגעה בלבו יתגבר כארי לעשות רצון אביהו שבשמים ולזאת יקרו הרע ולהכניעו ולהשפיל רוחו כמד"א וזבחי אלהים רוח נשברה כמ"ש בזוהר ולכן ירחה לקום בחצי הלילה לעסוק תמיד לעבודת השם ולא בשנה הקריב בזוהר בשבחו של המעורר עצמו לקום בחצות הלילה לעסוק בתורה כי הוא עמוד גדול לעבודת השם ומועיל הרבה לירחה ועזוה והשגת רוח הקודש ותפילו בקיץ כריך לקום ג"כ בחי' הלילה כמבואר בזוהר והוא אחר ששה שעות הן בקיץ והן בחורף והוא כוד שתין כשמין ששששה שעות הם כנגד ו"ק כוד ז"ל שהוא בסוד הדורמיטא כוד השינה כמ"ש לקמן ואם יעבור חיזה לילה שלא יקום בחצות ולא יעשה התיקון שיעטוף בתיזה קטן לגדקה ובשכילת בשר ויין בתותו יום וכשר כתבנו למעלה שבלילות הקלרים שלא יוכל לעשות התיקון וגם לעסוק בתורה מותב שיעשה התיקון לבד לא שם לא יהיה עוד שעות לעסוק בתורה :

הנה אחר שנטל ידיו ולבש מלבושיו כשחוב למעלה יקח את גופו והוא כי יש בחיות האדם היוצא מאמורי הי"ו והוא מזון הקליפות ולכן אסור להסתות נקביו כי הם תוקף השתלשלות הדינים דשם"ו דעש"י וים לחפילו בפניותם אחיזה לחחזים גם מן הברורים שמתברריס בסוד המאכל יוצחים

יולאים המותרות והוא הזומה דרך סם וחכוון לטהר פנימיו' לגו) (והוא החלק של הס"ת שהו' המזון שלהם כדי חיותם וזה הם מסתלקין מן הקדושה דמיון הסעיר ביום הכפורים וכמבואר בזוהר • והמה אמרו רז"ל מי שרולה לקבל עליו עול מלכות שמים שלימה יפה ויטול ידיו והלי נטילת ידים הוא לאחר שיקוח את גופו זולת ברכת ע"ו ולכאר לך זה הענין לריך שתדע מה הוא הענין תכילה ושתיה של מעלה דכתיב בלתי לגבי אחותי כלה תכלתי יערי עם דבשי שתיתי ויני עם חלבי ואחלה תליע לפניך מה שכתב הרמ"ו ז"ל בזה הענין וז"ל כתיב של תסקו את נפשותיכם ואמרו ז"ל זה המשחה נקביו והענין הוא כי כוונת התכילה הוא לברר את הפסולת והזוהמת ש"ם בכל המתכלים ולהתכילה לאחר שתתברר במעיים ומי שתשחה הזוהמה ההיא לאחר שתתעכלה במעיים ויכבר נפרד ונתברר ממנו הלישון קדושה שים בכל המתכלים לאחר ממנו מזון הנפש והגוף וכל הכח מן המתכלים בא תחלה של הלב שהוא מלך בכל האברים שנאוק והכל לוקח לעלמו הזך והנקי ולח"ב שולא מאחו כח לכל התיברים דרך מעבר הורידים והמותר נעשה זוהמת והוא יולא לאחור דרך הנקבים ולכן מי שמשחה את הזוהמת במעי' לאחר שנתעכל ונפר' ממנו הזך והבירו' הוא משק' את נפשו יותר משקוק גופו ע"ל והמה סוד הענין למעלה הוא כי מתכל הוא ג' הוי"ה אדנ"י שהם סוד ת"ת ומל' כנודע והת"ת הוא סוד הלב ומל' סוד נופך קדושה כאבואר בזוהר וסוד המתכל הוא המזון שלהם והוא סוד הנפי שלהם היורד מלמעלה שהוא המקור העליון הנק' כתר שהוא ח"ת כנודע ויש ברלאו ג' הוי"ה שים שהם י"ב חותיות וע"ה הוא י"ג מכילין דרחמי שיורדין דרך הפיום עד שבאים אל ז"ת והוא סוד לחם הפנים כי ג' הוי"ות הוא ג' לח"ם ולכן היו י"ב כלרות נגד י"ב חותיו' וכבר נודע כי הח"ת הוא עלמו סוד הבינה המקוריות כאבואר בחבורי שגה"ע ובבינה יש הוי' בקודש אלה"ים שהוא ג' י"ן הרי לפניך שולמן ערוך בלחם ויין והם סוד המסדי' והגבורות שאתפשטו' מן ח"ת עד שבאים ל"ז וכבר נודע שגם המסדים כלולים מגבורות וגבורות מאסדים ומן הגבורות מתפשטים הדינים למטה והם מתגברים עד שהדינין הקשים אחר הבירור הם מזון הקליפות ומיותם כנודע והם יולאים דרך הנקבים ולאחר הקדום הוא מזון הת"ת הנק' ל"ב והוא לוקח לעלמו הבירור הזך והנקי סוד המסדים והגבורות הקדושים שולא דרך ס"פ לגורות סוד הורידים אל המל' נופך קדישא והמותרות שהם הדינים הקשים יולאים דרך הנקבים אל הקליפות ואם יאחה לגאת חזי ים יניקה אל הקליפות גם בפנימיות ז"ל אחר שים שם דינים קשים אחר הבירור ודי בזה) :

קודם שיכנום לבית הכסא ואמר זה והוא מועיל שלא וכא לידי הרהור תורה בבית הכסא :

התכבדו מכובדים קדושים משרתי עליון תנו כבוד לאלהים שמרונו עזרונו מכובני המתינו לי עד שאכנס ואצא שזה דרכן של בני אדם :

לא יגלה עלמו עד שיצא ויכי' ויקוח נעוצ בצ"ב לף גליצה כמו ביום ולף ילבר בצ"ב כי מ"ש ים שליטה בצל לאחר שמתעבר בו ומתעלין וכשהוא מלבר חזי ים לו שליטה עליו ויזהר מלוח שלף תדבק מעט לוחה בפי הטבעת דבמקומה מעכבת התפילה רק יקוח עלמו היטב וספרדיים נוהגים לרחוץ בחים והוא נכון כמה"ח ומלותה לף רחץ ולריך לדקדק שלף תדבק לוחה בהכחות לו במכנסיים שכ"ז שהם לחים מעכבים התפלה בפילו בחועט :

ולא יקוח בידו ימין וגם בשמאל לף יקוח בשיבא תחלבי תחלבי שבוחך בו לרועת התפילין ולין לסהיר בצ"ב בשום דבר מלוה ולכן יהגיל עלמו לעשות שם בחצוחות ובלבי הולחות בידו ובשבת שחלוק גם זה יסהיר בבינים נחים ומלוירי' וגם יזהר שלף להזכיר שם שחים בתדר שים בו עניל של מי רגלים שם הוא של חרם שמולין היה רע רק יולין העניל לחוץ לו יהיה חחת המעה שם ים מחילה בפניה י' טפחים ושם היה של מחכת לריך להטיל בו חיס לבעל בהשחנה : לחוך להסחכל בחילתו שלף יעבר קשתו ולף יאחוז בחילתו בשעה שחשחין ושם ח"ת לריך לדחוק ידיו בכחילת מצה"ב ולכי בין גדולים בין קטנים בפילו חינו מולין שלף טיפה ל' לריך לדחוק ידיו וכשילת מצה"ב חיל יחמץ ידיו מזוהמת הסד הסורה על הידים בצ"ב הנקרא גב"ל ולריך לשטות ג"פ חים על כל יד :

יכוון שים בצרכה זו ע"ה חיבות נגד לח"ם דעשיה ויכוין כי ע"י המעשה הוא מחקן פנימיות נה"י דעשי' וע"י בצרכה מחקבל חור המקיף פנימיות דעשיה :

ברוך יסוד לו"ל אחה הסד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך בינה העולם מלכות אשר יסוד לפי יצר יליבה שבעשיה את עשיה שבעשיה האדם ז"ל בחכמה כ"ה ע"ה שהוא לחלי שבעשי' וברא בריאה שבעשיה בו נקבים נקבים ז' חיקוני גולגלחא חלולים חלולים ס"פ לינוקות גלוי שע"י מחגלה לחור וידוע לפני לפי בסא בריאה

ועיכך החיקון הוא ע"ו ז' חיקונין לדיבא שע"ז יכולין החחחונים לקבל לחור של מעלה כמו שבארתי קול זה בלריכות בחבורי שגה"ע ושם קול הנקבים שהם ג' עיניים וג' חזיים יב' נקבי החוטם ושפה ושחלולים שם לינוקות שהם מעבר לחור הפנימי שממך מחחיל העליון הנקרא פל"ח על העשיה וממחק הלינו כפי

לנכם

תקון חצות

לכם שלא יתנו ויכניסו העולם וגם שלא יתבטלו לגמרי שהלילי הם ג"כ לורך לעולם להיות לועגים לכעסים כעודע וזה שאמר שלא יפתח כלומר יותר מדאי חזי יהי' בעוד הדין לגמרי לו יפתח שלא יסלחו הדיני' כלי מיתוק ולא לי תפסר וכו' והנה כבר נודע שכל תקד עד' עולמות פלול מכולם לכן נכללו כל הי' עולמות זה בזה כדכתי' לף שהוא נגד עולם עשיה:

ברכה זו היא נגד לימת דעשיה ולכן היא קטנה לתבתה בקוד קטנים ונופלים ונודע כי יש ד' בחי' נשמה נגד ד' עולמות וכ"א כלולה מכולם ולכן לף שאין כל אדם זוכה לכל הבחינות והלולי מיזכה לבחינות הנפש ותהי' שלמה ע"ז לכן מצרכים על כל הבחינות:

אלהי מלכות נשמה כללות כל הד' בחי' נשמה שנתתה בי טהורה בחי' היא אתה בראת בחי' נשמה מצריך אתה יצרתה בחי' רוח מיליה ואתה נפחתה בי בחי' נפש מעשיה ואתה משמרה בקרבי שלא תפרוד הנשמה מהגוף ואתה עתיד לישלה ממני ולהחזירה בי המלכות לקחות לותם בכל לילה בקוד ת"ל ומחזרת בכל בוקר לעתיד לבא וכן יהי' לעתיד לבא כל זמן שהנשמה בקרבי מודה ואני לפניך יהוה אלהי ואלהי מומין ז"ל אבותי בקוד"ת רבון יקוד כל המעשים אדון מלכות כל הנשמות ביוד יקוד לו"ל אתה הקד יהוה ת"ת המחזיר מלכות מחזרת הנשמות בכל בוקר בקוד ת"תשים ל"בקריס כ"בה לממתיך נשמות לפגרים מתים:

הנותן לשכוי בינה ר"ת בנו' חל"ב שהוא ג' מלוי ס"ג שהוא בבינה וס"ו עם עשר אותיות וד' אותיות השרשים ע"ה בני' ע"ח ר"ת של סוף הברכה:

הברכות שלנו עם ברכת התורה הם י"ח נגכך והם קוד י"ח לותיו' שים זו לנוסף שד"י שהם בכלים המענים לז"ל והם קוד ת"י ברכות דנפקין מן ע"ב דמטטרו"ן שהוא כנגד יקוד ת"י העולמים ולריך לתוספ לף שלא יהין בלילה שהוא רוצה לתוספ עליונים ומנגב המל"י ז"ל כי' מקדש בזיתו כל ברכה בעת שמתפייסה כנ"ס הרמב"ם ז"ל ואלו מוכנין לברכה כסדר הכתוב כאן קודם תיקון חלות:

בכתבי המל"י ז"ל המלאך גבריאל הוא מקבל המלה מן גבוהת אל ואמר מלות הוא מקבל המל' מגבור' כיצה הנקי' יקשמשמה וגבורת אל' נק' יין המשכר ואמר שמקבל מצ'ה הוא מצחין בין מלת יום המלת ציה ובין מלת לילה המלת אל' ויכוון בר"ת הכ"ב סוד ת"ת כנוד' וכ"ת גי' תלכ"י סוד אלי ויכוון להמשיך לשם המל' ציה"ם ות"ת ואל' שם סוד מלת יום ומלת לילה כנודע גם שכו"י עם ד' לותיות גבי' הוי"ה שד"י סוד ת"ת ואל' כנודע:

בכתבי המל"י ז"ל לפעמים שלחם ע"י שטתיו לובד לבוש נשמתו וכשמוכר נשמתו בלילה בקוד ע"ב של המלכות היא משלחת לו לבוש והוא קוד שם אל"ה כשבוקר לעיל והנה בלילה שמוזכרים זו"ב בחי' קטנות והוא בחי' כתנות עור ויום מוזכרים לבחי' גדלות קוד כתנות

קוד

ש ברוך יקוד לו"ל **אתה** חקד **יהוה** ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך** ציה **העולם** מלכות **הנותן** יסוד לי' תתאם **לשכוי** גבריאל **בינה** המלת ציה **להבחין** **בין יום** מלת יום **ובין לילה** מלת לילה:

ד ברוך יקוד לו"ל **אתה** חקד **יהוה** ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך** ציה **העולם** מלכות **שלא עשני עכו"ם** חס כשמתו מעשים שלא נתחלפה לו מק"ל לו בשמות עכו"ם.

ו ברוך יקוד לו"ל **אתה** חקד **יהוה** ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך** ציה **העולם** מלכות **שלא עשני עבד** חס כשמתו מיליה שלא נתחלפה

לו

לו מקטרין לעבד דיסף לו נסמת עבד : תוך וכבר נתבאר כל זה לעיל בענין לבישו סבגדים :

ש ברוך יקוד לו"ע **אתה** חסד **יהוה** ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך** דיכה **העולם** מלכות **שלא עשני אשה** מס נסמתו מבריאה סלע נתמלפה לו מקטרין לעמד דיסף לו נסמת חסד :

ו ברוך יקוד לו"ע **אתה** חסד **יהוה** ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך** דיכה **העולם** מלכות **פוקח עורים** מיסגיא עיכי פקיחא ויליכו בעיכי ז"ע ועיכי ז"ע בעיכי כוקבא :

ד ברוך יקוד לו"ע **אתה** חסד **יהוה** ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך** דיכה **העולם** מלכות **מתיר אסורים** בלילה סלוחות קנורים בזסלסל חוך וסחבושים סלמו :

ו ברוך יקוד לו"ע **אתה** חסד **יהוה** ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך** דיכה **העולם** מלכות **זוקף כפופים** בלילה זו"ב בקוד סכפיפה וסיוס בקוד סזקיפה :

ד ברוך יקוד לו"ע **אתה** חסד **יהוה** ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך** דיכה **העולם** מלכות **מלביש ערומים** הוא קוד מסמ"ל שלבישו כבר :

ש ברוך יקוד לו"ע **אתה** חסד **יהוה** ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך** דיכה **העולם** מלכות **רוקע הארץ על המים** סלמת הדיכה מרן סחיים ונעשה רקיע על ז"ו קוד מ"ס י"ס :

ו ברוך יקוד לו"ע **אתה** חסד **יהוה** ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך** דיכה **העולם** מלכות **המכין מצעדי גבר** בלילה הוא בקוד הקטנות ומין לו הלוך רגלים ודיוס הוא בקוד הגדלות :

בכתבי כתי"ו ז"ל הגה כתלמ סתוספי בלילי מסתלק ממנו נשמתו ובמנות בילה מוזכת מליו וע"ז סס ג' ברכות דלשמועות כמגדולי- נעיל בפיכים תפ"ק פוקח עיניו סהיו סגורים על עתה ותפ"ק עותה לידיו סהיו לקוחים ותפ"ק עומד מן המע' תפ"ק לוכש מלבושיו תפ"ק הוא עומד על הארץ תפ"ק הולך ברגליו תפ"ק עומד לכיו תפ"ק מניח תפילין של יד ותפ"ק של ראש ולבישת הטלית בכר נכלל בקוד המלבושים ותפ"ק מסגיא בעיכא פקיק, לזורך בישו וע"ז הבדל היא כוונת הברכות בדוגמת זו בשורות עליונים כי הגה בלילה ז"ע היא בקוד הביסה שהמוחין שהם קוד נשמתו מסתלקין ממנו כמ"ש לקמן ובמנות הלילה מתחילין להאיר זו ות"ק התירות ממגלין זו קוד פקיק, עיניס וע"ז הוא גדול ליכריו שמשם קלוות נעשו עשר שלימות ותפ"ק בע לו קוד כתנות לוד קוד הסמל"ל ותפ"ק מתחלת הביסה להאיר זו וע"ז נתוספו לו כ"י הסדשים שהם קוד הרגלים תפ"ק נכנסין בו הנוסין לזורך הזיוג וז"ו הוא קוד הגחת תפילין של יד כמ"ש בעקומו תפ"ק ת"ת של ביסה כתי בלילי שהוא קוד תפילין של ראש כמ"ש בעקומו ולי זזה :

תקון צות

ש ברוך יקוד לו״ל **אתה** מסך **יהוה** ת״ת **אלהינו** גבוהה **מלך** דיכה
העולם מלכות **שעשה לי כל צרכי** סוף קול המוחין סנ״י
נעמה הזווג :

ד ברוך יקוד לו״ל **אתה** מסך **יהוה** ת״ת **אלהינו** גבוהה **מלך** דיכה
העולם מלכות **אוזר ישראל בגבורה** המלכות כדבקת
בכה״י דז״ל ודיל עלמה קול הגבורו׳ קול תפילין של יד :

ד ברוך יקוד לו״ל **אתה** מסך **יהוה** ת״ת **אלהינו** גבוהה **מלך** דיכה
העולם מלכות **עוטר ישראל בתפארה** ת״ת דיכה נעמה
כתר של ז״ל הנקבל יסראל קול תפילין של ראש :

ו ברוך יקוד לו״ל **אתה** מסך **יהוה** ת״ת **אלהינו** גבוהה **מלך** דיכה
העולם מלכות **הנותן ליעף כח** מסך כתחלת לבוש כשמתו נותן ל וכח :

בכתבי הכה״י ז״ל העיינין סם נוקד יוד״ין
קול הסוין״ם ביוד״ין שמניח בו בקול
ש ברוד יקוד לו״ל **אתה** מסך
יהוה ת״ת **אלהינו**
גבוהה **מלך** דיכה **העולם** מלכות
המעביר שינה מעיני
ותנומה מעפעפי בקול הכתוב
עושה למה תיקן ה׳ כי ז״ל יש גבוהים
המכפים על העיניים קול עפעפים ודיכה
מדיכים לנוקבא :

לור יפר משל״כ בלילה היו בקול לור קוד ולפר
שמוזכרין לו המוחין לזי שנקבל הלבה מעיני פקיעת לריך
לכפין ומגדיגין מפתלקין ודיכים מכפים על העיניים
וקול מלין בעיני הנוקבא לשתקריי״ל עולי״מת שפירת׳
דלית לה עייגין ולפר שנקבלת הלור מן הסוגם
למעגידלו לה עייגין ולי קול משגם׳ בכל העולמות
ומותנת לכסס כל לרכס כמל״ל ותקס בעוד לילל ותתן
מרף לביתם ובק לנעורותיו ולי בזה :

יהי רצון מתחיל בלשון יחיד לפי שמסדרין
אותו בביתו ועכ״ז בסוף הברכה צריך לכלול
תפלתו עם כל ישראל : סוד גמילות חסדים
יתבאר לקמן בתפילה העמיד׳ :

ויהי רצון מלפניך כתר יהוה מבא אלהי״מלוי ע״ב ואלהי דיכה אבותי הגי״ת שתרגילנו בתורתיך
ודבקנו במצותיך ואל תביאנו לא לידי חטא ולא לידי עבירה ועון ולא לידי נסיון ולא
לידי בזיון ואל תשלט בנו יצר הרע והרחיקנו מאדם רע ומחבר רע ודבקנו ביצר טוב ובמעשים
טובים וכפה את יצרינו להשתעבר לך ותננו היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים
בעיניך ובעיני כל רואינו ותגמלנו חסדים טובים ברוך יקוד לו״ל אתה מסך יהוה ת״ת הגומל
דיכה חסדים מסך עלמה טובים ע״י לעמו ישראל מלכות :

ויהי רצון מלפניך כתר יהוה מבא אלהי מלוי ע״ב ואלהי דיכה אבותי הגי״ת שתצילני היום ובכל
יום מעזי פנים ומעזות פנים מאדם רע ומיצר הרע מחבר רע ומשכן רע ומפגע רע ומשטן
המשחית מדין קשה ומבעל דין קשה בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית ועניות ואבינות
מדלות ומשפלות :

ברכת התורה נקודת הסס מולם שבא קנץ
שהוא בגי׳ מ״ו כי כל נקודה היא
ל״ך והקמ״ץ הוא י״ו הרי מ״ו והוא גי׳ מלוי
של

ד ברוך יקוד לו״ל **אתה** מסך **יהוה** ת״ת **אלהינו**
גבוהה **מלך** דיכה **העולם** מלכות **אשר**
קדשנו דעת דיכה **במצותיו** נגם הוד **וצונו** יקוד
לעסוק

לעסוק בדברי תורה מלכות: הרב ז"ל עגה מלמן לחבר ברכה זו כי הערב לה ברכה בפני עלמו לכן היא בלא ו':

הערב נא יהוה אלהינו אמת את דברי מלכות תורתך ת"ת בפינו ובפיות עמך בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו יודעי שמך ולומדי תורתיך לשמה ליסד ת"ת ומלכות "ש ברוך יסוד תו"ל אתה ספד יהוה ת"ת המלמד תורה לעמו ישראל מסגיע מלורו ע"י מלכות:

ו' ברוך יסוד תו"ל אתה ספד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך כיסה העולם מלכות אשר כיסה בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו והלילנו מדת הכוזבת ברוך יסוד תו"ל אתה ספד יהוה ת"ת נותן התורה כיסה מסגיע לור לת"ת ות"ת מסגיע ע"י מלכות ליסרלל:

ויכבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו ע"י מלכות את בני ישראל אמור להם:

יברכך יהוה וישמרך: יהוה מלך יאר יהוה פניו אליך ויחנך יהוה מלך ישא יהוה פניו אליך: יהוה ימלוך וישם לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם

בכתבי הת"י ז"ל כיסה נקרתם ברכה והי' כריכה העלוני' סור יס תוקיעו' ומס מתקבלי' כל המיס שהס המסדי' ולריך לכוון להמשיך לותס עד המלכות יס התחרון יס סוף והוח סוד תורה שבע"פ וליסד לותה בת"ת סוד תורה שבכתב וכן היח הכוונה בברכת כהניס שלריך להמשיך הברכה ע"י התרון וכניו שהס שטרת דתסד עד המלכו' הנקרל' כ"ה כמבואר בזוהר וז"ס כה תברכו ותס"ך היח מברכה ליסרלל והנה סוד הברכה הוח סוד לור היורד מע"ק בסוד לור זרוע ללדי' והוח סוד לות יו"ד דליכו נקודה מדת וליכו תלת קילל לעילה וקילל לתתת וגופת בתמלעיתת והוח סוד תלת טיפין דתזדריקו ממוסת עילתה והוח סוד סנולת' כזה ▲ כמ"ס בפרוסי על הזוהר פ' בראשית וכשורדין מן היסוד לל המלכות סס סוד סנול כזה " וסס סוד ב' יודי"ן של י"ברך י"תר י"שת וגו' יודי"ן של ג' הויו"ת ולכן נקודתס של מלך מלך ימלוך שהנקודות בני' יב"ק שהוח סוד ג' שמות ת"י הוי"ה ת"ד"י שכוללים כל קו התמלעי' מרחס עד סוף להמסי' הברכ' מרישת עילתה עד סופת דכל דרגין:

אחר פלות שכבר חזרו המוסין בז"ת ונסתלקה הדורמיטת לריך תחס להסתתף בלער הכניסה שהיח רחל שנדסית בבריתה והיח שוכבת מרגלותיו ממש וכ"ז גרמו עוונותינו ולכן לריך לבכות על סרדם רחל שתמנו וגירושה וגלותה כי תנחנו גרמו לה כל זה שלריכה לירד בגלות כדי לבנר הגילולות קדושה שנפלו בקליפה ע"י מעשינו הרעים ולכן תחר שכבר טיהר וניקה לת גופו ולפש מלבושיו ולירך הברכות כנ"ל יסב ללל הפתי שמוך לל המזוז שהוח סוד תדנ"י בי' מזוזה שהוח סוד פתח העליון ותשב על התרן יחק ותתעטף רחמך כתבל ותרבה בבניה כפי כתך ותקח לפר מקלה ות"ם על רחמך במקום הנמת תפילין ותכוון כי לפר הס סוד ה' גבורת מגלפ"ך עם הכולל בני' לפ"ר והס ברית הגוף ולריך להעלותס בריתת ז"ת ע"י יסוד הביכה העומד כנגד המלת ז"ת ולעורר גם לת"ת לזווגם יחד גם יכוף רחמו לל הקרקע ממש ויבכה על בריסת התורה שנעשית לפ"ר ומיום ההוח והלילה נמסרו רזיה למלוניס וזה נקרלו גלות התורה ועל מורכן הבית שהוח סוד הריסות פרלוף רחל וירידתה שנעשית נקודה קטנה בראש הבריתה:

ביאור זה הענין כי כבר הזכרנו בהקדמה בג"ר שהס כמ"ב שהס לריך לבת ולימת מלירים כהס כל העבר ספרי שלימות לבל זו"ת ליכס מלירים בהס כל הי"ס רק בז"ת ליכס מלירים רק שהה קלוות שלו וג"ר שלו ליכס מלירים והמלי שהיח נוקבי' דז"ת והיח נקרלת רחל שהיח נבנית מנקודת המלי כמבואר שם ליכה מליר בה רק נקודה לחת והיח נקודת הכתר שלה והיח סוד הקטנות וזה הענין הוח בכל לילה מימי החול שמתחלת הלילה עד חלות ו' ז"ת ונוקבי' שהס סיכס לחה ורחל עומדים לתור בלתור שלת ילחנו בו התנויי' בלתוריים שלהם שהס כולם דיכים וכשהס בסוד הקטנות לו הס דיכים קטים ולכן הס דבוקים לתור בלתור ולכן הדיכים שולטים בלילה והוח סוד הכיכה בסוד הכתוב ויפל תרדמה על התדם והענין כי התרת של הנ"ר של ז"ת והתרת ע"ם של רחל היח בחה מנה"י דלבת שהס מלובסים בנה"י דלימת והס מתפשטים בז"ת וזה נעשה בשתה של הת"ת ומה שילת מן הת"ת מזה מלירין כל הי"ס של רחל וזה שההתרה נקרל מוחין דז"ת וכבל לילה מסתלקין המוחין סוד סילוק הנשמה בעת השיכה והיח מופסת על רחמו ולחר חלות נתעורר מציותו שהוח סוד הדורמיטת

תקון חצות

הרחמים ומתחילין לבת הליל המוחין והכה כבר ביארנו קלח בהקדמ' שעמידת לילה ורחל מתחורי ז"ת הוא בחופן זה שלח עומדת למעלה כנגד חב"ד וח"ג ושליט ת"ת של ז"ת ורחל מתחלת משליט ת"ת של ז"ת עד למטה וכשל לחת ים י"ס שליטות והכה כשהר מתחילין המוחין לבוא של ז"ת עיד מתקנת פרצוף לילה ונמצרת מן חמורי ז"ת לבת פניס בפניס לעורך הזווג ולריך להשליט התחוריים שלהם שהי' תפלה בעת עמידת' לחור בחמור היה כוחל לחד משמש לשניהם בשוד ד"ו פרצופין ועתה שנעשה הנסירה בשוד ויקח לת הלבע כמ"ם בכחבי האר"י ז"ל לריך להשליט לת התחורייס והוא ע"י בשמות הלדיקים בשוד ויסנוי בשר מתחנה כמ"ם בחבורי שנה"ע והוא שוד השפעתו שהקב"ה נכנס בג"ע בחלות הלילה הוא שוד הזווג ואז הוא משתעשע בנשמות הלדיקים והכה לילה היא קלר קומה כמ"ל ולכן היא לוקחת הט"ס של רחל שחיים מחיריס והוא מסירת הסיחנים שמוסרת רחל ללילה וכו' ואז לילה נגדלת בכל קומת ז"ת לעורך הזווג ורחל נשחרת רק נקודה לחת לפי שלילה נגדלת בכל קומת ז"ת אין מקום לעמידת רחל (לפי שבהם כי פרלופין נכנסים עקבי לילה בכתר רחל לכן יספיק להם קומת ז"ת ודו"ק) ואז היא נדחת למטה בעולם הבריאה ושוכבת מרגלותיו והוא שוד שכיבת רחל תחת המטה בעת זווג יעקב ולילה והוא שוד גלות השכינה כי קודש המורכן כבר נלמר שכיבת שלמה עמדה סיהרא בחשלמותא שהוא שוד פרלוף רחל שנקראת סיהרא קדישא היתה תמיר שלמה שהיו מחיריס בה כל ה"ס והיתה פניס בפניס עם הז"ת ולחר המורכן נחמעטה וכל חורות נפלו בקליפות ולחר כל חלות הלילה בשהיא יורדת בבריאה זה הוא שוד הגלות שלה ואז היא מבדרת החורות מן הקליפי שנפלו וגם בשמות העבוקות ביד הקליפות היא מוליא לותם מן הקליפות שנפלו כמ"ם זה בחבורי שנה"ע והוא ע"י עסק הזמירות שחנו חומריס בלילה לחר חלות כי הזמירות הם שוד זמיר עריס ולכן לריך תפלה להמתיק בלערה ולבכות על חורבן הבית שוד הריסות פרלוף רחל שנחמעטה עד נקודה לחת שוד כותל מערבי ושריפת התורה שוד חורות הת"ת שנחלקה נ"כ בעת החורבן וחמ"כ ע"י עסק התורה חנו מעלין לותה מן הבריאה לל הלילות ומיחדים לותה עם ב' עלה כמ"ם לקמן במקומו בשוד כוונת התפלי ודי בזה :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתינו ואל תתעלם מתחנתינו שאין אנו עזי פנים וקשי עורף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו ואבותינו חטאנו :

אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי העוינו והרשענו זדנו חמסנו טפלנו שקר יעצנו רע כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סררנו עוינו פשענו צררנו קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו תעתענו : סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע :

אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה חופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך ובכן יהי רלון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתמחול לנו על כל חטאתינו ותכפר לנו על כל עונותינו ותסלח לנו על כל פשעינו :

בכתבי האר"י ז"ל הנה ביסוד המלכות ים ג"כ כליות י"ס והמלכות דמלכות נקראת ירושלים ויסוד שבמלכות נקראת ציון סוד נקודת הפניניות שבה גם כל יסוד הזכר נקרא ב"כ ציון ג' יוסף הלדיק וכתיב הלדיק לוכד בלדקו למצוחר בזהר וכתיב כלפור נודדו מקו"ו כן לים נודד ממקומו וכתיב נודד לגלת"ם לים תרו ערו עד היסוד סוד הכנסת זר להיכל הקודש :

עלה את ציון על ערבים בתוכה תלינו נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרינו בנורותינו כי שם שאלונו שובנו דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי : זכור יהוה לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל הסלע :

וצדיק לכוין בככויתו לכבות ג"כ על הריגת הלדיקים שהרגיס בכל דור ודור על קידוש השם ובפרט על עשרה הרוגי מלכו' שזה מועיל מאוד להועיל הגלולות קדושה מתוך הקליפות כמ"ש לקמן במקומו

מזמור

מזמור לאסף אלהים באו גוים ☙ הנה דע שביום נקרעת לילי׳ מיים והטעם
בנחלתיך : שבמקומ׳ ליח תמן דין רק מיים לכל
דינין מתערין מינה הייכו בהתפשטותה למטה ולכן היל קוד הוי״ה בגיב,זי לילי״ם וים בסם לילקי״ס ק״ך
גירופים כמודע וסס מתפשטים בכל העולמות והספירו׳ שלמטה נקרלים לילים קדושים רק גירוף לחד
מתפשט בקליפו׳ והוא המחיה לותם בסוד הכתוב ותחברהו מעט מלילים מע״ט בגי׳ ק״ך מסר ל׳ כמו
שבארתי זה בתריכות בחבורי שבס״ע ועתה נרמו בעזות שבלו נויס בגלגלתיך שהי׳ להס יניקה מלותן
לילים קדושים שהס בגלגלתין ודי בזה :

טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים שמאו לת היכל קדשך שכבש הערל הטמא במקדש
לעיים : והוא בבריחה ולמטה לכל בחילות כתיב
וכבודי לשמר לל תתן וגם שס הוא רק בסוד משמוש היד בסוד הכתוב שממית בידי׳ תחפש והוא בהיכל
המלך ד״ל :

נתנו את גבלת עבדיך מאכל לעוף השמים נתנו וכו׳ כלן במזמור זה מקום בשר על שומות
בשר חסידיך לחיתו ארץ : המקדש ועבד כי ימלוך ועל הריגות קדושים
שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר : והספדים :

היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו : **עד מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו**
אש קנאתיך : **שפוך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא**
קראו : כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו אל תזכור לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו
רחמיך כי דלונו מאוד :עזרינו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על המאתינו
למען שמך : למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך :

תנח לפניך אנקת אסור ר״ת בגי׳ תצ״ל וסס ג״פ כ״ויו וכ״ו בגי׳ נגזרס
וסס קוד סדיכים שבחג״ת וכס״י לך בחג״ת
סס יותר ממותקים ולכן יכוון לכ״ו עליון שבחג״ת סס ג׳ שמות של ע״ב סס
יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי וסס בגי׳ כ״ו וכ״ו תחתון שבכס״י
ויכוין לג׳ שמות לחוליים של הוי״ה סוף
ג״כ ע״ב כזס : **יהו יהוה יהוה יה יהו יהוה יה יהו יהוה** :
תבא עם הכולל בגי׳ תנ״ח בקוד שלמלו המתחתם בתגת מלף כי תג״ח הוא קוד
סביכה סהוא נעתיק כתר לז״ח וביקוד שלש יש ג׳ מלוחים לחי״ם בירוי״ן
בחלפי״ן בסס״ן, ולריך לכוין לג׳ המלוחי׳ בלבד בלא לותיות המסוכם וסס ג׳ שמות כזס
לפיודי לבאודא לפהודה וסס בגי׳ שלי״ב ולח״ך תלף לק מכין
לותיות המסוכם שבגימל מהי״ם סחס י״ב
קך הכל בגי׳ תג״ח ותכוין להמשיך החוכות מכתר ז״ח לחג״ת כה״י שבו למתק מגבוכות של
ב״ם כי״ן :

לפניך בגי׳ ג׳ שמות ס״ג מ״ם ב״ן סחס **יוד הי ואו הי** שהוא בביכה של
יוד הא ואו הא יוד הה **וו הה** סחס בזו״כ
להמשיך לחוכות מביכה של זו״כ ותכה
ג׳ שמות חלו עם החוכות והכולל הס בגי׳ לפניך :

אנקת תכוין לחס לנקת״ס חקר מ׳ וצחילוף החוכות כמבואר בבריכת כסיס הס
לוכות **יברך** שהוא בגי׳ ל׳ שמות ע״ב ס״ג מ״ס ב״ן ותכוין לחס לבחות כזס
צדי בי״ת אלף ואו תי״ן ויש בו י״ד לוכות וצחילוי חלוי יש
בו ע״ל לוכות הרי ע״ל י״ד בגי׳ ג״ן
ועס סס לבחו״ת כל״ל בגי׳ לנקת״ס עם הכולל ותכוין להמשיך החוכת מכס״י של ז״ח שבנקודים
לבחות של המלכות שבקדחת ג״ן בכוונ ותכוין בחלת לנקת בביקוד לבחו״ת שהוא כזס
אנכת :

תקון חצות

אסיר עם תכולל בגי׳ ג׳ שמות , לחמוריים של הוי״ה מלקיש כזה **יוד יהוה** ואל אלה אלהי אלהים ותכוון לתקן החמוריים של זו״כ תייבו יעקב ולתם שתם קוד הוי״ה תלתי״ס כנ״ל :

כגודל זיועך הותר בני תמותה והשב לשכנינו שבעתים **אל** חיקם חרפתם **אשר** חרפוך אדנ **ואנחנו** עמך וצאן מרעיתך : נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתיך :

זכור בני יהי׳ לו״ר מ״ה והוא קוד **זכור** ״״הוה מ״ה ה״יה ל״נו הביטה וראה **את חרפתנו** : תמסכת שפט מן ר׳ שמות ע״ב ס״ג

מ״ה כ״ן ליסוד הפך זכור כמכוון בזוהר וכו סם הוי״ה בני״ מ״ה שניי״ן הוא משפיע רחמים ועתה נהפך לדין שהוא קוד תלתיס בגי׳ לכ״ו ולכן ר״ת לותיות מיל״ה הרומז ליסוד ועתה ככתם העולה במקום יסוד הנקרא תרפה :

נחלתינו הוא נחלת ס׳ פרי בטן קוד השפעת **נחלתינו** נחפכה **לזרים** **בתינו לנכרים** תאלכות לנשמת ישראל נהפכה ההשפעה

לזרים הס החלוי׳ ואמינו הס כחי׳ הפנימיות **שלה** לנכריס :

יתומים כי ישראל מקולו כניס למקום ופין שתין **יתומים** היינו **ואין** אב **אמותינו** כאלמנות :

אב דאמתתק כ״ש לעילא כסוד הוי׳ וחו״י

שתצוחר כזוהר נשתרנו יתומים ואמותינו הס סוד ניקה ומלכות נשתרו כחלמנות שהלכו בעליהן למדינות הים ב״מ כתבורי שנה״ע בסוד ותלכנה שתיהן החמור בעמי ורות :

מימינו סוד מימי המקדים לתמעטו כ״ל עד שנכסף **מימינו** בכסף **שתינו** עצינו במחיר **יבואו** :

בכוסף ובמחו׳ שתינו עלינו הס סוד הכמות

הפורתי׳ מענ המייס נעשקים בין הקליפות ואי׳ לפשר להאזיל חלק ע״י ממיר שהוא מסורי הנפש להריגה :

על צוארינו נרדפנו יגענו ולא הונח לנו : **על** צוארינו כמ״ש רו״ל בית המקדש בנותרו של עולם עומד והוא סוד בהמ״ק רחמון הרומו

לביטה שהוא בגרון של אריך כמבואר בתבורי הי״ל עתה גרמו העונות שהרודפי׳ שהס קרי ידכי דשקרא הנק׳ תומני ת״ל תאומיתי״ל הגיעו עד למעלה מן המוחר ותרי ידכי קשוט יגעו ולכן נרוף תלת נרדפנו ולת הוא לנו תפי׳ לפוס תלת כל יום קללתה מרובה מתברתה :

מצרים הוא סוד שפתה ביטה שהיא מגידה לנבירתה **מצרים** נתנו יד **אשור** לשבוע לחם :

נתנו יד וכ״ה להורים את נבירתה ובשביל זה

לכן מוכרחים להיות ניזונים מן הסריס וזהו לשבוע לשס :

אבותינו וכ״ת וכי תבות לכלו כופר ובו׳ לזה תמר **אבותינו** חטאו ואינם **ואנחנו** עונותיהם סבלנו :

כי כתמת מה שתטלו בשונג לויס כי ויס

בחטאו יומת תכל לתמנו עוונותיה׳ שעשו במויד סבלנו כי פוקד עון תבות על בנים ובכתבי האר״י ז״ל שסו ד פוקד עון תבות הוא שנשתת התבות מתלבשין בבניס ושס בעלמ׳ סובלים עוונותיהס :

עבדים הס הקליפות תתאי דתתאי מדריגה התחתוני׳ **עבדים** משלו בנו **פורק אין** מידם :

שתין למטה משס לקי הס משלו בנו ולכן פורק

לין מידם ושס קוד יתום בריה קלה דעיילנא לית לה ומפקנא לית לה כמבואר בגלגלטי :

בנפשינו בכתבי הרמ״ק בעת שנשלטו יד קליפה קשה **בנפשנו** נביא **לחמינו** מפני **חרב** **המדבר** :

חזי מעתה השפע היורד לישראל הוא דרך

למורות נשמו׳ ישראל בהסתר גדול שלא יחטפו הקליפות וזה שכתוב בנפשינו נביא לחמינו מפני חרב המדבר

הס הקליפות חרבו של מ״ה שנקרי׳ חרב המדבר כמבואר בפרושי על הזוהר :

עורינו כתנור נכמרו עיין בתבורי שנה״ע בפסוק עור **עורנו** כתנור **נכמרו** מפני **זלעפות** **רעב** :

כעד עור שזה קלי על כחי׳ לשה סוד קשר של

תפילין ואמר שנתמלמה דיוקן וזהו מתלקחת כתנור ונתמעטה קומתה מפני זלעפות רעב שהיתה רעב לשמס סוד הרמתים ג׳ הוי״ת בני׳ לח״ס היורד מלו״ת :

נשים בציון ענו בתולות בערי יהודה

שרים בכתבי הרנ״ק הס ע׳ סריס של תומות ניתן **שרים** בידם **נתלו** פני **זקנים** **לא** נהדרו :

להס תלוי רתם עד שעלו לשב״ת סוד לו״ת והבניס הס שנ״ת והס מלביסים לתו״ת **נמהדרים**

מעלה והנה עשרת זקנים בניס זקניס הס סוד לו״ת והבניס הס שנ״ת והס מלביסים לתו״ת נמהדרים

תותס וניין שהס עלו למעלה הרי פ״י בני׳ מכמה וניהה לת שהדרו ונסתלקה למעלה שלת להשפיע להס :

בחורים הס סוד ק״ה שהס סוד הטומנין מן למדיקים **בחורים** מחון **נשאו** **ונערים** בעץ **כשלו** :

נתבטלו ממלוכתם ובמקס טמון נשמו וניין שלת

שלא ירד עליהם המן לחזי נעריס בעץ כשלו נעריס שהם מטטרו"ן וסנדלפו"ן המקבלים מהם ע"י ת"ת
שנק' עץ וכיון שנסתלק הת"ת למעלה כנ"ל לחזי בעץ כשלו פי' בשביל עץ שהוא ת"ת שנסתלק הם כשלו :
זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם : זקנים הם או"א משער שבתו שבטל הזווג העליון
מכתי' לא ידעו מיום שהוא שער המשיח
ואף שאמרו שהם תרין ריעין דלא מתפרקן וזווגייהו תדירין היינו זווג המיוחד לעורך חופת העולמות כמ"ש
בכר בהקדמה וכיון שבטל הזווג עליון לעורך הנשמות לחזי כשלו הטומאות והם הבחורים שבטלו מנגינתם
שנתבטל השיר שע"י לעשה הזווג שהיה סוד השירה במבוך בזוהר :
שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחולינו : שבת משום לבנו שכיון שבטלו הטומאות שהם נ"ה נס
היסוד שנקרא שמן והוא משום לבנו שבת נ"ך
ממלאכתו לפיכך נהפך לחבל מחולנו שהמלכות שהיא ממולנה במחול ומשוררת תמיד דכתיב לא תחנו דעי
לו עתה היא מקוננת ליום יבבה כדד וקול ברמה נשמע וגו' כי רחק ממנה מנחם הוא יסוד משיב נפשה
כמבואר במבוך הנ"ל :
נפלה עטרת ראשינו אוי נא לנו כי חטאנו : נפלה עטרת רחשינו ר"ת עע"ר שההגבו' מה שהיתה
ע"י התלכשותה במסטרו"ן הנק' נער ונס הש"ך דיוקא דנוקבא שמתמקין ע"י חוח ה' בסוד נערה ע"ר
בני' ש"ך כמבואר בזוהר עתה נפל ה' וגשאר בלי מיתוק גם המלכות שהיתה עטרת בעלה בסוד יהוד וי"ד
על הו"ה נפלה למט' בסוד הוה"י ירחמו לדיינין כמבואר בתיקונין וכיון שהוא ירדה למטה מיד נסתלק הת"ת
למעלה לל הכתי סוד ח' ונעשה חוי כמבואר בזוהר וכ"ז נרמז המשתים ו"ש חוי לא לנו כי מטחנו :
על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו : על זה וכיון שנסתלק הת"ת למעלי מיד נתחשכו
הקליפות בספיי הוד בסוד הכתוב והודי לספך
בעלי למשמים ומן הוד נעשה דו"ה והוד הוא למעלה מיסוד הנקרא זה בסוד הכתוב זה אלי ואנוהו כמבוא'
מזמר' ו"ש על זה היה דוה לבנו והדו"ה בגדתה ו"ש דו"ה לבנו סוד המלכות שנקרי לבנו היתה בגלה
מן י"ל כי דוה לבנו קאי על הת"ת שנק"ל כבודע כמבואר בזוהר לערת דמשה לאו למעלה דהא מכתי בגלה
גטרוניתא לאו מלכא אתקרי ועל אלה סוד הת"ת שנעשה בסוד הקטנות ו"ק ו"פ ו' בני' אלה וזה הוי'
סתלק למעלה בסוד חו"י כנ"ל בשביל זה חשכו עינינו הם בחורת היורדים לבת עין סוד המלכות והיא סוד
עולימתא שפירתא דלית לה עיינין רק מה שמקבלת מעיני ת"ת כמבואר בסוד המתכלות בילינ וכיון שהת"ת
נסתלק לחזי חשכו עינינו :
על הר ציון ששמם שועלים הלכו בו : על הר ליון ששמם בחינות החצונית שנתלכות שנקרא
ה"ר ומוח סוד ו"ה שכהו"ה ומ"ו פ' ואו"א ה"ל
פ' ה"ל בני' ה"ר ובזה יש לחזיה למחוי כמבואר בהקדמה וליון הוא סוד בחי' הפגימות סוד יסוד שביסוד
ומקוגן במר שעד שם הגיע השמם והמורכן כמד"ל ערו ערו עד היסוד בה ו"ש שועלי הלכו בה הם
השועלים מחבלי כרמים שלריכה להתלבש בחלוקי' וזהו גלוי השכיחה ועשית רחם לשועלים וע"ז אתרו
ז"ל טוי זכ לתריות ולל תהי רחם לשועלים כמבואר במבוי שנה"ע :
אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור : אתה ה' לעולם תשב הוא כמתפלל שיחזור החסי'
הנקרא לאתה כנוד' להשפיע בת"ת שהוא סוד
הו"ה ויתיחד במלכות הנק' עולם כנודע כי החסד הוא השופבן הגדול דמטרוניתא וע"י את החכמה כמ"ש
תחכת עולם תחבתיך על כן משכתיך חסד ולז נכון יהי' כסאך לדור ודור שיהיה היחוד בתמידות לא כמו
שעתה שעת וזמן לכל מפן שלכן נק' תוהל מועד לכל לעתיד יהיה היחוד בלי הפסק :
למה לנצח תשכחנו תעזבנו לאורך ימים : למה לנלם משכחנו כי השכחה הבאה מס"ג כנודע
שנעשה מסך מבדיל בין ישראל למקום ושלא יכל
כרונו לטובה לפניו וע"ז העזיבה היא לריכה ימים ולכן מתפלל שיסיר את המסך המבדיל ויהיה כלא
המום לנלם ולז יבא זכרונו לטובה לפניו :
השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם : השיבנו ה' אליך ונשובה הוא בכל לילה ונשובה
הנמות בסוד מ"ן של המלכות והיא מעבדי
תומם בסוד מ"דשים ל"בקריס ר"שה תמוכתיך ר"ת רמ"ל לחבל תיקם עוסים למעלה של הת"ת
לתלתא כן היה החרטה והתשובה בהמלט במור ולא יעזבו לבסלה לחבל לעתיד יעלה עד הת"ת ולכן
ן יחטאו עוד ו"ש השיבנו אליך דווקא ונשובה שיהיה תשובה שלימה שלא יחטא עוד ולא תתחדש יניני
כקדם כמ"ש חיוב מי יתנני כירחי קדם ב"ה הטעם בזמן היות העובר במעי אימו שאז הנשמה שבו זכה ומחירה
אין בה שום ליכלוך חטא משא"כ עתה לף שהיא מחדשת בכל לילה הנשמות לף תפיר הכתם ועי"ז הוא
חוזר למחות לבל לעתיד יופר הכתם לגמרי ו"ש חדש ימינו כקדם :

תקון חצות

כי אם מאום מאסתנו קצפת עלינו עד מאד : כי אם מלום מלסתנו פי׳ וכי מלום מלסתנו כי אם מ״ר היה מלוסה לית תקוה אלא תקוה אלך קלף קלפתנו ואם קלף ים תקוה כדאיתא במדר׳ רז״ל :

השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם : השיבנו ה׳ אליך ונשובה מבורי שנה״ע אם כיאסתי כי כל הנשמות שבישראל אמר שיכלי אלף הששי יוחזרו כולם אל שורשם בת״ת ומלכות כי משם יצאו ואמ״כ יוחזרו גם ת״ת ומלכות אל שורשם שהוא סוד הביעה כי משם יצאו ושם יחזרו בסוד הכתוב בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחזתו ואמ״כ יחדש העולם בקדם וזה שאמר השיבנו ה׳ הוא ת״ת אליך עם ד׳ אותיות בי׳ אדנ״י שהיא מלכות ואמ״כ ונשובה הוא סוד ה׳ שבסוד כולנו אל הביעה סוד ה׳ ואמ״כ תחדש ימינו כקדם :

הנה הם עשרה פסוקים נגד עשר ספירות שבעשיה שהם מדור הקליפות שהשכינה יורדת לשם לברר הניצוצות דקדושה ושם הוא עיקר סוד גלות השכינה ותכוון להעלותה למקום הקדושה :

הבט משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך : איה קנאתך וגבורתיך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו : כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גואלינו למעולם שמך : למה תתענו יהוה מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך : שוב למען עבדיך שבטי נחלתיך : למצער ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשיך : ואתה יהוה אבינו אתה אנחנו החומר ואתה יוצרינו ומעשה ידך כולנו : אל תקצוף יהוה עד מאוד ואל לעד תזכור עון הן הבט נא עמך כולנו : ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלים שממה : בית קדשנו ותפארתינו אשר הללוך בו אבותינו היה לשריפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה : ותרב׳ בכי׳ כפי כתך :

העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותענינו עד מאוד : המאום מאסת את יהודה אם בציון נעלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב לעת מרפא והנה בעתה : ידענו יהוה רשענו ועון אבותינו כי חטאנו לך : אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך זכור אל תפר בריתך אתנו : כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי אינגו : יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאוג ישאג על נוהו : ויקרא יהוה אלהים צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק על אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב הן אראלים צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון :

הקבצו וישמעו בני יעקב כולכם קרעו לבבכם ואל בגדיכם כי בפשעכם שולחה אמכם ותנו כבוד ליהוה אלהיכם : מי האיש ההפץ חיים וחיך אוכל יטעם לו : אוהב ימים לראות טוב ולבקר בהיכלו ואלהי׳ יראה לו לשכון באהלו מבלי לו : אשר לא עמל בו ולא גדלו אנא הלך דודך תרקיע עמו לשחקים : אנכי חטאתי והוא אסור בזיקים : ועל זאת ספדו והילילו בואו ולינו בשקים : ברחובות ובשוקים :

שבינה מה אומרת קלני מראשי הגדולה והגבורה והתפארת עברו ראשי והנצח והוד אין דורש לנפשי ותזנח משלום נפשי : על זאת אספדה ואילילה אסלדה בחילה קולי בחולה מעי מעי אוחילה למענכם שולחתי בבלה ואני בתוך הגולה : עונותיכם הטו אלה וחטאתיכם הגלית אתכם ליסרה אתכם ויתעבר יהוה בי למענכם ויישלחני אלהים לפניכם : בבית ישראל ראיתי שערוריה אין איש שם על לב שלמה אהיה כעוטיה בקיא נעוי וכגדר הדחויה הטדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה : ידענו יהוה רשענו ועון אבותינו הננו אתאנו לך יהוה אלהינו שוב למען עבדך וסלחת לעונינו : תשוב תרחמינו ותכבוש עונותינו :

ויאמר יהוה אהבתי אתכם כל ישעי וכל חפצי אשוב לרחמכם שובי אלי ואשובה אליכם אנכי אנכי מנחמכם : אמרו לבת ציון כה אמר אדוניך תחת היותך עזובה יבעלוך בניך וכטשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצניף מלוכה בכף אלהיך :

קול ברמה נשמע בילללה : קול נהי מציון המהוללה : קול ברמה וכו׳ : חשבתי ימים הייתי גברת : ביד יהוה עטרת תפארת : ועתה אני שחרחורת : מבעתי בבור ביון מצולה : קול יחידה רעיה אזי הייתי : וכבוד עליון אני נקראתי : ועתה לתחתיות ירדתי ודודי ורעי לרום עלה : קול יחד יודעי בתולותי ורעותי : בכו עמי כי רבות אנחותי : אין נושה עוד אהלי ומקים יריעותי : כי דודי מני נסע ונגלה : קול ממרום

ממרום הושלכתי ברוב מגינה : שלח אש בעצמותי וירדנה : יצאתי בגולה בדד באלמנה :
הגלה יהודה הגלת שלומים כולה : קול
הייתי כלה בתוך אפריון וענן יומם על מכון הר ציון : הושלכתי לחוץ כעני ואביון :
בגדי לקח צר ואני אומללה : קול
כהני וזקני טבחו אויבי : מחזיקים בברית זרע אוהבי : בני היקרים ובחורי הלכו
בשבי ועוללי בגולה : קול
הן כל אלה אין דורש לנפשי : אמלאה החרבה ואל עמים ארים ראשי : ואויבי אמר
לא תקראי עוד אישי : כי נפלתי לפני בני עולה : קול
נא אב הרחמן תשוב לציון : עין בעין נראה בבנין אפריון והבית הזה יהיה עליון ואז
גאולים יפצחו צהלה : והבית הזה יהיה וכו׳
עד מתי יהוה ביום זה לעומתך : במר תילל עדתיך : על בית תפלתך אשר שרפו צריך :
והרגו בני בריתך : אלהים באו גוים בנחלתיך : עד מתי יהוה תשכח שאון קמיך ושמטת
היכלך : ונפוצות לאומיך : והלחוצים עליך : והרוגים על שמך : עד מתי עשנת בתפלת
עמך : אשר יהגו לפניך : על חורבן ביתך : אלהים באו גוים בנחלתיך :
עד מתי יהוה אשכבה בין שפתים : ובין תנור ובירים : יכהו לי עינים : לוהטים לי ישאפו
ערב ובוקר וצהרים : עד מתי אשתומם על חורבן פעמים : עד מתי לא תרחם את
ירושלים : עד מתי יהגה בצר שארית צאן מרעיתך : אלהים באו גוים בנחלתיך : עד
מתי יהוה עכו״ם יעלוזו אשר אכל את יעקב ובכל עת יבוזו : אני אדרוש את שלומם
והם ימרוטו ויגוזו : בחרפה הבו לחיי ובשפתי שוא גלוזו : עד מתי יהוה רשעים יעלוזו :
ער אן יצעק בשבי (פב״פ) אמתך : אלהים באו גוים בנחלתיך

בהיכלך שמיר ושית : הנה זאת תורת הבית :)(בהיכלך שמיר ושית פי׳ שהם״ק נכנסת בהיכל
המלך והס ממלא ונוקבי׳ שהם נקרא׳ ס
שמיר ושית שלוש מה שהיו מקודם זאת תורת הבית ועתה שפקה תירש נבורתה והדבריס עתיקים :

א איכה נחרב האולם : ונהרס יסוד העולם : איכה נחרב האולם היל יסוד נוקבי׳ יסוד עולם
וחלו כוכבים והלום ויצא הכהן מן הבית : הוא יסוד דוכרא ככביס ר״ה והלוס סוד
בהיכלך : ב׳ה בני׳ כס״ת ודר״ק :

ד דירת קודש אשר בנית : להנחיל לעם זו דירת קודש אשר בנית סוד מלכות אשר בניה
קנית : אוי כי לאויבים ע״י אשר בנית הנקרא קודש ובחיב ושמו לי מקדש
צוית : יבואו ופינו את הבית : בהיכלך ושכנתי בתוכס ועתה נוית לאויביס הס הס״ק
שיבואו ויפנו את בניית שכל התורת שלה נפלו
לקליפות כי לא נתמלא נור הלא ממורבבה של ירובלים ודו״ק :

נ חשכו כל מאוריה : סוגרו כל שעריה : עד נחשכו כי הוא סוד מיעוט הלבנה שלא השפיע
כי אמרו כל רואיה : כנגע נראה לה מסדיס רק דינין קשין מלד המוכך
לי בבית : בהיכלך והוצרכה לסבירת השערים סוד בחולת ישראל
כנודע ודינין קשין הוא סוד הנגע כמבוא׳ בזוהר :

ה שוב מחרון אפך וחמתך : וזכור דבר יה שוב ממרון אפך הס ג׳ בחות של ס״ת שהס
נבואתיך : לבשר נא לעדתיך נדול יהיה מרון אף ומימה שהס נכרו בעת הזעם ומתפלל
כבוד הבית : להעבירם מן העולם ואז יהי׳ נדול כבוד בחיה
תור הלבנה שבעתיס כתור החמה : וקיבה זו

ר״ת של המרוזים תדכ״י סוד המלכות שהוא קיבי׳ על נלות השכינה :

על היכ לי אבכה יום ולילה ולתפארת ציון עיר המהוללה :
בכי תמיד על החורבן פעמים : ארץ צבי וירושלים : ועל עמה אשר הלכו בגולה ולתפארת
ציון עיר המהוללה :
בית תפארתי שם אויב לשמה : הושיבני בידי נביות ושמה : על זאת אבכה תמיד
בקול יללה : ולתפארת
ספרי תורה כי חללה תפארתך : נפלה נזרך מיום שחרב ביתך : על זאת אשא קינה
על אהל בה ואהלה : ולתפארת
חזקי עמי מהר אבנה דבירכם נקם אלביש ואשיב את שבותכם תוך היכלי אשכון
כבתחלה : כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים
עורה נא ימנך רמה : ולזעומה קרא נוחמה : ויאמר לעם דלה ועגומה עניה סוערה
רוחמה : עורה

תקון חצות

עורה נא חשוף זרועך : וגלה קץ ישעך : ויאמר לשה גאלמה : עניה סוערה רחמה :

עורה נא ימינך האל : וסדה ברחמיך ישראל : ויאמר לעם דל השואל : ובא לציון גואל :

שרה נא ימינך עליון : ובנה ברחמיך את ציון : ויאמר לעם דל ואביון : כי נחם יהוה ציון : כדכתיב כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבותיה וישם מדברה כערן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה: התנערי מעפר קומי שבי ירושלים התפתחי מוסרי צוארך שביה בת ציון :

ותומרים פסוקים דנמסה :

עך חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה :

אל דמי לך)(הנה כבר נודע שהמלכות הוא סוד חלה״ס תתאה כמבואר בחבורי שבה״ע והיא מעכבת ומזמרת תמיד לכל הקב״ה וכשתורות תו״מ מסתלקים משה שהם סוד י״ה וכשהרת יונק לחם ולכן לכו מתפללין ק״ל דמ״ו ל״ך ולריך לכוון כי ר״ת הוא שם הקדוש לד״ל והוא בני לגל״ל היונק מרי״ח של אמה גבור לעולם לדבי ובעת רצון הוא בלרוף לל״ד רומז לכל הלידה פי׳ מפגיע ובעת הזעם נהפך לאד״ל רומז לדלות :

ואל תתני דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ : נשבע יהוה בימינו ובזרוע עוזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאויביך ואם ישתו בני נכר תירושך אשר יגעת בו כי מאספיו יאכלהו והללו את יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי : המה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנוניגו לפניך כי על רחמך הרבים : אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשובה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :

אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד כי רצו עבדך את אבניה ואת עפרה יחוננו בוגה ירושלים יי נדחי ישראל יכנס

אתה תקום פי׳ ע״ו לתה שלתה הוא מסך סוכניות דמטרוניתי תקום ותרחם ליון ולריך לכוון כי תקום הוא תקמ״ו כי החסך נתגלי בפומא דלמטן סוד היסוד שהוא סוד שד״י ומלוי של שד״י הוא ת״ק וכו מתגלי היסוד לבת שהוא סוד מלוי של ע״ב שביסוד

שבת בני מ״ו וזה לתה תקו״ס תרח״ם בני נ״פ ר״ו לריך לכוין למתק לותם נשורות של נ״פ ר״ו שהם בני תרח״ם ע״י לירוק הוי״ה כזה י״ה ה״ו ו״ה שהוא רומז ליסוד תו״מ שהם סוד י״ה ותק״ם הבני מפעפע מוחין לז״ת והם סוד ה״ו ותק״ם הז״ת מפגיע במלכות והם סוד ו״ה והנה זה הליור הוא סוד נ״פ ר״ו כי תחלי תכוין לב׳ לותיות י״ה והוא ר״ו כי ה׳ ים כליור׳ ר״ו כזה ה׳ הרי ר״ו ועוד יו״ד הרי ר״ו כי ה״ו הוא נ״ב ר״ו כי בתוא ה׳ ים כליור׳ ר״ו כזה ה ותוא ו׳ הרי ר״ו ג׳ ו״ה ים נ״ב ר״ו על דרך הכ״ל הרי נ״פ ר״ו גם תכוין למתק ע״י ד׳ שמות שהם נ״ב בני נ״פ ר״ו שהרי כבר נתבאר כי ים נ״פ ר״ו למעלי בתג״ת וג״פ ר״ו למט׳ בגה״ו ולכן תכוין כד׳ שמות אלו שהם : **מצפ״ץ מצפ״ץ** ר״ת בני

יהו״ה אהי״ה והם בני נ״פ ר״ו היינו אהי״ה ע״ה : כ״י ר״ו עבדיך ת״ח

ארץ הוא סוד שם אלהים במלוי אלפי״ן שהוא בני ארץ סוד המלכות שנקראת ארץ כמודע ותיל עתה בין הקליפו׳ שהם סוד תה״ו לכן ר״ת של סיום הפסוק שהוא אבניה ואת עפרה יחוננו ר״ת בני אלהים ע״ה וס״ת ות״ת עפר״ה יחוננו הוא תה״ו להעלות מן הקליפות ולימד׳ עם דוד׳ שהיו התת״ת והוא מרומז בס״ת של כ״י ע״ת לתקו״ס-כ״י ב״ת מוע״ד כ״י ר״ו בני תמ״ת סוד התת״ת שנקרא תמ״ת כמודע ע״י שם אהי״ה במלוי אלפין שבוי לתקו״ס והכי אהי״ה פעמים אהי״ה הוא בני תמ״ת והוא סוד השפעת בניני שבה שם אהי״ה בתת״ת והת״ת במלכות ועי״ז תקום ותרחם ליון :

הנה כבר נודע שהא״י דאי׳ מתפשטים בכל ז׳ ימי הבנין ובנוקב״א דאי׳ יש ג׳ שמות אהי״ה שהם בני ס״ג שהוא נגד שם ס״ג המלוי בניני כנודע :

וכבר נודע שז״ת בשהוא בסוד הקטנות הוא בסוד שם אלקי״ם הרומז לדין וכשהא״י דביני מתלבשים בו נעשי׳ בסוד הגדלות סוד הו״ה המורי׳ רחמים והכי כשהבי׳ אהי״ה שהם בגה״י דביני שעולי ס״ג מתפשטים בכל הז׳ אלפי״ן הרי ז״פ ס״ג בני תמ״ת סוד הרחמים הממתק את הדינים שבסוד אלקים :

ע״כ היה **תיקון רחל היינו השתתפותך עמה בצערה ובכייתה על ירידתה בגולה ללקט** הניצוצות שירדו בקליפות בעונותינו מכאן ואילך תיקון פרצוף לאה וזיווגה ועיבורה ולידתה וזה הזווג נעשה אחר חצות שהוא זווג ז״א בלאה בכל אורך קומת הז״א באשר שלקחה הסמנים של רחל ונגדלת בכל קומת ז״א כנ״ל : אח״כ תאמר אלו הפסוקים :

לדוד

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל ויושבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

תכוין כי עתה הקב"ה נכנס בג"ע לשעשע בנעמות הצדיקים וכבר נתבאר מהו שעשוע ההוא והוא סוד יסוד יסוד ומלכות וביסוד הנוקבא הם הנעמות שהם מ"ב סלה והם עולים יחד למ"ב של הביאה וזהו נרמז בתיבות והנשאו ה"א נשאו ואח"כ עולה גם הת"ת ונרמז בתיבת ושאו ו' שאו · ובחבורי שנה"ע מבואר מה הם הפתחים ומה הם השערים:

למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערוג על אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמור אלי כל היום איה אלהיך: אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבור בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פניו: אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: תהום אל תהום קורא לקול צינוריך כל משבריך וגליך עלי עברו: יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קודר אלך בלחץ אויב ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי: שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קודר אתהלך בלחץ אויב: שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך: ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי: מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

תכוין במלת לתדר"ש שנריך לתקן שם אלהים שבמלכו' מעט מעט היינו תפלה שם אל"ה הרומז אל דיקון כנודע לתק"כ ניתוסף לה אות יו"ד ונעשה אלה"י וזהו עלי אל י' לתק"כ ניתוסף לה אות מ' ונעשה אלהי"ם וזהו פי' של לתדר"ש עד בית אלהי"ם:

הסני מזמורים הכ"ל הוא תיקון הזוהר והטיבור ועתה מתפללין זה המזמור יענך ה' שהוא תיקון קודם הלידה ולכן ים בזה המזמור ע' תיבות נגד ע' קלין דרחמי ההוא לילתא כמבואר בזוהר:

למנצח מזמור לדוד "ענך "הו"ה ביו"ם צר"ה: ר"ת בני יק ולריך לכוון לע' שמות שהם אהי"ה הוי"ה אדנ"י שהם כוללים כל הקו האמצעי כנודע והם בני יק"ק שת של יענך ה' ביום צי' לדל"י ישגבך ש"ם אלה"י יעק"ב: ק"ת צי' ש"ן הוא סוד רוחא דסדי בה בעלה ועושה לותה כלי והוא סוד מ"ב סלה: ישלח עזרך מקודש ומציון יסעדך: יזכור כל מנחותיך ועולתך ידשנה סלה: יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא נ"רננה ב"ישועתך ר"ת צ"ן ובשם אלהינו נדגול ימלא יהוה כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמו ק"דשו ב"גבורות י"שע ר"ת יצ"ק ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: המה כרעו ונפלו ו"אנחנו ק"מנו ו"נתעודד ר"ת צי יצ"ק ו"תעודד י"הוה ה"ושיעה ה"מלך ר"ת ויה"ה י"ענענו ב"יום ק"ראנו: ר"ת יצ"ק

למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפוט עמים מישר ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ:

הגה למר דמתא ע' קלין דהרמזים במזמור הכ"ל עתה הוא תיקון הלידה ולכן לומרים זה המזמור שים בו מ"ע תיבות בני לידה ובימי הספירה לריך לכוין בכל יום לתיבה ל' ולאות למד של פסוק יממו שים בו ג"כ מ"ע נגד ימי הספירה:

הללויה

תקון חצות

הללויה א״ודה יהוה בכל לבב ב״סוד ישרים ועדה: ג״דולים מעשה יהוה ד״רושים לכל חפציהם: ה״וד והדר פעלו ו״צדקתו עומדת לעד: ז״כר עשה לנפלאותיו ח״נון ורחום יהוה: ט״רף נתן ליראיו י״זכור לעולם בריתו: כ״ח מעשיו הגיד לעמו ל״תת להם נחלת גוים: מ״עשה ידיו אמת ומשפט נ״אמנים כל פקודיו: סמוכים לעד לעולם ע״שוים באמת וישר: פ״דות שלח לעמו צ״וה לעולם בריתו: ק״דוש ונורא שמו ר״אשית חכמה יראת יהוה: ש״כל טוב לכל עושיהם ת״הלתו עומדת לעד:

והנה עתה צריך להסליס מותיות מגלפ״ך שסס קוד ה׳ גבורת שברסס לנקויה קוד מ״ן סלה ולכן צריך לכוין בסס אחד השולט לחמר חנות והוק יוצא מן מגלפ״ך והוק **כ״לך שע״פה ויע״יצה** והס יוצאים מן פסוקים אלו **נוע תנועאריץ**

כ״שכור והתנודדה כ״מלונה מותיות **כ״לך וכבד עליה**

פ״ש״ע״ה מותיות **שע״פה י״פקד י״הוה ע״ל צ״בא ה״מרום**

מותיות **ויעצה במרום ועל מלכי האדמה באדמה** גם צריך

לכוון בסס אחד מסמו של ע״ב והיל **אלד** ורומז מה שהיה זה הסס בהיפוך מותיו׳ כזה **אד״ל** הגרמז כר״ת של ק״ל ד״מי ל״ך הרומז לדין ומתהפך לרחמים שהוא **אלך** הרומז לגידה ומיתוק הדינין:

אחר זה צריך לבכות על עונותיו ויאמר זה המזמור

למנצח מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע חנני אלהים כחסדך כרוב רחמך מחה פשעי: הרב בבסני מעוני ומחטאתי טהרני: כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי: הן אמת חפצת בטוחות ובסתום חכמה תודיעני: תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין: תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית: הסתר פניך מחטאי וכל עונותי מחה:

לב טהור ברא ג׳ תמ״ס כמנין ג׳ מלותי לחי״ס שסס קס״ק קכ״ק קמ״ג: **לי** בגי׳ ד׳ יודי״ן שבסס הוי״ה במלוי ע״ב והס ע״ב הס קוד לורת של מבט וג׳ לחי״ס הס קוד לורת דאימא כולה להמשיכה לל המלכות קוד לדכ״ו וז״ס ל״ו **אלהים** בגי׳ רבוע לדכ״ו כזה **א אד ארנ אדני** גי׳ קכ״ו **ורוח נכון** בגי׳ שמ״ו והוק שס הוי״ה ע״י הכלה י״ה פי

י״ה הוק רכ״ה ו״ה פי״ה הוק קכ״ק הרי גי׳ שמ״ו לעורר הרלון העליון שממנו מתפרם רוח נכון רלון גי׳ שמ״ו שהוק רלונו. **חדש** בגי׳ י״ב לרופי הוי״ה להמשיכ׳ לל היסוד שבו שס שד״י וזהו חד״ש בקרבי בקרב״י בגי׳ שד״י:

אל תשליכני מלפניך ורוח קדשיך אל תקח ממני: השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה פושעים דרכיך וחטאים אליך ישובו: הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: כי לא תחפוץ זבח ואתנה עולה לא תרצה:

ז״בחי א״להים ר״וח נ״שברה ר״ת בגי׳ תרי״ן הס קוד ג׳ לחי״ס שסס בגרון גרו״ן בגי׳ תר״ן ע״ס קוד הד״ס שבוורידין והס קוד מוחין דקטנות תכוין להמתיקם בסס״ת של לחו שסס ג״ר ס״ג שסס ג׳ לחי״ס שבסס״י דביכה:

ל״ב נ״שב״ר ו״נדכ״ה ר״ת בגי׳ לחי״ס תכוין להמתיק ע״י קופי תיבו׳ שהוק בגי׳ לוי״ר והס כ׳ שמות לל״ק למ״ד לחי״ס עם הכולל:

אלהי״ם ל״א ת״בז״ה ר״ת בגי׳ ה׳ פעמים אלהים והס קוד ס״ג שבדעת ז״ק שממנו יולאים קוד הסערות והמלחלים שמורות קוד הדינין תכוין להמתיק:

בסס״ת של לחי״ס ל״ק תבז״ה מותיות מק״ס בגי׳ מ״ו מילוי ע״ב שבחצ״ן:

הטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים: אז תחפוץ זבחי צדק עולה ובליל אז יעלו על מזבחך פרים:

שיר

בזה המזמור יש בו ד״ב לותיות שסס לבנ״ר וכו׳ והוק רומז לליור זו״ב ולריך להסליס מגלפ״ך והס מ״ב שברסס לחי״ס כמ״ס לקמן:

תקון חצות

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחולמים : אז ימלא שחוק פינו ולשוננו
רנה : אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה : הגדיל יהוה לעשות עמנו
היינו שמחים : שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב : הזורעים ברמעה ברנה יקצרו: הלוך
ילך ובכה נושא משך הזרע בא יבא ברנה נושא אלמתיו :

ע"ד אנ"ה בכי"ה בציו"ן ומספ"ד בירושלי"ם תקו"ם תרח"ם ציו"ן ותבנה חומ"ת ירושלי"ם : הנה תדע שבחי' יסוד שבמלכות נקרא ירושלים והוא בחי' החלוצים שהם ובחי' מלכות שבמלכות שהם ממשכים ג' אהי"ה במלוי יה"ו בגי' חומ"ת ע"ה והיא סוד חומ"ת ירושלים ויסוד שביסוד שבמלכות נקרא ציון סוד נקודה הפנימית שהם ועוד יש כוונה אחרת כי ציון היא סוד רחל שבבינה ונקבות המלכות העיקרית כנודע ולזה נקראת ירושלים לפי שבבינה מן תורת המלכות של תבונה שהם ג' מלואים אהי"ה כ"ל בי' חומת ע"ה ולכן כי ע"ד לציון כי ע"ד לה"ה בגי' ק"ל סוד לחומריים של שם מ"ה כזה

יוד יוד הא יוד הא ואו יוד
הא ואו הא

שהוא בגי' ק"ל והוא קבלה המלכות מן הת"ת כנודע גם היתה מקבלת מבינה התורת המלוי של שם ס"ג שבבינה שהם לותיות **וד"י אנ"ו** שהם בגי' ל"ז כמנין בכיה ועל זאת בוכים על סתרון התורות ולזו מסתלקים למעלה ולזיכוך מגיעים של המלכות הנקראת ציון וזהו ע"ד בכי"ה בציו"ן ומספ"ד בירושלי"ם ירושלי' היא סוד לזה לפי שעומד נגד חג"ת דז"א כנודע ומקבלת התורת מהפניים דז"א שהוא סוד ס"ג והורין שמקבל הז"א מהפניים דת"א היורד מן ג' פתוחות הזקן סתום שהם ג"פ ת"ל במלוי שהם ג"ס ג"פ והוא סוד ג' לותיות שבי"ם של ירושלים והיא ת"ל תל"ק למ"ד בגי' ר"ו וגם רומז לבחי' המלכות שבמלכות שבראל שהיא בחי' המלוית שבה סוד תלקי"ם המקבלת מבחי' המילוי' שביסוד שהוא מלוי של שד"י שביסוד בגי' ת"ק הרי תקפ"ו בגי' ירושלים ובזיהם לזה ורחל מקבלים מן לחומריים של מלוי דמלוי ע"ב שעולה קפ"ד ועתה נמסר זה להלאה ונהפך למספ"ד בגי' קפ"ד ולכן לזו מתפללים תקו"ם ע"י בי' יסודי דלו"ת כי ביסוד לויתן הוא שהם אהי"ה במלוי יודי"ן כזה תל"ק ה"י וי"ד וכאשר תרבע המלוי לבד כזה ל"ק לפי' לפיוד"ו לפיוד"ו עולה בגי' ת"ק וביסוד תבת הוא שם ע"ב ומלוי של ע"ב בגי' מ"ו כנ"ל הרי תקו"ם תרח"ם ע"י ציור הוי"ה שעולה ג"פ ר"ו שהיא כזה **יה הו וה** כנ"ל ועי"ז תקום תרחם ציון ותבני חומת ירושלים ע"י ג' מלואי אהי"ה שעולים בגי' תמות ע"ה :

פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה : כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם כי איננו : כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעולתך נאום יהוה ושבו מארץ אויב ויש תקוה לאחריתך נאום יהוה ושבו בנים לגבולם :

תבונין כי פק"ם בגי' אהי"ה והוי"ה במלוי אלפי"ן כז"ה תל"ק ה"ל יו"ד ה"ל יו"ד ה"ל ות"ו ה"ל ותבונין להמשיך להם האיר משם אהי"ה במלוי יודי"ן כזה תל"ק ה"י יו"ד ה"י שהוא בגי' קס"ל כמנין עיניך עם הכולל ולזו יאירו גם עיני רחל שהוא סוד העי' לאשר נקרא שמך עליה :

קול ברמה נשמע כי תחלה כאשר היתה בחמה לחמו פנים בפנים היתה מקבלת משם מ"ה המתפשט בכל קומת ז"ל ועתה היא מקבלי מן לחומריים של תלקי"ם שהוא בגי' ר' הרי ברמ' פי' בשביל רמ"ה :

אח"כ תקום ממקומך למקום אחר לעסוק בתורה

הנה כבר נתבאר שהתורה הוא סוד ת"ת וכבר נתבאר שכל עולם כלול מד' עולמות תכי"ע היינו תו"ת שבלולו תג"ת הוא יצירה שבכל עולם ועולם ויש"ס הוא סוד עשיה שבכל עולם ולכן עד עתה לזו מכווינים להיתקן ה"י דעשיה שהוא עשיה שבעשיה במקומה בכל תיקונה ע"י המעשה והברכות ומכאן ואילך צריך לכוין להעלות עשיה שבעשיה ליצירה שבעשיה ע"י עסק התורה שהוא בכל מקום סוד ת"ת שנקרא תורה והוא סוד יצירה בכל העולם :

סדר הלימוד

הנה כבר נתבאר בהקדמה שעיקר התחדשות העולם שמידם בעל הרצון היה בשביל רצונו הטוב שרצה להיטיב ואם לזו עולם למי יטיב והבחירה נתונה לבני אדם להדם או להיטיב והתחתונים הם צורך גבוה שע"י מעשיהם הטובים הם מרבים שפע אור בכל העולמות והרי הוא משלים רצונו שרצה להיטיב ואם לזו מעשיהם מתוקנים הוא מקלקל הלמטות ותביא מוסך במקום אור כמאמר הכתוב הוי שמים אור למוסך וה"ק הוא נגד הרצון ולכן צריך התדם בכל מעשיו שיהיה לשם שמים היינו ליחד קב"ה ושכינתיה שהוא סוד יחוד שם סוד מלכו"ת עם שמים סוד ת"ת כנודע וזהו סוד מה שתרז"ל

עיקר

סדר הלימוד

עיקר וכלל גדול בעבודת האדם בכל דרכיך דעהו ד"ע ה"ו סוד יחוד קב"ה ושכינתיה סוד ה"ו כלומר ודע הוא מלשון וידע תדע את מום שהוא סוד היחוד (ולכן בעסקך בתורה יהיה כוונתך ליחד קב"ה ושכינתיה ויאמר בפה מלא ליחד קב"ה ושכינתיה ביחודא עלים בדחילו ורחימו בשם כל ישראל ואז נמלט שם הוי"ה כי קב"ה ושכינתיה הוא סוד ה"ו דחילו הוא סוד יו"ד שממנו היראה ורחימו הוא סוד ה' ראשונה שממנה האהבה כמבואר בזוהר ואז הוא משלים רצונו של בעה"ר שע"י הוא מרבה שפע טוב בכל העולמות לכל לא יהיה כוונתו לתועלתו להשיג מכמה להיקרא רבי שע"י נאמר וכל מעדו בלילך השדה ויכוין לעשות נשמתו כשם לשכינה ובהיותו מלוכלך בכתמי עוונותיו לית יעשה כשם לשכינה כי כל עון הוא קון מכניף וסילון ממעיר שם"ק ליצה עליו והשכינה מקוננת עליו ואומרת נתני ידיד לא לוכל קום ולכן קודם הלימוד לריך להתוודות על מעשיו ולהתמרט במרטה גמורה שלא לשוב לכסלה עד עולם ואזה תהיה תורתו נחת רוח ליוצרו:

עיקר עסק התורה שיתמדל להשיג בתורה עומק הדבר הן בעסקו בפשט או בדרוש ופשיטא בסוד עליה נאמר עין לא ראתה אלהים וגו':

ישנוב בעת עסקו בתורי כמי שעומד בע"ע וכל הלדיקי שבע"ע מקשיבי לקולו כמש"ה מבירי מקשיבים לקולך השמיעני ולתת נחת רוח לשכינ' שהיא עתה עם הלדיקי ולתקנה ולהלבישי בלבוש מלכות ע"י עסק התורי כדי שתעל למעלה ותראה לפני המלך בלבוש יקר כמש"ה ורלויתי וזכור ברית עולם ורלויתי בלבוש יקר שהוא רזי דלורייתא וזהו לזכור ברית עולם סוד התורי שנקרא ברית דכתיב ולא דברי הברית כאלו כזוהר:

עסק התורה יהיה בשמחה כי אין השכינה שורה מתוך עלבי אלא מתוך שמחה של מלוה ויתחדל לקיים מלות פרי ורבי בתורה כאשתלי"ל על פסוק לא יהיה בך עקר ועקרה עקר בתורה ולכן יתחדל למחדם תמיד ליזה מדום וזה עיקר תולדותיה של לדיקים:

מנהג נכון לעסק הספר בפתיחתו ובסתימתו בפרט בעסקו ברזי דלורייתא שהוא סוד לבוש המלכות לבוש דיקר ויזהר שיהא נופו נקי ובגדיו נקיים ובפרט לידים שהם עסקניות שלריך ליזהר מאוד שלא יגע בשוק לו בידך או בכל מקום שהוא ליטול ידיו וגם המקום יהיה נקי כי הוא גורם לסלוק השכינה מ"ו כמד"א כי ירלה בך ערות דבר וכב מאחריך כי הלומד דומה כאלו שהוא קורא אל המלך להיות במשכנותיו ולכן לריך ליזהר שלא יהא ביתו מלוכלך ומטונף ומי שלא יזהר בזה עליו נאמר לא לם לא תשמור לעשות לירלה את יהו"ה והפלא יהו"ה את מכותך ואין לך דבר המונע ההשגה כמו העצלות והדלגה מכל הדוגמ ומתעצב על עוונותיו ומיעוט ידיעתו זה בא על ידי העונות כמבואר שהעון עושה מסך מבדיל בין השכל וביניו וזה הדלגה הדרבה מועיל לו להשגה:

שיעור משניות קודם לכל דבר ואשרי מי שזוכה להשלים בכל חודש היינו ח"י פרקים בכל יום נגד ח"י העולמיס שהוא סוד יסוד העולם שכללו הוא מטטרו"ן שהוא סוד משכה כמש"ה גבי יוסף וירכיבהו במרכבת המשנה וכתיב גביה והוא נער שהוא נגד מטטרו"ן שנק' נער כמודע ולכן הוא תיקון נ"ל לפגם הברית שהוא סוד יסוד ויסוד הלשון מכוון נגד יסוד המעור ומגולחו להכניע היל"ר שבקרבו וגם מגולחו להמשיך לליו נשמה קדושה כשמה לותיות משנה וזהר שלא יפסיק בלמודו בדברים בטלים כמשנ"ל כל המפסיק ממשנתו מלכילין לותו בחלי רחמים וזהר בשם רב מתיבתא דאמר כל דפסיק יתפסק כל דפסיק מלורייתא יתפסקו חייו: ולריך לקרות את המשניות בניגון ועשה כדי שיהא תורתו עריבה עליו וכמשנ"ל השומה בלא זמרה עליו נאמר וגם לחי נתתי לכם מוקים לא טוביס וגם דוד המלך ע"ה אמר בתמני לפי זמירו היו לי מוקף וגו' וע"י זכרתי וגו' זאת היתה לי וגו' כי זה מבי' לידי זכרון:

בעסקך במשניות יכוון בשם שד"י בי' מטטרו"ן שהוא סוד משכ"ה בחי' יצירה ותכוין להעלות העשיה שבעשי' ליצירה שבעשיה לבריאה שבעשיה כי הבריאה הוא סוד כסא הכבוד שמשם נלבלו נשמות של ישראל ונשמה הוא לותיות משכ"ה כי' ומשם בני' ק"ל שד"י השולט בבריאה כי משם הוא בחי' חיצונית יסוד לבא שבו ים למזוריים דע"ג בני' קפ"ד כזה **וך"ד וך"ד ה"י וך"ד ה"י ו"י ו"ך ד ה"י ו"י ו"ן ד ה"י** ובחי' פנימיות שביסוד חיצוני

שבה שם אהי"ה במלוי יודי"ן כזה **אלף הי יוד הי** בני' קס"ח הרי קפ"ד קס"ח בני' משה ותכוין להוריד האורה מן כ' שערי ביניה והוא סוד ה' יודי"ן שים בני' שמות מלוחי אהי"ה ביודי"ן בחלפי"ן בההי"ן וכל יו"ד הוא עשר היסוד לחון שער והם סוד כ' שערי בינה הרי משכ"ה כ' לותיות משנה ולותיות נשמה גם תכוין כי המלוחים בגלגל של הגי' שמות אהי"ה שהם **לפיודי לפאודא לפהודה** בני' שלי"ב ועם ג' כוללים ני' משכ"ה לא יקרא מקרא לילה שלא להבזיר כח הדין וגם ידוע שהמקרא הוא בעשיה ואנו לריכין עתה להעלותה אל היצירה ומן היצירה לבריאה ולכן מי שזכה לחכמת החמת הנה העת הוא מסוגלת להללחה בזה הלימוד כי הוא תורה זה לנו משה מורשה משה היא סוד כ' יסודות דלו"ת כלומר שמשם יוצא אחרי תורה

ולמדו

וחמרו ז"ל אל תקרי מורשה אלא מאורסה ואין אשה מגלה מתריס אלא בשעה בלילה והעיקר שהרי ללמוד בזוהר בשמורת כי בזכות הזוהר יצאו ישראל מהגלות כמבואר בזוהר בר"מ . ואף מי שאינו מבין בו עכ"ז הלשון ממוגל לזכך הנשמה ולהבינה לה התורה וזוהר נפלא ונפרט בתיקונים ומי שזוכה להבין בה ידקדק בכל מלה ומלה כי אף מה שנראה שהדברים הם כפשטן יש בהם סודות גדולות וכולה תורה וסודות התורה אם ימעטנו שיהא יקום על רגליו כמש"ה תלות לילה לקום להודות לך פי' לקום על רגלי בעמידה ועכ"פ ירגיל שעכ"פ מלי שעה קודם שיאיר היום יהיה נעור ועוסק בתורה לאחר מדת לילה כיום ע"י עסק התורה וזה היא מקייים בו יומם ולילה ולא ילמוד מוטב לו שוכב דכתיב הכון לקראת אלהיך ישראל ולא יפנה לבו לבטלה כמשנ"ל הגיעור הלילה ומפנה לבו לבטלה הרי זה מתחייב בנפשו ולריך שיהיה לו ג' קביעות בזוהר אחת לעיוני ואחת לבירסא והבירסא יהיה ג' דפין בכל לילה מהזוהר דפוס מנטובה כדי שיוכל לגמרו עם התקופים בשנה ל' ויקדיש העיון לבירסא :

הרוצה ללמוד בחכמת האמת אל יוליך משפתיו מה שלא שמע מאדם הגון ורחוי לסמוך עליו ונראה הייט בשם שמע מאדם שחיזו רחוי לסמוך עליו אל יוליך משפתיו לו שלא ימליץ חיזה הקדמה מה שלא שמע מרבו לבל לתרץ חיזה פסוק לו מאמר ע"י הקדמות אמיתות מוחר דאל"כ לא שבקת חיי לכל ב"נ ומה יעשה בחלקו שקבל במעמד הקדוש ור' עקיבא עד האחמן שדרש על כל קוץ וקוץ תילי תילים של הלכות מה שלא שמע מרבו כי רק לו היה נאה לדרוש על הקוצים כי היה בן גריס ואין להאריך בזה : וצריך לקדם עלמו במוחר לו ובאמיתות יחירות ולמעט בדבור מה שאפשר כמשנ"ל סיג לחכמה שתיקה ולא ילמוד אחמה זו והוא ריקן מהפוסקים וש"ס שלא אחלה ימלא כריסו מש"ס ופוסקים ושאר למודים עד שיאמר לאחמה אחותי את ואח"כ ילמוד בזה החכמה ועכ"פ יהיה בן עשרים ויהא נשוי וירחיק עלמו מלימודי פלסופיא מה שאינו נוגע לאחבון וסוד העבור כי זה אדרבה מנוה ועליו נאמר כי הוא מחמחכ ובזיחכ' לעיני כל העמים אך לא יבלה ימים בזה הלימוד אבל משארי פילסופיא הרחק מפחא ביחא :

תפלה קודם הלימוד

רבון העולמים עחיק קדישא ואדוני האדונים חריך אנפין אב הרחמן אחא עילאה והסליחות חיימת עילאה מודים אנחנו לפניך יהוה אלהי מוחן מלו"ם ואלהי אבותי מג"ד בקידה ובהשתחויה שקרבתנו לעבודתיך עבודת הקודש ובחרת בנו מאהבת אבותינו ונתת לנו חלק טוב בסודות תורתך ובזה רוממתנו מכל אומה ולשון והצלתנו ממדת הכוזבת מה אנו ומה חיינו כי עשית עמנו חסד גדול כזה ע"כ אנחנו מפילים תחנוניו לפניך שתמחול ותסלח ותכפר על חטאתינו ועוונינו ופשעינו ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו וביניך ויהי למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך ותאציל עליו שפע אור ממקור נשמתינו בכל בחינותיהם ועוד יתנוצצו בנו ניצוצות קדושה מעבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך הקדושים כאלו בעולם ובזכותיהם ובזכות תורתם ותמימתם וקדושתם יעמוד לנו לבל נכשל בדברים אלו כמאמר נעים זמירות שאמר גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

בעוסקך במשניות תכוין לשם א"ל יה"ה שהוא נשמת עולם היליה שהם מטטרו"ן סוד משה כעודע ובעסקך בזיזה דרושים תכוין לשם אל שדי שהוא בצדיקה כעודע ובעסקך בחכמת האמת תכוין לשם מ"ה כזה יוד הא ואו הא שהוא פנימיות התי"ת דקליפות שהוא סוד תורת אמת כעודע וכו מתפשטים אלו העשר אותיות בכל פנימי' העשר ספירות שלו מאצי עילאה ע"י היסוד המתגלה בו שהשם יולאים מתרי תורה והוא סוד חכמה כ"ם מ"ה . ותמיד תהיה כוונתך לעסוק בתורה לשמה היינו לשם ה' והוא סוד יחוד ת"ת ומלכות ת"ת הוא סוד תורה מלכות נקראת שם כמ"ש בשער הק"ם והוא סוד ה' ותכוין להמשיך לה החרה מיסוד אצי סוד תורה שבכתב ועי"ז יתמתקו הדינין תקיפין שבגלוה שכל בחינותיה היא סוד ה' :

כשיאיר היום ירחץ פניו כמבואר בש"ע ויירחץ ידיו ומלמו מקום הנמת העפר מפני כבוד התפילין שהוא ממוך לאור היום ויעורר עלמו לכבוד קונו בקלת שירות ותשבחות ובקשות להיות לו חלק עם המלאכים המעוררים את האהבה וסם נקראים בנות יהושלים ועליהם נאמר כרן יחד כוכבי בוקר ויריעו כל בני אלהים :

בקשה על דרך קבלה

ידיד נפש אב הרחמן משוך עבדך אל רלונך החרוז זה מיוסד ע"פ שם של הוי"ה מתחיל ביו"ד
ירוץ עבדך כמו איל ישתחוה אל מול ולחסלה של שמא קדישא הוי"ה הרומז לחכמה

סדר הלימוד

הדריך יערב עליו ידידותיך מנופת צופים וכל טעם :

בסוד כ"ח מ"ה ידו"ד גי' כ"ח והוא לבוש עולמה וז"ס לב הרחמים והוא מקבל מרגלן עליון שהוא נוהר מסך מזל הח' לשר ממנו קבלת לבוש וז"ס משוך עבדך לב רצונך והוא כבר נודע כי בחבור יסד ברתח הנק' נפש וז"ס ידיד נפש :

דדור נאה זיו העולם נפשי חולת אהבתיך אנא אל נא רפא נא לה בהראות לה נועם זיוך אז תתחזק ותתרפא והיתה לה שמחת עולם :

חרוז הב' מתחיל באות ה' רומזנה דשמע קדישא והוא סוד בינה ה' רומזנה דשמע קדישא והוא סוד נועם גני' להי"ה דיודי"ן עם התותיות והכולל שהיא בחימת וז"ס נועם זיוך ע"ה גני' רבוע להי"ה והוא סוד ג"ע העליון לשר שם שמחת נשמות של הצדיקים והיא נקראת עולם כנודע וז"ס והיתה לה לך שמחת עולם :

זתיק יהמו נא רחמיך וחוסה נא על בן אהוביך : כי זה כמה נכספתי לראות בתפארת עוזך : אלה חמדה לבי וחוסה נא עלי ואל תתעלם :

חרוז הג' מתחיל באות ב' דשמע קדישא הרומז לב הת"ת שכיסוד הרחמים כנודע וז"ס יהמו רחמיך והוא נקרא ברך קדישא דמלכא דכתיב בני בכורי ישראל וז"ס בן אהובך : וים מפרשים כי בן אהוביך רומז ליסוד סוד יוסף הצדיק שהוא בן רחל התהומה וסס סוד התכלה כמ"ש לקמן :

חגלה נא חביב נפשי ופרוס עלי סוכת שלומך : תאיר ארץ מכבודך נגילה ונשמחה בך מהר אהוב כי בא מועד וחננו כימי עולם :

חרוז הד' מתחיל בה' סוד ה' תחרונה דשמע קדישא הרומז למלכות שנקראת ארץ ונקרא' כבוד וז"ס תאיר ארץ מכבודך והוא לריכה לפרישת סכת שלם כמ"ש בעקומו :

זה השבח חיבר הרב ר' אברהם בן הרמב"ם ז"ל וחתם שמו אברהם מימין חזק

כתר אֵ֗ל מסתתר בשפעיך חדוון · משכיל הנעלם מכל לעיון · עילת העילת מוכתר בכתר עליון · כתר יתנו לך יְהֹוָה

חכמה בלשית חכמתך הקדומה · רקומה תורתך הקדומה · מלין תמלא ותיח נעלמה · לשית חכמה ילחת יָהּ יְהֹוָה

בינה דמודות הנהר כחלי לעוכה · מים עמוקים ילפס לים תבונה : תולליהם ממשים שערי בינה · לעוכים כולל יְהֹוִה

חסד הלל הגדול עיני כל בנדך : רב חסך גדול ועל שמים חסדך : חלחי לברחם זכור לעבדיך · חסדי יהוה לזכיר תהלות יָהּ יְהֹוָה

גבורה מלוס כלחך בכח וגבורה · מוליך לוכה מלין תמורה · עשה ילחק משפטיהו הלילים · לחם גבור לעולם יְהֹוִה

ת"ת מי לל כמוך עושה גדולות · לשיר יעקב כוכח תהלות · תשלחת ישראל שומע תפלות · כי שומע לל לשיכים יְהֹוָה

נצח וה זכות לשותיהו יגן עליהו · כלה ישכחל מלכה גחליהו · ועבוד גלות ללהו זהעליהו · לכלה על מלחכת בית יְהֹוָה

הוד מימין ומשמחל יכיקה הכבילים · כלה והוד מהם כמלחים · יכין ובועז בשם נקלחים · וכל בניך למודי : יְהֹוָה

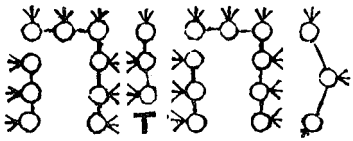
יסוד

יסוד יסוד לדיק נמצעה נעלם : חוח נרית הוח לעולם · ענין הנרכות לדיק יסוד עולם · לדיק חתה **יהוה**

מלכות נא הקס מלכות דוד ושלמה · נעטרה שעטרה לו חמו · כנסת ישראל קדום כנוחמו · עטרת תפארת ניד **יהוה**

חזק מיחד כחחד עשר ספירות · מפניד חלוף לח יכחה מחוכות ספיר גזרחס

יחד מלירות תקרב רכתי לפניך

(זה השבח מיוסד על אדני פז על פי עשרה ספירות ממעלה למטה ואח"כ קושר אותם בקשר אחד כי כולם הם אחדות גמור ואין ביניהם פירוד ומי שרוצה לעמוד על סודם יעיין בחבורי שגה"ע שם ימצא כל הדברים על מכונם ושעמם ונימוקם עמם)

אלה דברי תוכחה מדברי האלקי האר"י ז"ל

מה לך יצרי כי תמיד תרדפני : ולאויב לך תחשבני :
מה לך יצרי כי יום יום תשטון פח ומוקש להדיפני : עד אשר תוך פח ומוקש תפילני :
מה לך יצרי כי צר ואויב אתה לי : ומנעורי תשטמוני : תחרוק עלי שן וכרודף מלא תרדפני :
לכן אתה אלי חשבה נפשי לנטות אחריך : כי בצל ידך מצר תנצרני :
מה לך יצרי קדמו עיני אשמורות : כי כעב סוכות בעדי ותרדפני :
מה לך יצרי אם אדמה כי תהיה לי לעזרה וביום צרה אקראך ותעננני :
מה לך יצרי צוף דבש אמרי נועם חיכך לי : אך בחכה ער דכא תמשכני :

ע"כ היתה הכוונה לתקן העשיה שבעשיה במקומה להוליכה מתוך קליפה ולהעלות ניצוצי שבעשיה מכלן ולילך הכוונה להעלות היצירה שבעשיה אל הבריאה שבעשיה ע"י מלות ניצוצין ותפילין כמ"ש :

שער הציצית

בכתבי האר"י ז"ל ענין הציצית אל טלית קטן ואל טלית גדול הוא זה כי הנה לשון ציצית עמחמם לחרי חפי' הא' מלשון שערות כמד"א ויקחני בציצית ראשי הב' מלשון המתגלות כמד"א מציץ מן החרכים והענין הוא כי בחריך לחפין יש בו בחי' שערות ברישא דיליה והם סוד החורי שעולים ממוחא סתימא ובוקעי את הגולגולת ויוצאים לחוץ והם סוד השערות שהם לעורות לחותן חורת ודרך לחותם ניצורת מאיר לז"ת כי שערות דא"ק יורדים עד ריש"ן ז"ת ולפי שהשערות הם סוד אור מוגר שהם החורות שעולים ממוחא סתימאה דרך הגולגולת לכן לעולם השערות בסוד הגבורת לך שבא"ק לקן הגבורת הם רמעים גמורים וחדרבא ממתקין כל הדינים כנודע ולכן השערות שבא"ק הם לבנים כמד"א ושער ריסיה כעמר נקי והנה חותם החורת ככפים בז"ת עלמו ובו ים מוחין ממה"י דא"ק וכשחותן חורת דא"ק מאירי בהם הם ג"ר עולים ובוקעים דרך הגולגולת של ז"ת והנה עתה שהם בחים ממה"י דא"ק שהם ים גבורת ממש ולכן שערות של ז"ת הם שחורות כמד"א קוצותיו תלתלים שחורות וסוד תלתלים הוא כי (מה"י) הם סוד ה' גבורת כפולים בסוד ה' לותיות מגלגייך שהם כפולים והם סוד עשר פי תלתיים בני תלי"ת ויש בהם כי לותיות הרי תלתלי"ם ולותם השערות של ז"ת יורדי עד ריש"ן דבוק סוד רחל העומד מלחורי ז"ת מעלים ת"ת שלו ולמטה והנה השערות דא"ק יורדים מלחוריו ולא דרך הפנים כדי שיהיו הפנים מאירי בפני ז"ת בלי עשך וזה נקי לין לשון זכר כי הוא לשורי ז"ת עלמו והוא מאיר במלמו למעלה ממקו הנמת תפילין כי התפילין הוא סוד האחרי לז"ת כמ"ש לבל זה הוא האחת ת"ת והוא סוד הלין של כ"ג שהוא למעלה מן התפילין לבל השערות של ז"ת סיורדים ג"כ למטה דרך לחוריו לרישא דבוק לשורכה נקרא לילים לשון נקבה והנה סוד הטלי הוא סוד מקוף של ז"ת שעשה לו מהאחת המוחין של הא"א לחיות המתלבשת בז"ת והם מגיעים רק עד הטלים ת"ת שלו כנודע ושם הוא גלוי המסדים דלו"ת כנודע והם ממתקים לת הגבורת של השערות הכ"ל ועשאו לבניס לבל בחי הלילית לילים מתגלים

שער הציצית

רק עד לאחר סיום שלים מ״ת שסם היא סיום בחי׳ הטלית הנ״ל וכפיומו מתגלים הליליות ולכן שיעור הטלית הוא כדי שיכסה בו רובו ורובו שהוא לאחר סיום שלים מ״ת והנה בזי״ת ים בו ג׳ מיני מוחין הפ׳ כשהוא בסוד העיבור שאז הוא בסוד ג׳ כלילין בג׳ בסוד שאמרו חיזוק במעי אמת הוא מקופל בפנקס זרועותיו בתוך רגליו ורחמו בין ירכותיו ואין לו בחי׳ רחם וזרועות ממש רק שסם כלולים בהה״י שלו לכן אין בטלית קטן עטיפת הרחם והזרועות והוא בחי׳ יצירה שבעשיה כי לעולם הז״ת הוא בחי׳ יצירה כמודע לך עתה הוא בחי׳ יצירה שבעשיה ומוחין הב׳ הוא מוחין דיניקה וע״י היניקה יש לו הרחמ רחם בסוד הכתוב מנחל בדרך יחפ׳ ע״כ יריס רחם והוא בחי׳ הטלית גדול שיש בו עטיפת רחם וזרועות והס בחי׳ יצורה שביצורה ומוחין הג׳ הוא מוחין דגדלות והס סוד התפילין כמ״ש במקומו ולכן מצות טלית קטן קודם לטלית גדול שהעיבור קודם ליניקה והטלית גדול קודם להנחת תפילין שהיניק׳ קודם לגדלות ולכן הליליות נקראים תמימי מלוה כי עיקרם הוא לצורך המלי הנקרא מלוה כמודע והנה בחיב הכתוב פתיל תכלת הכוונה כי כבר אמרנו שהטלית הוא בח׳ מן ה מוחין שבפנים שהוא בוקע הארתם לחוץ ונעשה בסוד מקיף והארת הליליות מתגלים בסוד מקיף במקום שסיים יסוד ומשלים שהוא בשלים מ״ת לך יסוד לבח׳ הוא לדרך ומתפשט למטה בסוד ל״ב נתיבות החכמה והוא מאיר בל״ב מוחין שבליליות שהם מ׳ בכל נקף ופוד הכקף הוא כי סם סיום ופו״ד לומר שסם סם להי״ה במלוי הה״י גי׳ כי״ף ע״ה ומודע כי המוחין הם ד׳ שהם מ״ב ג״ב והם סוד ד׳ כנפות והנה תדע כי לעולם מוחין דחבח הם מלובשין במוחין דלומת דלומת והנה המוחין דחבח הם בדרך זה מוחין דחכמה דחבח הם ד׳ שמות ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן לך זה המוחין לא נעשים ע״י מעשינו כי אין לנו כח להשיגם לא בזמן שבהמ״ק היה קיים לך בזמן שהיה בהמ״ק קיים היה כח להשיג עד מוחין דביעה דחבח שבהם ד׳ שמות יהו״ה ממולאין ע״ד הד׳ מלואי הכ״ל ומוחין של מ״ב הם ד׳ שמות להי״ה ג״כ ע״ד הכ״ל ומוחין דחי׳ מוחין דחכמ׳ דחי׳ הם ד׳ שמו׳ להי״ה ב׳ ביודי״ן ות׳ בלפי״ן ות׳ בהה״ן ומוחין דביני דחי׳ ד׳ שמות להי״ה ג׳ לותיו׳ לבד ממולאי׳ ע״ד הכ״ל ומוחין דס״ג דחימ׳ הם ד׳ שמו׳ להי״ו ממולאי׳ ע״ד הכ״ל וכבר נודע כי עיקר הארת הוא לצורך מלכות שיש בה י׳ שמות של הוי״ה במלוי הה״ן כמודע שכל בחי׳ הם הה״ן הרי י״פ ב״ן בני פתי״ל והנה בזמן שבהמ״ק היה קיים שהיה כח להשיג עד מוחין דביעה דחבח שהם ד׳ שמות יהו״ה הרי ים בהם ל״ת לותיות וכדי להשלימם לל״ב נגד ל״ב נתיבות החכמ׳ הנעלי׳ בהם וממתיק׳ לריך לחבר אליהם לות ה׳ לחרוזה שהמברה מלותיות יהו״ה והוא כי נודע שה׳ לחרוזה הרומז למלכות היא סוד התכלת כמבואר בזוהר ולכן בזמן שהי׳ בהמ״ק קיים היה נוהג בתכלת לך עתה שאין בידינו כח להשיג רק עד מוחין בינה דחי׳ שבהם ד׳ שמות להי״ו שים בהם ל״ב לותיות ולזה לריך להשליש סוד התכלת לכן אין לריך תכלת בעת עתה ומה שים להקשות כזה מבואר בכוונת האר״י ז״ל ואין להאריך כאן והנה ד״ת בני ליליות גם ד׳ מוחין דביעה דחבח שהם ד׳ שמות יהו״ה ממולאים בל״ל וד׳ מוחין דביעה דחי׳ שהם ד׳ שמות להי״ו בל״ל הם בני שניי״ת בסוד הכתוב שנות חייס יופיפו לך כי המוחין הם חיי המלך בידוע והם בחינת שנו״ת תורות והנה קנ״ו תורית נוקח הז״ת לצורך יסוד שלו סוד ליון ויוסף שהוא בני קנ״ו ת״ב מה שנתארים לצורך המלכות הוא בחינת ליליות שהוא מלשון שערות ולשון התכלת חלק נשמות של ישראל שכולם בהו לל המלכות והנה נתבאר סוד הליליות שהוא מלשון שערות כי ליל לה מגרמה כלום ואלו מכוונים כי המלכות כבר ידוע שהוא סוד עולימתא שפירתא וליל לה עיינין כי ליל לה מגרמה כלום ואלו מכוונים להתיר לה מן הארת המוחין אלו לעשות לה עיינין כמ״ש לקמן בסוד כונת הברכה ודי בזה :

סדר עשיית הציצית

יכוח הטלית ויכוין כי הוא סוד אור מקיף של ז״ת כנ״ל ולא של מלכות ולכן נשים פטורות מן הליליות והנה בז״ת יש ו״פ שם של מ״ה והוא בני טלית ע״ה ויקח ד׳ חוטים נגד ד׳ מוחין שהם מתקנין לא השערות ויתחבם בנקב הכנף של הטלית ויכפלם שהם ח׳ חוטין ובד׳ כפופותם שהם ל״ב נגד ל״ב נתיבות החכמה שהם עיקר בינ המלכות בחי״ת בחכמה יבכה בית והם ד׳ מוחין כפולין דאו״ת שהם ח׳ ולפי שכל לחד כלול מהפדים וגבורות כמודע לכן לריך שיהיו שוריס שני חוטים יחד לכלול הגבורת בחסדים ולמתקם ויכוין כי כל חוט הוא לצורך הארת המלכות ולהאיר בה שם של ב״ן שהוא סוד המ״ל שבה במלוי כזה יוד״ ואו״ו דל״ת ה״ה ואו״ו ואו״ו ה״ה שים בזה הסם כ״ג לותיות מיסוד לימת כמנין מו״ט ויכוין שהם יוצ״ו מהכתר שהוא בחינות תמורה ביסוד לימת שבו שם מהי״ה במלוי הה״ן בני ככ״ף ע״ה ולריך להרמיב הנקב מן הקלה ג׳ לצבעות כי עיקר הארת הליליות יולאת מיסוד לימת שמפתיים בשלים ת״ת דז״ת כמודע ושם מתגלים התורות ויולאים לאחור ומאירי׳ בשערות דז״ת סוד הליליות כי תורה לבח שם עדיין מכוסים כמבואר בחבורי שבה״ע וביסוד לימת שם שם ה׳ לותיות מגלפ״ך הכפולים שהם ו״פ ללקי״ס סוד תלתלים כמודע ושם נגד עשר לצבעות ה׳ לצבעות דימין שם ה׳ חסדים דלימת שנקראים ג״כ גבורת לף לערך הגבור׳

לחצץ וכו' מלבעות בשמאל סם ס"ג דחיים וכתב כשיולחים למוץ ומליחין בשלית לחז ג' גבורות התחתונות סם מתחקים ולא יותר כמבואר בכוונת האר"י ז"ל שאין להחליף בזה רק מה שנריך לתוכן הכוונה ולכן לא ירחיק יותר הנקב מן ג' מלבעות ונריך לכוון כי מלבע ג'בי' סם של אהו"ה בשלוי יודי"ן שהוא מוא התסבך של חצץ המלובש בשוא הביעה לחי' שהוא עיקר קול הציצית כמ"ש לעיל ואחר שיכפל המיתין נריך שיעשה מוא כי לחוץ שיעשה זו הכריכות ויכוון כי כריכה הוא ג'בי' נה"ר קול יקוד לחי' קול לחוצת הנהר כנודע ויכריס זה שמוע כדי שתחיה יכרוך נחושו מו"ע ונריך לעשות ה' קשרים וד' לויכים ה' קשרים נגד ה' תקדים לך שגם התקדים כלולים מהגבורת ולכן נריך לעשות בכל קשר כפול לכלול הגבורת שהם ה"ג נפ"ת ולשתקע ע"י התקדים היולאים מיקוד שנקי קמ"ך של קיימא קול ת"ר חלף בשמות היולאים ממנו של המלכות וד' לויכים נגד ד' מוחין שבכל אחד נקבץ לוי"ך חור י' כידוע והכריכות יעשה משלש מ' כריכות וחמ"ך ז' כריכות הרי נשלם שם של י"ה שהוא קול חו"ל שע"י מזדווגים זו"ן קו"ד ו"ה ולכן תיקף יעשה י"ל כריכות נגד ו"ה וחמ"ך ליתשם נימוד אחד ולכן נריך לעשות נחויר הר' י"ג כריכות כמנין אחי"ד הרי נשלם ה' אחד והנה הם ט"ל כריכות נגד ט"ל לוחיות שיש נשם הר' מלוי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם קול מוחין לחצץ ונגד ט"ל לוחיות שיש נשם אהי"ה נמלוי לוחיות שיש נשם הר' מלוי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם קול מוחין לחי' ולי' נזה:

ומלוי למלוי שהם קול מוחין לחי' ולי' נזה:

האר"י ז"ל היה נוהג לעשות נע"ק שני נקנים נהכנף כמין נילי כזה . והיה מכוין לחלוי המוחין של הר' נקבץ אחד ומוליאם נקבץ הנ' ונכופלם להיות מ' וכוונה כי עלית קטן כנד ניחלו שהוא לוד מקיף דמוחין לעיבור שלא הז"א נמעי לימא קול הציבה שנקודתה הוא נילי כמ"ש לעיל נסעיר של ר' אבדים הר מיימון :

בכתבי האר"י ז"ל מייב לדם לכנד אם נשמתו נדנים הנוגעים לה ולכן יראה מיזה מלוה נעשותה נהדר לותה ולכן יראה שתמיד יהיה לו עלית לנבה ונקיה מחלית היופי ומקפלה תמיד ויניחנה נגרתק שיהיה מקום שיחור נשעה שלין לו פנאי לבדוק אח הלילית יכול לסמוך על בדיקה לחצוה אבל לם יש לו פנאי נריך לבדוק קודם כל נדכה ויסריד כל חוט וחוט נפני עלמו כי כל ר' רוחו לנמיד לחד נפני עלמו ויחתבל שיהיה לו עלית של נמר רחלים שזה עיקר מלותה מן החורה והוא נקבץ נגד והאר"י ז"ל היה נוהג ללבוש העלית קטן נציתו על מלוקו נלי הפסק שים מלבוש לפי שהוא קול מוחין לעיבור שלא הז"ל נמעי לימא ושם ניתו ולין לו עדיין שלא מלבושים רק המלוק קול שם אהי"ה לחלפי"ן ע"ה נני' מלו"ק והיה מעטף נו לחצו עד שסיים לת הנכה ואח שלין נו עטיפת הרחש כדי לנדך להסעטף נלילית ואח"כ מוסכו ועל הרחש על גופו והיה מלובש נו תמיד אף נלילה אהוא זמן פטור לפי שזה הפחי של ע"ק שהוא קול חור מקיף ממוחין לעיבור לא ממנע אף נלילה אף שהוא זמן פטור מהנכה מולחיתם חותו ועד הנאמן דוד המלך ע"ה שאמר למנצח על השמינית כשהכנה נמרמץ ולאח חותו עסוק נמלות ומוכח שנלילה מרמץ היה לו מלות לילית אף נלילה ולכן כשמניע זמן הנכה כשיחיר היום ימשוך העלית קטן שעל לחצו ויעשה נלילית ויברך להסעטף נלילי וניך למשם נהם ולחותם נכל עת ניום כי זה מועיל מלוד להחיר לה ומעיני ז"ל ומותר למשם מעטו נעלית קטן ומוד שכוונה יתנאר נקוד הנכה :

קודם שיברך יאמר זה

לשם יחוד קב"ה ז"ל ושכינה מלכות נרחילו ל נא ורחימו לימא ליחדא שם י"ה לו"ל עם ו' ז"ל ואות ו' ז"ל עם ה' מלכות אחרונה יחודה שלים בשם כל ישראל ויתעלה ויתקדש שמיה דיהו"ה בעגלא ובזמן קריב אמן והרני באתי להתעטף אותי בטלית של ציצית לקיים מצות בורא ככתוב בתורתו ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת וכמו שאני מתעטף נ[illegible]פי בציצית כך תתעטף נשמתי כל רמ"ח איבריה ושס"ה גידיה הרוחניים באור הציצית של מעלה וכשם שאני מתכסה בטלית בעה"ז כן אזכה לחלוקא דרבנן ושלית לבנה ונאה לעה"ב בגן עדן וע"י מצות ציצית תינצל נפשי ורוחי ונשמתי ותפלתי מן חמקטרגים והטלית יפרוש כנפיו להצילם מהם כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף כ כוונתי בזה המצוה להוסיף שפע אור וקדושה בעליונים מן המקור העליון ומשם ימשוך ג"כ שפע אור וקדושה למקום שורש נשמתי ויהי רצון שיהא חשוב ומקובל לפני כסא כבודך שמצוה

שער הציצית

שמצוה ציצית זה שאני מקיים כאלו קיימתיה בכל כלולותיה ופרטותיה ותרי"ג מצות התלוים בה וכאילו כוונתי בכל הכוונות והשמות השייכים למצוה זו אמן וכן י"ר:

ויעטוף ללמוד ויברך

בָּרוּךְ יקוד לו"ו אַתָּה חסל יְהוָה מ"ה אֱלֹהֵינוּ גבורה מֶלֶךְ זיכה הָעוֹלָם מלכות אֲשֶׁר זיכה קִדְּשָׁנוּ דעת בְּמִצְוֹתָיו כלם הוד וְצִוָּנוּ יקוד לְהִתְעַטֵּף להמשיכ בְּצִיצִית למלכות

והנה כאב נודע שסוד הציצית שהם סוד השערות דז"ל המגינים על היקל דקמל והם שמורו' רק שמתלבשים ע"י ד' מוחין שבפני ז"ת כמ"ש לעיל ולכן נריך להגדיר המקדים שלד' מוקין להמתיק הגבורות:

ויאמר אלו הפסוקים

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון: ירויון מדשן ביתך ונחל ערנך תשקם: כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: משוך חסדך ליודעך וצדקתך לישרי לב:

ואח"כ יאמר

ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאוד הוד והדר לבשת עוטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה:

אח"כ יאמר

רבש"ע גלוי וידוע לפניך שרצוני לעשות רצונך ולקיים כל המצות שכתבת בתורתיך ולהזהר בכל האזהרות שהזהרתנו ולכוון בכל הכוונות הצריכין לכוין בכל מצוה ומצוה ולמשוך שפע אור בכל העולמות מן השורש למעלה במקום שכל מצוה רומז שם לכן י"ר מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתהיה בעזרי שאוכל להזהר שלא אעבור היום ובכל יום על אחד מן שם"ה לא תעשה שהזהרתנו שתורתיך ושאוכל לקיים היו' ובכל יום כל מצוה שיזדמן לפני מן רמ"ח מצות עשה שצוויתנו לעשות אותם ומה שלא אוכל לקיים היום תצרף מחשבתי הטובה כאילו עשיתי אותם במעשה וע"י זה תעשה לבוש ויחני לנפשי רוחי ונשמתי לרמ"ח איברים ושס"ה גידים הרוחנים ובזה יהיה לי חלוקא דרבנן בעולם הנשמות בנ"ע ולהתלבש בו בתחיית המתים לחיי עולם הבא אמן:

הכוונה דין צט"ק ודין צט"ג להמתיק הדינים: מקוי דשמאי דת"ת לי"ס דז"ל ומשם ימשך הדינים ע"י קוי דז"ת לנוקבא דילה לפי שהפרש הוא כמ"ש לעיל שט"ק הוא סוד אור מקיף דז"ת שנאים לו ע"י ד' מוחין דאו"ת וכש מוחין דעיבור דמשון והכוונה בשם לתקן פנימיות הים' דילידה וע"י הדכרה אור מקיף פנימיות הנים' דילידה וט"ג הוא סוד אור מקיף דז"ת שנאת לו ממוחין דיניקה והכוונה בשם לתקן ע"י הטלית מעוטים הים' דילידה וע"י הדכרה אור מקיף מילוי' הים' דילידה ובשניהם נריך לכוון מתחלה שיהיו הד' נ"ס דמוחיו כי עיקר הס לנוקבא הנוקבי' העומדת מלמוחיו נגד המזה ולמ"כ יקח ג' נ"ס דמוחין בפניו וג' נ"ס דמוחין לנוקבא הנוקבי' והג' נ"ס דמוחין הס לנוקבא פרצוף יעקב העומד לפני ז"ת ג' כ' מהמזה ולמטה ולמ"כ משני ק"ם והלאה שכוונתינו להדביקה לפניו לנוקבא דזעיר כמ"ש נריך ליקח כל הד' נ"ס דמוחין לפניו לך בידו השמאלית לרמז שהוא לנוקבא הנוקבי' היונקת מלד השמאל כנודע לך בעת שיאמר פרשם ויאמר יקח לוחס בידו הימנית שהוא לנוקבא יעקב היונק מלד ימין כמ"ש בזקומו' ולפי שעיקר סוד הציצית הוא סוד הלבת ד' מוחין שבתין ז"ת מן מצח ולויאת ולכן נריך לכוין בשלו השמות

יו"ד ה"א וי"ו יו"ד ה"י ואי"ו

יו"ד ה"א ואי"ו יוד ה"ה

ין"ן ומס ד' מוחין דזיכה למצח אל"ף

ה"י יו"ד אל"ף ה"י יו"ד

אל"ף ה"א יו"ד אל"ף ה"ה

יו"ד ומס ד' מוחין דזיכה למצח ולף שמלכו ו שמלין כח בילנו להסיג עמם בזמן הזה בעת המוכרן למוחין דזיכה למצח עכ"ז הרי בלרתם מעכבת לזו"ב לף אלא ע"י מעשיהו ולולי השמות הס בני שנו"ת סוד שנות חיים יוסיפו לך שהמוחין הס חיי המלך ומס שנות חורת לך שהמלים קנ"ו חורת כמנין יוסף ביסוד ז"ת ומשלה ת"ר חורת כמנין לילי"ת לנוקבי הנוקבי' גם נריך לכוין בג' מלוי' מה"ר היינו המלואים לבד עולים בגי' שפ"ג להמציץ ד' שמות ז"ן של הנוקבי' שהס סוד ד' בניס שהס סוד מ"ה שלה שעולים בגי' יקמ"ק ועם שפ"ג הרי בגי' לילי' ולכן ניקוד הס הוא כזה יהוה שהנקודות בגי' ז"ן ולכוון בשילוב הס כזה

יהוה

שער הציצית

יהוה שהוא נגי"ב ס"ג פוד ל"ג נתיבות הרמוזים בל"ב מוטין ושאר הכוונות כבר נתבאר לעיל:

שער התפילין

סוד התפילין ענין הד' פרשיות והבתים של ראש ושל יד וסוד המעברתא והקשר של ראש ושל יד ולטוטפותיהם עבייתם והמתח הוא רמזם מני יס ומים עמוקים עמוק מי ימלאנו ואיש תבונות ידלנה ולחי תקלר בזמירים רק להעמידך על תוכן המלות שבקל תוכל להבין סודם וסוד כוונותיהם:

תחלה צריך לעורר השאלות מה שים למשל בענין מצוה זו הלא שהרי כבר נתבאר שסוד הב"ק הוא סוד מומין לעני דור ועליה גדול מומין דיוקא והתפילין הם מומין לגדולה וזה כודע שאין מומין לגדולות בזין לז"ל כי אם בתפלה העמידה ל"ב רלוי היה שלא להכיח תפילין שלא לשאר ק"ש קודם העמידה ולמה תלו ענייתן לותה מיד לאחר עטיפת ליליה קודם כל התפלות והנה רז"ל אמרו כל הקורא ק"ש בלא ליליה ותפילין כאלו מעיד עדות שקר בעצמו והרבה כיוצא בזה בעולם מי שבכתם לבה"כ בלא תפילין הד' זה ג"כ נודע שהמומין בלין תחלה שלא לז"ח ולח"כ נמצאין מומין לנוקבי' ל"ב רלוי הוא להכיח תפילין של ראש תחלה שהם סוד המומין דז"ח ולח"כ של יד שהם סוד מומין לנוקבי': הג' הרי המומין לנוקבי' הם ג"כ בריאה דילה ולמה הלו מניחין לותה בזרוע השמאלית ובמקום הקיבורית בכתף: הרי לם התפלה של יד הם סוד מומין לנוקבי' רלוי שיניחם הבעלי שהם מסטרא לנוקבי' ולמה יהיו הבעלי פעוריס מן זה המלוה: הה' מה כתתה קשר ד וקשר של ראש כי של ראש צריך להיות נשמרי הבתים רמוז מן הבתים וצריך שיהיה בלורית לותם שיהיה הקשר של יד צריך להדקה עם הבית שלא יזוז מן הבית וצריך שיהיה בלורית יו"ד: הו' הרי המומין לנוקבי' הם ג"כ ד' שהם סוד ד' פרשיות בשל יד כמו שבל ראש הם ד' בתים ולמה הם בבית אחד ולא ד' בתים כמו שבל ראש ופוד כמה שלוות ויח' הכ"ל ע"י הנעה לחת:

כבר נתבאר בהקדמה שים בכל עולם י"ס ונחלקים לחמשה פרלופין שהשה פרלופין שהם כר"ן מ"י וס' פרלופין הם סליך לחבין שהוא סוד כתר בכל עולם ועולם ובחוכו פרלוף לי"ן וז"ת של ע"ק הנקרא ע"י רק שבכל הג' בכללין יחד ונקראים סליך לחבין וכתר של כל עולם והוא ממלא כל העולם ה"ל לחלילות מגיעין רגליו עד קרקע החלילות שהוא שמים של הבריאה וכן בכל העולם חכמה ובינה הם ג' פרלופין ונקראים חו"ג והם נלבישים ג' הזרועות של ו"ק וגופו עד עיבורא ליל' חצי חיינין וחיינא ממשמל והגבון של ו"ק נעשה כתר לבינים כי חצי וחיינא כחלל שריין בפוד קנה חכמה קנה בינה וחצי מקבל ממזל שם של ו"ק הוא גו"ל חסד וחיינא מקבלת ממזל הי"ג של ו"ק שהוא ונק"ה וחציי נלבישלה"ק מעיבורי לילים עד סיום רגליו והמלי שהיא נוקבא דז"ח עומדת מלחוריו מתחלת מן שלים ת"ת שלו עד סיום רגליו וכוחל ל' ומשם לבניסה וכלחו"ל מתלבשים בחוך הז"ת לחת לו מוחין לז"ל מכניסין המומין שמקבלין מן ג' מזלות כמ"ש הכל לקמן בנה"י שלשה וחלי"ב מכניסין הנה"י שלשה זו"ת ומתלבשים בחוכו וזו סיום כל הרגלים הם סיום עד קרקע החלילות וזה המומין נקרא מי המלך שהוא סוד כמשה שלו שלפעמים מתחלקים ממנו ולפעמים מחיים זו וזהו סוד העיבור ופיוקא וגדלות שהם עומדים דרך זה לעולם לא ישנו מקומם לך שהמומין שהם סוד כמותו מתחלקים ממנו ועולים לתוך מעי הביכה שהיא חיינא ומתעברת ממנו וז"ל הוא בזמי' העיבור הייני שחיינו מחיים זו כל השאר ספירות רק ו"ק שלו שהם גבי"ת כפ"י וגם חלו בסוד הכלילות ג' גו ג' כמ"ש בסוד הלילית ועכ"ז יש לו הלחם מלחוק מלו"ל הלחם מועלת וזה נקרא מומין לעיבור לשמן חמ"ז מזדווגים חו"ל כי זווגין תדירין וזהו זווג תחתון שהוא לנוכך חיות העולמות שזה לא נפסק ולא יולף לז"ל ממעי הביכה הייני בחי' כשחתו ויוכך מבני חמו הלחם גדולה יותר ממה שהיה לו בעת העיבור וזה נקרא מומין דיוקא וזו הוא ג"כ קטן שעליי

שער התפילין

לין לו סוד הכוונת רמ"ם שלין שלוקין בו ג"כ שם מ"ד הנקבים רמ"ם כמ"ש בהקדמה רק מליכים הו"ק כל אחד בחלה שליומה בלילה ג' גו ג' ומכה עיבור הלשון נקבל עיבור דקטנות ואח"כ היקי' לריך להתעבר פעם שנית בתוך שניה כמבואר בזוהר ותיקונים שאמר בתר דינקת לסו לתעברת מנייסו וזסו נקבל עיבור שני עיבור דגדלות והוא העיבור בסוד מ"ב לל ו"ס שיזדווגו יחד זווג עליון לעוך הולדת המוחין לז"ב מוחין גמורים שעי"ז הם בגדלים ומזדווגים יחד וזה הזווג לינו תדיבי והוא בעשה ע"י כוונתינו בתורה ותפלה ועשיית המלות ומכה עיבור שני קבל ג"כ מוחין דגדלות בגד מוחין לעיבור רלשון ומוחין ליניקה כי עתה הוא מקבל תוספת הלבה לבל לינס מוחין דגדלות גמוריס ומוחין לעיבור שני סם סוד התפילין כמ"ם לפנינו שהם בחים לל ז"ב לחר מוחין ליניקה וזה סוד הנחת תפילין ויד לחר עטיפת עלית גדול כמ"ם כי ט"ק הם סוד מוחין לעיבור רלשון ומ"ג הם סוד מוחין ליניקה והתפילין הם סוד מוחין לעיבור שני שנקבל ג"כ מוחין דגדלות ולח"כ בתפלת העמידה בלין לו מוחין דגדלות המלי"ת ומכה הם ד' בחי' שים ל"ח ומס בגד ד' לומיות הוי"ה המלי"ת בו סם בגד ד' עולמות חבי"ע וכמו שלדם המלוכי בשעה שהוא יסן מתלקים ממנו כל בחי' נשמתו ולל נשלר בו כי לס בחי' הנפש שהוא דס בחוק בגוף ולינו מתלק ממנו עד יום מותו כן דוגמתו למעלן בדם העליון שהוא הז"ת שנתבלר כבר כי גלילה מתלקין ממנו כל בחי' נשמתו שהם מוחין דלו"ת ולל נשלר בו רק בחי' הנפש וסס המוחין לעיבור רלשון סוד ע"ק כנ"ל והוא סוד העשיה שבכל עולם ועולם כמ"ש כבר שבל עולם כלול מד' עולמות לך לפי שהוא סוד לור מקיף לז"ת והז"ת לעולם הוא סוד הילדה כנודע לכן לאמרו שהנ"ק הוא בחי' ילדה שבעשים ולפי שבחי' זו לל נאבד מן הז"ת לעולם לף בעת הדומיעה שהיא סוד הבי כם לכן לאמרו שלריך להיות הנ"ק עליו לף בלילה בעת הסיכה לך שלין לבוך עליו עד שיהיר היום כדי לקיים ולליתם לותם כמ"ם לעיל ולכן לאמרו שלף קטן שהגיע לחינוך מייב בלילית תיכף לחר שידע למי מבוך לפי זזו הבחי' הוא בסוד הקטנות ומכה מיד כשיהיר היום שלין לו מוחין ליניקה ע"י עסק התורה לחר מלות וזו נתוסף לו לור והוא בחי' רוח בבחי' נשמתו ולכן לאמרו שהוא סוד הילדה עלמו כי לעולם הבוא הוא מילדה ולח"כ שלין לו מוחין יותר ומעולים והם מוחין לעיבור שני שנקבלים מוחין דגדלות ניתוסף לו לור והוא בחי' נשמה בחי' נשמתו שהוא סוד הבדילה כי הנשמה מבדילה ולכן התפילין הם סוד הבדילה ולף שלקטן יתבאר שתפילין של ר"ם הוא בחי' לילות הייבו ע"י מלוה זו יתקן תלונית נה"י דלילות לבל בחי' לור שביתוסף ל"ז"ת ע"י מוחין לעיבור שני הם בחי' בדילה לבד ולח"כ בתפלת העמידה כשלין לו מוחין דגדלות לחלית לז ניתוסף לו לור והוא בחי' נשמה לנשמה שנקבל מי"ם הוא סוד הלילות והכה כבר נודע שלנו ה' בחי' נשמה שהם כנ"ן ח"י הם נפ"ם ממלכות רו"ח וז"ת נשמ"ם מביכה מ"ם מהנשמה ימילה מל"ת ולוחה בחי' ימילה לינה בבחינת בחינות פנימיות רק לעולם לור שכתר שהוא ל"ת הוא בסוד לור מקיף כמ"ש כל זה בחבורי שגה"ש הרי לפניך כי בעת הדומיעה שלף מתפלי ממנו כל בחי' נשמתו ולל נשלר בו רק בחי' הנפש בכ"ל והוא בחי' המלי והסוד הוא כי המוחין לחר סיום התפלה מתפלקין ממנו לך בשלמלף בזו"ב הרשימו של המוחין וזה נשלר בו כל היום ולכן כל היום הוא מלוי לילי ותפילין ובלילה מתלקים ונם הרשימו של המוחין לף שהרשימו של המוחין דז"ת מתלקין ג"כ למעלה והרשימו של המלכו מתלקי ג"כ ממני לף שבבחינת בחוך לבו מלת"ת והוא סוד הנפש שלובנדלב שבשלר בת"ת בעת הסיכה כמו שהוכחתי זה בחבורי שגה"ש שעיק שביתת הנפש הוא בלב רק בחי' התחתונה

התחתונה שבשתם שהוא בחי' נפש שבנפש שכיונתו בכוונה הרי לפניך כי הרמיזו
על המוחין דז"ת מתלקין בלילה והרמיזו למוחין דבוקדי' ככתפין בלבו על ז"ת ושם סס
כל הלילה ועתה נבאר לך הפסוק שימני כחותם על לבך כחות' על זרועך כי עזה כמוות תאהבה
קשה כשאול קנאה רהוט מאחר הבוקדי' דז"ת שימני כחותם על לבך רמז על הרמיזו
על המוחין שלה שהם בחים מיקוד לימין שהם ג' מילוי' שהי"ם בג' חות"ם ע"ב
והם בחים לז"ת בלבו ואח"כ שימני כחותם על זרועך שכבר נתבאר כי כבר לאחרו בחכמה בלילה
עד שיאיר היום המלכות כתוועעת בקול בקולה ר' בלבד ואין בה קול פרלוף כלל
ואיל יובדא לעני' בבריא' כמ"ש כבר וכשתאיר היום וכבר נמשכו על הז"ת בחי' מוחין דיניקה
שהוא קול ע"ג אז כתוקף בה ג"כ כח שעולה מן הבריאה אל התלילות ועולה עד זרוע השמאל
של הז"ת כי משם יניקתם שהוא קול פחד ילחק שהם קול ד' בניס כמ"ש לעיל ובלבקת בזרוע
השמאל בקיבוריות שהוא נגד לבו לחצר שם הרמיזו שלה השמאל מעורר חחלה
את החסדה בקול הפסוק שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני כי זה הנקולה כבר נתבאר
שהוא בחי' נקולת הכתר שבה וזהו תחת לראשי ואז מחת החסדה שנתעורר ע"י השמאל
הז"ת נותן לותה הרמיזו לאותה נקולה שבלבקת בזרוע שמאלו והוא קול התפילין של יד
כמ"ש לפניכו ע"כ לא כשאר ז"ת אלא בחי' נפש וזהו עזה כמוות אהבה ואח"כ מתקנת בה
וממשיך תליו הרמיזו שלו והוא קול תפילין של ראש כמ"ש וזהו קשה כשאול קנאה
והבן זה סרי כבר נתבארו לפניך שלשה שלוות הראשוני' והבן כ"ז :

והנה כשאר שהתפילין שאלו מניחין רומזים כן לרמיזו של המוחין שעבדו שמזרו
בהאיר היום ע"י עיבור שני דגדלות והכה הס ג' בחי' שיש לז"ת קולס שבחים
לו מוחין דגדלות החתיתים והס קול הבריא' ולכן לריך לכוין בהס בג' שמות שהס
בחי"ם הוי"ה אהי"ה כי עיבור ראשון הוא קול אהי"ה כי בהיותו נמצא לימא
שהס הוא הס אהי"ה ומוחין דיניקה לז שז"ת לינו נמצי בחי' ז"ת הוא הוי' הוי"ה
כנוד' ואח"כ עיבור שני דגדלות ג"כ הוי' אהי"ה הרי אהי"ה הוי"ה אהי"ה בג' חיי"ם
שהס קול חי המלך כי לעולי לף שבאין לו מוחין מדשים לינס מתלקים הראשונים
רק שהראשונים נעשים לבושים להחדשים וזכור כלל זה כי ילמרך לכמה ענייניס הבא עיני
שכלך רואה שהאיניא הוא הז"ת שלו יד ושלו ראש ולף כי הכלי יד הוא בוקבי' עכ"ז
עליון לינה בקול פרלוף רק בקול נקולה בי' ואיל נקשי' בזרוע השמאל של הז"ת
וזה הותך גם הפלילה הרי והבן זה . וזה תבין מאחר הינוקא בזרוע שבשר שהס דבריס
לאחר לאזעיבת גרמא עד לאתעדילת נקולה מלא כנ"ל וכדי לבאר לך שאר הפלילות
גם ענין התפילין עלמה מה ענין ומה בין תפילין דרש"י ז"ל ורי"ת אליע לפני עוד
הלעה אחת ובזה תבין גם הבי' סיני שלו ג' ראשי' ול' ראשי'

והוא כי תחלה לריך לבאר מי גורס לבלימת התפילין למוך בשלה ומשכת הרלועות
ושקשר שהרי מאמרו שהס קול ד' מוחין שבחים ז"ת מן חו"ת ע"י התלבשות הס"י
של חו"ת בתוך ז"ת והתלבשות הס"י של ז"ת בתוך בוקבים הס המוחין דינוקא ח"כ הס בניס
של ז"ת בכל קומתו וכן בבוקבי' בכל הג' קוים שלהס כמבואר בכתבי האר"י ז"ל ח"כ מה הוא
הגורם סיסיו בולטין בשלה דווקא הבחים והשרשיות ולעומתם בעוף השקר שהוא עור בלא
שרשיות ועומין לותה בלוטה ד רק לרמז לד' מוחין והעניו הוא ע"י קול הפסוק עור בעד עור
וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו והוא כי כבר נתבאר לעיל שכל התלבשות הס' בלולפין ונתבאר
שהז"ת מתחיל מעיבורא דא"ק ולמעה ומייני בשהז"ת בקול הגדלות כמ"ש לקמן ובזוהר
בשלשה שהם חומ' מיס' דא"ק בפקי שערא ותליין למעה לחומי לולבי ומעין עד
סיום דז"ת להגניד עלה ממוחא שתיתאה דא"ק למוחא דז"ת ומכהון

שער התפילין

לחתקן מוחין דז"ח והכווני כמ"ש כבר בסוד הלילית מיולחים לוחת ממוח מחיי
דל"ת דרך הגלגל למעלי ומחלבתי בלבושין שהם הסעלות שֶׁהֵם כמו ליכורי ובקיומי
הם הפיוי של הליכורי שמש יולחי החורת והם מסתיימי בחורי ז"ח בעורף ממש ושם
יולחי החו רוי ומכים בעורף וכנכסים בתוך לחמו של הז"ח ושם ים מוחין לכת"י
לחו"ח ולחיכו יכול עניניוי להכיל שכי החורת ימד ויולחים החורת של המוחין לחוץ ובעשה
חור מקיף של הז"ח והכה בעיבור לחמון שחורת המוחין מוטעים יולח מעט חור והרי סוד
עליה קטן כמ"ש לעיל ולחמר שבחי לו גם מוחין דיניקה חזי כתרבה החור ובעשה
ממנו סוד עליה גדול ולחמר שבחים לו גם המוחין לעיבור שכי שהוח מוחין דגדלות
חזי כתרבה החור מחור וכשמכה בעורף הוח דומק חת החורת לחלת כנגדם מן המלח .
כי כ"ז שהחורת מוטעי יכולין להתפשט לחלת לחלת בכל הקוי וחז כשיולחי דרך הקויס
נעשים כמו לבוש בקו חור מקיף לבל לחמר שכתרבי החור מחור ליכו יכול להתפשי למעשה
כי כבר ים שם חורת וחור הקולי דשעבי לח"ת מכים בעורף ודומה חת החורי מכנגדו
וזולתי בשלמו כנגד העורף ממש והוח סוד בליעי התפילין ולח"כ חוזרין לחחוריס בדרך
חור חוזר כי כל החורות ים להם חור יבר וחור חוזר כמוחו בכתבי הלב"י ז"ל
ויולחים דרך העורף ובעשה חזה פרלוף גמור הנקרח לחה והתחלתה מן העורף
עד החזה של ת"ת מחוריו הייכו פניס כנד לחחורי ת"ת ולח כמו רחל שעומדת
למטה מן החזה לבוקים לחור בלחורי דיבוק גמור לבל לחה ליכה לבוקה עמו
רק שעומדי פניה כנד לחחורי ז"ח . גם היל רק הלרה בעלמה לבל רחל היל
מכוללת המלכות של עשרה ספירות ולכן נקרחת עקרת הבית . ודלע כי חור
יבר הוח עיקר הלרת מוחין דלבי שיולחי תמיד דרך הפניס רק שהם מלובשי
בחעטה לוחות לימה שמוכרין עמהם כדי להתלבש בהם . ולחור מוחר הוח רק
לורת לימי לבד והכה לפניך כי סוד התפילין בלים של ז"ח לחר בילת מוחין
דגדלות ולכן קטן פעור מתפילין ולח שהגיע לחיכוך ולח כמו מלות לילית ודלע
שזה הלחה לח בזמן קטנותו של ו"ח עכ"ז היל קיימת לפי שלז רחל שתשעבי
בסוד נקודה. לחת ויולדת למטה ולחה לוקחת הקימנים של רחל כמ"ש לעיל
בתיקון חלות וזה ים לה קיום תמי ולחר קיום שלים ת"ת של ז"ח שהם
שהגלים החורת של חבא כשנולר בכתבי הלר"י ז"ל לזי יולח ושם ג"כ לור
גדול שלחורות של חבא ובעשה ממנו ג"כ פרלוף גמור הנקרח יעקב והוח עומד
בפני יקרחל נפרד ג"כ ממנו הייכו לחוריו כנד ז"ח ושתחיל מן החזה ולמטה
וזה הבחי היל קיימת ג"כ תמיד כי לחר שהם גילוי לורת חבא הם נוקבי
תמיד דרך הז"ח לפ בזמן קטנותו וע"ז לחמרו שהם שלבתו יעקב מלבד כי שה"כ
כבר נודע שהוח סוד יבר לו"ח שהם בפנים של ז"ח ויעקב הוח מלבד שהש"כ
בחי התפילין שהם למעלה בשקום קימום החורות חבא לכן לינם נוקבים רק
בזמן הגדלות שלפ שהם שתוחים לורם גדול ונוקב ונולד בשלה ות"ת למה
למטה בעשה פרלוף גמור שקיעת החוריו גם למעלה בעורף מן לור החוזר
בעשה ג"כ פרלוף שלם ושלמה לה בעשה רק בליעה לחת סוד התפילין ולה פרלוף
הענין הוח כי כבר כתבתי בשלבת כי עיקר תי"ן ז"ח בעיניו וחוטמו ופניו
ודיקנא דילים הכל בעשה ע"י שהתכללות עיני ו"ח בפניו של ז"ח ולשם היה בעשה
בפניו לילה פרלוף היה שמוסב על פניו ולה היה יכול הו"ח להסתכל בפניו כמ"ש כ"ז
בלילות בחבורי שגם"ע ולכן לה בעשה שקיעת לור שמוחין הרלשונים של עיבור לחמון בעשה
כמ"ש שמוע סוד תפילין והכה כבר חמרנו שהמוחין הרלשונים של עיבור לחמון בעשה

לבוש

לצום למוחין דיניק׳ ומוחין דיניקה הם בעת׳ לצום למוחין דגדלו׳ ועת׳ כשיולדים ויונקים
לחוץ מלבישין לחורת חיעת וחורת חיעת מלבישין לחורת חצח וחכח חורת חצח הם קול
הד׳ פרצופות שהם ד׳ מוחין כמ״ש לפניכו וחור׳ חיני הם קול הד׳ בתים של הרח׳ שהם של
עור והם מלבישין לד׳ פרצופות לכן לריך לעטות כל בית בפני עלמו שיהיה ד׳ בתים שליעים
ולהפרידם בחוט לחד למעה כדי שיהא כרחה שהם ד׳ בתים הממוזים לד׳ מוחין ולריך שיהיו
המוחין של גידין בהמה טהורה וענין הגידין רומז אל החורות היולאים מן היקורות שהם
המכניעים וקושרים את כל החורת ויקור נק׳ עוד לכתי׳ לעמו לצליך כי עו״ב בגי׳ ג״ר
ויקור נקבל ג״ר בקור ג״מול ד״ליס וכתיב והנן כזרע ג״ר והיו״ד שבחוכו הוא קול עפת
חצל המתגלה בו ונעשה ג״ר כמ״ש בחבורי שגה״ע וקול ד״ם שהם מוחין לחצח
והבתים שהם עור הוא קול מוחין לחיעת הוא ע״ם קול הפקוק בחכמה יבל לחן
כולן שהם בחבונה שעיקר תיקון הז״ת שנקבל שני״ם ע״י חורת חיעת קול החבונה
ועיקר תיקון הבוקד׳ שנקבלת לחן ע״י חורת חצח קול ה חכמי׳ הכה לזה הטעם נקבל
המלכות ס״ה כמ״ש בבוחת ק״ם כי עיקר תיקונה ע״י חורת חצח קול החכמה שים
גו שם הוי״ה גי׳ כ״ו ומלוחיו ע״ב ובינונע גי׳ קצ״ד הרי כ״ו קצ״ד בגי׳ קל״ף ויש
ג״כ שם מ״הסחוח קול חכמה כ״ח מ״ה ומ״ה בינונע גי׳ ק״ל הרי קל״ף ק״ל בגי׳ ס״ה
שהוא בגי׳ שם״ך ולכן הם קול פרצופות שהם קטן קול חורת חיעת שם תיקון הז״ת
שים גו שם מ״ה ולכך הכתה כזה יו״ד ה׳ ה״ח ה׳ ו׳ וח״ו ה׳ ה״ח בגי׳ עו״ר
הרי כתצחר לך קול הד׳ בתים של רחש ול״ם שצחוכה ומהם נמשכין המוחין גם לנוקבי׳
היינו מחור׳ חיני בקו׳ לוכ חוז ע״י הז״ת לנוקבי׳ דילי׳ כמ״ש לפניכו והכי לוכ חיעת
כנר נת׳ שהשכוד חסי״ה וז״ת הוא קול הוי״ה ונוקבי׳ היא קול חלכ״י הרי חסיה הוי״ה
חלכ״י בגי׳ יב״ק וסוח קול המעברתת קול מעבר יב״ק גם שע״י המעברתת עוברים שתי
הלנועות המקיפים את הרחש שהם חס״ך גבור״ה כמ״ש לפניכו הרי חס״ך גבור״ה בגי׳
יעבו״ר שהוא ע״ב כי״ו וזהו קול המעברתת הרי כתצחר לך קול הבתים והפרצופות
והמעברתת של תפילין של רחש :

ועתה נצחר קול הקשר והלנועות של רחש והעניו הוא כי כשר תמלכו שיהא כתצחר לכם
לציאה ונקוט שיהיה הוא מוחר לחתוריו והנה כשר תמלכו שים שמוחר לחתיריו שהוא קול מוחר
הם קול הדיוקן של הפרצופים שהם קול חור יהר חיני מוחר לחתוריי והנה חורות חצח כשר נתצחר לעיל
שלש הגבורות שבו נתצחים לחתרים חף לעלה הפרצופים שהיינת והנה חם שיוצ נאור יהר ונלט
נתנת הם של בתי׳ חורות חצח וגם בתי׳ של הפרצופים של חיינת וגם קנת הלה חתורות חעברי
דש״ת כי עיקר הלור נשתר נפנים ושם שתחר לתתוריו הם בתי׳ הגבורות דחיינת וגם קנת
מהלרת קוני לשעברי דש״ת הייכו בתי׳ הגבורות ג״כ וזה הלור כשתחר לתתוריו דמה לחוץ מן
הערף חורות חיינת ותתרכו שתחר נעשה פרנוף לשה הייכו מתורות מלכות דחיינת עלמה שתחר
נעשה פרנוף לשה וגם יגלו בתי׳ ד׳ מוחין דחיינת הייכו בתי׳ הדיוקן לחוץ בעורף ושתחר
נעשה בתי׳ הקשר של רחש הנעשה בגילת ד׳ לרמז על ד׳ מוחין דחיינת בתי׳ הדיוקן שע״ז מורה
חות דל״ת מלשון דל״ת ועניי״ה ולכן היא רק מן עור ולין נשם פרצופות כי הפרצופות הם קול
חורת חצח ולין חורת חצח מוחזין לתמור הרי כי לשה היא בתי׳ עור שהם קול הג חורת דחיינת וגם הקשר
שנעורף ז״ת שתחר הקשר מקבלת לשה הלרת המוחין הוא ג״כ בתי׳ עור הרי נתצחר לך קול
הפקוק עור בעד עור וכל חצר לשים יתן בעד נפשו רומז לרמז שנקבל נפש״ו נפש ו׳ שלכל
ים לה מוחין גמוריס קול פרצופות כמו ז״ת בא״ק וקמן ועי״ז תמרו ר״ל על הפקוק ולנלת
חה לחתרי שלמד שהלה לו קשר של תפילין הרי נתצחר לך קול הקשר של תפילין של רחש
שהוא דוקק בעורף ונקורת ד׳ :

ועתה נצחר קול הלנועות והעניו כי כשר נתצחר שכל חול היולא מצפים נעשה ממנו קול עור
נקוט שיהיה הוא מוחר לתתוריו והנה כשר תמלכו שים שמוחר לתתיריו שהוא קול חול מוחר
הם קול הדיוקן של הפרצופים שהם קול חור יהר חיני מוחר לתתוריו והנה חורות חצח כשר נתצחר לעיל
שלש הגבורות שבו נתצחים לחתרים חף לעלה הפרצופים שהיינת והנה מה שיוצ נאור יהר ונלט
נתנת הם של בתי׳ חורות חצח וגם בתי׳ של הפרצופים של חיינת וגם קנת הלה חתורות חעברי
דש״ת כי עיקר הלור נשתר נפנים ושם שתחר לתתוריו הם בתי׳ הגבורות דחיינת וגם קנת
מהלרת קוני לשעברי דש״ת הייכו בתי׳ הגבורות ג״כ וזה הלור כשתחר לתתוריו דמה לחוץ מן
הערף חורות חיינת ותתרכו שתחר נעשה פרנוף לשה הייכו מתורות מלכות דחיינת עלמה שתחר
נעשה פרנוף לשה וגם יגלו בתי׳ ד׳ מוחין דחיינת הייכו בתי׳ הדיוקן לחוץ בעורף ושתחר
נעשה בתי׳ הקשר של רחש הנעשה בגילת ד׳ לרמז על ד׳ מוחין דחיינת בתי׳ הדיוקן שע״ז מורה
חות דל״ת מלשון דל״ת ועניי״ה ולכן היא רק מן עור ולין נשם פרצופות כי הפרצופות הם קול
חורת חצח ולין חורת חצח מוחזין לתמור הרי כי לשה היא בתי׳ עור שהם קול הג חורת דחיינת וגם הקשר
שנעורף ז״ת שתחר הקשר מקבלת לשה הלרת המוחין הוא ג״כ בתי׳ עור הרי נתצחר לך קול
הפקוק עור בעד עור וכל חצר לשים יתן בעד נפשו רומז לרמז שנקבל נפש״ו נפש ו׳ שלכל
ים לה מוחין גמוריס קול פרצופות כמו ז״ת בא״ק וקמן ועי״ז תמרו ר״ל על הפקוק ולנלת
חה לחתרי שלמד שהלה לו קשר של תפילין הרי נתצחר לך קול הקשר של תפילין של רחש
שהוא דוקק בעורף ונקורת ד׳ :

ה' והלוכך התור להקי' את הלחם בציר בקוד תור מקי' קן דרך לוועה בלבד ולא כמו לבוש
והכה זה נודע כי כל תור הוא כלול מעשר כי לין קדושה פחות מעשר והכה התפילין עלמה הם קוד
תפ"ד של זה התור כי לעולם תפ"ד הם קוד הלחם כמ"ש בסקלמה והם כלולים יחד ומסם
ממשכים שני לוועות מיימן ומשמאל הם קוד תפך וגבורה של זה התור ומקשיבים בקשר ל' ע"י
תפלרת המקשר לותם ומחברם ומזווגם יחד וגם יקוד ומלכות נקשרת ג"כ עמו כי ים לסם קשר
לאך וגוף ובריח מקשיבן כאך ותמ"כ ממשכים מסם ב' לוועות ל' משמאל ול' מיימן והם בחי'
נגלה הוד של זה התור והכה זה התור נמשך מן הבחים שסם לוחות לימך והם קוד הגבורות
והלילין ולכן לריכין להיות שמורות לנמז על הלילין כי לימך לילין מתערין מיכה הייכו בהתפעמותה
למעה כמ"ש כ"ז בפיבודי שגה"ע והכה זה התור למעלה שהיה לתור להיות נקי' גם הפנים וקוד
התפת הפנים הם קוד ש"ע נהורין שמקבל ב"פ מן ל"ל בחילוי שהוא ג' ש"ע כמבואר בחבודי
הכ"ל ולזה רומז עלת לוועה"ב בגי' ש"ע ע"ה ובזוהר למר לימך עילאה עד הוד לתפעמת והם
למר לייכו בנגה ולייכי בהוד ת"ל לוועה היימנית שהוא לנוקב הז"ת הוא נגה של לימך ומתפיים
בחזה של ת"ת כי סם מתפיים יקוד לימך כמבואר בחבודי הכ"ל וביקוד סם הם תרין גלייון שהם
קוד חו"ג של המוחין כמבואר סם והם נכנם התור של לוועה היימן בפניותיו של ז"ת ולכן חיעודו
של לוועה היימן עד החזה ולוועה השמאלית שהוא לנוקבי נוקבי ולייכי בהוד שהוא למעה מנגה
כי הם קוד רימיים העומכין מן לגל יקים כמבואר סם ובהכרת הוא מייחים הת' למעלה מן השני
ולכן לוועה השמאל מתפעם יותר ל' מעה והוא עד טיבורל דגופיה שמעם מתחיל בפ' הוד והם
מתפיים ובכנם התור בפניותיו ולכן לר יך להכניסו לתפי הלוועות למעה תחת לבנטו לרמז שבנטים
בפניותיו הרי נתבאר לפניך קוד תפילין של לחם והקשר שלו עם הב' לוועות:

ועתה נתחיל

לבאר קוד תפילין של יד לך שתשלח לריך לידע מה הם עכין הפ' מוחין עלמם כי לוכך גדול הוא בכל הכוונות
והוא כי לאחר שנתחלקו הפניותיו שהם בחי' כשמתהון כמ"ש לעיל ובכנסים בתוך
ת"ת בעיבור שכי שהוי בעשר מ"כ ומ"ד לתו"ת ע"כ ומלכות ומ"ד עז"ת ותז
עולים תו"ת ומקבלים התלה מן ב' מזלות דדיקי לת"ת שהוא חופף על תו"ת
שהם כולל ובקה כמ"ש לעיל ותז בחופף תור גדול בתו"ת וגם מקבלים התלה
מן ב' זרועות של ת"ת שהי תו"ת מלבישין לותם כמ"ש לעיל וזה התור שמקבלים
מן ב' זרועות הם קוד ה' מקלי' וה' גבורי שהם קוד עשר תלבעות שבשני זרועות
כמבואר הכל בחריכות בחבודי שגה"ע וה' מקלים נקרא עטרה לחקל וה' גבורות
נקרא עטרה לגבורה והם קוד ב' מוחין המקבלים ב' גניזין לפי שהם מחלה גניזין
בתוכת מקדון בתו"ת הייכו ביקודת שלשם והם קוד עיבת לוזן של הדוכרא ועיבת
תורם של הנוקבא ותמ"כ יולאים של ז"ת בעלמם ותותו התור שמקבלים מן
ב' מזלות הכ"ל הם ג"כ ב' מוחין ונקראים בשם חכמה וביכה והם נקראים לחכמת
לתו"ת לפי שהשרשה לה נחתלק מתו"ת רק שהתלה מתפשט למעה ונכנס ז"ת
ותלו הם הד' מוחין שהם תו"ב תו"ג ומתחלה מתפשטים בנה"י לתו"ת הייכו תוח
החכמה בנלה לתו"ת ותוח הביכה בהוד לתו"ת וב' מוחין שהם תו"ג ביקוד לתו"ת
ותמ"כ מתלבשין בה"י לתלה בנה"י לתו"ת ובכנסי בפניותיו בכל קוותו של ז"ת לרך ג' קוים
שלו הייכו נלה לתו"ת יש בו ג' פרקים כילוע ותוח בקו ימין של ז"ת בגי' שפיכות
שהם תכמו"ה תס"ל כל"ת כי פרק ו' של תו"ת מקשיק לשפיכה שליהם של ז"ת
ותוח לתו"ת בגי' שפיכות שהם בי"ם גדו"ה הו"ל ז"ת ותיין עטרין שהם ת"ג
שהם ביקוד לתו"ת בכנסים בדעת ז"ת ותמ"כ שדעת ממלק לותם לכל השפיכות
ז"ת כמו"ת ובדעת תדיים יתל' כמ"ש כ"ז בחריכות בחבודי שגה"ע ובזה תבין
קוד תב' סיכין שבתפילין של לחם לחד של ג' לחסין וה"ב של ד' לחסין כי בהיותם
בנה"י לתו"ת הם ג' שהם כ"ה' לתו"ת וגם תמ"כ כשנכנסי בפניותיו ז"ת הם ג"כ ג' שהם
תב"ד ז"ת תבל ת"כ כשיולאים למוץ כל לחד יש לו בית בפני עלמו כי הם

ר' לך נפנים סם גר' מקומות לך כמיולדים למען יולך כל ימד לעלמו ומס ד"ם
סמומזים לר' לותיות הוי"ם כזם ע' קדם לי כל נכור הוא קול חכמה לחנה שנקרא
קדם והוא קול יו"ד דהוי"ה ואח"כ ציכה לאו"ח הוא קול והיה כי יגילך והוא
קול ס' לשמועה דהוי"ה ואח"כ יולדים הגבורות כי הגבורות יולדים תחלה קודם החסדים
כמ"ש בחבורי הכ"ל והוא קול פרסם והיה קס שמוע שהוא קול ס' לחכונה על הוי"ה ואח"כ
יולדים החסדים בקול שלמדו נכנס יין ילך קול כמ"ש בחבורי סם והוא קול פ' שמע שהוא
קול ו' על הוי"ה והוא קול הקדר על הפרסיות כשבתת ר"ת שהויות לתלדי כזה יְדַדְהָן
והנה יש בדעת דז"ל ה"ה סם קול ס' הויו"ת בני' ק"ל וס"ג שסם ג"כ קול ס' הויו"ת ג' ק"ל
הוא קול לחם הקלקל כמבואר בכתבי האר"י ז"ל ואח"כ מתפתחין כס"י לאו"ח שבמוכס הל'
מוחין למעה ז"ח וכבר כתבתי שמן החזה דז"ח ולמעה שם עומדת רחל מלחוכה לדוקה עמו
לחוכ בלחוכ ליבוק גמור ולפניו הוא פלוף יעקב לחוכיו כנד ז"ח ולידו לדוק עמו ליבוק
גמור וכבר כתבתי שיש קולי דשערי ז"ח כמו בח"ח וסם מגיעים עד ישפ לרחל כמ"ש בקול
הלילים והנה קולי דשערי לחליך כבר כתבתי שמכים בישפ דז"ח מלחוכיו ומסם יולדים
קול התפילין דז"ח כמ"ש לעיל ומס לחכו כי לוכת לחנה לילים בקול לוכ חוזר רק
לוכת לחיות ולכן בעוקף הוא קול הקסר על עור ולין זו פרסיו והוא לפי שלמעלה בישפ
ז"ח לוכת לחנה סחומים ליבוק לחיות והוכו חועה ולכן לי לו שיבקעו הכלי על ז"ח לרך
פנים שלרך הפנים הוא מלי ליותר לנה בחבשתותם למעה שלז נקחיים יקוד לחיי
קלר ולחנ שהוא קול לחומת הנסר ויקוד לנה הוא לר ולחוך ויקוד לחיות ומקחיים בחזה על
ז"ח כמ"ש כ"ז בלילכי' בחיבורי שגם"ע ולז יולדים לוכת לנה בני עקב לי ומקך ים לסם כה ללחת
ולבקוש גם לחבורי הכלי על ז"ח ועוד כי בלחבורי ז"ח בנד ישפ לרחל ים שם חור שהוא שתם
ללחת סם החור מן ז"ח לרחל שהוא קול המזוז שבשתח כמ"ש במקומו ולכן ים יכולת
לחוכו' הלנה לף המועטין שמלילין לרך לחוכ שהוא שלש לרך הלרה על לנה עכ"ז יכולין
ללחת להליך לישפ לרחל וזכור כל זה והנה תדע כלל גדול שבז"ח תדעת שהוא ביפ"ח
לילים המכריע בין חו"ב שהוא ולקוי לשערי לח"ח המכים בישפ לילי' ומולנס בדעת על ז"ח
המוחין שלו מכין שם בכח ומולילין בחי' התפילין למוך כמ"ש כבר לנה הדעת על רחל ליכה
בישפ לילה רק למעה בחזה שלש כמ"ש בכתבי האר"י ז"ל בקול העתן על כסין קל"ה ולין לה
בישפ לילה רק ג' מוחין שם ח"ב והנה חומרו שרחל לדוקה עם ז"ח לחוכ בלחוכ הנה ישפ
לילה שהוא עגול ליכה לדוקה עמו רק לוגע הרשם שהוא כנד המלא במקום שבישפ דז"ח
הוא הדעת לנה הב' לדדים שסם ח"ב שלש ליכה לדוקים ליבוק גמור והוא הנרלה בהוא
ל"ב כשמגיעים קולי דשערי דז"ח ליכה והנה בכל בישפ לרחל כי במלא לין לה מוחין כי
הדעת למעה ובלדדים לין לה ליבוק גמור עם הז"ח ולבן הם מכים בג' קוים על ז"ח עלמו
שבסם מתלבשים כ"ם לאו"ח שבסם ים ג' מוחין שסם חו"ב והנה סם סחים שסם לרבע
סייכו חו"ב לנה וחו"ב לוכת והנה למעה מן החזה שכבר נקחיים יקוד לוכת כמ"ש סם
יולדים לוכת לוכת מגולים וגם לוכת לנה לין להם מקך מדליל שהוא יסוד לוכת שכבר
נקחיים ויקוד לנה שהוא לרך יולד ממנו הרבה לוכות ובשקולי דשערי דז"ח מכים בג'
על ז"ח כמ"ש לעיל ולומין לח לוכת מן החזה על ז"ח ולמוך לרך פניו ככנסים בעוקף
על פלוף יעקב שעומד סם לחוכיו כנד פני ז"ח בכ"ל ויולדים לחיות וגולנין במלא יעקב
ובעשה מסם בחי' תפילין כמו בישפ דז"ח כמ"ש לעיל לך שהפרסם הוא כי בישפ דז"ח סם
הי גם נקחיים וגבורות שסיו ביפ לוכת לוכת והיו הפרסיות הויו"ת לתלדי כשבתת כ"ת
כמ"ש לעיל לך כאן מן קך חו"ב לאו"ח וגם לוכת ג"ח עלמו ים גו ג"כ נקחיים
וגבורות ולפי שכאן כתבתי לוכת מלוך ז"ח יולדים גם לחיות על ז"ח עלמו וכבר

שער התפילין

כולא ע"ז הוא קול תורה שבכתב הרי הם ד' פרשיות ותורות חיישא הם הצתים וגם מילויים תורת ה"ז שעשו ג"כ בתי צתים הרי הם ד' צתים וכלן יולאים מהקדים קולם הגבורות לא כמו בתפילין דריסא ז"ל כי אם הם יולאים מהיקודת אל ה"ו ובכבכה לגלות הגבורות קודם החקדים כמבואר בכתבי האר"י ז"ל וגם בחבורי אגה"ע אבל כלן אם יולאים לבד כ"ה ז"ל יולאים כאחד אחד מו"ג ולכן הפרשיות בקדר הזה קלם והיה שמע והיה והוא בקבוצת רש"י ולכן לריך להבי' ג' זוגות לרש"י וכ"ת כמ"ש לקמן והנה החורת כשמוזכיס לאחור בקול תור מוזר מזה נעשה קשר של תפילין בעורף של יעקב וגם הלוועות בדרך המזכר בתפילין לריכא ז"ל ועוד מוזר החור לפניס מז"ל כי מזיזתו כהליכת ממקום שהלך ולו בוקע גם בריכא דרחל ונעשים ג"כ בתי תפילין בעלה רחל והם נקראים תפלה של יד לפי שבעת שלוכרו מניחין קודם התפלה עליין לין בזו"ן מוחין גמורים לאיתים רק הרשימו שלהם כמ"ש כבר ולזו היא בזרוע של ז"ל ולכן לכו קוברים לותה בזרוע שמאל כמ"ש כבר והנה בתפילין של רחל יש בהן פרשיות גמורים כמו בתפילין של יעקב לפי שכלן החורת מגולים ומכוונין יולאים גם בחורת הצבא ומחורי ז"ל עלמו גם לחחור ובפרט שיש חור בזה ז"ל כנד ריסא דרחל ולכן יש בהם ג"כ קול פרשיות כמ"ש לעיל בקול הכתוב וכל הצבא לחיים יתן בעד נפשו אבל לין לה ד' בתים רק בית אחד והעניין כי תדע מה שלפעמים הכו מחקדין כ"ה לב' תפיות ופעמים הכו מחקדין לתפיה אחת והם הרי שלגי דגופא הטעם בזה כי הנה רחל עוקרת מחמורי ז"ל נגד כ"ה שלו ח"כ בהכרח הוא כי כ"ה של ז"ל מחמוריו שהם כותל ו' מחמש לבניהם שיהיו דבוקים יחד דיבוק גמור והם הם החקדים לפיה' אחת לפי שהם דבוקים יחד דיבוק גמור ובפניו שהם היקוד מפסיק ביניהם שם הם החקדים לב' פרשיות והנה החורת היולאים לרחל דרך חור מוזר הוא החור שעושה קשר של החור שמזה כעשה בתי הבית ולכך לין בהם רק בית אחד והבן זה היטיב . והנה הקשר של יד לי לחפשר להיות כמו בשל רקם כי עוקף של רחל הוא דבוק בגופו של זעיר ולזיו יכול לעשות שם קשר ולכן לריך לחתא לילע מה הוא עכין הקשר של יד והעכין כי תדע שבריסא ז"ל וגם ברישא דיעקב יש בו ג' מוחין ברישא שהם מצ"ד וכהם מתלבשים ד' מוחין וכשבולעים לחוץ בקול התפילין עושים רוח לזה ב' שיכים של ג' ושל ד' כמ"ש לעיל אבל ברחל אין ברישא לילה רק ב' מוחין שהן חו"ב והבעי שלה הוא למעה מריש לילה כמבואר בזוה"ק וכמ"ש לעיל לך הוא כחשב ג"כ למוה כי לעולם הבעת בכ"ע שהוא כחשב למוה לך לפי שהוא למעה מריש שליכה מכה שם הקולי דשערי ז"ל אין בו בתי פרשיו' כמו ברישא רק בתי' עור וזהו קול הקשר של יד לבוה קול בעת לבוקבי' כי הבוקבי' לעולם היא בתי' עור וזהו קול הקשר של יד לבוה גם על הבעת שלה ולריך שלא להרחיק מן הבית שלא לעשות פיקוד בין המוחין שלא כי זה הוא שגם גדול ועומין בלורת יו"ל כי הבעת הוא קול יו"ל כמו היקוד כמצ ולא בכתבי האר"י ז"ל וגם עומין עור יו"ל קטן והוא קול בתי' יקוד של ז"ל המליך בה תמיד בקול רומח לחניך בה בעלה בריסא לחמונת והוא קול גדול כמ"ש זה שבתבי אגה"ע והוא קול הפסוק עלות ביסוף שמו קול העלו שלא זהה יו מתחת ילה ולכן לריך להדיק היו"ל תמיד עם הבית כמבואר בזוה"ק והגה ז"ל גם ביעקב יולאים ב' רלועות ו' לגלכו ואחר לגוכן בוקבת לילים אבל כאן אין לריך רק רלועה אחת ועושים ג' כריכות בעקום הקיבור לפי שבבר בתבאר בתפילין

סס קוד לוב המקיף דזו"כ וי"ם דו דמי עמכ כמ"ם לעיל והגי כריכות מצבתף
סס קוד מצ"ד של זה החוב ולמ"כ מתפתעים למעה בזכוע ועוקין ז' כריכות סס
קוד ז' תחתונית של זה החוב ולמכ שכבר נעשו מוחין גם לז"ל שהוא לחכ הנחת
של יד והכריכות כמ"ם לעיל ונעשה בקוד הגדולות לז הוא כותן לה בעצעת של
קושין וסס קוד הגי כריכו' שלהו עושים בחלצע חמלעני הנק' **אמה** וקוד
למ"ם הוא מל"ה בריכות שמוקבלת מנקודת הוי"ה כמז"ל כזה **יהוה**
שהנקודות בגי' מ"ו שהוא קוי מלה כמ"ם בחבורי שגה"ע בקוד שלהו
רז"ל של תקרי מה חלה מלה סרי כתבאר לפניך כל ענין התפילין של יד ושל
ראש לשם ד"י וי"ת עם כל בחינותיהם וסדן מלוד :

האר"י ז"ל היה נוהג להניח ג' זוגות של תפילין כסדרת רש"י ור"ת ז"ל כי חלו וחלו סס דברי
חלקים חייב כשחרז"ל מקוס יש בראש להניח ג' תפילין וכגה חף לר"ת של י"ד
ג"כ הויו"ת להלדי כמו בשל ראש והטעם כי בשעת הנחתן הוא רוחז רק לרשי"ו של המוחין שהן בשל
יד קשור בזרוע שמאל של ז"ל למעלה בחקוס שהאותות חמוחים ויולאים מיקודת חו"ה וה"כ סס ג"כ
כשהר בראש וכסדרת רש"י הוא לפי שעיקר חפלה של יד הוא בחלק שסס הסדר כשסדרת רש"י ז"ל
לכן גם בשעת הנחתן לריך להיות על הסדר שעומדים בחלק שלה ומתפלה היה מניח של רש"י כי זה
הרשי"ו נכנס חפלה בקוד בכנס לחוץ ולח חפלה של לשפופרת והבן זה . וחמ"כ היה מניח של ר"ת
ולומן של ר"ת היו מעט למעלה מן של רש"י כי זו הבחי' היל למעלה מבחי' רש"י כמ"ש לעיל וכן הקשר
של ר"ת יהיו למעלה מקשר של רש"י לפל הרלוות יהיו מכוסים של רש"י לר"ת וכוונת כל לחד יתבאר
לקמן וזה היה מניח בשחרית לפל בחנסה היה מניח רק דר"ת וחמ"כ נוה לעשות תפילין כרש"י רק שיהי'
גדולי' לפלבעי' על לפלבעי' לרוח גב' דמי' של התפילין וזה היה מניח בחנסה' ולמי' שבז' הוא יולף ג' הסבדו'
ועשה כשיעור לפלבע כי כבר כתבתי כי בזמן הזה אין לנו מסיגינו להמשיך המוחין דחכמה רק המוחין דבינה
שסס קוד שם לה"ו כמ"ם לעיל וזה הסס בגולגי' כזה אלף הי ויו הי בגי' לפל"ע וכגה קודם
שחניח לת של יד תכוין לגי' שמות להי"ה הוי"ה לדנ"י שסס בגי' יג"ק קוד מעבר יג"ק הכוונה להמשיך
המוחין מן לימל קוד להי"ה קוד מוחין עיבור לחסדן להוי"ה היל ז"ל קוד מוחין דיניקה ומן
הוי"ה לדנ"י קוד רחל מוחין דגדלות ותכוין להמשיך נוק"ב תוספות לוד בבחי' בשמה ותכוין לחקן מלוכית
נה"י דבריאה ויכוין כי יש בה ד' פרצופי' קוד ד' מוחין וכסס כ"ל תזכרו' כמנין להי"ה עיבור לחסדן
והחזק רוח עלמן של הוי"ה קוד דמוחין דיניקה וכבית הוא קוד לדנ"י ושמות של המוחין ד"ש יה"ו שמילוי
יודי"ן כמ"ם כבר הוא מוח מכמה לחצע ול' מלואי לה"י ביודי"ן מוח מכמה לחימל ד' מלואי יה"ו
שמלוי ס"ג כזה יוד הי ואו מוח ביגה לחצע ול' מילואי לה"י ג"כ ד' יודי"ן מוח ביגה לחי' ד' מלואי
לחוי"ה היינו לרך ע"ב ס"ג מ"ה ג"ן מוח מכמ לחצע ול' מילואי לה"ו ג"כ עד"ז מוח מכמ
לחימל ול' לחוי"ה כס מוח הגדולה לחצע ול' לה"ו הוא מוח נגדולה לחימל גם מכוין כי ד'
שמות לה"י ממולאים סכסס מוח ביגה לחימל ע"ה כס בגי' תפילין עם ה' מוחיות גם בגי' סס
כשתם עם ד' מוחיות ותכוין כי בד' פרצופות של יד יש בכל פ' ז' שיטין בכגד ז' מקיפים שיש לריכל
לרחל ובכל פ' יש כוונה מיוחלת היגו פ' קדם לריך לכוין לאות יו"ד של הוי"ה פשוטה ולכסס
מ"ב לע"ב היגו הוי"ה פשוטו ומילוי ומילוי למילוי כסס מ"ב לוחיות וכסס ו' לוחיות ובכל שיטה
מן ז' שיטין כסס מ"ב לוחיות וסס ס"ג ולחי"ה ליודי"ן יש בסס כ' לוחיות ותעלוה ב"ש של הוי"ה
פשוטה כ"ל הרי סס כ"ל לוחיות ג' בכל שיטה מן ז' שיטות ובשילוב כמו שתלייר לך וס' והיה
כי יביאך לריך לכוון לפ' לשבועה של הוי"ה פשוטה ולמ"ב דס"ג פשוטו ומילוי ומילוי למילוי שיש בסס ג"כ
מ"ב לוחיות וסס ו' לוחיות בכל שיטה ובשילוב ד' שמות היגו להי"ה לחלפי"ן והוי"ה לחלפי"ן
ויולף פ' לחשבועה כ"ל וסס כ"ל לוחיות ג' בכל שיטה פ' שמע לריך לכוון לאות ו' של הוי"ה
פשוטה ובסס מ"ב ס"ג דמ"ה פשוטו ומילוי ומילוי למילוי כ"ל ובשילוב ד' שמות להי"ה לחלפי"ן והוי"ה לחלפי"ן
לך שבסס ס"ג לין בו רק ט' לוחיות לכך לריך לנקף לוח ו' כ"ל ב"פ בחנסה ובקוף וזו
סס ג"כ כ"ל לוחיות ג' בכל שיטה פ' וסיה סס שמוע לריך לכוין לה' לחבועה של הוי"ה פשוטה
ולה' שמות היגו ס"ג קס"ל מ"ה ולחי"ה בחלפי"ן לוח ס' כ"ל ג"כ מ"ב לוחיות כ"ל ובסס לחי"ה פעם
שנית בחלואיו שיש בו י"ב לוחיות ותניף לוח ס' כ"ל ג"כ ב"פ הרי י"ל לוחיות ג' בכל שיטה:

והנה

שער התפילין

והנה לפניך הציור של יד

קדש י	ק״ג	והיה ה	קמ״ג	שמע ו	ק״ל	והיה ה
מ״ג דע״ג	קס״ל	מ״ג דס״ג	מ״ה	מ״ג דמ״ה	ג״ן	ס״ג קס״ל
						מ״ה מלכי״י
יהוה יו	יאל	יהוה יו	האל	יהוה יו	ואל	יוד היו
דהי ויו	פיו	דהי ואו	פיו	דהא ואו	פיו	אוה יאל
היי ודו	דהי	היי ודו	דהא	האי ודו	דהה	פהי יוד
יוד ל תה	היו	אוד לתה	האי	אוד לתה	ההי	היי ודה
יין דוי	ודו	יין דוא	ודו	אאל פוא	ודו	אוא והא
ו׳ו דוי	אוה	ואל פוא	אוה	ואל פוא	והה	אלף דלת
והי יוד	יהי	והי יוד	אהא	והא אלף	ההו	נון יוד
י׳ של טו״ס	סס	ה׳ של טו״ס	סס	ו׳ של טו״ס	סס	סס ס״ג וסס
ומס טו״ס	מלכי״ם	ומס טו״ס	מלכי״ם	ומס טו״ס	מלכי״ם	מלכי״ם ביודי״ן
פשוט ומילוי	בתמילוי	פשוט ומילוי	בתלפי״ן	פשוטומילוי	בהסי״ן	ומס מ״ם
ע״ג ומילוי	יודי״ן	ס״ג ומילוי	ומס מ״ם	מ״ם ומילוי	ומס ג״ן	ומס מלכי
למילוי	ומס	למילוי		למילוי		בתמילוי
	ס״ג					

ובדי שלא להפסיק בין תפלה של יד לתפלה של ראש מתחת ידיו הכוונה לכן מציגה לפניך

גם כוונת הראש בעין ולכוין בסס תיכף קודם הנחת תפילין של יד ומח״ב יכוין כוונה בקילור בשעת הנחת כל אחד וזה הכוונה בקילור לדיך לכוין בה תמיד כל זמן שהתפילין עליו בכל שעה שמשמש בסס ולא יהרוג הכוונה מנגד עיניך לך בשעת תפלת העמידה ובשעת עוסקך בתורה אין לריך למשמש בסס ומפזור לכוונה תפלה של ראש שמתחלה לריך לכוין שם״י מלוה זו שהיא תפלה של ראש הוא מתקן נה״י דתפילות היינו מילוים נה״י ולריך לכוין ג׳ שמות שבסס מלכי״ם הוי״ה קול מומין לעיבור למטן ומומין דיניקה ומומין לעיבור שני כמ״ש בכל וג׳ שמות אלו בגי׳ מיים קול מיי המלך ויכוין כי יש בסס כ״ל תזכרות נגד סס מלכי״ם וכו׳ היינו כל הכוונות שבתפלה של יד לך בתפרש הוא שבשל יד יש ג׳ שמות מלכי״ם הוי״ה מלכי״ם ובשל ראש מלכי״ם הוי״ה מלכי״ם גם יש בתפרש בכוונת הד׳ פרשיות כי בשל ראש יש בכל פרשה רק ד׳ שיטין נגד ד׳ המקיפין שיש לריעת ז״ל והכוונה בסס בתופן זה קדם י׳ של הוי״ה פשוטה ואח ע״ג ומלכי״ם דיודי״ן והיה ה׳ למכוונה ואח ס״ג ומלכי״ם למלכי״ן שמע ו׳ של הוי״ה ואח מ״ם ומלכי״ם בסס״ן והיה ה׳ למכוונה ואח ג״ן ואח מלכי בתמילוי :

ואח לך הציור של תפלה של ראש

קדש י		והיה ה		שמע ו		והיה ה		
יוד	אלף	יוד	אלף	יוד	אלף	יוד	אלף	
הי	הי	הי	הא	הא	הה	הה	דלת	
ויו	יוד	ואו	יוד	ואו	יוד	ו	נון	
הי	הי	הי	הא	הא	הה	הה	יוד	
ע״ג	קס״ל	ס״ג	קמ״ג	מ״ה	ק״ל	ג״ן	תכעת	

י׳ מקוקים נגד אות י׳ ו״ם נגד אות ה״ל ו״ם נגד אות ו׳ ע״ם נגד אות ה׳ אותיות של אח ג״ן סך כל המקוקים ל״ל נגד אח ייא״י היולאים מס״ג ומן מלכי״ם דיודי״ן

ואח״ב יוליך התפילין מנחתק ויוסיף ידו האחלונה כמי שרוצי למנק את מציניו ויניח הציח על הקיצורי׳ ויחבקנו בימינו בסוד הכתוב שמאלו תחת לראשי ויחינו תחבקני ויכוין להמשיך הרשימו המומין דגדלות של נקודת הכתר של ראש שעומדת עתה בזרוע שמאל של ז״ל ועי״ז יתקנו ג״ת שהם נה״י דבריאה כיינו בחי׳ מילוים שבהם ויכוין לג׳ שמות מלכי״ם הוי״ה מלכ״ו קול מעבר יב״ק :

ויאמר

חרני מזמן ראשי וזרועי למרכבת התפילין לשם יחוד קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו בשם כל ישראל ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים לקיים מצות בוראי בכתוב בתורתך וקשרתם לאות על ידיך והיו לטוטפות בין עיניך וכזה אני מקבל עלי עול מלכותו כי לו הכח והממשלה לעשות בכל העולמות ברצונו כמו שעשה במצרים ואלין אני מוס' נפשי ורוחי לבי ומוחי כי הוא אהד ואין יחיד כמוהו ולגרום ע"י תפלה של יד מוחין לנוקביה דז"א וע"י תפלה של ראש מוחין לז"א ויחבק החתן את הכלה שמאלו תחת לראשה וימינו תחבקנה ומן השפע ההוא ימשיך שפע אור למקור שורש נשמתי ומשם ימשיך עלי להיות לי חיים ארוכים ושפע קדוש ומחשבות קדושות בלי הרהור חטא ועון כלל ועיקר והרצועות יהיו חבלי עבותות האהבה בין החתן והכלה ויהיו סמא"ל ונוקבי' וכל אלהים אחרים וכל כת דילהון קשורים תחת שכינתיה עילאה וכל העכו"ם תחת שכינתיה תתאה כתוב כי אתה מלכות ודרך ת"ת עליון על כל הארץ מאוד מ"ש נעלית על כל אלהים וי"ר מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שיהא חשוב ומקובל לפניך מצות הנחת תפילין כאלו קיימתיה בכל כלליתיה ופרטותיה ודקדוקיה וכל כוונותיה ותרי"ג מצות התלויים בה ומה שלא אוכל לכוין יחשב לפניך כאלו כוונתי כפי שורש המצוה ומעמיה וכוונתה כדי לגרום שפע בכל העולמות אמן סלה:

לפ"כ יברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר יבוין למבר סס י"ה קוד לו"ת לזווגם לשם כח קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין לזו"נ קוד ו"ה שיעלו בסוד מ"ה לאו"ת לשם מוחין דגדלות ולפ"כ התלבש לישמ קוד כ' ז"ת קוד ו' ולכן לריך לכוין לבישוד סס הוי"ה הו והוא בגי' כ"ו כמנין המילוי של ס"ג סס קוד תפילין ויכוין לתקן לוד מקיף של מלכים פ"י דבריאה ולפ"כ יקשרנה ויעד בזרוע ויהדק הקשר היטב עם הציר ויקשור ג' כריכות בכף כעין ש"ין ולפ"כ יעשה כריכות בזרוע ויכוין להמשיך שפע לי' כיכולת המלכות סס קוד ז' נעדות הכלולות לשם לה מצית המלך וקודס כיכולן הג' כריכות בתלבש יולית התפלה של לשם כי הג' כריכות סס קוד הקדושין שמקבלת מן שתתן וקודס שיצאו המומין של ז"ת סס קוד תפלה של לשם הוא בסוד הקטנות ולין קדושין קדושין לכן יניח תפילין של לשם ויכוין להמשיך הכשיעו' של המומין דגדלות ז"ת ובזה יתוקן מילוכית נה"י דלתי' ויכוין לג' שמות מסי"ס הוי"ס בגי' מי"ס וסס ג' שמות של יד סס בגי' יג"ק הרי כולס בגי' ע"ג ס"ג מ"ס:

ויברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר ויכוין שע"י הבריכה יתוקן לוד המקיף של מלכים קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפילין: נה"י דלתי' ויס קודיס כי לין לריך לתקן לוד המקיף לף של מלכים דנה"י דלתי' לין למיזה לקליפה בלוד המקיף דלתי' לף במלכים של נה"י דלתי' ולכן קודיס שלין לבדך על תפלה של לשם:

כשמניח של יד יניח לוחה מיוסב לפי שהיא מעלמת דנוקבא ושל לשם מעומד לפי שהיא מעלמת דלכורא שלריך לעמוד ליקבל דעלכא:

כשמניח תפילין דלש"י יכוין שהפרשיו' של יד ושל לשם סס נגד הוי"ס כסדר יהו"ה וכשמניח תפילין דל"ת יכוין שהפרשיו' סס כסדר הזה נגד הוי"ס יהה"ו:

אין להסיח דעתו מן תפילין כי הסח הדעת הוא סגס גדול שגורס לסלוק המומין שלא בתפלה כעמידה ובעקדה בתורה לין לריך למשמש בסס ובשס שלריך למשמש בסס יכוין תמיד לכוונה קלסה הש"ל שיהיו בשל יד לג' שמות מסי"ס הוי"ס מלכו"ת ושל לשם לג' שמות מסי"ס הוי"ס מסי"ס וכולס בגי' ג' שמות ע"ב ס"ג מ"ס ולחר שלריך על הלשם יקשרנו ויהדקנו היטב כי זה עיקר הנחתן ויכוין ג' הלזעות חמת בתבש ויאמר אלו הפסוקים:

ראשך עליך ככרמל והלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: אל ישראל הוא נותן עוז ותעצומות לעם ברוך אלהים:

מחכמתך מוס מכמה אל עליון תחכמנו: ומבינתך מוס בינה תבינני: ובחסדך מוס מסד תגדיל עלי: ובגבורתך מוס גבורה תצמית אויבי וקמי וישמן הטהור תריק על שבעה הנרות ומשם על שבעה קני מנורה דכתיב שבעה ושבעה מוצקות ותשמיע ממובך הגדול לבריותיך פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון:

שער התפילין

אח"כ יכוון ג' כריכות בלבנע המוגבי הקדל אמה ויכוין שהיא מקבלת קדושין מן ז"ת ויכוין להמשיך שפע לור עמוס המסך של תפת שבו סם ־ ז לסו"ס במילוי יודי"ן בגי' לבנ"ע ויאמר אלו הפסוקים :

וארשתיך לי לעולם : וארשתיך לי בצדק ובמשפט בחסד וברחמים וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה :

אח"כ יאמר זה הפסוק :

וראו כל עמי הארץ כי ש"ם יהו"ה נ"קרא עליך ויראו ממך :

נשלם זח השער בעזרת עילת כל העליון : נשלם שער התפילין : ובעזרת אל נעלית על כל העולם : הוא יזכנו להשלים כל השערים כולם :

הגה כאן נודע שיש ד' עולמות תפ"ע וכנגדם יש ד' מלוקי מעשה ולי מלוקי דצור כמ"ש בזוהר בעובדא ובמילולא לתעד מלא לעילא ובכה עתה נשלם ד' מלוקי עובדא מלך הא' הוא יפתה ויטול ידיו וע"י המעשה נתקנו מלוכות ופניימיות של ג' לתמוני שהם נה"י דעשיה וע"י הבריכה של עב"י ותשבר יגר תור מקף שלשם מלך הב' ע"י לילית שהם ט"ק וע"ג נתקנו ג"ת שהם נה"י דילידה בבחי' מילוכות ופניימיות וע"י הבריכה תור המקף שלשם וגם מוילא נתקנו גם ז' לתשוכות דעשיה בבחי' מילוכות מלך הג' תפלה של יד ע"י המעשה נתקנו נה"י דבריאה בבחי' מלוכות וע"י הבריכה תור המקף שלשם ובחי' פניימיות ת"ל תיקון כי לין שם לתיאה לקליפה ועתה מוילא נתקנו ז' לתשוכות דילידה בבחי' מלוכות ז' לתשוכות דעשיה לף בבחי' פניימיות מלך הד' תפלה של לשם ע"י המעשה נתקנו נה"י דלילי בבחי' מלוכות נתקנו ז' לתשוכות דבריאה בבחי' מלוכות ופניימיות ת"ל תיקון ק"ו מבריאה וע"י הבריכה תור המקף שלשם ועתה מוילא נתקנו ז' לתשוכות דצילה בבחי' מלוכות ופניימיות ת"ל תיקון ז"ת דילידה לף בבחי' פניימיות והעשי' כצד נתקן ז"ת דלילות ת"ל תיקון הרי שלשם תיקון הד' עולמות מלוכות ופניימיות שלשם והכל נתקומם למעשה כדי שיהיה בשם בא שם ב"ן לעשות למעלה ולכלול זה בזה ע"י ד' מלוקי הדבור כמ"ש כ"ל נתקומו ולי בזה :

הלכות בה"כ

בזוהר מפליג מאוד בשכרו של ההולך לבה"כ מעומף בליליה ומעוטר בתפילין ומכריזין המלאכים לפניו הבו יקר לבדא דמלכא קדישא דיוקנא קדים, ועליו נאמר בללם מלחים עשה את החלם :

יזהר שיהיה מעשה רחשוניו בבה"כ והעשה רחשוניו שיהיו לריכין להמתין בעזרה של בה"כ כל אחד על חבירו עד שיתאספו כל העשרה יחד ואז יכנסו ביחד לבה"כ שזה גורם למיבוד ויאוד כל העשר למעלה ועכ"ז מי שבא רחשון הוא נועל שכר כנגד כולם כי הוא נגד תריך וכן כולם לפי מדרגות ה"ק :

בשיאור היום שאז הוא זמן לילית ותפילין מיד יזדכז עלמו ליל לבה"כ וילחש ויזדעז כל לבריו ויכוין אלו הייתי רואה ליכנס לפני מלך ג"ו תיך היה נופל עליו רתת ואוכף לפני מ"ם ע"ה ועכ"ז נאמר בבית, אלהים נהלך, בבגם לכן עוד לומר פסוק זה בפה אלא ויכוין כי ר"ת ב"בית א"להים נ"הלך ב"רגש ר"ת ג' ג' ג"ן הייכו להמשיך ג' מוחין לנוקבי' שהוא סוד ג"ן כנודע וזה יכוין מיד כשהולא ללחת מביתו לבה"כ ועוד יש כוונה אחרת בזה הפסוק וזה לריך לכוין בעזרה של בית הכנסת קודם שיכנום לבה"כ ויבואר לקמן :

כשהלביש כל מלבושיו ומתחיל ליל לבה"כ ועליין הוא בביתו יאמר פסוק זה משבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך ויאמר מזמור קכ"ג שיר המעלות לדוד שמחתי בחומרים עד גמירא :

כשיוצא מפתח ביתו יכתך המזוזה ויאמר פ' שמע ישראל וגו' לפי שיעור וגו' יהוה לבדו וגו' יהוה הושיעה וגומר חצי יהוה וגו' חצי

יהוה וגו' :

יהוה

הלכות בה"כ

יהוה הוא האלהים כך אני בוטח תצילני מכל פגעים רעים ומכל מיני פורעניות המתרגשות לבוא לעולם שד"י ישמרני מיצה"ר ומכל ההרהורין ומחשבות בטלות שד"י יצילני מעצת אנשי לצון ומלכת בדרכם שד"י יעזרני שאוכל לטהר מהשבתי ולכוין בכל דבר כדי ליחד קב"ה ושכינתי' בדחילו ורחימו בשם כל ישראל ולהטשיך שפע האור אל נשמתי כדי שתאיר באור החיים אמן :

כשיצא מפתי ביתו יאמר פסוק ב" כ"ל ד"רכי"ך ד"עה"ו ו"ה"ו ל"ת י"ש"ר א"ורחתי"ך כ"ם בגי' כ"ז נגד ד"ו לותיות התורה ויכוין לקבל עליו מלוה שיזדמן לידו כל היום הוא יקיימנו וזהו עזר גדול שיסיפיק בידו לקיים ולכן קופי תיבות של פסוק זה בגי' עז"ר וגם מלאך רע בע"כ יענה לומן וז"ם פעמה לו עזר כנגדו פי' לומר שהוא כנגדו בעבה לעזר : מצאתי כתוב כו וכה לכמיקת מזוזה ולא עמדתי על כווני ליודע ונקודתם על נכון והוא כי בעבי כמיק המזוז יכוין כי מזוז הוא בגי' מלא"ף וכו' קוד רמל שמועיל בפתח העליון הייגו נגד גה"י של ז"ת שהם קוד בידו שהי מזוזו והמסקו של פסוק ויאמי זה בגי' עז"ר בו ירוץ צדיק ונשגב ב"ו י"רוץ בגי' שד"י שהוא קוד רמל מעלומיתא עילאה שהיא שומר הפתח כנודע בהקדמה ושומי מתרגמינן מעיין שהוא קוד מעטפו"ן בגי' שד"י והוא מכניע לה היצר והכה יל"ב בעילוחיו יו"ד לד"י כי"ם ס"ת שד"י והכה בדי הוא כתוב במזוזה מבחוץ וכנגדו בפנים והיה שהוא קוד ז"ת שהיא קוד הוי"ה שד"י והיה בגי' ס"ם כמ"ם לקמן בסוד ק"ם ויכוין לכיודי שם שד"י ומילואו בנקודתם כזה שדי שדי שדי שדי שי"ן דל"ת יו"ד יל"ו נת"ך יהוה ישמור צאתי ובואי מעתה ועד עולם כל הכיודים בכלל בגי' שד"י : ויכוין כי והיה במילוי מלפין עול' מ"ה ועם שד"י הוא בגי' שי"ן שהם הסם הוא המכניע לה הסטן וגם המקטרג נעבה מניגור ויכוין בעולה דכתיב בלעם נרדפה לדעת לה יהוה : קודם שיכנום לבה"כ יזכר שלא ידבק שום טיבוף בעצביו לו ברגליו ולכן יזכר להסיל מים ע"פ שעה אחת קודם כניסתו שהם יתיזו ליזו נילוחות מים על רגליו לו על מכנסיים יתייבשו ועל זה נאמר שמור רגליך בשהר תלך אל בית אלקי"ם

כשנכנם בעזרה יאמר להכין מלבושיו לכתיב הכון לקראת אלקיך ויעמוד מעט שלא יכנום פתאו' שהי"ב הוא מוכה שהין יראת אלקים לנגד עיניו ולכן יתתין מעט ויכניס שוקא בלבו בשהר הוא נכנם בניחו של עולם מ"ה ויכר ממנו כל דלגה ותוגה כי לין בהכיכה שורה במקום עבודת וע"ז נאמר עבדו את ה' בירלאה וגילו בירעדה ולמיו רז"ל במקום גילה שם מהא רעדה היינו שמותר לדלוג על עוונותיו ולא שהי דלגה ויבעה בה'

וקודם שיכנום לפתח בה"כ יאמר זה

מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית האלהים וזה שער השמים

ויכוין כי בית הכנסת הוא קוד המלכות שהיא רמל שהיא בית הנסיה לכל התורה של מעלה וכבר נודע שמלכות הוא שם ג"ן ובעבי ספירות שלה ש"פ ג"ן עם י' כוללים בגי' כנס"ת והיא בית הכנס"ה בגי' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ויכוין כי תפלת השחר הוא בחסד והוא נקלא בה"כ של אברהם לחיינו לכתיב וישכם אברהם בבוקר אל המקום אשר עמד שם לפני כלאכים ולין עמידה לה תפלה ולאברהם תיקן תפלת שחרית

בכניסתו בפתח יעמוד על המפתן ויאמר זה :

ואני זו"ן ברוב ח"ת בה חסדך אג"ב יח"ץ ויכוין בתיבת ברוב שהיא בחסד העליון **אבא** מלכות **ביתך** בית העליון אשתחוה של ח"ת שנקלא בה בחסד ועמו לכן בכנסין להסיק לעומקן ע"י אל היכל בינה קדשך ומסך לינסק שהלתיהו בכח חסד העליון :

רבון עלמין הרני באתי להתפלל לפניך בזכות אברהם איש החסד ובזכותו ברוב חסדיך אבא ביתיך ובזכות יצחק שנעקד במקום הקדוש אשתחוה אל היכל קדשיך ובזכות יעקב שאמר מה נורא המקום הזה אשתחוה ביראתיך בזכות שלשה אבות הקדושים האלו אבא לבה"כ להפיל תחנתי לפניך ובזכותם תעלה תפלתי תפלת האביון לרחמים ולרצון לפני כסא כבודיך ותעלה ותתנשא לפניך תפלתי בכלל כל תפלת ישראל ותיעשה כתר על ראשך ע"י מטטרו"ן שר הפנים אמן :

לה"כ יכנום לבה"כ ויאמר

עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים ירושלים הבנויה כעיר שחוברה לה יחדיו ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית

הלכות ב"ה כ

לבית דוד שאלו שלום ירושלים ישליו אוהביך יהי שלום בחילך שלוה בארמונתיך למען
אחי ורעי אדברה נא שלום בך למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:
לפ"כ יאמר לנו הפסוקים

מה מלכות טובו יקוד ת"ת אוהליך זיווג תמתון יעקב לנתת משכנותיך מסכן העליון ישראל
יסכלל לעולם יהוה לפל אהבתי לימת מעון תפוכה ביתך ומקום ת"ת משכן ומלכות
כבודך ואני ז"ן אשתחוה להמשיך הספע ואברעה עד אברכה נגם קול לפני ומסס יהוה
ליקוד עושי ומלכות: ואני ז"ן תפלתי קוד ליקוד לך ע"י יהוה לפעת המקבל עת רצון
ממזל עליון הכקבל לנו אלהים ברוב חסדך והוש נקבל רב מפל ענני באמת ליקד ת"ת
ישעך ומלכות

ויכון להמשיך הספע מהעליון מלמל הע"ק ע"י המדות עד סוף המדיגות שנקבלת יסעך:
צריך סיסי' לו מקוס קבוע' דבה"כ כמשלח"ל כל הקובע מקום למעלתו לגבי מבכרים בעזרו ויש גו
קול גדול כי קול לגבי מבכרים הוא קול מפל עילאה המתגלה בפיומת לתיומת וקול התפלה
הוא קול הזווג כמ"ש כבר ולימו מתגלה לגלת כשהזווג במקומו כידוע ל"ת והמבין יבין:

אמרו רז"ל מפילים הלמטונים היו קוסים פעם לתת קודם התפלה ופעם ל' לתת התפלה ויש גם קול
כמבואר בספר הכוונות ועשם הפעמון הוא כדי להתייעד בדעתו לתמיד מי שכבי כי בתתי על הלוס
להתפלל לפני מלך מ"מ הלמטים לדיקים ובזה נכנם מוסך בלבו ולכן בתומו פעם יתפלל תפלת לנו:

רבש"ע יודע אני בעצמי שאיני כדאי להתפלל לפניך שאתה אל גדול ונורא ואנכי
איש נבזה בשר ודם עפר ואפר טפה סרוח' רימה ותולעה איש חומא ואיני ראוי
להזכיר שמך הגדול הגבור והנורא ומכ"ש להתפלל לפניך אוי לי איך אשא פני לעמוד
לפניך מלך גדול ונורא מלך מ"ה עילות כל העילת וסיבות כל הסיבת אלא בזאת אני
בוטח שמפני רחמיך וחסדיך הגדולים שאתה מרחם על בריותיך ורוצה בתפלה ובתחנוני'
של עבדיו כמו שנאמ' רוצה ה' את יראיו את המיחלי' לחסדו ונאמר קרוב ה' לכל קוראיו לכל
אשר יקראהו באמת ונאמר רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם ונאמר שומע תפלה
עדיך כל בשר יבואו ובזאת אני באתי להפיל תחנתי לפניך:

אנא יהו"ה אל יעכב שום חטא ועון והרהור רע את תפלתינו ותעלה לרצון למעלה עד
עתיק יומין אנא אלהים תפשוט ידך מתחת כנפי הכרובים לקבל אותה ברחמים
וב צל כנפיך תסתירנה מכל הקליפות והמקטרגים ותצוה למלאכיך הממונים על התפלה
בגודל חסדיך להכנים תפלתינו לפניך ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו ובינך ותתן לנו
כח ע"י תפלתינו להכרית כל הקליפות ולטהר כל העולמות ולהעלותם מעולם לעולם עד
המקום אשר היה שם מקומם בתחלת האצילות ועי"ז תעלה גם נפשינו ונשמותינו ורוחנו
לטהרם מכל סיג:

אנא יהוה זכינו להיות מהשבים אליך בכל לב הרב בכסנו מעווינו ומחטאתינו מהרינו ואל
תטריף עלינו את השעה ותניחנו לעבדך באהבה וביראה כדי שנוכל לתקן את אשר
עלותי שאזכה לראות פניך כרכתיב אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך ולא
ניעול בכסופא קמך מעתה ועד עולם אמן סלה:

רבון כל עלמין אדון כל הנאצלים והנבראים היצודים והנעשים אתה ד' הוא יהוה ד' אלהים
לבדך יחיד ד' מיוחד וישב ד' מרומים ומשגיח ד' מתחתונים אל לכל נמצא אלהי
האלהי' יחיד ד' מיוחד ואוהב ד' שבים לפניך בתשובה שליט בצבאות העליונים ותחתונים
שומר ד' לי יחודיו אדוני אלהים אדון כל המעשים הבוחר בתפלת עבדיו יר"ת יהוה
או"א שתהא שעה זו שאני עומד להתפלל לפניך על נפשי ועל נפשות ביתי ועמך בית
ישראל שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה אקראך ותענינו אעתר לך ותעתר לי
צוה למלאכיך הממונים על עניני בני אדם שיהי' עמי לעזור ולהועיל ולהושיע ולהציל
ותמה לבות בני אדם שיש לי עסק עמהם לכל אשר אחפוץ והשב רצונם לכל אשר ארצה
בטל מחשבות שונאי והפר כל עצת אויבי ומלא כל משאלות לבי לטובה ככתוב יתן לך
כלבבך וכל עצתך ימלא ותהא עם לבי בעת מחשבתי ועם ידי בעת מעבדי ותשכילני
ותודעני בכל דרכי ותצליחני בכל מהלכי ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידי ואל
תצריכני לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם אלא לידך הרחבה והמלאה ומעפר
עניי תקימני ומאשפות דלות תרוממני ותסמכני בימין צדקך ובנדבותיך ותסעדני
בברכותיך ותגמלני חסדים טובים כי אתה גומל חסד לכל בריותיך ברוך א"י הגומל
חסדים טובים לעמו ישראל ברחמים רבים: והיה

והיה מעצ' הלבוש שלוש מיל שכבר נפה"כ יתן לבך ושוב הלבך הוא שגור שהלדיק העליון שוב
פפי' יקוד נותן ללבך שוב המלכות המקדים הנקראים שלוש ע"י ש"ם נמוכות כי יקוד הוא
שוב הוי"ה כגודע ומלכו' הוא שוב לבנ"י ומלנ"י מקבל מן הוי"ה כזה יהוה **אדני** ל"ב הא' של מלני מקב ל
מן י' של הוי"ה וכן כולם : הרי ל' פ' י' הוא י' ד' פ' ה' הוא כ' נ' פ' ו' הוא ש'
ע"פ ה' הוא כ' הרי ש"ם כמנין שלוש עם ד' לותיות כמנין יש"ע ויכוון להשלים לותיות
הוי"ה ע"י נתינתו היינו כי הפרוצה הוא רוצה לי' של השם וכשפוצה ידיו הרי ה' לנצעותיו
רוצים לה' של השם ופשיטות ידיו הוא רוצה לו' והעקוס המקבל הפרוצה רוצה לה' לך
שבשבל הוא כך שמתהלה הוא פוצה את ידו הרוצה לו ולמ"ך לותה בה' לנצעות שהוא ה'
ולמ"ך נותן הפרוצה שהוא י' ונותן לבלקה הרוצה לה' והיה ויכוין בר"ת של ע"עשה ה"לבקה
ש"לום שהם לותיות מה"ש והוא שם לחד מע"ב שמות גם יכוין לפ"ת של ופי"ה מעש"ה הלבק"ה
שהם הה"ש שהוא ג"כ שם גדול ונורא ג"כ שם ל' מע"ב שמות ואני שמות הלו בגימ"ן רוצה לשי"ן של
תפילין שהם רוצים לקוד המוסין ויכוין להמשיך מוסין לזו"ב וזה השם יוצא מר"ת של הפסוק והלו כל
עמי הארץ כי ש"ם י"הוה ס"קיא עליך וירלו ממך והשבו רז"ל זו ש"ין של תפילין גם יכוין כי ע"י תפלי'
ולבק' מתיקדים י"ה בו"ה גם יכוין כי ע"י הלבקה שנותן הלדיק ללבק לזו מוזנת שהם יובלת עוז
לל הקוראה ואן ק' של קנה הרוצה לקו"ן ק"יפ המשלוחת בקוד שתרו"ל נעץ קנה פיס הוי והוא
כי המלכות היא קוד ס' לתרוצה וכשמשה התחתונים מקולקלים נתפשט רגל הס' ומשה ממנה
ק' כזה ק' רוצה להתפשטות שפש ען המלכות לל הקליפות שהיה הרוצים נלחות ק' כמוהו' וזו ען
הנה נעשה קנה ומעשה הלבקה היא לשיה נוחנת שפש לל הקליפות וזו מוזר הק' לה' וזו

יאמר הנה נעצו שלשלמה וגו' ונאמר הנה לישועלים מנשר אתן וגו' :

גם יכוין כי פרוצה לותיות פרע ו"ש כי שוכם הדיינין הס רפ"ת נילונין מנולעים בין
הקליפות ועם הכולל גי' פרע וכשיש יהוד בין לותיו' ו"ש שהם קוד לדיק ולבק נמתקים
הדינין גם תכוין כי פרוצה גי' שם מלפ"ן שהוא תילוף הוי"ה בל"ת ת"ם וגי' בלחמים שהדינין
נהפכים לרחמים ויאמר :

הריני מזמן ידי ליתן פרוטה זו לצדקה לשם יחוד קב"ה ושכינתיה ליחר שם י"ה בו"ה
בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל ע"י ההוא טמיר ונעלם אני בצדק
אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתיך צדק לפניו יהלוך וישם לדרך פעמיו :

ואמר הלר"י ז"ל בשמה לין כ"ש לבקה כמו בשמירת לך עכ"ז היה נותן ג' פרוטות ל' כנגד
כחל ל' כנגד לשה לחד נגד מלכות דתפוחא לבל בעבדית לין זמן לבקה בקוד בכחוב
לא תסקוס שור בדישו : לחר התפלות הכ"ל שכבר כתיישבה דעתו יטהר מחשבותיו ויפנה לבו מכל
מחשבות בעולות ומכל הבהוסים בעיקבי עוה"ז שלא יבלבלו כוונותיו בתפלה ומלחתי כמוב לטהר המחשבה
בשם המגיד שיאמר ז"פ פסוק זה מה **יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים** ויכוון בשם ג' של
מ"ב שהוא קר"ע שע"ן וחרמ"ק ז"ל קיבל מפי לליהו ז"ל שיאמר כמה פעמים פסוק **אש תמיד**
תוקד על המזבח לא תכבה :

וקבלה מפי הלר"י ז"ל שיקוק ג' פעמים ויאמר **פיפי פי** : ונעל הר"ת כחב שעוב לכוין
בשם ע"ב שוכם המכוה קוד ומחשבה עילאה : ויש לומרים שלריך לכוין בשם הוי"ה
בלורת עייכן כמו שמנוייר כבר והכל בניקוד פתח : ויש לומרים שלריך להעביר יד ימיכו על
מלמו ועל העיניים ג"פ ויעברו ממנו כל מחשבות זרות ובלבד שגם הוא יעתיק ממחשבתו כל
הילורין ויועיל מלוד שלא יבהו עוד מחשבו זרות בכל התפלה על שיקיים לומה ויש לומרים
שעוב לכוין בשם מ"ה ס"ם ובניקוד של שם מ"ה שעולה שך הכל ג' מחשב"ה וזהו קוד מחשבה
מעוב מ"ה : גם מלתי שעוב לכוין בניקוד של שם מ"ה ס"ם והוא בגי' בת"ר ולזה כיון ירמיה
הנביא לם תחבכי בנת"ר וגו' פי' לפילו לם תחבכי בנתי"ר וגו' : ועוד מלתי שיכוין שם
הוי"ה בניקוד בבריי"ת כזה יהוה ובכתבי תמי מורי מלתי שעוב לכוין בשם הוי"ה ובמילוי
מ"ה בניקוד ילקה כזה יהוה יוד הא ואו הא וזה שאמר מ"ה יהוי"ה תלהיך שוב מעמך
כי לם לילקה וילת שמיס יגת ידי כולם :

אחר שטיהר מחשבתו יכוין בפסוק זה ובשמות האלו

ב"ית א"להים נ"הלך ב"רגש יהוה והנה כתיב יומם יגום ס' מסנו ולמרו בזוהר כי
יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא הסמך נקלת יומם בגין דליהו יומת דכלהו
יוד הה וו הה יאהדונהי יומת ולכן לריך לכוין בכל יום בכל הני תפלות שמרית
מנסה ערבית בשם הסמך היינו כי יש ג' ו' לותיות

ולריך

הלכות בה"כ

צריך לכוין בכל יום בתוה"ק מזה הסך שהוא גובר בתוהו יום ז"ס בניה מלכים ואלה תולדות עי"ת גבי' תצ"ג ימ"ן שם הסמך והוא עומד במקומו גגד הסוד שהוא לירך המקבל ומשמל גם צריך ו לכוין בכל יום לשם ק' של שם מ"ג ובשבת יש כוונה לשמרת ויתבאר במקומו והכה שם ס"ק ולית שהוא גגד יום השבת וידוע כי תוספות שבת נוהג כל השבוע היינו כי בשבת יש תוספת נשמה מכל הד' עולמות תצי"ע ומש"ם מתחלק ממנו תוספת מן לילות ק"כ ביום ק' יש לו עוד ג' בתי' בי"ע ובלילה שהוא ליל ק' ויום ג' מתחלק ממנו גם בתי' בריאה ומשלח לו בתי' י"ע ובליל ג' שהוא צריך ליום ג' מתחלק ממנו ב' בתי' יצירה ומשלח לו רק בתי' עשיה ובליל ג' שהוא צריך ליום ד' מתחלק ממנו גם בתי' עשיה וביום ד' בבוקר מוצ לקנות תוספת שבת הבאה כי יום ד' הוא המלעני וצריך לכתן ומוכן בו בתי' עשיה וביום ה' מתוסף לו עוד בתי' יצירה וביום ו' עוד בתי' בריאה ובשבת מתוסף לו עוד בתי' לילות הרי כי בשבת יש לו כל הד' בתי' ולכן לירך לכוין גם בשם על יום השבת שהוא שם שקוי"ת שיש בו ו' תוספות כל אות ביום ק' מימי המול גם נודע כי הד' עולמות תצי"ע יש בהכה ד' שמות שהוא רוחגית על זה העולם היינו בעולם הלילית הוא שם מ"ה ובריאה אל שדי ויצירה אל יהוה ועשיה אל אדני גם נודע כי ד' עולמות הנ"ל הם סוד מכעה ויהיה ז"ל מלכות והשמות שלהם הם ד' מלוחי הוי"ה שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ק' יום השבת שיש תוספת נשמה מכל הד' עולמות ק"כ לירך לכוין בכל השמות השייכים להם ויום ק' לירך לכוין לשמות של ג' עולמות שהם בי"ע ויום ב' לשמות של ב' עולמות י"ע וכן כולם כמבואר לעיל לכן תקיגה לפניך הליוד כדי שבקל תוכל לכוין בכל יום :

ציור שמות היום

יוס א	ה	יוד הי ואו הי	א	ש	אל שדי	בינה
יוס ב	ו	יוד הא ואו הא	ב	ק	אל הויה	תיית
יוס ג	ה	יוד הה וו הה	ג	ו	אל ארני	מלכות
יוס ד	ו	יוד הה וו הה	י	צ	אל ארני	מלכות
יוס ה	ו	יוד הא ואו הא	ת	י	אל הויה	ת"ת
יוס ו	ה	יוד הי ואו הי	יץ	ת	אל שדי	בינה
יוס ז	י	יוד הי ויו הי	ליל שבת	ש ק	שמיית מנוחה	יסוד
		יוד הא ואו הא			וצ	

אב"ג יתי"ן	בינה	אל שדי
קר"ע שטי"ן	תיית	אל הויה
נגי"ד יכ"ש	מלכות	אל ארני
בטי"ר צת"ג	מלכות	אל ארני
חק"ב טנ"ע	ת"ת	אל הויה
יג"ל פז"ק	בינה	אל שדי
יח	מנוחה	שמיית

מלחתי כתוב בנ"ל מזמור לחגים יתגו ולירך להזהיר מתוך ליוד המנורה וגם יכוין בשם מ"ג הנ"ל מתוך ליוד המנורה כל יום השם שלו ולחייר לפניך ליוד המנורה ע"פ כוונה הנ"ל וגם ליוד למד כפי שמלחתי בכתבי לחי מורי ז"ל . והליוד של המנורה תמלא לחר הקדמה

הלכות בית הכנסת

בזוהר מפליג מאוד בשבח המדבר בבה"כ לפילו בדברי תורה לו מותר ולף שלא בזמן התפלה לחוך בדברי חול לף בדברי תורה ומותר מותר שלא בזמן תפלה ומי שלא בזהר בזה חוי לבשבו גגן לחמוז לדים ליה לשלא בחלקא קדישא ובשבעא בשבת מזרח העמידה לירך שיהיה לפניו פיחוד פחוח וישמע כל חלה וחלה חפי הש"ל ויכוין כל חלה וחלה חן הפיחוד ובשבת קדישא ם"ת יהיה לחזיו קשורות לקול הקורא ויכוין כל חלה חפי המוחם ופשוחה שח"ו להפסיק בשוח לדבור מחחלת ג"ם עד סוף מזרח העמידה :

לא יחפלל כלל בש"ם רק מחוך הפיחוד חוץ חן המקוחות שלחתו בפיחוד שלירך להם גיר עיניו כח"ם במקומו :

לא יהוק כלל בבה"כ ולם יזדמן לו רוק בפיו יבלע חותו בגרונו ולם על גד ההכהם יעשיך לרוק חו לנקוח המוטם יבלענו בכסותו ולא יהיה חלגע בחוץ לנקוח החוץ כי לירך בעילה וכן נוהח המוטם לא ינקו בידו רק ע"י כסוח :

התפלה בדמעוח הוא מהוה חמיד ולעולם בעבי דמעוח לא ינעלו ובימין הכה בעד בוכה ותחנון עליו ועכ"פ לירך שיהיה לו לב כשבר ונדכה ולף לחלים לא מבזה ועוד שיהיה מנחו וכסוח ידו בדמעוח כי ע"י יוסף ממנו רוחם עוונוחיו הכרמי בחלקו ובידיו כמבואר בזוהר :

לא יריס קולו בתפלה ולף בתמידות הזמירות רק בנחת ובניגון ובטעם לף בצנעת מותר להשמיע קול רק שיהיה בשעיות כי בצנעת הוא קול נועם כ' כמ"ש בתקומו :

המתעכב לצה"כ ואינו יכול להתפלל בצבור עם הציבור כתבו הפוסקים' לילך מה שתפסר בכדי שיתפללו ק"ש ועמידה עם הציבור ואחר כך התפלה יחזור לומר מה שלא כמו"ש סם והרמ"ק כתב שלא יתחיל להתפלל עם הציבור שכבר נתקנו העולמות וכ"ל שיעשו כמ"ש הפוסקים' רק יכוין בשתצטרפו בעת שהוא יתחיל להתפלל עם הציבור שכבר נתקנו העולמות ע"י תפלה הצבור ויכלול כוונתו עמהם ולא"כ כשמוזר לומר מה שלילג לא יכוין לצם תפלה כלל ולצם תיקון העולמות רק שלומר מזמורים ושירים ושירת דבר כ' ירצה לה שכבי' לצה"כ שלא ינעדך למלה זו ועכ"פ ירצה שיתפלל בכל יום שחרית מנחה ערבית עם הציבור שלא"כ עליו נאמר הולך רוכל משכיב ואין נותן לו והוא בכלל חסרון לא יוכל להמנות :

לא יכנום בצה"כ ריקנית שלא יאמר ולא ירצו את פני ריקם ולא יעטרך לצה"כ לקרות לאיזה חלק או הלטורכות אחרות יצ' ונעצ' ויאמר לאיזה מזמור :

לא יצ' קמוך לאחרון הקודם שלא יאמר ר' לחמות שלא מי שמוצמא נמעצו שהו' רצוי לכך ועוב שיהיה המקום פנוי :

יזהר שיהיה נגדיו נקיים שלא יהיו מלוכלים בגואלה המעכב את התפלה ולא בזמן שהיה קרי ירצה שלא יהיה שום טיפה על הכתונת או המכנסיים ובצלא ים לאיזה טיפה או לאיזה לכלוך גואלה יכבסם נמים היטב ועל זה נאמר בכל עת יהיו בגדיך לבנים מי שים לו ס"ת ולא"ק בצדיו ולפעמים מתפללין אם נוהין לסור לשמע ממנו בשתו בית אף אם יש לו לסל שביב למעשו ובספר המידים שביל שעשה שהיה מחיל לחל ויהו מתים בניו בשהם קטנים ונצ לפני הצב המחיל בעל ס"ת ואומר לפי שאמוך לביתו יש לא"ק וס"ת ומתפללין אם לפעמים בוהין והיה כותב ל' ומשום לפניהם ופנה המחיל מביתו והרחיק עלמו לדור ושוב לא היה בניו מתים ולכן בעל כפם יזהר בזה :

ראוי לכל אחד שיתחדל שיהיה לו בצ"ה מקום בין שנים עומדים שלא יעמעו אותו מן הכוונה כלאוי ע"י לבורים ופעמים שיביאו אותו לידי ליצור ואוי לרשע אוי לשכנו

ראוי לכל אדם להשתתף בלעדו שלא אחר ולף שאינו מבירו ולא קרובו ויתפלל עליו שפ"ז נאמר התפלל על מבירו כו' :

יזהר להתפלל בצה"כ עמוק ולא בצחוק לף שמתפלל עם הציבור וע"ז אומרו לריך לכנום ב' פתחים ולא"ק יתפלל ולף שיש בזה קול גדול :

אין אדם נקרא לריך עד שיתלים בכל יום ל' תומים ד' קדושות י' קדישים ק' ברכות ובצבת ישלים ע"י פיוות :

וצריך ליזהר לקום מפני שיבה ולהדר פני זקן ואינו מייב בזה אלא אפני מ"ת לף שאינו זקן עכ"ז נקרא זקן זה קנה חכמה ואם אינו ת"ח והוא בן ס' שנה לריך לקום מפניו וכשוב הוא מצוה בכתבי האר"י ז"ל כי ז"ת נקרא ת"ח ונקרא זקן זה קנה חכמה כשוב כי ת"ח עליו נאמר ושבר לאם כתלב מיוור והוא קול שיבה וז"ם מ"פני ס"יבה תקום ר"ת ומ"ת שהוא ג"י ג"פ ס"ע קול ס"ע יהודין שבתפין לחריך לתפין וע"פ ס"ע הוא ני' ומ"ת ושבה לזיקנה לת"ח יש בו י"ג תיקונים כמ"ש בתלימות שבתם סוי י"ב תלות ושבעה לזיקנה לת"ח שם לבנו' כעמי נקי והוא קול זקן שעליון ועוד יש בו קול י"ב תיקונין ניכול קול שלו קול זקן התחתון שבתם קול י"ב כריתות שבכרתו על תילה ושם ג"כ לביניכם כתלב בקול בתוכן שלב כלומר כתבתי האר"י ז"ל וכל תיקון כולל כ' שערים כי י"ג פ' בגי' ת"ר שע"י בכבשים השערות ונעשו לביניים בקול שם תכבתי בצה"ר וביקול עלמו הוא כ' ס"ת בג' ומ"ת ושבה תיקול לת"ח נעשים מוחין לז"ת ומן המוחין יולאים השערות שבזיקנה דז"ת לף שבתם שמורות כי היכה בקול הבחור רק בקול הבחור בקול ס' לית מלמוה ואתרו עלמו שבלמה תליהם כבחור גבור תקיף וכל ווהב כי מן י"ב תיקונים לילול ת"ת נעשו מוחין לז"ת ומן המוחין יולאים השערות שבזיקנה דז"ת לף שבתם כן ל' תיקונים לתשובים נעשו הל' ומוחין עלמן לז"ת ומשארו מ' תיקונים בזיקנה דז"ת כמנהר בחלו ת : ובכה בזה"ת יש בתם מ"ה שהיא הוי"ה בתלפי"ן ועם ל' לותיות השבתים הוא מ"ט ועם י' לותיות תלילו כ"ט ועם ל"ת בגי' ס"ט שהוא החלי מן מ"ת ומן ז"ת לית מלמוה בחבתי האר"י ז"ל הרי ס"ת ומ"ת ע"ת בגי' ס"ע תיקונים שלו כל ל' כלול מן מ"ת שערים כמנהר האר"י ז"ל הרי ס"ת ומ"ת ע"ת השלידים בגי' פנים שלו והוא בקול השערות ועדיין אין לו הללת פנים כי הללת פנים הוא ב"פ ס"ע השלידים בגי' פנים שלו ועדיין אין לו רק ס"ע ל' וכתיב נער הייתי וגם זקנתי וקול הוא כי לפעמים הז"ת עולה עד המחשבה קול המשב"ה בקול ישראל עלה בשתצטה וכבר נודע כי המחשבה שהוא קול תבת ניקוי ומיקוי הם

שלו

הלכות ברכ"ב

ל ליקנא דל"ת שהוא קול נוגר מפר ומשתרים למעה עוד ד' תיקונים ונלטרפים עם ט' תיקונים של ז"ת שעלה עד סם וכנה ד' וט' סם י"ג ולזו נעשים לו י"ג תיקונים כמו בל"ת שסם ג"פ ס"ע ולזו יש לו הדרת פנים ונעשה זקן וזהו לימו משלו רק שקנה מכמה היינו מקומו של מכמה ולכן ת"ם לף שלין לו זקנה עדיין ע"כ נקרא זקן זה קנה מכמה ולכן נריך לכוין נשוך הקימה למשוך המרה מן ל"ת של ז"ת שילידו בו ג"פ ס"ע שסם גני' תס"ם ומז"ת לנוקבי' ולזו כתיב ואלמה לא תסו"ם כי הנוקבא לין לה הדרת פנים שהוא חזקן רק יש לה ו' תיקונים שמקבלת מן ז"ת קול ו' והוא קול הר"ת מס"ת כלומר שמקבל מסם תיקונים וכ"ז מצולר בחצורי שגה"ע

כלל גדול היא הנקיות כמ"ש נקיות מציאה לידי טירה טהרה מציאה יכו' ולכן יראה שקודם שיתפלל יכמץ ידיו במים ויאמר **ארחי"ן בנקיו"ן כפ"י ואסובב"ה את מזבח"ך יהו"ה** וכמה יראתי כי עיקר הסמע בא מדיקנא שהוא ליל"ת והסודם שלו הוא **מצפי"ן** שהוא מיצוי הו"ה הוא נרי"ם דדיקנא שהוא ליל"ת שם הו"ה שקודם י"ג מדות כי הי"ג מדות מתחילין מן לֹא רחים ומנין כמ"ם במקומו והוא קול המקור למטר שהוא מסם לחלא נשוך כי ענין מקור מיים כמ"ם בכר ושם הוא ל"ת המים הטובעים מן המקור העליון כי בחלא יש שם הו"ה בגימ' כל הי' מינוקים ע"ג ס"ג מ"ה ג"ן שיש בסם ט' יודי"ן כמנין מי"ם ומשם נמשכים לל המ"ק וים נשוך בכתיב ולמקוה המים קלל ימים והוא קול בגימ' שסם קול המקוה כמ"ם נזוהר והוא כי בגימ' שם להי"ה נהסי"ן גני' מקו"ה ושם קול הטהרה שלימה מטהרת לזו"ן כמבואר בזוהר ולכן נריך נכוין בחלא לחמ"ן שעם הכיכול הוא גני' מלפ"ן נקיו"ן גני' די"ו נריך לכוין להמשיך הטהרה מן המקוה קול בי"ם שבח שם ס"ג ועם י' לותיות הרי ע"ב לז"ל שבו שם הו"ה בחילוי הלפי"ן הרי הו"ה מ"ה גני' ע"ל ולנוקבי' המקבלת מהיצוג הויה כזה י' י"ה יה"ו יהוה גני' ע"ב הרי ג"פ ע"ב גני' נקיו"ן כפ"י עם ג' של ג' נקיון שלא בא עדיין בחשבון הוא גני' י"ק שהוא שילוב שמות להי"ה הו"ה לדמ"י רומז להמשיך הטהרה מן המקוה קול להי"ה לזו"ן כמבואל בזוהר ולכן נריך נכוין בחלא לחמ"ן שעם הכיכול הוא גני' מלפ"ן נקיו"ן גני' די"ו נריך לכוין להמשיך הטהרה מן המקוה קול בי"ם שבח שם ס"ג ועם י' לותיות הרי ע"ב לז"ל שבו שם הו"ה בחילוי הלפי"ן הרי הו"ה מ"ה גני' ע"ל ולנוקבי' המקבלת מהיצוג הויה כזה י' י"ה יה"ו יהוה גני' ע"ב הרי ג"פ ע"ב גני' נקיו"ן כפ"י עם ג' של ג' נקיון שלא בא עדיין בחשבון הוא גני' י"ק שהוא שילוב שמות להי"ה הו"ה ול

סוד המוסך וכתיב תחת עיפתה כמו תחת עיפתה כפול ומכופל והוא מדור הז' של גיהנם שהוא כפול כמזבח זהורי וקוקבא דשמ"ל ממונה על תותן המעגים וגרמיזים בפסוקי תכלה ומחת לת פיה ותמרה ל"ש פ"עלתי ת"ון ר"ת תפ"ל מ"ש נו"ן גי' קלון כי כל מי שעיניו עוטה תחן עוטנו תפ"ל וקלו"ן וזמ"ש תלא פניהם קלו"ן ויבקשו שמך ה' תל"ת פניה"ם קלו"ן ס"ת תמ"ן ותומר תל"ת תותיות תל"ם לפי שעשה עגלו כתלם לא ישמע לקול הברכה ולענות תמ"ן לז פניהם ע"ה גי' קלו"ן ות"כ פניהם קלו"ן והוא כפל לתיבו לתן עיפתה כמו תפל תוסך כפול שע"י כוונת תמן גורם להשפיע תור גדול בפניהם של זו"ן כמ"ש לקמן וזה מוסב לתור וגורם כביכול תוסך בפנים שלמעלה לכן תדה נגד תדה תלא פניה"ם קלו"ן כי פניה"ם קפ"ה וז' פנים הם ז' פ עמים קפ"ה גי' ש"ע תור ש"ע נהורין התלירים בפנים של מעלה וזה מוסב זה לתור ולכן תלא פניהם קלון עד שיחזרו בתשובה ויבקשו שמך ה' שמך תל"י כי ה' הוי"ה ג' תמ"ן : כוונת תמן העיקר הוא לכוון ליחד זו"ג שהם תור הוי"ה תדנ"י גי' תמ"ן תך לריך לכוין כמ"ש לפניהו :

בזוהר כתב שכוונת תמן הוא כך ת' עתיקא קדישא מ' דאיהו עילאה ן' פשוטה שכיתהי ום תומרים

שם שהוא כך ת' עתיקא דכירא מ' **עמודא** דאמצעיתא ן' פשוטה שכיתהי

ולריך לבאר ז' הלעות לריעה ת' הל' הוא כפשוטו והוא כי נודע שג"ם מן העבר תבר הם מקבילים עולם עליון עם עולם שלמעה היינו וכבר ידעת שעיקר כוונת התפלה שתתקנה במתקום קבלן ומשו שק רבן סיה מקבל הכוחות ומתקבר העולמות נסוד הקטורת שהוא לשון קישור כן ע"י כוונת התפלה הוא מיה ומק שכל העולמות יזהו לשון תפלה שהוא לשון תיבור מלשון למיד ומיל ומשה שלד הקישור ממעה למעלה הוא כן הג' עולמות שהן ז"ע עולים ומתיחדים יחד ומלביטים למלכות למליולות והנה מלכות למליולות היא מכרעת דין עולם היסוד שהוא כוד המליולות לעולם הסבל ועולם היסוד שהוא ג"ע והיא מק בלת מאורת המליולות ומשפעת לכל העולמות שלמעה הרי מלכות מכריע הת' וע"י נקבר עולם היסוד ג"ע והיא מק בלת הפיהוד מכריע הנ' הוא הניצה המכרעת דין עולם הסבל ודין עולם היסוד שהם ג"ר ומשפעת לז"ת שהם כמ"ש שנתתן הם נקולים רמז ת' כמוהר שהקדמה וניצה מקבלת מן ז"ם כ"ש ומשפעת לז"ת שנקבלו זו"נ שהוא עולם היסוד נגד העולמות שלמעה הרי ניצה מכריע הנ' וע"י נקבר עולם הסבל עם עולם היסוד וכתר הוא מכריע הנ' המכריע דין עולם ת"ק לעולם הסבל והוא מקבל מעולמות של ת"ם ומשפיע לעולם הסבל ועולם הסבל לעולם היסוד ועולם היסוד לעולם הפירוד והוא סוד היסוד הסלם שת"ם מתייחד ומתקבר כל העולמות וכבר נודע כי כתר נרמז בחות ת' שהוא תמ"ד והוא רמזון לכל הלותיות וניצה נרמזת בחות מ' פתוחה שהוא בחמלע הלותיות כמליולך בזהר ובכתבי האר"י ז"ל בסוד מ' של תפרסמון ומלכות נרמזת בחות ת' שהוא סוף כל המדרגות וזהו תמת מותמו של הקד"ם שהם המקבלים כל העולמות להיות החכל אחד וכבר נודע שגם ן' פשוטה רומזת לל המלכות כי לות ת' רומזת כשהיא נמקומה ולניה מקלקת שלל להעולמות שממתים לזי היא בסוד ת' שהוא זה מוכרע תן ז' לותיות ד' כ' כמוהר בזהר לשל לות ן' פשוטה רומז כשהיא מתפשטת למעה למלך שלל לכל העולמות לזי תן כ' כפופ' פעמה ן' פשוטה גם כשהוא מתגדל בכל קומה ס"ת ומזדווג, עמו פנ"פ נרמז נ"ש גי' פשוטה כמהוהר בזהר נסוד ן' פשוטה של שלמ"ה כי מלת תמן נרמז בו לל הג' מכריעים המקבלים מת כל העולמות שהוא עיקר כוד היסוד וכן תומרי גדול העוסה תמן יותר תן כמהבר כי כמהבר מוסך הסבא רק מיסוד לו"ת למעה לשל תיהו מקביל כל העולמות לשל העוסה תמן הוא מקבר כל העולמות לך שים להקשות ע"ז בפירוי ומה שמהוהר בזהר שם ממתיק דין גדול ולית דן מתיבתא שלמעה להתירין בחות ת' של תמ"ד לפי שרוחז לל תמן שלריך להתירין ויבאתי זה בישוב לסוק בתוהר בכלל ולית ממבבה תפיסת ניה ובחות ת' של תמן מהוהר שם שלריך להתירין ויבאתי זה בישוב לסוק בתוהר

כוונת אמן

ואפ"כ יכוין כי ג' לותיות אמן סם גב' מקומות שזו"ן ממוצעים יחד והוא כי כתיב וכנפיהם פרודות והיינו שזו"ן סם כפרדים שזרועות והרגלים שנקללו כנפיים לפי שאין הנוקבים מתחלת רק מצלעים ת"ת של ז"ת ולמטה ל"ה כ"ה שיהיו שזרועות והרגלים ומוצרים רק סם ממוצרים בהתחלתה שהוא שלים ת"ת של ז"ת וכנגדו כתב רחל וסם סם ממוצרים מצור גמור גם מקום ג' והוא כי כבר נתבאר בכוונת תפילין שהנוקבא אין לה גדיעת דיליה רק ג' מוחין ומוח הדעת הוא אין הכתפיים למטה והוא נגד יסוד של ז"ת וסם סם ג"כ ממוצרים יקר מיצור גמור גם מקום גב' הוא כי יונק מהבה מפי היסוד שסם יונק גם מהו' יסוד לחצ כי אין לו מקום ללחת בעוד שמקום לחמ לפי שהוא מתלבש ביסוד ז"ת רק לחמ סיום יסוד ז"ת שמסם יונק הבל דרך יסר בסוד ו' פסוטה וכנגדו הוא יסוד לנוקבי' וסם ממחברים יחד ומזה עיקר בנין הנוקבא בסוד שלמר בחצ יסר בלחתה כי סם ג' מקומות שמתחברים יחד הזו"ן שסם סוד הו"ה לחצ"י גב' לחמ וסם כלמזים גב' לותיות של לחמ כי לות מ' רומז לחצ"י מי"ו שמתייחד בצלי ת"ת של ז"ת מקום מיצו' הלי וסם יונקים מלותיות מגולי יוד לות ה' רומז ליסו' ז"ת מקומחצו' הב' כי יסו' הוא יסו' הגולל במצוה בכוונת קמיצת גמולה לתפלה וגולכל גב' ה' גם מ' פתוחה הוא מוכיח מן ג' לותיות שסם כ"ו כזה מ גב' הו"ה הרומז ליסוד לות ן' פסוטה רומז לחמ' היונק מהיסוד דרך יסר בלחתו וכנגדו סוד כ' כפופה יסוד נוקבא : כוונה לחמת כי אמן שהוא גב' הו"ה ולחצ"י הוא ז"ת עלמו לחסר יש גו ג' בחי של הו"ה לחצ"י והוא בחותם זה כי ז"ת בחת"ת שלו יש ה"ה ו' הוא ביאין והוא גב' ל"ג רומז להו"ה שיש במילוי דמילוי שלו כ"ח לותיות ועם הי' לותיות המרמזים סם ל"ג לותיות שבמילוי לחצ"י הרי הו"ה נרמז ביאין שלו ובמלא שלו רק ג' לותיות ו' ה"ה גב' י"ג רומז ל"ג לותיות שבמילוי לחצ"י הרי נרמז לחצי בבמלא שלו ובמלא לות ה' שהוא מילוי של ה"ו והוא בחמצע ת"ת שהוא כולל לב' זרועות שבסם נרמזים הו"ה ולחצ"י ובחמצע הת"ת עלמו שבו לות ה' נרמז גו ג"כ הו"ה ולחצ"י כזה כי ה' בליור יו"ד ותלייר הי' שסם ג' ווין כזה ד הרי כל יו"ד גב' כ"ח וסם גב' כ"ו ועם הוא"ו שבין הב' יודי"ן הרי ל"ג ועם ג' לותיות יו"ו הרי ק"ה גב' לחצ"י הרי נחות ה' עלמו שב

בסוד הנקיון עכ"ז סם ג' נמי נקיון נמי ה' שהזכ' טוב לנוקבי' ולז הוא מתעורר תחלה ולז מתחלה יורד י' שלם הוי"ה ואח"כ עולה לנגדו ה' שלם לדכי וכן כולם לכן יקדים לותיו' הוי"ה לאדנ"י כזה יאהדונה"י והוא סוד אמן שלם בלבת הנקין ונמלות נקי' ג' הוא אמ"ת כנ"ל לך יכוין שסם בנקיון אמת בשוה שמיד עכ"ז גודר הדוכר' על הנוקב' ויקדים ג"כ הוי"ה לאדנ"י כנ"ל לך יכוין שסם בנקיון אמת בשוה שמיד יורד י' שלם הוי"ה ויד בלותיה רגע עולם כנגדו ה' שלם לדכי' ופוגעים זה בזה סוים :

כללי הנהגת התפלה

כל לאחד יחזיק מנהג קבלתו ומנהג לבותיו ומנהג המדינה והעיר כי יש לכל מנהג טעם בפני עלמו בקיע ויש י"ג טעמים בנגד י"ג שבעים ומי יודע מלישה שבעה הוא כי כבר נתבלבלו הנוסחות ולכן יחזיק במנהג בכ"ל מלבד מה שמוזהר בזה הסידור להדיל לף שהוא שלם כמנהג העיר בדבר זה כל המנהגים בעלים :

בזוהר כתב שמחה בלפרת הנשה בדמשק וקול השמחה הוא קול החקל והנשה הוא קול הדין ולכן לל יבשה בשביה בתפלת שחרית לבל עיקר השביה הוא בתפלת מנחה שלז הדיקן מתעוררין כוי"ם לקטן בשער עליית התפלה :

כשמזכיר שם הוי"ה יכתיב כל לידיו לכתיב כל עלמותי תלמנה ה' וכתיב ומפני שמי נחת הוא ויכוין בקריאתו לדכי' ובכתיבתו הוי"ה והוא קול זיווג זו"ן גם בהוי"ה עלמה יכוין כי ג' לותיות יה"ו הוא ז"ל וה' לחכונה הוא מלכות והם קול ד' זיווגים זיווג עליון הוא בהוי"ה עלמו בקול הכתוב לכי ה' לל שביתי הד' הוא זיווג תחתון שהם הוי"ה לדכי' שכשתבה השם בקריאתו ועיין בחבורי קנה"ע

בתפלת העמידה לריך לחבק שתי ידיו יחד וכשבד העומד ומבקש לילה דבר מבנו ויחבק השמאל בימינו ויכוין להמתיק דינין שבשמאל ע"י החסדים שבימין ויכבים לגובל של יתין ביד שמאל ולגובל של שמאל ביד ימין שזה רומז לכלילת ימין בשמאל ושמאל בימין ולל יניח קולו כלל בעמידה רק שישמיע לאזניו ויש מלאכים הממונים על זה שהם יניח קולו על שהבידו העומ' חללו יכול לשמוע לותו המלאכים חועפין תפלתו וזורקין לותה בחקוס בקולי המוקדשין גם לריך לבגור עיניו בשעת ק"ש ועמידה וקדושה ומי שפותעיניו בלותו המקומו ולל עוד חלל שהוא חכה ואכי חוץ לל'לחמותיו שזה מקרי ח"ו לחניג קלנת בשביחת ועליו כתוב ודוזי יקלו גם לל יבטע לת גופו בשעת עמידה כמו שחמרו הזמירות ושאר תפלות שלז לריך לבטע עלמו בלבד בעמידה יעמוד בריח כחוטם בקול הכתוב בעמדם תרפה כנפיהם שהבטוע מבטל הכוונה ובחזרת העמידה מותר להם"ן להגביה קולו לפי שבעמידה בלחש היא בכה"י שהם בניב רבעי' יתהלכון ויש חחד מהחילוקים לבל בחזרת העמידה היא בחג"ת שלין שם לחיזה להחלוקים לין חחד ויכיל לומר בקול רם כם"ם בתמידה בשכחל"ו ביה"כ שחומרים לותו בקול רם :

לא יזכור בדבה חפיו בלל כוונה ופבינת ח"ו להזכיר שם לבטלה ולחיתי לבמה חבטים שחזכירין ג"כ הטעות עם הם"ן והוא לילור גמור רק בחזרת העמידה יכוין חלה בחלה עם הם"ן לבל לל יוליל הטעות חפיו :

לא יחמר הברכות והתפלה בהיסות ובהעלטה ויש שחבלעין הלותיות וגם תיבות שע"ז נחמר בעבר רב הבשר עולה בין שיניהם שהם יכרת ולף ה' חבה וגו' וילקדק היטב בתיבות ובלותיות ובפי' המלות שבסוד שבתוב קדוב ה' לקולתו לכל חשר יקרלהו בחמת חמ"ת ר"ת ל"ותיות מ"לות ת"יבות וכל פסוק יחמר בטעמו הייגו עפ"י התנועות שבתוב בתורה וזהו ג"כ רמז לחמ"ת ל"ותיות מ"לת ת"נועות :

סליק הנהגות התפלה

שער עליית התפלה

בזוהר כתב ז"ל בעובדא ובמילולא לחשר חלה לעילא לעילא לכן לחה לריך לידע מה שלנו מתקנין ע"י עובדא שהוא המעשה ומה הנו מתקנין ע"י מילולא שהוא

הנהגות התפלה

תחלה צריך לקבל עליו מלות עשה של ואהבת לרעיך כמוך שהוא כלל גדול בתורה כמ"ש בס"ם ולז יכוון בתפלתו עם תפלת כל ישראל וכמ"ש הן אל כביר לא ימאס :

קודם התפלה יאמר זה

רבון עלמין אנת חד ולא בחושבן אנת עילאי על כל עילאין וסתימא דכל סתימין לית מחשב׳ תפיסא בך כלל אנת דאפיקת עשר תיקונין וקרינן לון עשר ספירין לאנהגא בהון עלמין דאתכסיין ועלמין דאתגליין ובהון אתכסיאת מכל בריין ואנת קשר לון ומייחד לון מלגאו ובגין דאנת מלגאו בהון כל מן דאפריש חד מן חבריה מאילין עשר אתחשב כאלו אפריש בך ואילין עשר ספירין אזלין כסדרן חד אריך וחד קצר וחד בינוני ואנת הוא דאנהיג לון ולית מאן דאנהיג לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרין לבושין תקינת לון דמנייהו פרחין נשמתין לבני נשא כמה לבושין תקינת לון ואתקריאו גופין לגבי לבושין דמכסיין עלייהו ואתקריאו בתיקונא דא חסד דרועא ימינא גבורה דרועא שמאלי תפארת גופא נצח והוד תרין שוקין יסוד סיומא דגופא אות ברית קודש מלכות פה תורה שבע"פ קרינן לה חכמה מוחא איהו מחשבה מלגאו בינה לבא ובה הלב מבין ועל אילין תרין כתיב הנסתרות ליהו"ה אלהינו כתר עליון הוא כתר מלכות ועליה אתמר המגיד מראשית אחרית ואיהו קרקפתא דתפילין מלגאו איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו אורח אצילות ואיהו שקיא דאילנא בשרשוי וגופא וענפוי כמיא דשקיא לאילנא :

רבון עלמין אנת הוא עילת העילות וסיבת הסיבות דאשקי לאילנא בההוא נביעו וההוא נביעו איהו כנשמתא בגופא דאיהו חיים לגופא וכך לית לית דמיון ודיוקנא כלל לא מה דלגאו ולא מה דלבר ובראת שמיא וארעא ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא וככביא ומזלי בשמיא ובארעא אילנין ודשאין וגנתא דעדן ועשבין וחיוון ועופין ונונין ובני נשא לאשתמודע בהון עילאין איך יתנהגו תתאין ע"י עילאין ואיך ישתמודעין עילאין ע"י תתאין ולית דידע בך כלל ובל ספירה אית לה שם ידיע דבהון איתקריאו וכן מלאכיא ואנת לית לך שם ידיע דאנת הוא ממלא כל שמהן ואנת שלימו דכולהו וכד אנת תסתלק מנהון אשתארו כולהו שמהן כגופא בלא נשמתא אנת חכים ולא בחכמה ידיע אנת מבין ולא בבינה ידיע לית לך אתר ידיע אלא לאשתמודעא תוקפך וחילך לבני נשא ולאחזאה לון איך יתנהג עלמי ברינא ברחמי דאינון

דאינון צדק ומשפט משפט איהו רחמי ואיהו עמודא דאמצעיתא צדק איהו דינא ואיהו מלכות א
קדישא מאזני צדק תריסמכי קשוט היקדק אנת ברית קודש כולא לאחזא איך מתנהג עלם א
אבל לאו דאית לקדקד ידיעא דא דהו דיקולא משפט ידיע דאיהו רחמי ולא מכל מדות אלין כלל ·

ומ"כ ימלל זה

אנת הוא עילאי על כל עילאין ומשגיח בכולא בעילאין ותתאין יהא רעוא קדמך שתשגיח
עלי ע"י ההוא עינא פקיחא ולפתוח כל שערי תפלה ולקבל תפלתי בתוך שאר תפלת
ישראל ויתעביד עיטרא בריישך כי אנת הוא שומע תפלת כל חי ברוך שומע תפלה :
הריני מאמין באמונה שלימה עילת כל דעיבת וסיבות כל דסיבות שהוא אחד יחיד
ומיוחד ואין יחיד כמוהו ראשון בלא ראשית ואחרון לכל תכלית וברצונו נשתלשלו
כל העולמות וכל הנאצלים וכל הנבראים והיצורים והנעשים והריני מוסר את נפשי
רוחי ונשמתי על קדושת שמו יתברך ויתעלה שיתגלה עלינו עילת כל העילות וליחדא
קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו בשם כל ישראל (יאהוויהה) מו"ם סם מ'
למילו ולמימו (יאהדונהי) זו"ב סם סוד קנ"ס וסכינתי' ותברית ותכניע כל המקטרגים
וכל הקליפות המשוטטים בעולם ומעכבי' את תפלתי מלעלו' לפניך וגעור
בהם שאל יזיקוני ואל יקטרגו על תפלתי ואל ישלטו בי לא בגופי ולא בנשמתי ושתהא
תפלתי מקובלת ומרוצה לפני כסא כבודך אכי"ר :

הריני מזמן את סי להודות ולהלל ולהתחנן את בוראי מלך מלכי המלכים הקב"ה והריני
מתפלל תפלת שחרית ליחדא קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו בשם כל ישראל
בסוד ארי"ה שתיקן אברהם סבא אבינו וליחדא שכינתא בדרועא ימינא דקב"ה ליחד שם
(יאהדונהי) בשם כל ישראל

מה יפית ומה נעמת אהבה בתעוגים אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה סעפים שנאתי
ותורתך אהבתי

ולמהר המחשבה יאמר אלו הפסוקים שהם ר"ת על"ם שם קודש ממונה על המחשבה

ערוב עבדך למוב אל יעשקוני זדים פניך האר בעבדך למדני את חוקיך :
לב מהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי
בקרבי סדני מעושק אדם ואשמרה פקודי
ממקודך אתבונן על כן שנאתי כל אורח שקר יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי :
ר"ת מפעפיה סל המחנה על המקסנה הביננו ואצרה תורתיך ואשמרנה ככל לב
טוב אתה ומטיב למדני את חוקיך :

סוד עקידת יצחק

פרשת העקידה יש בו סוד גדול ובמיכולי הגדול בחילוקי על הזוהר לי"ם לפרש
בחילוקות כיוב כי המוכה עלי ועתה לקבל בחלקים והוא כי סוד עקידת יצחק
אע"י לגיו הוא סוד מיתוק הדינים שהם מכוונים בשם יצחק כנודע ע"י המקדים שהם מכוונים
בשם לברהם והמקדים הם לגיהם של דינים כי ממיס יצא מהם כנודע ומיתוק' הוא ע"י עקידה שהוא
לשון קיטור והוא סוד קישורים והתכללותם דינים במקדים והמקדים מתגברים כדין וממתקים לותו
בסוד הכתוב ומסך יקודנו כמ"ש לקמן וסוד העקידה שהוא קיטור הוא תועלת לשהם לדינין
התועלת יהיו שהם יצאו הדינין ויתפשטו למטה בלתי מיתוק יש לחזיה בשם למילוים משל"ב לסך
שנתמתקו ע"י המקדים לין לחזיה למילוי' בשם ממית המקדים שנכללים בשם ובמקדים לין
לשם שום לחזיה ושם כבר נתקשרו יחד ונכללו זה בזה כדי התועלת לדינין והתועלת למקדים
הוא זה כי המקדים בעלמן דרכן להתפשט בלי מכלית ולהיטיב בחלה עובה מובה ולא היו כל
הבריות יכולים לקבל הוד הטובה כמבואר בחלה שמתפללין על ליבוי הגשמים וכמ"ש בחבורי
שגה"ש שהוד היב תיקונים ובסוד המלבושים שהם מכוונים ע"י מכך יכולין העולמות לקבל הוד
הטוב ולא יכול להיסיב לא יתכללו עם הדינים לחל בהכלל הדין עמו הוא מונע מלהתפשט
לא מה שיוכל לקבל והוא עובה שלימה גם שהרך המקבל להיטיב לא לשמינו רלוי וכדאי להיטיב
וכמוכים ל"ב לא יהיה שכך ועובה והוא מקדים גדול בזו השמיטה שהוא שמיטת הכסיון והבחירה
כהם לגבי לחם לחל בהכלל עמו הדין הוא מעכב שלא להיטיב רק לרלוי ע"י מהבחה עילאה
ולא שם לדיק ורע לו כבר פירש זה מה שפירשו הכי לפניך שהתועלת הוא לשמיים והנה
מיתוק הדינים הוא נתוסף זה כי כבר נתבאר שבכל לילה מתחלקין המומין של זו"ן ולא הוא
כל הדומעים והנשוא והמשפט מתחלקים ושעבי' המתים בעלין ושולטין הדינין וכיון שמתיר היום

מהוא

סוד עקידה

שהוא קטרא דאברה, לכתיב ויהי ויאכל הגרשם בנוקב ותברה הוא קטרא דמסר השולט ביום דכתיב ומקד אל כל היום ואז מוזגין המומין להכנס בזו"נ ובוד המומין כנר נתצלי שם סוד ה' מקדיש וה' גבורה היודיד מן ח"ת ואו"ח מקבלים מוחם היינו ה' מקדיש נחצ"ח וה' גבורה' נהי' ומתפשטין ויורדין בנה"י של תו"ת ונה"י של חצ"ח מתלבשין בזל נה"י דאימא ונכנס ין נתו' ז"ת וה"ת וה"נ כולם מתקבלים בג' יסודות דתו"ת ונכר נתצלי שם' מקדיש יש בעלמם ג' נחינו' שם מקדיש שבמקדיש וגבורות שבמקדיש וכן ה' גבורו' יש בהם ג' נחינו' היינו מקדיש שבגבורות וגבורות שבגבורות וכשכנסים נה"י דתו"ת נתוך ז"ת הרי יש מקדיש וגבורות ניסוד חצ"ח וכן ניסוד לימ"ת והנה יסוד לי' נכר נתצלי שהיה קלר נסוד רחמים הנהר ויסוד חצ"ח לחוך ויונק מן יסוד לימ"ת ומתפשט למטה לחצ"ח הוא לר ולא רחב כמו יסוד לימ"ת והנה יסוד לימ"ת נתצלי שמתפשט בשלים ת"ת העליון של ת"ת דז"ת ויסוד חצ"ח מתפשט ומתלבש ניסוד ז"ת ח"כ עד שלים ת"ת המקדיש והגבורות ומכוסים בכלי יסוד לימ"ת שהוא ממך עד ופיסם יכולים להמגלות חצ"ל חמר שמתפשט יסוד לימ"ת לו החוזרת מתגלות ולא לוזרת לחצ"ח לעתיד"ו שעדיין הם בכלי יסוד חצ"ח שהוא מתפשט עד יסוד ז"ת עכ"ז לפי שחוזרת לחצ"ח הם גדולים מאוד יש כח בהם לבקוע הכלי ויולאים דרך דופני הכלי כמוד יעק"ב י' בק"ע כמ"ש כ"ז נאריכות נמיבורי שבא"ע לך שיש בפרש ניפיסם כמ"ש לפניך . הנה נכחבי הלמ"ו ז"ל פי' על מה שאמרו לים מזריע תחלה יולדת נקבה וכו' ופי' הוא יולדת נקבה תחלה ופי' פירושו כי מלת תחלה עולה לכאן ולכאן וכאלו אמר לים מזריע תחלה תחלה יולדת נקבה והסוד הוא כי לעולם התקדיסים בסוד לוכרא והגבורות בסוד נוקבא' וז"ש ימתי מתפרש לוכרא קאתי והנה כשיולאים החוזרת מן יסוד לימ"ת חזי לשה מזריעת תחלה תחלה יולדת זכר פי' תחלה יולאים התקדיסים ולא"ח יולאים הגבורות וכשיולאים החוזרת מיסוד לחצ"ח חזי לים מזריע תחלה תחלה יולדת נקבה שתתפרש התקדיסים לתקף לערך תקדיס של לימ"ת לפי שאין הדיוקן התקדיס וכנר נתצלי שגם גבורת חצ"ח נתקדיס לתקדיס שורש לכל הגבורות וסם מתתיקים כל הדיוקן כמ"ש זה כאב נתתקן לחצ"ח נשרשם של לימ"ת אין בהם כח לתתק הדיוקן רק כל זמן שהם בתוך ז"ת הם מתוחקים פעמים והנה התקדיס של לימ"ת אין בהם כח לתתק הדיוקן רק כל זמן שהם בתוך ז"ת הם מתוחקים מעט ואין כח בחילוניס להלחוץ בפנימיות ז"ת לך תאר שילאו מז"ת למוץ אם לא היו מתתקים ע"י חוזרת לחצ"ח היה כח בחילוניס להלחוץ בהם והנה חוזרת לימ"ת כשמתגלים תאר ביום יסוד לימ"ת הם מתפשטים ויורדים עד יסוד ז"ת לחצ"ח חוזרת לחצ"ח ליום יורדים למטה כי כל חוזר לקומו להדבק בשרשו והם בתוך ת"ת דז"ת כי הם מקום רחב והם עומדים הם ומתבנים את יסוד לחצ"ח היינו התקדיס מימין והגבורת משמאל לחוזרת לימ"ת תאר ניסוד לימ"ת שהוא בשלים עליון של ת"ת דז"ת שהוא מילר התזה ליום יכולים לעמוד הם ולהדבק בשרשם לכן יורדים ומתפשטים למטה והנה הם היו יולאים מן ניסוד של ז"ת לחוץ היה לחצר להמילוניס להלחוץ בהם ולכן הם מוזרים ועולים למעלה בסוד חוזר ומלבישים לחוזרת לחצ"ח ולתה ונהן בעיני שכלך לין הגבורות לימ"ת,ומתתקים ע"י התקדיס שהתקדיס מתבנים חוזן בסוד תקד יסודנו כי בהנהם תתלה יולא לחכון והנה יסוד ז"ת הוא ג"כ לר ולחיך ח"כ כתצלים זו חוזרת לימ"ת ומתתלה נהנהים התקדיס ולא"ח הגבורות ח"כ התקדיס הם למטה וכשמוזרים לנלח בסוד חוזר מוזר למעלה הרי הגבורות יולאים מתלה ולא"ח התקדיס והנה חוזרת לחצ"ח וכשעולים למעלה הרי מיד הגבורת פוגעים בחוזרת לחצ"ח ולחר כך התקדיס והנה חוזרת לחצ"ח לך הגבורת נתתצלים התקדיס כ"ל ח"כ נגבורת לימ"ת תתה ז' תקדיס לתו"ת ומתתקים שם ולחר שכנר מתתקו מוזרים לירד למטה היינו הגבורת של לחצ"ח ותקדיס של לימ"ת כי התקדיס של לימ"ת ממנו הוא נגין ז"ת והגבורת לחצ"ח ממנו נגין הנוקבי' כמ"ש נתכמה יסד ולור נתילון שלהם ולור הפנימי נתצלי שם למעלה נתוך ת"ת דז"ת ומתקדיס של לחצ"ח והם סוד לור נתילון שלהם ולור הפנימי נתצלי שם למעלה נתוך ת"ת דז"ת לפי שלור נתילון של גבורת לימ"ת הם דיוקן קשים לסיכין מיתוק גדול והוא ע"י התקדיס של לחצ"ח וגם תדע כי בעת שמוזרים חוזרת לימ"ת מיסוד ז"ת ולמעלה קודם מזדמן מיד בבוקם ליסוד הם מכניעים לת הקליפות שבניב ליסוד וכשמוזרים למעלה נתקדיס ניסוד ועי"ז אין לסיכה לקליפות ניסוד גם תדע שהקליפות הם תמיד הניבי' של היסוד ומלכות ויש סוד בהפעלות שהוא סוד זכן התתחון בסוד הכתוב וקניבו נפערה מאוד ואמרו רז"ל שהקליפות שהם קניב יסוד הוא סוד קליפות שמעמל שהוא הפעלה והקליפות הם לדיק ונלק רק שהקליפות שהם קניב יסוד הוא סוד הקליפות שמעמל שהוא ממוד נוער והקליפות שבניב המלכות הוא סוד קליפת עשו כלבים נועקים והוא נקם המפתה וכרך נתקבים ורגליה יורדת מות שהוא ממל שהוא סוד עשו הקלל כלב רע : ובזה ההנע, תבין כל הפרשת העקידה רק תן לבך ותניך לל כל הדברים הללה :

ויהי בזוהר לין ויהי לללה לנערת הכוונה כמו שפירשו מפרשי הזוהר שכל מקום שנלמד ויהי ביומי ולמי נער הוא מי שכבר יצאו הדינין שלהן ממותקים שלא ולמי נער ונכל מקום שנלמד

סוד עקידה

שנאמר ויהי לסוד הוא ליצחק לשעבר פי׳ שעדיין לא יצאו אלא שהם עומדין לעתיד ויש מהם שמת שנאמר ויהי לסוד הוא ליצחק לשעבר פי׳ שעדיין לא יצאו אלא שהם עומדין לעתיד ויש מהם שמת ויהלטו סדיינין בעולם וסיימו לפי שאמר הדברים האלה ס׳ דברי״ם הם סוד ס״ג לומר כי כל דבור רומז לדין ולמיתה שהם גזורת קשות כנודע גאיס ציקוד ז״ת וזהו שאמר הדברים האל״ה כי אלו״ה רומז לסוד האלה מולדות יעקב יוסף כמנהר זכור והטעם שיקוד כולל ו׳ קצוות שבסוד יוסף הכולל ו׳ קוי״ת שבסוד האלה ו״פ ו׳ שהרי כל ל׳ כלול מכולם הרי ל״ו גנזי אל״ה וזהו ויהי לאמר הדברים האלה שנאמרו הוא שאמר שבאילה הוא שליטת הדינין והמתלקות המוטין הממתיקין את הדינין ועתה פירוש שהעבר הוא שאמר זמן שליטת האמת שהוא לתגרשם ולכך הדינין והוא ע״י כניסת המוחין שהאיר היום שהוא ל״ו לאור ז״ת וכיון שהכניסו בו מיד יצאו לתורת לעתיד לאמר שמתגלים שבלים ת״ת שהם נה״י לאור ז״ת שהוא כז״ת וכיון שהכניסו בו מיד יצאו לתורת לעתיד לאמר שמתגלים שבלים ת״ת ומתפשטו וילדו עד שיקוד וכלו גם הגזורת שיקוד וזהו לאמר ס׳ דברי׳ ס״ג אלה לאמר שנאלו סה״ג שיקוד ולעתיד מיצני שלא יצאו מן שיקוד קודם שיתוקק נאורת אצל ואז יפלטו שוב המוטים כמו שנאלה ולתיקון זה לכך שיחזרו ויעלו לתורות למעלה לע״ת ז״ת שהם תורת אצל ויעמדו על ידם כנ״ל וזהו והאלה״ם שם״ה נקפ לשון התחוממות כמו ויהם שם פי׳ וי״ה אלהים ס״ג שכל גזורה הוא סוד אלקי״ם כנודע שם״ה שמרוממו וחזרו למעלה שבוד לור מוזר ת״ת לאברה״ם וזעזר לאברהם לא נאמר אלא לאברה״ם לא יצחק דשבחיל שעתה שגזורה תחלה הוי אלין והכוונה כמ״ש שהם המקדשים אלי תיקון לכיכין וקשה מה צורך להמקדשים לחזור למעלה שבלות הגזורות אלא שיעתקו כדי שיעתקו המקדשים אלי תיקון לכיכין וז״ש לת לאברהם לא יצחק פי׳ לצורך הגזורות שיהיו מעוגנים שמקדשים כדי למתק היטב וז״ש זשר דשבחיל שעתה כו׳ פי׳ דקשה לו למה לא התחיקו המקדשים לשיעת את הגזורות ואמר דשבחיל שעתה שגזורה תחלה הוא שליח שהם מקדשה לנוקבא לון יכולה בילם למתק ועיקר כוונת הזוהר הוא לתרץ למה היתה העקידה אחר שצא יצחק לבדו כלל ל״ז שהם ותירץ דשבחיל שעתה פי׳ שכבר צאו הגזורות ביקוד והנה ג״ם שליחות שהם נה״י וז׳ שליחי ת״ת וכל אחד כולל מעשה הרי ל״ז שהם גבי׳ שפירה פי׳ אחר שצא לל ביקוד שהוא צמוך למלכות הנקבל גזורה תחלה כנודע והוא שהם שלא יצאו בלי מיתוק ולכן והאלה״ים נה״ם ל״ת לאברה״ם עתה צא לנשי מתחלה לון היה נעשה האיתוק ע״י כניסת המוחין גזורה תחלה ויאמר אליו אברהם עתה צא לנשי מתחלה לון היה נעשה האיתוק ע״י כניסת המוחין וזהו ויאמר אליו פי׳ כי כל ויאמר הוא לצון שהשבה כאנשה זוכר פי׳ שהשיך שהמקדים ליבל לאוך ביקוד כדי להכניע הקליפות שקניב אברה״ם ויאמר הנני פי׳ הרני לצדי ועדיין לא נתכללו הגזורות והמקדים שם שני הפכיים ולא קבל זה על זה ולכך הצר שהכניע ציניסם שיהא כלול משניהם ואז ע״י שהמלאי יכולין לכלול זה בזה שהם הכתוב השלישי שהכניע ציניסם כאנשה זוכר ויאמר״ך הנני פי׳ הרני לצדי ולון יכולת בידי להכניעון ויאמר אליו קח נא את בנך וגו׳ פירוש שיעמוד עמו גם תורת שהוא שהכניע לון תורת אצל ואיתא וזהו ק״ם כ״ת ל״ת בנ״ך כי הדעת נקבל בנא שמת והרח״ו ז״ל כתב שיעמוד עמו ס״ג שהוא נכונה נצוי שבלה כאנשה זוכר וגם ימשיך עמו תורת שהוא שהכניע לון תכר לתצא נלא מכל וגבורה וזהו לת ימיך ותפ״ך ימשוך עמו גם הגבורה ויתחיקן וזהו לת ילמך ומה שאמר לשם המקדשים שלא יצאו אלא ממותקים לסיימו לאיתא כי גבורת שלם ממותקים כאנשה זוכר בשבחי המקובל האר״י ז״ל :

בינין שהוא המכל נכוד כתאר להצת עולם להצתיך ע״כ מצחיך מכל וכתיב נעימות בימיך נעם וזה ק״ם כ״ת ל״ת בנ״ך ת״ת ימיד״ך מש״ך תצה״ת ת״ת ילמ״ך ול״ך ל״ך ל״ל תר״ץ האורי״ם פי׳ שידעו למעה ביקוד ז״ת על העדרה שנו שהוא קוד המלכות שנ ז״ת עלמו שנקבלת ארץ האוריים שמשם יצאה הולאה ליאנלל קוד התורה שיוצא מיקוד ז״ת כנודע והעלנו שם לעולם על אחד הסדים פי׳ שלמ״ת יעלה את הגזורות למעלה נאוד לור מוזר שיעלו עד ת״ת דז״ת שנז״ת שהם תורת אצל ושם עיקר העקידה שהוא ביקוד ומיתוק הדינין ע״י קיבורם שמקדים שהם תורת אצל וידוע כי מג״ת נקראים סדים נאוד הכתוב שאמר הרים את ריב ס׳ כאנשה זאמר רז״ל והת״ת נקרא אחד הסדים האיומר שנאמרים אצל יעקב נאיר שנאמר וזהו והעלהו שם לעולה על אל״ד הברי״ם שם״ך אלין פי׳ שלמ״ת ואגלל אותך כמ״ש לעיל כי פ״י העקידה וביקוד שנכללו גזורת שמקדים הוא תועלת גדול גם להקדים וישכ״ם אברה״ם נצוק״ר שהקדימו המקדים אל הגזורת לילד ליקוד הנקרא זוקר נאוד הכתוב ויהי ערב ויהי בוקר כאנשה זוכר נאוד הפסוק זוקר לעיל ולנפח ויאמ״ר ת״ת ממו״ר ואל״ה שהכניע קליפת אמור שהוא שת אשתמל דיאמתל ולכן נקרא אמורו וכל כת לילים וזהו ת״ת אמו״ר ויק״ם ת״ת שנ״י נעריו אל״ן שני נעריו הם תורת הדעה והם״ם את לרגות המקד והנגת כמ״ם לעיל ואת ילמך גמו

סוד עקידה

פי׳ כשיעלו על מיטה ימות מיד כל המוריה פי׳ מלכות מימד מיטת נמוך ימות מימד

תפלות דעשיה

הרינ מקבל עלי מצות עשה ואהבת לרעך כמוך והריני אוהב לכל בר ישראל כנפשי בכל לבבי ונפשי ומאודי :

ולשון ס״א משנה ד וכדי שיחול עליו קדושה עליונה ויתן לו כח לקטר המלחמות נתפנתו יעשה עלמו כמת לקדושה . ויכון למזמרו נפש מלא ועמתנה מהורים :

תפלת העשיה

הריני מכוין לעשות עשׂוי כשם לקדושה · רשמי כשם ליהוה נגקוד קמץ · וי׳ מומין שנו ושם
קול י״ה שׂשם מו״ע · ימין שלי ליהוה נגקוד פתח · ומשמלי ליהוה נגקוד לירי
מזכי יוד הי ואו הי ני׳ לחן · עיני עין ני׳ יוד הה ו הה יוד הה ו הה יוד הה ו
הה יוד הה ו הה יוד הה ו הה (ר״ל שׁעין הוא מספר ממשׂה חויות ומפני שׁעמה הוא
נעמי׳ יכוונם מלאים הפי׳ן)מעמי יוד הי ואו הי ני׳ מוטב . פה ני׳ יוד הי ואו הי וכ״ע מוחיות
שׂשה׳ מולאות הפה היולאו׳ ממנה · זרועי ימין ליהוה נגקוד קמוץ · זרועי שׂמאל ליהוה נגקוד
שׂשׂ · גופי קול ו׳ שׂהוא ז״ת ליהוה נגקוד חולם . יד ימין שלי ליהוה נגקוד חיריק · יד
שׂמאל שלי ליהוה נגקוד שורק · ורגלי קולם שלי ליהוה נגיקוד ו שורק · ועטרה שלי קול ס׳
שׂהיא מלי ליהוה גלי ניקוד · וכל זה בפנימיותי · ובמילוויתי נגלם אלהים עשׂה לותי א
גולגלתי קול הכתר · שׂנו ג׳ מומין מנ״ד קול הלי · ומתפללים בגופי שׂנו קול הה׳ קלוות שׂשם
מנ״ת ל״ה · מסס לנריתי · קול בי יקוד . וממנו לעטרה קול הם מלכות :

מכאן על פרשׂת התמיד יכוין לזכך מילוות עשׂיה הייכו ג״ר שיהיו נערך פנימיות וג״ר פנימיות
יזדככו שיהיו נערך ג״ת דילידה כדי שיוכלו לעלות לחי״ם להעשׂות מילוות לג״ת דילידה
והוא נשמי נפשׂות דעשׂיה ויכוין שׂשם שולט לות ס׳ לחמוגה של הוי״ה ושם ג״ן יו״ד ס״ה ו״ן ס״ה
ושם ת״ל לחל״י :

כלל גדול בכל התפלות כל מקום שׂשמר עילת על כל העילת רומז לת״ם עלמו שׂהוא שׂמו שׂהוא רלוזו
כמ״ש בדלתם השקדמ׳ וכ״מ שׂשמר שׂתם עילת העילת להפעלים רומז לכתר שׂבכתר שׂהוא קוד לדם
קדמון ולפעמים לע״ק ולפעמים לכתר של מילוות וכשׂשמר רצון עלמין רומז לפעמים לת״ם ופעמים
לגינה ולהיכו ע״פ הרוב רומז לגינה לחלי תנותיו לו לחלי לנריכם וכו׳ רומז למומין של ז״ת
ולפעמים לחפ״ד של ז״ת עלמו ולכן לריך לעיין בדבר היטב :

אדון עולם אשר מלך : בטרם כל יציר נברא : לעת נעשה בחפצו כל אזי מלך שמו
נקרא : ואחרי ככלות הכל לבדו ימלוך נורא : והוא היה והוא הוה והוא יהיה
בתפארה : והוא אחד ואין שני להמשיל לו להחבירה : בלי ראשית בלי תכלית ולו
העוז והמשרה : והוא אלי וחי גואלי וצור חבלי בעת צרה : והוא נסי ומנוס לי מנת
כוסי ביום אקרא : בידו אפקיד רוחי בעת אישן ואעירה : ועם רוחי גויתי יהוה לי
ולא אירא :

אלהינו לימת מל״ם ס״י יו״ד ס״י ואלהי מצת יו״ד ס״י ו״יו ס״י אבותינו זכרנו יספיע לנו
ע״י שׂפע בזכרון טוב יקוד לת״ת לפניך ופקדנו גם מספיע לנו בפקודת ישועה
ורחמים מספע הלעת משמי שמי קדם מיקודת של מ״ת וזכור מספיע לנו יהוה מצת
אלהינו לימת ואלהי אבותינו מנ״ד אהבת הקדמונים מסד עלמה של ת״ת אברהם מסד
יצחק נגוזה וישראל עבדיך ת״ת ואת הברית מלכות לזוקה ניקוד ואת החסד עשׂת מסד
ואת השבועה להספיע למלכות שנשבעת לאברהם אבינו בהר המוריה מלכות של יקוד
לימת ואת העקידה שעקד אברהם את יצחק בנו שׂמקשרו הגבורות במסדים על גבי
המזבח ושׂמקשו הדיוק ניקוד ז״ת שׂהוא ע״ג מלכות כבתוב בתורתך יקוד ז״ת :

ו׳ ה׳ אחר הדברים האלה למנ שׂירדו הגבורות ניקוד והאלהים ס״ג נסה את אברהם
המלומות הדיוק והמסדים ויאמר למסך אליו אברהם המסדים ויאמר הנני הגני
לנדי ולת לוכל להכלל ולמחזק · ויאמר קח נא את בנך לוכות לעת את יחידך לוכות ת״ת
אשר אהבת מסד ולנת את יצחק ס״ג (ובמ״ו כתב לת בנך נבורות כול לת יסידך נבורת ת״ת
לסד להנת נבורת נגת לת יעקב ג׳ נבורת מכוסים שׂלת במתקו עוד) ולך לך אל ארץ יקוד
המוריה ז״ת והעלהו שם לעולה לת״ם תעלה למעלה על אחד ההרים עד ת״ת ז״ת שׂאשר
אומר אליך לממיך ולנגל לוסך : וישכם אברהם בבקר הקדימו המסדים ליקוד ויחבוש את
חמורו הכניע קליפות הממור ויקח את שני נעריו לעת ות״ת אתו ואת יצחק בנו גי׳ רת
לימ׳ עם נבורת ז״ת ויבקע עצי עולה נשמות הלדיקים ויקם וילך אל המקום עשׂיה של
יקוד ז״ת אשר אמר לו האלהים : ביום השלישי ת״ת וישא אברהם את עיניו כתגלו
הגווים וירא את המקום מלכות מרחוק מיקוד ויאמר אברהם למסדי׳ אל נעריו לע׳ ות״ת
שבו לכם פה פה נגי׳ מילה ניקוד עם החמור לסכני׳ הקליפות׳ ואני והנער המסדים והגבורה
נלכה עד כה על קיוסיקוד ניצה ונשתחוה נקבל שׂפע ונשובה אליכם ונשובה לספיע : ויקח
אברהם המסדים את עצי העולה נשמות הלדיקים וישם על יצחק בנו על הגבורות ויקח
בידו שיהיו נלבושו את האש כמות של דיני קשים ואת המאכלת וילכו שניהם יחדיו שׂהיו
כלול שׂמת ויאמר יצחק הגבורת אל אברהם אבי המסדים ויאמר אבי עליון שׂתם לנדך
ויאמר

ויאמר הנני בני כלול מלמ"ד ומ"ם ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה מילוי הגבורות לעולה : ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדיו בלילן למד : ויבאו אל המקום תמלת עמידת למד אשר אמר לו האלהים המסכת הגבורות ויבן שם אברהם ע"י המקדיש את המזבח בנין המלכות ויערוך את העצים נמוות המדיקים ויעקוד את יצחק בנו מימוק הדינין וישם אותו הגבורת על המזבח ממתקים ונתיס למלכות ממעל לעצים ע"י נמוות המדיקים : וישלח אברהם את ידו נתת המקדי' ויקח את המאכלת לשחוט והכניע תמלת המדיקים קמיס מילוית את בנו למ"ד נמי' פנימית : ויקרא אליו מלאך יהוה המשיך לו מקדיש של מצח מן השמים ויאמר אברהם קדמתה ללו נתיס אברהם נתרגמ נתיס ויאמר הנני עדיין לדינין יות' מיקון ויאמר אל תשלח ידך הנער מן לדיך עוד תיקון לנמי' פנימיות ואל תעש לו מאומה שמות ילמק כי עתה ידעתי כנד נזדווגו ומתקשרו הגבורת מקדיש כי ירא אלהים אתה ולא חשכת עיקר המיתוק את בנך ע"י הדעת את יחידך ות"ת ממני : וישא אברהם נמגלו גווני המקדיש את עיניו וגס נפתחו עיני הגבורת וירא והנה איל מילוי דמילוי למה"ה מ"ת מותיות נגי' מ"ל והוא תוקפיה דזיכוך אחר נאחז מילוית הגבורת בסבך ג"פ מיל עם ג' כוללי' מיל גי' נמנ"ך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו : ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה : ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים : ויאמר בי נשבעתי נאום יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך : כי ברך אברכך והרבה ג' גבורת הס נמתקים לגמרי ונעשים מקדיש וכולם הויו"ת הרי כי מקדיש וג' גבורת הס מ' הויו"ת הס קוד ד' נניס כי מ' הויו"ת הס ד"פ ג"ן נגי' מלמ"ד נגי' ילמ"ק את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו : והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקולי וישב אברהם אל נעריו ויקומו וילכו יחדיו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע :

למד נתמתקדו ה"ת וה"ג מוג קוזקים ליקוד לנורך נגין זו"ק ולמ"ך נתיס מל המלכות נתקלל' נמד נתע :

רבש"ע מלוך נמפין במו שכבש אברהם אבינו נתמתקדו ה"ס וה"ג את רחמיו לעשות רצונך למיקון היקוד בלבב שלם והמלכות כן יכבשו רחמיך למ"ת את כעסך דז"ת מעלינו ויגולו רחמיך למ"ת על מדותיך דז"ת ותתנהג עמנו יהוה מצח אלהינו מימ"ת במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנים לנו לפנים ה ו ה י משורת דינך ובמוכך יקוד הגדול מ"ת ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך כל הסס כולו מהמלכות ונעשה הזעם טוב למפרע כזה הוה"י כמו שמקולל לפניך וקיים לנו יהוה מצח אלהינו מימ"ת את הדבר מלכות שהבטחתנו ע"י בתורתך יקוד ע"י משה עבדך מילוית יקוד מצח ופנימיו' יקוד מימ' כאמור וזכרתי את בריתי יעקב קוד הקטן נרית להספיע ע"י יקוד ת"ת ואף את בריתי יצחק יקוד גבורה ואף את בריתי אברהם יקוד המסך אזכור והארץ מלכות אזכור למספיע ונאמר ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם נמניל כלה זמת מסיל עמנו נגלות והיל הפלת נרית להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם ונאמר וזכרתי להם למספיע ברית ראשונים מן יקוד מו"ת אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה ונאמר ושב יהוה את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים ומשם יקחך והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרבך מאבותיך ונאמר ע"י נביאך יהוה חננו לך קוינו היה זרוע לנקרים אף ישועתינו בעת צרה ונאמר ועת צרה היא ליעקב וממנו יושע ונאמר בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גואלם וינמלם וינשאם כל ימי עולם ונאמר :

ונאמר

תפלת העשיה

י״ג מדות דלי״ן	רזא דדיקנא קדישא	פנימי ממעל׳ למטה	עקיף ממטה למעלה	י״ג מדות דלמ״ד
מי אל כמוך	שערות הסמוכות לראש	בינה דחכמה פנימי	מלכות דחכמה מקיף	אל
נושא עון	שערות שעל השפה	חסד דחכמה פנימי	יסוד דחכמה מקיף	רחום
ועובר על פשע	ארחא דתחו׳ חושמא	גבור׳ דחכמה פנימי	הוד דחכמה מקיף	וחנון
לשארית נחלתו	שערות שתחת הפ׳	ת״ת דחכמה פנימי	נצח דחכמה מקיף	ארך
לא החזיק לעד אפו	ארחא דפלגו׳ דיקנא	נצח דחכמה פנימי	ת״ת דחכמה מקיף	אפים
כי חפץ חסד הוא	שערות שבצדדי הלחיי׳ במרח׳	הוד דחכמה פנימי	גבורה דחכמה מקיף	ורב חסד
ישוב ירחמנו	תרין תפיחין קדישין דאתפנון משערא	יסוד דחכמה פנימי	חסד דחכמה מקיף	ואמת
יכבוש עונותינו	מזל הח׳ צד הזקן המגולה ונקרא מזל עליון	מלכות דחכמה פנימי וחסד דכתר פנימי	בינה דחכמה יסוד דכתר מקיף	נוצר חסד
ותשליך במצולות ים כל חטאתינו	שערות קטנו׳ נבלעי׳ בשרשי הגדולים	גבורה דכתר פנימי	הוד דלתר מקיף	לאלפים
תתן אמת ליעקב	שערות זעירן דתחות גרונא	ת״ת דכתר פנימי	נצח דכתר מקיף	נושא עון
חסד לאברהם	שערו׳ דתליין בשיקולא	נצח דכתר פנימי	ת״ת דכתר מקיף	ופשע
אשר נשבעת לאבותינו	פומא דאתפני משערא	הוד דכתר פנימי	גבורה דכתר מקיף	וחטאה
מימי קדם	מזל י״ג ונקר׳ מזל תחתון צדדי הזקן המכוסים	יסוד דכתר פנימי	חסד דכתר מקיף	ונקח

וְנֶאֱמַר וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרָאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לָעוֹלָם הַבָּא אֵלּוּ הֵן כִּיבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וַהֲכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִיקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וְהַלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וּבֵין אָדָם לַחֲבֵירוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כּוּלָּם:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בַּסֵּתֶר כְּבַגָּלוּי וּמוֹדֶה עַל הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מָה אָנוּ וּמָה חַיֵּינוּ וּמָה חַסְדֵּנוּ מָה כּוֹחֵנוּ וּמָה גְּבוּרָתֵינוּ וּמַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן

תפלת העשיה

כשמגיע כאן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי חֶשְׁבֹּן כֻּלָּאתָ וְחֶכְמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמוֹתַר הָאָדָם יסרגל מִן הַבְּהֵמָה עכו"ס אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

לְבַד הַנְּשָׁמָה הַטְּהוֹרָה ילף על פי סמס רמעיס לף ילח ממנו למי ועל ילי הממוח מלילין תיק הקפל עם הקפל שֶׁהִיא עָתִידָה לִיתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ וְכָל הַגּוֹיִם כְּאַיִן נֶגְדֶּךָ שֶׁנֶּאֱמַר הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וּכְשַׁחַק מֹאזְנַיִם נֶחְשָׁבוּ הֵן אִיִּים כְּדַק יִטּוֹל׃

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ סס שומרי הבנית ומסקל בְּנֵי אַבְרָהָם אוֹהֲבֶיךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה זֶרַע יִצְחָק וגוזרס ילרס יְחִידְךָ שֶׁנָּעֲקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל ממזס ולמעלס וְיֵשׁוּרוּן ממזס ולמעס׃

סוד

סוד הק״ם הוא ביאר לרוך ובאן מבאר בקיצור רק מה שצריך לכל הכוונה והוא כי ד׳ מילוקי ק״סהם וכולם הם ענין אחד לך שים בהם הפרש בכל אחד לכל ענינם אחד הא׳ הוא ק״ם בשחרית בקרבנות הב׳ ג״כ בשחרית ביוצר קודם העמידה הג׳ בתפלת מרבית הד׳ ק״ם שעל המטה וכולם ענינם להעלות את זו״ל בסוד מ״ב לתו״ח כדי שיזדווגו וע״י זווג יתכ׳ מוחין לזו״ל כדי שיוכלו זו״ל ג״כ להזדווג לך כפי מעלת המוחין שהם בחים לזו״ל כן הוא מעלת זיווג זו״ל כמו שמתבאר וזהו ההפרש שים בד׳ מילוקי ק״ם כמ״ש והטענין הוא לבר נתב׳ בהקדמה שב׳ מיני זיווגים ים בתו״ח הא׳ הוא בבחי׳ מילוים שלהם והוא לצורך חיות העולמות וזה הזיווג הוא תדיר ולא פסיק רעותייהו שהם ה׳ מ״ן נפסק לא היה קיום לכל העולמות וזה הזיווג נעשה בלי שום פעולה לו בוודאי רק הוא נעשה מליליו והמ״ל שב זה הזיווג הוא ע״י ההוא רוחא דשביק מה בעלה בביאה ראשונה כמ״ש בתריסות בחבורי שגה״ע והשפע שיורד בכל העולמות חיו ממשך מרוס המעלות רק מן מלוים לו״ת עלמם ולכן נקרא זיווג מילון ועוד יש זיווג ב׳ בתו״ח שע״י זיווג זוונג ימשכו מוחין לזו״ל שהם הנשמות שלהם ולזה הזיווג לריך פעולה וכוונת יחודים והעלאת מ״ן וכבר נודע שכמו שהנשמות הלדיקים שהם בחים לזו״ן כוודע אמו מוסרים נשמותיהו למלכות לצורך מ״ן שהם המ״ן שב זו״ל כמ״ש בחבורי הכ״ל ועי״ז הם מזדווגים ומוליחין נשמות כן דוגמתו למעלה שזו״ל שהם הבניס שב לו״ת פנימיותיהם עולה לתוך חיותן בסוד מ״ב ועי״ז הם מזדווגים זיווג מעולה וממשיכים מוחין לזו״ל שהם סוד נשמות זו״ל וזה הזיווג נקרא זיווג פנימי והוא חיו תדירי רק כשזו״ל הם למעלה ים להם הכנה לעלות בסוד מ״ן זו ים זווג זה אבל כשהמלכות למטה בבחי׳ה חזי זיווג זה נפסק והנה בבחי׳ זה הזווג ים בו כמה מילוקים כי כפי כח ההכנה שים בזו״ן להמשיך להם מוחין כן הוא מעלת הזווג והמשכת המוחין כי ים זמן שחין לזו״ל הכנה רק להמשיך המוחין מחילוים עתי״ק שהוא פנימיות דא״ן וכל אלו ההכנות אמו מכווים לעשות בכוונת ק״ם לפי הזמנים כמ״ש לפניך והנה כפי כח הכנתם כן ימשכו להם מוחין וע״פ מעלת המוחין כן הוא מעלת הזיווג של זו״ל כמ״ש הכל לפניך בתר חיטיב :

כבר נתבאר שים לזו״ר ד׳ מיני מוחין ב׳ הם בסוד הקטנות והם מוחין דעיבור דחסון ומוחין דיניקה והב׳ הוא ג״כ בסוד הקטנות לך שקרוי מוחין דגדלות נבד ב׳ בתו׳ הכ״ל והם מוחין דעיבור שני הד׳הם מוחין דגדלות גמורין כמ״ש כבר בכוונת ליליא ותפילין ונבאר עניים והוא כי כבר נודע שהמוחין הם החיות של זו״ל ק״כ הוכרח הוא שיהיו עכ״פ בתו׳ מוחין הפחותין שיהיו תמיד בהם שהם חיות שלהם והוא בתו׳ המוחין דעיבור דחסון וזה ממשך מזיווג לו״ת עלמם מזיווג החילון שהוא תדיר ולא נפסק לעולם וזה הזיווג ק״מ״כ כי הוא נעשה מליליו וכבן ג״כ לא נפסקו אלו המוחין מו״ל ואין אנו לריכין לשום כוונה להמשיך אלו המוחין ואף גלילה שנתבאר כבר שמתחלקין כל המוחין דזו״ר היינו ג׳ בתו׳ המעולים לך בתו׳ זו חיטה נמשכים לך בעת הדרמיטה :

וצריך לתת לידע מה ענין אלו הד׳ מילוקי מוחין והוא כי ים בתו׳ מוחין ובכל אחד מהם שים שהן מרכב בתו׳ דחסונה הוא מוחין ממה״י דחיתן וים בהם ג״כ שים שהן מרכב היינו פנימי ומקיף דקטנות ופנימי ומקיף דגדלות בתו׳ המניה הוא מוחין ממה״י דחכמה וים בהם ג״כ שים שהן מרכב היינו פנימי ומקיף דקטנות ופנימי ומקיף דגדלות והנה בתו׳ המחתונה שבכ לם הוא בתו׳ מוחין פנימים דקטנות דחיתן ואלו המוחין הם נקראים מוחין דעיבור דחסון שים שמתלבן מזו״ר לך בלילה והוא ממשך מזיווג החילון של לו״ת שהיו נפסק ואז אין זו״ר מקבלים שפע רק מחילוית לו״ת עלמם ולא מלמעלה ולכן שליטת הדינין בלילה לפי שהיו ממשך החרה מאריך ולמעלה שהארתם תמיד מכניע הדינים כמ״ש כבר כמה פעמים ולתו״כ כשהאיר היום ונתעוררו כוחות החסד שליטתו כל היום דכתיב חסד לל כל היום ים כח בידינו להמשיך החרה לל זו״ר שיהיו להם הכנה וכח לעלות בסוד מ״ב לתו״ח לעורר זיווג פנימי לצורך המשכת המוחין ולפיכך אמו מכווני בעת שהש״ל בק״ם דקרבנות שיכנסו בז״ת מוחין פנימים דקטנות דתו׳ שבכבר היו לו לך בלילה ועוד ב׳ מדרגות יחד היינו מקיפים דקטנות דתו׳ ופנימים דקטנות דחכמ ולך שנן הרחוי לעלות רק מדרגה ל׳ שהוא מקיפים דקטנות דחיתן לך ממש כוחת החסד שנתעורר הוא מקבל ב׳ מדרגות יחד וחזים לו בכל שיתשיך לתו״ח החרה מדה מפנימיות לריך לנפין שהם מילוית ב׳ דתו״ן ב׳ מדרגות יחד ונם פנימיות דחכמ כנ״ל ותמ״כ בעת שהש״ל בק״ם דקרבנות שיכנסו בז״ת מוחין פנימים דקטנות דחכמ עם ו״ק דגדלות דחיתן ותם לא היה רק ק״ם זו לבד כשחרית עדיין הוא חסר מגדלות דחכמ ופנימיות מן המקיפים דגדלות לכן שנו חומרים פעם שני ק״ם ביוצר קודם העמידה ואז הוא ממשך המוחין דגדלות דתו״ת עם כל המקיפין ולכן הזווג בעמידה הוא זווג עליון שהוא יעקב ורחל למעלה מן המזה שהוא זווג יותר מעולה הרי נתבארו לפניך ב׳ מילוקי ק״ם דקרבנות ויוצר :

והנה שהש״ל בק״ם דקרבנות שיכנסו בז״ת מוחין פנימים דקטנות דתו׳ ופנימי דקטנות דתו׳ שהם הכתר׳ חיטה מסתלק לעולם ובשאר שהוא יום יגדיין לכן נשאר בו עוד בתו׳ אחד והוא מקיפים דקטנות דתו׳ ונס הרשימו דגדלות בי לכן כל היום זמן תפילין כמ״ש בכוונת תפילין לכן בעמידה לך שכבר נתעורר

שער ק"ש

נתעורר הדין שהוא סוד תפלת יצחק עכ"ז אין אנו נריכין לכוונת ק"ש מחמת שעדיין הרשימו של הגדלות נשאר ולכן אין ק"ש בתפלת מנחה לבד בתפלת ערבית שאז שליטת הדינין וכבר נסתלקו גם הרשימו דגדלות שהם סוד הרחמים ובערי רחמים נעלו וכן אנו נריכין להמשך מוחין מדאיש ע"י כוונת ק"ש לך בחצר שעדיין לא שלטו החיל כי אין שליטתן אלא בלילה ממש לכן אינם מסתלקין עדיין המוחין לגמרי אלא נשארו בו עדיין ג' מדרגות הנ"ל בחי' התחתונה שהוא פנימיות דלת"ת וזה מקיפים דלת"ת ואין אין בו כח להמשך החדה לחו"ת אלא מקיפים ת"ת ולא מחו"ן כמו בקרבנות היינו בכוונת דקטנקות דלת' וא

שער קש

עכ"ז עדיין לא נשתלמו בכל השלימות רק שנכנסו בו רשימו דמומין ולא מומין גמורים אבל עתה שנכנסו בו מומין גמורים והיינו מומין דעיבו' שני שע"ז הוא עולה נסו' מ"ל עם נוקבי' היינו נוקבי' לנור' מ"ל לחיות ז"ל לנורך מ"ד לאב' והנה עתה נכנסין בו מומין פנימי' דקטנו דאב' ומקיפי דקטנו דאי' שהם ב' מדרגו' יחד כמ"ש למעלה ומבואר כי מומין דאי' פנימיות הם מילוי של שם אד"י כזה ש"ין דל"ת יו"ד הרי המלוי לבד בני' ת"ק שהוא ב' לחיות ש"ר מיארלא כי לימת עד הוד לחפשטות שבא ה"ס ז"ל שכל לאחד הוא עשר ועשר מעשר הרי ת"ק בסוד מהלך עץ החיים ת"ק שנה כמ"ש במיבורי שנה"ע והמקיפים דלימת הם סוד להי"ה ומילוי מילואין זו מ"ש לחותיות כמ"ש והם סוד ג' לחותיות לאי"י מיארלא ומומין פנימי' דאבא הם ג' שמות יה"ו כמ"ש בכוונת תפילין והנה בפנימיות הם רק ג' מומין והמקיפין הם ד' כמ"ש בסוד ס' של תפילין שהוא בב' רישין וד' רישין והנה הג' מומין פנימים הם ג' יה"ו והנה יו"ד פ' יו"ד הוא ת' ה"ה פ' ה"ה היא ק' הרי ת"ק והוא ב' לחותיות ש"ר מיארלא והם מלייר יה"ו כזה יוד: בני' ל"ק ועם ג' לחותיות בני' מ"ל והוא לאי"י מיארלא והמקיפי' הם ד' והם ד' שמות של י"ה ל' ביודין כזה יו"ד ה"י ואם תכה יו"ד בה"ה הוא ס' הת' בהה"ן כזה יו"ד ה"ה ואם תכה יו"ד בה"ה בני' ר' הרי ש"ר מיארלא הנ' בתלפי"ן כזה יו"ד ה"ה בלי הכתה הוא בגימ' כ"ו הד' י"ה פשוט בלי מילוי הוא ט"ו ועם כ"ו בני' מ"ל והוא נני' לאי"י מיארלא הרי כל המומין דאר"ח נרמזין בשלת ישרא"ל לבד שאין עדיין נכנסין בו מקיפין דאבא עד כוונת אחד שעתה נכר נעשה לו הכלה שיוכל לקבל אמ"כ המקיפין בכוונת אחד וזה ההכנה הוא שמקבל מז"ח עתה בשלת ישרא"ל החדה ממסך וגבורה דאבא עילאי' וממילי' מקבל אחדה מכל עשר ספי' של ישרא"ל שבא שהוא למטה מאבא עילאה כמבואר בהקדמה וזה שמבואר בזוהר שזה השלה ישרא"ל רומז ליישרא"ל שבא היינו בזכר ז"ח שנק' ישרא"ל זוטא בסוד נער ישרא"ל ולהובהו והוא מקבל עתה מחו"ב דאבא עילאה הנרמז בשלת ישרא"ל ההוא ש"ר ח"ל ש"ר סוד הגבורה שממנו יניקת הלויים המשוררים כידוע וח"ל הוא אם"ד וכיון שהוא מוסך החדה מחו"ב דאבא עילאה משלים הוא מקבל החדה מכל העשר ספי' של ישרא"ל שבא' הרי נתבאר לך ב' תיבות שמע ישרא"ל ועתה נבאר ב' תיבות ה' אלהינו ה':

יהוה אלהינו יהוה

הנה אמר שנקבלו זו"נ החדה מז"ח והוא היה מן זווג מלויות של ח"ח שהוא זווג ישרא"ל שבא ותבוב ע"י כוונת שמע ישרא"ל כמ"ש לעיל עתה נריכין לעשות הכנה לח"ח עילאין שיהיה להם זווג פנימי לצורך הולדת הנשמות ומומין דז"נ שזה הזווג היו תדיר וצריך לעשות להם הכנה ע"י כוונתינו כמ"ש למעלה וההכנה הוא להוריד להם החדה מפנימות צריך למזל הת' של דיוקנא דח"ח שהוא מוכר שסד וממזל הי' למזל הי"ב שהוא ונקבא שבא מצ' מזלות אלו מקבלים מח"ח כאמרתן כי זווג המיוחד שהוא לצורך חיות העולמות לית נריכין לקבל החדה מלמעלה והוא תדיר ואין לנו נריכין לשום כוונה לך זווג הפנימי נריכין לקבל החדה מלמעלה והוא שנעשה להם הכנה ע"י כוונתינו ואז יורד החדה מן ב' מזלות הנ"ל לדעת אבא ומדעת אבא ליסוד אבא ומיסוד אבא ליסוד לימת והחדה ההיא תוא סוד ג' שמות הוי"ה אהי"ה הוי"ה ולכן צריך לכוין בתיבות ה' אלהינו ג' תיבות ה' אלהינו ה' יהו"ה אבא מקבל ממזל הנ' הוי"ה במלוי יוד"ין אלהי"ן לימת מקבלת ממזל הי"ב שם אהי"ה במלוי יודי"ן יהו"ה הוא הדעת עליון המתפרדים יחד והוא ג"כ הוי"ה ביודי"ן והנה ג' שמות אלו עם התותיו' וג'שמו'והכולל בני"ם מ"ח שמ"ע ח"ם מן אחד כמבואר בזוהר והנה בכוונה זו רק הכלה שמקבלים החדה מפנימית צריך כדי שיזדווג אמ"כ על ידי כוונת אחד כמ"ש לפנינו:

אחד

עתה צריך לכוון שיזדווגו יחד ז"ח עילאין זווג פנימי להולדת הנשמות והמוחין דזו"נ והנה כאן במלת אחד"ד צריכין ג' כוונת הת' להעלות ז' כ' בסוד מ"ל לאו"ח ונשמתינו עשתה כמ"ש הב' לזווג ז"ח עילאין הנ"י פנימי להולדת הנשמות ומוחין דזו"נ להוריד המוחין ע"י הי"ה דאו"ח לזו"נ כמ"ש כל ל' בפני עלמו:

תחלה

נבאר סור עליות המ"נ הנה מיניקו שקרוק הקב"ה ליישרא"ל בניס אתם לד' אלהיכם ופעמים קורא אותם אתים דכתיב למען ילמי ודעי והסוד הוא כמו שבארנו בכר כי ים ה' בחי' נשמה שהם נפש רוח נשמה היה יחידה מא"ק ואין מי שיזכה לאותה בחי' כמ"ש בשגה"ע אך לד' בחי' הנשתריס יכולין לזכות ע"י מעשה המצות ועסק התורה וכוונת יחודים והנה אלו ד' בחי' בתים מד' אותיות הוי"ה נפש מלכות סוד ה' אחרונה רוח מז"ח סוד ו' נשמה מלימת סוד ה' ראשונה היה מאבא סוד י' הנה בבחי' נשמה וחיה של ישרא"ל הרי הם ממש בתים לזו"נ כי זו"נ עלמם הם ג"כ בניס לאו"ח כנודע ובבחי' הנפש ורוח של ישרא"ל הם ממש בניס לזו"נ וזהו בניס אתם ליהוה אלהיכם סוד זו"נ והנה כתיב תנו עוז לאלהים וכתיב אלהים נעשה חיל והכוונה שגם העליונים צריכין עזר מתתאים והם סוד הנ"ל שעולים זו"נ וגם נשמות של ישרא"ל למ"ש לאו"ח לצורך הזווג והנה בעונינו לא די שלא נזכה לב' בחיות נשמה חיה להיות אתים לזו"נ לעלות עמהם בסוד מ"ש לאו"ח לא לא הלואי נזכה לב' בחי' נפש ורוח להיות בניס לזו"נ כדי שיוכלו נשמותינו לעלות בסוד מ"נ לזו"נ ולכן צריכין לו כוונת בד' לאחד לקבל עליונו ד' מיחות ב"ד שהם סקילה שריפה הרג וחנק ואז נקרא בעל תשובה נמור שם מקבל עליו ד' מיחות בלב שלם ועי"ז מתקן מה שפגם בד' לאותיות הוי"ה כמ"ש במקומו וכתיב שובה ישרא"ל עד ה' אלהיך שע"י התשובה יכול להשיג עד או"ח סוד ה' אלהיך ואז עולים נשמותינו עם זו"נ

שער קש

בסוד מ"ב לתו"ק ולריך לכוין בשלת אחד שהוא ת"ח ד' ת"ח ז"ת אח למלכות דכתיב אחותי כלה והוא כלול ממ"ס אב"ד אב"ג אח"ס הי"ה ד' הוא סוד מלכות שהיא העשירית ונקרא דל"ת מלטון דל"ה ועכ"ה כשהוא והיא עומדת נגד תנה"י אל ז"ת ד' מדות שיעל' יחד עם נשמות יהו למ"ב לתו"ק ולריך לכוין בתיבת ת"ח ש:וא שם הוי"ה בשלוי תלפי"ן שהוא שם מ"ה שהוא ז"ת כנודע ובד' של אחד לשם אדני"ו בשלוי שעולה בני' תרע"ח מרגוס של שער תרע"ח כי זה השער לבוא אל המלך הוא ת"ת שהוא בשלכות כנודע וחכוין שעתה היא מקבלת השלוי הזה של אדנ"י ע"י שם ס"ג שהוא סוד המ"ב דהי' כנודע והכוונה כי המלכות נקרא שמ"ר סוד ש"ך דיוים כפולים בני' תרע"ח כשלין אדנ"י בשלוי והוא סוד ד' דאחד הרומז לאלו ד' לותיות יוד"י הרי שחבאר לך כוונת אחד בסוד עליות המ"ב:

ועתה נשאר כוונה הב' בסוד הזווג של אר"ת ע"י המ"ב בשלת אמ"ד והוא שלריך לכוין בשם הוי"ה שהוא בחכמה ובשם אהי"ה שהוא בבינה ולשלבם יחד להיותם אחד כזה **יאהדוניהי** והוא סוד זיווג של אר"ת עילאין זווג פנימי להולדת הנשמות ומוחין לזו"נ והכי ב' נשמות אלו ע"ה בני' מ"ל וזהו בחלהים נעשה חי"ל והוא רומז בשלת אחד בלשון זה **אחד** שהוא בני' מ"ל ולריך לכוין להמשיך טפת חכר מחכמה שהוא שם ע"ב בני' חכר לחיות' חמש הטיפ' כשיכוין מן הזכר לין זו לשון רק כללות בכח ולא בפועל אמ"ש הטפה מלטיירת בתוך הנקיבה ולכן חכוין כי אחר שבאה טפה אל לחיות שם מלטיירין הר' לותיות של הוי"ה ונעשים מהם ד' שמות גמורים שהם הד' מוחין שלריך כמ"ש לקמן הרי נחבאר כוונה הב' בשלת אמ"ד שהוא סוד זיווג אר"ת עילאין זיווג פנימי כנ"ל:

ועתה נשאר כוונה הג' להוריד המוחין בזו"נ ע"י נהי"ו דאו"ח והוא כי אחרנו שהטפה מלטיירת בתוכה ונעשה מהם ד' שמות גמורים והם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והם מחלבשין בתוך הי"ה דאו"ח ובלבושים הנ"ל אך תדע שעתה בק"ש עדיין חיון נלכשין כל הד' מוחין דבחולם דאו"ח רק ו"ק דלחיונא לבד ב"ה חיים נלכשין עדיין רק בברכת אבות כמ"ש בחקומו ועתה נלכשים ו"ק דלחיונא שהם ב' פרקין אחתין דהכ"י דבחיה שהם ו' פרקין כנודע בהקדמה ומשם כי יסוד חיים קנה ולא נחשב כולו רק לפרק א' כנודע עכ"ן בחאחר שחורות חיים' נעשים לבוש לאורות חבא ויסוד חבא נחשב לב' פרקים שהוא חרוך כניודע לכן כשוב כלין לב' פרקין חחתין לו' פרקין והכן והב' פרקין עילאין נשארו למעלה בסוד אור מקיף כי עד ין הנ"א רק בסוד ו"ק שהם מב"ח נה"י וחב"ד אין לו ולריך לכוין שחוחן המוחין נלכשין עם הלבושים שלהם ומוד המוחין הם ד"ם ד"ע ב"ן ג"ר ומלוי חלפי"ן יודי"ן הי"ן ומילוי יודי"ן הם ב' והלבושים הם ד"ם אהי"ה ג"כ עד"ן ממשוחר כבר בכוונת הפילין והם ב' מוחין של מו"ב היינו ד' יה"ו הם אות החכמה שכל אות כלול מד' וד' אהי"ה הם הלבושים וכן הוא בשות בינה ואות חסד וגבורה הם ד' שמות אהי"ה והם בחילוחם כמ"ל והם ד' בחסד וד' בגבורה הרי הם י"ו שמות ותכוין בשלת אמ"ד כי ת"ח שהוא ז"ת נלכשים בו עתה ד' מוחין וזהו ת"ח ד' ולפי שחותם ד' הם י"ו לכן הד' גדולה ונכתב האר"י ז"ל שלריך להיות הד' גדולה וגבה כערך ד' דלת"ן קטנים ולכתורה חבין שהוא נגד מה שכתבתי בחיבורי שנה ע"ש לך לם חבין היטיב הכל עולה לקנה א' לחמ"כ לריך לכוין להוריד המוחין מן ת"ח שהוא ז"ת לנוקבי' סוד ד' לך עתה לריכה למודעת רבה והוא סוד קבלת הסימנים של לאה שרחל והוא כי כבר נחבאר שים שני כסים לז"ת סוד לאה ורחל וכבר נת' כי לאה היתה ספירה ממש רק החרה עלמת מן החרה מלכות היא והיא עומדת מלמעלה לחחורי ז"ת נגד ד"ם שלו שהם דעת חסד גבורה ושלים ת"ת ולכן נקרא דל"ת והיא היתה מחמעטת משיעור זה רק לפעמים שהיא נגדלת גם בכל שיעור קומות ז"ת כמ"ש כבר לבל רחל היתה ספי' ממש ספי' העשירות מן העשרה ספי' שבחילות ולפעמים היתה יורדת כבר לה ונחב' שלפעמים היא נגדלת בכל קומות ז"ת ולפעמים נחמעטה בסוד נקודה ל' וט' ספי' לוקחת לאה כמשואר כבר והכה המ"ל חיתה כי גם ע"י הבניס כמ"ש ולכן חין לאה עולה בסוד מ"ב רק רחל שהיא ספי' ממש והיא עם ז"ת בניהם ממש של אר"ת והכה עדיין רחל עומדת בסוד נקוד בהיכל לחבה דבריאה והיא חיתה יכולה לעלות בסוד מ"ב רק הכ"ס שבלל' שהם עתה בה מרחל כ"ל הם עולים ולכן לאה מקבלת עתה המוחין והוא בפקדון חלילה לנורך רחל לחר שע"י חפלחיהו חעלה למעלה בחילות ובשם פרלוף שלם חקבל הוא המוחין אך מעט הלרה היא יורד למטה גם לרחל כמ"ש בבוחת בשבמל"ו והכה עתה בד' של לחד חכוין להשלים כתר של לאה בחופן זה כי הנה לאה חיתה מקבלת מן המוחין עלמן רק מן הלבושין שהם ד"ם אהי"ה במלוחן והנה עתה בד' דלחד חכוין שהיא מקבל מד' חלפי"ן של ד' מלוחי אהי"ה והם בני' מד"ח בסוד מד"ח ימי מה היו ומזה נעשה הכתי של לאה ועדיין לא נשלם עד מלכוחו כמ"ש לקמן והשלר שהם ד"פ הי"ה במלוחן בני' עקב כשלר לנורך שלר פרלופה ומזה נעשם כתר רחל בסוד עק"ב עכוה ירלח"ה כמ"ש בהקדמה ומשם כי עקביים של לאה נלכשין בכתר רחל והנה במלת אח"ד היא מקבלת רק מד' חלפי"ן פשוטין והמילוי נלכש אח"ן במלת מלכוחו כמ"ש והוא סוד ד' דאחד הרומז שלאה מקבלת מן ת"ח שהוא ז"ת ד' חלפין פשוטי' של ד' אהי"ה הרי נחבאר לך סוד שהה חיבות של יחוד שמע ישרחל שו"ק של הי"ו דביחה והם ו"ק דבדלות דאי' נלכשין בו"ק שהם מב"ח הי"ו דז"ת והנה קודם שנלכשים אלו הו"ק דבדלות נלכשו אחלה כל

המקיפי'

המקיפי' דקטנות דאבא ג"כ במלא אחד ועתה נאחר כוונת בשכמל"ו:

בשכמל"ו אחר שכוונת במלא אח"ד בד' דאח"ד שנעשה הכאחר של לאה מן ד' אלפי"ן פשוטין כ"ל והד' גדולה רומזת שהם ד' פ"ד שהוא י"ו ועתה במלא ברוך שם כבוד שהם המומין עצמם של לאה וכבר נאבאר שהמומין הם ג' והם ד' דעת מכמה בינה הם ג' לקח שהדעת כולל ב' מומין שהם חסד וגבור' כמ"ש בכוונת תפילין ולכן הם ג' תיבות והם רמזוין ד' מומין כי כבר נאבא' כי הד' מומין של לאה הם ד' אחי"ה במילואיהו ב' גיודי"ן וא' בלאפי"ן וא' בהי"ן והם ג' הי' מרי"ן והנה כבר הסרנו מספר י"ן בכוונת ד' גדולה של אחד ונאחר ת"ר וממנו נמשך ת"ר אלף בשמות של ישראל והוא במספר ג' תיבות ברו"ך ש"ם כבו"ד שהרי כי ד' מומין נרמזים בג' תיבות והנה ר"ת של אלו ג' תיבות בני' כ' אחי"ה דיודי"ן שהם ב' מומין דחו"ב שהם העיקר ולכן נרמזים בר"ת והב' אחי"ה הנאחרים הם בשאר לותיות של ג' תיבו' אלו עם י"ו הגי"ל והם דרך כלל בתוכן זה ברו"ך הוא האכמה ש"ם הוא הבינה כבו"ד הוא הדעת והוא כולל ב' מומין שהם חסד וגבורה מלכותו מל כו"ת ו' וכאן נגמר הכאחר דלאה בתיקונה וגם הכנה לכאחר דמלכות דרחל וכאחר לאה נגמר כאן ע"י ד' אלפי"ן עם מילואיהן בני' מדת כי"ל ונאחר כי"ן ממלת מלכותו רומז לשם ב"ן עם ד' לותיות הנחרשים וע"ה בני' כי"ן והוא סוד מ"ב של רחל שעתה מקבלת האחה והכנה ע"י אלו' תיבות של בשכמל"ו שאוכל אח"כ לקבל המומין עצמן שלה והמומין של רחל הם מומין גמורים שמקבלת מפגימות ז"ת ולא הלבושין כמו לאה כמ"ש בכוונ' תפילין בסוד הפסוק עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו והנאחר' שמקבלת עתה רחל היינו שיורד מן אהי"ה האחר' והם י"פ אהי"ה כי כל מוח כלול מעשר ו"פ אהי"ה בני' ליק"י שיורד למטה בבריאה אל רחל ולפי שהיא שם בסוד נקודה ויש שם קליפות לכן צריך לומר בחשאי מכ"ש אחמי"ת המילוי ס וז"ש לק"י קדרה שמביאין לה עבדיה הם ישראל בחשאי הרי כבר קבלה לאה כל האחרת ד' אלפי"ן שהם בג' מד"ת ונשאר ד"פ הי"ה במילואין שעולה בני' עקב לצורך ז"ת שלה ולצורך רחל שמקבלת מז"ת שלה הרי נשלמו ג"ר של לאה שהם חב"ד שלה ועתה צריך להשלים לה הז' ת ולכן צריך לכוין במלא לעול"ם לאחוריים של ס"ג שהוא בני' קס"ו ועם י' לותיות של ס"ג הרי קע"ו בני' לעולם והם נשכיים בז"ק שלה כי ו"ק נקר' עולם כנודע אמ"ל מכוין במלא עול"ד של המלכות של לאה שהוא בית ועוד לכל הכפי' שלמעלה והנה נאבאר שסופו נעוץ בתחלתו בסוד עקי"ב שנו"ס ירמיה ס' ומאחר שנגמר כל פרצוף לאה לצורך לגרמז לכאחר רחל והנה נרמז ג"כ במלא וע"ד כי כבר תמרנו שנאחר ד"פ הי"ה אהי"ה לצורך רחל והנה ד"פ הי"ה בני' פ' שהוא בני' וע"ד והוא לצורך כאחר רחל והמלוי של ד' הי"ה הוא לתיקון אחר פרצוף דרחל לבל עדיין לא נרמז כאן רק נרמז הכאחר שהוא בסוף פרצוף לאה הרי נאבאר לך כל

כוונת ק"ש על נהון

ומחזור לענין תפלה

לריך לומר בשמחה ויבא בקול נעים שזיכנו ליחד שמו הגדול

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבְּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵכְךָ וּלְרוֹמְמְךָ וּלְהַדֶּרְךָ וְלָתֵת שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לְשִׁמְךָ אַשְׁרֵינוּ מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרָלֵינוּ וּמַה יָּפָה יְרוּשָּׁתֵינוּ אַשְׁרֵינוּ שֶׁאָנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל יוֹם בְּאַהֲבָה:

צריך לסגור עיניו בידו הימנית לפי שעדיין רחל למטה בבריאה בסוד נקודה חמת והיא בסוד עולימת שפירת דלית לה עיינין ובסוד עיינין הם סוד הגוונין שלה והגוון הם בסוד דין וחמד ורחמים שהם ג' קוים שלה ועדיין אין לה קיום רק נקודה ת' ולכן צריך לסגור עיניו בידו להאיר לה מן הז"ת שהוא נוטה לימין כידוע וממנו יאירו הגוונין שלה בסוד שאמרו רז"ל עוקץ ת' יש בכרכי הים כיון שמאיר עליו השמש מתחפך לכמה גוונין כמ"ש בסוד זה בדיבורי שבה"ע:

וצריך לכוין לקיים מצות עשה של ק"ש

שְׁמַע תכוין שהוא שם ע' שם הוא ד"פ ע"ב בתופן זה יו"ד ה"י וי"ו ה"י הוא ע"ב יו"ד ה"י וא"ו ה"י עם י' לותיות הוא ע"ג יו"ד ה"ל וא"ו ה"ל הוא מ"ה ועם הוי"ה פשוט הוא ע"ל הרי ג"פ ע"ב י' י"ן יה"ו היא ג"כ ע"ב הרי ד"פ ע"ב בני' רפ"ק ועוד י"ד ה"ס בני' ב"ן עם רפ"ק בני' ס"מ גם שד"י הוי"ה גי' ב"ס והוא סוד מלכות שהיא מצרפת את הילולות שנפלו בקליפות ע"י שמקבלת האחה מן ז"ת דאי' כל אחד כלול מעשר הוא פ' והיא סוד ע' גדולה של שמ"ע ותכוון לסם ס"ג שהוא בז"ת דאי' ותסיר ד' לותיות שהם פנימיות ס"ג והוא יוא"י רק ד' כוללים נשאר ס"ט ועי"ה היא ע' גם תכוין

שער קש

לפס ב"ן שיש בהם ה' ידות בגי' ע' וכשאר ג' וי"ן בגי' ק"י ועם ב"ן הוא ע"ן והם ג' כוונת בחוש ע' ק' כלי המקבל מ"ב במ"ב עלמן ג' רומז דמעלה מ"ב כמ"ש למעלה בתריכות :

יִשְׂרָאֵל תכוין כי ז"ק שהוא ישראל זעזע מקבל האהרה מישראל סבא ע"י שהוא מקבל ממו"ג דלפצ עילאה ס"ר משמלכא ק"ל מיניעה הוא ישראל ועתה נכנסין מקיפים קטנות דלימ' מפנימו' קטנות דלפצ ולכן לריך לכוין למילו' שהוא י"ן ל"ת ו"ד בגי' ס"ר ולפס אהי"ה במלוי ומלוי דמילוי כזה אהי"ה אל"ף ל"מ יו"ד ה"א אל"ף למ"ד פ"א ה"א אל"ף יו"ד ו"ו דל"ת ה"א אל"ף ים גו מ"ן לותיות בגי' אל"י מישראל הרי ישראל :

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה תכוין כי יהו"ה שהוא לפצ מקבל האהרה ממזל הם' שהוא נוקר מס"ד והוא סוד ו' דל"ת והוא סוד ה' דאלהינו הוא לימ' שמקבל ממזל הי"נ שהוא ונק"ה סוד ה' דאלהינו והם סוד ב' שמות הוי"ה אהי"ה יהו"ה הוא הדעת המחברים והוא סוד ו' דאלהינו והוא המצוינ בסוד **וְאַהֲרֹן וְחוּר** והוא עדיין זווג מילון לנורך חיות העולמות והוא הכנה לעליות מ"כ :

אֶחָד ז"ת נקרא ל"ת והוא סם יו"ד ה"א ו"ו ה"א ונוקבי'שהוא לפה סוד ה' דאחד והוא סוד אדנ"י במלוליו כזה אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד ואחלבי' בסם יהודה"י ותקבל עליך בלב שלם ד' מיתות ב"ד על קדושת שמו לתקן הפגם שפגמת בד' לותיות הוי"ה ועי"ז חעלה נמתתם עם זו"נ בסוד מ"נ לעו"ל ותכוין לסם ס"ב שהוא יו"ד ה"י ו"ו ה"י שהם סוד מ"נ דלימ' ותכוין לפנימות הסם שהם ד' לותיות יו"ד ה"א ו"ו ה"א בגי' ל"ל שם הסמך למתק הדינין שבאדנ"י שהם ס"ך דינים כפולים וע"י שם זה של לל נמתקים ונעשה אדנ"י במלוליו כנ"ל שהוא בגי' ב"פ ס"ך ול"ל בגי' אדני במלוי וזו"ן יזדווגו לו"ל זיווג פנימי ע"י התרה שמקבלי' מן מזלות נוכר ונקה והם ב' שמות יהו"ה אהי"ה ומתחברים ע"י הדעת ומתיחדים ב' השמות בסוד **יאהדוניהה** וממשיך הטיפות חסד מן פנימיות לריך שהוא סם יו"ד ה"א ו"ו ה"א לדעת דלפצ ומדעת ל סוד ומיסוד לפצ ליסוד לימ"ל והם מלטיריין ונעשו ד' מוחין מקיפי קטנות דלפצ והם ד' מוחין שהם ד"פ ס"ה סי"ו יו"ד פעמים ס"י בגי' ם' יו"ד פ' ס"ה בגי' ר' הרי ש"ך והם ב' מוחין מו"ג ומוח הדעת שהוא כולל ג' מוחין מו"ג הם יו"ד ס"ל בגי' כ"ו וי"ה פשוט הם בגי' לל"י הרי נכלם שם ישראל והם סוד ג' אלהי"ם שהוא במלוי יודי"ן בגי' ם' ותקוריים בגי'ר' הרי ש"ך ותקוריים תקוריים ים בהם מ"ש לותיות כמנין לל"י ולמ"ל נכנסין שם קטנות דגדלות דלימ"ל המוחין עם לבושיהן שהם **יוֹד הֵ' וָי"ן** מוח חכמה ולבושו **אל"ף ה"י יו"ד יוד יו"ד ה"י וא"ו** ומוח בינ' ולבושו **אל"ף ה"י יוד יו"ד ה"א וא"ו** מוח חסד ולבושו **אל"ף הה"א יו"ד יוד יו"ד ההוי"ן** מוח גבור' ולבושו **אל"ף הה"א יו"ד יוד יו"ד הה"ה** וכל זה הוא מוח החכמה כי כלל כלול מכולם וכן הוא במוח בינה ומוח הדעת הכולל ב' מוחין מו"ג הם **א א א א** מד' הרי ד' פ"ד בגי' י"ו ולכן היא גדולה ועבה כשיעור ד' דלתי"ן קטנים שהם בגי' י"ו :

בָּרוּךְ תחה תכוין למוחין עלמן של לפה היינו לבושיהן של המוחין שהם ג' חב"ד והם ד' שהם מ"ב מ"ג כי הדעת כולל ב' מוחין מו"ג ולכן תכוין במלת ברו"ך שהוא מוח החכמה :

שֵׁם והוא לבוש ולא מוחין נמורים והוא סם **אל"ף ה"י יו"ד ה"י** ס"ס הוא לבוש למוח הבינה שהוא סוד **אל"ף ה"י יו"ד ה"י**

כְּבוֹד כבוד הוא סוד מוח הדעת שכולל ב' מוחין מו"ג והם ב' שמות שהם **אל"ף הה"א יו"ד ה"א אל"ף הה"א יו"ד הה"ה**

ואלו הד' מלוחי אהי"ה כשתפרי' מהם י"ו שכבר לקחה חותם לכתר שלה ישאר מ"ר בגי' ג' תיבות ברוך שם כבוד :

מלכותו

מַלְכוּתוֹ הוא סוד מלכות ו' והכי עתה נגמר כתר למה ע"י ד' מלוחי לפפי"ן שהם בני' מדת ונצח מן ד' מילואים המ"ל כמנין עקב לעור ז"ת שלה ולעורך רקל ועתה יורדים י' לפי"ה בני' ליקי קדרה לרחל ולכן לריך לעשות תמונה ברחמו שירכין רחמו למטה להורות על ירידת מכתר דלמה התרה זו לל רקל וע"ל בחמלי :

לְעוֹלָם עתה נשלמו הוי"ק של למה שם מנ"ת הי"ה ע"י שלה ע"י תמוריית של ס"ג שהם תמורי ז"ת דלפי"ה שמשם קבלת ו"ק דלמה והיינו

יוֹד וָוֹד הֵ"י יוֹד הֵ"י וָאו וָוֹד הֵ"י וָאו הֵ"י

שהוא בני' קס"ו ועם י' לותיות של ס"ג עלמו הוא קט"ו בני' לעולם :

וָעֶד עתה נשלם מלכות דלמה שהיא בית וועד לספי' עליונות וכיון שנשלם מלכותו דלמה שהיא סוד עק"ב עלמו מיד נעשה הכנה לת"קון כתר דרחל שהוא סוד ירק' ס' והוא מן ד"ש הי"ה במילואן . שהד' דלפי"ן לקט' למה לכתר שלה וכפ"ד פ' הי"ה בני' וע"ד לבת' רחל והמלוי של ד"ש הי"ה הוא לבת' בניו :

כתב רמ"ל שביום השבת שמאריס לבת לבה"ל ולפעמים מאריכין בפיוטי' ובמיגונן ולמיהם מיבעי שלא יעבור זמן ק"ש לכן יקרא עת ק"ש קודם הקדכות בק"ש פרשה ראשונה ויכוין שהם ס"ו יעבור זמן קריאת שמע יעלה ק"ש זו לשתת מוכת ק"ש ויוצא בזה :

וְאָהַבְתָּ אֵת יהוה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֶיךָ וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :

אַתָּה הוּא קוֹדֶם שֶׁבָּרָאתָ אֶת הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא לְאַחַר שֶׁבָּרָאתָ אֶת הָעוֹלָם
אַתָּה הוּא אֵל בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה אֵל לְעוֹלָם הַבָּא קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל עַם
מְקַדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָמֶיךָ וּבִישׁוּעָתְךָ מַלְכִּינוּ תָּשׁוּב וּתְרַחֵם וְתָרוּם
וְתַגְבִּיהַ קַרְנֵנוּ לְמַעְלָה וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּקָרוֹב לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בָּרוּךְ אַתָּה יהוה
מְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּרַבִּים :

אַתָּה הוּא יהוה אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּבָאָרֶץ מִתָּחַת וּבִשְׁמֵי שְׁמֵי הָעֶלְיוֹנִים
אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים קְבֵץ נְפוּצוֹת
קוֹךְ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים
לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְשִׁמֵי הַשָּׁמַיִם אֶת הָאָרֶץ וְאֶת
הַיָּם וְכָל אֲשֶׁר בָּם וּמִי בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה
תַּעֲשֶׂה וּמַה תִּפְעָל אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם חַי וְקַיָּם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ
הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ וְקַיֵּם לָנוּ יהוה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי
צְפַנְיָה חוֹזֶךָ בְּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבְעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה
בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יהוה :

וידבר יהוה אל משה לאמור : ועשית כיור נחושׁ וכנו נחושׁ לרחצה ונתת אותו בין
אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת
רגליהם

תפלת העשיה

רגליהם: בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימותו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדורותם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה היא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתרחם עלינו ותמחול לנו על כל חטאתינו ותכפר לנו על כל פשעינו ותבנה בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך קרבן תמיד במועדו שיכפר בעדינו כמו שכתוב בתורתך על ידי משה עבדיך כאמור: כל פ' קרבנות צ"ל מעומד

צריך לכון ג' שבחמירת פ' התמיד יעלו פנימות ג"ר דעשיה ועשו מיוחים לחיצוניות דג"ת דילידה ופנימות ג"ת דילידה נעשו מיוחים לנ' תחלתי דילידה ובן ממדרגה למדרגה עד שבכלל עולם נעולם עד ל"ס וז"ס קרבן שמקריב את העולמות ומקטרן יחד:

וַיְדַבֵּר יהוה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צַו צריך לכוין בתלת ל"ו כי בעולם העשיה שולט שם ל"ל תחת"י בני ל"ו והכה עד עתה היה י' ניצוצות קדושה על י"ם דעשיה מבולעי' בין הקליפות דעשיה והם קליפות קטנות עכו"ם ממש שהק' ל"ו כמארז"ל אין ל"ו חלק עכו"ם ממש ועתה עולים הנצוצות קדושה מן הקליפות ונפרד ממנה והקליפות נכנעים:

אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד: אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם וַעֲשִׂירִית הָאֵפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין:

עוֹלַת תָּמִיד הנה תדע כי כמו שים סוד מול"ע בקדושה שהוא סוד מולעת יעקב והוא סוד החסד שבגבורה שהוא סוד שו"ר מ"ם בני' תול"ע והוא מתעורר בכל יום בבוקר ומכניע את התולע הנמצא שבמ"ם שהוא מתעורר ג"כ בכל בוקר לעו"מ לחדש בריבו והוא סוד המועד והוא יונק מדיבי המוקצה של לחה ורחל ועתה נת מתקו הדינין שלהם ע"י ד' אלפין של ד' אה"ד שמקבלת לחה ו' אה"ד פסוט שמקבלת רחל והוא סוד עול"ת חמי"ד עולת לוחות מול"ע שמי"ד הוא חמי"ד דאלפי"ן והיה של תמיד רומז לי' אה"ד גם תמיד ע"ה בני' ג' אה"ד במלוי יודי"ן אלפי"ן הה"ן ולריך לכו ן לסם אב"ג יתי"ן שהוא סוד מסך שבגבורה לפיכך הוא עול"ת תמי"ד כמ"ש לקמן בסוד סם מ"ב שהוא עולה ולא יורד.

הַעֲשֵׂה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוה וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיהוה:

צריך לכוין בתלת שסה ריים ניסא ס"ה רומז לעליות העשיה של הילידה ר"ת רומז לעליות הילידה של הבריאה נימוח רומז לעליות הבריאה של התילולות ליהו"ה רומז לעליות התילולות ל"ס והוא דרך כללות לכל בדרך פרטות העל' מנ"ך דעשיה לנ"ת דילידה ומנ"ח לנ"ת ומנ"ת לנ"ר עד ל"ס גם לריך לכוין למתק הדינים בסוד מזרחם של מוסף ז"ת בסוד הריים והוא נקרא ים טהור והוא ממתק לכל הדינים וממתק: ופמט

תפלת העשיה

וְשָׁחַט אוֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפוֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

ענין פיטום הקטרת שים בו י״ח סממנים הוא זה כי ק דס מטע לדה״ר שהיו כל העולמות במקום אחד כפי התאילות הרשמון היה רק ניזון ל׳ של קדושה מאור המלכות דעשיה מתלבש בקליפות שזו הוא חיות שלהם בסוד ומלכותו בכל משלה ולא היה שליטה לקליפות שהיו ככתוב תחת קדושה וזה הניזון לא נסתלק מהם לעולם עד בינת המשיח ס״ז נאמר בלע המות לנצח שזו יסתלק מהם זה הניזון וישתדו מתים ולא רוח הטומאה יעבור מן הארץ לאמר שחטע לדה״ר וירדו כל העולמות למעט ממקומן כמ״ש בסער תיקון מלות ז״ל ירדו ג״כ עשרה ניזולות מכל עשרה ספי׳ שבמלכות דעשיה לתוך הקליפות וגם ניזון אחד מאור המקיף ונעשה מקיף להם וזהו מוספת חיות של הקליפות וע״ז יש להם כח לשלוט בעולם הרי הם י״ח ניזולות קדושה שנבלעו בקליפות וזולת החיות שלהם ומזון הי״ח מסתלקין ע״י כוונת פיטום הקטורת שים בהם י״ח סממנים ולכן אמרו ז״ל שהקטורת מסלק המגפ׳ כי לאחר שמסתלקים מהם כח התוספת חיות אין להם שליטה וככתוב מתת אלקדושה והכה יניקת קליפות הוא רק ממזון דקטנות שהם בסוד שמות אלהים שהם נדחין בגרון דז״ל ג״פ אלקים בני גרו״ן ושם הטורידין שבהן הדמים סוד הדינים שמהם יניקת הקליפות כי שם אלהי״ם מתפשט עד אלקים אחרים כמי שביארתי בתקוני שבת״ע ולכן לריך לכוין להמשיך המזון של גדלות שזה בא מהארת פנימות לריך כמ״ש שזה ממתיק כל הדינים ודומה הקליפות והוא נרמזו בשם״ה מים שהם י״ח סממנים הקטרת כמ״ש כי שי״ן של יזפילין הוא ס״ם ועם ז׳ רקמון שבב׳ שיזין הוא שם״ז וע״ה שם״ם והנה מזון לשבא הם סוד השמן שמדליק הגרות שבעה שהם ו״ק דז״ו והמלכות היא הז׳ ומזון לתיקון סוד הקטורת ולכן לא היה מקטירין אלא בשעת הרלקת נרות דכתיב ובהעלות אהרן את הנרות יקטירנה וכתוב שמן וקטורת ישמח לב ודי בזה׃

צריך לכוין להעלות עשר ניזולות קדושה מן הקליפות ולהכללם בקדושה ועשיה מיזולות לחיזולות דמל׳ דעשיה ולא פנימיות מל׳ נעשית חיזולות לב״ת דעשיה עד למעלה׃

אַתָּה הוּא שכתבתי מסד אֱלֹהֵינוּ ע״ה יהוה דע שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ מג״ת לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת מוחין הַסַּמִּים בְּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיֹּאמֶר יהוה אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים מיעוט סמים שמים ת״ת ונלח נָטָף סוד וּשְׁחֵלֶת יסוד וְחֶלְבְּנָה מלכות סַמִּים ס׳ ספירות דחסדים כמ״ש רז״ל סמים שב׳ הם סמסה וְלְבוֹנָה זַכָּה אור המקיף בַּד בְּבַד יִהְיֶה ב״ד בע״ת ב״ש ב״ק [שהתלה היו שם לכלוס שק דנוקבא לחפרס כו״ק דז״ו וזה כד כבד יה״ו וְעָשִׂיתָ אוֹתָהּ קְטֹרֶת יסוד חיש רוֹקַח בג׳ מ״ד מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ סוד ד׳ מפוח חיש של עשו ועתה נתקנו כסוד כד וכס שני מוחין דנוקבי׳ שכס כ״פ ו״ה וזהו יהי״ה כ״ך גי׳ ו׳ רומז לו״ק מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ ס״ת שם קדוש רח״ם וְשָׁחַקְתָּ מֵהֶנָּה הָדֵק יסוד דאבא ומשם על המלכות אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה שהוא בינ׳ ונעד לנוקב קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם ועי״ז נעשה גם המלכות קודם הקדוש וְנֶאֱמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרוֹת יַקְטִירֶנָּה וּבְהַעֲלוֹת אַהֲרֹן אֶת הַנֵּרוֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יהוה לְדֹרוֹתֵיכֶם׃

תָּנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם היא שכוונה לפטומה ולשמר מכל דבר מזיק וכו׳ גי׳ יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא שכס ג׳אבי׳כללות כל קכל ישראל המפוזרים אותה הַקְּטֹרֶת קטרת בתילוף ק׳ כת״ת כ״ם ד׳ ג׳ תרי״ג שכולה ככוונ כל המלות שבעלה למלכות ככא ז׳ מרגלין דשבת יְהוֹה יהוה מִצְפִּין יהאניאל אֱלֹהִים מִצְפִּין גי׳ פיטום הקטרת : בֵּיצַד הָיְתָה נַעֲשִׂית שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנָה מָנֶה הָיָה בָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה כי המוחין מתפשטים בכל הז״ת סוד שהוא סוד המנה לְכָל יוֹם פְּרָס בַּבֹּקֶר וּפְרָס בָּעֶרֶב הוא סוד פ״ר דינין כפולים וק״ר לירופי תלקי ושתין פריד׳ כינה׳

וּשְׁלֹשָׁה מָנִים וְתֵירִים שֶׁהָיָה פּוֹחֵז נָדוֹל מוֹסִיף בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים כ״מ כגוונא ק״ש
וּמַחְזִירִין לְמַכְתֶּשֶׁת וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֹא חָפְנָיו ג׳ מנים הם סוד נה״י רחו״י ולכן היה ביה״כ כנודע
כְּדֵי לָקַיֵּם מְצוֹת דַּקָּה מִן הַדַּקָּה וְאֶחָד עָשָׂר סַמָּנִים הָיָה בָהּ וְאֵלּוּ הֵן כבר נתבאר
הַצְּרִי וְהַצִּפֹּרֶן וְהַחֶלְבְּנָה מלכות ו״ס הוה י״ה נגד ו״ה נילוו׳ שלא שירדו בקליפת לכן ריח״ע רע מלבי׳ ע״ש בני ח״ל
וְהַלְּבוֹנָה סוד המקוף כנ״ל שהיא נגד סוד המקוף שהוא אור לבן והוא יחידי שמתוכו נשמ׳ הקדוש׳ יתו׳ לכן
מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה מוֹר לבוש בני מ״ן יחו״ה הסד מ״ר מדת לחברתם ביה חלך לי ל׳ הר המר
וּקְצִיעָה גבור׳ קלי״ח בני רע״ב כי מלכותהה׳ הרע׳ נגד מר׳ גבור׳ סו׳ דרומ׳ נפון שִׁבּוֹלֶת נֵרְד הוה ת״ת שיולאים ממנו
עכפים כעין שבול׳ שבול״ת נר״ד עם ב׳ כוללים בני ש״ן במספ׳ ל״ת מי״ק בכ״ר שהו׳ גי׳ ת״ר והסד סוד יהו׳ ומלכו׳ הכווב׳ להתי
וְכַרְכֹּם נגה מִשְׁקַל שְׁלֹשָׁה עָשָׂר יְשִׁישָׁה עָשָׂר מָנֶה מת״ת ליסוד ומלכות ברכ״ס למתק הפר דינים ע״י חם
קוֹשְׁט תכלה שְׁנֵים עָשָׂר מִשְׁקָל שהכנה׳ הוה בגבורה/כמו כסף הכבו׳ שהם סו׳ ד׳/חיו׳/לכל ת׳/בני הרי י״ו וכן ז״ו הוה כסף לוח״ו הר
קְלוּפָה ניהו שְׁלֹשָׁה מנוין ב״ש שכן הוא בעולם שכו ו״כ גבולין ולכן הוא שנים עשר ס״ג של שופר כמ״ש במקומו ומש״ה הם ג״כ דינים גמורים
קְנָמוֹן תֵּלְיָעָה יורדים מפנים עליון ומוטלת ניהו תר״ך תורות כמ״ש כבר ולכן הוא שלשה שהיא ספי׳ שלישית
כוללים ר״ט בגימטריה ורב כ״ת והוא בגימטריה קנמו״ן ונשאר ו׳ שהם ב״ן בגימטריה ר״ט ועם ל׳ הוא יוד עצד שם מיוחד מתפעלות ב״ש דולה שהם נקו״ם כוללים ד׳ מילואים ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן בגימטריה ר״ט ועם ל׳
בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה הסד שבחצ תְּאֵיָה_קִבִּין ואחצ הוא ט׳ מלמטה בורי״ת כרשינה להכניע לכן קנמון בגימטריה רו״ם כסוד נעץ קנה כיס כמ״ש זה בתריסול בחיצור שבח״ע ולכן היא ט׳ כי ממנו יניקת היסוד שהוא
טפח לוזן של המסד שהוא מתגלה בפומא דזעיר דמיה בסוד והוא יוסד פתח החכל והכה זה הטפח כלולה מת״ר ע׳ לספירות
יֵין קַפְרִיסִין מְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא מסד שבגבורה שבחי׳ והוא ג׳ מלמעלה יי״ן קפריסין הוא סוד יין רבוה נשמות ויורד ליסוד הנקרא ת״י וזהו בורי״ת שבספירת תי״ת ת״י וי״ם ליפות בו
את הליפורן כדי שתהא נאה כי כבר נתבאר שבליפורן היא יסוד והוא מלבן ומתחת הדינין שבו ולכן הוא ע׳ כי הוא מדה תשיעית
המשמש המשך מתימת עליהם סוד ניהם והם התפרדים שבתימת ועב״ן הוא בסוד יי״ן הרומז לגבורה כי גם התפרדים נקראים גבורות
לערך המסד שבחצ והיסוד מקבל מהם כמ״ש כבר :
וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוָּרִין מסד שבתפוא עַתִּיק שמ״ר מיזור עתיק הם התפרדים
שבתפוא שהם למטה מן ניהם וגק׳ עתיק פנימאי עתיקא שבחצ נקראת עתיקא ולכן כ״ז הם קבין תלתא ומחין תלתא סך
הכל כ״ף קבין כנגד מהי״ם שבניהם וגם בתפוא כנודע מֶלַח סְדוֹמִית דינים שבחכל רוֹבַע מל״ת סדומית הם דינין
שבתפוא רחל שעי׳ ממשות לת עיניים בסוד עולימתא שפירתא ואין לה עיינין כמ״ש כבר וצריך להתק הדינין ע״י ו״ה ממוני
וְלֹכן הוא רובע בסוד רובע ישראל כמ״ש בחיבו׳ שבח״ע : מַעֲלֵה עָשָׁן גבורה שבח״ע כָּל שֶׁהוּא מעל״ה עש״ן שצריך
להמשיך גם מהגבורות דת״ת שהוא שורש כל הגבורות ובכח למתקים כל הדינין ולכן הוא כל שהוא אחין אנו יכולין להמשיך
מת״ת רק כל שהוא רַבִּי נָתָן הַבַּבְלִי אוֹמֵר אַף כְּפַת הַיַּרְדֵּן הסד שבח״ע כָּל שֶׁהוּא כפ״ת הירד״
כי ר״ל מכך שצריך להמשיך גם מעט מן המסדים שבת״ת כפ״ת הוא כת״ק שהם המסדים שהם עשר הוי״ה בגימטריה ס״ה ועם
ד׳ תוספות הכתרים של הוי״ה הוא רס״ד בגימטריה ירדן ולע״ל יתגלה כל הכתוב כמ״ש במקומו וְאִם נָתַן בָּהּ דָּבָשׁ :
פְּסָלָהּ דב״ש הם סוד דינין גמורים בסוד ס״ו של שופר כמ״ש במקומו ומש״ה הם ג״כ דינים גמורים
וכולם שסוד מלכו״ת דקטנות שהם דינים גמורים : וְאִם חִיסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה ומ״ש
תיסי״ר ת״ק עדיין כשארו גילוים קדושה בקליפות והוא גורם להכניע מ׳ת׳ם סוד הקליפות לעול״ם יסוד זו״י שנקראו עולם
לכן חלה נגד חלה חייב מיתה :

רבן

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצֹּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה לָמָּה הִיא בָּאָה כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה יֵין קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּאָה כְּדֵי לְשָׁרוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם

מ״ר רגלי״ס ושמן מיס והס מרורין וקרומין והן יפין לעמון שנעשים מקיפי׳ ועו׳ מהם מלוח לפי שממן מי רגלי חיוס לכלכון במקדש מפני הכבוד ויש כזה סוד גדול בסיד לגור המשמלי ס״ם כיסודו שממנו עיקר יציקת הקליפו׳ולכן אין מכניסין במקד׳כמ״ש בחבורי שבה״ע וזהו מפני הכבוד והבן זה:

יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכָּבוֹד :

תנא רבי נתן אומר כשהוא שוחק היה אומר הדק היטיב היטיב הדק מפני שהקול יפה לבשמים פטמה לחצאין כשיר׳ לשלישׁ ולרביע לא שמענו אמר רבי יהודא זה הכלל אם כמדתה כשירה לחצאין ואם חיסר אחת מכל סממניה חייב מיתה :

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה היתה באה של שיריים לחצאין ועוד תני בר קפרא אילו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד בו מפני ריחה ולמה לא היה נותנים בו דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה :

יהוה צבאות עמנ״ו נגי׳ אלף הי יוד הי עס ד׳ אותיות וכוללו משנ״ב נגי׳ אל שדי גס קפ״ד

אחוריים של ע״ב ואחי״ם הכ״ל לנ״ך נגימטריא אלהים גס אהיה אדני אלהי״ם מס תלייר הפ׳ כזה א שהוא יו״ד ועס אות ה׳ עלמס כוח כ״ז נשאר אותיות לה״י הוא מ״ם ס״ם בגימטריא יוד הי ויו הי גס אלפי בגימטריא מ״ו שהוא המילוי של ע״ב יעקב בגימטריא ז׳ הויות הכלליס בזעיר שהוא סוד יעקב סלם גולל כל העשר ספי׳ ס׳ מכ״ד תג״ת בכללות עשר הוא ס׳ ס׳ הס״י נ״ב בכללות עשר ס׳ מלכות

יהוה צבאות אשר״י עס ד׳ אותיות בגימטריא תפלה והוא בגימטריא ת״ק י״ם כי י״ם הס סוד או״ח מתפטעים כ״ע המקרא עד התייס מכלכו ת״ק שבס כנודע אדם בוטח״ב ד״ק בגימטריא יאהדונה״י ע״ס ס״ת בוע״ח כ״ך הוא מילוי דמילוי הוי״ה יס בו כ״ע אותיות יהוה הושיעה הוא אותיות ת כוי״ס כ״ע והוא סוד אוי״ח מתפטעים עיי״ש ומרוין צירוף

מפנים עליונים מן ב״ם מ״ל במילוי ג״ס״ע ומרוך לבלב״ת ע״ס הוי״ס כוה י אלף ה למד״אלף ה למד:המלך

יענו ביום קראינו נגי׳ ד׳ מילוי׳ פסוקים וגס כריבועים כזה יוד הי ויו הי הוא ע״ב פסוק וריבוע כזה

יוד יוד הי יוד הי ויו יוד הי ויו הי וכן סס ס״ג וסס מ״ס וסס כ״ן עד ר״ת של יענ״ו ניו״ס קרח״ו הוא יג״ק נגי׳ אהיה יהוה אדני סמה כוללים כל קו חמלני כנודע וכזה יתמתקו הדינין וכזמן המגפה מ״ו לריך לומר כל פסוק ג״פ וגס יאמר וערבה וגו׳ כיונו לאחר שיאמר פיוסו הקטורת כנ״ל :

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים כהר׳ הקר״י ז״ל לא היה לומר לא פ׳ המן ולא עשר ת הדברות ולא שאר פסוקי׳ גס לא לאמר וביוס השבת בשבת כימי עולם וכשנים קדמוניות :
כר״ת וכרחמי תדמיכס מפני המיונין המבוהר במאמר הקר״י ז״ל

אביי מסדר מערכ׳ משמי׳ דגמר׳ ואליבא דאבא שאול מערבה גדולה קודמת למערכה שניה של קטורת ומערכה שניה של קטורת קודמת לסדור שני גזירי עצים וסידור שני גזירי עצים קודמים לדישון מזבח הפנימי ודישון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש נרות והטבת חמש נרות קודם לדם התמיד ודם התמיד קודם להטבת שתי נרות והטבת שתי נרות קודמת לקטורת וקטורת קודמת לאיברים ואיברים למנחה ומנחה לחביתין וחביתין לנסכים ונסכים למוספין ומוספין לבזיכין ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים שנאמר ועשׂה עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות כולן :

עתה צריך לומר תפלת ר׳נחוי׳בן הקנ׳המקודר ע״פ סס של מ״ב וענין סס של מ״ב יתבאר לפניך בלוריו :
כוונת סס של מ״ב הוא כי מבואר בכתבי האר״י ז״ל כי סס מ״ב הוא מתפשט בז״ה בכל ז״ס

תפילת העשיה

שלו כדרך זה תצ"ג יח"ץ בתסד וכו' עד סס שקוי"ת שהוא שלו אך בתסר שהו"ל
הוא בסוד ו"ק כיודע לכן כל סס ים בו ו' לותיות וספי' המלכות שלו הוא סוד עטרה שביסוד ועיקר המלכו'
הוא נוקבי' דיל' שהוא עיקר ספי' השביעית של ז"ס תחתונות לכן סס שקוי"ת מתפס' בה והוא סוד יוס
השבת שהוא יום שביעי שבו שולט זה הסס החמרון והנה כבר נתבאר שעולם התיקונים הוא סוד ו' של
הוי"ה שהוא סוד תצ"ג ובריאה הוא סוד ה' דאצולה שהוא סוד בינה ויצירה הוא סוד ו' שהוא סוד ז"ת
ועשיה הוא סוד ה' תחרומה שהוא סוד מלכות וכבר נודע שז"ת הוא סוד תורה שבכתב ולכן בבוד
קרבן תמיד שהיה כוונתו להעלות ג"ר דעשיה ליצירה ממש וזה היה כוונת קרבן תמיד שהוא תורה
שבכתב לצד עתה כוונתיו בעולם העשיה רק שבו יום סוד יצירה כמ"ש וזה כוונתיו בתצ"ק בכ"ף שהוא
סס מ"ב שהוא ביצירה כנ"ל לצד ע"י תפלה כי כל תפלה הוא סוד מלכות שהוא סוד עטרה כמ"ש בסוד
סמיכה גאולה לתפלה והוא בתופן זה שהרי ע"י כוונת קרבן תמיד עלו פנימית ג"ר דעשיה ועשה מיוחית
לתיקונים ג"ת ליצירה הרי כי נתסר עולם העשי' שלין בו עשר ספי' בפנימית וח"ו לוגים ולכן כדי להמליס
לה זה הסחרון לריכין לתו להעלות ניצוצות י"ס שהיו מתלבשין בקליפה ויעלו אל הקדושה וזה ועשה ע"י
כוונת פיטום הקטורת כמ"ש לעיל ועי"ז יושלם הסחרון כמ"ש והוא כי אין מקום לתוען י' ניצוצות להלבים
למטה בתסר כי למט' ים בכל ספי'בתי' פנימי וחיצון לכן לריכין תנו להתח"ל מלמעלה למטה ותו יתסר
מקום פנוי למטה כמ"ש והוא כי כבר נתבאר כי המלכות דתיקונים מתלבש בתת הבריאה ומלכות דבריאה
בתת היצירה ומלכות היצירה בתת העשי' והנה תמרנו שג"ר דעשי' עלו ליצירה אך הנ' דיצירה עדיין
נסתרת למטה בעשי' כי עדיין אין זמן עליה לבחי' היצירה רק הכל הוא לתיקון העשיה רק מבדוך שתתר
ולהלאה הוא תיקון היצירה כמ"ש במקומו לכן המלכות דיצירה נסתרת במקומה ועתה בכח זו הסס של מ"ב
תנו מכווינים להעלות תת ג"ר היינו בחי' תיקונים שלהם שכבר נעשו בבחי' פנימיות כמ"ש כבר ומלבושים
למלכות דיצירה היינו בחי' פנימיותיה ונעשים תיקונים לפנימות מלכות דיצירה ונשאר מקום פנוי של ג"ר דעשי'
ותן עולים פנימי' ג' לתמלעות דעשי' במקום פנוי הנ"ל ותת"ק ע"י תורה שבע"פ שהם התנויות דתיקונים מקומן
עולים ג"ת בפנימיות שלהם ונעשים תיקונים לתיקונים ג' לתמלעות ותת"ק עולה פנימות המלכות ונעשה
תיקונים לתיקונים ג"ת דעשיה ותת"ק עולים י' לתיקונים ותור המקיף שעלו מן הקליפות ונעשו תיקונים לתיקונים
מלכות הרי נשלמו עשרה ספי' בעשיה וג"ר שעלו ביצירה ועכ"ז הם מן העשיה הרי י"ב מדות שהתורה סוד
יצירה נדרשת בהן כי ע"י יצירה ועשיה היינו ע"י שתנו מלטרפין ג"ר דעשיה שעלי ביצירה וע"י מלכות דיצירה
שנסתרת בעשיה ע"ז יש י"ב מדות אך שהדברים לימס מוכיס וכיאור הדבר הוא כן כי אבואר שהמלכות
של כל עולם עליון שהוא מתלבש בתת עולם שלמטה בסוד סופו נעוץ בתחלתו והיא מתלבשת בתב"ד של
עולם שלמטה והנה לתב"ד יש להס בעצמס בחי' תור פנימי וחיצון ת"ל המלכות הוא פנימות לפנימות
תב"ד ויש להס ג' לבושין היינו תיקונים שלה ופב' מות תב"ד ותיקונים תב"ד ועתה שעלו ג"ר פנימות דעשיה
למעלה ביצירה ת"ל נחסר לה לבוש החמלעי כנ"ל ולכן עולין פנימות תצ"ת. ועשה תיקונים לתיקונים תב"ד
והתיקונים תב"ד כבר נזדככו והחיירו שנעשו בבחי' פנימיות תצ"ת כבר ע"י ברכת השחר הרי נשלמה המל' בכל
ג' לבושים ותב"ד בב' בחי' פנימי וחיצון ונשאר לתצ"ת בחי' ת"לכן עולין פנימות הי' ועשים תיקונים לתיקונים
תצ"ת והתיקונים של תצ"ת נעשו בבחי' פנימות הרי נשלמו גם תצ"ת בב' בחי' פנימי וחיצון ונשאר לתי' בחי'
אחד לכן עולה המלכות היינו פנימות המלכות שים בה ג' קוין ועשה תיקונים לתיקונים תי' ותיקונים תי'
נעשה בחי' פנימות הרי נשלם גם תי' בב' בחי' פנימי וחיצון ונשאר למלכות בחי' ת"ל לכן עולים התיקונים
שעלו מן הקליפה ונעשה תיקונים לתיקונים המלכות ותיקונים המלכות נעשה פנימות הרי נשלמה העשיה
בכל עשר ספירותיה בכל בחי' וגם ג' שכבר עלו אל היצירה הרי י"ג אלו ביחוד הדבר בדרך זה : והרמ"ז
ז"ל כתב בדרך אחר ובדרך זה יהיה י"ב מדות בעשיה עלמה זולת הג"ר שכבר הם ביצירה ונעשו בחי'
יצירה ממש הרי י"ב בעשי' ו"ב ביצירה וזה י"ב מדות שהתורה סוד יצירה נדרשת בהן סוד עשיה שבכל ת'
ים י"ב מדות כמ"ש לפניך והוא כי המלכות בתסר שמקומה החמיתי אחר המיעוט הוא נגד תה"י דז"ת
מתחוריו ת"ל הוא תופסת מקום ב"ש לכן ים בידה להשלים בג' מדות ולהלבים ג' מדות כי ים לה ב'
בחי' פנימי וחיצון והפנימות של מלכות דיצירה אחר שעלה ג"ר דעשי' ליצירה והוא נסתרת בעשה יה פנימותי'
מתלבשת בחיצוניות תב"ד בבחי' פנימות לתב"ד הרי נשלמו תב"ד ותיקונים של מלכות מתלבשת בפנימות תצ"ת
הרי נשלמו תצ"ת ונשארו עוד תיקונים תצ"ת כי תיקונים המלכות נעשו עתה בחי' פנימות תצ"ת ופנימות תצ"ת
נעשו עתה תיקונים לליה ונשארו תיקונים תצ"ת ועולים פנימות תי' ונעשו תיקונים לתיקונים תצ"ת הרי נשלמו
עוד תצ"ת בג' בחי' פנימי וחיצון תת"ק עולה פנימות המלכות ג' קוים שלה ונעשה תיקונים לתיקוני' תי'
הרי נשלמו תי' ובו' תיקונים נשלמה המל' הרי ים לפניך י"ג מדות בעשיה תון ג"ר שכבר עלו אל היצירה
ת"ל כ ים גם ביצירה י"ב הרי לפניך ב' דרכים ותתה תבחר ותקרב :

כללי שלי דבר שע"י תפלת תת"ק בת"ת תנו מעשיהים העשיה ע"י מלכות דיצירה ומעלים כל מדרגות עשיה
מדרגה ת' ונס מכיסין הניצוצות שהיו בקליפה אל מקום הקדושה ותן ניתוסף עוד מדרגה ת' של
ג"ר דעשיה שעלו ביצירה שמקבלים בחי' נפש מעולם היצירה ממש כי בכל עולם ים ה' בחי' נשמה שהם נר"ן

ומה **תי' ותן נעשו נבחי' יצירה ממש :**

והנה צריך לכוון לכון ב' כוונות הא' שתכוון תמיד בכל יום להעלות המדרגות הנ"ל ע"י כל סם מ"ב רק שביום מ' גובר סם הרשעון שהוא חב"ע יח"ן והשאר ככלליס בו ביום ב' גובר סם הב' וכן כולם עד יום השבת שאז גובר סם התחתון שקו"ת ולריך לחלק כל סם לנ' חלקים ובכל חלק יש בו ב' לותיות היינו בלותו סם הגובר בלותו יום בסוד בשתים יכבה פניו ובשתים יכבה רגליו ובשתים יעופף כמו שתרגמה בתמונת הליור לפניך :

הכוונה הב' כי נודע שסם שקו"ת הוא במלכות דילירה שהרי כבר נתבאר כי כל סם מ"ב הוא בילירה והנה בסם שקו"ת יש ו' לותיות ותכוון כי ע"י סם שתי אותיות הרשעוניס הנו מע"ס שסה מדרגות של העשיה של שתי לותיות של שקו"ת של המלכות דילירה שבה זה הסם של שקו"ת היינו סם חב"ע יח"ן בלות ב' של שקו"ת ושם ב' שהוא קר"ע סט"ן בלות ק' של שקו"ת וכן כולם . הרי נתבאר לך כל כוונת זה התפלה על מכונה ועתה לליירך לך התמונה שבכל תוכל לכוין בהם כל הצורך :

ותכוין בכל יום לשלב הסם שגובר בלותו יום בסם של שקו"ת כמו שתרגמה בתמונה :

יום	ש	שתקבוגלי	אב	גי	תין
א		יתתן	תנת נכת בשתים יכבה פניו	גדולת ימיך בשתים יכבו רגליו	תתיר לרורה ובשתים יעופף
יום	ק	שתקרועלם	קר	עש	טג
ב		יעתן	קבל ר נת בשתים יכבה פניו	עתק שגבנו בשתי יכבו רגליו	עהרינו ערת ובשתים יעופף
יום	ו	שתקגודלי	גג	די	כש
ג		יכתם	גת גבור בשתים יכבה פניו	דורשי יחידך בשתיסיכבה רגליו	כבנת שומרם ובשתים יעופף
יום	צ	שתקטורלל	בט	רצ	תג
ד		יתתג	ברכם טהרם בשתים יכבה פניו	רחמי לדקתך בשתים יכבה רגליו	תמיד גוטלם ובשתים יעופף
יום	י	שתקקובלע	חק	בט	נע
ה		יגתע	חסין קדוש בשתים יכבה פניו	ברוב טובך בשתים יכבה רגליו	נהל עדתך ובשתים יעופף
יום	ת	שתקגולפפ	יג	לפ	זק
ו		יזתק	יחיד גאתם בשתים יכבה פניו	לעמך פנה בשתים יכבה רגליו	זוכרי קדושתך ובשתים יעופף
יום	גבר	שק בערבית	שק	וצ	ית
ז	גובר	ול בשחרית	שועתינו קבל	ושמע לעקתינו	יודע תעלומות
	גובר	ית במנחה	בשתים יכבה פניו	בשתים יכבה רגליו	ובשתים יעופף

ואח"כ יאמר בשכמל"ו בחשאי כנ"ל :

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן תמיד במועדו ולהיות הכהנים בעבודתם ולוים בשירן וישראל במעמדם ולפי שחטאנו לפניך אנחנו ואבותינו חרב בית מקדשינו ואין לנו לא כהן ולא קרבן ולא מזבח ולא קטורת הסמים ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שיח שפתותינו חשוב ומקובל לפניך כאלו הקטרנו לפניך את קטורת הסמים והקרבנו לפניך קרבן התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו כמו שכתבת בתורתך ונאמר ושחט אותו על ירך המזבח צפונה :

תפילת העשיה

צפנה כתיב וקרי לפונה לפנה בני י"ה פ' י"ה והוא סוד רב עוב הלפון בל"ן שהוא סוד ביה עליונה שהיא סיד לפון לפונה גי' רל"ן סוד כ"ב אותיו ז עם לרופן כמ"ם בחבו' שבה"ע שהם רל"ן שערי' וכולם מלטיירו בגיל עליון כמ"ם שם וע"ה בני' רל"ב שהם בני' ד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן

לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב ונאמר זאת התורה לעולה למנחה לחטאת ולאשם ולמילואים ולזבח השלמים :

עתה אמו מכוונים להעלות נה"י דעשי"ה בחג"ת והמלכ ת בנה"י והניצוצות שהיו בקליפות במלכות והס ז' מדרגות ע"י תורה שבע"פ שהוא סוד עשיה והס ז' מציות של פרק לזיהו מקומן מון ממנה העולה כי העולה עלמה הוא עלם סוד העשיה שהוא בללות העשיה סוד המלכות כעודע והוא נגד בללות העשיה לכן אין בה כוונה בפני עלמה וכאמרו בזה הפרק לפי שאין בה סוס מחלוקת תמיים ועתה אין בעשיה ואריכין לשלוש ולא למחלוקת : ולזיך לומר המציות בניגון ומי שקורא מציות בלא ניגון עליו נאמר גם תכבי נתתי להם חוקים לא טובים :

איזהו מקומן של זבחים קדשי הקדשים שחיטתן משנה א בצפון פר ושעיר של יום הכפורים שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הזיה על בין הבדים ועל הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החצון אם לא נתן לא עכב :

ע"י בבא זו עולה פרימות סוד העשיה ובעשה חילוניות לחלוק ת בגבורה העשיה :

פרים הנשרפי' ושעירי' הנשרפי' משנה ב שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הזיה על הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון אם לא נתן לא עכב : אלו ואלו נשרפים בבית הדשן : חטאת הציבור והיחיד אלו הן

ע"י בבא זו עולה פרימות יסוד העשי' ובעשה חילוניות לחלוק ת"ת העשיה הרי בחלמי חב"ת לעשיה בבחי' פרימות וחילוניות :

חטאת הציבור שעירי ראשי חדשים ושל מועדות שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות : כיצד עלה בכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית

קרן הוא סוד המלכות שהוא שער הרחמון שבו פוגעי/תחלה:

דרומית הוא ז"ת מזרחית הוא חבה רומז להספעת חבה בזיע"ת מזרחית חבה לפונית חימה רומז להספע/חבה בחימה לפונית מערבית מערבית הוא מלכות רומז להספע/ חימה במלכות דרומית רומז להספעת ז"ת בנוקביה

וי"ת שבכל זה הוא בת"ת עלמו שהס סוד י"ב גבולי מלכסון שים בז"ק שלו דרומית גזרחית חסד עם ת"ת חסד דרוס מזרח ת"ת מזרחית לפונית ת"ת בגבורה לפונית מערבית הוד ביסוד מערבית דרומית יסוד בנלח

שירי הדם היה שופך על יסוד דרומי ונאכלים לפנים מן הקלעים לזכרי כהונה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות :

שירי הדם כל הפירים יורדי' ליסוד הנוצה על החסד

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שיח שפתותינו חשוב לפניך כאלו הקרבתי חטאת :

העולי

העולה קודש קדשים שחיטתה כנגד ו' הוי"ה כנגד כל הכללות שבעשיה
בצפון וקבול דמה בכלי
שרת בצפון ודמה טעון שתי
מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט וניתוח וכליל לאישים :

יהי רצון כאלו הקרבתי עולה

זבחי שלמי ציבור ואישמות אלו משנה ד : ע"י כנגד ו' עולה פנימיות קו ימין של מלכות דעשיה ונעשה חיצוניות לחיצוניות של גלח דעשיה
הן אשמות אשם גזילות אשם
מעילות אשם שפחה חרופה
אשם נזיר אשם מצורע אשם
תלוי שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן
ארבע ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהונ' בכל מאכל ליום ולילי עד חצות :

יהי רצון וכו' כאלו הקרבתי אשם

התודה ואיל נזיר קדשים קלים משנה ה : ע"י כנגד ו' עולה פנימות קו שמאל של המלכות דעשיה ונעשה חיל ניה לחיצוניות הוד דעשיה :
שחיטתן בכל מקום
בעזרה ודמן טעון שתי מתנות
שהן ארבע ונאכלין בכל העיר
לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות המורם מהם כיוצא בהם אלא
נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם

יהי רצון מלפנ"ך וכו' כאלו הקרבתי תודה

שלמים קדשים קלים שחיטתן משנה ו ע"י כנגד ו' עולה פנימות קו החמלע' של מלכות דעשיה ונעשה חצונית לחצונית יסוד דעשיה הרי נשלמו כה"י דעשיה
בכל מקום בעזרה ודמן טעון
שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין
בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד המורם מהם כיוצא בהם
אלא שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם :

יהי רצון מלפניך וכו' כאלו הקרבתי שלמים

הבכור והמעשר והפסח קדשי' משנה ז ע"י כנגד ו' עולים הכיוצות שהיו בקליפה ונעשים חיצונית לחיצונית מלכות דעשי' הרי נשלם כל העכיה עפ"י ג' דרכים המבוארים למעלה :
קלים שחיטתן בכל מקו' בעזר'
ודמן טעון מתנה אחת ובלבד
שיתן כנגד היסוד שנה באכילתן הבכור נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם
ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני ולילה אחד הפסח אינו נאכל אלא בלילה
ואינו נאכל אלא עד חצות ואינו נאכל אלא למנוי ואינו נאכל אלא צלי :

הרי כבר עלו ז' מדרגות העשיה ונשלם העשיה בי"ס וג"ר שעלו ביחידה הרי התורה שהוא סוד יציר'עדרשת על העשיי' סוד המצוות ונעשה י"ג מדות כמ"ש לעיל ג' דרכים ולכן אומרים ברייתא דר' ישמעאל בסוד י"ג מדות כמ"ש במקומו :

ותדע כי התורה שניתנה לנו הוא נלקלת מן התורה העליונה וכולה שמו של הקב"ה כמבואר בזוהר ורומזת הכל למדות עליונות ולהנהגת הטולמות ע"י מיזוג המדות וכן כל דברי התלקים והאמורלים במצוות ובברייתא ת וכנמרא ובברייתא זו רומזת להנהגת הטולמות ע"י מיזוג המדות כמו שיתבאר :

רבי ישמעאל אומר בשל שה עשר מדות התורה נדרשת בהם :

התורה הוא סוד ת"ת ס"ת כו' קלוות וכל לאמר ים בו סוד דין ומסך הדי י"ג וכת"ת כולל לותם ומכריע ביניהם הרי י"ג :

בקל

תפילת העשיה

בקל וחומר מדה א כשמלכות מקבלת מן מסך וגבורה בימד הוא ק"ו קל הוא מסך מומר הוא דין ואז מתנהג קלת העולם במסך וקלת העולם בדין .

מגזרה שוה מדה ב כשהמלכות מקבלת מן ת"ת שבת"ת הוא גזר שוה ואז העולם מתנהג ע"י מיזוג דין ברחמים ונוטה לרחמים :

מבנין אב וכתוב אחד מדה ג כשהמלכות מקבלת מן הכלה לו ההוד שהם נקראים כתובים והוא כתוב לחד וכל לחד הוא בנין של ז"ת הנקרא אב לכולם ולפעמים

ומבנין אב ושני כתובים היא מקבלת משניהם יחד והם שני כתובים אז כפי הקבל'כן ההנהגה :

מכלל ופרט מדה ד הוא כי הת"ת נקרא כלל סוד תורה שבכתב ומלכות נקרא פרט תיבה שבע"פ והיא מקבלת ממנו ופורטת דבריו אז אין בכלל אלא מה שבפרט והנהג' על ידה דין' דמלכות דין' .

ופרט וכלל מדה ה כשהוא נוסר עליה וכולל לותה אז כולל כולו והנהגה ע"י ו"ק שבת"ת ונוטה לרחמים :

כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מדה ו הוא כי גם היסוד נקרא כלל כנודע שהיא כולל ג"כ כל הו"ק וכשהמל' עולה למעלה מן היסוד בין ת"ת ליסוד אז הוא כלל ופרט וכלל אז היא מכרעת בין שניהם ואז העולם נוהג כעין הפרט עפ"י הכרעתה אבל לא בהנהגתה לבדה וזהו כעין הפרט :

מכלל שהוא צריך לפרט מדה ז כשהעלה היא למעלה מן הת"ת בסוד עטרת בעלה שלא הוא צריך לפרט ואז העולם מתנהג על ידה בדרתה למטה אבל בשפע רב .

מפרט שצריך לכלל מדה ח לפעמים לא דיי לה שתסיר השפע להשפיע אל העולמו' אלא שגסיר לה גם השפע לגורך עלמותה אז היא צריכה אל הת"ת ל השפיע לה בסוד סומך ה' לכל הנופלים וזהו מפרט שצריך לכלל ואז נתמעט השפע בכל העולמות .

כל דבר שהי כלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא : מדה ט כ"ל יסוד דב"ר מלכות שהיו למעלה עם הת"ת שהוא ה לב ויצאו למטה בב"ה ומזדווגים שם למטה בסוד יהדונה"י ו"ה נקרא' למודים אז גם הת"ת מוכרח לירד למטה בסוד שנאמרו מתוך גולת כפיק ריסך ולחים לה ונאמרו נתים דרגע נטול מתוכו ואז ההנהגה ע"י קבלתה שהיא למטה זיווג גרוע :

וכל דבר ש היה בכלל ויצא לטעון טעון אחד שהוא כענינו יצא להקל ולא להחמיר : מדה י כשהיא למעלה טס ת"ת וע"י הזווג היא מתעברת בסוד הרחמים שהוא כענין ומתנהג העולם ע"י הרחמים כי כמו שמתעבר' כן יולדת .

וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר : מדה יא כי בזמן שהזיווג הוא במקומו רק למטה במקום נה"י יש לפעמים שתקבל שפע שהוא סוד העיבור מעין רחמים אבל לא רחמים גמורים לפי שאינו במקומו וזהו כענינו ואז יכול להקל ולפעמים שתקבל דין ורחמים ואז הוא שלא כענין ו' שהוא רחמים לבד ואז תלד דין ורחמים וזהו להקל ולהחמיר

וכל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר החדש אי אתה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירנו הכתוב לכללו בפירוש : מדה יב הוא שעת'בעונינו הוכרכוהמל'להתלב'במטטרו"ן שנקרא מדם בסוד לחום כמ"ש ימינו כלי"ן השדה כן יליף וכתיב תתמדם כאשר נעוריכי והוא סוד מטטרו"ן הנקרא נפ"ר וזהו שיעלה לדון פי' להתלבם בסוד לא יחדון רותי בחדם כמ"ש בחבורי הגדול בפירושי על הזוהר ואין לה עליה אלא ע"י נקח כי ההוד להפך לכל היום דו"ה והדו"ה בגדתה ולעתיד לבא יחזירנו בפירוש דכתיב ורלו כל עמי הארץ וכתיב ונגלה כבוד ה' וכתיב עין בעין יראו בשוב ה' ציון :

דבר הבמד מענינו ודבר הבמד מסופו ובאן שני כתובים המכחישים זה את זה עד שיבא הכתוב השבישי ויכריע ביניהם:

מדה יג לפעמים מתחיל העולם ע"י מ"ה שבה נלמד יסוד הממוצע ולפ שהוא מהבלתי מתיחס לע"ה שבה וזהו דבר הלמד מענין ו' לו בע"ה שהם שוב ניתנים מק ליס מיכוד ז"ת רק בל יכוד בלה וזהו ודבר הלמד מסופו מסוף ו' יסוד ז"ת סיומת דנוסף לזו בני כתובים שבה הם מכמיבים זה מת זה שלין להם מבר ע כי המכריע שבהם הוא יסוד שלה ולין העולם יוכל להתנהג ע"י מיזוג עד שיבא הכתוב השבישי כוד יסוד שבה ולז יהמזג העולם

הגה ע"י מבחינת דלזהו מקומן ובדרייתא דר"י נתקו ע"כ העשיה בי"ג מדות ישהא נרייכין לנו להבנית ההיכלות שהם ו' היכלות שבכל עולם ועולם ולהבינם יחד שזהו שוד היחוד הכולל וחז יוכלנו כל הבנותות ויתקשרו זה בזה קישור נמור ולזה לנו לומרים קדיש כנ"ל:

שער הקדיש

כוונת הקדיש דע כי יש בכל עולם ו' בחי' הלי בחי' הקפירות והוא נקרא בחי' הנשמות של העולמות ויש בהם בחי' פנימיות ומקיפות ומקיפים בחי' הב' הם העולמות עצמן והם סוד ההיכלות המזכר בזוהר ויש בכל עולם ז' היכלות ככזכר שם ויש בהם בחי' פנימיות ומוחין וז' יש נשמות ישראל שבורים נשמתן מבחי' נשמות של עולמות מן הב' בחי' שבהם ויש שבורים נשמתן מן ההיכלות עצמן היינו מן הפנימיות והמלאכים הם מהחלוקות והנה יש עמוד ד' בלמצע בכל עולם מוכב חולה בהיכל הרחשון ורחשו מגיע השמימה עד היכל הז' הנקרא קורס הקדשים ולחותו עמוד הוא חלון ודרך שם עוסים ההיכלות למעלה ומכללים זה בזה כמ"ש לפניך והיינו דווקא בחי' הפנימיות של ההיכלות כי בחי' החוניות לי לשפר לעשות דרך לחותו העמוד שהרי העמוד עצמו הוא כמו נקודה לערך ההיכלות ולזך יוכלו נעבור בתוכו רק בעת שים עליה של העולמות הם מתעלים כפי ערך העליה לבל לזיש נכללים זה בזה וז"ש הן תרחלים נעקו מולה כמבואר בכוונת הלר"י ז"ל לבל בחי' הפנימיות נכללים זה בזה היינו מתחלה נכנס היכל המתחון הנקרא לבנת הספיר והנה לומר לבנת לשון נקיבה ולומר הספיר לשון זכר ויש מהמבאים שעשו זה ולומרים שהיכל זה כולל ג' ספירות שהם יסוד ומלכות לבל ז"ן הדבר כן כי מלכות העיקרית היא לעולם מתחברת בהיכל הז' ק"ק של עולם שלמטה לך זה ההיכל לבנת הספיר הוא נגד בפי' היסוד לך הבין הוא כי ז"ת נכלל מן עשר ומלכות שבו הוא בחי' העטרה שעל הברית כמבואר הרי שהיסוד עלמו הוא בחי' ומלכות ולזך אזו המלכות הוא מבחי' הדוכרת ע"ש היא נקראת תמיד בלשון נקיבה כמו המלכות העיקרית וזה ההיכל לבנת הספיר הפנימות שבו עולה דרך לחותו העמוד ונכלל בהיכל הב' הנק' היכל עלם השמים שהוא נגד בפי' הוד ועולים שניהם ונכללים בהיכל הג' הנקרא היכל נוגה נגד בפי' הנלח והמ"ב עולים שלשתן ונכללים בהיכל הד' הנקרא היכל זכות נגד הנבורה חמ"ב עולים חרצעתן ונכללים בהיכל הה' הנקרא היכל החמד נגד החסד חמ"ב כולם נכללים בהיכל הו' הנק' היכל רצון והוא נגד הת"ת ומה שהת"ת לזך למעלה מן החסד לין כלן מקום בלורם ובילחרתי זה בחבורי הגדול בפירושי על הזוהר בסוד ההיכלות ושם חומרים שנכללים זה בזה כדרך שנכללים בחי' הנשמות הי מן בג' דלשמות של זה ההיכל עולה ומלבש לב"ת של היכל של מעלה וכן ע"ז הדרך כל ההיכלות כדרך שנתבאר בתפילין וזה מ"ל יותר נכון והנה חמרנו שהמל' של עולם עליון יורד ומתלבש בנחב"ד של עולם שלמטה היינו מלכות דלזילות כל הז"ת שלה יורדים ברחם הבריאה ומתלבשת בד' ספי' כחב"ד שהם סוד הנפש חלית והם בהיכל הז' העליון של הבריאה הנקרא היכל ק"ק ולכן נקרא קדש קדשים עושה המל' שמן העולם העליון המתלבשת שם והוא נגד עולם זה בערך ק"ק וכן הוא בכל עולם ועולם רק ההפרש הוא כי בבריאה יורדים כל הז' של המלכות דלזילות לבל בילירה לזיו יורד רק המל' דמל' דבריאה וכן בעשיה הרי בכל עולם של בי"ע יש שני בח' בחי' ת"ו היכלות המ"ל שהן עולין דרך העמוד הזה ונכללין בהיכל הז' היכל ק"ק ובחי' הב' היכל ז' היכל ק"ק שבה מתנבשים ד' ספירות עליונות של כחב"ד והנה המלכות מן עולם העליון והנה היכל הז' עולה ע"י העמוד בכח המל' המתלבשת בה של עולם של מעלה נעשה בחי' לותה עול' של עליון ממש והוא סוד הקדיש שהנו לומרים בין כל עולם כי מתחלת הבריכות עד כלן תיקון העולם העשיה כמ"ש בבר כל אחד במקומו ומן ב"ש מתחיל תיקון עולם הילירה לכן הנו לומרים קדיש וכן בין יעתבח ויולר ואחר הקדישים כמ"ש כל אחד במקומו והנה אחר שנעשה התיקון ונגמר תיקון העשי' לריך לחתם לכוון לב' מני עליות עליה ל' להעלות הו' היכלות למעלה דרך לותו עמוד ולהכלל זה בזה עד היכל הז' ק"ק ועליה הב' שיעלה היכל הז' בעולה הילירה ונעשה בחי' ילירה ממש ולזו מקבלים הנ"ר של נשמות עשי' בילירה כמ"ש לעיל בחי' רוח מילירה ונעשה ילירה ממש והנה לין עליה אלא ע"י שם מ"ב כמ"ש בשם של מ"ב של מ"ל בכ"ח כי הוא סליק ולא נחית מבואר בזוהר ולכן הנו לומרים הקדיש בין כל עולם ועולם כי יש בו שני מיני מ"ב כמ"ש הל' מעבה לת

תפילת העמידה

תחלה נכתב סוד השני מיני מ"ם סתים בקדים הנה ים ד' מילואים ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והנה בנם שמות ע"ב ס"ג מ"ה ים במילואן בכל אחד עשרה ח' יתיות ובמלוי מילואן כ"ח יתיות ועל עשר יתיות של מילוי הרי ל"ח ועוד ד' יתיות הפשוט הוא מ"ב אבל בשם ב"ן אין במלואן רק ט' יתיות וכן במלוי מילואן אין בה כ"ח יתיות לכן אין ע"י שם ב"ן עליה כי אין עליה אלא שם מ"ב כמ"ש לעיל והנה בקדים זה שאחר בריית"א דר"י נרין נכוין בשם מ"ב של מילוי מ"ה ובל ס"ג היינו ע"י מ"ב דמ"ה אלא מיגלין ע"י ג' יתיות שהם היכלות המתחזרים להיכל הי' היכל קדם קדמים ובשם מ"ב של ס"ג אמו מעליים היכו ק"ק של היצירה ואתיו ים בשם מ"ב ד' מדרגות מתחלה הוא ד' יתיות פשוט אמ"ך עשר יתיות המלוי אמ"ך כ"ח יתיות מילוי המילוי אמ"ך לירוק הכל ונעשה מ"ב ועתה נכתר אותן הב' מיני מ"ב בקדים והוא כי ים מ"ב אחד בקדים הנרמז בשתי יתיות ומ"ב אחד נרמז בחיבות ואחבר אותן ב' מדריגות של יתיות ד' וי' נרמזים במלת ד"י ברזל כרעותיה כי הם שני חיבות די ברזל ולא כמו שמהגין לומר דברזל בחיבה אחת והוא טעות גמור אמ"ך נרמזים כ"ח יתיות היה"ל שמי הרב"ח מכר"ך לעל"ס לעלמי"ו עלמי"ן ים בהם כ"ח יתיות ואמ"ך הם י' ווין שהם יתפלך יתיתר יתיתר ומסך יתנשא יתהדר יתעלה יתהלל הם ז' ווין בני מ"ב והוא כמו שם מ"ב שבאמ"ן בכ"ח שי בהם ז' שמות וכבל ל' יתיות כנודע הרי לך רמז שם מ"ב בשתי יתיות ויש מ"ב בחיבות יתגדל ויתקדש שמיה רבא ד' חיבות נגד ד' יתיות הוי"ה פשוט אמ"ך בעלמ"ן ד"י ברזל כרעותיה וימלוך מלכותיה ו ומ"ם פורקניה ויקרב משיחיה הם י"ד חיבות נגד ד' פשוט ועשר המלוי אמ"ך יש כ"ח חיבות מן יהא שמיה רבא עד דאמירן בעלמא ומ"ב נרמז בו' חיבות של ויתמבח וכו' חיבות הם ז' חיבות וכבל ל' שהם שתי יתיות/הרי מ"ב הרי לפניך שני מיני מ"ב של יתיות/הם מ"ב של מ"ה וכל חיבות הם מ"ב של ס"ג ומה שאמרו רומזים האותיות למ"ה וחיבות לס"ג לפי שהס"ג הוא מדריגה יותר למעלה מן מ"ה וכן החיבות יותר מעולים מאותיות כמו שמבואר בשם של ס"ג היוצא מג' פסוקים של ויסע ויבא ויט שים בהם ע"ב חיבות וע"ב בני חסד ובשם ריו"ן אותיות בני' גבורה הרי כי החיבות יותר מעולים מן האותיות ולכן אמו מכוונים בשם מ"ב של מ"ה להעלות ק"ק של היצירה והוא ע"פ כוונה שתבאר לפניך :

והוא כי כבר נתבאר כי עיקר יציאת המלוים במוחין דקטנות ולכן לריכין להמשיך המוחין דגדלות כי המוחין דקטנות חיסם מסתלקים רק אחר שבאו המוחין דגדלות הם ממתקין אותם והנה מהם הכלים בפה"י דאו"א שהם הלבושין דמוחין והנה כתיב כי אותך קויתי כל היום כמ"ש מכתבי הק"ל כי כבר נודע שהתחוות הקליפות נעשו מן שבירת הכלים שהם מיתת המלכים שהם זו"נ אבל מן אח"פ לת נעשה שוש קליפה כמ"ש זה בתיקוני זוהר שבח"ע וכבר נודע שאו"פ הם סוד אותיות י"ה של הוי"ה וזו"נ הם סוד אותיות ו"ה גם שהלבוש אותיות י"ה הם אח"פ ואותיות אל"ף הם זו"נ כי הם ז' ספירות בינוניות עשר הוא ע' וי"ה בני אל"ף והכולל הוא סוד האותיות הפנימי' שלהם שזה חיבו מסתלק לעולם ואותיות י"ה היא מוספת השפע והנה כתיב כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק ואמרז"ל בזמן שמלחמה לה' בעמלק ועדיין לא נמחה שמו מן העם שלם ואין הכסא שלם העם רומז לשם הוי"ה שהוא עלם העם שחיבו שלם כי אות ה' ה"ה נעלמים בסוד י"ה כי יו"ד ה"ה הנעלם אלו ו"ה ני' ו"ה והוא סוד עיבור ראשון שלו הוא מדריגה התחתונה ואז אין העם שלם רק כל הנשמה מהלל י"ה וגם מסתלקים אותיות י"ה מן מלכים נשאר אלם בסוד נעלמתי דומיה דוס י"ה הרי אין הכסא שלם הכסא בני' אלהי"ם אמ"ך הוא סוד הלידה שיולים אותיות

העולמים שהם ו"ה סוד ז"ו וזו נכנסים אותיות י"ה באותיות אלף ונעשה אלהים והם סוד מומין דיוקנא
חס"ב עיבור שני סוד הגדלות וזו מתמלאים שם הוי"ה במילוי שהוא עבר אותיות ונם שם אלהים מתמלאים
והם י"ב אותיות וע"ה הם י"ד בכנד פשוט ומילוי הוי"ה שהם ג"כ י"ד ואותיות הוי"ה ממתקים לאותיות אלהי"ם
פשוט ומילוי שהם י"ח אותיות ונשארו י' אותיות מן מילוי המילוי של הוי"ה והוא מלטרף עם שם מ"ב של הוי"ה
ונעשה ג"ן והם ממתקים ב"ן אותיות שיש במלוי המלוי אלהי"ם הרי נשלם כל המיתוק של אלהים כשוט
ומילוי ומילוי המילוי :

ועתה נבא לביאור הקדיש והוא כי כבר אמרנו כי מומין גדלות דאימא הם ג' אלהי"ה ולבושיהם
הם הג' מילואים לבד שהם ק"ע ק"ל קכ"ב בגי' שכ"ב ועם אלהי"ה ס' הוא בגי' תג"ר והם
המומין דז"ת ממנם המומין דוקבי' הם מלוי אותיות אלהי"ה שהם אותיות שניות של אלהי"ה והם אותיות בוכ"ן
בגי' ד"ל הרי אותיות יתגדל שעי"ן יתגדל וז"ל ויתקדש ע"י מומין דאבא שבשבת הוא סוד הקידוש כעודע
והנה הלבושין דמומין דאבא הם פשומים בשה"י דאל"ף ואין לריך לרמוז להם בשבר כבר רמזנו לעיל דאל"ף
באותיות יתגדל רק שיסוד ב"ת הוא לתוך ויוצא מיסוד תי' כמ"ש כבר כמה פעמים ולכן לזה היסוד היוצא
לריך לרמז והוא נרמז באימות יהקדש כי בסור אבא הוא שם שדי במילואין כזה שי"ן דל"ת יו"ד המילוי לבד
גי' ת"ק הרי שד"י ת"ק אותיות יתקד"ש ואז נעשה ס"ס ר"ח רבוא שמתגדל ומתקדש ונעשה רבוא שהם י"ה נעשה
הוי"ה גמורה בכל המלוי שלו ואז הוי"ה שהוא סוד ליור **א** כמ"ש מתחבר עם אותיות דיין של מוקבי' ונעשה
אלהי"ם הרי כי נתחברו ב' אמות הוי"ה אלהי"ם שהם סוד י"ה גם הוי"ה אדנ"י סוד ו"ה וד' שמו' אלו הם בגי'
רכ"ח שהוא סוד בת"ר כמ"ש זה בחבורי שבה"ע בסוד הפסוק בתר חפרוה סריס כרוה נדיבי העם הרי ג'
אמות הי"ה של ג' מומין דגדלות ממתקים ג' אמות אלהים מומין דקטנות הרי ג"פ הוי"ה אלהי"ם הם בגי'
של"ו והוא נרמז בשם"ת של יתגד"ל ו' תקד"ם שהי"ה רכ"ח גם מומין דקטנות הם ג' אלהים דאימא וג' אלהים
דאבא בגי' יובר שהוא ר"ת של יתגדל ויתקדש שהיה ר"בא הרי רמ"ו הלבושין דאל"ף דאימא עצמם
הם שם י"ה ג"פ והנה ים בהם ג' מיל הוא שהם יו"ד יו"ד ה"י יו"ד ה"י יו"ד ה"ה בגי' ל"ח לכן אחר ד' תיבות אלו
לריך לעמות תמ"ן שהוא גי' ג' מלואי י"ה הנ"ל : ואמ"כ אלו אומרים בעלמא ד"י בר"ח וכו' עד מיכאל ו"ד
תיבות ולריך לכוין בתיבות ד"י שהם רומזים לד' אותיות הפסוק ו' אותיות המלוי של מ"ה למתק בהם מילוי
אלהים שהם י"ע אותיות ואכולל הוא י"ד והם מומין דקטנות דאל' ויש בהה י"ד תיבות הם י"ד אותיות של פשוט
מילוי של ס"ג למתק בהם י"ד של אלהי"ם מומין דקטנות דאבא ואז עוזין ג"כ למן לרמז הנ"ל כי בכל ג' אילוק
מדרגות של מ"ב שהוא ד' וי"ד וכ"ק לריך לעמות למן ואמ"כ אלו אומרים למן יהה שמיה רבה ע בעלמיה שם
בהם כ"ח אותיות י"ח אותיות למתק י"ח אותיות של אלהים פשוט ומילוי שהוא י"ח שהר היה מלטרף עם
המ"ב של זו ווין והוא ב"ן הממתק למילוי המילוי של אלהים שים בה ב"ן אותיות והוא מ"ב דמ"ה והוא מומין
דאל' וכ"ק תיבין מן יהא שמיה רבה עד דאמירן בעלמא שהם כ"ק תיבות למתק י"ח אותיות של אלהים פשוט
ומילוי ומאחר שעבר מן הוי"ה עבר ותלרף עם מ"ב של ז' תיבות ויסחבב וכו' כנ"ל הרי ב"ב ב"ן והוא מ"ב דס"ג
ממתק ב"ן אותיות של אלהים והם מומין דאבא ואז נגמר כל התיקון כי ע"י מיתוק הגדלות בקטנות הין סוס יניקה
לחלושים ואז עולים הו' היכלות בהיכל ק"ק ע"י מ"ב דמ"ה ועי' מ"ב דס"ג עולה היכל ק"ק ביניהה ודי בזה :

ועתה נכתוב הקדיש עם הכוונה בקיצור

צריך לעמות תמ"ן יה"ש שמי"ה רבה בכל כחו בכל הכוונות בכ"ל בה"ק בני' אלהים ובני' הכו"ה כמו שפי'
התוספו' ויזדמן לך מבדרין כי אז מלעבר הקב"ה על חורבן בהמ"ק כמבואר בגמרא ואח"כ ועתה יגדל
וכו' ומאחר פסוקים שהגו המהון עם לחומרם בתחלת הקדיש ואני קבלתי כי בכל קדיש חסר לסור להפסי
שם בתפלה הין לחומרם לבל בחותן קדישים שרשות להפסיק שם בתפלה יאמר פסוק ועתה יגדל גם וים בזה
ג"כ כוון לבחי' הכ"ל כמ"ש בחבורי שבה"ע ואח"כ עלמין עלמי עלמיא בתר יו"ד ה"י יו"ד ה"י יו"ד ה"ה בגי' תנ"ר דאל' ה"י דאל' שד"י ת"ק יסוד לבחי יהו"ה אלהי"ם אדנ"י בגי' בתר יו"ד ה"י יו"ד ה"ה בגי' תנ"ר

| | | |

תפילת העשיה

וַיַּצְמַח פּוּרְקָנֵיהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחֵיהּ פסוק ומילוי של ס"ב יתחיל למילוי תלכיס מוחין דקטנות דאבא

א ו ה י
ד מ ם הכולל

ושוין אָמֵן יְהֵא דְּמֵי

בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן

איהיהוה מוחין דחיות ממתיק ע"ב מוחין דאבא

הרי כנר נמתקו מ"ח חותיות תלכיס פסוק ע"י ד' חותיות הוי"ה וכשלר מ' מן תלכיס ותלרף עם המלוי של תלכיס שהם י"ב חותיות ובנר נמתקו ע"י י"ד חותיות דמ"ב דמ"ה הכרמוס במכת ד"י וסס מוחין דחי' וע"י י"ד תיבות שהם י"ד מן מ"ב דמ"ג והס מוחין דאבא : ועתה ע"י אמן יהא שמיה רבא יומתק פסוק ומילוי ומילוי המילוי ע"י כ"ח ומ"ב :

יוד	ואו ד	ל ת ה	א א ל ף	ו א	ו א	ל ף ו א ו	ה א אלף
יְהֵא	שְׁמֵיהּ	רַבָּא	מְבָרַךְ	לְעָלַם	לְעָלְמֵי	עָלְמַיָּא	יִתְבָּרַךְ
א ל ה	י ם אל ף ל מ	ד ה א י	ו ד מ ם				ד ל
י	ו ד ו	א	ו				ל ף
א	ל ה י	ם	א				
יה ו ה י ו ד הא ואו הא יוד ו		א ל ת ה	א אלף ואו				ואלף ואו הא אלף
אלהים א לף למד ה י יוד מם		אלף למד פא	למד מ				ם רלת הא אלף יוד

וְיִשְׁתַּבַּח	וְיִתְפָּאַר	וְיִתְרוֹמַם	וְיִתְנַשֵּׂא	וְיִתְהַדַּר	וְיִתְעַלֶּה	וְיִתְהַלַּל	
יהוה יו	ד ה י ואו	הי יוד ו	או דלת ה	י יוד וא	ו אלף וא	והי יוד	
אלהים א לף למד ה	א יוד מם	אלף למד	פא למד מ		ם דלת הי	יוד יוד	
ת	ה	י	ו		ו	ר	
ל	מ ד ה	י	י		י		
	אלף ואו הא אלף						
	ואו דלת מם סם						
					לף ואו הי יוד		
					ואו דלת מם סם		

שְׁמֵיהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא

א ו א ל ף ו א ה
ד מ ם

תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן : יאההוידה

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן: וְעַל כָּל מָאן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְיתָא דִּי בְאַתְרָא הָדֵין : וְדִי בְכָל אֲתַר וַאֲתַר : יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין וּמְזוֹנָא רְוִיחָא וּפוּרְקָנָא מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּבִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו וּבְרַחֲמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל

וְאִמְרוּ אָמֵן

הנה רחיתי כמה נוסחאות וכולם מסובבים וזה נוסח החמיתי והכוונה כי כנר ביתרנו כי ע"י פסוק ומילוי ומילוי המילוי של מ"ה שם בהס מ"ב חותות נמתקים פסוק ומילוי ומילוי המילוי של תלכיס לך שבוה ים ל"ב חותיות לכן תנו מכוונים תחלה בכ"ח חותיות של מ"ה נפני עלמו שים בו כ"ח חותיות ובזה נמתקים פסוק ומילוי של תלכיס ס"ם בהס רק ע"י חותיות

אותיות ל"כ כשאר עשרה ממ"ה וכן במ"ב של ס"ג רק שמ"ה נרמזים בכ"ח אותיות עד עלמין וכ"ח של ס"ג נרמזים באיכות וכשאר ג"כ בשם עשרה כמו במ"ה ובזה נמתקים כו' אותיות שבשאר מן מילוי המילוי של אלהי"ם שבשאר עונך על מ"ה וס"ג כי במ"ה וס"ג יש בפשוט ומילוי ומילוי המילוי יש בו מ"ב אותיו'בפשוט ומילוי ומילוי המילוי של אלהי"ם יש בהשב"ע אותיו'ואלו הם העשר'וי'בסוף הקהיתי של מ"ה וכן עשרה ו'דם"ג:

והנה מן יהא שמיה רבא עד עלמיא יש בהם כ"ח אותיות וכאחד למעלה כ"ח אותיות של מילוי המילוי דמ"ה ולמעלה נכאחד אלהים פשוט ומילוי שם בהם כ"ח אותיות וכשאר י"ח אותיות דמ לוי המילוי דמ"ה למעלה ואין למטה כנגדם סוס חוט כמו שהוא בתמונת מע"כ ומצערפין עם כו' אותיות שבשאר ממילוי המילוי של אלהים שם בהם עשרה יותר ומצרפין עם האותיות שבשאר ממ"ה והם מוחין דאו"ג שם יהא שמי' רבה עד דאמירן בעלמא כ"ח חיבות וברשם למטה כ"ח אותיות של מילוי המילוי דס"ג ולמטה מהם י"ח אותיות מפשוט ומילוי אלהים ובשאר למעשה עשרה חיבות שברשם למטה ו' אותיות מב"ח דס"ג ומלטרף עם ו' אותיות שבשאר ממילוי המילוי אלהים שם בהם ג"כ חיבות והם ברשמים למטה כמ"ש לעיל והנה בו' חיבות של ויפתאר וכו' שם בהם ו' וי"ן בני' מ"ב ברשם על כל חיבה למעלה ו' אותיות ממ"ב של מ"ה ולמטה מהם אך שהם למעלה מן החיבה ו' אותיו'של ב"ן דאלסי"ם ס"ב שבאר י"אותיו'מו ב"ן דאלהי"ם והם כי' אותיות הנאתריים למעלה גם בלל חיבה מן ו'חיבות של ויפתאר וכו'ים בכל חיבה ו' אותיות והם ב"ב מ"ב כי הוי"ן הם מ"ב דמ"ה והחיבות הם מ"ב דס"ב לכך ברשם למטה מן החיבות בכל חיבה ו' אותיות של מ"ב דס"ב וגם ו' אותיות דב"ן דאלהים ובאיהם למעשה מן החיבה כי מתחלה אנו מעלים את השם היכולת שלמטה ע"י מ"ב דמ"ה מוחין דאי' לסיכול הו' הנקדע היכל ק"ק וחס"כ אנו מעלים את היכל הו לילידה ע"י ע"ב דס"ג מוחין דאבא:

והנה לריך לכוין כי מן יהא שמיה עד עלמיא הם ז' חיבות הם סוד ד' מוחין מ לכסין בג' לבושין שהם ה"י הם ו' ויורדים לו"ק בשם ז' ספירות תחתונות חג"ת נהי"ם וכשיורד מן נה"י שהם סוד אהי"ה כמבואר לעיל ו"ק סוד הוי"ה ומו"ק לו"ק לנוקבי' סוד אדנ"י הרי מתחברין ג' שמות אהי"ה הוי"ה אדנ"י בני' דא"ק וזהו יהא שמיה רבא"ק סוד בא"ר שהוא עשה הכוקבי' בסוד בע"ר עיש חיים סוד בחר של מריס גם יכוון לג' חיבות לעלה לעלמי עלמיא הם ג' עולמו'והם סוד עיבור יניקה גדלות במ"ם למעלה בתריכות:

עד כאן נשלם תיקון העשיה וכבר נכלל העשיה ביצירה

תפילת העשיה

הנה כבר נתבאר שיש ביצירה ג"כ קליפות וגם מעורבים עם הקדשה ואף כי יש בעשה ג' שבילירה חיכם מעורבים עכ"ז הם סוייס עם הקדוש, ולפן לריך להכניע לוחם קודם שנבוא לעיקור התיקון של יצירה והוא ע"י ומירו' שבהודו שלכן נקראים ומירות שהוא לשון כריתה מלשון זמיר עריץ ומלשון לא תזמו שהם המזמור מדבר בשבח הש"י ובנגלי הם"ק ולכן אנו אומרים אותו קודם ב"ש שהם מתחיל עיקר תיקון היצירה ומשם ג"כ נמשכו לשומרו אחר ב"ש לפי שאנו"ש הוא לתיקון שיצירה והרב האר"י ז"ל היה נוהג לאמרו קודם ברוך שאמר:

מהודו עד אל נקמות יש רל"ה תיבות כמנין אלהים במילוי הה"ן : **גם** יש מהודו עד גמל עלי **גם** ג"כ פסוקים כנגד פשוט ומילוי המילוי של שם אדנ"י : הודו בני' אהי"ה רגם העשים נכלל ליצירה ולכן יש בפסוקים אלו כ"ה הוי"ה כמנין אלהי"ם . תבוין כי עתה מקבלים ג"ר דעשיה בחי' נשמה מיצירה ג"כ הוא כ"כ תיקון העשיה לכן לומרים

הודו לַיהוה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים להכניע הקליפות עֲלִילוֹתָיו שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ
שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יהוה דִּרְשׁוּ
אֶת יהוה וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי
פִיהוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו הוּא יהוה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל גימ' כ"ן הָאָרֶץ סוד מרז משפטיו ויגיע דמלכותא
זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר אֲשֶׁר כָּרַת אֶת
אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם לֵאמֹר לְךָ
אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנַעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ וַיִּתְהַלְכוּ
מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים
אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וְיסוד ובניצחי נגיד סוד בִּנְבִיאָי אַל חָרֵעוּ שִׁירוּ לַיהוה כָּל הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם

תפלת העשיה

אֶל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו כִּי גָדוֹל יהוה
וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל הָאֱלֹהִים כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים יהוה
לויכו"ם ברוך להפתיח ויכוין להכניע הקליפה ולהוליכו כל המילוטות כסוד תו"ל כל"ע ויקוי"ל לכן כתי' לאלילים לשם יפסוק
וירוק לגבוי הסמ"ך וַיהוה שָׁמַיִם עָשָׂה הוי"ה הוא ירוה שבקרח שמיס ועשיה נעשה עתה ירוה זה
ויכו"ם שמיס עשה הוֹד וְהָדָר גלה אחר שבכעשים מקליפות שעיקור יוציאתם מנה"י מיד הוד והדר שסם כ"ה עולים
למעלה וזסו לְפָנָיו עֹז הוא יסוד ים וְדֶרֶשׁ בְּמְקוֹמוֹ מלכות הָבוּ בגימטריא י"ג והם י"ג תיקוניס דעתיק
וי"ג דתריך וי"ג דז"א לַיהוה עתיק מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוה מרוד כָּבוֹד וָעֹז הָבוּ לַיהוה
ז"ק כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה עם ה כולל בגימטריא כ"פ כ"ן והם כ"ן של פשוט וקולו ותילו התילוי של מלטיס
וסם כ"פ כ"ן הנזכרים נקדים שנתקנו בזה וּבוֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ
מִלְפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אַף תִּיכון תִּבֹּל בַּל־תִּמּוֹט יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ ר"ת יסו"ה
ז"ק שהוא סוד שמיס מקבל מן י"ם וגוקבא סוד מרץ מקבלת מן ו"ה וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יהוה מָלָךְ יְרַעַם הַיָּם
וּמְלֹאוֹ יַעֲלוֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר גבורת עשיה: סנדלפון נגד יע"ר
כוד פ"ר דיוס דעוקביה נמתקו ע"י התסדיס של הו"ה סוד עץ כסוד ויורכו עץ וימתקו המיס מִלִּפְנֵי יהוה כִּי בָא
כִּי־שָׁפוֹט אֶת הָאָרֶץ ר"ת לתה שכולה דיוקן כיוהד הוֹדוּ לַיהוה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ
לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ בָּרוּךְ יהוה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל ז"ק מקבל כרכה מִן הָעוֹלָם מתימן וְעַד
הָעוֹלָם ומשפיע למלכות וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל מלכות לַיהוה"ק הוא מיכור זו"ע רוֹמְמוּ יהוה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו מלכות קָדוֹשׁ הוּא רוֹמְמוּ יהוה אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ מלכות שבתילות שהוא כסוד הו"ה כסוד מני יהו"ה לת שניהי כִּי קָדוֹשׁ יהוה
אֱלֹהֵינוּ וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן מנח דקליפה וְלֹא יַשְׁחִית ר"ת ימינא דקליפה וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ
זעיר דקליפה וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ נוקביה דקליפה נגד ד' מלכות נזיקין מרכבת העומתה עו"ן משחי"ת ת"ק ומיע"ק
אַתָּה יהוה לֹא תִכְלָא רַחֲמֶךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יהוה
וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים נוֹרָא
אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל גימטריא כ"ב הויו"ת כ"ף דתפילין ות' דטלית כי הו"ה ד"ן ע"י הכתם עם
פ' לותיות גימטריא טלית הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים מ"ת מכתם גי' ת"ק מסוף
מילוי אד"י דהיינו י"ן ל"ת י"ד ברו"ך מלטיס גי' אד"י יסוד מצח המגולה כנ"ל והוא ממתיק הגבורות
של מלה"ם אֵ"ל נְ"קָמוֹת אֲד"נָי ר"ת מצח סוד מ"ן כי סוד גימטריא כ"ן אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ

כאן לריך לכוין שיקום הסם נקמת עבדיו עשרה הרובי מלכות והכוונה כמ"ש בחיבורי שנה"ע בסוד התשובה
שהשיב הקב"ה על מיתת ר"ע כך עלה במחשבה והוא כי מתחילת הלילות מה שלטה בו רוח דמחשבה של
בעה"ך שלפי מחשבתו מה שרצה להיות קדוש שם שלטה מחשבתו ועשה בניו ומה שלא היה רצוי לקדושה לא
שלטה בו מחשבתו ולא נעשה ממנו שום בניו והוא ס"ת שהיו בו בניו ולא עציד פירוי ואדרבה תמיד מהדרין
אחר חורבנא ושנה ים כמות העשוקים בס"ת בקליפות הקבים וים היום דורות שהיו מתקנין מעשיהן ואוים
עשוקים הרבה וים כח גדול לס"ת וח"י היו מחזירין העולם לתוהו ובוהו כמוהם ולזה הוצרכו עשרה תבירי ישראל
שהשיבו גופם למלכות למיתה וכן מסרו נפשותיהם בסוד המיתה כעומקא דתהומין רבא בתקו' הס"ת ותבדו כל
בלעדיהן דפרוזלא והעלו עמהם כל הגלולות ותקנו העולם וקלקלתי כאן ועש"ם מבואר אחר היעב והוא כך עלה
במחשבה פי' למקום שלטה בם רוח דמחשבה ולכן אנו מוכירין כאן נקמות י' הרוגי מלכות והוא כתעודתן נמותיהן
וחוזרי' ומברכי' הגילולו' ועולין למעל' ברוח דמחשב' ונעשו מ"ב אל ממלכות והוא "סוד גדול והכל מבואר שם

הכשת

הַנַּשֵּׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים לַיהוה הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ
סֶלָה יהוה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה יהוה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם
בּוֹטֵחַ בָּךְ יהוה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ הוֹשִׁיעָה אֶת
עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וְרֵעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוה ר״ת נח״ל סוד
פ״ב שהוא סם כ״ן ועם ד׳ לתותיות שיש במילוי מילואו הרי פ״ן בגימטריא חלבי״ם ועם ג׳ כוללים בו נמ״ל עֶזְרֵנוּ
וּמָגִנֵּנוּ הוּא כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ יְהִי חַסְדְּךָ יהוה עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ הַרְאֵנוּ יהוה חַסְדֶּךָ וְיִשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ קוּמָה עֶזְרָתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ
לְמַעַן חַסְדֶּךָ אָנֹכִי יהוה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיהוה אֱלֹהָיו וַאֲנִי בְחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי
בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיהוה כִּי גָמַל עָלָי׃ סת

יל״ו והוא סם ל׳ מע״ב שמות והוא המעלה גילוחות :

זה המזמור יש ל״ב תיבות כנ״ל חמ״ן ע״ס שהוא בגימטריא יאהדונה״י ע״ה לרמוז לתיבות וו״ך ויש במזמור הזה
עשרה הויו״ת נגד י״ס וקודושת כיקוד כל הוי״ה בי״ס כמבואר בתיקונים והעשירי שהוא נגד מלכות כ״י ניקוד וכל המזמור
הזה רומז על דברי הגלוחת שנכללו בקליפה וכסיולאים חומרים שי״ת :

(מזמור שיר חנוכת הבית לדוד) ארוממך יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אוֹיְבָי
לִי׃ יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי ׃ יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל
נַפְשִׁי חִיִּיתָנִי מִיָּרְדִי בוֹר ׃ זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ
חַיִּים ברצונו בְּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב ר״ת גימטריא י״ד נגד י״ד תותיות של יהו״ה אלקינו יהו״ה ונגד כוז״ן במוכס״ן כוז״ן כי רגע במפו חיים גימטריא
ת״ם גימטריא י״ם מ״ן שהוא מילוי של מ״ב מחוריים דלמטה שמסס מקבלים י״ם דז״ח ועם תיבת רצונו גימטריא
שי״ן דל״ת יו״ד יְרִין בְּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה וגם בערב״ב גימטריא מעטרו״ן סר הפנים עם ו׳ תותיות מעטרו״ן וַאֲנִי
אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּ לְהָרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ
פָּנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל אֵלֶיךָ יהוה אֶקְרָא וְאֶל יְהוָה אֶתְחַנָּן מָה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל
שַׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ שְׁמַע יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה עוֹזֵר לִי הפכת
מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פָּתַחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם
יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ ׃

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ אלו הפסוקים לריך לומר מעומד ומס
לריך דעשיה מכמה ביכה דעשיה היחיד לינו מניע בחפלתו לומר לאלו
יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד הפסוק״ם בקהל עכ״ז יעמוד אבל ת״ל
להפסיק רק יאמר במקום שהוא עומד ולפי שהם
מנ״ת דעשיה מלכות דעשיה יְהוָה דבוקה בדעת ות״ת רומזים לתריך ותו״ת דעשיה לכן לריך עמידה :

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ צריך לכוין כי עשרה גילוחות של מלכו׳
נקם דעשיה הוד דעשיה שהיו מבולגים בין הקליפות וע״י כוונת
מ״ל דמנלפך ל׳ דמנלפך על נקמות ע״י הרוגי מלכות עלו בסוד מ״ל
לילידה ולכן מלך מלך ימלוך נצ׳ פ״ר נ׳
מנלפ״ך

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד

יסוד דעשיה מלכות דנוקבא ביסוד יְהוָה פ"ך דמלכות

וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיהוָה כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ

ותומרים למלכה בנגינות מזמור שיר למלכים יזמרו ותמר לותה מתוך ליור המזרה כמו שכתב מלוייר ובשבת במקו' זה המזמור לומרים למלכה מזמור לדוד השמי' מספרים כבוד אל וכו':

מלכ"ך שהם המ"ע עלמס ומס נלחוב ימלוך בו' הוה מלכ"ך עס התוחיות והכולל והנקודה שהם ב' סנו"ל וב' פה"ס בגימטריא ע"ב ונקודה ב' הוה מירי"ם שב"ל מול"ם בני' מ"ס"ה בגימטריא הוי"ה אלהי"ם ובגימטריא אהי"ה הוי"ה אדנ"י והוא כולל לכל ה"ם ולריך לכוין כי ה' יושלת על י' מלכים שנפלו עמה מלו ונעשה בסוד מלכים ושהו ה'מלך ובפסוק הרחשון תכוין לשהם היושלות שהם כמ"ב מנ"ת ושם דשוקא המוקבל בב' מקומות נגד הדעת ונגד הת"ת והיא לשה העומדת למעלה והשה נ"ע הוי"ה הוא כמ"ב ונ"ע מל"ך הוא מנ"ת ולכן לריך לכוין בהוי"ה ד' ביקוד לעולם כ לעולם רומז לנוקבא כמודע ושם"ב כופלים זה הפסוק לרמז גם על שה"י ויכוין נ"ב בהוי"ה ד' ביקוד לעולם לרמז על מלכות שהוא רחל דשוקא ביסוד והשה הט"ס כמ"ב מנ"ת שה"י הם מפורטים בפרט לבל המלה לא נפרטו כל הס פ רומיה רק דרך כלל במלת לעולם לכן לומדי' הפסוק והיה ה' למלך כי כל תעשיה הוא סוד המלכות ולכן יש בפסוק זה י"ג תיבות נגד י"ם שנשלמו בעשיה וג"ר שעלו בילידה ולריך לכוין להעלות מ"ע לילידה ויתחברו מ"ע עם מ"ד שוד מים עליונים ומים מתחתונים ולכן פ"ם מלך בי' מים מים וכשכופלים לותו פסוק הרי ד"פ מים והס מ"ע ומ"ד דהו"ת ומ"ה: ומ"ד של זו"ן ולכן גם יש פ"ם מלכ"ך ת' ה"ך דתי' ותחד מ"ע של מלכות והשה בפסוק ה' מלך יש ג' הויו"ת ובפסוק והיה ה' למלך ב' הויו"ת הרי ה' הויו"ת ולכן יש ה' פסוקים עד גמירת לרמז שעתה מקבלי' בתי' כשמה דילידה והוא סוד עלמה ביה' שממנ' בתי' הנשמה כנודע

ולרן מתיימין בהתו"ה הללויה בגי' אלהים וסוד ביאה כנודע:

הגה מתחלת ברכת השמר עד עתה הכל היה תיקון העשיה וכללו היה ילידה היינו שב"ד שלה עלו ילידה ועשו מיונית שה"י ילידה ונשלמלל כל השם' היכלות זה בזה ע"ד כלילות פנימות העשיה כמ"ש לעיל ועלו במקום היכל הו' שהוא היכל ק"ק והיכל ק"ק עלה למעלה ילידה וגם כל היונות עלו בסוד מ"ע כמ"ש ועתה מן בדרך שאמר מתחיל תיקון ילידה כמ"ש במקומו:

ב"ש לריך לומר מעומד שהוא רומז לתריך ות"ן להשתחל תוך לד' אמותיו ויאמר ביגון ובנחת מלה במלה ויעמוד בתיאמה ובידלה כי הוא מספר שבחו של מ"ה ובכללו מהלך בין כחות המלאכים המומרים שירה לפני הקדוש ברוך הוא:

כאן מתחיל תיקון הילידה ויש בב"ש פ"ן תיבות כי הוא נגד תריך הכולל לאו"ת וזו"ן והשה נוקבי' דילידה נקראת לבנ"ה בני' פ"זולפי שפ"ת כולל הכל עד הנוקבא לכן היא פ"ן תיבות:

ג ס ים בפ"ת פ' תיקוני' וזו"ת תשעה תקוניסהרי כ"ב והשה כ' תיקוניס נמשכים כו"ת כי הוא בחי' זק"ן ולת לנוקבא כי אין לה זקן רק ב' תיקוני' שהם תפוחין קדישין הוא בנוקבא והשה ז"ת כולל ו"ק כ"ת כלול מי' הוא ס' ועס כ' הוא פ' ונוקבי' היא סוד ה' ועס ב' תקוני' הוא ז' הרי פ"ן שהו' כ"ב עס אדנ"י ס"ה ולכן יש בלן י"ג דרוך נגד י"ג מדות ב"י"ג תיקוניס דפ"ת וזהו בבחי' מילוית לתי' שהם סיד השערות לבל בבחי' פנימיות הוא כי ילידה הוא הוי"ה דמ"ה וים בפשוט ומילוי ומילוי המילוי יש מ"ב אותיות הרי מ"ה ומ"ב בני' פ"ן גם הילידה הוא סוד וא"ו בני' י"ג לכן יש י"ג פעמים ברוך:

כשאומרים ב"ש יאמרו ב' לילית שלפניו כי הטל ת הוא ג"כ סוד ילידה רק שהוא בבחי' עובדת ועשה הוא בבחי' מלוכת ו כוין לשם מ"ה שהו ת בילידה יו"ד ה"ת וא"ו ה"ת גם בילידה שולט שם של יהוה גם תכוין למות של עשיה שעלו בילידה והוא שם ב"ן יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה גם של אדני השולט בעשי' והכוין כי בחי' הפסוקים של עשיה ובחי' הרוחות דילידה יעלו אל הבריאה והוא נעזר בישתבח כמ"ש:

מצות עשה לקייס מלות ירחת ה' כאמרו מזמורים אלו שהם ס פור שבחו יתברך יחין לאומרים במרוצה כי אם בנחת מלה במלה והתריכו בשבחו בספר מסידים:

מצאתי כתוב בשעה שיתרחל מתחילין לומר ב"ש מתחילין המלאכים למעלה לומר התרחה והתמונה וכו' וזהו הפי' שהמלאכים מומרים התרחה בשו"ת עם ישרחל כי בשוה ר"ת ב"ש והיה העולם וים בו ב"ל

פ"ן תיבין ופ"ל יש לומר התרחה וכו' קודם ב"ש • ויאמר בכריעה ובהשתחויה בלימה ורחת וזיע:

ויאמר

ויאמר הריני עומד בעולם העשיה לתקן רומס של כל ישראל עם רומי ותהיה במחשבתך לכלול עצמך ה' אלו המזמרים ומשבחים להקב"ה : כתב בשל"ה קודם ברוך שאמר צריך לומר בפה מלא

הריני מזמן את פי להודות להלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם	אל	גה רומז לרי"ש דל"ת וסוף עתיק קריסת
בָּרוּךְ הוּא	רחום	גולגלתא ז דקדיך וסוף פרנוק מ"ש
בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה	וחנון	קרומז דאזירא וסוף פרנוק קדיך
בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם	ארך	מכ"ף דאצילות
בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית	אפים	מ"ם דאצילות
בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ	רב חסד	ז"ר דאצילות
בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת	ואמת	וקבי דאצילות וסוף מרי דכריאה
בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו	נוצר חסד	קדיך דכריאה
בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח	לאלפים	מכ"ף דכריאה
בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל	נושא עון	מ"ם דע"ס
בָּרוּךְ שְׁמוֹ	ופשע	מ"ם דכריאה
בָּרוּךְ אַתָּה יהוה	וחטאה	נוקביה דכריאה ורוח קדיך דיצירה

אֱלֹהֵינוּ מָלֵךְ קדיך דיצירה הָעוֹלָם הָאֵל אָב מכ"ף דיצירה הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל מ"ם דיצירה בְּפֶה עַמּוֹ מְשׁוּבָּח וּמְפֹאָר ת"ת דיצירה בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו נצחות מלכות וַעֲבָדָיו כתרת מלכות וּבְשִׁירֵי דָּוִד עַבְדֶּךָ יסוד נוקבא דיצירה וסוף קדיך דעשיה נְהַלֶּלְךָ יהוה קדיך אֱלֹהֵינוּ דעשיה בְּשִׁבָחוֹת לנצח סוף

תפילת היצירה

ס' מסדיס וּבְזִמְרוֹת נְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ נוסח דעשיה וְנָעֲרִיצְךָ נוסח דעשיה וְנַקְדִּישְׁךָ זשיר דעשיב
וְנַמְלִיכְךָ נוסח דעשיה וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְכֵּינוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשׁוּבָּח
וְמִפּוֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בָּרוּךְ אַתָּה יהוה זשיר מֶלֶךְ מְהוֻלָּל -ונוקבא דתלתא
מתורים בגימ' שלמות כי"ע בַּתִּשְׁבָּחוֹת :

זה המזמור כוון נגד חו"ש דיצירה כי קרבן תודה עולה עד סס מסע"כ אחר קרבנות סס למטה בעשיה והנה בחו"ש בסס ג' שמות ע"ב מ"ב כעובע וכ"ס שלסס מתלבשים בזו"ג שסס סוד ג' שמות מ"ה ב"ן וסס ד' שמות חלו בגימטריה רכ"ב ועס ד' שמות וסכולל בגימטריה רל"ו ועס סס נצחות שסוד בכ"ס מ"ה בגימטריה מומור לתודה :

גם יס סס לל בריבוע דאהיה וכ' לל בב' פלוות הרי ג"פ ל"ל בגימטריה מב"ן והוש ממתק לאחוריים של אלהי"ם ג' ל"ל אל"ה אלה"י אלהי"ם בגימטריה ר' ועס ג' לל בגימטריה מזמור :

גם לחוד"ס בגימטריה ד"פ חלף ע"ה וסס סוד ד' חלפין של אהי"ה שמוה נעשה כתר לאה כמ"ס כבר ובסס ממתקים לאלהים במילוי אל"ף למ"ד ה"ף יו"ד מ"ם בגימטריה חרן והוש בגימטריה הר יעו·

מזמור לתודה הריעו ר"ת בגימטריה ס"ה והוש כי בחרי הביאה חיכה בריבוע דיליה רק בגרון כמ"ם בחיבורי סבא"ע וסס יס סס ס"ב עס י' לותיות בגימטריה ע"ס ועס ג' כוללים של סס וסל התיות בגימטריה ע"ה ולריך להמשך ההדה מסס לת"ח שבו סס מ"ה עס י' לותיות בגימטריה כ"ה

לידוה כל הארץ ר"ת כ"ה גם כל במילוי כ"ף למ"ד הוש בגימטריה ב"פ אלהי"ם עס ג' כוללים גם ס"ת של מזמור לתוד"ה הריע"ו בגימטריה ל"ל הו"ה הסובב ביצירה היינו ל"ל קפ"ד שהוש לאחוריים דאבא וקל"ת פנימו' לי' ועס הכולל בגימטריה סמ"ו והוש בגימטריה ל"ל שד"י ע"ה והוש רומו בגימטריה רכ"ן וסוד רלון דל"ת להמשך לחו"ת : גם כל הארץ בגימטריה ל"ל שד"י ע"ה והוש למטטרו"ן נגימטריה שד"י שסוד כולל ו"ק שביצירה כי ריבוע דיליה הוא מבחריי"ל י"ה יהו"ה נבחות סוד בחריק וחו"ש אבל מטטרו"ן הוא בו"ק דיליה וע"י נעשה הזיווג בחול וזכו

עבדו את יְהוָה סוד נקדת עבדו וקו ביתו את ה' וז"ת בשמחה סוד המסדיס
בואו לפניו ברננה כוד הבבורה דעת סוד הזיווג מלכון
וידע מדס את חוה כי יהוה הוא האלהים חו"ש הוא עשנו
ז"ת וזכו ולוא בוחו ולכך כמבואר בזוהר אנחנו עמו וצאן מרעיתו בואו שעריו יסוד ומלכות בתודה חצרותיו מלכות דמלכו
בתהלה הודו לו ברכו שמו כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דור ודור אמ ונתו

גם יס במזמור הזה מ"ב תיבות מון נממזמור נגד סס מ"ב שביצירה כנודע

יהי כבוד ה' לע"ל סר העולם לתמו יהוה מטטרון ומכוונם כי יהי כבוד הוש נגד ז"ת דיליה והוש מטטרו"ן בכולל ו"ק דיליה והוש סוד שד"י שבו"ק יס ו' לידופי שד"י סיס בסס ח"י לותיות סוד ע"ט של מטטרו"ן והוש ע תיקוני סיס לו"ת וסס ב"פ ע' היינו פנימיים ומקיפים ע' מעילא לתתא וע' מתתא כעיכא כמ"ם כבר בסוד ה"ע מיקוים לת"ת ולכן יס כאן ח"י פסוקים ו"חי תוכרום כי ט"ע שלו מקבל מאי"ן עצמין כי הוש מרכבה ליסוד לדיק ח"י עלמין בסוד מרכבת המשכה וממנו מקבל המכבה סנקרא תק"ל תפוחין וכאן יס כאן ק"ח תיבות גם ר"ת של הפסוקים עולים בגימטריה פור"ת וע"ה הוש בגימטריה ד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וד' מילוי אהי"ה ס"ה בגימטריה פור"ת ע"ה והוש סוד דכתיב בן פור"ת יוסף ונקרא פיתר חלומו ומוה נעשה כתר לנוקבא לבן ס"ת של הפסוקים ג'מעריה כתר ולכן מיד אחר זה תומרים תשרי הרומו לכתר כמ"ם במקומו וכתר זה כולל כי ככ"ב לותיות שבתהלה לדוד והוש ר"ת ר"שמח יהוה ב"מעטין גימטריה כ"ב ·

ש יְהִי כְבוֹד גימטריה ס"ל הוי"ה עם ס שולט ביצירה בכוד יהוה בגימטריה יו"ד ה"א וא"ו ה"א לְעוֹלָם
בני י"ה יה"י יו"ד ה"א וא"ו ה"א יִשְׂמַח בגימטריה יו"ד ה"א וא"ו ה"א יְהוָה ע"ה בגימטריה יהו"ה במעש"ו בגימטריה ג' מילוי אהי"ה ר"ת של
זה בפסוק בגימטריה יהרוגה"י ע"ה בְּמַעֲשָׂיו ך יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבוֹרָךְ בגימטריה ע"ם והוא בגימטריה ד'
מיכוא"ל הו"ה בגימ' רכ"ב ומילוי"ם לבד בגימטריה קכ"ת הרי ז"ם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם י מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד
ר"ת בגימטריה דוד מְבוֹאוֹ מְהוּלָּל שֵׁם יְהוָה ר"ת בגימטריה ק' קכ"ד קס"ו שׁ רָם עַל כָּל
גוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם ר"ת בגימטריה חמל"ך כְּבוֹדוֹ י יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם ר"ת בגימטריה קפ"ד
קס"ו יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר ר"ת ס"ה יו"ל וָדוֹר ך ר"ת ס"ה יו"ל יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל
גימטריה כ"ן מָשָׁלָה ך יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה מָלָךְ ר"ת
בגימטריה יו"ד ה"א וא"ו ה"א ס"ה שׁ יְהוָה מֶלֶךְ מ"ת יַהֲוֶה מַלְכֵּךְ מנצ"ח יְהוָה יִמְלוֹךְ ז"ת לְעֹלָם וָעֶד
ר"ת פסוק זסגמטריה קכ"ו י יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד ר"ת גימטריה מלכ"י דרכוס אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ
ך יְהוָה ר"ת ד"ן מלכ"י הֲפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים י רַבּוֹת מַחְשָׁבוֹת
בְּלֶב אִישׁ וַעֲצַת יְהוָה הִיא תָקוּם שׁ עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמוֹד מַחְשָׁבוֹת לִבּוֹ
לְדֹר וָדוֹר , כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד שׁ כִּי בְחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אִוָּה
לְמוֹשָׁב לוֹ ך כִּי יַעֲקֹב ז"ת מת"ת למטה בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל ז"ת מת"ת ולמעלה לִסְגֻלָּתוֹ
י כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב ך וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ כאן נרמזו כל הד' פרצופים של קליפת נוגה שׁ יְהוָה
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ ר"ת גימטריה סס יה"ו יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ ר"ת סס יהתסדו"נהס"י :

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה תשרי הוא לעולם בכתר והוא רומז לכתר כוקבת הק' תפלה
בגימטריה תשרי עם ר' לותיות והכתר כולל עוד ט' ספירות וסס גרמזים בט' מזיו"ת שבהתלה לדוד וסקדמס
עם"י הספירות והוי"ה רמזונה שבאשרי רומז לכתר אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְּהוָה
אֱלֹהָיו : תְּהִלָּה ע"ה גימטריה תמל לתהוס ת"ת במלכות בתוסס תמל וכוא גימטריה תהי"ה כ' תהי"ה לְדָוִד
אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח
מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה וָעֳזוּז
נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדוּלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה זֵכֶר רַב טוּבְךָ
יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד טוֹב יְהוָה לַכֹּל
וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם ר"ת לע"ה הוא סס קדוס מע"ב שמות גְּבוּרוֹתָיו
וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר
סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנֹּפְלִים ר"ת גימטריה כ"פ כ"ן ע"פ גס סס כ"ן גיע"ו וי"ן כוס יוד הה וו הה גני'
ק"ד וס"ת גי"ע"ו היינו ס"ת ע"ה בני"ג"ל מלכ"י להמשיחן מ"ל שבדיוקן"ה"ת לנוקבי"סוד מלכ"י:וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים

תפלה חיצונית

ר"ת בגימטריא מ"ח רמז למ"ח אותיות של שם מהי"ה פשוט ומלוי ומלוי דמלוי יש שם מ"ח אותיות
והוא בגימטריא בפוד שם לבינה תקרא והוא ביסוד כלה שהוא בדעת דז"ת ולהמשיך משם של הנוקבי' מן מהי"ה
דהי"ן בני' קנ"ח והוא ס"מ של זו"ק וכו'ע"ה בסי'קני"סומך בי'ב"פ מ"ב והוא מ"ב דמ"ה ומ"ב דס"ג ומ"ב
דע"ב כמ"ש בגוונת קדים גם בני' שם מהי"ה בריבוע להמשיך מן ג' מ"ב אלו שהם בחיים מב' אותיות
ידך כמובא כי ד' מל' חיים בחיים מד' אותיות ה"ה וקבי"ו שהוא מהי"ה הוא ה' תתרומה וזהו סומך יהו"ה ע"י
סומך נשמה הוי"ה לכל בני' פ' להמשיך שהם סוד ה"ה כמובא אל מהי"ה מהי"ה מהי"ה בי' פ' הפלים
חסר ו' בי' שם מלהים בריבוע עם ט"ו אותיות שבשם • וזוקף י"ה בהכה"פ יפ"י הפ"ה הוא ק"ן ושם מ"ה שהוא
ז"ת המקבל המוחין שהוא שם י"ה הרי ק"ן מ"ה בי' וזוקף בפסוק זה יש ב"פ לכל ע"ה בני' קס"ת כמין
מהי"ה ביודין : הכפופים בי' רוח יהו"ה ע"ה ורוח הוא המלוי ס' מלהים ביודי"ן שעולה בי' מנצפ"ך וכפ תפיר
שם מלהים נשתר רוח : הכפופים בח"ת ב"ש בגימטריא רס"ב והם ה"ח שהם ס' הויות ע"ה בי' קל"ת והי"ב
ב"כ קל"ת הרי רס"ב :

עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ :

עי"ן בני' מכמ"ה בי"ם והם סוד ב' עיניים של רחל שהם סו ר מב"ד דרישין כי ברחם עגנו יש ב ו ב"ם
כמבואר במסגה"ע שם הוא סוד ב' דמעה שיורדים לי"ם כמצ ומה שם וב"פ דמע"ה בני' רמ"ל והוא סוד
הדיבון כי דמעה ע"ה בגימטריא ק"ך כיתופי מלהי ם וצריך לה משיך לה התר' מחבת סוד י' שבו שם מ"ל
יהו"ה בגימטריא רמ"ך וזהו פותח את ידיך מ"ת ידיך של יודי"ך ומשם בח הפרנסה שהוא יסוד מבח שבו שם
שד"י בגימטריא רמ"ך וכתיב ממרחק תביי למתי כי תות י' ים בו ג' עוקלין וכל עוקץ הוא י' הרי ג"פ י'
וכל י' רומז להוי"ה הרי ג"פ יהו"ה בגימטריא לח"ם ולכן נרמז נזה הפסוק
שם הפרנסה שהוא מחך שהוא ס"ת פותח ס"ת את ידי"ך והנה בשם זה יש ג' כוונת שם יג' מצרי למד כתן
ואחד קודם ובח לגיון וח' במלוא והוא כי שם זה יולח יען ג' כוונת הוי' כי יש ב' שמות מנפ"ך בב' פתוח
והוא מיוחס הו"ה בס"ת ב"ש ובפי שהוא מיוחס כוסה מעט מעט לדין ולכן הוא בגימטריא מלהים ביודין
והוא שם מסיר מספר מלהים מן זה השם נמצר רו"ח הרי מן ב' שמות בגימטריא ב"פ רו"ח בגימטריא מחך
גם יוכח משם ע"ב שים בו ד' יודי"ן וכל י' כלול מי' הרי ת' כמבואר ב"פ ה'תרח בפוני ת' עלמין דכפופין
ומיוחסי מיוחדין ם כ"ם מותיות הרי מחך גם יוכח משם מלהי"ה כי רבוע של מלהי"ה בגימטריא ר' ועם ט"ו
מותיות בגימטריא תוי"ר ע"ה סוד תוי"ר יסר של בנבורה גם מלה"ם בגימטריא ם' היינו ביודי"ן וכשתסיר מהן
מהים יסתר ב"כ תוי"ר וב"פ חוזר בגימטריא מחך והנה בבוקר שהם סוד מתעורר רק שעדיין חינן מחירים
המוחין בבינה"ע תחר העמיד"כמ"ש לקמן לכן עתה בזה השם צריך לכוין בב' ס' ו'מנפ"ך שהו'בי'דרמעים רק חינן
בשכ"מו'כי הוא מיוחס הוי"ה ובחצי דובא לחין שכבר החירו המוחין בשל'מו'צריך לכוין לכם ע"ב בכ"ל ובמנח'שהו
התעורר'הדין צריך לכוין בזה השיול מן מלהי"ם כ"ל ומח'הכוונ'הם בוי'והל'עיק הכוונ'בזה השם והו'שוה בכב הנ
מחרי כי ר"ת ל **פותח את ידיך** הוא שם קדוש פח"י והוא בגימטריא הוי"ה מלהי"ם סוד זו"ן והוא
ז"ת ורחל שהם דבוקים ת' ור בחמור כשודע ולעורך הנ"ווב לצריך נסיר ה בסוד ויקח
מחת מנשמותיו כמ"ש ולעלע המשכן והוא סוד המח"ך הנרמז בשם של פותח את ידיך גם נרמז שם
מח"ך בגמ' **ומשביע** שהוא בגימטריא מח"ך ובח"ת ב"ש הוא סח"ל ג"כ בגימטריא הוי"ה מלהי"ם והוא
רומז לב' למחוייס בל ו"ש שנקשרו ונעשה שני מחוריים ומה שנרמז ב"פ מח"ך הוא כי היא
דבוקה בם ז"ת בב' מקומות הת' כנגד המ"ת הב' נגד הי'סוד והרח"ו ז"ל כתב הת' נגד ישראל ולמה הת'
נגד ישראל ובח' נגד יהודה ולכן אין יהודה לנסוע רעתו והפשר כי היות טעות נפל בכתב כי ישראל ולמה ת' יכם עומדים
מ'מור בחמור רק פני לאה נגד חמורו ופיהם דבוקים כלל כמו שמבואר בדבריו כמה פעמים וצ'ן צריך שם
נמידה וחצוי של הכוונה כי בכתר הם דבוקים חמר בחמר' חין מחזה להחל'ים שיניקתם רק מן החחירים
כשודע ותכר הנסירה יב ין לחת'ן בחורייס חמר שחגלו בפרט בחמורי רחל שהם דיקים גמורים והנשם
כרוך בעקב' לכן צריך להמשיך מלי'הח'ר מן רצון העליון המתלבש בב' יסודות של לו"ח שבהם שני שמות
קפ"ר וקס"ת בגימטריא ע"ה רצון והמשיכה לרחל להמתיק הדינין ולגרש כל החלוקים וזהו **לכל חי רצון**
ר"ת רחל וזה הכוונה שוה בכל החפלות וצריך לסיים בכל התפלות בפסוק ומגמנו נכרך
וגו' והנה בחמרי נרמ כ ר רחל בכללות ובהללויה שהם ה' מזמורים נרמזים כל הי"ם בפרטות כמ"ש בתקיעו

**צַדִּיק יְהוָה בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו קָרוֹב יְהוָה לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאוּהוּ בֶּאֱמֶת רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת
כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם**

קָדֵשׁוּ לְעוֹלָם וָעֶד וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

זה המזמור הוא נגד המלכות שהוא סוד נפש ומקבלת מט׳ספיר׳ עלי ניס נכון יש בזה המזמור ע׳ פסוקים וט הוי׳ן ומביים ת״להיך ניי״ן כ״דור ו״דור ר״ת מלכ״ן רמז שהיא תלוי תח שתיי הוי״ם נגדה כ היא מקבלת מהם :

הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה אֲהַלְלָה בְחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי אַל תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְּשׁוּעָה תֵּצֵא רוּחוֹ יָשׁוּב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנוֹתָיו אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל יְהוָה אֱלֹהָיו עֹשֵׂה שָׁמַיִם וְאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים נוֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים יְהוָה פֹּקֵחַ עִוְרִים יְהוָה זוֹקֵף כְּפוּפִים יְהוָה אֹהֵב צַדִּיקִים יְהוָה שֹׁמֵר אֶת גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ : ר״ת מגלו

זה המזמור הוא כנגד נה״י כי טוב הוא יסוד בוקי התים כ״ה כמ״ם לקמן :

במזמור זה יש פ״ב תיבות כמנין מ״ל והרי״ם דב״ן כי סם מ״ל הוא בילירה וב״ן הוא במלכות ויש כאן ה׳ הוי״ן סיסוד מקנל ה׳ הסדיה סהם ה׳הוי״ת נסוד וילקט יוסף את כל הכסף ה׳ כסף ועי״ן מהמהקים הגבורה לנוקבא הנקרא תהלה וזהו נלוה תכל״ה ויש במזמור זה קכ״ע תיבות ע״ה ק״מ נגד יצ״ק וכ״ח מילוי רמיכוי הי״ה והנה ע״י נה״י ר״ת מ״ל נכנס פרלוף סנוקבא הנקרא יסובלים וזהו נוגה ירובלים ה׳ והנה ירובלים הוא רי״ו ס״ב כי עי״ו היא נקרא ירובלים כ״תחי י״סרלא ״ככה ר״ת ע׳ הם ז׳ גילולת שנפלו בקלי׳פות מן ו׳ קלוות שבת״ת עם מלכות שהו כל אחד כלול מעשר הוא סוד ע׳ נפש דזעיר יעקב עונה מספר יסוד התבונה נקרא מסכ״ר וכשנפנם בלעת דו״ק נכנסו בו החסדים שהם הכוכבים ור״ב כ״ח בגימטריא רכ״ו הוא סיעור קומה שהם ד׳ שמות ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן הוא רכ״ב ועם כללות הל׳ שמות הוא רכ״ו ועיין בחבורי שנה״ע בגימטריא סנסוג״ץ ונחבוכתו חין מספר פירש קודש שנכנס יסוד תבונה בדעת חין בו מספ״ר וסוד מספר עיין בחיבורי הכ״ל :

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יסוד זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוָה תְהִלָּה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם מלכות יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל ע׳ גילולין ד״ל יְרַפֵּא לִשְׁבוּרֵי לֵב ר״ת נגי מהי״ו וּמְחַבֵּשׁ לַעַצְבוֹתָם מוֹנֶה מִסְפָּר יסוד הבינה לַכּוֹכָבִים לְכוּלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ עֱנוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר הַמְכֻסֶּה מילוי״ה שָׁמַיִם מקוף בָּעָבִים דז״ת הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר עי״ז מקבלת הנוקבא גבורת גשמים חַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר הם תלף נמירין שים בהיכל זכות דבריאה שהו מ״ל שד״י ונמלוי ע״ה בגימטריא תל״ף ומשם נכנסו המלכים שמתחדשים בכל יום ונכנסים שהוא סוד מחכל הנוקבא שהו כ״ן בגימטריא נהמ״ה נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ והמותרות המיכל נדחה לעי״ן התיקונין הגיוגים עין המותרות וזהו לִבְנֵי עוֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ : לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס סוד בגימטריא רפוא מהי״ו שהם ס׳ סגבירה דחדנו בלא מיהו יֶחְפָּץ וְלֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה פי׳ כ״ה כמחוה ממוצעים ע״י היסוד הם כולם דיוקא מלא רוֹצֶה יְהוָה אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ שהם המסיים שביום ד שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם מלכות דלתות השערים סוד המותם שביסוד הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן הוא יסוד מלכות כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ סוד דלתות השערים סוד המותם שביסוד

תפלת היצירה

בָּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ שמלכות מיחדים כולם הַשָּׁם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם הוא יסוד הנקרא שלום כמובא
וזהו חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ תט״ס בגימטריא כ״ב לותיות שהם ביסוד הַמְשׁוֹלֵחַ יסוד ז״ע אִמְרָתוֹ אָרֶץ
מוקצה . תמ״ר לור מיס רקיע כוד כ״פ מור וכ״פ מיס וס״פ רקיע המזכר בפ׳ ברחשית וכלם הם ביסוד : עַד מְהֵרָה
יָרוּץ דְּבָרוֹ יסוד מוקצה הַנּוֹתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר ביסוד חיזוק ים ג׳ מהו״ה הנה ג׳ חלפין בגימטריא שלג וכשתסיר ג׳
השרשים ישאר למר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְּפִתִּים סם הגבורות חיזוק בחיס כולם יחד בלי
מיתוק שע״ב כְּפָנַי קָרְתוּ מִי יַעֲמוֹד ועכ״ז הסיס נקרשים ונעשו קרח לפ״כ כשכנסם ביסוד מיד בהכנסת העשרה
סוד מלכות דז״ת סם נימוסיס לפ״כ כשכנסם ביסוד ושבק ריחא בגוה ותו לית תעלה מ״ן וזהו יִשְׁלַח דְּבָרוֹ מלכות דז״ת
וַיַּמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יסוד ז״ע יִזְלוּ מָיִם נגדין מ״ן לנקבל מ״ד : הנה כבר נודע חיזוק מחחיים בח״ת דז״ת
שנקרא ישראל לפל יסוד לפע מחחיים למטה כנגד פרלוף יעקב וזהו מַגִּיד לשון המשכה דְּבָרָיו הפרת מלכות דיסוד
לפע לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו שהם הפרת יסוד ומלכות דחיזוק לְיִשְׂרָאֵל : לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי
וּמִישָׁפָטִים ר״ת גימטריא סממ״ל בֶּל יָדָעוּם נגד ל״ב נתיבות שבקדושה יש ב״ל בפ״ה והוא ב״ל דבלעם וב״ל דבלק

הַלְלוּיָהּ

זה המזמור הוא נגד מ״ת ולפי שהם ה״ח קו האמצעי ועולה למעלה למעלה בסוד נחלת יעקב בלי מגדיל
לפיכך בזה המזמור כולל לכל העולמות כמ״ש ז׳ הללוהו בשמים נגד ו״ק בה״ת עם המלכות שהם והללוהו
ה׳ בארץ נגד מלכות העיקרית :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יהוה מִן הַשָּׁמַיִם תגילות הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים נרשם הַלְלוּהוּ כָּל
מַלְאָכָיו יצירה הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו עשיה הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ כללות עשיה בריאה
הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר כללות יצירה כפי יצירה הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם כללות בריאה בתגילות וְהַמַּיִם
אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם כללות תגילות בח״ם יַהַלְלוּ אֶת שֵׁם יהוה כִּי הוּא כתר צִוָּה תמכה וְנִבְרָאוּ
כ״פ וַיַּעֲמִידֵם לָעַד ו״ק לְעוֹלָם מל׳ חָק נָתַן וְלֹא ס״ת בגימטריא קר״ע יַעֲבוֹר הַלְלוּ אֶת יהוה
מִן הָאָרֶץ יסוד הפשר תַּנִּינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת אֵשׁ יסוד סחש
וּבָרָד יסוד המים שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ יסוד הרוח סְעָרָה עוֹשָׂה דְּבָרוֹ הָהָרִים יסוד הדומם
וְכָל גִּבְעוֹת עֵץ פְּרִי יסוד הלבנה וְכָל אֲרָזִים הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה יסוד החי בלתי מדבר רֶמֶשׂ
וְצִפּוֹר כָּנָף מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאוּמִים יסוד החי המדבר שָׂרִים וְכָל שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ בַּחוּרִים
וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יהוה כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ
עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ
הַלְלוּיָהּ :

זה המזמור הוא נגד חסד וצריך לכלול גם הגבורה עמו וזהו בקבל חסידים הוא ה כד והד״ב בגי׳ הס
גבורה וקבל חסידים הס כ״ם כשמקבילים מחסד ע״י ת״ת ומח״כ מספיעים למלכות ויגולו מחה וזהו
בני ציון שהם כ״ם יגילו במלכם וים בו ט׳ פסוקים נגד ט׳ ספיר ת שבו והם ט׳ רקיעים וים בו ס״ת ביבות נגד
הוי״ה מגל״ה הוי״ה היא חסד מגל״ה היא גבור׳כי הוא יולה מר״ת ת״חה ג״בור ל״עולם ע״פי ובשיהם נרמזים

כזה המזמור :

הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַיהוה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל

חסידים

ס"ה חֲסִידִים המקבלים מאסד יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל ת"ת
בְּעוֹשָׂיו גימה בְּנֵי ס"ה צִיּוֹן יָגִילוּ בְּמַלְכָּם מספיעים למלכות
יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמָחוֹל בְּתוֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ לוֹ כִּי
רוֹצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה יַעֲלְזוּ
חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַ"ה מִשְׁכְּבוֹתָם רוֹמְמוֹת
אֵל בְּגָרוֹנָם וְחֶרֶב פִּפְיוֹת בְּיָדָם לַעֲשׂוֹת נְקָמָה
בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִיקִים
וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

זה המזמור הוא נגד ג"ד הרי כי כה' מזמורים נרמזו כל ה"ק ולכן במזמור זה ים בו ו' שבתים נגד ו'
ספירות ויש בו פסוקים נגד ו"ק שכולל מטטרו"ן שיש בו ו' אותיות וכופלין הפסוק הוא נגד סנדלפו"ן
שכולל ו"ק בעשיה שהעשיה כבר כללה בילידה ועם ו' פסוקים הוא ז' נגד ז' אותיות של סנדלפו"ן :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ כתר הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ
עֻזּוֹ חכמה הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו גימה הַלְלוּהוּ
כְּרֹב גֻּדְלוֹ חסד הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר גבורה הַלְלוּהוּ
בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר ת"ת הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמָחוֹל נצ"ח הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעוּגָב הוד הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע יסוד
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה מלכות כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל

ר"ת סס קדוש כה"ת והוא מע"ב שמות בגימטריא מפ"ת ב"ן דו"ד ע"ה והוא כתוב על מזמו ויוצא מסס י"ה
במילוי בהכהה יו"ד פ' ה"י הוא ס' ו"ה פ' ו"ה הי"ת קכ"ו ועם ה' אותיות הוא כה"ת ע"ה :

יָהּ הַלְלוּיָהּ כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

בחבורי שגה"ע סס מכוון כי ים ב' מיני זיווגים בז"ק עם מלכות הת' מב"ת והוא רביעית הכ' לס"י
והיא רביעית והזיווג בכל ת' הוא מהסמדיס וגבורת ויש בכל ת' ב"פ
יהדונה"י בגימטריא לְמַעַן וזהו ביש כאן ד"פ למען "

בָּרוּךְ יְהוָה מב"ת ז"ת לְעוֹלָם עם מלכות אָמֵן וְאָמֵן
ב"פ

ב״פ יתהדונה״י בָּרוּךְ יְהוָה דה״י דז״פ מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן
יְרוּשָׁלָיִם עם מלכות הַלְלוּיָהּ בָּרוּךְ יְהוָה מכמה בינה אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי כמו יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ וּבָרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹדוֹ מב״פ לְעוֹלָם מלכות וְיִמָּלֵא כְּבוֹדוֹ כה״י דז״פ
אֶת כָּל הָאָרֶץ ממלא כל המלכות אָמֵן וְאָמֵן ב״פ יתהדונה״י:

לזה לקוס נתמרו ויברך דוד ר״ת בגימטריה ותפ״י והוא סם קדום וזהו שתימרים הודתו שמו כן תהלתו
והוא בגימטריה תהי״ה וכל תהי״ה בכתר לבן לזה לקוס ולכן ים כלון כ״ב פסוקים נגד כ״ב שבחתי
שהוא ג״כ בכתר כמ״ם וים בו ה׳ הויו״ת עד תחה ע״ז ותק״ן ה׳ הויו״ת עד שירת היס וסם נגד ס״ת ופ״ב
ורמזו בזה כל ה״ם שבתר כולל את כולם:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יְהוָה ר״ת ותפ״י והוא סם קדום לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִד ר״ת בגי׳ מנ״י
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ ת״ת מֵעוֹלָם מיכה וְעַד עוֹלָם מלכות לָךְ
יְהוָה הַגְּדוּלָּה מסד וְהַגְּבוּרָה גבורה וְהַתִּפְאֶרֶת ת״ת וְהַנֵּצַח נצח וְהַהוֹד הוד יסוד
כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם ת״ת וּבָאָרֶץ מ״ל לְךָ יְהוָה הַמַּמְלָכָה תלכות וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ עתיק מתנשא על כל
הראשים והוא כתר וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה

בכל ובידך כ״ח וגבורה ר״ת שם בוכ״ו אותיות סגיות של תפ״י שזה מקבל האל׳ והוא המגדל שיעור
קומתה ע״י תת״ת ועי״ו נעשה לה מ״ב שהוא שם ב״ן בגימטריה בכ״ל וזהו ותתם מושב בכל ובידמזו כלן
בס״ד ו״ך ב״ידך ובידך כי המ״ב נעשים לה ע״י עשר לבנות שחופרים את הבאר בשור בתר תפרוס שריס
והת״ת הם מנלע״ך ה׳ אותיות והסוף כפופת והסוף שוה סוד ה״ח וס״ב שבשם ב״ן וכשלומר ואתה מושל בכל כלן
לזיך ליתן לדקה: וסוד הלדקה כבר נתבאר וכלן לזיך לכוון כי ע״י מלות עשה זו של לדקה ליד הגבאי
והגבאי יתן לעני ימשיך משם מלפ״ן בהוא בגימטריה ברחמי״ם וסם סוד ה״ב דבחצי חילוקית מקיף שם
אלהים ביודי״ן בגימטריה מלפ״ן לחימת ומשם למלכות תבונה שנקרא לזק עלמה ויכוין כי ע״י ה׳ מלבושים
שכתוב בו הפרוטה הוא סוד ה׳ אותיות של אלהים הכ״ל במלוי יודי״ן בגימטריה פרוט״ה ושתה נעשה מלזק
לדקה ומשם לעלמה שנקראת ב״כ לזק בסוד לזק לזק תרדוף ונעשה ב״כ לדקה ותח״כ בה הכל אל הסוד הנקרא
כ״ל סוד ה׳ בכוללות עשר והוא סוד גבאי הלדקה גבח״י ע״ש בגימטריה עוב שהוא יסוד ותח״כ הוא נותן
לעני סוד רח״ל בסוד תפלה לעני והוא נקרא לזק תחתה ונעשה ב״כ לדקה ותכוין להשלות לה המ״ב מן
רפ״ח גילולית שנפלו מן ז״ך סוד ו״ה וזהו סוד פרוטה פר״ט ו״ה ר״ל הגילולת של ו״ה ופר״ט הוא בגימטריה
רפ״ח ע״ה ולכן לזיך ליתן תחלה כי פרוטה אחת נגד תלל ותן וכיס מעשה הלדקה שלוס כמ״ם כבר:

ממם התרת מלכות תבונה ותח״כ פרוטה אחת נגד תלל ותן וכיס מעשה הלדקה שלוס כמ״ם כבר:

וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ
וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה אַתָּה הוּא יְהוָה לְבַדֶּךָ אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַ״שָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם
וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כּוּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים אַתָּה הוּא יהוה הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם וּמָצָאתָ אֶת
לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי

הַחִתִּי הָאֱמוֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ
וַתָּקֶם אֶת דְּבָרֶךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה וַתַּרְא אֶת עֳנִי
אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף
וַתִּתֵּן אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל
עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם
כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם
בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִּמְצוֹלוֹת כְּמוֹ אֶבֶן

ר״ת ג׳ לסי״ה בְּמַיִם עַזִּים : ר״ת ע״ג

שירת הים לריך לומר מלה במלה בנגון ובטעם ובכוונה גדולה כללו של עולם עתה עומד בים ובקב״ה מנילו כמו שעשה לישראל בעברם הים והוא שלימות גדול של הטעם ומכפרת עון וזוכה לאמרה לעתיד לבא :

סוד קריעת י״ם הוא בסוד שלמד הזוהר ז״ל על פסוק במלות הלילה לכל לתפליגת עזיד ניעוקא ובכוונה כי המלכות מקבלת ע״י היקוד מן מכל וגבורה והיקוד הוא מכריע ביניהם וממנגם ולא היא מקבלת גבורות ממותקים ולם לין היקוד ממנג לותם רק שעוכרים דרך מעבר בעולם ולא בתים לליכם מו״ג בלי מיזוג ולא היא נחלקת לשני נחלי נחל לבד ולין לבד ולא בשני׳ הנחל היא עוזב, אלא נחל לליקים ובשני׳ הלין הוא עושה לין גמור להטעים בלא מיתוק לחמים כלל וזה סוד קריעת יס סוף מלכות נקראת יס סוף כמלולה בזוהר ונחלקה לב׳ שני׳ הל״ל וז״ש ידו אלא מלת מצלה ליחידה והוא יל הגדולה שני׳ הנחל וידו אלא מלת עוצעת למלריים יל המזקה שני׳ הלין שבא נחלבים עמהם ולא הם פועלין לין ושני׳ הנחל שבא מתחבר עם היסו״ד ולא שני׳ הלין שבא נחלבר עמהם ולא הם פועלין לין ושני׳ הנחל שבא מתחבר עם היסו״ד ובמ״ת ופועלים אלא לני בזה :

וַיּוֹשַׁע יְהוָה ז״ל בַּיּוֹם ר״ת בגי׳ ק״ יְהוָה הַדּוֹא עתיקא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד
מִצְרַיִם ר״ת גי׳ יהסדוכ״ו וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת
עַל שְׂפַת הַיָּם : וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה ר״ת לסי״ה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּרְאוּ הָעָם אֶת יְהוָה
וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ :

בזו הסירה יש ק״י הויו״ת נגד יסוד ק״י עלמין ומתוו מקבל מעטרו״ן בשולם היליה ולכן כלן שתוו מכוונים לתיקון היליה לוותיה זה הסירה :

אף כשכתב שהוא סוד ל׳ מפניע במלכות סוד ז׳ ע״י מ׳ ספירות נעשה ל״ז והוא רומז למיכורי כל ה״ם ל׳ הוא בניוד יו״ד כזה א רומז לג׳ למשנות ז׳ ז״ת גם רומז למיכור הוי״ה מלא״י מ׳ לותיות בגי׳ ל״ז : גם רומז לשם מיזוג״ה כמלך לג׳ מלקים וכל מלך הוא ל׳ ל״ז ג״ן ג״ס :

יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר : אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי נָאֹה ל״ל נָאָה לישע כמיכורי

שגי״ע שם ביחידי סוד הגדול כי ל״ל ולי״ הם בסוד הטעם שמסיל למטה למטה להסגיה בתחתוני׳ ולא כולו רמיים גלא דין בלל וכשלולה להסגיע דיינין כלי שתקבל המלכות כח הדין לעשות בהסעים הוא מגביה למטה ולינו מניע למטה והוא סוד הגדול למעלה לזי יוכדין דיינין גמורין למטה וז״ש ג״כ ובכוד גמוך תהרום קמיך :

סום

תפלת היצירה

סוּם כוקבץ דסמ"ל וְרוֹכְבוֹ וסמ"ל רָמָה בַיָּם: עָזִּי גי' מלה"י ע"ה
וְזִמְרָת יָהּ גבורת מצח וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי יסוד וְאַנְוֵהוּ
מלכות אֱלֹהֵי אָבִי מ"ה וַאֲרוֹמְמֶנְהוּ: יְהוָה אִישׁ יסוד מִלְחָמָה
ס"יסוד כולל כל הד' יסודו' וזוכה"י סג"ת סלם"ס. עמ"ש בגי' מים והוא קול הוי"ה כמו שם ס"ת
יְהוָה שְׁמוֹ: מֶרְכְּבוֹת פַּרְעֹה קליפות סיונקים מן העוקץ וְחֵילוֹ
יָרָה בגי' מלה"ס בגבוע עם ט"ו לותיות בַיָּם בגוקבץ לתהום רבא וּמִבְחַר
שָׁלִישָׁיו טָבְעוּ בְיַם סוּף: תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת
כָּמוֹ אָבֶן: יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בגי' רק"ה בַּכֹּחַ ר"ת בגי' יוד סי ויו סי
ס"ת בגי' יג"ל יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב ג"פ ימינך הוא בגי' רס"ה כי ימינך בגי'
ס' טויות וג"פ סם ס"ת וס"ג סיולדים לה' מתלה סרי רס"ה ועי"ז נעשים מ"ג סם ס' לותיות מנלפ"ך
וזהו בכ"פ קול ס"ג ומנלפ"ך סם כפולים סרי ס"ת וס"ג סם עשר טויו"ת וכולם יש עשר
נמקדים ועשר בגדולות סם כי סרי קר"ך בגי' מנלפ"ך גם נלדרי הוא קדוש לדיל"ן ולפ"ז מלך
עמו רבוע מלה"י"ם שהוא בגי' כ' וס' לותיות וכפולם סרי סם הקדוש לדלידו"ן:
וּבְרוֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ
כַּקַּשׁ: וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם כ"ת לומן נִצְּבוּ כְמוֹ נֵד כ"ת בגי'
ק"ך ליהוי מלה"ס נוֹזְלִים קָפְאוּ תְּהֹמֹת בְּלֶב יָם: אָמַר אוֹיֵב
אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק כ"ת ה' מלה"ן סלם"ס להגביר על ס"ת לור שבסלם בלמ"ס
שהם קול ס"ת כנודע וס"ת בגי' שכינה שלם להגביר כ"ה הס"ח על הקדושה שָׁלָל
תְּמַלְאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי: נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים: מִי
כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה כ"ת בגי' ע"ב מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ כ"ת
בגי' יב"ק: מי כמוכ"ה מי כמוכ"ה ס"ת ב"פ י"ה דליקנא נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה
פֶלֶא: כ"ת בגי' ת"ר והוא יסוד לצח הנקבה מלא נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ
אָרֶץ: נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ כ"ת ב"ן אֶל
נְוֵה קָדְשֶׁךָ כ"ת קכ"ו שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יוֹשְׁבֵי
פְלֶשֶׁת אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם הוא סמ"ל ונוקבי' לילי מוחא מ"ע סערי
עומקא ולע כמלר מסם רק סורם הכי שלין זו כל כך עומקא והוא הנותן חיות לכל המ"ע כי עדיין
לע הגיע זמן ניעורם מן העולם עד עת קץ כי לע יעצור ס' רוח העומקא מן הארץ ויהיה
בלע המות לנצח בל"ע המו"ת עם הלותיות והכולל בגי' תקס"ג כמנין ר"ת של פסוקים מן כי
ליהוה המלוכה עד גמיר' עם תצמון הלותיות כי כאשר בלע המות לע יהיה פיהוי בין
הדצקים ולע יהיה ס' לחל ושמו לחל ורוח העומקא שהוא הסתר המכסה תר"ץ קול המלכות ולע
תהיה לור הלבנה כלור החמה ויהיו שני מלכים משמשי' בכתר לחל כמו שהיה בתחלת התיקון הלילות
והמלכות

והמלכות תהיה תמיד ביחוד גמור עם הת״ת כמו לו״ל ולעל בקוד לוסל מועד וז״ש והיתה לה׳ המלוכה .
לה׳ ז״ל המלוכה מלכות כמבואר בזוהר אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כֹּל
יוֹשְׁבֵי כְּנָעַן : תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדוֹל זְרוֹעֲךָ
יִדְמוּ כָּאָבֶן כ״ת בגי׳ יו״ד ס״ת ומ״ו עַד יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד
יַעֲבֹר עַם זוּ קָנִיתָ : תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ
מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ :
יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : וַיְ
מַלְכוּתֵיהּ קָאִים לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא : כִּי בָּא סוּס
פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת
מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם : כִּי
לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם : וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר
צִיּוֹן לִשְׁפּוֹט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה :
וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה
אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד :

ולין לומר פסוק שמע ישראל

כאן יש ״ג שבתים יש עיר עד מלכות ומס נגד ״ג תיקוני דיקנא לתיך דיליה וגם נגד
כללות העולמות ופרלופין כמבואר בז״ת גם נגד ״ס שבילים וג״כ של עמי׳ שעלו
בילים ועתה עולים פיזות ג״כ של יצירה ועתים מיזוני׳ לחיזונית ג״ת דבריאה וגם המלכות
דבריאה נכללת עמה כי עד עתה לא עלו סג״כ בילים אלא עד המלא דבריאה ועתה עולים
ומלבישים לג״ת דבריאה עם המל׳ ל״כ יש עתה בבריאה ג״כ ״ג כמו שנתגלה בילים ומס
נגד ״ג דבריס שנתוסף בשיר בשיריס ומס נגד וכרכוס קנה וקנמון סרי ל׳ עם כל ענני לבנה
הוא לבון רבים ומס ג׳ סרי ו׳ מור ולהלות סרי מ׳ ולקחי בשמים ג״כ ג׳ סרי י׳ מענין ג כיס ״ל
בלה מים מיים ״ג ונוזלים מן לבונן סרי ״ג :

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר מל״ו וְשֻׁבָחָה כמוס הַלֵּל וְזִמְרָה מלך עֹז מפיס וּמֶמְשָׁלָה ורד מקד נֶצַח ומת גְּדוּלָה כולל מקד
וּגְבוּרָה נלחמים תְּהִלָּה כוסס עון וְתִפְאֶרֶת ופסע קְדוּשָׁה ומעלה
וּמַלְכוּת ולקח בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֵל מֶלֶךְ
גָּדוֹל וּמְהוֹלָל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן
הַנִּפְלָאוֹת

תפלת היוצרה

הַנִּפְלָאוֹת בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת · וְכוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים
הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ יָחִיד אֵל חַי הָעוֹלָמִים: ר״ת מצרכ׳

נעמרת ימי תמוכה לזוגיים קודם נרכו מזמור שיר המעלות ממעמקי וכוונותיו יתמלא במלא שני
דף קכ״ו :

שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה : אדני שמעה בקולי תהיינה אזנך קשובות לקול תחנוני:
אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד: כי עמך הסליחה למען תורא: קויתי יהוה קותה נפשי
ולדברו הוחלתי: נפשי לאדני משומרים לבוקר שומרים לבוקר: יחל ישראל אל יהוה
כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :

מג״י ד״ל	ס״ן לל״ת יו״ד	סס י״ס	נמלא
יִתְגַּדַּל	וְיִתְקַדַּשׁ	שְׁמֵיהּ	רַבָּא
א ל	ה	י	ם
י	ה	ו	ה
א ל		ה	י ם
י	ה	ו	ה
א	ל	ך	ל

בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ

י ו ד ה י ו ד ה י ו ה

וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵיהּ וְיַקְרֵב מְשִׁיחֵיהּ

מ ד ה י ו ה

א ה מ ו

בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא

וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן

יוד ואוד לתה יוד ואוא לפואו הי יוד

יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם לְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ

אל ה ים אל פלמ ד ה י י ו ד מ ם

י ו ד ל ד

א ל ה י ם א ל ך ל

י ה ו ה י ד ה י ואו הי יוד ו או דלתה י יוד ואו ואלף ואו ו ה י יוד

אלהים א ל ף למד ה י יוד מם אלף למד פא למד ם דלת הי יוד יוד

וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל

יהוה יו ד הי ויו הי יוד ו יו דלת ה י יוד ו ו יוד ו ויו הי יוד

אלהים א לף למד ה י יוד מם אלף למד פא למד ם דלת הי יוד יוד

ת ל ו ד ה י

שְׁמֵיהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא
וְשִׁירָתָא

יאהדונהי		
וועזין	אָמֵן	יו״ד כ״י יו״ד ס״ך יו״ד ס״ם
		הכוונה זאת הקדים כמו שנתבאר
		בקדים שמע׳ הקדמנו׳
		וסוף כי ע״י ס״ל וכ״ס סמ״ך
		על סס ס״ג עולים סו׳ ס יכלות
		דילידה וכללים בסיכל סז׳ ק״ק
		וע״י ס״ל וכ״ס וסמ״ך על סס
		ע״ך עולם סיכל סז׳ דילידה
		בצריפת וזהו הסימוי כי בקדים
		שמר הקדמנות סיו ג׳ שמות
		מ״ס וס״ג וכמן סוף ג׳ שמות
		ס״גונ״ך ושמ׳ הכוונו׳כול׳ שויס

י ו י ו ד ו ו ו ה

תִּשְׁבָּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

י ו ד

המ״י ז״ל היה נוהג לומר הפייט של הקליר ותיקנו מעוז הפסק :

כבר נתבאר שם״י הקדים נכללו הוי׳ היכולות דיליה דהיכל ק״ק דיליה והיכל ק״ק עלה של הבריאה ועתה נכוונת נברכו נעמ׳ בריאה ממש והיה המלכות דבריאה שהיתה מקבלת השפעת הבריאה ומלכות דז״ת דהיכל ק״ק דיליה׳ עתה נכנסה בהיכל לצורת הפסיר דבריאה שהוא כנגד סיהו ומלכות דז״ת דבריאה ולז׳ מתיימדים יסוד ומלכות נסוד הפס יהסדומ״י שהוא הפס השולט בזה ההיכל והקב״ה שלו הוא לדיהיה״ל והוא מורכב מג׳ שמות שהם מלכ״י י״ה ל״ל והנה בצר נודע שביסוד הוא הוי״ה ומילוי שלו מ״ה ותמוריים של הוי״ה הוא ע״ב י׳ י״ה יה״ו והמוריי׳ של מ״ה הוא ק״ל יוד יוד הא יוד הא ולו יוד הא ולו הא הרי ע״ב ק״ל בגי׳ ג״ר והוי״ה הוא כ״ו הרי ג״ר כ״ו כי כשמלכות עולה בהיכל לצורת הפסיר ומתייחד עם יסוד היא מקבלת מלוי השמות ולז המל׳ שהיא נסוד ס׳ נעשה ממנה מנצ״ך קוד הנרכה והוא כי ס׳ יש לה ג׳ ליודים כזה ה ה ה והוא בגי׳ מ״ג וכשמלא ס׳ ניו״ד כזה ס״י ותלתי׳ ס״י פ׳ ס״י היא רכ״ה ותפי׳ ס׳ מן רכ״ה שהוא עיקר ס׳ של המנצ״ך נשאר ר״ך הרי המנצ״ך ובזה בהיכל הם יסוד הפ׳ גדולים ולכן יש כאן פ׳ תיבות עד לא דרוך גדול וכו׳ שפס מתמיל היכל ג׳ והיכל זה הוא מלא מלאכים הנקראים לוחצים וזהו מלאה הארץ קניינך :

ע״ג ק״ל כ״ו מלכות יסוד ה מ״ג י״ב

בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְבוֹרָךְ

צריך לכוין בשם ס״ג ושל שדי שהוא בצריאה וגם בשם מ״ה ול״ו שהוא ביציה גם בשם ג״ן ושל אלנ״י שבעטיים שכולם עלו של הבריאה :

ליסוד של

בָּרוּךְ יְהוָה הַמְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

יצירה הוא לוכלל הוא סוד רמזים יש״ר בריאה הוא נוקבא הוא סוד משך ילין :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר יציה

לרמזים וּבוֹרֵא חוֹשֶׁךְ בריאה לין עוֹשֶׂה שָׁלוֹם יסוד

וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל מלכות :

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים ת״ת מקבל מן חסד

וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ ועי״ז מתחדש בְּכָל יוֹם ע״י תָּמִיד

מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית יסוד ומלכות נסוד חדשים לנקבי׳ מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ

יְהוָה כֻּלָּם בְּחָכְמָה חצי חומר עָשִׂיתָ ובינה עולם מָלְאָה הָאָרֶץ

קִנְיָנֶךָ הַמֶּלֶךְ הַמָּרוֹם לְבַדּוֹ מֵאָז יהסדומ״י ת״ת בגי׳ סם ס״ג

עם י׳ לוחיות הוא ע״ג : מל״ז צריך לכוין שהוא מתחברים יסוד ומלכות נסוד יאודונהי שהם מ׳ לוחיות בגי׳ ל״ז . וכאן רמוז לי״ג כי הבריאה הוא סוד עולם הבחל ומשמעם נתפלה של יד שהוא ג״כ בחי׳ עזדל דבריאה כמ״ש :

הַמְשׁוּבָּח וְהַמְפוֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם אֱלֹהֵי

עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ רמזי הָרַבִּים מרי רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עוֹזֵנוּ

צוּר מִשְׂגַּבֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵינוּ :

תפלת הבריאה

אֵל בָּרוּךְ גָּדוֹל דֵּעָה הֵכִין וּפָעַל זִהֲרֵי חַמָּה טוֹב יָצַר
כָּבוֹד לִשְׁמוֹ מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ פְּנוֹת צְבָאָיו
קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל
וְקְדוּשָׁתוֹ תְּתַבְּרֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶלָה:
תִּתְבָּרֵךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים
יִשְׁתַּבַּח כ"ת יג"ק שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר
מְשָׁרְתִים וְכָל אֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כ"ת מו"ס והוא מע"ב שמות כֻּלָּם עוֹמְדִים
בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי
אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים
כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עוֹשִׂים בֶּאֱמֶת וּבְיִרְאָה רָצוֹן
קוֹנֵיהֶם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדוּשָׁה וּבְטָהֳרָה
בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִין וּמְשַׁבְּחִין וּמְפָאֲרִין
וּמַעֲרִיצִין וּמַקְדִּישִׁין וּמַמְלִיכִין ר"ת ז' ווי"ן גנ' סס מ"ג ס"ת ו' וכו"ן גנ'
מלפ"ן:
אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא ר"ת גלח אהל
גנימט' לסי"ס ועס ס' של כמל גנ' הוי"ס ומס ל"ל הוא אל הויה זאהיה גנימט' ג' הויות
קָדוֹשׁ הוּא וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם
זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם
בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוּשָׁה כֻּלָּם
כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

סוד ז' הקדושה דיוקן כי עמה עולם המלכות דצהי"ה צהוד לח"ל והת"ת צגלח כמנוחה צזוכר
לחמר מיכו נגל' ומיכי צהו' ומזוונים ימד ע"י היסוד וע"ז כתוקף כח צת"ת ועולה
על חצת ומצר קודש כי חצת נקל קד"ש גלח ו' כמנוחה צכוונת תפילין ומת"ת הוא תוך ו'
והיל מקבל קדש מחצת ונקל קד"ש והוא סוד קדוש לחסון מח"כ יוד עם הסמך קדוש לחקדש
סהוא ת"ת, הוא סוד קדוש שני מח"כ יוד הסמך קדם ליסוד סהוא ג"כ סוד ו' והוא סוד קדוש סלחי סהוא
סוד הוי"ה ועי"ז נגע סוד מנקבלים נצלע כגולע הוא מסמיא לשלוחת כי ג"ס של ז"ל סהוא סוד ו' וזהו כצוד ו'
לגוקבי כגולע ולו נתמלא כל שלמן סוד המלוחת מכצוד של ז"ל סהוא סוד ו' וזהו כצוד ו'
והרס"ו

והרמ"ו כתב שיש לומר גם כאן בירוך כבוד יהוה ממקומו רצונו למשיך לה ברכה גם מהשיבה וגם ימלוך ה' לעולם ועד רצונו למשיך לה מלכוך מן הדעת אבל אין לומרים ח"ל לפיך ני"ן ל"דור ו"דור שר"ת אצלו לפי שעתה הוא עתה בגלח ולפי כבוד ח"ל ללמוד זה ובקדושה לעתיד אם נשאר יותר ולפי זה הקדושה עליון בבריאה לכן אין לריך עשרה כמ"ש לקמן בקדושה ועתידה:

קָדוֹשׁ בחכמה קָדוֹשׁ בת"ת קָדוֹשׁ בינ"ה יְהוָה יסוד צְבָאוֹת כ"ה
מָלֵא כָל הָאָרֶץ מלכות כְּבוֹדוֹ כנו"ד:

האופנים הם נעשים והחיות הם נילילה והם מתנשאים לעומת שרפים אשם בבריאה וכולם
לעומת זו"נ שבבריאה משמים ולומרים למשיך מלילה חול הבינה כי בינה מקבלת
בבריאה כמ"ש וזכו ר"ת ב"כוך ו"הוה מ"מקומו בני' ע"ג שהוא בחכמה שהוא סוד מלילות למשיך
לבריאה:

וְהָאוֹפַנִּים שבעשיה וְחֵיוֹת הַקֹּדֶשׁ שבילילה בְּרַעַשׁ גָּדוֹל
מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם שבבריאה
וכולם לעומת זו"נ מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה
מִמְּקוֹמוֹ למשיך לבינה מן שבינה שהיא נוקבא:

לאל כאן מתחיל תיקון היכל ג' הנקרא היכל נוגה והוא כנגד נגה ז"ת דבריאה ושער שלו
אליהו ושם שלו ס' צבאות והכה מן תיבת מרוח וקדוש עד הנפלאות יש בהם
י"ט תיבות כנגד עשר הויו"ת שיש בי' ספרי' ונשלו י' הויו"ת יש ט' נקודות כי הוי"ה של מלכות אין
לה נקודה וכעשר עיין בזהר"ע כי שבע"ע:

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת
יַאֲמִירוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ כִּי הוּא לְבַדּוֹ מָרוֹם
כתר וְקָדוֹשׁ חכמה פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת בינה עוֹשֶׂה חסד חֲדָשׁוֹת
בַּעַל מִלְחָמוֹת גבורה זוֹרֵעַ צְדָקוֹת ת"ת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת
נצח בּוֹרֵא רְפוּאוֹת הו"ד נוֹרָא תְּהִלּוֹת יסוד אָדוֹן הַנִּפְלָאוֹת
מלכות

המחדש נמנו ע"י ספת מסך היורד מיסוד ל"ת מתחדשים זו"נ בכל יום תמיד וזו"נ נקראים
מעשה בראשית ומניח רליה מלכתיך לעשות מורים ג' דוליב ולא למר לעשה אלא שעשה
תמיד והוא סוד העיבור וכלילה וסיכוך והגדלות כמ"ש: המחדש נמנו כאן מתחיל תיקון היכל
ד' שנקרא היכל זכות והוא כנד גבורה ז"ת דבריאה ושמר שלו סנכני"ה ושם שלו ח"ל והוא
לל זועם בשל יום והיכל זה מתחיל מן המחדש נמנו עד תחנת עולם ושם יש ע' פנטרין ויש
גו כ"ח תיבות שמשם מקבלים כח גבורה:

הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית ע"י חסד
סיורד ביסוד בסוד חדשים לבקרים כָּאָמוּר לְעוֹשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים זו"נ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ כ"ת ג' נ' כנ"ה אוֹר חָדָשׁ י"ג לכופי סוי"ה בני' חד"ש עַל
צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻּלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת: אמן יתמלוכ"ש

אהבת עולם כאן מתחיל תיקון היכל ה' הנק' היכל תהנה והוא כנד בני' דחסד דז"ת דבריאה ושם
סוף

תפלת הבריאה

הוא קול המיצוק בסוד ויימינו תמצקני וכוונתינו להמליך לזה"ק מומין ימינים כדי שיוכלו לקבל לפ"ב מומין מלשים לגדלות לנוכך הזווג שהוא בעתידה כמ"ש בזמקומו ולכן כי עדיין המלכות לא עלתה אל עולם המילות ולכן אין לומר אלהינו רק אלהות עולם בסוד הכתוב אלהות עולם אלהיתך ע"כ ומכאן מקד :

אַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה
וְיִתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חוּקֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כֵּן תְּחָנֵנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ אָבִינוּ אָב
הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין
וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמוֹעַ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת
וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה וְהָאֵר
עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ
לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ וְלֹא נֵבוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם וְלֹא
נִכָּשֵׁל לָעוֹלָם וָעֶד כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ :

בהגיעך לכאן מכה ובצע תפלית בעלית על הכתפיים ושם הבתים מעומד קי"ן ומותם שהם מעומד הגל יפקד בעלית על הזקנות בסוד ויהי כפיהם פרוסות וכמתמר מתחבא כנפות המלך תקצן כל הד' נילית ומקשה בירך המשולית ותפלים לותם נגד נגך כי שם הוא מקום גלוי המקדים ומשם עיקר קבלת הבוקר"ן ותכוון לשם מהי"ה בתילוי הכי"ן בני"ן בע"ה ובני"ן בכ"ף וע"י גלוי המקדים מתחקים הדינים וממתק הכעס ע"י הכב"ף שהוא מהיה בשיום יסוד מ' כנודע שהם מתגלים המקדים בהתלמד ובני בחלת מכל עם ולכון יכוין למעמד הר סיני שהוא בשביל מכל עם ולכון וקבלנו מלוחו למלך וזהו וקרבתנו מלכנו וכשתלמד לשמך הגדול תכוין למחיית עמלק שהוא יתגדל השם כנודע וכשתלמד להודות לך תכוין לזכירת מעשה מרים שנצטרעה ע"י שדברה במשה לפיכך השם לא נצרעה אלא שהשם נעשים מומין לנוקבים וזהו להודות הוא הוד ולימדך ע"י יסוד שהשם ולמהכה הוא נגע קו סימין שנו סוד המהכה ותכוין כי נקודות זה השם עולים בני' חסד שכנגדו זה היכל להכה וזה שהיים בהכה בני' לפ"ל שלפ"ז מיד נעשה היסוד ב"ם והכה יום ד' זכירות בסורה שהוא מ"ע וזכרת היום הזה אשר עמדת בחורב והוא זכירה הרביעית הוא זכירות הר סיני זכור את אשר עשה לך עמלק וזכרת אשר עשה ס' למרים וזכירה הרביעית הוא זכירות נילות מלרים והוא בפרשת נילית ושיל ומפורשת יותר והוא כנודע כי עיקר גלות ישראל ושביה עמהם הוא לנקע הניצוצות ושכשות שנפלו בין העמים היינו בקליפה וצע' שרי לומות והכה בילית מלרים כתיב ויגלו בני ישראל את מלרים שעשוהו כמולה שתין שה דגים שלא נשאר שום ניצוץ שם ולכן נאמר לישראל המזרה למלרים שהוא לנלך לורך וזה היה גלולה שליתה לך לא לכללות העולם רק לשר ת' תגל נמל"ו ופפ"ם עדיין נשארו שם ניצוצות הרבה לכן לין לשם זכירה כמו ילילת מלרים וגם לא נאמר המזרה ולע"ל שיהיה גלולה שליתה כל העולם ולילשאר שום ניצוץ בכל העי שרים לא לא יאמר מי ה' אשר העלה את ישראל ממלרים רק מי ה' אשר העלה את ישראל מתרבע כנפות הארץ ולכן נרין לכוין בק"ש שמסירת נפשך למיתה להוליך הניצוצות כל ת' כפי שורש נשמתו וכפי כח כוונתו ולהעלותם בסוד מ"ע לל המלכות כי זה עיקר בריאות האדם ושוד עבודתו בכוונה :

מֵהֵר וְהָבֵא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת

הָאָרֶץ וְשִׁבּוֹר עוֹל גּוֹיִם מֵעַל צַוָּארֵינוּ וְתוֹלִיכֵנוּ
קוֹמְמִיוּת לְאַרְצֵנוּ כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ
בָחַרְתָּ זכירת קבלת המורה מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל זכירת עמלק סֶלָה בֶּאֱמֶת לְהוֹדוֹת לָךְ זכירת
מלים וְלִיחֵדְךָ בְּאַהֲבָה וְלֶאֱהֹבָה אֶת שְׁמֶךָ בָּרוּךְ הוד אַתָּה
יְהוָה יסוד הַבּוֹחֵר נלח בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

כבר נמצאו כוונת ק״ש בתוכה בק״ש דקדצנות ועתה נצטוו בקיצור כי כוונתם שוה רק בהפרש
הוא כי בקדצנות עדיין לא נכנסו בתלת ישראל מקיפים דקטנות לתצ ולכן בשעלה בפעל
מ״ב בתלת לתר״ת לא היו יכולין למשוך המורין רק מפנימיות תריך לתצ עתה נכנסים בז״ת
מקיפי קטנות תצ ולכן כשעולה בפעל מ״ב הוי״ה יכולין למשוך המורין ממילוים עתיק שהוא
פנימות דלי״ן

שמע מלי נקודת שם ע״ה כלילות רפ״ח מילוין משם ג״ן שבא הוא ס״ם והיינו מקבלת מן ז״ת
דתפוחה כל לתר כלולה מי׳ הוא ע :

ישראל ז״ת מקבל מישראל קצת תמו״ג שבו ל״ל מימיהו ומי״ב מתתלת ועתה נכנסים מקיפי
קטנות דלתצ ושם יו״ד ס״ג יו״ד ס״ג יו״ד ס״ג יו״ד ס״ג יו״ד ס״ה וכבה יו״ד פעם ס״י הוא שי יו״ד
פ׳ ס״ם הוא ר׳ הכי שי״ר יו״ד ה״א שבדעת הוא קטם בלי הכבה ועם י״ה בגי׳ תלי׳
הכי ישראל :

יהוה יו״ד ה״י וי״ו ה״י ר׳ לתצ מקבל מן יו״ד לתריך הגה כמו שזו״ה לתלילות
אלהינו יו״ד ה״י ולי״ו ה״י לימיהו מקבלת מן ס׳ לת״ת : עולים בסוד מ״ב לת״ת
יהוה יו״ד ה״י וי״ו ה״י מזלת מקבל ג״כ מן יו״ד לת״ת לתלילות נקבל המורין כן עולים
אחד בתלת לתר תכוין למסוך בפשך ונקבל עליך ד׳ מיהוה כללות עולם בעשיה ויצירה שקם
ג״ר ועי״ז עולה הז״ת לנוכח מ״ל ונוקבתא לנוכח דרך כלל זו״ב כמ״ש כצר ושולי
מ״ב שהוא שם ס״ג מ״ב לימיהו כמ״ש בק״ש דקדצנות ומזדווגים יחד נצריכה שהיו דרך כלל לימיהו
לו״ת וממציגים הטפה מהילוים עתיק לדעת לתצ ומדעת לתצ ומזדווגי׳ לו״ת דצריכה לשת
ליסוד לתצ ויסוד לתצ ליסוד ניצח ולו״ת מתמלקין לד׳ מוחין מוחין לזו״ב דצריכה :

ז״ת מ״ב מ״ג מכמה יו״ד ה״י וי״ו ולבושו אל״ף ה״י יו״ד ניצח יו״ד ה״י
ואי״ו ולבושו אל״ף ה״י יו״ד מסך יו״ד ה״א ואי״ו ולבושו אל״ף ה״א יו״ד
גבורה יו״ד ה״ה וי״ו ולבושו אל״ף ה״ה יו״ד ולי׳ יהי״ו תלו צבי׳ מקוש קול נוקבא שמלויים
גם ויהי קול ר׳ מתיימדת עם כל יהי״ו ונמלמו ד׳ שמות ע״ב ס״ג מ״ה ג״ן שם בגי׳ רלי״ב
ועם י״ו לוחיות של ד׳ יה״ו פשוטה ולי׳ כוללים הוא ימ״ה ומלויים מוחין דגדלות נמוחין דקטנות
שהם ו״ק ונעשה רומ״ח ותכוין כי א״ח של אחד הוא ז״ת הנקרא ל״ה מתמצר נעוקצי׳ קול
ד׳ ותכוין כי הר׳ גדולה רומז להליה נלמה לעשות לה כתר תר׳ לתפין של ד׳ לצופין הכ״ל והיא
כוללת ד׳ מוחין ושלר שהוא מניין עק״ב כשלר לרמל :

הגה נמלת לתה״ר לנקבה לתה ד׳ תלפי״ן פשוטים של ד׳ לתי״ה ועתה לוקחת כל המילוי של ד׳ תלפי״ן
שהוא בגי׳ תד״ת והמוסר מילוי של ד׳ תי״ה שהוא הי״ה הי״ה הי״ה זה

)(לקחת

תפלת הבריאה

לוקמת רמל תמ"כ והמילוי שלהם נלוקמת נלה לעורך בינן גופת והוא בגי' יאהדונהי ע"ה והל' לחי"ה עולמים שלוקמת נלה הם ד' עומין שלה הם מכוסה ביהה מ"ג והם נרמזים בגי' תיבות בם"כ כוי"ם כנר :

ברוך שם כבוד מלכו"ת לעולם ועד : אהיה לרחל העומדת בהיכל במלת מלכותו נגעור תיקון כתר נלה לגבורי כמ"ם כנר ויורדים י"י אהיה לרחל העומדת בהיכל להכנה דבריאה קוד ניק"י קדרה כמ"ם ובמלת לעולם לוקמת נלה הלרה מן למוריים שם ס"ג בגי' לעול"ם ועי"ז נכנה מג"ת נה"י שלה במלת ועד נכנה מלכות נלה שהוא בכתר דרמל ע"י ד"פ הי"ה בגי' ועד :

יכוין לקיים מלות עשה שהוא להכנת קנ"ה ושכיחתיה הכרמזים בלות ס' הוי"ה לת קנ"ה לת שכיחתיה ולריך לכוין כי בפרשה זו יוכדים המוקין דז"ת שהיו עומדים עד עתה בהכמה דז"ת ועתה יוכדים בדעת שלו ומתקן ביסוד דילה ע"י שם ע"ב שהוא בריסוד דז"ת וכנגדה ע"ב תיבות בפרשה זו ושם יונת הלרה לכתר רמל הכרמזת במלת ת"ת והוא מקבלת ג"פ מו"ר מו"ר מן ג' שליבי ת"ת דז"ת וג"פ מו"ר בגי' והשכ"ינה קוד להכנת הסך וזה הוא להכנת השכיחה ויש זה הפרשה כ' פסוקים מתחילין כולם בו' ומסיימין בך' הוא כי"ו הרי כ' הויו"ת וכולם בהסי"ן שם ג"ן והם י' הוי"ות לריך לכוין שם ס"ג וה"ג שהיו בריסוד דז"ת להוריד לוהם למקומם וישלהו ס"ת דז"ת וה"ג נמוקבת וכלן מתחיל תיקון הכשיחה שהיו לחוד בלחוד כדי שבעטירה יזדווג פנים בפנים ולכן לריך לכוין בד"ת של ו"היו ה"דברים ה"אלה שהוא שם אהוה הכרמז בד"ת של ת"ת ה"שמים ו"לת ה"ארץ והוא עפרה דלעת שבו ס"ת וה"ג והם ת"ת הוא דז"ת שהוא קוד שמים וה"ג נפרדים ומתים לל הוא הקוקבת קוד הארץ כלומר וזה הכוונה שלריך לספרייר וליתן דיוק בין הדבקים שהוא בין בכל לבבך על לבבך והם ד' למדי"ן ד' פעמים ס' שהם ס' גבורים קדיב לעשות שלשלמה וב"פ ס' הוא קנ"ה ולריך לפרוד לוהם כמ"ם כ"ז שלריכות בתי' שבה"ע גם לריך לכוין במלת מאדך כי מל"ד הוא לל"ה כי זה שהוא דיסוד דז"ת הנקבת לדם שם ס"ה שדז"ת בגי' לל"ה גם לריך לכוין במלת נפשך ב"ם שהוא ע"ב שהוא בריסוד דז"ת כשמגיע לוקשתם יעשתם בתפלה של יד ויכוין בכ"ל מזכרות שבד"ם שהוא בתי"ם לעיבור לתמוז לוקבלת ומזכרות עלמן שהם הויו"ת הוא יניקה ולי' בתים ד' לוחות לתי"ם עיבור שני דגדלות וכן בעשתם לוקבלת עלמן רק שהם הכוונה על מוחי ז"ת ובעיבור שני שהם הבתים לריך לכוין בד' לוחות לתי"ם :

ואכוין לעשות רלשך מלכבה לשכיחה :

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מְאֹדֶךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ : וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ

וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפוֹת בֵּין
עֵינֶיךָ וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

פרשה זו מתחלת בגי' שהיא סוד עטרת דמקד שעי"ז נתקן לי' שם ז"ק שהוא מב"ד שלו ופרשה זו היא סוד עטרת דגבורי' שזה הוא תקון חג"ת של ז"ק שהם מתחיל עמי"ת הנוקבא ומקבלת עטרת דגבורה ולכן כ"ת ו"כיה ל"ס ס"עולם לותיו' שמעו תי"שמעו לותיו' מספ"ו וכנה הנוקבי' ומתחלת מג' שלישי ת"ת שהוא סוד ו' ונוקבא סוד ה' ומקבלת ג' מוחין שהם סוד ו"ה הרי וכי"ה ולפי שזה הפרי רומז למג"ת של ז"ת שהו שם ע"ב לכן ים בפרשה זו ע"ד תיבות עד ושמתם ועד בכלל ומתחיל בו' ומסיים בג' הוא מ"ו גבו' מילוי ע"ב כי הז"ת מקבל מאבא סוד המילוי שלו ושם ע"ב הוא רי"ו לותיו' בגי' גבורה כי הוא נגד עטרת דגבורה וים בשם אלהים הויו"ת דעיינין וכל מ' ע"ב מגין ושם רי"ו: תכוין כי ע"י ג' הויו"ת אלו דעיינין יאירו לעיני נפש שהם רכות ותכוין לעשות ג' זווגים עם הנזה מלכיה לשכינה וזן תיבת אמת עד סוף הפרשה ים ממשיך תיבות והוא נגד ממשיך שערי בינה המתפשטים וזן יסוד דבינה בשעה שהזעיר מלפיף תכוין לעשות גופך סיינו מעמוד ולמטה מלכיה לשכינה ולריך לכיון בשם הויו"ה בעלוי מלפי"ן בגי' מ"ה ועם ד' לותיות השלכיסוכולל הוא כ' ובשם מסי"ה הלקח בגוזה יוי כזה א הוא בגי' מ"ו ועם ד' לותיות בגי' כ':

וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ
בְּכָל לְבַבְכֶם ׀ וּבְכָל
נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ
לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה
לבבכם

תפלת הבריאה

לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם וְחָרָה אַף זה הסס עס ע"ב תגין יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת
הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ
וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר ע"ב תגין יְהוָה
נוֹתֵן לָכֶם : וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם וְעַל
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אוֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם
לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ : וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ : לְמַעַן
יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה

לַאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

פרשה זו נגד ס"ו ז"ל ס"ת ג"כ ע"ג שמות ומסס נעשים המומין למוקצה ולפי שפיני למל יש בהס מסך קול התכלי לכן נדיך לכיון בגי' הויו"ת שבפרשה זו והס ג"כ בגורל עיינין ויש בהס בכל למד ס"ע תגין כי היקוד הוא קול י' זעיכת ולין הס תגין בכל מלמעלה וג"ם ס"ע בגי' לול קול זכרון לנדיק ולכן הע"ב שמות מלו כולם בדיך יש"ר בקול הס"י שבקדלים מעריס ולכן בהגיעך לפי נ"ליות נדיך ליקח הד' נ"ליות בד יתין ותביט בנ"ליות ותכיון להמשיך הלירה מן עיני ז"ל לעיני רמ"ל והמס ב"ס עיין בגי' י' הויו"ת גם המלוי של מהי"ה כזה לף ה וד ה בגי' עיין גם ביעוע של שם מ"ה כזה יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא בגי' עיין והס ב' עיניס המלירי' לרמ"ל ותכוין בשם הויו"ה כזה יהו וה שהוא יהוד מו"ת י"ה ונומכים מקיפי מוחין לז"ת

ולמ"ב

ו ולמ"כ ז"ק ו נותן מומין לנוקבי' ה' והוק בגי' ל"ג נגד ל"ג מוטין שבגילי' : הכנף כנף בגי' לחי"ה בהי"ן וק"ף כנ"ק בגי' ל"ת נס לידך לכוין בד' יהו בשילוי ע"ב ס"ג מ"ה ג"ן וד' לחי"ה ב' ניוד"ן וק' בהי"ן וק' בחלפי"ן כולם בגי' ל"ת יום"ק כמ"ש כנר בכוונת ל"ת וסס המופין והלבושין : בתיל בגי' עשרה פ' ג"ן בסוד לכבי טוב לך מעשרה בניס והוק סוד הנוקבי' כלולה מכל ס"ס והיק סוד התכל"ת שמקבלת מן ז'שמות שסס פ' כזה יהוה יְהוָה אל מצפץ אלהים יה אדני מצפץ כולם ע"ה בגי' תכל"ת ה"ולמי ל"תכס מ"לרץ מ"לרים ר"ת בגי' לחי"ה ולידך לכוין לקיים מנות עשה להשמין בילית מלרים ולזכור לותו תמיד וכופלים ג' תיבות פ' לחי"ה לחיות להשלים השמות על ע"ב והכוונה כי הס"ג דז"ק בחיים לו בסוד תוספת מנה"י לחי"ה כנודע ותכוין בעשותך יריכך ובניה המעור שלך מלכבה לשכינה :

ווו יי סבמ עאם מבש. ליה אנא כמת החי
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אנד להו המע יצל מרה היי המם
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי

לוו .כבי ליו פנל נמך יחי מנה חהו
בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת

גיה השא ירת שאה רלי אום ליב והר
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל

יין ע"ב תגין להח כעק מנד אני חום רהע
מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי

יהז השה מכב ווכ ייה סאל ערי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם :

עאל מתה והו דלי היש עלם נהא
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם

נות מלה מאי ע"ב תגין נקם ירל הבח
קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר

מזר והב יאה עלו מזי להב ודהב
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם

מבק אלע ע"ב תגין חהו רלה יים הלי
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : יהוה אלהיכם

מהם
אמת :

סמ"ן

תפלת הבריאה

הש"ץ כופל ג' תיבות כי ש"ץ גבי שמים קוד ז"ח חזן גבי' לעני וכופל ג' תיבות שפס קוד לס"י
ז"ח ועשים מוחין לנוקבא:

כאן מתחיל תיקון היכל הרצון היכל ו' דצריף' שכולל ש"ת למרכין גבויה והיכל זה הוא קוד
הפזיקין בקול הכתוב ויסק יעקב לרחל והכוונה כי ז"ח כצד נתקן כל הי"ק שלו והרמ"ח לידים
שלו ע"י למ"ם תיבות שבק"ש לחצל המלכו' עדיין היתי' דהיכל לחפה דצריף בקוד נקודה לצד גלי
פרצוף ולף כי כצד רמזנו לכל העשר גם של הנוקב' כמה פעמים הוא כי הנקודה עומה כלולה מעשר וגם
עשינו תפלה הכנה לכל הי"ם שלפה בפרשות שתהיה כלי מוכן לקבל הנורה והפרצוף ועתה שהעלינו
לותה דהיכל זה שהוא מכוון נגד ספירת ת"ת דצריף והוא כולל כל הסיכלות ועתה נריך לתקנה
בקול פרצוף גמור כלי שעי"ז תוכל לעלות לל התלילות שזוכת לי לפשר לה לעלות בשום לופן
ולכן נריך להמשיך לה הארה מן התלילות כלי שעי"ז נבנה פרצופה כמ"ש לפניו לומר תכו
מתחילין לתת לליה התכה בגבולת שכה וכצד נודע בקול כוונת נילית כי משערות דל"ת מליחים
השערות דז"ת ומז"ת נמשכים לתוך הנוקבת והנה יש ברים' דנוקבי' ע"ו ניתין כי ידוע שבניתין
יונלים דרך הגבולת ממותרי המוח והנה בנוקבת כצד נתחלר שלין ברישת דילה רק ג' מוחין
שפס מו"ח קוד לותיות י"ה בגי' ע"ו ולכן הס ע"ו ניתין והס קוד ע"ו ווי"ן ו"יליד ו"כוון
וכו' כי הוי"ן הס רומזי' לניתין והס ע"ו ניתין בגי' נ' כי ע"י שמקבלת מן היסוד דז"ת נריך
יסוד עולם הכולל כ"ה שמה' נעשה ג' מוחין שלה ועתה נשלם הוי"ה כי ע"ו הוא קוד י"ה
והוי"ן הוא במי' ו' הרי יהו"ה שלל הלדר הרוצה למלכות שנקראת לדר כנודע והיא קוד ה'
לתכונה הרי נשלם הוי"ה ולכן לתקוד להפסי' בין ויפא להלדר כלי לקשור הס' שלל הלדר עם
הע"ו וי"ן להשלים שם הוי"ה ולפ' שהוי"ה זו רומז' לל המלכות לשר אלו עתה מכוונים שתיקונה לכן נריך
לכוין בשם הוי"ה זו בהיו"ן שהוא שם ג"ן שמלכות ובשם ג"ן נעשתה יש בה ע"ו וי"ן בגיורה
כזה יוד הה וו הה הרי ס"ג בה ג' וי"ן ולי הרי"קוכל ס' יש בה ג' וי"קרי ע"ו וי"קוכה נריך לכוין לתקן
לת הקדק' עלמו שהוא הגבולי' שממנו יולאי הניתין ולכך נריך לכוין בשם הוי"ה זו כי כל לות
הוא רומז להוי"ה לי' והוא ל' הוי"ה וכולי שלל ג"ן בקול שלמרו כנגד לרבעה בנים דברה תורה
ול"ם ג"ן גבי' קדק"ל וגבי' יסו"ד וכוונה כי זה הגבולת נעשה מן ס' גבורת כנודע וג' גבורת
הס ממותקים ע"י ג' המסדים וכולם בחי' הוי"ה הרי"מ הויו"ת שפס ל"פ ג"ן ולפי שמעטרת
לגבורה נעשה הקדק לכן הוא גבי' יסו"ד קיימת כי לתוכם הוא קוד המלכות והנה לעד גבי' ק"ל והכ' ולברים מיים וקיימים כו'
ולמוכתו לע"ל קיימת כי לתוכם הוא קוד המלכות והנה לעד גבי' ק"ל והכ' ולברים מיים וקיימים כו'
לעד הוא ג"כ ק"ל הרי קדק ונעשה תיקון הגבולת לך עדיין נגמר עד שהניעך להשלות לל
עליון כמ"ש לקמן:

ועתה

ועתה צריך לכוין להמשיך לה אור המוחין ולכן צריך לכוין בכ' פעמים אמת שהם ד' אמת קודם עזרת וד' אמת אחר עזר' והכוונ' כי כבר ביארנו כי ד' מוחין עצמן הם ד"פ יה"ו במילוי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והלבושי' הם ד"פ אהי"ה שהם קס"ת קס"ת קס"ת קס"ג קנ"ך קס"ג והנה יה"ו פ' יה"ו בני' אמת וכן אהי"ה פ' אהי"ה בני' אמת והנה ד"פ אמת שקודם עזר' הם סוד המוחין עצמן ולכן צריך לכוין בהם ד' יה"ו במילוי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ובד"פ אמת שאחר עזרת הם הלבושים שהם ד"פ אהי"ה וצריך לכוין בהם להמשיך האיר המוחין והלבושין כולם אל יעקב שעומד למטה אמת שלים עליון ת"ת ז"ת ולמטה ואח"כ יאמשכו האיר המוחין אל לאה והאיר הלבושין לרחל שהיא עומדת עתה בהיכל רצון לך בד' אמת שקודם עזרת לכוין לד' יה"ו במילוי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן לאחר עזרת אל הלבושים שהם ד"פ אהי"ה וצריך לכוין להי"ה פשוטים בלא מילוי כי לית יורד האיר משם אל רחל רק האיר הד' אהי"ה פשוטים בלא האיר מילוי וכשתאמר ודבריו חיים וקיימים תכוין כי מלכות נקראת דבריו והמוחין שלה ע"י הה"י דז"ת חיים הוא יסוד שנקר' מ"י קיימי' כ"ה תרי קיימי קשוט ׃

מן אמת רחצון עד אמת שני ים כ"ת תיבות בני' יה"ו וכני' אהי"ה מן אמת שני עד אמת שלישי כ' תיבות נגד שם מ"ה עם ד' אותיות הפרסים והכולל שמאיר בהיכל רצון שהוא נגד ת"ת מן אמת ג' עד אמת ד' ה' תיבות נגד המל' סוד ה' שעומדת בהיכל זה ור"ת של ה' תיבות אלו בני' אל שהוא מוח החסד מן אמת ד' עד זולתך כ"ב תיבות נגד כ"ב אותיות שכוללת המלכות כנודע ׃

אֱמֶת יוד הי ויו מוח חכמה דלאה וַיַּצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר יוד הה ו הה הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד אֱמֶת מוח בינה דלאה יו"ד ה"י וא"ו אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת וּדְבָרָיו למה ורחל חַיִּים יסוד נצח הוד וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּךָ ׃

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד אֱמֶת מוח חסד דלאה יוד הה ו הה וְאֱמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר אֱמֶת מוח גבורה דלאה יוד הה ו הה כִּי אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵינוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵינוּ צוּר יְשׁוּעָתֵינוּ פּוֹדֵינוּ וּמַצִּילֵנוּ ת"ת בני' מלכי"ם מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ שם קדוש מע"ב שמות מס"ג אֵין לָנוּ אֱלֹהִים זוּלָתֶיךָ ׃

כבר כיתרו והוא כלל גדול כי ז"ת ונוקבי' תחלת תלילותם לת כתלו בשלימו' כמו לו"ק שהם נתלו בשלימות בעשר ספירות נמורות מבל ז"ת לת נתלו בעשר ספרי' כי הז"ת נתלו רק ו"ק שלו ונמסרו לו ג"ר והמלכות נתלה רק בקודה לחת בלבד וזה תלוי במעשה התחתונים ועי"ז ניתן הבחירה כמו שהארכתי בזה במיבורי שב הע ועוד ים הפרס בין לו"ת כי בעת הסבדי כלים וביטול המלכים לת שנפלו גם מלחורייס של לו"ת למטה עכ"ז לת ירדו ונמטה מן עולם התלילות לבל הנילולים שנפלו מן מזו"נ ירדו למטה מן עולם התלילות לכן לו"ת מיום יורדים לעולם למטה מן התלילות לבל זו"נ יורדים למטה והמלכות שירדה פלמים היא יורדת למטה יותר לבל הז"ת יורד רק בחי' יעקב לבד בהיכל רצון דבריהם והוא כדי להעלות לת המל' לל התלילות בסוד לכה דודי לקראת כלה והנה המלכות ים לה בחינות שונים כי בחינה למטה לת שהוא שם בסוד פרצוף בחרוטה להעלות חיזה מדרגה לחבירתה תחלה להעשות בסוד נקודה כדי שתעלה נגד הי"ו דז"ת ואח"כ נגדלת נגד הי"ו וכחרוטה לחזור עמו פנים בפנים תחזור לנקודה ואח"כ נגדלת נגד הי"ו וכחרוטה להעלות יותר למעלה תחזור לנקודה בחמור ואח"כ נגדלת לל קומתו וכחרוטה לחזור בפ"פ חוזרת לנקודה בפנים ואח"כ נגדלת וכן לל עליה ועליה והוא ע"י בח התרה שלמו משמיטים לה מן ז"ת והנה כבר נתתקן רישה דנוקבא כמ"ש בבר ועתה יורד מן ז"ת לליה ומתקן מב"ת לה"י שלה וז"ס עזרת לבותיתו התבות הם מב"ת מנן ומוסיף יסוד להם ולבניהם כ"ה זה התרה הוא התר' דוי' דת"ת והוי"ה פ' הוי"ה בני' עזרת ואח"כ בתים לליה המוחין ע"י ד' אמ"ת

כמ"ש

תפילת הבריאה

כמ"ם ותו נכלל גם היכל ק"ק בהיכל רנון ויעקב יורד לחיה להעלותה ותמ"ך עולים שניהם להיכל ק"ק
ותו מוזכר להיות נקודה ונריך שוב לתקנה בפרנוק שכם ונריך להמשך לחיה הזהרה מן יסוד חו"ת ע"י
ת"ת ע"י שירות ותשבחות למלך אל מי וקיים שהות יסוד הנקרא ח"י ותו נעשית פרנוק ותו תמו מכווינים לא
כל ה"ם בפרטות וזהו רס ושמ כו' וכדי להחזיר הסם פנים בפנים עם יעק נריך עוד להמשך יותר האר'
מן יסו' חו"ת ליסוד ז"ת והוא כי כבר ביארנו כי המוחין שנכנסו בז"ת בק"ש הם מוחין דו"ק ולא נכנסו
בז"ת רק ג' פרקים תמונים דע"ה דתו"ת ת"ת ע"כ עדיין לא נכנסו היסודות של חו"ת בז"ת ולכן נריך להמשך
מהם האר' למוך הז"ת ליסוד ז"ת וממנו אל המלכות שעלתה להיכל ק"ק וז"ם בזוהר מלכא עילאה נפיק
לקדמות ע"טרונופא והיא סוד יסוד חבת שנקרא מלכא עילאה דנפיק ממחיצתו להחיר למטה למלכות
ולהמזירה פב"פ עם יעקב ולנרש כל המקונים וזהו תהלות לאל עליון ג' תהלות לאה ורחל שנכניסם מקבלים
האהה מאל עליון אל יסוד חבת שנקרא רבוע ס"ג יסוד אי' והרמ"ז ז"ל כתב ליפכח ת"ל ב' יתי"ו דס"ג
בגי' ת"ל יסוד חיות עליון יסוד חבת שנקרא עליון לערך יסוד אי' ובולטם מן המקונים וחכוין במלת
בולטם ג"ו אל"ם פירש המוך אל אל"ם שהוא המילוי בגי' נד"ק הרומז למלכות בג"ו בגי' ט' הוא תוקפת
ט' ספי'רו' מן נקודה ת' נעשה עשר וההפרש הוא מן יסוד חבת שהוא העיקור וזהו ברו"ך כמ"ם כמה פעמים
וזהו הוא מל"ה נעלמת כי הוא בגיל דקיק דלא מתיידע וממנו ליסוד ז"ת וזהו ומבור"ך שהוא מתבאר מיסוד
חבת וזהו ומשה ובני ישראל כי מב"ה בגי' קפ"ד קס"ת בגי' ת"ל בד"ו כוד מילוי' יסוד חבת ופניניים יסוד
תיתת כמ"ם ובני ישראל הם סוד ר"ה דתו"ת המתפצלים בב' קויס של הז"ת ותמ"ך לך עמו שירה כמ"ם .
והגה תמ"ך נדמין המוחין דו"ק מרישת דז"ת של הגרון דז"ת והם בם במקום לר בסוד מן המגר קרתי י"ה
סוד האות חו"ת סוד י"ה ומתרבה שם האור ותו נורס לט' תיקוני דוקנא דז"ת הנרמזים במזמור מן המגר
כמבואר בתורת רבינו ויוצא מן הפה והוא סוד הסירה ב"ר י"ס ש"ר הוא מילוי של אד"י סוד יסוד חו"ת שהם
סוד י"ה ועתה מתמיל לנמיתת הזקן והגה מולחות הפה הם כ"ב אותיות ולכן אמר שירה תדשה תומרים
לור ישראל שים בו עד סיומו כ"ב אותיות .

עֻזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה וְתִשְׁאֲבוּ־מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה׃ לַיהוָה הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה׃ יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃ יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃ כִּי־לוֹ נָאֶה כִּי־לוֹ יָאֶה׃ לְדָוִד מִזְמוֹר הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים׃ קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר׃ קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃ קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

אֲבוֹתֵינוּ מנ"ת דנוקבא אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן יסוד וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם
וְלִבְנֵיהֶם נ"ה אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ אֱמֶת תכמ"ה מות רתל התר' כעלמת תכו"ה אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע
לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ אֱמֶת תו' כינ' דרתל תהי"ה אַתָּה הוּא אָדוֹן לַעֲמֶךָ
וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם אֱמֶת מות תסד דרתל תהי"ה אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא
אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ אֱמֶת מות נבורה דרתל תהיה מִמִּצְרַיִם
גְּאַלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ
וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא
נוֹתָר עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ לָאֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם רָם וְנִשָּׂא כתר גָּדוֹל חכמה וְנוֹרָא בינה
מַשְׁפִּיל חסד גֵּאִים עַדֵי אָרֶץ וּמַגְבִּיהַּ גבורה שְׁפָלִים עַדֵי מָרוֹם מוֹצִיא ת"ת אֲסִירִים
וּפוֹדֶה נצ"ת עֲנָוִים כשתגיע לעזור לו"ה העשה עלמך עני עם הכסיהם וע"י העלה הפילתך עם תפילה העני וְעוֹזֵר הוד
דַּלִּים וְעוֹנֶה יסוד לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו כשתגיע לתהלות לאל עליון צריך לקום ולעמוד מקמי מלכא
עילאה תְּהִלּוֹת לָאֵל עֶלְיוֹן כתר גּוֹאֵלָם יסוד חו"ת בָּרוּךְ הוּא חבת יסוד וּמְבֹרָךְ
יסוד ז"ת מֹשֶׁה יכוד וּבְנֵי נ"ה יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻּלָּם מִי
כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְּהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא׃
שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הודו וְהִמְלִיכוּ וְ
וְאָמְרוּ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃

צור יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה יִשְׂרָאֵל גּוֹאֲלֵנוּ יְהוָה
צְבָאוֹת

גְּבוּרוֹת מַעֲשֶׂיךָ הוּא שְׁמֶךָ סה"ק קָדוֹשׁ מה"ק קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בָּרוּךְ אַתָּה יהוה נָאֶה לְהוֹדוֹת יִשְׂרָאֵל:

בין גאולה לתפלה מקור להפסיק לתפילו בתמן ·

תפילת האצילות

סוד מה שאמרו שצריך להסמיך גאולה לתפל' ורצונם שלא יפסיק בין גאל ישראל לתפלה שהוא ברוך אתה וכו' ואיה צריך לומר לתפל' שצריך להסמיך תפלה לגאולה מכל הסוכה הוא שכדי להעלות המלכות הנקראת תפלה כנודע מן זיכל ק"ק דבריאה אל האצילות צריך להמשיך מליה תחלה המרת יפוד תפל' שהוא נקרא גואל כמ"ש לעיל ולגרם כל התנועים שהיו נחסים בה שהוא סוד הגאולה והם סוד הסירכות הנפרכים בריאה ומעכבים את כיפי ריזא ועי"ז חיזה יכולה לעלות והחרת תפל' הוא עיקור המגרם לותם ועי"ז יכולה לעלות ו"ק תמיכת גאולה לתפלה ולפי שהמלכו' שהיא סוד רמל נוקבא דז"ו דאצילות היא עלמה בבריאה לכן ח"ל כאן קדים שהוא המעל' מעול' לעול' כמו שאומרי' קדים קורס כ"ם להעלות העשיה ליצירה וכן קודם ברכו דיוקר אור להעלות היצירה לבריאה אבל כאן ח"ל קדים כי ממילא עולם הבריאה לאצילות כי יש בהם מיבור ע"י המלכות שהיא עלמה בהיכל ק"ק דבריאה ועולה עמה והוא ג"כ הטעם שאנו אומרים קודם תפלת עמידה לתדיר שפתי תפתח ופי ולא נמצא להפסק כי תדי"ו הוא סוד המלכות העומדת בהיכל ק"ק דבריאה וע"י תמיכת הגאולה נתגדלה ונתחזקה בכל עשר ספירותיה שע"י יכולה לעלות אל האצילות וזהו שחרי"ל בתפלה תריכתא דמיא שהמלכות שנקרא תפלה נתחזקה ונתגדלה וע"י היא עולה אל האצילות ומוזרת להיסבות נקודה לתת כי בכל עליה היא מוזרת לנקודה כמ"ש כבר וח"כ צריכין שוב לעכותה פרוקי ואעלה למקומה באצילות תמור בתמור עם הז"ל וח"כ מוזרת פב"פ כמ"ש לקמן והנה עתה צריך לכוין תחלה להמתיק דיניה והוא כי ביארתי בחבורי שבה"ע שיש שוכנה עילאה ושוכנה תתאה ושוכנה עילאה היא סוד מלכות דאצילות בת זוגה של ת"ת שנאמר וכבודי לאחר לא יתן שהיה יורדת למטה מן האצילות והיא סוד ה' תחרוגה של הוי"ה ולא נקראת אדנ"י שהוא כנגי' אלהים סוד הדינין לכל עליה נאמר אני לא אביתי ושוכנה תתאה היא בת זוגי' של נ"ך והיא היורדת בבריאה ונקראת אדנ"י שהיא דינ"ן דמלכותא והנה יש ב' מיני דינין הא' הוא ש"ך דינין שהם סוד ל"ב אלהי"ם ומתפשטים בכל הי"ס שלה הרי י"פ ל"ב הוא ש"ך והוא בני' נע"ר והם מתמתקים ע"י התרת מלכות דאני' סוד שוכנה עילאה שהיא סוד ה' ועטרת ער"ה וזה הגערה בהם של המלך והש"ך דינים הם סוד ה"ב ה' פעמים די"ן בני' ש"ך והם ה"ב די"ן מאדנ"י ומשתרים ה' אלפי"ן הוא סוד ה' הנ"ל והם סוד ה' אלפי"ן של אהי"ה הב' הוא פ"ר דינים סוד ה' תחתונה מנלפ"ך בני' פ"ר והם נמשכים ג"כ מן הל"ב כי יש במיך העליון ומיך התחתון וי"ו שייכים למעלה למטה שהם ל"ב והוא סוד ח' כזה א והם תקועים מזיכים ומזיכיים עלמה הם סוד אלהים בריבוע שהוא בני' ר' כנודע הרי עם י"ו שייכים הוא די"ו בני' גבורה סוד הדין ודי"ן עם רי"ו בני' פ"ר ולפי שתחתונה מנלפ"ך הם כפולים ולכן הם ר"י למעלה ורי"ו למטה כשייכים העליונים ושייכים התחתונים ומתחנים ג"כ ע"י ה' הנ"ל ומן פ"ר נעשה פר"ה ולכן נרמז לכון נמל' תדנ"י צורת המלה כזה א שהוא רי"ו ועם תקועים די"ן הוא פ"ר ועוד ים בצורת ח' כזה א שהוא יו"ד בני' כ' הוא ב עם פ"ר ועוד ים בצורת ח' כזה א שהוא כ"ף הרי כ"ף ע"ה והיא עיקור המיתוק שלהם שהם מתמתקים ע"י טמיכת השייניים וח"כ נמתקים יותר ע"י הספתים שבהם תקועים בוא"ו בני' ב"פ דין שהם ב' מיני דין ש"ך ופ"ר והמיתו' הוא ע"י מילואים של ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהמילו לבד בני' בו"ן מתנ"ך ולריך להמשיך המדה מן זיווג הו"ק העלם בסוד הפה שהוא סוד חיך וגרון כידוע שהם יולאים ג"כ ק"ק מחב"ע בני ר"י ולפי יותר הוא הממתק והנה הו"ק בהם סוד ע"ב ס"ג שיש בהם ז' יודי"ן ונו"ן מ"ה ב"ן ובהם ב' יודי"ן הרי ט' יודי"ן בני' ל' ועי"ן נמתקים ב' תקועות מ"ן של מנלפ"ך וזהו ופי פי בני' מ"ל ופי יגיד תהלתו ימשוך התרי"ה ה"ז מן הפה וכל התקועות עד תי"ו הרומז בר"ת של ו"פי י"גיד ת"תלמך וס"ת יד"ך סוד כל המנלפ"ך שהם סוד ה' לתבעו' שבי"ד בני"ם סוד בוכ"ו שהוא תקועי שבויות של תהי"ה וחו"י יד תהלתך פי' יתמשך ויתגדל שם תדנ"י שהוא סוד מהלתך ותדנ"י בימילו יש בהם ד"ל תקועות כמנין שם **בוכו** וע"י יתמשך התרה גם של הבריאה שהם מקנית חימת עילאה שהיא סוד תהל' עלמה וזהו יגיד תהלתך יב"ד בני' כ"ן כ"ב תקועות ה' תקועות מנלפ"ך:

תפילת האצילות

כוונה בקיצור

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ אדני המלכות העומדת בהיכל ק"ק דבריאה תקבל התרה מן כ"ס דז"ת דאצי' הנקדוים שפתי וזה התרה נמשך מן חבצ' שבו שם ע"ב שם בן ד' יודי"ן בגלולות עשר הוק ת' והוק הוד פת"ח כמ"ש בסוד פותח לא ידיך וזהו תפת"ח ופי' שפוק סוד המלכות הנקדוים פ"ה ה' יגיד פי' ימשיך ויעלה עמה גם הבריאה הנקדוית תהלה ויכלול בחי' היינו במלכות דאצילות הנקדוית ג"כ תהלה וזהו תהכתך ויש כאן שסה תיבת נגד שם מעלות לכסא עולם הבריאה נקדוי כסא ויכוין כי ג' דחדי בגיור דיו"ו כזה א ועם דין של מלכ"י בני' פ"ר ויכוון להמשיך התרה ממלכות דאצי' סוד ה' להמתיק פ"ר דיוי' של מלכות העומדת בהיכל ק"ק דבריאה :

כוונת ברכת אבות הוק כי עד עתה לא נכנסו בז"ת רק כל המוחין דקטנות וגם המוחין דו"ק דגדלות דאימא ודאבא לא כלום והוק כי נכנסו ב' פרקי תתאין דיה"ב דאי' וג"ר דמוחין דגדלות דאי' שם עדיין בכתר של ז"ת ולא יותר וכיון שהיה שם במקום לר היכם מתירים לו"ת רק התרה מועטת וכמה כה"ג לתוון שסם ביסוד ניצה חסר משם הוק עיקור בנין הו"ת עדיין לא נכנסו בז"ת כי הם ביסוד אימא שעדיין הוק למעלה בין ב' פרקין דאי' רק התרה מועטת יורד משם של הו"ת גם ה' לותיות מנלפ"ך שסם כפולות והם ס"ת וה"נ דאי' ב"כ ביסוד אימא ולכן צריך לעורר עוד ויווג העליון של אי"ה להוסיף התרה לו"ת ולתת לו המוחין של ג"ר ודע כי כמו שסם הוי"ה מתפשט בכל קומת הו"ת והוק ב לותיות י"ה בריבוע דיליה וב' לותיות ו"ה בז"ת אלו כן סם אהי"ה שסם המוחין של אימ' משפיעים עד"ו ח"ה בריבוע דיליה י"ם בז"ת וזה שסם אהי"ה הוק במילו יודי"ן בני' לי"ם ע"ה שהוק סוד הלבם המתפשט בכל קומת סו"ת ואו אך בלבם יתהלך חיה שנעשה חיה בסוד הגדלות וכ"ז אלא נכנסי כל המוחין לת נקדי גדול גם תדע שהא"ת היה סוד ו' דבחי' הייטו חיה לו רחם והוק ה יו"ד שברחם הוי' בסוד ישראל ל"י ומשך הו' עלמו הוק ו"ק אלא הוק גופו והיו"ד שברחם הוי' הוק סוד ג"ר אלו סוד בריבע דיליה :

ועתה נבא אל הביאור ברוך הוק סוד יסוד דאבא כמ"ש כמה פעמים ממנו יולא התרה לו"ת ובכח התרה זו הוק יורד וכופף עלמו לקדושת כלה העומדת בהיכל ק"ק דבריאה וכל העולמות נכללין בה והוק כריעות גופו שהוק סוד ו' כנ"ל לגבי ה' סוד המלכות העומדת בהיכל ק"ק דבריאה ומעלה אותה למעלה בחילות ועומדת בחחוי יסוד של ז"ת בסוד נקודה לבד וסם סוד לותיות ו"ם יסוד ו' מלכות ה' ויורד התרה מו"ק דמוחין דאי' שכבר נכנסו בז"ן וסם לותיות י' ה כנ"ל ומתחברים עם לותיות ו"ה ונעשה הוי"ה שלימה וזו מאיר בז"ת התרה דחוקה מן כ"ב לותיות שביסוד אימא וגם ה' לותיות מנלפ"ך והוק סוד מלא אחה ס"ת כ"ב תחתון אימא מלי עד ת' ה' הוק ה' לותיות מנלפ"ך ובכה התרה זו הו"ת כופף רחמו שהוק סוד ו' לגבי ה' עילאה אימא להאיר לו מג"ר מוחין שסם לותיות ח"ה כנ"ל והוק המעלה את המלכות יותר למעלה נגד כל הה"י שלו וזהו נ"כ ו' לגבי ה' היינו ו' דיסד דילה לגבי ה' תתאה ומתחברי לותיות ח"ה של אהי"ה עם י"ה ונעשה אהי"ה שלימה גם מקבלים התרה מן מילוי ע"ב ביסוד אבא שהוק בני' מ"ו ומן מילו אהי"ה ביודי"ן שהוק סוד הלבם ומילוי לבד בני' ק"ם ועי"ן הוק קובע מקום לתפלתו סוד המלכות הנקדוית תפלה כנודע היינו אחי"ב בסוד הוקיפה גם יורד התרה מכל הד' מילואין ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שעולים לנ"ב רק נשאר הוי"ה פשוטה אחר משם יולאים כל הד' מילואים כנודע זה נשאר למעלה ונשאר מכין ר"ו עם הגדת כ"ה לותיות הרי ברו"ך וזהו הב' כריעות כריעת גופו בברוך וכריעת רחמו בחתה ועוד יש כוונ"ת בברוך בסוד הוקיפו' כי ברוך הוק סוד יסוד אבא לריך להמשיך התרה בכל פעם כי הוק העיקור :

והנה אמרו ז"ל כל הכורע כורע בברוך וכל הזוקף זוקף בשם ואמרו כפל לבן ולא אמרו לריך לכרוע בברוך ולזקוף בשם אלא ענין הוק שלריך ג' כריעות כנ"ל וגם ג' וקיפות הת' וקיפת גופו ואו אחתו עולה עמו עד מקום הת"ת דקטנות שהוק שיש התחתון אחר הגדלות וזהו ה' לגבי ו' שמעלה ה' תתאה עם מקום הת"ת סוד ו' וחת"כ וקיפות רחמו ואו ה' לגבי ו' שעולה ה' תתאה נגד הו' שהוק נגבי רחם ו' והוק שיש העליון של ת"ת שהם ב"ח דת"ת עלמו שגם הוק כולל מעבר והוק ריסד דילה ואו היק קביעת מקום לתפלה שעלתה אחורי ו"ק נגד החוב כי שם מקומה התחיתי מתחלת החילות כמ"ש כמה פעמים ואו היק גבלת מדה אחת שלימה כנגד כל המדת ת"ת הו"ק לך עדיין חיכה בסוד פרוף וגם הו"ק עדיין חסר ממנו ג"ר דמוחין דגדלות דאימא וגם מוחין דבא ולריכין לעורר זיווג עליון של אי"ה לתת מוחין לו"ק וגם לנוקבים ולעשותה פרוף ולהחזירה בפ"ב וזהו אלהיהו ואלהי אבותיהו והכה אחר שעלתה המלכות למקומה אחורי ת"ת הו"ק לוקחת התר' מן הו"ה פשוטה שבו"ק ומן ריבוע הוי"ה שהוק אחוריים שלו שהוק בני' ע"ב ומן אחוריים דמ"ה שהוק בני' ק"ל בני' ע"ב ק"ל כפי כ"ו ע"ב ק"ל בני' ברו"ך ואו היק ביהוי"ה דברכתן ונאחוז אל העניין כי לריך להעלות הוי"ב בסוד מ"ב לאו"ק ונם תמסור נפשך על קידוש השם נ"ב לנוסך מ"ב לאו"ק כמבואר בכוונ' ק"ם מובואנו' יחד או"ק ע"י מולה עילאה והוק סוד אלהיהו אימא ואלהי אבא ו' של ואלהי הוא מ"ו שהיה מילוי ע"ב והוק שם מ"ה ע"ה שבדעת עליון והנה ו"י של ואלה"י הוק שם מ"ה כנ"ל ואותיו' אל"ם רומז לאלה שהיו אניים למעה ונשתה עלתה

ג"כ למקומה נגד שדעת הו"ק שבו ג"ר סם מ"ה וזהו ואלה"י ולפי שלשה לא נריכה לתיקון פרלוף כי לא נעשית נקודה לכן היא כאן רק בדמיו אבל רחל שנריכה לתיקון יתבארו כל פרטות פרלופה לקמן כמ"ש והנה אחר שנעשה זיווג הו"ק אזי יולדים המוחין ומגדלים לו"ק ומן חב"ת נעשה חב"ד ומהכ"י נעשה חב"ת ומתופיס לו נה"י חדשים כמ"ש וזהו תבותיהו שסם חב"ת מוכיים עתה לעלות למעלה להעשות חב"ד ולריך לכוון במלת אלהיהו כי ה"ל הוא סוד ד' אותיות י"ה"י משם ס"ג שבניה שהוא עיקור סם ס"ג סוד החסד שבו והוא מתפשט בכל קומת הו"ק שבו סם סוי"ס במילוי אלפי"ן בגי' מ"ה הרי פ"י מ"ה הרי כ"ן מ"ה בגי' ע"ה בגי' אותיות היע"ו שנשאר מאלהיהו ואלה"י היא מילוי של סם ע"ב שבחב"ד וגם הוא רומז לדעת ולפי שהדעת הוא תמיד וגניז בין הו"ק סוד שביל דקיק לא תחיידת לכן הוא נרמז רק בלות ו':

חזרת העמידה

הנה בתפלת העמידה בלחש כשר שתאחר שיעקב עומד בעלה ז"ה ורחל בסוד ו"ה ומזדווגים ע"י יסו' דו"ה ולפי שסם למטה קרובים סם אחיות החילונים ומפני כן הוא בלחש מירתא החילונים שלא יתחוו בתפילה כי סם סביב רשעים יהלכון כמו שביארתי בחזרת שחרית שהיא עולים למעלה יעקב בחסד ורחל בגבורה וסם מין אחיזה כלל לחילונים לין שטן ולין פגע רע ולכן תומרי בקול רם כמו שכתבתי בשר בסוד הק"ש בקול רם ובשכמל"ו בלחש.

יהוה אהיה	ברוך
י ה	ו ה
ברוך הוא	ברוך שמו
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ	
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ	

כוונה של לחש בקיצור

ברוך אתה לכרוע גופו ולא רלשו והכוונה כי עתה המלכות עומדת בהיכל ק"ק דבריאה ומשפה לעלות אל התלילו' ולזה תמו מכוונים להוריד אור מיסוד אבא הנקרא ברוך כמ"ש כאן ליסוד ז"ת הנקרא ו' והוא סוד ו' קטיעה בלא רחם והת"ת הוא רים' דילי' והו' כוונ לנבי ה' להעלותה אל התלילות ותו היא עולה עם כל ריבויית דברכתן שבהיכ' ק"ק דבריאה ועומד' נקודה ה' נגד יסוד ז"ת ותא"ת כשריעה שניה ברחמו אתריך לכפות כלפנות והוא ו' לנבי ה' כי גם הת"ת יורד לקרות להעלותה עוד יותר למעלה והוא סוד ו' שעל ריסו' דו' ותו היא עולה נגד כל נה"י והנה בכריעה רלשונה שהוא ו' לנבי ה' לן יורד התרה מן ב' לותיות לתרוצות של תהי"ה שסם י"ה ותתבריים עם ו"ה ה"ל ועשה הוי"ה רומז לתיבור המל' עם היסוד ובכריעה שניה שהוא ו' לנבי ה' יורד התרה מב' לותיות רלשונות של תהי"ה שסם ח"ה ותתבריים עם ב' לותיות י"ה ה"ל ועשה תהי"ה ותו היא בתמורי הי"ו דו"ק תשר סם מתיר סם הוי"ה פשוטה ויבוא ותמוריים של מ"ה שסם כ"ו ע"ב ק"ל בגי' ברוך וגם מתיריס מרמוק כ"ב לותיות שביסוד ת' הרמוזים בר"ת וס"ת של ברוך שהוא ב"ך ושת' ר"ו בגי' ד' מילוי' שמו' בהסר' הויה פשוט' שממנה יולאים כל המילוי' וכריעה השניה היא במלת אתה ת"ת רומז לב"ב לותיות להתיר לה להמתיק ה' לותיות מלמ"ך ותמ"ך זוקף בסם וסם ב"כ ב' זקיפות הת' לנבי ו' שהיא עולה יותר למעלה נגד סלים ת"ת מתמון דו"ק ותמ"ך זקיפת הרחם ה' לנבי ו' ע"ד הכ"ל ותו היא עולה עד ב' סליסי ת"ת ז"ק וסם מקום לתילותה מתמורי מדוהוי כנודע ולריך לכוין בכריעות להתיר תליה מן מילוי תהי"ה דיו"ד־דין שבתימת בגי' ק"ס ובזקיפות למילוי ע"ב שהוא בגי' מ"ו הרי מקו"ס בגי' קו"ק שמו של הקב"ה (עוד יש פירוש אחר בזה כמו שמבואר בתריכות) וז"ס כל הקובע מקו"ס לא פלאו שע"י

תפלת האצילות

אלא ואו בתקו' חג"ת התורת מגולים ואו עולים יעקב ורחל בתקו' חג"ת ומקבלי' התרה מתורת מגולים שבחג"ת זון"ק כתו שמתורה הכל בתר היסוד בחיבורי שבה"ע שבתקים חג"ת אין סוד לחיזוק לחילונים כלל וכאן אין ירמה מהחלונים ולכי תורתי בקול רם: יפתיע לפניו ג' פם עוח ויידר רגליו בסוד ורבניהם רגל ישרה ויאמר בקול רם ברוך וכו':

כוונה זאת הוא קובע מקום למלכות הנקראת תפלה כמודע שהיא מקום לאילותה והנה עדיין היא בסוד נקודה ולא פרטוף אלא בעלותה למקום האילותה ועתה צריך להעבות שניהם זו"נ בסוד מ"ב לחו"ת לצורך זיווג יותר מעולה ליתן להם מוחין גמורים אלף של ג"ר וצריך למשוך עפסך על קידום השם עצמך מ"ב ג"כ וזהו תלמידו תימת ואלהי תבת ו' של השם שהוא המזוג לחו"ת וצריך לכוין בשלת אלהיהו דאצילות מסה נעשה כל בנין זו"נ ומתפשט הוי"ה פס הה וגם שם מ"ה בכל בנין הזו"ת והוא בני' היכ"ו הנשאר מן אלהיהו ואו יורדים המוחין למג"ת"ז וזהו תבותיו ומקבלין תרין נגיזין דטמירין בחבת ואימת.

הנה כבר נודע כי הה"י דאו"ח הם התוחין דו"ק וכתיב בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה ובדעתו נבקעו תהומות ואמר בחכמה יסד ארץ שהוא בנין שם ובשמים אמר רק כונן שמים שאין סוד הרגלים מלכון סוד עשך ויכונך וכוולה כי כבר נודע שהו"ק שהוא סוד שמים לבודע הוא רק ו"ק שהם חג"ת הה"י והמלכות שהיה כוד ארץ היא רק נקודה לחת וע"י התוחין של הה"י דאו"ח הם נגדלים כל ו' פרטוף שלם בי"ס והוא בדיוק זה כי בכ"ס יש ג' פרקים ומבארי לחזה לבוש וכנה בגלת יש ג' פרקים והם נכנסים בקו ימין של ו"ק היינו בחכמה חסד נלח בנו מבסיק פרק ו' של חו"ק למידה שלימה של ו"ק וכן סוד דאו"ח שיש בו ג"כ ג"ם מבסיק לכל קו שמאל של ו"ק שהיא בינה בגבורה סוד ו"ק לבל יסוד דאו"ח שהם בפרק כי יסוד דאבא נחשב נב' פרקים אבל הם מסתיימים רק נגד פ' פרקי עליונים של ו"ה בגרמה בחוש ויסוד תימה שהיא סוד רחובות הנהר והיא קדרה ונחשב רק לפרק אחד מסתיים למעלה בין רחמי פרקים עליונים דל"ה אך בסתיה מרכבת עמקה בסוד והשם רובצת על הבנים חוי יניב סיסוד שלם נגד רחמי פרקים תחתונים של כ"ה והנה כל ומן שהו"ק הוא בסוד ו"ק שהם חג"ת הה"י אין נכנסים בו רק ב' פרקי תחתון של נצח והי' בכוונת ק"ס אבל מוחין דגדלות לא נכנסו על עסה רק ו"ק דהי' שהם ב' פר קיתתון וב"פ אחבת והי' בכוונת ק"ס אבל מוחין דגדלות לא נכנסו על עסה רק ו"ק דהי' שהם ב' פר קיתתון וב"פ תחתונים של נצח והוד ומכנסים בו עפ"י כוונת המבוארים למעלה הוא רק התרתם מרחיק מתקום ולא מוחין גמורים ומה שנכנסים בדיוק והשם רובצת על הבנים תרי מסמע ובח כתיב וכני לוחם מבנים הוריד בידו בעמדו לפניך והעשם לכתיב על הר סיני וכתיב ליהה ורחמה במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום התוחנו מכל זה מוכח שכל ומן שהיו הזו"נ ביחד כדי שתוכל לרבוץ על שניהם חיוה רובצת על עתה שהיתה מוקבצת היתה בבריח לא נכנסו בו כל המוחין לך עתה שכבר העלינו אותם של התלילות למקומה התחתיתי תחודי התוה של ו"ק עתה הי' מרכבת עמקה ומכנסת דו"ק של ב' פרקים העליונים של ב"ה שלה בחבת ובגורה שבו ואלו נכחין פרקין התחתונים דל"ה הי' היהו תחלה בח"ג למטה לב"ה דו"ק ובכחין ב' פרקין תתחתון דל"ה הי' שהיו תחלה בב"ה דו"ק כמטה ועי"ן לחוסק לו"ק ב"ה חדשים ומה שהיו החלה נה"י נעשה חג"ת וחב"ת נעשו חב"ד והנה היסוד דהי' שהוא קו התחתון שנחשב לפרק ל' היה רחוי שיגיע רק עד הדעת דו"ק שהוא רחם קו התחתון שלו לך מחמת ההרכבה והבילה נכנס היסוד יותר למטה עד שלים ת"ת דו"ק שהוא נגד ב' פרקין התחתונים דב"ה הי' כנ"ל והת"ת הי' נעשה כתר לו"ק בסוד עוטר ישראל בתפארתך והנה אחר שנסתיים יסוד תימ' שהיה בשלים ת"ת ו"ק שהם מתחיל פרטוף יעקוב בסוד ו"ק ופרטוף רחל מלחורי ו"ק ושם יונקים התורות דיסוד תימ' מגולים ומוה נעשה כתר רחל וכתר יעקב ואחר שכבר נכנסו כל נה"י הי' נכנסים גם פרקי תתתון דב"ה לחבת והו נכנס גם פרק התחתון דיסוד חבת והוא שהזרנו דיסוד חבת חיוו מניע ללא עד סוד פרקי עליונים היינו קודם שרולה ליתן המוחין לו"ק לבל עתה שכבר קבל התרה גדולה מת"ת לו נתארך ייתר ומניע ע"י רחמי פרקין תתלין דב"ה ועד בכלל ונכנס פרק התחתון דיסוד חבת בתעת דו"ק שהם עתידה להה מלחורין ונתרבה התרה במלכוי הי' ומשם יולי לל לתה וזה נרמז בשלת ואלהי"ו כי הי' רומז ליסוד חבת שהוא סוד ו' ר"ל שם ע"ב שהתלוי שלו בני' אלה"י ונשאר תוחות תל"ם בין ו"ו הוא לתה והנה עדיין הו"ק אין לו יסוד כי יסוד הי' תיכה מגעת רק עד שלים ת"ת והוא סוד יום"ק שהוא יתום ממנו י"פה ת"ומר ו"יפה מ"רתה ר"ת יתום:

כוונה בקיצור

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב

הנה אחר שעשינו קשר שכל העולמות נכללו במלכות שהיא עומדת בסיכל ק"ק דבריאה, ועתה עלתה אל התלילות עם כללות כל פנימיות העולמות

תפלת האצילות

העולמות עתה נריכין לתקן זו"ל עלמן ולהמזירן פב"פ לתוך הזיווג לאחר מהם נשפעין כל העולמות שלמעלה ותעלה נריכין לנו להמשיך המוחין חל ז' ח' ועי"ז נאצל בכל י"ס והוא כי מן מג"ת נעשו מב"ד והנה ג"פ מלכי הם המוחין שהם עלמן מב"ד ומה שהיו תחתה • מג"ת והם לאברהם יצחק ויעקב שהם התחתונים קוד מג"ת ועתה נעשו מב"ד וזהו מלכי"ם לאברהם מן הכתר נעשה מבחה מן יצחק שהיה גבורה נעשה גיהה וזהו מלכי יצחק ומן יעקב שהוא ת"ת נעשה דעת וזהו ואלהי יעקב והוא ע"י שנכנס פרק עליון דנלח דלי' בכל הספר דז"ת וגם פרק התחתון דנלח דלמטה ועשה ממנו מבחה דז"ת וכן נכנס פרק עליון דלהוד דלמטה בגבורה דז"ת ופרק תחתון דלמטה ונעשה דעת דז"ת ונכנס יסוד מי' ופרק תחתון דיסוד לתוך בת"ת דז"ת ונעשה דעת דז"ת •

האל הגדול הנה לאחר שנכנסו ג' פרקים עילאין דהכ"י דאי' וג' פרקין תחתין דהכ"י דלתוך בז"ת כבר נעשה גדול ונעשים בו ט' תיקוני דיקנא ותיקונא קדמאה ח"ל והם ה"פ ח"ל היוצאים מן ג' מוחין דהכ"י דאו"א והם בחב"ד דז"ת וכבר ידענו כי ח"ל שד"י הוא ביסוד דאו"א סוד בחי' מש"ה שהוא קס"ג קפ"ד כנודע והנה הוא הדעת שהוא מן יסוד דאו"א יוצא תיר ואינו נוהג רק מעט אחר ולכן הוא פעם ח' ח"ל שד"י לבל הוא מכמה ובינה שהם מן כ"ה דאו"א ואינם יכול ן להתנוות אלא תחלה ונכנסין אל היסוד ונמ"כ יוצאי מן היסוד הרי הם נוספים ג' מעטות ויוצא מכל ח' ב פ ח"ל היינו ממוח החכמה מחיר בנד ימין של הפנים והם ב"פ ח"ל הוי"ה בימין וכן ב"פ ח"ל אדנ"י בשמאל וה"ל שד"י בחמצע והוה הח"ל ה' ח"ל גם לפי שעתה כאחר נכנסו ג' ראשונות דמוחין דלתוכא חזי נדמין המוחין דו"ק וגם כל המוחין דקטנות אל הגרון והם ג' לאהי"ם בני גרו"ן יום שהם ג' מלואים והתפרס ביניהם בחות ה' שהם ה"י ה"ה ה' בני ח"ל ונריך לכוין לתקן פרצוף לאה העומדת מאחורי הדעת והגרון דז"ת והוה הח"ל לא"ה ולפי שלאה היתה רק האחרה בעלמא כנודע אין נריך נרמז כל תיקון פרצופה רק רמז בעלמא במלת הח"ל לאחל רחל נריכ' תיקון נמור לעשותה פרצוף לכן נריך רמז לכל תיקון פרצופה כמ"ש לקמן והנה לותם המוחין דו"ק דנדלות וכל המוחין דקטנות הם נוספים ג' מבעות הח' אל הגרון הב מן הגרון אל מב"ת דז"ת והנה כשחכוין במוחין דו"ק דנדלות דאי' שיורדין לחב"ת נריך לכוין במלת הנדול הנבור ורחוק שים שהם ג' הה"ן שהם יוצאים מיחיד שהיה סוד ה' עילאה וממנו יורדים אל מב"ת שהם נדול נבור ורחוק וכשאתם מכוין למוחין דקטנות תכוין לנ"פ ה' שים שהם ג' מלואים נב אלה"ים וזה ג' הה"ן ואות ו' של ו"הנורא הוא התפשטות היסוד לתוך המניעה עד ת"ת דז"ת שהם מתחילין פרוף יעקב ורחל אך שהו"ת אין יכולין לתקן הכתר שלהם ונריך להמשיך האחה מן ת"ת סוד הכתר כדי לעשות להם כתר והנה כבר נודע שהדיקנא דח"ת מגיע עד טיבור דיל' ומש"ה מתחיל הז"ת והנה עתה הח"ת כופף ראשו בסוד הכתוב נאות חדש ישפיענו שהוא משפיל ראשו להשניח בחתונים ואז הדיקנא יורד למטה עד הת"ת דז"ת בסוד הזקן סומך נזקנו ואז מתרחב תיר נדול בת"ת שבו שם מ"ה ונעשם בו הכאה היינו יו"ד פ' ה"ן הוא ק"ך ה"ן פ' ו"ו הוא ע"ם הכל בני ח"ל עליו"ן וזה שהדרה הוא לו"ת ומש"ה מחלק האחה זו ליעקב ורחל בתחתיון נגד ת"ת דז"ת ונותן האחת ב ג שהוא שם יו"ה"

יוד יוד הי
יו"ד הי"ו וא"ו יו"ד הי"ו וא"ו הי"ו שהוא כם ס"ג והם סדיס שבו ח"ל יעקב והאחת המוריים של ס"ג שהוא בני עליו"ן לרחל ומזה נעשה כתר יעקב וכתר רחל

כוונה בקיצור

וְהָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן וְהָנֵה אחר שנכנסו ב"ר דהכ"י דאי' וגם ג' פרקין תחתין דהכ"י דלתוך בזי"ת נעשה נדמין במלת האל שהוא ה' ח"ל דפי' כי מוחין דקטנות הם שמות מלהים כנודע שים שהם ג' מילואים ביו"ד"ין בהלפ"ין ואין מילוי ביניהם רק בחות ה' שהיו י"ה ה"ה בני ח"ל ויוצא מאות ה' הרי ה' ח"ל והנה ג' מלהים בי' גרי"ן גם כי תיקונא קדמאה הוא ח"ל ומתפשט בג' עולמות ח"ל שד"י בבריאה ח"ל הוי"ה ביצירה ח"ל אדנ"י בעשיה ושם ח"ל הוא בג' פיתות ומאיר בג' נדלי הפנים ויוצאים מן ג' מוחין שבג' מלבי דנוגעלמת שהם מב"ד והיה רחוי להיות ו' ח"ל רק שהדעת הוא כולל תו"ג וכללים יחד ולכן הם ה"פ ח"ל והם ב"פ ח"ל הוי"ה בימין ב"פ ח"ל אדנ"י בשמאל ח"ל שד"י בחמצע גם ט' תיקוני דיקנא הם ט' הוי"ות שים שהם כ"ו חותיות בני' הח"ל והם תלויה ממזלא שבו שם יו"י בני' ח"ל גם לריך לכוון להעתיק אח לאה למקומה לחחורי הדעת דז"ת וזהו הח"ל ת חיות כלה חמ"ך מתפשטים מוחין ו"ק דנדלות ומוחי קטנות מן הגרון כחב"ת דז"ק למ"ד ה' יו"ד מ"ס אל התי"ת וזהו הנדול אל"ף למ"ד ה"ה יו"ד מ"ס אל הנבורה וזהו הנבור אל"ף למ"ד ה' יו"ד מ"ס אל התי"ת וזהו הנורא ים נב

תפילת האצילות

מיכוח אלו ג' ההי"ן רומז להתפשטות ו"ק מוחי דגדלות דאו' והו' של ו"ה הוורח רומז להתפשטות יסוד מבחי' עד הת"ת דז"ת וכיון שכתו המוחין עד ת"ת דז"ת שפת מתחילין יעקב ורחל לכוין לעשות כתר ליעקב מן סוד י"ה דאו' בני' ל"ל וכתר לרחל מן תחוריים דס"ג בני' עליון וזהו ל"ל עליון גם רומז אל עליון לכתר שפשם צריך להמשיך התורה לעשות כתר ליעקב ורחל •

הנה כבר תמרנו שלצורך תיקון כתר יעקב ורחל היה צריך הת"ת לכפוף ראשו להאיר אל הז"ת כמ"ש לעיל והוא גומל חסדים וכו' ולשון גומל הוא מל' ויגמול שקדים שע"י נגמור כל התיקון כמ"ש לפניך והנה ככל מקום שנמילות חסד הוא שנותן למי שחסר דבר והוא גומל חסד עמו ונותן לו די מחסורו והנה כבד מודע שהו"ק היה רק ו"ק ונחסר לו ד' מדות והמלכות היתה רק נקודה ק' ונחסר לה ט' מדות ועתה ע"י התורת הכתר שהוא ת"ת הס ג' אמות הוי"ה שים בהה י"ב תותיות וכולם נכללים במזל הי"ב שהוא וק"ה י"ג תיקוני דיקנא דת"ת הס ג' אמות הוי"ה שים בהה י"ב תותיות וכולם נכללים במזל הי"ב שהוא וק"ה שהוא שם מהי"ה במלוי יודי"ן בני' וק"ה ונזה הסס ים בו ב' יודי"ן שמהס יולח ב' הויו"ת שים בהס י"ב תותיות והנה בני' יודי"ן ע"ה בני' ת"ל והוא נקרא ת"ל עליו"ן וממנו נתקן הכתר דיעקב ורחל כי זה המזל מאיר אל הדעת דאו"א שנקרא נ"ה שנלמ כי מזל"ת בני ב' הויו"ת ומקומה התורה גדולה הוא גומל חסדים שיורדים ג' חסדים לכ"ה של ז"ת כי ב' חסדים נשתרו בחג"ת שלו וג' חסדים יורדים לכ"ה שבו וממנו נמשך השפע ונתקן יסוד ז"ת שהוא לדיק יסוד עולם וכתיב אמרו לצדיק כי טו"ב וזהו טוב"ה כי נשתרים בו טו"ב תורת מהתורת יסוד מבח שבו שם ע"ב וה"ה תורת כשתרים בג"ה דז"ת ע"י מוספת התורה ממזל עלמה ז"ת עצמו ונשלם חסרונו ע"י ב' פרקין עלמין דתבת שנכנסו בחב"ד דז"ת ע"י מוספת התורה ממזל עלמה ג' פרקין לחמשים בחג"ת דז"ת וג' פרקין תתתין דהכ"ה דתבת בהה"י דז"ת ויסוד תבת בכח התורת המזל מתחלף ומתחלפ ביסוד ז"ת ומזה יולח התורה ועשה דעת ליעקב מהתורת הפנים ומהתורת לחוריים נעשה דעת לרחל וק"ה של ז"ת נעשים מוחין לרחל ומ"ה של תבת המלובשים בג"ה דז"ת נעשה מוחין ליעקב וזהו גומל חסדים ז"ת וטובים ליעקב ורחל והיינו מהה"י דאו' הס מוחין דוקביה חכמה ובינה שלה ומהה"י תבת מוחין ליעקב ולפי כי כבר נכנסו נה"י דחימת קודם זה ע"ז לפ היה בהם כח לעשות מוחין עד כי נכנסו גם נה"י דתבת אז ניתוסף כח בנה"י דאו' ויולח התורתם למוח ונעשו מוחין לרחל כדכתיב ה' בחכמ' יסד ארץ בתבת יסד בתבת וזהו וקוה הכל שנגמר כל התיקון שצריך להתיקון וגם קוה הוא לתותיות וק"ה שהוא מזלה תיקון י"ב שע"י קוה הלל גם ע"י ההוא מזלה נתתקן יסוד ז"ת הנקרא הכ"ל וזהו וקוה הכ"ל גם עתה נעשה מוח ג' ליעקב ורחל שהוא הדעת מוח יעקב מן ה"ח כולם בכלילות עשר בני' כ"ל והוא מפנימות יסוד תבת ומן התחוריים של יסוד תבת שהם ה"ב דתבת ולפי שהם נבורת ת"ת נבורת דתבת הס הויו"ת והס ה' הויו"ת בני' ק"ל נעשה דעת רחל גם תכונין מהתורת תבת העיקור הוא ליעקב והוא הכ"ל והתורת חימת העיקור לרחל והוא סוד שם מהי"ה ביודי"ן בני' קוי"ה סוד הללס דחימת והכל ליעקב כי יסוד תבת שכו שם ע"ב מאיר ביסוד ז"ת ונשתר בו טו"ב תורת נסוד זו"ג ליעקב ורחל •

לצורך זיווג ישראל ורחל שהוא בשבת וק"ה תורת כמנין הכ"ל יולח לצורך זיווג יעקב ורחל

כוונה בקיצור

גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל גומל הת"ת בהתרתו גומל חסדים טובים הכוונה לחתר שקיבל הז"ת התורה מן הת"ת יש בו כח לקבל יתירה מתבת והוא שנכנסו ג' פרקי לחמשים דתבת בחב"ד של ז"ת ואז נכנסים ג' פרקין תתתין דתבת בחג"ת דז"ת והס ג' הויו"ת ע"ה בני' גומ"ל והנה כבר נכנסו בו ג' חסדים במלת הגדול הגבור והתורת ועתה נכנסים בו עוד ג' חסדים והס נקרתים חסדי דוד הלחמנים והס לצורך ז"ת מתחלקים הפנים ליעקב והתחוריים לרחל בתבר שכבר נעשה כתר ליעקב ורחל ועתה נעשה להס ג' מוחין חכמה בינה ומזה ממשך השפע גם לכ"ע וזהו טוביים טוביים להס וטוביים לבניהם והנה חמ"ב קופץ עוד ת"ת דתבת ואז מגיע מז"ל ו"ב שהוא ונקה יותר למעלה ויתוקן כח בז"ת לקבל ג' פרקין עליונים דהכ"י דתבת ואז לחמנים יורדים ומתחוגים יורדים לכה"י ומזה נעשה יסוד ז"ת שהוא יחו"ס מלמו והוא וקוי"ה הכ"ל בני' ב"פ ע"ב גם וקוה הוא לותיות וק"ה והוא יוצק מן תיקון ק' שהוא ת"ל וממנו נעשה הדיקנא דיעקב והנה ת"ל חלק"ף למ"ד בני' וקוי"ה הכ"ל גם נדחין המוחין דו"ק דחימת ומוחין דקטנות מן חג"ת לה"י ואז נגמור כל תיקון ז"ת והוא וקוה הכ"ל שנגמר הכל גם כבר נכנסים בז"ת ה"מ והס ה' הויות כל ק' כלול מי' הוא כ"ל בסוד ויולקט יוסף לת כל הכסף ה' נכסף ה' חסדים שמחזירים ביסוד וממנו לרחל סוד הרי ה' כל ומזה נעשה ג' דעות דעת יעקב ודעת רחל דעת יעקב הוא ה"מ מחבת והוא הכ"ל וה"ג מחי דעת רחל ה' הויו"ת בני' ק"ל בסוד דעתן של נשים קל"ה ק"ל ה' וכחימת הוא ה"מ במלוי יודי"ן בני' וק"ה לותיות קוה וזהו וקוה הכל והס לתורת דלל"ם דלחו"ת ע"ה בני' קוה גם הכל הוא כ"ה ל' ליעקב ה' לרחל והוא מתפשטים משם ע"ב המחזיר ביסוד תבת ונשתר טו"ב תורת ביסוד ז"ת סוד עוב הגנות וכ"ה מתפשטים ליעק"ב ורח"ל •

והנה

והנה לאחר שעשינו תיקון ג"ר של יעקב ורחל והוא מן ג' פרקין עליונים דכה"י דהו"ק לריך להמשיך השפע לתקן ו"ק דיעקב ורחל הייכו סיודד שפע מנ' פרקין למלעיס דכה"י דהו"ק ותקן חג"ת דיעקב ורחל והייכו משם ע"ב דאצילות דיעקב ומשם קס"ח דאימא לרחל וזהו וזוכ"ר בני ע"ב קס"ח מזה נתקן חג"ת דיעקב ורחל וזהו חסדי אבות כי כבר נתבאר שחג"ד הם עלמין היו חג"ת שנקראים חסדי אבות וחג"ת הם היו נה"י שנקראים בניס ולכן חסדי אבות הם חג"ת של עתה שהיו בניס ומכח החסדים שנמשכו לכך מלו"ת נעשו אבות וזהו חסדי אבות חג"ת וחס"כ ומביא גואל יסוד דיעקב ורחל כי יסוד נקרא גואל כנודע וכמה גבי חג"ת אמר וזוכר וכאן אמר ומביא לפי שחג"ת דיעקב ורחל יש להם לחזור ממש בג' שלשי ת"ת דו"ק לכל היסודות שלהם אין להם לחזור כי אם יש פירוד ביניהם כמ"ש כבר לכן גבי חג"ת אומר וזוכר וכידה בעלמא וכאן אומר ומביא ביאה מחדש וחס"כ ממשיכין התורה מג' פרקין מחזין דכה"י דהו"ק לתקן ו"ה דיעקב ורחל וזהו לבני בניהם כי חג"ת הם הבניס של חב"ד וכה"י הם בני בניהם ומפר' זה התיקון למי הוא ואמר למען שמו לפרש שהם יעקב ורחל שנקראים שמו כנודע וכבר נודע שעיקר מלת שם רומז למלכות והוא רומז לתיקון מלכות דיעקב ורחל והנה אחר שנתקנו פרלוף יעקב ורחל לך שעדיין רחל עומדת מחידי ו"ק להורי בחקור בדבוק גמור ולריך לנסרם ולהביא לת רחל פנים בפנים עם יעקב כי עתה בחול בחסרים הווג הוא יעקב ורחל והנה הנסירה לי אפשר להיות אלא בנפול תרדמה על האדם כמ"ש **שכר** בשער תיקון חנוך אלא שהפרד הוא כי אם היה לצורך תיקון שניהם וז"ב והיו לריכין לעלות שניהם בסוד מ"ג לאו"ק לצורך הנסירה והבנין שלהם והוא סוד סדורימינא על שניהם ועוה"ז נשפע מן המלכות לכן סוד הסיבה הוא בלילה אבל עתה שהוא רק לצורך רחל לבד לכך מפסיק בו"ק לבדו שהוא עולה בסוד מ"ב והוא ע"י עליות פנימות נשתת היכל אהבה עליון של ג"ר כי על כאן היה רק להעלות לת המלכות לאצילות היה מפסיק ע"י העלאת פנימות היכל אהבה שבו' היכלות דו"ק ועתה שהוא לצורך שבאת פנים בפנים לריך להעלאת פנימות היכל אהבה דג"ר ועי"ו יורד שפע גדול מאימא לרחל ונגדלת בכל קומת הו"ק ואח"כ חוזרת האימא ליתן המוחין דגדלות יואר מעולים לו"ק ואז נכנסין בתוכו חחלה מוחי ו"ק ואז היא מוציא אור מן רחל ונתמעטת שוב עד שלים ת"ת דו"ק כאשר היתה תחלה ועדיין היא בסוד פרלוף לפי שג"ר דמוחין הם עדיין למעלה ולא נכנסו בו"ק והם מאירים אליה ואח"כ נכנסו גם ג"ר בו"ק ואז נמצא האור לנמרי מן רחל ונתמעטת בסוד נקוד' תחת ויירדת תחת היסוד וה"ק סוד הסיבה בסוד שכתוב ויקח אחת מלבועתיו וכבר בינתנו שבאל עליה לריכה להתמעטה תחלה בסוד נקודם במבואר בזוהר במאמר היונקת בסוד שכתוב שחורה אני ונאוה ובסוד שכתוב גבורי כח עושי דברו ואחר זה היא נגדלת מדרינה אחר מדרינה עד שתבא פנים בפנים עם יעקב כמ"ש לקמן:

כוונה בקיצור

וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

וזוכר כוונה למשיך סתר מן יסוד דו"ק שהם שם ע"ב **יוד הי ויו הי** שביסוד חגת וקס"ח שהוא

בעשי"ת זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענך אלהים חיים

אלף הי יוד הי ביסוד דאימא והאהת חגת שהוא ע"ב ליעקב וקס"ח לרחל ע"ב קס"ח בני' וזכ"ר ומזה נתקנו חג"ת דיעקב ורחל ויהו חסדי אבות שנמשכין חג"ת שהם עיקר האבות וחג"ת בניס לחב"ד ונקראים חסדי אבות וחס"כ מביא גואל כי מהם נמשך ונתתקנו יסודם דיעקב ורחל ויסוד יעקב נקרא גואל אמרו לדדיק כי טוב וכתיב יגאלך מס טוב יגאל הרי יסוד נקרא גואל גם יסוד רחל בסוד נקודת ליון שבה סוד ב' ללהות הרחס ליור **ם** סתומה שהם ב' ללהות כזה **ם** ומ"ם בני גואל"ל וחס"כ נמשך ונתקנו כ"ה דיעקב ורחל שהם נקראים בני בניהם והכל הוא לצורך פרלוף יעקב ורחל וזהו למען שמו כי יעקב ורחל נשפעי' מן יסודות דאו"א שהם **יוד יוד הי יוד הי וו יוד הי וו הי** לחוריים דע"ב **ואלף הי יוד הי** וע"ה בני' פנימו' יסו' דאימ'

שמ"ו ועי"ו נעשית מלכות דיעקב ורחל שהיה עטר' יסוד ובחי' ירושלים שהיא מלכות דרחל והנה כדי להחזירה בפ"פ לריך נסירה ולריך תחלה להנדילה נגד כל קומת ו"ק ולזה לריך להעלות מ"ג מן ו"ק לאו"ק לעורר להם ויוו מחדש ווה נעשה ע"י היכל האהבה דקו"ק דברישה היינו היכל ק"ק עליון שהוא בג"ר תריך ואו"ק שהם בהם ים ז' היכלות וזהו באהבה ב' אהבה פי' אהבה ב' שהוא היכל ק"ק עליון דג"ר ואז נעשה יחוד אוי"ק סוד אהבה בני' חח"ת ואו יולאים המוחין דאי' ועי"ו נגדלת רחל בכל קומת הו"ק ואח"כ נעשה הנסירה כמ"ש לקמן:

כוונה בקיצור

מלך עוזר ומושיע ומגן ד' **מָלֵךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן הַנָּה** כבר נתבאר שהמוחין דו"ק חיצונים הלו הם נגד ד' הס נס"י דאי' והו' שם

תפלת האצילות

יהוה אהיה יהוה אדני הנה
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מָגֵן
אַבְרָהָם אָמֵן יַאֲהַדוֹנַהי

כוונה בקיצור

ברוך לריך לכרוע בופו ו' לגבי ה' היינו שיכוכפו ו' קלוות מוחי לימין יותר מעולים לכורך ויווג יעקב ורחל ובכוונה לחועלת רחל שהיה ה' שתתמעט כלי שמוכל לבא פב"פ עם יעקב חס"ב לריך לכוף רחשו שהוא סוד ג"ר דמוחין לחימת שהוא סוד ו' לגבי ה' היינו לחועלת רחל שתתמעט עד נקודה ה' שעי"ו תוכל לעלות פב"פ עם יעקב ובכה בכריעה רחשוכה מתחברים י"ה שסם קומיות תחרוכות לחכ"ה עם ב' קומיות ו"ה וכלל הו"ה ובכריעת מחברי ב' קומיות ה"ה לחכ"ה עם קומיות י"ה ועשה לחכ"ה שלימה חס"ב לריך ב' זקיפות בהוי"ה זקיפה ה' זקיפה נופו והוא לזקוף ה' לגבי ו' כי אחר שנעשית נקודה ה' לריך לזקוף קומתה ולגדלה ולהעלוחתה למעלה בזקיפה ה' היא נגדלת מעט ושולה למעלה עד נגד יסוד ו"ה וזהו ה' לגבי ו' ויש קומרים שעולה על שליש חחחון דת"ת דו"ה והוא ג"כ ה' לגבי ו' וזקיפה ב' הוא זקיפה רחשו והוא ה' לגבי י' שעולה עד שליש ח"ת העליון בשיעור כל קומת יעקב ונזדווגת עמו פב"פ ומו מקבלת ממנו ג' ה"ל כ"ל שהוא גבי' מג"ן ומזדווגים יחד ג' ה"ל שלא עם ג' ה"ל שלו ונעשה הוי"ה דרך שכלה שהוא גי' מקו"ח והוא ג"כ סוד קביעות מקום לחפלה וכאן הכוונה כמו בכריעות וזקיפות דחחל' בדכה בהוי"ה חהיי"ה חך שכאן הכוונה בהוי"ה דס"ג והיי"ה בחלפי"ן גי' קמ"ג ויש בדבכה זו מ"ב חיבות נס מחחיל בב' ומסיים במ' הוא מ"ב היוצא ממספר ברחשית כנודע ומפויים בחברחם סוד החחד כי ע"י החחד בחיים פב"פ בסוד הפחוב והיכן בחחד כפחך והנקודות של ה' שמות שבברכה

קומתה והכה כאן לריך לכוין בכל חיבה מחלו ד' חיבות בנחי' החרת חימת ממטה למעלה מלך מלכות עזור בה"ש ומושיע חג"ת ומגן בה"ק ובנחי' חיקון רחל הוא להיפוך ממעלה למטה מלך בה"ר עזור חב"ד ומושיע חג"ת ומגן בה"י והכה לפי שבגדלת בכל שיעור קומתה עדיין עומדת למעט מחת יסוד ו"ק ע"י הכריעות והזקיפות שבסוף הברכה חוי מעלים אותה פניט בפנים עם יעקב כמ"ש לקמן.

ברוך לריך לכרוע בופו ו' לגבי ה' היינו שיכוכפו ו' קלוות מוחי לימין יותר מעולים לכורך ויווג יעקב ורחל ובכוונה לחועלת רחל שהיה ה' שתתמעט כלי שמוכל לבא פב"פ עם יעקב חס"ב לריך לכוף רחשו שהוא סוד ג"ר דמוחין לחימת שהוא סוד ו' לגבי ה' היינו לחועלת רחל שתתמעט עד נקודה ה' שעי"ו תוכל לעלות פב"פ עם יעקב ובכה בכריעה רחשוכה מתחברים י"ה שסם קומיות תחרוכות לחכ"ה עם ב' קומיות ו"ה וכלל הו"ה ובכריעת מחברי ב' קומיות ה"ה לחכ"ה עם קומיות י"ה ועשה לחכ"ה שלימה חס"ב לריך ב' זקיפות בהוי"ה זקיפה ה' זקיפה נופו והוא לזקוף ה' לגבי ו' כי אחר שנעשית נקודה ה' לריך לזקוף קומתה ולגדלה ולהעלוחתה למעלה בזקיפה ה' היא נגדלת מעט ושולה למעלה עד נגד יסוד ו"ה וזהו ה' לגבי ו' ויש קומרים שעולה על שליש חחחון דת"ת דו"ה והוא ג"כ ה' לגבי ו' וזקיפה ב' הוא זקיפה רחשו והוא ה' לגבי י' שעולה עד שליש ח"ת העליון בשיעור כל קומת יעקב ונזדווגת עמו פב"פ ומו מקבלת ממנו ג' ה"ל כ"ל שהוא גבי' מג"ן ומזדווגים יחד ג' ה"ל שלא עם ג' ה"ל שלו ונעשה הוי"ה דרך שכלה שהוא גי' מקו"ח והוא ג"כ סוד קביעות מקום לחפלה וכאן הכוונה כמו בכריעות וזקיפות דחחל' בדכה בהוי"ה חהיי"ה חך שכאן הכוונה בהוי"ה דס"ג והיי"ה בחלפי"ן גי' קמ"ג ויש בדבכה זו מ"ב חיבות נס מחחיל בב' ומסיים במ' הוא מ"ב היוצא ממספר ברחשית כנודע ומפויים בחברחם סוד החחד כי ע"י החחד בחיים פב"פ בסוד הפחוב והיכן בחחד כפחך והנקודות של ה' שמות שבברכה

כבר נחבאר שבכל עליה לריכה תחלה להחמעט עלמה בסוד נקודה והיא נעשה ע"י ג' כריעות בחלת ברוך כי ע"י הכריעות נכנסין מוחין חדשי' בו"ק וכל מה שערוך היא מפסדת כי כל סוד נכנס בו ונמנע ממנה ועי"ז מתמעטת עד נקודה ה' ולפ שלכאורה נרחה זה להפסידה עכ"ז היא חושבתה שע"י יכולה להתעלה ולבא פב"פ אך בחאר שלבאור הוא הפסידה יש לחוש כחאר חרחה היא מתמעטת כ"כ תחשוב לחזור למקומה לחחוך ושם תקבל האור פיוצא דרך אחורי החוא שהם יש חור מאחוריו שנעשה יוצא האור תמיד שמוא מקבלת היא בחאר עטידתה בחאור ולכן מיד עושים ג' וקיפות ומעלים אותה למעלה פב"פ עם יעקב כמבואר בכוונת הזקיפה:

אף זה לריך לבאר בחאר פרלוף יעקב הוא בפני ו"ק מן שליש עליון דת"ת דו"ה עד למטה ח"כ חין ממקום פנוי שם לעמידת רחל שיזדווג עם יעקב פב"פ בחאר כי רחבו של יעקב הוא כמו רקבו דו"ה כנודע בדרום החלילות לך העניין הוא כי לנוכך הזווג לריך יעקב לקבל החסדים שהם בימין ורחל תקבל הגבורות שהם בשמאל ולכן יעקב שהוא עומד מחלה מחוריו נגד פני ו"ה ועתה הופך עלמו ועומד דרך לזו היינו בימין ו"ה והוא לזו השמאלי נגד ימין ו"ה שהוא נלח דו"ה ורחל עומ"ת ב"כ דרך לזה היינו לד ימין שהם נגד שמאל ו"ה שהוא הוד דו"ה וזו הם עומדים יעקב ורחל פב"פ וזה שכתב הזוהר חיכו בנלח ותיכו בהוד וזהו חבין הוד גדול ע"ם בחיקונים שב' שמות הוי"ה חדכי"ם הם הוי"ה בנלח ותדכי"ם בהוד ולפעמים כתב שהוי"ה בחסד

שנברכה זו הרחמן ויי"ן בפתח והכי"ן בסגול כשני כולם בפתח וסגול ואני מלחתי כי הרחמן ויי"ן בחולם והכי"ן בצירי ועשמם לא נתבאר היטב לכן לא כתבתי עשמם והנה לאחר סיום ברכה זו צריך לכוין לכם ב"ן ו"ל לחל"י שהוא נפש דעשיה ונפשך עמהם ויתחברו עם שם מ"ה ו"ל סוי"ה שהוא רוח דיצירה ורוחך עמהם ויתחברו עם שם ס"ג ו"ל סד"י שהוא נשמת הבריאה ונשמתך עמהם וכולם יתחברו עם הוי"ה יו"ד הי"א ויו"ד הי"א שבתפילות:

היכל להנה נתקן בניצה ועליתה וויווגה ועוד כי אברהם הוא ניצ אחסד כנודע: ואחסד הוא ס שנאצין הגדול מחומו ביד יחיל' דמעדוניתה ומציאה למלכא וכתיב תהבת עולם אהבתיך על כן משחתיך חסד:

אתה גבור כבר נתבאר לעיל מרחל נגדלת בכל שיעור קומתה ועלתה בהוד דז"ל ע"י שם בוכ"ו שהוא חלוק חותיות מהי"ה והוא סוד תורך היריעה החמת שלשים אמה ורחבה ארבעה אמות שהוא ד"ל בני בוכ"ו וסוד היריעה הוא סוד שם מלהים במלוי הי"ן יו"ד יו"ד ואחר שנגדלה בכל שיעור קומתה ועלתה בהוד דז"ל מתעורר השמאל לתורך הזיווג כסוד שמלו תמת לרחלי והדר וימינו תחבקני כי לק שכבר תמרו שהעליה וההגדלה נעשה בברכה דשמונה ע"י החסד מדת אברהם הוא סוד התיקון שלה לצורך תיקון גופה בסוד והוכן בחסד כסא ונתה שכבר נתקנה ורלויה לזיווג צריך התעוררות השמאל מחלה והם לל"ק וה"ה גבורת המתפשטים מן ס"ג מלפ"ך והוא סוד אתה גבור ואז ניתוסף לרחל שם קדו' **אנלא** לכרמז ברי"ת של ל"אתה גבו"ר ל"עולם ת'דני כי שם בוכ"ו רומז לשיעור קומתה שהוא מילוי דמילוי של מדל"י שיש בה ד"ל חותיות בני בוכ"ו ואז צריך לכתוב הת' כזה ת"י אחסד עתה ניתוסף לה אור מן ז"ת ונעשה ת' כזה תת"ו כי ת' הוא סוד אור כנודע ואז הם ל"ה חותיות כמנין שם **אנלא**:

גם צריך אתה להעת כי בברכה דשמונה היה בהם סוד ה' מיני בירורים כדי שיעלו בסוד מ"ן ועוד צריך ה' בירורים לצורך הנסיקין וצריך ה' בירורים בירור ת' לז"ת ושני בירורים לרחל בירור ת' בכחי' אחור ובירור ב' בכחי' פנים בפנים וכן צריך ב' בירורים ליעקב כי אחר שרוצה רחל לבא בפ"פ עם יעקב צריך שיהיה גם ליעקב התרה יותר להיות עמה פנים בפנים ולכן צריך בירור ב' והמה אלרה' בירורים נעשו כבר בברכת מגן לאברהם ע"י החסד והוא לצורך תיקונם ובניין גופם ועתה לצורך הזיווג צריך בירור סדם בהתרה יותר מעולה והם ב"כ ה' בירורים ע"ד הכ"ל וכנגדם אמו מזכירין בברכה זו ה' פעמים תמיד המתים כנגד ה' בירורים שעולים הניצוצות מן הקליפות שהיו שם בסוד ישיני עפר ועלו בסוד התחיה וגם הם ה' מיני בירורים כי הניצוצות נפלו מן כל הס' פרלופין היינו מן ז"ת גם מאמוריים של תו"מ בחחיות כל קומת פרלוף שלהם וגם מאמוריים של כ"י דתריך ופיון זה בחבורי שבת"ש ולפי שסוד התחיה בת ע"י הט"ל התחיה אותה והוא סוד שם **בון** בני' ע"ל שהוא חלוק של אותיו' הוי"ה סוד האמוריים שהוא סוד הגבורה ולכן אמו מוכיר תחייה בברכת אתה גבור:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה וְרַב לְהוֹשִׁיעַ

בְּקִיץ מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטָּל בְּחֹרֶף מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

כוונה בקיצור

את"ה ג"בור ל"עולם ת'דני לכוין כי ד"ת הוא שם אבג"ת והכוונה כי ע"י הברכה דשמונה נגדלת בכל שיעור קומתה היינו שגם מלכ"י שמחיר ברחל נתמלא במלוי דמלוי שהוא

אלף למד פא דלת למד **רתו נון ואו נון יוד ואו דלת** **ויס**

כזה המילוי ד"ל חותיות בני' שם **בוכו** שע"י זה רחל נגדלת בכל שיעור קומתה והוא ע"ה ב"כ בני' לגל"ח גם לכוין כי רחל נגדלת ע"י ה"ב מלפ"ך וכל ת' כלול מן מלפ"ך הרי ה"ב הם ה"פ מלפ"ך בני' לל"ק ת"ת והוא נרמז במלת אתה שהוא חלוק ת"ה וזהו אתה גבור גם לצורך לכוין כי ים ה' מיני בירורים של ניצוצות שנפלו לתוך הקליפות בסוד התיתה ועתה עלו בסוד מ"ן וקמו בסוד תחיית המתים והם ה' בירורים ת' לז"ת וב' ליעקב וב' לרחל והוא לעבר שכבר עלו בסוד מ"ן וצריך עוד ה' בירורים להבין לצורך זיווג ומשיקין ולזה יש ה"פ מתיה בזו הברכה גם ה"ק מתיה נגד ה' בירורים מן הניצוצות שנפלו בקליפות מן ה' פרלופין מן האמוריים שלהם:

תפלת האצילות

מוריד ה"טל ר"ת מ"ה שהוא סס **יוד הא ואו הא** וזה הטל יורד מטלת דבדולחת שהוא גבורה דעתיק שבעתיק דת"ל דז"ת בני' מוחין סמ"ך ים **יוד הא ואו** בני' ט"ל ומז"ת יורד לחקל תפוחין סוד ה' אחרונה ומשלם סס מ"ה גם על זה הימז לסס **כוזן** בני' ט"ל שבסס זה עתידין מתים להחיות גם רומז לט"ל חותים שים כד' מילואים ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן :

גשם לריך לכוין שהוא סוד האות שביל דקיק דלת אחריה שמייחד הממבר לאו"ת גם"ס בני' שבי"ל ע"ה טבי"ל י"ם ל"ב י"ם הוא י"פ ת"ל שהוא מסד פרנוק אבא ל"ב הוא סוד ל"ב פעמים חלקי"ם שים במ"ב שהוא סוד ל"ב נחיבות בחכמה דאימא

מכלכל מייס בחס מכלכ"ל בגימ' חכמ"ה ביב"ה שהס מכלכלים מייס ע"י האמת עתיקא סוד סס ע"ב בני' בחס"ד ומסס בחה הפרנסה מבחי' חסד דאי' ברחמי"רביס חסדים דעתיקא נקראים רחמי' רביס סומך נופלי' לויע' עילאה סוד סמ"ך היא סומ' לזו"נ הנקראי' נופלי' מזמן המורדן והוא ע"י סס **אברהם** שבאימא ישיבי עפר סס גילוחות הז' מלכים דמיתו שנפלו בקליפות נוגה שנקרא עפר וישיבים סס עד עת החחיה בטל גבורות דאימא נקראת בעל גבורות דדינין מתערין מיכה וברכה זו כנגד היכל דאצילות סוד הגבורה בסוד שמלו תחת לרגלי

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים

ים גורסין כאן ומלמים לנו ישועה בקרוב ואין ים מ"ט חיכות נגד מ"ט חיבי שים בפסוקי' של תפוי' המתים כיסוקלא והוא סוד מ"ט שערי בינה שנפ' בא החמיה :

וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

בעשי"ת מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים :

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים

יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יְהוָה כיוה דז"ת מְחַיֵּה הַמֵּתִים : כ"ת יְיָ יְהוָה
אָמֵן יְאַהֲדוֹנָהִי

תבוין לקדש את השם ברבים ולקיים מצות עשה של ונקדשתי בתוך בני ישר'ל ושתשרה עליך קדושה עליונה ג"כ והנה עתה אוסיף שניות ידי לבאר לך סוד הקדושה המשולשת וסוד הדילוגים ולמה קדושת יוצר וגם קדושת ובא לציון יחיד אומר ובלא דילוג וקדושה זו של חזרת העמידה דווקא בעשרה ובדילוג והוא דאיתא בזוהר וז"ל תלת רישיאתגליפו לעילא לעילא דא לגו מן דא ודא לעילא מן דא וכבר נתבאר זה בהקדמה בתחלת הספר ובחיבורי שגה"ע שם מבואר באריכות באר היטב והוא רומז לעתיקא קדישא הנקרא רישא דלא שהוא לעילא ורישא דאי"ן שהיא לגו ורישא דאריך וכבל אחד יש בו ברישא דילי' ג' הויו"ת שיש בהם י"ב אותיות וע"ה הוא סוד י"ג תיקונים דרישא וכל הוי"ה הוא במילוי יודי"ן שיש בו י' אותיות ויש בו די יודי"ן וכל יו"ד הוא כלול מי' הרי ד' מאות ועם י' אותיות הוא ת"י כמנין קדו"ש הרי ג' הויו"ת והם ג' קדושות והם סוד ת"י ניסין דבריש' ות"י עלמין דכסופין ות"י עוכר במבו' בחבורי הנ"ל ובכללו נחשב לקדושה אחת כי אלו תלת רישין נחשבו כללות כתר האצי' כנודע ועוד מתפשט אותה קדושה למטה לאו"א הרי קדושה ב' ועוד מתפשט למטה לזו"נ הרי קדושה משולשת והם כללות כל

הי"ס דאצילות כמבואר בהקדמה ומתחלק לג' קדושות שהם ג' עולמות הכלולים באצי' והם תלת רישין הם סוד עולם הנעלם או"א הוא סוד עולם או"א השכל וז"נ סוד עולם הבנין וכלם מתמלאים מקדושה עליונה של א"ס ואין כח ביחיד למשוך אותה קדושה למלאות כל כללות העשר ספירות דאצי' אלא בעשרה הרומזים לכללות הי"ס ולבאר לך ביותר ביאור:

דע כלל גדול בסוד עליות התורה שאין התחתון יכול לעלות ממדרגה למדרגה יותר עליונה אלא ע"י שתעלה יקבל אור מלמעלה שלמעלה כדי שיוכל לעמוד במקום עליון ממקומו וכיון שמזדכך תורם לו התורת עליונים מעלין אותה למקומם אבל אין כח בידם להעלותם כי אם שיקבלו גם הם תחלה האר' מלמעל' מהם והנה כשהם מוכני' התורה רק ממדרגה ז' שלמעלה אין עלייתו נ"כ רק מדרגה ז' וכשהם מוכנים התורה יותר מלמעלה כך עלייתם והנה עתה כוונתינו להמשיך להם התורה מדרגה עליונה סוד עולם הנעלם ואז ע"י הויגיו זה בדילוגינו כמ"ש והנה בג' תיבות **נקדישך ונעריצך כנועם** כוונתינו שיקבלו מג"ת תחלה התורה לעלמין מן מב"ד ע"י שגם מב"ד יקבלו תחלה התורה מע"ת ואח"כ מתריך ותח"כ בג' תיבות של שים סוד ערפי קודש תנו מכוונים להורידם למקומם עליונים שפע ופי' המלות אלו הוא כך נקדישך שיעלה השפע לחכמה הנקרא קודש כנודע וגם החכמה מקבל מריש"ה דלא שהות עיקר הקודש שבו שופע אור ז"ס כנודע ונעריצ"ך שיעלה הגבורה לבינה שהם סוד הנגורת של זעיר עריצים ובינה מקבל מריש"ה דאי"ן סוד מוחא סתימאה שבו גנוז סודם הגבורה כמבואר בחיבורי שבה"ע כנוע"ם שיעלה הת"ת נדעת שהם מחלבש יסוד בינה הנקרא טעם כמ"ש בסוד ויהי מועם כמ"ש שהם סה"ה ביוד"ין עם ד' לותיות המרכיבים ע"ה נגי' נוע"ם וגם הבינה יקבל מריש"ה דאריך סוד בינה המקודית כנודע שנקרא לל עליו"ן בגי' נועם ש"ת רומז לספר שיורד למקומו כי הוא כולל כל הו"ק שממנו קול הדיבור יולא כמבואר בסוד ז' קולות של מזמור הבו לה' סו"ד רומז לגבורה סוד יין הרומז לגבורה כנודע והנה הדיבור כ"ל להבל שהוא בחסדי שהוא סוד כי אין דיבור בלא סוד וכן החם שהוא ימין כולל לגבורה שהוא שמאל כנודע בסוד הכתוב יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי יומם דכליל לכולא יומין שרפי"ר קוד"ש רומז לת"ת שממנו סוד השרפים בשם כנפים סוד ו' שהוא ת"ת וחס"ל משלשין קדושה משולשת שהו"א מעלה בג' זרועותיו שקבל האר' ע"י ג' ברכות שהם קודמין לזה הקדושה הרומזים לג' זרועות מו"ג כנודע ועי"ז הוא מעלה לנה"י במקום מג"ת וגם יעקב ורחל עולה עמהם.

ודע לף שאמרנו למעלה שמזרת העמידה בקול רם הוא מפני שעולים יעקב ורחל במג"ת כמ"ש אין כוונתינו שמיד בתחלת התורה עולים למג"ת רק שבתחלת התורה ע"י ברכה ראשונה מקבל הז"ת האר' ליד יסיהו וכברכה ב' ליד שמחל כדי שיוכל לף"ך בקדושה זו להעלות ליעקב ורחל במקום מג"ת והוא הכנה לעלייתם למקום מג"ת ותברכה התורה עליונה לף במקום נה"י ואין יכולת בחיצונים להזות מהם ולכן היא בקול רם.

והנה עיקר סוד הקדושה הוא כי כבר ידעתם כי אין לנוקבא רק ג' מוחין עליונים שהם חו"ב לבל מוח הג' שהוא הדעת אינו אלא בסוד שאמרו דעתן של נשים קלה ווה המוח אינו עומד בנוקבי בריאת דילה רק בין הכתפים כמ"ש בסוד היו"ד של תפילין של יד ועתה אנו מכוונים שתקבל שפע קדושה מרוס המעלות ואז יתוקן דעת שלה ועולה למעלה בריאת דילה במקום הקדוש ואז היא שוה לל הת"ת ועומדת עמו פב"פ בקומה שלימה ואז אומרים לתה קדוש ת"ת נקרא תתה בסוד ותתה תמשח השמים ושמך קדוש מלכות כנודע ומתייחד בנוסף דילה בין ג' זרועותיו ולכן הקדושה היא לתר' ג' ברכות הרשמוות הרומזים לג' זרועות כנודע ולומרים קדושה בשם זה יב"ק שהוא ממטה למעלה י"חוד ב"רכה ק"דושה הרומז לג' שהוא תהי"ה הוי"ה לדנ"י בג' יב"ק ודי ש מציונים.

כוונה בקיצור

נַקְדִּישְׁךָ חסד ז"ת עולה בחכמה דז"ת לקבל האור מריש"ה דלא לתייחד

וְנַעֲרִיצְךָ גבורה דז"ת עולה בבינה דז"ת לקבל האור מריש"ה דאי"ן :

כְּנוֹעַם ת"ת דז"ת עולה בדעת לקבל האור מן ריש"ה דאריך סוד בינה הנקרא נועם :

שִׁיחַ חסד יורד למקומו מלא שפע :

תפלת האצילות

סוד גבורה יורד למקומו מלא שפע :

שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ ת״ת יורד למקומו מלא שפע :

הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדוּשָׁה חג״ת מחזירים כנה״י מן שפע שקבלו מחכ״ד הרי קדושה משולשת חג״ת מחזירים כנה״י כנה״י מחזירי׳ כי״ב פרקין דיעקב ו״ב פרקין דיעקב מחזירין כי״ב פרקין דרחל וזהו **כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ** סוד נביאי קשו״ט הם נה״י עולים לחג״ת לקבל מהם התורה **וְקָרָא זֶה** י״ב פרקין דיעקב מקבלים התורה מחסד **אֶל זֶה** י״ב פרקין דרחל מקבלים התורה מגבורה ותעלים עינך ותלוג ג׳ לליגות ותחמר ג׳ קדושות **וְאָמַר**

קָדוֹשׁ סוד עולה החסד דז״ת כתכונה דז״ת ומקבל התורה מת״י נימין דריעה דת״ת **יוד הי ויו הי** ומריעה דלת למכונה דז״ת :

קָדוֹשׁ סוד עולה גבורה ז״ת בכינה דז״ת ומקבל התורה מן ת״י עלמין דכסיפין דריש׳ דת״ת **יוד הי ויו הי** ומריש׳ דחין לגיו׳ דן״ת והוא כנגד כללי דתו״ת :

קָדוֹשׁ סוד עולה ת״ת דז״ת בדעת דז״ת ומקבל התורה מן ת״י עיבור דריעה דת״ת **יוד הי ויו הי** ומריעה דחדין לדעת דז״ת והוא כנגד כללות דזו״נ :

יְהוָה צְבָאוֹת עתה מעלים חג״ת לנה״י למעלה במקום חג״ת ועולים גם יעקב ורחל עמהם יעקב בחסד ורחל בגבורה

מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ המלכו׳ נקרא׳ ארץ והיא נתמלאה שפע קדושה וזו נקראת כבודו כבוד ו׳ ולפ מקום נה״י אחר שנתעלו נה״י למעלה לפ נשאר המקום ריקן רק נתמלא הכבוד ו׳ וכל העולמות תלוין מרץ מתתונה כולם מתמלאים משפע קדושה ותכין להמשיך לותה שפע גם לנשמתך :

לְעוּמָתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים כל העולמות כי״ע כולם משבחים לעומת התילות **בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה**

מִמְּקוֹמוֹ אחר שקבלה המלכו׳ הנקרא׳ כבוד כבוד׳ שפע קדוש׳ מאב׳ הנקר׳קדוש עת״ה מקבל׳ברכה מהי׳סו׳ברכ׳ העליון׳ והוא ממקומו מקום ו׳ כי תיתת היה מקומו בל ז״ת : **וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם**

אחר שקיבלה קדושה וברכה היא נקראת מלך שמושלת בכל העולמות וכבר כפלם הימוד הפלם וזו **אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר**

וָדֹר וזו היא תלה ניחוד הנרמז בר״ת בגי׳ **א אד אדנ אדני** ע״ה סוד קכ״ז שני מיי שרה וקכ״ז מדיות שזכתה

אחתר למלוך עליהם **הַלְלוּיָהּ** :

כוונה בקיצור

אתה כוונת ברכה זו הוא סוד חיבוק דרחל עם גופא בתמצעיתא והוא נעשה ע״י החסד דכתיב וימינו תחבקני ולכן צריך לכוין בשם ע״ב **יוד ה ואו הי** שהוא שם החס׳ וגם בשם מ״ה שהוא **יוד הא ואו הא** שהוא שם עמודא דתמצעיתא ובמלי׳ כל״ל צריך לכוין בשם ב״ן שהוא **יוד הה ואו הה** +

בעשי״ת **המלך הקדוש**

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה :

יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה דעת דז״ת

הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

אָמֵן יְאַהֲדוֹנָהִי

אתה הוא סוד החסד שהוא סוד הפלא המטרויניתא למלכות וע״י היא מקבלת סוד כ״ב לותיות עם ה׳ לותיות מכלם״ך וזהו ת״תה לת ה׳ ת״ת כ״ב לותיות מן ת׳ עד ת׳ ה׳ מכלם״ך ול ן לתה רומז על החסד בסוד הכתוב לתה כהן לעולם כי כהן הוא מדת חסד כסוד ומוד כהן מלכות משרת והוא בסוד מלך למדה נעבד והכה לעורך הזיווג ליך להמשיך התורה מן הכתר ורמז בם״ת של ג׳ חיבות קדו״ם ומש״ך קדו״ם בגי׳ כמ״ך ור״ת של לת״ה קדו״ם ומש״ך קדו״ם בגי׳ לור שע״ז הלור שהוא ר״ן הממשך מן הכתר הוא נקרא קדו״ם בגי׳ ת״י סוד ת״י נימין דת״ת המתירים לז״ת והוא מקדם לנוקבי׳ בסוד הקדושין וזהו לתה קדוש ז״ת ומתך קדוש נוקבי׳ ונס ישראל מקבלין קדושה ממנה ונקראים קדושים בסוד קדושים תהיו כי קדוש אני ה׳ וזהו וקדושים בכל יום יהללוך סלה כי אתה הוא

סוד המל' כי לפעמים היא מקבלת לחודיות הפנים של הוי"ה שהוא סס"ד **כוון** בני' ט"ל הרי ט"ל כ"ב במלא בכל יום בכל בני' סס"ד ב"ן ועס"ד לחודיות בני' תל"ו **מדדך** בני' כ"ב ולפעמים בני' תל"ו ולזה נרמז

כוונה בקיצור

ברכה זו נגד חכמה דרחל הנעשה' מן פרקא קמ"ח דנקם דז"ת ובזה השם נרין לכוין למילוק לחודיות הוי"ה שהוא כוו"ן בני' ט"ל בני' יו"ד ה"א וא"ו שהוא סוד הממוצע דז"ת שהוא מב"ד ·

יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַדַּעַת

הנה חמר שנעשה החיבוק מחחלת רחל לקבל החיה לכל י' ספירותיה מן כה"י דז"ת כלומר כי ה' דז"ת כלומר נעשין מוחין לרחל ומחחיל מן מכחה שלה והטעם יחבחר לקחן בברכת המינין ולכן הנקודת שכל השמות כפי החרת הספירות שלה ולפי שכבר נחבחר שהוי"ה שבמלכות אין לה נקודה אבל כאן מורה להחר' שמקבלת מז"ת לכן ים נקודה בכל י"ם והנה חמר שנעשה החיבוק בברכת חמה קדום מחחילין המוחין לנחת מן הגרון למקום מרחב ולפי מחחילין

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת
וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה
חָנֵנוּ מֵאִתְּךָ חָכְמָה חכמיאל
בִּינָה שעשיאל דַּעַת עזריאל

חכמה דנוקביה חוֹנֵן
אָמֵן יְאַהֲדוֹנָהִי :

להחיר בכל פרנוף רחל ובגרון יש ג' שמות יב"ק שהוא סוד הוי"ה חלהים בג' יב"ק והס ג' מוחין דנדלות ג' הוי"ה וג' מוחין דקטנות ג' חלהי"ם הרי ב' יב"ק ועוברים דרך קו החמלעי סוד מעבר יב"ק ומחיירים ה"ם שהס ה' הויו"ת בני' ק"ל לדעת דנוקבא והנה ק"ל יב"ק ע"ס בני' גר"ם בסוד ישסכר ממ"ר גר"ם כי ממ"ר סוד רמ"ח נעשה בק"ס ועתה נעשה גר"ם והוא בסוד מחנת מנס של הדעת והוא סוד קישוטי כלה מחקשטת לנוכח והוא סוד חתה חונן לאדם דעת וממנו לחדם החחתון שנקרא חנוש ויש בברכה זו י"ב חיבות חון סיום הברכה נגד י"ב בקר שהיס עומדת עליו ודי בזה ·

כוונה בקיצור

ברכה זו נגד בינה דרחל הנעשה מן פרק ק' דסוד דז"ת ובבינה הוא סוד חשובה ובינה זו הוא מלד המסד שבה שהיא סוד הימין הפחומה לקבל השבי והוא סוד הח"ת שבו מחפשטים המסדים מגולים דלימ' להחיר אל הבינה דמלכות ויש בזו הברכה ט"ו חיבות נגד ז' דקיעים וק' לחוירי ורקיע שעל החיות הרי ט"ו · (ויש גורסין השיבנו חביון יהוה הוא ט"ו חיבות) ·

הַשִּׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ
וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ
לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ
בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
חָרוֹצָה בִּתְשׁוּבָה :
אָמֵן יְאַהֲדוֹנָהִי

ברכה זו היא נגד בינה דרחל ולריך לכוין להמשיך החרה מן הכיר' המחפשט' בז"ת מבחי' החסד שבה שים בה שם חהי"ה במילוי הסי"ן בני' מקו"ה ומו' נעש' סוד קימ"ה לרחל כדחית' בזוה' דחמר כל חתת חסד חשבי גוזען ועגפין וז"ש השיבנו מלד החסד שבבינה שבו סוד החשוב' כנודע חביבו הוא סוד הת"ת שבו מחפשטים החסדים שהם מסחיים יסוד חי' והחסדים יורדים מגולים ומחיירים מלד לחורתיך סוד תורה שבע"פ שהיא הנוקבא דז"ת והנה ר"ת ה"שיבנו ת"ישיבנו לחורתיך הוא לפ"ם כי עליון הין ויוג לרחל עד נפילת חפיים רק בכל העמידה היא מקבלת החרה לכל י"ם שלה מחקשטת לנוכח הזיווג ובעמידה היא זיווג לחה כמ"ש ים גורסין השיבנו חביבו לחורתיך ודבקנו במלוכך וקדבנו וכו' ואו ים י"ו חיבות כמנין שבפסוק כה חמר ה' לבחות סובו חלי כסוס ה' וגו' ורומזים לי"ו ליחודת של מסוכה ועיין זה בחברי שבה"ע ·

תפילת האצילות

כוונה בקיצור

ברכה זו היא נגד המל דרחל הנעשה מפרק ג' דכלה ז"ת וע"י התמד יכלה לעשות מהן מאה רחוץ :

יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ אָמֵן יְאַהֲדוֹנָהִי

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ ר"ת פת"ל והוא סם מע"ב שמות מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ כִּי אֵל חַסַּד טוֹב וְסַלָּח אָתָּה

כוונה בקיצור

ברכה זו היא נגד נבזרה דרחל הנעשה מפרק ג' דהוד דז"ת וזהו מנקדים מפני הנבזרה בירמה בעגינו וריבנו ויכיע הצרים והמקטרגים עלינו ויגאל לזולתו מסם גאולה שלימה שהוא גאולה אחרונה שהיו לחריות גמורה :

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָּה

יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

ר"אה כ"ת ב"עגינו ר"ת רכ"ב נגד רמ"ח איברים ודי' איברים שביחוסף לכ"ביה סם ב' ללתות וב' לירים וזה נעשה ע"י הנבזרה ויש בנרכה זו י"ו תיבות נגד י"ו גאול' כנוכר בפרשה בהר חוץ מלת יגאל וי"ו נבי' טו"ב שבו סוד הגאולה בס"ה אם יגאלך טוב יגאל ור"ת של ויריבו ר"יבינו ו"גאלינו ג"אולה נבי' יר"ה בסוד יר"ה בית כמ"ס בתו יסיר :

גוֹאֵל יִשְׂרָאֵל : אָמֵן יְאַהֲדוֹנָהִי

כוונה בקיצור

ברכה זו היא נגד ת"ת דרחל הנעשה מפרק ג' דיסוד ז"ת ולכן יש בנרכה זו כ"ו תיבות כי סיבור כולל כל הכ"ב אותיות וגם ה' אותיות מלפפ"ך וגם נגד הת"ת שהם יום בת"ת שם הוי"ה ע"ה נבי' כ"ו ולפי שהת"ת כולל לחג"ת ובכל אחד יש שם ע"ב בכללות ג' שהם רי"ו אותיות הרי ג"פ רי"ו ונרמזו בזו הנרכה ר"ת ר"פאינו ה' ו"כרפא רי"ו ה"ושיענו ו"כושעה כ"י ת"להינו ת"ת נבי' ג"פ רי"ו

רְפָאֵינוּ * יהוה וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה יהוא אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
בָּרוּךְ אַתָּה יהוה

רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אָמֵן יְאַהֲדוֹנָהִי

בזו הנרכה יש בה שני שמות הוי"ה ושם אחד של אלהות והוא נגד הפסוק ויאמר ה' לם שמוע תשמע על כי תכי ה' רופאך והיא עפ"י נרמת הנאונים שנרם רפאנו ה' אלהינו לכל מכותינו לכל תחלואינו כי אל מלך רופא וכו' : והכה נודע של' חיות המרכבה מקבלין מן מרכבה עליונה שהם חנ"ת ומל' בית דוד דעל הרציני הרי מיכאל מימין ונבריאל משמאל רפאל באמצע נגד הת"ת ולכן אנו מבקשין רפוא' שנפ' ורפוא' הנוף בזו הנרכה :

כוונה בקיצור

ברכה זו היא נגד נלח דרחל שנעשה מפרק ג' דלכלה ז"ת והרי הם ג' ללחיים וזהו נרכינו אבינו מלטון נרכיים וסם הוא סוד השפעים העוסקים מן לנדיקים וזו היא כוונת הנרכה

נקיז בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ וְבָרֵךְ שְׁנוֹתֵינוּ כְּטַלְלֵי רָצוֹן בְּרָכָה וְנֶדֶבָה וּתְהֵא אַחֲרִיתָהּ חיים

בזו הנרכה יש בה כ"ו תיבות נגד סם הוי"ה ת"ך טוב לישראל כי הוא הסם בת"ל והנרכה בסוד ואהבי כעל לישראל ולכן ר"ת של ה' תיבות הראשונות נבי' מהי"ה ור"ת של ת' תיבות אח"ז עד סלוס בנימעריך ה' נמחות הוא סם הוא נ.ח. ;

חַיִּים וְשָׁלוֹם כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

כווגה בקילור

ברך עלינו ר"ת ע"ב כי מסס זה בת הפרנסה ע"פ חסד לקַ אלי"ם רחמים לזה ה"לקיהו ח"ת ה"אכה ה"וזת ו"לת כ"ל מ"יני ר"ת בני' לח"ס הוד ג' הוי"ה בני' לחס והס הוד ג' הוי"ת שים ברישא לחריך והס כאתך הפרנסה בחסד

בזו הברכה יש בה ל' תיבו'ענד ל' תיבו' שים בפסוק יפתח ה' לך לת וגו' ופסוק פותח לת וגו' ובגלל תתיעת הברכה כ"ה תיבות כי מן כ"ש בתס הברכה כמוד יברכוכה יברכו כ"ה וכתיב כה תברכו לת בני ישרעל

במוף בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְרֶתֶן (טל ומטר ל) בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי ולכל ביתי ולכל הממונים על שולחני היום ובכל יום זי פרנסתינו ומזונותינו בריוח ובכבוד בזכות שמך הגדול דְּיָקָרְנוֹסָא

יְהוֹה אֶחְיֶה יְהוֹה אֲדֹנָי
בָּרוּךְ הוּא בָּרוּךְ שְׁמוֹ
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים : אָמֵן יְאַהְדוֹנָהְיָ

כווגה בקילור

בזו הברכה יש בה מ"ב תיבות רומו לסס מ"ב המאיר בחסד לגבורה ומסס בחים כל המזונות והעושר כמה דלת אמר מלפון והב יתתה וכתיב מם רב טובך אשר לפנם לירחיך ואומרים כי נקודת סם הב הוא יוצא מן ר"ת של סם הכדולה ואבן השתם ונקודת סם הרחמון הוא נקודת תיבת יְהַבְךָ נסוד השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך :

מוסמך של הגאונים

ברך עלינו יְהוָה אלהינו
את השנה הזאת
לטובה ולברכה ואת כל
מיני תבואתה ותן (טל
ומטר ל)ברכה על פני
האדמ' ושבע את העולם
מברכותיך ותן ברכה

צריך לכוין כי טל הוא הטל היורד מל"ח לזעיר אנפין ומסס לנוקביה ומטר בג' כה"ר והוא הנהר היולא מן העדן להשקות את הגן ומתברכים בזה הוד יסוד דנוקביה כמו כלה הוד יסוד דז"ח שנקראים שניס עוביס ומבוכיכים בם ע"ל ומ"טר בני' רפ"ח ניצוצות להעלותם למעלה למ"ע ועי"ן מתברכת מרן עליונה :

רוחה והצילחה בכל מעשה ידינו וברך את שנותינו כשנים הטובות והמברכות ברוך אתה יְהוָה מברך השנים :

כווגה בקילור

צריך לכוין להמתיק הדינין שבהו"ד ושם שלים שבהוד שיתמלאו ברחמים שהוא אלהים במלוי יוד"ין ע"י הוי"ה וזהו ושם כ"ם ש"ם נבי' ברחמים ע"ם כ"ם עם ג' תוצות נבי' הויה אלהים גם לריך לכוין בשם חבן היולא מן תוצות שקודם תוצות מחרוצות של ג' תיבות יח"ל מאר"ב בע בפ"ת הארץ והוא היולא מר"ת של חי"ל בל"ע ויקיתי"ו להעלות הכילולת שנפלו בקליפות ע"י עפם קרי של הקדושה גם לריך לכוין בתיבת נדחי נבי' ע"ב שע"י הוא קיבוץ הכילולו' של הקדושה ויכוין בניקוד חֲבֵךְ שעולה כ"ן עם חב"ן נבי' ע"ב :

ברכה זו נגד הוד דרחל הנעשה מפרק ג' דהוד דז"ח ולפי שבחינת הוד יש בה לחיוב לקליפה המעכבים הגאולה ומהו"ל נהפך לדו"ה דכתי' כל היום דו"ה לכן אנו מתפללי שיפתח לנו כ' שערי בינה שמסס בת חירות וגאולה ובינה נקרא סופר גדול וימתקו הגבורות שסס ס"פ מגלה ך עס עשר תוצות בני' חק"ע. ויומתקו ע"י חכמה דבינה שנקרא סופר גדול היינו יסוד דבינ' אחר שנמתקים סס הגבורות שסס ס' תוצות מלסים בעולי יודי"ן ע"ס

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵינוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שכל שבת זרע היולא ממני שלא במקום מלוס בין בחוכך בין בדלון ובדמתי לגמות קדוסת לירד בתוך הקליפות מחוירס אל הקדוסה כרכתיב חי"ל בל"ע ויקיתי"ו

תפילת האצילות

יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
אָמֵן יְאַהְדוֹנָהִי :

מפטפיה והוא בחי' ירהמה שהוא ביום ב' וה' יום ג' ויום ד'
פחד מפטפיה והוא בחי' עשיה שהוא בגי' ד' :

ברכה זו נגד יסוד רחל הנעשה מן ע"ב דיסוד ו"ק והכה ביסוד ים ס"ך דיכים דלכרך שהם ס"פ דין"ן ומתמתקים ע"י ס' מלפי"ן ונעשה ביסוד דנוקבא ה' אדנ"י בגי' שכ"ד וסה"ת היסוד של השיבה שופטנו כברשתוכה והוא סוד ה' שבנוקבא כי היא מחרוכה של הוי"ה וה' פ' ס' כ"ה ולכן היא נקראת כ"ה כנודע וע"ה בגי' הויה ולזה ים כ"ה תיבות בזו הברכה :

יהוא אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
בעש"ת **המלך המשפט**
אמן יְאַהְדוֹנָהִי

ורוח הטומאה תעבור מן הארץ ואז כל המינים שהם כחות הטומאה כדגע יאבדו ולכן סמכו ברכת המינין :

כוונה בקיצור

ברכה זו היא נגד כתר רחל הנעשה מן ת"ת דז"ו ועד שם מגיע פגם עון המלשינים והמינים ואנו מתפללין שלא תהיה להם תקוה ואז יתוקן פגם הכתר ומלת תקוה היא תי"ק ו"ה כי ע"י עון זה המחלבשים התורה של ז"ו שהם בילורה ועשיה בקליפות והקלפו' נעשים תי"ק של ו"ה שהוא סוד הילורה ועשיה כנודע ואחר שהודיע מהרה"ת שעקור לא יהיה תיק לו"ה ואז כתיב לא יכלה עוד מורייך

כבר נודע כי בזמן הבית היו ז"ך חמיד בסוד הגדלות והיו חב"ד ז"ו במקום חב"ד וכה"ע במקום חג"ת והיו לו כה"י מחודשים בסוד מוסף ואחר החורבן חזר לקטנות ואחר הגאולה יחזור לגדלות וזה שאנו מתפללים השיבה שופטינו חג"ת כברשתוכה ויועלינו כה"י כבתחלה כי בחג"ת שם הוי"ה סוד ע' שנחג"ת ובכה"י הוי"ה סוד כל הכליות יועלו ולפי סברת הגאונים ניקוד שם הרחמון הוא כך יְהוָה שהנקוד בגי' ג' שהוא במלכות להחזיר הטעה.

ויקיימ"ו ומצינו תורינו אל בכח שמך הגדול חָבָן (יְחַהְבָוֹוהָ) יו"ד ה"י וי"ו ה"י

יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַבֵּץ נִדְחֵי יוד הי ויו הי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
אָמֵן יְאַהְדוֹנָהִי :

מפטפיה והוא בחי' ירהמה שהוא ביום ב' וה' יום ג' ויום ד'
פחד מפטפיה והוא בחי' עשיה שהוא בגי' ד' :

ברכה זו נגד יסוד רחל הנעשה מן ע"ב דיסוד ו"ק והכה ביסוד ים ס"ך דיכים דלכרך שהם ס"פ דין"ן ומתמתקים ע"י ס' מלפי"ן ונעשה ביסוד דנוקבא ה' אדנ"י בגי' שכ"ד וסה"ת היסוד של השיבה שופטנו כברשתוכה והוא סוד ה' שבנוקבא כי היא מחרוכה של הוי"ה וה' פ' ס' כ"ה ולכן היא נקראת כ"ה כנודע וע"ה בגי' הויה ולזה ים כ"ה תיבות בזו הברכה :

יהוא אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
בעש"ת **המלך המשפט**
אמן יְאַהְדוֹנָהִי

ורוח הטומאה תעבור מן הארץ ואז כל המינים שהם כחות הטומאה כדגע יאבדו ולכן סמכו ברכת המינין :

כוונה בקיצור

ברכה זו היא נגד כתר רחל הנעשה מן ת"ת דז"ו ועד שם מגיע פגם עון המלשינים והמינים ואנו מתפללין שלא תהיה להם תקוה ואז יתוקן פגם הכתר ומלת תקוה היא תי"ק ו"ה כי ע"י עון זה המחלבשים התורה של ז"ו שהם בילורה ועשיה בקליפות והקלפו' נעשים תי"ק של ו"ה שהוא סוד הילורה ועשיה כנודע ואחר שהודיע מהרה"ת שעקור לא יהיה תיק לו"ה ואז כתיב לא יכלה עוד מורייך

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הַמִּינִים כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ וְכָל אוֹיְבֶיךָ מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וְתָשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַלֵּם וְתַשְׁפִּילֵם וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ :

כבר נודע שמתחילות גלילות המל' היתה רק נקודה ג' ולכן בזמן הקטנות חוזרת לה' רק נקודה ג' והיא נקודת הכתר וכזו הנקודה שהיא הסודם לה יגיע פגם הרשע ולא היה לריך בדבה נגדה כדי לתקנה אך בימי ר"ג שרבו המינים והגיע הפגם גם אל הסודם היינו שזאת הנקודה היתה כלולה מעשר ונתמעטה ולא נשאר ממנה רק נקודה קטנה היינו מלכות שבכתר לכן התקין ר"ג ברכ המינין

שלא יצטרך לכפיים לכסות ויש מברכה זו כ"ע חיבו' נגד כ"ע פודעניות המזכירים ביעשיה ־

יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו

בָּרוּךְ אַתָּה יָהוָה שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים אָמֵן יַאֲהַדוֹנָהִי׃

המינין לתקן גם הכתר שלה וקבעה לשוף הברכות כי היא חרשה וזנה תבין שלפעמים מצוחר בכתבי האב"י ז"ל זו הנקודה היא נקודת הכתר ולפעמים אומר שהיא נקודת המלכות והיינו מלכות שבכתר :

כוונה בקיצור

ברכה זו נגד יסוד דז"ת המאיר לכל קו המאמצעי של נוקבא ולפי שירושלים שהיא סוד המלכות ליסוד בסוד ולכן בנין ירושלים אנו מתפללין בברכה זו שהיא בסוד דז"ת ונאומרך וכמו דוד לריך לכוין להתפלל על נשמת בן יוסף שלא יהרג (ויש גורסין בסוד ברחמיו וגו' יש כ"ד חיבות נגד כ"ד קיסוטי כל ה)

ברכה זו נגד יסוד דז"ת המאיר לכל קו המאמצעי דנוקבא ויש בזו הברכה מ"ב חיבו' נגד שם מ"ב שהוא סומך לנופלים שהם לריך ולפך שהקדושים נופלים והוא סומך להם ולריך לכוין בתמרו ותן חלקנו עמהם שהם חטא ואבד חלקו ונותן הקב"ה חלקו לחיות לריך בסוד הכתוב ושא יכין ולריך ילבש שיתן חלקו לחיות לריכין הרשעים בחלקם ולאחר ש"ב מחטאו יהודו הנלריכים כו וזכנו :

הגה אחר שהתקן הנוקבא בכל י' ספירות בפרטות כי לעולך ספירת המלכות שהם אין לריך לעשות תיקון כי היא נתקנת מן המלכות שהשתרה בסודם נקודת הכתר בסוד הדלקת נר מנר כמ"ש בחיבורי שבה"ע הנה עתה אנו חוזרים להתפלל להחזיר הליה דרך כלל דרך ג' קויס שלה שיהיו נכללים כל אחד מחבירו ומתחיל מן קו האמצעי שיחזיר יסוד דז"ת הנק' לריך בכל קו האמצעי שלה :

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׁאֵרִית עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יהוה אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְתֵן חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וְלְעוֹלָם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָטָחְנוּ

יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו

בָּרוּךְ אַתָּה יהוה מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים : אָמֵן יַאֲהַדוֹנָהִי

כוונה בקיצור

ברכה זו נגד יסוד דז"ת המאיר לכל קו המאמצעי של נוקבא ולפי שירושלים שהיא סוד המלכות ליסוד בסוד ולכן בנין ירושלים אנו מתפללין בברכה זו שהיא בסוד דז"ת ונאומרך וכמו דוד לריך לכוין להתפלל על נשמת בן יוסף שלא יהרג (ויש גורסין בסוד ברחמיו וגו' יש כ"ד חיבות נגד כ"ד קיסוטי כל ה)

ת"שפון ב"חוך ר"ח ב"ת והיא ירושלי' בחו של מברה' וכלל שמה סוד שם ס"ן י"רושלים ע"ירך כ"אשר ל"ברת ר"ת בני אלוה"ן בכ"ל כי הוא יבשר לחותה בת למר הנה מלכך וגו' והנה עתה חסר חות ה' מן כמו דכתיב כי יד על כס יה כי ה' רומז לחור הכתר שהיכו מחיר בזכר אל המלכות ונשאר רק כ"ם כי חו"כ ס' ו"ק בכלילות עשר ואנו מתפללין שיהיה הכסא שלם וחו יהיה בנין עולם כמו הת"ח שנקרא עולם בסוד ו"ק כנודע שהוא והיה חור הלבנה כאור החמה :

תִּישְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה בְּתוֹכָהּ תָּכִין וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם :

יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו

בָּרוּךְ אַתָּה יָהוָה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם : אָמֵן יַאֲהַדוֹנָהִי ספק

תפלת דאצילות

כווה בקיצור

ברכה ו ו נגד נלח דו"ח המאיר בכל קו' ימין דנוקבא ובאומרך ליטעמך קיבו כל היום לריך לכוין כי הוא מלפה ליסועה בכל יום כי אחר מיתת התדם טולחין לפוח ליסועה וסוד יסועה הית ס"ע יס"ו יס"ו סוד ו"ח כנודע ולריך להמשיך לו ס"ע נהורין מפנים עליון כנודע :

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדֶּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם: יהוה אהיה יהוה אדני י ה ו ה ברוך הוא ברוך הוא בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה אָמֵן יְהֵא רְעוּתָךְ

צמ"ח בגי' חק"ל סוד חקל תפוחין אתעלמיה ואתעבד פירוי ע"י ויווב הוי"ה לתא "ה הוי"ה תדא"ו בגי' למ"ח ובמוגרך קיבו כל היום לריך לכוין כי הוא מלפה ליסועה בכל יום כי אחר מיתת התדם טולחין לפוח ליסועה וסוד יסועה הית ס"ע יס"ו יס"ו סוד ו"ח כנודע ולריך להמשיך לו ס"ע נהורין מפנים עליון כנודע :

כווה בקיצור

ברכה ו ו הי נגד כתר דנוקבא הנעשה מן יסוד אבא המתלבש בת"ת ו"ח והכה אבא הוא סוד אבא לתבון ונקרא אב הרחמן ובו סוד הקדוסה כנודע ולכן ר"ת ס"מע ק"ולינו י"הוה נגי' קו"ס והכה ברכה זו כולל כל העשר דנוקבא בסוד הנשיקין כי ברכת אתה חונן והשיבנו הם בסו' חו"ב שלה וברכת ולמשומדים הלא כן כתר שלה כנודע הרי ג" וכוללים כל העשר ופו' עשר בכללות נופא דילה הם עשר' ברכות הנאחרים בסוד ו' נשיקות היונה מן הפה דו"ח והוא סוד כוונת תפלת כל פה כי תפלה הוא מלשון חיבור מלשון למיד פתיב כנודע :

אָב הָרַחֲמָן שְׁמַע קוֹלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ חָנֵנוּ וַעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה

אב הרחמן הכה המל' מתקדמת כת"ת ע"י שמקבלת תורת חבת בסוד הכתוב חמנם לחוחי בת אבי ולא בת אמי ותסי כי לאסף ו"ג מה שסיתה בסוד תדא"ו נעשית בסוד הוי"ה דב"ן הנרתו בת"ת סל אב הרחמן וכן לריך לכוין בהוי"ה זו בי"ד ס"ה ו"ו ה"ה ומקבלת מן הססד והדעת וכן נקודתו חו"לס סגו"ל והכה הם י"ב ברכות זולת ולמלטינים והם סוד י"ב היקונים ותיקון י"ב הוא פומא לתפכי' מעשרת והוא כוונת תפלת כל פ"ה ולחר שמקבלת מן חבת אוי נאמר עמך חק תבית לחמה וכוונתם ערק לביתה וחק לנערותיה וכן בזו הברכה שולל תדם כל לרכיו ולא כאמה כבתה בעשית ג"כ בסוד החסובה כמו בביכה בסוד חסוב ס' וכם' מכי"ם במלי' הסי"ן שעם הכולל בגי' ע"ל טו"ב ומכ"ח וכן בברכה זו לריך להתוודות על העוונות ו"ל לפרוע חעלו בפרעות רק דרך כלל חוץ מאשר מקרא לילה שכאמע פרוע ולהר הוידי יבלל על מוונותיו :

אנא יהוה אלהי חטאתי עויתי פשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד היום הזה והנה עונותי רבו מלמנות וחטאתי עברו ראשי ובפרט שפגמתי באות ברית קודש ע"י הרהור ומחשבה ופגמתי במדותיך הקדושים ואתה יהוה אל טוב וסלח מחל נא סלח נא כפר נא לחטאים ולעוונות ולפשעי שחטאתי שעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה והסר ממני לב האבן ותן לי לב בשר לעבודתך ולירחתך ותן לי ולכל בני ביתי מזונותינו ברוח ובכבוד מתחת ידך הפתוחה הקדושה והרחבה ולא אבא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוחתם ושמע תפלתינו כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים :

ענו

תפלת האצילת

במעגים לומרים זה

עננו יהוה עננו · ביום צום תעניתנו · כי בצרה גדולה אנחנו : אל תפן אל רשעינו · ואל תסתר פניך ממנו · ואל תתעלם מתחנתנו היה נא קרוב לשועתנו · יהי נא חסדך לנחמנו · טרם נקרא אליך ענינו כדבר שנאמר והי' טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע : כי אתה יהוה העונה בעת צרה · פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה : (היחיד אינו מסיים הברכה רק מתחיל כי אתה שומע וכו') ברוך אתה העונה לעמו ישראל בעת צרה :

יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה ר"ת ב"ת סוד יסוד מבת כנודע והוא נגד היכל נוגה דתפילות ולריך לכוין

על המלאך זהדריאל בגימטריא נ"ר והוא סוד סבתר כמ"ש : אָמֵן יְאַהְדוֹנָהִי

ניקוד זה הסם הוא בגמ' ח"זק ח"וכ ס"בע ק"מץ והכא ז"ועם ק"מץ סניהם רחמים וכ"ל הוא סוד הגבורה כנודע והוא ממוצע בין הרחמים למתק הדינים והכא סוד חס"ק הוא כי כי הס"ק ולפלטיה ויולא מזה הפסוק סם קדום וגורח והוא סם בי"ט ובני' אהי"ה והיא מלויר מן סממן הטוב היורד על הזקן אהרן כי סמן בע"ה ב"ם הוא בי"ט וכבר כידע כי תורת מבת נקרא סמן בסוד סמן וקטורת יסמה לך והוא מסובל להסמיע התפלה ובקשה כי תורת מבת מצריחים כל התילונים ומכנינים כל הדינין כנודע ובזה סמם סיה מכוין מכיונו ז"ל להכניע הקליפה יסילה"ר ויש בגללה זו תרבעים חיבות נגד סם יה"ו בתלוי מלפי"ן ע"ה שהוא ביסוד מבת כנודע :

ב כה זו כנגד פרק תחתון דגלת לימין התחלבם' בכל ספיר כלה דו"ק ימינו מחי' לנוקב' וסכה בפרקי מחתיכי דלימין בנה"י שלה הוא סם מלהי"ם בתלוי בהי"ן כזה אלף למד הה יוד מם גבו' ר"ם ומזה מתיר בכל עבר ספירות שלה לפיכך נקודה סם הוי"ה זו בחירי"ק שהוא נקודה הנ"ח ובמרוך ולימי יכרע ותפלתם תכוין כי מיכאל הוא המקריב לת נשמות של הלדיקים על מזבח שלמעלה וכרמז בם"ת של בית"ך ולים' ישראל ותפלתם :

כבר נודע כי נה"י דלימין מחלבם' בכל קומו' ו"ש וסכה בל"ם דלימין ים בכל ג' ג"פ כנודע ופרק ח' דגלת הוא מחלבם בחכמה דו"ש ופ"ע בחבד ופ"ת בגלת דו"ש והכא גלת הוא רוח דלימין לבו סם ח"ל לך כי בפרקי מחתוני' לתי' סם של טהים בהכי"ן ובני' רלה בסוד הכתוב לה"ר תעשה לתיבה ובגלה תשים ומסם מתיר תל העוקבן בכל עבר ספירותי' ע"י ב שמות ח"ל טהי"ם מחילופם הם ב"ת במוב"ן העולים בני' ר"ם בני' עבר הויו ת שבי"ם שלה :

רְצֵה כתר יְהוָה חכמה אֱלֹהֵינוּ בינה בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל ת"ת כולל ו"ם וּבִתְפִלָּתָם מל' וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִישֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתאריך ימי ושנותי בטוב ובהגיע עת פקודתי תהיה יום נחתי כיום בוחי שתחזור נשמתי בטהרה ובקרוסה כמו שנתת בי ותהיה קרבן כליל ועולה על לב מזבח העליון על ידי מיכאל שר הגדול המקריב נשמות הלדיקים לפני כסא כבודך ותעלה למקום סודשה ומחלבתה לר"ת אשר תחלבה מסם ותזכה לחזות בנועם ויו שכינתך :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא · ויגיע ויראה וירצה · וישמע ויפקד · ויזכר זכרוננו ופקדוננו · וזכרון אבותינו · וזכרון משיח בן דוד עבדך · וזכרון ירושלים עיר קדשך · וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפלטה לטובה : לחן לחסד ולרחמים · לחיים ולשלום · ביום ראש החודש הזה : (בחול המועד) חג המצות הזה : חג הסכות הזה : זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה

תפלת האצילות

לטובה : ופקדנו בו לברכה · והושיענו בו לחיים · וברבר ישועה ורחמים חוס וחננו · ורחם עלינו והושיענו · כי אליך עינינו · כי אל מלך חנון ורחום אתה : וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן יסוד דוכרת בְּרַחֲמִים :

יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן יסוד נוקבא אָמֵן וְאָמֵן

כוונה בקיצור

ברכה ז' נגד פר' תחתון דהו' דאי' במתלבש בספי הוד דז"ת ומסס מתי' אל הנוקבא ודריך לכריע במודים ונזקוף בסס והכה עתה הכריע רק בגופא ונא בריסן וכן הזקיפה ודריך ככוי שכריעות בגופא ו' לגבי ה' ודריך לכרוע על שיתפרקו כל חוליות שבשדר' והוא סוד ח"י חוליות שבשדר' סוד ו לירופי יה"ו שיש בסס ח"י חוליות וע"י יורד הטפה מן המוח ליסוד ז"ת לתת לנוקב' והוא ע"י סס אהי"ה דהכי"ן והזקיפה ה' לגבי ו' וזה על ידי הוי"ה בתלפי"ן שהוא בגופא דז"ת : והכה לפי שכאן מסתיימי' המוחין דאימא כמבואר בזוהר שמשך אימ' עילאי' עד הוד שחפשטת ושמע תאמר כי כלו רחמיו ותמו חסדיו אבל אינו כן כי אל מקום שהגלגלים הולכים שם הם שבים ללבת ולכן אמו מוזרים כי לא כלו רחמיך כו' כי הם חוזרים כולם אל היסוד שהם מתקבלים כולם וז"ש הטו' הוא יסוד שנקרא טו"ב ע"י כי לא כלו רחמיו וכו' :

חזרת העמידה

הגה כאן הוא השלמת הכריעה והזקיפה שהרי במודים דעמיד' לא היה רק כריעה וזקיפה ג' ברוך בגופא ו' לגבי ה' לגבי ו' כמ"ש ועתה דריך להשלים עוד כריעה ג' י' לגבי ה' ומשיר בה אל"ף ה"א דאהי"ה ודריך לכוף ראשו כנגמון וחא"ב זוקף ה' לגב י' וי"ו ה"א מתירים בה ורומז לנפיפות רוח נ"ח בין לרחל שעמודא במקום חג"ת בין ורשותיו ומעלה מוחה יותר למעלה וגם יעקב עולה עמה :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו המפקדות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך :

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרינו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקיימתנו כן תחיינו ותקימינו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך ברוך אל ההודאות :

מודים נגי' ק' והוא כי הגה מודים ה' ים לה ג מבואים ביו"ד בח"ק בה"א ושימנם יה"ו שמי"ה רבא וכל מילוי מור' על הוי"ה שלימה כי תו' כ בצילוי יו"ד כוס ה"י הם תמנלתה במילוי למילוי כוס **האו יוד** הרי נגי' הוי"ה שלימה וכן ה' במילוי אל"ף כוס **דאו** הכוין כי ה' פ' ה נ"י כ"ם ושם ע' שהוא במילוי הוא כ"ו הרי ג"פ הוי"ה בשימה וכי ה' במכוי ה' כוס **הה** תכוין כי הה נגי' יוד כי ב הם הכ"ל חוזרו לתות י' ותחשוב מהותיות מן ע' עד י' ותעשה מהם ה' ווגת לה תמלא תיבור י' עם ה' כי תם ג' ווגת שהם ז"ח ע"ן י"ה שכל ווג הוא י"ה הרי ג"פ י"ה נגי' מ"ה עוד ים בתותיות מן ע' עד י' ה' ווגת וכל ווג נגי' ו"ה כוס ע"י ג"פ ג"ח ד"ן ה"ע הרי ה"פ י"ה שהם ה"ו ג' ה"ן הרי מ"ה ה"ן נ' ק' הכולל לי"ה ו"ה שהם הוי"ה שלימה בסוד ה"ן ה"ם יוד"ו ג' הוי"ה וזה תכוין במלת מודי"ם שעולה ה"ן ה"ם הוי"ה שלימה ועי"ה בג"י כ"ו סוד ז"ך תותיות התורה והוא סוד ק' בדכות והוא קצר כל הי"ם שלה בסוד שתמר הכתוב מה ה' מלהיך שואל מעמך כי אם ליראה ואמרו אל תקרי מ"ה אלא מאה ים בגרכה זו י"ו תיבות עד ועל כולם נגד ע"ל הוי"ה שהוא בני' ן' וכתבו בם"ת של חסדי"ך מעול"ם קויני"ו ל"ך בגי' אלקי"ם שהוא בספירות הוד ולכן ניקוד הוי"ה זו באלפי"ם שהוא בהו"ד לי"ם שניקוד זה הם הוא סוד"ק סוד קצו"ר י"ם דז"ת בי"ם למלכות :

ועל

ועל הנסים ועל הפורקן ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

לחנוכה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמנאי ובניו כשעמד מלכו' על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם על חקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך · ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה ואחר כן (נ"כך) באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכליך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול :

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז · ואתה ברחמיך הרבי' הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ .

וְעַל כּוּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :

בעשי"ת וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך :

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה :

יהוה אהיה יהוה אדני
י ה ו ה
ברוך הוא ברוך שמו

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת אָמֵן יְאַדְּנָהִי:

בחתימת הברכה לריך לכרוע ג'כריעות כריע' הבוף והוף ו' לנבי ה' וכריעות הרים י' לנבי ה' וזהו ע"י סס אסי"ה הבני דיודי"ן כי ד' ההיו"ת הס בד' מוחין ב' דיודי"ן ואלפי"ן והסי"ן ותוקוף ב' וקיפוף ה' לנבי ו' ה' לנבי י' והוף ע"י סס הוי"ה במילוי הסי"ן תרי עתה נשלמו התרת ד' אמות מילוי אהי"ה ה' ול' מילוי אמות הוי"ה והמירו ע"ח וכוקבי' ונשלם התרת הוי"ה בחדש"ו ע"י ס"פ ליעות כוה יהוה כוודע והוף בני'שלוס עס ד'חוחו' אדני סוד הבח' שלוס בין חיס לחסתו ול כן מיד אנו חומרים סיס שלוס שהוף סוד שלוס בית והנה ב'אמרן שמך הגדול תכוין לסס ע"ב שנקר' גדול וב'אמרך ול"ך נ"ה להול"ח תכוין כי סופי תיבות הוף סס כהת סס ג' מסאות ע"ב והוף חילוף אותיות סד"י מסי"ח ב"ן דו"ד ע"ה :

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך כאמור :

יְבָרֶכְךָ יהוה פניו להי כל וְיִשְׁמְרֶךָ נגד ימינו יָאֵר יהוה פָּנָיו נגד ההיכל אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ נגד שמאלו
יִשָּׂא יהוה פָּנָיו נגד ההיכל אֵלֶיךָ נגד ימינו וְיָשֵׂם לְךָ נגד שמאלו שָׁלוֹם נגד ימינו : תפלה זו מוב לומר בשעה שאומר המזן ברכת הכנים : כשהש"ץ חומר יברכך יאמרו הקהל זה אל נא קרב תשועת מפיך : כשהש"ץ חומר יאר יאמרו הקהל זה פתח דר תוננו ממסר : כשהש"ץ חומר ישא יאמרו הקהל זה פדה סרועים פתח סומים ישגב מלפיס דלה יוקמי וקנן נפוגים סומך ד"י מפלתינו :

כוונת

סוד ברכת כהנים

כוונת ברכת כהנים כי כבר ביארנו כי הז"ק נתגדל בסוד הגדלות הרחוי לזיווג שיהא נקרא לזיכ דכתיב לת נתי נתתי לזיכ התגדלתו הוא ע"י שנכללים בו מוחין דאבא ודאימא והם ד' מוחין שהם חכמה ובינה ותרין עטרין שהם י' ספירות וי' גבורת והו' מספירות נכללים בה' וקרא הוא בספר וכן י"ב נכללין יחד ונקרא הוא גבורה ומתלבשים בג' כלים שהם נה"י דז"ו ולכן נכללים בג' והג' מוחין נקרא ל"ס זו כתיב לך בגל"ס יתהלך זיכ והנה הל' דלעיל הוא סוד מוחין הפנימי' כי הם ג' לפי שהם מתלבשים בג' כלים והוכרח הוא שיהי' הספירות והגבורת יחד בכלי ת' הוא היסוד כמבואר בכמה פעמים והנה תורת הפנימי' שמתלבשים בתוך ז"ת נרמזים בתוה' ל' של ל"ס לפי שהם ג' מוחין המתלבשים בנה"י דלו"ק ומתפשטים בכל הו"ק של ת"ת הרי ט"ס נה"י דלו"ק ו"ק דת"ת וכל אחד בכולל מי' הרי ל'

מכל המקיפים נרמזים בג' תוחיות ל"ס והם ג' מקיפים שאחד מקיף חותם ל' והג' מקיף חותם מ' .

והנה עתה עם דודים לגלות לך סוד גדול מה שלא עמדו עליו כמה מהרחשונים והוא כי מבואר בכל כתבי האר"י ז"ל כי לכל האורות יש ג' מקיפי' מקיף קטן ומקיף גדול ולכאורה הוא תמוה מאד שהרי ידוע שהאורות עליונים כשמשכים ממעלה להתלבש למטה בחמשונים הנה כל מה שיוכל ליכנס בכלי ולהתלבש בו הוא נכנס בתוכו ומה שלא יוכל להכלילו נשאר לאור מקיף מבחון וזהו שיש לכל אור ג' אורות היינו לכל כלי כי למעלה גם הכלי עצמו הוא אור רק שמשפיע לכלי נגד אור שלמעלה שמתלבש בו ומלבישו אותו מבית ומבחון תצפנו ל"ב מהיכן נתהוה ג' מקיפים ולמה הם נקרא מקיף קטן ומקיף גדול אבל הענין הוא כן שהרי כבר נודע שכוונה מיני אורות נמשכים מלמעלה ויש ג' מיני מוחין מוחין דקטנות ומוחין דגדלות ומתחלה נכנסין מוחין דקטנות כנודע ל"ב מה שיכול הכלי להכיל את האורות נכנסין בתוך הכלים ומשאר נשאר באור מקיף מבחון לך בחכם כי אור המקיף הוא גדול מאד אך ובהיר ואור הכלי הוא עב ונם לעניך אור המקיף לכן אין אור המקיף מתקרב ומתדבק בכלי רק עומד ומקיף מרחו והנה כשאר בחיים אמ"ב מוחין דגדלות וכנכנסים נ"ב בהכלים הרי לך יכולת הכלי כי כבר היתה מלא וגדוש ממוחין הרחשונים שהרי כל מה שהיה יכול לכנוס נם מהרחשונים כבר נכנס בכלי עד שנתמלא על כל גדותיו ולכן כשבחיים המוחיי שיים ומתרבה האור מאוד ובוקע דרך דופני הכלי בסוד הכבוש ואמר עורי נקפו זאת כמו שביארתי זה הסוד בחיבורי שבה"ע ומה שיולא חון לכלי נעשה נ"ב אור מקיף לל הכלי והוא מקיף קטן לפי שהוא נעשה מאור הפנימי שהיה כבר בכלי והוא עומד בין אור המקיף הגדול ובין הכלי וזו ניחוסף מעלה גדולה גם לל הכלי כי מתחלה לא היה תאיר אור המקיף בכלי לפי שהיו שתי קלוות מנגדות זה אור גדול מאד ובהיר מאד וזה אור קטן עוב וגם לעניך אור המקי ולא קרוב זה לל זה כנודע בסוד האור ומשוך שהיה מתלוקת ביניהם עד שעשה הקב"ה שלום ביניהם ע"י האמצעי כנודע שהאמצעי מעור מאור ומשוך כן הדבר כאן וע"י אור המקיף קטן שהוא כמו האמצעי בין אור המקיף והכלי הוא עושה שלום ביניהם וממשיך האור מן אור המקיף הגדול לכלי והבן זה .

ונהזור לעניינינו שהמוחין שמגדלים ז"ת הם מתחלקים לג' חלקים חלק ת' הוא אור פנימי שמתלב בכלי וככלל בו כל הד' מוחין כי מכולם נכנס בכלי מה שיכול לכנוס ונרמז בחות ל' דלעל כמ"ש חלק הב' הוא אור המקיף קטן ולפי שזה האור היה כבר בכלים וכבר נתאחר שהוכרחו הד' מוחין להיו' ג' לפי שמתלבשים בג' כלים ולכן לקח אחר שיעלו בסוד אור מקיף נרמזו בחות ל' שהוא ג' בכללות עשר שנכנס בכלל בכלים ולכן הם ד' כמו שידעו מלמעלה שהם חכמה ובינה ו' חסדים ו' גבורת ותפארת ו' נצח והוד ויסוד ת' שהוא ד' בכללות עשר והבן .

והנה כבר נתבאר שבחפלת העמידה נכנסו בז"ת מוחין דגדלות היינו כל ג' חלקי מוחין דקי' שהוא סוד ל"ס בכל בחיבותיה לכל מוחין דלבח לא נכנסו רק מוחין פנימים ועדיין הוא חסר ג מקיפי לבח מקיף גדול ומקיף קטן היינו שהמקיף גדול מלד הגדלות לא שהוא יורד ביחד עם פנימים כמ"ל כשאר למעלה מרחשו ולא בסוד מקיף ועדיין אין הזיווג עולה יפה והנה הכהנים ששרשם מעורת דאסתר הנקרא כהן בסוד הכתוב אמה כהן לעולם ויוקים מסטרת דימינא מן לבח שהוא סוד כהן גדול ומשלים את ידיהם כלפי רחשיהם וגריכין לכוין בפרישות התלבשות הרומזים ל"ם העומדים ברומו של עולם להמשיך אורת לבח שהם ג' מקיפי לבח שהם סוד ל"ס דלעל ז"ת בהוא ברכה דמברכין בג' פסוקים של יברכך יאר ישא שהיא ברכה משולשת לפי שברכה השניה תוזר וכולל מה שבפסוק רחשון ופסוק שלישי תוזר וכולל מה שיש בשניהם והוי ברכה משולשת כמ"ש כל פסוק ופסוק חון מן העטרה דגבורה דמקיף ל' דל"ם שהוא מקיף הקטן לימו תלוי בכוונת הכהנים לפי פסוקים דבר אל אהרן וגו' כה תאמר וגו' להם שיכות בדיבון מקיפין והוא תלוי בכוונת הקהל בשני פסוקים דבר אל אהרן וגו' כה תאמר וגו' כמ"ש במקומו .

ותערב

ותערב לפניך עתירתינו כעולה וכקרבן אנא רחום ברחמיך הרבים השב שכינתך לציון עירך וסדר העבודה לירושלים : ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות ברוך אתה ה' שאותך לבדך ביראה נעבוד : מודים וכו' :

קודש הכהנים לומרים ההכנים בלחש

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתהא הברכה הזאת לברך את עמך ישראל ברכה שלימה ולא יהיה בה מכשול ועון מעתה ועד עולם :

כוונת הכהנים לו הש"ץ

וַיְדַבֵּר יהוה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם

אנקרתם יָבָרֶכְךָ כוה בפסוק ים ג' תיבות נגד ג' ריסין ויש בו ט"ו מותיות ג' ריסין נותנים כח לי"ב תיקוני דיקנא :

פסתם יהוה ה"ת של זם בפסוק בגי' הוי"ה ס"ת בגי' מ"ה

פספסים וְיִשְׁמְרֶךָ להמשיך,מי"ב תיקוני' לו"ק שהוא מוד הוי"ה של מ"ה :

דין יָאֵר הוה בכסוק ים ה' תיבות נגד ב'

נסים יהוה ריס"ז ואו"ק להמשיך מן ב' ריסין ע"י אל"ף לו"ק

פָּנָיו וים בו כ' מותיות להמשיך מן

אליך ו' תיקונים דריסין לי"ב תיקוני דיקנא ומי"ב תיקונים לו"ק להכלים ד' תיקוני' שנחסר לו"ק שהוי לו רק ט' תיקוני' ועתה נתמלא וקנו :

יָשָׂא בפסוק זם ים בו ז' תיבות נגד ז' קלוות שבוי"ק שעת' נעמרו בגדולתן ולכן ים בפ' זם כ"ה מותיות נגד מלוי הוי"ה ואלק"י שים בסם כ"ב מותיות וכה"י דאו"ק כי גי' כה"י :

אליך

כוונת הכהנים לו הש"ץ

הנה ע"י כוונת הכהנים לו הש"ץ בעת שאין הכהנים עולים לדוכן נכנסים בו"ק פל המקיפים לכ"ס ללמד לחבת מוך מן ו' נבודות לד' ללמד שזה לריכו נכנם ע"י כוונת הכהנים כמבואר לפניך אך זה נעשה ע"י כוונת הקהל ולכן בעת שהכהנים מתחילין לברך יאמרו הקהל ב' פעמים שהם ויברך ואח' ברך וכו' ויכוונו בר"ת ו"יברך ד"ברך שהוא בגי' עשר להמשיך סי' גבורת לד' ללמד לו"ק :

יברכך בגניס יברכך בממון :

יברכך יי מציון עושה שמים וארץ :

יהוה יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ :

וישמרך בגבות שלריכי' שמיר' ויסמרך שלא לדבר מלוה :

שמריני אל כי חסיתי בך רבונו של עולם אני שלך וחלומותי שלך חלום חלמתי ואיני יודע מה הוא יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהיו כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה בין שחלמתי על עצמי ובין שחלמתי על אחרי' ובין שחלמו אחרים עלי אם טובי' הם חזקם ואמצ' ויתקיימו

וישמרך להמשיך מקיף עטרה לחבת של מקיף גדול לו"ק שהוא י' חסדים דמ' דלמ :

יאר להמשיך מקיף קטן לחבת לו"ק שהוא ביכה דל' דלמ :

ידוד להמשיך מקיף גדול לחבת לו"ק שהוא ביכה דל' דלמ :

פניו להמשיך מקיף קטן לחבת לו"ק שהוא חכמה דל' דלמ"ך וחו"ר וכולל מה שים למעלה לפתיר חלו בחלו :

אליך להמשיך מקיף גד ל לחבת לו"ק שהוא י' חסדים דמ' דלמ וחו"ק ב"כ כלילות החודה של פסוק רחמן :

ויחנך להמשיך מקיף גדול לחבת לו"ק שהוא חכמה דמ' דלמ"ך וחו' ב"כ כלילות החודה להחיר חלו בחלו :

ישא להמשיך מקיף קטן לחבת לו"ק שהוא י"ח דל' דלמ :

כוונת ברכת כהנים

אֵלֶיךָ דהו"ן נגמרו ו"ק שהם סוד הו"ה
וְיָשֵׂם מלכי"ם וזהו כ"ה תברכו וכתיב יחסיךך יברכוכ"ה לפי שהכהנים :
לְךָ נקרקים חסידים דכתיב תומיך ותוריך לחים חסיך ועריך
שָׁלוֹם לכון בחתימת ויחוך שהוא חכמה דמלכות והוא דוכר להאיר לו"ק ובחתימת שלום שהוא ביגה דמלכות שהיא נוקבא להאיר לנוקבא :

יהוה להמשי' מקי'בדיל דאב'לו"ק מעטר' דגבורה שהוא י' גבורת דמ' דללם .
פניו חוור לכוולל כל מה דלעיל והו' להמשיך מקיף קטן דאבא לו"ק שהוא חכמה דל' דללם
אליך להמשיך מקיף גדול דאבא לו"ק שהוא י"ה דמ' דללם :
וישם להמשיך מקיף גדול דאבא לו"ק שהוא חכמה דמ' דללם :
לך להמשיך מקיף קטן דאבא לו"ק שהוא ביגה דל' דללם :
שלום להמשי' מקיף גדול דאב' לו"ק שהוא ביג'דמ' דלל' :

ויתקיימו בי ובהם כחלומות של יוסף הצדיק ואם צריכים רפוא' רפא' כחזקיהו מלך יהוד' מחליו יכמרים הנביאה מצרעתה ובנעמן מצרעתו וכמי מרה על ידי משה רבינו וכמי ירחו על ידי אלישע וכשם שהפכת את קללת בלעם הרשע מקללה לברכה כן תהפוך כל חלומותי עלי

ועל כל ישראל לטובה . ותשמרני : ותחנני : ותרצני : אמן כן יהי רצון :

יאר וגומר שיתן לך ממאור הפכיחה כלכתיב כי באורך נרפה אור :

אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה :

יהוה יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
פניו פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני :
אליך אליך יי נפשי אשא
ויחנך בנכיס ובכוות כמד"ק הילדים אסר מן אלהים
הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גבירתה כן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו : רבונו של עולם
ישא וגו' יפקוד אליך פניס מסכיריס כמד"ק ופניתי אליכס
ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו : ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם :
יהוה יי חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתינו בעת צרה .
פניו יי אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אי אזנך ביום אקרא מהר ענני :
אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים :
וישם ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :
לך לך י"י הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך י"י הממלכה והמתנשא לכל לראש .
שלום ביהיתך שלום בכיסאך ושכום לבית דוד בסוד הכתוב למרבה המשרה ולשלום אין קץ ויאמרו פסוק יהוה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום .

שלום לרחוק ולקרוב אמר י"י ורפאתיו .

ומריך לכוון כללות הכוונה והוא כי גב' פסוקים הלו יש בהם י"ב יודי"ן נגד י"ב תיקונין והכה י"ב יודי"ן בני' ק"ל למת' ע"י י"ב תקוני' ה"א שכוללים י' היינו גבורות שבגבורו' ומסדיס שבגבורות וכללים בה ע"י ה"א שהם ה' הויו"ת בני' ק"ל ויש בהם ע' ווי"ן נגד ע' תיקוני דיקנא דז"א ולהמשיך להם ההארה מי"ב תיקוני דיקנא דא"א ועשה לו ב"כ י"ב תיקונים ומתמלא וקני יש בהם ו' הה"ין כי הוי"ן רומזי ז' לז"א סוד ו' והה"ין רומזין למלכות סוד ה' אחרונה והכה ו' הה"ין בני' יהודה סוד מלכות בית דוד ו"ס ז' הרי"ו כי ים לה רק ו' תיקונים כי אין זקן לאפס בסוד שם מעלות לכסא ולהמשיך האור: מן תיקוני ז"א לנוקבי' .

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדושת מסדיך ונודל רחמיך הפשוטים ולמען מהרת שמך הגדול הגבור והנורא כן עשרים ושתים לחתיות היוצא מפסוקים של ברכת כהנים (ולא יוציא השמות מפיו רק יכוין) אנקתם פסתם פספסים דיונסים המשורה מפי קדוש לי שתהיה מהרן ובניו עם קדושך .

בקדמי

תפלת האצילות

בקרבי לך ותשמע תפלתי ותקחני ותקבלני ברצון ותיחד כסא שמעתא לקבל יעקב תמימך הנקרא לילים תם ותתן לי ולכל נפשות ביתי מזונותינו ופרנסתינו בריוח ולא במלוה בהיתר ולא בחסור בגמח ולא בלעז מתחת יד הרחבה כסא שמח ז פסח לחם לחכול ובגד ללבוש ליעקב תביונו הנקרא לילים תם ותתנני להיטיב ולתן ולהצדיק בעיניך ובעיני כל רואינו ויהי דברי נשמעין לעבודתך • כסא שמחת לת יוסף לדיקך כסעה שהלבישו תביו כתונת פסים לתן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו • ותעשה עמי נפלאות וגסים ולטובה לות ותצליחני בדרכי ותן בלבי ביכה להבין ולהשכיל ולקייים לת כל דברי תורתך וסודותיך • ותצליחני מסגיחות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתיך • ותחריך ימי (וימי תשתי וכני וכנותי) (וימי תבי ותתי) בטוב ובנעימות ברוב עוז ושלום • תמן סלה :

אדיר במרום • שוכן בגבורה • אתה שלום : ושמך שלום • יהי רצון שתשים עלינו ועל עמך בית ישראל חיים וברכה למשמרת שלום :

לאחר הדוכן לומרים הכהנים תפלה זו

רבונו של עולם עשינו מה שגזרת עלינו לא תהא עשה עמנו כאשר הבטחתנו • והשקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך לת עמך לת ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש •

סוד הטבת חלום שאומרים בברכת כהנים :

הענין הוא כמו שתרגו"ל כל החלומות הולכים אחר הפה והסוד הוא כי יש ג' מיני דיוקן הת' ד"ת שלמעלה וכו ע' שהקדרי גדולה הב' שהקדרי קטנה והם כ"ג והב' ד"ת של ג' הדיוטות וענין הוא כי מציאה מתערין דיוקן למטה ולמעלה מן הציורה הכל רחמים גמורים ואין שום דין וכבר ביארתי בחיבורי שבה"ע שת"ת יש לו רק ג' מוחין ברישא דיליה והוא כאחר עליון ומוחין שתיתאי והציורה הוא בגרון דת"ת כמבואר שם ושם מתעוררין הדיוקן כי בגרון יש בו ג' יורדין של רחמים הרומזים לדין והם ג' שמות אלהי"ם בני' מר"ן שהוא סוד מר"ן לקו והוא בני גרו"ן ע"ה ושם מתחת גזר דין של ע' שהוא כי מן הגרון ולמטה שם מתפשטים הדיוקן הם ז"ת כל אחד כלול מעשר הוא ע' ושם יושבין שהקדרי גדולה של ע' שהקדרין ומה שנגזר שם יוצא מן הגרון של הפה כי כל גזירה הוא ת' מע' בחינות לו דין חזק סוד שם אלהי"ם לו דין הפה סוד שם אדנ"י לו לרחמים סוד שם הוי"ה והכ' הוי"ה אדנ"י מתיישרים ועשה משה שם של מ"ב כמודע כי שם של מ"ב הוא בזו"נ סו' הוי"ה אדנ"י והנה מ"ב פ"ו שהוא אלהי"ם שם לחותות בומ"ק שהם לחותות הפ"ה ומשם יוצא הדין כפי אחר נגזר עליו ולכן אחר פסוק ראשון שהוא רומז לע' ראשונות לנו לומרים רבש"ע וכוונתינו להמשיך אור ג' הויו"ת שברישא דת"ת שהם י"ב תיקוני דרישא י"ב מיותרת שהם י"ב לחותות שם ג' הויו"ת והכולל להמתיק הב' אלהי"ם שבגרון ויתפוק הדין ויהפך מדין לרחמים י"ב הוי"ת בני' אלי"ם ואלמלא ותחיינו והנה הב"ד הב' הוא ברת"ת זו"נ שהם מתלבשין ג' מוחין דאו"א והנה זו"נ כל ת' בסוד עשר הרי כ' וג' מוחין הם ב"ד של כ"ג והנה כבר נודע שברת' זו"נ שם הוא יסוד ביכה הנקרא פומ' ממלא דברכין כמו שביארתי זה בחיבורי שבה"ע ומזה יוצא הגזירה כי ביסוד ביכה שם יש ה' גבורות שהם סוד ה' לחותות אלהי"ם ולכן אחר פסוק שני אנו אומרים פעם ב' רבש"ע לבטל הגזירה מע"ד ב' ע"י ה' יודי"ן שים בפ' ב' הרומזים לה' אספדים למתק ה"ג שבפ"ה שהוא יסוד ביכה והנה ב"ד הג' הוא בהי"ו של ז"ת המתלבשים במטטרו"ן שנקרא הדיוקן לגבי מעלה כמבואר בחיבורי הכ"ל והם סוד של ג' הדיוקנים סוד הי"ו ושם הוא ב"ד שלמע' ומתחורי הי"ו עומדת המל' הנקרא' ג"כ פה כנודע ושם יש פ"ר גבורות הם ה"ג מלמ"ך ולכן אחר פסוק ג' אנו משלשין לומר רבש"ע למתק הה"ג מלמ"ך גם ע"י ה"ת הנרמזים בה' יודי"ן שים בפסוק ג' הרומז ג"כ לה"ת המתפשטין בהי"ו ואז אנו מוזרין למתק הג' אלהים שבגרון ע"י ג' הויו"ת שים בב' פסוקים אלו ויכוין בר"ת של ו"יהם ל"ך ש"לום שהם גי' ג' הויו"ת סוד מל"ם וגי' אלהי"ם שכולם הם גי' של"ו וכיון שנמתקו למעלה בברכם אזי כולם מתהפכים לטובה וכל הג' ב"ד מסכימין לטובה :

כוונה בקיאור

ברכה זו היא נגד חסדים המגולים היוצאים מן יסוד חי' וכנכנסים ביסוד ז"ת ומשם מתירים לכל קו החמצעי לנוקבא עד שתתירי' בכל ו"ת ויורד הטיבה שהוא סוד שם יו"ד ה"י וי"ו ה"י מדע' דז"ת הנתון בתוך יסוד תיסוד הנקרא שלום ליסוד ז"ת הנקרא ג"כ שלום וכנגדו עולה שפת חודם סוד מ"ש גבורת מיסוד נוקבא סוד אלהים הנרמז בר"ת של ה"מברך ת"ת ע"מו י"שראל ושפת חמד דזכורא הוא סוד מי"ם ושפת גבורה הוא סוד ת"ש ושומים שלום ביניהם ע"י יסוד ז"ת שהוא

שים שָׁלוֹם הנכנסת יסוד דזכורא **טוֹבָה** הוד

וּבְרָכָה נצח **חֵן** גבורה **וָחֶסֶד** גדולה

וְרַחֲמִים ת"ת **וְחַיִּים** יסוד ביכה **וְשָׁלוֹם** יסוד

מלכות **עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל**

בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ

ע"פ נהורין **כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יהוה**

אֱלֹהֵינוּ

תפילת האצלות

אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

ג עמ"ת

בספר חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וגזירות טובות ישועה ונחמות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום:

יהוה אהיה יהוה אדני

י ה ו ה

ברוך הוא ברוך שמו

בָּרוּךְ אַתָּה יהוה הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם: אָמֵן יְאַהֲדוּנָהִי

ב' שלום פי' ב' יסוד' דוז"ק מזדווגי' יחד בסוד שילו' ב' שמות יהדוה"י ונעשה שלום ביניהם:

כתיב וידעת היום והשבות אל לבבך כי יהו"ה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ולך אמת שלים והענין הוא כי כבר נודע כי בהסתעפות היסוד דזכרין להזווג בנוקבא מיד בדבוג ו' מתעוררים ב' מוחין להוריד סוד טפת חמד הכלולים מן ה' חסדים והוא סוד טפת הזרעת ויורד מן הדעת דז"ק אשר יסוד ימיני נתון בתוכו כנודע ויורד דרך ח"י חוליות הסדרה אל היסוד והוא סוד הוי"ה ד' חוליות ובכולל בחוזה טפת לובן וכל החיברים הנותנים כח אל הטפה בסוד הכתוב ישים כעבור לרוץ תורת מקלה השמים מולגן וחקופתו על קלוסה ולין נסחר מחשתו כמבואר בזוהר וסם סוד ז' היכלין דזכרין שכולם מכינים עלמם להזווג בו' היכלין דנוקבא ואז מיד הנוקבא מעלה מ"נ נגד מ"ד ועולים ז' היכלות דנוקבא להתחבר בז' היכלין דזכרין וכללין היכלין מתלין בהיכלין עלאין והנה מ"נ דנוקבא הם סוד ה"ב והם סוד ה' אותיות אלהי"ם ומתחברים יחד ב' שמות הוי"ה אלהי"ם ונעשה שמן שלים סוד מעבור יצ"ק והנה שמנו שפה יורד השמים שלין עפיים עולים כנגדו מן התהום והסוד כי הנוקבא נקרא תהום וכשהיא מעלה מ"נ חזי עולין ז' היכלין דילה למעלה וגם ז' היכלין דבריאה כי בהתכללות הב"ע בי"פ לא נכיברים י"ע רק בריאה לבד הרי הם שבה ושבעה מוקומות והם ב"פ ז' היכלין שעולין נגד ז' היכלין דזכרין והנה בריאה הוא סוד עולם הכסא כנודע הכס"א נגני' אלהי"ם ומתחבר עם הוי"ה ודא בכללא ובפרעא כי אין לך שילוב ב' שמות הרומז ליחוד המאורת שיורד על כלילות כל העולמות רק שילוב ב' שמות אלו של הוי"ה אלהי"ם כנ"ל ולכן בברכה ו' שהיא שים שלום סוד הכסא השערה ביסוד נוקבא לריך לכוין בחתימת הברכה נוכרך שם הוי"ה שהיא סוד טפת החסד הכולל ה' חסדים היורד מן הדעת אל היסוד ויורדים ז' היכלין דזכרין להתחבר בנוקבא ובמרך ה"מברך ת"ת ע"מו י"שרא"ל תכוין בר"ת שהוא אלהי"ם סוד טפת חומש מ"ב דנוקבא העולים נגד מ"ד ועולים ז' היכלין דנוקבא וגם ז' היכלין דבריאה סוד אלהי"ם ומתחברים יחד ב' יסודות שהם ב' שלומים והנו במרך בשלום פי' ב' שלום ואז תכוין בשילוב ב' שמות הוי"ה אדנ"י ונעשה שלום ג' גם ב' שלומים מלבושים מלבוש הכוונה כי אחר שבא עת הזווג אזי היכלין דבריאה שהם סוד ז' נערות שלה מפפרדים ממנה ואחרחים למעלה כי אין דרך מרן להיותם שם בעת הזווג אמנם הם נעשים סוד מלבוש זמכמה כחני גוזן עגולה אל נוקבא דאצי' ומשפיע אותה אלה שמתכללו בהם החלונים ויהנו מאור היולא מן הזווג ולכן במלת בשלום אין לכוין עוד בשילוב הוי"ה אלהי"ם הרומז לחיבור היכלות דבריאה בחילולת כי כבר נתרחקו רק עתה הכוונה רק לשילוב ב' שמות הוי"ה אדנ"י סוד ויו"ד ו' ונוקבים:

הנה לבאר לך הענין ביותר ביאור הוא כי יש ג' בחי' לז"ת והם ג' שילובי ב' שמות הלו' שילו"ב ב' שמות הוי"ה אלהי"ם ב' שילוב ב' שמות הוי"ה אלהי"ם ג' שילוב ב' שמות הוי"ה אדנ"י והוא כי מחלה היניה נותנת המוחין בראש ז"ת הוא סוד הכתר דעתה ז"ת והנה ביסוד ביה הוא סוד אלהי"ם כמוהו ובדעתה ז"ת הוא סוד הוי"ה כמוהו הרי שילוב הראשון הוי"ה אלהי"ם והנה ביה כוללותו בכריעות ובזקיפות דעמידה עד עתה כמ"ש לעיל במקומו אלה"ם עמידות לחה שהיא סוד הדינין כמוהו והיא סוד שם אלהים במקום מ"ג ושלים ח"ת שלמעלה דז"ק שהם עמידות לחה שהיא סוד הדינין כמוהו והיא סוד שם אלהים

ומזדווג הז"ת הוק בבחי' ישראל עם נוקבא והנה הז"ת סוד הוי"ה ונוקבא סוד אלהים הרי שילוב הב' הוי"ה אלהי"ם עם"כ יורדין האורות העומדין למעלה במקום נה"י שסם עמידת רחל סוד סם מרכי"י וזן ים זווג ז"ת בבחי' יעקב ורחל ויעקב בסוד הוי"ה ורחל סוד מרכי"י הרי שילוב הנ' הוק הוי"ה מרכי"י ואל מתקשה בעיניך לדעת ולומר הרי כבר נתבאר כי בחפץ' שחריים אין זיווג רק זיווג יעקב ורחל ולא זיווג ישראל ולוקה כי זה הוק זיווג לילה זה היום קושיא כי עיקור המוחין שמקבלין יעקב ורחל לצורך זיווג שלהם הוק בז מהתרת ז"ת לאחר שיש לו זיווג לעצמו בב' בחי' הנ"ל וזה לא נמצא בזיווג ישראל ולוקה ולא לזיווג יעקב ורחל רק הוק זווג ז"ת עצמו בב' בחי' ומהתרה זו מקבלין מוחין יעקב ורחל ונמצא עיקור הזיווג ליעקב ורחל בשחריים כי עיקור המוחין יורדין להם לצורך ישראל ולוקה שם יורדין רק דרך העברה בעלמא ובלילה שאין יורדין המוחין למטה בחקוק יעקב ורחל רק מתעכבים למעלה במקום ישראל ולוקה לכן עיקור הזיווג נקרא בשם ישראל ולוקה והבן כ"ז ·

בזוהר כד מתחברים מלכא ומטרוניתא מה דלתא בעי מלכא ויתנו לך מן מלכא ומטרוניתא וע"ד תיתמי בעת רצון עיניכי ·

אלהי נצור לשוני מרע ר"ת בני ק"ך ושפתי מדבר מרמה ר"ת בני' אלהים שע"י לשון הרע פוגם בק"ן לירופי אלהים ולמקללי **נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה · **פתח לבי בתורתיך** ר"ת בני' יצ"ק והוק מסוגל לזכירה **ובמצותיך תרדוף נפשי** וכל **החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם** וקלקל **מחשבותם עשה למען שמך** סם ס"ן **עשה למען תורתך** סם ס"ג **עשה למען קדושתך** סם ע"ב **למען יחלצון ידידיך** ר"ת בני' סם קדוש י"י סם ח' משמות ע"ב והוק מסוגל להעלות הכינוים קדושות מס"ח של הקדושה וכל הכינוים ז' מלכים שנפלו בקליפה מה שלח לחדו"א שבעשיה לרצון **אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי** :

יהיו זה ג"כ בני' ח"ל רומז לח"ל הוי"ה שבעשיה לרצון אמרי פי ר"ת אלה"ק בני' ח"ל שד"י במילואין רומז לח"ל שדי שכבריאה לקשור כולם בתפילות ע"י הוי"ה שהוא לוחי ונגלי ויש בפסוק זה עשרה תיבות נגד י"ס דתפילות וכל תיבה יש בתוכ' אלות תיבת לרצון שתין בו ' הרי ט' יודי"ן רומזים לע' יודי"ן שיש בד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה כ"ן המתורים בכל הד' עולמו' כמודע גם ר"ת של ל"מען י"מלטן י"דידיך ה"ושיעה י"מיך ו"עניני בני' יהו"ה יו"ד ה"ין ו"ן ה"ן גם ס"ת של למען יחלצון ידידך הושיעה ימינך ועננו יהי בי' ב"פ ב"ן ע"ה גם ר"ת של ל"מען י"מלטן י"דידיך ה"ושיעה י"מיך בי' תרכ"י עניני בני' קפ"ו שם הוי"ה בהכה' י' פ' י' ה' פ' ה' ו' פ' ו' ה' פ' ה' בני' קפ"ו קו"ף שמו של הקב"ה הושיעה הוי"ה ס"ע ב"פ ח"ל במילוי בי' ס"ע ימי"ך בני' ק"ל בני' ה' הוי"ות ה' מסדים גם ידידך בני' **בַּדְּבָךְ** בסוד הכתוב ומתי כדבר שמתיך ועשה חיל באלהי"ם בעשה חי"ל והוק יכוס לרימו כי ס"ת למען יחלצון ידידך בני' ק"ך לרופי אלהי"ם ופוסע ג' פסיעות להרמיק עצמו מן הזווגים דרך כבוד פסיעה ח' מחלילות לבריאה פסיעה ב' מבריאה ליצירה פסיעה ג' מיצירה לעשיה ולא ירמיב הפסיעה בפסיעה ח' שוחה לימין ב' לשמאל ג' לממע ואחר שפסע ג' פסיעות ישחה ג"פ כעבד המוטל פרם מרבו ויוצא לאחוריו ושוב לפניו ח' כשמאלו שהוא ימין הכניעה ב' לימינו ג' לממע ויאמר פסוק יהיו כמוך לפני רוח ומלאך ה' דוחה ר"ת בני' פ"ר בני' סגלפו"ן שר היע"ר ס"ת בני' קד"ס פ"ר קד"ס בני' כד"ת והוא שם קדו' החקו' במילואו של משי' והוק בני' משי"ח ב"ן דו"ד והוק מסוגל להבדי' המילואים מן התפלה ·

עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן ·

שער הסליחות ונפילת אפים :

שר"ת תהלה סוד הסליחות וי"ג מדות שלנו תומרים לחר מזרח העמידה צריך לחתה לדעת שמה שאמרנו למעלה שע"י כוונת ברכת כהנים נעשה י"ג תיקוני'דיקנא ז"ת כמו בח"ת לין כוונתינו שהד' תיקוני עילאין שהיו חסדים ז"ת כשלנו לגמרי ע"י כוונת ברכת כהנים כי עדיין לא נתישבו שם רק הם מתיחים בו מרחוק וכדי שישלמו לגמרי ויתישב ז"ת צריך עוד תיקון גדול וכוונה מיוחדת והוק נעשה ע"י כוונת הי"ג מדות שאנו תומרים בסליחות כמ"ש לפניהם הע תוך ושמע תמרתי ·

הנה כבר נתבאר כי בתפלת העמידה דלתם ככנסים ז"ת המוחין דקיום' פנימי' ומקיפי' ומוחין פנימי' דלתא ועדיין יעקב ורחל בב"ה ז"ת ובחזרת העמידה תמו מעלין ליעקב ורחל למעלה במקום סג"ת וכוונת ברכת כהנים ככנסים בו גם המקיפים דלתא ונחבאר סנר כי בברכת שים שלום נמשך הטפה מן

שער הסליחות ונפילת אפים

והנה מתחלה היו בז"ת רק ג' מוחין לפי שהמלכות בג' כלים של נה"י דחיזה"ת ואז הב' מוחין שהם עטרה לחסד ועטרה לגבורה נחשבים למוח ג' כי הם ג' פעמים ג' שהם ט' ומזה נתהוו ט' תיקוני דיקנא דז"ת כנודע שתיקוני דיקנא הוא מהמוחין כמבואר בחבורי הכ"ל שכל בחי' שערות הן דריסת הן דדיקנא הכל הן מהמוחין והנה עתה ג"כ מורה הטפה מן היסוד דז"ת ליסוד דימה ונתרבו שם השורר, ונתקלקלו המחיצות של יסוד הציור המיון מים המתרבים בכלי שמקלקלים המחיצות וז כתיב ונכבש הר הזיתים שהוא סוד יסוד הציור שנכבש למטה ושם נעשו מב' מוחין שהיו ציור חיה, שהם חו"ב שהיו עד כאן מוח ג' מחמת הלעגלים בכלי עתה נעשו ב' מוחין נמורים והרי הם ד' מוחין ווה גורם להיות עוד ד' תיקוני דז"ת לדיקנא דיליה לך עתה כח ללמח ולבקוע גופא דז"ת להתייסב בדיקנא דז"ת לך נתייסבו ע"י קיבי דשערי דת"ת כמ"ש לפניך :

הנה כבר נתבאר שם בדרך הקריך י"ג חוורתא היינו סוד ג' הויו"ת שהם י"ב תותיות והכולל הוא י"ג וב' הו"ו"ת עתידים דרך הפנים אין כוונתינו שהחוורתי שהם סוד השערות דריסת דת"ת דת"ת דריסת דיליה תמיד להאיר בז"ת שהחוורתי שהם מאירים לו"ת והנה הם ח' חוורתי המעלעל והאיר יורד מבוקין להיות מסבירים בעיבא דקיחא דיליה ומאיר בי"ג תיקוני דיקנא דיליה ומשם מאירים לו"ת והנה הם ח' חוורתי והכולל הוא ט' וכם מאירים בט' תיקוני דיקנא דז"ת וד' חוורתי דריסת יורדים ממח מחחורי ומגיעים עד מחורי ריסת דז"ת כמבואר בחירת ושם עומדת להה ומאיר בה המרה בדולה והד' חוורתי אלו הם הם הוי"ה ס' מן ג' הויו"ת דריסת דיליה והנה עתה לחר שחורה הטפה ליסוד הציור שמקומה נגד מקום עומדת להה מחחורי ז"ת שעד עתה לא היו יכולים הד' חוורתי להאיר בז"ת עלמה כי להה מפסקת ובועלת המרה ו לעלמה ולח"ו כתיב לכי תעגיר כל עוכי על פניך שה רומז ללהה שעברה מחחורי ז"ת ובהה לפניו ומחיחדת עם ז"ת ובהה לפניו ומחיחד עם ז"ת ואז נעשה סוד עיבו"ר שהוא סוד ע"ב הי"ו שהוא טפה דשונה הי"ו יעפה שניה ע"ב כ"ל ואז וקרחתי בשם ה' לפניך היינו שנמשכו הד' חיוורתי שהוא סוד הוי"ה ב' דריסת הכ"ל לחון המשכה בסוד וקרא זה אל זה ואז נתוספו בדיקנא דיליה ואז ניתוספו לו ד' תיקונים דיקנא ואהו וקרחתי עם חורת הד' מוחין שנמשכים לחון ומחירים בדיקנא דיליה ואז ניתוספו לו ד' תיקונים דיקנא ואהו וקרחתי בשם ה' לפניך לפניך דיוקא שנמשכים מן החוור אל הפנים ומיד ויעבור ה' על פניו כמ"ש לפניך :

והנה בי"ג תיקוני דיקנא דז"ת יש בהם ג"ת ב' הויו"ת כמבואר והנה ט תיקונים תחתין דדיקנא דת"ת הם ב' הויו"ת והכולל הם מחירים בט' תיקוני דיקנא דז"ת וגם מחירים בהם ט' תיקונים תחתין דחוורתא דריסת דת"ת ב"כ נחירין בחותן ט' תיקוני דיקנא דז"ת ואם כן הט' תיקונים יש להם המרה מן ט' תחתין יותר מחירין מד' תיקוני עילמין שהמכופו עתה בדיקנא דז"ת כי הט' תיקונים יש להם המרה מן ט' היקוני דיקנא דת"ת וגם מן ט' תיקוני דחוורתא דריסת מיוחדים דרך פנים בלי התלבשות והד' תיקוני עלמין דיקנא דז"ת אין להם המרה רק מן ד' חוורתי שמחחורי ומחירים דרך התלבשות בגופא דז"ת ולכן הד' חוורתי דמחחוריו שהחייסבו עתה בד' תיקוני עלמין דז"ת קורחים ומוסכים לעלמו הד' היקונים נילמין

שער הסליחות ונפילת אפים

עילאין דדיקנא ר"ת כדי שיזיר נ"ב בד' תיקוני עילאין ז"ת ואז נחתקן הדיקנא זו"ת בי"ג תיקוני בחילופין וזהו מ"ש ויעבור יהוה על פניו פי' שהד' מוחין שהיו בפנימיות ו"ת שהם סוד ע"ב ר"ץ כנ"ל שהוא יעביר וגם יהוה שהוא ד' חורתי שבאחורי ו"ת בתו לפניהם ונתייחבו בד' תיקוני עילאין דדיקנא זו"ת ויקרא יזו"ה יהו"ה פי' ויקרא יהוה שם ד' חוורתא שנתייחבו בו"ת קדמאי לד' תיקוני דיקנא עלאה ר"ת שהוא סוד ד' אותיות הוי"ה נ"ב בזיזיו נ"ב בד' תיקוני חלו ולכן פסוק טעמא בין ה' ה' כי החזר ה ת שנתייחבו בו"ת והא' של ת"ת בכ"ל ואז נשלם דיקנא זו"ת בי"ג תיקוני כמו ו"ת ואיל אל רחום וחנון וגו' שהם כי"ג מדות שהם עלמא הי"ג מדות שהם הי"ג תיקונים כמ"ש במקומו ודי בזה :

ועוד יזן נעויה לבאר לך עוד כלל גדול והוא כי על פי הדוד בזוהר מבנה ללאה בשם ביכה הכוונה הוא כי כבר נתבאר בהקדמה ובחיבורי שבה"ע שלאה היכה פרנוף שהם ממש רק האחד בעלמא ולעורך הזיווג אין לה יסוד והביניה שיסודה עומדת נגד מקום עמידת לאה כאשר נתבאר בחור ביסוד ה' כמ"ש לעיל יוצא יסוד שלה עם החורת שילפים ובוקעים בפני ו"ת ומזה נעשה יסוד ממש ללאה לעורך הזיווג ו"ב יסוד ללאה היה יסוד ביכה עמם ו"ם בזוהר אימא עלאה קוויפת מלאה לברתא כי מנא היה כלי המוד שמשלמת ללאה בתא וזה חבין לון ים נ"ב ווג ישראל ול לאה גם בשחרית וזהו מעולה מזיווג יעקב וזהל כי היה מזדווג עם יסוד ביכה ממ"ש ודי בזה :

אחר חורת העמידה יאמר קדושי בפרטות עם הקהל ואף שהם חעלים שאין בי מעשם הערבות שאפשי זה מומרים בלשון רבים וכוונת קדושי הוא מעשם וכשהש העטיר עליו שת כל עוטותיהם שהוא כוטל חלקו וכוליך לו ולא יהערב זר בשמחתה בעת הזיווג ועל כל מלה של לשמנו וכו' יכה בשברוף ימינו במקום החוה והכוונה כי בעונת הדשם המחברים מן החוה דו"ת ולמעה מוזרים להכניף במקו' המקום ועתה מכה בימינו בה' להשבעות הרומזים לה"ח להעניע לותם מן המקום הסחום ויתקבלו במקום הלב וממנה למטה ויוריד דמעות ויכון שהזיווג נתחקן ע"פ ת"ב נתקן מה שפגם בכל הכ"ב חותיות :

כתיב את האלהים ירח שלח תעבור על שם"ה ל"ת שהם נגד שם"ה נידים ואת מלותיו שעור אלו רמ"ח מלות עשה נגד רמ"ח איברים כיצה כל האדם הוא אדם העליון ז"ת שבהיכם יחד נקראו תר"ם נגי' הוי"ה חו"ה והם כוללים כל התרי"ג מלות הכלולים בכ"ב חותיות הממלאים בי' הדברות הכוללים כל התרי"ג מלות ועד שם מגי' הפגם שהם סוד ו"ה שים לחיזוק לחילופים בסוד ו"ת ידיעו עזי' ואף שנמלא בכתבי האר"י ז"ל בסוד הויזוי שכתו' ז"ל שם פגמתי בחות י' של הוי"ה הפי' כי גם בזו"ב יש כל הוי"ה כפרטות וזה הסוי"ה מגיע הפגם אבל בכללות הוה"ו מכולל כל ה' פרלופין סיינו י' חכמה קולו של י' כתר ה' ביכה ו' ת"ת ה' מלכות זה ההוי"ה אינו מגיע הפגם רק בו"ה שבהם סוד הכ"ב חותיות וכן נתקן הויזוי עפ"י ת"ב :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפילתינו ואל תתעלם מתחנתינו שאין אנו עזי פנים וקשי עורף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקי' אנחנו ולא חטאנו אבל אבותינו ואנחנו חטאנו :

אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי העוינו והרשענו זדנו חמסנו טפלנו שקר ומרמה יעצנו רע כזבנו לצנו מרדנו ניאצנו סררנו עוינו פשענו צררנו קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו תעתענו : סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו ואתה צדיק עד כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

אל ארך אפים ובעל הרחמים נקראת : ודרך תשובה הורית גדולת רחמיך וחסדיך תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיך : תפן אלינו ברחמים כי אתה בעל הרחמים בתחנון ובתפלה פניך נקדם כהודעת לעיניו מקדם מחרון אפך שוב כמו בתורתיך כתוב ובצל כנפיך נחסה ינתלונן כיום וירד יהוה בענן תעבור על פשע ותמחה אשם כיום ויתיצב עמ שכ: תאזין שוועתינו והקשיב מנו מאמר כיום ויקרא בשם יהוה ושם נאמר :

וַיַּעֲבֹר	יְהוָה	עַל פָּנָיו	וַיִּקְרָא
יעבור סוד עיבו"ר והוא הוי"ה זו הם סוד ד' הד' חיוורתי שהיו הוי"ה זו של ד' חיוורתי			
סוד העבר' ללאה מאחורי חיוורתי דדיקנא דו"ת מאחוריו נתייחבו בדיקנ' זו"ת			
ז"ת לפניו לעורך זיווג המוטפים מאחוריו לפניו בדיקנ' זו"ת קודמים להוי"ה שהם			
ועיבו'	עד	הוי"ה	

שער הסליחות ונפילת אפים

וציצו גם יעבור סוד ע"ב עד ריפח דו"ק הוי"ה על פני"י שהוק בד' תיקונים
רי"ו סוד טפה דמשוקה עומדים מלחוריו בני' לחורייס של עלמין דמ"ק שיחידו
ושפה שכייה שע"י נעצו דו"ק על פכין הוי"ה בני' ע"ג הד' תיקונים עלמין
ד' מוחין ונכלמו ד' להסלי' לו תיקוני ולחורייס של דדיקנא דו"ק :
תיקוני דיקנא דו"ק : דיקנא ונעצו י"ג אלהי"ם בני' ר' :
תיקונים :

(ונעצור יהוה בני' שדי)

יהוה מצפין

קדמאה שלים והם סוד הד' חיוורתי דלחורי ריפח. דמ"ק ומתהפך לשחורות מלפן בני' אלהי"ם
בעלוי יודי"ן :

יהוה מצפין

בתראה שלים והם סוד ד' תיקונים עלמין דדיקנא דמ"ק והם ג' הוי"ת העומדים בג' פתוח הרחם והנה פתח בני' אלהי"ם לך
בע"ק כתי' ליז אלהי"ם עמדי ולכן הוא מלפן :

כבר נודע כי בריפח דמ"ק יש ג' מוחין שהם כתר חכמה ומהם יונקים החדה לי"ג תיקוני דיקנא בסוד פנימי ומקיף וכתר וחכמה כל אחד יש בו י' ספירות לפיכך אבל חיסר מחבלים להאיר
בדיקנא רק בנגי"ת דאלהי"ם ובנ"ת דה' דכתר :

י	ה	ו	ה			י	ה	ו	ה
א	א	א	א	ואזיך לכוין בשלו ג' הויות		א	א	א	א
א	א	ו	א	שמכל אות של כל הוי"ה יונק		א	א	ו	א
א	ה	א	א			א	ה	א	א
א	ה	ו	א	שם מלא לכתוב כל שם מהם		א	ה	ו	א
א	ה	ה	א			א	ה	ה	א
א	ו	א	א	כל אות ואות ומתיחד בכל		א	ו	א	א
א	ו	ו	א			א	ו	ו	א
א	ו	ה	א	הי"ג מדות :		א	ו	ה	א
א	ה	א	א			א	ה	א	א
א	ה	ו	א			א	ה	ו	א
א	ה	ה	א			א	ה	ה	א
א	ו	א	א			א	ו	א	א
א	ו	ו	א			א	ו	ו	א
א	ו	ה	א			א	ו	ה	א

אורות פנימים מקיפים

א אל מערות הממוכים לפתח הרחם (בינה דחכמה) (מלכות דחכמה) שם מ"ל הוה בני'
פתוח הזקן ומקבלים מן ג' מ"ל של ג' אלהי"ם שבג' ך פתוח הרח' הרי ד"פ מ"ל בני' קדק"ד
כי כל מ"ל מ' ניזר יוי כזה א ושל כ"ו כ

ב רחום מערות שבל השפה (חסד דחכמה) (יסוד דחכמה) מחוריים של הוי"ה הוה ע"ב
ומחוריים של מ"ה הוה ק"ל ושם מ"ל בניזר הכ"ל שהוק בני' כ"ב ע"ה בני' רחו"ם

אורות פנימים מקיפים

ג וחנון מרחי דחמו' חוטמ' והוק פנוי מבערו' (גבורה דחכמה) והנר"ן בני' ק"ך
ועם התותיות והכולל בני' ב"פ מ"ב היולד מב' אמות ע"ב ס"ג מ"ה כידוע בסוד הקדיש

ד ארך שפודות בעל שפה כחתחוכה (ת"ת דחכמה) (נלח דחכמה) תר"ך דומו לרכ"ת
נהורין שבוקה מ"ת מן ס"ע כאודין וע"ה בני' דכ"ב כתנין ב' פעמים תל"ק והם ב' אלפי"ן
מן כ' מ"ל שבפתות

ה אפים תרחץ דבפלכות דיקנא (נלח דחכמה) (ת"ת דחכמה) אהי"ה ביודי"ן ע"ה בני'
קמ"ב תסיר שם מ"ל נשאר בני' אפי"ם גם אהי"ה בהפי"ן ע"ה בנימטריות קנ"ב תסיר
הסדרים ישאר אפי"ם

ו ורב חסד מערות שבמרחב הלחי (הוד דחכמה) (גבורה דחכמה) סוד הו' הו' הוק הת"ת
ורוכב על ע"ב ק"ל ונוטה כלפי חסד וזהו ור"ב חס"ד ר"ב בני' ע"ב ק"ל ור"ב חסד בני'

ואמת

ז **ואמת** טרין תפוחין קדישין (יסוד דחכמה) (חסד דחכמה) תהי"ה פ' תהי"ה בגימט' תמ"ת גס ז"פ ק"ג בגי' תמ"ת כי הוא תיקון ז' בתרין תפוחין ג' בימין וג' בשמאל וה' בחוטם גי' ק"ג

ח **נוצר חסד** לד הוקן הגללה (מלכות דחכמה עם חס' דכת') (גיל' דחכמה עם יסוד דכת') ימלא עי' לתי' ממנו תחורים של ע"ב הוא קס"ד ובסי ה ביודי"ן הוא קס"ח שהיכם בגי' רלון שהוא חבא ויוק נול"ד עם סס ע"ב עלמו הוא נול"ד חס"ד ·

ט **לאלפים** שערות קטנות בין הגדולים (גבורה דכתר) (הוד דכתר) תיקון זה הוא גבור"ה והו"ד שהיכם דיוקם ולמעלה מלד הדין הם ד' דודות חבל כלן שסס י"ב מלות דחמים ת"ק פעמים ד' הוא תלפי"ם :

י **נושא עון** שערות שעל הגרון (ח"ת דכתר) (נלח דכתר) ת"ל תדכ"י בגי' ת"ל תלהי"ם במילוי יודי"ן בגי' כוס"ת עון עם ב' תיבות שהיכ"ה עם ת"ל תדכ"י בגי' כוס"ת עון :

יא **ופשיע** שערות דחליון בסיקולד דעיבורת (נלח דכתר) (ת"ת דכתר) שם תהי"ה במלוי יודי"ן ותלפי"ן והסי"ן ע"ה נימטרת ופסע

יב **וחטאה** פומת דחפני מסערות (הוד דכתר) (גבורה דכתר) שם תדכ"י במילוי דמילוי ים הוא ד"ל חוחיות כמנין וחטאה עם החוחיות

יג **ונקה** לד הוקן כלפי נרון והוא מבוסה (יסוד דכתר) (חסד דכתר) שם תהי"ה במילוי יודי"ן שהוא מזלא תתאי ממנו יסוד לימת הוא כמנין ונק"ה יוקף לימת

וסלחת לעוונינו ולחטאתינו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי אתה **יהוה** טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך ·

לחר י"ג מדות שהם כנגד כל הסליחות הן הוא זיוג יעקב ורחל ולריך להעלות מ"ג של רחל מבירודי הנילולין של רפ"ח נילולים שנפלו בקליפות ללורך עיבור שהוא בגי' רפ"ח ולריך למשוך עלמו למיתה סוד הקליפה להוליא מהם הנילולים ויעלו בסוד מ"ג והוא סוד נפילת אפים כאים שנופל מלידת רמח לבירת עמיקתא ויסוד על זרוע ולף של יד ויאמר בכוונה רבה

אליך יהוה נפש"י (גי' מ"ת) אשא : **אלהי בך** בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי :

הוי"ה זו הכוון במלוי הסי"ן בגי' ב"ן ור"ח של ל"ליך כ"פפי ל"שא בגי' ב"ן אלה"י גי' מ"ן ב"ך ב"טחתי ל"ע ל"בושה גי' ו' הרי ב"ן ג' והם גבורת ממותקים ושתה היא מקבלת המ"ג ללורך בחי' הנפסות לפי שמוסר הזה הוא סוד מסירת נפשו למקום המוח כעלם לות ו' שהוא חיי"ם :

גם כל קויך לא יבושו יבושו הבוגדים ריקם **דרכיך** יהוה הודיעני אורחותיך למדני : **הדריכני** באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קוינו כל היום : זכור רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה · **חטאת** נעורי ופשעי אל תזכור כחסדך זכור לי אתה למען טובך יהוה · טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך · ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו **כל** ארחות יהוה חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו : **למען** שמך יהוה וסלחת לעוונינו כי רב הוא : **מי** זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר : **נפשו** בטוב תלין וזרעו ירש ארץ · **סוד** יהוה ליראיו ובריתו להודיעם **עיני** תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי : **פנה** אלי וחנני כי יחיד ועני אני : **צרות** לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני : **ראה** עניי ועמלי ושא לכל חטאתי : (ר' זו במקום ק' ר' רומז לרשע) : **ראה** אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני : **שמרה** נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך : **תום** וישר יצרוני כי קויתך : **פדה** אלהים את ישראל מכל צרותיו : (והוא יפדה את ישראל מכל עוונותיו :

תכוין כי בזיווג זה הו"ק נוכן בחי' הנפש במלכות ללורך הנסמות

ואנחנו לא נדע מה נעשה כי **עליך** עינינו זכור רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך אל תזכור לנו עונות ראשוני'

מהר

שער הסליחות ונפילת אפים

מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז ברוגז רחם תזכור כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו עזרינו אלהי ישעינו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך ׃

(ר"ח של כל הפסוקים בני' אהי"ה הוי"ה אדנ"י) :

וביום ג' וה' שתו יושבין ג"כ שלמעלה מדבים בתחנה ואומרים והוא רחום ה' אלקי ישראל שומר ישראל ואומרים ל"פ ק"מ ומוליכין ס"ת כי ב"ה הם נגד עולם הילידה שהוא סוד ז"ן שהוא סוד ס"ת כמ"ש וקודם יגיעת ס"ת אומרים סליחות וחוזרים לומר י"ג מדות ויכינו לעשות ייחוד אני ליעקב ורחל והוא סוד ייחוד כפול כידוע סודו ׃

ביום ו מתחיל להתכונן מור השבת משעה ו' והילך עד שעה ט' אחר השבת בסוד תוספת שבת והם ל"ח שעות כמנין ח"ל שתו יושב על כסא רחמים :

ר"ת ס"ל כ"ם ר"חמים ו"מתנהג ב"חסידות הוא כרו"ב שיהפוך מצור לכרו"ב והוא סוד לימה עלאה שיושבת על ז"ן שנקרא כרוב והוא כסא רחמים :

אל מלך יושב על כסא רחמי' ומתנהג בחסידו' ומוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח לא כרעתם תגמול אל הורית לנו לומר שלש עשרה מדות וזכור לנו היום ברית שלש עשרה מדות כהודעת לעניו מקדם וכן כתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה : (ויעבור וכו' וסלחת וכו' כי אתה שומע וכו')

סליחה זו מיוסדת דרך מצב"ד סוד אור היסר הרומז לחכד ובכל אות ג' תיבות כי הוא מסולם מחב"ד והוא רומז לפסוק ויסע סיולא ממנו ע"ב שמות דרך יסר הרומז לחסד שכולל גם לגבורה וח"ת ולכן הוא מסולם :

אלהינו ואלהי אבותינו

אנשי אמנח אבדו **ב**אים בכח מעשיה' **ג**יבורים לעמוד בפרץ **ד**וחים את הגזירו' **ה**יו לנו למחסה ולחומה ביום זעם **ז**ועבים אף בלחשם : **ח**ימה עוצרים בשועם **ט**רם קראוך עניתם יודעים לעתר ולרצות **י**אב רחמת למענם **כ**א השיבותם ריקם **ל**רוב עוניו אברנום **מ**אספו מנו בחטאינו **נ**עו המה למנוחות **ע**זבו אותנו לאנחות **פ**סו גודרי פרץ **צ**ומתו משיבי חמה **ק**מו בפרץ **א**ין **ר**אוים לרצותך נאספו **ש**וטטנו בכל פנות **ת**רופה לא מצאנו שבנו אליך בבוש' פנים לשחריך אל בעת צרותינו ׃ (אל מלך יושב וכו' ויעבור וכו'

סליחה זו מיוסדת ע"פ תפר"ק סוד אור חוזר רומז אל הגבורה ורומז לפסוק ויבא פרעה לגבורה :

תמדנו מרעות תשש בחינו מצרות שמנו עד למאוד שפלנו עד עפר דחינו מדותינו רחום כי כן מדותיך קשה עורף היינו פשענו ומרינו צעקנו אליך בפינו אין שומע לנו פתלתול ועקש לבנו עליון רחמיך לא כלו ולא תמו חסדך סליחה עמך והנחם על הרעה לעמך ממה כלפי חסד עשה עמנו לא תשל' לנו כמעשנו כעת בצרה גדול' אנחנו יודע לעין כל כי אתה אהינו טובך וחסדיך תשפיע לנו חתום פי שמן מלהשטין עלינו זעום וגעור בו לבל ישטיננו ויעמוד מליץ יושר לצדקנו הוא יגיד ישרינו דרכיך רחום וחנון גלית לציר נאמן בבקשו אז מלפניך אמונתיך הודעת לנו : אל מלך

סליחה זו מיוסדת ע"פ ח"ת ב"ם סים בו יושר ומפרע רומז לת"ת הכלול מחסד ודין ורומז לפסוק ויט שהוא רומז לת"ת :

אל תעש עמנו כלה תאחז במשפט ידיך בבא תוכחה נגדינו שמינו מספרך אל תמח גשתך לחקור מוסר רחמיך יקדמו לרוגזך דלות מעשים בשורך קרב צדק מאליך הורינו בזעקנו אליך צו ישועתינו כמפגיע ותשב שבות אהלי תם פתחיו ראה כי שממו זכור נמת לא תשכח עדות מפי זרעו חותם תעודה

תתיר

תתיר סודך שים בלימורך טבור אגן הסהר נא אל יחסר המזג ׳ה דע אשר
ידעוך מגר אשר לא ידעוך כי תשוב בקרוב לבצרון אסירי התקוה ׳ אל מלך
(ואין צריך לחזור ולומר הוידוי)

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרו׳
והנגלות אתה יודע אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה
חופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך
ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתמחול לנו על כל חטאותינו
ותסלח לנו על כל עונותינו ותכפר לנו על פשעינו למען שמך יהוה וסלחת
לעוונינו כי רב הוא למען שמך יהוה תחיינו ובצדקתך תוציא מצרה נפשינו יהוה
צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך יהוה
הושיעה המלך יענינו ביום קראנו השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם ׳
אל מלך יושב וכו׳

צריך לומר והוא רחום מעומד והשומרו מיושב עובר על התקנה : כל התיבות שבסדר והוא רחום
כמנין רחמך עליך ככרמל רמ״ך בני תקכ״ו וכמנין **אכזרים אדני** עם ג׳ כוללים וסס מנין
ע״ב ס״ת מ״ה ב״ן קס״ו קכ״ו קמ״ג **לפיודי לפהודה** **לפאודא ודיאוי**
ודייו ודהוה והוא ודאאוא וכנה הוא מילוי אסי״ה
דיודי״ן דהסי״ן דאלפין והוא מילוי ע״ב ס״ת מ״ה ב״ן :

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ :
אַתָּה יְהוָה לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ
יהוה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ : אִם
עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה כְּמַעַן תִּוָּרֵא : לֹא כַחֲטָאֵנוּ
תַּעֲשֶׂה לָּנוּ וְלֹא כַּעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמֹל עָלֵינוּ : אִם עֲוֹנֵנוּ עָנוּ בָּנוּ יהוה עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ : זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יהוה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה : יַעֲנֵנוּ יהוה בְּיוֹם צָרָה
יְשַׂגְּבֵנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : יהוה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ : אָבִינוּ
מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : אֲדוֹנֵנוּ
אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵנוּ וּזְכָר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַע זְשִׁמְךָ :
וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶ־עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וַתַּעַשׂ
לְךָ שֵׁם כְּיוֹם הַזֶּה חָטָאנוּ רָשָׁעְנוּ : אֲדֹנָי כְּכָל צִדְקוֹתֶיךָ יָשָׁב נָא אַפְּךָ וַחֲמָתְךָ
מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר קָדְשֶׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ
לְחֶרְפָּה לְכָל סְבִיבוֹתֵינוּ : וְעַתָּה שְׁמַע אֶ־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תַּתַּעֲלֵם מִתְּחִנָּתוֹ
וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְמַעַן אֲדֹנָי :

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה יְזוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ
עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים : אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ
אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ : אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן הַרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה
וְקַבֵּץ נְפִיצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְהוָה
אלהינו

שער הסליחות ונפילת אפים

אֱלֹהֵינוּ : וְעַתָּה יהוה אָבִינוּ אַתָּה אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדְךָ כֻּלָּנוּ : הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שִׁמֶךָ צוּרֵנוּ מַלְּטֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ : חוּסָה יהוה עַל עַמֶּךָ וְאַל
תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֶרְפָּה לִמְשָׁל בָּם גּוֹיִם לָמָּה יֹאמְרוּ בָעַמִּים אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם : יָדַעְנוּ
כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בַּעֲדֵנוּ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעֵת צָרָה : יָדַעְנוּ כִּי
אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : בְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם
יהוה עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : חֲמוֹל עַל עַמְּךָ רַחֵם עַל נַחֲלָתְךָ חוּסָה נָא
בְּרוֹב רַחֲמֶיךָ חָנֵנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי לְךָ יהוה הַצְדָקָה עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת בְּכָל עֵת :
הַבֵּט נָא רַחֵם נָא עַל עַמְּךָ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ בְּרַחֲמֶיךָ רַבִּים יהוה אֱלֹהֵינוּ
חוּס וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֹאן מַרְעִיתֶךָ וְאַל יִמְשָׁל בָּנוּ קֶצֶף כִּי לְךָ עֵינֵינוּ
תְּלוּיוֹת הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיתֶךָ הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ בְּעֵת
צָרָה כִּי לְךָ יהוה הַיְשׁוּעָה בְךָ תּוֹחֲלָתֵנוּ אֱלוֹהַ סְלִיחוֹת אָנָּא סְלַח נָא אֵל טוֹב
וְסַלָּח כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה :
אָנָּא מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם זְכוֹר וְהַבֵּט לַבְּרִית בֵּין הַבְּתָרִים וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת
יָחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל : אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי שִׁמְךָ הַגָּדוֹל נִקְרָא
עָלֵינוּ עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת בְּכָל עֵת עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּהַסְדֶּךָ הַנּוֹן וְרַחוּם הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ
בְּעֵת צָרָה כִּי לְךָ יהוה הַיְשׁוּעָה : אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַהֲסֵנוּ אַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּרֹעַ
מַעֲלָלֵינוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יהוה וַחֲסָדֶיךָ וּכְרוֹב טוּבְךָ הוֹשִׁיעֵנוּ וַחֲמָל נָא עָלֵינוּ כִּי
אֵין לָנוּ אֱלוֹהַ אַחֵר מִבַּלְעָדֶךָ : צוּרֵנוּ אַל תַּעֲזְבֵנוּ יהוה אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּרְחַק
מִמֶּנּוּ כִּי נַפְשֵׁנוּ קְצָרָה מֵחֶרֶב וּמִשְׁבִּי וּמִדֶּבֶר וּמִמַּגֵּפָה וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ
כִּי לְךָ קִוִּינוּ וְאַל תַּכְלִימֵנוּ יהוה אֱלֹהֵינוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ בָּנוּ : וּזְכָר לָנוּ אֶת בְּרִית
אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ רְאֵה בְצָרוֹתֵינוּ וּשְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה :
אֵל רַחוּם וְחַנּוּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ כִּי אֵין כָּמוֹךָ יהוה אֱלֹהֵינוּ אָנָּא
יָשָׁא נָא פְּשָׁעֵינוּ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ אֵל חַי וְקַיָּם הַחֲסִין בְּכֹחַ חָסִיד
וְטוֹב עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ : כִּי אַתָּה הוּא יהוה אֱלֹהֵינוּ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמָלֵא רַחֲמִים
עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ שְׁמַע מַלְכֵּנוּ תְּפִילָּתֵנוּ וּמֵיד
אוֹיְבֵינוּ הַצִּילֵנוּ שְׁמַע מַלְכֵּנוּ תְּפִלָּתֵנוּ וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ : אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ
אַתָּה וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אַל תַּנְחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ וְאַל תַּטְשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ
וְאַל תִּשְׁפָּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה :
אֵין כָּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם יהוה אֱלֹהֵינוּ אֵין כָּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת
הוֹשִׁיעֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מֵרַעַשׁ וּמֵרוֹגֶז הַצִּילֵנוּ זְכוֹר לַעֲבָדֶךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וְלִיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קְשְׁיֵנוּ וְאֶל רִישְׁעֵנוּ וְאֶל חַטֹּאתֵינוּ וְעָוֹן מֵרִיבָה
אַפֶּךָ וְחֲמָתְךָ עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ : וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אַתָּה : כִּי בֶן

דַּרְכֶּךָ עֹשֶׂה חֶסֶד חָנֵם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : חוּסָה יהוה עַל עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעֲמֶךָ
וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ מַכַּת הַמַּגֵּפָה וּגְזֵרָה קָשֶׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : לְךָ יהוה הַצְּדָקָה
וְלָנוּ בּוּשֶׁת הַפָּנִים מַה נִּתְאוֹנֵן מַה נֹּאמַר מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ
וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים : אָנָּא יהוה הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יהוה הַצְלִיחָה נָּא : אָנָּא יהוה עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ : לְךָ יהוה חִכִּינוּ לְךָ יהוה
קִוִּינוּ לְךָ יהוה נִיחַל אַל תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ כִּי נֶאֱמוּ עַמִּים אָבְדָה תִקְוָתָם כָּל
בֶּרֶךְ וְכָל קוֹמָה לְךָ לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה :

הַפּוֹרֵחַ יָד בִּתְשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְהָלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרוֹב עֲצֵבוֹנֵנוּ
אַל תִּשְׁפָּחֵנוּ נֶצַח קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי חָסִינוּ בָךְ : אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אִם
אִם אֵין בָּנוּ צְדָקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים זְכֹר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְעִדּוּתֵינוּ בְּכָל
יוֹם יהוה אֶחָד הַבִּיטָה בַּעֲנִיֵּינוּ כִּי רַבּוּ מַכְאוֹבֵינוּ וְצָרוֹת לְבָבֵינוּ חוּסָה עָלֵינוּ
וְאַל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ : ◦ אֵל עוֹרְרָה גְבוּרָתֶךָ
וְקִנְאָתְךָ עַל אוֹיְבֶיךָ הֵם יֵבוֹשׁוּ וְיֵחַתּוּ מִגְּבוּרָתָם וְאַל יִמְעַטוּ לְפָנֶיךָ תְּלָאוֹתֵינוּ
מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיוֹם צָרָתֵינוּ וְאִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ לְמַעַנְךָ פְּעַל וְאַל תַּשְׁחִית
זֶרַע שְׁאֵרִיתֵנוּ וְחוֹן אוֹם כִּי לְךָ מְיַחֲלוֹת עֵינֵנוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה
וְזָכוֹר עַם הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יהוה אֱלֹהֵינוּ
יהוה אֶחָד :

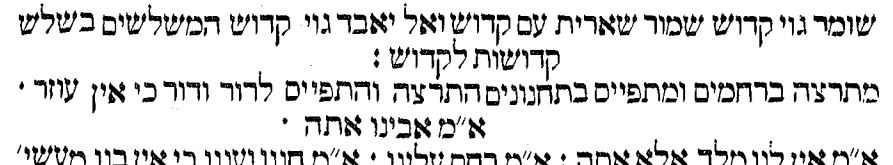
יהוה אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך :
הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס בגוים נחשבנו כצאן למטבח יובל להרוג
ולאבד ולמכה ולחרפה :
ובכל זאת שמך לא שכחנו נא אל תשכחנו ׃ (יהוה אלהי ישראל)
זרים אומרים אין תוחלת ותקוה חון אום לשמך מקוה טהור ישועתינו קרבה
יגענו ולא הונח לנו רחמיך יכבשו את כעסך מעלינו ׃
אנא שוב מחרונך ורחם סגולה אשר בחרת (יהוה אלהי ישראל)
חוסה יהוה עלינו ברחמך ואל תתננו בידי אכזרים למה יאמרו הגוים איה נא
אלהיהם למענך עשה עמנו חסד ואל תאחר :
אנא שוב מחרונך ורחם סגולה אשד בחרת (יהוה אלהי ישראל) :
קולינו תשמע ותחון ואל תטשנו ביר אויבינו למחו׳ את שמינו זכור אשר נשבעת
לאבותינו ארבה את זרעכם ככוכבי שמים ועתה נשארנו מעט מהרבה (ובכל
זאת) : (יהוה אלהי ישראל) :
הושיענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך ׃
יהוה אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך :
שומר ישראל שמור שארית ישראל ואל יאבד ישראל האומרים שמע ישראל
שומר גוי אחד שמור שארית עם אחד ואל יאבד גוי אחד המיחדים שמך יהוה
אלהינו יהוה אחד :

שומר

שיעור הסליחות ונפילת אפים

שומר גוי קדוש שמור שארית עם קדוש ואל יאבד גוי קדוש המשלשים בשלש קדושות לקדוש :
מתרצה ברחמים ומתפיים בתחנונים התרצה והתפיים לרוך ודור כי אין עוזר ·
א״מ אבינו אתה ·
א״מ אין לנו מלך אלא אתה : א״מ רחם עלינו · א״מ חננו ועננו כי אין בנו מעשי׳
עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו למען שמך ·
ואנחנו לא נדע מה נעשה וכו׳

סוד הקדיש שאחר נפילת אפים

הכולל והוא ם׳ שבשאר למעלה בשלהים מן הוי״ה : י״ר לותיות פשוט ומלוי הוי״ה דע״ג ממתקים לי״ד
לותיות מילוי שלהים קיינו עם לות שבשאר למעלה

בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן יאהדוויהה

מוסיף דמיימ ממותקים ע״י מעשין דשבת ע״כ כמתקו ב״פ י״ד

שמיה דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא ושירתא תושבחתא

י ו ד י ו ד ו י ה י

ד מ ס

ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן יאהדוניהי

הנה כשאר כתן י' תותיות ומילוי הוי"ה שכתב מילוי ומילוי דאצילו' אלהי"ם אחר סיום ויתכלל
אלהי"ם בחיבת ברוך וסם מתחקים לעבר תותיות שבשאר מילוי ומילוי דאצילו' אלהי"ם הם כ"ב תותיות ואלו הן אלף
שתין להם מיתוק כי מילוי למילוי הוי"ה הם מ"ב תותיות וכל אלהי"ם הם כ"ב תותיות ואלו הן אלף
מן הוי"ה וד ויו ד"י יוד אלו הנשארים מן הוי"ה וד ויו ד"י יוד אלו הן מן אלהים ויו דלת
מם מם אלו הנשארים מן אלהים ויו דלת מם מם

אל ארך אפים ורב חסד ואמת אל באפך תוכיחנו · חוסה יהוה על עמך והושיענו
מכל רע חטאנו לך אדון סלח נא כרוב רחמיך אל.
אל ארך אפים ורב חסד ואמת אל תסתר פניך ממנו · חוסה יהוה על ישראל
עמך והצילנו מכל רע : חטאנו לך אדון סלח נא כרוב רחמיך אל :

סוד הוצאת ספר תורה

ש"כבר נחבאר שבו' ימי החול ביום ז' מתחלק בחי' תוספת כשמה מבריאה וביום ב' בחי' רוח
מיצירה וביום ג' בחי' נפש מעשיה וביום ד' הוא הכנה לקבל נפש מבחי' תוספת שבת הבאה
וביום ה' בחי' רוח מיצירה וביום ו' בחי' נשמה מבריאה ז"ש ביום ב' וה' הוא בחי' יצירה שהוא בחי' ת"ת
שהוא סוד התורה שבכתב כנודע ולכן בב' ימים אלו אנו מוציאין ס"ת וקורין בה ומוד הוצאת ס"ת מן
ההיכל ות"ח נותנים אותה על המגדול ונוללין לפתוח הס"ת ומצויה להרחות הכתב אל העם הכוונה
הוא כבר נתבאר שאחר חזרת העמידה מתחת דודי התורה נתקע יסוד מימין והנה כל זמן שיסוד מבח
שהוא סוד ספר תורה שהוא בתוך יסוד מימין אין כח בתורת הפנימית ליסוד מבח לבקוע ב' מחיצות שהם
כלי יסוד שלו וכלי יסוד מימין ונלחת לחזן להתיר בתוך ז"ש לבל יחר שבקע יסוד מימין ונתקבלו
מחיצותיה כמ"ש לעיל הנה לא נשתי' אלא מחיצה ח' ונתבלה יסוד מבח ואז יוכל לבקוע מחיצה ט' ויולא
החדה דרך מחיצות יסודו בתוך ז"ש לבל חיים יכולים להתבלות לחזן מז"ש להתיר לבוקעה וגם ליעקב
ורחל שעדיין יסוד מבח בתוכם בתוך יסוד ז"ש וגם החדה שיולאת דרך מחיצה ט' נשאר בתוך ז"ש ואינו
יכול לבקוע ב' מחיצות שהם כלי שלו וכלי של ז"ש לבל יחר היוצא שבפתח פה יסוד זו יולאים גם החדת
מבח מן היסוד לבוקעה והנה הולאת ס"ת מן ההיכל הוא סוד בקיעה דאשונה כי יסוד ימין הוא סוד
היכלא עילאה כמבואר בזוהר והיא נבקעת ובפתח ההיכל ומתבלא שהיא כנסיה לכל מבח היא סוד הולאת הס"ת עם
החיק שבה לחזן מן ההיכל ומתבלא בבה"כ הרומז לבוקעה שהיא בית כנסיה לכל התורת שנתעלה לבל עדיין
הוא בחיק סוד יסוד ז"ש שהוא חיק ליסוד מבח וחין להניח ממנה כי לא נתנה שבתוכו בחו"כ מולידין
תותה לל המגדול הרומז למלכות בסוד הכתוב מגדול עוז שם ה' בו ירוץ לדיק ונשגב כמבואר בזהר
מגדול דוד שיחיו שם ה' ממש בו ירוץ לדיק לתעלת סוד יסוד ז"ש ונשגב מגדול ונשגב ונשגב
ההוא מבחי' שמגיה בה התורות היוצאים מבחי' כמ"ש ולכן לריך שיהיה למגדול שיש דרג"ן בסוד מעלות
לכם' והחיב'למעלה בביעי' סו' הכם' וזו פותחין הס"ת ומוציאין תותה מן החיק והוא סו' בקיעה שניה שיולא מן
סוד ז"ש לחזן ומחגלים התורות לחזן ומתירי' לל הנוקבא ובדא ונשגב ההוא מגדול ולכן מגביהי'

ומרחים הכתב לל העם לרמז שכבר נתגלו תורת מבח ודי בזה :

כשעוליתים ס"ת יאמר זה

וַיְהִי בְּנֹס עֲ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר ר"ת נגי' תו"כ סוד נוקבא שבר כשעולה הוא סוד בולאת ס"ת מֹשֶׁה נגי קפ"ד
קס"ח סוד מילוכית יסוד מבח ופפיומות יסוד תיומה כנודע קוּמָה יהוה וְיָפוּצוּ אוֹיְבֶךָ וְיָנוּסוּ מְשַׂנְאֶיךָ
מִפָּנֶיךָ כִּי מִצִּיּוֹן סוד יסוד מימין תֵּצֵא תּוֹרָה יסוד מבח וְדְבַר יהוה וו"ש מִירוּשָׁלָיִם סוד מלכות מימין

בריך שמיה דמרי עלמא בריך כתרך ואתרך יהא רעותך עם עמך ישראל
לעלם ופורקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך ולאמטויי לנא מטוב נהורך
ולקבל צלותנא ברחמין יהא רעוא קדמך דתוריך לן חיין בטיבותא ולהוי אנא
פקיד' בגו צדיקי' למרח' עלי ולמנט' יתי וית כל די לי ודי לעמ' ישרא אנת הוא זן
לכולא

סוד הוצאת ספר תורה

לכולא ומפרנס לכולא אנת הוא דשליט על כולא אנת הוא דשליט על מלכיא ומלכותא דילך הוא אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא קמיה ומקמיה דיקר אורייתיה בכל עידן ועידן לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא אלא באלהא דשמיא דהוא אלהא קשוט ואורייתא קשוט ונביאוהי קשוט ומסגי למעבד טבון וקשוט ביה אנא רחיץ ולשמיה קדישא יקירא אנא אימר תושבחן יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באורייתא ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עמך בית ישראל לטב ולחיין ולשלם:

סוד׳ קריאת ספר תורה בב׳ וד״ה׳

כשמוציא הס״ת יתמנו בימינו הרומז לחכמ׳ סיטרא דימינא כנודע ותולין על הס״ת ג׳ רימונים הרומזין לג׳ עטרין הימין רומז לה״ת מלד חכמ׳ והשמאלי רומז לה״ג מסטר׳ דת׳ ותומרים לב׳ הרחמים וכו׳׳ ומוליכין הס״ת ומניחין תותה על המגדול כי גם הז״ק נקרא ג״כ תורה שבכתב כמו שיסוד חכמ׳ כנודע והכוונה ליחד הז״ק שהוא ס״ת בסוקמא סוד המגדול ויאמר פסוק מגדול עוז שם יהו״ה בו ירון לדיק וכשב ומוליכין הס״ת מן התיב ופותחין תותה ומגביהין ומראין הכתב לכל העם לכוונה הנ״ל והרב האר״י היה מלוה הס״ת עד התיבה והיה עומד שם עד שמראין הכתב כדי שיוכל לקרא בתותיות התורה ואמר שמ״ז רמוסק האריה גדולה בשמעו ויכוין כי הס״ת הוא סוד ז״ק שאמר כי שם בניתן סוד התותיות והתיון בסוד הכתוב וכל הפר לפיכך זה ז״ק יתן בעד נפשו זה הסוד הנקבע ולכן לין בס״ת טעמים ונקודת כי שם תותיות והתגין ותומרים

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל תור׳ צו׳ לנו משה מורשה קהלות יעקב עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום שלום רב לאוהבי תורתיך ואין למו מכשול יהוה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

וזאת סוד יעקב ודלת התורה סוד זו״נ שם״ך יסוד חיעת ס״ם יסוד חכמ׳ עם״ה כולל לסניהם לפני בני ישראל מג״ת בני ישראל ה״א קהלות יעקב תורת חכמ׳ למחזיקים בה מג״ת ותומכיה מחותר ה״א כי חיעת עד הוד לחפשוחה דרכיה דרכי נועם דרכיה הס סוד ה״ג שלוקחת מחיעת הנקראת נועם כנודע והס נקראים דרכים וכל נתיבותיה הס ה״ם שלוקח׳ מחכמ׳ שנקראים נתיבות וכל אלו מקבלת ע״י יסוד ז״ת הנקרא שלו״ם בשלום תותיות מלבו״ם כי התותיות מתחולקים ממלבוש העליון.

צריך שיהיה תותם פתוח לפניך ותהיה אזניך קשובות לקול הקורא לשמוע מלה במלה ולא ישנה רק יבטל בשפתיו מלה במלה ויכוין כי המגדול הוא דמיון הר סיני שם **אדני** והס״ת שם **יהוה** ומתיחדים בסוד **יאנדונהי** והנה׳ הני ג׳ העולים לקרו׳ והס כהן לוי ישרחל הס נגד ג׳ לותת ה״א לחכמ׳ שמתגלים בשעת קריאה נגד נלח דחכמ׳ המחלבש בחסד של ז״ת ומשם מחיר לנוקבא הוא כהן סטרת דחסד ונגד הוד לחכמ׳ המחלבש בגבורה דז״ת הוא לוי סטרת דגבורה ונגד יסוד לחכמ׳ שמחלבש בס״ת דז״ת הוא ישרחל סטרת דעמודת דשמלעיתת.

דעולה לתורה צריך לחזור בשחי ידיו בירושת התורה יד ת׳ מלד ימין ויד ת׳ מלד שמחל ואל יחזיר בירושת כלי נפה וכל החוזר בירושה כלי מפה ע״ז חמרו כל החוזר ס״ת ערום נקבר ערום והמידת שים ב׳ עמודים של עץ לס״ת יחזר בעמודים ועכ״ז עוב לחזור ע״י הטלית ובשעת מחזיר בשחי ידיך יכוין כי בחי׳ הס״ת הירושה הוא סוד לותת חיעת והכתב הוא סיד לותת לחכמ׳ והנה בחי׳ ים ב׳ מהי״ה דיודי״ן והה״ן בחי׳ קס״ל קנ״ל בחי׳ חד״ם ובחזרתך בב׳ ידיך שבכל ל׳ י״ד פרקים הרי ב״פ יד מכוין לחותיות מהי״ה פשוט ומילוי שים בהס י״ד חותיות הרי ב׳ מהי״ה ב״פ י״ד הוא כ״ח ועם חד״ם הוא בחי׳ ס״ם בסוד הכתוב וקורא לך שם חד״ם והנה שם בחי׳ ספר והוא ספר תורת ה׳ ומסטרת דלמ׳ ומסטרת דלמ׳ ים י״ב לירופי הוי״ה בחי׳ חד״ם סוד לותר חד״ם על ליון תחיר כי ליון הוא סוד יסוד חיעת כנודע ולותר לחכמ׳ מחיר בהיום הו״ה במילוי דמילוי שים בהס כ״ח חותיות והוא ג״כ בח׳ ס״ם שהוא ספ״ר והנה קודם הברכה

הנרכה תכוין לב' ה"ה וב' י"ר שהוא בגי' ספ"ר . ותפתח הס"מ ותרחה בו הפרשה שאתה צריך לקרות' ואח"כ תסתום הס"מ ותשתחוה לס"מ ותברך בשמחה רבה שנלמ מדת כוונה וזכיתה לתורת ח"מ שהיתה שעשועים של הקב"ה ונתנה לנו במסדו ויברך בקול רם :

ברכו את יי המבורך ברכ"ו בגי' הוי"ה וריבוע דהוי"ה בגי' ע"ב וריבוע דע"ה בגי' ק"ל הרי ברכ"ו גם המילואים של ג' שמות ע"ב ס"ג מ"ה המילואים לבד בי' ק"ב וג"פ מ"ב היוצאים מאלו ג' מלואים בגי' קכ"ו הרי ברכ"ו המבר"ך ה' בגי' ליורים בגי' ע"ב והו"ו פ' ה"י בגי' רכ"ה הרי המבר"ך

ע"ב ק"ל כ"ו מ"ב רכ"ה נקודת ליון

ברוך יהוה המבורך לעולם ועד

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יהוה נותן התורה :

(הגולל יאמר לך ה' הגדולה וגו' קדים אמר הס"מ כמו הקדים האומר לעיל אמר כפילת אפיס)

הנה כבר נתבאר שבפילות אפיס בעשה הזיווג דיעקב ורחל בתליות וכבר נתבאר שבעת הזווג מוכרחים הג' עולמות ב"ע להתרחק מן הזווג ולעשות סוד בפיס לכסות התאילות כמו בורן עגולה שלא יהיו האלוסים בסוד ההסתכלות ולכן אמר כפילת אפיס ו"ע מדות הרומזים לזיווג כפול כמ"ש לעיל לכן מומרים קדים לאחור ולכלול הג' עולמות לתעלה כסודע סוד הקדים שהוא עליית העולמות ע"י שם מ"ב שהוא סוד ג"פ ד' ס"ג ר' ס"ד שם מעליה העולמות ו כל ל' מקבל שפע מן זיווג הקדום והנה עתה בחשרי מקבלת עולם הבריאה שפע מן התאילות ובונה לעיון מקבל היצירה ובעליון מקבלת העשייה ותמ"ב יורדים כ"ל למקומו ולכן צריך לכוין כי עתה מאיר שם ע"ב שהוא יו"ד ה"י ו"י ה"י שהוא בתאילות לשם ס"ג שהוא יו"ד ה"י ו"ו ה"י שהוא בבריאה והוא בחי' נשמות דבריאה גם יכוין לשם ח"ל סד"י שהוא ג"כ בבריאה גם תדע שהזיווג שהוא לצורך הנשמות צריך שתקבל תחלה מ"ב מנ' פ' ב"ן שהם בגי' יום"ף והוא ג"פ ב"ן לצורך נפשות וג"פ ב"ן לצורך הרוחות וג"פ ב"ן לצורך הנשמות וכ"ז היה מקבלת ע"י הזווג אבל לא בפעם אחת רק תחלה היה מקבל בחי' הנפשות ואח"כ בחי' הרוחות ואח"כ בחי' הנשמות והנה בפילות אפיס בזמור אליך ה' נפשי תשא כבר קבלה ג"פ ב"ן שהוא בחי' הנפשות כמ"ש שם ועתה הוא נותן לה בחי' הרוחות ולכן נרמז כאן ג"כ ג"פ ב"ן בכ"ל גי' ב"ן ח"רוממ"ך ח"לה"י המל"ך ס"ת עם ר"ת של ח"רוממך ח"להי גי' ב"ן גם חלה"י בגי' מ"ו ועם ר"ת של ח"להי ה"מלך ח"רוממך גי' ב"ן ובמזמור למלך יערך ים בו ג"כ ג"פ ב"ן כמ"ש במקומו והוא בחי' נשמות והנ' בחי' אלו הם נגד שחרי ומוסף ג"פ תשרי וסוד כפותה ועונתה והנה בפילות אפיס היה סוד העונה ועתה סוד השחר ולזה אומרים ג"פ תשרי וסוד כפותה יחבחר במקומו :

במזמור הוא ים ע' הויו"ת נגד חב"ד חג"ת נה"י ונקודת ע"פ נקודת הספירות שהמל' מקבלת מכולם והיא נרמזת בר"ת של ל"הודיע ל"בני ה"אדם גבורותיו שם ל"לה בגי' אדנ"י

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד . בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד : גדול יהוה ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו : הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה : ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה

שאריח האצילות

אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד : טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור סומך יהוה לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו :

ר״ת פאי של פו״חת מ״ת ידי״ך בני׳ יהודו״ן ומצ׳ יודי״ן של תמלא וסוף הרומזים לחכמה עילאה וחכמה תתאה כמודע בחי הפרנסה וז״ש מ״ת ידיך תלא יוד״ך נס ס״ת הוא מת״ך סם הממוצה על הפרנסה והוא מקבל מיו״ד שממנו יוצא סם ע״ב כמודע ובסם ע״ב יש ד׳ בכלולות עשר הו׳ ת׳ ובמילוי דמיעוי יש כ״מ לותיות הרי מת״ך גם ומצ׳ בני׳ מח״ך ובחי״ת ב״ם הוא סם קדום בני׳ ג״כ **סאל יאהדונהי** ורומז לב׳ נסירות מח״ך מ׳ לזו״ב שהם סוד יהדונהי ר״ת ומת״ך ב׳ ליעקב ורחל שהם ג״כ סוד יהדונה״י ר״ת ל״כל ח״י רצ״ון הוא רח״ל בני ג״פ דמע״ה רומז לדיין של רחל שהם בב׳ עיניה הרומז בפסוק עיני כל אליך ישברו ולריך להמתיק ע״י ג׳ סמות קפ״ד קס״ת שהם ב׳ יסודות דתו״ת כמודע והם בני רצון .

פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת רצון יריאיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם שומר יהוה את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד תהלת יי׳ ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

עתה מקבלת כחי׳ הנסמות ולכן נרמז במזמור זה ג״כ ג״פ ב״ן כנ״ל והוא סוד כסותה סוד עולם הבריאה שופע הנסמות והוא לבוש המלכות דאצילות ושם מקומה כסא ימי ה מול כמ״ם והפה סוד העיבור נעשה באצילות ובבריאה הוא סוד הלידה כי משם מאצים הנסמות וסוד הלידה נתבע בזוהר שהוא סוד נסיכות הנתם בדפס החילה ומועתק ע׳ קלין והס סוד ע׳ תיבות שים בזה המזמור והנתם הזה הוא סוד נסם הבריח הקדום שירד ומזדווג עתה בבריאה ועי״ז נפתח רחמה והוא סוד המבוקר בזוהר דעיילת ריסה בין ברכיה וד״ל .

למנצח מזמור לדוד י״ענך י״הוה ב״יום צ״רה (ר״ת יב״ק) ישגבך ש״ם אלה״י יעק״ב (ס״ת ב״ן) ישלח עזרך מקודש ומציון יסעדך יזכור כל מנחותיך ועולתך ידשנה סלה יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא נ״רננה ב״ישועתך (ר״ת ב״ן) ובשם אלהינו נדגול ימלא יהוה כל משאלותיך עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי ק״דשו ב״גבורת י״שע (ר״ת יב״ק) ימינו אלה ברכב ואלה בסוסים ו״אנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר המה כרעו ונפלו וא״נחנו ק״מנו ונ״תעודד (ר״ת ג׳ יב״ק) יהוה הושיעה המלך י״ענינו ביו״ם ק״ראנו (ר״ת יב״ק ס״ת ב״ן :

הנה כבר אמרנו שכל הנ׳ עולמות כלולים בבריאה והם כולליס באצילות ואמרנו שהאילה היתה בבריאה שהיא מכוונה בבריאה שהיא עדיין כלולה באצילות והאילה הוא סוד קדושת וגא לעיון סוד מוספת קדושה ומקבלין כל העולמות כל אחד לפי מדרגתה היינו הבריאה מקבלת בחי׳ הנסמות והיצירה בחי׳ הרוחות והעשייה בחי׳ הנפשות יצדיין כולם באצילות עד עליונו כמ״ש במקומו והכה ג׳ קדושות כנד נחבתי וכלן הכוונה בקילור **קדוש** ת״ת שהוא ׳ עולה של החכמה סוד קדם הרי קדו״ש והכוונה לקבל שפע קדושה **קדוש** ת״ת **קדוש** שהוא ו׳ יורד עם השפע שקיבל מקד״ם למקומו ת״ת שעתה נקרא קדים ומשפיע לנה״י והוא סוד יהוה יסוד לבחות כ״ה וגה״י מחירי׳ **קדוש** של המלכות ונתמלא מכבוד ת״ת שהוא סוד ו׳ וזהו מלא כל הארץ כבודו והכה עתה מקבלים כל הנ׳ עולמות קדושה מן הנ׳ מוחין שהם מב״ד וע״ו ג׳ קדושם קבלו מן החכמה כנ״ל ומח״כ מן הבינה וזהו ברוך כבוד ה׳ ממקומו מקום ו׳ שהוא בינה מקום ת״ת כמ״ש כבר ומח״כ מן הדעת וזהו ה׳ ימלוך לעולם ועד ומה שהוא מקדימין ה׳ לימלוך

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶּשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְהוָה׃ וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְהוָה
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ
וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל׃ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִילָאָה בֵּית
שְׁכִינְתֵּיהּ קַדִּישׁ עַל אַרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתֵּהּ קַדִּישׁ בָּעָלַם עָלְמַיָּא׃ יְהוָה צְבָאוֹת
מָלְיָא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ וַתְּשָׂאֵנִי רוּחַ׃ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ
כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ׃ וּנְטָרַתְנִי רוּחָא וּשְׁמָעִית בַּתְרַי קַל זְיָע סַגִּיא דְּמְשַׁבְּחִין
וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּיהּ׃ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃
יְהוָה מַלְכוּתֵיהּ קָאִים לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃ יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לִבָּם אֵלֶיךָ׃ וְהוּא
רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ׃ כִּי אַתָּה
אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ׃ צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם בָּרוּךְ אֲדֹנָי
יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה׃ יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה׃ יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃ יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃ בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ ר״ת כמ״ש יכוין ממסר עלמו על קדושת השם רְכָבוּדוֹ הוּא
עולם הבריאה שמשם תורתינו וכשמתינו ולכן לנו מתפללים ומתניס הודיה שהיללנו מן הדת הכוונת ונתן לנו תורת אמת

וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵינוּ הוּא יִפְתַּח
לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב
שָׁלֵם׃ לְמַעַן לֹא נִגַע לָרִיק יכוין כי ר״ק תוחיות קר״י ועי״ז סוף מוליד נגעי בני לדס והס המכלים לת
לחס למחר מוחו בעוסקים אותו מכיהו לקבר וזהו וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה
וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לְשֵׁנִי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא׃ לְמַעַן
יְזַמֶּרְךָ כָּבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה ר״ת גי׳ מלהי״ם כסוד הכתוב מלהים על דמי לך היינו שהכריזה סוד מלהי״ם
בגי׳ הכס״ת כי הכריזה היא עולם הכסף וכאמרן לה שפע עלמעלה מן מ״ת עוך י״ם נחסר י״ם מן מלה״ם ונשאר
כסוד יונת מ״ם וזו כתיב נמלמתי דומיה דום י״ם ולכן תנו מתפללים שיהו׳ מלהי״ם מלת י״ם נמצאר בסוד הקנים ולזו היה
מזמרת כבוד בסוד הכתוב הנותן זמירות בלילה ול״ל אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃ בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח
בַּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְטַחוֹ׃ בִּטְחוּ בַיהוָה עֲדֵי עַד

אבדתם נגי׳ ע״ך וכסוזה כי שם מלהים ס״ם מן מלהים הס סוד מ״ם חותיות יכוין להסס הקנים
של מלהי״ם השוט ומלוי ומלוי דמלוי והס רחמים לך חותיות החמלא שהס כה״י רומזים לדין
וגריך

שחרית דאצילות

ונריך למתקס ע"י סס מ"ס בגי' נה"י ומו מתספכים המוחיות נה"י אל המוחיות שלפני נה"י שהסס כד"ע כי כל פנים רומו לרחמים ונעמ"פ מכס החלהים סס מכדע"ס סס של רחמים ומס הבטחון ול"ל

כִּי בְיָהּ יהוה צוּר עוֹלָמִים וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דוֹרְשֶׁיךָ יְהוָה

נריך לכוין בסמ"ת של עוזפ"ת דורסיך יהו"ה בסס הקדוס תכ"ה ומס חוחיות שניות של שדי וחוס סס קדוס נון ע"ב שמות וחוס ממוגל להכניע הקליפות ולהכניע הרשעים וזכה הסס הרג נ:סס למלרי דכתיב ורפא למה תכ"ה רעך וכתיב הלהרגני אתה אומר וז"ל

יהוה חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר :

ונריך לכוין בר"ת של לדקו יגדיל תורה ויחדיר שהוס סס קדוס לי"ת בגי' ת"ק מילוי של שד"י ועס י' של ויחדיר בגי' סס מבנית"ן וסנה תכ"ג הוס רחס הסס של מ"ב ולי"ת הוס סוף סס של מ"ב שהוס סקוצי"ת והוס שלוס רחס הסס עס סופו וכבר נודע שסס מ"ב הוס בילירה ורחס בילירה הוס היכל ק"ק שהוס סוף הבריאה להוריד שפע מבריאה לילירה לח"כ חומרים פסוק ה' לחזינו מ"ה חדיר וגו' להוריד שפע מילירה לעשייה ויכוין בחיבת מ"ה שהוס הוי"ה בחלפין בגי' מ"ה שהוס בילירה כנודע הלר"ן הוס עשיה כנודע :

יהוה אֲדוֹנֵינוּ מַה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ

קדים כקדים של יוצר וסכוונה לכלול ילירה בבריאה בחוחיות עדיין למעלה בחלילות וחומרים מזוגרים

דְּנָה המזוגרים סס בעולם הילירה וסס סוד סודס הגבורות של מעלה המזוגרים ומכריחים לח הקליפות בסוד זמיר עדיים לפי שמילירה מתחילין הקליפות כנודע ולכן תכוין בחוח י' סוד החכמה אבו סודס הגבורות המכניעים לס"ג כנודע וכסס ע"ב שבחלילות וממנו ה' רחשונה ולסס ס"ג ול"ל שד"י שבבריאה וממנו לחוח ו' וסס מ"ה וע"ל יהו"ה בחלפין בגי' מ"ה שהוס בילירה ומי שנשמתו מסורס קין יכוין מחד במזוגרים חלו לחיקון נשמתו

ת"פלה ל"דוד (ר"ת גי' ה"פ אלהי"ם) ה"טה י"הוה א"זנך ע"ניני (ר"ת גי' אלהים) כי עני (בעשיה) ואביון (ביצירה) אני (מלכות) שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך חנני אדני כי אליך אקרא כל היום שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי ביום צרתי אקראך כי תענני אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך הוריני אדני דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת פנה אלי וחנני תנה עוזך לעבדך והושיעה לבן אמתיך עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי ויבושו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני :

ביום שאין חומרים תחנון ג"ן חומרים תפלה לדוד ומתחילין כאן

בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהים חיים לעולם ועד :

שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשינו אזי עבר על נפשינו המים הזדונים ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשיניהם נפשינו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו עזרנו בשם יהוה עושה שמים וארץ

שיר הלויס שהיו חומרים בכל יום שע"י השיר היו מתעוררים שפע עליון מן המלילות להחיר בכל בחי' נשמתינו והכה כבר נודע שמן יום השבת לוקחים כל ימי החול השפעתם ולכן אנו חומרים היום יום ה' בשבת הו ב' בשבת כדי להזכיר שבת בכל יום וזהו זכור חח יו' השבת לקדשו כי גיוס הרחמין לריך להזכיר

שארית האצילות

להזכיר יום השבת לקדש לזותו יום מקדושת השבת והכה כבר נודע שבשבת ימי המעשה ההנהגה על ידי מעטרין שהוא בינה"ר וכו' סוד ו"ק לוכאת הת"ת בחצילות לכן לריך לכוין בזה המזמור שהוא ביום ו' והוא סוד קלה הרחמן שבו"ק סוד החסד להחיר מן חסד דאצילות ע"י חסד דבריאה ויחיר חות י' וסש יו"ד ה"י וי"ו ה"י שהוא כולל האצילות סוד כחמה לנחמה וסש יְהֹוָה יְהֹוָה (ניקוד זה יולא מן בְּרִחַמִים בָּרֵךְ אֱלֹהִים אֶת סוד חסד דאצילות כחסד דבריאה שהוא חות ה' שהוא כ"ו) יוד הי ואו הי כלל הבריאה סוד כחמה דבריאה ע"ל סד"י בחסד דבריאה שהוא חות ו' משם אהי"ה יה"ו שבו"ק דבריאה שהוא חות ה' ואו הי כלל הבריאה וע"ל יהו"ה רוח דיצירה וחסד דיצירה הוא סם אב"ג יח"ן וחות ו' דאב"ג יח"ן נוגר והשאר כלולים גו גם יכוין בסם מַצַפְּיץ בניקוד קח לך ממים וגו' ועי"ו תוספת כחמה משבת מחעכבת להסחלק גם יכוין בשלח שהוא בגי' ב"פ גבורה והם סוד ב' גבורות שלא נחחקו עדיין כי ע"י ב"פ ב"ן שכבר נחאחרו נחחקו ג' גבורות מן ס' גבורות מלף"ך וכשארו ב' שלא נחחקו ויומחקו ע"י ב"פ ב"ן שנרמזו בזה המזמור והוא ר"ח מ"י י"עלה ב"הר בג' ב"ן גם ר"ת יָשַׁבְתָּ בְּרֶכֶב מ"שת בגי' ב"ן ולכן חיכף אחר חלו ב' חיבות נזכר סם הוי"ה סוד המיחוך ·

גם יכוין בר"ח שלי"קוס ב"מקום ק"דשו הם לוחיות יב"ק בגי' הוי"ה אלהי"ם למחק גבורת אלהי"ם ע"י הוי"ה ·

גם נקי"ע"ה בגי' אהי"ה ליודי"ן בפי"ס ע"ה בגי' אהי"ה דהכי"ן יכוונה עם המלה והכולל בגי' אהי"ה דאלפי"ן הממחקים אל הגבורת הכרמוים במלות וא"ר בגי' יאחק גם לב"ב בגי' סם בוב"ן וכבר נחבאר סם זה בחפלת העמידה גם נזכר כאן ס"ג כנוד נגד ס' פרלופין שיש בכל עולם כנזכר :

היום יום רחמון בשבת ובו היו הלויס אומרים

לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוה ת"ת הָאָרֶץ מלכות וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ כִּי הוּא כתר עַל יַמִּים חו"ת יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת ו"ק יְכוֹנְנֶהָ בניי קמ"ש מִי יעה"ב יַעֲלֶה בְּהַר יהוה וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יהוה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ בניי שביעה ע"ה זֶה דּוֹר דּוֹרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה שְׂאוּ שְׁעָרִים בניי כתר רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי חיימ עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד מלכות מִי זֶה מֶלֶךְ ר"ת ג' פ"ש הַכָּבוֹד יהוה חכמ עִזּוּז וְגִבּוֹר חיימ יהוה ת"ת גִּבּוֹר מִלְחָמָה שְׂאוּ שְׁעָרִים כתר רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם מלכות וְיָבֹא מֶלֶךְ ת"ת הַכָּבוֹד מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יהוה יסו"ד צְבָאוֹת ע"ה הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד מלכו"ת סֶלָה:

הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם מלכות רחל ועד העולם כיסא לחה ואמר כל העם אמן יהה"מ הללויה ברוך יהוה מכמה אלהים כיסא אלהי כתר ישראל עושה נפלאות לבדו וברוך שם מלכות כבודו ת"ת לעולם וימלא כבודו ת"ת את כל הארץ מלכות אמן ואמן יהה"מ הללויה כל מלכי ע"ה :

הנה כבר נודע סיום ב' מסחלק הרוח וסוף כחוי יצירה לכן לריך לכוין להחיר מנבורה דאצילות לגבורה דבריאה ומגבורה דבריאה לגבורה דיצירה כי יום ב' סוף הגבורה ויכוין בסם יוד הי ויו הי כללות האצילות ובסם יְהֹוָה יַהְוֶה (ניקוד זה יולא מן ויאמר אלהי) כללות הבריאה ובסם ל"ך ל"ך (קיע) דאצילות : סד"י כשמות הבריאה וכאות ה' של אהי"ה יוד הי ואו הי כללות הבריאה לאות י' ל"ל יהו"ה ס"ג ופ"ח כללות היצירה ובסם קרע שטן גבורה דיצירה ונץ' ב' לאבג יתץ שהוא נוכר בחוכו כיום ולפי סיום ב' בחינת ס"ג בחינת יום ב' שהוא סוד התורה ובשבת קודש ג"כ סוד התורה לכן לריך לכוין ולשבל בחי' יום ב' שהוא קרע שטן עם בחי' שבת שהוא שקוציץ כזה קשרך עושע טינת גם לרי' בניקוד קח לך ממים וגו' ועי"ו תוספת רוח משבת מחעכב להסחלק :

שיר

שחרית האצילות

היום יום שני בשבת וכו היו לומרים הלויים

שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח גָּדוֹל יהוה ת״ת וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ מלכות הַר קָדְשׁוֹ מלכות מלכות מלכות יְפֵה נוֹף יסוד מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ מלכות הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן דיסוד מלכות מקבל מגבורה קִרְיַת מֶלֶךְ רָב מלכות מקבל מחסד אֱלֹהִים חיסת בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ ז׳ היכלות דמלכות נוֹדַע לְמִשְׂגָּב כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּיו ת״ת וחלכות מזדווגים ומתלו העוונות הֵמָּה רָאוּ הקליפות כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ שבורתים ויורדים לתהומת רפא רָעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה בְּרוּחַ קָדִים ע״ת תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ מסבר לת הקליפות כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יהוה יסוד מלכות צְבָאוֹת נגה הוד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ ת״ת אֱלֹהִים כיסה יְכוֹנְנֶהָ עד עוֹלָם סֶלָה דָּמִינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כיסה כֵּן תְּהִלָּתְךָ לקוח עַל קַצְוֵי אָרֶץ נ״ה דמלכות צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ מלכות מלאה מפדים יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן מלכות מלכות ד יסוד תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה ז׳ היכלות דנוקבא לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ דמתי ת״ת סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָהּ פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת : הושיענו כדלעיל

הנה כפר נודע שבוש ג׳ מסתלקת בחי׳ תוספת נפש דשבת וכיון בחי׳ תוספת נפש דשבת ולכן צריך לכוין ביום ג׳ שהוא סוד ת״ת להאיר מת״ת דלילות לת״ת דבריאה ומת״ת דבריאה לת״ת דיצירה ומת״ת דיצירה לת״ת דעשיה וכיון לסס יוד הי ויו הי אלהינו יהוה ויכלל הלילות ולכס יהוה יהוה ניקוד זה יוצא מן פ׳ ויאמר אלהיכ יקוו המי׳ ת״ת דלילות להאיר מסס לת״ת דבריאה וכיון לסס יוד הי ואו הי כללות הבריאה ותות ה׳ דאצילות ו״ק דבריאה נשמות הבריאה ותו׳ ו׳ מז׳ תחי״ם יה״ן ת״ת דבריאה ומסס יאיר לת״ת דיצירה וכיון לתות ו׳ וסס יוד הא ואו הא כללות דיצירה וסס ח״ל יהו״ה רוח דיצירה וסס נע״ד יכ״ס ת״ת דיצירה וזה הסס נובע בזה היום ותות ג׳ מן תב״ע יח״ן ומסס יאור לת״ת דעשיה וכיון בתות ה׳ תחרונה ובסס יוד הה וו הה כללות העשיה ובסס ח״ל מלכי״ם נפס דעשיה ובסס מצפין בניקוד סמים בסס כנודע ותות נורס שיתעב׳ בחי׳ יוכפת נפס מסבת שעבדה ומזמור זה הוא נורס שיתעב׳ בחי׳ יוכפת נפס מסבת שעבדה להכניע הקליפות שבעשיה והקדושה : היום יום שלישי בשבת וכו היו הלויים אומרים

מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים כיסה נִצָּב בַּעֲדַת אֵל ת״ת בְּקֶרֶב אֱלֹהִים מלכות יִשְׁפּוֹט ת״ת עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה שִׁפְטוּ דָל מלכות דבריאה וְיָתוֹם יסוד מלכות דיצירה וְעֲנִי וְרַשׁ הַצְדִּיקוּ מלכות דעשיה פַּלְטוּ דָל מל׳ וְאֶבְיוֹן יהוד וּמְיַד רְשָׁעִים הקליפות הַצִּילוּ לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי נ״ה אָרֶץ אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן כו׳ מלכות דמיתה וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּולוּ קוּמָה אֱלֹהִים מהי״ן דהה״ן כיסה שָׁפְטָה ת״ת הָאָרֶץ מלכות כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם : הושיענו כדלעיל

הנה כפר נודע סיום ד׳ הוא הכנה לקבל תוספת נפס מסבת הבלה והוא ב״כ בחי׳ עשיה וזה המזמור הוא ב״כ נגד הקליפות בבעשיה שנותן כח לעכוס לשלוט על ישראל והנה יום ד׳ הוא סוד נלח כנודע והוא נלח דעשיה ולכן לריך לכוין מן נלח לחצילות התחילות ומסס יהוה יהוה אלהים ויהי מאור ויאמר אלהים ויהי מאור יוד הי ואו הי כללות הבריאה ומסס ח״ל שד״י נשמות הבריאה ותות ה׳ מחרונה דאלהי״ם מאלהי״ם יה״ן שהוא נלח דבריאה ומסס יאיר לתות ו׳ וסס

יוד

יוד הא ואו הא כללות הטירוף וסס ס"ל יהו"ה רוח דיוקנא **בטר צתנ** נגלח דיוקנא סנוסר בחוקו היום וחות י' מן **אבנ יתץ** ומס' ס"ל מדנ"י נפס העשיה נס סס יליך לחוח ס' מחדונ' וסס יוד הה"ו וו ה"ה כללות העשיה וס' **מצפץ** ע"י מומור זס יבח לו הכנה לקבל תוספת כחדה נפס משבח **נתף** הבחה בחי' עשיה :

היום יום רביעי בשבת ובו היו הלויס אומרים

א"ל נ"קמות י"הוה א"ל נ"קמות (ר"ת גי' יב"ק) ה"ופיע ה"נשא ש"ופט ה"ארץ ה"שב (ר"ת גי' שד"י ע"ה) גמול על גאים עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלוזו יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פועלי און עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו אלמנה וגר יהרוגו ויתומים ירצחו ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב בינו בוערים בעם וכסילים מתי תשכילו הנוטע אוזן הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט היוסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת יהוה יודע מחשבות אדם כי המה הבל אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת כי לא יטוש יהוה עמו ונחלתו לא יעזוב כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלי און לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני ברוב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי היחברך כסא הוות יוצר עמל עלי חוק יגובו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו : הושיענו כדלעיל

הנה כבר נודע סיוס ס' הוח הכנה לקבל תוספת רוח בחי' יליד מבחה בהחה ויוס ס' הוח בחי' הוד כמוד ע ולכן לריך לכוין להחיר מן הוד דחניולות להוד דבריאה ומבריאה להוד דיליד ויכוין בחו' י' וסס יו"ד ה"י ו"ו ה"י כללות החניולות וסס **יהוה יהוה** ניקוד זס יולח מן ו"אמר **אא** לסיס **ו** שרלו חמיס הוד דחניולות ומסס יחיד לחות ס' מחדונ' - וסס יו"ד ה"י - וס"ג ס"י כללות הבריאה וסס ס"ל שד"י בסמות הבריאה וחות י' מן יהו"ה סל אהי"ה יהו"ה הוד דבריאה ומסס יחיד לחות ו' וסס יו"ד ה"ח וח"ו ה"ח כללות היליד וסס ס"ל רוח דיליד וסס חק"ב טנ"ע הוד דיליד הנוסר בוה היום וחות ת' סל מב"ג ית"ן ולפי שסוף בחי' דיליד סור התורם לריך לסלב סס זה עס סס סל שבת שחות נ"ך סוד התורה כמו ביום ב' ויכוין כוה **חשקק בוטצ ניערת** ויכוין נסס **מוצפץ** נניק' **ושחלת** וע"ו תקבל תוספת רוח משבת הבחה בחי' יליד

היום יום חמישי בשבת ובו היו הלויס אומרים

למנצח על הגיתית מזמור לאסף הרנינו לאלהים (מלכות) עוזנו הריעו לאלהי יעקב (ת"ת שאו זמרה (נצח) ותנו תוף (הוד) כנור (יסוד) נעים עם נבל (גבורה) תקעו (חסד) בחדש (במלכות) שופר (יסוד אי') בכסא ליום חגינו כי חוק לישראל (ישראל סבא) הוא משפט לאלהי יעקב (ת"ת) עדות ביהוסף (יסוד הדבוק במלכות) שמו בצאתו על ארץ (יוידת השכינה) מצרים (בגלות) שפת לא ידעתי אשמע הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעבורנה בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על מי מריבה סלה שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי ואשלחהו בשריות לבם ילכו במועצותיהם לו עמי שומע לי ישראל בדרכי יהלכו כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך : הושיענו וג' הנה

שחרית האצילות

דגה כבר נודע שיום ו' הוא הכנה לקבל תוספת נשמה בחי' בריאה מצבא הבאה ויום ו' הוא בחי' יסוד כנודע ולכן לריך לכוין להמשיך האיר מיוחד דאצילות בריאה ויכוין בלחש י' וכך יו"ד ה"י ויו ה"י כללות האצילות וכך ד"ו ד"ו ה"י יְהוָה ניקוד זה יולא מן ויאמר אלהים רוצא הָאָרֶץ יסוד דאצילות ויתי׃ בחות ה' דאצילות

וכך יו"ד ה"י ו"ו ה"י כללו דבריאה וכך ח"ל דל"י נשמ' דבריאה וכך יג"ר פַּז"ק יסוד דבריאה הנוכר ביום זה ולחות ל' של אצ"ל ויכוין בשם מַצְפֵּן ניקוד חֶלְבְּנָה וע"י זה

תקבל האיר תוספת נשמה מצבא הבאה בחי' בריאה גלחות לבם גלו"ת בני' קודם ולחות מוד בנדי קודש שבשם בנדי שבת כי בחול השכיבה כמעט ומתלבשת ביצירה ועשיה שבשם מוד בנדי חול ובשבת עולה לאצילות ומתלבש בבריאה בנדי שבת

היום יום שני בשבת וכו היו הלוים אומרים

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עוז התאזר אף תבון תבל (ר"ת בני אלהים) בל תמוט נכון כסאך מאז מעולם אתה (ר"ת בגי' אהי"ה דההי"ן) נשאו נהרות (ו"ק דבריאה) יהוה נשאו נהרות (ו"ק דיצירה) קולם ישאו נהרות (ו"ק דעשיה) דכים מקולות מים רבים (ו"ק דאצילות) אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה עדותיך נאמנו מאד לביתך נאוה קודש יהוה לאורך ימים : (הושיענו כדלעיל)

ואומרים קדיש וכוונת קדיש זו הכוללת והכשמות בערך לבוין בשם כמו בקדיש דקודם הודו בזמירות והכוונ לכללו עשיה ביצירה כדי שתקבל שפע חלקה מן האצילות כי עדיין כל הש'למות דאצילות ושכה בוגף לניון קבלה הבריאה ח'קה והוא בחי' הכשמות הבאים מבריאה ומן תפלה לחול וכל המומורים עד עתה קבלה ביצירה חלקה והוא בחי' הדוח הבאים מן היצירה ומכאן עד קדיש בתרא מקבלת העשיה גם היא חלקה והוא בחי' נפשות הבאים מן העשיה ולכן עתה לריך לכלול ולקשר כל הד' עולמות יחד ויכוין בחות י' ובשם יו"ד ה"י ו"ו ה"י אלילות ובחות ה' דאבוה ובשם יו"ד ה"י ו"ו ה"י ח"ל של בריאה ובחות ו' ובשם יו"ד ה"י ו"ו ה"י ח"ל של יהו"ה יצירה ובחות ה' אחרונה ובשם יוד ה"ה ו"ו ה"ה ח"ל אחי"ו עשיה והוא קשר כל כללות העולמות :

מן ר"ח אלול עד אחר שמיני עלרת נבוקר ובערב אומריס זה

לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד בקרוב עלי מרעים לאכול את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו אם תחנה עלי מחנה לא ירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו כי יצפנני בסכו ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני : ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבח באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה : שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני הורני יהוה דרכיך ונחני באורח מישור למען שוררי אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס לולי האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה :

קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו ׃

ו סיד זה נגד עולם העשיה והוא ממטה למעלה וכולל כל ה' פלגופין כי כתר דבוק בחכמה בסוד קולו של יו"ד כנודע

ו אֵין ה"ה כֵּאלֹהֵינוּ מלכות אֵין ו"ו כַּאדוֹנֵנוּ ת"ת אֵין ה"ה כְּמַלְכֵּנוּ יסוד אֵין יו"ד כְּמוֹשִׁיעֵנוּ חכמה

שחרית דאצילות

ב סיר זם נגד עולם היצירה כולל כל ה' פרצופין כנ"ל

כ מִי ה"ס בְּאֱלֹהֵינוּ מלכות מִי ו"ק בַּאֲדוֹנֵינוּ ת"ת מִי ה"ס כְּמַלְכֵּנוּ נ"ה מִי י"ס כְּמוֹשִׁיעֵנוּ חכמה

ג סיר זה נגד עולם הבריאה כולל כל ה' פרצופין כנ"ל

ג נוֹדֶה ה"ס לֵאלֹהֵינוּ מלכות נוֹדֶה ו"ק לַאֲדוֹנֵינוּ ת"ת נוֹדֶה ה"ס לְמַלְכֵּנוּ נ"ה נוֹדֶה י"ס לְמוֹשִׁיעֵנוּ חכמה

ד סיר זה נגד עולם האצילות כולל כל ה' פרצופים כנ"ל :

בָּרוּךְ ה"ס אֱלֹהֵינוּ מלכות בָּרוּךְ ו"ק אֲדוֹנֵינוּ ת"ת בָּרוּךְ ה"ס מַלְכֵּנוּ נ"ה בָּרוּךְ י"ס מוֹשִׁיעֵנוּ חכמה

ה סיר זה נגד העולמות מן האצילות ולמעלה עד אין סוף להאיר מאור ע"ס דרך המרנוע עד למטה לעולם הבריאה

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ מריר מנפיץ אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ ריפוי דחין אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ עתיקא קדישא רישא דל"ע אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ ע"ק וכו' אין סוף

אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד

הנה בעלינו לשבח יורדים העולמות כל ע' למקומו וכדי שלא יחמו הקליפות בשפע שלפם אנו מבדילים ע"י פתוס הקטורת כמ"ש : פיוט הקטורת וכו'

תנא דבי אליהו כל השנה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות

דגנד כבר נתבאר כי נה"י דז"ת נקראים לימודי ה' ונקראים בנים לת"ת שסם התפוח והנה הוי"ה המגולים שבו שסם מתלבשים בנה"י סם בונים בנין המלכות כנודע להיות פרלוף שלוס וגורמים לעשות כלי היסוד שלה שנקרא שלוס ונס היסוד דז"ת מתרבה ע"י החסדים והוא נקרא שלוס כנודע ע"י כ"ה הנקראים תלמידים :

אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך לימודי יהוה ורב שלום בניך אל תקרי בניך אלא בוניך שלום רב לאוהבי תורתיך ואין למו מכשול יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך למען אחי וריעי אדברה נא שלום בך למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך וראה בנים לבניך שלום על ישראל יהוה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

סוד קדיש יתום הוא להעלות נפשות שבעשיה מבהיכם לע"ע הו בע"ע עלמו ממדרגה למדרגה ולכן אומ' אותו אף בשבת וי"ט ואומרים אותו אף אחר י"ב חודש בכל שנה ושנה ביום שמת בו אביו בכל התפלות שחרית ומנחה ומעריב וכן בכה הרב ז"ל והנה כבר נודע שענין הקדיש שהן' מעל' ס"י שס מ"ב שבו שים בן ג' יהו"ת כמ"ש לעיל בשעת הקדיש והנה אותם קדישים על קדיש בתרא שמ"ב שבו הוא ע"י ג' שמות ע"ב פ"ב מ"ה שבכל שם ושם יש בו בשוע ומילו' ומילו' ה.גילוי מ"ב אותיות כמ"ש ושם בג' עולמות מלילה בריאה יצירה כנודע מכל בעולם העשיה היא שם ב"ן ואין בו מ"ב אותיות כי דוע ולכן לריך לכוין בקדיש יתום בשם מ"ב אחר והוא ג' במות יהו"ה אלהי"נו יהו"ה ואחלפ' כוו"ן במוכפ"ן כוו"ן הרי ב"פ יו"ד ופשוע ומילוי דמ"ה הוא י"ד שלים ושם כוו"ן הוד ע"ל של תחים ושם במוכפ"ן מחים אותם פשוד תחיית המתים ־

נוסח קדיש

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקנא ויקרב משיחא בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם

יהוה אל חי נו יה וה כ ו ו ו במוכפו כוו יה

ולעלמי עלמיא יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר

וה יוד ה ואו הא

ויתעלה ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא ושירתא תושבחתא

שחרית דאצילות

תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן : על ישראל כו' יהא שלמא כו' • עושה שלום כו' :

ואומרים ברכו

מנ ורך
קטו קנ
בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְבֹרָךְ

מנ ורך
קטו קנ
בָּרוּךְ יְהוָה הַמְבֹרָךְ
לְעוֹלָם וָעֶד :

הנה ברכו זה מין כוונתינו כמו ברכו רחמין כי ברכו הרחמן היה הכוונה להוי"ה פשוט וברוכא ומס מ"ה ברינוע שהוא כ"ו ע"ב ק"ל בני' ברכ"ו אבל כמן הכוונה לג' מ"ב היולא מן ג' שמות ע"ב ס"ג בפשוטן ומילואן ומילוי מילואן ים בכל ה' מ"ב אותיות הרי ג"פ מ"ב בני' קכ"ו והנ' מילואים של ג' שמות הכ"ל בלתי אותיות הפשוטין בני ק"ב הרי קכ"ו ק' בני' ברכו והנה שר מ"ב כבר נודע שהוא לעולם בסוד העבורה לפיכך הוא עולה ומעלה ומיון יורד למיון התם שדרכו לעלות למעלה אבל אותיות המילואים אף כי הינ' חסדים כמו אותיות הפרצים עב"ן הם דיבו' רכיס סוד הרחמים וזהו המ"ב ור"ך כלומר מ"ב בפני עלמן ור"ך שסם המילואים סהם רכיס לבדם :

והנה אחר שכבר קבלו כל העולמות בפעם כל אחד כפי בחינתם עתה יורדים כל עולם למקומו ומתנים טרף לניהם הם סוד חילוקת דת לוגית העולמות והמלאכים שהם מבחי' זו שנפארים במקומם בעת עליית העולמות בסוד הכתוב הן תרלים לעבו חולה כמ"ם כבר והם מיחלים ומקוים לל הפע הזו וכדי להפחיד את החילוקים ולגרסם שלא יתערב זר בשמחתם לנו לומרים עליהם לבבת שהוא שבח בהקבי"ה ובגלי למ"ה ובזה הם נכנעים ומסתלקים מת עיני הסטרא אחרא ואינם יכולים להנות ומסתלקין מן הקדושה :

והוא אור גדול ומצמצם את עיני הסטרא אחרא ואינם יכולים להנות ומסתלקין מן הקדושה :

עלינו אותיות עליו"ן כוונתיהו להמשיך אור גדול מרום המעלות אור ס"ת לד' עולמות אבי"ע ולכוויד להם אור מקיף להגן מן החילוקים שלא יוזנו מן הקדושה ומחלקה גרמו הד' עולמות כי אלין הכל רומו לאילילות שהוא אלון לכל הנברלים והוא אלהות ממש כמבואר בחיבורי שבה"ע ומש"כ הב עולמו בי"ע ולכן נרמו בר"ת של ע"לינו ל"שבח לאל"ון ה"כל ע"ב מ"ב להמשיך תאילות לבד"ה שהם סוד ע"ב ס"ב כנודע גם ר"ת ל"שבח ל"אלון ה"כל ר"ת לל"ה שם קדוש יוצר ברלשית רומו לבריאה שהמליז לילידה שהם מקנן ת"ת כנודע סוד ו"ק הנרמז בברלשית בר"ת בי"ת שלא עשנו רומו לילידה שהמליז לעשיה ולפי שבילידה ועשיה שם מדור הקליפות אנו מבניס את הקליפות ויתרים שבח לקדושה ובזה נכנעים הקליפות ולא שמנו כו' רומו לעשיה שמשם ניווצים כל העכו"ם שנקרלים משפחות האדמה כי עפר יסודם ותתגבו' ע"י סרים וממוצים משמ"ב ישרלל אבל נחלתו וזהו שלא שם חלקנו כו' אבל חלקינו יוצר הכל הוא ואומרים שהם משתחוים ודוקק לנגדי הקליפות להכניעם ח"ב אנו משתחוים השתחואה גדולה להמשיך אור המקיף שהם מרום המעלות לכל הד' עולמות .

והנה עד ו וסד הארץ המשכנו אור המקיף לכל הפרצופים שבעולם האצילות ומכאן ואילך כוונתינו להמשיך אור המקיף לב' עולמות בי"ע :

והנה המלכות דאצילות בשעת ירידת העולמות למקומם היא יורדת ג"כ בדרגא הבריאה בגודע ונריכי אור המקיף לעלמה וזולת אור המקיף דכללות האצילות ולכן צריך לכוין בר"ת שהוא נוטה שהם שהוא נבי' י"פ אדנ"י שהם י"ם המלכות בירידתה לבריאה והוא אור המקיף ל"ם שהם ועתה נתחיל לבאר אור המקיף של ב' עולמות בי"ע

עָלֵינוּ קס"ו יהו"ה שד"י **לַאדוֹן** יהודונ"י **הַכֹּל** ר"ת גי' ע"ב ס"ג **לָתֵת גְּדוּלָה לְיוֹצֵר** ר"ת גי' ס"ג **בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵינוּ כְּכָל הֲמוֹנָם** (י) **וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים** להמשיך אור ח"ם לת"ק **וּמִשְׁתַּחֲוִים** ומסס עלי"ק ריש"ע דל"ת **וּמוֹדִים** ומסס כריש"ע דל"ת **לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים** ומסס לנתר עלאה ריש"ע דל"ת **הַקָּדוֹשׁ** ומסס לנתר **בָּרוּךְ** ומסס לחימה **הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם** ומסס לז"ת **וְיוֹסֵד הָאָרֶץ** ומסס לחכו' **וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ** הוא אור מקי' לכללות הבריאה כי הבריאה כסא הוד' עול' הכסא הנקדע מושב יקרו ולפי שבאצילות ובבריאה אין מחיזה לקליפות כנודע לכן מפסיק אור מקיף ת' לכללות הבריאה **בַּשָּׁמַיִם** ה"ו אור המקיף כללות הילידה שהם מקנן ז"ת הנקרא שמים כנודע **מִמַּעַל** הוא אור המקיף בפרטות לז"ק דילידה דהם לומרים להיפך וכן למטה נעשה **וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ** הוא אור המקיף בללות העשיה שהם מלכות שהיא שכינת מוחז מקננת בעשיה אבל ע"ז הוא **בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים** רק גילוית אורו מתלבשים בעשיה **הוּא אֱלֹהֵינוּ** סיא אור

המקיף

שארית האצילות

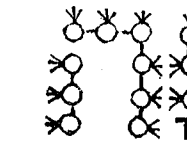
התקיף לפרעות מלכות דעשיה אֵין עוֹד אַחֵר אֶפֶס זוּלָתוֹ מור מקיף כללות יצירה ועשיה
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבוֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יהוה הוּא הָאֱלֹהִים כללות מור
מקיף כל העולמות בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל מור פנימי ממעלה למטה וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת מקיפים ממטה למעלה
אֵין עוֹד :

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יהוה אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים
מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר
יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל כִּי לְךָ
תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן לְפָנֶיךָ יהוה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ
יָקָר יִתְּנוּ וְיִקַּבְּלוּ כֻּלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי
הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וְלְעוֹלְמֵי עַד (שיהיו ז״נ תמיד ביחד) תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב
בְּתוֹרָתֶךָ יהוה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד וְנֶאֱמַר וְהָיָה יהוה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יהוה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד :

וצריך לכוין בפסוק והי״ה יהו״ה גי׳ ב״ן ומתחיל בו׳ ומסיים בד׳ בנ׳ עשרה סוד עשרה בניס
להמשיכה לנקה והוא סוד יסוכב בן נקה שסכ״ה ס״ג ל״ל בנ׳ י״ם עשרה מקיפים ו״פ ב״ן בנ׳
סכ״ה עשרה פנימים הרי יסוכ״ה כמבואר בחיבורי בסוד מכאי טוב לך מעשרה בניס ולפי שאין אחר עליהו
עליה לעולמות לכן אין קדים אחר עליהו כי כל קדים הוא להעלות העולמות ככתוב ואחר התפלה יעשה
מעט כמ״ם דו״ל חסידים הראשונים היו שוהים שעה א׳ קודם התפלה להתבונן בגדלות הבורא ברוך הוא
ושעה א׳ אחר התפלה והכוונה להשהות המוחין בוו״ן ולא יסתלקו חיכף למקומם אחר התפלה ושעה שהוא
שהוא בניס הכנסת אחר התפלה יזמר הוידוי ויכי רכון כמו שאמרתוב ותחלה יאמר פרשת הירהה -

ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו לאהבה אותו ולשמור את מצותיו ומשפטיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך הן לה יהוה אלהיך השמי׳ ושמי השמי׳ הארץ וכל אשר בה רק באבותיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרע׳ אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה ומלתם את ערלת לבבכם וערפיכם לא תקשו עוד כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדוני האדונים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד עושה משפט יתום ואלמנה ואוהב גר לתת לו לחם ושמלה ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים את יהוה אלהיך תירא אותו תעבוד ובו תדבק ובשמו תשבע הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדולת ואת הנוראות אשר ראו עיניך :

וְיִרְאָה שסוף ניקוד חס״ק חיר״ק סב״ש קמ״ץ והוף בניס מ״ם ע״ה שהוף מ״ץ בני׳ מע״ה וו״ם מ״ם ה׳ אלהיך שואל מעמך אל תקרי מ״ה אלא מה ותצייר לפניך הוי״ה בלורם עיניך כוה והוף מעורר הירהה

ד

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו האל הגדול הגבור והנורא שתעט ירהתך בלבי ובלבב כל עמך בית ישראל לירהה את שמך בשכבה ירהת גדולתך ורוממותיך כי גדול אתה ונורא שמך ויאמר פסוק זה :

פרשת התשובה

וי"רא א"ת י"הוה ב"ני ו"מרך
ו"עם ש"ונים א"ל תתער"ב

ותבון בר"ת של יר"ק ת"ת יהו"ה בגימטרי' מלכי"ם והם לותיות רמשוגו' של ק"ברהם י"לחק י"עקב ור"ח של ב"ני ו"מלך ו"עם שו"ים בגי' שד"י ור"ח של ו"עם שו"ים ל"ל ת"תערב בגי' תש"ן בגי' משמו סוד העוקב' שכה שם אלהים במילוי ים בו י"ב לותיות תש"ן וי"ב הרי תש"ך והוא בגי' י"פ ע"ב שים בכל הי"ם והם ג"פ ע"ב בכל קו שהוא בגימטרי' ירל"ה וניקודם כניקוד כל ספירה דרך ניקוד הפ"ב וע"ב דמלכות בלי ניקוד והטעם מצו' בתיבורי שבה"ע וכוונה זו מכנים היר"ל בלב החדש : ומ"ש יאמר פרש' תשוב'

והיה כי יבואו עליך כל הדברי' האלה הברכה והקללה
אשר נתתי לפניך והשבות אל
לבבך בכל הגוים אשר הדיחך
יהוה אלהיך שמה ושבת עד
(צריך לכוין לשם המיתוק
אבדתם בגי' ע"ד יהוה
אלהיך ושמעת בקולו
ככל אשר אנכי מצוך היום
אתה ובניך בכל לבבך ובכל
נפשך ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטיבך והרבך מאבותיך
ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך ונתן יהוה אלהיך את כל האות האלה על אויבך ועל שונאך אשר רדפוך ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבותיך כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור מצותיו וחוקותיו הכתובה בספר התור' הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך :

וצריך לכוין לשם **אדני** במילואו כזה **אלף דלת נון יוד** בגי' תרע"ח שהוא שער הרחמים לדופקי בתשובה

ידי' רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתחזור תורתך מחת מחת כסא כבודך ותפדנו ברחמיך יל ימיך הפדונה לקבל פניך ותקבל תשובת פושעי עמך ישראל הפנים אליך ומחול עונם ואם לין תשובתם כפי עונם ואתה אל טוב וסלח יחשב לפניך כאלו עשו תשובה מפקתא ואומס קשה עורף שים בהם כחורדם

אתה כמו שנאמר והם רוחי אתן לב הקדן מבשרכם ומי שהרהר תשובה בלבו תעשה שיהא לפניך בתשובה שלימה כי אתה מקדן בתשובה רצה כמו שנאמר כי לא תחפוץ במות הרשע כי אם בשובו מדרכיו וחי ועל כל פשעים תכסה אהבה תאהבם לתשובתיהו עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך אמן סלה ·

ויאמר הודוי בתפלות שלש ויכפם בהתעות שם כפום ידיו ואת מלמו וזה מועיל להסיר הרשימות עוונותיו הרשומים שם כמבואר בזוהר :

אנא יהוה חטאתי עויתי פשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד היום הזה ועברתי על מצות ... עשה ולא תעשה ועשיתי פנס ומוס ברמ"ח איברי' ושי"ה גידים רומ"ם שבגופי ורומ"ח וגם עברתי על עבירות שיש בהם כריתות ופגמתי בלשם נשמתי שלא יאיר הלשם בנשמתי וגם עברתי על עבירות שיש בו חלול הסם פגמתי בנשמ' לנשמתי וגרמתי חוסר במקום החור ומיתת במקום חיים הנלחים וגם עברתי על שרש מיתות ג"ל וגרמתי פגם בשרש לוחות שמך המיוחד שהוא סם העלם והכה עמה נשמתי לבי ונדבה רוחי לשוב אליך בתמת ובלב שלם בכל נפשי ובכל מאודי כי פשעי הני ידע ותעלתי נגדי תמיד ועוני לא כשיתי בחוך לבי ומכוני מוכה ועוזב להסגיר מעלי כל חטאי ועוני ופשעי שחעלתי שעויתי ופשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה ולעשות לי לב חדש ורוח חדשה להיות ויהי וזרו בירחתיך ואתה **יהוה** הפותח יד בחשובה ומשיב לב האדם לשהר תפתח יד ימינך לקבל ובקבני בתשובה שלימה לפניך ... ועוזריני בכל השנן הנלחם בי בחשבולותיו ותעקש נפשי להדיחה ולהמיתה נעור בו לבלתי ימשוב בי ובל יעמוד על ימיני לשטני ועשית את אשר בתוקיך לך ובמלוחיך תרדוף ופשי למען תוכל לתקן אשר קלקלתי ויתרפא הפגם והטוס שעשיתי בנפשי ברוחי בנשמתי ובשמה לנשמתי ויחזור כלם ללהים להאיר בדמותי ובל' שיח שפחותי וה וסגיון לבי לפניך יהי חשיב ומקובל לפניך בלבו נחנקתי בטבעת בית מטבחיים שבמקדש ובתפיסת ידי הכהנים בב' סימנים שבלוזאר לפיום ה' תחרומה של סם העלם וכלולו נהרגתי במאכלת המיוחד לשחוט העולות ונתקבל דמן בכלי שרת בצפון וירלף לפניך לפיוס חוה ו של סם העלם וכלולו נשרפתי אבר אבר וכלול לאישים לריח ניחוח לפניך לפיום ה' לחשוה ה של סם העלם וכלולו נעשיתי עפר על מזבח הקדום ונמלות תרומת הדשן שהוא נמר כפרה וכלולו עבר עלי דין שקילה לפיום חוה י' של סם העלם ואתה ברחמיך הרבים בוכות אברהם אביגו וחניכת מיכאל ועוזיה שנשלכו לכבשן האש והנלחם למען קדושת שמך כן תגיל חותי מן הסריפה כאש שנחתייבתי בבית דיך הלדק ובוכות ילחק שנעקד לפניך כשה לטבח ופשע את לוחרו וכמרו רחמיך עליו והנלחם כן תגילני מן הריגה באש שנחתייבתי בבית דיך הלדק ובוכות יעקב אביגו שרקד מחריו לליפו כן עשו בדרך לחנקו והנלחם חותו מידו כן תגילני מחנק אש שנחתייבתי בבית דיך הלדק ובוכות מרע"ה שרלו העם לסקלו בחניים כמ"ש עוד מעט וסקלוני והנלחתו מידם ובוכות כל דור המדבר שנחנלח לסם ארץ הקדום' ועוג מלך הבשן עקר אבן גדולה להפיל עליהם ולסקלם והנלחתם מידו כן תגילני מדין סקילה שם נחתייבתי בבית דיך הלדק כי אל רחום וחנון אתה וברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים אני נשען כי לא תעוות נפשי לשחול כי אתה היוה בחשובה כמה שנאמר יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל **יהוה** וירחמהו ואל אלהינו כי יו סה לסלוח ואתה **יהוה** אלהי אל עוב וחנון אורך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ... סוס חטאי ועון את תפלתי ואת התעבי פה שמע ... אל תפלת עבדך ואל תחנוניו ואל יעבב ... סוס חטאי ועון את תפלתי ואת התעבי ויעמוד לפניך אליעזר יוסר להלן בעדי ולהכניס תפלתי ותחנוניו לפני כסא כבודך ומס בחטאי העלום ורב העון וגודל הפשע אין לי עליון יוסר אלא ברחמיך הרבים חסוך לי חתירה מחטא כשל כבודך כמו שחתירת למנשה וקבלתו בתשובה בהחפללו לפניך כן תקבלני בתשובה שלימה לפניך ומלא תסוב לכשלה עוד על עולם ושמע תפלתי כי אתה שומע תפלות עמך ישראל ברחמים ביוך שומע תפלה ·

וידבר יהוה אל משה לאמר קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחוזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ היום אתם יוצאים בחדש האביב והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמורי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה · שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאור בכל גבולך : והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים · והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים ושמרת את החוקה הזאת למועדה מימים ימימה · והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע

הנהגה אחר התפלה

לך ולאבותיך ונתנה לך: והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה
אשר יהיה לך הזכרים ליהוה וכל פטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדי וערפתו
וכל בכור אדם בבניך תפדה: והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת
אליו בחוזק יד הוציאנו יהוה ממצרי׳מבית עבדים: ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו
ויהרוג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכור אדם ועד בכור בהמה על כן אני
זובח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה והיה לאות על ידך
ולטוטפות בין עינך כי בחוזק יד הוציאנו יהוה ממצרים:

אח״כ יחלוץ התפילין וכשיסיים לומר יחלוץ מכף האחרון כמנהג עלינו לשבח ויחלוץ מצומת התלה הרצועה סמוך למקום המעבר כי מה שנכתב רחמן יגיע לאחרון ומה שנכתב לאחרון יגיע רחמן ואח״כ תפלה על רחם ואל יחלוץ ד׳ ימינו כי ביד ימינו שהוא פועל בזריזות וירתה שהוא למשא עליו והוא פורק עול מעליו לכן יחלוץ בשמאלו בנחת ויכריך הרצועות על התיתורא ועל של הבתים והרצועות שמסביבים הרחם יוליך חולה שירחה כמו כנפי יונה ח״כ יחלוץ תפלה של יד ויכרוך ג״כ כנ״ל ויסיים לומר בכיס של רחם והרחם יהיה בלי ימין ובל יד בשמלו ובכתיים יהיו למעלה ום מפוסקים שסוברים להניח בכיס לחוק ויהיה של יד למעלה בכדי שהם יבא להסיחם יקדים של יד לכל רחם ושפ״י החתם זה תיכו רק שלריך שיסיחם זה לגל זה בשוה וגם יש רחיה מהמדר׳ על פסוק לא נפק׳ ממנו ימים ואח״כ ממדרש שלא הקדימו תפלה של יד לכל רחם ושם היה לריך להשימו בכיס זה למעלה מזה ג״כ ג״ח לבוש לידי טעות ומאי דבותייהו ודי בזה. אח״כ יולך מבה״כ בנחת וכשילך מבה״כ יולך לחורניות ופניו לא חרון הקודש עד שיעבו׳ הפתח ובלכתו מבה״כ יאמר (כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד יהוה יאחז בלדקתיך למען שורדי כ״ר נפני דרכיך יהוה יאמור לאחי ורעותי מעתה ועד עולם בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך) ולא יפסיק פסיעה גסה כאומר רו״ל:

כריב ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון הכוונה שבילותיהו מבה״כ יולך לביתו מדרגו ויעסוק בתורה כפי סדר הלימוד שיתבאר לפניך

סדר הלימוד

רתחלה לריך לקרות כמה פסוקים שניה מקרא ואחד תרגום כמ״ש לפניך וידקדק בפסוקים שיתן כל הספיקות וילמוד פרש״י עניהם ויקרא לותם בניגון ע״פ הטעמים שבתורה ומה טוב שם יקרא מתוך ס״ת כשר לפל התרגום שיהו לריך לקרו׳ בטעמים:

כוונת קריאת הפסוקים בכל יתי השבוע שיתכוין לקיים הוא לקבל את הטובה דו״ל ולהמשיך לה מ״ג ליהוד דילה וסם סוד ה״ב דטובה כנודע וסם סוד ה׳ אותיות מילוי הוי״ה דב״ן כי סם המ״ם סלה והם ה׳ אותיות שלו בני׳ יהי״ה בסוד הכתוב והביאו את אחי יביאו והי״ה ולריך לכוין בכל יום באות ל׳ מן שלו ה׳ אותיות ולכן יכוין בכל יום בשם ב״ן ואותו אות יהיה נקוד בנקודת את אחי יביאו כמ״ש גם לריך לכוין באותה ספירה השייך לאותו יום ושם הוי״ה בנקודת אותה ספירה השייך לאותו היום גם לריך לכוין בסוד התרת הוספת שבת העבר ושבת הבאה היינו את׳ נשמה ואותו עולם שמשם בחי׳ הבחי׳ שמם זו והשם שמחיר בחותו עולם וגם בשם מלפ״ן כמבואר בכר.
והנה לך הסדר של כל יתי השבוע היינו שבת יתי החול

יום א בשבת כבר נודע שאו מתחלקת מן החדש בחינת תוספת נשמה מה שנתוסף לו בשבת העבר וכבר נתבאר שכוונתינו עתה בקריאת הפסוקים לקבל את הכללה שהיא סוד ה׳ אחרונה אחי׳ עשיה ולכן לריך לקרא מקרא שהוא ג״כ אחי׳ עשיה ויקרא ביום ל׳ שהם פסוקים בפ׳ השבוע שיש מקרא ואחד תרגום והוא ככנד חות ו׳ מילוי של יוד ויכוין בשם ב״ן שבמלכות ועיקר הכוונה להמשיך החרה לל הדעת שלה מן הת״ת דועיר ונחי׳ נגורה ת מן ה״ג ליסוד שלה והם ה׳ אותיות של מלוי ב״ן בנקודת אֵת אֲשֶׁר יָבִיאוּ ו׳ בניקוד סגול כזה אֱלֹהֵי דֶּה וֹן דֶּה ותכוין שע״י קריאה זו יתמר בך החרת בחי׳ תוספת נשמה משבת העבר שהוא בחי׳ בריאה ולריך לכוין לשמו׳ הבריאה והוא הן רחשונה והם ס״ג יוד הי׳ ואו הי׳ של שד״י וה״ל שד״י זה הוא החרה ללה ולפי שהוא יום ו׳ שהוא בחי׳ חסד ולכן נרמז לכוין לשם הספיר׳ שם ו״ע׳ בזה היום ולשם

השולע

סגול ע בזה היום והוא יְהוָה והמלאכים־יולחי׳ מנקוד׳ סגול סַטָטוֹרִיָה גַזרִיאָל וַתַריאָל לְמוֹאָב
וסם הסולע בזה היום אבן ירתין ואות ת׳ של מגן
נוגר בזה היום ותכוין מַצפַּץ בניקוד
קח והזכר ביום הזה לטהר מחשבותיך כדי שיזיר בך כל היום הפרח תוספת נשמה מכחי׳ עולם
המחשבה :

יום ב בשבת תקרץ ד׳ פסוקים מפרשה הסמוך ממקום שהנחת אתמול והוא נגד אות ד׳ של מילוי
יו״ד ולריך לכוין בסם בן בזה יוד הה וו הה בניקוד אֲשֶר ובאות ו׳ וסם העולי
יוד הא ואו הא אל יהוה ת ל יהו״ה וה נגד ישרע״ה וסם הספירה יְהוָה
והמלאכי׳ היולחי׳ מן נקודת אב״ת יְשמוּעאֵל בְּרכיאֵל
אֲהִיאֵל וסם היום קרע שטן וכלול באות ב׳ של אב״ג ולפי שהוא
יום קריעת התורה לכלב זה הסם בסם של שבת שהוא שקוצית כמו
שהתבאר לעיל כוה קשרק עושצ טינת וסם מַצפַּץ בניקוד לְךָ והזכר ביום
זה להרבות בעסק התור׳ שיזיר כך הפרח הרוח מנחיאת
ילירה :

יום ג בשבת תקרץ ה׳ פסוקים מפ׳ השבוע ממקום שהנחת אתמול והוא נגד אות ה׳ של מלוי ה״א
ותכוין בסם בן כוה יוד הה וו הה בניקוד אֲשֶר ובסם העולי והוא ה יוד
הה וו הה אל אדני והוא הלל׳ וסם הספירה . . . . . יְהוָה והמלאכים
היולחי׳ מנקוד׳ חול״ם חניאל לְהַדרִיאֵל מחניאֵל וסם היום נגד יבש
וכלול באות ג׳ של אב״ג וסם מַצפַּץ בניקוד סַמִים והזהר ביום זה להרבות במלות מעשי׳ שיזיר כך הפרח תוספת נפש
מנחיאת עשיה :

יום ד בשבת תקרץ ו׳ פסוקים מפ׳ השבוע ממקום שהנחת אתמול והוא נגד אות ו׳ של מילוי ו״ו ותכוין בסם
בן כוה יוד הה וָו הה בניקוד יְבִיאוּ ובסם סולם בסם יה והוא ה יוד הה וו הה אל אדני
ולל מהני זה נרקל ובסם הספירה יְהוָה והמלאכים היולחים מנקודת מירק חַזקִיאֵל רַהטִיאֵל קַדשִיאֵל ובסם היום
בטר צתנ וכלול באות ג׳ של מגנית״ן ובסם מַצפַּץ בניקוד נָטָף והזהר ביום זה ג״כ להזהר במלות מעשיות שיזיר
כך הפרח תוספת נפש שבשת מנחיאת עשיה :

יום ה בשבת תקרץ ה׳ פסוקים מפ׳ השבוע ממקום שהנחת אתמול והוא נגד אות ה׳ של מילוי ה״א לחרונה ותכוין
בסם בן כוה יוד הה וו הה בניקוד יְבִיאוּ ובסם העולי היולדה ויוד הא ואו הא
אל יהוה וה״ל יהו״ה זה ניעקב ובסם הספירה יְהוָה והמלאכים היולחים מנקודת שרק שַכנִיאֵל רַעוּמִיאֵל
קַניאֵל ובסם היום חקב טנע וכלול באות ת׳ של אב״ג ית״ן ולפי שמוד קרימת שתורה לכלב גם זה עפי׳ סם שפת
שקוצית כוה חשקק בוטצניעת ובסם מוּצפַּץ בניקוד וְשחלת והזהר ביום זה להרבות בתורה להזיר לך
התרם תוספת רוח משבת הבאה במיתת ילירה :

ליל ששי שהוא בה ימים כבר נשלם מלוי סם בן׳ שהם ה׳ אותיות וְדוֹדוֹ שהם הוד ה״ב סוד מ״ב
דנוקבא ובסם בני׳ והי״ה ונעשה סם הוי״ה משהוא שהם ב׳ הויו״ת יהו״ה והי״ה
והוא ע״י שהוא מכנד של ה׳ ימים מכנד״ה וכיון שבא יום הששי נעשה משהוא וי״ם הפסוק וכיכוו לת מאד יבילו
ויהיה משהוא ואהוא הפסוקים של ה׳ ימים הם כ״ו פסוקים נגד סם והיה והנקודות מן ה׳ אותיות המלוי יולדים
מן אֶת אֲשֶר יָבִיאוּ הם עולים במספר יב״ק כוה כי כל נקודה הוא עבר ושתא
הוא ו׳ הרי יב״ק והנה כ״ו יב״ק בניעוד חַכלִילוּת נקרא״ח הנוקבא חקל
שהיא שדה רחוי לזריעה והכוונה להוריד לה הפרח מתיקת עילאה סוד תו״ב ע״י ו״ת סוד
הו״ה לנוקבא סוד תדנ״י והנה תהי״ה הוי״ה תדנ״י בני׳ יב״ק כן כדי לעשותה חק״ל שדה רחוי לזריעה
והוא סוד הכנה לווגג שבא לריך לקרוא לה הוי״ה כנ״ל לכן תקרץ עוד כ״ן פסוקים מפ׳ השבוע ממקום
שכלו כ״ו פסוקים שחרית בה׳ ימים הן והי״ה משהנה ביום הששי כי יום שבי הול מכין לשבת כמו שביארתי
זה בחיבורי שנה״ע על פסוק הנאמר ביוסף והיה הוולל לפקדון לארץ ותקרץ הכ״ו פסוקים נ״ב שנים מקרא
חבל בני תרנום והוא הכנה לחוכמה קדושה לשבת כמ״ש לפניך :

סדר הלימוד

יום הששי אחר יגיחך מנצ"ח תוך לנה"מ כנ"ל ותתחיל לקרות פ' השבוע מתחלת הספר נ"ב שמו"ת ותכוין נב"ן פסוקים הרא'חסונים שבכר קרית חותם בה' ימים שהם מחנך"ה שהם בני' י"ה הרמוז בר"ת של יום הששי להמשיך החרה מן חו"ל שהם סיד י"ה כנודע ליוד ז"ל שהוא סוד יום ששי ולו היוד מכין מעלליו לשבת והנה יכוד הוא סוד חומו' וניקוד שור"ק שהוא מלפוס כוח ד' כנודע ולו תכוין במלוי שם ב"ן שהם חום **ודהוה** בניקוד שור"ק הנ"ל ולו מרויח נ' וו"ן בני' ח"י כזה **דוד דוד דוד** הרי נתוספו נ' וו"ן כי נ' וו"ן שבאלו ה' חותיות הן נרך עוד ו' אחרת רק נ' חותיות ד' ה' הרי נ' וו"ן בני' ח"י סוד יסוד בדי"ק ח"י שומרים וזה סניקוד הוא מן יניחך שעדיין לא נכנס בכווכה ה' ימים דרחסונים והנה בה' ימים הרחסונים נהבאר שהים הכוונה להכשיך ליסוד הנוקבא סוד ה"נ והנקודות היו בני' יב"ק הנ"ל ועתה ניתוסף ח"י הרי יב"ק ח"י בני' ה' חו"ות שע"י החרת יסוד ו"ל שהוא סוד ח"י ובו ח"י ובו ה' הוי"ת בסוד ויקבץ יוסף את כל הכסף ה' כסף להמתיק הדב"ג והנה הכוונה בקריאת בנים מקדא כ"א פסוקים הרחסונים ובקריאת התרגום הוא סוד מחוריים כנודע לריך לכוין בלהו האותיות נ"כ דרך אחוריים כזה בו' פסוקים הרחסונים שקרית ביום ז' עתה הכוין בהם בה בשור"ק בד' פסוקים של יום ב' תכוין עתה בחותיות **דוד דוד** בה' פסוק של יום ה' בחותיות **דוד דוד** בו' פסוקים של יום ד' בחותיות **דוד דוד** הרי לך הכוונה של כ"ו פסוקים הרא'חונים של ה' ימים שהם מנצ"ח והכו' של כ"ו פסוקים שניים שקרים בליל שבי כנ"ל עתה תקרא לותם שמו"ה והכוין בהם כוונה אחרת והוא דכתיב **והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה** והנה כבר יקחנו הנקודם לת אחר יביאו לכוונה הנ"ו פסוקים הרחסונים נב"ל ועתה נב"ו פסוקים השניים לריך לכוין כי הנקודת של ר"ת מן **והיה ביום הששי** בני' ל"ב ושאר הנקודת עד תיבת ת"ת הם בני' יב"ק והנה מספר הי"ה השני כבר תמרנו שהוא סוד שם ב"ן שבעשה והי"ה מעשה ולזה רמזו הנקוד' של **והיה** בני' ב"ן ומספר של הי"ה הרחסון הוא כ"ו חלר' למספ' ל"ב הנ"ל והוא בני' נע"ה והוא סוד תוספת קדושה של שבת שקליפת הנע"ה נכללת בקדושה ולריך לכוין במלוי הוי"ה בני' נע"ה כזה **יוד הי ואו הי** וזה המילוי כולל כל העולמות יו"ד מלילות ה"י נריאה **ואו"ו** יליר' **הי"ה** עשי' ובקריאה התרגום אין לרי' כוונה אלא"כ תגמור כל הספר' שמו"ת וגם הפעור' הסיוך לסדרה וגם פרק ל' ממסכת שבת ותכוין כי ע"י קריאת שמו"ת יתיר לנו הארת תוספת נשמה מעבת הנשה ולכן לריך לכוון בהם ה' רחסונה ובשם **יוד הי ואו הי** כלולות בבריאה **אל שדי** נשמת הבריאה ולא שדי זה בדחל ושם הספירה **יהודה** בניקוד שורו"ק והעולמים **שיומשיויואולו רומואולו** **קודשיויואולו** ושם היוס **יגל פזק** וכלול בל' של חב"ב יו"ד ומתיר בדעת דנוקבא **יוד הה וו הה** ושם **מצפץ** בניקוד **וחלבנה** הרי בתבאר כל ו' ימי החול וכוונת שבת יתבאר במקומו :

הנהגת הסעודה

כתיב לו תשכיל ולו תלילם וכתיב ולו תיטן ועריבה שבתיך ואמרו ז"ל שלריך להשלים שנותיו כי בכל יום מעת לעת יש כ"ד שעות שהם ג"פ מ' והם ג"פ ת"ו ואמר ת"ו תשכיל הכוונה שעכ"פ בכל מעת לעת תמויב לעסוק בתורה ובתפלה מ' שעות והוא שיעור היותר פחות היינו שם קשים לו מזונותיו לו שהוא מולי שלריך ליטן לזו עכ"פ מ' שעות יעסוק בהשכלת ה' וזהו ת"ו תשכיל ולו תלילם הוא התעסקות במשא ומתן ועניני לכילתו ושתרי דרך לת יהיו יוצר מפ' שעות וכמנין ת"ו תיטן שהשיעור לת יהיה יותר בכל המעת לעת ממנין ת"ו ות"ת מל"ל לומר על לו תשכיל שהכוונה לכל הפחות כמנין ת"ו והמוסיף יוסיפו לו מן השמים וכלו תלילם ולו תיטן לנו לומרים שלת יהיו יותר ממנין כי לו תפשר לומר שעסק התורה לת יהיה יותר מת"ו דכתיב והגית בו יומם ולילה וד"ל והנה לתר שכבר תיקן לת נפשו ע"י תפלת השתר וקריאת הפ' ופשיטא שם פסק בידו ללמוד לילה שיעור קצוב לתר קריאת הפסוקים מה טוב ומה נעים לת"כ יולך לביתו לתכול סעודתו שלת לתר לותו לקיים מה שנתתר ושריך בעת יתכלו וכן לתו"ל כל התוכל לתר שם כזורק לבן לממת ויהיה לו זמן קבוע לתכול בכל יום מפני שיכוי ווסת .

דיני סעודה

א שעה שיוחדת לסעודה היא שעה ששית ביום ולתם הוא רעב ע"י לילה סיבה שלת לכל מלחמול לת יעשיב עלמו ויחלים לילכריו לתת יתכל קודם שעה ששית .

(ב) יהגיל עלמו בשם מעם וביום מגולגלת בשמרים ובשר בעוף דכתיב בעוף תאכלו ובשר ובדוק
משבעו לשם : (ג) לריך לנקות גופו ולפנות קודם התכילה כי כוונת התכילה לריך לכוין בה
לבורא הכילות ולהכיחם לכם בעל מי מדבר ואם אין גופו נקי מלרבת הוא מעוקן ומעוקף לותם כמ"ש :
(ד) לכילת הלילה אם לימו מתענה מהיה מבשוך יום סיסים זמן לעיכול המאכל קודם שיבן ואם
מתענה ולריך להמתין עד לאת הכוכבים יהא שלא לילך ליבן ניל אמר תכילתו עכ"פ שעה א' :
(ה) לריך להניח פאה בכל מאכילך ואמר הסכם בתאכילך מה שיותר מתוק לפיכך משוך ידך ממנו
וילמה לך לקרבן ניחא ותעשים מאכלך ביום יותר קלה מבלילה : (ו) יתרחק מתאכלים הגורמים ריח
רפה בכל מה לאפשר : (ז) תעט מאכלך סיסים לך מתוקן ומתוגבל יפה סיסים מקובלת ועיב לנפשך
ומקבלת נתת רוח ובכלה ממנו : (ח) בכל תכילתך ושתייתך יהיה כוונתך להיות גופך לריך לעבודת
בוראך אבל לא להנאת גופך שהוא יולא מאבא עיניתו ומרבה בשר מרבה רמה : (ט) אם יתלים לבו
על מיעוט תכילתו טוב יותר לתכול ג' פעמים תעט ולא יתלא כריסו בפעם אחת תכילה גסה : (י) לריך
סיסים בעודתו לש"ת ויתריך בשולחנו חולי יזדמן לו עני להנחותו מעותו בעודה וכל המתריך על
שולחנו לכוונה זאת מתריכין לו ימיו : (יא) לא ינהג בזיון בלחם ובשום מתכל ומשקה ואסור יזכור
פרודי את על הארץ שבשביל זה עניו כורף אחריו ולא יעוט המתכל בכל התבזיון אלא בשבי תלמידי
כתרגון הגדל בחים : (יב) תפידי תאכלו מהגיס שלא לתכול בשר ואלא לשתות יין בג' ה' ולילותיהן
ואם תפשר להתענות בהן תה עוב ות"ת שתוכלו לתוכן תחוקו להתענות ואם תפשר לפרוש מבשר ויין
כל ימי הוול תפשר לו : (יג) לא יתכל בימי הוול לתל ניעין בעודת הרשות אלא ת"ת ת"ת מפוזין
עליו ויתעבו ד"ת על שולחנו שלא יקרא בעודת עלוה : (יד) לא יתכל בוול בעוד הרבה פירות להרבות
בברכות משל"ת בשבת שהרבה לריך להרבות בפירות ולהרבות בברכות : (טו) יזהר תפת עבו"ס תפילו
תפלטל תם תפשר ולא יתכל תתקום שתכל תוול לו בעבד שהוא קשה לשכחה : (טז) ניוס שתכל
גזיזה לא יתכל בשר כל היום ופשוטא להיפך ולא תדיוק : (יז) אין תשיחין בבעודה תפילו בדברי
תורה אלא תפר גמר התכילה : (יח) לריך להפריש ותפחו לעניים קודם שיתכל ואם אין עני עלוי
לו יפרוש שיעור בעודת עני דכתיב גלגל תחזר פניך ולבתר תשבע : ולליתי שיפרוש ג' פרוטות
לעני בבעודתו : (יט) לא יתענג הרבה בתכילה ושתיה שע"ז הוא נותן כח לב"ת אלא לריך תוכל
לשובע ואפשו כדי קיום ואפשו : (כ) לריך להתוודות קודם בעודתו וזה נקרא זובח תת יהלו כי כשבר
יזכור תם שתעת בגד הקב"ה וזכוכו תקדי ס' כי לא תמו כי לא כלו רחמיו שתפרסם תוחו לא בגמול
יו יהיה בעודתו בהכנעה ובילאה ולא בגרגון וע"ז נאתר זובח תודה יכבדנני זובח יהלו ע"י תודה
שתחודה יכבדנו בעה"ז ובעה"ב וכבר תתרו ז"ל עתה אתין לו לא כסן ולא קבין אלא על תדם
בתקום קבען ותכפר על כל עוונותיו וע"ז נאתר זבחי אלהים רוח נשברה בתבוה בזוכר :

(כא) ז"ה ה"שולחן ת"שר ל"פני ה"סוס ל"ת ז"ה תל"י רמז לזה תלי ותחוחו סיפרום תפה נקיה על
השולחן לכבוד שתכיתה השורה על השולחן : (כב) קודם תכיכתו יבתה תעט מים לפטול המים
שבתוך השולחה תוץ מיין שתיתו פוטרו : (כג) לריך סיסים כל תעוד ותיו לכבוד שבת היינו שתה סיסה
לית ענה יפה יענע עלמו תלכול שתה יבתכלו בחול בתה יכבד שבת נאלת בעודתו תעודי תלו:(כד) קודם
בעודתו יאתר תמלא פרק ל' ממכניות ויקויים בו זה השולחן אשר לפני ה' וזכוחו זה יגליח בעתקיו
ובגלגלתו : (כה) לריך סיסים בעודתו קבע ולא עראי ולא יתכל ויבתה דרך סילוכו תו תעומד אלא
יבד אלל השולחן ויתכל : (כו) שוקר לגלך תגיח ריעך שלא יהגיל עלמו לבעוד אלל תביריו ולא תם
תכול ובתה יאתר לך כי תפשר שלא שוה נותן לך בעין יפה עי יודע לב לבתו ובני ביתו ובתת יעבור
על לא תלבש לתם רע עין :

אלו תכ"ו סיומים יהיו נגד עיניך תמיד שבס ג' הו"ה ויקויים בך שויתי ה' לנגדי תמיד כי
מימיני בל אמוט כי השולחן בנפון בטרם דשתלא והו תועד לותם שלא תמוט :

כוונת הנטילה

כתיב ע"לא י"דיהו ע"בכוחך ר"ת ע"י ס' יסעוך סיס הבבה על ידיו שילכו על כל גדותיו וע"ז יבא
לו ברכה בסבוע עובדא המצוה' בזוהר ומזלזל בנט"י נעקר מן העולם כי העולם נברא בשם
הו"ה ואלה"ים והוי"ה פשוט ומילוי יה בו י"ד חותיות וכן באלה"ים הם ב' הבינתים ז' זרועותיו של ת"ת וע"י הו"ת נתללו
כי כבר נתבאר שתו"ת שהם יסוד הוי"ה ואלה"ים הם תבינתים ז' זרועותיו של ת"ת וע"י הו"ת נתללו
ז"ת שהם סוד עולם כולו ולריך להמשיך לבם תלות המחלים סוד סיס עליונים תן ת"ת לתו"ת
סוד ז' ידים ומשם נמשכים לזו"ב סוד עולם ולבן מי שמזלזל בנט"י נעקר מן העולם תלה בגד תלה
ועיין בתמוני תגר"ע סוד סידים ותתנבות ותלפדים ובפיוטי על הזוהר ס' בראשית ותתלל נתת :

יסול

כוונת הנטילה

יטול הכלי בידו ימינו לכוונו להודיו מי שמקדי כשהוא נוטלו הסידורי כתוב כאן כוונת הנטילה
כמו שנטילה שחרית ולפי דעתי אין כאן מקומו אבל כאן הוא כוונה לאחר כי אין עתה מקום
לכוונו עליות העולמות רק עתה בכוונו להמקדי מי שמקדש מלך ע"י לו"ת לזו"נ ולכן מדע שהכלי הוא קרי זו"נ
שהקדושים כליס לקו"ת כי לו"ת מתלבשין בהם דרך המים המתלבשי בכלי והכה כבר נתבאר בנטי"ד שחרית
שהיו מדברין על נטילת ידים ולא על רחיצת לו על נקיות לב כוונת הא' ע"ש הכלי שהיו קודשים
ביותר שהנטל"ת הב' ע"ש שהרי להבדיל בידים שחר שנטילה ורוח בקור וינטלם ויבשלם והכה לעשם
הא' הרי לכוין עתה בכוונת הכלי שהקדש לנטל"ת שהוא בגי' הוי"ה לכך קוד הכלי
שהמקבל מי שמקד מלמעלה וכוונת המים שם קוד שהמקדים שהם המוחין לחדא שהם שהם הקדים
שהם מל"ת כנודע וכם ד' מלוקי הו"ה שיש בהם ט' יודי"ן כמנין מי"ם לעשר את הידים שהם
שהקניות לקבל טופחה והקול הוא כי דז"ת נתגלו הו"ק שהם חג"ת ונה"י שלו ובהם מתלבשים הארת
לו"ת שהם קוד הו"ה והי"ה שיש בכל אחד י"ל לותיות ויולדים דרך הקלוות שהם קוד ס"ח וס"ג
והם מקדים יולדים דרך קו ימינו ומתגלים בחיום הקלוות שהם קוד ס' לחצעות יד ימין ורגל ימין
ויש בהם י"ד פרקין נגד י"ד לותיות הכ"ל והם"ג יולדים דרך קו שמאלי ג"כ כנ"ל וכבר נודע שהקליפות
עיקור לחיותם בהם"י דז"ת ואין כח בידינו בכל ימי השבוע לגרש לותם ואם קוד מים חמים שלהי בהם"ש לרמוז
גם בהם"י על ערב שבת שהשלוחית דנוקבא מגרש לותם ואם קוד מים חמים שלהי בהם"ש לרמוז
שהם הרגלים והוא השבתת רגל שבת שבוד שכתוב לא תבעיר אש בכל מושבותיכם רגלין כמ"ש לקמן בשער השבת
והידים כשהם שוכבים על הגוף הוא יסוד שהקלוי' שהם הלבנות מגיעים עד הירכיים קוד נה"י
ויונקים משם נ"ר קליפות ולכן אמו ממשיכין להם הארת לחצת קוד המים כנ"ל וכבר נודע שהארת
לחצת מגרש הקליפות והוא קוד שהארת הידים ע"י מים ולחמר שיטהרו אלו מגבירין לת הידים נגד הרגלים
כמ"ש כאר בנטילת ידים לשחרית שלחמר הנטילה לריך להגביה הידים למעלה ויאמר פסוק זה **שאו**
ידיכם קודש וברכו את יהוה שכוונה להעלותם למעלה נגד חב"ד קוד הראש שהקדש קודם כנודע
ואז מוחזק הארת לחצת הקדש קודם הנטילה שהוא ב"ח ש"לו "ידיכם קוד ס"י עולמות המשך מלחצת כנודע
ומוחזק אל המוחין לחב"ד וגם מלירים לילחם שעומד למעלה נגד חב"ד מלחורי ז"ת והכה לריך לעדי
ג"פ מים על כל יד להמשיך הארת מלוי דמילוי הו"ה לכל י"ד שיש בהם כ"ח לותיו שהם ג"פ י"ד
והכה בכל עידוי לריך לכוין ביד ימין לי"ד לותיות של יהוה אלהינו יהוה יד הגדולה וביד שמאל לי"ד
לותיות כוזו בחוכמז כוזו יד החזקה שהם יפשפש שביסה יחד ויכוין לי"ד לותיות יהוה יוד הא
ואו הא יד רמה וקוד שפשוף כבר נתבאר נטי"ד של שחרית ויבדק קודם שיגע ידיו בכתם זו :

ברוך יקו' לו"ת **אתה** מקד **יהוה** ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך** ביכה
העולם מלכות **אשר** ביכה **קדשנו** ת"ת **במצותיו** כ"ת
וצונו יקוד **על נ"טילת י"דים** ר"ת עכי :

כוונת הברכה כבר נתבאר נטי"ד שחרית יעוין משם וכאן בכוונה להחיר מביכה ע"י ת"ת למלכות
ומקבלת הארת לחמו"ה דמ"ה שהוא יו"ד יו"ד ס"ת יו"ד ס"ת וה"ו יו"ד ס"ת וה"ו ס"ת בגי'
ק"ל שכרמז בל"ת של ע"ל כ"טילת י"דים שהוא עכי"ו בגי' ק"ל ועי"ז נעשית בקוד עטידית כנודע
ומי שמזלזל בנטי"ו קוף בא לידי עניות מלא נגד מלא והבן זה :

טוב לומר קודם המכילה מזמור לדוד יהוה רועי וגו' ויש בזה המזמור ז"ן תיבות בגי' ל"ל הו"ה
שממנו בא הפרנסה : ויאמר זאת התפלה

יהא רעוא מן קדם סתימא דכל סתימין דעתא דכל דעווין דיתמשך עלת עילמא עילי' דרך לו"ת
ז"ת ומז"ת לנקבל תפוחין קדישין מזונא עלמא דאתי דעתא מנך לנדיקייא דנהירו לנפשי
ונתקוומת בלבא ותתמן יתמשך לנו ולכל בית ישראל ותמילו שאין לנו לחוץ כי ידענו שתעשו שעוינו
שתעשנו לפניך לך כי אתה לל טוב וקלא וכל מטר ובדוב דמיך ותקדיך הגדולים אתה זן ומפרנס
לכל בריותיך כתמור פו"ת ת"ת ידי"ך (ת"ת אתה"ך והוא שם הפרנסה) ומשביע לכל חי רלון
יזהר לשום מלא על השולחן ולעשות הפרוסה של לחם של המוליא ג' פעמים בעלא והכוונה להמתיק
ג' הוי"ת גבורה שהם בגי' מל"ת ולכן הם מלוחים כנ"ש בחוד למעות שהם מלוחים לפי
שהם קוד הגבורה להמתיקן ע"י ג' הוי"ת מקדים בגי' לח"ש ועי"ז הוא מגרש הס"ח שהא לשרות
על שולחנו כמבואר בזוהר :

ויש מלייכים כאן ד' ע"ב הכל בצמי' למוכייס ולדעתי זה הליוד שבכאן יוסד כאן

כוונת המוציא

כוונת בהכת המוליך כי כוונתיו להעלות המלכות למעלה לימין עילאה לקבל שפע הפרנסה כדי שיהי' קיפוד בידה למת עלף לציתה וחק לנעכותיה וכפיד ממכחך מציל למתה מרפ"ק גגי' שמ"ח בקוד שמח נפש עבדך כי אליך ה' נפשי תשא וחוק קוד ג' יקומת לשו"ת קפ"ה קס"ב ע"ה גגי' שמ"ח כי עד שם עולה נפש דוד קו' המלכו' ומש' מציל למתה לך שאין עליה לשורי' תמחוים עד שיצא לליסם הלי' מצ' יקומת הכ"ל לזי יש לכם כח לפעות כמבוקר כבר ולכן תמלה לילך לעורר ג' יקומת לשו"ת למשיך משם הלילה למלכות וחוק קוד בכו"ך כבוקע וחלילה זו ממשך לילך מג"ת לז"ת ולז מג"ת שפס קוד ג' ילדים כבוקע מעלים לת המלכות כמ"ם כמה מעמים וכבה הלילה זו שיל קוד ק"ב מכוונים שפס ג' מילואים של ע"ב כבוקע שפס מעלים לומה כמבוקר בקוד הקליפ ג"פ מ"ב גגי' קכ"ו וק"ב גגי' בכו"ך ועולים גם מג"ת עם המל' לל הציוה ומג"ת נרמזים גגי' תיבות

כוונת המלכיה לתקן הרפ"ס ניצוצית שנפלו בחטא לדה"ר ובבלבול בקוד העפר ולריך להעלות מעפר לנומה ומנומה למי ומחי למדבר והם נבדרים ע"י טחינת המלייסים כמ"ם לקמן והכה הדי יקודות הם בלים מקוד ד' מילואי הוי"ה שמהם יולאים ד' מילואי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ובכל לחד יש בו קוד ע"ב כמפטרת דמק"ד היינו הם ע"ב כמשמעו קוד חסד ס"ג עם י' לותיות הוא ע"ב הרי ע"ב ל' יותר מלקח לפס מ"ה שהם הפקוד הנה ע"ל הרי ג"פ ע"ב ובם גגי' פרלופים שהם לו"ל ו"ל כבודע ובם קוד ג' לותיות יו"ד ה"י ו"ן ובם קוד מזרח דרום לפון מזרח לבא לות י' ולימת נכללת בו דרום ז"ל לות ו"ן כמוד ספירו"החסד שטרת דלברהם שטרת דימינא ובכה בודע כי החסד כולל כל הו"ק בקוד יומם ילום ה' מקדו יומת דכלול כל יומין ועש"ז ז"ל נקרל דרום לפון תבונה י' י"ס בכלל בכלל עמה בקוד ה"י ה' מבונה י' י"ס כמו שביארתי זה בחיבורי שהם"ע מעריב מלכות כמרז"ל השכיבה במעריב והוא מלמון עירוב כל הכוחות מתערבים שם כבודע והוא לות ה"ה שהוא קוד שם ב"ן ובזה השם לי לפפיל להמליל מספר ע"ב לכן אנו מלייריס זה הע"ב ע"י שהיא מקבלת מסטרת דלפון ס"ב והוא קול לחורייס דהוי"ה י' י"ה יה"ן יהו"ה בגי' ע"ב הרי לך בד' קרנות השולחן שהם קוד ד' קרנות המוצא שם ד' פ' ע"ב בגי' רפ"ס וכוונתינו להעלות הרפ"ס ניצוצית של הקדושה וכבר נודע שהשולחן בלפון והוא קוד המלכו' כמבואר בזוהר והוא בד' רגלים קוד ד' חיות הקודש ומנורה בדרום פי' המנורה היא קוד התי"ת גוף המנורה וכולל ו"ק שהם קנים היולאים מן המנורה והחסד הוא יומת דלחזיל עם כולל והוא מלייר של השולחן כבודע היינו שמקבלת מלד החסד שהוא קוד ע"ב ולכן לריך לכוין בכל הד' קרנות שם ע"ב ע"י שמספר כי המלכות לריכה מקבלת החסדים ממש רק החשבון והמספר של החסדים כמבואר בחבורי הכ"ל בקוד עיקר בחשבון בשער בת רביס קוד חשבון המועדת שחלוים בסיהרת כמבואר בזוהר ובכל קרן אנו מלייריס למעה שם ב"ן הרומז אל מלכות כי שם עוליס כל הגילולות ומתחדשים שם בקוד מחדש בכל יום תמיד מעשה ברלשית בקוד הכתוב מ"דשים ל"בקריס ר"בב ר"ת רמ"ל ושם ב"ן בני בהמ"ה קוד בהמה הרבולה על חלק הריס וז"ם ונתתי עשב לבהמתך עש"ב ע"ב ס' ס' רומז לחלת ענפין ימין שמאל למלע שמשם מקבלת הע"ב הרי נתבאר לך מעשה השולחן :

סדר המסיבה גדול מיסב ברחם וחולכים לחר הזקנה והוא בקוד אברהם החדש הגדול בענקים וכתיב ואברהם זק"ן בתיכת בגד ילחק תליתאי בגד יעקב ומכאן ואילך אין מהדרין לחר סדר הגדולות כמבואר בזוהר :

כוונת המוציא

כוונת המוציא

ואחר כ' אלהינו כוונתו ותן הברכה בקדושת עלך העולם כי חיין מלך טוב ומיטיב שעלתה המלי בקדושת עולם כוונתו וגם מ"ש תזי בקדיש מלך ותן הברכה משפעת לת"ת שכולל גם מ"ג ומשם לנפ"י ומשם למלי וזהו המוליך כ' ביום מוליך לפ"ם ג' הויו"ת מג"ת שיולדים משם ומשפיעים למלכות ותן היא נותנת טרף לבניה וזהו מן המרץ שכל שפע המתמוכה בשם מן כ' קוד מלכות שבקדושת מרץ ולכן נקרין להסדגים חות כ' שכ המוליך ושל המרץ יקח מכבר בב' ילדו ויבדך.

ברוך יקוד לו"ש **אתה** מסך **יהוה** ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך** ביקה **העולם** מלכות **המוציא** ביקה **לחם** חג"ת **מן** **הארץ** מלכות

מצטע המוליך ומעבוד הפרוסה במלת ג"פ ותכוין כי לפ"ת שם ג' הויו"ת ג' מקדים מגולים שם בב' שלשים ת"ת למעלה ובכ"ם שלמה סיום שלים מפלאת יולדים שמשדים מגולים בכוונה וה' מתחקים למריכות המלת שם ג"כ ג' הויו"ת ג' גבורי כוונה:

כוונת האכילה

כתיב תכלו ריעים שתו ושכרו דודים ומשמע דזשכר תכלו ריעים לעיל שתו דודים לתחת ומשמע שם כי לעילת פ' שרומז לל מזיוג ת"ת שנקראי ריעים לל תפארת ולתחת רומז לזיוג זו"ג שנקראים דודים ש"ז תדיר בשוב לחוכל מועד ושענין כי בעת שבירת הכלים הידועים ליודעי חן ירדו נילוזות קדושות לל שם"ת ומש נשמות קדושות ירדו בעמקי הקליפות ונתערב התוכל עם הפסולת כבר נת' שלכל דבר יש שורש ד' יסודות ושם שורש לד' דמי ד"ושם ל"ועת מ"י מ"דבר ושכח ע"י כוונת המעשה ויסודים שלו עוסין יחוד וזיווג למעלה בחורת עליונים ולזו מעלין הנילוזו' שירדו לשם"ת לל הקדושה וע"י הזווג לזו מעבדים הנילוזות ועולים לקדושה ומזון ושפע קדושה לל לחם העליון והפסולת נפלדת ויולא בשוב המותרות כמ"ש כבר בכוונת נרכת המזון ילר:

אמנם דע כי לין שום שפע יורד למטה מלא בהמשך הסמך שהמשפע בכולא ומשפע לשוב כי כל מיני שפע משפיע בירידתה למטה לשוב הסמך שהוא קוד לוב קדושה דנסיר מסייפי עלמי ועד סייפי עלמא פי' שכ"ל לוזו גדול שמחיר בשופו כמו בלשון ולכן לף בדלתו למטה לינו משפיע והוא קוד שכמוד יומם יומם פ' מקדו ובלילה ופירש נשכר יומא לשויל עם כולא יומא לכליל כולא ובכר נודע שגם הסמך הוא אל והוא קוד שם מ"ל שים בגולגלא לשריך כמ"ש זה שחריות בחיבורי שגה"ע והוא שהמשפע בשוב לשם עליון שהוא קוד הוי"ה שלפי"ן בגי' לל"ם והוא כולי כל הלילו' שגם י"ם לשליו' בעבר לותיו' שים בהוי"ה זו והכה לל הוי"ה בגי' לוכל בגי' זי"ן שהוא מזון עילאה שהוא קוד לפ"ם קוד ג' הויו"ת בגי' לפ"ם היוכד ממזלא עילאה לזו"ת מזל"ת בגי' לפ"ם והכה השפע היוכד מן שם מ"ל הכ"ל שבגולגלתא לל"ת יורד עד הפה לל"ת שגם הוא קוד מזלא פי' בביד הפה כנודע ומשם יורד לל

כוונה בקיצור

כוונת שהכילה לפחות בכזית של המוליך יש לבדר הילולות שמתקלקלו ע"י שבירת הכלים הידועים והמשמו שנפלו בחתת מלא"ך ולהעלותם מלומם לעומת ומלומם למי שהיו מדבר ומזי למדבר ועי"ז יתבררו הנילוזות קדושה ויעלו מתוך הקליפה לל הקדושה ולריך לכוין שגם אל הויה בגי' תוכ"ל גם מילוי ע"ג שהוא וד י י ו י בגי' מ"ו הרי תוכל בגי' זי"ן ושם מ"ו ס"ת מזו"ן ושכח הבירור הוא ע"י ל"ג נתיבות מכמה כנודע כמה פעמים שלורת שכמה שם המנבדים הקליפות לכן בשעת עטיפת התוכל ע"י הסייפים שגם ל"ג י"ו למטה ו"ו למעלה יכוין לל"ג נתיבות המכמה המבדילים התוכל מתוך הפסולת גם ש"ן בגי' תחוריי' של ע"ג שהוא קפ"ד ותחוריים דס"ג שהוא קס"ו הרי בגי' ש"ן ושם קוד תחוריים של לו"ת המליכים בזו"ש שגשם קוד הבירור ולכן לריך לכוין בלות א בגי' ליורים הכוונים לזו"ת להאל הוא בליור זה אֵל שהוא י"ו למטה י"ן למעלה ליור ג' כזה א שם לל תחלק הי' ג' לה"י"ם רומז לזו"ת שהוא י"ו למעלה ו"ך למטה ושניהם בגי' מ"ו מילוי ע"ג קוד לגא והוא קוד כלילות בינה בהכמה כי עיקר הבירור ע"י הכמה ושם תחלק הי' לבניס הרי ל"ג כ"ו בגי' לוכל"ל ולי יותר הוא ל' שנשפר ממנין לשמון לשים ושך כל הבירור בגי' מזו"ן ולריך לכוין לכלול ולילך לו"ת ע"י ג' ליורים הכ"ל הייני לשבר לשני ג' ליורים שהם כזה א א הרי ל"ג ושני תלקי תחלין של ג' ליורין כזה א א הוא כ"ו בגי' לוכל"ל ע"ם והוא קוד יחוד לו"ת ושם תלרף ליור ל' שני לבד עם כ"ת בגי' לפ"ם ולכן כשעוכן בשיכו הדק בינד יכוין לנירוך מ"ו עם כ"ת בגי' ד"ק וכשעולה השחכל שלא נכנס בגרון יכוין להמשיך השפע מן המכחם קוד ל"ג שיניים של בינה קוד הגרון וילרף ליור ג' עם כ"ת והוא בגי' לחם"ע לותיות הגרון גם תכוין כי הוא בגי' תנו"ך קוד מעטרו"ן שהוא בילי' שהם שם ת"ל

תו"מ מן ספה לת"ת ע"י המזלא מזדווגים תו"מ כמודע שזיווג תו"מ הוא ע"י המזלא והוא קוד התכילה שלמטה בקוד כי אם בלמטה אצר הוא תוכל ועי"י תכילה זו מתבדר ס"ך דיסים ומתמתקי וזהו תכלו ריעים ריעים בגי' ס"ך ומסס יורד מספע לזו"ב והוא בקוד המתים כי תבל כולל ד' מילוי טויו"ת שים בסס ט' יוד"ן בגי' מי"ס ומספע סיורד מתבל נרמז בסס מי"ס ובתימת ים הוי"ה בניקוד תלבים כזה יהוה שהנקודת הם ז' יורי"ן בגי' יי"ן ומספ' סיורד ממנה נכנס בסס יי"ן כמנודר בזוה"ר ומי"ל מספע זו הוא זיוג זו"נ והוא קוד המתים ועיקור הבירור הוא ע"י זו"נ אתר הם נקראים הוא : ודע כי יש שני מיני תכילה ושני מיני אתים והוא כי כל מספע סיורד מלמעלה הוא בחתי בחתי מון מספע סיורד מת"ת עלמו שהוא בחתי ת' כי הוא יסיד המיוחד כמ"ש בתיכות בחיבורי בגם"ע תבל מסס ולמטה .תכל הוא בב' בחתי ומחתיל מן ת"ת כי בגם מספע סיורד מת"ת לזו"ת בחתי ת' הוא מספע תקיבל מע"ק ומספיע זה לתור לזו"ת בחתי ב' תור עלמותו שב ת"ת המשך ממוח ת"ת עלמו ומספיע זה לתור ג"כ לזו"ת הרי תו"ת מקבלים ב' בחתי מספע וסס קוד ב' מיני תכילה והנה לתור שבמספע מע"ק הוא מעולה יותר מתור עלמותו שב ת"ת והוא יולד מן תפה לת"ת למזלא וממזלא לזו"ת וזו"ת מקבלים ג"כ ב' בחתי תבל סם להיפך כי מקבלים מספע סיורד מת"ת מעלמותו ע"י תו"ת ועוד בחתי ב' הוא מספע שמקבלי מתור לתו"ת עלמם והוא גרוע. מתור בחתי ת' שהוא בת מת"ת. והנה בחתי ב' הוא סיולד מן תפה שב לתו"ת לזו"ב והבחתי שב' שהוא יותר מעולה שהוא מן ת"ת יורד לרך הגרון ויולד לרך יקוד לימת לזו"ב וסס ב' מיני שתים והטעם להיפוך זה בזו"ב לפי שלימת למעלה היא רמיים גמוריים ומן ז' מתחותת שלם סם מתעירין דינין שהיא קוד סם סו"ה בניקוד תלבים כמ"ש בחיבורי בגם"ע ומלילה אם סיא יורד לתור הגרוע למטה ויולד לרך יקודה היו בקוד מים מרים ויין המשכר לכן סם יולדים לרך תפה שהוא למעלה בגי' רשעורו ולו יולד בקוד מים מתוקים ויין המשמח ותור המעולי שהוא בחתי ת' לף סיורדים למטה עכ"ז סם מקדים גדולים שלין מתערב בו שום דיכין ומשל"כ למעלה תור מת"ת הוא יולד לרך הרגבה בחתי ת' לרך תפה ובחתי ב' לרך יקודו כי סם כולו לחתים והבן כ"ז והנה תספע סיורד לרך המזלא נקרא לת"ם כל"ת והוא יורד לרך פניותו תבל לתימי ומתימת לז"ת הנקרא תבל והספע סיורד לרך פניותו ת"ת הוא יולד לרך תפה וזהו קוד תכתוב כי לא על לתם לבדו יחיה תתם כי על כל מולא פי ה' והבן זה ובחיבורי בגם"ע שם ביארתי זה בפ' בע"ת ועיקור הבירור הוא ע"י מחיצת התייסים וסס קוד ב' תלפי"ן שיש בתור"ת בתבל תל"ף בגולה זו א"ו למעלה י"ו למטה קוד ל"ג נתיבות תכמה וסס קוד ל"ג תייסים י"ו בלחי העליון קוד התכמה בחי"ם בחיבת לתבל וי"ו למטה בלחי התתחתון קוד בינה בחי"ם בחיבת לתבל וזו ממתקתן ס"ך דיכין דלכורה ס"ת תלף ל"ג עם ס"ך הרי בגי' ס"ן עם ב' לותיות בגי' קפ"ד קס"ו שהוא קוד לתוריים של ע"ג ום"ג שהוא קוד תו"ת כלומר כי כבר נתבאר כמה פעמים שהתתחתונים מקבלים רק לתחוריים ולא הפנים ותל"ף שבתיבת הוא בניקוד זה א"י למעלה ו"ר למטה בגי' כ"ו וע"י זה נמתקו פ"ר דיכין דוקבא ושם תלף פ"ר כ"ו הרי ס"ו קוד ס"ו של סו"ת ונמתקו הדיכין ונעשו ממוק כדמ"ם בתור פרי"ו ממוק לתכי והנה שני תלפי"ן הכ"ל שהם ל"ג בגי' לוכ"ל ע"ם ותלו בב' תלפין מתייחדים יחד ע"י תל"ף ג' שהוא בקוד שלשון המכריע בין תו"ת שהוא קוד שלעת והוא זיוג זו"נ שהוא יו"ד ושלשתן בגי' לת"ם וכשתייחדי' נעשים תל"ף לתר הרי לת"ם תת"ד בגי' תכ"ל קוד יקוד תו"ם תלכי' שע"י יתוד זו"נ ב' בחתי ב' הם ב' עיינין והלב תלבושי לתעלה והוא

כוונת מים אחרונים

אמרו חז"ל מים לתחרונים מובא ושענין כי מים לתחרונים הוא לגרש הסו"ת מן הסולמן ונותנים לתם תלקם וזהו מובא שהוא הסו"ת הנקרי תעלת למתרגמינן מובא וז"ת ר"ל מים לתחרונים מפני תלא תבוחי המתמ' תת עיניים שהוא קוד הקליפה המחזקה הנקרא אשו"ן שהוא קוד זק"ן למעלי מל"ך זק"ן כס"ל בגי' הסמ"ן ושמלר ג' הם ב' עיינין והלב תלבושי למעלה והוא

כוונה בקיצור

צריך ליזהר במים לתחרונים לפילו ידיו נקיים לפילו תכל תת תביבה כי הקליפה שולטת בתלא כי בכל תלא יש בה תעט ממלא קדושת ובכוונת המולים כשתוזלין בתלא היא נפרדת מן תחוכל ובלבקה צידים לכן לריך ליטול ידיו במים תרוחצים לפחד המגרש לת הסו"ת ולריך לתיות כלי פנוי למים תרוחצים לקבל הזוהמא של הקליפה שהוא מלקס ויאמר ז"ס תל"ק לד"ם רס"ע ר"ת

כונת האכילה

והוא לפחות כעדת כזית שמכסה לוג העינים שלמעלה שלא יהיו בפחות העליון ולעולם לדבק בילדים כי מכח מקיאים מן הקלוקה כנודע ולריך לחת להם מלקט שיתפרדו מן הקלוקה כנודע בסוד הפעיר שהוא בעדת וכדי שלא יהיו יותר ממלקט לריך לכוין כי ר"ת ע"ס ת"ס מכוונים הוא ע"ת וס"ת כי קכ"ת ולריך לכוין בשלוי עילוייו של מ"ס ס"ס שהם ג"כ ע"ת לוחיות כי גי' מ"ס גלוי יוד"ן ע"ס הוד לחת לימין המלבוש לוי"ס ומכסה לוחם מן המלכות ר"ע ע"ן ולכן לריך לכוין כי הגולל הוא הוד מיסה פחוד וכל' מלבושי הוא כל' עילוי' של כל' פחודין וזהו ביד ימין וכן ביד שמאל לחסי"ם בשלוי הסי"ן שהוא הוד המשמ"ל מלבוש המילון וכם קמ"ח קנ"ח גי' ש"ך גי' י"ב לילוסי הוי"ם המגדלים את הקליפות מן הי"ג גדולין מלמעלה וכם הוד מימי המשך שע"י י"ב לילוסי הוי"ם הקליפה בוטלת ונפרדת מן הקדושה ומתחלקת לגמרי מעל המולמן ולז כתיב זה המולמן אשר לפני ה' כי המולמן הוא בחוקוס מזב"ח בגי' חוכ"ל וכ"ז שהקליפה בוטה עליו בסוד מל"ם קדושים המשמש את העינים לא לחשר זה לפני ה' פני בגי' עינ"י וע"י כוונה הכ"ל שהם הוד ילוסי הוי"ם בגי' ז"ה לז היא לפני ה' ולי זה :

גבי' גבור"ה שוטה הדין ולריך להסתפל בילדים למען לא כמו בעגילה לחשוב שלריך להגדיל הילדים והכלי שנועל בו שהוא למעלה יהיה שלם שממנו יולא מימי המקר ומים שנועל בהם יפסוק במקום שהיין רגל לחם שבים שם ולא יפסיק ביום לברכת המזון לפילו בדברי תורה לך המזמור והפסוקים שלומרים קודם ברכת המזון הסדיר לבה"מ לין זה הפסק :

כונת ברכת המזון

יזהר להיות פת על השולחן בשעת בה"מ שלא יהיה השולחן ריקנית כי לין הקדושה שורה במקום ריק כנודע לריך לסלק כלי מחכת העשבה מבדול כי ברו"ל רומז למרכבה שמשה כמבואר בזהורי שבה"ע קודם בה"מ בסול יאמר מזמור שלהים יחננו וטוב להומרו מתוך ליור המבורה כמו שהוא מלוייר כבר בסוף הקדמה ובעל ר"ח כתב שלריך לומר מזמור על הרוח בכל ובימים שלין בהם נפילת חפים יאמר מזמור בשוב ה' לת שיבת ליון ומהרש"ל כתב שטוב לומר מזמור לוהב ה' שערי ליון :

לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי קדש אוהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב
נכבדות מדובר בך עיר האלהים סלה : אזכיר רהב ובבל ליודעי הנה פלשת וצור
עם כוש זה יולד שם ולציון יאמר איש ואיש ילד בה והוא יכוננה עליון : יהוה יספר
בכתוב עמים זה יולד שם סלה ושרים כחוללים כל מעיני בך :

ולמר המזמורים ילמר **אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי** להמשיך התרה למלכות שנקרלת **ת' סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו**
שמור כי זה כל האדם : תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם
ועד ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה וידבר אלי זה השולחן אשר לפני יהוה :
ביחיד לא יברך על הכוס שלא יסנור עיניו ויסיח ד' ידיו זו ע"ג זו ימינית על שמלית נגד המזה ויהיו עיניו סנורות עד שמלוס בה"מ כי בה"מ סוד תיקון רמל עולימת שפירת ולית לה עיינין וביחיד לין כח בידו לעשות לה עיינין שבל שם בה ג' הרומזים לג' קוין בסוד והם שלשה עדרי לאן וגו' כמביאור בחיבורי שבה"ע ולז יש כח בידם לעשות לה עיינין ולכן לריך כוס של יין ולשוס עיניו בכוס כמבואר בזוהר

כוונת כוס יין

(*) **צריך** לשטוף הכוס מבחוץ ולהדיח בפיס והיין יהיה מי ולא מזוג במים והכוס יהיה מלא דכתיב כוס מלא ברכת ה' והכה ר"ת ס"טיפה ה"דמה מ"י מ"לא הוא שמ"ה שלריך להמשיך הברכה מן יין המשמח סוד ביאה כמבואר בזוהר בסוד הכתוב ויבא לו יין וישת טעמא זקוק למעלה דאתי מרמוק מההוא יין המשמח ולא מההוא יין דמשכר דכתיב נבזי בם ויהא מן היין ויבכר ויחבל בתוך ההלו וזה היין הוא מ"י כי הוא ביסוד ביאה הנקרא מ"י כי היסוד כולל כל הג' קוין שהם ג' וי"ן בגי' מ"י וכבר נודע שביאה מילה דינין מתערין והם סוד ה"ב מלפ"ך שביסוד ביאה לך שבמקומה לין סוס דין רק עוז וחדוה במקומה רק כשמתפשטין למטה במקום המלכות אז מתערין הגבורות ולכן כשמגיע לתיבת את הרומז למלכות כמ"ש לקחן אז לריך ליתן מים בכוס למזוג היין במים להמשיך המפדים מחבת סוד המים כנודע ולריך שיהיה הכוס מלא כי כוס מלא כזה כ"ק שמ"ך ו' ובגי' רל"ב שהם בגי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן להמשיך התרה מכל הדי' מילוחי' של הכוס הרומז למלכות כו"ם בגי' אלהי"ם וכדי להמתיק כה"ג שהם ה' לוחיות בגי' ע"ן ולכן לריך ליתן עיניו בכוס להמשיך לה התרת ה' מפדים שהם סוד ה"פ לו"ר והם סוד ה' הויות בגי' ע"ן ולכן לריך

שיהיה

שיהיה הכוס מחזיק רביעית הלוג הרומז למלכות שהיא רביעית סוד ה' למרומה שכתב הוי"ה ויטול הכוס מן ג' ידים של זולתו הרומזים לפו"ע ויסיח נגד לבו הרומז לת"ת כי שם מקומה כמודע וילמוז מתחלה בג' ידיו לרמוז שמקבל אותה בין ג' זרועות עולם ומחבר אותה עם הלב סוד הת"ת אח"כ יניח המשלח ויחזיק בימינו ולא יסייע המשלח כלל שלא לעורר הדין ויתן הכוס על כף ימינו ויסבב אותו בכל ה' אצבעותיו ושם סוד ה' עליון שסביב השושנה בנקודים ה' יהודות כמבואר בחיבורי שבה"ע ואז נקרא כוס יהודות ויגביה הכוס מלא מפח מן השולחן שסוד שיעור ה' אצבעות ויאמר כוס יהודות אשא ושם יהוה אקרא והכוונה כי קודם הברכה מקום המלכות נגד יסוד ז"א כמ"ש כבר ועתה ארים ראשי להעלותה נגד ת"ת לקבל הברכה מהבינה סוד יין המשמח ונודע כי בינה עד סוד מפשטים ושם ה' ספירות גב"ת כ"ה שהם סוד ה' עליו שסביב השושנה כנ"ל ויכוין כי המלכות היא סוד שם ב"ן ומקבל מן ק"י הרי ב"ן ק"י בני ו"ן בס"ג ים ד' יודי"ן ושם סוד אורות תבא ובשם ע"ב ים ס"ג בני יודי"ן סוד אורת לימא כנודע הרי ז' יודי"ן בני ו"ן שם"ך יתמיל לברך ונרים לברך בממה גדולה לעורר הממה דלמעלה

ויכוין לקיים מצות עשה של ואכלת ושבעת וברכת וידקדק במלותיה ולומרה בקול רם :

בזימון בג' יאמר בקול כל אחד בלחש אך אם יש בני חבורה קטנים שיבינו עמו אפילו בשאר מקום יאמר בקול רם :

בזימון צריך לומר

(הא לן ונבדך) יכוין כי ה"א ל"ן לותיות לבנ"ה סוד המלכות הנקבלת מלמ"ד והיא בסוד מלכו"ת פ"ז בני לבנ"ה והיא בחומה בין ג' זכותם חסד וגבורה ולכן ב"ת ע"ה בני מ"ב סוד הגבורה כנודע וס"ת בני ע"ה חסד כי שם מ"ב סוד סוד חסד שבגבורה :

ברך שאכלנו משלו המשמיעים קולם **ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו**

כ"ה שמו"ם הכוונה להמשיך הברכה מבינה עליונה יסוד לימא יין המשמח ולכן הוא בלשון נסתר בסוד ועבד הלוי הוא במעלה במיתרי שבה"ע ולריך לכוין כי סוד מלא בכוונת הכל הוא לתיקון המלכות שהיא סוד מלכו"ת בני ע"ה ומילוי המילוי ד"ל לותיות ע"ה הוא מלא :

ברכה למשוחה לתקן מוח הכתר למלכות ויכוין בתי לותיות שהם ל"ק ב' למ"ד פ"ל למילוי המילוי של מלכו"ת והם מ' מוחא בתי לגלגולתא : נותן בני לפ"ג יפ"ץ שם המפר למם בני ג' הויו"ת והוא סוד ג' עיינין לחזליקו ממוחא סתימאה כדאי לסגולתא וכל ל' כלול מתלי הכי ע' נקודה בני מ"ש וכל נקודה הוא י' כוחו כנודע הכי ג"פ ג' הויו"ת ושם הוי"ה מסוי"ג ג' הויות וכיקוני של **חסר יחסר** בני ג' הויו"ת הכי ע' הויות **אל זן** להמשיך מן לל שדי שבביאה לל"ל הוי"ה שבגילגה ז"ן בני ל"ל הוי"ה פותח לת ידיך ב"ש פל"י ג' יאלוהי"ם פ"ת מת"ך שם המכוסה כמ"ש כבר :

ברוך יסוד ל"ת **אתה** מסד יהוה ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך** בינה **העולם** מלכות **הזן את העולם כולו בטובו בחן ובחסד וברחמים הוא נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו ובטובו** יסוד ל"ת **הגדול עמנו תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד : בעבור שמו הגדול כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא כאמור פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון ברוך אתה יהוה** הנקודות נימטריא מסד הזן **את הכל :**

ברכה שניה לתקן מוח בינה דמלכות ויכוין בתי לותיות דל"ת למ"ד ת"ן של מילוי דמלכו"ת ושם מ' לורת בחינת בריאה וברי"ם ניתוסף יו"ד ושם ט' לותיות לל"ת למ"ד ת"ו תמד"ה ג' ל"ל הוי"ה טובה מסטרא דיסוד ז"ל ורחמה מסטרא דיסוד לימא : הנה ביסוד המלכות ים סם ב"ן ובשם זה ים ג' וו"ן וה' יהות כזה יוד הה וו הה כי כל ה' הוא י"ד והנה שם מלרף ג' וו"ן עם שם ב"ן הרי ב"ן ב"ר ג' ו"ן ב"ן גם ב"ר ג' ו"ן ושם סוד הגבורות שהם כפולת כנודע ולכן אמר ברחמו הג' וו"ן בג' תיבות ואכלת ושבעת וברכת לריך לכוין במלת את הרומז למלכות שהוא סוד כוס של ברכה ליתן מיס ביי"ן לרמז שתקבל המפרדים שהם מן ט' עד ת' ואז כתיב בממה ב"ך ועשה יין המשמח ויתן עינו בכוס ויכוין כי המיס הם סוד ט' יודי"ן שים בד' מילוחי הוי"ה בני מ"ש : אחר ג' רומז למלהי"ם שהם ה"ב שמתקן ע"י מלהי"ם ביודין ר' ויבוע מלהי"ם וברכה זו לריך לכוין לשם מלהי"ם שהם ה"ב שמתקן ע"י המפרדים :

נודה לך יהוה אלהינו ר"ת בני יהדוה"ו **על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו יהוה אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל בריתך שחתמת בבשרינו ועל תורתך שלמדתנו ועל חוקיך שהודעתנו ועל חיים חן וחסד שחוננתנו ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה :**

במוכ"ם וכפוריים לומרים על הנסים :

על הכל יהוה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך מלכות בפי ע"י **כל חי יסוד תמיד לעולם ועד** כתוב **ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך ברוך אתה יהוה** נקודת בני ב"ן **על הארץ ועל המזון :**

ברכה שלישית לתקן מוח הסתר דדעת דמלכות ויכוין בטי לותיות שפש גו"ן ות"ו גו"ן ממילוי המילוי של מלכו"ת והס ט' לורת בחי' יצירה : ובברכה זו לריך לכוין בשם ת"ל כמ"ש בסיום

ברכה

ברכת המזון

ברכה זו צריך לכוון בשם ס"ל היינו יוס ק' ס"ל שד"י בחי' כשמה יוס ב' ס"ל הוי"ה בחי' רוס יוס ג' ויוס ד' ס"ל אדנ"י בחי' נפש יוס ה' ס"ל הוי"ה בחי' רוח יוס ו' ס"ל שד"י בחי' כשמה וכזה מקויים

הפתח נר"ן כל השבוע:

רחם נא יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו אלהינו אבינו רועינו זוננו ופרנסינו וכלכלינו והרויחנו והרוח לנו יהוה אלהינו מהרה מכל צרותינו ונא אל תצריכנו יהוה אלהינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם כי אם לידך המלאה לשבת הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבות בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך וברצונך הניח לנו יהוה אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתינו והראנו יהוה אלהינו בנחמות ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות:

לר"ח יעלה ויבא

ובנה ירושלים עיר הקודש במהרה בימינו ברוך אתה יהוה בונה ברחמיו ירושלים אמן: יאהדונהי

ברכה ד' לתקן מוס גבורה שבשעת מלכות ויכוין בה' אותיות יו"ד וא"ו דל"ת של מילוי המילוי לאדנ"י

והס ט' לזרת בחי' עשיה ולפי שהוא מוס הגבורה לכן אנו מזכירין בברכה זו ג' הטעמ ונ' במילות כי הגבורות לעולם הס בכפול וג' גבורת הס מומתקים ע"י ג' חסדים המגולים שהם חסר סיוס יסוד סימן כגודע והס ב' שליסי ת"ת ונלח והוד שהם בחיס החסדים מגולים ומתתקים לג' גבורת כגודע:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם האל אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גואלינו יוצרינו קדושינו קדוש ישראל רועינו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל אל בכל יום ויום הוא הטיב הוא מטיב הוא ייטיב לנו הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלינו לעד לחן לחסד ולרחמים ולרוח והצלה הצלחה ברכה וישועה ונחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב ת"ת כשעולה במקום יסוד לאב' תו"מ ומכל טוב יסוד' ז"ת זה תו"מ וזה מלאפו"ס לעולם אל יחסרנו: צריך להפסיק בין הרחמן ובין תיבת הוא

הרחמן הוא ימלוך עלינו לעולם ועד: הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ: הרחמן הוא ישתבח לדור דורים ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים: הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד: הרחמן הוא ישבור עול עכו"ם מעל צווארינו והוא יוליכנו קוממיות לארצינו: הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרובה בבית זה ובשלחן זה שאכלנו עליו: הרחמן הוא ישלח לנו ברכה במעמדינו והמלכה במעשה ידינו ועל שולחן זה שאכלנו עליו: הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות: הרחמן הוא יברך (את בעכו"ם כן מלל מביו את מבת מוכי וכו') אותנו אותי ואת אשתי ואת זרעי ואת ביתי כמו שבירך אבותינו אברהם בכל יצחק מכל יעקב כל כן יברך אותנו כולנו יחד (בסים עכו"ם ימתר כני ברית כולנו יחד) בברכה שלימה ואמרו אמן יאהדונהי: במרום ילמדו עלינו זכות שתהא למשמרת שלום ונשא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעי ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם

(לשבת) הרחמן הוא ינחילנו ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

(לר"ח) הרחמן הוא יחדש עלינו את החודש הזה לטובה ולברכה:

(לי"ט) הרחמן הוא ינחילנו ליום שכולו טוב:

(בסוכות) הרחמן הוא יקים לנו את סכת דוד הנופלת:

(בעשי"ת) הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה:

הרחמן הוא יזכנו ויחיינו ליטות המשיח ולחיי עולם הבא מגדיל בשבת וי"ט ור"ח מומרים מגדול והנה בכתובים שהוא רזא דמלכות שנומתת למטה כתיב מגדיל הר' בחזיק כי הר' רומז למלכות שהיא בזא דחזיק בסו' והתרן הדום רגלי ובנביאים שהוא רזא דן"ת הר' במולם בזא דעטרת תפארת וסימנך שבת ומוד' קדוש מקרא והכן זה ישועות מ"ב ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם עושה שלום במרומיו ר"ת עכו"ב הכוונה כהעלותה בין ב' זרועות ולבקה בנוסף והס ג' קויס סוד לוות ס' וכלל קו ים ע"ב הרי עכו"ב הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל

ואמרו אמן:

נברכה

בברכה זו יכוין כי הנפן סוד המלכות לפילוסופים ומשפה עילאה נסוד הכתוב ונפן אלמה אליניס וסוד מ"ש ומכי הנפן סוד מושפה מחלה שנגד ה"י כמבואר בחיבורי שבהיא"ע ועזו המוסמה יש ה' עליס סוד ה' נשוסה והוא סוד היין ולכן כדי למתקם לריך להמשיך לה מסדים מז' יודי"ן שיש בשני שמות ע"ב ס"ג בגי' יי"ן ולפי שהנשוסה לעולם כשולים כשודש לריך להמשיך לה עוד המכה מן ד' מילוליס הוי"ה שהם ע"ל לוחיות ומן ג' מילולי להי"ה שיש בהם ל' לוחיות הכי ס"ע וע"ה ג"י יין ולריך לשנגו בחתימה לכל בני ביתו נסוד הכתוב להביאם נברכה לל תוך ביתך כי לחכ שהמלכות שהיא סוד כוס של ברכה מחברך ומקבל משם מלמעלה היא נותנת מיד מברכה זו לכל העולם שהם בני ביתו דכתיב ותתן ערף לביתה וגו' ודי בזה ובזה תבין למה היין קודם ברכה לעשמה כי היא לימוה בגדולות ובזן כל זה :

ברוך אתה יהוה יי"ל ה"ת ומ"ו ה"ת אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על

על היין	על פירות האדן שהוא ענביס ותאניס ורימונים וזתים ותמרים
הגפן ועל פרי הגפן	העץ ועל פרי העץ

על מעשה קדירה או רקיקין מה' מיני דגן
המחיה ועל הכלכלה

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו : לאכול מפריה ולשבוע מטובה רחם נא יהוה אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך : ועל מזבחך ועל היכלך : ובנה ירושלים עיר הקודש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בה ונברכך עליה בקדושה ובטהרה כשכת רצה והחליצנו ביום השבת הזה כר"ח וזכרנו לטובה ביום ראש החודש הזה כר"ח ביום הזכרון הזה כי"ט ביום חג סלוני הזה כי אתה יהוה טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ :

על פרי הגפן ברוך אתה ה'	ועל פרי העץ ברוך אתה ה'
על הארץ ועל פרי הגפן :	על הארץ ועל פרי העץ :

ועל המחיה ברוך אתה ה' על הארץ ועל המחיה ועל הכלכלה:

כונת הלימוד

בתיב כי לם כמוכם יהוה מפלו ובמוכמו יהגה יומם ולילה מהמלה קולל הוכם ה' ומ"ל לומר ובמוכמו מממע מזה כי כממה היל הוכם ה"ל שיש כח בלשם לקנות לם המוכה שיקבל המוכה על שמו וזה שממנו מ"ל המוכה נקניל במ"ח דכתיב למנו נקניל שהמוכה מקבל על שמו ולפו מ"ח דכתיב שהמוכה נקניל בשם :

ל לריך לקבוע עיתים למוכה שהרי כתיב והגית בו יומם ולילה והרי מ"ל למנו כל הוכה שלין עמה מלמלה קופה כמלה שלא כל הקובע עיתים בלילו קיים והגית בו יומם ולילה ושיקר הקבע יהיה בשמעוכה כמבואר בשער מלות וביום למר המעודה קולם מנוח ובלילה עכם ישכב :

ל ליתר לו מרב מיומר ויקרם לומו המרב לקבוצה בה"א ומם לשמר לו ללמוד בבית הכנסה או בבית המדרש שמחפלל מה עוב ומה נעים :

ל לריך להרב ללמוד שלא כל מבדולי המכמים ותחיל מעשין כמ"ש רז"ל שם דומה הרב למלאך שלהים הוכה יבקשו מפיהו והבילו כלי"ה מקבל :

ל שם מיהו מוכח רב כ"ל שלא יתביים ללמוד אף ממי שהוא קטן ממנו שם הוא לריך למוכמו כמ"ש רז"ל ליזהו מכם הלומד מכל אדם :

ל לריך להזהר בכוד גדול בכבו ולהיזי לו מוכי מפניו כמאמי רז"ל ליזהו בכוד ולהיזהו מוכח :

ל שיקנה לו מביים מקניים לקולך המאיעני וכתיב מכא על הבדיים וכולנו ואיהיו הסבירים עוניים שילמוד ממעמיהם :

ל שיהיו לו שהבה גדולה בין המביים כי זה מביא קדושה לבל המבה הוא מכוח דס"ל :

ל שיהיו נוחים זה לזה שהלכה שלא יקנטמו זה לזה כדי לנמא שם מביאו שלא יהיה מוכה על המחת שם יבאה ממת בדבי מביאו :

ל שלמול המביים שיפלפלו כדי להוליח הדבר למחיתו וע"ז נאמר כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים ויש בזה קול כמ"ש לקמן :

ל שלא יבנס בתוך דברי מביאו שלא ישמע כל דבריו ושם יש עליו ליזה קושיא יבאה למרע דברי מביאו ולא יהיה נבהל להשיב וזה"ל רז"ל ומכבינו לכף זכות :

א שם יבאה שיש ממע בדברי מביאו יהיה ממע בדבריו ויחשב לו כאלו הוא המליאו :

ב יהיה מכיל מקומו שאם מביאיו בזולים ממנו יהנו בהם כבוד ובזה יהיה סהוב למקום ומהוב לבריות :

ג יזמע בעסק כי שם לזולך מבינתו ובלבתם ניהו ולא יהיה לץ להשיב כי לא כל המבינה בשמועה משכים :

ד יזמע בשמועני העולם הזה בכל מה לשמוע ומשיעת מיעוט מיהה :

ה יזמע בשיחה ויעשה סיג לדבריו כי מבנה דבריה הוא כסיל וכמו שמל"ש סיג לחכמה שתיקה :

ו יכיק מן השמוק הרחקה גדולה כי השמוק נמיק כסיליה יומר :

ז שם מ"ו שלו עליו ליזה יסורין יקבל בשלמה כי ג' דבריה נתנו ע"י יסורין ולמד מהם מורה לכתיב למכי הגבר לשבר מיסרנו יה ומסורתך תלמדנו כ"ל שהיסורין הם מלהבה כדי שיבבה בחורה וז"ש בשבש ולא תלא יתלנו בביסול תורה והבן זה :

כונת הלימוד

יח יכלה ללמוד עם תלמידים כמ"ש ומתלמידי יותר מכולם ולפי עדיין אין לו תלמידים ילמוד ע"מ ללמד ויקפיד בידו ללמוד וללמד :

יט ילמוד עם התלמידים בפנים דכתיב לפנים לחם בלא כסף ומתו יין בלא מחיר ואין לחם אלא תורה וכמ"ש רז"ל מה לחי בפנים לפי לחיה בפנים :

כ ילמוד עם התלמידים בפנים ויסביר להם פנים ולא יכעוס עליהם ולפי לריך להוכיחה יוכיח לוחם בפנים בלא כעס ויזהיר עלמו מלהכותם רק יוכיח לוחם בשוחל וכתיב עוד בעבה לחמה בחכם מהכות בשוחל אלא ולפי הוא תלמיד שאינו הגון יזהיר לוחו מביחו :

כא כשילמוד עם התלמידים יזהר להם שמוטותיו וישים לפניהם כשולחן ערוך שלאחרו שיאכל בפניהם :

כב כשילמוד עם התלמידים יזהר בדבריו שלא ילמדו מתוך דבריו חיזה דבר שלאיבו הבון בשביל שלא הביאו דבריו על כוון ויהיה לו שיאכל עם שאיט מתחלל כמו שאיבע בשלוק ובישוחל תלמידי של ר"ת שילכו לחפלות בעה"ב

כג לפי יהיה לו על לחיה דבר בעס לפיכך ועבע להיחר לו לזכות ולמובה וכיולא בזה לא ילמוד עם תלמיד לחר בעס לחר ולחביבו בעס שי שא"כ לחה מבבה מחלוקת בישראל :

כד לפי יהיה בחוך התלמידים שהוא קבה החבה לו קבה לשמוע לא יאמר מה לי לעבחת אלא יהיה שלא יעבים עלמו עד שיבין שמועתו ואז יהיה שבבו בפול ומכופל :

כה יהיה בבוד תלמידך מביב עליך בבבוך וזה יהיה מבובד בעיבי הבריות :

כו ילמוד מחוך הספרים המוגיהים שלא יבא לידי שיבוש ושבשתא כיון דעל על :

כז ילמוד מחוך ספרים יפה הקטיבה ויפה הבחיבה כי הם מבחיבים לפי הלב :

כח ילמוד מחוך ספרים הלפחונים כי הלפחונים לימם אלא ילקוט לבל מחוך ספרי הלפחונים יכול לעמוד על מקור הדבר ומוליא דבר מחוך דבר :

כט לפי החמיל ללמוד בזיחה ספר לו לזיחה מסכח לא ילמוד בדילוג שלא יאמר הלכה זו כלה וכיו אלא ילמוד על הסדר שלאמר שיביך בעבר הקלוחות שעליו מן הבחלה בכולם מהלימות וקובץ ע"י יבבה :

ל דדיק יבווך בכל עת למה בשלה דבכי הוכה לדדים הללו מה דדים כל זמן שהביבוך יוכך וממשמש בהן מולין בהם חלב בך ד"ת בכל עת שהדקדק בהם ממלא בהם חלב לזיחה בעס ולא חאמר בבר למדתי זה אלא מזור בה ומזור בה לכולם בה כ"ל כל בעמיי יש בה ובכל פעם שחחזור על לימודך החמלא לזיחה בעס מה שלא בעחה בבר :

לא לריך לבעוח ליוחים ופיוחים בחורה כי זה כל הלדם החמור על שביבת חכ"ג מלוח שבחורה שע"י החורה שבחלל בקלקים לחם כיוצ ליוחעי חן וכחיב וכלה עלם לחם ובנה חללו ליון :

לב לריך ללמוד בינון ובעשה דכתיב זמיכות היו לי חוקיך בבים מגיבי וזה מביא לידי זביכה ומי שלומד בלא בינון עליו בחמר בחתי להם חוקים לא טובים :

לג מלוח פביה וביבה בחורה שלא יהיה עקר בליחודו אלא יכלה לחדם בכל יום לזיחה חידוש שלא יהיה שכלו עקר ומן הסחים יסיימו לו ואם לא מסחייע ליכלה ללמוד לזיחה דבר חדש מה שלא למד עדיין וכ"ש בשבח שמוליכין בשמחה יתירה מה חידוש שמעת בשבח זו ואם יש לו לזיחה חידוש הוא דוקא חוחה בישיבה של מעלה :

לד קבה לך חבר זו הקולמום הבקלח קבה כי זה מביא לידי זכרון דכתיב קבחם על לבעוחיך בחבם על לוח לבך :

לה כשמחחיל ללמוד לזיחה ספר ילמוד הקדמת הספר החלה כי ע"י זה יכול להבין כמה דבריס חמוחים בחוך הספר :

לו מי שזכה מן השמים שמיחס לזיחה דבר יאמר לחביבו או לחלמידיו ואם לאו יכחוב לוחו לזכרון דכתיב יביל בחשפט על כל נעלם שעתיד ליחן לח הדין על שהעלים עה שחיחס דכתיב לא החבע עוד מבעליו :

לז קודם שיאמר לזיחה דבר שהמליץ בשבלו יאמר לוחו בינו לבינו ד"ש וחחיב יאמר לוחו לחביבו כלאיחה בנמרא :

לח לם לא יכול להבין לזיחה דבר ייגע בדבר הבבה ויבבה בבביה ובבקשה לפני המקום שיחן לו בה משביל להבין דבר וינעחי ומלחחי חמיין :

לט לריך להוליא הדבריס מן הפה דכתיב חייס הם למוליאיהס :

מ לריך ללמוד בפה מלא ולא בחשלי כמ"ש בכוכא להחוח חלמידא פחח פיך ויליבו דבריך :

מא

יפנה עלמו מכל מחשבוחיו ומכל עסקי העה"ז ויחשב כלילו בבר שבחלק מזה העולם והוא יוחב בע"ע ושוחק בחורה ואינו לריך לכלום :

מב יעסוק בחורה בשמחה בגולה לקייס מה שבחוב מקודי ה' ישרים משמחי לב לך יהיה בלזיחה וביולזה דכתיב עבדו ה' בשמחה וגילו בנעדה :

מג יבחיק עלמו בעסק החורה מן העלבות כי אין כוח הקודש שורה בחקום עלבות ולחבה דכתיב והיה בבנן המבנן מליליו ואהי עליו רוח ה' וכן יעקב כ"ש שהיה בעלב על בבו יוסף לא שכחה עליו רוח הקודש לך לחבה על עוונוחיו ומישוב שכלו מה עוב לך יהיה קודם הלימוד ולא בעת הלימוד וע"ז אמרו חעמחחם לגוחל בעי :

מד עיקר לימוד החורה שבזה בעשה בפח לבביבים ובביוהו מלובלך בעוונות אין השביבה יכול להשכות עליו כי כל חעלין ועוונות הוא קון מבחוב ליושב על בפח לבן יחורה קורם לימודו ועליו בחמר זוב חורה יבבדבני :

מה לריך לקבוע לה השביבות בכ"ד קישוטין בגד כ"ד לימודי חלכ"ע והקישוט היא ע"י הפלפול ויפלפל בכח על שיויא כי זה הוא משבר לה הקליפה שהם בגדי שחרים שהשביבה מחלבשת בגדות וכתיב על חלחומי שאני שחחלחמ חלח לריך להסיר מחנה הבגדי שחחות ולהלבישה מחלבות ואז כתיב ולחיחיה לזכות בריס עולם ולחיחיה בגבד' והוכיח בלחיחם בזוהר :

מו לריך להבמיק מן הבחור ולא יגיס לבו בחלמודו כי אם הוא עד לחבון מחכל וגזוהר לחודו שחכליזין עליו עלמין וחחחיון חליחו הלי הוא דגם לביה בחוריימא חלא הכל יהיה בעבוה וביולה :

מז יעסוק בחורה לשמה ולא להיקרא רבי ושעשוע שלא לקחבר חלא יהיה כוונחו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולעבוד לח בזולחו כמ"ש דע חלהי לחיך ועבדיהו ולעבוד עחמי המלום ולכן עוד ללמוד ספר הי"ד להכחמ"ש כי שם חמלוא כל חכ"ג חלות ויחשב לו כאלו קיים לוחם דכתיב זאת החורה לעולה וגו' :

מח לם שוחע מפי חכם לזיחה דבר חלוה לאומרו בשם אומרו ויהיה שחח בחלקו ולא יחלבש בעליחו של חבירו ויבקש רחמים מבעל הרחמים שיחן לו לב בבון באומרו ואחה בית חפללה

יהי רצון מלפניך יהו"ה אלהי ואלהי אבותי שתשפיע על שפע אור החכמה והבינה והדעת שיהא לי לב משכיל בתורתך הקדושה והטהורה ותדריכני בדרך אמת שלא אומר על טהור

מהור טמא ועל מותר אסור ועל כשר פסול ועל זכאי חייב וכ"ש להיפך ושלא אכשל בדבר הלכה וישמחו בי חבירי ותלמידי ולא יכשלו הם ואשמח אני בהם כי יהוה יתן חכמ' מפיו דעת ותבונ' גל עיני ואביט' נפלאו' מתורת' כי כוונתי ליחד' שמיה דקודש' בריך הוא ושכינת' בדחילו ורחימו בשם כל ישראל ולאקמא שכינת' מעפרא:

ויתחיל ללמוד מיקף ולא יפסיק בלימודו כי הוא מפסיק ביהוד גם כשלומד פניו נגד הקב"ה דכתי' כוכי פני ה' וכשמפסיק כשלו הופי פניו מהקב"ה וע"ז אמרו חזל מזוזה מלן לפסי' יתפסקו חייו:

תורה זוה לנו משה מורשה לל תקרי מורשה אלא מאורסה שהתורה קוד הכלה הכלולה והיא תרוסה לישראל והנה אמרו צריך לכבד את משתו יותר מנופו ולכן צריך להזהר בכוד בספרים כשל מה דאפשר ובכלל הכבוד הוא שיהי שיפתח הספר ללמוד ממנו את הספר ואחר שיסיים ינשק ג"כ וע"ז נאמר כי מכבדי אכבד והתורה נשמה יורשה לו ויקויים בו כי לא ימים ובו' וחז"ו מי שמזהב בזיון בספרים עליו נאמר ובזוי יקלו וכתיב כי דבר ה' בזה וכלל הבזיון מי שמניח הספר פתוח והולך לו והתורה נפסקת מזרעו ונהו אלא תקרי מורשה אלא כו' והשומע יוכיח:

כתיב ושננתם לבניך ודברת בם חז"ל אל תקרי ושננתם אלא ושלשתם צריך להשלים במקרא במשנה ובגמרא כבר ביארתי הפירוש שב אל תקרי בכל מקום שאמרו חז"ל שפירושו הוא אלא תוכל לקרוא הקרי כמו שכתוב אלא ה"ב אתה קורא הדרש וזו יתקייים גם הקרי כמו שביארתי זה עפ"י הסוד במיבורי שגה"ע וגם כאן הפירוש כן כי הלשון ושננתם הוא לשון שנון וחדוד צריך לפלפל בהלכה כמ"ש וזה לי אפשר אלא כשיתקייים ושלשתם וזו יתקיים גם הקרי והוא כי האר"י ז"ל כתב שני שרוקה לעיין בהלכה וגמולו בו דברי יואר ולתרץ כל קושיות יעיין תחלה בקושיה משנה שהגמרא מסורר עליה וירא"א מקור הדין שבמשנה אחיזה קרא ילא לו דין זה ותחלה יעיין בקרא היטי' ובפירושו ואח"כ בגה המשנה שמוליא דיוק לאמיתו מזה הפסוק אח"כ יעיין בזו ההלכה וזו יוכל לפרי כל קושיי' ולעמוי ההלכ' על מכונו וזה שאמרו אל תיקרי ושננתם שהוא לשו' שנון וחדו' שיכ' לפרק כל קושיו' ולעמוד ההלכה על מכוני אלא ושלשתם במקרא ובמשנה ובגמרא וק"ל לכן צריך האדם לשלם שנותיו במקרא במשנה ובגמרא כי זה כל האדם שכולל כל האדם עליון כל ה' כולל שלשה בחי' מקרי הוא תורה נביאי' וכתובים והם נגד חב"ד חג"ת שהם ג"כ תורה היא בח"ת דז"א שכנגדו חב"ד דוקבא כמודע ונביאים בג"כ דז"א שהם נגד חג"ת דוקבא וכתובים בתלתת דז"א שהוא נגד נה"י דוקבא גם האמנה היא משלשתם כי ים משנה שהם בה מחלוקת חכמים ויש משנה הלכה פסוקה כלי שום מחלוקת ויש משנה שהיא דרך לרץ כגון פרקי אבות והוא ג"כ ע"ז הדרך הלכה פסוקה נגד חב"ד שלין שם מחלוקת ומחלוקת נגד חג"ת כמבואר בזוהר דרך לרץ נגד נה"י שהם הוא סוד ד"ת וכן הגמר ח משולשת הלכה מדרש אגדה נגד חב"ד הלכה נגד חג"ת אגדה נגד נה"י ויתבאר כל ה' במקומו הרי לך תוכייחת מגיחה לכן צריך כל אדם לקיים הכל להשלים כל הקומה שלו ע"י התורה נקרא אדם סוד שם מ"ה בני אד"ם הכולל כל שיעור קומה של מעלה ועיקר כוונתו יעסוק בה לשמה הכוונה להמשיך האדם מיסוד אבא הנקרא תורה כמודע להתעתיק שלימין של לילה שכל בחינותי' הם בחי' ה' וזהו לשמה דשם ה' ולגייר לך הגיור של פרוקף לשה והוא כזה.

שכמה דעת ביכה	הרי לך כל ספירותיה הם בחי' הי"ין והנה חב"ד הם במילוי והם בני ח"ל זעה			
הי הא	ה	ה' הספרות הוא לח"ה ומ"ם כל ה' בעורת ד"י הרי ב"פ ו"ד בני מ"ב ועם ה'		
סמך ת"ת גבורה		הספרות הוא מ"ז בני הו"ה והי"ה הם ב' הי"ין פשוטין בני י"ה לך הם		
ה	ה	ה	דרך הכללה היינו כי מספר חב"ד ומנ"ח עולה ע"ח ומספר הי"ה הוא י"ה לתור	
לת יסוד	הוד	י"ה פעמי' ע"ח הוא עולי תתס"ע תתי"ק תכה ב' הי"ין של הי"ה ותאמר ה' פעמים		
ה	ה	ה' הוא כ"ה ה' פעמים ה' כ"ה הרי ה' הרי הכית לת ביסוד תת"ק תכה יסוד		
בהוד כי יסוד הוא תמצע ומכריע לכאן ולכאן הוא ב"כ ה' הרי ק' הרי ים ביחד תתת"ע תת"ק תרקי				
כל חשבון הי"ין של חב"ד חנ"ח הי"ו עולה ל"ג ועם ה' הספרי' של הי"ה שעדיין לא בא לחשבון				
הרי ל"ח תרקי לחשבון הל"ל היא עולה תת"ת קס"ח (גם אם תקח מניין מל"ת מן תור"ה יפלר				
קס"ו תחוריים דס"ג שבאימא ומניין מד"ת לוקחת הוקבא וקס"ו לוקח הז"ת) והוא בני מד"ת התור'				
ונשאר קי"ב בי' מהי"ה בהי"ין ע"ה שהוא לבוש המיוחן של יסוד אי התלבשה ליסוד אבא וקי"ב תורת				
מתעכבין ואינן יורדין ללידה ולוקח לותם הז"ת נמצא מה שלוקחת לידה הוא חל"ק ר"ו וחל"ק הוא				
סוד הסמדים כנודע ומתתקים את הגבורה שהוא סוד ר"ו וז"ס מימינו אש דת למו זכה שלומד				
לשמה הם למייחדים נעשה להם שם חיים ע"י הסמדים הממתקין הגבורת וזוכה לתריכות ומאריך ימי הנחיים				
ביחודו דכתי' לאורך ימים ביחודה וזוכה לעושר וכבוד הנחיים בשמלאו דכתי' ובשמלאה עושר וכבוד				
כי הגבורת נמתקים ונהפך מדה"ד למדה"ר לכל מי שלומד שלא לשמה והם מהשמלאים נעשה להם				
שם המות שם דת למו ונשמלק היחין הממתק ונשלרו הדינין לבדן ומסרו"ל למשמלאי עושר וכבוד תיכף				

כונת הלימוד

יש לחלק כמו שמחלק התוספת בפי' שלח לשמה פי' ל' שלומד להקדים רבי וע"ז אמרו מתוך שלא לשמה בא לשמה ולזה עומד וכעוד מיכא ופי' הב' שלומד רק לקנתר ולזה נעשה סם המות לכן ירע' תמיד לעסוק בתורה לשמה ויזכה לטועמיה מייס זכו :

והא לך סדר הלימוד

כבר נתבאר שכוונת עסק התור' לעשות לשכינה לבושין מלכות והס סוד הכלים שהס כמו לבוש ללור הפנימי וכבר נודע שגם בכלי' יש ג' בחי' היינו פנימי וחיצון ואמצעי גם יש לה ב' מקיפי' מקיף גדול ומקיף קטן כמ"ש כבר והס נגד ה' בחי' נשמה שהס נר"ח מ"י והחיצון נגד בחי' נפש אמצעי בחי' רוח פנימי בחי' נשמה ב' מקיפי בחי' חי"ה יחיד"ה ולכל אחד יש לה שס מיוחד ולכן צריך לכוון בכל לימוד לשון בחי' הוא שייך ולשותו שס המיוחד לשותו בחי' של שותו הלימוד : מה טוב ללמוד בטלית ותפילין לר"ת :

תחלה יקרא בתורה ויחלק הפרשה של שותה השבוע לה' חלקים לה' ימים ויקרא בכל יום חלק' שמו"ת עם פירוש רש"י ז"ל וביום ו' יחזור כל הפרשה שמו"ת וכל בחי' תורה נביאים כתובים הוא בחי' עשיה רק שהס נב' מקומות כמ"ש לעיל ונגד סנדלפו"ן שבעשיה וקודם שיתחיל ללמוד יאמר תפלה השייך לשותו לימוד כמו שבכתוב בכל לפניך : תפלה לשומרה קודם לימוד תורה

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו לימדת שס יה בוה ביהודת שלים בשס כל ישראל ולשמשת שכינתא מעפרא הריני לומד בתור' שבכתב שהיא נגד ת"ת דז"א שבגבורה מב"ד דמלכות שבו ג' כלים חיצון בחי'נפש והס המתי' בו הוא יהוה ממצעי בחי' רוח והס המאיר בו הוא י יה יהו יהוה פנימי בחי' נשמה והס המאיר בו הוא יוד הא ואו הא והס המאירי במקיפים בחי' חיה יחידה הוא יהוה שחזקה לעשות מרכב' לשכינה יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתזכך את נפשי ורוחי ונשמתי שיהיו רצויים לעורר מיין תתאין ע"י לימוד תורה זו שאני לומד היום ואל יעכב מטה ועון והרהור רע את לימודי ויהי נועם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו **ברוך** יהוה לעולם אמן ואמן :

אחי"כ ילמוד נביאים הסיכים לשותה שבוע או ההפטורה אחר מקרא ואחד תרגום גם כן עם פירוש רש"י ז"ל ופירוש ה"ר דוד קמחי ז"ל : וזאת התפלה קודם נביאים :

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה כנ"ל הריני לומד נביאי' שהוא נגד כ"ה ז"א שבגבורה מב"ד דנוקבא שבהס ג' כלים נגד נפש רוח נשמה וכ' מקיפים נגד מיה יחידה חיצון של כ"ה שס המתי' בהס הוא **צבאות** ממצעי של כ"ה שס המתי' בהס הוא **צ צב צבא צבאו צבאות** פנימי של נלא שס המתי' בו הוא יהוה ופנימי של הוד שס המאיר בו הוא **אדני** והס המאיר במקיפים של הוד הוא יהוה והס המאיר במקיפים של נלא הוא יהוה שחזקה להיעשות מרכב' וכו' עד גמירת כנ"ל ע"י לימוד נביאים וכו' אמ"ש ילמוד כתובים שבהס נגד יסוד ומלכות ז"א שבגבדס והס"ס דנוקבא והס ג' כלים נגד נפש רוח נשמה וב' מקיפי' נגד מיה יחידה והס המאיר במיחין של יסוד **שין שין דלת שין דלת** ואמצעי **יוד** ופנימי **יאהדונהי** והס המאיר במיחין של מלכות הוא **אלף דלת נון** ואמצעי **יוד** ופנימי **אלף אלף דלת** **אלף דלת נון אלף דלת נון יוד** ופנימי יאהדונהי ובכתי' **תורת** המקיפי' ביסו' יו הו וו הו ומקיפי' דמלכו' יהוה וחזקה להיות מרכבה כו' עד גמירת כנ"ל ע"י לימוד כתובים וכו' :

אחי"כ ילמוד משניות והוא ביליה נגד מטטרו"ן שהוא סוד מש"ה שזכה לביטה סוד כ' הרי מש"ה לותיות נשמ"ה : סוד מנשה שס ע"ב יש כו ד' יודי"ן בגי' מ של מנשה והס ס"ב יש בו ג' יודי"ן ע"י הכללה י' פ' י' גי' ש של מנשה שס ס"ב מ"ה בזן ים בהס ה' יודי"ן גי' נ של מנשה בגי' מילוי' תהי"ה יש ה' יודי"ן מ"ק ה של מנשה והוא סוד יסוד מ"ת ואמצ' עם זו"נ ואימ' עם מלכות לבד והבן זה : וזאת התפלה קודם משניות **לשם** יחוד כנ"ל הריני לומד משנה סוד **מטטרון** שהוא סוד מרכבת המשנה סוד יה **אדני מטטרון** שירד שפע מאבא ואימא מבריאה ליצירה ולהאיר מן שלשה שמות **אלף** הי יוד הי **אלף** הא יוד הא **אלף** הה יוד הה שיש בהס ממנה יודי"ן עולה ממניס סוד ממנים שערי ביטה נב' שמות אלו במספר **אדני** משנה :

זרעים והריני	בסדר זרעים שהוא בחסד דנוקבא דז"א שבו מאיר שס	**אלף למד אלף למד**
מועד והריני	בסדר מועד שהוא בגבורה דנוקבא דז"א שבו מאיר שס	**אלהים**
נשים והריני	בסדר נשים שהוא בת"ת דנוקבא דז"א שבו מאיר שס	**יהוה**
נזיקין והריני	בסדר נזיקין שהוא בנלא דנוקבא דז"א שבו מאיר שס	**צבאות**
		קדשים

קדשים והריני כסדר קדשים שהוא בהוד דנוקבא דז"ת שבו מתיר סם א אל אלה אלהי אלהים
טהרות והריני כסדר טהרות שהוא ביסוד דנוקבא דז"ת שבו מתיר סם שדי ואזכה להיות מרכבה
כו' עד גמירת ע"י לימוד משניות כו' :

אח"כ ילמוד הלכה והוא בבריתא כי כבר נתבאר שהעל' דתלילות יורדת בבריאה בזמן הסורגן והוא
בכחב"ד של בריאה והלכה הוא לותיות הכלה העליונה והוא סוד משכורב בית המקדש אין להקב"ה שמחה
אלא ד' אמות של הלכי שהם סוד ד' ספירות הנ"ל : ואחת התפלה קודם הלכה :

לשם יחוד כנ"ל והריני לומד הלכה שהיא נגד הלכה העליונה לקשר סם אדני בכ"ד קישוטי כלה
ולהכניה בבעלה ותרד השפע מאו"ח מן תלילות לבריאה :

ורעיס והריני כסדר זרעי' שהוא בסוד דנוקבא דז"ת שבו מתיר סם אלף למד
מועד והריני כסדר מועד שהוא בגבורה דנוקבא דז"ת שבו מתיר סם אכדשם
נסיס והריני כסדר נסיס שהו' בת"ת דנוקבי דז"ת שבו מתיר סם בם וכ"ל של"ה מצפיץ
נזיקין והריני כסדר נזיקין שהוא בנצח דנוקבא דז"ת שבו מתיר סם השתפא
קדשים והריני כסדר קדשים שהוא בהוד דנוקבא דז"ת שבו מתיר סם במוכן
טהרות והריני כסדר טהרות שהוא ביסו' דנוקבי דז"ת שבו מתיר סם ש שד שדי ואזכה
להיות מרכבה כו' ע"י לימוד הלכה עד גמירת :

בלימוד המדרש יכוין כי אי' היא בית מדרש לז"ת כי הז"ת מלובש ודר ביסוד אי' כנודע והנה
פנימות יסוד אימ' הוא בתוך ז"ת כנודע ואמוריים שלה הם מלבושי' לזעו כנודע והנה
לתקוני' של אה"ס במילוי יודי"ן שהוא ביסוד אימ' בגי' מדר"ש :

בלימוד הגדה יכוין כי יסוד המתייסד במלכות בסוד זכור ושמו בדבור לחד שלמרו כמ"ם בחיבורי
שגה"ע והנה תס"ד בגי' הגד"ה ובגי' אהב"ה ולכן הגדה הוא סוד אהבה שמושך הלב סוד
ת"ת שנקרא לב והבן :

א"חב ילמוד בספרי קבלה והוא נגד עולם התלילות והוא בגי' יופיא"ל המקבל מן ת"ת דתלילות ולא
שם חיצו מכין בהם ילמד דברי הזוהר ותיקונים כי הם מסוגלים לטהר הנשמה : ואחת התפלה
קודם לימוד הקבלה :

לשם יחוד כנ"ל הריני לומד בספרי (זה לו זה) שהוא נגד ת"ת דתלילות שבו מתיר סם יוד
הא ואו הא וירד השפע מעתיקא קדישא לתריך אנפין ומן ת"ת לאו"ח ומן או"ח לזו"ן
ומהם לבריאה ומבריאה ליצירה ומיצירה לעשיה ויתייחד שמא דקודשא בריך הוא ביחודא
שלים ואזכה להיות מרכבה כו' ע"י לימוד ספר זה וכו' עד גמירת : גם ילמוד בספרי מוסר :

בכל דרכיך דעהו הוא כלל גדול בתור' שבכל עסקך הן בגשמ' ומהן הן אם עוסק באלהיה יתמר
(לשם יחוד קו"ח ושכיותיה דרחימו ורחימו בשם כל ישראל הריני מתחיל במלאכה זו לו הולך
לעסק זה לו משא ומתן זה יהי רצון מלפניך יהו"ה שתשלח הצלחה בכל מעשה ידי ותפרנסני בכבוד שלא
לצערך למחצית כסר ודם ולא לידי הלוואתם כי אם לידיך ושיהי' לי פנאי לעבדך בירושה כי אתה
הוא טוב לכל ומכין מזון לכל בריותיך לכתיב נותן לחם לכל בשר כ"ל פותח את ידיך ומשביע לכל חי
רצון ותמלילי ע"י מלאכה זה לו עסק זה לו משא ומתן זה כדי שאוכל לפרנס כ"ב לחם לאכול ובגד
ללבוש ושמע תפלתי כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים ברוך אתה שומע תפלה :

כוונת הברכות השייכים בכל ימי השבוע

כבר נודע כי המים הוא סוד הסם שדרכו להתפשט למע' ולגמול חסד עם ע"כ שכולל כל הדי מילואים
שיין כדאי כי דרכו להטיב לרעים ולטובים וחסד הוא סוד סם ע"כ שכולל כל הדי מילואים
שים בהם ט' יודי"ן בגי' מים ונגד ט' יודי"ן ים כברכה זו ט' תיבות וממתקי' הדיעים שבמלכות שים
בה סם ב"ן שים בה ט' לותיות וכבר נתבאר שהחסד הוא יומ' דכולל יומ' ולילה עם כולהו ולזה
השפע יורד למטה מלא בהצטרף החסד שהוא רזא דאור קדמאה דנהיר מסייפי עלמא לסייפי עלמא
ולזה משתנה מלא כדרכו למטה וכל הנפשות יוצאים ע"י החסד שהחסד מתגלה בפומא דתמא כמ"ש
והוא יושב פתח האהל הנאמר בהברהם שהוא סוד החסד וכתיב ותת הנפש חסד עשו בחרן וכ"ז שלין
החסד מתגלה ביסוד הברית לטוב ולין הנפשות יוצאים ממנו והוא המתיק ליסוד ומלכות וע"י מסרוני
מה שלריך כל אחד ואחד יורד ע"י החסד ולכן מברכין ברכה בורא נפשות רבות וכו' ומה שאומרים
בדכת שהכל וגם בורא נפשות כו' על שחרי דבריס הוא ג"כ כי כל המתים גדלים ע"י מים וגם כי
המלכים נעשים ע"י תערובת מים ומה לין לסם ברכה הרחויה לה מברכים ברכה הנ"ל שהוא כולל
כל הברכות ולמעם זה סם צריך שהכל על כל דבר אף שהיא ברכה שאינה רחויה לה יבא לפי שהוא
סוד החסד שהוא כולל הכל : השותה מים לשמו מברך לפניה :

ברוך

כונת הברכות

ברוך יסוד תו"מ **אתה** מסד יהוה ת"ת **אלהינו** גבורי **מלך** ביסה **העולם** מלכות **שהכל** יסוד **נהיה** כדברו **ולאחריה** מלכות :

ברוך יסוד תו"מ **אתה** מסד יהוה ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך** ביסה **העולם** מלכות **בורא** נפשות **רבות** ע"י חסד **וחסרונם** על כל מה **שברא** להחיות בהם נפש מלכות כל חי יסוד **ברוך** חי **העולמים** :

(*) כבר נתבאר כי יש ג' מיני יחד יין המשמח מסטרת דביסה ג' יין המסכר מסטרת דמלכות כשמקבלת מסטרת דמשלת והגבורת מתחתקים ע"י סחסדים שביסוד ואז הם מתוקים ויורדים למטה ע"י מיתוק וכבר נתבאר כוונת היין שהם סוד ז' יוד"ין כמ"ש לעיל וכבר נודע שמן יסוד הביסה יורדים לל יסוד ז"ת ספדים וגבורות והגבורת יורדים מחלה ומח"כ החסדים כמ"ש כבר והגם הם ה' חסדים ומחפצטי' כה' ספירות של ז"ת שהם מג"ה וכן הגבורת ומח"כ יורדים לל היסוד והגם הם ה' הויו"ת וכבר נודע שעד שלים ת"ת דז"ת החסדי' תכוסים ואין יכולם בהם להתתיק הגבורות רק תותם חסדים המעולים שהם למטה מיסוד ביסה והם בג"ח וב' שלישי ת"ת דז"ת הם ממתקים הגבורות מ"כ הם ב' הויו"ת בני' כ"ן וב' שלישי הוי"ה הוא מ"י הרי כ"ן מ"י בני' יין והוא סוד כוונת ברכת הגפן כמ"ש כבר לפל לחר שבת בסעודה הוא בכוונת ברכת המוליך לחם שלם"ש הוא בני' ג' הויו"ת שלימות שרומז שם' תורת של הוי"ה שהיו בשלים עליון מכוסים החיינו ג"כ ביסוד ויעלו מן הארץ עליונה סוד הביסה ולכן אין לנו לריכין לברכת יין ובשביל שכ"ז שאין הם' תורות יורדים למטה עדיין הע' תורת הם ביסוד ז"ת ואינם מחידים במלכות כמ"ש לקמן בסוד מלות מילה ולמר שיורדים גם הם' תורת חזי הם מחידים גם לל המל' ולכן אנו מברכין העוסק והמעטיק העוסק ביסוד והמעטיק במלכות והמעטיק בני' בין בני"חם"ד רומז על החסד הג' שיהא כולו כל הג' שלישים :

ברכת הגפן בכר נתבאר למעלה · השותה יין בתוך הסעודה ממתק מיתוי מברך **ברוך** יסוד תו"מ **אתה** מסד יהוה ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך** ביסה **העולם** מלכות **השוב** יסוד **והמטיב** מלכות

לקמן בשער המועדת יתבאר כי כל הזמנים הם בסוד המלכות כמבואר בזוהר בפסוק עיניך בריכות ונו' והנה אין לך בריה תחתה שיהיה לה שתלה מן המלכות בזמן שהיא מקבלת מגה"י דז"ת ולכן אנו מברכין על פרי חדש שהחיינו ע"י יסוד שנקרת ת"י כנודע וקיימנו ע"י לם סוד שהם סוד תרי ירכין קשוט שבנוק קיים עליו כמבואר בזוהר והם מספיעים במלכות סוד זמן הזה :

על פרי חדש מברכים

ברוך יסוד תו"מ **אתה** מסד יהוה ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך** ביסה **העולם** מלכות **שהחיינו** יסוד **וקיימנו** לגם הוד **והגיענו** **לזמן הזה** מלכות

הנה כל הנידולים והלמתים כולם נתלים ע"י הבריס המתוקים עליהם מקבלים שפע ובא מן המלכו' והמלכות מן יסוד ז"ת והיסוד ז"ת מקבל מן סביסה והביסה היא סוד בריס' כנודע והוא בוצ' פרי העץ בורת ביסה מספיעת ליסוד הנקרת פרי כמבואר בזוהר והיסוד מספיע למלכות הנקרת עץ כנודע וכן הכוונה בורת פרי האדמה על גידולי העץ מברכין

ברוך יסוד תו"מ **אתה** מסד יהוה ת"ת **אלהינו** גבורה **מלך**ביסה **העולם** **בורא** ביסה **פרי** יסוד **העץ** מלכות ועל גדולי הארץ **בורא** ביסה **פרי** יסוד **האדמ'** מלכות

(*) כלה כתי"י ז"ל כתב על מסוק רים ניחום חסה ליהוה והוא כי מבואר בזוהר שמן קוטס ז"ת יולאים דינים למטה ומתתקים ע"י הקדמן שהוא מקדי הכוונות ומקדי המעטינות ז' שנלה לפני המלך בלבושי נהורין ואז ולאים לזכות בריס עולם ולמטי למלכות מתהדרין ומחוסת מתאדרין וגם כוונתה מפני למלכי לדבר על כן למתזי ליה מעטינתי כי והדיינן מוזדי לל החוט ומן החוטס למע' במוחין ושם מתתקין בשרש"ת סוד ליחוד מלכי"ם בני' כ' ויש בעולמי"ם ג' לותיות יהי"ה לותיות יהוה הוא ת"ת הבי כי"ם רומז על הדיינן שע"י ריס הקדמן מוזדים לל החוטס ניחו"ם רומז למה שנתבאר בחוטס שנשה נקח רום והנה ב' נקבים בחוטס שממנו יולאים ב' הבלים הבי הב"ח הב"ל בני' ניחו"ם עם ב' כוללים ואמר שבשם בלתם פוטם שהם הלעת ז"ת לה שהם מתחילין להתתק ומתחלת מלכי"ם נרמזי"ם שהוא בני' ש' בני מלכי"ם ניחוין שהוא גי' נרמזי"ם שהוא בני' מלוף הוי"ה שהוא מלא"ן בני' ש' כי עדיין לא נתתקו לגמרי וה' לותיות מלכים והכולל הוא ת' הרי מלי"ה ומח"כ עולים לל המוחין ומתתקין לגמרי ונעשה הוי"ה וזהו ליחו"ה ולכן נברכה זו שהיא הריס לריך לכוין שע"י הריס שבת לל המוחס יחזרו הדיינן לל שהם ויתתקו ולכי"ם מלכי"ם הוי"ה בני' יב"ק שעוברי הדיינים שהם סוד מלכים דרך המוחס ונעשה הוי"ה בני' יב"ק יהוה ע"י התתקו' מעטינתא למלכת

למלכות שע"י גם מרוגזים וזהו בורא קודש המומין שסם נה"י דציה פנודע מיני' עש סחיבה והכולל בני' יג"ק בשמי"ם סוד המלכות כמבואר בזוהר סיר הסיריס ודע כי כל הנרכות שתין נסם קדושה ומלוה סיינו שתין תומרים וקלסתנו בעלותיו הוא המשכת הציה ולא המכמה כי כל קדושה הוא בחכמה כמ"ש לקמן בקוד מלות פדיון הבן : המרים בשמים לו עשנים ועלים המרימים מנדך ברוך יקוד לו"ת אתה מסך יהוה מ"ת אלהינו גבורה מלך ציה העולם בורא ציה מיני יג"ק בשמים מלכות : לעני בשמים בורא ציה מיני יג"ק עצי בשמים מלי לעשנים בורא ציה מיני יג"ק עשבי בשמים מלכות

כוונת ברכת חתנים

מצוה להיות סופנין לחתן וכלה ולריך להסתלל בכל מלמלי כמו כדי להשפיל בניסואי חתן וכלה ולריך להסתלל בגופו ובממונו עד סיכניס' לחופה ובנשלך בזוהר דרבי יסודה עבר זמן ק"ם כדי לעשל בניסואי חתן וכלה ולא כי חתן וכלה בני עשירים עכ"ז מנוה להיות סופנין וכלל גדול הוא בכל המנוה שיזמין לידך משיעת שתלילה להתמילה לא שיוכל להתקייש המנוה ע"י חמר אלא לריך לחזור תחריס בכדי שיזמין לך וק"ו לימה מנוה שתין לה תופנין או לימה משכת שתיכה שגורי בפי כבריות לנומרה שלריך לדרוש תחריס כי היא כמת מנוה שתין לו קונדיס ולריך לשמוח בעשיית המנוה ולריך למת שנת להקד"ם שזימן לידו לקיים מנוה זאת דכתיב מתת תסר לא עבדת אלהיך בשמחה ובטוב לבב וגו' גם לריך לסלר לשמוע ברכת תחניס ולעשות לחבריס שתן : ברוך יקוד לו"ת אתה מסך יהוה מ"ת אלהינו גבורה מלך ציה העולם מלכות בורא ציה סרי יקוד הגפן מלכות

ברוך יקוד לו"ת אתה מסך יהוה מ"ת אלהינו גבורה מלך ציה העולם מלכות אשר ציה קדשנו מ"ת במצותיו ונלם סוד וצונו יקוד על הערירות מלכות ואסר לנו את הארוסות והתיר לנו את הנשואו' לנו על ידי חופה לימת וקדושין לנת ברוך אתה יהוה מקדש עמו ישראל על ידי חופה וקדושין הרי את מקודשת לי בטבעת זו כרת משה וישראל

הנה כשר נודע כי כוונת המלות כי נעבודת לתחת תפעל עובדת לעילת כי כל מנוה יש לה סוכח למעלה וזו"ב כי המ"ם מלות עשה סוד ז"ת ושם"ה לת מעשה בסוקת וכל מנוה יש לה ניוק מיוחד תשר על ידו מספיע ז"ת לנוקבי' ושתלם עוסה מנוה לחת כתלו תכניע כל העולם כולו לכף זכות כי השלם בשעוסה מנוה בשעורר השורש למעלה ופי"ז מספיע הז"ת לנוקבי' והיל מספיעת לכל העולם והנה מלות ניסואין הוא כי חתן וכלה הוא דוגמת זו"ב שסם חתן וכלה שלמעלה כנודע ת"ב המתלל להכניסם תחת החופה ולימדם יחד כדי הוא תעורר יסוד שלם בכל קוני' זו"ב ופותח כל הלנות המבואר בזוהר בשסוק והוא כתתן וגו' אין נקתר ממתנו דכל סייפי דסייפי תסייעים ותספים בי' חילת ותוקפת כו' ולכן זאת המנוה אין לה סיעור ופיל נכללת בגמילות תסדים שתין לה סיעור וז' למעלה ממנה לכן לריך ליזהר בה מאוד :

והנה קול החופה הוא בקול הכתוב לחתה ולחתה בחלת שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביאתי זה בתיכות בתקוני תנח"ע ועיקר הדב' כי בעת תים זוג גמור למעלה לז"ב בקול הגלות לזי לימת תכללת עלמה ותכנסת כל יסודי ז"ת בקול הכתוב והשם רוצה על הבילים לו על התפרוחים ובעשם כבר נתנת' כדי תיניע יסודי על שלים ת"ת ז"ת כנודע ולז תם"ת דביה חופת על רתם ז"ב על שניהם ותוא קול החופה והמלכות דביה שפיל קול תיסולי מעיה שנשמה שסם קול חומת ירושלים של מעלה תקיפי' לז"ב בקול קוסף ממם ותיל קול סוסביה סו"ם ביה"ם כי סוא תשים בקיבוץ ביה לחוכה ממם וע"י מתייחדים זו"ב ותיו לבשר לח"ת וזהו קול חופ"ה פ"ו בני' תלהי"ם בחי' ביה בשתר ח"ם בני' לח"ת ובני' להב"ה כי ביה"ה היל קול התבשה בקול דקילו ודמיתו כנודע גם כוזת הסופ"ה פ"ת ו"ה סם קול זו"ב כנודע והנה ז"ת הוא קול סם ת"ה בני' לת"ה והשלי"ת שבתוך המילוי ות"ו של ת"ה הוא רוח החיוני שבתוך ד"ת הנפש ובלא שלי"ת נשתר ד"ת והנוקבת היל קול להי"ה בתחי' כמבואר בזוהר והחי"ה בביבוע עולה ד"ת והנה בזו"ב שסם קול ו"ה יש ב"ה דש בני' פ"ת הרי לותיות חופ"ה כי ע"י הסופ"ה מליר סם קול לות ת' ומתחבר עם ד"ת ונעשה לת"ת וקול לות ת' הוא י' ו' ה קול להי"ה קדמתה כמ"ש בחיבורי שגם"ע והוא קול ו' שהוא ג"ר קול הכתר נקוד יה"ו כזה חבב כמ"ש בחיבורי הכ"ל ולות ו' נמספר הקדמון עולה להי"ה וזהו לתות ו' שבנוסח בין לותיות פ"ת וזו הפת נשבר ונעשה חופ"ה בני' יהלוהי"ו עם ת' לותיות גם יש בנוקבת לבד ב' ד"ת והוא לת טהור ולת טמא בידוע ולת טהור הוא לריבוע להי"ה כנ"ל וזהו תיטו חופה סילוק קדושה רק עורה להפשטות הדינין והם דינין קדישין ולת טמא הוא כי הנוקבת היל קול תלהי כנודע ולת תסיר מן הלהי' מספר להי"ה יתתר ד"ת והוא עורה לסילוק הקדושה הרי נוקבת לבד יש ב"ת ד"ת בני' פ"ת של חופ"ה כשתר ו"ת ולת תניל

כונת הברכות

א שהוא ליוד יוד הרומז לי' גבורות י"ד כזה ד ועם ו' הרי יו"ד והוא רומז לגיוד לותת לי' כזה
כגיגה כמ"ש במיכאל שהוא ע"ס גבורה שבוד לה"ק ביה"ש וזה הוי' ממתיק עם כל ד"ס ונעשה לד"ס כי
ע"י המופה שהיא קוד הגיגה כה"ל ממתיקים זו"נ ונקראים לד"ס גבי' הוי"ה ודי בזה :

סוד בברכה היין כנד נהנלה וקוד בברכה שהיא הוא כי הנה קוד המופה כנד גילונו שהוא קוד לותת לימין ויהיה קן
בשוד השוכיכות לנד הקדושין הם קוד לותת החכמה שהוא לנד הנקבה קד"ש כי בחכמה י"ה עם ע"ב שיש בו
ד' יודי"ן בכללותם שהוא בגי' ס"ך ודי לותיות הוא קד"ש ונע"י שמקבלת לותת לנד היא מתקדשת ומתייחדים יחד זו"נ כמבואר
בזוהר בשוד הפסוק ממנה לחמותי הם לנד ולא הם לחמי ותהי לי לאשה ולכן בברכה זו לך לך לכוון להמשיך הליה הלהת לנד היא
יסוד י"ונ"י לותת לנד היא מתקדשת ולכן בברכה זו י"ס ה"א מיהוה בגד מילוי דמילוי הלהי"ם ביה"ס ד"ל לותיות ועתה
ניסוף בה י' כה"י הרי ל"ה והוא קוד לותת י' שניתוסף במילוי תי"ו של הלהי"ם ג"כ בה"ס במ"ש במקומו וסה ל"ה לותיות :

וסוד הקידושין שנותן החתן נעשה שלו על הלנד שתהיה מעולני של הכלה והוא ממנו החתן הוא קוד קדוש וחתום ועליו
נאמר כשוד הלהים הפתח דבר ופנהר לך כ"ז בקידוש גמור ובמיוחד ופס מתכיל תנין והוא כי כשר נישלמו
שיסוד לימין הוא הלך ויסוד לנד שהיא הוא לחוך ויולן מן יסוד לי' ויסוד לי' הוא קוד לותת סי' במ"ש במיכאל שנה"ע ויסוד לנד
הוא ו' ולותת יסוד לנד שהיא על הנוקבא שע"י היא ממתקדשת כי כשר נחנהר כי ב"ז שהיא מתקבל הז"ת שהיא לנד לא נקבל
לים ולינו כלוי ליפל הפה ועתה הנו ממשיכין לו המקיפין לנד ולותן המקיפים וגם הפנימים הוא נותן לנוקבא שהוא
הכתוב כל לנד לים יהן נעל נפתו לך המקיפין הם נקוד הם ע"ב והפנימים הם נקוד הם ס"ג ואין והכה עתה נותן לה בחינת
המקיפים קוד ע"ב הנקבל קד"ש כמ"ש לעיל ובעת הזיווג הוא נותן הפנימים קוד נותן הפנימים קוד נותן לנד הנוקבא שהוא
ובחינתי שנה"ע הם נחנהר כי יסוד לנד בחינת נתוך יסוד לימין הוא נקוד מ"ה ולחי"ב הוא נקוד מ"ה ולחי"ב לי' הוא
נקוד יסכלל ויסוד לנד נקבל הם קוד הנה כמ"ש ה"מיניין כתם הם לנו וזהו שמקיימין כתם מצה ויסכלל ויסוד הלנצח
הוא קוד הם אהוה הכוונה בב"ח ת"ת ה"הים ו"הלה ה"הלהץ ומיילו כזה הלי"ף ה"י ו"ו ה"י גבי' הלנצ"ח הם הים
ולהם הלהץ הוא סוד זיווג זו"נ ע"י סופה וקדושין והנה לחמו ל"ל מחוך מיבחר קבלה לה נחי ולא זו
מחבחתו על שקבלה לחמותי ולא זו מחבחה על שקבלה לחמי ולא תסכיל תנין ולכן י"ס בחוסם הקדושין ב"ה לותיות נגד
ל"ה נחיבות החכמה ולי בזה :

ברכת הנפן כנד נחנהר ויש בברכה זו ל"ו לותיות גבי' לפ"ה ובברכה זו ניכה בכלל ז' ברכות ונחלקן ולילך יש שתה ברכות
נגד שתה קלוות שבז"ת ובברכה שביעית נגד כחל והיא לחופה לפי שהיא לימות הכתגלות במ"ש כנד :

ברוך קוד לו"ת אתה מפד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך ניכה העולם מלכות בורא ניכה פרי
יקוד הגפן מלכות :

ברכה לשבועה נגד מפד ז"ת המליך בנוקבא לכן נקודתה סגול שהיא נקודת המפד :
ברוך יקוד לו"ת אתה מפד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך ניכה העולם מלכות שהכל יקוד ברא
לכבודו כבוד ו' :

ברכה שניה נגד גבורה ז"ת המליך בנוקבא לכן נקודתי שבא שהיא נקודת הגבורה :
ברוך יקוד לו"ת אתה מפד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך ניכה העולם מלכות יוצר ת"ת
האדם מלכות :

ברכה ג' נגד ת"ת ז"ת המליך בנוקבא לכן נקודתה חולם שהיא נקודת הת"ת
ברוך יקוד לו"ת אתה מפד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך ניכה העולם מלכות אשר יצר
את האדם בצלמו מבחי בצלם דמות ניכה תבניתו והתקין לו ממנו בנין מלכות עדי
עד :

ברכה רביעית נגד נצח ז"ת המליך בנוקבא לכן נקודתה חיריק שהיא נקודת הנצ"ח
ברוך אתה יהוה יוצר האדם :

ברכה ה' נגד הוד ז"ת המליך בנוקבא לכן נקודתה שורק שהיא נקודת הוד
ישוש תשיש ותגל העקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה ברוך אתה יהוה משמח ציון
בבניה :

ברכה ו' נגד יקוד ז"ת המליך בנוקבא ולכן נקודת שורק הנק' מלפני שהיא נקודת יקוד
שמח תשמח ריעים האהובים כישמחך יצירך בג ן עדן מקדם ברוך אתה יהוה משמח חתן
וכלה :

בברכה שמית כוונה להמשיך מיקוד לו"ת שנקבלו' ריעים לזו"נ שנקבלים דודים וזהו לחוצים
נכל הו' נחיבות ים ב"ה לותיות ועם ו' נחכות הוא לנ"ר שנעלה בקל"ש ומקבל הלנ"ר שהיא לנד נין עדי עד :
ברכה ז' נגד נחל ויש בה עשרה שבשים שמון ומשחה וכו' מוץ ממתן וכלה שזה היינו שבת נגד
י"ם שהוא נקבלת נחל שנקבלת נכל קושת ל"ת נפרנוף שלם ויש בה ס' קולות נגד ס"ם שהוא נחלבשת
ז"ת ומסס נקבלת נחל נקוד לוד מוזר ויש לומרים נגד ו"ק ופ' קול כלה כ"ה כי הם מרי פנגי
גופף :

ברוך יקוד לו"ת אתה מפד יהוה ת"ת אלהינו גבורה מלך ניכה העולם מלכות אשר ברא ששון
ת ושמחה ג חתן וכלה גילה ג ורינה ד דיצה ה וחדוה ו אהבה ז ואחוה מ ושלומים וריעות
י מהרה יהוה אלהינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול
חתן

כונת המילה וברכותיה

חתן וקול כלה קול מצהלות חתנים מחופתם ונערים ממשתה נגינתם ברוך אתה יהוה משמח חתן עם הכלה :

צריך לתקן כסא לאליהו ועכו יקומו על תיקו יניחנו על כסא של אליהו ויזמן בניו ויאמר

זהו הכסא של אליהו הנביא זכור לטוב

יש אומרים לפי שמצפה זה אליהו ואולי קיים על הבניה לכן ניתן לו בניה שלום ולכן זכה להיות סנדיק בכל מילה ויש אומרים לפי שמלאך דילעולין על ישראל דכתיב קץ קצתי לכל חלת בריתך הפנו ולכן לנוך להיות בכל מילה לשלום ליך שכאלל מקיימין בניה לכל הכוונה הוא כי אליהו בנ"י בין לפי שהוא מקבל מן שם ב"ן שמלכות והוא בנ"י ב"פ הוי"ה סוד אליהו בשמים והמלכות כיה לה מגמתה כליה קן שהיא מקבלת סוד מלמעלה ע"י יסוד וכ"ז שהיסוד הוא לעשות בעולה אימו יולד ממנו סוס סוד ע"י מלת מילה מהעובר עוברת למעלה שמסתלק העולה מעל הבניה כמ"ש לפניך ואז יולד סוד ושבע למלי ומתוכה מקבל אליהו ולכן הוא שמח בשמחת מלוה של מילה ונשפה סנדק בכל בניה : כשמציינין התיקון לבה"כ אומרים **ברוך הבא** הב"ח בנ"י מ' צ"י בזוך יהיה מניחיל לפ' וסוד מ' סם סוד מ' לוכת המתגלים ע"י מילה כמ"ש והאל אומר פסוק **אשרי תבחר ותקרב ישכון חצרך** והעומדים עוניס סוף הפסוק **נשבעה בטוב** ר"ת ב"ן **ביתך** קדוש היכלך תשבי תצמח וכו'

זה הפי על גמילת יום בו י' תיבות נגד י"ס דזי"ת שבגדל בפלוף שלם מצמ"ך קודם הוא פסוד ו"ק נגד כמ"ם וכ"ם של חחלת הפסוק בנ"י סם קדו"ם כד"ת :

המוהל נוריך טיהור ידיים וקודם המילה יאמר

לישועתך קויתי יהוה שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי אליהו מלאך הברית עמוד לימיני וסומכני שש אנכי על אמרתיך כמוצא שלל רב שלום רב לאוהבי תורתיך ואין למו מכשול :

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה ברחילו ורחימו ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הריני מוכן ומזומן לקיים מצות בוראי באשר צוה לאברהם אבינו ככתוב התהלך לפני והיה תמים וכתיב מבן שמונת ימים ימול לכם כל זכר וכתיב ואתה את בריתי תשמור אתה וזרעך אחריך עד עולם בזוך יהוה לעולם אמן ואמן :

תפלת המוהל כפר נדפס בפירורים יעוין סס

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה :

סוד מלות מילה עמוק מי ימלאנו ונריך להתריך בפיתוריו לך כאן הקיצור יפה רק שהוא בהכרח לכתוב ושם מין חב מברך הסנדק :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו :

סביב ומתוכה כעין החמול והעניין כי כבר נתבאר שים ר' בחי' ל"ת הוא בחי' עיבור רשמון ות' ים לו מוחין דקטנות גמורי' והס דינין תקיפין ב' מוחין דיניקה והס ג"כ דינין רק שלוש תקיפין וממותקים קלת ב' מוחין דעיבור שני והס חסדים רק לוש חסדים גמורים וים כהס ג"כ דינין רק שהחסדים גוברים עליהם ומתקים הל' מוחין דגדלות גמורים הס חסדים גמורים וכשבאים ל"ת מוחין דגדלות ממתקים כל המוחין שהיו לפניו והנה מוחין דעיבור רשמון הס סוד אלהי פעמו וריבונו שהס בסוד הדין הקשה ומוחין דיניקה הס סוד מלהים בגילוי יוד"ן בנ"י בדחמי"ם ונס בסוד מדמ"י שהוא סוד דין רפ"ה ג"כ ומוחין דעיבור ב' הוא בסוד אהי"ה שהס סוד חסדים כנודע לך הס בריבוי אהי"ה בני' ד"ס רומז אל הדינין לך שהחסדים גוברים וממתקים לותם ומוחין דגדלות הס סוד הוי"ת חסדים גמורים וזכור זה : גם נתבאר כבר כי המוחין דל"ת בלוש עיי התלבטות נהי' דאל"ת כתוב ושהס בלוש החסדים והגבורות שהס ביסודת אל"ת וכבר נתבאר שיסוד אי' מתחיים בשלים עליון של ת"ת ועד שיעור זה החסדים מכוסים ביסוד אימ"ת כי ליסוד אימ"ת יש לה מלבוש מיוחן הקרוי משמל בני' מלבוש המעכב את האור מלהאיר למטה לבל ממש ולמטה הס מגולים והס ב' שלישי ת"ת ונ"ה כי הנה ה' חסדים הס מתפשטים בת"ת של ז"ת שהס בנ"ת ני"ם והיסוד כבר נתבאר שהוא יסוד ממנו רק אמ"ך כולם מלוירים בו וכולם מתקבלים בתוכו בסוד הכתוב ויולך יוסף את כל הכסף כי כסף כי הוי"ת שהס ה' חסדים לך כל זמן שהערלה נדבקת בבניה אין החסדים יורדים לתוך היסוד כדי שלא יקח מהס החילוים ולז הבריח למטה ולזו יוצא ממנו סוס הסר' ולזו מלוי לעוקבת וכל הטלמות נשפעים דיניס קשים והנה בהסר הקדום יש בו למעלה בשר ערלה הממשפע למעלה ולמטה ממנו בשר רך המסבב הטבורה ושניהס הס סוד עולה ומתביים יחד ומתחיסס קדום לאחר שהפרע בלפורן ולמ"ך מכסה הרס את הטבורה שמגלים לזולתו וזה הרס הוא רס יהוד ולחר שמגלים את הרס מתגלה מעבורה של ברית קודם והנה הס ד' בחי' ולחר לזולתו עפ"י הכוונה הנה בברית הקדום שלמעלה שהוא סוד יס"ד ת"ת יש בו קליפת נוגה המכסה הטבורה וממנו נשפע הס"ת ולזר החמש"ל של ביהמ"ק מתפשט מישורה למטה ונכנס בין

הטבורה

כונת המילה

הטורה לקליפת נגה להבדיל בין הקודש לחול כדי שלא יגעו הס"א מיסוד ז"ת יותר מדאי ויחריבו העולם והנה כ"ז שהז"ת הוא בקטנות גמור שהוא בסוד עיבור דאמון הוא לשון טפה בערלה כי ערלה בני' אלהים פשוט עם ה' אותיות בני' ל"ת וריבוע אלהים עם האותיות בני' ר"ת ס"ת בני' ערל"ה ואחר בכלים לו מומין דיוקא נאחך ממנו סור הערלה כי הנחש יורד למטה ללחוך את העפר שהוא סוד נוקבא דתהומא רבא ונאחר רק עור הפריעה כי פריע"ה בני' אלהים במילוי יודי"ן בני' ס' ואדנ"י בני' ס"ת הרי סס"ה בני' פריעה והנה אחר שנשתלק סוד הערלה מיד מתגלי"ו הכ' חסדים ואלים חסד המעולים בלאחר שכבר נרחק הס"א מכל החסדים המכוסים עדיין לוין מחיריס בו מכח החסמ"ל שהוא סוד עור הפריע' כמ"ש לעיל ואחר שיורדים בו גם מוחין דעיבור' שני זן מסתלי' גם עור הפריע' לא ממשתלק לפי שהוא מרוצ דס"א כמו הערלה רק שנקרע כדי שיתגלה האור לזו מחיריו בו גם זוך החסדים של ת"ת שהוא מכוסה ולזו יש לו ג' חסדים אלימים לבל הכ' חסדים של ס"ג עדיין לויכס מחיריס בו כי עדיין הדס מכסה את העטרה והס ג"כ סוד דיוקים כנ"ל והנה לאחר שכלים לו גם המוחין דגדלות לזו נשלם בשיעור קומה שלימה שהוא סוד רל"ו בסוד שכתוב גדול לדועינו ור"ב כ"ף בני' רל"ו שהוא שיעור קומה שלימה בסוד הגדלות שהס ל' נילוקי הו"ה עם ד' כוללים בני' רל"ו בני' ע"ה לזו מתמתקין הדינין לגמרי והס"א משתלק מכל וכל וע"י הלידה זו נבוא לבחר הכוונה של המילה בפריעה והמלילה :

החותך יכוין כי התיקון הוא בסוד הז"ת בבחי' עיבור לתקון שהוא לשון טפה בערלה סוד הס"א היונקא ע"י קליפת נוגה והנה הימ"ך בס"ת ס"א הוא סמ"ל הוא הנחש הקדמוני ויכוין להמשיך לז"ת מוחי דיקיקא וע"ז יתגלה הס"א ויהיה הלידה בחול כי נחש עפר לחמו וזה האות"ל הוא סוד לס טעמ"ך ועי"ז יתגלו ד' מסדים וג' אלימי' דיקוד מן חו"ת סוד ר"ה וזהו מ"ש מ"ל "ף כי ג' מסדים הס ד' הויו"ת בני' ז"ן וג' אלימי' הוי"ה הוא ס"ו הכי ז"ן ס"י בני' מ"ל והס בלים מלא"ת לותיות "ה הכי מילה :

הפורע יכוין כי עדיין התיקון בסוד ז"ת בבחי' מוחין דיקיקא ויכוין להמשיך לו מלא"ת מוחין יותר מעולים דעיבור שני ויתגלה גם הבלים מסך העליון של ס"ת ולזו נמתקין ג' גבורות אלימות ע"י ג' הויו"ת אלימות והנה ג' גבורות הס ג' מלחים עם האותיות בני' כע"ג וג' הויות בני' ע"ס ס"ה בני' פ"ע ע"ס ועם "ה הכי פריעה ועדיין מקבל מן לחוב"ים דלו"ת מסס כיבוש דע"ב ס"ג בני' אב"ג :

המוצץ יכוין כי עדיין התיקון הוא בסוד ז"ת בבחי' מוחין דעיבור שני ולזו נשלם שיעור קומה שלו ועי"ז המלילה יומתקו כל הדינין ויושלם בכל שיעור קומה שהוא רל"ו בני' מילי"ה ע"ה ולזו יורד גם המסדים המחרוצים לקח מספי' מסך והוא סוד עפר מסך המחלה בפומ"ז דאמ"ת ומזיר גם לל המלכות וז"ס שאחר שנימול מברכ"ס וירק ס' חלוי בחלוני ממרח והוא יושב פתח החהל וירק ס' חלוי שנשלם בכל שיעור קומתו יר"ת ס' בני' רל"ו ע"ה ולזו הוא מזיר לל המלכות ונתחבר הוי"ה אדנ"י בני' אלי"ו כי לברכ"ס הוא סוד חב"ד מ"ה סוד יסוד ז"ת ממר"ת שנמתקו כל ה' גבורות שסס ס' חותיות מגלפ"ך שע"ה בני' ממר"ת ולזו מתגלה מסך עלאה בפומ"ז דאמ"ת והוא והוא יושב פתח החהל וזהו והוא לשון נקבר הרומז לחסך עלאה ודי בזה :

ואומרים כשם שנכנם לברית כן יכנם לתורה ולחופה ולמעשים טובים

לפ"כ מברכין על היין

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

כוונת ברכה זו כי כ"ם רומז למלכות והיין שבתוכו הס סוד הגבורות שבעוקבא כבר נתקנו ונעשה כסוד יין המשמח :

לפ"כ נותנים שבח להקב"ה שזיכה לותינו במצות מילה שע"ז לנו נפרדים מכל לומה ולשון וחלק ה' עמו ונכלתו כי לקלקלו חסס בחות ברית קודש :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קידש ידיד מבטן וחק בשארו שם וצאצאיו חתם באות ברית קודש על כן בשכר זאת אל חי יסוד חלקנו צורינו צוה להציל ידידות שאריתנו משחת למען בריתו אשר שם בבשרינו ברוך אתה יהוה כורת הברית :

אלהינו ואלהי אבותינו קיים את הילד הזה לאביו ולאמו ויקרא שמו בישראל פב"פ ישמח האב ביוצא חלציו ותגל אמו בפרי בטנה ככתוב וישמח אביך ותגל יולדתך ונאמר ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואומר לך בדמיך חיי ואומר לך בדמיך חיי ונאמר זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק ונאמר וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה אותו אלהים הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו (ב"פ) פ' זה הקטן גדול יהיה כשם שנכנם לברית כן יכנם לתורה ולחופה ולמעשים טובים :

כשמין לתיוק לא לומרים זה

אלהינו ואלהי אבותינו קיים את הילד הזה לאמו ולקרוביו ולכל משפחתו ויקרא שמו פב"פ בשם אביו : אתה אלהינו ואלהי כל בשר אבי יתומים תהיה לו לאב והוא יהיה

כונת המילה

יהיה לך לבן ותהיה כניסתו לברית לכפרה ולמנוחה לנפש אביו ולשוב נפש אמו וקרוביו תתענג נפש האב בנ״ע ביוצא חלציו ותגל האם בעה״ז בפרי בטנה ויתקיים בו מקרא שכתוב ואעבור עליך וכו׳ :

כונת מצות פדיון הבן

סדר נכנס פדיון הבן ונכנסותיו כנר נדפק בסדורים לך הכוונה כי הז׳ מלכים הנזכרים בפרשת וישלח דכתיב ואלה המלכים וגו׳ ויומת ויאכוך ממחיו וגו׳ סה סוד הז׳ ספירות של מ״ה שילאו מן הבינה קודם התיקון והתעטן הוא הדעת וכולל לח כולם והדעת נקלע נצח נוכח כמצוח זכור וכנר בילקוט בסוד הז׳ מלכים הנ״ל בתיקוני שנה״ע שבילאת הז׳ מלכים ילאו עשה דיבים קשים וזה נגם לשבילהן ושבילהן היא מהכתן שנפלדו הדיבים ללח קדישין מן הקדושה ועכו למעלה לל הקודם לך שהשיבי שיבים מן הכלים כשלה בחוך הקליפות בסוד המיתה בסוד הכתוב וכוח מלכים מכחשה מת כמ״ח כי כמ״ח נילולות קדושות כשלמו בסוד המיתה בחוך הקליפות וע עם למספר כפ״ח מצוחר בחבוני הנ״ל ולחוחן כמ״ח נלולות לחו לניבים להעלומה ולבכבם ממוך הקליפות ע״י כוונה המלוות במ״ח כמ״ם ועיקור הניבול הוא ע״י שלמו מכוונים לעשות זווג לזו״נ למעלה שלח הנילולות עולים בסוד מ״כ לל המלכות ועוסה מהם בניה חלשה שהוא סוד מדוש מ״ב ובכל יום כמ״ם והכה כבר כחבחי כי הזיווג נעשה ע״י המסך שהוא הסופנין המצופר בזווב להבן שופביהל דמעכוניחל כי לבהן הוא הכהן הגדול סוד המסך הכולל ה״ח וע״י ה״ח נעשה הזיווג כמ״ם לעיל בכוונת המילה: ולכן הכבוד שהוא מעל כחם פע״ב רומז כי בלידת הבבוד כיון שנפחת הכחם יולחים הדמים שהם הדיבים שזה גרם לכפ״ח נילולות שנפלחו בקליפות כפ״ם ע״ה בנ״י מעל פדיונם ע״י ה״ח שהם סוד ה׳ פלעים של כסף מזוקק כי מסך הוא סוד כסף מזוקק שלין בו דיבים סוד המיבים ולכן ניחמים לכהן ודי בזה :

לחב בכוכת המוליל מביל הלב לח הילל לבני הבהן וילמר זה

זה בני בכורי הוא פטר רחם לאמו והקדוש ברוך הוא צוה לפדותו שנאמר ופדויו מבן חודש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקודש עשרים גרה הוא ונאמר קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא ולמ״ד מניח התב הילד ותפלי׳ לו מעות והכהן שואל מאי בעית מפי ליתן לי בנך בכורך שהוא פטר רחם לאמו או בעית לפדותו בעד חמש סלעים כדמחייבתא מדאורייתא והתב משיב ואומר חפין אני לפדות את בני והילך דמי פדיונו כדמחייבתי מדאורייתא :

והכהן יקבל כלי עם תפליו לו המעות ומחזיר הילד לחבין והתב מברך :

ברוך אתה יהוה אלהינו מ״ה אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון הבן :

ותמ״ב מברך שהחיינו : והכהן מברך על הכוס :

מצות ביקור חולים

*) ביקור חולים היא מלוה שלין לה שיעור ולריך להשתדל מחריה בנופו וממונו שתם המולה לריך לחזור דבר ולין לו ישתדל להביא לו לף מממונו ותם יש לו חיוב שיכות שהוא בן גילו בחיזה מזל הוא מיקל מחליו ונוטל ממנו מ׳ מס׳ ולין הכוונה שנוטל לעלמו חלק החולי כי שומר מלוה לל ידע דבר רע חלל שע״י ניטל ממנו ומיקל החולי ממנו ועיקר הדבר וכוונת המלות דכתיב חשרי משכיל חל דל ביום רעה ימלטהו ה׳ והכוונה כי החיים בחים מסוד חור הכמה המחיר בחדם בסוד הכתוב החכמה תחיי לת בעליה החיים בני׳ חכמה ועליו נחמר כי עמך מקור חיים בחורך נרחה חור והנה בחרתי בחריות בחבורי שבה״ע שכל הנשמות בחים מסוד החכמה וכל מ׳ מישראל יש לו שורש למעלה במקור שהנשמות יולחים משם ולכל שורש יש לו תרי״ג ליבורת וכשעושה חיזה מלוה הוא פותח לבור המיוחד׳ לחותו מלוה בשורש נשמתו ומחיר בנשמתו חור החכמה שהוא חור החיים וכשם ללו הליבורת שתומים וחיבו מחיר בשורש נשמתו חור החיים וכפי ריבוי שתום הליבורת יבבה החולי ותם יתמו כולם חז יבח עד שערי מות וז״ש הכתוב ה׳ יסעדנו על ערש דוי כי החכמה הוא סוד יו״ד שהוא עש״ר כלולה וכיון שנבר עליו מדה״ד כל משכבו הפכת בחליו ולהפך מן עש״ר ער״ש ומן יו״ד דו״ו וזה גרם למדה״ד שבא מדיבת דמלכותא סוד חדכי׳ שהוא סוד המלכו׳ שבה סוד הדיבים והם נמתקים ע״י חורות החכמה כלולה וע״ז שתין חור החכמה מחיר בה היא חלה ועניה חשוכה כמת בסוד מילוי המילוי דחדכי׳ שים בסה ד״ל לותיות וחז דיבים שולטין בשורש נשמתו שהוא גרם זה וחז תין הנשמה מחיירה לרום ורום לנפש ונפש לנוף ועשה מולי וז״ש חשרי משכיל חל ד״ל כי יו״ד דהו״ה נקרא משכיל כמ״ם בחבורי הכ״ל והוא סוד חור החכמה כשמחיר חל ד״ל נעשה מן חדכי׳ הו״ה כלולה וחז ה׳ יסעדנו וזה חשרי משכיל חל דל ביום רעה ימלטהו ה׳ דייקת והכוונה שהמבקר יהדר לעורר לת המולה שיפשפש במעשיו ויחזור בתשובה וגם יעורר לבבו לקבל על עלמו בנדר לעשות חיזה מלוה או ללמוד חיזה לימוד יותר ממה שהיה לומד עד היום כמ״ש רז״ל מודרים בעת נרה והסוד הוא כי בבחבי הח״ו ז״ל כתב שבי שערי בינה הוא כי בבינה נעמ׳ ים מ״ע שערי׳ שהם זפ״ז כמ״ם לקמן בכוונת שפי׳ העומר ושער הי הוא יסוד לחת הדבוק בבינה והוא סוד נחינת התורה ליום מתנים כמ״ם בחקומו והנה זה החדם שנדס בחעשיו שלין יסוד לחת מחיר בבינה ולת שמודע כמ״פ שחו״ת הם תרין ריעין דלת

כונת ביקור חולים

מתפרנסין ולא פסיק זוגייהו הייטו לעולם מיות העולמו' אפל לחדיות הפטע בעולמו' עד שישתפל למט' לחתחתונים זה הבחי' נפסק כמ"ש כמ"ם ועוד אף שלא פסיק זוגייהו הייטו בבלילות הלימודות של כל ישראל אבל מי שמוטל יחבד הון שבמשם לסיוור של בורים נשמחו שים לו ביסוד לבת ואיטו מיזיר ביסוד לביבה ואיטו נשאר בבחי' נשמתו רק מ"ש בעריס ולכן נעשה חולה בני' מ"ש ונסתלק מבחי' נשמתו שער הכי ואז גם הביטה שהיה חיישל עלמה לזיכה לביאיל קוד זו"ב דכתיב בפסוקים שולחה לחכם ואז נשאר המלכות בסוד לות ד' הרומז לד"ל בל"ל מה שיאחה בסוד ה' לחרונה שהא נעשה בסוד ד' כמבואר בזוהר והיה בבר נחבאר שהביטה מקבלת סוד לחורייס של ישוד לבת שהוא שם ע"ב פריצוע שהוא סוד לחורייס בעודע והוא בני' דפ"ק לכן בחולה נשחתה הדפ"ק בשם סוד הזורידין המתפשטים מהלבב סוד ביטה הלב מבין ולחר שחוזר בחשובה ומקבל עליו בכל לבבו לתקן מה שעוות הוא סוד התשובי' חשוב ה' עלמה סוד הביטה בעודע וגם המלכות שהיתה בסוד ד' ביין שחוזרת לימיח להאיר לב הבניט נעשית בסוד ה' וזה חשוב ה' ומזר היסוד להאיר בביטה ע"י הגדר סוד נ' דר נ' שערים כמבר"ל כל הטודר כחלו נדר בחיי המלך בחסם המלך בחס שולח חיים ומזר הדפ"ק להכות בבחלה וזהו חבחי מבביט אל לב ולית עיקר כוונת מלות ביקור חולים ולי בזה :

מצות תגחומי אבלים

") **כתיב** לך בלבב יתהלך חיים הבא לטהרו למעלה שהחייט בחיים עתור החכמה ומאיר בביטה ומשם לכל ל' בפי שורש נשמתו דכתיב בחור בני' מלך חיים בני' חכמה ביטה והבה בבר נחבאר בכוונת ברבת בהיטים שסוד הלבב הוא בי חוא ר' רומז לחור פיימי המאיר מן חו"ת וחוזיות ל"ם הם סוד המקיפים והם ז' מקיפים בי הלי הוא ג' ואמי הוא ד' והם מקיפים מלבת ומקיפים מלימת וחוזן מקיפים ים לבל בחי' נשמה שהם נדנק"י וכ"ז שיש לחדם חיות חזי ים לו מקיפים בבל בחי' נשמתו חזי בלבב יתהלך חיים וכל מחרי דיקין חמכפיין מההוא בלי"ם וכשבא עת פקודתו חזי סר בלי"ם ושולטין בהם בל המחרי דיקין וחז אין בהשמה מאיר לרוח ורוח לנפש ונפש לגוף והגוף הולך וכלה עד שאת ובלחת ונפסו בי מת חזי נסתלקו ממנו בחי' הלי"ם לך שישחר בד בחי' מקיפי ל"ם דחו"ת רק בבחי' נפש לבד והנה מקיפי חבלת הם סוד הבלי לבחי וזה נשמ' בתוך המת וחחר שהתבבל הבשר בקבר בעלמות וחחר שהתבלבלין העלמות ובלבו בעלם ה' הנקרח לו"ז שזה העלם חיטו מתעבל לשוכם וממנו יפגח הגוף בעת התחיה ולכן צריך פיחיה בו לחזור הבלי דבחי' מאור החכמה בי ממנו סוד התחי' והוא שולב לחלוטיות תמיד משורש נשמתו דרך תקות החוט הנקבר למעלה בסוד נשמתו בסוד הבחוב יום תקוה לאחרית ונחי שמ"ו בתחיב בחת בקבת זה החוט וזו חיטו שולב לחלוטיות לזה ההבל דבחי' וזו בת יב"ל חלוטיות שלו ומתבבל ואיטו עומד בתחי' ובחי' המקיפים דחיטת מבחי' הנפש ב"ב נשחרי' חופפים על המת ועל הקבר ומתחבלים עליו והולבים מן הקבר אל בית המת ומביח לקבר עד י' ימים בי הם ז' מבחי' ל"ם בל"ל וכבל יום מסתלק בחי' ל' עד שיום ז' מסתלקים בל הז' בחי' מבית המת וע"י ההבל דבחי' הל"ל הוא מרגיש בריחה בחמת בבשר הסיי משמ"ה לך בשרו עליו יבלה ונפסו עליו תבבל והנה הסתלקו חלוי מבשמתו של מת בורש ב"ב שיסתלקו ליזה בחי' חור מבשמת קדושיו היינו רחמנן בדחמנן דווקא לפי שהם קדושים לשורש ל' ובשניטו ונם לשמר בדחמנן מגיע ליזה פנש בפי קדושת נשמתו ולכן בשות המת ידענו בל המבשמה אבל מי שהוא רחמנן בדחמנן יגיע לו פנש בגדול בשלותו בעה מסתלבין נם מהם בחי' מקיפים ל"ם דבל"ם דחו"ת ולכן חוזן חמו' לקרוש ק"ם ולהניח תפיבין שהוא רומז למקיפי' חו"ת בחי"ם בחקומו לך לחר הנחמ' שנשת' הגולל וחו מתחילין לנחם חבלים ממשיבין להם מקיפי לימת בי לימת היא סוד הנחמ' בסוד הבחוב לחבי היא מבחמבם בחי"ם בחבודי שנה"ע וחז מוזרים להם מקיפי לימי בזי ימי החבלות בל הזי בחי' ולכן מותר לקרות ק"ם ולהניח תפילין אבל אסור בתורה בי תורה הוא סוד לבת בעודע ומקיפי לבת בחיים מוזרים עד לחר ז' לחר שבבר בחו בל הזי בחי' של מקיפי לימת בעודע שלין מקיפי לבת בחיים עד לחר שנגמרו מקיפי לימת הרי מבותר סוד חגחומי אבלים ולי בזה :

מצות פאה

כתיב ובשר ריטיה בחלב חיוור וכתיב קוללותיו חלחליט שמורת הא בעחיקה בתיב דחיטון בחלב חיוור דכולי רחמי בן רחמי ולית ביה דיטא בלל והא ז"ת דחיטון שמורת והאי שחור חדום הוא הרומז לל הדיטים והיינו בריטת דיטים אבל דיקנא דיליה לף של ע"ז בחשר שמחירים בו ה"ב מכילין דרחמי ד"ת הם ג"ב בסוד הרחמים : ועתה לחבאר לך סוד מלות פיחה בראש ולא בחים ולא בחשה ולף שזו מלות עשה שלין הזמן גרמא ופשוטא שהוא ממלות ל"ת ובשים מייבות משא"ב נוקן שאשר לבלה בלוש מהזקן רק לחותם המעבבי' הלילה מפני הבלבה והוא בי בזוהר אמר במעשה דר"י וז"ל בד בלים ריש דמלב' ומרט למטרוניתא וסעיק הוא בי הסערות שברחש זו"ב בשם ים מסיזה לדיבין מקיפין והייטו בשלין זוגג לזו"ב בי בזמן שלין להם זוגג לין מחירין בהם חורת לימת בי בחורת לימת למעלי לין שום מסיזה לדיבים במ"ם

כמ"ם וכתיב נתתה ואתה בתוכך שלמה בעשרה שעשרה נסי אמו ביום מתנותו ביום מותו דייקא ולא בזמן שאין זווג ביניהן ואין משתלשלין הספירות שלהן ויוצקים מהם הדיינין אבל בזמן שיש זווג זו"נ שלו עולה המלכות שהיא סוד אדנ"י למעלה נגד הז"ת כנודע אז יש גילוי אל הספירות כי בזמן הזווג כתיב הנה המלכים נועדו יחדיו הם זו"נ שנקראו מלכים כנודע המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו המה רגז כל מאהבי דדיניס תיתמגמו בנוקבא דאבי"ע והגילוי הוא ע"י התע"ר סוד אדנ"י במילוי בי' תע"ר סוד שם מ"ה ב"ה שהוי מגלה ומופיע כל הדיינין בסוד הכתוב ביום ההוא יגלה ה' בתער השכירה. אך שהדיניס עדיין אין זמן ביטול לגמרי עד לעתיד והם צורך לקיום העולם בסיפר ועונם דכתיב את זה לעונת זה עשה אלהים שיראו מלפניו לכן צריך להניח פל"א ברחם פלה בני' אלהי"ם סוד הדיניס והוא סוד המלכות שבי"ם שבשערות הראש כמ"ש בחבורי שבי"ע והנה בז"ת שהדיניס שבו ליכא תקיפין ולכן מניח מהם פלא לכל הדיינין דנוקבי הם תקיפין ואם היו מניחין מהם ב"כ פלה היו מותנין כח גדול אל הדיינין יותר מכדי צורך הקיום לכן אין מניחין מהם פלה וז"ש ליסור גילוי שיער בחלה ולא בלים וז"ש כד בלים לריחף דמלכא למר לשון בלים שחיטו כלומר לפי שצריך להניח פלה משל"כ בנוקבא למר כד מריח למערתא מריח לשון כלות לגמרי ולכן כיון שחיכה שהשחתה כי אין להם זקן סוד י"ג מכילין דרחמי ליכם בכל תקיפו לכן שהתגלה צריך לכוין להסיר כל הדיניס כמ"ש ודי בזה :

מצות חלה

א) כתיב רשמית עריסותיכם תרימו חלה הנה מלות חלה תרומו תרומו מ"ב גיליס והס ב' קבים והכוונה ע"פ סוד שנמרו ז"ל קב מדם וקב ישן שנאמר זה בזה והוא כי קב מדם הס סוד המלוחים של ג' שמות ע"ב ס"ג מ"ה בני' ק"ב וקרוץ קב מדם שהיו למר התיקון כמ"ש בחבורי שבה"ע וקב ישן הוא להוריים של ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שיש בהם ק"ב לותיות ונקרא ישן ע"ש שהיו קודם התיקון כמ"ש שם זה והנה חלה שהיא סוד המלכות שנקראת ג"ש שלוקחי ג"ש לוחות כמ"ש שם בסוד לתי"ן וג'מי"ן ריבויים הם והוא סוד מ"ב בלים והנה מלות חלה הוא ב"ז מיכי דבן כי דבן רומז לו"ק שיש בו שם ל"ל הו"ה כנודע והוא בני' דב"ן ויש בו ו"ק ועם המלכות הוא ז' והמלכות החכמה שבה פיימותיה הוא שם יו"ד ה"ל ו"ו ה"ה נקרא רשמית חכמה ירמ"ה ה' וכתיב תשה ירמ"ה ה' היא תשלשל וזה הסס בני' מ"ח בסוד חשת חיל שעושלת מ"ח לוחות מן הב' קבים הנ"ל לכן צריך ליקח חלה ממ"ח חלקים שהוא שיעור חלה ונותנים לכהן להעלותה למעלה על מקום המסך בסוד ויניחו תמצקני ושם תזיר בה שם ס"ל שד"י ס"ל מסטרא דחסד"ד והוא נקרא שד"י בני' מטטרו"ן סוד מזוזה שומר הפתח סרי ס"ל שד"י בני' עריס"ה וזהו רשמית עריסותיכם סוד הסכמ' שבה הנקר' רשמית תרימו חלה תרימו ותעלה לוה ה למעלה ותנתן לכהן ודי בזה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להפריש חלה :

מצות שחיטה

ב) הנה מבואר בזוהר כי כל בהמה חיה ועוף הטהורים יש להם שורש בזו"נ ועניין השחיטה למתק הדיינין שבגרון שהם ב"פ אלהי"ם בני' גבו"ן והם סוד הדמים וע"י הברכה הוא מעל' מבחי' מי שחיטו מדבר לבחינת מי המדבר ובם יש לזיזא גולגול כשמה יעלה ע"י הברכה והנה אמרו ז"ל בהמה שנברא'מן המדבר לריכה ב'סימנים עוף שנברא מן הרקק די בסי' ל' לג שנברא מן הנעים ל"ל שחיטה ודבריהם הלו מתוהים מאוד לוין מלוי שחיטתן בברייתן מן המדמ"ה המי"לבל הענין הוא כמ"ש למעלה כי כל הנברלים יש להם שורש בזו"נ: והנה הבהמות שורש שלהם בנוקבא סוד בהמה הרבולה על ליקח הריס בהמה בני' שם ב"ן שבנוקבא וחי' בכלל בהמה וכמ"ש בחבורי שבה"ע שבנוקבא היא סוד יסוד הפער וכה דיינין תקיפין והדמים מצויין בה ואמרו שהשחיטה היא לנקות הדמים למתק הדיניס ולפי שדמיה מרובין לריכה ב' סימנים קנה ושפט : והנה במום אמה רואה כי דם הושפט מרובה מהקנה וגם קנה לבן והושפט אדום כי הושפט ממנו בא הדם ע"י המוכל והמשקה לכל הגוף והנה הנוקבא היא סוד ז' והנה ז' פעמים ד"ם עם ז' כוללים בני' ושפט והקנה הוא להולאת הקול והוא משמש רק למעלה מחלי הגוף ולמעלה ולכן הוא בני' ג"פ דם ומלי ע"ה והוא בני' להי"ה בהה"ין ולהי"ה בריבוע ני' ד"ם לכל עוף שורש שלו בדוכרא הכולל חסד ודין בסוד כי עוף השמים יוליך לת הקול והקול קול יעקב ולכן הוא נברא מן הרק"ק רק"ק בני' השמי"ם עם המותיו"ת שם ומים ונחבאר בחבורי הכ"ל כי הת"ם הוא סוד יסוד החויר ולכן עופות פירחין בחויר עוף בני' יוסף והדיוקים מועטים בו ולזיו מרובה בדמים לכן די בסימן ל' והדגים שורש שלהם למעלה במקום הרחמים גדולים וסימנם שחין להם גביעים על עיניהן הרומז לעיניה פקיחת של מעלה דתמן לית דין כלל ולא שליט בהו עיולא כישא עיין ר"ש בני' ת' ק"ם של מהה עשו שים להם יניקה לקח מן העופות שנברלו מן הרק"ק רק"ק בני' ת' משל"ב דגים אין להם שום מחיזה בהם אין לריכים שחיטה כלל ולסיפתם היא מטהרתם שאין בהם דין מיתה

המעתק

מצות שחיטה

המטמא ומיתתם היא דוגמת מיתת המדיקים ולכן כתיב בהם לחסיפה כי אין מטמאים אלא לאחרי מותם כי כשמת רבי בטל כהונה וכשרצים מן המים סוד החסד והנה מתחלה צריך להסיר כל פגם מהסכין והכוונה כי עיקור מיתוק הדינים הוא ע"י תור החכמה ולא הבינה כי מינה מתערין דינים למטה והנה בבינה יש ג' מלואי תהי"ם ובמלוי מלואם יש בכל ת' מ"ת אותיות הרי ג"פ מ"ת בני פג"ם והוא רומז לדינים כי תהי"ם בדבוע עולה ד"ם וכדי להסיר הדינין ולנקות הדמים צריך לכוין להמציץ תורת חכם ששם ג' הויו"ת ובמלואם יש י"ד וכ"פ כמ"ש בכוונת הקדים והם ג"פ מ"ב בני פג"ם וג' אותיו' סוד ג' לנפין שמלטרפי"ן עם ד"ם ונעשה תד"ם כי ע"י ברכת השמיטה יעלה מבחי' מי למדבר סוד תדם וע"י השמיטה יקח הדמים שהם סוד ג"פ תהי"ם שבגרון כ"ל ע"י ג' הויו"ת הכ"ל הרי ג"פ הוי"ה תהי"ם ע"ס בני' השמיט"ה ותכוין בתוך הסימנים כי סימן ע"ה בני' תהי"ם דיודי"ן קנה תהי"ם דהסי"ן עם ד' אותיות השורש ושב עם האותיות והכולל בני' ש"ך דינים להמתיק ונשאר רק ת' עדיין כי אין זמן בטולם לגמרי והם לורך לתיקון העולם כמ"ש כבר והם נמתקים ע"י שם ת"ל תיקון רחמון של י"ג מכילין דרחמי והם ב"פ במילוי תי"ת למ"ד תל"ת למ"ך בני' פאות דת"ל כמודע הרי כ"פ ת"ל בני' ס"ב וב"פ במילוי בני' ס"ע הרי בני' תכ"ל שע"ז תכון תב"ל בל תמוט ועם ו' כוללים של ו' שמות בני' תל"ת בני' ע"ל השמיט"ה ודי בזה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על השחיטה :

כונת מצות מזוזה

(ו" כתיב וכתבתם על מזוזת ביתך · הנה לריך להזהיר הסופר שיכוין לכתוב שם שד"י נגד תיבת והי"ה שבפנים שהוא תחילת פרשת והיה אם שמוע והכוונה הוא ע"פ שיתאחר לפניך ותתהלה נכתר מה שאמרו רז"ל פיזור לרשעים יפה להם ויפה לעולם · והוא ע"פ סוד הכתוב את אשר יכלנו האדם בידם לרע לו וביותר בזוהר את אשר יכלנו האדם בליעל בחדם דקדושה והוא לרע לו וביותר דבריו קנה תהי"ם דהסי"ן עם ד' אותיות השורש ושב עם האותיות והכולל בני' ש"ך דינים להמתיק ונשאר רק ת' עדיין כי אין זמן בטולם לגמרי והם לורך לתיקון העולם כמ"ש כבר והם נמתקים ע"י שם ת"ל תיקון רחמון של י"ג מכילין דרחמי והם ב"פ במילוי תי"ת למ"ך תל"ת למ"ך בני' פאות דת"ל כמודע הרי כ"פ ת"ל בני' ס"ב וב"פ במילוי בני' ס"ע הרי בני' תכ"ל שע"ז תכון תב"ל בל תמוט ועם ו' כוללים של ו' שמות בני' תל"ת בני' ע"ל השמיט"ה ודי בזה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על השחיטה :

כונת מצות מזוזה

(ו" כתיב וכתבתם על מזוזת ביתך · הנה לריך להזהיר הסופר שיכוין לכתוב שם שד"י נגד תיבת והי"ה שבפנים שהוא תחילת פרשת והיה אם שמוע והכוונה הוא ע"פ שיתאחר לפניך ותתהלה נכתר מה שאמרו רז"ל פיזור לרשעים יפה להם ויפה לעולם · והוא ע"פ סוד הכתוב את אשר יכלנו האדם בידם לרע לו וביותר בזוהר את אשר יכלנו האדם בליעל בחדם דקדושה והוא לרע לו וביותר דבריו

סוד ב' מזוזות הבית והת"ת הוא סוד המשקוף ושומרת את הפתח שלא יכנס זר בפתח המקדש · והנה לפעמים שהמזוזות התחתונים נורמים לו נותנים כח לסמ"ך שיוכלו להניק גם לד מה מן הפניס בסוד הכתוב קן כל בשר בת לפני לזה נרין להמשיך התורת מן חב"ד ליסור ביזה כדי שתזיק למעשה לבטל כח החילונים וכל ביזו ביזה פניומי שלה התחלבי בפנימיות ז"ת הוא הויה לכל הוא בסוד והי"ה כמ"ש בכוונת התפילין וכיון שמתלבש בו"ת הוא מתחלה במלוכי מלכי"ן כתר' והוא סוד סם והי"ה שבפנים מזוזה ותיקונים יסוד לימת שניה סוד המיקונים דמיקונים הוא סם שד"י ושם הזה שמתלבל עד עולם הבריאה שבו סם לל שדי כוונת וזהו סוד סם שד"י שבותבין מחון על המזוזה והתורי היורדת מחב"ד ליסוד ביזה משלבל עד למטה ושומרי לזו"נ מן התקונים והנה חב"ד סוד הוי"ה תלמיזו הוי"ה כמ"ש בכוונ' ק"ש והתורה המשתלבל משם למטה סם סוד תוקף תוקיות של תלו הבי שמות שהם כוז"ו בתוכם"ו כוז"ו שהם התוקיות שניות של ג' שמות הכ"ל וסם סוד הבי שמות שאלו כותבים למטה במזוזה הרי נתבאר לך סוד כוונת המזוזה ודי בזה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לקבוע מזוזה

כוונת תפלת מנחה

(ו' **כתיב** ויהי כעלות המנחה ויגש אליהו וגו' הכא תמרו ז"ל לריך לדם ליזהר בתפלת המנחה שהרי אליהו לא נענה אלא בתפלת המנחה והכא לין הכוונה שתפלת מנחה הוא עת רצון יותר מכל שחרית כי זה לימו כי תפלת שחרית החבר מתפללים בעולם והוא עת רצון יותר מתפלי המנחה שאז הוא התחלת תגבורת הדינים אלא הכוונה הוא לפי שהיא תגבורת הדינים היא המותנת להיות זהיר בתפלת המנחה ורלייתו מתה שלא נענה אליהו כו' כמ"ש לקמן : והנה הרב ר"ו ז"ל בספר הכוונות שלו קילר בימרים ושמך עלמו על המבין מדעתו ובהיו' שעתה בזמנינו נסמנו שלבבות רלויתי להרחיק מעט בביאור והנה מרם נכנס לתוכן כוונת תפלת מנחה לריך לבאר תחלה כמה דברים ומתוכם נבין מענין לענין לתומו ענין של תפלת מנחה · ת' לריך להבין פירוש המלות של בעלות המנחה שהיו להם שהר מה שעליה שייך בה ומה הוא לשון מנחה כי לשון מנחה שייך על דבר טוב לשון כבון דורון או קרבן ומה שייך לשון מנחה על עת וזמן ולא בא להורות בתיוב זמן היה לו לכתוב אחר הלבריים או בין הערבים שהוא זמן המנחה כי מה שאמרו ז"ל תפלות אבות תקנו לבריהם תיקן תפלת שחרית כו' זה לריך ביאור למה תיקן כל אחד תפלה זו בזמנה ולא אחרת · ג' לת"ר תפילת נגד תמידין הרי אין תמידין אלא כ' דכתי' את הכבש אחד תעשה בבוקר וגו' ולמה לא ים קרבן נגד תפלת ערבית·ד' לריך להבין פי' המלות של בין הערבייס שמיעוע רבים שניס ומה הם הב' ערבייס שלריך להקריב התמיד בין אלו הב' ערבייס ה' לריך להבין ההפרש שים בין אלו ג' תפלות · והוא כי בתפלת שחרית יש ק"ש הרומז להמשכת המוחין כמ"ש במקומו ויש בו מזרת העמידה הרומז להכנס' המוחין דגדלו' כמ"ש שם ויש נפילי אפיים הרומז להעלו' מ"ן ולזווג ויחוד המלוות ובתפלת מנחה יש בו ג"כ מזרת עמידה ונפילת אפיים ואין בה ק"ש ובתפלת ערבית יש בו ק"ש ואין בו מזרת עמידה ולא נפילת אפיים : והנה לבאר כ"ז ל"ל כי לשון תפלה הוא מלשון למיד פתיל שהוא לשון חבור ויחוד הרומז לזווג כמ"ש בחבורי שנה"ש והנה יש ג' מיני זיווגים ביום וכל א' יש לו מעלה יותר מחבירו עד הרלשון יותר מעולה מהב' שלחריו והב' יותר מעולה מהב' ובבאר לותם : הא' הוא זווג שבעשה ע"י תפלת שחרית שהוא יותר מעולה ממנחה ומעריב כי עיקר הזווג כשיש זווג לרחל והיא נבללת בכל קומת ז"ת של הרם' נקרא' עקרת הבית כמודע ויש לה זווג פנים בפנים עם ז"ת וזה נעשה ע"י תפלת שחרית כמ"ש לפניך · הב' הוא זווג ישראל עם לאה למעלה במקום חג"ת של ז"ת וזו רחל מזרת לאמורי לז"ת לך שהיא נגדלת ג"כ בכל קומת הז"ת וזה הזווג לא שהוא בבחי' פנים ישראל ולאה עב"ז נקרא זווג אחור כי עיקר הזווג לריך להיות עם רחל והיא בחחור ז"ת והוא נעשה ע"י תפלת המנחה כמ"ש לפניך הב' זווג יעקב ולאה למטה במקום הי' דז"ת וכחל היא ג"כ בחחור רק נגד הי' דז"ת וזה הזווג הוא גרוע מהב' שלפניו ולא נקרא כשם זווג כי אין זווג אלא בזמן שיש להם מוחין גמורים ולפי שבזווג זה אין להם מוחין גמורים ולכן לא נחשב לזווג כמ"ש לפניך וזה נעשה ע"י תפלת ערבית · ועתה נבאר טעמם ומסוקם עם כל אחד והוא כי כבר נודע כי הנבללת רחל ובינה היא ע"י הזכרת המכמה דכתיב בחכמה יבנה בית וכתיב בחכמה יסד ארץ והנבללת בלאה היא ע"י הזכרת מ"ה כמודע בכוונת תפלין והנה החכמה שהיא בימין מאיר דרך קו הימין ורלשון המקבל ממנו הוא המשך שהוא לבריהם בזווג ולכן אברהם שהוא מדת החב' כמודע דכתיב הבקר בקר לור דת לור קדמתה שהוא החשך בחצות בזווג ולכן אברהם שהוא מדת החב' כמודע תיקן תפלת שחרית דכתיב וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם ולין עמידה אלא תפלה פי' שעשה חבור וזווג בין המלוות ע"י מדתו והמשיך מוחין להם מלו"ת סוד י"ה כמודע לזו"נ שהם סוד הוי"ה מלה"ס עם ב' כוללים בני עמ"ד וזהו לין עמידה עמ"ד ו"ה אלא תפלה סוד הזווג ולפי

כונת תפלת מנחה

שזה נעשה ע"י המסך דהוק יומ"ק דכליל כולל והוק ע"י התורה תבל לכן נגדלת רחל בכל קומת ז"ת ולכן בתפלת שחרית יש בהם מוחין גדילות דגדלות מלד חו"ת כי בתפר שהוק תורה תבל כ"ם שים התורה לימ"ק שהיא תפילה לליו ולכן זה הזווג נקרא פניה לפי שהשמה הוק סוד פניס ובינה סוד לאמר דכתיב ומכם בלאמר שהיא תפילה שבשמה כמ"ם מחבורי שבח"ע ולכן בתפלת שחרית יש ק"ם סוד המשכת המוחין ושורת עמידה סוד הכלים' מוחין דגדלות תבל ותפילת לפייס סוד העלאת מ"ב וזווג גמור והוק למעלה

במקום מנ"ח דז"ת במקום המקדש

והנה הלו המוחין מסתלקין מיד לאחר תפלת השחר לל מסתלקין כולם ביחד חלק ל' לי מתפלה

מסתלקין מוחין מב"ד דגדלות ומשארו ו"ק דגדלות ומסתלקין בו' שעות שהוק עד חלי היום

שעה בכל קלה ל' עד שבשמיע חלי היום שהוק שם שעות מסתלקין כולם לבל עדיין דשוחם במקומם עומדת ובזה תבין כי זמן תפלת השחר עד שלים יום ולל יותר שהוק עד ד' שעות ביום ולפי שעדיין נשארו בו ג"ק והם בב' קווים משב"ב לאחר זמן שלל נשתייר רק ל' ופשיטא שלאחר שם לל נשתייר כלום ודי בזה הרי ביאור לפניך תפלת שחרית : והנה לאחר שם שעות שכבר נסתלקו כל המוחין ונסתלקו הרחמים מתחיל להתעורר הדיוים ויאחז יושב על כסא דין ואז מתחיל להיות בחי' ערב כי מלת ערב רומז לדין והעולמות מעורבבי' מפחד הדיוים והוק נק' ערב רב כי ים ערב זועף והוק משחשיכה כמבואר בזוהר והנה מן לאחר שם עד חשיכה נקר' בין הערבים וזריזין מקדימין מיד כשמתחיל בין הערבים והיה מהרתו להקריב קרבן תמיד של בין הערבים פיו לאחר שם לך שאין הדבר ניכר תקנו לאחר ו' ומפלה שאז מתחיל השחם לנטות לפנות ערב וניכר שכבר עברו שם ' והנה יאחז שהוק סוד הגבורה כנודע והוק לשון המקבל מן הבינה בקו השמאל תיקן תפלת מנחה דכתיב ויצא יצחק לשוח בשדה ואין שיחה אלל תפלה פי שעשה זווג ומבור בין שני המלוחות והנו לשו"ק כי הו"ה אלקי"ם במלוי הו"ה במלוי אלפי"ן ואלקי"ם במלוי יודי"ן בני' לשוח ע"ה וכאן רמז הזווג במלוי כי מלו"י בני' אלקי"ם רומז להשרת לי' כי המשיך רק המוחין דגדלות מלד חי' סוד אלקי"ם חייס כי הוק קו השמאל וממשיך השרת לי' מקו השמאל ולכן הוק בשעת מנחה זווג ישראל ולאח כי יעקב ורחל הס מתגדלים ע"י השרת לבל מב"ח ישראל ולאח השרתם מלד חי' דכתיב עוטר ישראל בתפארה וכתיב כוזן שניים בתבול ולאח כבר נודע שהיו עלמה השרת לימ"ק ולכך נקרא זה הזווג זווג לאמר שהיו בחי' לימ"ק בחי' לאמר כנודע ולפי שהוק המשכת יסוק מקום הגבורה לכן הוק ג"כ למעלה במקום מנ"ח דז"ת לבל חיי גדולים כמו בשחרית לפי שהיו כולם כמו המשך שהוק יומ"ק דכליל כולל לבל עכ"פ הוק למעלה במקום הגבורה שהוק מקום מנ"ח ולפי שעיקר זווג ת"ת להיות תבל ע"י השרת לבל בסוד הכתוב לממם לאומי בת לבי היו ולל בת לחי ותהי לי לאשה כמבואר בזוהר ולכן כאן הזווג נעשה ע"י רשימו דמוחין שבאחר מן תפלת שחרית כי"ל ולכן אין ק"ם בתפלת מנחה כי כוונת ק"ם להמשיך מוחין דבינה וכאן ת"ת להמשיך תבל השרת לימ"ק והזווג נעשה ע"י הרשימו והרשימו כבר היה מלליו לבל עכ"פ יש חזר' להכניס המוחין דלימ"ק ולפילת לפייס להעלות מ"ב ולזווג לפי שבם עתה יש זווג גמור והנה תדע כי כפי ערך הזווג היה ג"כ ערך העלאת מ"ב כ"ת העלאת מ"ב הס מבחי' מעולה שממשיכין ג"כ מוחין יותר מעולים כמ"ם בכוונת העמידה ולכן בשחרית המ"כ והס הכינולות משורש הויו"ת דע"ב מ"ה והס בני' לפ"ס ואז הזווג יותר מעולה בסוד כי סס הלסס לאחר הוק לוכל לבל במנחה הס הני' מילואים של ג' שעות המ"ל שהס בני' ק"ב סוד ק"ב מרוכין כנודע ואין הזווג נעשה ללל ע"י העלאת מ"ב כנודע זהו כעלות המנחה מנחה בני' ק"ב ע"ה וב'אחר כי בב' זמנים ללו יש זווג גמור לכן בב' זמנים ללו היו שני כבשים הת' בבוקר והב' בין הערבים כי סוד הקרבן הוק קירוב הכוחות וזווג המלורו' כנודע והנה לקמן יתבל כי זווג מעולי כמו של שחרית לריך תפלה הכנה ע"י המשכת אור המסך בסוד הכתוב והוכן בחסד כסא במ"ם לקמן והנה בימי לליהו ז"ל גרמו עוונות הדור להשיב ימיהו לאחור ונשתם אור המסך ולל היה שום הכנה להמשיך זווג מעולה כשחרי' ועוונות הדור גרמו להיות זו"ב לאחור בלאחור ולל זו בלבד ללל שבחרם כיון דסל עד שבעשית נקודה ת' שהט"ם שלל ירדו לקליפה בסוד שפכה כי חורם גבורתם ונשתרת ' רק בסוד נקודה ת' בסוד הכתוב לל מרחוני שלני שחרחורת לאחתרת ברזל דנקודה מלד ברזל דלוחם יו"ד דלית בה חורת כלל והוק מה שאמר לליהו ז"ל ואותה הסבות את לבם לאחורנית לל רלו דשביאתם דלהיהי לבן של ישראל דלאחתרת בלאחור ולל עוד ללל שבחרם כל ביניה ומה דהוה ברזל דן' פשוטה לאחעבידת ברזל לי' בפופה וברזל דנקודה מלד לל לות יו"ד ללית בה חור כלל ומה דהוית ברזל דלות ה' לאחעביד מה' מ' הרוחו לאחיזת הסילוניס כנבול' נזוחר בסוד חוקת התורה והו אחורנית לאחור י"ת ואז כתיב לל תרחוני כלו' ת"ת לאחתן חותה בפעם ת' כי לין לה הכנה וסוד עליהתה ובניה הוק לאח לאח כנודע ומחלה ברזל הדיוים ולכן תפלה עשה לליהו ז"ל הכנה ופיוד הדיוים ע"י בזווג כו"ם

כו״ם שלהם דכתיב ויהמלל לליהו בכיקי הבעל ויומר קרחן לו בקול גדול וגו׳ שזה הוא עיקר בטול הקליפות כמ״ש כבר בכוונת הזמירות דשמרית בשוד כי כל אלהי העמים אלילים וכיון שעשה פעול׳ זו ועברו שם שעות והתחיל להתעורר מדת הגבורה שורש הדינים ועלו הקילוקות קדושות שהיו בתוך הקליפות שהם שוד ק״ב חרובין כמ״ש לעיל וזהו בעלות המנחה״ מיד ויגש אליהו והשוד הוא כי כבר נודע שעוד ההוא רוחא דשדי בגוה הוא שוד שם ב״ן והוא שוד המ״ב עצמם והוא רק בחחל שהיה עקרת הבית ופרלוף גמור משמ״ב לאח שהיה רק האיר בעלמא ולעורך וזוג היה לוקחת אותה בחי׳ מ״ב שהיה שם ב״ב מן רחל דרך שלחה והוא שוד הסיומים שהרה רחל ללאה והנה כיון שעולים הקלוקות לעורך המ״ב אז מיד רחל מוסרת לה הסיומים שוד שם ב״ב שהוא שוד אליהו וזה ויהי כעלות המנחה שוד ק״ב חרובין לעורך המ״ב מיד ויגש אליהו שוד שם ב״ב ותמ״ז ויתן את מנחת ההרום כי מנחת רומז לרחל שוד מנחת אדמה כנודע והיה היה עד הנה הרום כי להרס בניה ולא נשתייר רק נקודה ה׳ כנ״ל ועתה נגדלה בכל פרלופה כמ״ש לעיל כי בתפלת המנחה הזוג הוא יחרחל ולאה ורחל נשארת מאמור לך שנגדלת כל שיעור קומת ז״ת כי לוקחת גם מקום לאה לעיל׳ מן המזח ויקח י״ב תבניס ע״ם י״ב שבטי בני יעקב שוד י״ב גבולין הכולל כל הו״ק של ז״ת כנודע בשוד י״ב בקר והיס עליהם אשר אמר ה׳ לך יעקב יקרי שמך כי שם יחרחל שלבאורי הוא כמו שפת יתר שגל הרמז הוא שהיה כוונתו לזווג יחרחל ולאה והנה בתחלה שהלו המ״ב של לאה הם רק דרך שלחה חלילי לכן מיד אמר תפלי מנחה שהוא אמר הזווג מיד מתלקין ובשבי זה מתלקין מיד גם כל המוחין שוד הרחמי׳ משמ״ב בשחרית כמ״ש לעיל והטעם כי לאה היא שוד דיניס כנודע ובדי שלא יתחזו בה החלוניס גם הדינין דלא קדישין ולכן מיד ויבר׳ אליהו שוד המ״ב כ״ל מפני לזווג שוד דינין דלא קדישין כי לזווג״ל בגי׳ תמ״ת והדינין שולטין בעולי מסם ולמעלה רק שהם מעט ממותקי׳ מפני שנשאר רק ריסוס דו״ק והם מתלקין בו׳ שעות מן הלהרים עד בילת השמש שהוא שם שהוא ובבילת השמש לא נשאר שום רשמים ולכן הדיניס נוברים מלוד כמ״ש לקמן בכוונת תפלת ערבית במקומו הרי לפניך שבתפלת מנחה לריך לזווג מלוד לשלך תפלה ולהפריד הקליפי מקדוש׳ ולאח״כ יתפלל שחרי אליהו ז״ל לא נענה אלא בתפלי המנחה כמ״ש וזהו שאמרו ז״ל לעולי יום לדש בכי טוב ויכנם בכי טוב כי כבר נתבי כי הל״ב נתיבות מכמה מלירים בשפי החסד רוא דאור קדמאי והוא מלוי בישוד ז״ת כי אשר עלי׳ מתגלי בפומא דחמי דכתיב והוא יוסד פתח האהל משמ״ב החרת חימת חיה מגיע ליסוד יוסף שהיה יסוס ממנו וזהו לעולם יום לדש בכי טוב פי׳ בכי׳ בני ל״ב בעוד שהל״ב נתיבות מכמה מלירים ביסוד הנקרא עו״ב והוא בבוקר וזהו רלייתו מלכתיב הבקר אור והלבני שלמו וזהו נחבאתו כל הקושיות וכוונת תפלת ערבית יתבאר במקומו ושם יתבאר השיעור של תפלת ערבית מן כי

תפלות שחרית ומנחה ודי בזה:

קודם שילך לבה״כ לריך לנקות את גופו ויכוין לתקן את עולם העשיה במילולות ופיומות כמ״ש בשחרית וע״י הברכה אור המקיף אלהים ויתיר פתיל א״חץ בנקין **כצי ואשיבבה אתמזבחך יהוה צריך** ליזהר מלוד בפרעון שכר שכיר קודם תפלת המנחה והוא ע״פ **שוד** הכתוב **מלך לשדה** ׳עבד׳ וכבוד אלהים הסתר דבר׳ ושם אין לו יבקש מן השכיר **שיזקוק** עליו במלוה׳ ויזהר מלוד בזה׳ אמר כך ילך לבית הכנסת וילך ג״כ במרוצה ויאמר

פסוק **נלכה ונרדפה לדעת את יהוה** יזהר להיות מעשרה לתפוניס ויאמר

הריני הולך לבה״כ של יצחק אבינו ליחדא שכינתא בדרועא שמאלא דקב״ה בשם כל ישראל:

ויכוין כי כנס״ת הוא שוד י״פ ב״ן עם י׳ כוללים שהם ב״ם למלכות שהיא בית הכנסת וכנופיא לבני

שמות ע״ב ס״ג מ״ה ויאמר פסוק **בבית אלהים נהלך ברגש** ויכוין כמ״ש כבר

קודם שיכוין לבה״כ יזהר להסיר ולנקות כל לכלוך שבגבולין ובמנעליו לפתיב שמור בגלך כאשר תלך בית אלהים: בהפלת מנחה לריך עליו ותפילין כמו בשחרית כי עדיין ניעור המוחין דשחרית קיימין שהם שוד עליו ותפילין כמ״ש כבר במקומן והמ״ק כתב שבמנחה דע״ש **ת״ת** לעליו ותפילין לפי שבבר התגלגלו קדושה שבת כמ״ש לקמן:

כשילך מביתו לבה״כ יעסק במזוזה ויכוין כמ״ש כבר בכוונת שחרית ויאמר שדי ילילני מילה״כ וממשמעות לעות ויאמר פסוק **נשא שלים** בילך בבגד שבכוונה כי בבגד ע״ה בגי׳ שוד שוד שבגוה **אשר ממנו יוצק** שור המועד ובעולו ע״י שם המפר שבגבורה שהוא שבגי״ן בגי׳ שו״ר והוא הממתק הדיניס שבגבורה **ויתעבל כמ** השור המועד׳ וזכור הבעול הוא בבר נודע שתפלת המנחה הוא שוד זווג יחרחל וללאה למעלה מן המזח **ונשוד** הגבורה ולריך להמתיק הדיניס ע״י המפר שבח״ת שהוא שוד שם ע״ב ממתפעל בח״ם׳ והנה מן המזח ולמעלה שהוא שליש ת״ם כנודע הוא ג״ב שליש ע״ב שהוא בגי׳ כ״ח ועי״ז בשליש ממתקתים הדיניס שבשלמה בשוד הכתוב והכה בקצה יולאם וכתה על שכמה וז״ש הכתוב וכל מבוחות בכח שור וכ״ח מבוחות בגי׳ חלב כ״ג והחלב מוזר לה׳ בשוד מזבח הנגלל כנודע הבי כ״ח ועי״ז כ״ח מקבל כח השור שוד תב״נ יח״ת שהוא המפר שבגבורה וממתיק הדינין ועיקר המיתוק הוא ע״י הלדקה כנודע ולכן לריך ליתן קודם תפלת מנחה גי׳ פרוטות ללדקה ויכוין כמ״ש כבר בשמלים לך הכוונה כלן למתק הדינין דלאה שהוא שוד תפלת מנחה כנודע ושוד הלדקה הוא לסדיות התפלה שלא ילמזו בה המיומים והוא בשוד המנחה לאה שלא יעקב להיות הולכת לפניו ועיין בחבורי שה״ש ושם תבוה למתוק: **בצלך** לבה״כ **יאמר** בפסוקים המבוארים בכר בכוונה שחרית וכבן עולמים וכו׳ בי הקדמות ע״ש בכוונת שחרית ופעוס הקעוכת שלא ילמזו בה המיומים כי שוד העקידה הוא

אח״כ לשחי ותפלה לשוד לתקן עולם היליכה בשבילה בבר כי המזומנים הוא בשוד זמיר עליונים לזמר הקולות שבבבה תת״ה ב׳ הקדמות ופעוס הקעוכת לתקן עולם העשיה לבל ב׳ העקידה לין לומר בשחה כי שוד העקידה הוא

בונת תפלת מנחה

ע"י סטרא דאבהתם כמ"ש במקומו ולפע"ד נכלה שיאמר מחלה פי' הקבצנות ופעוס הקטורת ומח"ב המזמורים ומפני מחלה לדוד :

אשרי עם ד' לותיות בני' תפל"ה והוא רומז לכתר מלכות וע"פ מסרי נגד נ"ע בי"ע להעלותם אל האצי' ר"ת של הפסוק ראשון בני' קמ"ע מהי"ה דאלפין מכיסוד בינה להמשיך לז"ת ר"ת של פסוק שני מון מחיבת שכבה בני' נ"ש סוד גבורת נשמים כמ"ש בתיקוני זוהר ע"פ שכבה בני' קמ"ר קס"ת יסוד ז"ת להמשיך מהם המרה לזו"נ **יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיהוה אלהיו : תהלה** ע"ה בני' תמת לתתם תוקם המלכות בתותם תמת והוא תהי"ה פ' תהי"ה **לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד גדול יהוה** בקמץ **ומהולל מאוד ולגדולתו אין חקר דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו : חנון ורחום יהוה** בפתח **ארך אפים וגדל חסד : טוב יהוה** בצירי **לכל ורחמיו על כל מעשיו יודוך יהוה** כפל **כל מעשיך וחסידיך יברכוכה כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו להודיע לבני האדם** ר"ת סס קדוש מע"ב שמות ל"ס הוא בני' תהי"ה והוא המתתיק הגבורות שבמלכות ורמזים בס"ת של ג' תיבות **הי"ל** שהוא בני' ק"ך סוד ק"ך גירופי תלהים **גבורותיו וכבוד הדר מלכותו מלכותך מלכות כל עולמים** כי כל העולמות נתלו במרכז נקודת המלכות הנמוה בת"ם כמ"ש בתיקוני זוהר והוא כפול הכתוב ומלכותו בכל משלה כמ"ש סס בחריקות **וממשלתך בכל דור ודור סומך יהוה לכל** פי' הת"ת שהוא סוד ס"ג ו"ק בכלולות עשר הוא עושה סתך לכל המלכיות של כל העולמות הנקראים **נופלים** בעת הגלות **וזוקף כל הכפופים** היינו הנקראי' הנקראי' כפופים בעת הגלות **לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים** היינו הנקראי' הנקראי' כפופים בעת הגלות **עיני** לריך לכוון להמתיק הבי' דמעות שנפלו מיה והם סוד הדינין וב"פ דמעה בני' רחל שהיא סוד היה כמודע והם נמתקים ע"י **כל** שמות שהם מסורים דע"ב שביסוד משלו ומלוי תהי"ה דיודי"ן שהוא בפנימית יסוד תימ"ת ושניהם ע"ה בגימטריה רלו"ן וז"ש בגימטריה מכמ"ה בינ"ה שהם תו"ת **כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו פותח את ידיך** ר"ת סס קדוש פת"י בני' הוי"ה תדכ"י סוד וז"ו והם מסורי' יחד תמור בתמור וכדי להכיוסם פב"פ נרי' נסיר' והוא נרמז בס"ת שהוא סס מת"ך והוא ג"כ סס הפרנסה כשהפרנסה בלה ע"י זווג זו"ג מן כ' יודי"ן של יהדונה"י וזהו ידי"ך ת"ת ידי"ך מלת יודי"ך ולפי בעיקר מסורס הוא בני' מקומות כמודע לכן נרמז ב"פ יהדונה"י וב"פ מת"ך ת' כנ"ל כ' **ומשביע** בני' מת"ך ובת"ת ב"ם סמ"ל בני' יהדונה"י והם בחפלת המנחה שהיא שעת הדין כמודע להסירה ועשה ע"י סס **תלהים** וממנו יולת סס מת"ך כי תלהים ביודי"ן בני' **ש** וכשתסי' הפסוק שהוא פ"ו נשתר רו"ח וב"פ רו"ח בני' מת"ך ולריך להמשיך מיסוד תו"ת סוד רלון לרחל הנרמז בר"ת **לכל חי רצון** ומאר הכוונה כמו בשחרית **צדיק יהוה** בשלם בכל דרכיו **וחסיד בכל מעשיו קרוב יהוה** בחיריק **לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם שומר יהוה** בשורק **את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד תהלת י ה ו ה** במלאפוס **ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :**

כוונת הקדים כמו הקדים דקודם שחרי ובא לכאן : בתפלת העמידה לריך לסמוך העינים לפי כי עתה רחל בסוד הדינים והיא בסוד עולימתא שפירתא ולית לה עיינין גם יפלב הידים זה בזה הימין על השמאל בצד המזה והכוונה כדי להגביר המסדים על הגבורות ולהוריד החסדים שבמזה ז"ת למשלמ"ם כנר : **אדני** מלכות **שפתי** מקבלת מן כ"ם **תפתח** ע"י הכוונה כאן בתפלת מנחה המוחין **תפלתי** דשמה קטנות לגדלות דאימא לז"ת לזורך **ופי** מלכות **יגיד** ימשיך שפע **תהלתיך** זווג ישראל ולאה ורחל עומדת שב"ת לך שנתגלת **בגלילות לבריאה :**

בכל קומת ז"ת כי יורדת מקומה וכמ"ש בצד והנה הכוונה כאן תדמ"י סוד מלכות ותק כי נלמה לא נקראת בשם תדמ"י כמודע כי שם רחל שהיא עיקר סוד תרני כמודע עכ"ז ביון שלאה לוקחת המיוחים של רחל לזורך הזווג לכן נק' ג"כ תדמ"י והיא מקבלת מחלה החדה מב"ת ז"ת שהם סוד שפתיים והוא ע"י האחרת תפת כי שם לא תקבל מחבת אין לה זווג בסוד הכתוב ממנה תמותי בת תבי וגו' וזה תפתח ת' רומז לד' יודי"ן של שבחי בבלילות עשר הוא ת' ובחפת הנקודה היא פתח וזהו **ברוך** לריך לכרוע נופו ו' לנבי ה' וי"ו ה"י דקס"ת מיירין בו והכוונה כי היסוד כורע להשלות הנוקבא עד היסוד :

אתה לריך לכוף ראשו כתגמון ו' לנבי ה' ותב"ק ה"י דקס"ת מיירין בו וכורע הז"ת שהוא סוד הרחם של יסוד שהוא סוד היו"ד שע"ב הוא"ו כמודע להעלות הנוק' עד שלים ת"ת התחתון **יהוה** לריך לזקוף הנוק ה' לנבי ו' וי"ו ה"י דע"ב מיירין בו וזהו עולי **תנוקבא** עד שלים ת"ת ז"ת ותב"ק זוקף הרחם ה' לנבי ו' וי"ו ה"י דע"ב מיירין בו וזהו עולה הנוקבא עד שלים **עליון** של ת"ת ז"ת וי"ת **שבזקיפת הנוק** וי"ו ה"י . **דע"ב מיירי' וזקיפי הרחם** וי"ו ה"י מיירי' והרחמן

והרחמן עיין כ׳ והנה עדיין הנוקבא בסוד נקודה ואין לה פרנוף כי לעולי׳ לא תוכל לעלות ליזה עליה עד שתקבץ עצמה בסוד נקודה ועדיין אין המוחין נכנסי׳ בז״ת ולכן צריך לכוין להעלו׳ את ז״ת בסוד מ״ב לאו״ת ולעשות זווג מעולה לאו״ת לצורך הולדות המוחין והוא נעשי׳ בכוונת נ׳ תיבות דאלהינו ואלהי אבותינו כאן צריך לכוין להעלות את ז״ת בסוד מ״ב לאו״ת ותמסור נפשך על קדושת השם שיעלה נשמתך ג״כ עם ז״ת בסוד מ״ב וזהו אלהינו לחיות כי תחלה בחיים המ״ב דחיות ואלהי אלהי בני מ״ו שהוא מילוי דע״ב סוד חבל ומזדווגים יחד לאו״ת ע״י הדעת שהוא סוד ו׳ של ו׳אלהי ומקבלים התרה ממולא עלאה סוד ג׳ היו״ת בני מזל״ת כנודע אבותינו עתה מולידין המוחין דו״ק דגדלות לחיות שעתידין להתלבש בתפ״ת של ז״ת שהם סוד חבו׳ כנודע אלהי אברהם כאן יש ג״פ אלהי רומזי׳ לתפ״ד דז״ת ואברהם יצחק ויעקב רומזים לתפ״ת דז״ת כי ככר נודע שהז״ת כשהוא בסוד קטנות הוא רק ו״ק שהם תפ״ת בה״י וכשנכללו בו המוחין נתגדל בי״ם והיינו מב׳ שליטי תפ״ת נעשי׳ תפ״ד ומן שלי׳ ג׳ של תפ״ת ותה״י נגדלי׳ ונעשי׳ תפ״ת גמורי׳ ותוספפו לו ה״י תרסי׳ בסוד הכתוב תמת תבותיך יהיו בניך והנה תחלי׳ נכני׳ פ׳ תחנון דאלה דאי׳ בתפד דז״ת ונעשה תכלי׳ דז״ת מב׳ שליטי תפד דז״ת והוא אלהי אברהם אלהי יצחק עתה נכנם פרק תחנון דהוד דאי׳ בגבורה דז״ת ונעשה בינה דז״ת מב׳ שליטי גבורה דז״ת והוא אלהי יעקב ואלהי יעקב עתה נכנם יסוד דחיות בת״ת דז״ת ונעשה דעת דז״ת ומזה בת״ת שליטי ת״ת דז״ת והוא ואלהי יעקב האל עתה נתקן פרנוף לאה תמורי דעת דז״ת והוא ת״ל לא״ה ולפי שלאה היתה התרה בעלמא ולא נקודה גמורה כמו רחל לכן אין צריך לרמז כל תיקונה אלא ברמז הת״ל שהוא לא״ה הגדול עתה נכנם פרק תחנון דאלה דאי׳ בחכמה דז״ת ופרק התחנון נכנם בחסד ז״ת ונעשה משלים תחנון ואלה דז״ת ונעשה ספי׳ חסד גמור דז״ת והוא הגדול הגבור עתה נכנם פרק תחנון דהוד דאי׳ בבינה ונכנם פרק תחנון בגבורה דז״ת ונעשה משלי׳ תחנון דגבורה והוד דז״ת ונעשה ספי׳ גבורה גמור׳ והוא הגבור והנורא עתה הרכיבה החית׳ עלמה ונכנסת יסוד בת״ת דז״ת בסוד הכסוד והשם רובצת על הבנים ונעשה משלים ת״ת התחנון ויסוד דז״ת ספי׳ ת״ת גמור דז״ת והוא והמורת : אל עליון עתה יורד התרת ת״ת לצורך הולדת הה״י תרסים דז״ת ונכנסים ב׳ פרקי עליונים דכ״ה דחיות בחו״ב דז״ת ופרקי למטעים דכ״ה דאי׳ בת״ב דז״ת ופרקי תחתונים דכ״ה דאי׳ בכ״ה דז״ת ונעשים כ״ה גמורי׳ דז״ת ויסוד ז״ת הוא יתוס מתמו כי תיכו מגיע יסוד לחיות ליסוד ז״ת כנודע רק שהם מג״ת כ״ה דז״ת מתירים בו ונעשה יסוד גמור דז״ת בסוד הכתוב וילקט יוסף את כל הכסף כי כסף כנודע ואז נעשים כתר לישראל ולאה מב׳ שליטי תחתונים דדעת דז״ת : גומל חסדים טובים עתה נעשה מוח לישראל ולאה מפרקי עליונים דחו״ב דז״ת וקונה הכל עתה נעשה דעת לישראל ולאה משלים ת״ת עליון דז״ת וככנסים ה״ת בדעת ישראל וה״ב בדעת לאה : וזוכר חסדי אבות עתה זווג אז״ת שהם בהם כי שמות ע״ב וקס״ת והם בני׳ זוכר נעשה מג״ת לישראל ולאה מנ״פ למעלה דאת״ת דז״ת : ומביא גואל לבני בניהם עתה נעשו בה״י לישראל ולאה ע״י נפ״ת דמנ״ת ז״ת : למען שמו עתה נעשו בחי׳ המלי לישראל ולאה מבחי׳ המלכות שהם בחזה דז״ת שהרי כבר נודע כי יש זווג לתפ״ת עם מלי דמלי׳ כמ״ש בחבורי שנה״ש . והוא כי מג״ת כלולים מנה״י בסוד שבעה נהרות וז׳ קני המנורה ת״ל כי ים מלכות ג״כ בתפ״ת ומתוכן בחי׳ נעשה מלכות לישראל ולאה וכבר נודע שהמל׳ נקרא ס״ם ר״ל שמו של ת״ת בסוד שתמרו לא בכחיכתו קריתו וזהו למען שמו שם ו׳ באהבה תכוין להעלותם בהיכל תפארת שהוא בנגד חסד שבת״ת הכולל כל ההיכלות לצורך הנסירה וזו מוזרים ישראל ולאה בפ״פ מחזה ולעילא :

בעש״ת זכרנו מלך עוזר ומושיע ומגן לריך לכו ן לשם בוכן שהוא בני ד״ל סוד מלוי מלואי דאדנ״י כשלי פרנוף לאה שעתה עוזיר הב״ד דאלה ומושיע הוא מ״ה ולאה מגן שהוא ת״ת דמלך כתר דלאה כמוש בני : מגן : ברכה זו נגד שבעה דז״ת ברוך כריעת הגוף ו׳ לבני ה׳ וי״ו ה״ת דקמ״ג מתירים בו . והנה עתה מוזרים המוחין מן לאה וככנסים בז״ת ומתפשטים בחב״ד מג״ת שלו ולאה מוזרת להתמעט ונעשית נקודה תחת ישראל ויסוד ישראל כורע ומעלה לותה נגד היסוד של ישראל וזהו כוונת כריעת הגוף : אתה כפיפת הרחמו׳ לבני ה׳ ולק״ת ה״ת דקמ״ג מתירים בו ואתה ת״ת של ישראל מעלה לותה עד תחת שלים ת״ת התחתון של ישראל והמוחין מתפשטין למטה בישראל בה״י שלו : יהוה זקיפת הגוף ה׳ לבני ו׳ ולק״ו ה״י דס״ג מתירים בו ואז עולה לאה עד שלים ב׳ דת״ת של ישראל : לח״ב זקיפת הרחם ה׳ לבני י׳ וי״ד ה״י דס״ג מתירים בו ומעלה לותה עד שלים עליון של ת״ת ישראל כאתי זקיפות אלו מתחברים י״ה דהוי״ה בת״ד של אדנ״י : מגן עתה לריך לכוין להמשיך מן ג׳ ת״ל שהם בני מג״ן כדי להמשיך פנ״פ אברהם הם סוד התפדים שעל ידם מוזרת פנים בפנים :

אתה גבור לעולם אדני הנה תחילה הי׳ כוונה לפם בוכ״ו שהוא מכין מותיות מלואו דמלואו של פם מדני סמך יוד במילוי תיו ועתה ניתוס לה קוס וי״ד במילוי תי״ו והוא במספר פם לבל״ת היולא מר״ת תפ״ה גבו״ר לעולם אדנ״י :

מחיה מתים אתה ממיה בני פ״ב ומזכרו כאן ה״פ זיבת ממיה לבדור המלכים עדיו תפם פ״ג ועלו

כונת תפלת מנחה

בסוד תמיה נעשה מסס ה' פרלופים כמודע :

ודב להושיע ור"ב בני ילמק סוד הגבורת שסס לריך ישועה וע"י סוזם הגבורות שהוא בסומת שתימאה מחזקים הגבורת וע"ז נעשה הכירור :

בקין משיב הרוח ר"ת מ"ה הוי"ה דלפי"ן שהוא סוד יסוד קרוש הרוסני כמודע **ומוריד הטל** הוא סס כוז"ו שסס לוחיות שניות של הוי"ה וזה יורד מטלל דבדולחת שבסומת שתימאה שסס סוזם הגבורה למתק כל הדינים :

במורף **משיב הרוח ומוריד הגשם** :

ושוד הגשם הוא ג"כ סוד גבורת גשמים היינו הגבורת שים ביסוד תפארת שבי"ע ע"ה בני גש"ס לפי שים כו ל"ב נתיבות וי"פ ת"ל בני י"ס בסוד להגמיל חוסדי י"ס ועס ל"ב הוא שבי"ע וכבר נודע כי התורת חסד ממתיק כל הדינים :

מכלכל חיים בחסד מס"ד בני ע"ב וכו ים ד' יודין שסס סוד הפרנסה **מחיה מתים ברחמים רבים** ע"י מסדים דתריך הנקרת רחמים רבים : **סומך נופלים** חימת שהיא סוד סמ"ך גדולה של תפדסתון והיא סומכת לוז"ק הנקראים נופלים והוא ע"י שס תכדט"ס **שבשימת ורופא חולים** ע"י יסודות דתו"ת בסוד הכיחוד שנכנסו בתשובה כי חולת לאהבה לחי ומתיר **אסורים** הס ניצוצות קדושת האסורים בתוך כלל בס"ת ומקיים **אמונתו לישני עפר** רפ"ת ניצוצות דמיתו בסוד מרחפת את רפ"ת ועתידים להחיות כולם : מי כמוך בעל גבורות ת"י היא כינה כנודע ומיכה דינין מתערין והיא נקראת בעל גבורות **ומי דומה לך מלך ממית** בס"ת וע"י זה **ומחיה** ניצוצות קדושה כנודע **ומצמיח ישועה** : בעש"ת **מי כמוך אב הרחמים** זוכר **יצוריו לחיים ברחמים** :

ונאמן אתה להחיות מתים ברכה זו נגד בינה דז"ת **ברוך אתה יהוה מחיה המתים** :

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום אתה ז"ת נקרת **אתה** דכתיב **ואתה** תסמע השמים **יהללוך סלה** : וכשמקבל האיר מבחת נקרת קדוש כי חבת סוד קדש בלש ו' והוז"ק הוא סוד ו' הרי קדו"ש והמוקבל שהיא שמו של ז"ת מקבלת קדושה הז"ת וי"ה שבעוי"ה מקבלים קדושת ממנה והוא ע"י התפלות והלול שעושין ישרחל בכל יום :

ברוך אתה יהוה האל הקדוש בעש"ת **המלך הקדוש** ברכה זו נגד דעת דז"ת :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה הנה כבר נתבאר שברכה רחמוה לחה **וחננו מאתך חכמה בינה ודעת** : **ברוך** נעשית נקודה לחת והגי' ברכות **אתה חונן הדעת** : שסס ברכת תבות להשליס הדעת לישרחל והיה עמה שכבר נשלס הדעת לנו שתליס דעה : הכוונה להמשיך האיר מן הדעת בכל קומת ישרחל בסוד הכתוב דדעת מדריס ימלטו וע"ז יליר גס בלשה ותעשה פרלוף ולכן נגדס י"ב ברכות תמלעות לתקן פלופה כמ"ש כ"ת במקומו ובלן מתחיל תיקון ספי' תכמה דלשה ולכן נקודת הסס פת"ח שהוא נקודת תכמה וזה נעשה ע"י התר"ת פרק קמץ דחסד דז"ת בתור תוזר והוא בהיכל לוון וסס ממוגה המלתך דז"ת"ל הממוגה על רזי התורה וגס בלשה ממוגים תכמ"ת"ל שתחיית ע"ז"ת"ל וסס ממוגים על תכמה ביגה ודעת : ולריך לכוון למילוף סס הוי"ה שהוא כוז"ו בני י"ס ת"ת ות"ו שהס סוד תכמה ביגה ודעת כנודע :

השיבנו אבינו יהוה לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלימה **ברכת** התשיבנו נגד ביגה דלשה הנעשה מפרק קמץ דגבורה ז"ת בתור תוזר ולריך לכוון

לפניך ברוך אתה יהוה הרוצה בתשובה : להליר מן הביגה שהיא סוד תשובה כנודע ומלת התסד שבה למוקבל סוד תורה שבע"פ ולכן נקודת סס הת' בסגול נקוד' התסד בסוד ימיך פתוחה לקבל שביס והז המוקבל נקרת ג"כ תשובה כתכמה כבי"ע וזהו תשובה שלימה בגימטריא שביעה שתקנת בסוד התשובה :

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי אל מלך מוחל וסולח אתה ברוך אתה יהוה חנון המרבה לסלוח : **ברכה** זו נגד תסד דלשה הנעשה ע"י פרק ג' דתסד דז"ת ע"י תור תוזר :

ראה נא בעניינו וריבה ריבנו ומהר לגאלינו כי אל גואל גאולה שלימה למען שמך ברוך אתה יהוה גואל ישראל : **ברכה** זו נגד גבורה דלשה הנעשה מפרק ב' דגבורי דז"ת ע"י תור תוזר :

חזק אתה ברוך אתה יהוה רופא נאמן ורחמן אתה ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו ישראל : **רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה והעלה רפואה שלימה** **ברכה** זו נגד ת"ת דלשה הנעשה מפרק שני דת"ת דז"ת ע"י תור תוזר :

ברך עלינו יהוה אלהינו בכל מעשה ידינו ברך עלינו בטללי רצון ברכה ונדבה ותה' וברך שנותינו **ברכה** זו נגד נלח דלשה הנעשה מפרק ג' דחסד דז"ת ע"י תור תוזר :

אחריתנו חיים ושובע ושלום כשנים הטובות כי אל טוב ומשיב ומברך השנים אתה ברוך אתה יהוה מברך השנים : ברך

בתוקף ברך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה ושבענו מטובך וברך שנותינו כשנים הטובות יהי רצון כמו בשמים ברוך אתה יהוה מברך השנים :

תקע בשופר גדול לחרותינו ושא נס לקבץ גליותינו וקבצינו יחד מארבע כנפות הארץ לארצנו ברוך אתה יהוה מקבץ נדחי ג' ע"ב עמו ישראל :

ברכה זו נגד הוד דלמלה הנעשה מפרק ג' דגבורה דז"ת ע"י תור מוזר וכלן צריך לכוין בשם חב"ו והוא נרמז בג' תיבות יסד"ע מתר"ע כנפו"ת ויכלכ זה השם בשם הוי"ה כזה

יחבהוזה וכלם זה השם כל טפה וטפה שלא במקום מלה בין בלומם בין בדלון והנשמות העטורות בקליפה יקיצו הקליפה ומנשמו תרדמו על ויזמרו על הקדושה ובריך לכוין כי תק"ע בני ב"פ מלכ"ך סוד ה"ג שביסוד נוקבא ימתקו ע"י ביה סוד שופר גדול ובריך לכוין כי נדמ"י בני ע"ב שבחכמה שע"י הארת אבא נכנעים כל הקליפות :

השיבה שופטנו כבראשונה ויועצינו כ"ה כבתחלה והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו אתה יהוה לבדך בחסד וברחמים בצדק ובמשפט ברוך אתה יהוהוהו מלך אוהב צדקה ומשפט :

ברכה זו נגד יסוד דלמלה הנעשה מפרק ג' של ת"ת דז"ת ע"י תור מוזר ומתקיים ה"ג שביסודה ונעשה מן ה"ת דין ה"ת דלמ"י שהם בני"ם שבה"ג הנלמז בה"ת ה"שביה ש"ופעמו כ"שבחשוכה :

ולמלשינים אל תהי תקוה וכלם כרגע יאבדו וכולם מהרה יכרתו והזדים מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכניעם במהרה בימינו ברוך אתה יהוה שובר אויבים ומכניע זדים :

בעש"ת המלך המשפט

ברכה זו נגד כתר דלמלה הנעשה מפרק קמץ דת"ת דז"ת ע"י תור מוזר ועד סס מגיע פנס המלשינים ונומנים כח לס"מ שבחזוה בילילה ועש"ה ומלכ"ישים לחותם כעין חיק וליליה ועש"ה סס פוד ו"ה שבסס ים סמזיה להמלשינים כיוצא ומלו מתפללים שלא יהיה להם תקוה מיק"ק שנאמר שע"י זה המוש הוא מושך מ"ים מלמעלה ע"י מעש"ו ולא כת"ר ים תקוה לאחכי"ך ודעון המלשינים הס עוגמים בלשון הקודש העליון ע"י"ת התקוה שע"י"ת מגיע הפנס על סוכם נשמתו כמו שבאלהי"ך זה בחכיכות בחיצוני שב"ע והחיי"ך כלם נכלם זה המוש התקוה ולא לימו מושך מ"ים וגם יתוקן בפנס כי סוד לימו מגיע למעלה :

על הצדיקים יסוד ומלכות ועל החסידים כ"ה ועל זקני בי"ת עמך בית ישראל ועל פליטת סופריהם ועל גירי הצדק ועלינו יהמו רחמיך יהוה אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך הגדול באמת ושים חלקנו עמהם ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו ברוך אתה יהוה משען ומבטח לצדיקים :

ברכה זו נגד יסוד ז"ת להמליך למלה נכל קו ממלעי שלה וכלן לריך לכוין להתפלל שלא יהבוש מעיה בן תפלים ע"י למילוס הבשע :

תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם

בע"ב במנחה לומרים נחם

נחם יהוה אלהינו את אבילי ציון ואת אבילי ירושלים ואת העיר האבילה והחרבה והבזויה והשוממה האכלה מבלי בניה והחרבה מטעונותיה והבזויה מכבודה והשוממה מאין יושב והיא יושבת וראשה חפוי כאשה עקרה שלא ילדה ויבלעוה לגיונות וירשוה עכו"ם ויטילו את עמך ישראל לחרב ויהרגו בזרון חסידי עליון על כן ציון במר תבכה וירושלים תתן קולה לבי לבי על חלליהם מעי מעי על חלליהם כי אתה יהוה באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה כאמור ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה :

ברוך אתה יהוה מנחם ציון ובונה ירושלים :

ברכה זו נגד כלם דז"ת להמליך למלה שכלקו ימין שלה למעם בני הוי"ה להמליך הוי"ה למלכו"ת :

ברוך אתה יהוה מברה תצמיח וקרנו את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום ברוך אתה יהוה מצמיח קרן ישועה :

ברכה זו נגד פנס לי דסמ"ך להמליך לכתר למלה ומכוון למלך זהכלילא שומע תפלה כ"ם ש"ת סוד יסוד לחת וז"ם לא הרחמן ומתפללים יעמד כלן עכנו.ויכוון בם יום הכפורים להוי"ה להוי"ה בקיבוץ סגול :

אנא י"י חטאתי וכו' כמו בשחרית

ברכה זו נגד כלה לי"ת כיינו פנס בני המתלבש בכלה דז"ת להמליך בכל קו ימין של למלה והכה בנה"י למ"י

רצה

כוונת מנחה

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ותפלתם והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך: על הנסים

ועל כולם יתברך ויתרומם תמיד שמך מלכינו באמת לעולם ועד: ובכתוב

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתינו ועזרתינו סלה האל הטוב ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים וחיים ושלום עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו מלכנו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך: בספר בספ"ת

עמו ישראל בשלום:

בגלוב הוי"ה אלהי"ם בסוד מעבר יב"ק ותקדים אלהי"ם להוי"ה כזה אלהההויהם לבוקר מ"ב קודם מ"ד:

בזוהר כתב כי אמר שם סלוס דהוא סעתף דאתחבר מלכא במטרוניתי הוא סעתף דרעוותא דמלכא ומטרוניתא במדוה הוא סעתף למעבד בר נש בעותיה מעם מלכא ומטרוניתא וזהו התפלה אל אלהי נצור וכו' וכשאומר וכל המקשבים כו' יכוון להפר עלת מעלה ולילית שהם השטן ויצה"ר המקשבים בכל יום עלות רעות על מדם לרע להכשילו ולהפילו לבור שחת:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך: עשה למען קדושתך למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה עיר דוד מהרה ותשיב לתוכה שכינתך ותקים שם מזבח חדש ותכפר לנו על כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו ומחילתינו ותסלח לנו על כל עוונותינו ותמחל לנו על כל פשעינו ותכפר לנו על כל חטאתינו ותשיב לנו כל כלי שרתך

תפלת ערבית

והוא מעלה הגימלות מפרורי ז' מלכים דמיתי בנפלו בתוך הקליפה ועתה שולים ג"כ לעודך מ"ב ופלים
לך הקדושה וידיך הושיעה ימינך וענני ר"ת יסו בני ח"ל והוא רומז לחל דחל"י שבעזיה יהיו
הרי פעם ב' ח"ל רומז לחל הוי"ה שבילדה לרעון אמרי הרי פעמ ג' ח"ל רומז לחל שד"י שבבריאה
פי והניון לבי לפניך ה' צורי וגאלי : כשאומר עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן : יפסע ג' פסיעות להרחיק עצמו מן הזוב דרך כבוד ולא
ירחיק פסיעות ושוחה לשמאל שהוא ימין רבו ואומר עושה שלום במרומיו ואח"כ שוחה לימין שהוא
שמאל רבו ואומר הוא יעשה שלום עלינו וח"כ שוחה בשינוי ואומר ועל כל ישראל וכו' והג' פסיעות
הם פסיעה ה' להחזיק תלתי לבריאה פסיעה ד' מבריאה ליצירה פסיעה ג' מיצירה לעשיה : ואח"כ
יאמר הודוי ויעבור כמו בשחרית וגם מזרח העמידה והקדושה כמו בשחרית קודם הודוי והכוונה
במזרח העמידה וקדושה דמנחה וגם בפילת תשיט הכל כמו בשחרית רק במקום שהכוונה בשחרית בזוג
יעקב ורחל כאן במנחה הכוונה לזוג יחזקאל ולאה פנים בפנים למעלה מן החזה ז"ת ורחל עומדת מ"ש
לך שבגדלת בכל קומת הז"ת לפי שיהם גם מקום לאה שהוא מהחזה ולמעלה כנודע ולכן זוג זה לך
יחזקאל ולאה הוא פ"פ עכ"ז נקרא זוג אמוריים ואינו נמשך אלא רק מחיצורת ח"ת כמ"ש ויאמר
עלינו בכוונה המבוארת בשחרית :

תפלת ערבית

(י) כתיב ויפגע במקום וילן שם וגו' לין פגיעה אלא תפלה מלמד שיעקב תקן תפלת ערבית ויקח
מאבני המקום ושם מלמדהו למד בפ"י מכאן אלא לתפ"ע דלית ליה כמה סיכלין
מדוקמין כו' וכמה כתפות ומעות של זהב וכסף כיון דלימו את לגבי משכוניתא למיתב גבה ולימי
מחקמת ליה משה ע"ב תפעל ע"ג תהכים מצית נפה בגין דמיומתא דילה גביה ונכלה לך זה המחמר
וזה תנין הפלוגתא של ר"ל בתפלת ערבית מ"ת רשות ומ"ח מותה ותנין ג"כ למה לין הזכת עיונים
וקדושה בערבית :

והוא כי בלמו קודם תפלת מנחה שהזוג של תפלת מנחה הוא יחזקאל ולאה למעלה במקום מג"ח
ותפלת ערבית הוא חזק יעקב ולאה למטה במקום נה"י ולכלולה יתחומם כל הסומם זלת שבחי
מצוקתין כו' וכמה כתפות ומעות של זהב וכסף כיון דלימו את לגבי משכוניתא למיתב גבה ולימי
מחקמת ליה משה ע"ב תפעל ע"ג תהכים מצית נפה בגין דמיומתא דילה גביה ונכלה לך זה המחמר
וזה תנין הפלוגתא של ר"ל בתפלת ערבית הזוג הוא למעלה מן החזה ולא במקום נה"י ל"ת מי
שהיה מקימה ילפה וידין ישכיל כי הכל עולה בקבה ל' ובבני מכוונים עם בבני הלב"י ז"ל ובעניין
הוא שאבני יהוא כי בכל עולם מד' עולמות תבי"ע יש בכל ל' מהם ה' פרלופים שהם תריך תו"ת
ז"ש וכמה נתבאר כי ביום כל העולמות עולים ונכללים זה בזה עד שכולם נכללים בלילות והזוג
נמצא בלילות במקום לבקרי קודם ולזה יש מזמר עמידה וקדושה ביום משת"ק בלילה שאחר שבת נמצא
יובדין כל העולמות למטה ומכל שהיא נוקבא ז"ת בלילות יובדת למטה בבריאה שהבריאה הוא סוד
מטחו שלכלמה והוא סוד גלות הסכינה אעפ"כ המובדן בסוד הכתוב אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי
לך בעקבי הלאן ורעי את גדיותיך ולאחר מרד הסכינה בגלות לריכי עדות שלא יגע בקודש וכנ"ל
כתיב עדות ביהוסף שמו בלאתו על ארץ מלרים כי כאשר תרד בלילה בבריאה שהם מתחילין להיות מרכבה
ממנה ר"ת תזי תהו מתבללין ערבית ויורד ביסוד לבלילות שהוא סוד יוסף כנודע ג"כ לבריאי ומזדווג
שם עם יחל והוא הפרוי שלא זאב ידו ממוך ידה הרי כי הזוג הטיקר שהוא יסוד עם יחל והוא
למטה בתקום נה"י וח"ם ח"ל שהוא למעלה מן החזה הטיכון הוא כי ע"י תפלתינו תפלת ערבית
הנו גורמים ע"י כוונתינו זאת התפלה שיעקב ולאה דבריאה כי גם בבריאה יש כל בחי' הפרלופי כמו
בלילות כנודע ויעקב ולאה דבריאה יש להם זוג למעלה מן החזה ז"ת דבריאה לך לפי שכלל הבריאה
לך תאר שכללו בלילות ביום עיקר כללותה היא בנה"י לבלילות הרי כי הזוג זה של תפלת ערבית
הוא למטה בתקום נה"י כלומר בבריאה שהוא בתקום נה"י לבלילות ולכן בתפלת ערבית אין בו חזרה
וקדושה כי אין חזרה וקדושה אלא בלילות כח"ם לקמן ועתה נבא לביאור המאמר שהתחלנו :

כתיב ויאלץ יעקב מאחר שבא וילך מרכה ואמר זוהר שילה שעסקה בקדושה לפ"ת וכן הן הדברים
ללעיל כי כבר נתבאר כי בגין יעקב ורחל הם מלוכת לבא המתלבשים ז"ת ובוקעים ויולדים
מצמון ומזה בגה בגין יעקב מלוכ יבל ובגין רחל מליר מוזר כמו שביארתי כ"ז בחיבורי דף"ת
שבה"ע והכה נתבאר כבר בתפלת מנחה שבשם שעות מן הבן המחה בשלמו להמעלם המוחין דף"ת
מז"ת ולא בשאר ז"ת אלא רק בשמו מן המוחין והמוחין עלמן לא נתחלקו לגמרי רק בשלמו בסוד
מקיפים למעלה מראש ז"ת ולכן ח"ל ק"ש בתחה לפי שבקל ע"י תפלתינו מוזנים המוחין מלילים
לפי שעליון הוא יום ותפל לל כל היום והכה כמו כן בשם שעות שהוא תאר מקיפת המחה בשלמו
ג"כ שוא להמעלם המוחין מן ז"ת ולפי שבבר בא בשמש ונתחמו שערי גן העדן והוא זמן שלימת
סדינין בתפלת ערב זועל בסוד מעריב ערבים כמ"ש לקמן בתחלקו המוחין לגמרי ולפי שבתחלקו
לגמרי לא בשאר גם סדשיחו שלפס לכן כדי להמשיך מוחין מדשים לעולך הזוג של ערבית לריך

תפלת ערבית

ק"ש קודם שתחשך שהוא סוד המסכת המורין כעודע ועיין במסכת המורין סוף עד"ז כי סיפ המורין שמוסכין ביום הוא מיבמיות לילך ולטוית עתיק כמ"ש כצר בעקומו לאכל עמה בפאמו שערי גן העלין העליון שפה הפעריס של עתיק ולילך שפה סוד ג"ע העליון ולין יכולין למעוד רק מחילוניות לילך ושפה לאה שמתפילין המורין דז"ת להסתלק מיד מוזיפים גם שלמת יעקב ורחל זל"ה ומיד מתפילין כל העולמות לילד למעה ולו פלוף יעקב של עולם הבריאה שהוא כלול מעולם היצירה מיד וילא יעקב מבאר שבע סוד מלכות שבע שיים נבנית סוד עולם השלילות סוד עולם היסוד והמשוד וילך מרנה שיורד למעה לעולם הפיכוד שפה מתפילין הס"ת מלון לאה הס מלון לף של הקב"ה והז"ת הולך ויורד למעה למקומו בבריאה עד שקיעת החמה שאז ויפגע במקום וילן שם כי בת השמש ויפגע לין פגיעה אלא תפלה שהרי לאה שהיתה בת אחות מן הבריאה יורדת ג"כ עמו לבריאה כמוהו ולילך שיים בשם פגיעה כי המקום שפגעו בו הוא בת אחות שנקרא מקו"ם בגי' קו"ף זה שמו של הקב"ה כי לעולם הבוקעת נקראת שמו כבודו ושכינה ירדו בשוה מעולם לעולם לבריאה כמ"ש בזוהר שילא מפטיר דקדושה לפטר דס"ת שהוא עולם הבריאה שפה מתפיל הס"ת ולין לילך בשם פגיעה אלא ע"כ לין פגיעה אלא תפלה פי' זווג כי ביום הזווג למעלה בפלופי לעי ועתה כי בת השמש שכבר ירדו העולמות למעה הזווג הוא בבריאה יעקב ולאה כל הלילה עד הבוקר כמל"ה ויהי בבוקר והנה היא לאה מכלל דעד הבוקר הזווג הוא יעקב ולאה רק שהסתלק הוא כי מתחלת הלילה עד תנות הזווג הוא מחצה ז"ת ולמעלה ומחנות עד הבוקר הוא מבחוץ ז"ת ולמעה ובכל בבריאה וז"ש בזוהר מלכא כד חמא למיתא גבי מעדונים תע"ג לחיים ליה סיכלין מבוקר' והוא בהיותו כלול בעלי נחלי למעי למעה מכלל דעד הבוקר הזווג הוא בבריאה ובעי למיתא גבי מעדונים שתחר שקיעת החמה כבר ירדו העולמות למעה והזווג הוא בבריאה שהוא סוד הלן גבד עולם הלעי שנקרא שמים לעבר הבריאה וז"ש ליסי מתקנא ליה מעה בחרעא כו' ובכה זה הזווג שהוא בתפלת ערבית הוא רק לזוכך חיות העולמות ולא להולדו' נשמות ולכן צמול תפור הזווג עד תנות כי אמר תנות הוא זווג אחר ולא שהוא יותר גדול בחופן לי' מזווג ערבית לך שים לו בחופן לי' מעלה יתירה על תפלת ערבית והזווג שאחר תנות הוא ג"כ להסולת נשמות שתחת לך שבשמות שיולאים מזווג זה שם פמותים בבריאה כלילו בלילי נחלי למעי למעה ושתחת בבריאה שהוא סוד הלן נגד עולם הלעי שנקרא שמים לעבר הבריאה וז"ש ליסי מתקנא ליה מעה בחרעא כו' ובכה זה הזווג שהוא בתפלת ערבית הוא רק לזוכך חיות העולמות ולא להולדו' נשמות ולכן צמול תפור הזווג עד תנות כי אמר תנות הוא זווג אחר ולא שהוא יותר גדול בחופן לי' מזווג ערבית לך שים לו בחופן לי' מעלה יתירה על תפלת ערבית והזווג שאחר תנות הוא ג"כ להסולת נשמות שתחת לך שבשמות שיולאים מזווג זה שם פמותים בעבר שאחר תנות כבר ירדו העולמות ולא להולדו' נשמות ולכן צמול תפור גם ע"ה בזווג עד תנות וה"ת לפותים כל ימי הסול עד ליל שבת שאר תנות כמ"ש בשמות וזה הזווג של ערבית הוא ממשיכין של בבריאה המורין ע"י ק"ש ותפלה של ערבית מן שירי שיריים מן סתרת המורין של היום וזכרי"ל תפלת ערבית עד שיורי עיכול לימורים ופלגים של תמיד של בין הערבים ולכן לין תמידין רק בניס בזוכך ובין הערבים משל"כ בלילה לין תמיד נקרב לפי שזה בתמיד הוא העולם שמעלה את הבוקעת למעלה בלילי והוא סוד הקרבן המקרב בכל הבמות וכל העולמות מתקדין ומכלין זה בזה וכולם בלילי משל"כ בלילה שהעולם הוא ביסוד הפיכוד ויורדים למעה והנה כבר נתבאר כי הזווג שהוא לזוכך חיות העולמות לילו נעשה וזה נעשה שלא ע"י כוונתינו כמ"ש כבר ולכן לאר חד תפלי ערבית דאו לפי שתפלה זו לילו גורם רק לזווג חיות העולמות וזה לשפר להיות גם שלא זו שתפלי כי זו לילו נעשה לעולם והוא נעשה תמיד שלא כוונתינו ועי"ז תנין מ"ש בזוהר הטעם לתפלת ערבית למ"ד דשות כי היא בבחינת בעלה יוסבת בין דרועי מלכא שהוא שתחת ומעלה דז"ת כמ"ש לעיל והבן זה ומ"ד הוסף טעמו הוא כי תפלתינו עושה פירות למתק מעט סדינים שלא ישלטו כ"כ בלילה שהוי זמן שליטתם ולולי תפלתינו היו שולטים יותר מדאי והיו מסיבין העולם וז"ש מוסף כי הס"ת נקראת מעלת דמתרגמינן מוסף ולכן בתפלה זו שכווני להמשיך תפו' מחילוני' לריך לאו"ת ומאו"ת לז"ת ומשם לבריאה לעשות עוקין ליעקב ולאה לזוכך הזווג ועי"ז יוותקו מעט סדינין ולא ישלטו כ"כ בעולם כי אם בתחלה ולסוף כמו שהוא בסדר כווני תפלת ערבית ובפרטי כל ל' בתקומו :

קודם שילך לבה"כ להתפלל ערבית יפנה ויעול ידיו שכווכה כמו ביום ויעמד בחוזח המזוזה שכווכת המזוחת כבר וילך בתכופה לבדוק לבעה שם כי :

תפלת ערבית עיקר זמנו לאר שקיעת החמה שאז מתחיל זמן שליטת לילה ושערי גן העדן נפתחים ושערי גיהנם נפתחים לכתיב ולמוסך קלע לילה וחז כל גדליני נימוסין יולאים לפעול פעולתם וכלי לבעל כשם מעט היא תפלה זו :

בהליכתך בדה"כ תשכב (הכיני טולך לבה"כ של יעקב אבינו ליתלא שכיתת בגופא בין תרין דרועין דקב"ה בשם של ישראל) ותכוין כי בשכ"ת בגי' ת"ש ב"ן עם י' כוללים ועתה הכוונה ללאה שנעשית בנפיה ובית וועד לג' שנות ע"ב מ"ה והיא עתה בשמית צ"ן ו"ש שלה שם של י' בנים שבגולה לריך שיהיו עשרה מקדיימין לבית הכנסת :

בערבית אין ליפול לדקה כי אז היא זמן שליטת דינין גמורין וכתיב לא תחסוס סוד בדיבו כמבואר בספר הקנ וקלין לומ' שוס תהילי לו תמני תפי' קול' עבדי כי המזמורי' הס מזמורי' את הקולי' ושמותי' אבל עתה שהי'

תפלת ערבית

שיטתן וזמן בעורם רק מזמריס לזיזה פסוקים כנרצם לפניך למתק מעט דין מדתי כמ"ש לעיל : ואלו הן הפסוקים — אקצה שלא ישלוט יומר

שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העומדים בבית יהוה בלילות שאו ידיכם קודש וברכו את יהוה : יברכך יהוה מציון עושה שמים וארץ יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך יהוה הושיעה המלך יענינו ביום קראנו הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל בשלום יחדיו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו :

הנה נברכו ה' להעלות כילולות מצבורי המלכים לעוכך מ"כ לנוקבא הנק' מת ה' כנודע ועיקר העלתם ע"י שמומדים בחלות לילה שלו ילכם הילים לביכה מעלים המ"כ לל המכמה הנק' קודש :

בתפלת עבדית לניך להקניב העיכים כי עמה הליכים שולטים יום מסך בעיכי רחל ויחבק הילים לכנול המשמל בימין למתק ליכים שבשמלל ע"י מסלים שבימין :

בוהוא רחום יס י"ג מיבות נגד י"ג מכילין דרחמי לתכפיי לניכין דמרכבה נמלה שסס עון ומשמית לף ומימה הכלמיזים זזה הס, והכה ר"ת ו"הוא כ"חוס י"כפר בגי' גבורה למתק הליכים שבגבורה שלא יבקו ממנו הליכים עו"ן מכמה לכוגה ימחי"ם הוא משמית ביכה לכוגה הס"ו הוא לף ת"ת לכוגה חמת"ו הוא מי"ם מלכות לכוגה כל המרכבה ולניך לכוין בשלוי מלהי"ם סים בו י"ג לותיות נגד י"ג מיבות שבזה הס, והכה ליל ח' וליל ו' יכוון למ ילוי מלהים ביודין ליל ב' וליל ה' יכוין למילוי מלהים בשלהי"ן ליל ג' וליל ד' יכוין למילוי מלהים בההי"ן ויכוין למתק הליכין של י"ג לותיות מלהים ע"י י"ג מכילין דרחמי לחכמי גם יכוון בר"ת יענינו ביום קראנו לותיות יב"ק בגי' הוי"ה מלהי"ם למתק הליכים של מלהים ע"י הוי"ה :

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו יהוה הושיעה המלך יענינו ביום קראנו :

ברכו את יהוה המבורך

נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה
ברוך	יהוה	המבורך	לעולם	ועד

ברכו הוא כ"ו כ"פ הוי"ה עשומה כ"ו ובכתוב ע"ש ובכתוב של מ"ה הוא ק"ל הכי בכ"ו המתוכף ה' בגי' ליזיכים שהם ד"ל ד"ו ג' וי"ן בגי' מ"ב והי"ו ה' הי"ו הוא כ"פ הכי המבוך וכ"ז הוא מיתוק ליכים נבלכה זו יש ג"ן מיבות נגד כחל שבעיזכלה בבכיולה היא בסוד ג"ן נעול והוא סוד שם ב"ן ומחוסף בדעת שלא לותם מ' כזה י"ש ה"ה ו"ו ה"ה בגי' ג"ן :

ד נברכות שתקנו ב' לפניה של ק"ש וב' לאחריה הם כנגד מיכלות דנבריאלה דנוקבא דבריאלה ובכה נברכה זו היא כנגד היכל לבנה הפניל שהוא כנגד יסוד דנוקבא דבריאלה ומלכות נכללה זו וגם הוא כולל לב' היכלי שהם נלמ הוד וזהו ה' לבחות שמו ה' יסוד לבחות כ"ה והוא נקבל של מ' וקיים כמ"ש בחבורי שבה"ע ויסוד הוא סוד הבקיע המבדיל בין מים למים כמבואר שם ועי"ז בחמתו כל העברי מבנה והוא עתים ומלקי הזמנים סיינו בקבלתו מן החכמה הוא מוחא כל שערי בחמים והוא נגד עולם הבריאלה ובשמבל מן בינה הוא מבנה עתים כי לא כל העתים שוים כי למעלה הוא בחמים ולמעה דיכים מחעברי מינה והוא נגד עולם היצירה ובקבלתו מן הת"ת הוא מחלף הזמנים כי הת"ת בעתים נוטה לכל חסד ועתים לשמאל כי לכן נק' שתים שם ומים וע"י הבהנת שבעה כוכבי לבת והוא נגד עולם העשיה וזהו שמבל שם הכוכבים בשמבוחיהם שלא ישנו שם המבדיל · כללנו לרון הוא לנוד הקדוש שהבדילים ת"ת ומל' הנקבל יום ולילה שהם בסוד מולם לחבה ובולל מלמון רופא גולל לוב שבני מוסך זמנן הערב שהוא היסוד שהוא סוד לדיק בסוד לד"ק בפוף לז נגללים של החלוות של הלילי ולילה מלילים למנה שבני המסך הוא הת"ת שהולם בחלוה זמן ובשמליה היום לזי מבומנה קבלות לדיק והוא בסוד לדיק שהוא מיד מלילים כל החלוות של מעלה וכל הלייליים נותנים לו מוקבל : ולז המוסך שהוא הס"ל מחבלים ויולדים לנוקבא להת"ש כי לא יכולים לעמוד שבני החוד בסוד הכתוב הנה המלכים נועדו יחדיו זה יוסף ויהודה סוד יסוד ומלכות הנה לאו הס"ל כן ממהו ובו' ושעביר יום בסוד השמש שהם"ש שבק' יום מחלקים המומין ממנו ובשלב בסוד הדומיע' ומצית לילה שבשל שהיל מלה לילה הוא מצית לותה בבריאלה כדי שלא יזוז יהו ממוך יה כמ"ש לעיל והוא הבקיע המבדיל ובין מי' עליונים מלה יום ובין מים מחחונים מלה לילה ומסיים מעלית שבשים כי מן המנחה נקבל עבר כי ושתה הוא עבדים בסוד מוסך כסול ושעולמות מעוברים על יסד :

נכון

תפלת ערבית

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר ברברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים בתבונה ומשנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יהוה צבאות שמו אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד ברוך אתה יהוה המעריב ערבים אמן יואהדוונהוי

ברכה אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על כן יהוה אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים ברוך אתה יהוה אוהב עמו ישראל : אמן יאהדונהי

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ : והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ : ויאמר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם : אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתקן ומעולה ומבורך ומשובח ומפואר ומרומם ומהולל ומשולם ומלוכה ומקבל ומושיע ורחום וסלח ומשלם וגואל ומפרנס ורופא ומצדיק ועושה ומנחם ומזון ומרחם ומחיה ומרבה וגומל ומטיב ומיטיב וכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך עוזר ומושיע ומגן אלא אתה הוא ראשון ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא ראשון ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא אחרון ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא אחרון ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא גואל ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא פודה ומציל ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא עונה ומרחם ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא רועה ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא שומר ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא שומע ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא פוקד ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא קונה ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא רחום ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא שלם ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא תמים ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא תקיף ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא תקיף ואנחנו אין לנו מלך אלא אתה הוא תקיף

תפלת ערבית

ועד מלכות למה הנכנס בכחל כסוד עקב עונה יכלם כי והיא נעטה ע"י ד' מלוחי הי"ה בגי' עקב וד"ש הי"ה בגי' וע"ד פי' תוכות ולכן גם ד' זו גדולה כמ"ש בק"ש של מסיים ומלך כוונה ק"ש כמ"ש בכוונת ק"ש דמסיים כך הכוונה הוא למבך הכמ"ש סייפין דלוכלא בכמ"ש מיחיה מבקש עם מסיימים לנוקבא והמפתם הוא כי בשמסיים הכוונה הוא לנוקב זווג יעקב וכמל ועמה הוא לנוקב ולמה :

ברכה זו נגד היכל לנון דנוקבא דבריאה והכה בשמסיים תומים למת ויליד לפי שהוא נגד היכל לנון דזוכלא לבל עמה תומים למת ותמונה שהוא בנוקבא הנקבל תמונה כנודע :

אמת ואמונה כל זאת וקיים עלינו כי הוא יהוה אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו המדריכנו על במות אויבנו וירם קרנינו על כל שונאינו : העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם : המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחירות עולם : המעביר בניו בין גזרי ים סוף את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע : וראו בניו גבורתו שבחו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כולם : מי כמכה באלים יהוה ר"ת מכנ"י סס קדוש בגי' ע"ג ובזה סמס היו מסמומלים מנלמים לוויניסס : מי כמכה נאדר בקדש ר"ת בגי' י"ק נורא ז"ת תהלות לאל כמל עושה פלא ע"י יסוד ר"ת בגי' ת"ק סוד סס מאות למיי גם מלכותך ראו בניך בוקע ים לפני משה זה אלי ענו ואמרו יהוה ימלוך לעולם ועד ונאמר כי פדה יהוה את יעקב ועתון לנוקבא סמס בסוד הגאות חלל הס"ת סס נפדיס ונסס ומוחזים חליה וזהו כי פדה ה' את נוקבא נוקב' את ועתון דזוכלא סס בסוד הגאולה כמ"ש בחנוני הנאלו גאלך ונאלו מיד חזק ממנו ברוך אתה יהוה גאל ישראל אמן יאהדוהני

ברכה זו היא נגד היכל ק"ק לנוקבא דבריאה כי עמה בחפלת ערבית יוכדיס יסוד ואלי ומזדווגי בהיכל ק"ק לנוקבא דבריאה הנקי מעה עליונה ז"ת המכינה לכלוס כי בלוס הוא סוד יסוד וממנו נמשך המלה לנוקב זווג יעקב ולמה לך לנוקב חיות העולמות ולא לנוקב הבשמות ולומנים והעמידנו מלכנו לחיים עונים ולכלוס כי בעמה שעומד המלם ממעמו שהוא מלך מלוס לז נמשך המלה מת"ם שהוא מלכנו ולז הם חיים עונים שלז הזווג הוא לנוקב הבשמות ולומנים ובכוס כיהוה סוד המסמ"ל סוד המלבו"ם היוכד מחלניות ביכה ובעמה בעין סוכה לבריאה כמ"ש בחי שבת"ע בסו' המעק' :

השכיבנו יהוה אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים טובים ולשלום ופרוס עלינו סוכת שלומך ותקנינו בעצה טובה מלפניך והגן בעדינו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו כי אל שומרינו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה ושמור צאתנו ובואנו מעתה ועד עולם לחיים ולשלום ברוך אתה יהוה שומר עמו ישראל לעד אמן יאהדונהי

ברוך יהוה לעולם אמן ואמן · ברוך יהוה מציון שוכן ירושלים הללויה ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם כי לא יטוש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך · הושיענו יהוה אלהינו וקבצינו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהילתך כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך יהוה ויכבדו לשמך כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך : ממחלת הבכה ע"כ יש י"ג שמות נגד י"ג מכילין דכמני וכלן כ' שמות נגד כ' פרלופים שבבריאה וכולם ס"י שמות נגד ט"ע דמטטרו"ן כי סוד סוד בניס המיכון הכולל מקנה לקנה סמס ג"ע בי"ע והוא סוד סלי עופא דקיים עד קרסולוי ביתא ויסא בקיע בידך מפקיד רוחי ר"ת בחר סוד יסוי נוקבא שמס מופקדין כל הרוחות בידך בגי' לה : פדית אותי ה' ר"ת פל"י בגי' רוי"ה הלל"י ברוך יהוה ביום ברוך יהוה בלילה ברוך יהוה בשבבנו ברוך יהוה בקומינו כי בידך נפשות החיים והמתים אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש בידך אפקיד רוחי פדית אותי יהוה אל אמת אלהינו שבשמים יחד שמך וקים מלכותך תמיד ומלוך עלינו לעולם ועד ׳

ברכה זו נתוספה שהרי למרו ז"ל בעבדיה שתים לפניה ושתים לאחריה והיא בהכה כוללת כל הכלוף למה שנגדלת בכל קומת יעקב לכן ים בהכה זו מ"ה חיצות נגד שם מ"ה המסוב בישעקב שהוא סוד ח"ת כנודע

תפלת עמידה

כנודע מן מצ' מיכוח לעולם ועד שהוא כמלכ:הנקודים של מלך ימלוך עולים בגי' יצ"ק ולכך שלח להפסיק מן גאל ישראל עד שמחמיל תפלה העמידה והפסוקים שבינתים לא הוי הפסקה ולפי שע"כ לכן בהיכלות דנוקבא לכן יש ביניהם ומה שמוסגרין לעמוד מן כנוך הוא וכו' הוא רק לכך כנוד קודם נזוא בהיכל המלך שהוא סוד התפלה שהוא בחוכמ' שלכן תפלה בעמידה ומעשם זה תיקנו קדים קודם עמידה דעכנים משמ"ב בשחרית לפי שבשחרית גם בהיכלות הם בחוכמ' וכתפלה לחיכא דמיל ול"ל קדים כי כוונה קדים תמיד להעלות ממדבנה למדבנה יותר עליונה כמנומר בכוונה הקדים ובשחרית ס"ל לפי שהכל מלכנה אחת משמ"ב בעכנים שבהיכלות הם לנוקבא ותפלה עמידה בחוכמ' לכן לריך קדים ומומיפים חני קדים · והכוונה כמלי קדים שבשחר עמידה של שחרית עיין שם :

יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמור לציון מלך אלהיך יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד : כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד כי אין לנו מלך אלא אתה ברוך אתה יהוה המלך בכבודו תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו :

אדני מלי שפתי כ"ס תפתח ע"ב שבאת ופי מלכות יגיד יעשין שפע תהלתך (ע) **הנה** כבר נודע שהמלכות נלקי נצח שהוא סוד נלקי שבריאה וים נבה"י שלם ס' דיוים מסס סוד ס"ך דיוים ס"ם דין בגי' ס"ך ולכך למאמר ע"י ל"ב נתיבות חכמה שבחוב ז"ת כל ת' כלול מי' כדי י"פ ל"ב בגי' ס"ך וזה נעשה מדין תלמ"י · והנה בחכמה יש שם ע"ב שים בו ד' יודי"ן כל ת' כלול מי' הוא ת' והסקודת של חכמה הוא שהם כדי ת' שת"ם וזה ופי שהוא מלכות שבקבלת פ"י יעשון החתה מתלילה שבבריאה של היכל ק"ק שבבריאה שהם מזדווגים יעקב ולאה ע"י תפלת העמידה : ולכך תאמה על המעין שבדי כבר נודע שהיכל ק"ק כולל ג"כ ת"ת כדי הוא עלמה סוד נלקי שבבריאה זה לימו קושית כי עיקר היכל ק"ק הוא נגד ספי' הבינה שבבריאה ותמיד ספירת הבינה היא סוד הבריאה בכל העולמות :

ברוך כריעה לשמוכה בגוף ו' גבי ה' ויו"ד ה"י דקס"ת מלילים בו וכזה יורד סיסוד סוד ו' זעילת גלח לשם כנודע להעלות הנוקבא נגד יסוד דז"ת : **אתה** כריעה שהוא שהוא לשם סיסוד סוד י' שע"ג ו' שהוא סוד י' ה' ולכ"ף ה"י דקס"ת מלילי בו וכזה יורד הת"ת שהוא לשם סיסוד סוד י' שע"ג ו' שהוא סוד י' רצמי להעלות הנוקבא עד שלים מתתון של ת"ת דז"ת ולא עד בכלל : יהוה ג' זקיפות זקיפה ת' בגוף ה' גבי ו' ויו"ד ה"י דע"ב מלילים בו וזה עולה הנוקבא עד שלים ת"ת דז"ת ועד בכלל זקיפה ג' זקיפת הלשם ה' גבי י' ויו"ד ה"י דע"ב מלילים בו וזה עולה הנוקבא עד ג' שלילי ת"ת דז"ת ועד בכלל ומתחדר ת' לאדני' בי' של הוי"ה : **אלהינו ואלהי** עתה עולים זו"ג בסוד מ"ב לנורך זווג דו"ת לנורך הולדת המוחין לבדלות לזו"ג ולכן תכוין למסור גם נפשך על קדושת השם כדי שיעלה גם נשמתך עמהם למ"ב לאו"ת ולזו"ת מקבלים האדרה ממוצא עלמה ומקבלין מן המלוי של ע"ב שהוא בגי' מ"ו שהוא תלוינו' דל"ת וזהו תלהינו לומת ו' של ואלהי רומו לשעת עליון שהוא סוד מוצא עלמה שע"י מזדווגים זו"ת עלמה ב"י בגי' מ"ו והוא רומו לשפע שמקבל האדרה ממוצא : **אבותינו** עתה מולידין המוחין דו"ק לבדלות דמי' פנימים ומקיפי' ומוחין לשפע העתידין להכנס בשב"ת דז"ת הנקראים שבות בשודע **אלהי אברהם** כבר נתבאר שהוא כשהוא בסוד הקטנות הוא בסוד ו"ק לבד ואחר שבאים לו מוחין דגדלות אזי מתגי"ת נעשה מב"ד כמ"ש כבר והנה עתה נכנס פרק תתתון דנלח דזו"ת בתכמה דז"ת הנעשה מב' שליחי סמ"ד דז"ת עיין בביאור תפלת מנחה · **אלהי יצחק** עתה נכנס פרק תתתון דסוד דזו"ת בביאה דז"ת הנעשה מב"ם גבורה דז"ת : **ואלהי יעקב** עתה נכנס יסוד תימא ופרי תתתון דיסוד לשפע בשודע דז"ת הנעשה מב"ם ת"ת דז"ת : **האל** עתה נתקן פרלוף לשה תחורי דעת דז"ת וירד פרק תתתון דנלח דז"ת זהו הש"ל **הגדול** עתה נכנס פרק תמצעי דנלח דזו"ת בתכמה דז"ת ומנלח דז"ת ונעשה תסד גמור בגי' בתכמה דז"ת ונכנס בחסד דז"ת ומן שלים ל' שבאחר מחסד דז"ת ומנלח דז"ת ונעשה חסד גמור בגי' פרקין לז"ת וזהו הגדו"ל הגבור עתה נכנס פרק תמצעי דהוד דזו"ת בביאה דז"ת ויורד פרק תתתון דהוד זו"ת וכנכם בגבורה דז"ת ונעשה גבורה שלימה בג' פרקי' ע"י שלים גבורה והוד דז"ת **והנורא** עתה מרכבת חיות גיפל ויורד יסוד דילה וגם פרק תתתון דיסוד לשפע בשת"ת דז"ת ונעשה ת"ת שלם בג' פרקין ע"י שלים ת"ת ויסוד דז"ת **אל עליון** עתה מתגלה האדרת ת"ת להוליך כה"י מדשים לז"ת כי כה"י דז"ת כבר נעשו מב"ם כמ"ש וכנכנסים ב' פרקי עליונים דכ"ה דזו"ת בסו"ב דז"ת ופ"ב למעלים בסו"ג דז"ת ופרק תמצעי יסוד לשפע בת"ת דז"ת ויורדין בפ"ת דכ"ה דזו"ת למטה ונעשה מהם כ"ה מדשים לז"ת ופרק תתתון שהוא סוד עטרה ליסוד לשפע למטה וגם מקבל האדרה מן מב"ת כ"ה ונעשה יסוד מדש לז"ת ונעשה כתר ליעקב ולאה מב"ם מתתונים דדעת דז"ת : **גומל חסדים טובים** עתה נעשה מו"ב ליעקב ולאה מן ב"פ עליונים דכ"ה דז"ת · **וקונה הכל** עתה נעשה דעת דיעקב ולאה משלים עליון דדעת דז"ת וגכלי ה"ת בדעת ויעקב וה"ג בדעת ולאה · **וזוכר חסדי אבות**

ע"י זיווג לו"ת שים כהם ב' שמות ע"ב קס"ח בני' זוכר נעש' מג"ת ליעקב ולזה מב"פ למעלה דכ"ה דז"ת ופרק ל' דיסוד **ומביא גואל לבני בניהם** עתה נעשים נה"י דיעקב ולזה ע"י ב"פ תחתונים לכ"ה דז"ת ופ' **למעני** דיסוד **למען שמו** עתה נעשה בחי' מלכו' ליעק' ולזה מפ"ג שהוא עטר' דיסו' דז"ת **באהבה** תכוין להעלו' מ"ן ולהעלו' יעקב ולזה בהיכל לזהבה שהוא נגד חסד שהוא כולל כל ההיכלות שלמטה למורך הכסירה שיסוד פב"פ ומזדווגי' יעקב ולזה מחזה ולעילא: **בעמי"ת זברינו מלך עוזר ומושיע ומגן** עתה יולדים הארת המוחין דו"ק דגדלות לזו"ת ומגדילים לפרלוף דלזה כי לזה שכלות פב"פ הולרכה להקטין עלמה ועתה נגדלת והנה שם לזדכ"י נעשה כמלוי וסס ד"ל לזותיות במספר בוכ"ו לרמז שהשלמה פרלוף לזה מלך כתר לזה עוזר מב"ד דלזה ומושיע חג"ת דלזה ומגן הי"י דלזה ולריך לכוון לג"פ ת"ל בני' מגן ברוך כריעה ל' בנוף ו' גבי ה' ויו"ד ה"ת דקמ"ג מחירים והנה עתה מוזרי' המוחין מן לזה לז"ת ומתפשטים בחב"ד חג"ת שלו והיו מוזרת לקטנותה כי כן הוא בכל עליתה ולז"ת כורע ויורד היסוד שהוא סוד ו' גבי ה' ומעלה לזותה עד ת"ת דז"ת ולא עד בכלל **אתה** כריעה ב' התחתונות הרחם גבי ה' ולז יורדין המוחין לכה"י דז"ת ולכל"ת ה"ת דקמ"ג מחירים ולז עולה הנוקבא עד שלים ת"ת התחתון **יהוה** ב' זקיפת ל' בנוף ה' לגבי ו' ולו"ו ה"י דס"ג מחירים ולז עולה הנוקבא עד ב' שלישי ת"ת דז"ת זקיפה ב' זקיפת הרחם ה' לגבי ו' ויו"ד ה"י דס"ג מחירים ולז עולה הנוק' עד שלים עליון דת"ת דז"ת ולז מתחברים ל' לזותיות י"ה של הוי"ה עם ב' לזותיות ל"ך של אדנ"י **מגן** תכוון להמשיך האהבה מן ב' ת"ל שכפיס דז"ת ולז' כמוהם בני' מג"ן להאיר לל הנוקבא **אברהם** תכוין כי עתה מוזרת לזה פב"פ עם יעקב ולעולם המוזרת פניס הוא ע"י החסד שהוא המוסכין המכיא לזותה פב"פ וזהו לברהם סוד החסד שם"י היא בזה פב"פ וברכי' זו נגד מכמה דז"ת **אתה גבור לעולם אדני** עתה נגדלת לזה בכל י"ס שלימות ומתוקף בלזות ת' של אדנ"י במלואה לזות יו"ד כזה תי"ו ולז ים ל"ה לזותיות במלוי אדנ"י בני' מלב"י סגרמז בר"ת-של ל"ת ב"בור ל"עולם ל"דני **מחיה מתים אתה ורב להושיע** מחי' בני' ס"ג והנה נזכר כאן ה"פ מחיה לרמז על ברור המלכי' שהם היו מסס ס"ג בסוד הכתוב כולו ס"ג יחדיו ועלו בסוד תמים המתייעשה מהם ה' פרלופים כנודע **משיב הרוח** ר"ת שם ס"ה סוד יסוד הרוח הרומני **ומוריד הטל** הוא סס כוו"ו בני' ס"ל עניין בזיכור תפלת מעמה **מעורר משיב הרוח ומוריד הגשם מכלכל חיים בחסד** מסד בני' ע"ב ויש בו ד' יודי"ן שמסס בת הפרלסה בסוד פות"ח ת"ת ידי"ך ת"ת ידי"ך ללזה יודי"ך ע"י הסמדים לתריך הקרלת רמיס רבים **מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים** הארת לזי שהיא סוד סמ"ך כנודע ויש בה סס קדום לכדט"ס והוא סילוק סס **מלכים** ועי"ז היא סומכת לזו"ל הקרלת' **נופלים ורופא חולים** כי בעלות הזו"ל בסוד חולים כמד"ל כי חולת **אהבה** לחי ומתיר **אסורים** הס ניצוצות קדושות הנכלעים בקליפות וסס אסורים בבית כלא: **ומקיים אמונתו לישני עפר** רפ"ח ניצוצות דמיתו בסוד מרפפ"ת מ"ת רפ"ח ובתחיית להתצרר ולעלות כולם בסוד הפחיה ועתה הס בקליפות וגנה הקרלת עפר בסוד הכתוב ונתם עפר לחמו כי יניקתו מקליפת נוגה כנודע **מי כמוך בעל גבורות** מ"י הוא סוד בינה בסוד מ"י ברל **מלך** ומיכה דיכין מתערין וסיל בקרלת בעל גבורות **ומי דומה לך מלך ממית ומחיה** מצית בקליפה ועי"ז הוא מחי' לניצוצות קדושי' שהיו בס **ומצמית ישועה** בעמי"ת **מי כמוך ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה מחיה המתים** ברכה זו נגד בינ' דז"ת:

אתה קדוש ושמך קדושים וקדושים בכל יום יהללוך סלה ברוך אתה יהוה האל הקדוש ברכה זו נגד דעת דז"ת בעמי"ת **המלך הקדוש**:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחננו מאתך חכמה בינה ודעת · ברוך אתה חונן הדעת: ברכה זו נגד חכמה **לזה** בעמה **מפרק קמץ** **לזה** דז"ת והיא בהיכל לזון דזוכרת ולכי **שבחרת** לזה והנה בהיכל זה הוא ממוצע הנקרא

רזי"ל הממוצע על רזי תורה ולריך להמשיך הארה מחב"ד דז"ת להאיר בליה ומשם יושפע גם **תשיב** חב"ד ע"י ג' ממוצעים מכחי"ת בחג"ת דז"ת בעזריא"ל:

השיבנו אבינו יהוה לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלימה לפניך ברוך אתה יהוה הרוצה בתשובה: ברכה זו נגד בינה **לזה** בעמה **מפרק קמץ** דהוד דז"ת ולפי **שבחרת** בוכות **סוד** המשובה **סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי אל מלך מוחל וסולח אתה ברוך אתה יהוה חנון המרבה לסלוח**: כנודע לכן **לזו** מתפללים כלן על המשובה עיין בזיכור תפלת מנחה: ברכה זו נגד מסד **לזה** בעמה **מפרק שבי** דכלה דז"ת:

תפלת ערבית

ראה נא בעניינו וריבה ריבנו ומהר לגאלינו
גאולה שלימה למען שמך כי אל גואל
חזק אתה ברוך אתה יהוה גואל ישראל :
רפאנו יהוה ונרפא הושיענו וגושעה כי
תהילתנו אתה והעלה רפואה שלימה
לכל מכותינו כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו ישראל :

ברכה זו נגד גאולה לתפלה הנעמה מפרק שני דטוד דז"ל :

ברכה זו נגד ת"ת לתפלה הנעמה מפרק קמא דיסוד דז"ל :

במקוק

ברך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת ואת
כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה
על פני האדמה ושבענו מטובך וברך שנותינו
כשנים הטובות ברוך אתה יהוה מברך השנים :

ברכה זו נגד נצח לתפלה הנעמה מפרק שלישי דנצח דז"ל :

ונקיץ נרכנו כמו נשמרי : יסי לנון כמו שכחו נשמרית :

תקע בשופר גדול לחרותינו ושא נס
לקבץ גליותינו וקבצינו יחד
מארבע כנפות הארץ ברוך אתה יהוה מקבץ
נדחי עמו ישראל :

ברכה זו נגד הוד לתפלה הנעמה מפ"ב דהוד דז"ל : תק"ע בני ב"פ מגלפ"ך ה"ב כפולים סיומם בהוד ותק"כ ניתנים ביסוד ופס נמתקים ע"י חכמה שבגבורה הנקרא שופר גדול וזה ופס עם ב' לותיות בני הו"ה לתתי"ס

קודש סיום הברכה לו' יה"ר כמ"ש בשמרית

מתוק הדין ברחמים :

השיבה שופטנו כבראשונה ויועצינו כבתחלה
והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו
אתה יהוה לבדך בחסד וברחמים בצדק
ובמשפט ברוך אתה יהוה מלך אוהב צדקה
ומשפט :

ברכה זו נגד יסוד לתפלה הנעמה מפ"ב דיסוד דז"ל והוא ה"ת ג' תיבות לתשובות שב"ה בני ס"פ לתד"י בני נמתקו ה"פ דין שביסוד שלה שהוא ס"ך בני נע"ר ועתה נמתקו ע"י ה' לתפלין ונעשה ה"פ לתד"י בני נעלה ובזה הנערה נתנה לפי המלך :

ולמלשינים אל תהי תקוה וכלם כרגע יאבדו
וכולם מהרה יכרתו והזדים מהרה
תעקר ותשבר ותמגר ותכניעם במהרה בימינו
ברוך אתה יהוה שובר אויבים ומכניע זדים :
על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני שארית
עמך בית ישראל ועל פליטת סופריהם ועל
גירי הצדק ועלינו יהמו רחמיך יהוה אלהינו
ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו עמהם ולעולם לא נבוש כי בך
במחנו ברוך אתה יהוה משען ומבטח לצדיקים :

ברכה זו נגד נצח לתפלה הנעמה מפרק שני דטוד דז"ל : ועל סם מגיע פנס המלטיים ותנו מתפללים סיכות מוט התקו' שלסם ותן יתדנו כח מהקליפה והרשעה היא לילית מהרה תעקר כו' :

ברכה זו נגד יסוד ז"ל המאיר בכל קו ממעלי דלמלה ועיין בביאור תפלת מנחה .

תשכון בתוך ירושלים עיר כאשר דברת
וכסא דוד עבדך מהרה לתוכה תכין
ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם ברוך אתה יהוה בונה ירושלים :

ברכה זו נגד הוד דז"ל המאיר בכל קו שמאל דלמלה ועיין בביאור תפלת שחרית :

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו
תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל
היום ברוך אתה יהוה מצמיח קרן ישועה :

ברכה זו נגד נצח דז"ל המאיר בכל קו ימין דלמלה ועיין בביאור תפלת שחרית :

אב הרחמן שמע קולינו יהוה אלהינו חום
ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את
תפלתינו כי אל שומע תפלות ותחנונים
אתה ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו כי
אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל
ברחמים : לנצח ה' כמו בשמרית ברוך אתה יהוה שומע תפלה :

ברכה זו נגד ת"ת לתפלה הנעמה מפרק שלישי דנצח דז"ל : ומגיע פרק מתתון דנצח דתימי בנצח דז"ל בסוד נצח נצחים ופס מאיר לנוקבא לתפלה ופס בסיום נצח דתימי פס תלתים בהיין בני רע"ה :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם
והשב העבודה לדביר ביתך ואישי
ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי
לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :
לר"ח יעלה ויבא ותחזינה

ותחזנה עינינו בשובך ת״ת לציון יסוד ברחמים ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו
מלכות לציון יסוד

מודים אנחנו לך שאתה הוא כתר יהוה מלכנו מודים גבי ק׳ כנגד קטר כל ה״ס כל ק׳
אלהינו מ״מ ואלהי ת״ת אבותינו כלול מעטר הרי ק׳ ולריך כריעה בגוף
מג״ת לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה ו׳ גבי ה׳ ויו״ד ה״י דקמ״ח מתירי׳ וזקיפת הגוף
הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על ה׳ לגבי ו׳ ו״ו ה״י דמ״ה מתירים ולריך לכוין
חיינו המסורים בידך מו״ג ועל נשמותינו לסם מ״ה בניקוד שורק שהוא נקודה הוד כי ברכה
הפקודות ת״ת לך ועל נסיך ל״ה שבכל יום זו נגד הוד דתימ׳ המתפס׳ בסוד דז״ת ומגיע
עמנו ועל נפלאותיך וסוד וטובותיך מלכות פרק תחתון דהוד תימ׳ בהוד דז״ת בסוד הוד
שבכל עת ערב ובוקר וצהרים הטוב כי לא הודות ומסם מתיר בכל קו שמאל דלעלה ׳
כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך :
ועל כולם יתברך ויתרומם מלכנו תמיד לעולם ועד : בסוד ת״ת וכחוב
ויתנשא כתר שמך מלכינו לעולם
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך בסוק ו׳ גבי ה׳ יו״ד ה״י דקמ״ח מתירים כריעה
באמת לעולם כי טוב האל הגדול ע״ב ג׳ גבי ו׳ ו״ו ה״ה דג״ן מתירים זקיפת הרח״ם ה׳ גבי י׳ יו״ד
ישועתינו ועזרתינו סלה האל הטוב ברוך ה״ה דג״ן מתירי׳ ולריך לכוין בסלוק סם מלקים
אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות : והוא סם במוכ״ן :
שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם ברוכה זו נגד יסוד דתימ׳ המתי׳ מרחוק ליסוד
כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום וטוב ז״ת ומסם מתיר בכל קו דמצעני דלעלה
בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת והנה עתה הוא כניסה עטרת יסוד ניסוד לעלה
ובכל שעה בשלומך בעמ״ת בספר ברוך אתה ומתחיל הטפה לירד והוא סם ע״ב והוא סוד
יהוהוהו המברך את עמו ישראל בשלום : סלוס בית : ולריך לכוין בר״ת ה״מברך ת״ת ע״מו
ו״שראל בני׳ מלכים ולריך למלכו בהוי״ה
כזה מילהה״ס גם לריך לכוין בסלוק הוי״ה מרכ״י בסוד יואהדונהי בניקוד שורק
שהוא קטר כל העולמות :

והנה אמר שנאמרו ה״ת ברכות דהסתת מתחבר מלכת במשרוקיתת וכל עלמין בחדוה חיבני חיים
למבני בעותיה מעם מלכא ומטרוניתת וזהו תפלה של מלכי מלוך וכו׳ ומומרים חותו בלחש
מלוך וקולו לא ישמע רק שפתיו יהיו נעות ממתק חיית מלכא וחיתתת

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל
תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים ס״ת ולילית עלי רעה מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך ה
עשה למען קדושתך ו למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני : יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך ה׳ צורי וגאלי :

יש בסוק זה עשרה תיבות נגד י״ם שבכל עולם ובלח סמ״ם ע׳ תיבות נגד ע׳ יודין שים נד׳ שמות
ע״ב ס״ג מ״ה ג״ן שכוללים כל נד׳ עולמות כמודע ועיין בניקוד תפלת מנחה ותדע כי כל
מה שנזכר לעי הוא לעי שבניקוד כי לעי שלמיתים נסתמו בעריס מיד בגד הסתם שטו׳ זמן
נעילת שערי ולכן אין מזכה וקדוש׳ ובכתב כסיס בעבדית וכאן זה עושה שלום במרומיו הוא
יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

ומומרים קדיש שלם עפ״י כוונת קדיש שקודם עלינו שבמרית ותמ״כ עלינו ג״כ בכוונת שמרית וקדיש
יתום ומזמורים עפ״י מנהג המדינה :

הנהגת הלילה

כתיב לז תיבות ועדי שמתיך בזה שכתוב ים סוף גדול בסוד הסיבה ויתבל לקמן ותמלא
לכתוב הנסגות מבלת הלילה ותמ״כ מבלר כוונתו כיל ה׳ סטובה עלי : עוב לעלם
ליתן בלילה ולא ביום כמו שמלי״ל ומיתת הלסרים מעבדיין לת הסלם מן העולם ומעמו יתבלר
לפניך וסייעו לוובל בלדיקים בבל דבשעים לחי״ל שיבה להשעים הגלה להם והגלה לעולם ובשעה
הוא כי הלדיקים בעת שבכם על מכ״ם הם מובדים בשמותיהם בסוד פקדון לשביבה ועם כוונת

הנהגת הלילה

ק"ש הם מעלים מ"כ למלכות ומעלים עמהם ג"כ גילוחות קדושות שהיו מוגלעים בתוך הקליפות כמ"ש לקמן בכוונת ק"ש ולז בעת הקילקם מהיכם שמתפללת כשמתם בקול מדשים לבקרים רבה אמונתיך לז מתפללים אל כשמתם ליזה בשמות של לילה, לקייב לותם לעבודת הבורי בקול השיבור כידוע ליי"ש ק"ש בשיבה בלילה הוא תועלת גדול לכם לאל ביום שבשין יש למום כי בהפרד בשמתם מהם יתפרד האחיזה ג"כ ויאבד בשמת חומו לדיק שהיה מתעבר בו בלילה הרי העה להם והעה לעולם שלין לו מי שיסייע חומן בשות האגיני על כל העול בכולע משמ"כ הרשעים כי דור תהפוכות המה כי בשין בלילה ליזה עולה בשמתם בקול הפקדון והם משופשים בע ומד ופוגעים בהם מחילות מחילות מלילי מבלה הפולטים בלילה וגם בשות לרשעים שהעבו מהם מזיקי עולם ומתמבני' לנשמותיהם, והרשיעו לת הרשע שמקייעי' לותם להרשיע יותר שהוא הרומיעת על רעה להם ורעה לעולם כי רשע ע' יאבד טוב הרבה והכשהם יהיים ביום לזי בהפרד בשמתם מהם יתפרד האחיזה בלילה ויתבערו הרשעים מהם והוא עזבה להם ועוד לעולם הרי בתאחר לך תועלת הרשיה בלילה והפוכו ביום לך בשבת מותר ליהן ביום ולהדבק לעונג שבת יהשב כמ"ש בשקומו בכוונת שבת : ליהן ליהן שלא לחל ב' לו ג' שעות בלילה והטעם להשהות המומין דוי"ב קודם שיבת עליו הדומיעת קוד הפיבה כמ"ש קודו לקמן : בתחלת הלילה לריך ליזהר בקביעת התורה יותר מביום ובכתבי האלי"י ז"ל שמעיקין יותר על בטול קביעת התורי בלילה יותר מביום ולכן יראה לקבוע לזיה לומד קודם לכילתו אם לזיה מעורתו עד הלילה וגם יקבע לזיה לימוד לחר מעורה : ליהן ללמוד בלילה תכ"ד כי הם בעשיה ובלילה לעורר דיני דינים שבעשי' בעת שלישתם בלילה ויהן להם כח בשלוט יותר מבלה : תחלה שיהיה לך מעה מיוחדת לעלמך ושם תלטרך לקיים מלות עוסה עמ"י תמזור למעתך : בתחלת הלילה רצוי לשכוב על לדו השמאלית ושוה עוד להכניע הדיניים השולטים בלילה וכן הוא בזוה"ס מלך מכמת הבשע הוא תועלת גם לגוף לא יהן בחלל יחידי שהין ככבים ויולדים בו בלילה כי ש"ו לילית מזדמנת שם ותופסת בו כי לרכם של ק"ש לילך בפרודו : קודם שיהן יפשפש במעשיו ולז יהי' מעשי דמוסבת שיעשה משהו ממעשיו בעשה

סיום כה"י של ז"ל ויש נוהג לעולם שמגדלת אחר לילה נעשה פלוף גמור וי"ל שנעשית פלוף גמור רק קלר קומה רק ממזה ולמעלה עד סיום כה"י כי כשהיא נאחר היא שעורה ד"ם של ז"ל שם תנה"י ותז היא נקוד לות ד' שתופעת שיעור ד"ם שנה"י של ז"ל ונזה תנין הפלוגתא שנאמר רז"ל בפסוק ויקח לות מה כלבא מר אמר זנב ומ"ל פלוף ותוא מוזן ותנה מדע שלא שתמכו שת"ל שתמכל בעיני ז"ל היינו שתמכל בפני מו"ב שעומד למעלה מז"ל ונזה תוא ג"כ שהמכלות מו"ב נז"ל ז"ל בקודת המלכות נקוד הכתוב כי עין בעין יראו ה' קול נקוד נקוד ה' ליון תחלה עין בעין יראו ה"ל בעיני מו"ב ועיני מו"ב נז"ל קול הוי"ה ונקדי נקוד ה' ליון היא נקודת המלכות כנודע ותוא קול ה"ל דרך יפר נקוד ד' מלוי הוי"ה כי נה"ל תוא הוי"ה דעי"ב ותכתה נכלל בו ג"כ נקוד הכתוב כי עמך מקור חיי"ם בגי' מכ"ם שמחיד תוא דנוק שמקור קול ה"ל ונאר כן נאורך נלתה שמתפשט תאור דרך יפר מן ע"ב שתוא קול לגילי שנאלילי כנודע לל סם ס"ג שנביאי שתוא קול נריאה לגילי כנודע ומסם לז"ל קול סם מ"ה שתוא קול ילירה שנאלילי ומסם לל שנוקבא קול סם ג'ן קול עשי שנאלילי כי תאור דרך יפר ממדריגי למדריגי : ונכה כלי שיסיה הז"ל סלם ג"ם שתוא קול הגדלות לריך זווג לאו"ה ומוסכין טעם מדעת עליון קול מזלא עלאה ותוא קול ' כי כל טעם תוא דוגמת ' וכל ' יש לה ג' קולי נקוד תת"ל קף תוך לתא וכל קון תוא ג"כ ' קטנה הערין מי' הכללות עכ"פ נמצב לי' כלי ג' יודי"ן שזה טעם נמלא לנ' טיפין ותוא קול המנוקד בזוכר ג' טיפין מזדיקין ממוקא תימתא בדוא דקנו' וכבוונה כי ג' טיפין תלו סם ג' יודי"ן וכל יו"ד דומה לסם ע"ב כנודע נקוד ד' מילואים היולאים מד' תומיות הוי"ה כלי ג"פ ע"ב נגי' כי"ן ונטעם עלמא שידלה ממוקא תימי כלי ג"כ ע"ב כלי כי"ן ע"ב קול עיבור ותז נמעבר תלימא ויולדת תמומין שסם ג' מומין וסם ד' מומין נקוד סד' שיין"ן שנתפילין של לתא כמ"ם כנוונ' תפילין וכנכפין תלו תמומין ז"ל ובזה נמגדל ונעשי שלם ז"פ כי ע"י תלי תמומין נתעלו מג"ת שלו ונעשו מד"ת ובזו בדוא דקנול ח ב ומ"ה נעשו מג"ת ונעשים לו נה"י מדשים נקוד תנוקות מתלמת נה"י דלימת כמ"ם כנר ד כלי נמגדל ז"ל ע"י תמומין תנל לל טוב סיומו לנדו נלתי עזר כנגדו כי הנוקב' היל דנוק' תלמוריו ולכן ויפל ה' תלים תרדמ' על תלם כנוונ כי ה"ל התתיר פניו מהביא למו"ב שנקראו עיניים כי עיני נגי' מכמה ביום לפי שתלוחים סם ביודי"ן שסם למיון עיניס וזה קול המפיל שיחה על עיני"י ותז הגדיל התנומה ותתרדמה על עפעפי שנוק ז"ל שיש בו סם מ"ה בילפי"ן שסם למיון עפעפים ומכסים תם עיניו ותיינו יכול להסתכל למטה שפ"י תלרם זו גבלת נקודת המלכות ותז מוחזת נקוד נקודה ה' דנוקא נו נקוד הלטע : ונכה כנר נתנאר כי כמו תלרם תתמתן שסם הוא לתוי ונכון נמעטיו נעת שיבן גילה נשמתו עולה נקוד מ"ב לז"ל ולל נתנאר נו רק קיבעת למיותת ונכה עולים נשמות של זכריס ונקבות וכל ה' תיינו עולה תלל לתועלת זולתו כי קול סמ"ב הוא ניזדווגו זו"ב ועי"ז יתפרדו נשמותיהם נקוד מדשים לנקריס ונכה עליות נשמות הזכריס הוא לתועלת התסדר נשמות הנקיבות ונקיבות לתועלת הזכריס ונכה דוגמתם למעלה עולים נשמות זו"ב שסם המוחין שלסם לאו"ל למ"ב לנורך זווג הולדת מוחין מדשים כמ"ם כמ"פ ונכה עתה נעת לילתם תחלת הבריאה פב"ג עם הז"ל לפי שתז היו התולני' נתחזים נתחוריס שלסם שסם לתיחם שסכסם תן לתוריים כמ"ם נתחורי שגה"ע לכן הולכה להיות דנוקא נתחוריו תחזה ולמעה להבן נתחלתו כתחלה נתדרש וכנר נתלרתו כי קנולת נתנזו לנל כיון שנבלת לדש"ל ועיל עשה נתת רוח לנורתו נתפלתו כתחלה נתחלתו כתחלה נתדרש וכנר נתלרתו כי קנולת מעשים טובים של לדיקים מגדילים לזו"ל פב"פ ותז מהלתו היא להיות עזר כנגדו עיל ויפל תרדמה על תלם ועלה נשמתו ממנו סם קול המוחין נקוד מ"ב לאו"ל ולל נתנאר זו רק קיבעת לנוקד לנד לכן לא עלה רק נשמות הז"ל דלי כמ"ם כנר . ונכה נתנאר זה היה רק לנורך סנוקבא לנד לכן לא עלה רק נשמות הז"ל לנד לנורך תועלת זולתו שהוא סנוקבא כמ"ם לעיל ול"ב נתלרה הז"ל שבא לו מן של"ה דרך סו"ל שמתלק ממנו נעת הסיבה מש"ב תלרה שקבלה המלכות נתלרה זה כי לין נורך שיתחלק ממנה ולל עוד שנתנאר זה זו תהלרה לנל שמתופק לה תלרה נעת הדומיעת של ז"ל כי לתר שעלה נשמת הז"ל לאו"ל נקוד סוד סמ"ע למלכות לנד תלרה זו ג"כ היינו לנקוראי הסברתי שבה וז"ם ומ"ל לנתן נת עין נתנאר נזוכר ולכן כל עלמת לימתבר בילה דמטרונית ותתיית שעני

ג"ע יתבאר לקמן :

והנה ע"י תלרה זו שהיא מקבלת בעוד שהו"ל נקוד הדומיעת היא נגדלת כשיעור קומת ו"ל היינו כשהיא נקוד ו"ק ולכן כל זית שתפקד בילד לתיתת והנה כתיב ויקרא תלהים לאור

הנהגת הלילה

לאור יום ולמסך קרע לילה ופי׳ הרשב״ץ ז״ל ויקרע קרע ומין להזהר תור קדמאה למהוי שליט ביממא ולמסך קרע ומין להכהו יומוסי גרדיון דלייתין מסטרא דסוסך למהוי זמיון למשלט בלילה והכה במלות לילה כבר נתבאר שים שוב ליסרהל ולבה והכה ת״ח להיות שוב פב״פ כי הטוקב דטוקב מאמוריו וגריך נסירה · והכה סוד הסירה הוא כי כל האדם שמקבלים שוב מלמעלה הוא בלול מחסדים וגבורות ת״ח ביחודם דטוקים שיהם כל ת׳ כלול מחו״ג ת״ח שיהם טוים במדריגה ובבר נתבאר שהם הזכר והנקיבה הם במדריגה ת׳ ת״ח להם להיות פרין ורבין רק הנקיבה לריכה להיות מדריגה פחותה מהזכר בסוד שהמרו ז״ל כמות דרגא ושול לאמתא ולכן בחותן שם שעות של לילה עד מלות שהו שין שוב זווג כמבואר בזוהר בסוד הכתוב שומר מה מליל שומר מה מלילה ופי׳ כי עד מלות דלת קבילת עלה דכורא נקראת ליל ואחר מלות דקבילת עלה דכורא לקרי לילה בחותן שם שעות בכל שעה ושעה יורד האהר ת׳ שמניע לקלה ת׳ מן הו״ק של ז״ת ומתחלה יורד בחי׳ החסד של הז״ת והו נדמין הדינין מקלה חסד שלו ונתנין לל הטוקבל והחסדים שהיו בטוקבל מתחברים עם החסדים של ז״ת והו נשאר קלה החסד שבו״ם כולו בחי׳ חסדים והטוקבל הרחם שלה שהוא נגד קלה החסד נשאר בכל גבורת וזה נשארו זה מזה היינו רחם הטוקבל שנגד קלה חסד דז״ת מן הז״ת ואח״כ יורד בשע׳ ב׳ בחי׳ הגבורה של הז״ת עושה הפעולה כנ״ל והו נשארו ג״כ נגד קלה הגבורה וכן בכל שעה יורד בחי׳ ת׳ עד שבשם שעות עד מלות נעשה הסירה כולה ויכולה לבא פב״פ ויקח ת׳ מלטעותיו אחת היא הטוקבל דאיתמר עלה אחת היא יוסתי ויבן ה׳ אלהים ת״ח את הלטע שנגדלת בכל קומת ז״ת בשיעור ו״ק שלו אח״כ ויביאה אל האדם פב״פ : והנה סוד פתיחת שערי נ״ע הוא זה וכלל גדול הוא : שהה כבר נתבאר שהין שוב לוז״ל אלא אחר שים להם מומין מאו״ת והין לו״ת יכולין להמשיך להם מומין אח״כ גם הם יחשכו לעולמן מומין חדשים מת״ת לסורך המומין דזו״ל והו מתעברי לימת בסוד העיבור שהוא ע״ב רי״ו שהוא סוד הטפה הממשך ממוחת שתית׳ ומתחלקת לב׳ מוחין ומוחתם לז״ת אמנם הרי אמרו ז״ל אין החשה מתעברת מביאה ראשונה והכוונה כי לעולם לא תוכל החשה להתעבר אם לא יש לה הכנה כבר מהזכר והוא סוד היות רוחת דשבק בעלה בחיתת׳ והוא סוד ביאה ראשונה שבאותה ביאה עושה לותה כלי מוכן להלשייר בה הולד · והוא שאמרו ז״ל אין החשה מזנקת טובה אלא למי שעשתה כלי והנה הכלי נעשה בביאה ראשונה בהוחת רוחת דשביק לבא בחיתת׳ והוא סוד ג׳ שמות ע״ב שהם סוד ג׳ פיפין ג׳ יודי״ן שמכל יו״ד יולא שם ע״ב והם רי״ו בני נגי״ה ובחי״ב בני ומי״ב והוא סוד הכלי כי לעולם הכלי הוא בסוד הגבורת ותח״ב בביאה שניה הוא מותן לה טפת חסד סוד שם ע״ב היולא מיו״ד הכללית ומתחבר ע״ב עם רי״ו ונעשה עיבו״ר ואז מתעברה מן המומין הרי בני רפ״ח והם סוד רפ״ח נילוזות קדושה שהיו מובלעים בתוך הקליפה בסוד המיתה בסוד מרחפת שלותיות את מתפיסים על רפ״ח והם מובלעים בחוכם עתה כתברו ועלו לקדושה הרי נתבאר לך סוד זווג לבא ולימת שלריכים ב׳ זווגים הא׳ לעשות בחימת כלי ע״י רי״ו והב׳ לסורך העיבור ע״י טפת חסד ואח״כ מולידה לימת את המומין ומותת המומין לז״ת וזה כל היום כ״ז שהוא יום היא מולדת מומין ורחמה פחות בסוד הלידה בסוד החסד ההוא דכתיב ואחסד אל כל היום וכבר נודע כי לימת נק׳ עדן הרי כי כל היום שערי גן עדן פתומין משא״כ בלילה כי מעלים השערים כמ״ש לקמן כ״ז היא בזווג ת״ת שא״כ חיינו כן כמ״ש לפניך :

הנה אמרו ז״ל רחוקן נבראת מטפה רחשונה של יעקב הקטן ז״ל הרי אמרו אין החשה מתעברת מטפה רחשונה ותירלו כי מעשה בלבנ היתה ויכולה להתעבר וכן אמרו כל בית רבי מעוכו בלבנ היו ולהבין לך זה הסוד ומתוך הביאור יתבאר לך למה בק״ם שעל המטה אין לה תפלת עמידה מחריה כמו בכל ק״ם והטעין הוא ביסוד הק״ם לעולם הוא לסורך זווג ת״ת במקומו וסוד העמידה לסורך זווג ז״ת והנה ק״ם זאת שעל המטה הוא לסורך זווג ת׳ דת״ת לעשות לה כלי שתש״כ בק״ם של שחרית תהיה לה הכנה לעיבור ולהוליד המומין אבל ז״ת ל׳ ב׳ מיני זווגים כי תפתר להיות לה כלי בלא זווג לכן ל׳ עמידה אחר ק״ם זו כי בשחרית תוכל להתעבר בביאה רחשונה כמ״ם והוא כי אמרנו כי כלי לי׳ נעשה מריו״ו סוד הגבורות והם ה״ע כנודע סוד ה׳ לותיות מלפ״ך והם כפולות ומתנלים בקלות של הידים של לימת שהם ה׳ לבבעות בכל יד כי הם כפולות והנה בחשר לימת נותנת המומין לז״ת היא מתלבשת בה״י שלה בכל קומת ז״ת הרי מג״ת של לימת כשחר למעלה מז״ת ובשמנתת ידיה למטה הם מגיעים עד יסוד נוק׳ דז״ת כי היא מתחלת מאזה ת״ת ולמטה ז״ת ובכאים לוחם הגבורת שהם סוד רי״ו הנ״ל שנעשה כלי לחימ׳ וילאו ומתגלו בלבבעות עתה בכאים ביסוד נוקבא דז״ת ומזה נעשה כלי לנוקבא דז״ת בסוד הכתוב בחר מפרזו שרים המיים כמבואר בכוונת מלך חיי׳ ולכן נקראת בחר כמו שביארתי זה בחריבות בחיבורי שג״הע ושם חלו מפקידים שמותיהו בלילה לסורך המ״ל בחשר שים לה כלי מן הידים דחי׳ עולים המ״ל לסורך

העיבור וז"ס בידך לפקיד רוחי בידך דייקת שהוא סוד הכלי הנעשה ע"י הידים דאי' ולכן ר"ת בידך פ"פקיד ר"וחי הוא בת"ר והוא סוד המיעוך בתלבע והנה המלכו' בלילה בהאיר שהוא שליט' החילוזים לריכה להיות שעריס שלה נעולים כדי שלא יכנסו זרים בהיכל והיא קונרת דלתי' ונעשי' בסוד בתולה בסוד שאמרו ז"ל לאסתר לעולם טעם בתולי' טעם בה כי לאסתר רומז בחי' הלילה שהוא בסוד הסתר פנים של ק"ת כמ"ש לעיל ולז נעשית בסוד בתולה והנה המלכות נקרלת לבן כנודע שרי כי גם שערי גן העדן נסתתין בלילה ועכ"ז אין לחו לריכין לעשות כלי למלכות כי בכל עת שא"ק נותנים מזון לז"ת סס עושין הכלי לנוקבא ז"ת בסוד בחר בחפרוה שריס זה לו"ת כמבואר בזוהר הרי שתבחר לך כי כוונת הק"ם שעל המטה הוא לנורך זווג שאחר חנות כי עד חנות אין זווג כי אין הכשירה נגמרת אלא עד חנות כמ"ש לעיל ולנורך הזווג שאחר חנות הוא סוד בילה דאסוזה לעשות כלי לקיומ' כי בכל לילה נסתתו שעריה ונעשית בסוד בתולה ולריך בכל פעם לעשות לה כלי ממדם והוא זווג חנות ולעשה זה לסור הזווג בחול לפי שאין זווג בחול לנורך נשמות עכ"ז הותר לעס האדן אחר חנות בחי' כי עכ"פ המקור של נשמות פחותות ואף שהוא לנורך כלי ולא לנורך נשמות אבל קודם חנות אף לע"ה לסור כי אין סוס זווג לאבלה והנה מהרלוי היה אומרו זה הק"ם קודם חנות בהקיצו משכחו לך כי עתה עושה בה' בי' פעולות יחד הא' הא דאמרן והב' שהוא תוספת גדול לעליות נשמתו להלי' חותה מכל המחבלים והמקטריגים השולטי' בלילה ופונעים בנשמות אלא יאחזו בה ולעשות לה אלוק' דרבנן כדי שמוכל לעמוד בהיכל המלך פנימי' כמ"ש הכל לפניך :

והנה אבא' לך פעולת ק"ם שעל המט' והוא כי אמרו ז"ל אין לך עבירה שמוליד מזיקין כמו מי שמוליא ז"ז לבטלה שבשלי עבירות נקרא רבע ויש בו עוד לזה קדושה כי לות ס' מורה על קדושה כנודע רק שהוא מובלע בין לותות ר"ע המורים על ס"ת כי הי"ט נכנע מפני הילה"ר והילה"ר נוזר בו ושולט עליו אבל מי שעובר עבירה זו של ז"ל הוא נקרא רבע דכתי"ב ויהי ער בכור יהוד' רע בעיני ה' כמבואר בזוהר ונסתלק ממנו לות המורה על הקדושה ונשאר רק רע כל היום וכן היה אומר דור המבול שאמר עליהם רק רע כל היום ואמרו ברותחין קלקלו וכרותחין כדאמרן ופי' ברותחין קלקלו בהולאת ז"ל ואמרו ז"ל שהיו רואה פני שכינה ולא נכנס במחילתו של הקב"ה דכתי' לא יגורך רע ואמרו שגדול עונו מנשא וכמעט שנעלים ממנו שערי תשובה ואמרו הטעם לפי שעון זה פוגמת בשמש כי ע"י הרהור ביום אף לילי קרי בלילה וכדי להבין לך זה הסוד ל"ל מה שכתי' בחבא' שבשובך' לאחת' לאחת' עובד' לעיל' והיינו בשור' נשמתו שים לו למעלי' כמו שאמור שע"י אחדה"ר נזדווג עם חוה בחול ולא המתין עד שנכנס שבת גרם פגם למעלה למעלי' עד שורש נשמתו ולפי אחדה"ר היו כלולים בו כל הנשמות עד סוף כל הדורות לכן גרם מיתה לכל העולם . והנה זה המוליא ז"ל הרי הוא משמש בלי כלי וכמו שהוא משמש בלא כלי כן הוא מעורר עובדא לעילא לעילא ויולא הטפה מדעת עליון ממנו אתיאתא סוד מחשבה העליונה כנודע כי גם למטה בחדס הטפה בא מן המוח כנודע ויורד דרך מ"י מוליות השדרה עד שבא אל הכרי קודם ואז כל האיברים מתממים ונותנים כח לתוכו טפה בסוד הכתוב ואין נסתר ממעמו כמבואר בזוהר ז"ס ברותחין קלקלו וכמו שהוא מוליא הטפה לבטלה כלי כן הטפ' יהיורד ממוח אתיאתא למטה היורדת דרך"י מוליות השדרה של אבא שבו שם יה"ו שים בו ו' לירופים שבהם מ"י מוליות ואריך לאבר שם יה"ו שהוא באבא בלא כלי סוד יסוד לימא שהיא סוד ה' ואז נשלט שם הוי"ה אבל הוא נורם טיולא הטפה בלא כלי והיא לבטלה היינו שתופפת תוחה טפה הליפת נוגה שהיא סוד ההוא תקלא דעשקת לנשמתא כמבואר בזוהר בשאר הטבא ומשם לוקחת הטפה שהיא חמה שפחה בישא אבא זונים והיא לבטלה כי הקליפה לבטלה דכתי' הרה עמל וילד שקר וברת ממנה מזיק ומתלבש בחוחה טפה ונקרא נעני· כני חדס הנה כמו מי שעבר על עבירות והוליד ממנה בן אין מועיל תשובה כ"ז שהזרע קיים בעולם כמשאר"ל כן זה העון שכ"ז שחוחו מזיק קיים אין מועיל לו תשובה כי סוד התשובה הוא תשוב ה' היינו שיולא חוחה נילון מן הקליפה ותשוב אל הקדושה ואז תשוב ה' לאבר עם יה"ו אבל כל זמן שזה המזיק קיים אין תשובה מועלת לו וזהו רע בעיני ה' עיני דייקא סוד מכמ"ש בי"ה בני עי"י שהוא נורם פרידה ביניהו ולכן תקנתו לסרג המזיקין שהוליד ומוזר הילון קדושה שהיה מתלבש בו אל הקדוש"בה הכמו"לי אמי ואבי אמי לם"ת ואמי לם"ת ואמי"אל הילון קול' שכ"ז שהוא בתוך הקליפה הוא בסוד המיתה כנודע ואחר שממית לם"ת ויולא חוחו נילון הוא עולה בסוד התחי' ומה יוכל להמית את המזיקין אלו ע"י ק"ם שהוא סוד מר"ב פיפיו"ת כמ"ש ירכנו על מכבותם רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם הוא סוד התקון כמ"ש לפניך . והוא כי אמרו"ל שביקר התשובה בחוחו מקום בחוחה תשבה . הכוונה שבירך האדם תפלה להתפרט על עוונותיו ולממול כל אדם מי שהבעים כנגדו כדי שיוכל כוונתו לעלות למעלה בלי שום מקטרג ויכוון להוריד שפע עליון מדיקנא עלאה מתקון עליון שהוא נלא נאמר אלא שנרמז לאחריתא משמע כמבואר בזוהר מתקון זה הוא ממית כל הקליפות בסוד אל זועם נזעם לא נאמר אלא נרמז לאחריתא משמע כמבואר בזוהר ולז יורד זה האור ומאיר במזלא עלאה שהוא נוקר תפד המתהפך נו"ר אשר ממנו יוצא אבא עלאה ומשם

למזלא

הנהגת הלילה

הנה בעד החלון נסקפתי החלון של מעט הכנתי ואומר לי לבי שמה שנרשם בסידור כתיבת יד וגם בשערי ציון בדפוס בומפח הק"ס זצ"ל ומתמיל השכיבנו קודם ברכת המפיל ולפ"ד הוא טעות גמור רק מתחילה הוא היהי רצון ואח"כ מיד ברכת המפיל שמע והיה אם שמוע פי' לילית כמה מטעו שלשלמה ברכת כהניס יושב בסתר הכל כחכר לסדר לפניך ושים עיניך ולבך בהם :

רבונו של עולם הריני מוחל וסולח לכל מי שהכעיס והקניט אותי או שחטא כנגדי בין בגופי בין בממוני הן ברצון הן באונס הן בשוגג הן במזיד בין בגלגול זה בין בגלגול אחר ולא יענש שום בר אינש בשבילי ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שלא אחטא עוד ומה שחטאתי לפניך הריני מתחרט על העבר והריני מקבל עלי לשוב אליך בתשובה שלימה בלבב שלם ולתקן כל מה שפגמתי ע"י עונותי ואתה אל רחום וחנון מחוק ברחמיך הרבים כל פשעי ועונותי וחטאי אבל לא ע"י יסורים וחלאים רעים ויהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי :

ברכת המפיל הוא כי בכל לילה מוזר הז"ל להיות בו"ק כמו שהיה בתחלת הצי' והמומין שלו מסתלקין וזו נשתר בסוד הדרמיטא שלפעם זה תרדמ' נופלת על בני אדם וזו ח"ל שיהו מציר מפס ע"ב לפס ס"ג שהוא בסוד עיני ונשתר בסוד הסינה ותנומה על עפעפי שתינו מציר לפס מ"ה שהוא בדמיון עפעפים ומציר לתיתון בת עין שההארה היוצא מפס ע"ב מציר לפס ב"ן נקודת האל' דבידה ביתא לתפקד וכל ניימיסי גרדוין דתחזיין כולהו נפקי כל חד לתרתי ולכן תנו מתפללים יהי רצון שיהלנו מהם וגריך לכוין לפס לחו"ה שהוא רומז לפס מ"ב המעלה את הנשמות ושלא יתחזו כה המיזוקים ויכוון לע' בחי' נשמתו שהם נר"ן שיעלו כולם ע"י פס זה היינו בחי' נשמתו בפס של בחי' רוח בלות ו' בחי' נפש בלות ה' והומרים שתשכיבנו לשלום הוא סוד יסוד המציר לנוקי לבדו כי התי"ת הוא בסוד הדרמיטא ואמ"ש קומרים ותעמידנו לחיים טובים כי תחר חלות שהוא שעת קומת הלדם גם התי"ת מציר זה וזה לחיים טובים ת"ת ולשלום יסוד ומן מלקנו בתורתך שיעלה נשמתו לישיבה של מעלה ושלא ישכח מה שילמוד וישלוט בו יפא שיתעברו בו נשמות צדיקים לשייע לזולתו להרביל לדבר מזה ולא ישלוט בו יפ"ר שלא יתחזו בנשמתו נשמת רשעים שלא ירגילו לזולתו לדבר עבירה ולא יהללוני כו' בחזרת נשמתו שלא יפגעו בו לזולת כתות המרגים לחדם חלומות של שוא כדי לבלבל לזולתו ושישכח מה שלמד למעלה ותהא מטתו שלימה בפניך שלא יכשל בעון קרי והשר עיני כו' שלא ישן שינה גדולה שהיא בחי' מס"ת הנקי' מות כמו שהיה דוד מתירא מזה ולא ישן רק שיתין כמיתן שע"כ הוא מסטרא דמייס ברוך אתה ה' שהשיר עיניו של ת"ת הוא מציר לכל העולם כולם ע"י מלכות שנקרא כבודו כבוד ו' כמודע וכבתבי האר"י ז"ל ברוך רבונו שלהיס בני ר' וכ"ם חותיות מלוי המלוי דהוי"ה הרי ברוך אתה אסר ה' הוי"ה דס"ג והוא בחיותא שהוא מציר לעולם ת"ת סוד ו"ק הנקרא עולם בכבודו מלכות .

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המפיל חבלי שינה על עיני ותנומה על עפעפי
ומאיר לאשון בת עין יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתשכיבנו
לשלום ותעמידנו לחיים טובים ולשלום ותן חלקנו בתורתך וישלוט בנו יצר טוב להרגילנו
לדבר מצוה ואל ישלוט בנו יצה״ר שלא יבגיל אותנו לדבר עבירה ואל יבהלוני רעיוני
וחלומות רעים והרהורים רעים ותהא מטתי שלימה לפניך והאר עיני פן אישן המות ברוך
אתה יהוה המאיר לעולם כולו בכבודו :

אל מלך נאמן דע כי ק״ש זאת פעולתה תמר מצות כי עד מצות אין סוס זווג כמ״ש בהקדמה ולכך
ככר יש״ת כוונת ק״ש לפכר רמ״ש שיפין דדוכרת בוקבץ ע״י ומ״ש תיבות
שבק״ש והנה הם מספרים ג׳ ומשלימים ע״י מזרת הש״ץ ג׳ תיבות ה׳ אלהיכם אמת ולכן ביחיד ל״ל אל
מלך נאמן להשלים הג׳ תיבות :

שמע מלכות נקרא״ת ש״ס לפי שהוא מקבלת מת״ת ויסוד שהם סוד ב׳ שמות הוי״ה אד״י כנודע
והם בני׳ שם וגם יש בזה כללו רפ״ט גילוי שהם ד״פ ע״ב היינו שם הוי״ה במלוי יוד״ין
הוא ע״ב וס״ג עם עשר אותיות הוא ע״ג ומ״ה עם הוי״ה הוא ע״ל ורבוע הויה בני ע״ב הרי ד״פ ע״ב
שהמל׳ מקבלת מהם והי׳ בעלמה שם ב״ן הרי רפ״ח ב״ן בני׳ ש״ם ע׳ היא ע׳ רבתי שהמלכות מקבלת
מן״ם דאי״ כ״ח כלול מעשר הרי ע׳ ולפי זה רומז לאי׳ לכן ע׳ רבתי כי אמנון רברבין בתי׳ כמ״ש בזוהר
גם בשם ב״ן עלמו ים בו ה׳ יהות בגיור זה יו״ד ה״ה ו״ו ה״ה הרי ים בו ה״פ יד בני׳ ע׳ ונשארו
ג׳ ווי״ן משם ב״ן שלח נשו על המשכון והם ג׳ מ״ו ותארך עם שם ב״ן בני׳ ע׳

גם שם ס״ג עם הלותיות הוא ע״ב ובהסר משכון ד׳ לותיות ״יא״ כמאר ס״ט וע״ה הוא ע׳ :

ישראל ז״ת נק׳ ישראל זוטא בשור נער ישראל ולהבדו והוא מקבל מן ש״ס מן סו״ע
שלו והוא ישראל ס״ר ל״ת שיר ממעלה על מימינה והנה עתה בלילה לא נשאר בז״ת
רק קיטנא דחיותא שהוא סוד מוחין פנימין דקטנות דאימא ומ״ש מזו׳ ככנסי׳ כו מקיפי קטנו׳ דאי׳
והם סוד מלוי אהי׳ בריבוי המלוי לבד בלא לותיו׳ הארפי׳ בני׳ ס״ר ומשכון לותיות של מלוי מלואו
דאהי״ה שהם מ״ה לותיות בני׳ אלי׳ הרי ישראל :

יהוה אלהינו יהוה לאחר שקבלו ז״ת כח מיס״ם ותכונה הם עולי׳ בשור ע״ב לאו״ת ואו״ת מושכים
שפע האחרה מן דעת עליון לגנוז בין מוחא ונוקבא דא״ת ומשם נמשך לדיקנא
דא״ת המופק על או״ת ואז הם מזדווגים ע״י הדעי׳ המקבל מן מוחא עלאי׳ ואז יהו״ה תוכן אלהינו
חיותא יהו״ה דעת ויורדי׳ מן דע׳ ב׳ יודי״ן שהם שור ב׳ שפין דאזדריקו ממ״ם והוא
שור י׳ המתמלי׳ בי׳ יודי״ן והם ב׳ שמות ע״ב בני׳ וחר״ב שהוא בני׳ ריו״ן בני׳ גבור״ם והוא
שור רומח דשביק כה בביאה דחשוכה שעי״ז נעשה לה כלי להיות הכנה להתעבר וזה הכוונה להיות
הפעולה לאחר מצות כמ״ש וגם עתה ע״י האחרת ג׳ ע״ב היורד מדעת עליון שהם בני׳ וחר״ב עי״ז
יוצאו כל המזיקים שנברחו ע״י טפת קרי שילאו ממנו בין בחוזם בין בחלום בין בדרכון :

אחד ז״ת נקרא ש״ם שכולל ט״ם והוא סוד הוי״ה ונוקבא נק׳ ד׳ לפי שעומדת נגד ד״ם דז״ת
והיא סוד אדנ״י תכונן למכרם יחד בשור יהדהוא״ו ועולים שניהם בשור מ״ב לאו״ת לגורך
זווג להולדת המוחין ולכן נקרוך למעלה כאן גם כשמתף על קידוש השם ולקבל עליו ד׳ מיחות ב״ר
ע״י ד׳ לותיות אדנ״י שהיא דינ״ת מלכותא ת׳ מקילה ד׳ שריפה כ׳ הרג י׳ חנק ויעלה בחי׳ נר״ח
שלך עמהם למ״ב וכולם לשם ס״ג שהם כו ג׳ יודי״ן ואי׳ שהם ייאי שהמרנו למעלה בכוונת שמע משם
ס״ג מזה נעשה עתה ס״ג שלם והם מ״ב דאי׳ ומזדווגים יחד לאו״ת בשור הוי״ה תהי״ה כוח יאההויהה
ויורד הטפה שהוא סוד יו״ד ה״י ו״ו ה״י מחלוקות לאו״ת עלמן שהוא זווג ממתון לגורך עשיית הכלי להיות לה
הכנה לעיבור ומלטרף ע״ב זה עם ריו״ן הכ״ל ונעשה עיבור אבל עדיין לא נעשה סוד העיבור כ״ת בסתרים וזה
הטפה הם סוד מוחין דז״ת שהם סוד ו״ק דגדלות ולבושו אלי״ק ה״ם יו״ד ומ״ם יורדין ד׳ אלפיי״ן מן ד׳
אהי״ה בשתר לשם ומתחלק לד׳ מוחין וכל ל׳ כלול מד׳ הרי י״ו אותות והוא סוד ד׳ רבתי לאחד
שמיטורו ד׳ ללתין בני׳ י״ו וכוונה זו לגורך זווג שאחר מצות ונעשה הכוונה אד׳ ע״ב בני׳ רפ״ח סוד רפ״ח
ניצוצות שהיו בסוד מרפ״ח מת רפ״ח נעשה עלו ע״י האחרת ת״ת סוד ל׳ הרומז אל הכתר ומלטרף עם
רפ״ח הרי טרף ואז טרף נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו שבזה נתקן פגם הברית קודם וז״ש לא
ישכב עד יאכל טרף :

ברוך שאמר דלשה שם ביום דלשה בבוד מו״ב דלשה מלכותו כתר דלשה תכוון נעשה נעשה כלי
לנוק׳ דז״ת ע״י ריו״ן והוא המשכי לור מחב״ד ז״ת שבשם מתלבשים מו״ב דאי׳ שהם ג׳
ידים שלה והם עושים הכלי ע״י ג׳ ע״ב בני׳ ריו״ן שהם הוי״ה ברבוע יו״ד יו״ד ה״ה יו״ד ה״ה
ו״ו יו״ד ה״ה ו״ן ה״ה הרי ג׳ פעמים ע״ב בני׳ ריו״ן והם נכנסים בחב״ד דלשה ומשם יורדים
ליסוד דלשה ונעשה הכלי לגורך העיבור וכתר דלשה נעשה מן ד׳ אלפיי״ן במלוי שהוא בני׳ מל״ת
והנה

קש על דמטה

והנה ברוך הוא מכמה דלמה אם ביום דלמה כבוד דעת דלמה הכולל בתוכו מסדרי וגבורות מלכות
כתר דלמה

לעולם ועד תכוון תחלה במלת לעולם ועד בלמ"ד מ"ם סתומה של לעולם רק לעו"ל וע"ד שהוא
בני ר"ו בני ורח"ב ורי"ו הרחמן הנ"ל הרי ב"פ ורח"ב להמית המזיקין שבארמו מטפת קרי שלו
והגילון קדום יעלה עם נשמתך בפקדון ברחם נוקבא דז"ת שהיא סוד מ"ם סתומה של לעולם והוא סוד מ' יום
ליצירת הולד זמנים רומזיים סוד לחי"ה בגימטריא שברחם הנוקבא הוא בני מ' בהסרת ד' לותיות
השמיות היינו משכון ד' נשתך היל"ת בלבד כי דלתות שברחם שהם סוד מ' סתומה כזה ם
ותכוין כי נשמתך היא רק בפקדון להתחדש בעת קופך ממעמך והגילולות יצטיירו במ' יום רמ"ח
לאבריס שלמעה ע"י רמ"ח תיבות שבב' פרשיות בק"ש כמ"ש לפניך :

ואהבת וגו' בכוונת הגי' בשמירת תכוון כי בפ' זו יש מ"ג תיבות נגד מ"ב לותיות של מ"ב
ותעשה מרכבה לשם מ"ב שהוא ברחם ז"ת ותכוון כי עתה יוכלים ה"ת בדעת
ז"ת ולכן יש בפ' זו ה' פסוקי מתחילין בו' ומסיימין בך' הרי ה"פ כ"ו שהם סוד ה"ת והנה ה'
הויו"ת בני' ק"ל ותכוון להוריד משד מז"ת שהוא סוד ע"ב הרי ע"ב ק"ל לתקן רחם הנוקבא
בסוד הנה ה' רוכב על ע"ב ק"ל . ותכוון להעלות מ"ה נוקבא ע"י ה' בניס המזכירים בפ' זו
והם בכ"ל בני' ב"ן ו"בכל מ"אודך ו"היו ר"ת בני' ב"ן ה"דברים ה"הלה ל"שר ל"נכי מ"לוך
ר"ת ב"ן ה"הלה ל"שר ל"נכי מ"לוך ה"יום ר"ת בני' ב"ן ב"ם הוא מ"ב ור"ת של ב"שבתך ב"ביתך ו"בלכתך הוא
עשרה בני' ב"ן הרי ה"פ ב"ן והם סוד ה"ב שביסוד נוקבא ד' בניס המזכיס מז"ת בני' ילמד שהוא בסוד נגד ד'
בניס דברה תורה . וב"ן הה' הוא מ"ה של נוקבא ו"זה נמשך לנוקבא סוד הרחי שהיא עולימתא דלית לה
עיינין בסוד הכתוב וירח ה' כי ס"ר לרחו"ת ה' בניס בני' ס"ר שמהם סוד הרחות : ע"ב
והיה אם שמוע וגו' בכוונה הנ' בשמירת . בפ' זו לריך לכוין כי יש בה ע"ב תיבות ותכוון לשם
כל לחמ כלול מג' לותיות לפי שהם סוד מג"ת ז"ת הם סוד ע"ב תיבות היולדים
מג' פסוקים ויש"ע ויב"ת ו"ש בסוד יחר הפוך יחר כ"ת יש בו ג' לותיות ותעש נופך וב' זרועיך מרכבה
לשם ע"ב זה והנה ע"ב תיבות אלו מסתיימים עד תיבות ושמתם ומן את שתחר ושמחם עד סוף
הפ' יש ל' תיבות נגד ל' שערי בינה שהם ביסוד לימת ומתגלים בחזה דז"ת ויורדים אל בטנו ולכן
תכוון כי בעיך ומעיך הם מרכבה אליהם : ובפ' לילית יש ס"ט תיבות ולכן בלבור הב"ן תוחר
ג' תיבות ה' אלהיכם אמת להשלים לע"ב ויחיד תומר קודש ק"ש אל מלך נאמן להשלים אלו ג'
תיבות . וזה הע"ב תכוון לג' פ"ב שבג' פסוקים ו' ו' ו' כולם ביושר והם בהא"י דז"ת ותכוון לעולה
ג' ירכיך ובריח קודם מרכבה אליהם והנה בג' פרשיות שהם מ"ג תיבות ועי"ב תיבות וכ' תיבות
ועי"ב תיבות הרי רל"ו תיבות שהוא מיעוט קומה של מעלה בסוד הכתוב גדול אדוניו ורב
כ"מ בני' רל"ו ופסוק שמע הוא ו' תיבות ובשכמל"ו ג"כ ו' תיבות הם סוד המזמין
שהם ד' וכל אחד כלול מג' שהם י"ב הרי רמ"ח ותכוון למבר רמ"ח שייפין דדכורא עם שייפין
לנוקבא בסוד הסם יהודה"ו ותכוין כי רמ"ח אלו הם ג"י ג' שמות ע"ב שהם מלוי הוי"ה
ביודי"ן הוא ע"ב וס"ג עם י' לותיות הוא ע"ג ושם מ"ה עם הוי"ה הוא ע"ח הרי ג"פ
בני' ר"ו ול"ב תיבות הרי רמ"ח ועם ו' כוללים של ו' אלהי"ם שהם סוד מוחין דקטנות הרי רומ"ח להרוג

בו המזיקין שנולדו מטפת קרי :

אם"ך יאמר מזמור שלויה שירו להי וגו' :

הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל
חסידים ישמח ישראל בעושיו בני
ציון יגילו במלכם יהללו שמו במחול בתוף
וכנור יזמרו לו כי רוצה יהוה בעמו יפאר
ענוים בישועה יעלזו חסידים בכבוד ירננו על
משכבותם רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות
בידם · לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאומים
לאסור מלכיהם בזיקים ונכבדיהם בכבלי ברזל
לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל
חסידיו הללויה :

מזמור זה הוא לתקן עון קרי שאמר שבלו הלילה
בקדושה נעשה מהם ליור קדושה ועשה
בסוד ברי' מדשה וזהו שיר חדש ועי"ז עולה המלי'
שנקרא' תהלתו כנודע בחג"ת שהם נקר' קהל חסידי'
שמקבלת ה"ת שהם י' שהם הסידים שבאמצעי' וגבורו'
שבחסדים הרי עשרה שנקרא קהל : יעלזו חסידי' הם
הנזהרי' שלא יבטלו בעון קרי רק יזדמן אליהי בשביל
שלא שהו על הבטן עד שילאו כל הטפי ונדבקו בחדין
ולקח לוח ב"ב משת זכוי ועת' עלו אל הקור' ועשו
מ"ב אל הכבו' העליון וזהו יעלזו בכבו' ירננו על
משכבותם בשביל משכבות' כמ"ש למעלה רוממות אל
בגרונם להוריד התרת תקון ט' דזיקת קדישה שהוא ל"ב אל הגרון שהם יש ג' אלהים בני' גרו"ן
שהם סוד הווידוי סוד הדיבים שמהם בחים מוחין דקטנות וממנו יוצקים לו"ת ויומתקו ע"י התרת
דזיקת קדישת המופף על הגרון וזהו יורד התרת ג' יודין שהם סוד ג' ע"ב מדת עליון לעשות כלי

לחימת

לפיכך וכרתת וזהו וחרב פיפיות בידם כמ"ש בהקדמה וזהו הסדר תרב נוקמת נקם ברית שהורג המזיקים שנכללו ע"י שפגם בברית קודם ותז"ם מבור בין לו"ת שהם סוד הוי"ה אלהי"ם למודע בני יע"ק ובין זו"נ שהם סוד הוי"ה אדנ"י בני ל"ת שתחלה היה נרגן מפריד אלוף ועתה נתאחדו והיולדו' אלו שעלו בקודם נעשה מהם בריה שלמה כמו בר שהוא בקטן שגדל דמי ג"ר בני יע"ק ל"ת סוד חבור קו"ת וזו"נ ותז"ם הנוקב' נעשה נסוד בתר מיס סיים וזהו ר"ת ר"ומעמות ת"ל ב"ברונס ר"ת בתר גי' ד' שמות הכ"ל ותכוון שיעלה הנוקבת שהיא רחל שהיא סוד סה"ת סה"ן עם ג"ן עם נשמתך המופקדת בידה לזורך מ"כ לפיכך עלתה ותכוון כי בסה ג"ן ים גו ד' סה"ן וכל ה' ים גו ג' ליורים לו ד"י לו ד"ו לו ג' וי"ן גי' ליורים הרי בני' מ"ד הרי ב' סה"ן הס פ"ד וע"ה הוא פ"ה ול' סה"ן שים בסה ג"ן הס ג"פ פ"ה הרי פיפיות והוא החרב המוקמת נקם בריה :

לפ"כ יאמר הלך מטתו ג"פ :

הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל כולם אחזי חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות :

הנה לאחר שנתקן הדוכרא ברמ"ח שיפין דיליה לריך למחבו בשייפין דנוקבא שהיא עתה היורדת בבריח' שהיא סוד מטתו שלשלמה במבואר בהקדמ' והנה דז"ת עתה בסוד ו"ק לבד סוד הקטנו' שהוא בסוד הדיוקן ועכ"ן הוא מתיר מרסוק לל הנוקב' שהיא בהיכל ק"ק דבריאה הנקרא מטה בסוד הכתוב מרסוק ס' נרלה לאי והוא מרומז בתיב' הכ"ה שהוא בני' ששים שהם סוד ו"ק בכלילות עבר והנוק' שהיא סוד ד' ונשתרו ממנה ו' סוד ששים עתה נשלמ' בקומה שלימה והוא נלמז בלמרך פסוק זה ג"פ שים בו ס' תיבות :

ולומר פסוק יברכך ג"פ :

יברכך יהוה וישמרך : יאר יהוה פניו אליך ויחונך : ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום :

הנה כבר נודע שהמלכות שיעור קומתה הוא ד"מ תכ"ה של הז"ת לכן כדי לתקנה להיות שיעור קומת' הוא לליו לזו מומרים ממלה ג"פ הנה מטתו שים בהם ס' תיבות להשלימה בסוד עבר בבריח' שהוא סוד המטה שלשלמה ותמ"ל לזו מומרים ברכת כהנים שים בהם ס' תיבות להעלותה אל התפ' ולהשלימה עם ג"כ בסוד עבר תמ"ל לזו מומרים יושב בסתר עליון שים בו ג"כ ס' תיבות עד תיבות ממסי למב' הבריאה ותל"י וזהו בסתר עליון סוד תלי' בלל שדי סוד הבריאה שבו מתיר עם אל שדי כנודע גם טוב לכוון בסה כ"ב היולל מב"כ והוא בד"ז יברכך לנקת"ש יהוה פסת"ש וישמרך פספס"ש יאר יהוה דיוקס"ש והם מלמים ע"פ תלופי לותיות כגון תב"ם ותלב"ם וכיולל בזה :

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן אומר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם מדבר באופל יהלוך מקטב ישוד צהרים יפול מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש רק בעיניך תביט ושלומת רשעים תראה כי אתה יהוה מחסי :

תכוין בלמרך יפול מלדך אלף להמית לותם המזיקים שנכללו ע"י שפת קרי שלו ותכוין בני' תיבות אלין לל יגש ס"ת הוא בכ"ל שהם סוד ס"ך דיוי' ע"ה למתקש ע"י שם יע"ל הנרמז בלמלע ג' תיבות אלו והם סוד ס"ג דלכורא ומתמתקי' ע"י ה"ק שהם ס' לותיות בני' ק"ל ותז תבטלו הדיוקן וסיולוסת עולי' למעלה ע"י ב' שמות אלהי"ם דיודי"ן ודאלפי"ן שבמלוי מלוסס ים בכל ס' מ"ת לותיותיהמעין ר"ת של ג'תיבות אלין לל יגש הרי אלי בני' מ"ת וע"ה הוא מ"ב רומז לשם מ"ב המעלה הסיולוסת למעלה לעוד' וכללים דיקני' קדיש' דאדם סוד הת"ת שים בו הוי"ה בני' כ"ו ושם מ"ה הרי כ"ו מ"ה בני' ע"ת הנרמז בר"ת כי אתה יהוה מחסי :

סדר הוידוי לריך לומר מעומד עד נמירה : ותחלה יתחוב מה שתעת ביום זה ויתחרט תרטה גמירה ויקבל עליו שלא לעשות עוד ואז מודה ומוזב ירושם :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתינו ואל תתעלם מתחנתינו שאין אנו עזי פנים וקשה עורף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אבותינו ואנחנו חטאנו : אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי העוינו והרשענו זדנו חמסנו טפלנו שקר ומרמה

תפלה זו מתחלת מן תלהינו סוד הביכה שהיא סוד תשובה וכתיב כי בפעמיכם שולחה לתכם שמתחלקת הת"ם מעל הכנים ועתה תשו' ה' ומוזרת לתת להם מוחין : לכל לתותיו בהיותו בכח במות הת"ם בסוד טפת זרע לו בסו' הגלגול הגלגול רלתון נקרא לתות :

הנה תמרו ז"ל יש ס"ר לותיות לתורה נגד כלל ישרלל

קש על המטה

ומרמה יעצנו רע כוזבנו לצנו מרדנו נאצנו
סררנו עוינו פשענו צררנו קשינו עורף רשענו
שחתנו תעבנו תעינו תעתענו סרנו ממצותיך
וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו ואתה
צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית
ואנחנו הרשענו :

כשמתו בתוכו לות שהוא כאמו כו לכן תקנו הוידוי ע"פ ת"כ שע"ז יתוקן לותו לות שנאמו בו :
והנה ויתבאר במבוארי שבס"ע שלפי הסדר העליון שהוא ת"ת הוא כנגה מכ"ב לותיות שבלטיירו בבינה ובו תלויים
כל הנשמות וכל ל' ים בו ליעור בפ"ע בסוד הכ"ב ליעורות כללים כמבואר במבוארי שבס"ע הכ"ל
וכל ל' מכ"ב ליעורות ים לו כמה וכמה ליעור עד ס"ר ולפי הסוף הוא סותם ליעור סורם ושמתו והספע
שהם סוד ה' מפרים הולכין דרך עקלתון ועתה תשוב ה' ותקון הכל והנה ים בזה הוידוי כ"ז תיבות
נגד כ"ז לותיות עם לותיות מנלפ"ך :

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות
אתה יודע אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה חופש כל חדרי בטן
ובוחן כליות ולב אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עינך ובכן יהי רצון מלפניך יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו שתמחול לנו על כל חטאתינו ותכפר לנו על כל עוונותינו ותסלח
לנו על כל פשעינו :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שאם חטאתי לפניך חטא גדול ופגמתי באות י' של שמך הגדול והקדוש יהוה וגרמתי לפתום כל הצינורות מן אות ה' ראשונה המאיר לאות ד' משמך הנכבד אדני ועי"ז נתחייבתי בב"ד הצדק שריפה או כיוצא בו שהוא דין שריפה הרי אני מקבל עלי ברצון נפשי מיתת שריפה והריני כאלו נשרפתי ע"י אות ד' של שם אדנ"י בב"ד הגדול שבירושלים על דבר כבוד שמך ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותייחד שלשה אותיות ראשונות של שלשה שמותיך היקרים שהם יהו"ה אהי"ה אדנ"י והג' אותיות הם יא"א ויאי שם קדשך יו"ד ה"י וי"ו ה"י ויאי ברצונך בעולם אצילות בלי שום מניעה וממנו יושפע אני עבדך בן אמתך שפע אור לשורש נשמתי לסייע אותי ליראה את שמך יראה פנימיות יראה מאהבה אמן :

אחר הוידוי ליש לקבל עליו ד' מיתות ב"ד ויסמוך לאלו מהרג ע"פ ב"ד הגדול
שבירושלים וכשמתו עולה למעלה בסוד מיין מוקבין :
כבוד יהוע שים ד' עולמות ולמעלה מהם עולמות
הנכללים בשם ס"ם ושם הוי"ה כולל לותם
היינו קיצו של י' רומז לס"ם י' חלי' ה' בריאה
ו' יליהה ה' עשיה ונון חלו ד' לותיות יולדים ד'
מלותים י' ע"ב בחלי' ה' ס"ג בבריאה ו' מ"ה
ביליהה ה' ב"ן עשיה ויש לפם שסורם כשמתו נון
עשיה כי כבר נודע כי בכל עולם ים ה' פרלופים
ס"ת לכל לחת לומד ועיד נוקבת ושם נגד ד' לותיות
וקיצו של י' כוללת ונכנסת ה' בתי' נשמה שהם
נרנח"י והוא בכל עולם ועולם . והנה עתה
בדוריינו לפי שים מי שיזכה לבי' בתי' עליונים שהם
מיה יחידה וחיי' מעולם עשיה אין מי שיזכה
לבתי' יחידה והלותי שיזכה לד' בתי' שבעשיה
ויש שזוכה גם ליליהה ובריאה והיינו רק לג' בתי'
שבשם שהם נר"ן ויש מי שזוכה גם לחמ"י וחייו
רק בתי' נפש שבה והם הנקראים בניו :

ודע מי שלא קרא ק"ש עם ברכותיו אין בשונג לו במזיד שהוא סור היסור הוא פוגם בחות י' של
הוי"ה ובשם ע"ב המאיר בחל' יסוד ה' שהוא יסוד ה' מתאה להעלות ולייחד בו' ובשיטם יתייחדו ב"ה
ויסוד זה בני' ל"ל שם הסספר היוצא מד' לותיות של מלוי ס"ג שהם י"ס' שהם לותיות שלריך לכוון בהם
בכוונת ק"ש כאמור :

ואם חטאתי לפניך ופגמתי באות ה' ראשונה של שמך הקדוש יהוה וגרמתי לפתום כל הצינורות מן אות ה' ראשונה המאיר לאות ד' משמך הנכבד אדני ועי"ז נתחייבתי בב"ד הצדק שריפה או כיוצא בו שהוא דין שריפה הרי אני מקבל עלי ברצון נפשי מיתת שריפה והריני כאלו נשרפתי ע"י אות ד' של שם אדנ"י בב"ד הגדול שבירושלים על

ואם עבר שלא הניח תפילין הוא פוגם בלות ה'
דאמרינן שהוא כנגד ה' דאמרינן לכן בקבלך עליך
סריפ' שהוא כנגד ה' דאמרינן תכוון ליסוי זה שהוא
י"ה ו"ה ה"ו והוא בני' הכל בני' מלוי של שם ס"ג
ויסוד זה הוא לסבר לות שהם ב' לותיות י"ה ע"י
זו"נ שעולים בסוד מ"ב לחו"ת וזו"נ הם ב' לותיות
ו"ה ולחו"ב לימת שהוי סוד ה' נותנת מקופי מוחין
לז"ת שהוא סוד ו' והוא סוד הנחת תפילין כנודע :

דבר כבוד שמך : ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותייחד שלשה שמותיך הקדים ויינו ג' אותיות שניות של שלשה שמותיך יהו"ה אה"ה אדנ"י שהם ההי"ד וברצונך יאיר שם קדשך יו"ד ה"י וא"ו ה"י בעולם הבריאה בלי מונע ומשם יושפע אני עבדך בן אמתך שפע אור לשורש נשמתי לסייע אותי לשוב לפניך בתשובה שלימה אמן :

ואם חטאתי לפניך ופגמתי באות ו' של שמך הקדוש יהוה וגרמתי לסתום כל הצינורות מן אות ו' המאיר לאות נ' של שמך הנכבד אדני ועי"ז נתחייבתי בב"ד הצדק מיתת הרג וכיוצא בה שהוא דין הרג הרי אני מקבל עלי ברצון נפשי מיתות הרג והריני כאלו נהרגתי ע"י אות נ' של אדנ"י בב"ד הגדול שבירושלים : ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותייחד שלשה אותיות שלישיות של שלשה שמותיך הקדושים שהם יהו"ה אהי"ה אדנ"י והג' אותיות הם וי"ן וברצונך יאיר שם קדשך יו"ד ה"א וא"ו ה"א בעולם היצירה בלי מונע ומשם יושפע אני עבדך בן אמתך שפע אור לשורש נשמתי לסייע אותי לעסוק בתורה לשמוע וללמד ולקיים את כל דברי תורתך באהבה אמן :

ואם עבר על מלות לילית סוף פוסק בחות ו' של הוי"ה לכן נקבלך עליך הריגה שהוא נגד חות ו' של הוי"ה מכוון ליחוד זה שהוא יהווה שהוי בני' ל"ב סוד ל"ב מוטין שבלילית וסס סוד ל"ב מיכוות החכמה שמו' נעשה בחי' טלית לז"ת סוד מקיפי' שלו כעוד' ויחוד זה הוא סוד חבור חותיות יהו"ה שהוא חבור חו"ת סס י"ה וחותכים המקיפי' שהו' בחי' הטלי' וללילי' לז"ת וסס"כ הז"ת נותן חותס לנוקבי' כמ"ש לעיל בכוונ' לילית :

ואם חטאתי לפניך ופגמתי באות ה' אחרונה של שמך הקדוש יהו"ה וגרמתי לסתום כל הצינורות מן אות ה' אחרונה המאיר לאות י' של אדני ועי"ז נתחייבתי בב"ד הצדק מיתת חנק וכיוצא בה שהוא דין חנק הרי אני מקבל על עצמי ברצון נפשי מיתת חנק והריני כאלו נחנקתי ע"י אות י' של אדנ"י בב"ד הגדול שבירושלים ואתה ברחמיך הרבים תשוב ותייחד ג' אותיות אחרונות של שלשה שמותיך הקדושים שהם יהו"ה אהי"ה אדנ"י וג' אותיותיהם ההי"ו וברצונך יאיר שם קדשך יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה בעולם העשיה ומשם יושפע לעבדך בן אמתך שפע אור לשורש נשמתי לסייע אותי לקיים מצותיך אשר צויתנו וישובו וייחדו הרסר אתוון קדישין שמא קדישא דאיהו יאההדוינההי"ו בחיבורי שלים אמן והרי קבלתי עלי ד' מיתות ב"ד לכפר על כל עונותי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך לתקן כל העולמות שפגמתי בהם ולייחד כל העולמות וכל השמות ביחודא שלים בשם כל ישראל אמן :

ואחר שקבל הד' מיתות ב"ד כנגד כ' מסס מתפלל על עצמו כמסרז"ל תפילו מלכ מדה כו' לל ימנע עלמו מן הרחמים :

למ"כ תאחר תפלת רבי נחוניה שהוא לחת בכח ותכוון בסס מ"ב ע"ס כוחת המכוונים לפניך :

ואם עבר כלל התפלל ועבר זמן תפלה הוא פוג' בחות ה' אחרוני' של הוי"ה ולכן כשאתה מקבל עליך מיתות מנך שהוא נגד חות ה' אחרונה של הוי"ה מכוון ליחוד זה שהוא וה והי הו הי והוא בני' מ"ן שהוא כנגי' התפלל המתפ'יסוד סוד חות ה' לחות ה' פשוטה סוד המלכות כנודע ויחוד זה הוא כי תפלה עולה המלכות סוד ה' לל ז"ת סוד ו' הרי ו"ה וסס"כ עולה הז"ת לבדו סוד ו' כסוד מ"ל לחו"ת סוד י"ה כי למוך תיקון הנוקבא עולה הז"ת לבדו כנודע הרי והי למ"כ עולים שיהם זו"ג שהם חותיות ו"ה לחו"ת סוד י"ה לזווג למוך הולדי המוחין דגדלו' שני"ן מזווגים זו"ג זוג שלם שהוא סוד תפלה כנודע הכה אחר שקבלת עליך ד' מיתות ב"ד הרי אתה מכניס נשמתך במקום המיתה וכוונתך להעלות הילולות קדושה שבגלגו סס והם סס בסוד יסיני עפר כנודע וע"י שהעלה נשמתו ממקו' המיתה למקו' חיים ועלו עמה גם חותן סילולו' כמו שעושי' הצדיקים בשעת מיתתן וקדושים אשר בארץ המסרי' נפשם על קדושת השם כמ"ש בחיבורי שנה"ע בסוד תשוב' יעויין משם ולכן כדי שתוכל נשמתך לעלות ממקו' מיתה ושלא יחמזו בה המילוי'ריך לכוין בשם מ"ב שהוא המעלה הנשמות והילולות קדושות למקום החיים ולא תאחר חותיות השמות רק דרך תפלה של לחת בכח ותכוון בתשבי' בחותיו' השמות והנה תפלה לריך לומר פעם ל' כל התפלה שים בו ז' שמות השולטים בז' ימי השבוע ובכל שם יש ו' חותיות והם מ"ב חותיות לך בכל יום תכוין בשם ל' השולט בחותו לילה כמו שאמר' לפניך ותכוון בפעם ל' שבחותו שם השולט בזה היום עולה נפשך מעשיה ליצירה בכח שאר השמות המסודרים לפניך לאח"כ יאמור פעם שנית רק חותי' שהם תיבות שבשם שהם חותיות השם השולט בזה היום דרך משל ביל מולאי שבת שהוא יום רחשון שולט

ק"ש על המטה

סולט נו לב"ע יח"ץ יכוון לומר ו' תיבות שבתו"ת בר"ת שלהם זה השם והוא ח"ת ב"פ ג"דולת י"מינך ת"תיר צ"רורה וכן בכל יום ויום ומז יכוין לומר ח' מן ב' שמות לה"י"ה יה"ו שהם ז' לותיות בגי' מ"ב הסולטי' בז' ימים ומהם יולאים ז' שמות מרגלין הסולטי' בז' ימי השבוע ותכוון בזה להעלי' רומך מן יצירה לבריאה ממ"כ תמוי פעם ג' לותם שהם תיבות הסולטי' ביום זה ותכוון לשם הוי"ה פשוט ומלואו ומלואו דמילוי כולם בחלפי"ן ויש בו ג"כ מ"ב לותיות והוא המ"ב להעלות נשמתך מבריאה לאצי' ובכל פעם שאתה מכוון בחלו' תיבות שבהם נרמז לותו שם הסולט ביום זה תכוין בשתים יכסה פניו של נפשו ובשתים יכסה רגליו של נפשו ובשתים יעופף נפשו למעלה וכן יכוין בכל הני' פעמים רק בפעם ג' לרומו ובפעם ג' לנשמתו :

והא לך סדר התפלה של שם מ"ב

פעם ראשון ליל מוצאי שבת

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה קבל בפעם ראשון תאמר כל התפלה רק תכוון לשם
רנת עמך שגבינו טהרינו נורא נא הראשון שהוא נגד יום ראשון סוד החסד
גבו' דורשי יחודך ככבת שמרם ברכם טהרם א"ב ג"י ת"ץ
רחמי צדקתך תמיד גומלם חסין קדוש ברוב בשתים יכסה פניו בשתים רגליו בשתים יעופף
טובך נהל עדתך יחיד גאה לעמך פנה זוכרי נפשו ובשתים יכסה רגליו של נפשו ובשתים יעופף
קדושתך שועתינו קבל וישמע צעקתינו יודע נפשו למעלה וכן יכוין בכל הני' פעמים רק בפעם ג'
תעלומות : לרומו ובפעם ג' לנשמתו :

פעם שני

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה
בשתים יכסה פניו ובשתים רגליו ובשתים יעופף
אהיה יהו שם מ"ב **א** דאהי"ה שם היוס יהוה דמרגלא ובפעם זה תכוון להעלות רומך עם רוח
קדושך ומוחבך מיצירה לבריאה

פעם שלישי

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה
בשתים יכסה פניו ובשתים רגליו ובשתים יעופף
כתר חכמה בינה
יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף
בפעם זה תכוון להעלות נשמתך עם נשמת קדושך ומוחבך ע"י שם מ"ב מבריאה לאצילות

ליל שני בפעם ראשון

תאמר כל התפלה כנ"ל רק תכוון אל שם זה שהוא נגד יום שני סוד גבורה
קבל רנת עמך שגבינו טהרינו נורא
בשתים יכסה פניו ובשתים רגליו ובשתים יעופף :
יהוה שם הגבורה יהוה שם היוס יקודו יולא מן **ויאמר אלהים** י' הי' ר' קיע בפעם זה תכוין
להעלות נפשך עם נפש קדושך ומוחבך מעשיה ליצירה :

פעם שני

קבל רנת עמך שגבינו טהרינו נורא
בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף
אהיה יה"ו ה' דאהי"ה שם היוס יהו"ה דמרגלא בפעם זה תכוון להעלות רומך עם רוח קדושך
ומוחבך מיצירה לבריאה :

קבל

ק״ש על המטה פעם שלישי

קבל רנת עמך שגבינו טהרינו נורא
בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף:
יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף
בפעם זה תכוין להעלות בשמחת עם בשמת קרובך ותוהבך ע״י שם מ״ב שבשם מ״ה פשוט ומלוי ומלוי דמלוי מברייתה לתיילות:

ליל ג פעם א

תמלא תמיר כל התפלה רק יכוין בשם זה והוא נגד יום ג׳ סוד ת״ת
נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם
בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף
יהוה שם הת״ת יהוה שם היום נקודו יולא מן ו׳ יאמר אלהים ׳ קוו המים בפעם זה תכוין להעלות בשמת קרובך ותוהבך מעשיה ליצירה:

פעם שני

נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם
בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף
אהי״ה יה״ו ׳ דאהי״ה שם היום מצפץ דמרגלא בפעם זה תכוין להעלות רוחך עם רוח קרובך ותוהבך מיצירה לבריאה:

פעם שלישי

נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם
בשתים יכסה פניו בשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף
יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף
בפעם זה תכוין להעלות בשמתך עם בשמת קרובך ותוהבך ע״י שם מ״ב מברייתה לתיילות:

ליל ד פעם א

ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גומלם
בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף
יהוה שם הגלח יהוה שם היום נקודו יולא מן ו׳ יאמר אלהים ׳ כי מלורת בפעם זה תכוין להעלות בשמך עם בשם קרובך ותוהבך מעשיה ליצירה:

פעם שני

ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גומלם
בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף
אהי״ה יה״ו ה׳ דאהי״ה שם היום א״ל דמרגלא בפעם זה תכוין להעלות רוחך עם רוח קרובך ותוהבך מיצירה לבריאה:

פעם שלישי

ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גומלם
בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף
יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף
בפעם זה תכוין להעלות בשמתך עם בשמת קרובך ותוהבך מברייתה לתיילות:

ליל ה פעם א

חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתיך
בשתים יכסה פניו בשתים יכסה רגליו בשתים יעופף
יהוה שם ההוד יהוה שם היום נקודו יולא מפקוק ו׳ יאמר אלהים ׳ שרגו המים בפעם זה תכוין להעלות בשמך עם בשם קרובך ותוהבך מעשיה ליצירה:

ק״ש על המטה

פעם שני

חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתיך
בסתים יכסה פניו בסתים יכסה רגליו בסתים יעופף
אה״יה יה״ו ״ דיה״ו אלהים דמרגלין בפעם זה תכוין להעלות רוחך עם רוח קרובך ואוהבך מיראה לבריאה :

פעם שלישי

חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתיך
בסתים יכסה פניו בסתים יכסה רגליו בסתים יעופף
יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף
בפעם זה תכוין להעלות נשמתך ונשמת קרובך ואוהבך מבריאה לאצילות :

ליל ששי פעם א

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה
בסתים יכסה פניו בסתים יכסה רגליו בסתים יעופף ע״י סס זה עולה חסד דעשיה במקום שהיה מכמה דעשיה ע״י החסד דיצירה המאיר בו והכחמה עולה במלי דיצירה בקו ימין שלה
קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא
ע״י סס זה תעלה גבורה דעשיה במקום גיהה דעשיה ע״י גבורה דיצירה המאיר בה והגיהה דעשיה תעלה במלכות דיצירה בקו שמאל דידה :
נא גבור דורשי יחודיך כבבת שמרם
ע״י סס זה תעלה ת״ת דעשיה במקום שהיה דעת דעשיה ע״י ת״ת דיצירה המאיר בו והדעת דעשיה תעלה במלכות דיצירה בקו אמצעי שלה :
ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גומלם
ע״י סס זה תעלה נצח דעשיה במקום שהיה חסד דעשיה ע״י נצח דיצירה המאיר בו והחסד עלה במקום חכמה שהיה תחלה :
חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתיך
ע״י סס זה תעלה הוד דעשיה במקום גבורה דעשיה ע״י הוד דיצירה המאיר בו והגבורה דעשיה תעלה במקום שהיה גיהה דעשיה :
יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך
ע״י סס זה תעלה יסוד דעשיה במקום ת״ת דעשיה ע״י יסוד דיצירה המאיר בו ות״ת דעשיה במקום שהיה דעת דעשיה :
שועתינו קבל ושמע צעקתינו יודע תעלומות
ע״י סס זה תעלה מלי דעשיה במקום נה״י דעשיה ונה״י דעשיה עלו במקום חג״ת דעשיה ותכוין כי ע״י סס יג״ל פז״ק שהוא נגד יוס סספי ע״י זה תעלה נפשך ונפש קרובך מעשיה ליצירה יוהוהו יהוה

פעם שני

יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך
בסתים יכסה פניו בסתים רגליו בסתים יעופף
אה״יה יה״ו ה׳ דיה״ו סס היוס **מצפץ** דמרגלין עתה תכוין להעלות רוחך עם רוח קרובך ואוהבך מיצירה לבריאה ותכוין להעלות ג״ר דיצירה למלכות דבריאה ע״י ג׳ כתי כלה וז״ת ע״י ז׳ לותיות מהי״ה יה״ו ע״ד הכ״ל : **באי** בני **יאא״א** מלוי מ״ה בני יי״ג :

פעם שלישי

יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך
בסתים יכסה פניו בסתים רגליו בסתים יעופף : עתה תכוין להעלות נשמתך ונשמת קרובך ואוהבך מבריאה

כ"ש על המטה

מבריתה לחליצי ע"י סס מ"ב מסס ע"ה כ"ל :

עתה תכוון להעלות ג"ר דבריתה למלכות דחליצי שהיו עומד כנגד ה"י דז"ק מלחוריו ע"י ג' הויו"ת דבדיקת דמ"ת ולהחזיר בני קוין שבמלכות דחליצי שירחיב מקום להלה כדי שתוכל לכלול בתוכה ג"ר דבריתה והוא ע"י ג' שמות יה"ו היינו ג' לוחיות יהו"ה שבלוי מלפי"ן שהם בני' ט"ל בני' ג"פ י"ג להמשיך מן י"ג תיקוני דמ"ת למלכות וגרמז בר"ת של ט"וב ל"הודות וז"ת דבריתה ע"י סס מ"ב הנז' לעיל בשלוי מלפי"ן שיש בו מ"ב לוחיות ועולים מג"ת במקום שהיו מב"ד דבריתה וה"י במקום מג"ת ומלי דבריתה במקום ה"י וכ"ז תחשוב רק במחשבה ולא בדבור כי עדיין לא נעשה המעשה שהיא נעשה ע"י דבור רק היא הכנה מלתא היא והנה הכתר לא נזכר בכל העליות כי הוא עולה מעליו ת"ל למעשה ומחשבה של התחתונים ועולה למעלה מחלה קודם מב"ד ואחר שיעלו מב"ד היא עולה למעלה כמ"ם במקומו בכוונת שבת ע"י דבור שזו נעשה המעשה גם תכוין לעשות הכנה בכל העולמות עד ת"ם כי בכולם יש עליה ע"ד זה כמ"ש במקומו וכוונת ליל שבת יתבאר במקומו :

יום שבו הוא הכנה לשבת יוד הה ו הה ע"י סס זה עולים ג"ר דעשיה במלכות דיצירה נגד נה"י דז"ת מחמוריו :

כבר נודע כי יום שבו שהוא נגד יסוד הוא המכין לשבת קוד מלכות ולכן צריך לעשות הכנה זו בליל שבו כדי שבשביל שבת נמשך הכל מוכן ולכן תכוין תחלה להעלות ג"ר דעשיה במלכות דיצירה ע"י סס ב"ן וע"ו ג' תיבות הב"ו שבמזמור הב"ו לה' והכוונה כי הב"ו בני' י"ג להמשיך התרה מי"ג תיקוני דמ"ת למלכות דיצירה שתרחיב במקום שהלה כדי שתוכל לכלול בתוכה ג"ר דעשיה ע"י ג' הב"ו להחזיר בני קוין שלה ומ"ם עולים ז"ת דעשיה ג"כ ע"י ז' שמות של מ"ב זה של מלת בכח כמו שמסודר לפניך וע"י ז' קולות שבמזמור הבו לה' היינו כי ג' ממעלית דעשיה שהם מג"ת עולים במקום ג"ר שהם מב"ד וג' ממרוממות שהם ה"י במקום מג"ת דעשיה ומלכות במקום ה"י ונשאר למטה מקום פנוי מקום עמידת המלכות והוא סוד תחום שבת במקומו והנה זה נעשה ת"מ בקבלת שבת ונעשה מעשה ע"י דבור כמ"ש במקומו : הכנה לגד לכן צריך לכוין רק במחשבה כל השמות ולח"ב בקבלת שבת נעשה מעשה ע"י דבור כמ"ש במקומו :

ת"מ מלמד שלו בפסוקים

א"ם ת"שכב ו"ערבה ש"נתך ר"ת לשבו ב"טוב א"לין ו"אקיץ ב"רחמים ר"ת ר"ת ל"בטל י"ת קליפות **לישועתך קויתי יהוה : קויתי יהוה לישועתך : יהוה לישועתך קויתי : א"תה ס"תר ל"י מ"יצר** ר"ת שמ"ל שהוא הכר הגדול לשמור ממנו ובפסוק זה יש ג"כ ת"ו תיבות נגד ת"י עולמים **תנצרני רני פלט תסובבני סלה : תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח :**

ג"פ : **ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך** בפסוק זה יש ג"כ ת"ו תיבות נגד ת"י העולמים **השטן ויגער יהוה בך הבוחר בירושלים הלא** וטוב לשומרו ת"י פעמים וניקוד ג' הויו"ת **זה אוד מוצל מאש** בניקוד **שמירה**

למנצח מזמור לדוד בגוד מלוי מתן הכבוד לו' כל המזמור עם הכוונת הכתובים תמלא בתיקון חצות :

למ"ב תלמד ג"פ יש הפוך יש

גד גדוד יגודנו והוא יגוד עקב : עקב יגוד בפסוק זה ו' תיבות וג' פעמים ו' הוא ת"י עפ"י **והוא יגודנו גדוד גד** כוונה הנ"ל גם צריך לכוון בשמות היוצאים ממנו והם י"ח שמות לתכפיל ל"ת קליפין ולהן ח"ן השמות ג"ב ד"ק ג"ע ד"ד ו"ב ד"י י"א ג"ו ו"ה ד"ו נ"ן . פסוק זה מסוגל לגרש כחות המסטינים את האדם בלילה להוציאם קרי בדנא תאמרון להון אלהא די שמיא וארעא לא עבדו יאבדו מן ארעא ומן תחות שמיא אלה :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי עזרי מעם יהוה עושה שמים וארץ : אל יתן למוט רגליך אל ינום שומרך : הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יהוה שומרך יהוה צלך על יד ימינך יומם השמש לא יככה וירח בלילה יהוה ישמרך מכל רע ישמור את נפשך יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

תכוין בר"ת של התיבות שלקרי השמות והם עשל"י בני' ת"פ לבטל ליליות עם ת"פ מחשות שלה כנודע : **אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד תכוון** כי תרחם בני' מלפ"ן הוי"ה להי"ה עם הכולל גם בני' ג"פ ר"ו והם יוצאים מן

סס הוי"ה ע"י ליוד כזה י"ה ה"ו ו"ה ותלייר כזה י"ה הרי ר"ו ל' ר"ו הרי ר"ו ג' ו"ה הרי ר"ו ג' וכל ר"ו הוא בני' ל"ל לל"ק למ"ד וג"פ ל"ל בני' מב"ן שהוא מג"ן נגד המילוי שלל ימלוי בשמותו העולה בפקדון בכלי יסוד המלכות שבעשה מסוד ר"ו במ"ם בכר וג' ר"ו נגד ג' מלכיות של בי"ע שעולה בשמותו שהם נר"ן בהם סוד ג' עולמות בי"ע במ"ם בסוד של מ"ב ותכוון להעלות בפקדון בכלי יסוד מלכות דעשיה ורוחך בכלי יסוד מלכות דיצירה ונשמתך בכלי יסוד מלכות דבריתה

קש על המטה

וכן יעלו כל הגילוחות שירדו ע"י הקליפות יעלו עם נר"ב שלך למקומם אל הקדושה:
ביד אפקיד רוחי פדית אותי יהוה אל אמת בפסוק זה תכוין לעשות הכוונה לב'זווגים זווג ל'ישראל
ולשה שהוא זווג הנעשה לאחר מלות כנודע והס יחוד ד'
שמות הו"ה אלהי"ם בגי' יג"ק וזווג שני הוא בשמהי' שהוא זווג יעקב ורחל כנודע שק"ם זו שעל
המעה הוא רק הכנה לנוקב ד' זווגים הכ"ל וזווג ב'הוא יחוד ד' שמות הו"ה ואלהי"ם הרי ד'שמות אלו
בגי' בת"ר הלא הם ב"ת בידך אפקיד רוחי ותכוון לעשות הכי ללשה ורחל נקבל מ"ד ואז נעשה
נאר מים מיים והכלי נעשה ע"י הידים של לימת שבהם מתגלים ס"ג מנצפ"ך והס כפולים ומתגלים
בה' אלפעטות יד שמאל ויד ימין ולכן נרמז ד' פעמים תיבת יד"ך בפסוק זה הא' הוא תיבות בידך
הב' הוא ק"ם בידך אפקיד"ך רוח"י הרי ד"ך לרמז לב' ידים לתימת שהם מופיעים הנאר ביחוד
נוקבא לעשות כלי ותכוון כי תיבת ידך הא' הוא קוד יד ימין הנמשך מחותיות הפנים של אהי"ה
שהוא שם נוכ"ו בגי' יד"ך ויד"ך הב' הרמז שם"ת הוא קוד יד שמאל שהם מלוי ומלוי שם מרכ"י
מים זו ד"ל חותיות בגי' יד"ך ומכוין להעלות נפשך מבור רק שלין זו מים ויעלה בפוד מ"נ לנאר
מים מיים גם תכוין כי הו"ה זו שבפסוק זה ב' הפי"ן שבו הם בגורת ד"י כזה ה הרי נרמז שה
ב' ידות הכ"ל גם תכוין כי הו"ה זו בחלוי הפי"ן וביקוד שב"ת הוא קגו"ל כל חות ונקוד קגול
הוא קוד יד ימין קוד הנאר שנקודתו קגול ונקוד שב"ת הוא קוד יד שמאל קוד הגבורה שנקודתו
שבא גם תכוין עוד כי הו"ה זו בגורתה יש בו ג"פ רי"ו כנ"ל בחיצה תהפ"ס וכי"ו הוא קוד הכלי
ושם ד"ן הכ"ל הם הפ"נ כנודע גם תכוין להוי"ה זו בקוד פשוט כפול מקולם ומרובע פשוט ו'
בלי כפול ו"ה בחיצה מקולם יה"ו ילידה מרובע יהו"ה עשים ושם זה עולה ע"ב ותלקף עם רי"ו
הרי לפ"ת קוד לפ"ת גילוחות העולים לשם ד"ן בקוד מ"נ עם נפשך וגם תכוין כי הו"ה זו יש בה
ג"פ רי"ו הכ"ל וכל רי"ו רומז לשם ת"ל כמ"ש לעיל הרי ג"פ ת"ל בגי' ת"ת ג"פ ת"ל בגי' הפ"ן בגי' מגן נגד המילוים גם תכוין
הרי ב"ת פ"ת ת"ת ר"ת פת"י בגי' הוי"ה הלדני' שיתמלא הנאר קוד הלדני' מים מיים מן ז"ת
קוד הו"ה ת"ל תכוין לד' חותיות יה"ו מלוי ק"ג שהוא בגי' ת"ל לימ"ת אלהי"ם פ' לפי"ם בגמטריי לתת

הרי נשלם כוונת **קש שעל המטה**

הנהגת הלילה אחר הקש

מי שלא יוכל ליתן לאחר ק"ש לא יכריח בדברים בעלים רק יתעסק בדברים ביחודים וביחודים המייחים
לנוקבא בשאר כי אחה מפקיד שם נשמתך ועוד לכוין ביחוד שם
אלוה וכוונת היחוד של שם אלו"ה הוא זה: כבר ביארנו שם אלו"ה הוא לבוש הנשמה המכסה
לחותה בעת עלייתה למעלה שלא יתחזו הם המילוים והוא קול כקותה לא יגרע מזכר
נזוכר בשאר הקצת והכוונה כי כבר נודע שכל עליות הוא בשם מ"ב שהם קול ב' יחות המחזיק
בעדבקה המתחתונה ומעלים לחתה למעלה ולכן תכוין כי שם אלו"ה בגי' מ"ב והוא שם מ"ב היולא
מן הו"ה בחלוי אלפי"ן בשוע ומלוי ומלוי למלוי שהם מ"ב לחותיות שהם ב' יחות והם זה אלו"ה
הוא בקלקפתא דז"ת למעלה מן המוחין ומשם מתפשטין במוחין ומן המוחין לו"ק שלו ע"י שם זה
בכל הגיוסים והלחושים של שם זה: תחלה תכוין כי שם אלו"ה הוא ת"ל ו"ה פי' שם ק"ג הוא
בצינה וכו שם ייל"י ושם המוחין ז"ת כנודע ומשם יוכדין לנוקבא ואלו ד' לחותיות בגי' ת"ל
והוא מוחין ומיות של ז"ת שהם קול ו"ה והנה מלייר לחות ה' של אלו"ה בגיול יו"ד כזה **א** והוא
בגי' כ' ועם שאר ג' לחותיות שהם כו"ה וע"ה בגי' ק"ג והוא שם יו"ד ס"ה ו"ו ה"ה בגי' ק"ג **ו** וזה
ממשיך האהה מן המוחין לו"ק ז"ת עוד מלייר של גליול כ"ו ועם שאר ג' לחותיות אלו"ה שהם
בגי' י"ג הרי ל"ם והוא האפשטות מן המוחין מאב"ד למג"ת עד שניים ת"ת העליון וכל אפי' כליל
מי' הרי ג' אפי' ושניים הוא ל"ז פי' כי המוחין הם נה"י לתימת הם ג' אפי' לך שיהוד שלא
קלר לגייבה להכניע עלמה ומכנעת במוחין של ג' שלישי שלו הרי ג"ם וג' שלישי ת"ם הוא ל"ז
וע"ה הוא ל"ם עוד מלייר הוי' של אלו"ה גליול י"ו כזה **ן** ועם שאר לחותיות אל"ה הוא בגי' ז"ן
רומז להמשכת אור המוחין ז"ת אל הנוקבא עוד מלייר לות ה' של אלו"ה גליול ד"ו ועם שאר
לחותיות אל"ו הוא בגי' מ"ז בגי' הוי"ה אהי"ה קוד לו"ת שהם נשים המוחין לזו"ג כנודע גם
תכוין כי שם אלו"ה בחלוי אלפי"ן עולה בגי' בת"ר וכו' קוד הנאר שבחתך עולה שם בפקודין
הרי בחנאר לך קוד כוונת היחוד של שם **אלוה** ותכוין כי הוא בגי' מ"ב והנקודות בגי' ע"ב
והוא נוסף לך לחלכת בחתם הנשמה והוא בגי' הוי"ה בלדני' עם ב' כוללין: ואם עוד תיבו
יוכל ליתן יכריח בשאר דברים ויחודים הנייכים לנוקבא לו יאמר פסוק (תורה נוה לנו משה מורשה
קהלות יעקב) כמה וכמה פעמים על סיתן והנה ר"ת של פסוק זה ע"ה בגי' לחתי בקוד שלחז"ל
על תקני מורשה הלא מלותיה והבן זה היטיב:

כתיב

כתיב והתקדשתם והייתם קדושים וגו׳ זכור את יום השבת לקדשו עליו נצטוו בשעת מתן תורה כדי להשמיענו שכשאנו על הפרט ממקור הקדושה העליון ועפי תוקף כוחותיה של ישראל נעשו כך מוכיחים הנשמה מלמעלה וכפי קדושתה כך מוסיפים קדושה בהשגותיה נשמתי׃

ודע כי הנשמה את מזונו זו״נ כמובן ונשמתן של ישראל הוא חלק אלו״ה ממעל כי הנשמה הוא סוד הפרט הסך המתגלה בפועל לשעתו סוד ל״ל והוא הנשמה פירושה מזו״נ סוד ו״ה הרי אלו״ה ושם עומדים עני בעין ממש כמ״ש בתפלה שהנשמ״ע ולכן ישראל קדושים לשם מכח הנשמי שלשם שהוא מזונו זו״נ שהם סוד שלם ישראל ככללים בדיוקנא קיים׳ לשלם כמבואר בזוהר והוא חאמרו שלשה שותפות בשלם בעיו ואמו וקב״ה שכוונה כי הנשמה שהוא מלמעלה לתוך הגופה הוא בחי׳ לור עליונית ופנימיות הנשמה ובעיו ואמו מוסיפים בחי לבושי׳ שהם נותן לבוש הפנימי המלבישים לפנימיות הנשמי ומגילו הוא פיוט גדול לתוספה נשמה לזכות לתוכו בתכלית ובתוכה כמשמ״ל שהם מזכה לת גנו בשמה וז״ש שם מכם בני ישמח לבי גם לבי ושם נותנת לו לבוש המלון בשוד פקנה מתוכנ גבר וזה שלבוש מזכה את הנשמה בתפוחה ולעשות מלות כי כל שלם אין לריך בחכר לשר לת ישמח ולריך מצוה ולף שם לת מעת לשפר שנשמתו בת לו ע״י גלגול שתעת בגלגול לשתן ולריך עתה לתקנה ודע כי שלבוש שפר הוא מלר שם בשר שפיל מקבלתו היא שלפשת לוחה בשמה עד שמגי׳ עליו ומכרחת לוחו עפ״י כוונת׳ שפיה לה בשעת תשמיש שם לשלש שם היה מקבלתה שהם זה חי לוחו שוולר לף שנשעת בחרותו יהיה טוב מלר לבוש חבין שפיה עובה מקבלתו הוכרח הוא לעת זקנתו להשתיר וז״ש וגן כשיל תוגת חמו חמו דייקת ולכן לריך ליזהר יותר שתהיה מקבלת השפר יותר לשם שמים יותר מן השים ולף שם לת יבינו שוד השלוה ועשתה עכ״פ יהיה כוונתם לקיים מלות פרוחם שהיל מלו׳ עשה שלום הקב״ה לפרות ולרבות ולת להנשת עלמם ׳ ובשם לת יהיה כוונתם לזה רק לכוונת עלמם לף שלין בשום לי׳ מקבלה זה ס״ז מעשה בהמות ומוכיחים הנשמה רק ממדרגה התחתונ׳ שבעצ׳ שלם שם ג״ן גני בהמה ושם מ״ו יש לשם מקבלה זה כי נתנו עיניהם בכוח לחר שם מוכיחים הנשמה מרחל לפ״ת לשה זה שבל ת״ת הקדושים לשר שלרץ השה היודעי׳ מעשה השלוה ומכוונים לזה מוכיחים הנשמה ממדרג׳ דעליונה בחלי׳ ושם נקבי׳ נניס לקב״ה ומכינתא ולי זה׃

כתיב לף תוכו ברחי לצד׳ ילר׳ הכוונ׳ כמ״ש בתכוני שנפ״ע כי בכ״מ לשר שלט׳ שם רוח לתקשב׳ נעשה, תקו׳ יסוד ובנין העולמו׳ ובכ״מ שלא שלט׳ שם רוח לתקשב׳ הוא תוכו וממון ושם הוא תלו׳ הקליפ׳ שלא בכללו בבח׳ לדיוקנ׳ קדיש׳ לשלר׳ ולכן תמיד שם מנקשים לסכוס הבנין ולפיכ׳ תקום תוכו וממון ודיוכ׳ לשכו בתקו׳ תלשר תשבר וממון כתל״ת ושלפי יוכח שעב ובשר כודע שבעת השבני כלים נפלו בילולות קדושה לשר שלשה בשם רוח לתקשב׳ בתקום תוכו ש הוא הס״ת וזה עבודת שלם שלריך להעלות תוחם בילולו׳ תתקום תלשר למקום יסוד שע״ז בבילולות קדוש׳ עולים בשוד מ״ב לזו״נ ושם תשלשי׳ תוחם ונעשה תשם ליוכים של קדושה לתעל׳ בתקו׳ שלשלט׳ שם רוח לתקשב׳ כתו״ש בשו׳ כך עלה בתקשב׳ וז״ש פ״ו תלות ש״ת שתבוחר בזוהר שהוא להבדות שלשות ונלא שלכים כי כל מי שתקדש עלמו קודם בזוג ומכוון לעשות יחוד למעלה לזו״נ ע״י תפלתו שלריך להתפלל קודם בזוג כתו״ש לקמן ועי״י כוונתו הוא תעלה תוחם בילולות תתקום תוכו שהוא בסה״ת למקו׳ יסוד שהוא הקדושה ושו תתבדת הלשות ונלא שלכים בשוד תתקשב בעובו בכל יום תמיד תעשה בשלשת׃ ושם היה כוונת התפילל תמילה שכ״ת שלשלט שם רוח לתקשב׳ לף ילע ממנו כלא כי לף לתוכו בדשה רק לשבח יולד בשבח שיחזרו כל הבילולי׳ תתקום תוכו למקום יסוד ומי שלף קיים תלוה זה הרי הוא תעשה הלשות ונלא וכמו שהוא לילו תהיה תפלל לתזו׳ בילולות קדושה תן הס״ת למקום קדוש׳ כך נשמתו שלר תוחם לילו עולה למקום קדושה ולילו נכנס בתקילתו של הקב״ה ׳ ושם יש לו זכות הוא תוזר לבל בגלגול לתקן תם שעוות כי זה הוא תכלית בריאת האדם ועבודת בוראו לעשות לרון קונו וכיון שלילו עושה לרון בוראו שלא לתוכו בדשה לכן הגלילו זוכה עוכם תי שלילו רוצה לקיים תלוה זו והנה כשתעלה האדם ע״י כוונתו הבילולות קדושה לז הס עולים בסוד מ״ב ועי״ז היא בזה שלר המלך ומזדווגת עתו שהוא סוד העונה ועי״ז היא תקבלת שפע חור תלעלה שהוא מזון רוחני קדוש בסוד הכתוב תמרחק תביא לחמה וזהו שהאדם בריאת תזון ותחם בילולות נעשה תם ליוב תקדוש בסוד הכתוב וזהו שהאדם בכוחה ועונתה לף יגרע ושם שהא שלה לף יעשה לה וילמה תם תין בכף שברלילתו היתה תכם ובשלת נשתת לילו נהנה תזיו הסביבה שבכל נכתבים ליכוות תתנה וזהו תין בכף ולי זה׃

מצות עשה כשתאלר״ל הטיילכים כו׳ ועונת ת״ת תע״ש ובשה לף שהוא הזוג לעש הארץ ושם השיילכים שלין עליהם עול תורה ועול דרך ארץ עכ״ז תסור לף להם

מצות פריה ורביה

הזוג קודם מצות לילה שלפי זווג למעלה קודם מצות כמ"ש כצר והז"ל סוד הרומיטע ונסתלקו ממנו המוחין והמקור של הנשמות פתום ולפ שים זווג יעקב ולאה הוא זווג תחתון מכל הזווגים ולפ לפורך הולדת הנשמות כך לפורך קיום העולמות והוא סוד קיבוץ דמיותא שים לפס מעט מיותא כמו שלמד היטב שנאמר כן מעט מיות סוד דס בנפש כדי שלאחר שיחזור אליו נשמתו לא ימלא לותו מת שמ"כ לא תחזור אליו נשמתו ולכן אם יזדווג קודם מצות היטב יכול להמשיך נשמה אל הטפה מן מקור הנשמות רק לחדשה ממשיך הנשמה מפ"ע הסותם בלילה אבל לאחר מצות הוא ג"כ שלא לפורך הולדת נשמו' עכ"ז בלאחר שזווג זה הוא סכני לזווג שאחרי שהוא הולדת נשמות והיה נפש' הנשמו' ומקו' הולדי נשמו' הוא פתום הותר הזווג אבל לת"ת אין לו רשות להזדווג רק בליל שבת לאחר מצות הוא זווג מעולה לפורך הולדת הנשמות והוא זווג יעקב וכמו שאחרית של חול ועוד יותר מצום' מלך קדוש שבת ולז יכול להמשי' הנשמ' אל הטפה מן הלילה שהם הנקבי נגיס למקום ובליל שבת קודם מצות הוא כחול לאחר מצות ועוד יותר מצומק מלך קדושת שבת גם בליל י"ט וכ"ש לאחר מצות נס כן מותר הזווג לפ לת"ת לפ שאין זווגם מעולה כ"כ כמו בליל שבת :

ליל טבילת הנשה היא מצות עושה לכל לפ ביתי חול ולפ לת"ת ולאחר"י ז"ל היה נוהג בליל טבילת הנשה לומד בתורה עד חצות כדי שלא יבא לידי הרהור ולאחר חצות היה משמש מטתו ורומז ידו ובוקע ק"ש ויצן כדי שלא יפסיק בין ק"ש לתפיה :

אסור לשמש מטתו לחול הכל לסוגין ליה בנים נכפין ולפ אם ישמש בעת עיבורה לו יניקתה לא יגלל מזה ולא בני נחמיה אם ילדה מתוכה לפ חצות אחר רק לריך מחילה גמורה שלא ילדה מתוכה חום חור וכוב קטנים המתים בגופה ולפ בגדולה' הוא בעוצם עון זה וז"ש ז"אלי מ"פרוה ס"ריס כ"רוה נדיבי העם ר"ת נאמ"ך כי הזווג הוא קוד כריות הנלי כנודע :

צריך לקיים מצות עושה ביתי עיבורה ויניקה כי לפלמעלה יש זווג בשעת העיבור ויניקה כמ"ש כמ"פ לך שלחו"ז לריך עבילה והוא עיקר גדול המביא לידי טהרה ולכן ביתי חורף אם יודע בעלמו שאינו מקפדת ע"ז הוא פטור מן העושה חון מעבילת חוצה שהיא חובה וכן כשבא מן הדרך חו רוצה לילך לדרך שאז ולאי לאחתו משתוקקת אליו וכ"ז ביתי עיבור ויניקה אבל אלא זה לאחר לבטל מצות עושה :

מה שלמדנו זמן העושה לת"ת וכן לע"ה היינו כשיזדווגו לצורך הריון אבל אם היא כבר מעוברת או מניקות כל הזמנים בעלים כי כאשר הוא מזדווג לצורך הריון לריך הריון לריך ליזהר בכל הפ"ל כדי להמשיך נשמה ממקור הקדוש אבל אלא זה כל הטעמים בעלים :

כשאדם מתעורר משינתו בקושי לאחר יזהר שלא ישמש בקושי זה כי יהיו בניו פגומים כי בודאי זה בקושי בא ע"י שהרשת אליו לאחא זרה בחלומו ולפ שחיזו זוכר כלל מעט דמיון והבני' חווין בני תמור' ממש ולפ שאחתו מעובר' או מניק' יוליד רוקין בישין :

אסור לזווג עם אחתו אם היה לו קטנה עמה קודם זה אם לא ע"י פיוס וע"ז תמרו כל המותן בתו לע"ה כלבו כפתה ותתנה בפני אדי :

יזהר לרחין ידיו קודם הזווג ואחר הזווג וע"ז תמרו יד לאחא תקלוץ (והז"ל התפלה קודם זווג מהרמב"ן ז"ל) :

יהי רצון מלפניך צור העולמים לדיק בכל הדורות למען שמך הגדול היולא מפסוק יהוה זכרנו יברך אחתן לי זרע קדוש רצוי וטוב ויפה ומחוקן ומקובל ורלוי לחיות ולהתקייים לפניך בלי עון ולשמ'ותברכני בשמך ותצבך לת ביתי בדבריך ולדע כי סלוח להלי ותמשוך מצך זרעי וכל מעיני ממקו' יש' טהר וקדש לת גופי ונפשי ומחשבתי ושכלי ודעתי ויתר הרגשתי ולחמוק ולחתמך ולחתלבש ברוחך הטובה הזכה והנקיה ובגדיבת נדב' טובה בכוונת תחיתי כדי שלאלים רצונך ולפלים רלוני ויבנה ויצטייר וירקם ויעשה בלמי ויסיר ויעשוך ויתמתם כל אברי מחוקים ויעמוד במקום הלמתו ותכונן כל מזונותיו והלחתו כדי להחלימו ולקיימו ולהחיותו בטעם הען והחסד בכח וברילות בלמוץ וחוזק ותוקף ובגבור' כדי שיוכל לעבוד/ולחך בירלהו בשמח/ותרחם עליו בהעשותו בהתרקמו בהתלבשו בהתמתמו והלגותיו על בוריו ועל מכונו בהוויתו בבריאתו בילירתו ובעשייתו בנפשו ברוחו בנשמתו בקרביו ולפ יהיה בו ולפ בלחר מאבריו לפ שום נזק וחסרון לפ פגם ולפ מקרה לפ מולי ולפ מדוה לפ כאב לפ לער לפ נגע ולפ מחלה ולפ רפיון ולפ יחסר כל טוב כל ימי חייו וחברך לותי ולת זרעי ולת זרעי בכל דבר המחלים דעתיו לעבודתיך ולעשות רלונך ויהיו כל מעשיו רלוים בעיניך ובעיני הבריות למען ימלא מן ומכל טוב בעיני מלהיאחדם ולפ נכזם בעו"ה ולפ ככלם לעו"הב ותברכנו מברכותיך ברכ'שמים מעל ברכות תהום רובצת תחת ברכות שדים ורחם ושלפ ילפ שום שמד פסול ממנו ומזרע זרעי עד עולם ומברכותיך יבורך בית עבדיך לעולם ועד לחפ"ו :

אחר זה טוב לומר מזמור לדוד ה' רועי כי סוד התכילה וסוד הזווג הוא סוד ה' והוא סוד בירור הנילולות כמ"ש כבר בסוד כי אם הלחם אשר הוא לוכל · ובזוהר אמר שטוב לומר הלחם קודם הזווג ומועיל לגרם את לילית הרשעי' המזדמנת בעת הזווג ולוקחי לותם הטפות המתמלין מן התכר לחר התמרים ועופי מהם רופין ביתין הנקרא נענעי בני אדם גם תוכל לשלוט על הילד הנולד מזה הזווג וע"י לחם זה מגרש לותה והנה מלאתי בזה הלחם כמה נוסחאות וכולם לית סוים לי ולגלע"ד זה נוסח התמיתי :

בשם יהוה אהיה אשר אהיה עטיפא עטיפא בקטפא אזדמנת שרי שרי לא תעיל ולא תנפיק לא דידך ולא בערבך תוב תוב ימא ארגישת גלגלוי לך קראן בחלקא קדישא אחידנא בקדושה דמלכא אתעטפנא אמ"ז יאמר פסוק **חיל בלע ויקאנו ומבטנו תורשנו אל** : פירוש הלחם זה הוא בד"ץ

צריך לחה לדעת שבעת הזווג האדם להיות מעשה בהמות ומעופר תחות זימה לז מזווגת עם לילית מייבתא לבני דבריס והיא רוחה אם לותו הזווג אין כוונתם נכונה רק לתאות גופם ומעופרים תחות זימה לזי היא נכנסת בתוך הסדין שלהם ולוקחת לותם הטפות המתמלין מן התכר לחר התמרים ודבק בסדין ועושה מהם נופין לרוחין ביתין : הבי אילולה לשלוט על הולד הנולד מזה הזווג לפי שלקחה המותרות מלותו זווג ותיקף אילת הולד לשוין העולם הוא מזומנת לתייכה בית כמבול בזוהר ופייס אם לסוותא להאי בהאי שעתא דאזדווג בר נש בתתיה יכון לביה לקרושה דמלריה ולימא הכי עטיפ' וכו' ופי' הענין עטיפת בקטפת פי' לותה המזומנת עתה ומתעטפת בסדין כי קטפת פי' סדין כתו שפירש הערוך בשורש קטף שהוא בגד רך שמשימין על המטה שקורין ליגל"ה בלע"ז ובלשון ערבי קטפ' · ולומר ב"פ עטיפ' כנגד ז"ר דס"ת שהם ממל"ל ולילית שבניהם מזדמני' בתוכו זווג כמבואר בזוהר וז"ש עטיפ"ת בקטפ"ת אזדמנית שרי"ו פי' תתיר קשרך קשר שהוא סקר לעשו' פעולתך תתיר לותה כי בהם טרחת ולמר נ"כ שרי שרי כפל ז"ל כ"ל לת תיעו"ל לת תוכל לכנוס בתוכיתי בתוך הסדין ולת תנפי"ק ופשיטא שלת תוכל להוליי לת הטיפין לעשות מהם פעולתך לת דידי"ך ולת בעדב"ך פי' לפי שאין לך חלק בהם ולת לפלו בגורלך : והנה עטיפ"ת קטפ"ת ע"ה בני בשט"ן ע"ה כמנין נמ"ם עם ג' לותיו' והו' דכר ונוקב' כנוד' תו"ב תו"ב תזו' תזו' לאמור' לנוקב' דתמו"ר כי מסם ילאה כי אם מקומי' ולטון חזו' וסופל על מי שילי ממקומו שיזמו' למקו' שילי מסם ולתי ב"ל תוב תוב כפל נגד זו"ל כ"ל ימ"ל תרגישת כלומי' ים העליון תי' עילאי' שהי' סוד ים לקיימו' המקי' לת העולי כנוד' תרגישת הנכור' שביסוד שלה שהוא סוד סם תהי"ה ברבוע ני' דס סוד הגבורות ובני תו"ל בסוד שמתי חול גבול ליס שזה הסם הוא גבול שלת יעברו המלוים זה הגבול שלת זה הסם וכוכבים ובומים מפכיו כמבואר בתמאר ז"ל בההוא שהרחה ליס וגליו שעברו עליו סם תהי"ה והיו מזיקי הגליס לתמוריהם והיס שקט מזעפו ובזה מירתים אותם שיזזו לתמוריהם בלגלו"י ל"ך קרא"ן פי' גלגלוי דתהום קרתן לך שתסיב לתקומך וגם רומז לגלגלוי תותי' שלת סם תהי"ה שתתגלגל עד שנעשה תו"ל גבול ליס שתותן הגלגלים הם כולם גבורות קדושות המותלין רלתי תניניס על המים ולכן הם בורחים מסם זה שהוא סוד היס וגליו בתלק"ת קדי"ת לתידכ"ת כתר"ת ה' תנא תלקי פי' שתתה לתרת שכוונתי לתתוות זימה תבל זה תיו רק כוונתי לעשות רצון קוני להרבות הדמות והלשם סוד ז"ל כתבואר בזוהר בסוד נעשה תדם בצלמנו כדמותינו והנה תלק"ת לותיות תקל"ת שלע תק"ל תפוסין שהיא זוקבי דז"ת כמודע ותכוין כי תשתך נעשית מרכבי תליה : בקדוש"ה דמלכ"ת לתעטפנ"ת פי' בלותה קדושה היורד מן שמות דרישת דל"ת והם סוד הטלית של ז"ת שבזה הוא מתפיל בשני הזווג כמשתרז"ל ת"ת מתפיל בטליתו כי לותו הטלית שהוא התרת קדושה שיורד מרישת דל"ת הוא מסמת עיני הקליפות ולת יכלו לרתות כי הכו עיניהם בשגוור' ובסוף ידמו ויכוון לעשו' עלמו מרכבי לז"ת וז"ש בקדוש"ה דמלכ"ת לתעטפ"ת ולת לת תלוה תליך רשה זו לילית מייבתא ונגע לת יקרב בתהליך זה שתתל שלת יקרב לתשתך שהיא תהליך ולת תהי בעוה שתוכן הטפות לת יכלו לבטלה לס"ת מ"ו רק יכוזו תל הקדוש ומזה נבראי נשמו הנרו והנה בזה הלחם כ"ז תיכות נגד שם הוי"ה עם הכולל שהוא כ"ז והלותיות הם קי"ו נגד הוי"ה מרובע בני ע"ב ושם תהי"ה מרובע מ"ד הרי קי"ו ול"ל תמ"ז פסוק מיל בלע ונו' שים בו ו' תיכות ועם כ"ו הוא שם ס"ל ע"ה רומז לשם ס"ל שבתיקון ל' דזיקת דל"ת שהוא מכניע ומשבר כל הקליפות כנודע וזהו סיום הפסוק תורשנו ס"ל ויש בפסוק זה כ"ו לותיו' ועם קי"ו הוא קמ"ב והוא סוד ק"ך לירופי תלהי"ם וכ"ב לירופי תלף בית הם קנ"ב ולז נמצא כל הלותיות של הלחם שהם קי"ו והתיכות שהם כ"ז הרי קמ"ג תהי"ה בתלפי"ן ועיקר הכוונה להוריד לז"ר התרה מלו"ת שהם סוד ב' שמות הוי"ה תהי"ה כנודע וע"י התרה זו מזדווגים ז"ר שהם שני מלאכים כנודע לז שמה רלו הקליפות כן תמהו ונו' ונפרדים משם ובורחים ומזדרים למקומם למקבת דתהו"ר : (פירוש שני)

עטיפא

מצות פריה ורביה

עטיפא עטיפא בקטפא עטיפא

כמד"ש כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי הכוונה כי תילף שכוונ
על נשמות הזכר שירד ויחלבש בתוכו טפה והיו נחלבת מן היכל עלם הנשמים מז מיד נחלבת גם נשמת
בת זוגו מהיכל לבנת הספיר ועולה למעלי בהיכל עלם הנשמים מתורי הדכר בסיד ד"ו פרלופי ומתעטף
בתוכו רוח העוטף אותם ממחבאתם ואותו רוח בת מרום פסקיעם הנז בזוהר ומעטף אותם כמו מי שמתעטף
בטלית לחתן וכלה יחד : והנה כבר ביארתי בחבורי נחלת יעקב בפי' ההיכלות כי היכל לבנת הספיר בה
כלולים יסוד ומלכות והיכל עלם הנשמים הוא מהיכלות של הדוכרא והנה הס סוד ג' שמות הוי"ה הוי"ה
אדנ"י כי כל הוי"ה בדוכרא ואדנ"י בנוקבא והס בני י"א כמנין אותיות הלחם ע"ה ולכן אמר ב"פ
עטיפא נגד ב' בחי' דדוכרא שהם בני היכלות והם מתעטפים בטלית שהוא סוד התרת אי' כנוד'
הטלית והוא הס אהי"ה במלוי יודי"ן בני עטיפא ע"ה וקטפי הוא סוד המלכות שכללת בהיכל לבנת
הספיר ולכון קטפא פי' על שמקבלים הס הפירות הנלקטין מן התילן כן היא קולטת כל הנשמות הנלקטים
מן התילנא דדכרא דמזון דכולא בי' סוד הת"ת סיד עץ חיים כנודע ונאמר אהי"ה אחדמינ והוא לכון הזמנה
להזמין הקדושה כמבואר בזוהר דכבל שעת לחזדווג כי' בחחתיה ואיכוין בקדושה דמתריה שכינתא ברית
על ערמיה ולפי שגם הס"ג מזומנת הס לפי שבמעשה זו הוא מעשה תחוות הגוף לכן לריך הזמנה
לקדושה ובהזמנה זו הס"ג בורחה כי שפחת ברה מפני גבירתה היא בורחת וכמו שלריך הזמנה בברכת
המזון כמבואר בזוהר לפי שהוא ג"כ לתחוות הגוף מזומנת הס הס"ג והנו אומרים הב לן ובברך שהוא
הזמנה לקדושה להבדיל הטומאה ולכן בתומרך עטיפא בקטפא תכוין לב' שמות הוי"ה אדני ואז יעבר
היבך השטן ויבדלו ממך ואמר שרי שרי כי"ם הת"ל תיר הקבר של ג'קליפות הקשות שהם רוח סערה עון גדול
והם מחלקאשרי הבלהתיר קבר הקליפה וגוה דכתי'אחרי ג'קליפי'אלו ונוגה לו סביב והג'קליפו'הכ"ל שם הוא
טומאת העבירות במעשה וקליפת נוגה שם טומאת המחשבה ולזה אמר שרי שרי להתיר הב' קבריס מלפעול
מעשה הטומאה ומחשבת הטומאה ויועיל לחם זה שלכלל מכל מחשבות זרות בעת הזווג ומכל הרהורי
רעים ל"ת תעול ל"ת תנפי"ק לפי שקליפה נוגה לפעמים מכרעת לל הקדושה ופעמים לל הטומאה
כנודע והנה כשיורדים הנשמו' והזווג לל נעשי' על כוונת הטובה זו היא עושקת הנשמה בסוד התיקלא
הנזכר בזוהר במאמר הסבא ומחבת לוחה לל הנ' קליפות הממוכים לה ולזו היא מכרעת התיקלא לל
הטומאה וכשחדש מוזר בחשובה זו כתיב חיל בלע ויקלאנו מעולם שנית לל התיקלא ומכרעת לנד הקדושה
ולל הלו העשוקים נאמר רחיתי אני את דמעת העשוקים ואין להם מנחם ולכן אמר ל"ת תעול ל"ת
תנפי"ק פי' תיכי רוצה שתעול הנשמה בקליפי' ואח"כ תנפיק לוחם מידם רק שתיר יכללו בקדושה : ולומר
לל דיד"ך ולל בעבד"ך כלומר אינו רוצה בשליחותך כלל לל מלד עצמך שאתה מכרעת לכאן ולכאן ובשיעת
לל בעבדך שהוא נורלך בנ' קליפות לו ים לומר להיקך תוב"ב חוב"ב מזור מזור בך לומר ב"פ נגד ב'
קברים הכ"ל ומל תרגישם היא סוד המלכות שנק' יס סוף והיא סוד מטתו שלשלמה ס' גבורים סביב
לה מגבורי ישראל כו' כי יש ק"ך לירושי חלהים ס' מלד ו"ק שבת"ת בכלילות עשר הס ס' ופ' מלד ו"ק
שבמלכות והס' של ת"ת כולם לחוזי מרב מלומדי מלמ' ומבריח' כל הקליפות שסביב למטה ז"ת נלנלו"י
ל"ך קרא"ן כלומר לחותם הנלנלים שסביב המטה שהם ה' לותיות חלהי"ם שהם סוד ה' עלין תקיעין
דסמרין לשושנה שהיא סוד היס החמרון והנלנלים הס סוד הלירופים והס קרא"ן לך לרלץ מוקך ואמר בחלק"ת
קדי"ם לחידו"ת כלומר בסטר קדושה חני נחלתו ואיני כמותך שאתה מכרעת לכאן ולכאן ואומר בקדוש"ה
דמלכו"ת לחטעטיפו"ת כלומר בחותו קדושה של ז"ת המתעטף בטלית שהם סערות ת"ת המעורבים בסערות
ז"ת ונעשים כמו עלית ועי"ז נלנעים וגורמים כל הקליפות כנודע כך חני מתעטף בחותה קדושה כדי
שלא חוכל לקרב חלי ולבא לחקומי כלל לא למעלה ולא למטה וזה סודחי שיבא נשמה טהורה לחותו
ולד מסטרא דקדושה ויהיו רוכם זכרים : בעזרת יוצר הרים : כ"ז מלאתי בקלת שיעור לשון שסיימתי
לחוספתא ביאור : סליק מלות פ"ו :

כוונת השבת חלום

המוצ חלום טוב יספרנו ויזכרנו כדי שיתקיים : לבל המוצ חלום רע אין לספר ואין לזוכרו הבא לפתור
חלום יאמר חפלה הפסוק הל"ת לח"להים פ"תרונים ר"ת ג' ק"ה ע"ב ומ"ב שלו ע"ה : הל"ת
הלא לאלהים פתרונים ספרו נא לי : לחלהי"ם ג' קי"ת ע"ה חהי"ה דהיין : פתרונים
ג' דמלוחי הוי"ה וג' מלוחי דחהי"ה וג' לל ג' מנן עם ו' כוללים
ג' פתרונים להמשיך מנ' לל בדרך כל ההויות והחיות למטה : ספרו ג' הוי"ה דיודי"ן ג' ע"ב
ונרכוב שעולה קפ"ד וכמנין חלהים עם ד' לותיות ספרו : ובסידור התר"י ז"ל כתוב ספרו ג' הוי"ה
דיודין

כונת הטבת חלום

דיודין כרבוע עולה קפ״ד וכמנין מהי״ה דיודין שעולה קפ״ח : ק״ח ל״י כמנין יהדונה״י : ק״ח ל״י בח״ת כ״ם סם קדוש טטרגם גי״ן הויו״ת וי״ו אהיו״ת ויאמר המוסם נ״פ :

חלמא טבא חזאה (והמטיבים עוטים) חלמא להוריד הספע דמסך דנ״ר לז״ת וספע המסך נקרא טו״ב :
טבא חזית חלמא חלמא טבא חזית חזית
חלמא דידך טבא הוא וטבא להוי רחמנא המטיבים יכוונו סם ענך נ׳ אותיות יס״ו :
לישוי׳ לטב שבע זמנין לגזרו עלך מן שמיא ואומרים למוסם שהוא במדרגת ה׳ תתאה להסליס
דליהוי טבא טבא הוא וטבא ליהוי : הסם בטוב דמסדים : והמוסם יאמר בתוך כך בלחש :
ואומרים כ״ן ז״פ :

חטאתי עויתי פשעתי עברתי על מ״ע ול״ת התלוייס (בחיוב עפירה) והריני מזדיק עלי את דיני : פעם ח׳ יאמר בחסד או בגלגלות : פעם ב׳ יאמר בגבורה או בישוד : פעם ג׳ יאמר בת״ת או בהוד : פעם ד׳ יאמר בנצח פעם ה׳ יאמר בהוד או בת״ת : פעם ו׳ יאמר בישוד או בגבורה : פעם ז׳ יאמר במלכות או בחסד : ויאמר המוסם

הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה (ומשיבים לו) אז תשמח בתולה במחול בחורים וזקנים יחדיו והפכתי אבלם לששון ונחמתם ושמחתם מיגונם : ולא אבה יהוה אלהיך לשמוע אל בלעם ויהפוך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך :

ויכוין כי ג׳ הפוכות אלו מן הכיוה להפוך דיוקן לרחמי בכל נז״ד של ע׳ שנה שהם ז״פ הפיכות תתק״ן והכיוה כלולה מג׳ כמי׳ הפוכה לטובה מלידה :

(ויאמר המוסם) פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי (ומשיבים לו) ויאמר העם אל שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חי יהוה אם יפול משערות ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת : ופדויי יהוה ישובון ובאו לציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה :

ויכוין כי ג׳ פדיות הכ״ל מן הסכמה להפוך דיוקן לרחמי בכל נז״ד של ע׳ שנה שהם ז״פ תתק״ן וכלולה מכמה מג׳ פדיות מלד עלמה וקבלתה והספעתה : ויאמר המוסם

בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב ויכוין כי ג׳ שלימות הם מלד הכתר להפוך מדיוקן
אמר יהוה ורפאתיו (ומשיבים לו) ורוח לבשה לרחמי בכל נז״ד של ע׳ שנה שהם ז״פ תתקו״ן
את עמשי ראש השלישים לך דוד ועמך וכתר כלול מג׳ שלומות מלידו וקבלתו והספעתו :
כן ישי שלום · שלום לך ושלום לעוזרך
כי עזרך יהוה אלהיך ויקבלם דוד ויתנם בראשי הגדוד ואמרתם כה לחי אתה שלום וביתך
שלום וכל אשר לך שלום יהוה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :
ויאמר המוסם יהוה שמעתי שמעך יראתי : ג״פ : ומשיבים לו כל פעם ה׳ פעלך בקרב שנים
חייהו בקרב שנים תודיע ברוגז רחם תזכור פ״ת להוריד מכתר להחכמה : פ״ב להוריד מחכמה לבינה
פ״ג להוריד מבינה לדעת · ויאמר המוסם :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי : עזרי מעם יהוה עושה שמים וארץ : ג״פ פ״ת להוריד ספע מסך לנצח :

פ״ב מגבורה לת״ת : פ״ג מת״ת ולמטה (ומשיבים לו) אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך
הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל : יהוה שומרך יהוה צילך על יד ימינך יומם
השמש לא יככה וירח בלילה יהוה ישמרך מכל רעישמור את נפשך
יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

ויאמר המוסם תודיעני אורח חיים ג״פ פ״ת להוריד הספע מלכות להוד פ״ב
(ומשיבים לו) שובע שמחות את פניך מהוד ליסוד : פ״ג מיסוד למלכות
נעימות בימינך נצח

ויאמר המוסם פ״ת נגד המלכות וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו לאמר :
כה תברכו את בני ישראל אמור להם : (ומשיבים לו) יברכך יהוה וישמרך : יאר יהוה פניו אליך
ויחונך : ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום : (ומשיבים לו) לך אבוא בשמחה לחמך ושתה
בלב טוב יינך כי כבר רצה אלהים את מעשיך : שממתק עד דרצון העליון :

השמטה מן הלקוטים שבסוף חלק שני

בספר מרידים כתוב כשם"ן לומר קדים לומריס הצבור כי יד על כם י"ה מלחמה ליהוה בעמלק מדור דור וזהו מצות זכירת עמלק שיקר מצותה לזכור בכל יום ופי' זכור תיבו תלת לקיים המצוה בזמן מפלת המן בפומבי זכר לנס וכן העידו הזקנים שהיה מנהג בקושטילוי"ה בזמן הרבני הגדולים ר"י אבוהב והרב ר"י דילאן זלה"ה וכן מנהג היום במקומות רבים עכ"ל:

עוד סם בדק ז' ע"ת מ"ם חרב על הבדים ונוהגו לנקד בלימוד תלת ה"ה בכל המצות שיותר שכר בטיות נעשית על ידי רבים ולא ביחיד כתו נבי קרבן:

מסכת שמחות פ"ב תעשה בתיקוק בבני ברק שסיבר לנוחות בשבת והרשה לו חביו בחזנו ותייר מלבניו והלך ותיבד את עלמו בבור ע"ם מכאן לאמרו רבינו ז"ל אל ירהה אדם לתיקוק בחזנו אלא מלקיטו מיד או ישתוק ולא יאמר כלום.

ציוני פ' ויתי כל אדם יזהר בשעת מותו שלא ישאר מלידיו מון למטה כי בכל הנשאר בתון עליו נאמר לא יאסף ולא יקבר לפי שסביב המיטה כל מיני פגעתי' ופותו לבר הנשאר בתון ברי' לסבול יסורים רבים טרם יוכל לבוא לפניס ומ"ש ועשו מעביכי הדרים ענולי' סביב כי אין הפד יכול לבוא מרשות הדבים לרה"י ומ"ט יעשו ליולדת עגולים שלא ישלטו שם רוחין ולילין ע"כ:

בתוב בספר מלרק לסכמה ד' ט"ו ע"ב שמטעם זה אותיותיו לא רציו אין כוד נכיא ולא חסנו יודע עד מה כי בעוותיהו הרבים בזמן הזה בכל מפילות ישראל דריס במבואות המטופות וכן ברוב המקומות תמלא בית מטבחיים שמוך לבה"כ ואם בבית שרמון כזה לד"ת אסור כ"ם איך ישרה השכינה ורוח הקודש עליהו ע"כ:

ת ו ש ל ב ע

כוונת שבת

סוד קדושת שבת הוא סוד גדול ונעלם מאוד ולא עלתה לון לי עמוס למד מהקדמונים שסלקו זו יד לבאריו ולכן לא גם לחי מעטרי ידי מלאתי לך מי שים לו לב מסכימ להבין סוד נמוי הרמחון ב"ש כדי לעשות מקו' סנוי לעמיד שיעלו' ויבין מאד יה שפאזתי בסיבורי שבפ"ע בענין הגלגלים הנעשים מן טורם עפר פפי שה ו מוסרתי בפ"ש ויבין סוד סנועות אלו הגלגלים שפס קונבי לת העבירו ויומם ולילה לא יסנותו ותנועו גלגל הקטן ונהנירו כמה יחמי תנועתו על סיגיב למרכז הגדול ממנו ויבין ימוד סים דתמנוי והספרם סים בני דתמנות לז' תסנועות יבין וירמה בעין סכלו לוך שלמר שכלו שפס ימי סבול ובכניסת יום הסביעי יתרגם הספע לור גדול מאוד מלור ב"ש עלמו דרך מלכות הגלגלים לעילם הלילות כי סס הוא סורם שלא זה הלור למר שלמעם עלמו ותמיד מס"ו לשמור לעקרו לסרמו לך כי סגלגלים מעבבין לומו כי מלכות הגלגלים מיכף מפולמין זה בנד זה מפמם סיכוי תנועתם וביום הסביעי יבוא הלור שלו הטהירו וזה מתרבי הספע בחלי ומשם ירד הלור דרך המפכים לכל העולמות ולכן יום הסביעי הוא קודם והוא קדום מעולמו בלי שום סיוע ממעשה התחתונים ולילו חלוי בתחתונים למהלך לומו לזולמו לו לקדשו עפ"י ז"ל כמו שכ"ל מקדש הזמנים ורמזי מדשים רק ויקדש מלבים לת יום הסביעי שהוא קדום מפי הקב"ה כי קדום היום לחדוניו ולא מקדש קודם כמו הזמנים ורמזי מדשים ולכן הזמנים ור"ח מסיימין בהרכה מקדש ישרמל והזמני לו מקדש ישרמל ורמזי מדשי כי שם חלוים בחיבוע עפ"י ז"ל מפ"ב יום הסביעי מסיימין הברכי רק מקדש השבת שהקב"ה מקדש לומו ולא ישרמל ולכן מדע כי כל הכוונת של שבת מן חפלת ערבית עד מוסף שבת אין כוונתינו כמו בשאר ימים והזמנים שכוונתינו שעל ידי תפלתינו וכוונתינו ע"י עובדא דלחתא יתעי עובדא לעילא לעילא ולהעלות כל העולמות כפי הזמנים כפי ערך הזמן שנוכל להעלות כל העולמות ע"י כוונתינו אבל כוונת שבת אין כוונתינו לעשות ע"י פעולת כוונתינו שום עלי' לעצמה כי הוא נעשה מליו רק כוונתינו שכמו שים עלי' בשבת כפי הזמנים שנו נעשה מליו כך כוונתינו ליזה פעולה בכל תפלה לכוון זה התפלה כפי הצליה שבחותו הזמן ולא שיעשה בוונתינו ליזה פעולה כי כל הפעולות נעשים מלילים עפ"י תנועות גלגל הסביעי והפלנות שתתרבי כפי הזמן וכפי רבוי רבוי הספע לור שתתרבי בלילות וכל העולמות מ"ש דרך מלכות הגלגלים כך ג' רגם העלי' בכל העולמות והוא סוד קדוש שבת לך נקבלת שבת פעולה עליון העולמות נעשה ע"י כוונתינו לפי פעדיין התלוי לינם מפולמי' על שיחזור גלגל הסבי לעת ערב ויחמיל תנועות גלגל הסביעי והוא לעת ערב שהוא שבת תפלת ערבית . וכוונת קבלת שבת הוא נעשות הכנה ושבת כמ"ש ביום הסבי וכיכינו לת לשבר יניהו הכוונ כי לעולם עליון העולמו הוא דרך מדרינ לשבר מדרינה ושבת כבר נודע כי לשבר שפעם יום ונעו נלני ערב כל העונות יורדים בדיוקא החתונה ב"ש כשיוצא שבת לף שיוצא לל העולמות שפע רב שלא לף יכלו לעלות כ"ש מדרינה לי ויכי שתחתונה מעדריגות המול בשמרי ולכן לנו עושין הכנה זו בקבלת שבת להעלות העולמות ע"י כוונתינו בע"ש בכדי שבשיבוא שבת ימלא כבר העולמות בעלי' ולא בדבוי הספע של קדושת שבת עולים עול מדרינה יותר למעלה כמ"ש כל עליות העולמות כל שלמד בשקומו והוא סוף תוספות שבת שמוסיפין ממול לל הקודש . ובכן כ"ז וזכור כ"ז :

ועתה לל עלינו מוכח ביאור תוספות קדושת שבת ועצלתה מימי המול כי לף שלמרנו שבליל שבת עליות העולמות הוא להמרית המול ועכ"פ כמה מעלות נוספות יש בליל מסמרית המול וזה שרמזנו למעלה בכוונת מזוג שליל שבת הוא יותר מכוסים . וגם יתבאר לך קול תמוה שבת שמן התורה תמוה שבת הוא ב"ש מילין שבת הוא ג' פרסאות נגד מהנה ישרמל שבין במדבר וכן בי' בסיעור על הורבן בתים ואמר המורבן נזרו מכמים ביתל סיעור תמוה שבת רק שני מילין שהוא חלי פרסה . ולריך למת טעם לשבת :

והוא כי חלב בחיות ישרמל סרוין על לממשם והבית על מכונו לז היו כל העולמות ג"כ על מיקונן ולא בי' מלכות הרשעה ונוגע בחוכות דקדושה לף כחלב כיתל ובים הש"ת בדיוקא התחתונה דמקומה למטה חחת כל הקדושה וכי' הפרש בין גן העדן לגיהנם כחלב כיתל והוא סוד חלב נושע בקב"ה מדקדק עם הלדיקים יותר מן הרשעי' כמו שרמזתי סוד זה בהקדמת חיבורי שערי גן העדן :

והנה לודיעך כלל גדול והוא כי כל עולם עד עולמות מדיי"ע לף כי שבכל עול' יש סוד כי פרלופי' ובכל פרלוף יש בו י"ש עב"ן דרך כלל לף נשפר סיעור של כל עולם ועולם רק סיעור ע' ספירות כלליות . והכוונה כי כשר נתבאר בהקדמת שפר כי בכל עולם יש כ' פרלופים וסס אר"ך מנפ"ן . חג"ת . לימ"ת . זעי"ר תקין מקבי . ומלך עמידתם

כוונת שבת

בדרך זה ל"ל מתחיל מרחם העולם ומד סופי סלכן נק ל ל י"ך . ולו"ל מתחילין מן הגרון דל"ל ומסיימין בטיבור ל"ל ומלמיין לס"ל ה יהו מצח מלמים לכתף ימין וחלי גוף מלד ימין ולימנד כמו כן מלד שמאל . והגרון הוא הכתר של סניה בקוד קנה מכתם קנה ביניה . וכז"ל מתחיל מן הטיבור של ל"ל עד סוף לומה העולם ולמעלה ממנו מתחיל מקום הקליפות שהוא מלוי מחלקה נוקבא דתהומא רבא . וכז"ל מלמים לתריך מן הטיבור עד סיום רגליו . וכוכ' דז"ל עומדת מלמורי ז"ל נגד נה"י שלו כמ"ם כמה פעמים . הנה למה רומה בעיני שכלך כי תריך הוא טיבור עולם מלא היינו של הקדושה . והנה לף שים נתריך עלמו י"ק עכ"ז טיבור קומתו הוא רק כי קס"י שהן כמ"ב גג"ת ס"ה כי יקוד ומלכות שהו נעלמים והבן זה . והנה בפי' הדעת הוא ליתה בפי' רק בהיה בעלמא לך שהוא מלוי ליקוד לכן אלו מוסיפין טיבור של עולם טיבור ט"ם שהם כמ"ב גג"ת נה"י ונמ"ל היקוד בכלל בהמשכון לחל במלכות לעולם ליהי נכנס ג לל טיבור קומת העולם . ברי לפניך כי הס"ל שהם תמם הקדושה הם המחוברים ולין ניהיהם חלל כלל אף זה לין לכם לתמיה חלל בנה"י דנוקבא שעומדת מלמורי ז"ל ומיבר קומתה רק נגד נה"י דז"ל ל"ה נה"י חלא מכוונים נגד נ' פרקין תחת ן דנה"י דז"ל קוד העקדיים ונעקבי דמשיחא מולפא יקבי והוא יסוף רחם ותחת חשופנו עק"ב . והוא קוד מוכן הניה שהיה קע"ב טניה קודם לחל בהמשכי כמ"ם כבר (זה) :

ובזה נבא לל הביאור כי נחול הכלים עלית העולמות הוא נדרך זה כי נ' רחשונים דעשיה נכללים נמ וס נה"י דילידה וג"ר דילידה נמקום נה"י דנריחה וג"ר דנריחה למלכות דחלילות בעומדת למורי נה"י דז"ל דחלילות וחז עולים מג"ת לעשיה נמקום שהיו ג"ר דעשי' ונה"י דילידה נמקום מג"ת וסנ"ת נמקום ג"ר דילידה ונה"י דנריחה נמקום הג"ת ומנ"ת נמקום ג"ר דנריחה ושולי נה"י דעשי' נמקום מג"ת דעשי' וחז עולים למריכים הם"ל כי זה נתם כרוך נעקבי והוא כרוך למריך ורולי לחמו לקדושה שהוא נקוף נפני חלם ולעולם לין נרחק נין הקדושה לם"ל רק כמלא נימא הרי לפניך כי ניה"ו כחול לין שם עלי נעולה החלילות רק נני עולמות ניע"ב יש לכם עלי ונ"ר דנריחה נכללים רק נמלכות דחלילות והיא כוללת לותם שהוא חרחיני מקום לחלך כמ"ש כבר ועוד כי נרחק נין הקדושה לם"ל רק כמלא נימא ושם יונקים מן הקדושה ונה"י דנוקבא כנ"ל . והנה נשנחות חוספות קדושה . והוא כי לחר מנות שלחו מעלים לם עולמות ג"כ ע"ד הנ"ל ורולים הם"ל להעלות ג"כ למריכים כמו נשלחר יחי החול קנלת שנת נקוד לרמינת ולחנת ומוריד לותם למטה נוקי' לחה"ר כמ"ש לקחן נכוונת קנלת שנת נקוד לרמינת פניו יהיו ורגליו נמים ממין הרי נחרחק הקדושה מן הם"ל חיעור ג' נפי' שהם נה"י דעשיה שהוא נשלחר מקום פנוי והוא קוד ס"ב כמו שחנחר נחיעורי נגה"ע הרי חיעור נה"י שנשלחר חלל מקום פנוי ניז הקדושה והם"ל הוא חיעור ג' פרלחות והם ע"ב חילין וזה קוד חוספות קדושה שנת נחרחקה הקדושה נרחק גדול מן הם"ל ולין לכם סום למיהה נקדושה ועוד חוספות קדושה שנת שנג"ר דנריחה מקומן נה"י דז"ל דלי' ולף כי עיקר כללותם הוא ג"כ נערנים לשנת רק נמלכות לך לפי שים עלי למלכות נגיל שנת קוד שמור כמ"ם לקמן עכ"ז הולרך ז"ל להעלות נה"י שלו נמקום הג"ת שלו ושם הם יוסנים ימד חג"ת ונה"י ונ"ר דנריחה עומדים נמקום נה"י דז"ל נכל נמקומו הרי לן חוספות שנת שהוא עליית הז"ל נלי' משל"כ נחול לין שום עלי' לז"ל נלי' והנה לל חתמה על המקן שברי חמרנו למעלה נקוד עליות העולמות נק"ם שעל המטה נקוד הכנה גגיל שנם שלחר מעולים נה"י דעשי' נחג"ת דעשי' לם"ז עולם המלכות דעשיה נמקום נה"י דעשיה הרי כי המלכות היא חמת נה"י דעשי' ל"כ נשלחר מקום פנוי רק חיעור מלכות דעשי' קפי' ל' שהוא חעור פרלח ל' זה חינו כי כבר נחנחר שלעולם עתידת המלכות מלמורי נה"י דז"ל כי שם חקומה לך שעליית נה"י מקדימי לל' דעליי' העולמות והיא עולה למריכים ל"כ שפיר חקום נה"י נשלחרים לל ומקום פנוי . והבן זה

והנה למר שמרכ הניה כמיב ערו ערו על היקוד שה הכוונה כי הם"ל שלטה גם נג"ה שהם קוד ווי העמודים כנותע והוא קוד ג"ם ערו ערו רע"ו רע"ו שהם"ל שלטה נג"ה קוד ג' וי"ן . והכוונה שהרי שלטו נכל קומת המלכות ולל נשלחר ממנה רק נקודה ל' וט' שפירין לילה שלטו נהם הם"ל נזכו קוד מורכן הניה ולל נחמלכה לור חלל ונחורנים על ירושלים של מעלה . ועמידת המלכות היתה נגד נה"י דז"ל ל"ה כיון שהשלטה הם"ל נכל קומת המלכות עד נקודות נהשלר בנה נהדי הולל נקי פרנף . שהלך הפגם גם נה"י דז"ל

כוונת שבת

לך כי ג"ם סלטו בכל ג' פרקים שבשם לבל ביקוד כחיב עד היקוד והנה ים עד בכלל ויש
עד סלם בכלל הכוונה כי הים"ד סליו הוא נעל' בנוף ה בלל בקוד ת"ת שבכנדו כחר המלכות
והליו הוא בין כ"ם למטה ומצפרי למזה ת"כ כלן לי לפשר לומר על בכלל (ו"ה) סיהא
כפנם כל היקוד ת"כ מגיע הפנם גם בעקלת ת"ת ובכחר עלכות וזה ליהו גם לי לפשר לומר
שלין עד בכלל היהו סלם סלטו בכלל ביקוד שפרי מליו הוא בין כ"ם ושם סלטו בכל סיעור כ"ה
לכן לריך לומר סלם סלטו פ"ה בהליו ת"כ סלטו בד' קפי' שליעות ומלי ספירה שפם עשרה מילין
ת"כ בהול הם"ה הוא מגליע בחוכו ג' קפי' ומלי ועומדים למעלה בקדושה סיעור עשרה מילין ובשבת
שכל העולמות עולים סיעור ג' קפי' לא נשאר מלל בין הקדושה לם"ה רק סיעור מלי קפי' שהוא סיעור
ג' מילין זלכן לאמר המורבן נזרו מכמים סיעור מחוס שבת ג' מילין וז"ם ספי' בזוהר מפלליס
עוה יומת מלן למעייל בחלל בילה למלן לבלה לילטריך וכו' בכוונה כי לוחו מחום שבת שהוא
בחלל שבשאר מקום פנוי הרחק בין הקדושה לם"ה בשבת נשאר גו רשות קדושה כי לין
הסכינה זשה ממקומה עד שעשתה רושם ולכן זה בחלל נקרא שדה שהוא מקום רחוי לזריעה
עשכ"ם הם"ה נקרא עדב' מקום חבו ושמון שליהו רחוי לזריעה ומי שעוקר רגליו בשבת
ויולא חוץ לתחום שהוא מקום הקליפה הוא עוקר נשמתו ממקום קדושה למקום הטומאה
וגורם סיכנות הטומאה בשבת בחלל שבשם שורש הקדושה וז"ם למעייל למלן בלה לילטריך
בחלל בילה והוא קול מיולדים בשדה לנקבל שבת כמ"ש בשקומו גם שאר כוונת שבת שבת יתבת'
כל דבר בזמנו ובמקומו:

ירא לקלץ הלייפרים בכל ערב שבת קודם מלות גם טוב לגלה בכל ע"ש . והכוונה
כי כבר נתבאר כי ז"ת"ש יש בו מקדים וגבורות ונתקדים לין קום לתליה לתיולים
לך בגבורות יש להם תעב לתיזה בהקלוות היינו כי בגבורות הם מתשה קול כי לוחיות
מלכ"ך קול פ"ר דיבים והם כפולות כנודע ומחנלים בה' לנצעות בילים היינו כי לנצעות
שביל ימין הם המקדים בגבורות שגם הם נתבה' לגבורות וכי לנצעות שביל שמחל הם
הגבורות שבגבורות ובקלוות בלנצעות יש לתיזה לם"ת בקול הזוהמא שתחת הלפרני בקול
שחיות בידים תתפש ולכן בע"ם לריך לקלץ הלפרנים שגדלו ממוץ לבשר הלנצע שתחתם הוא
הזוהמא כדי שלא יהא קול שום לתיזה לם"ת בקדוש בשבת ולכן לריך לקלץ לוחש קודם מלי
טרם יגמר קדושת שבת כי עיד לאר מלות שתחיל לגמור ולהתגלות תוקפת קדושת שבת
ויסרוף הלפרנים בסול להבה שלבש בש . לאר הקילוץ לריך בשילת יריס . גם קול הגילות
הוא ג"כ מעשה זה כי הבערות של הרשע פש לומסים מן מוחרי המוח שבשבת ושם קול
לורות העולים מלמעלה בקול לור מוזר ושם קול הריקין ושם הבערות לת"ת שם
לביני כתנג מיוור שלך הריקים שבו שם מקדים גדולים ולדרבת שם מכניעים לכל הריקים
לשהתא כמ"ם לשל הבערות ז"ת"ת שם שמוריס לכתיב קוליהיו שלמים שקורות כעירב ולמעשה
יש לתיזה בשם גם לם"ת ולכן לריך לגלה לוחש בקול שאמר זוהר כל גלים לעלבי ועריב
למערוכוסא כמ"ש כבי וגילוח יהיה ג"כ קול' שלי . לבל שם לא גילה אין זו כ"כ עונש
כמו שלא קילץ הלפרנים כי שם יש להם לתיזה ממש . גם עוד ליזהי להסיר כל קורי עכבים
שבבית לבטל הקליפה שנקרא שמנית . יזהר לקנות כל לרכי שבת ביום השבי שהוא מבין
לשבת ויקנה דגים לכל ג' סעודות שהדגים רומזים לעינא קדישא קול השרת ת"ת העליון
בשבת ויזהר להתענק בעונג בלרכי שבת כמ"ש ז"ל רבא מלא שיכולא וכו':

אחר מלות כסיעה הלל לפנות ערב יתפלל מנחה ויכוון כמו שיתבאר לפניך : והנה
קודם שבאר כל כוונה ובקר עליות העולמות לוליעך תחלה בלל גדול בקול
עליות והתועלת המגיע להם ע"י עליותם

והוא כי כבר נודע שבל עולם ועולם עד' עולמות שבי"ע בכל ל' מהם יש בו ג"כ חלו ד'
בחי' שהם שבי"ע . ונחלו ד' בחי' בחי"ע והנפש מעשי' שבה ורוח מילירה שבה ונשמה מצריפה
שבה ונשמה לנשמה מחלי' שבה ולכן בכלל נקראים נשמות דעשיה כי כל עשיה הוא בקול נפש
לבד זה נקרא נפש לנפש ורוח לנפש ונשמה לנפש ונשמה לנשמה לנפש ובכלל בחי' נפש וכן
הוא בילירה ובכלל בחי' רוח וכו' ודע כי בכל עולם יש בהם ד' בחי' שהם חילוני ופנימי'
חילוני' נקרא העול' עלמו עולם ופנימי' נקראים הגם ות שם המלאכים שבכל עולם ועולם כולם הם
בחי' חילוני' של לוחו עולם ופנימי' נקראים הגם ות שם הלפי' והפרלופים שבכל עולם זה

כוונת שבת

נקרא פניימיות לפי שכל ל' מלכי ב' נקי' ים נו ג' נמי' שהם ב' כלים פניימי וקיליפ' אשור שפניימי כתוך הכלים וזהו בעולמו' שנקראו מילוים וגם בפניימי' שהם הקפי' וכל ל' מהם ים נו עוד ג' נמי' קול עיבור ויניקה וגדלות ועוד ים נמי' ל' וים זה הכפי' ב' דיעות והוא העלמות והוא קול אור ל"ם היורד לר' מוע המתקבל המבואר בס' לקוטי אמת ומאיר ביומר' נאלי' שהם עיקר האור ועוד מאיר לרך קו יומר לרך מקבים בכל ג' עו' ב"ש והוא נקרא העלמו' וים זה ב' דיעות ים מומרים שים נמי' עלמות גם נמילוי' העולמות ו"ל שאין נמי' עלמות רק בפניימיות שהם הקפי' • וים להוכיח מדברי הזוהר כדיעה ל' לאמר הזוהר עלמא עילאה לתיבו לתילות ומיוחי מד תיבו וגרמוהי מד ה • בפירוש אמר לתיבו פי' פניימיות ופיוחו לתיבו קול העלמות הוא מד ואמ- עוד לתיבו וגרמוהי מד פי' על מילוי' העולמות שנקראי' גרמוהי פי' לתיבו והוא קול המילוי' ואמר כוונ מד הרי שים עלמות גם במילוים ואין להקשות לין לפסוק זה מהרי לור ל"ם הוא יורד מהמלכל רק לרך מוע המתקבל וזה סמוך הוא בשלמא ממם ולין יפפסט גם למ'וכיו • זה לימו קושיי' שהם מאמר כן תקשה לך בלא זאת לין יש זה העלמו' בכל הפירי' האלי' כהרי זה הזוה נגנז בשלמות עתיק לרך קו יומר מאלם קדמון ל"כ לין יגיע להפירי' האלי' שהם מקב ין נן טעתיק לרך מכים כמ"ש בחבורי שנ"ע . אלא העניו הוא כ' הכלים של נאלי' הם זכים מאור ומאיר לאור לרך הכלים כמו שהוא מאיר בחוך הכלי שבנגד בו נכון ים נמי' עלמו' בכל הפי' לאלי' . ול"ל הוא יוכל להפסט זה לאור גם למילוים עולם האלי' . וכזה זה :

ועתה נצא לל הביאור , וזה תנין ג"כ עוד תועלת מופלא קדושת שבת על ימי המול כ המוע ם ים לכל העולמו' נעליים כי כל ל' נאלי' בחעלי' מה אלא שים לו קודש עלייהו והוא כי הנה ג"ר שהם נרצון כל פרנוף ים לאם מעלה ל' שהם מקבלי' מאלה האחר ממוקי' לתיעת וגם לאמר שהמפשטו המוחין ז"ת הייט זו"ק של כל פרנוף הנ"ר מקבלים האחר מן ג"ת עיוני' לתיעת מש"ל מג"ת מקבלים מן ממכעיים • וכ"י מגפ"ת ובוולאי שים יוחר אור בעיוניים מהמכעים ומהחוים • וזה מעלת הנ"ר מן הו"ק . ולעומת זה ים לאם ב' נמי' לגריעותא הל' שהן קטן הכמות ולא שים שהם רב הסיכות שם קטנים בכמות שהרי הרשם שהוא כולל לנ"ר הוא קטן הכמות מהנ"ת שהם הזרועות והנוף וכן מן כה"י כנראה נמוה . נמי' ב' שלורות מחנלים רק מן שלים ת"ת ולמטה למעלה שם המוחים כנודע : ל"ל נג"ר שלורות המוחים כולם . ובחנ"ת המוחים בחו"ג ובשלים ת"ת . ובכה"י שם מגולים הרי לפניך ב' נמי' נג"ר שהם ל עלותא וב' נמי' לגריעותא ובכה בחנ"ת ים לאם מעלה ל' על נ"ר שהם רב הכמות יוחר מנ"ר גם ים בהם מעט גלוי שורת ב' שלישי מ"ז מש"ל נג"ר הרי ב' נמי' למעלותא ולעומת זה ב' נמי' לגריעותא כי הם מקבלים מאור לאר נ"ר הב' שהם מקבלים מן פרקי למעכים וג"ר מקבלים מחלה קודם הם • וגם מנ"ת רשפוטים ונגד הם"י ים לאם ג"כ ב' נמי' למעלותא הל' שמקבלי' נאחרוני' וגם מגפ"ת ובכמות לפעמ' שהם טוים שמנ"ת קלרים ורפפים וכה"י תרוכי' ולל רשפים ונמי' ל' יגריעות כי בחנ"ת שלורות שהמוחים מש"ל בחנ"ה שהשלורות מגולי' וכה"י ים לאם בח' ל' למעלותא שהם מקבלים נאחרונה וגם מפרקי ממלין •

והנה עמה בעת עליות העולמות כל לאר מרוים ונעלמו מה שהיה נאסר ממנו . כי בעולות הב"י לחנ"ת הרי הם מרוייחים הבחי' והמעלה של מנ"ת • וחנ"ת עולים לנ"ר ומרוייחי' הבחי' והמעלה של נ"ר וג"ר עולים לקבל המקיפים ולו מחנלים הנ"ר לקבל המקיפים כמ"ש לקמן ולו הם מרוייחים גם המעלה של רב הכמות וכל ל' נהנם מלד מעלת מבירו הנקבל בו . וים לכל לאר כל המעלות שכל לאר ולאר נחחת כלילותם ימד . וכזה זה :

ועוד ים לאם תועלת לאר בעליותם • וזה תנין סוד תוס' קדושת שבת • כי בכר נחבאר שים לכל בחי' הן בפניימות הן בחלוניות בחי' עלמות שהוא אור ל"ם עלמו • ובוולאי אור ל"ם לף שהוא מאיר בשום ממעל' למעה עכ"ז הינו שום אור שהוא למעל' שהוא למעלה למטה סמוך לחלון היגל מל"ם להאיר בעולמו' • שלל"כ לף יבי' בחי' רשם ופוף בעולמות כמ"ש בחיבורי שנ"ע וכן הוא מבואר בזוהר בכל הפי' ופפי' לית שמא דסוי"ס לכל לף כל הויי"ן שון ללל דמיגל רבלי המלכל לריפת המלכל ולף לכולל הינו מלכל • ל"כ העלמות שים בנה"י הינו דומה לעלמות שים בחנ"ת וכן עלמות מנ"ת הינו דומה למעלמות נ"ר . וכן כל מדרגה ומדרגה ובנה בעולמות העולמות שרי כל מדרגה יורש העלמות מעולה מה שלף שים קודם זה . וז"ש

כוונת שבת

מוסכמת קדושת שבת כי כבר נתקבלה בספר שניתי המול לך שיש עליהם לכל העולמות כדי לתן עליהן מלך גי"ע ז"ע שעולים ומכללים במלכות דלעלי ודלעלי לין סוס עלייי . בג' כי נמול לין שלייה רק לנשימות העולמות ממש"כ בשבת שיש עליהם בכל העולמות עד מלם קדמון וגם ים עליהם לך להילוני העולמות בע"ם לקמן כדי זה מוסכמת קדושת שבת .

גם תלע עוד בלל לחד שהרי כתיב ויבן ס' מלטים מם הלגע . הכוונה כי בבר נתבאר שעולם עלי שם מאיר שם ע"ב ותוח י' מן הו"ה ותוח קול המכמה ובבריאה מאיר לוח ס' רמשוה ושם ק"ג ותוח קול הניבה ובילירה מאיר לוח ו' ושם מ"ה ותוח קול הז"ת . ובעשיה מאיר לוח ס' למרוגם ושם ג"ן ותוח קול המלכות ובבר נודע שבניבה ליל קול מלקי"ם . וז"ת עוד הו"ה והמלכות נקרא הלגע וז"ם ויבן ס' מלקי"ם ז"ת וניבה שם קול יצירה ובריאה לת הלגע היינו עולם העשיה . ותמר ממלא ס' שהוא יצירה ותמ"ב מלקים קול בריאה . הכוונה כי בשם עליית העשי שהוא קול הלגע שעלייתה הוא בניינה ושיינו קשו טיש כמ"ש רז"ל ויבן ובו' שהלגע וקשה בכלה דמעשרת קורין לקלעיתא בניבא . וקול קשוטי בכלה הוא ע"י עלייתה בתדגש עליונה ממש שהיתה חתל ומתקשטת בשותו לור העליון וכבה ממלא יורד לאור מלירה קול הו"ה לג"ר דעשי כדי שיהיה לכם כח לעלות תמ"ב יורד מבריאה קול מלקי"ם דרך ניצוצות היצירה ג"כ לג"ר דעשי ומעלה לוחם אל היצירה וזהו ויבן ס' מלקים מם הלגע ולכן נרין לכוין בשם כווני עליות העשיה להוריד תחלי מיצירה בכ"ל :

והא לך כוונת תפלת מנחה

מלכות דלעלי יתרקב נפ"י שלם לקבל ג"ר שתתחיל
אדני שפתי תפתח
תמ"ב תעפיע דרך יקוים לעני שלמעט
ופי יגיד תהלתך

תחלה נריך לכוין מעשה למעלה ותכוין כי לתם נעולם העשי שבו מאיר לוח ס' לחרוגם ושם ב"ן ותכוין להמשיך תתרם לג"ר דעשי מיצירה שבו מאיר לוח ו' ושם מ"ה ויעלו כל בחינת נפש שבעשי למלכו' ליצירה ומשם תעלם ג"כ בכלל תמ"ב תכוין להמשיך תתרם מבריאה שבו מאיר לוח ס' רמשוה ושם ס"ג ליצירה ויעלו כל בחי' רוח שבילי למלכות דבריאה ורוסך יעלם ג"כ בכלל . תמ"ב תכוין להמשיך תתרם מלילי שבו מאיר לוח י' ושם ע"ב לבריאה ויעלם כל בחי' נשמה שבבריאה למלכות דלילי ותכוין לקבל בלילי בחי' נשמה לנשמה . תמ"ב תכוין כי לילי ממשיך תתרם לכל העולמות שלמעט :

ברוך אתה יהוה כוונת ברכת עשירה זו כמו כוונת עשירה מנחה של שתר יתי המול לך זה נוקב בסוד הכתר לשבת נריך לכוין בבריעה דשמונה להמשיך תתרם מן המלילו נמלילות כדי שיוכל לעלות תלילי לל המלילו ויהיו ביום השבי כי עדיין עתם ין עליו לז"ת שבלילי וכיון שתין עליה לז"ת כל העולמות שלמעלה עומדים בתקוני רק בכוונו עתם לעשות הכתר לשבת כי יום השבי תכין לכבת ותכוין כי בתחכה מהמלילו לתלילי סוף ע"י סם תסי"ת בתלו יוליין שיוכל תמ"ב בשבת לעלות תלילי לל המלילו בתקוני . ובזקיפה תכוין להעלות המלכות עתך ויעלה תלילי לל המלילו ע"י סם ע"ב יו"ד ס"י וי"ו ס"י :

ברוך אתה יהוה בוגן אברהם בשיום בתכם בבריעה זו תכוין להמשיך תתרם מלילו לבריאה ע"י סם תסי"ת ניולי"ן בבלי שיוכל לעלות בבריאה לתלילי ע"י סם ק"ג יו"ד ס"י ותו"ו ס"י ומתר בכוונות כמו בתחכה למעל :

מודים אנחנו לך בבריעה תכוין להמשיך תתרם מבריאה ליצירה ע"י סם תסי"ת בתלפי"ן בלי שיוכל לעלות היצירה לבריאה ובזקיפה תכוין לזקוף המלכות עתך ויעלה לילי לל הבריאה ע"י סם ע"ב יו"ד ס"ת ותו"ו ס"ת :

ברוך אתה יהוה (בשורק) בשיום הברכה בבריעה תכוין להמשיך תתרם מן היצירה לעשי ע"י סם תסי"ת הפלי"ן בדי שיוכל לעלות לל היצירה ובזקיפה תכוין לזקוף המלכות עתך ותעלה העשי ליצירה ע"י סם ע"ב יו"ד ס"ת ותו"ו ס"ת ומתר הכוונות בשתר יתי המול :

ברוך אתה יהיה בשיום הבכי בל שיש שלום תכוין לשבב סם הו"ה תלהים לזה אילההויהם ותכוין לקשר כל העולמות לבעול העשיה היצירה ויעלו כל

כוונת שבת

הנפשות שנעשו ונפשך עמהם לא תיראה ויכלול תיראה בצרתם ויעלו כל הרומות שבירושה ורוך עמהם לא בצרתם ויוכלל בצרתם בתלונות ויעלו כל הכתמות שבצרתם ונממך עמהם לא בתלונות ויוכלל בתלונות בתלונת ואז יוכלם שם יו"ם מתיר בכל העולמות וגם יוכלם שמת שלים יו"ם מלכים ע"י בלילות העולמות שזהו קול ה' הוא מלכים כמ"ש כצר :

אחר תפלת מנחה נריך לקרות כל פרשת השבוע שקורין למחר בשבת ויקרא שנים מקרא ואי מרגום בשוקר כמו שנתי בכוונת שחרית . ועתה לחר תפלת מנחה יקרא כל הפרשה רק המקרא בניגון ובטעם מ"ח כצר . ואז לחר קריאת הפרשה יוכרו בשני הגוללת מוספי קדושת שבת לחר שמונה . ובלא קריאת המקרא לא יחגלו מוספי שבת . לך לם יחרע לו

ליזה לומם אזי יעבר הפרשה לחר התפלה בשחרית קודם התפלה :

לחר הקריאי ירמון פניו וידיו ורגליו בשים ממין ותמיל ירמון פניו ומ"כ ידיו ומ"כ רגליו :

סוד רמילה בשים מנים . הוא כי נודע כל ימי השוע מקבלים שפע מיוה השבת - שלטעם זה נריך להזכיר שבת בכל יום בתזמור השייך לכל יום שלומרים זה בשיר שהיו הלויים לומרים ביום הראשון לשבת וכן כולם . ומקבלים הראשון היינו מתפלה עולה בפי השבוע ביום הראשון ומקבל השפעתו מן מלכות הלעי שהיא קול השבת לת"כ ביום שני עולה בפי הגבורה וכן כולם . על שביום השני עולה בפי היסוד . וכל זה הוא בג' עולמות בי"ע שעולים לקבל מן מלכות הלעי שהיא קול השבת כנודע . וכבר נודע שעיקר מקום מדור הקליפות הוא בעשי' והנה עיקר קבלתן הוא ביום עד מנות כנודע בצר . ולכן ביום השני לחר מני שכבר נשלמו כל ו"ק של הקדוש' שהם קול ו' ימי השוע שבעשי' לקבל הלרת שבת לז עניד רוצים גם ת"ח לעלות לתריסים ג"כ לקבל השפעתם כי רוצים לזמות על הקדושה נקוץ בפני הלם ובאשר כי לחר מנות יום השני מתחיל לזמות הוא תוספות קדושת שבת לזי יורד שלהוציאה לפועל מן ת"ח ומוריד להשיג מדורת שהם קול ע' פרים שבניב שכבר היינו בניב המלכות כנודע והם קול ע' כוכבים ועשתי כוכב לחר ונקראים עדורת לפועל ורוצים לעלות כנ"ל ובהוא שלהוציאה מוריד לותם למעה לנוקבא לחה"ר . ובהוא שלהוציאה דומה לותם סע' פרים שהם נעשים לנוח למלכות דעשי' בימי השוע והם קול הכיתורי' וביום שבת מתפשט מכוויין דילים ובהוא שלהוציאה הוא רוכן את המל' מזומנתה שקבלה מ"ח בימי השוע בקול שלמרו בחלי עבד יכו' לנא נפשך . וז"ה נשמתי לת כתבתי ליכבה לנכנסה רשבתי לת הגלי ליכבה לטעפס : ובכה מחלה מעברת לת רשבה . שהם קול ג"ר שלה ומ"כ בילי' שהם מו"ג שלה שנקלוי בילים לתיזת הקליפו' הנקרא שמעי' לבתי' שמעית בילים תמפש ובילי בהיכלי מלך . ומ"כ הרגלים שהם כ"ה שלה שהם עיקר תיזת ת"ח כנודע :

והנה זה הקול נרמז בתקונים בתיבת נרחבת שהוא לותיות ב"ת רשב"ו ורשמ"ו הוא ר"ת של פסוק ר"שבי ת"ם ש"לבבת י"ם שזה בבת קול בת ע"ן מתעברת ע"י רשבי לם שלבבת יה קול הסוף שלהוציאה סיורד עלו"ת קול י"ם כנודע . כי זה שלבבת יולד מן לותיות י"ה כי יה בו ג' עלותים כזה יו"ד ס"י יו"ד ס"י יו"ד ס"י יו"ד ס"ת בגי' טו"ס שלה"כי סוף ל"ת . והנה בקיד שבכלי שע"י שבתה יולדי נילוני לם כמ"ש בתנורי שנפ"ע . אז תכה יו"ד בפ"י והנה יו"ד פעמים ס"י הוא ר' . והוא קול נילוני לם של שלה"י בתלוי יו"דין בגי' ת' . ויו"ד פעמים ס"ה הוא ר' והוא קול נילון לם של שלהים נרבוע בגי' ר' ויו"ד פ' ס"ת הוא ק"ך והוא קול נילון לם של ק"ך נירושי' שים בשם מלקו"ס והנה תלרף ת' ר' ק"ך בגי' כת"ר ותלרף ל"ת שכ"ל ס"ה בגי' תשתו שע"י שם י"ה בעת' שם"ו לז"ת לת"כ לת מתבוע שרשי תותיות של י"ה רק המלוי לבד שהוי ו"ד מילוי של יו"ד יה"ת שהוא מלוי של כ' כי כ' יש לה ג' מלואים הלו והם בגי' כ"ו בגי' הוי"ה תלרף עם שם"ו שהוא קול יהוה ז"ב ק"ה בגי' שלהבת ע ס . הרי כי שלהבת יולד מן י"ה ולכן נקרא שלהבת י"ה . וז"ש רמילת פניו ידיו ורגליו בשים ממין ויכוין לעשר לת נשמו רומו ונשמתו מזומנת הת"ת שהוא בימי השוע כדי שיוכל לקבל לחר שיוכל כדי שיוכל לקבל לחר שלילה תוספו' נשם רוח ונשמי

על קדושת שבת :

בשעת רחיצה יאמר והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים : אם רחץ יהוה את צואת בנות ציון ואת דמי ירושלים ירוח מקרבה ברוח משפט וברוח בער :

ויכוון לתת תומץ לגה"י דוקי שלא יוכלו לגמור גם ת"ח : בשעת נגיבת הרגלים . יכוון למלך שלמעלה בגי שלחר רמילת עשותתה היא מתקשטי עימה לקרות בעלה בקדושי כלה ואז היא מנחת שבגלל הרגלים קול המלאך שכ"ל שמלבים קוף נס"י שלה :

סוד בטבילה הוא כי הז"ת קודם שמקבל קדושת שבת הוא עולה ליסוד בבינה שהיא סוד המקוה וטובל שם ומי המקדי' שיש ביסוד בינה . והכוונה כי יסוד בינה הוא סוד מ"ם סמומה ושם סוד ג' לשהי' שנדרשים שהם בסוד מי סמומה כזה ם והוא סוד ליור המקוה - ושוד מקוה הוא סוד שם ס"ג וד' שהי"ה דהכי"ן בגי' מקוה והוא בחינות יסוד בינה והמים שבתוך המקוי הוא סוד שם ס"ג וד' שהי"ה ביוד"ן וגלגל"ן ושהי"ה הכ"ל והוי"ה פשוטה בכולם ים טי' יודי"ן בגי' ני"ם גם דד' מלואי הוי"ה שהם ע"ב ס"ג ד"ן יש בהם ג"כ טי' יודין בגי' ני"ם . והנה תכוון בליוי המקוי כזה ותכוון כי שהי"ה שם מלייר הכי"ן בגורת דוד"ש כזה אהי"ה בגי' ל"ה ועם שמותיה והכולל בגי' מ"ם והנה בשרתי בשבורי שבע"ש שסוד מ"ם סמומה יש בה סוד עולם שלם שהם ד' דומות מעלה ומעה הרומז לו"ק של ז"ת שהוא סובל עשרו בזו המקוה . ולכן תכוון כי בשם קלוות יש בו סוד ו' לירופי יה"ו כמבואר בספר יצירה . הרי ו' שמות . ושם שהוי"ה שהוא סוד המקוי עולה שם ז' שמות ושהם ז' יודי"ן . ונמוקפת י"ה הרומז לשו"ת שהם סוד המקוה והמים שבתוכה הרי מ' יודי"ן בגי' כ"ל ועם מ' כוללים הרי נמ"ל . ותכוון כי מן שמות יה"ו שהי"ה יולא שהם ז' שמי מרגלין והנה בזוהר אמר ז' מרגלין ושד ביכתא כו' והם סוד ז' שמות מרגלין שהם יהו"ה ס"ל שהי"ה י"ה מלא"ם י"ה מלא"ן עלמ"ן הם ז' והד ביכתא הוא שם שלמי והם נגד מ' יודי"ן הכ"ל והם נגד ז' יודי"ן הים ד' פשוטי שהי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וג' פשוטי שהי"ה יש בהם ז' יודי"ן ועם שם י"ה כם ג"כ מ' יודי"ן והנה בזוהר אמר בזמזור שהמים מספרים כנגד שלל ומשמע שם שבשבת וי"ט שמוזרים זה בזמזור לפי שהמוסף לה כנגד דבתיב ובניכלו כולו לומר כנגד והנו כנגד שבת דכתיב וקרית לשבת ענג ולקדוש ה' מכובד הכוונה כי מקבלת מן שה"ק ד' הויו"ת שמסרת לשבת וג' שהי"ה שמסרת לתיתאי הרי כ"ק שמיני ועם שם י"ה שהם סוד שה"ק הוא לי שמיני והוא לי שהם כל הכנוד וג' כוללים שמסרת לשו"ת שם ל"ב בגי' כנוד . ושם תמלא ד' הויו"ת הוא רל"ב וג' שהי"ה הוא תכ"ה ועם י"ה שטוט הוא בגי' שב"ת הרי כנוד שבת . כי ע"י שקוה שהוא טובל שם שהר שם שם כל השמות הכ"ל שקדישים לשבת וגבורות לתיתאי ע"ז הוא עולה לחר כך למקוה שה"ק למקוה . הרי לפניך כל כוונת הטבילה :

הנה ממרו טהרה מביא לידי קדושה שכווני כי ע"י הטבילה שהוא ביסוד תיתאי שהם ים טהרה ועליון נקרא טהרי ולא קדוש לחכ"ה יכול לקבל שהי"ה בגי' ס"ג ועוד שם ב"ן של הוי"ה בגי' ס"ה בגי' קדו"ש ולא נקרא קדוש וזהו טהרי מביא לידי קדושה ולכן לריך ליזהר בטבילה שע"ה שיהי בכלל טהרי כדי שבשבת יוכל לקבל תוספת קדוש' שב' כי שבת הוא נתי' קודי דכתי' כי קודש הוא וכתיב זכור את יום השבת לקדשו שהכוונה כי ע"י הטבילה שמקבל הארה מן מיתי התק' שהם ע"ב קכ"ל בגי' זכו"ר ועי"ן יוכל לקבל הקדושה ואין לך דבר המביא לידי קדושה כמו הטבילה . ושע"ם בגי' ג' טבילות בשעה ל' יכוון להכיר מהשמות לנוסחן דמול ואז נקרא טהור ובשעם ב' יאמר בשם יהוד קש"ה ושכינתי' דתהילו ורמיתו שהם כל ישראל הריני טובל עלמי שניית לקבל קדושת שבת ויכוון לי' שמות מרגלין הכ"ל שהם ה' יודי"ן וב' שמות שהי"ה יהו"ה שהי' מרגלין יולאים מהם ס"ה בגי' נמ"ה : ויאמר זכור ושמור בדבור אחד כאמרו ויכוון כי זכו"ר בגי' ע"ב קס"ל שמו"ר בגי' שהי"ה ב' יודי"ן ה' רבוע שלהים ר' מלוי ע"ב הוא מ"ו הרי שמו"ר . לחכ"ה טובל פעם ג' ויאמר הריני טובל עלמי כדי לקבל נשמה יתירה של שבת . ויכוון ד' הויו"ת וג' שהי"ת שמלואם ו"ה פשוט בגי' שבת ואם היה טמא קרי לו שאר טומאה לריך ד' טבילות טבילה ה' לחכיר בזוהרת של טומאה ועוד ג' טבילות כנ"ל ואח"כ יגל מן המקוי

ויטמוה למערב ויפסיע לאחוריו נגלחו מן המקוה ויאמר פסוק זה :

אם תשיב משבת רגלך עשות חפציך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מבובד מהם תחזיק משבת ר"ת מוצ"ש משבת רגלך משות ר"ת מר"ע . מפניך ביום קדשי וקראת לשבת ענג ר"ת בגי' ר"ו . לקדוש ה'

כוונת שבת

כי מכונך ס"ת שד"ם כמ"ס לקמן . לא ינגד עלמו בתפלתם כי סם מימי שנת ורתוי שהגוף
יסמא תומם ותהר הטבילה מיד ותגליס זו ניצוץ תוקפות קדושת שבת :

סוד מלבושי שבת הוא כי שבת נקרא שבת קודש שכוונו כי המלכות שנקרא שבת ס' נת
נת ג' תבו' הנרנוז' בתוא ס' כמוהע . היא מקבלת מן תצ"ת שנקרא קודש כמוהע .
ולכן עיקר זווג ת"ת הוא בליל שבה שהמלכות מקבלת קדושה מן תצ"ת הנקרא קודש בפ"ד
הכתוב למעט תמומי בת תבי וגו' ותהי לי למשה כתו שכתוב זשוהר והנה
כל הגווני' סם מסטרא דתימא ולהתא שסם כל הגווני והליורים לכתיב
תין לור כתלבושו תין נייר כתלבושו קוד תימא שסם מלטיירים כל הליורים כמ"ש בתבורי
שגה"ע וגם כל מיני זהב קודש מסם מסטרא דשנתלא לכתיב מלפון זהב יתתה תבל בשבת תין
סוס גוון לסר רק גוון לבן מסטרא דימינא ובכה בגדי כהונה היס שמונה ד' בגדי לבן
מסטרא דשבת נגד ד' לותיות הוי"ה שבשבת . וד' בגדי זהב נגד ד' לותיות תי"ה שבתימא
וקול זה מעולר ביטב בתבורי הכ"ל ולכן לכבוד שבת קודש נריך להיות ד' בגדי לבן נגד ד'
לותיות הוי"ה שבשבת והוא מלבוש עליון וממתון ותזור ומלוק ויכול ללבוש עוד מלבושים
מפיזה גוונין סירלה בין מלבוש עליון לממתון לס יעלרך לסס רק שיהיה לו ד' בגדי לבן כנ"ל
וכפי שהכבד לת כ' מהוו ללבוש בגדי כבוד לכבוד ס' כן מלבישין לומו לתר פעירתו וקול
בגדי שבת הוא קול בגדי עולם בבריאה ומלבושת לת המלכות דלעלי' שנקרא שבת •

ובשעת לבישתן יאמר •

כל בלי יוצר עליך לא יצלה וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיע זאת נחלת עבדי ה' וצדקתם מאתי נאום יהו"ה : לק"ז יקדר שלמו :

זה הפלמן לתר לפני יהו"ה הפולמן שתוכלים עליו בשבת יהיה של ד' רגלים והלוח עליהם
דוגמת פולמן שהיה בתקדש ולריך שיהיה תורך הפולמן י"ב טפחים כמנין ז"ה ורחבו ו' ובגבוה
עשרה ס"ח כ"ה כמנין לותיות שיש בשלוי דמלוי של ע"ב ויניח תפה לנבה על הפלמן ויקדר
הלחם על הטפה ויכסה הלחם בטפה שניה ג"כ לנבה בבדי שיהא הלחם בין ג' הטפות •
ולריך שיהיו י"ב לחמים . כי קוד הלחם הוא קוד ג' הוי"ה שיש בריאה לת"ת שהם בני'
לח"ם ובני הוי"ה יש בהם י"ב לותיות ג' יודין ג' וון ד' הה"ן וע"ה הם קוד י"ג ומכילין
דרחמי שהחם בת המזון לכל העולמות וכנגד י"ב לותיות אלו הם הי"ב לחמים בשבת כי מזון
בשבת לכל העולמות בת מן הי"ג מכילין דרחמי ולריך לקדר הפולמן בי"ב לחמין כזה והם

שלשה מלד ימין למטה • ושלשה על גביהן • וכן הוא ג' מלד
שמאל למטה ושלשה על גביהן ומכוון כי הג' שמלד ימין שהם
למעלה_הם נגד ג' יודי"ן שיש בג' הוי"ת והג' שמלד ימין
שלמטה הם נגד ג' הה"ן דשמוות שיש בג' הוי"ת ושלשה
שמלד שמאל שלמעלה הם נגד ג' וי"ן שיש בג' הוי"ת והג' שמל
שמאל שלמטה הם נגד ג' הה"ין דמרוות שבג' הוי"ת . ולקדר
הבילוע וכוונת' יתבל' לקמן בתקומה גם יקדר המנורה על הפולמן
ויהיה המנורה דרומה של הלחם כמ"ש רז"ל מנורה בדרום ושולחן
בלפון כי המנורה רומז לקבלתה מסטרא דחכמה רזא דימינא .
ז"ש מלן דרגיל בשרגא בליל שבת הוין ליה בניו ת"ת • ושולחן
רו"מ לקבלה מסטרא דבינה רזא דשמאלא כמ"ש רז"ל להחכים ירדו להעשיר יקפין • ויניח על
הפלמן ג' מגודות של הלם כשרים להיות שהם ושבל תגודה ג' הלחים כשרים גם יניח תלת
על הפולמן גם כוס יפה לקידוש והמהדרים נותנים שבל כסף תשוש זה תלי ותשובו . לכבוד
המלכות שהיא קוד כוס של ברכי' כמ"ש כשר להמתיק דיניה ע"י למפלים לתר כסף רמוז
להם כמ"ש וירלה להתעבק שעלמו נבא הכ"ל • ויניח הפולמן ערוך שבל פ"ל ויהא לשלם
לקבלת שבת ויאמר :

לבה דודי נצא השדה לקראת שבת בלבתא לחקל תפוחין קדישין :
כשהלא לשלם תשבור ליזה תקום שהוא יותר גדוה ויניח תקוס פנוי תתריך ומלדך ימין
ושמאל עכ"פ ד' לותיות שיהא נקי ומלפניך כמלא עינך והעמוד פניך בתערב ותסגור עיניך
לרמז לעולתת ספירתת דלי' לה עיינין לפי שתעיין היא עומדת בלחורי הי"ו ואין העיינין
נעשין לה שלא בשעומדת בפ"ם עם ז"ת כמ"ש בתיקוני תבה"ע ותתמר כל תדר קבלת שבת
בעיניים קנורות עד לתורך יתיס שהוא קוף תזמור ס' תנך תמ"ב תפתח עיני ותשמר תזמור
שיר ניוס השבת ותכוון להקיר תליה תן תוקפת קדושת שבת המרומז בר"ת נ'זמור שיר ליוס
השבת

כוונת שבת

סכנת סהות כ"ת למס"ה כרוזו לקוסמת טפת כמ"ם בעקורו :

למנחה של ערב שבת

הודו לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ : יֹאמְרוּ נְאוּלֵי יְהוָה אֲשֶׁר נְאָלָם מִיַּד־צָר :
וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב מִצָּפוֹן וְיָם : תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁמּוֹן דֶּרֶךְ עִיר
מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ : רְעֵבִים גַּם צְמֵאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף : וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם
מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם : וַיַּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל־עִיר מוֹשָׁב : יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : כִּי הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא־טוֹב : יוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ
וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֹנִי וּבַרְזֶל : כִּי־הִמְרוּ אִמְרֵי־אֵל וַעֲצַת עֶלְיוֹן נָאָצוּ : וַיַּכְנַע בֶּעָמָל לִבָּם
כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר : וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם : יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ
וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק : יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : כִּי שִׁבַּר דַּלְתוֹת
נְחוֹשֶׁת וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדַּע : אֱוִילִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ : כָּל אֹכֶל תְּתַעֵב
נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת : וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם : יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיְמַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם : יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי
תוֹדָה וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה : יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים : הֵמָּה רָאוּ
מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצוּלָה : וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתְּרוֹמֵם גַּלָּיו : יַעֲלוּ שָׁמַיִם
יֵרְדוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹגָג : יָחוֹגּוּ וְיָנוּעוּ כַּשִּׁכּוֹר וְכָל חָכְמָתָם תִּתְבַּלָּע : וַיִּצְעֲקוּ
אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם וּמִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם : יָקֵם סְעָרָה לִדְמָמָה וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם : וַיִּשְׂמְחוּ
כִּי יִשְׁתֹּקוּ וַיַּנְחֵם אֶל מְחוֹז חֶפְצָם : יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : וִירוֹמְמוּהוּ
בִּקְהַל עָם וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ : יָשֵׂם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמוֹצָאֵי מַיִם לְצִמָּאוֹן : אֶרֶץ פְּרִי
לִמְלֵחָה מֵרָעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ : יָשֵׂם מִדְבָּר לַאֲגַם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצָאֵי מָיִם : וַיּוֹשֶׁב שָׁם
רְעֵבִים וַיְכוֹנְנוּ עִיר מוֹשָׁב : וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְּעוּ כְרָמִים וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי תְבוּאָה : וַיְבָרְכֵם
וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהֶמְתָּם לֹא יַמְעִיט : וַיִּמְעֲטוּ וַיָּשׁוֹחוּ מֵעֹצֶר רָעָה וְיָגוֹן : שֹׁפֵךְ בּוּז עַל נְדִיבִים
וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא דָרֶךְ : וַיְשַׂגֵּב אֶבְיוֹן מֵעֹנִי וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן מִשְׁפָּחוֹת : יִרְאוּ יְשָׁרִים וְיִשְׂמָחוּ
וְכָל עַוְלָה קָפְצָה פִּיהָ : מִי חָכָם וְיִשְׁמָר אֵלֶּה וְיִתְבּוֹנְנוּ חַסְדֵי יְהוָה :

הפלה זו נכון לומר קודם התפלה

פתח מליהו ואמר רבון עלמין מתת הוא חד ולא בחושבן מתת הוא עלמה על
כל עלמין סתימת לכל סהימין ליח מחשבה תפיסה דך כלל מתת הוא
למפקית עבר תקונין וקרינן להון עבר ספירין למנהגיה דהון עלמין סתימין לעל
מחגליין ועלמין למחגליין ודהון מחכסיאת מכני נסע ומתת הוא דקסר לון ומיחד
לון ובגין למתת מגלגו כל מאן למפרים חד מחברייה כמלו מפרים דך • ומלין עבר
ספירין סימון מזלין כסדרן חד מריך וחד קלר וחד בימוני • ומתת הוא למנהיג לון •
וליח מאן למנהיג לך לא לעיגת ונע לחתת ולא מכל סטרת לבושין הקיגת לון
למחקריאו גופ' לגבי לבושין למחכסין עליהון למחקריאו בחקונת לא מסד לרוגת
ימיגת • גבורה לרוגת סמגלת • תפארת גופא • נלח והוד תרין סוקין • ויסוד
סיומת דגופא לות בריית קודם • מלכות פה ותורה סבעל פה קרינן לה • חכמה
מוחא לסיהו מחשבה מלגלו • בינה לבא ודא הלב מדין • ועל מלין תרין כתיב
הנסחרות לי"י מלהיגו • כחר עלמה סיהו כחר מלכות • ועלייהו מתמר מגיד מ"מסית
מחרית • וסיהו קרקפתא לתפילין מלגו סיהו סם מ"ה כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א
לעיהו תורת מגילות : ותיהו סקיק למילגת בדדועוי וענפוי כמיל למסקי למילגת
ומתרגי

כוונת שבת

ומתרבי מהזעת סקיע : רמון עלמין מתה הוע יגלת הטלות וסבת הסבות לעשקי
לילנת בהלי נביעו : הסיה נביעו נוסמהת לגופע ילמיהו חיים לגופע ובך לית
למיון ולית ליוקנין בכל מה לגלגן ולכבר : וברחת שמיע ורעיע ופפקת מנהון שמעת
וסיהרת וכוכביע ומזלי ובארעא מיגין ודשלין וגנתא דעדן ועשבין וחיין ועופין
ובעירין ובני נשא לעשתמודע בהון עלמין ומיך יתנהגון בהון עלמין ותהלין ומיך
עשתמודע בהון עלמי ותחתי ולית לידע בך כלל : ובר מיכך ליתי יחודך בעלמי
ותחתי • ותתי עשתמודע מעלמי ותחתי : ותתי עשתמודע מדון על כולא • וכל
ספירת ליתי לה סם ידיע לבהון יתקריהון מלכיהו : ותתן ליתי לך סם ידיע לתתי
הוע ממלך כל שמהן ותתי הוע שלימע לכולהו • וכל תתי תחלק מנייהו עשתמרן
כולהון שמהן בגופך בלא נשמתך תתי הוע חכים ונע בחכמה ידיעת : תתי הוע
מבין ונע בבינה ידיעת ליתי לך יתיר ידיעת מלא לעשתמודע חוקפך וחילך לבני
נשא : ולאחזאה לון מיך יהנהג עלמיע בדינת וברחמי לעי׳ לדק ומשפט כפום
עובדיהון דב״נ : דין ליהו גבור׳ משפט עמודע לעמלעיתך : לדק מלכותך
קדישך מאזני לדק מדין כמכי קשוט : הין לדק חוט בריית כולה לאחזאה מיך מהנהג
עלמיך מבל נלו לתיתי לך לדק ידיעת לעיהו דין ונע משפט ידיעת לעיהו רחמי
ונע מכל מלוח מלין כלל ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן :

יהיד נפש אב הרחמן • משוך עבדך אל רצונך • ירון עבדך כמו איל ישתחוה
אל מול הדרך : יערב לו ידידותך ממופת מוף וכל טעם :

הדור נאה זיו העולם : נפשי חולת אהבתך : אנא אל נא רפא נא לה
ברפואת לה נועם זיוך : אז תתחזק ותתרפא : והיתה לה שמחת עולם :

ותיקן יהמו רחמיך : וחוסה נא על בן אהובך • כי זה כמה נכספתי
לראות בתפארת עוזך : אלה חמדה לבי וחוסה נא ואל תתעלם :

הגלה נא ופרוס חביבי עלי • את סוכת שלומך תגיר מרן מכבודך • נגילה
ונשמחה בך מהר אהוב כי בא מועד וחננו כימי עולם :

והא לך סדר קבלת שבת

יש נוהגין לומר מ׳ מזמורים סדם לכו נרננה • סירו לב׳ . ס׳ מלך • מזמור סירו לה׳ • ס׳
מלך ירגזו • ושם נגד ה׳ ימים תנגד״ם • ולפ״ב מזמור הבו נגד יום ששי כי כולם מקבלים
פשפעתם מקדושת שבת • ור״ת של ו׳ מזמורים אלו גנ׳ נפ״ם כי ע״י קבלת שבת הוא מקבל
תוספות נפש מקדושת שבת כמ״ש לפניך • ולפי סיום ששי הוא המכין לשבת לכן כל הכוונה
של תוספת קדושת שבת לריך לכוון במזמור ששי כמ״ש לפניך :

לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ : נְקַדְּמָה
פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִירוֹת נָרִיעַ לוֹ : כִּי אֵל גָּדוֹל
יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי
אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ : אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ
וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ בּוֹאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה
לִפְנֵי יְהוָה עוֹשֵׂנוּ : כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם
מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ : אַל
תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר : אֲשֶׁר
נסוני

נְסוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי גַּם רָאוּ פָּעֳלִי׃ אַרְבָּעִים
שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם
לֹא יָדְעוּ דְרָכָי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם יְבוֹאוּן אֶל
מְנוּחָתִי ׃

שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ . שִׁירוּ לַיהוָה בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם
לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ . סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו כִּי גָדוֹל יְהוָה
וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים : כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה .
הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ . הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד
וָעֹז הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו . הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ
חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה מָלָךְ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים .
יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל עֲצֵי
יָעַר לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפּוֹט הָאָרֶץ יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ :

יְהוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים עָנָן
וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ ׃
אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו הֵאִירוּ בְרָקָיו
תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֶל הָאָרֶץ הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי
יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ ׃ הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ
וְרָאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ ׃ יֵבֹשׁוּ כָּל עֹבְדֵי פֶסֶל
הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים ׃ שָׁמְעָה
וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ
יְהוָה ׃ כִּי אַתָּה יְהוָה עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ
עַל כָּל אֱלֹהִים אֹהֲבֵי יְהוָה שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת
חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם אוֹר זָרוּעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי
לֵב שִׂמְחָה ׃ שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה וְהוֹדוּ לְזֵכֶר
קָדְשׁוֹ ׃

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה . הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ . הוֹדִיעַ
יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ . זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ
כָּל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ . הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ . זַמְּרוּ לַיהוָה
בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ
תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ . נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ . לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לִשְׁפּוֹט הָאָרֶץ
יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים :

כוונת שבת

יְהוָה מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יוֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ׃
יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים׃
יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃ וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט
אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב
אַתָּה עָשִׂיתָ׃ רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל
בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם בְּעַמּוּד
עָנָן יְדַבֶּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ׃
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עָנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם
וְנוֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם׃ רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

יד סה וו סה יוד סה ולו סה ל׳ כי ולו כי
מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים · הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ

יוד כי ויו כי אבגיתץ
לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ · קוֹל יְהוָה עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים

קרע שטן גנר יבש בטר צתג
קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ · קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים

כבר נמצאי׳ שלין עלייה לחתחונים שם לא ציקבל תחלה ליזה לור מלמעלה לכן עתה שכוונתינו להעלות העולמות למעלה לריך תחלה לכוון להמשיך ליזה לור מלמעלה כדי שיהיה נשם כח לעלות למעלה ולכן קודם שתתחיל לכוון נשוד קבלת שבת תכוין לפניך קדר ד׳ עולמות כסדרן מלמעלה למטה שהם תצי״ע ונשם משפיעי׳ לור של ד׳ מלוחים ע״ב מלי׳ · ק״ג נרליפ · מ״ם ילירד · ז״ן עשים · וימשוך ליזה שהשפע לור מלי׳ לנריפס ומנריפס לילירד ומילירד לעשים · ועי״ז נעשה שכוב לג״ע ב״ע לעלות למעלה · תכל עדיין שין כח נכוונה זו שיהיה נשם כח לעלות רק תם״ך ע״י כוונת המזמור כמ״ש לפניך · לך כוונה זו טוב רק לעשות נשם שכוה שיוכלו תם״ך לקבל כח לנורך העליים :

הנה נמזמור הזה לריך לכוון להעלות תם הנ״ע ב״ע למעלה · ומכלי לריך לכוון להעלות ג״ר דעשים למעלה שהם מב״ד לנה״י דילירד ע״י ג׳ הבו כמ״ש לפניך : ולתם״ך תכוון להעלות ז״ם דעשים היינו מנ״ת נמקום מב״ד ונה״י נמקום מנ״ת ומלכו׳ נמקום נלא הוד יסוד · וכוונה זו הוא ע״י ז׳ קולות וז׳ פרוי״ת לכתיב קול ה׳ ז׳ פעמים נמזמור זה כמ״ש לפניך וכל זה הוא נעשים שמתחיל העליה ממעלי למטי׳ תכל נכל עולמות וכל העליו׳ הוא כסדרן ממטי למעלי׳ היינו תכלה העליי׳ נז״ת ולתם״ך ג״ר כי תמיד לריך להעלות ממדרגה למדרגה ממטה למעלה · ועשה הדבר שנעשים הוא להיפך · לפי שנעשים הוא תלור שם״ל ושם נלנקים נרגלי הקדושה כוד נה״י דקדושה נכוד נכתיב ולתה תשובתו עקב · ושם שם הייטו מעלים לת נה״י תכלה היו עולין לתריסה גם הקליפות סלנוקים נגה״י · ולכן תכלי למו מעלין לת תב״ד ליזה׳ ולז שם מקבלים שם לור גדול מן הקדושה ומתחלים ינוק׳ לתפ״ר נכוד יתפרדו כל פועלי און ולתם״ך ותרס כרשה קרני שעולים תנ״ת לעשים שהם קול קרני רשה נכוד שכתוב ניוסף וקרני רשה קרניו ומזה מקבלים נה״י עוד לור גדול ועולים ג״כ לתריס׳ וכשלר תקוים נה״י דקדושה תקוים תמי שהשפע תין קדושה לקליפה ונוכל קול תמוס שהם כמ״ש כנר :

ועתה לשלר לך כוונה זה המזמור לנר לנור על לופנו · כנה נשמרך הנו לפ׳ שרשתין תכוין

מכוון להוריד שפע לור מי"ג מיקוני דריפת לש"ל דעצ"י עלמו שים שפס נ' הויו"ת שבשם י"ב לותיות וע"פ סוף י"ג כתיב כאו ויכוון שפס פרלשון של פנו לפי כי כל הנ' הויו"ת כ"ל הם של אהי"ן נגי' ג"ן ויכוון להמשיך מן מ"ח דעציה לדעת דעצי' שפי"ז יעלה הדעת דעציה ניקוד דילידה • ואפס שכתר דעציה אין לורך לכוון להמשיך לו לור מלמעלה כדי שיוכל לעלות לילידה כי הוא עולה מלילו אבא שכתר רלשונה שירד לור מלמעלה לכל הנ"ע ני"ע • עי"ז הוא עולה מלילו מיד קודם שיעלו פע' פצי' תחתונות ועומד ניקוד של עולם מלמעלה ממנו ואפס עמה כנר עלה שכתר דעציה מלילו ועמד ניקוד דילידה' ולאחר שעשינו המשכי מ"ח דעציה לדעת דעציה עולם שכתר מדרגם ל' תיקוד לחוד דילידה ולריך כוון ג"ר"ת של ס"ג כי"ם ג"י"ם ס"ל להעלות הפשטות של כל נמי' הכל שבכל נמי' דעציה למעלה דילידה ויכוון בגי' לילים שפס נמי' נפשוט מגי קין שנקרלו בני לליים כמבואר בזוהר להעלותם ג"כ למעלה ונסתר לות ס' מן שלכי"ם כי זו הס' הוא קוד ס"ג ול"ל להזכיר פדיונים רק לריך למחק ע"י המפלים :

והנה נלמרך הנו לפי כבוד ועוז חכוון להמשיך מן מ"ח דילידה מן י"ג מיקוני דיפת העליון ופס י"ב לותיות שפס י"ג ע"ס בגי' ס"ג ושפס זה יכוון כי הנ' הויו"ת שבריפת דיליה הס בחלוי חלפין בגי' מ"ס • ותמשיכם דרך קו שמשל לביכה דילידה ומביכה לנגודה ומגודה לחול דילידה ולא יותר רק שמשם יליר הול דילידה לביכה דעציה ויעלה ביכה דעציה להול דילידה לפי שמ"ח הוא נקו חמלעי ויכול להמשיך פחרתו בכל ג' קוים ימין ושמלל ומחלע ואפס לאחר פיעלה ביכה דעציה בחול דילידה שפס פיה עומד שכתר דעצי' כ"ל עתה עולם שכתר עוד מדרגם ל' מן הול דילי' לגלם דילי' ויכוון בר"ת של הנו לפי כבוד ר"ת כל"ם כי העציה הוא קוד המלכות כמבואר בזוהר פימ"ת תחלה מקבלת בחופן כתוצא כבר והיא קוד כל"ם כתוצא • קוד שם ב' לותיות וכפולל בגי' כל"ם • והיא תיקון העציה ע"י הילידה כמ"ש ויבן ה' אלהים לת כלצע לות ילידה קוד ילידה שהוא כפא לחליות וע"י פניפס נתתקן הכלה בגי' שכפ"ל קוד עולם שכפל שהוא הבריאה שהוא כפא לחליות וע"י פניפס נתתקן הכלה שהיא קוד כלצע כמ"ם :

והנה נלמרך הנו לפי כבוד שמו חכוון להמשיך הלרה מן מ"ח דבריאה מן י"ג מקוני דריפת דילידה ופס י"ב לותיות וכפולל בגי' כל"ו להמשיכם דרך קו ימין ממדרג למדרגם עד נלם דבריאה ול"ל יומר ומפס יליר דרך קו יום' דרך קו ימין לנלם דילידה ומפס יליר לחכמה דעציה ויעלה חכמה דעציה לנלם דילי' שפס עומד שכתר דעצי' ושולי שכתר עוד מדרגם ל' מנלם דילי' לת"ת דילידה ויכוון בהוי"ה זו לבני הויו"ת כ"ל שפס של ס"ג • ויכוון תר"ת של שב לפי כבוד ר"ת כל"ה שהוא ג"כ חקון העצי' ע"י בבריאה כ"ל • ואפס פס נ"ע שבשהוא שביה בגי' י"ג לרמז לג' עול ות לש"י כי לחר שיעלו נ"ר לעציה נ"ר לעציה ניקוי' שרי כעצם ניקוי' י"ג מדות וכן בבריאה ונקוי' משל"ח בעציה לת נשאר רק ז' מדות גם חכוון כי נ"ם הב"ו בגי' יוד ס"ח ות"ו בגי' ס"ל להטיל מעל עלמה לחקל תפוחין קוד ס' לחרונה :

והנה נלמרך שפחתו לפי שבדרם קודם חכוון בר"ת שהוא כ"ל ושהוא קוד שב"ל היולד מפי יקוד דחלי' ומאיר לכל פצולות שלמעה והוא נקרל הדרת קודש כי הוא הדר שלמתי והחלי' נקרל לעולם קודם כנודע וז"ם השתחוו וגו' כי כל העולמות פס משתחווים לחלי' שהוא קוד חלהות גמור כמ"ש בשבורי שבב"ע • ולכן משתחוה ג"כ לנמי' זו וחכוון כי הוי"ה זו של השתחוו לפי הוא של ע"ב שהוא נחלי' לשמיך פלרה משכמם שבו שם ע"ב כנודע דרך קו ימין שלברנם למדרגם שעולי לעולם עד נלם דילי' שפס עומד שכתר דעצי' כ"ל וחכוונם הוא כי כבר עלו נ"ר דעציה לנב"י דילידה ע"י נ' שעות שפס ס"ג מ"ה ג"ן ושוב שהשעות עמדו שלם כבדרן כי קדר הס"ג הוא בציכה שהוא נקו שמשל ועפה הוא נקו ימין • וקדר הס"ה הוא נקו חמלעי ועפה הוא נקו שמשל • גם שם ג"ן עפה ניקוד שלינו מקומו שהוא מקומו שמלכות כנודע ועפה שירד פחור ע"ב בנלם כ"ל נלפה שם ס"ג שברנם שתחתם שתם ע"ב וזהו בחול הרי הוא שמקומו שהוא שמשל • ופס מ"ה שהיה עומד בחול נלפה נ"ב שברנם שתחתם שהוא ניקוד הרי שם מ"ה ג"ב שמקומו שהוא ומשם ג"ן שהיה עימד ניקוד עפה נלפה של המלכות למקומה שלמתי הרי כולם עומדים כבדרן ע"ב ס"ג מ"ה ג"ן וזהו הי' בחדרת קודש למקומה כתיקונם ובפורם שלמתי שהוא הילוך :

והנה לפר שעל הנ"ר דעציה לנב"י דילי' לפה לריך לכוון להעלות שנ"ת דעציה והוא ע"י ז"ת קול ה' דעציה ונפ"י דעציה נפנ"ם דעציה ומלכות דעציה נבה"י דעציה והוא ע"י ז"ת קול ה' • ופס ס"ת שנזכר נמזמור זה כמ"ם לפניך • והוא כי כבר נודע כי ניקוד דחלי' יולד הנ"ל • ופס ס"ת

כוונת שבת

המתקנים ניקוד מן פ"ם מג"ת ני"ה בסוד סכתוב וילקט יוסף מת כל הכתף • פ' כתף שסם קוד פ"ם • וניקוד יש בו כללות ס"ת והוא נסתב נ"כ לסבל סרי ו' ועוד יש כללות דכללות בעשרת יקוד שהוא מי סאמת קוד סאלוהות שבו ונסתב ג"כ לסבל לך שתינו סוא לכללות שניקוד כי בו מקדיש יש בכל ל' אות ל' מעלי מ"ם כמ"ש לפניך מתש"כ כאן הוא רק בכללות של ו' לומיות כנ"ל והוא כי כנר ניתרנו שניקוד מאיר שם ע"ס ופנה בכל פינות שפי שתמה הוא קוד לומיות סאלוי של מ"ם כי הפרשים נסתרים ניקוד רק לומיות סמלוחים יולפים למון : והוא קוד סנ"ל כי כמו שהסבל של מדם הוא נעלם בגוף שדם ושם"כ יולף מפיו כך לומיות סאלוי שם נגנזים בלומיות הפרשים ונעלמים בשם ויולפים בסבחת כי אם מכתוב הוי"ה סרי שם רק ד' לומיות וסשאר נעלמים ואם מרגם לבחת לומם בשפתיים יולפים גם סמלוחים כי לא תוכל לומר יו"ל מ"ת ו"ל שהיו נעלמים ני • ועתה יולפים, וכן כל מלוי של כל הוי ואות ולכן סאלוהי נקרלים בכל • וכנה שם ז' בבלים ו' בבלים שם ו' לומיות סאלוי שבם ו"ל ת"ו ל' שבם מלוי של שם מ"ם . ופבל זה' הוא כללות סוי לומיות דסלוי מ"ם ולכן בתורך קול ס' על סמים מכוון כי הוא קול מקל רשטין מן ס"ת סמתפשטים בסקל זו"ת לסלוי ומתפשטים עד שנפלים ניקוד ז"ת ומשם יולא זה בסבל והוא קול טוי"ס בקנול והוא קול פנימיות של מקל ל' ומשם פרשטן של שם מ"ג שהוא קול מלוניות של מקל ז"ת והוא שם מ"ג ימ"ץ • וזה סבל הוא קול ו' של מלוי יו"ל דמ"ם סמתפשט למשה עד שמגיע בסקל דילי' ועי"כ בסקל דילי' מעלה לת בסקל דעשים בעקום מכאם דעשים סייגו ע"י פתרת הוי"ס בקנול מעלה סבנימיות דסקל דעשים בעקום מכאם דעשים ומלוניות על ידי שם מ"ג ימ"ץ • וסבל הוא בשמי בשמות העולמות שבם קול בספרי לבל בשמי העולמות עלמן שבם המלורים ומגלגלים ומלאכים עליון בעקומם עומדים על ליל שבת כמ"ש בעקומו וזכור כ"ז • ומכוון בר"ת קול ס' על המים שם שני הק"ף והוא שני ל"ל בעלוי והוא קול מקל של ומכה של"ל ס' והוא ל"ל בכבוי סרי ג"ם של בעלוי שני ס"ע קול ס"ע בסורין ויש לקנן גם מכוון כי סרשי"ם שני שכ"ם ור"ת של ס"רשים יסוה ע"ל מ"ים ר"יבים שם נ"כ לומיו' סרשי"ם סרי ג"ם שם"ם והוא שכ"ם דיבים כפולי' ומתקים ע"י ג"ם ל"ל ומכוון בשם מג"ת ימ"ץ כי כל לוח נסלק

לכמה לומיות כזה אב"ג יח"ץ כמ"ם כנר נק"ם שעל המטה :

קול יהוה בכח מכוון להמשיך בבל מיקוד מני והוא מקל ג' מן ס' מקדים סמתפשטים זו"ת והוא לוח ל' מן מלוי יוד למ"ם והוא קול הוי"ה בניקוד שג"ת קול בפנימיות ושם ס' של שם מ"ג שהוא קר"ע שע"ן קול סקלוניות ויעשוך זה שלור דרך סעדרגות מן גבורה דז"ת ליקוד דז"ת ומשם על גבורים דילירה ועי"כ בגבורה דילירה מעלה לת בגבורה דעשים בעקום ניכה דעשים ע"י סתרת הוי"ס בשג"ת בפנימיות וע"י קר"ע שע"ן סמילוניות ומכוון כי ר"ת קול ס' נכה הוא יג"ק בני הוי"ה לשני"ם למתק סדינין ע"י סמקדים ומכוון בשם קר"ע שטי"ן ג"כ כל לוח נסלק לכמה לומיות :

קול יהוה בהדר • מכוון להמשיך בבל שני והוא מקל ג' מן סמקדים שהוא בת"ת ז"ת ויורד ליקוד והוא לוח ל' מן מלוי ס"ת דמ"ם והוא שם הוי"ס בניקוד מולם ושם ג' מן שם מ"ג נג"ל יכ"ס ויעשוך דרך סמדרגות על בת"ת דילירה ועי"כ בת"ת דילירה מעלה לת בת"ת דעשים בעקום בסעה דעשים בפנימיות ע"י שם הוי"ס בניקוד מולם ומלוניות ע"י נג"ד יב"ש ור"ת קול ס' נסדר ג"כ יכ"ק כנ"ל • וגם כלולים בת"ת :

קול יהוה שובר ארזים מכוין להמשיך בבל סי' והוא מקל סי' מתפשט בגלה דז"ת ויורד ליקוד ומוגף בבל סי' שהוא לוח ל' מן מלוי ס"ת דמ"ם והוא שם הוי"ס בניקוד מירק ושם ל' מן שם מ"ג בע"ד בת"ג ויעשוך דרך סמדרגות על נצ דילירה ועי"כ מעלה נצ דילירה לת נצ דעשים בעקום סקד דעשים בפנימיות ע"י שם הוי"ס בכ"ל ומלוניות ע"י בטי"ר צת"ג ור"ת קול ס' שובר בני קדוש שהוא סיה עושה למעשה בעקום סקליפות עתה עלו בעקום קדום :

קול יהוה חוצב להבות אש מכוון להמשיך בבל סה' והוא מקל סה' מתפשט בסוד זו"ת ומשם יורד ליקוד ומוגף בבל סה' והוא לוח ו' מן מלוי ס"ת דמ"ם והוא שם הוי"ס בנקוד סוי"ק ומעלה הוא לילירה לת שם מ"ג שהוא מק"ג בע"ע ויעשוך דרך סמדרגות עד סוא לילירה ועי"כ מעלה הוא לילירה לת הוא לעשים בעקום גבורה לעשים גבורה דעשים בפנימיות ע"י שם הוי"ס בכ"ל ומלוניות ע"י חק"ב בע"ע ור"ת קול ס' מוגף להשוב בני קמ"ם כי הוא קול רמ"ם סעומדים ע"י לניקים ונעשם קמ"ח :

ויסבר

כוונת שבת

וַיַּעֲבֵר יְהוָה אֶת אַדֶּרֶת הֲדָרוֹ וַיֵּרֶד יְרִידָם כְּמוֹ עֶגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶּן רְאֵמִים
הקב טנע יגל פזק שקו ציית
קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ . קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ קוֹל יְהוָה
יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשׂף וְיַעְרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כּוּלוֹ אוֹמֵר כָּבוֹד יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ
לְעוֹלָם יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם :

קול יהוה יחיל בדבר מכוון להמסיך כללות פה׳ מניפוי ז״פ ומוליך כל כחותי פנימי׳ סוד
לוחם מ׳ מן מלוי כ״פ למרוכב דמ״ה והוא סם הוי״ה נקוד
מלפני׳ וסם ו׳ מן סם מ״ג יג״ל מז״ק וימשוך דרך המדרגות עד יסוד דילידה ועי״כ כיסוד
דילי׳ מעלה ליסוד דעתי׳ נמקום מ״ת דעתי׳ כפנימיות ע״י הוי״ה כנ״ל ומלוניו׳ ע״י סם
יג״ל בז״ק ור״ם קול כ׳ יחיל מדבר נגי׳ כף נמוד וילקט יוסף מם כל כנסף ונגי׳ ע״ץ
נמוד ויורכו כ׳ ע״ץ ויסלק לל כמים וימתקו כמים כי כמקדים מניסוד סנם סוד פ׳ כסף
ממחיקים כדינין למוקנם . ויכוון נר״ם סל יחיל כ׳ מדבר קדם נגי׳ קין להעלות נלולי קין :
קול יהוה יחולל אילות ויחשוף . מכוון להמסיך כללות לכללות סל כ״ם מנעטרת יסוד
ז״ם לחלני׳ ומוליך כנל פז׳ והוא כללות׳כו׳ לומיות
למלוי מ״ם סנם ו״ד ל׳ ל״ו ל׳ ויורד דרך המדרגות עד מלכות דילי׳ והוא סם הוי״ה נניקוד
נאותי׳ . וסם פז׳ מן סם מ״ג הוא שקוצי״ת ועי״כ מעל׳ למלכות דילי׳ למלכו׳ דעתי׳
נמקום נכ״י דעתי׳ . כפנימיות ע״י סם הוי״ה כנ״ל וכמילוניות ע״י סם סקוני״ם . ומכוון כי
נסם זה כלמרון נכללו כל כחמות סל סם מ״ג כי זה סנם סולם נמנח כמ״ם לקמן . ור״ת
קול פ׳ יחולל לילות ויחשוף נגי׳ קכ״ז קול רעוע לחכ״י ע״ם סהוא נמלכות נמוד קכ״ז מלינות
מזכחה מסמר למלוך עליהם ונלמדך ונהיכלו כולו לומר כנוד מכוון כי עתה מתחלת היכל ז׳
דילי׳ כולו לוד ונקרא כנוד . ור״ת פ׳ למנוד יסד סם קדוש יל״י . וס״ת כנ״ל להעלות
נילוני כנפחות סל כנל סליכם יכוונים לעלות מעלתם . יעלו ע״י סם יל״י עים זו כם להעלות
לוחם כנילוניות :

והנה דע מ״ם למעלה כי כל כחליות סעוליים ע״י קבלת סנפ׳ הוא נפתי׳ כמילוניות
סנפנימיות . ככל הוא נפתי׳ כנפנימיות ולא כעולמות עלמן כך מלמטי׳ . והוא
מלמטי למחנדרש . כי נמוד סים ג״כ עליה לעולמות ע״ז כדרך ועכ״ז אין כם לעלות רק נפתי׳
כנפנימיות . וכעולמות עלמן נסמרים נמקומם כמ״ם נמוד כנמוד נן מרמזים למקו מוקף .
פ״כ אין עמה יפי׳ להעולמות לעולם מחלה טרם סיעלו כנפנימיות סנם נפתי׳ סנכל עולם סנם
רומניות גמור לכל נכוונת כתריז״ל מנואר נפירוש סליהו כן רק כעליי׳ סים לעולמות נקבלת
סנם נפנים הוא עליות כעולמות עלמן ולא כנפנימיות והוא קול תוקפות קדושת סנם . ונעריכים
עולין כנפנימיות . והוא עיקר . כי לכך אנו יולמים לפיה לקבל סנה לרמ״ח
סתעלי׳ הוא נפנ״י מלוניות סנם כעולמות . ולא נפנכ״ל כרומה לפנימי׳ ולכן נכל כעליות
דקבלת סנם לריך לכוון סכל מה סנזכר פנימיות ומילוניות סכל הוא נפתי׳ כעולמות סלף נפס
יש פנימיות ומילוניות . כנודע .

הנה עד מתה כי עליות עולם כעפים היינו ג״ר לעפי׳ נפ״י דילי׳ ומנ״ת לעפי׳
נמנ״ד לעפי׳ וכפ״י נמקום מנ״ת . ועתה לריך לכוון להעלו׳ עולם דילי׳ נ״כ ע״ס
כדרך היינו מנ״ד דילי׳ נפ״י דנריאה ומנ״ת דילי׳ נמקום מנ״ד דילי׳ וכפ״י דילי׳ נמקו
מנ״ת דילי׳ . והוא ע״י ג׳ פלי להעלות ג״ר ז״ת ע״י סם מ״ג מנפנ״י׳ סהוא להי״ם יפ״ו
נגי׳ מ״ג כי לעולם הם״ג סל עולם העליון סהוא ז״ת סל עולם זה הוא מעלי׳ מת ז״ת סל
מולי׳ סלמטי׳ ממנו וכל עולם העפי׳ עלו ז״ת ע״י סם מ״ג מנילידה סהוא מנ״ג יפ״ץ וכו׳
כמנואר לעיל וז״ת דילידה עולי ע״י סם מ״ג דנריאה׳ סהוא להי״ם יפ״ו ומכם יונלים ז׳ פמות
מרגלא״ן כמ״ם למניך : ויאמר אנא בבח

זבד נאה לקבלת שבת בן הרב רבינו שלמה הלוי ואינו מכתבי האר״י ז״ל אך
עכ״ז יש לאמרו : ובכוח הזכר יש הג׳ בא״י שבהם צריך לכוון להעלות היצירה
כמ״ש הבל לפניך על נבון :

לְבָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה : לכה

(הזמר הזה הוא לכוון בהם מלכתא הוא סכלה בכלולא . והנה כתר נותן בעליית המלכות
ע״י

כוונת שבת

שמור וזכור בדבור אחד • השמיענו אל המיוחד יהוה אחד ושמו אחד: לשם ולתפארת ולתהלה: לבה דודי

שמור הנה במו"י רומז למלכו' והיא מוח ד' של למד כנודע וזכור רומז ליסוד שהוא מוח מ"ם של למד הרי שניהם הם נדיבור אמ"ד • ומתוך שניהם יגלו הדבדו' נפיני במצוה אזכור הנל נדבור יגל מלמעלה מן ככתר הנקי של המיומל כנודע על שהגיע ליסוד ומלכות שהם מוח ב' פנים ומתוך שניהם יגל נדבור במצוה אזכור נסוד בכתוב פנים בפנים דבר ס' ממכם והנה כאשר ביסוד מתייחד עם במלכות דלתי' תזי שהם וי"ו שהוא נשמעות כי יה"ו ביסוד וה' למרונה נמלכות • ונודע כי מיקר שם וי"ו שהוא מוח ב' של בנ"ע ני"ש שם מוד המלוי שהוא מוד ככוו"ו שנשפר שהוא וזכו שמו של שקנ"ה כנודע וכולם יש לשם יסוד ע"י לור המלי' כיורד מיסוד ומלכות דלתי' כנודע • וזכו יהו"ה למד ושמו למד ולא למד ס' ושמו למד ול"ל • וז"ש לשם ולתפארת ולתהלה לשם מוד שהשם מקנין מקנית למען מעשה שנק' שם כנודע • ולתפארת מוד הילידה למען מקון מ"ם ולתהלה סיד הנרולה למען מקנית למען מעשה שנק' שם כנודע :

לקראת שבת לכו ונלכה • כי היא מקור הברכה מראש מקדם נסוכה • סוף מעשה במחשבה תחלה : לבה דודי

לקראת שבת לכו ונלכה • פי' שכל כמדות עליונו' יכו לכקימה מעבר ולמעלותה למעלה וגם בלדיקי' מוסרים כשמותיהן ע"ז כנודע • כי ע"י שהם בלדיקי היא נלוה על במלך חבו כפל לשון לכו ונלכה • כי היא מקור הברכה • כמו שבילרתי בשנורי שגה"ש כי כל המלכיות של כל המדות נתלים מן במקור עליון מקור הברכה שהו' ב"ש נסוד שלמלת נר מנר כמצוה שם בתריסות • וז"ש מרקם מקדם נסוכה • כמצוה נזכור נסוד בזרקת • ולף שנשמעה היא קופה לכל דרנין שגל בחלת במקדם היא רמזונה לכולם כמו שבילרתי בפירושי על בזכור נרים בורמנת למלכת • וז"ש קוף מעשה בשמשה בחלה :

מקדש מלך עיר מלוכה • קומי צאי מתוך ההפכה • רב לך שבת בעמק הבכא והוא יחמול עליך חמלה : לבה דודי

מקדש מלך היא מוד המלכות כי היא מוד מד"ת יוני במ"ם כגר נכוונת ק"ש בני מקד"ש • והיא מקבלת המ"ד לורות מן לימת עלמה בהקרלת מלך במצוה בכוונת ר"ש נסוד במלך הקדום ורומז למלכות דעשיה שנק' עיר מלוכה שהם מקבלת לור המלכות כנודע ומחול היא מהלבשת בתוך הקליפות כנודע • וכם נק' לור הספירות • וז"ש קומי צאי מתוך הספכה שנשמה היא יולאת משם ועולה של הקדושה במ"ש לעיל וז"ש רב לך שבת בעמק הבכא שהוא מומק בקליפו' במצוה בגלהמ"י ולא תקבל לור מהכהר שממנו מוד במלה בסוד ומכותי לא"ם וז"ש והוא ירומו לכתר שנקרא ס"ת בלשון נכתר ומעלם עליך ממול :

התנערי מעפר קומי : לבשי בגדי תפארתך־עמי • על יד בן ישי בית הלחמי • קרבה אל נפשי גאלה : לבה דודי

התנערי מעפר קומי • עפר הם הקליפות שנאים מן יסוד הספר כמ"ש בתורי הכ"ל ואמר שהלה שהמרי מעפר כהלה תרגולתה להמנערת מעפרת שהתקדם שהוא מבוטלתה כמ"ש לעיל • בסוד הרמיזה בתי' תמין בע"ם • ואמ"כ קומי ואמ"כ לבשי בגדי תפארתך שהמלבש' בלור תילידה שהם מקון שהפארת כי בשהם היא מולשת בגדי מול סוד לור העשי' בסוד ככתוב שהשתי לת כתתי לילכה שלבשתה • וכן כתיב ויהושע בעמדו לפני המלאך ואמר הסירי בגדים הטופים מעליך והלבישהו מחלצות ובגדי שנת כגר נתלוי שהוא סוד לנום הבריאה שהם ד' בגדי לבן כי בשהם הבריאה עולה ומלבשת למלכו' דלתי' כמ"ש לקמן • וכל זה הוא ע"י ז' הבנים היוצאים מפי היסוד דלתי' כמ"ש לעיל • וז"ש על יד בן ישי בית הלחמי כי יסוד נקרא בן ישי בשנוף בשתי הפרי' ז"ל נסוד הכהוב בעוד בן ישי מי על המלחמה • ונקרא בית הלחמי

כי מזון המלכות שהוא קול הל"ם כנודע הוא מן הימין · וזו קול הגאולה כמ"ש בזוהר במאמ' רות לנועז ופרצת כנפיך על לומתך כי גואל אתה ופוח קול לקף הסמי שנו קול הגאולה וז"ש 'קרבה אל נפשי גאלה · ונפשי היא קול המלכות · כמבואר בזוהר בקול הכתוב בשיר נפשי :

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי . כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי · עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי . כְּבוֹד יְהוָה עָלַיִךְ נִגְלָה : לכה דודי

הִתְעוֹרְרִי הנה עתה בזמן הסורדין ביומי דמול כתיב לכי יסנה לכ"י היא קול המל' היא בקול הנוקבא שהיא מלכתא ומלכותו בכל מקל' ולקף שמתלבשת בע' פרים עכ"ז היא רחם לבועלי' וזה לימה בקי' מלכתא כי בקי' מלכתא סלחתי הוא לגמול טובה ליזרעאל ע"י עלמה בלי ממעלי' מבל עתה לף שהיא מבוגה על יזרעאל מן הפרכים הוא ע"י הבר אבר שהר יזרעאל מחת ממשלתו ולריכה להסתיע להבר ויזרעאל בזמן הן הסתלים · ולכן כתיב עורה ה' למה תישן · וכבר נודע שהתעוררת הוא ממעה למעלה תחלה לריך להיות התעוררת ליזרעאל ולהתעוררות להתחר מחבר עוזרא לעילא · וקול עוזרא הוא מלכות כנודע שאז היא מתעוררת מ"ב מחלה נגד מ"ל לעילא · וז"ש התעוררי התעוררי ב"פ · ואמר כי בא אורך הוא קול מ"ל ואחבר שהוא כנגד מוכן לבא עתה קומי אורי מחלה · ואמר עורי כוי כי בזמן שהיא למעה חוך הקליפו' נקראת יונת מלם שנאמר ממנה לימות י"ה הן אלהי"ם ונסבר אל"ם בקול נלחמתי דומים דוס י"ה מבל בשעולה למעלה היא מתעוררת שירת דודי ולכן כתוב על תחכי דמי לך · וז"ש עורי עורי שיר דברי · וכ"י זה השיר מתעוררת לבעלה שה"ם שנקרא בקול ה' כנודע וז"ש בקול ה' עליך נגלה :

לֹא תֵבוֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי . מַה תָּשִׁיחִי וּמַה תֶּהֱמִי . כִּי בָךְ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי : וְנִבְנְתָה הָעִיר עַל תִּלָּה : לכה דודי

לא תבושי ולא תכלמי · הנה כתיב לף עתה יבוש יעקב ולף עתה פניו יחוורו · ופי' בזוהר קומקף ולתי תוורת · כמ"ש המלבין פני חבירו · והכי מיבים לף שני מיני בקי' שיש לל המלכות בחיות בירידה לה' הוא בחינת בקי' לוח ד' ברוחו לניני והשם מבלבל בחיים : ובקי' התחתונה בחינת בקי' לוח ד' כי בחינת בקי' ד רוחו שהיו"ד זעירא עליון דבוק עמה כנודע ובחינת בקי' ה' שאז הוא ר"ם ואין כ"ל בקי' יסוד הנקרא כ"ל והוא סיד יו"ד זעירא שרוחו ממנה מבוש בקפה וע"ז היה דוד המלך ע"ה מתאונן מה מתחומתי ומה מהגי בגד ב' בגי' לנו · וז"ם לף תבושי ולף תבלמי בגד ב' בקי' לנו · ואז מה מהמומתי ומה מהגי · וכ' המתאוננות לנו על ב' בקי' מ"ה שהתרחקו ממנה קול ת"ת ויסוד וזהו ב"פ מ"ה מהמומתי ומ"ה מהגי לנו לשון בלבול לאלהים כי בזרעו בחנורי בגפ"ע בחבלים ירידת המלכות וגלותה בעומקי הקליפו' כדי להוליח נחמות העתוקי ולגרר לוחה להעלותה אל הקדושה כמו שהעתיר שם בחריבות וכ"ז שלף יחברו כל הניצוצי ד"ל להיות גאולה שלימה כמבואר"ל על שיבלו כל הבחינות שבניף כמ"ש בכל אחר היבוב · וז"ם מה תשתחחי ומה תהגי בך יחבו עניי עתי פי' כי בירידה שלך הוא לעיבוך ולהבאתך כי בך יחבו עניי עתך שם העניים האביונים ובחינות העתוקות והתלוין מבירין שעי"ז יעלו ויתברדו מתוך עתקי הקליפות והוא לעוהתך כי תי ובנית עיר על תלה כי אחר שיתברדו כל הניצוצות יבנה ותכונן ירושלים ואתר עיר על תלה כי בנין ירושלי' עיר הקודש סוד המלכות בניה ע"י בגדורות כנודע וסם ס' גדורות מלפ"ך בגי' עי"ר וס"ת תלפי"ם בגי' מ"ל ועם ס' לותות הפרשים הרי תל"ם :

וְהָיוּ לְמִשִּׁסָּה שׁוֹאֲסַיִךְ וְרָחֲקוּ כָּל מְבַלְּעָיִךְ יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ : כְּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה : לכה דודי

והיו למשיסה שוסייך הנה אחר שאחר בניחומא בסוד צירור הגילולות אחר למ"ב והיו למשיסה שוסייך כי השוסים הם הקליפות השוסים ושוסקים הנשמות בעוך הטיקלא ופולעים לוחם · ואמר שיעלו רגון העלין לגילוי בלעם מפיהם בסוד הכתוב על בלע ויקיאנו מני חומשם השוסים יהיו למשיסה ולא כתיב והיתה לה' המלוכה ולא יהיה עליך וכו' והוא ענין מן הקצה ויהיו למשיסה ולא כתיב והיתה לה' המלוכה ולא יהיה עליך וכו' והוא ענין :

כוונת שבת

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרֹצִי . וְאֶת יְהוָה תַּעֲרִיצִי עַל יַד אִישׁ בֶּן פַּרְצִי . וְיִשְׂמַחְתָּ וְנָגִילָה : לכה דודי

ימין ושמאל תפרוצי . הכא כתיב והמלכתיך כמלת יעקב לעיל ותרז"ל לפי כחנרסם וילמק שים לכם מלרים כו' אלא כיעקב נמלה בני מלרים . הכוונה כי למיזת מנרסם הוא נמסך קו היונין והנה יש בו ג' נמי' נמי' ל' הכוונה למעלה הוא קודם ונמי' הב' הכוונה למוך והוא נמי' מול כי בניך רשעים יהפלכו והוא קוד ישמעאל אילא מנרסם וגם ילמק למיזתו כגבורה קו השמאל יש בו ג"כ ג' נמי' אלו נמי' ל' הכוונה למעלה הוא קודם . ובמי' הב' הכוונה למוך הוא מול והוא קוד עשו אילא מן ילמק : אלא יעקב למיזתו נמ"ת שהוא קו למעלי וכל ג' נמי' הוא קודם . לכן כי' מעטו שלישה אלא היא נמסם הוא לופי נכן אין עליות נמסך רק עד החכמה והוא המילר אלו וכן הגבורה עד בניכ תהל המ"ת יש בו עלי' למעלי' עד הכתר ואין לו מלרים וכן המלכות היא ג"כ נקו למעלי' ויכולם לעלות על אמר דלתגזרת מתמן . והוא ל"ם כמבואר בזוהר וז"ס ימין ושמאל תפרוצי שמפרוץ הגדר של ימין ושמאל ותעלה למעלה עסם בקוד קנולה, ואז תבי' בקוד עשרת תבשרת . וזהו ואת ס' תעריצי כמ"ם נמבוארי שגם"ע בקוד לנמם מיל עשרת נעלה וגו' נעת נם לנ נעלה וגו' נמלמהו טוב וגו' וכ"ו ע"י עסים נן דוד . שיתגלה ג"כ שנת נון פרץ נן יהודה הנקרא אים נן פרצי לפי שהוא כולל כל הי' יקודות שם איש רוח עפר ספ"ת שלהם בני אי"ש ולכן הוא פורץ גדר קול המלכות שפורץ גדר וכשיתגלה לז ונק שה וגילה :

בֹּאִי בַשָּׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ : גַּם בְּרָנָה (בְּשִׂמְחָה) וּבְצָהֳלָה : תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגוּלָה :
בֹּאִי כַלָּה בֹּאִי כַלָּה שָׁבָּת מַלְכְּתָא : לכה דודי

בֹּאִי בשלום עטרת בעלה . זה מדבר בתוספת הכתם שמקבלים עתה בשלה בקוד תוספות שנתן וניח בלה מן המלכות שנק' עטרת תפארת וכבל ע"י ניקוד המעלי' נה וזהו בעלי בשלום קוד יקוד שהוא קוד שלום בית שנתן מן מלכות הנקראת עטרת בעלה ואמר גם בשמחה ובצהלה רומז לכ"ה למי שעלתה עתה בעקום נה"י כמ"ש לעיל תיך לאומי עם סגולה מי שזה החוקפת נשם מתפשטים בחומה ישראלית המתעניים בימות קנ"ש ושכינתם ולכן שם סגולה מכל העמים . בעלי כלה בו' : זה הוא מן כתבי האר"י ז"ל ונבארם היטב :

הִנֵּה עד עתה היה כוונתינו להעלות עולם העשיה היינו ג"ר שלה בנה"י דילי' ועתה בילידה י"ג מדות הרחמים בחיבה בל"י שהוא בגי' י"ג ומז"ם עלו כ"ל ג"כ מדרגה לי' כמ"ם כנר . ועתה לריך להעלות הילידה ג"כ ע"ז הדרך לך שכתוב בכוונת עליי' הילידה לריך לכוון בהעלות בהדרגה ממטה למעלה פיינו תחלה ז"ת ותמ"כ ג"ר כמ"ם כנר בשם ולכן לריך שתכוון תחלה בז' שמות מרגלין הכולטים ביום הכפת ופס יולים מן שם מ"ב לדריפה שהוא מעלה ז"ת דילידה כי כל שם מ"ב שבני עולמות מב"ן הכם מ"ב לילידה הוא ז"ת דילידה והוא מעלה ז"ת דעשיה ופס מ"ב דבריפה הוא ז"ת של בריפה מעלה ז"ת דילידה . ופס מ"ב דאלי' מעלה ז"ת דבריפה כמ"ם לקמן . ולכן טרם נאחר הכוונה של ז' מרגלין והעליה של ילידה ע"י ז' מרגלין נאחר תחלה ענין ז' שמות מרגלין מה שבתן ואין שם יולים מן שם מ"ב דבריפה ופס מ"ב דבריפה עלמה מה עניכה ולפי שתלחתי בזה כמה כופתאי לניכה לפניך ותחה תבחר ותקרב :

הִנֵּה נוכחת זאת תלחתי בכתבי האר"י ז"ל וז"ל לריתת בזוהר לך ל"ב בתי' הפסוק זכור לת יום הבתת וז"ל תרין מרגלין תיכון ומד תיכתת בהדייהו וכו' דע כי יש בין עילם האלי' לעולם הבריפה תד פרסה שעליה נאמר והבדילה לכם הפרוכת בין הקודש ובין קודש הקדשים ויש בפרסה זו ז' שמות ופס קוד ז' מרגלין הכ"ל והוא שם אהי"ה שהוא האחרה בינה המקבלת בכורקייה ויסיד מרגלי עלמה לית בה גוון כו' . ובג"ע שבתים לורת לימת בתים ג"כ עשרה לורת תחת מלובשים בחיכן והוא שם יה"ו והוא המרגלת הבי' . והנה יה"ו מוליה על לו"ת וז"ת כי י"ה הוא קוד לו"ת ו' הוא ז"ת . ומד תיכתת הוא שם אדנ"י קוד מלכות לתלילות סיודות וגעשים עתיק לבריפה . והנה ג' שמות אלו יש בשם י"ת לוחיות וכשתייחדים יחד בשלוב כזה אוא"ה הה"ד יו"ד ה"א וגשתת יולים ומתגלים מן מרגלין ופס יה"ו ז' שמות וקרלים ז' שמות מהי"ה יולת היוה פשוט קוד מבד . ולעומתו מן ו' דיה"ו יולת קיל א"ל פשוט קוד כלה וכללות א"ו ומן ה' רתשוכה דאהי"ה יולת הוי"ה בנקוד אלהי"ם קוד בשורה ולעומתו מן ה' דיה"ו יולת אלהי"ם פשוט קוד

כוונת שבת

כוד הוד וגבלים ד"ה ידי נשילוב הוא שם אהו"ה בגרמז גר"ת מ"ם בסתים ות"ם כ"תרץ
ומן י' דאהי"ה יולף בצפ"ץ כוד כ"ם וכן מני' דיה"ו קוד ביצפ"ץ קוד יכוד וגבלים יפד
י"י הרי אהו"ה י"י ומן ה' למהוה דאהי"ה יולף יי"ה וגבלל בפיכמ"ל כוד מלכות שהוא
אדנ"י וגבלים יפד אהדנ"י ועעבה שם של י"ב לותיות אהוהייאהדיני וכה שלו מ' שמות
עולים בגימטריא תמנ"ט ועם אהי"ה דכהי"ן שהוא בגימטריא קנ"ל הוא בגימטריא שלף
והוא כוד שלף שלמין בשולמין ביום בשבת : ע"ב הנוכחא

והנה לפי נוקמא זו שכוונה שלריכה לנו מתה בע"ם שהוא לבלות בז"ת דילי' ע"י ז'
שמות מרגלמין וכה מנוכה למעלה הרי לריך לכוון מתלה להעלות המלכות בגה"י
ע"י שם יהפדנ"י ויתמ"ב לריך לכוון בה"י דילי' בגמ"ת דילי' ע"י ג' שמות מרגלמין בשייכים
לגה"י דגריאל והוא שם ס"ל שהוא בגלה ושם שלהים שהוא בשוד ושם מגפ"ן שהוא בינוד
ותמ"ב לריך לכוון להעלות [מג"ת בחד"ת ע"י ג' שמות השייכים לשם . והוא שם הוי"ה פשוט
שהוא בשפל ושם הוי"ה בנקוד שלהים . שהוא בגבורה . ושם מנפץ שהוא בת"ת . ובשדם
יכיה"ן . ו' . אל . נצח . ה' אלהים הוד . י' בצפ"ץ יכוד . א יהוה שפל ה' יהוה
גבורה י' בצפ"ץ ת"ת . וכ' לתפרוסה של שהי"ה : ושם י"ה שלני' הוא בשלכות והוא לריך
לכיות בתפלה . לף קדרו בתפרוסה כי הוא כוד הפיכמ"ל שלריך לכיות בתפרוסה :

נוסחא לתפריאל שלמי שם הרמ"ק ז"ל כוד הפרגוד פנין שלי' לנריאל היא כולל לותיות
ושמות הקודם של שני שמות של זה הפרגוד . לפי שהם אהי"ה מלינ"ת המקנת
בנריאל ושם יה"ו י' שלפל ה' שלינ"ת ו' מז"ת . וב' שמות שלו שם מרי מרגלמין בכי
בזוהר . ומל פיכמ"ל הוא יפד שפר שקוט גו הפרגוד והוא אדנ"י דשלכות . ונעשים שם ס'
שבולל מן י"ת לותיות כזה יאאההדוינהי זשהר מנהה דע"ם שמשיל להמטוען קדושת שהם
ויולפים מן ז' לותיות שהי"ה יה"ו ז' שמות דמרגלא ושם מוסין דנריאל שהם . ושם יולפים
ע"ז שדרך . מן י' דיה"ו א"ל שפל (ל"ת נלם) . מן ה' דיה"ו הוי"ה בנקוד שלהים גבורה
(ל"ת הוד) מן ו' דיה"ו בצפ"ץ ת"ת (ל"ת יסוד) מן א' דאהי"ה יהוה בנקוד יהבך מן
ה' שלהים . מן י' מצפ"ץ ושם נה"י (ל"ת תג"ת) ומן ה' י"ה ומל פיכמ"ל אדנ"י שלכות .
ועם שהי"ה דכהי"ן ני' שלף כוד שלף מורין שמוכלת שלכות שמק' בשמ"ה קוד שם ס"ן בני
בשמ"ה : ע"כ הנוסחא :

והנה לפי נוסחא זו הסדר של השמות ע"פ הבוונה הצריבה עתה הוא בד"ז .
י' אל נצח לפי הנ"א שהיא יוהר נבונה . ה' יהוה הוד . ו' בצפ"ץ יכוד .
א' יהוה חסד . ה' אלהים גבורה . י' בצפ"ץ ת"ת . ה' יהאדני בשלבות :

נוסחא ני' שלמי בספר שמיר עולם קטן . כנ"ל . כוד הפרגוד הוא שפרכת פ' שם בין
הנריאל לינירה והוא שנור ז' שמות שקודם היולפים שנטיפת ב' שמות יפד אהי"ה
יה"ו . כי שם אהי"ה הוא שניבה שהקנת בנריאל ושם יה"ו בזעיר שהקנת בינירה . ולכן
בפרוכת בין נריאל לינירה מורכבת שבני שמות שלו שבפרוכת שמולע בין שניהם . וכשם
שבין מרגלמין בזכר בזוהר ומל פיכמ"ל הוא אדנ"י ובפיכמ"ל הוא יפד לפי שניהל בזה בקשרים
בב' שמות וזו בפיכמ"ל נקרל שכן בר ניון . ושם שלולי' יפד [כזה אאיחדוינהדי שהי"ה כולו
קמוע שלי' כולו שם"ל יה"ו בלי נקוד : ושם י"ה לותיות לנטל י"ל קליפות . ולשלר ב'
שמות שהי"ה יה"ו שמיימדים יפד פנים בפנים כזה אהיה נמלמה ו' של יה"ו נגד ה' של
שהי"ה לפי שנקוד ב' פנים נמלא יתין של זה נגד שמלא של זה והי שרי וה"י נגד שהי"ה
ונשלרת כי של שהי"ה לנדה . ולשלר שמיימדים יפד שרוש השמות יולפים נלולות לור שכם
ע"י הצטיפה . וכם השילופים שלכם . לף שמלוי של כי רשלובה שהי"ה ביו"ד והשרוש שבי
דיה"ו כולו שלפי"ן ולריך לכתוב לותם על דרך כתו שמשיימדים יפד כזה אלף הי יוד
הה וכה כשמשיימדים לות ה' של שהי"ה עם ו' של יה"ו שהוא עומד לעומתו יולף ואו והא
יוד ממנו תיקף ב' לותיות ל"ת שהוא ל"ת שהם ת"ל ברשמון והוא שור שמקד . לפ"ב יולפי' שכם
ב' לותיות ק"ו בני שלהי"ם ולותיות כפרשים שהם ת"ן הוא הוי"ה כי ה' לותיות
בני עשרים ועם הו' הוא ב"ו בני הוי"ה ומזה יולף שם הוי"ה בנקודת שלהים והוא שור
הגבורה . וכה שהשיפד לות ה' של אהי"ה עם ה' הי"א וכם שיפד משרשי' כי בשורם שלהם הוא הוי"ה
שכם ב' לותיות ו"א וכרי שם ה' הי"א וכם שיפד משרשי' כי בשורם שלהם הוא הוי"ה
אהי"ה וכה בהויה לעולם כי קודם לה' וכלן שיפד י"ה . וכן באהי"ה לעולם א' קודם
לה' וכלן שיפד ה"א וכה כל זוג שכם הוא כוד הוי"ס כי שם שקוד הוי"ה ת"ל ת"ל ו' ו"ד

כוונת שבת

עשרים ברי כ"ו בני הוי"ה . וכן זוג הכני כ"ף הוף ו' ל' הוף עשרים ככ"ל ברי ג"כ ג"י בני הוי"ה וכס ג' הויות ולפי סכס נמיס נהיפך מסרסיהם לכן יולפים מכס ג' הויו"ת נהיפוך לוהיות של ל"ת ג"ס וכס ג' סמות מלפן מלפן . וכס קוד ת"ת וגלס . (כ"ף ת"ת ויקוד) למ"כ מתייהדים ג' יודי"ן מן מכי"ה יכ"ו סעומדים לעומתם ויולף מכס המלוי ככ"ל וכס יו"ד הוף עשרים מנרף עמו הוי של יו"ד שני בני הוי"ה . ומזה יולף הוי"ה פסוט והוף קוד היקוד ל"ת גלס . נסמר מן יו"ד הבי' ג' לוהיות י"ד ומלו ג' לוהיות י"ד יולף מלהים פסוט כי לד היו"ד מסמסת לג' פנים . מ' י' כמסמעף ג' בל"ק נכ"ר י' מסמסת נמקום מ' ברי ג' לוהיות מ"י מן מלהי"ם הד' מסמסת לג' פנים נמקום ה' ונמקום מ' ונמקום מי . כילד מס העשה לד' של סהוף קו נגד רגל ימין ופיצע הכל שלף להמחנר נגד כזה ה' ברי נעשה ה' וכנה בני יה ג' וי"ן והעשה מכס מ' כזה ל ברי מסמסת נמקום מ' ומס מעשה נה' של סהוף קו נגד רגל כזה ה ברי נעשה מי סחומה . ברי לך ג' לוהיות לה"ס ומלרף ג' לוהיות מ"י הכ"ל ברי נשלם נשילוב כזה אידהני סכולו סס מ' מפני סיולף מלוה מ' של מהי"ה כי לד כל ה' מסמסת לג' פנים ה' כמסמעה ברי ג' הכי"ן סהוף ה' למרוני של מהי"ה עם פלוה' סהוף ג"כ ה' נכ"ל ברי ג' הכי"ן מעשה למ"כ הטעה מן ה' מ' לוה מ' ומן ה' ג' לוה מ' ס"ה בני ה' בני ה' נהלמ"ו וסס לדכי"ו הוף היכ"ל והוף כחיק וי"ה הוף כספר שנחוך כחיק לכן הן מסולנים וכנה הנקודות של אלו הסמות פס כזה .

אֶל יְהוָה בְּיָצְפֵּן מֵצָפֵּן יְהוָה אֱלֹהִים אֲדֹנָי . ואלו הז' סמות סולנים ז' ימי השנוע . וכסס כלמרון סולט בו ניום כשבת ילכן קמץ כולו .

נכוד פולס כאלי' שסולט בו ע"ק שהולו כולו קמץ כנודע ואלו הז' סמות בני מכל"ת מסר מ' וכולל מסלים למספר מכל"ת וכטעם שהסר מד לפי שביומי דסול סולט קליפת נוגה ומתחקת מעט ונעט ע"י אלו הסמות וכנגיד מוכיח ולפי"ן לי"ס ס"ס ע"ל ל"ג בני מכל"ת לעורר ע"ז נכוד ולכן בשבת נעלמים בשמוסם ז' סמות הסרסים לסי"ה יכ"ו . ואז נשלם המספר של מכלה ועס שם לסי"ה נשי"ן שהוף בשמוש המספר מקו"ף שכנר נמכוון בכוד הנגילה הוף בני מלכ"ף קוד מל"ף עלמין כל"ל :

נוסחא ד' כיצאתי עוד באופן אחר והוא בד"ז יום ראשון מכה אות א' של אהיה בו' של יהו"ו ויוצא שם אֶל השם עם נקודו בני מיכא"ל שם החסר ביום ב' מכה ה' של אהי"ה בה' של יהו"ו יוצא כמנו שם הוי"ה בניקוד אלהים הוי"ה עם הנקודות בני יב"ק סוד הגבורה יום ג' מכה ה' דיה"ו בה' דאהי"ה לפי ההם ב' ההי"ן שהם ב' אותיות שוות לבן יוצא מהם ב' שמות והוא שם אלהים פשוט עם השם עם הנקודות בני עקב . יום ד' והי' מכים י' של אהי"ה ויו"ד של יהו"ו זה בזה לפי שהם נ"ב ב' אותיות שוות ויוצאים מהם ב' שמות מֵצָפֵּן מֵצָפֵּן הראשון עם נקודו כמנין שביני"ה ע"ה השני השם עם נקודו כמנין שד"י אלה"י ביום ו' שולטת ה' אחרונה של אהי"ה ומכה באה"י להשליב שם אהי"ה וכן מכה ביה"ו להשלים שם הוי"ה ויוצאים ב' שמות כלולים כא' והוא י"ה אדנ"י משולבים בזה אֲדֹנָיְהוָה השם עם נקודו בני ר"ב שהוא בני ע"ב ק"ל שרוא אחוריים של הוי"ה פשוט ואדוריים של מ"ה ובשבת כל הז' שמות נכללים בשם הז' שהוא שולט בשבת ורנה בנוסחא זו לא נמצא איך יוצא שם הוי"ה פשוט שהוא א' מן ז' שמות ולא נזכר כאן וגם יום הששי אינו ידוע איזו שם שולט בו כי שם הז' הוא בשבת ונהסר שם הששי ואפשר שנפל טעות במכתב וצדי' לתקנו וצ"ע :

הנה לפניך ד' נוסחאות סוכות . ולכי פי מלך שמור מלן מלכא כלה"י ז"ל שכוף לדני דני עלמא מלך נמיום . כמו שמלמתי בספר הכוונות . וזה נוסחאו :

הדע כי כל עליות העולמות היה ע"י שם מ"ב שיש בכא ג"פ ע"ד קוד ג' יהוה יד הגדולה יד המזקה יד רמה . וכס הולזקים בעולמות ומעלים לוחם למקומם כלחמיתי . כמו שכיה עמידתם בעת מלילתם במ"ש כנר . וכנה יש ג' בחי' מ"ב של עולם עליון ל"ב מ"ב שנחלי' והוף הוי"ה פשוט ומלואו בחלפין ומלוי מלואו יש בכא מ"ב לוחי' וזה במ"ב מעלה לז"ת דנריל' כי חתיל מ"ב הוף בחי' ז"ת שכוף בחי' ז"ת שני בכל עולם ולכן הוף בחלי' לחלפי"ן לף שחלי' הוף ע"ב חלף לפי שכיה בחי' ז"ת שכוף בחי' ז"ת חתיל בחי' עלוי חלפי"ן ומ"ב שבנריל' הוף ג' שמות לסי"ה יכ"ו שכוף בני מ"ב . וזה מעלה לז"ת דיליד' ומ"ב

כוונת שבת

אדר

מזמור שיר ליום השבת טוב להודות ליהוה וליומר לשמך עליון להגיד בבוקר חסדך
מלכות דלעי׳ מלכות דלעי׳ ז״ת דלעי׳
ואמונתך בלילות : עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור : כי שמחתני יהוה
גבורה ת״ת
בפעלך במעשי ידיך ארנן : מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך : איש בער
ס״ל נה״י דקדושה ס״ת ונוה׳
לא ידע וכסיל לא יבין את זאת : בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און
להשמדם

כך נריך לכוון להעלות קד״ש דילידה בנה״י דצריאה והכתר יעלה מעליו תחלה : כמ״ש בדרך עליות העשיה לילידה . והכוונה הוא ע״י ג׳ בח״י . כי בח״י בני״ם יהבה בח״י ה׳ להוריד שפע מ״ב מיקוי דיסוד לח״ת דרך קו ימין להעלות מכתה דילידה בנה״י דצריאה בח״י ב׳ להוריד שפע מ״ב מקוי דכ״ל דרך קו שמאל להעלות גיבה דילידה בהוד דצריאה וכנגדם נריך לומר ב״פ בחי כלה בחי כלה בקול רם . ואח״כ לומר פעם ג׳ בלחש בחי סוכתך להוריד שפע מ״ב מיקוי דכ״ל דרך קו למעני להעלות הלעת דילידה גיבוי דצריאה . ולפי שהלעת לא נחסר בכלל הספי׳ כנודע לכן אומרים פעם ג׳ שהוא נגד הלעת בלחש . ולפי שהכתר כשעלה מחלה היה גיבוי דצריאה ואמר שעלה הלעת בילידה גיבוי דצריאה הכתר מדרגה ה׳ והוא בהוד דצריאה ואין זה מקומו . לכן נריך לכוון כי בח״י בני״ם ג׳ בני יאא״א שיש בשם הוי״ה לאלפי״ן ואז עולה הכתר מהוד לנצח . אח״כ תכוון כי ג״פ בח״י בני ט״ל שהיא בני יו״ד ה״א ואו״ו קול התי״ת שע״ז עולה מנצח לת״ת דצריאה שזהו מקומו כאמרי׳ בקו האמצעי לפי שהת״ת הוא ממנצח שם אהי״ה לדומה כנודע ואהי״ה בח״ת ב״פ הוא שם תלת״ן בני כת״ר . כרי כנר עלו ד׳ עולמות עשיה יצירה כמבואר לעיל ועתה נריך לכוון להעלות צריאה לאלפי״ן ע״י שם מ״ב שבאלי׳ שהם מ״ב לחלקי׳ שהם ס״ג פעמים של הוי״ה פעמים ואלי ואלי בעקום נכ״י דילידה וכ״י בעקום מנ״ת ומג״ת בחב״ד דילידה .

כוונת שבת

נלמ כוד
לַהִשְׁמָדָם עֲדֵי עַד : וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם יְהוָה : כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ
ס״מ וכוק נכ״י דקדיסה מורות נלמ
יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן : וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלּוֹתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן : וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים
מורות ל״מ יסוד כמו ״ם סדי
עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי : צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה : שְׁתוּלִים בְּבֵית
יסוד ע״י מורות ע״ק
יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ : עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ : לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר
מלכות
יְהוָה צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ :
ר״ת
יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז
גני׳ ככל ר״ת גני׳ קין ר״ת נה״י
״מֵעוֹלָם ״אַתָּה ״נָשְׂאוּ ״נְהָרוֹת ״יְהוָה ״נָשְׂאוּ ״נְהָרוֹת קוֹלָם ״יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם :
ר״ת מני ר״ת מני ר״ת גני׳ קין
מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים ״אַדִּירִים ״מִשְׁבְּרֵי ״יָם ״אַדִּיר ״בַּמָּרוֹם ״יְהוָה : ״עֵדֹתֶיךָ ״נֶאֶמְנוּ ״מְאֹד
ר״ת נקי ר״ת ילי
לְבֵיתְךָ ״נַאֲוָה ״קֹדֶשׁ ״יְהוָה ״לְאֹרֶךְ ״יָמִים

הנה עתה נריך לכוון להעלות עולם הבריאה היינו ז״ת סלה ע״י סם מ״ג דלעי׳ סמוך יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף כרי מ״ג תומיות והוא סם מ״ג דלעי׳ סמוך גז״ל דלעי׳ סמוך קוד ז״ת דלעי׳ וסם מעלים לז״ת דצריאל׳ היינו מלכות דמקום נה״י וכה״י נמג״ת ומנ״ת נמג״ד ולעומת זה יש ז׳ שמות סוי״ס דמזמור זה נגד ז״ת ולפ״כ מכוון להעלות מד״ד דבריאה מלכות דלעי׳ והמלכות דלעי׳ קולע לומתם כי היא קוד לרן כלעי כנודע בקוד כרמיני מקום לחלק • ובכח המלכות דלעי׳ עמידתם נגד נה״י דלעי׳ ועומדים מג״ד דבריאה על כדר עמידתן היינו מכמה דבריאה דמלכות דלעי׳ נגד נלמ דלעי׳ וביניה נגד הוד ודעת נגד יסוד וכסדר כצר עלם וסנ״ל דלהו עולים ע״י כוונת ר״ת סל ״עוד ״לבושו׳ סמוך ט״ל דגני׳ ג״פ נה״י סמוך י״ג להוריד שפע מי״ג מיקוני ריפ״ת דלפ״ת דרך ג׳ קוים להעלוי דלהו מנ״ד דבריאה מלכות דלעי׳ כמ״ש לעיל בילידה ולפי שסנ״ר דבריאה הם עלמם קוד מלכות דלעי׳ כנודע כי מלכות דלעי׳ מחלבשת בג׳ רחמונות דבריאה לכן יש לריך לפרוש כל קו בפ״ע כמו בעשיה ע״י ג׳ כנו וביני ע״י ג׳ וסנ״ל • לך עתה הוא בכללות כל הג׳ ג׳ גני׳ ט״ל וכיון שהנו מעלים עתה כל הלילות לכן מכוון בר״ת ״מזמור ״שיר ״ליום ״השבת מומיות למ״ה • ומומיות שלמ״ה קוד הלילי שנקרא ע״ם משה וגם בריאה היא קוד משה גני׳ ט״ל ס״די שבריאה • ובלילי מיכוף לום לי המורה לני ווי״ן כנודע קוד נה״י דלעי׳ והוא קוד שלמ״ה המלך שהשלום שלו וכל העולמות מזמרין ומשבחין לשמו וזכו ולומר למעלה • וגם לריך לכוון בומומיות למשה כי משה בשעת קבלת דברו רחשונו׳ נתנו לו אלף מורות מכוד אלף עלמין השולטין בשבי מרוץ לע״ק והוא קוד לי׳ רבתי לחד״ם שם בח • ולאחר מעת בעגל נשלו ממנו ולא נשאר לו רק אלף כ עין אלף קוד ל׳ זעירא דויקרא • ולעומת זה נתנו לו כל המורי שקבלו ישראל בהר סיני בקוד הכתוב ויתנללו שם עדים מהר חורב כמבואר בזוהר ונתנו לומתם למשה וסם קוד הקרני הוד שניתן למשה בהדרות פניות וכלל ע״ם לאחר קבלת שבת מוזרים כל אלף מורות למשה • והוא שאמר בחלקו ומוזר המורות שלו כל ישראל לבשמות ישראל וסם קוד המוסתפת בשמע שים לישראל בשבת • וכאן המזמור הזה מהנר בקוד נלגולת דבשמחת שים בקבלת שבת • וכל הבשמות עולים למעלה בלילות ויש שבדולים שלא יעלו ומתעכבים למעלה ולפ״כ עולים ע״י בווני מזמור שלאחריו כמ״ש לפניך • וגם הוא גלגולת דבשמח שבשמח הלדיקים שלמעלה עולים למעלה ובשמות לאחריו יורדים למעלה וגם מהנר שבשמח״ת רוני רומ״ך נעלות למעלה ורוצים נ״כ לשיות לכם זוג ויחוד שלא יהן לכם יכולת להרבות יפרדו כל פועלי

מון • וזו״ק ושבשבח במזמור שלכל יום שבשבת לעיל לאחר כך בשעבר מזמור זה

הנה כנר מודע שמני נקרא קודם כי הוא שם ע"ב שמלוי כמוהו ויש גו ד' יודי"ן כ"ף כלול מי' שם ס' ו' לומיות שבע"ב הוא מ"י קול ת"י כימין דשערת לש"ת המופף על לו"ת והוא גבי קולם · ובשבת הז"ת יורם מקום לצל ולכן כתיב ושמרתי שם בשבת כי קול"ם הי"ת ושמ"י כימין הכ"ל נעשה לו לבוש בקול לדרת סיער וזהו כי מלך קול ת"ת גל"ת גל"ת לבש גלו"ת גבי ת"י שמתלבש בלדרת סיער הכ"ל קול ת"י כימין לש"ת והנה מתלבש יורם מקום לומה והוא רמז בר"ת לדירים מעברי ים ר"ת לת"י ולמ"י יורם מקום לצל ורמז בר"ת לדיר במרום כי ר"ת לב"י ותכוין לבדר גלוחות קין ונרמזים ב"ש בעזמור זה ו"ע נקי הייטו עלותיך כלומנו מלך ר"ת גבי קי"ן לאוה קודם כי ר"ת נק"י · בסרות קולם ישמעו ר"ת נק"י בשמעו בסרות כי בשמעו ר"ת גבי קי"ן · ו"ש נקי לנקות לותם בכלוחות · ולריך לכוון בר"ת של כי לאזרך ימים ר"ת יל"י שהוא בשם המעלה לותם בשמות שלין יכולי לעלו' מעלמם שם עולים ע"י שם זה · גם תכוין בחיצת לר"ך שהוא בקר ו' והוא קול לר"ך לורות היורדים מן כתר עליון ונשוב הז"ת לוקח רק ק"ן לורות ום"ע בשתרים בל"ות ש"ש גבי כמ"ר כי ג"ת עלמו ים גו לור עלמות מלך שם ע"ש המאיר גו ים גו מלה לורות ל"ת מ"ם מלא מלה ובשלרף ש"ע ק"ן מלה הוא גבי כמ"ר והוא תר"ך עמודי לור כמנין ל"תיות שים בי' לברות ומן מלו ס"ע טוטל ק"ן הרי ג"ם ק"ן בסוד לל מתכתל בק"ן ק"ן ומשלר מן ס"ע ע"ה מכין לר"ך ועתה לוקח גם ל"ך הלר"ך · גם תכוין כי עתה עלו בע לעיל ונכללו בשמני וירשו שם השמני ולכן תכוין בשם ע"ב בנקוד כולו קמ"ץ כי סקנץ ר מן שמני בסוד וקנץ הכהן · גם תכוין כי עתה ניתוסף כך קול נר"ן נפש מעשים ע"י מזמור הבו לה' בני לילים · רוח מילירה ע"י ז' שמות מרגלין כמ"ש לעיל · כשמע ע"י מזמור שיר ליום בשבת מן בריאה ובכל מעבדי המלכות קול בשם כמודע · כי גם במלכות שם ס' קול בשם היא בלולה בגי' בשמות וכל ס' מכל הבמי כלולים ג"כ מכל הבמי ועתה שם גבי' נר"ן מעבדי בשם שבשם ולכן הוא רק בגי' בשם לבד · גם תכוין שעתה נכנסים בגי' בקיק של ס' לכלס דז"ת והוא גבי' בס"י לחבונה · הייטו פרקין מתקין לפ"י שהוא בגי' בשם ועתה נקרלת המל' חק"ל ק"ל ס"ה ומלת שלם רומז לעבו"ת המלכות קול בשם כמודע · חמלה עולה מן הבריאה בגל בס"י לשלי שם קול ס' חלת מעמין קול בס"י · לפ"כ עולה יותר למעלה עד מ"ז והוא קול ל' של שלה שהם קול ל"ם חבס"י ולפ"כ מזהוג היקוד בשם ותעבור הל' גו' **אחי"ב חלך לביתך** קול יק"ל ומעבה ס' של שלה ולכן כל שלה בשלה : היא בשלה

הנה בגולך מן השלה לביתך ותמלא טולמך ערוך ומרות מרוכים תניח לאשתך לשלוך לשרות ושם ב' נרות וכוכוב יתגלר לקמן · ותקוף לת השולמן דרך ימין ותחזור לומר כל השלר קבלת שבת כמו שלמרת בשלה עם כל השומות שבו לעיל · כי כוונות שבשלה שיש בשבי מלויות העולמות בגבי פניניות בשם העילמות עלמן ועתה הכוונה בגבי' לור המקוף שלשם וכל מה שיש בפניניות ים בעקיפים · ושקפה זו תהיה בלבישת טלית בגילים ובלי בגדי לבן · לפ"כ תשתכל בנרות של שבת · ותכוין כי שם ב' נרות · ותכוין כי שם ב' נרות כוזר לל' הוא קול לל"ף למ"ד ללי"ו בגי' כ"ר · ומר שב' הוא הי"ה לחי"ה הוי"ה הלהי"ם הוי"ה ללהי"ם הוי"ה לחי"ה בגי' כ"ר והוא רמז שמעלמת השלה ומקבלת מן רמ"ח לחיברים לדכורת קול נפש ורוח הרי כ"ר · וגם רומז שמקבלת השלה מיקוד בסוד שמן כתיב למאור ויקוד הוא שם של"י בגי' ת"ק שטיק ב"ש כ"ר · גם תכוין כי השל' נקראת כר מלוה והנה מ"ל בל"ת ב"ם י"ם ועם ו"ם הוא הי"ה · ושם ל' גוונין דשלשבת של נרות ב' הפמוכים לפתילה שם קול ב' הפ"ן וב' שלשעלה שם קול י"ו כמנוקר בזהר · גם תכוין כי כר מלוה נשבת הוא מוגה בגבי' לחי"ה קול לחרת שם קול ב' הפ"ן ושם ב' נרות · גם תכוין לגרש ע"ז הפ"ת הנקי מוג"ה ושם ב' נרות דקי"ת לו"ת וזו"נ דק"ת שבסוד מתלבש בשם המלכות לעולכו' לשבי' ונעשית רחם לשועלים והוא קול י' שהוא עשירית · ועתה נשתלק מהם ועולם למעלה ונשתרים שם מכר י' · ושם ב"ש כ"ר מכר י' בגי' ת"ן סיומו ע"י שם של"ג יח"ן שהוא קול לבנ"י תת"ן כשנוקר בעץ חיים בקוף השם מ"ג ונשתלקם לבני נעשה מן ת"ל ב"ש רמ"ח וזהו דק"ת · כי בשבי' קול נפש ורוח מכל לי ושם נשלר רמ"ח מן כ"ר ולומו בשי נפש ורוח הוא הבת לליהם מן המלכות המתלבשת בשם בסוד והוא קול י' של יח"ן · לפ"כ תקיר מהם מכל לי' בי' ללפי"ן שהם קול מלקי בי' בשי נשתה שלמעלה מן כ"ר והוא ק"ל לל"ג שהוא בגבי' ב"ש בי' ללפי"ן ובקי"ם בשכי"ן עם ב' כוללים בגבי' של"י ועלני רמ"ה ועי"כ יומלו · גם תכוין כי לחי"ה ביודי"ן ובקי"ם בשכי"ן עם ב' כוללים בגבי' של"י ועלני

כוונת שבת

סד"י בגי' ג"פ כ"ר ככ"ל · וז"ס מוסיפת שבת כי בתוך המלכות היא בסוד מ"ל למכ"י ועתה מ"ל במלוי עם למכ"י בגי' כ"ר מ' · ובתה יורשת מעלה ירידה ובת סוד ג' נרות כמנוחר לעיל :

אחי"כ תלמר ד' פרקים דרשונים ממכי שבת ותכוון שבת נגד ד' חותיות הוי"ה ויתקשרו עם בנדך ד' בגדי כהן וכת סוד הלבושים למלכות סוד קדושי כלה שבת כ"ד קדישים נגד כ"ד פרקים שבמכי שבת נגד כ"ד לדופי למכ"י וכ"ד שעות היולמים מן סוף כ"ד שפרים של תכ"ך כמנוחר בתיקון ליל שבועות ולכן עתה לריך לכוון בד' לדופי למכ"י דרשונים ובד' שמו' דרשונים וכת :

אדני יפתח אדני עבדך אנדי התבר אניד התנין

גת ים ללמוד סיד שבירים לכבוד הכלה :

אחי"כ תלך לנפ"כ ותכוון כי על עתה היא עליית השולמות בנתי' שלא שהוא בתי' מילוניות היינו השולמות עלמן והתקיפים שלשם בנתי' בית · ועתה יעלו בתי' פנימיות שלשם שהם הנשמות וכת שפתי' שבכל עולם ועולם :

והנה תכוון כי על עתה היתה המלכות בשתורי נפ"י ועתה בערבית דשבת היא מוזר' בסוד נקודה לך שהיא בפ"ה עם סיקוד כמ"ם כגר כמ"ם שבכל פעם שהיא עולה בפ"ה היא מוזרת בסוד נקודה ל' וכתה עתה תכוון בסוד מוקפת קדושת שבת · ויורד שפע מעעלה למטה בכל השולמות : ותכוון בד' מלוי הוי"ה שהם בגד ד' עולמות בנקודות שוות לבי' ע"ג בדגש ורפה היינו שני יודי"ן יוד לי' דגש ויו"ד לי' רפה וכן כל שם ע"ג בריתי' ס"ג רפה ושבת וגעיל כל לות כזה י וכן כל האותיות ילירש מ"ה בשורק עם ו' הנקרא מלאו"ם · היינו כל לות שהם מ"ה לות ו' מלני ושתוך הי' מלאוס · עזיה ג"ן וכל לות שנוקד בשבא וקמץ · ושכה לא מלאתי טעם לאלו הנקודות יתפשר לומר הטעם · כי יתוע כי לעולם רפה מורה על הרחמים ודגש מירה על תוקף שהוא דין · ומעותר ע"פ הזוהר כי ב' של הרחיות היא לנוסף לבי' שמורה שזו בחורה היא תורת בריאה כמ"ש בשתורי בפ"ע בתי' הפסוק עם נגל ולא תכה · ת"ל הבריאה בה בית דגש המורה דין כי הבריאה היא סוד עולם הבפ"ת בגי' מלהי"ם ועתה שהלה הבריאה של הלי' ת"ל יש בה בתי' בריאה ובתי' מלילו' לכן הנקודות הם דגש ורפה ונקידת הבריאה הפ"ת וגעיל כי הבריאה הוא סוד הבפ"ת בגי' ע"ה פ"ז וסוד הירידה היא הם מלפ"ץ בגי' ס' הרי הפ"ז בגי' הפ"ת בגי' הפ"ת וגקודת הירידה מלאו"ם כי הירידה הוא סוד הם מ"ה ע"ה בגי' ס"ו הוא שהוא מלוי של ע"ב שמקבל מחצה ועתה מקבל הם מהי"ה בהסי"ן מחיית מסוד הבריאה שהיא בית תיית הרי מ"ו הקי"ה בתי' מלאו"ם וקודת העשה הפת קמץ תך כל הנקודות עולים ע"ה בגי' הכ"ה בגי' נער"ה וזה הנערה בתה של המלך · כ"ז שהיא למטה עם ת"ך דיוים בגי' נע"ר וכמקבלת סוד מרזת דלבורת שהיא בית ילירה נקראת נער"ה כמנוחר בזוהר וסוד מוקפת קדושת שבת :

ומתחיל השי"ן קדיש ואח"כ ברכו :

כוונא דאינן מתייחדין לעילא אוף הכי איהי אתייחדת לתתא ברזא דאחד למהוי עמהון לעילא חד לקבל חד קב"ה אחד לעילא לא יתיב על כורסי' דיקרי' ער דאתעבידת ברזא דאחד כגוונא דיליה למהוי אחד באחד והא אוקימנא דהוא אחד ושמו אחד :

רזא דשבת איהי שבת דאתאחדת ברזא דאחד למשרי עלה רזא דאחד צלותא דמעלי שבתא דהא אתאחדת כורסיא יקירא קדישא ברזא דאחד ואתתקנת למשרי עלה מלכא קדישא עלאה בר עייל שבתא איהי אתיחדת ואתפרשת מסטרא אחרא וכל דינין מתעברין מינה ואיהי אשתארא ביחודא דנהירי קדישא יאתעטרת בכמה עטרין לגבי מלכא קדישא וכל שולטני רוגזין ומארי דדינא כלהו ערקין ואתעכקו (ואתעברו) מינה ולית שולטא אחרא בכלהו עלמין (בר מינה) ואנפהא נהירין בנהירו עלאה ואתעטרת לתתא בעמא קדישא וכלהו מתעטרין בנשמתין חדתין כדין שירותא דצלותא לברכא לה בחדוה בנהירו דאנפין ולומר ברכו וגומר :

והנה ער עתה עלו העולמות בבחי' חצוניות במבואר לעיל בפנימיות בחי' חצוניו' וגם המקיפים וכבר נכנס ג"פ תתאין דנהי' דאו"א שהוא שליש תחתון מן לי' של צלם · בתוך הז"א · והוא בחי' נפש לכן היה הבוונה לקבל תוספות

כוונת שבת

נפש וקדושת שבת אבל עתה בעת אמירת ברכו הוא עליות העולמות בכחי׳ פנימיית שהם הנשמות הספי׳ עצמן ומתחילין לבנוס פרקין אמצעים דנה״י דא׳מא שהוא שליש אמצעי דל׳ דצלם דא׳ והוא בחי׳ רוח ׳ ולכן צריך קדיש שהוא סוד שם ב״ב המעלה את פנימיות העולמות בגודע : וצריך לבוין בשם האחרון של מ״ב שהוא שקוצי״ת השולט בשבת אך שצריך לחלק אותו לג׳ חלקים ערבית ש״ק שחרית וי״צ מנחה י״ת • ויתבאר לקמן :

ותגדל ויתקדש שביה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותי׳ ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :

אל״ף	ה״ה	יוד	ה״ה
יְהוָה	יְהוָה	מצפין	יהארני

יהא שמיה רבא מברך

ו״ץ	כ״פ יו״ל	כפ	כ״פ ו״ו	יוד
מל		תלסים		מנמץ

לעלם לעלמי עלמיא

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויעלה ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא לעילא מכל ברכתא ושירתא תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

הנה מדע כי כל כוונת סדר סוף כסוד כתעלה ובסד כנגדו סהוה סוד הנדולים סעולם

בסדר בסחי׳ מילוים ופנימיות ומלבישים למלכות לתילות וסס ל׳ ספי׳ כמ״ד כמצוחר לעיל וסס סוד ד׳ נגדי לכן על סדר סהוה לבוס הנדולים לכן נריך לכוון תמיד בס״ג הנדולים סהוה לס״י יס״ו וז׳ סמות מרגלין היולים מסס כמודע לך שסלרין תמיד בסדר סכל הספלות על סדר לס״י יס״ו סנג״ר סס סוד מנ״ת וסס נ׳ לוחיות לס״י יס״ו ונ׳ לוחיות יס״ו ונריך לכוון בסס טפטפי״ה בני׳ לס״י יס״ו בס״ן בסי״ן :

כ״ו ע״ב ק״ל נוקבא ע״י מ״ח מ״ב ר״ך	כפס רוס נשמה מיס ימילה		
בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְבֹרָךְ	בָּרוּךְ יְהוָה הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :		

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ׳א יהוה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים : וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה : גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חוֹשֶׁךְ וְחוֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ : אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ׳א יהוה הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים :

אמן

יְהַדְּרוּנְהִי ׳א יאהדרונהי

הנה סמס מכוון כי נכנסים ג׳ פרקין ממנעי׳ לג׳ לגלס לתי׳ ז״ש וסוס נמי׳ רוס ומכוון לקבל מוספות רוס מסערת דנוקבא וסוס סוד סמוחין סמקבלת מן נס״ י״ש ממס סקיבל מן מי׳ וסכי ברכו מ״ס כמוקבא נקרא מ״ס כמודע :

ושאר הכוונות כמו בחול

הכל לנבת הספיר סהוה סוד יסוד דנוקי דנדולים העולה למעלה וע״ז עולה היכל ק״ק דילי׳ נבדולים שהיא סוד מוספות רוס ונקדושת שבת ויס ספרי׳ שכסוד שם סוי״ה נמחיני׳ הברכה ננקו׳ מלמ״ס סהוה יסוד : וכנה יש בברכה זו ע״ט מיבו׳ נגד ע״ט סערי בינה כי שער הכ׳ הוא סוד שניל דלא למיידע סהוה סוד יסוד מלא הגנוז ביסוד ובשם לא נרגם רק ג״פ למעלה׳ לי׳ דלגלס לתיתת הס ע״ט : וכנה היכל זה כולל עוד ג׳ היכלות נגד נ״י לסי״ה יס״ו סנס ע״ב וז׳ לוחיות הס ע״ט : וכנה היכל זה כולל ג׳ לוחיות יסי׳ ונריך לכוון בשם טפטפי״ה בני׳ לסי״ה יס״ו בס״ן בסי״ן :

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהַבְתָּ ברכה זו נגד היכל לתנה סהוה סוד שפל דנוקבא דנדולים ובדבק זו בונלי כל ד׳ נמי׳ סנדולים

כוונת שבת

תורה ומצות חוקים ומשפטים — סכום לגי"ע ובכל נגמי' גרי"פ וכוח כולל ג"כ שני כיכולות נגד מכל וגבורה :

אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ: וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
מ"ת ומילות
כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה: וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נ"א יהוה אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: אמן: יְאַהֲדוּנָהִי נ"א יְאַהֲדוּנָהִי

מלרים עולם למ"כ

שמע מלכות נקרא ס"ס שים גם כללות רמ"ם גילוים וסיום קוד סס ג"ן רפ"ק ג"ן גני ס"ס וסיום מקבלת מן ז"ת לתיאמ כל ת' כלול מי' סרי ע' רבתי וסיום עולם למ"כ למיאמ סממ"כ סלם סיום קוד סס ס"ג עם י' תומיות הוא ע"ג ובסקד ד' תומיות יי"ס נסתר ס"ט וע"ס הוא ע' :

ז"ת עולם למ"ד

וישראל ז"ת קוד ישרלל זוטא מקבל ס"ג מישרלל בסך קוד סיר עסמלך וס"ס קוד (בסך למיאמ) פ"ל מיסיכא הוא ישרלל ועולם למ"ד לסבך :

יהוה אלהינו . ומ"ם סעלה זו"כ בקוד מ"כ ומ"ד לסו"ת עולי לו"ת בקוד מ"כ ומ"ד לפ"ת והוא מזלוג מיכים ובים ומסרבם בספע ויורד למזלה מזלה עלמ' סקוד קוד דעת עליון והוא יהוה סס סבלימי :

יהוה לפ"כ לו"ת מקבלים ספע מן מזלה עלמ' סקוד קוד יהוה ומזלוגי ע"י סקוד זו"כ מזלה ומולידים במוסין לזו"כ ולפ מזדווגים יחד זו"כ בקוד לפ"ד :

אחד לפ"כ ממייחדים זו"כ ד"ת ז"ת כולל ט"ס ד' מלכות סעומדת נגד מנכ"י ד"ס דז"ת ועולים פעם שני בקוד מ"כ ומ"ד לגורך הולדות מוסין דבדלות :

ברוך מכמ לנוקבא מל"ק ס"י יו"ד פ"י : **שם** ניכה לנוקבא מל"ק ס"י יו"ד ס"י :

כבוד מבדיס וגבורות לנוקבא מל"ק ס"ת יו"ד ס"ת מל"ק ס"ס יו"ד ס"ס :

מלכותו כמר לנוקבא עמה לוקמת הנוקבא סניא לסם ד' מלכין נמלוי בגי' מל"ת ונסתר ד"ם

לעולם כי"ס נמלוסם בגי' עק"ב לגורך בנין רקל : מג"ת נס"י דלסם הנעסה מסמוריים דניפ סבוא רבוע ס"ג בגי' לעולם :

ועד מלכות דלסם עקד עמוד ורעסים מכמ סבוא כמר דרסל אח"כ פרשת

ואהבת פ' והיה פ' ויאמר בכל ע"ם כוונם למול : וכבוסם למבר רמ"ם מיבו' בנק"ס רק בפ' ומבנת סבם מ"ג מיבו' נגד סס מ"ג סבוא מב"ג ים"ן כנודע מכוון עמה סמקבלין בתרם מן סס מ"ג סנבריאה סבוא מס"י ס"ו :

אמת ומסוכם כמו נמול והוא ככנד היכל רלון סבוא ס"ת לנוקבא דבריאה

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נ"א יְהוָה גָּאַל יִשְׂרָאֵל :

השכיבנו וכו' והוא היכל ק"ק לנוקבא דבריאה ומכוון עמה כי זה היכל נעסה עמה מלילי ממם כי נמול לף סעולים ג"ר דבריאה סבוא היכל ק"ק ג"כ נמלי' הוא נעסה רק מילוניות למילוניות מלכות דמלי' בעומדת נגד נס"י דז"ת לבל עמה נס"י דז"ת עולים בסקום מג"ת סלו ועומדים סס ניכה נס"י ומג"ת ונסתר מקום נס"י דמלי' פנוי ועומדים סס ג"ר דבריאה ומקבלין תור מן בעלמות של נס"י דמלי' סנסתר לעולם בסקומו כמ"ם כנר . וכן נעסה עמה ג"ר דבריאה סבוא היכל ק"ק מלי' ממם וזהו מוסיפה קדושה סמת והנה לף שים עליי' לנס"י דז"ת עכ"ז ליל נמת מכוסה ע"ם סמת מלכתא כי עליים זו

לף

לא נחסר לז"ל לעליה שג"ר וג"ש שלו עדיין עומדין במקומן, משל"ח המלי יש לה עליה ממש ותוספת מקום יותר מעולם וסח ג' עליות בליל שבת . ל' שעולם מבריאה למלי' כי בסוד היל יורדת בבריאה כעודע . ופשה עולם למלי' בגד נסי"י דז"ש בי שעולם מלמורי נסי"י ועומדי פש"ש עם היסוד . ומל"ח כשעלו נסי"י שלו בשג"ש שלו היל עילה עם ועומדת עם ג"ח בגד יסוד שלו :

ופרוס עלינו סוכת שלומך ברוך אתה יהוה הפורס סוכת שלום עלינו ועל כל ישראל ועל ירושלים :

עין פריסת סוכת שלום היל סוד יסוד הביה סיסוד נקרא שלום בכל מקום ועשה בליל שבת נעשה מן סיסודי יסוד הביה כעין פריסת סוכל כמ"ש לפניך . וסוד ג"ח תוכשת קיומת שבת שנעשה עי"ז כמה תועלת וסוד כי בשר עודע כי יסוד לימל מכתיים בשה דז"ש וביסוד לימל שם שם המלכים והגבורות ויונקים מן פי הים"ד ומתגלים למטה ושם בגד בשה סוד המלכת עמידת יעקב ורחל בעודע וסנה עשה שנכנסים פרקים למלעיים של ל' ללכ למי' וגם פרקי למלעיים לחצת ל"ח מוכרח סוד שהמוחין ספנימי"י שהיו מהלה בריאת דז"ש ידעו למטה לשת מקום לחומש מוחין שנכנסים עשה ועי"ז סוד מוכרח שמרד גם יסוד ביה למטה כי המוחין תמיד לריכין להיות ביסוד ול"ח המקום שהם יסוד שהיה משלה דז"ש היה השלה רק על בשה ומשש ולמטה ועשה יתרבה המקום שהם יותר למטה ע"י ירידת יסוד לימל ולז יגרום מוסך בריאת דיעקב ורחל : ושש יתמעטו סיעור קומת יעקב ורחל עד שירדו ג"ש למטה גם זה סוד בריעותא לכם . גם נתבאר כבר כי המלכים המגולים הם למטה ולמ"ח עולים בסוד חור חוזר ומגדלים את הכלים דז"ש וסם נתלקים לכי תלקים שלק ל' חוזר וכנגם בי ד' לי' ושלק ל' מקיף אף יסוד לימל וסם עימדים בזיווגו שלל שבין דוכבי הז"ש לסוד לי כ' ו' ולשלק לי ד' לי' סוד קטן שהכיל כל שלל גוף ז"ש שהוא מקום רשב עשוד ופיהם תאר שעלו שם המלכים והגדילו את הז"ש שהם מוזרים למטה להיות המלה המקום לעמוד במקום מעולה ונשאר הז"ש עד סיום יסוד לימל רק במלכים המתומים ואין בהם שארם מרובה . גם יעקב ולאה מתלים דיעין גמורין מן הגבורות למעלה שבמקום שהוא שלין כח בהמלכים המתומים למתקן . וכל ענין זה נעשה בימי השול אבל עתה להיות תוכשת קיומת שבת לריך לתקן כ"ז והוא ע"י פריסת סוכת שלום והעניו הוא כי סיסודי יסוד לימל מה שלריכה לירד למטה לימה מהלרכת ויורדת למטה רק שהוא סוד שלך שלבקשן ומתחדי לגלדין עד שיגיע לדופני הגוף ז"ש ונעשה כמו סוכה כי כל סוכה נקרא ע"ש הכיסוי שהוא שלהל והיה ע"ז נתקנו כל הדברים הנ"ל כי בשר שלין . יסוד לימל יורד למטה בשורך רק לרשבו ונעשה כמו לוהל הרי לין מקום שכתוב מתרבה למטה רק כמו שהיה ושאלו ג"כ קומת יעקב ורחל בפי סיעורם ומקבלי בחרב בריאת דילהון מהמלכים המגולים הרי תיקון ל' . גם המלכים המגולים שעולים למעלה להגדיל ז"ש בשר שם למטה נקרא מקום לר עולים שכח גדול למעלה ונוקבים את מכך שלוהל סיל ועולים למעלה מן המכך שמקום בריאת מקום סיש לין יסוד לפי לדופני ז"ש שם שם מקום שכתוב המלכים . ולפי שלמעלה יש בריאת מקום מאוד לף שהקבים שנעשו שמכך שלוהל ע"י נקיעת המלכים שעלו למעלה ואותן הנקבים נשארו פתוחים לין יכולת המלכים לחזור דרך לותם הנקבים כי תמלה שהיו שמקום לר לחזרו כח לנקוב ולנקוב עלמם לכנות לף הנקבים קטנים . משל"ח עשה שם שמקום רשב כילוע שמוש סעינא וסם נשארים שם הנקביות ומחירים למטה דרך הנקב' ורחל' נכוכים . ונשאר שם נשארים שם הנקביות הרי שם מחירין ג"כ לאותן מלכי' שהמוחי' זה מנפנים וזה מנאוך ואותף שארם גדול' בריאת ז"ש משל"ח נשול היה שם רק מלכי' שתומים והמגולים שמר שהגדילו לומו מזרו למטה הרי תקון ני . גם נשאר שים שם שמקום שבתוש גם שלכים מגולים יש כח שהם להמתיק הגבורים ולז יעקב ורחל מקבלים רק שארת רשמים נחילת נצח היסים . וזהו תוכשת קדושת שבת שלף שליל שבת סוד זווג יעקב ורחל כמו שנאמרים שמל ע"ז נשול יש שהם היסי' משל"ח עשה כולו רמיסים :

הרי נתבאר לך סוד פריסת סוכת שלום שאומרים בליל שבת . ובזה תבין סוד סוכה שאמרו שצריך שיהיה נראה הכוכבים והבן זה :

והנה לריך לכוון כי עשה משמיל להיכנס ג"פ למלעיים לי' ללכ למי' וחכוון לקבל תוכשת נשמה סיינו לפי שלשרך שהלי' סוד נחי' רוח . כמ"ש לעיל לשרך זה נק' ל' למצת נחמה . חבל ע"ז סוד רק משארת דנוקבת . ותכוון כי כוכב סוד

כוונת שבת

כ"ו פ"ם סוד הו"ם לפל"ג יעקב ורחל יקבלו פלורה מן ס"ע כהורין לעלילת שפם סוד ג' ל"ל נמלוי פים לפעלה בל"ת שפם גבי' ס"ע וסוד נרמז בר"ת של פסוקם מוכת "פלוי "עליהו שסוד ס"ע :
אח"כ ושמרו :

ושמרו "בני "ישראל "את "השבת לעשות את השבת לדורת' בריה עולם ביני ובין "בני "ישראל "אות "היא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש :

באן נרמז בר"ת כני פעמים בל"ם נרמז לבי זווגים שפם זווג זר"ע ול"ת שלף זווג לו"ל עמה יותר מעולים . ולמה לעשות לה שפחת לה לתקן לותם בבנין שלם בסוד עוסי
דברו כמבואר בזוהר ולמה בתי' עולם כי עמה בפחה מקור הבשמו' מן יסוד הנקר' בתים פולם ולכן לריך לשמו' העולם מליל שבת לליל שבת ז"ש שפת ימים וכו' כי בחול הז"ל סוד
דק בסוד ו"ק בסוד הקטנות ולין בו זווג לך עמה בתחקן בבנין שלם בסוד הגדלות ולכן ים
בו זווג :

אחר כך אומרים קדיש . וכוונתו במו קדיש ראשון רק ההפרש ביהא שמיה רבא שבקדיש ראשון הוא אהי"ה יה"ו בההי"ן ועתה באלפי"ן בגי' יעק"ב :

					כ"ל ומ"ו
אלף	הא	יוד	הא	ואו	הא יוד
יהוה	יהוא	מצפץ	יהאדני	אל	אלהים מצפץ

יהא שמיה רבא מברך לעלם לעלמי עלמיא

תפלת העמידה

מלכות מקבל מנ"ה לתצ"ת שסוד שפם הנה עד עמה סיתה בעמידת במלכות בסוד מקופה בגד
יסוד ז"ל ועמה סיל עולה למעלה ומגדלת בכל
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח סיעור בה"י ז"ל וטונדת למעלה בגד מג"ת ז"ל שפם
ונם במלכות ממשיך בתרם מניעה עלו גם בה"י ז"ל ומסוקף בה עוד שם גדול מן
וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ : ברלפון כי מתלה סיתה בקרלת רק מק"ל עמה בצמי' בה"י במ"ם בבר ועמה נקי מק"ל מפוסין בצמי' מג"ת

סים בשם מסך לין רמזים בסוד ג' גוונין לתפוח . מור קומם ירוק . כמבואר בזוהר : ומכוון
כי בתרם במוסין ז"ל שפם סוד הו"ה מהי"ה כבודו ובם מתפטרין עד בה"י ז"ל סוד מ"ה
סוד סוד הו"ה ומלירים לל במלכות סוד מהי"ה בגי' מק"ל :

ברוך כריעת בגוף ו' לגבי כ' ויו"ד ה"י דק"ל מלירים בכל כמו בשמרים לסוד :
אתה בשמוחת ברלם . י' לגבי כ' ואל"ף ה"י דק"ל מלירים :
יהוה זקיפת בגוף ה' לגבי ו' ויו"ד ה"י דע"ב מלירים זקיפת ברלם ה' לגבי י' יו"ד ה"י
דע"ב מלירים : לימת מתכלתן מן מזלף לפת
אלהינו ואלהי מלכינו סוד סוד לימת מלכי סוד לפת וסוד מזלף עלף' שע"י מזלוגים
לו"ל ומולידין המוסין בשם :
אבותינו שסך גבורה תפארת נקרלים לפוח ועמה נעשו בשם מצ"ד בשבנתן בשם המוסין
אלהי אברהם עמה נעשה סוד בשבה ז"ל ונעשה מסך ז"ל סוד מברשם בשבה ז"ל :
אלהי יצחק בשבם סוד בינה ז"ל ונעשה מגבורה ז"ל סוד יצחק בינה ז"ל :
ואלהי יעקב בשבת ג' מוסין בשם סוד מ"ג בת"ם ז"ל סוד יעקב ונעשה בעת ז"ל :
האל עמה נומה דיקנא ז"ל בשם ס"ם ל"ל כרי בל"ל גם בתקן פרנוף לשה :
הגדול עמה נעשה מלכא ז"ל רבד ז"ל כי מג"ת נעשים מצ"ד ונב"י נעשים מג"ת :
הגבור עמה נעשה בסוד ז"ל גבורה ז"ל :
והנורא עמה נעשה מיסוד ז"ל ח"ם ז"ל מנקרא בורא כנודע :
אל עליון עמה מתגלה בתרם ל"ל סוד בתר בתילוי ונעשה בתר ליעקב ורחל ומזה מתמילין
לעמוה בה"י מלשים ז"ל בסוד מוקפא וחבו :
גומל חסדים עמה נעשים ס"ה ז"ל ע"י בתלשים לל"ל מלמון ויגמל מקלים :

כוונת שבת

טובים מקדיש דמ"ל נקרשים מקדיש מוגים וגם הם טוגים שמשם נעשו פו"ג לנוקבא :
וקונה הבל עתה קונה הז"ת יסוד מדם ונכנסים זו ס"ת נבלילו' עשר היא כ"ל ועם כי
היא הכ"ל . גם נכנסים ס"ג נדעת נוקבא שהיא ג"כ קוד הכ"ל :
וזובר יסוד ז"ת מוסך בתרא מן ג' יסודות מו"ת שהם ע"ג קמ"ת בני זו"נ :
חסדי אבות עתה נעשו מג"ת לנוקבא ומג"ת ליעקב :
ומביא גואל עתה נעשו ג' יסודות ליעקב ורחל ויסוד נקרא גואל כנודע :
לבני בניהם עתה נעשו כ"ה ליעקב ורחל כי כ"ה נקרשים עתה בני בניהם כנודע :
למען שמו עתה נעשה קוד המלכות ליעקב ורחל ומלכות נקרא שמו גם כל התרא זו סוף
מיסודות מו"ת שהם קוד קפ"ד קמ"ת ע"ה בני במ"ו :
באהבה עתה יונקים המוחין דלי' ונכנסים ברחל ונגדלת כמיעור קומת יעקב ועומדת פנ"ה
עם יעקב לעורך היחוד : בעשי"ת אומרים זברנו להיים

ג ו כ ו

מלך עוזר ומושיע ומגן ע"י די מיחות אלו נכנסים המוחין מנה"י דאי' ליעקב ורחל הייבו
נ"ה מתחלין לכה"י דאימא נכה"י ליעקב ורחל . וג"ה מתחלין
לכה"י דאימא נמג"ת ליעקב ורחל וג"ה עולין נכה"י דאימא נחג"ד ליעקב ורחל . ועתה נתוקף
לאמלכות שם גדול שנעשה מלכה"י נעלוי לעלוי שים שכם ל"ל תושיות כמספר השם גוכ"ו והוא
סגדלות אלה בכל מיעור קומתה לעורך הזווג :
ברוך כריעת הגוף ו' לגבי ה' וי"ו ל"ת דקמ"ג מתירים :
אתה שהמוחין הרחם . י' לגבי ה' ואל"ף ס"ת דקמ"ג מתירים :
יהוה זקיפת הגוף ה' לגבי ו' וא"ו ס"י דס"ג מתירים . זקיפת הרחם ה' לגבי י' יו"ד ס"י
דס"ג מתירים . ונריך לכוון לשמו' דמרגלא בפומי' דאת א לאל"ה ושם יהוה דמרגלא ומתיר
נמ דאי' בגלגל ז"ת ומשם מתיר לכל קו ימין לנוקבא :
מגן ג"ת ל"ל ס"ם בג' פנים ובפנים מתירים ונ"ה ל"ל בני' מנ"ן :
אברהם המזרח פנים בפנים הוא ע"י שהשד קוד מברשם שהומז ניתיבה ומשזירה פנ"ה

ת	ג	ב	ת	עתה	ניסוף לוח י' בתילוי תי"ו של תלוי לתני
אַתָּה	גִּבּוֹר	לְעוֹלָם	אֲדֹנָי	ושם ל"ה לוחיות כתיון שם אג"לא :	

מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה וְרַב לְהוֹשִׁיעַ : מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטָּל : מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי
עָפָר : מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

בעשרת ימי השובה מי כמוך

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

ה' ראהי"ה יהוה דמרגל' והוד דאימ' מאיר בהו' דז"א ומשם מאיר בכל קו שמאל דנוק'
הנה ברכה דשמונה עשרה נגד מכמה ז"ת וברכה זו נגד ביה ז"ת . וכנה ים נברכה זו
ס"ת ממתיים המתים נגד ה' בירורי בנוקבות של מלכים דמיתו וקמים בקוד תפיית המתים ע"י
טל דע"ק והוא מכלכ"ם וע"י שם ס"ג בני' ומקי"ם . ומכלכל חיים ע"י שם ע"ב בני' שם'
וזהו מכלכל חיי' בחס' ומקי' מתי' ע"י הרחמי' לפ"ת הנק' רחמי' רבים : סומך נופלים לחיות
היא קוד סמך וסומך לז"ת הנק' נופלים בזמן סמורגן : ורופא חולים שהם בסוד חולת לאהבה בסוד
סמכוני בשושנות דהיינו בחפוזים כי חולת לאהבה אני . ומתיר אסורים הם בנוקבות שאסורים
בעוקבי הקליפות . ומקיים אמונתו קוד המלכות המעלה לחוסה וגם לחוסה שהיו בקליפת נוגה
הנק' עפר ושם יסיני עפר מי כמוך לחיות נק' מ"י והיא בעל גבורות דלחין מתערין מינה :

ת"ת מלכות

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה : בָּרוּךְ ברכה זו היא נגד ת"ת ז"ת שנעשה ממנו לעת ז"ת ועתה קיבל כבר הז"ת כל המוחין ונומן לנוקבא דילי' וז"ס לחם קדוש ת"ת נק' לחם"ה אתה

כוונת שבת

אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ
בעשי"ת המלך הקדוש

נסוד ולסמא תשמע בסמים. ונמך קדום ונלכות הוא ס"ס כוונע סניסס נק' קדום ע"י המוסין כי לעולם המוסין נק' קדום :

י' דאהי"ה מצפ"ץ דמרגלא ת"ת דז"א מאיר ליסוד ומשם מאיר לכל קו אמצעי דנוקבי,

מסד לקמץ ז"ק

אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אֶת יוֹם

מלכות

הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ
תַּכְלִית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ וּבֵרַכְתּוֹ מִכָּל

ז"ק דז"א

הַיָּמִים וְקִדַּשְׁתּוֹ מִכָּל

נה"י דלימא

הַזְּמַנִּים וְכֵן כָּתוּב
בְּתוֹרָתֶךָ :

ברבה זו הוא נגד הכלה המקבלת קידושין מנעלי, ע"י המסך שהוא הסוסנין וע"ז נתחלקין המילוני' ממנה . ונסוד הקדושין הוא ע"י שמקבלת המוסין מן ז"א שהמוסין לעולם נקראים קודם . וכנה עתה נתוסף לה עוד סם קדום ונק' מקל תפוחין קדישין כי מק"ל נסוד קבלת' מנה"י דז"א ותפוחין'מבו' קבלת'מסג"ת דז"א כמבוא' לעי' וקדישין נסוד קבלתה מהמוסין שהם מג"ד דז"א . ודע ובזה כי מה שאמרנו עד עתה שהיא מקבל' מסג"ת ומנ"ד ועי"ז נקראת מקל תפוחין קדישין עדיין הוא נסוד בכנה לנד כי מקבל' רק כתרא בעלמ' ממג"ת ובנ"ד נדיוקן מקו' כי עדיין עומד' בנה"י דז"א ע"י המחכלות הז"א בה . ולינס מוסין תמיינים רק לאחר קידוש כמ"ש לקמן . לכן נ"ש שנקראת מקל תפוחין קדישין הוא נסוד הבנה לנסוד נמוסין נמוריס עדיין הוא נסוד מק"ל נלנד שהוא סוד נה"י כבודע . ואומר לת"ה סוד המקד נסוד ולסמא כאן לעולם . קדשת לא יום השביעי ז"א שקיבל המוסין שנקראים קודם לעורך קידושין לשמך שיא המלכות כי כל הפעולות שיעשו בלילי שבת הכל הוא לתיקון שבת מלכתא ולא לתיקון ז"א כבודע כי היא קוץ מעשה ומחשבה מחלה שבשבילה היתה תכלית שמים וארץ של כל העולמות כבודע . וברכתו מכל הימים הם ז' קלוות של ז"א מג"ת נהי"ס סוד ז' ימי נרחשים וממנו היא מתברכת ז' נרכות סוד ז' נרכות מחנים . וקדשתו מכל הזמנים הם כי שערי בינה נגי' כ"ל הנקראים זמנים סוד המועדים הנקראים מקרא קודש והיא סוד המוסין שהם סוד הקדושין כנ"ל . והנה עתה נריך לבוון לאות ה' של שם שקוי"ת כי זה הוא סוד הלוט שנשבת כמבואר כבר . והוא מתחלק לג' חלקים כמ"ש כבר . ועתה הכוונה באות ה' לחית הם ג' ענפין הם ג' ווי"ן בגי' ס"ו רומז לנה"י שהם סוד ג' וי"ן לפי שעתה היא עומדת נגד נה"י ומקבלת מוסין גמוריס מנה"י לחי' המתלבשין בנה"י דז"א ועם ה' הוא סי"ס סוד סי"ס הסל"ם סוד הק"ל שהוא שדה כי לעולם נה"י הם לבר מגופא נסוד שדה :

ס"ת נלס מכאמ דנוק'

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם : וַיְכַל אֱלֹהִים

ע"י נלס דז"א

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה ׃ וַיִּשְׁבֹּת

רוי

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ

נינה לנוק' ע"י סוד דז"א

אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת

לעתם לנו' ע"י יסוד דז"א

מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת ׃

וַיְכֻלּוּ זהה נרמז הנ' מוסין שנקבלת מנה"י דז"א כי נזכר ג"פ יום השביעי וכנל שקוס יום השביעי רומז לנקו' ת"ת וג"פ יום השביעי רומז לנה"י דז"א שנסס שקבלת ג' מוסין

מומין סג"ד וסס נ"ם מלכי"ם המזכר כאן ועמה הוא גמר הכנס' נ"ם למעניים לל' למלס למו"ם
והוא נרמז בם"ח בתר"ץ וכ"ל בפל"ם :

וישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כולם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רציח בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת
זכר למעשה בראשית

לימת מזלת מנת מג"ח רנון ל"ת להמיר נמלכות נמומין לנוק' נ"ם הלרת ז"ת
אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתיך
יסוד יסוד לנוקבת
שבעינו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יהוה אלהינו
באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בה ישראל מקדשי שמך : ברוך אתה יהוה
מקדש השבת

ישמחו וכו' . כנה זה לומרים נערבית ושחרית ומוסף • ולל נמנחה לפי שנשלומם נ' עתים
היל עומדת מלנו וזו היל השמחה נקוד "ישמחו "השמים ומנגל "הארץ שלומיו' הוי"ה
כגרמז נר"ת הוא ניחוד מסל"ב נמנחה שהז"ת עולה עד ליקנ"ל ל"ת והיל נשלרת למל' נמקו'
לו"ל כמ"ם נמקומו אין שמחה וכיוונה מוכן מלניו •

ברכה זו היל למלעיות נגד המלכות שהיל למלעיות נין מג"ח שהם ג' לנות נ' נרכו' רלשונות
ונין נה"י ג' נרכות למרונות כמנואר נמיקונים ומ' ועיבר לנינו הוד מלכות שנקרל ל"ע
שלל יפת נה ערל ונמל. ומ"ר יומו נה כי עמה הוא מקון שלה ולכן נכוונה נה' למרונה
לפי"ם וי"ם לפל"י נמי' המלכות :

ה' אחרונה דאהי"ה יה אדני דמרגלא ובזה נתקן כהר דנוקבא ע"י ת"ת דז"א
כמר מכמה ניסה ז"ל **ברכה** זו הוא נגד נלם ז"ל לשר ממנו מקנלת
רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל הנוקבא מוא המכמה שלה לשר שקיבל
ובתפלת' והשב העבוד' לדביר פז"ל המומין לנוקבא נג' לפני עמה הוא נותן לליה
ביתך ואישי ישראל ותפלתם באהבה ולכן ים גורסין נקוד זה הסס נפת"ם וים גורסין
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד נמי"ק :
עבודת ישראל עמך : נר"ם יעלה ויבא : ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים
ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון : י"י (ל"ת ו') ליה"ו אל
דמרגלא .... ומקנלת מומין גמורים מנלם ז"ל למכמה שלה : * * *
מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה **מודים** כריעת הגוף ו' לנגי ס' יו"ד ס"ם לפי"ם
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם לפסי"ן מעירים : יהוה זקיפת הגוף
ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא ס' לנגי ו' ול"ו ס"ת למ"ם מעירים :
נדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על
חיינו המסורי' בידך ועל נשמותינו המופקדו' לך ועל ניסך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך
וטובתיך שבכל עת ערב ובוקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו
חסדיך מעולם קוינו לך :

ניסה מכמה נמר

ועל כולם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך **ברכה** זו נגד הוד ז"ת לשר
מלכינו לעולם ועד (בעשי"ת וכתוב לחיים) ממנו מקנלת הנוקבת
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך הגדול מום ניסה סלה :
באמת כי האל טוב ישועתינו ועזרתינו כלה האל
הטוב ברוך כריעת הגוף נגי ס' יו"ד ס"י דקס"ת מעירים : אתה הסמוכות הרמם י' נגי ס'
מלם ס"י דקס"ת מעירים : יהוה זקיפת הגוף ס' נגי ו' ו"ו ס"ם דס"ן מעירים • זקיפת הרמם
ס' נגי י' יו"ד ס"ם דס"ן : : : : מעירים הטוב שבך ול"ך נא"ה להודו"ת • (ס"ת כס"ת)
ה' ליה"ו אלהים דמרגלא : ונמה מקנלת מום ניסה מומין גמורים ניסוד ז"ת :
שלום עטרת יסוד רב על ישראל עמך תשים לעולם מלכות כי אתה הוא מנך אדון
לכל השלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה
בשלומך : נעמי"ם נספר ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום :
ו' (ל"ת י') ליה"ו מצפין למרגלא עמה מקנלת מום למה מן יסוד ז"ת מומין גמורין :
וחוזר הש"ץ ויכולו נרכה

כוונת שבת

ברכה זו נגד יסוד דז"ת לפי ממכו מקבלת מוח דעת מוסיף נמוכין . ונקיו' דנרכ' חכוון
נסלוג הוי"ה מלכים כזה אילההיוהם שהוא קיסור כ"ם וס"ג נדעת שלה ולפי
שהיא מקדמת הא"ב שלה לומיות מלכי"ם מוקדמים לחוי"ה קוד מ"ד ועתה הוא שכנקת עטרת
יסוד דדוכרת ניסוד נוקבא :

עתה תכוון נשום ק' של סקוליי"ם והוא מורה שמקבלת מפרש ממג"ת דז"ת שנכם נ"ע
למלעיים דנכ"י דניכה ומשם מאיר נמוסין שלה שפם נאים מנכ"י דז"ת והנה מג"ת
כ"ת יש ג"ם ה"י ס"ת כלול ממנירו הרי נ"ם ל"נ שפם כ"ע וע"ס הוא ק' ואז היא מקבלת
וכ"ת כלול ממנירו הרי נפ"ג הרי נ"ם ל"נ שפם כ"ע וע"ס הוא ק' ואז היא מקבלת
מוסין נמורין מן מג"ת ולכן עתה נק' מקל תפיסין למיתי' כי מג"ת שם הוא מפוסין כמבוא'
לעיל לך תכוון גי' שניעי' שהוא מג"ת דז"ת : ואח"כ אומר השי"ן

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

מגן אבות בדברו (נגד נרכה דשמונה) א' לפי"ם יהוה דמרנלא מחיה מתים במאמרו (נגד
נרכה שנייה) ה' לפי"ם יהוה דמרנלא האל ::: הקדוש שאין כמוהו (נגד נרכה
שלישית) י' לפי"ם כיצפין דמרנלא המניח לעמו ביום שבת קדשו (נרכה זו נגד שמינית)
ה' לפרונה לפי"ם י"ה אדני דמרנלא כי בם רצה להניח להם לפניו נעבוד ביראה ופחד
(נרכה זו נגד רלה) י' (כ"ת ו') דיה"ו אל דמרנלא ונודה לשמו בכל יום תמיד (נרכי
זו נגד מודים) ה' דיה"ו אלהים דמרנלא : מעין הברכות אל ההודאות אדון השלום
(נרכה זו נגד שלום רנ) ו' (כ"ת י') דיה"ו מצפין דמרנלא מקדש השבת ומברך שביעי
ומניח בקדושה לעם מדושני ענג זכר למעשה בראשית :

ברכה זו היא מעין שבע נרכות שבעמידה והוא כעין מזרח העמידה והנה נשמרים הוא מזרח
ממש לפי שהוא נמי יום לבד עתה שהוא נמי לילה עדיין לימו עולם עד מג"ת
ממש רק שעומדת נגד נפ"י ומקבלת מהרש מן מג"ת לכן לימו מזרח ממש רק מעין מזרח
ועתה נכנסין ג"ם עולין לי' לכלם דלי' ונמורין בקידוש ולכן בשעודה נק' מקל מפוסין קיסין
מלד ג"ר ז"ת שנק' קיסין :

ומומרים קדם והכוונה כמו נקדים שלפני עמידה לך אתה מלוי לפי"ם י"ה ניודי"ן רק מלוי
של יי"ו הוא נמי נגי' ימ"ק :

מזמור לדוד יהוה רועי לא אחסר בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני
נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו גם כי אלך בגיא צלמות לא
אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמוני תערוך ל-גי שולחן נגד צוררי
דשנת בשמן ראשי כוסי רויה אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית
יהוה ל'אורך ימים

זה המזמור הוא כי עתה הוא שעת הזוג והיא הוא לילה העליונה ולכן לומרים לומו ג"כ
קודם שעולה . לך טוב ומקל ל"ך גי' לפי"ם ומש הוא מקדים למיתי' ניסומם נמי'
ניסוד נקרמים טוב ע"ם יסוד שבק' טוב ונלמתם למין נקרא שבת ור"ת של ל' לעורך ימים
הוא שם קדום יל"י :

קדים כלעיל עם נרכו רק לפי"ם יכ"ו נמ'ו יודי"ן :

ק"ע קכ"ו **ברכו את יהוה המבורך**

נפש רוח נשמה קיס יקיצה

ברוך ה' המבורך לעולם ועד

הנה נזרכו נרשמון הכוונה היתה להוי"ה פשוט כ"ו ורבוע הוי"ה הוא ע"ב ורבוע דמ"ה הוא
ק"ל ס"ה גי' נרכ"ו . ועתה הכוונה גי' מלואים ע"ב ס"ג מ"ה המלואים לנד עולים
גי' ק"ב וגי' מ"ב הוא גי' קכ"ו ס"ה גי' נרכ"ו והמ"ב הם קוד הגדורו' והמלואים דהוי"ה
הם הרממים וזכו מ"ב ר"ך . וכוונת נרכו זה כי נקדים היה הכוונה לפי"ם י"ו נמלוי יודי"ן
והוא גי' ס"ה וכלי להמליך לרמ"ם מומרים נרכו את יהוה המעורך הוא י"ו מומיי נרוך
יהוה

יהוה המעורך הוי"ה לותיו' הרי ל' ועם ר"ם הרי רמ"ח פרי רמ"ח פנימי לפנים"ם ולחוצים פנימה כי מי שלא נמכוון בפנימו לקבל מוספת נפש כמעומד שם וכיון שלא קיבל הנפש לית יקבל רוח ונשמה לכן יכוון בפנימו זה לקבל עמהם כל שבתי׳ :

במה מדליקין ובמה אין מדליקין : אין מדליקין לא בלכש ולא בחיטן ולא בכלך ולא בפתילת האידן ולא בפתילת המדבר ולא בירוקה שעל פני המים ולא בזפת ולא בשעוה ולא בשמן קיק ולא בשמן שריפה ולא באליה ולא בחלב נחום המדי אומר מדליקין בחלב מבושל : וחכמים אומרים אחד מבושל ואחד שאינו מבושל אין מדליקין בו : ב אין מדליקין בשמן שרפה בי"ט רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן מפני בכוד השבת . וחכמים מתירים בכל השמנים בשמן שומשמין בשמן אגוזים בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פקועות בעטרן ובנפט רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד:ג כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טומאת אהלים אלא פשתן : פתילת הבגד שקפלה ולא הבהבה רבי אלעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה רבי עקיבא אומר טהורה היא ומדליקין בה : ד לא יקוב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מנטפת ואפילו הוא של חרס ורבי יהודה מתיר אבל אם חברה היוצר מתחלה מותר מפני שהוא כלי אחד לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר : ה המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני גוים או מפני לסטי׳ או מפני רוח רעה או בשביל החולה שישן פטור בחס על הנר בחס על השמן בחס על הפתילה חייב ורבי יוסי פוטר בכולן חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה פחם : ו על שלש עבירות נשים מתות בשע׳ לדתן על שאינן זהירות בנדה ובחלה ובהדלקת הנר . ז שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשיכה עשרתם ערבתם הדליקו את הנר ספק חשכה ספק אינה חשיכ׳ אין מעשרין את הודאי ואין מטבילין את הכלים ואין מדליקין את הנרות אבל מעשרין את הרמאי ומערבין וטומנין את החמין : אמר רבי אלעזר וכו׳ ואומרים עלינו :

ובבואך מכה"כ לביתך תאמר שבת שלום לקבל שבת מלכתא בסכר פנים יפות ושבת שלום הוא סוד יחוד מלכות ויסוד והנשק ידי אמך כי עתה הז"א מגיע עד חג"ת דאימא באשר שכבר נכנסו כל נה"י דאימא ואז הוא נושק ידי אימא שהם חג"ת סוד ג׳ ידות ותעמוד נגד השולחן ותאמר אתקינו סעודתא דמהימנותא דא היא סעודתא שלימותא דחקל תפוחין קדישין :

והנה לבאר זה אבאר לך תחלה סוד הפסוק כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה׳ והענין הוא סוד כי מזון הבלה הוא מן החתן שהוא חייב במזוניתיה . והוא הסעודה שלה שהוא לחם יין ומזון והנה בזוהר מבואר כי יין צריך ליקח תחלה בכ׳ ידיו שהו׳ עם היין בני׳ ביי"ן שהוא בני׳ חס"ד בסו׳ והוכן בחס׳ בסאו והנ׳ לח"ם בייי"ן ומזו"ן ע"ה בני׳ עשר׳ הויו"ת שהם בי"ם של ז"א שמהם בא המזון אל הנוקבא והנה ער עתה בכר מבואר שמקבלת המוחי"ן שלה רק מנה"י דז"א שבהם ג׳ הויו"ת בני׳ לח"ם ולא על הלח"ם לבד יחיה האדם סוד הנוקבא הנק׳ האדם בתוספ׳ ה׳ רק על כל מוצא פי ה׳ והם סוד ז׳ הבלים היוצאים מפה דז"א סוד ז"פ קול ה׳ הנזכר במזמור הבו והם ז"פ הוי"ה בני׳ ביי"ן ומזון ע"ה והו כי על כל מוצא פי ה׳ יל אם תוצא כל המלוי של פי ה׳ כזה פ"י יו"ד יו"ד ה"י ויו"ו ה"י הוא בני׳ ז׳ הויו"ת שיעקב כולל בשמו וכל זמן שהיא למטה נגד נה"י אינה נזונת מן הז׳ הבלים מן הפה כי אם הלח"ם אשר היא אוכל סוד הזוג למט׳ תחת נה"י ששם עמידת יעקב ורחל אבל עתה היא עולה למעלה נגד חב"ד דז"א ומקבלת המוחין מפנימיות שלו מן הפה דז"א שהם ז׳ הבלי"ם ויי"ן ומזו"ן והוא סוד הסעודי׳ של ליל שבת המכונה אליה סעודה דחק"ל בעודה מקבלת מנה"י תפוחין בעודה מקבלת מחג"ת קדישין בעוד׳ מקבל׳ מחב"ד שנקראו קדישין הרי נתב׳ לך סוד הסעודה וזה תבון בויכולו של קידוש שיש בו ג׳ שביעית שהם חב"ד דז"א :

כוונת שבת

אח"כ מקיף לא משלמין דרך ימין כשמיקה להמשיך לור המקיף עליה ונשקפה רחמוני מכוון להמשיך לה לי' המקיף מאור נה"י דז"ת שקיבלה נויכולו ברחמון ותכוון גג' הויו"ת בנקודת נה"י שהוא מירק שורק עלמפוס · לח"כ תקע בידך ג' תנועות הדם מן כשילמן בב' ידיך ותמשרת יחד ותנרך עליהם ותריע · כדם ותכוון כי הדינים שבנוקבא וכה קול תלחי"ם ברגוע עולה ד' ו"ת תועות בתלתים שבוע ועלוי הוא ריי"ת · ונרוך להעלותם למזירם בשרשם שהוא כדי למתקם וכשנכנסי' בנקבי המוטם הוא קול תם"ב · כי תלחי"ם מתחלף ברחמי"ם שהוא במלוי יודי"ן בכי' ם' וה' תועות והכולל הוא תשה והנה כשנכנסים בוטם שים בו ב' נקבים הם מתחלקים לב' הצלוט · והנה ב"ה הב"ל עם ב' כוללים בגי' ניק"ה רמז למיתוק הדינים ונעשים נחים · לח"כ עולים לל המוח שהוא סורם הדינים כמ"ש בשר · ואין הדינים נמתקי' לגלי בשרש, ונמתקי' שם ע"י שם הוי"ה וזהו לכי · הרי לעניך רי"ת ניק"ה תשה"ם לה'

כי קיל תשה הוא לשר שבשר נכנסו בב' נקבי המוטם :

אח"כ מקיף פעם שני עם הב' תנועות הדם ותכוון כי תוחם ב' תנועות הם נגד יעקב ורחל ותכוון להמשי' להם לור המקיף מן מג"ת דז"ת שקיבלה נויכולו שני ולפי שקבל מן מג"ת קול הלבו' לזה רומז הד"ם שהם ג' וכל תנוד נגד ג' תבו' כוונתו ותמצי' לת פב' תנועות יחד ותשלוך זכור ושמור בדבור אחד כאמרו כי הב' תנועות בשר אמרנו שהם זו"ל שהם עלמי' קיל זכור ושמור זכור לדבורת ושמור לנוקבא · והנה רשיתי בקדושים של הלר"י ז"ל שים לבקף ב"ה הלי נגד מקיפי מג"ת וכב' נגד מקיפי ב"ה · ובשרשם תפשר בשר בשר אמרנו שהוא, מקל תפוסים קדישין ונקראת קדישין ע"ש המוסין דמב"ד ולכן בשרו שלריך להמשיך לה גם מקיפי מב"ד נגד הפנימים שקבלה בשר ולפעב"ד טעות גמור הוא כי תכיכן קיבלה פנימים דמב"ד קודם קידוש שברי בויכולו רחמון של עמידה לל קיבלה מוסין פנימי' רק מנה"י וכנגד זה בקפה רחמונה גלה הדם להמשיך לה גם מקיפי מנחי' נה"י · ובויכולו ב' של מזרה לל קיבלה עוסין פנימי' רק ממג"ת ולזה בקפה שניה בדם הרוזז למג"ת להמשיך המקיפי מנחי' מג"ת · לאל עוסין מב"ד גם הפנימי' לל הסיבה עדיין כי תם לאמר ויכלו ג' של קידוש שלכן נקרא קידוש שמסיבה עוסין פנימי' ממב"ד הנקרא קדוש ת"ב לין נמשיך לה מקיפי מב"ד קודם קידוש שתקבל הפנימי' · ומה שבחנו למעלה נאמרו לל שעושה דתקבל תפוסין קדישין ואמרנו קודם קידוש ע"ם עוסין מב"ד אין כוונתינו ליאור שבשר נק' קדישין אלא דשעושה לל נק' שנק' קדישין כי לאמר ויכלו ג' של קידוש שקבלת עוסין פנימי' דמב"ד ולז אמ"ב הקשולה נק' קדישין קדישין מן הפה ד"ת לאל קודם הקידוש בוודאי לל קבלה המוסין דמב"ד · לכן כ"ל שאין לריך מבוזם גם הפה ד"ת לאל קודם קידוש שהוא עוסר שום טורלה למב"ד רק למג"ת כוודע ובהקפה שני' זו בקפה ג' בהדם כי הדם לינו עוסר שום טורלה למב"ד רק למג"ת כוודע ובהקפה שני' זו

לריך לכוון גג' הויו"ת הרוזנזי' למג"ת בנקודותיהם כזה יהוה יהוה יהוה

לאמר בקפה ב' תשעוד נגד הב' נרות ותשמר :

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ׃
בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ׃
בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ׃
צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ׃

כי מלאביו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך יהוה ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

זכור

כוונת שבת

בזוהר מצוה שכפתח בלילה צריך שיהא מבה"כ בתי' מלאכי' מיימיני' ומשמאילי' ושכינ' על
רחמו וכשכנם לניחו ומולקים טולמן ערוך ונכנרו דולקים ויש ומשמו בשנוס ומקבלים
כלוסניות בשמחה בשכינה לומרת זה בלי ולומרת ישרחל אשר בך אתפאר והמלאכים מיימיני'
מברכים לומו ומלאך רע בע"כ יענה אמן. עוד עיין שם ברבא מענין זה. ועין להלן:

וילמר רבון כמו שמצוה בחתון שבת:

אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר: גמלתהו
טוב ולא רע כל ימי חייה: דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה היתה
באניות סיחר מכרחק הביא להמה ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק
לנערותיה: זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטעה כרם: חגרה בעוז מתניה ותאמץ
זרועותיה: טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה: ידיה שלחה בכישור
וכפיה תמכו פלך: כפה פרשה לעני וידיו שלח לאביון: לא תירא לביתה משלג
כי כל ביתה לבוש שנים: מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה: נודע
בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ: סדין עשתה ותמכור וחגור נתנה לכנעני: עוז
והדר לבושה ותשחק ליום אחרון: פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה
צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל: קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה
רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כולנה: שקר החן והבל היופי אשה יראת
יהוה היא תתהלל: תנו לה מפרי ידיה ויהללו בשערים מעשיה:

שלמה המלך מהשלום שלו אמר זה השבת נגד השכינה ומקבר בשבת ובכל מעלת
וקבלי מזוני ומפרנסת לכל העולמות ובמידה שהשמוש של מיקים על ידה כשלחנים
בכ"ג חומיות התורה ולכן הוא מקושר ע"פ כ"ג חומיות. ואומרים זה עמה בליל שבת אמר
שלמה נגד מג"מ דז"ת לקבל מזונה מרמוק מע"ק ע"י השם דז"ת ואז נק' אשת חיל מיל השעם
כי ג'מי החול עמידתה רק נגד נה"י דז"ת ושלים ת"ם דלמעלה ובא"ת הוא החפ"ד קוד ע"ג ומלך
לני שלימים שהם נ"פ כ"ד ומקבלת רק שלים מבל שהוא כ"ד לי בקוד ובלה על שבחם מבל
עמה בשלמה נגד כל מג"מ היא מרוממת עוד ג' שלימים מפ"ד שהם ג"פ כ"ד בקוד ושמתי כ"ד
כ"ד שמטופיך וג"פ כ"ד בגי' מ"ל ולכן נק' עמה לשם מיל:

(קול השלמן והלחמים כנר נחנאל)

אח"כ תשורר בנעימו' השבח של אומר בשבחין בקול נעי' לקיים בכבד את ה'
מהונך את מהונך אלא מגרונך והבוונ' כי הבינ הוא בגרון והיא נקראת
נוע"ם בכ"ש לקמן בויהי נועם ועתה היא מקבלת מההוא נוע"ם ע"י יין
של קידוש בכ"ש במקומו:

אומר בשבחין למיעל פירוש זה המאמר מלאתי בתולרו מיים שם מורי למי ז"ל לך
גו פתחין דבחקל שמו' מלרי' בדרוסי' ואני לקנר בלמרי' רק בלורך
תפוחין דאינון קדישין להבין למרי ביהם כפי קט שכלי כפי שכר הורוני מן השמים והשם
יכפר בעדי. מדע כי ענין הזמר הוא כי ממלי לריך לומר עריבי'
להכרים הקליפות כי בכ"מ צריך להמשיך הקדושה לריך המלה לשלך ממנה הקליפות ולף שבשל
שבת כנר ירדו הקליפו' בנוקבא דמ"ר ונכחלקו מן הקדוש' עכ"ז לפי שהוא בתי' לילה שהוא
עת שליטתן ים לשם כח לקטרג ממקומם. ולריך שנודרים כי אין הדין נמתק אלא בשרשו.
כי קול השיר הוא סורם הגבורה כנודע מהלוי' שביו משוררים. וז"ש לזמר"ר בשבתי"ן כי ע"י
השבת שלמו נשבחים לקדושה ננשים הקליפות. כמ"ש כנר בזמור הודו קורם ברוך שלמר.
ולמ"ב ננשים של הקדושה וכנר נידע שבשבת הרשמון שלריך למיעל לקדושה הוא בנק' שערי
לדק קול ה' שים נפ"ז פתחים ג' למעלה וג' למטה. ולמ"ב ננשים למעלה קול מו"ב קול
שם י"ה לכתיב פתחו לי שערי לדק למ"ב אלא ב"ם קול מ"ב שבז"ת למ"ב חודש י"ה והב'
פתחין שם קול ב' ללמות וב' נירים שים ניסוד לנוקב"ת. וז"ש למיעל ג"ו פתחין והיל עמה
נקרל, בק"ל מפומי"ן שקיבלה המומין מן הי' שהוא מק"ל ומן מג"מ קוד מפומי"ן כמ"ש לעיל
וז"ש לנמק"ל מפומי"ן. אבל עדיין לא קבלה מן מג"ד קוד קליפין רק שכיל מוכנ לקבל
מיד בויכולו בקידוש ולכן לא כלל לומם יחד לומר בקל מפומין קדי"ן ומיכן לומם לשבים
ולמר לחיבו"ן קדי"ן:

נזמן לה השתא בפתורא בבר נודע כי כל המסבת קדושה לריך להזמנה כמצות בזמר.
חדתא ובמערתא. והזמנה הוא ע"י עובדא ומלוכה. ועתה שכוונתינו

כוונת שבת

מבא דנהרין על דישין למימך הקדושה מע"ק עד הנוקי ומסם יומשך עלינו קול תוספת
נפשה . וז"ם נזמין ל"ה בסמ"ק פי' נזמן לעשות בזמנה למימך
הקדושה עמה לעורך קבלת תוספת נפשה . ובהזמנה תחלה ע"י עובדא והוא ע"י כלסם והסולמן
ולריך לביום לסם הם בנקרא לסם הדם וגם סולמן ומסם מוכנת עיובדא לנפש . לעורר
למימך תחלה לאור מכ"י דז"ת בחז היל נקרא סולמן ונקבלת ממנו ג' בויו"ם כמ"ס לעיל בגי'
ל"ס . וחז היל מהמדמה נכוד הידוש בלנפש . והוא כי בימי המול היל קול תלכ"י ועמה בסמקבלת
האור מז"ל מסעברת ממנו והמעלמה נקול תלכ"י בחלו . ובכה מלוי תלכ"י הוא תרע"ת ועם י"ג לוחיני
המלוי היא תרמ"ג ועם ד' לוחיות בכרסים הוא תרפ"ז בגי' פחור"ל . וז"ם נפחור"ת תלת"ת . ונקרא
סולמן כי בה"י הם קול ג' רגלים והמלכות רביעים קול ד' רגלים סלריך להיות נשולמן . והלף שפל הסולמן
היל קול לאה שהיל למעלה מנכי"ם ול"ק עם ג' לוחיות בגי' תלכ"י ם קול לאה כנוקב ותמ"כ
היל עולה בגד מג"ת ותז נקרא מנורה סטבורה כמבואר בזוהר לפי שמקבלת עמה מכל הז"ם סל
ז"ת שהם מנ"ת בה"י ם קול ז' . נרות שבמנורה כנוקב . ובכה כצר נוקב שים ג' מיני מנורות
נקול שבעה ושבעה מולקות ובנגדם עמה שלמה שבעה ושבעה ימי כמ . והוא כי נכי"ם
כלולים מתג"ת ובה ז' קני המנורה ונקרא מנורה כתם . ומג"ת כלולים ג"כ מנכי"ם ובם
ג"כ ז' ונקרא מנורה הטו"ב בגי' כ"ג בגד כ"ג לוחיות שבולל התי"ת ולכן
עמה שעלתה בגד מג"ת תמר ובמתי"ת טע"ת ובה קול ז' נרות ולא ז' קנים כי הקנים הם
נכי"ם הכלולים ממג"ת . לבל אלו הם ס"ד ז' נרות הדולקים ומאירים לנכי"ם ומודע מתוך
הזוהר כי הם"י דז"ת נקראים רמ"ח נקול רמ"ח מלסים וז"ם לנהרי"ן על דישי"ן :

יבינא ושמואלא וביניהו הנה כתמר עלתה בגד מג"ת אלו היל בין תרין דרועין דמלכת
בלה בקשוטין אלא שהם יסיבת ושמלה נקול שמלתו תחת לרמ"י ויסינו
ובאנין ולבושין תחנקני . וז"ם יסיבי ושמלת ועכ"ז הוא עדיין קול כלה כי עדיין
לין זווג דק קו' המיזוק וז"ם וניכי"ם כל"ם . ואפ עמה מקבלי
מהתרת לנת ע"י ז"ת ובה קול כ"ד נרופי הו"ם לפי שהכי"ן כפולים עכ"ז לינו דומם פ'
רמסומה להתרומה כי תמת נורת ד"י ותמת נורת ד"ו נקול דוד"י כמבואר לעיל ובה כ"ד
קשוטי כלה שהתרת לנת . וז"ם נקשוטי"ן אלו"ת . ונגד זה הוא קשוטין מעולם שנריאה
שמקבלת תת המלכות לתלי' בליל שבת . וגם יש כ"ד נרופי תלכ"י וכ"ד נרופין נקיום כ"ד
ספרים כנוהג ובה המלכין ולבושין מלכין מקבלת דלימת כמבואר בזוהר דקאמר לימת
מוזיפת מלבה לנרתא והקשוטין יוהר נמדרגה מן המלכין . ולבושין מקבלת דז"ת ובינ
למעה מן המלכין והוא לבוש המילון הנקרא מסמ"ל בגי' מלבוש . וז"ם ומלכי"ן ולבושי"ן
ופילך לוהם קשוטין לנד ומלכין ולבושין לנד . כי התרת לנת עדיין לא נכנס כולו בז"ת
ובה ניהד מלכין ולבושין ובה קול יל' ועמי שהם לבוש לנריאה נעולם כיינו יל' לבוש
הנריאה ועמי לבוש הילי . וכנגד הכ"ד קשוטין לנו לומרין כ"ד פרקי שבת ולריך לבוון
נכ"ד נרופי תלכ"י וכ"ד נרופי שמות שבכ"ד בפרים כעולם :

יחבק לה בעלה וביסודא הנה לתר המיזוק הוא קול הזווג ותז נקרא נעלה כי
דילה דעביד נייחא המיזוק שבעה הזווג הוא ע"י התרת לו"ת כעולם ובה
לה יהא בחיש בהישין : קול ע"ב ק"ג והוא קול מ"ה וכנה המילוי' של ע"ב ק"ג
מ"ה בגי' בע"ל בגי' ק"ג קול משבח רבי לליעזר ק"ב וק"י
וזה המיזוק הוא קול הזווג שהוא קול יהוי"ה תלכי"ם שהם הלוחיות בגי' יחד"ק ל"ה בעל"ה וכנה
עיקר הזווג עמה לעורך נשמות תדשות וכנה בתרתי נמנורי שבה"ע שים ג' נתי' יקוד לז"ת
נתי' ת' נתי' דוכרא ונקרא יוסף הלדיק . נתי' ג' נתי' קול מ"ה וכנה המילוי' של ע"ב ק"ג
מ"ה בגי' בע"ל בגי' ק"ג קול משבח רבי לליעזר ק"ב וק"י
על שהם כי הוא לעורכה לתוליד נשמות וז"ם ויסוד"ת דיל"ה וזה הנתי' הוא הממתק לת
הגבורו' שהם וכה נתים כמבואר בזוהר לריימין נקופה וז"ם דעביד נייח"ת ל"ה . וכנה
כתיב קה לך שתן זית זך כתית למאור . הכוונה כי התרת לנת נקרא שתן כעולם והוא
נהוך התרת לימת הנקי ז"ת . והשתן נתוך הזית . והוא קול יהוי"ה
נלהי"ה קול ל"ת נלנת הוא הוי"ה לע"ב ונת"ת ב"ם הוי"ה הוא מלפ"ן בגי' ס' הרי
עס"ב . ויורד דרך ת"י מוליות תן הטוח על שבת לל היסוד לתבת ם"ה בגי' שתן . וממנו
נתלי שתן של תפרסתון ונתי' הוא תלי"ה וים שה ג' מלוחים ניוד"ן ותלפ"ן שהכי"ן שהמלוחי'
לנד בגי' שע"ב ותלי"ה עלתו עם ל' . לוחיות בגי' כ"ה ק"ה בגי' ז"ת הרי כי השתן נתוך
כ"יזה . וכשבא"י לחו"ת מהלבשים נתוך ז"ת ומוחנים בו הטומין לעורך הזווג תן התרת לנת

כוונת שבת

צווחין אף עקתין בטלין והגה כל ימי חמול אף גלילה אף שים שוב וקליפה נתפרד מן
ושבירתין ברם הקדושה עכ"ז שם לומין קול לומה ממקומה בקטרוג גדול
אנפין הדתין ורוחין עם נפשין: ובמו עמו לת קולו ויבך והוא ת"ו מגלגל סיהוד כמנוח' בשוב'
שלמה כל מלכי לחזוב עם מטרוניות' ולשמכת קטגוריה ביסרמל כלין
מטורניס' לעליות ולחזמן בה מד טעם דם כמרמל ומלכה לחפרש
מינה ובלין לינין מתערין ובמליסון דיסרמל מתגברין ומעיקין לון ליסרמל · הרי מנומר כי
ע"י הקטרוג מגלגל פשוב · ולשמכת עקתין לחבל עמה בשבת לא די שבת נלמו מהקדוש ב"ה
חלא שלין לבם בם לף להרים קולם בקול לומה של קטרוג ול"ב גם עקתין בטיחין בעלים
ומנוטלין כמרם בכשבר שלין בשם ממש ובשלרים כמו מחים · וז"ש לומין ל"ף עקתי"ן
בעלי"ן ובטיחי"ן · ובשה כבר נודע כי בפי הזוב כך הם מוסכים בחרם מלמעלה שלם לין
הזוב בשלימות לין מוסכי' בחרם רק מלו"ת לבל בשבוב בשלימות מוסכין בחרם מע"ק ·
ובזכר ובמור בסז"ל בשסו' מקבל בחרם מע"ק לשלרכו לבשוי כו' הרי בעבו לו פנים מדשות ·
גם מנוח' שהמלכות בשהיא בלא זוב הוא בשו' חות ר' ובשפיא זוב רק שהזוב לימו בשלימות
היא בשיב לום ר' ובשהזוב בשלימות היא בקוד לות כי סיהד בשלמומת · הרי בעבו לה
ג"כ פנים מדשות · וז"ש בר"ם לפני"ן מדמי"ן ובין שהזוב בשלימות לזי מולידין דומין מסטרא
ז"ת ובפסין מסטרא דנוקבא ולף כל בשי בשמות בלשר שסם יולדים מז"נ שסם קול דום
ובשם כבודע הכל מכוונין בשם דומין עם בפסין · ובוד לפי שהזוב הוא בקוד מג"ת ובם נה"י
ובשה נה"י הוא קול בשם בבודע ומב"ם כוד הרום לכן אמר הרום ובמי"ן ע"ם בפסי"ן:

חדו בני ייתי ועל חדא לבאר לך זאת לנאר לך ממלה קוד עולימת שפירת לים
תרתי נהורא לם עיינין · שהוד הוא כי נרמל בחיב ורחל היחם
לה ימטי וברבאין יפת תואר ויפת מראה לחל עיינין לף נזכר · והוא עיקר השבח
דנפישין: כמ"ש רז"ל עיניה יפות מ"ל בדיקה · לחל הענין הוא ע"ח שת נר
נזוהר לינין לדכורא תקיפין בריחא ובייחין בקיפי' וביחור
הדנרים הוא כי הז"ת הוא רק ו"ק שבם מג"ת נה"י ומג"ת נקרא ריחל ליליה ונה"י
נקרא קיפי' · ובכי לימא בשמרכי עלמי' ליתן מוחין לז"ת בבו' ובשם רובני' ובו' לזי
קיפוד שלה מגיע עד ג' שליפי ח"ת לז"ת ומשם ולילך לחקדי' יולדי' מנולין ובשם
לחקדי' ובשבו' שם קיפוד לימא · והזרועי' ז"ת שם למעלי' בשלים ח"ת שעליון ז"ת ושם
לחקדים לחומים ולין יכולם בשם להמתיק הגבורות רק לוחם שבם בשלים ע"ח שלחמה שם
ממותקים · ומנוחר זוהר בקוד ריבא לו יין ויבם שהוא קוד גבורות לימא שבקרא יין והוא
קוד יין לחמה בגין דזקיף טפחא לחתי מרחוק היינו שהמתיק הגבורות ע"י לחקדי' לחבא לחתי
מרחוק בקוד שכחוב ממרחק תביא לחמך · ל"ב בחול שלחקדים למעלי' לחומי' ל"ב מיחוד הגבורי'
הוא מעט ובשמה מועטת · הרי בריבא ז"ת שהוא מג"ח הינין לקיפין כי שם לחקדי' לחומין
ולינם ממוסקי' הינין · ובייחי' בקיפי' הוא נה"י שלו בשם בחקדי' מגולי' · ל"ב רחל בשמילמה מן
כי שליפי ח"ת ז"ת כנודע ושלים העליון מן ג' שליפי הוא לחום וכנגדו הוא רחם ורחל
שבם לינין מקיפים וגורמים חשך בעיני רחל · ובשבע זו יובן זה בחרם · רק זכור מזכור מה
שכתבנו כבר כי בשבת שבעה' פרישא שלו' ועולי' בחקדי' המגולים למעלי' מן המבך וממתיקים
לחומם גבו' שבם בחקום בחחם ולח יינו יחמה לבא לחוך לחליל פנים מחמן . פי' כי בחחקדים
לחבא המגולים שבכינים בשם שמן שלו למעלה בקוד הפנים שהוא מג"ת וממתקים שם כל הגבו'
ולז כולם מחמתים לבא לחוך · וז"ש לב"ג ולח ל"ב כי ת"ק נק' ל"ב כנודע והוא נחלק לג'
שליפין ושלים תחתון לעולם ממותק ולי שליפי' לינם ממותקין ועשה נמתקו גם בג' שליפים
וע"י רומז לב"ג של ג' שליפים בבם ועשה יובן . שלמר מל"ו מג"י יח"י שבחרבה בחמה
שכל הגבורות נחחקים בשוד יין בחחחה כי חחחה הוא קוד בחחמה רק בשליפי ח"ת של ת"ת ועשה נחרבה
וחמר ע"ל מל"ת סרח"י כי חחחה הוא קוד בחחמה וגם גבו' לימא שבם שם ק"ג וי' לוחיות הוא מג"י
השמרה

כוונת שבת

כשנאמר גם זני שלשי העליונים והוא על מדת חסדי ממש וכיון שנמתקו גם ג' שלשי הסם מזי נמתק המוסך מעיני רחל ומלירים העיניים שלה . ונבור"ת ל"ם יעמ"י . ולזו היא מחברת זו' ברכות המניים מכל הז' קולות שהם הג"ת נהי"ם שכולם מלירים גה וכ"ת כולל מי' הוא סוד יי"ן שנדרכין עליהם בברכות מחניים . וז"ם וברכתי"ן לנפשי"ן :

קריבו שושבינין : עבידו תיקונין לאפשא זינין : ונזנין עם רחשין : הנה מנוחר בזוהר כי משה שוה שומניעת למלכא ולחרן שומניעת למרוזומת והם לעבדו תיקונין למלכא ומרוזומת לניריך בזווג למלכא ומרוזומת ע"י עבודת המוכן ועבודת הקרבן וקטורת שכולם היו תיקונין לילהון כמנוחר בזוהר

ועכשיו אין לנו לא כהן ולא מקדש לא מזבח ולא זבח ולא קטורת ולא סמים ואיך"ל שולמן של חדש מכפר בשקום מזבח ונריך להיות על הפולמן נר לוקח בשקום מנורה וכוס יין בשקום יין במוכך וכלחם בשקום לחם הפנים והשמנילין בשקום זבח . וכן כל הדברים דוק ותשכח ולשמנו בני ישראל הפוסניים שעוסין שלו בתיקונין וכשחדש מכוון לכל הכוונות ס לריכים הוא ממש בשקום מזבח ומה שעוסן שמו לעניים הוא חלק של נשוה והוא ממש כתו שהקריב קרבן לה' שהוא קול הקרבן להקריב מלכא ומרוזומת וז"ם קריבו שומניעין עבידו"ן תיקונין"ן וע"י התיקונין שלו נעשה היכול . וכבר נודע שבשעת בזווג יש בשיקין קודם הזווג אשר ממנו נברחים מלאכים בקול וברוח פיו כל נצח הסמים וכני הבשיקין הם נברחי למיניהם . וז"ם לשפע זיעין מרגוש למיניהן לזיניהן ומן בזווג שלמו נברחו נשמות בני ישראל גדולים וקטנים הכל כפי ערך בזווג והשכחת אחרת . לפ מע"ק שלי הם בשמות מעולים גדולים בערכם וגק' נוטין רבנין כנודע בקול רב המונה קטן ואם בזווג לינו שלא בערך השכחה למעה רק תו"ח גם בשמות הם קטנים בערכם וקרחים רשפין תרנוש של ישראל קרחים מיה המים ידשטון מיה המים סו ד תו"ח כנודע וז"ם ומוי"ן ע"ם רשפי"ן נם ל"ל שבשמות ישראל נקרחים מוכי"ן בקול לויתן של מוי כמער לים ולוים שהם עשוים מני נטן . והמלאכים שנברחו מן הבשיקין שאחר בזווג נקרחים רשפין והם הנשים משטרת לנוקבא בקול הכתוב חולת אהבת הארץ נפש היה למינה בהמה ורמש ומיתו ארץ למינה שזה קלי על בשמת בני אדם הסמוחים בערכם ועל המלאכים שהם משטרת לנוקבא כמנוחר בזוהר .

למעבד נשמתין ורוחין חדתין בתרתין ובתלתא שבשין הנה יש ג' מיני בשמות היולים מזווג זו"ב הלי הם הבשמות שבבר נברחו וילחו לעולם ולא השלימו ממעשיהם ולריכים לבוא לידי גלגול הם מוזרים בקול מ"ב למלכות ומוזרים ומתהדשים מ"י זווג זו"ב ובאים לעולם בקול הגלגול והם נקרחי' בשמות ישנים . וזה הוא תמיד ע"י זווג של חול לחל בזווג של שבת שאז מוסכים בחרה מע"ק יולחי' מהם בשמות חדשות ובכח הם במדרגה מעולה מה שבמול הוא בבחי' רוח עתה הוא בבחי' בשמה ומה שהי' בחי' נפש עתה הוא בבחי' רוח כמנוחר בזוהר למחר ומנוקבא עייל לכורחא . וז"ם למעב"ד נשמתי"ן ורוחי"ן מחי"ן וזולת בחרה המחשה הם מוסכים ע"י ל"ב נתיבות חכמה שמחשבתים למטה בהמ"י לחימת ושם הם קול ל"ב אלהי"ם דעובדא דברחשית ברי ל"ב וכ"י הם ג' ענפין ברי ל"ה נגד ל"ה חיבו' שים בויכולו וז"ם נחרתי"ן ונחלתי"ן הם ל"ב נתיבות פיורדין מאבא ונחלת"ל שנשי"ן הם ג' ענפין נה"י לחי' ונבנין שלשה שריגים מתרגמינן שלשה שנשין :

ועיטורין שבעין לה : הנה עתה מבאר המחורר בתיקונין דכלה ומלין נחלים חליה והם ובילבא דלעילא קול המלחשין שהם מלטוטי קודם קלשים לפי שבבר נאמרו

דיתעטר בולא בקודש קדישין נשמן המשחה שהוא קול החרת אחת שנק' שמ"ן כנודע ואחת נקרא קודם כנודע והוא מקדם קדישין מרי"ן הבי"ן

שהם מתקדשין ממנו והוא ע"י המשכת תוספת קדושה מן ע"ק המחלבש בריבוי למין וריבוי לתריך . וכבר נודע בהקדמת הספר כזה כי ע"ק נקרא ריבוי לעילא מן לא שהוא קול מלכות לפ"ק ונקרא מלכא עלא וריבוי דתי"ן ולתריך נק' ריבוי גנו ריבוי שניהם הם בחנור ה' כמ"ש שם וע"י המשכת ג' החרות אלו נעשים עתה המלחשי קודם גני בחי' היינו מנרחי' יני' עתי' והנה עולם הבריאה נקרא עולם הכתר ושם יש ע' שרים בהשנדין לפ הכתר והיכירה הוא קול מטטרון שיש לו ע' שמות ושם ע' כחות הנוקבים ממנו ונעשים יש ג"כ ע' מלאכים המקבלים מן המלכות שהיא קול ע' שכול ג"ם שלה כ"ת כלול מי' הוא ע' ולזה רמז בעז שם קיוום והנה אמר כלן ועיטורי"ן שבעין מיבין ל"ם ולא אמר מי' הוא ע' ועתרין כי לשון עיטורין

מלשון

מלכון סידוג כמד"ש ובזאול ולכשיו עוטרים לת דוד וסס קוד המלכוסין סכס מג' עולמו' ג'י"ע וכולם סס נסיד שבעין ולמר זסס בת לה ע"י סלרת ע"ק סנק' מלכת עלמה וז"ס ומלכ"ת לעולל"ם דיתעב"ר כול"ת שכל מלו הע"ורין נתים ע"י סתתלבש ומאיר למעב . וז"ס נקול"ס לעולל"ם דיתעב"ר כול"ת שכל מלו הע"ורין נתים ע"י סתתלבש ומאיר למעב . וז"ס נקול"ס קדיסין ופליג לומס לג' נסוס כי ע"ק הוא לעילת מנסון והוא קול הקודס וומנו מקבלין סכי רמסין סכס לת לגו מן לת וסס קול קדיסין :

רשימין וסתימין דשויה בל עלמין : ברם עתיק יומין : הלא בטיש בטישין

הנה כבר נודע שניסי המל לף בסמרים שהוא זווג מעולה ת"ת מוסך סלרת מע"ק עלמו רק מסיכוניות ופניניות ולכך מן עליה נמול נתלי' עלמו רק בג"ע ני"ע אבל נשבח שהוא חום' קדושה ע"י חור ת"ס כנודע לז ים עלייה לכל הטולמות והנה ג"ע ני"ע סס נגלים לערך סתלי' שהוא חסוס ונעלם ונג"ע סחורו' שלכס נקרלים רשומי' סכס נרשמים ונגלים כמנומר נזוהר נקוד לתוון רסיניון . וז"ס רסיניו"ן וסתימי"ן סס סחורו' שלל ג"ע ני"ע שכס נקרלי' רסיניון זגס חורות תלי' שנק' סתימין כולס ים לכס עליה נשבח וכל הטולמות סיון לעיבה וז"ס דשוי"ס כל עלמי"ן וכ"ז הוא ע"י סלרת ז"ת דע"ק סנקרל עתיק יומין כמנומר נהקדמה ועי"י ז"ת שלל ע"י שמתלבש נז' תיקונין דרישל חלין ולחריך שכס ג"ט קר"ע ס"ק וזה"ק דע"י נוטשין נשלו ז' תיקונין ויונל מכס סלרת גל לה כדרך המניור נז' לוחיות שלי"ט יש"ו שנוטשין זה נזה ויונל מכס סלרת ז' שנות דערגלין וז"ס נר"ס עתי"ק יומי"ן שלל ני"ו ס נסיני"ן ועיין נמנור שנס"ע נענין הז' תיקונין נשער דרך ת"ת ותנין על מכונו כנו :

יהא רעוא קמיה דתשרי על עמיה : דיתענג לשמיה בתיקין ודובשין :

עתה נת המשרר כמתנלל שיהל רלון מן קדס ע"ק שיתוסף סלרתו על המלכות קול שבניסה שתשרה על ישרלל : וז"ס יהי"ה רעו"ל קמי"ה לתשרי ע"ל עמי"ה ולל תניר דישרי מלל לתשרי שהוא קלי על שבניסה שתשרה על ישרלל וממנה יקבלו קול תוקע נשמה ורוח ונפש שהם קול ענ"ג כי הנשמ' נת שניסה קול עלי"ן ורוח מז"ת קול נה"ר ונפש ממלכות קול ג"ן נקול ונהר יולל מעדן להשקות לת הגן . וז"ס דיתענ"ג לשמי"ה כי ג' נמי' מלו הם שמו של הקנ"ה כנודע והוא ע"י שמתענגים נשבח ע"י מתכלים מתוקים כדנם כמד"ש וקרלת נשבח ענ"ג והעיקר ע"י סתורה שנריך למדם נכל שבח כמ"ש נשר וסס מתוקים מדבש ונשבח נוסים וז"ס נמתיק"ן ודובשי"ן :

אזיר לדרומא : מנרתא דסתימא ופתורא עם נהמא : לצפוני ארשין

הנה כבר נודע שים ז' מנדים ומנורי מסלרת לו"ת ונם נמלכות ים ג"כ מנדי' ומנורות : ובשעת הזווג לריך להיות שהנוקבא מסי' נמדרגא פחותה מן הזכר נקול שלרז"ל נחות דרגא ואול לחתא . ולכן הוא נותן הנרות שהו ג"כ לנוקבא והוא לוקח המנדים ממנה והנרי שהוא נותן לה הם נערך מנדים לערך הנרות שלה והוא קול היחוד שלה כמו שהלרכתי נמנורי שנס"ע וסס קול המומין שלה שתקבלת מנס"י ד"ל . ובכר נ' ני"ם ני' מיני מנ"רות נקול שבעה ושבעה מולקות . והוא כי תנ"ת כלולים מנס"י והוא מנורה שלה לה וסס"ת כולל לותו והוא קול נוף המנורה וכר לשלעי שתמנו יונקים מקנים והוא נקרל מנרתא דסתימא שהוא קול רוח דלכורא שהוא חתים לעילה . ומנורה הני היא קול נסי"ס הכוללים ג"כ למנ"ת והיא מנורה שלמעה והמלכות כוללת לותם ונקרלים על שתה כמנומר נמנורי הכ"ל והיא קול עלמת לשתנליף . וז"ס מקל"ר לרומ"ת פי' לת כל המנדים שהם נרוח דדרומא כמ"ש נאנרסם קול המנדים הלוך ונסוע סנגנה אל הס"ת שהוא יקח כל המנדים וז"ס מנל"ר לדרומ"ת מנרת"ת דסתימ"ת שהוא מרלה נאלנע קרומז לס"ת שהוא קול מנרת"ת דסתימ"ת כ"ל והמלכות שהוא קול הטולמן כמ"ש כנר והמומין שלה המקבלת מנס"י ז"ת שהם ג' סויו"ת נגי' לס"ס יקבלו כל הנרות שהם מסטרת לשמן כנודע . וז"ס ומסור"ת ונטמ"ת לשמו"ת מרסי"ן :

בחמרא גו כסא : ומדאני אסא לארום

המשורר נת עתה נשעיות דנרו לחרץ קושית נדולה . על מה סרמז למעלה שלריך לכון לסדר כל המנדים

וארומא : לתקפא חלשין

נדכורת וכל הנרי נוקב כמנומר נכתני הלר"י ז"ל נקול שהם הנשירה וקשה הלא כל כוונתינו להמתיק הדינים דנוקבא שמשם הדינים נאים לעולם נקול דינת המלכות דינל . ועתה מדרנה יתרנו הדינים ונכא רנוי הנרות שמתרנים והמנדים מתמעטים ממנה ומתרן נמתק לשוב נזה הפרוז כמ"ש לשמן . והוא ע"י סוד

כוונת שבת

קוד כום מלא ברכה ה׳ ונתרמי זה הקוד בתנורי שגפ״ע כי כו״ם של ברכה רומז למלכות כי כו״ם בגי׳ אלה״ים והיא קוד שנסבא מתחה ולמיח לה ה׳ עלין תקיפין דימני עלה והוא קוד ה׳ לחתות אלה״ים וסח ה״ג מנלפ״ך סיולחים מה״ם מתחוות דביבה שהיא קוד אלה״ים של נרתמית נרא אלה״ים ומן אלהים זה עד אלהים ג׳ יש ה׳ תיבות שסח לי״ת הסמים ות״ת אתר״ץ ויתמ״ר הם ה׳ תיבות נגד ה״ג ולזה נרין ליקח הכוס על קף היל וה׳ לחנחות היה יהיו מקיפות לח הכוס כמו כי עלין המקיפין לח הסוכה • ותחלה נרין ליעול ג׳ ידיו שסח י׳ לחנחות כי מנלפ״ך הם כפולים כנודע • ותמ״ב יביר יל שתחל ליתל הכוס בימינו • רמז למיתוק הגבורות של נוקבא שהיא רזא דתחלת ע״י הגבורות דלכורא רזא דימינא • והמיתוק הוא בדרך זה • כי הגבורות דלכורא הם נחצבים לתקלים לפי שתתתקים ע״י הארת הו״ת שתהלבשים ז״ת והוא קוד כום תלא • ונודע כי תיבת תלא קלי על הכוס והכוס כו״ם בגי׳ אלהים רומז לה״ג ותם תחלת לותו כ״ף ו״ו תמ״ך הוא בגי׳ יבר״ך שהוא בגי׳ ד׳ תלותי הוי״ה ע״ב ס״ג מ״ה ג״ן • וכבר נודע שהז״ת מקבל רק מן המלותים ולא מן הבתרים • והנה זב׳ תלותי ע״ב ס״ג יש בחלותיות המלוי ה׳ יודי״ן ומ״ה ג״ן לין נחלה שום יו״ד ולכן לתו מוסבין ג׳ יודי״ן הבתרים כי היודי״ן לעולם קוד מתקדים כנודע • וכדי למתק הדינין לתו מוסבין רק היודי״ן בשביל שתן ע״ב ס״ג שהם קוד תו״ת לימו לוקח רק המלותים והם ה׳ יודי״ן למתק הגבורות לפל מ״ה ג״ן שהם זו״ת עימן לתו לוקחים גם הבתרי׳ והרי הם ז׳ יודי״ן כמנין יי״ן : וז״ש כו״ם יי״ן תלא ברכת ה׳ כן סוף ג״כ כו״ם תלא״ת • וזה היין סוף המשתה המתתק לה״ג קוד יין המשכר הרי תרומז לין הגבורות לחנא שהם קוד יי״ן היולא תן הו״ה שהוא נחנא מתיקים לח הכו״ם קוד גבורה לימא קוד אלהי״ם נגי׳ כו״ם וז״ת נחתר״ת ג״ו וכשהם לחו״ת שהם ה״ת ופ״ג מחלבשים זו״ת הם מתתקים לח הגבורי׳ ז״ת כי ה״ת וה״ג לחו״ת הם ניקוד לימא כנודע ויקוד לי׳ מתחיים נת״ת ז״ת כנודע • והולכים ה״ת לימין לתקד ז״ת והגבורות לשמחל גבורה ז״ת כי כל תחד הולך לשרשו ולח לתעניד פלוגתא ביניהו כקוד המתלוקת שהיא לשם שתים שהיה ניום שני דשרתי על לחתי יום שלישי רזא דת״ת ועניל שלום ביניהו כגבור ושמכלילו יניעל בשתחלת ושתכלית בימינא ע״י ת״ת וכבר נודע כי יניעל רזא לבור״ה ושתחלת רזא לתלהים ושתקדו לחו״ת מתחיים נת״ת ז״ת כנודע • והולכים ה״ת לימין לתקד ז״ת והגבורות לשמחל גבורה ז״ת כי כל תחד הולך לשרשו ולח לתעניד פלוגתא ביניהו ק

ונרעותא דלבא וכן היו ג' דגרים אלו בקרבן מי הוא עובדא הנאת קרבן
ושביעתו וכיוצא בו אבל זה הוא עובדא • והטיר שהיו הלויים משוררים על הקרבן הוא רזא
דאילנא • ואבכן היה מכוון נרעותא דלבא כל הפעולות שמייחים לכל קרבן ומזה הוא התעורר
לנעלה • ועכשיו שאין לנו לא מקדש ולא כהן ולא מזבח ולא זבח איך שפתותינו במקום
קרבנותינו ולכן לריך בתפלה ג"כ אלו ג' דגרים כמ"ש כבר בתפלת שחרית • והטעם הוא כי
כבר נודע כי נה"י דאבא מלובשים בהי"ו דאי' וניקוד לו"ה הוא קוד כי שערי בינה הכוללים
לה"ת וה"ג כ"ה כלול מי' הרי כ' שערים כפולים שהם קוד אלפא דרכות שיורש ז"ת מא"ו
והם קוד המוחין שלו והם מתפשטים בכל ו"ק שלו שהם קוד ו' יונים של ימי הרחצות כנודע
שהם ו' ימי מעשה ולזה לריך עובדא לעורר למעלה • אבל הכתרים של ז"ת הם ז'
יום' למעלה הייגו מן התרת ז"ם עליונים של לו"ה שהם כמ"ש מג"ת • והם ז' וכ"ה כלול מי'
הרי ע' הם שבעים והם ע' עטרין שמתעטרין בהם מלכא ומטרוניתא וזה אלו מתעטרי ע"י
מלוא ורעותא דלבא • כי התרת לימא נקרא יין כנודע ויין לתרעלה קלא כי למעלה הז"ם
לימא שם הוא קוד פומא ממלא דבקרבן ולכן לריך להמוך התיבות בפה אלא כמו שאמרה
דביתהו דר' אליר להחזיר תלמידה פתח פומך ויליהוי דבריך והוא קוד שיר הלויים שהוא לעורר
הכוח התרת לימא רזא דמילואל קוד יי"ן המשמח שהוא בגי' שבעי"ם • ומאלו מתעטרת מטרוניתא
בע' עטרין והתרת לבא נקי שהן שהוא במספר כמנהג בזוהר בריאתר דבריאתים לבא לאמר
לימא וכל לאידה במספר והוא נקרא קו"ל ג"כ בגי' שבעים והם ע' עטרין למתעטר בהו
מלכי והוא בשפה ע"י רעותא דלבא כי לבא הוא קוד מספרם בנוסע והם קוד הכתרים של
זו"נ • ולזה אלו תורני' קילוס שיהם בהם ע' תיבות ובהולאתם מן[1]בשפה ע"י מלוא כל דבו' ודבו'
עולם למעלה ומשפה מהם כתר ע"י הכוונה שאלו מכוונין בהם נעשו הכתרים לזו"נ
כנ"ל • ובאלפא זו יתבאר כל הפרוז • שאמר נעכי"ל להיין כתרין בתי"ן יקירי"ן • ואמר
יקירין לעורר על כוונת הקדושה שאמר יקרה היא מפניהם כמבואר בזוהר ועי"ש מלוא
ורעותא דלבא נעשו להם הכתרים מן התרת ז"ם עליונים לתו"ת שהם קוד שבעין • וז"ם
בשבעי"ן עטרי"ן דע"ג ממש"ן כי המשכן הם קוד כי שערי בינה שהם למטי' בהי"ו דתו"ת
ואבי עטרין הם על גדיהן כנ"ל :

שביתין ושביקין מסאבין דרחיקין חבילין דמעיקין ובל זיני חבושין

הנה אמר שמקבלים זו"נ כל קושה התרה ולא הם מזדווגים יחד וכל הס"ת יורדים ומתחזקים בנוקבי' דהמ"ר כמנהגי' בזוהר בקוד בכוונת הנה המלכי' יועצו יחדיו המה רלו כו' הנה המלכים נועדו יחדיו ויהודה קיל יקוד ומלכות המה רלו הם מזילין טריקין כולם נפלטו ונמפזו כו' • והנה בימי המוד לא שהלמין מפני הקדושה נאמר בהם לא לשלוט • אבל בשבת כולם בטלין ומבוטלין ולא בניהם לויו שולט וכל מלאכי הקלה שבניהם כה לשלוט • המובחרים נאמרו להיותם חבושים בבתי הקורי' בניהם כולם בטלים וים להם מנוחה • וז"ם שביתין ושביקין מסאבין דרחיקין הס"ת שהם נכחדין ודוקין דגלי הטבילה הם שביתין ושביקין • וי"ג דרחיקין והוא ג"כ נכון כי עתה הם רחוקים מן הקדושה כמ"ש לעיל בס"ד תחים שהם • ולא לוחש מזילין מלאכי הקלה דמעיקי' המעטרי' לעולם וגם מלאכי מבלה בניהם שהם המובחרים לא הנאמרו בבתי הקורים כולם בטלין ומבוטלין וז"ם מזילי"ן דמעיקי"ן וכ"ל זיני"ן חבושים ן • והנה הרב כתב ת' בשמו ואמר לי לבי שכוונתו היתה שיקד זה המזמור בליל שבת לכבוד שבת מלכתא שבליל זה קודם הקילוס כבר עלתה נגד מג"ת לז"ת וקבלי התרה מכל הו"ק של ז"ת שהם בה"י מג"ת שהם ו' ווי"ן שהם קוד ז' פיכי"ן כנודע שכל ת' הוא ג' ווי"ן ואתה נפתח מקור הנשמות שהם ת"ר ולא נשמות של ישראל נגד ת"ר לוחיות שבתורה ואתה מקבלת מן הז"ת קוד התורה לוחם ת"ר ולא • לכן לעתה זה לפשר שבשל זה התרה בני פיכי"ן כי אמר זה מתחיל התרה ג"כ בלוח ת' כי בראשי התרוזות מהם שמו אלי ילמק בן שלמה לורי"ת :

שבינתא ההעטר בשית נהמי לכסא בווין תהקטר וזינין דבנישין :

הנה כבר התבאר בקוד ה"א למעלה שהם קוד ג' הויו"ת בגי' למ"ם וים בהם י"ב לוחיות שהם ג' יודי"ן ג' ווי"ן ו' הכי"ן . והנה ג' יודי"ן וג' ווי"ן רומזים לקו למעלי של הז"ת שהוא יקוד ת"ת דעת שלפעמים שלהן נרמזים בלוח י' • יקוד הוא מנוקד בזוהר בקוד בב' כי"עות זב' שהוקף לפיהם כשהיתן לו הנרים שלום • ת"ת כבר מבואר בכוונת העמידה בקוד בב' כי"עות זב' שקיפות שבכריעה

כוונת שבת

כוונת שבת

יוצאים דרך רופני הז"א א"כ גם הארת נה"י ג"כ אינם נחשבים וא"כ הרי מריוח' עתה כל העשר אורות . זה אינו קושיא כי בנה"י יש הבל היוצא דרך פי היכור ויוצא ג"כ מפנימיות ז"א משא"כ בחג"ת : ולכן יש בקירוש ל"ה תיבות ול"ה דיבולו הם ע' נגד ע' אורות הנ"ל

והנה מקם שם הכוס מזולתך ותקבל לתוכו נג' ידיך ותכוון בעובדא דלתתא לעורר עובדא דלעילא . שהז"ת יעלה שם הנוקבא כוס של ברכה נג' ידיו שהם קול קו"ב ומגדיש נגד המזה קול הש"ת שהוא קול יל' רמ"ח . הרי ג"פ יל נגי' מ"ג שזה שהם הנעלם לומם כנודע . ותכוון כי ג"פ י"ל עם ג' כוללים הם ג"פ י"ה . ותכוון כי הם קול המומין שלם שהם ג"פ י"ה כמלוי יודי"ן כמו"ש כזה יו"ד ה"י יו"ד ה"י נגי' יי"ן ובדעת שלם הוא י"ה שהש"י בלי מלוי בקוד לעצמן על נסיס קלס . ק"ס ע"ה נגי' כ"ם ותכוון כי ג"פ י"כ נגי' מ"ם שהוא כ"ל לאורות פנימיי' דז"א נמשכים עתה דרך הפה דז"א ונעשים מומין פלים . ובשהם לה רצם ונגללת בפרצוף גמור כי"ק . גם תכוון כי נמשכים פלים פאורות עלמן שהם המומין שנכנ"י דאו"א שנמוך ז"א הם ונלבושים שהם ל' מלוחי פהי"ם שים נהם ע' לוחיות קול יין . ונמשכים פלים שהיא הכוס ם נרכה . ועיקר הכוונה להמשיך פליס ה"ג קול ל' לוחיות פלהי"ם שיהיו ממוקקים בקול יין המשמע לתוך הכו"ק נגי' פלהי"ם ועי"ז נקרלת כו"ק של נרכ"ה שמהנרכת מן המלוחים הנ"ל שהם קול נרו"ך ונרכ"ה כמ"ש כצר . ומזה נמשך לה לור מקיף ל' גם מפנימיות לור ז"א עלמו שנמשך דרך הפה על הכוס הוא מקיף שני והוא מן לור עלמותו של ג"ר שלו . לפ"ל מקיר ירך שממלוי ומניפהו ניתין בקול וסוכן בשקד כשלו :

וצריך ליתן עיניו בבום . ותכוון כי עיני נגי' מכוי"ם ניכ"ם קול לו"ל והם קול ל' לוחיות י"ם כנודע להמשיך לה לורות לו"ל לעשות לה כתר . ותכוון כי י"ם יש לו ג' מלוחי' כזה יו"ד ה"י יו"ד ה"י יו"ד ה"י והנם יו"ד פ' ה"י הוא ל' . ויו"ד פ' ה"י הוא ר' . ויו"ד פ' ה"י קיק ק"ס כענין כת"ר :

ותתחיל לומר הקידוש מעומד בין י"ום ה'ששי ותכון נר"ת י"ה הוא קול המומין כנ"ל ותכוון נג"פ שניעי להמיר מנ"ר דז"א מפנימיותיו המשך דרך הפה לעשות לה מומין וע"י נקדת מקל תפוחין קדישין כי קול קודם הוא נתב"ד ותכוון לב' לוחיות י"ת מן שקול"ת שהוא נגי' קודם ק ד ת"י ניתין דריסת דלת"ל ולעי' תיבות שנקידום להמשיך לה הז' לוחיות דרך הפה דז"א כנ"ל ותכוון לפ"ת הר"ץ וכ"ל לנל"ם הוא לנם כי עתה נכנס

גם פרקין עילאין לב' לנל"ם לתוך תוך ז"ל :

ובאמרך שנר"י תכוון כי עתה נכנסין המומין נתב"ד והם עשר סויו"ת נגי' ק"ר נקול וירח ה' כי ק"ר לרחוק ועם עשר כוללים וב' כוללים של מו"ת הוא שנר"י מרכ"ן נגי' ס"ם הרומז על הניקבא שנקראת ס"ס נגי' ל' מלוחי סויו"ה וג' לפהי"ה נגי' ס"ג הרי רל"ה והם לורות לו"ל ולור ז"ל הוא ע"ה ק"ה ורכ"ן נגי' ס"ם . ורכ"ן נגי' ל' מלוחי הוי"ה רל"ב ורידוד הוי"ה הוא ע"ב ועם ה' כוללים נגי' ורכ"ן ע"ה ונקיום הנרכה הנה"ן נקול לשתך כנפן פוריה . והוא נגי' מק"ל שהוא נגי' הוי"ה לפהי"ה הוי"ה לדל"י . וכתיב ונגפן שלשם מריגים והם קול שלשה עדרי צאן שהם נס"י ז"ל שמשם עיקר המומין המוקבא כנודע : ויש נשרכה זו ע' תיבות נגד ע' לוחיות שנשם ז"ן שהיא נוקבא . והיא מקבלת מהרה מן ע' יוד"ן שים נע"ב ס"ג מ"ה ב"ן . וכללות כוונת הקידום כשר מנוסר שהוא להמשיך לור מפנימיות נ"ר דז"א לדרך הפה לנוקבא קול כוס של ברכה ומשם מקבל הפעודי' מן ל"ב נתיבות שמכוונ שנמשכים מוך ז"ל על נס"י והם ל"ב וג' הוא ל"ה נגד ל"ה תיבות שנקידום :

וקודם הקידוש יאמר זה :

לשם יחוד קב"ה ושכינתיי בדחילו ורחימו בשם כל ישראל הריני מזכן ומזומן לקיים מצות עשה שציוונו לקדש על היין במה דכתיב זכור את יום השבת זכריהו על היין :

"יום "הַשִּׁשִּׁי "וַיְכֻלּוּ "הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם
א ב ג ד ה
ויכל

כוונת שבת

וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
ויכל ט כמא דז״ת י נמכמי דנוק׳ יא יב

וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
יג יד ט בינה דז״ת טז יז נצ״י דנוק׳ יח יט

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי
ב כא כב כג כד דעי דז״ת כה כו כז

בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת ׃
כח כט ל לא נהנ דנוק׳ לב לג לד לה

יסוד מלכות יסוד ת״ת מקל

סברי מרנן ורבנן ורבותי · ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן ·
ל ג ג ל ה ו ז מ ט י ל

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו
יג יג יד טו טז יז יח יט כ כא כב כג

ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו זכרון למעשה בראשית תחלה למקראי קודש
כג כד כה כו כז כח ל לא לב לג לד

זכר ליציאת מצרים ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו : ברוך אתה יהוה
לד לה לו

מקדש השבת :
אח״כ ותאמר

למבצע על ריפתא . כזיתא ובביעותא תרין יודין נקטא . כתיבין ופרישין

הנה סדר כי״ג למנין כסדר נת׳ וסס ג׳ מלך ימין סיינו ג׳ למטה וג׳ למעלה וג׳ זוגו׳ מלך שמאל . וכס נגד ג׳ הויו״ת בג׳ לת״ס והג׳ שמלך ימין שלמעלה סס ג׳ יודי״ן ושלמטה.סס ג׳ הכי״ן והג׳ זוגות שמלך שמאל ג׳ שלמעלה סס ג׳ ווי״ן וג׳ שלמטה ג׳ הכי״ן וסס קוד י״ג מיקוני בריסע דע״ה ויורדין דרך י״ב מיקוני דליקנא לתו״ה ומסס נזונע דכל עלמין ובאמצע יש ד׳ מלואים בג׳ רל״ג ועס ד׳ כוללים הוא רל״ו בסוד גדול מדוניו ור״ג כ״ס בג׳ רל״ו . ובאמצע הוא ג׳ מלואי דאי״ס בג׳ תס״ס ועס רל״ו הוא תרנ״ה . וכנס כנר כתנאר שבגי׳ שבגד ימין למעלה סס ג׳ יודי״ן הוא קוד סתרת לבא והג׳ שלמטה סס ג׳ הכי״ן קוד סתרת לימא וסס קוד נה״י דלתו״ה סתלבשין בג׳ עוזין לת״ה ומנס״י דז״ה נעשי מוזין למקנא וז״ם למנל״ע על ריפת״ה ריפת״ה בג׳ תרנ״ה וכסתרלה לבוא תקם בג׳ לתמין סתלבשיים שעליונים שסס נגד י״ו תקם בג׳ ידיך לומו שהוא ימין נגד לות י׳ תקם בידיך ימינית ושהוא נגד לות ו׳ בידך השמאלית ותתברס יפל השוליים סתתחונים ויהיו ג׳ פנים זה מלד ה׳ וזה מלד שני בסוד לתס ספנים · וכשתאמר ברכת המוציא · תכוון לה׳ של המוציא לה׳ דשבוסה קוד לימא ולבי של סתרת לה׳ תחרוסה קוד מלכות · ועס ג׳ לתמין שבס יש״ו נשלס שם הוי״ה ותבלע מן הלבס ימיני שהוא נגד י׳ קוד לבא למזונע דכולא ביה פרוסה ה׳ כזית כגד לות י׳ לעלמך שהוא להמשיך בתרת לבא לת״ה שתסס דוגמתו · ותס״ך פרוסה ג׳ כביצה לשתמך להמשיך מן ז״ת למלכות וזו בפרוסה תהי׳ תרוסה לרמז לתות ו׳ להמשיך בתרת מז״ה למוקבי׳ · וז״ם כזית וכביעות ותס״ך פרוסה לכל המסובין צלי שיעור · והנה כנר נודע כי יסוד לבא מתשבץ בתו״ך ז״ה עד סוף יסוד ז״ה וככנסים שביסס ביסוד נוקבא · ויסוד הוא סוד יו״ד כנודע בתצוה בזיכר · והנה בכוונה פכ״ל בעשה יסוד ושוי״ה שלימים בכ״ל · ת״ס היא לוקסת בתרת שבי יסודות לבא וז״ה וז״ם מרי״ן יודי״ן נקו״ה · ושתרת יסוד לבא בעלם ושמוס ביסוד ז״ה והתרת יסוד ז״ה היא מגולה · וז״ם תמיתין ופריסי״ן :

משח זיתא דביא · דטחנין ריחייא · בגווה בלחישי : ונגדין נהליא ·

הנה כנר נודע שסוד סוד זרוע לנדיק נמשך מנהל נרית שהוא סוד מזל עליון שהוא נוק״ב שסוד לבא לתס״ם ר״ת נק״ל · וממנו הלבי מוא תכמה לבא

כוונת שבת

שמשם נמשך הגבורה שמן השוד סיורד על הזקן . וכנר נודע שתריך הוא קול דיבה
המקוריו' והו' קול ז"ת וכנה זה השמן כשיורד מן המוח כשמתפשט על סיורד ליקוד הוא נקפ' בקול
ו"ם עם"ח זית"ת לכי"ת וכנה השמן כשיורד מן המוח כשמתפשט על סיורד ליקוד הוא נקפ' בקול
והמן כזרע גל ושם נמצאים לכ"ם שהם קול הרמזי' הטוקנים מ"ן לנדיקים ושם טומנין לתוכו
ונמשך ליקוד ונעשה נפל וכן הוא ליקוד ז"ת . וז"ם לטקניו"ת ריסי"ת ונגדי"ן נפלי"ת גבוו"ת ס
נלמי"ן הוא קול הזוג שהוא נלמי"ם :

הלא נימא רזין . ומילין דגניזין הנה בשירוסי על הזוהר מבואר כי כל רז"ת
דליתהון מתחזון טמירין וכבישין רומז ליקוד והכוונה כאן לשמשיך מכל הסיכולות
עליונים ליקוד זו"נ וז"ם הל"ת נימ"ת רזי"ן שם
יקוות דזו"נ שהם קול סוי"ה שהם סיכולות וה' כוללים בני' נימ"ת . ונריך להמשיך לשם
מן יקוות תו"ת שהם גנוזים בתוך ז"ת וז"ם ומלין דגניזי"ן . ולליקוות דתו"ת נריך להמשיך
הארה מיקוד ת"ת שהוא נעלם ולו נרמזו כי הוא בתוך תו"ת וז"ם לכיתסו"ן מתחזון . וליקוד
ת"ת נריך להמשיך מיקוות שלמעלה שהם ע"ק ות"ק שהם טמירי"ן וכבישי"ן :

אתעטרא כלה . ברזין דלעילא בגו הנה כנר נודע שליל שנת הוא עיקר תיקון
האי הילולא . דעירין קדישין נשנת מלכות ונדיקין הן הוא עליה
למעלה בחי' כמ"ם לעיל . וכל שהארה שהוא
ממשיכון ניקוות שלמעלה שכל הוא לנורך שכלה שכלולה ונכל רזין לליליא וז"ם לתעטר"ת
כל"ה ברזי"ן לעיל"ת בנ"ו שה"י הילול"ת הוא קול שכוללין של מתן וכלה שלמעלה זו"נ . וז"ת
וע"ק תתיין לשלה שהם שבשביל שיורד הארה גדולה מרוס המעלות לנורכה מגיע גם לליהם
זה השפע ולף שהוא דרך השברה בעלמא מתבנין מן השפע כמנואר בזוהר בקול סלדיק לונד
בלילה ומי שבשביל לקנו קול המלכות שנקרא לילה ולף לילו יורד לה הארה גם סלדיק לונד
זה השפע . וז"ת דעירי"ן קדישי"ן עירין הם השפי' דז"ת קדישין ועי"ק :

אה"כ יאמר מזמור לדוד ה' רועי :

אח"כ יטול ידיו ויברך המוליא : ויכוון כמו שמנואר למעלה . ויטבול השרוטה בשל"ת ויכוון
כמ"ש כנר . לך לשון שכוונה בלילות . ובמול הוא בלילה בקול שבר גם הוא בשמו
ע"י שלים שהוא מעטרו"ן :

כוונת השלילה כנר נתבאר בשעתא קול רק שגם כזה השרש שהם שכוונה בלילה וכאן שכל
בלילות :

אחר השעורה כתב מהרש"ק שים לונר בשקום למעלה בנגינו' זה המזמור שלכתוב לקמן .
והוא לשר שלישי :

לשר השעורה ילמוד ד"ם ג"כ מעשה שבת ושם ג"כ ד' קישוטי כלה . היינו פרק ה' קישוט
ה' ויכוון לני' נרופי שלכ"י כזה אינ"ד הדכל פרק ו' קישוט ו' איד"נ בן בר פרק ז' קישוט
ז' דאנ"י השבו ט' ת' קישוט ט' דאי"נ שם מל

ועוד ללמוד מעשה עירובין כולה ושם י' פרקים . ותכוון כי קול העירובין הוא שת"ת ויסוד
שהוא קול עירובי קלירות ועירובי תחומין עירוב הוא ע"ב ר"ו נגי' מש"ל גבור"ה . ומהערבין
וזהו המזמור :

ע"י ת"ת ויסוד :

לבני קרח מזמור שיר יסודתו
בהררי קודש אוהב יהוה
שערי ציון מכל משכנות יעקב
נכבדות מדובר בך עיר האלהים
סלה . אזכיר רהב ובבל ליודעי הנה
פלשת וצור עם כוש זה יולד שם
ולציון יאמר איש ואיש יולד בה
והוא יכוננה עליון . יהוה יספור
בכתוב עמים זה יולד שם סלה .
ושרים כחוללים כל מעיני בך

הררי קודש שם מג"ם שנק' הרי קודש כי על
שם עליות שנוקבת שערי ליון ללמי יסוד
נוקבת . יסו"ם יספור בכתוב עמים . ר"ת נגי' סו"ם
שלכ"י ע"ם וש"ת ע"ם גי' רמ"ת נגי' ד' עלוני סו"ם
וי"ו מותיות שערים . יסו"ם יספר נגי' שע"ו נגי'
שלכ"ק למ"ד שלכ"ק למ"ל עם ו' מותיו . ועם ז'
כוללים גי' שמ"ל שע"ם נסורין . גם בכתב ע"ם
נגי' שם קדוש שכ"ם . זה יולד שם שלה ר"ת ע"ם
משמ"ל . ושת נגי' ג"ת ז"ך . ז"ך מותיות לת"ג
יסוד ז"ת וכן יסוד נוקבת . זה יולד נגי' שם ג"ן
עם ו' מותיו וכוללן . שם שלה נגי' ס"ם שלכי"ם
וה'

כוונת שבת

וה' כוללים · שם בל"ת ב"י ת"ב בגקוד קגול וסס י"ג בגקוד קגול וסס י"ג קומיות שבחו"ס לחי"ס לדכ"י
למתק ס"ג :

כוונת מים אחרונים בכר נתבאר בסעודת חול : ויאמר ידי אמחי אנא לגבי חד
מנא לסטרא חורינא · דלית בה ממשא :

כוונת ברכת המזון בכר נת' דק שהמן בשבת לריך לכוון להמתיק עלמ ברכ ת על סנוק' וסוף
קול יסו"ס יו"ל ס"י וי"ן ס"י עם ב' כוללים בגי' ק' וסוף בלילות : גם כשנתן עיניו
בכוס וכשהוא להחיר למוקבל לעשות לה בת עין כי סיא עולימתא מבירתא ולית לה עיינין ·
ולריך לעשות לה עיינין · ולריך לכוון בב"ם לדכ"י בגי' עי"ן · וסוף עין שמלמ לילה · ותכוון
י"ס לדכ"י בגי' פ' וס"ם י"ס לדכ"י בגי' ת' ועם ב' כוללים של י"ס לדכ"י בגי' ב"ת הרי ב"ת
עי"ן ועין יתין שלם הוף מן ס"ג דז"ל שסם ס' סויו"ת בגי' עי"ן ותכוון כי ס' סויו"ת סם
דק"ג ועם י"ס סוף ע"ת ועם ב' כוללים של כל סויו"ס עם י"ס סוף י"ס לדכ"י וס"י פ י"ס
לדכ"י בגי' ב"ת הרי ב"ת עי"ן יתין . כוונת ד' ברכות שבברכת המזון סס נגד ד' מוחין לנוקבא
ברכה רלסוסה נגד מוח מכמה לנוקבא · ולכן לריך לכוון בכוונ שבברכה בשם סויו"ס בנקוד בשם
ובלות י' של סויו"ס שהוא לשלי לשלני בשלני כזה יו"ל ויו"ן לע"ת וסס ט' לורות ובשם ע"ג
בנקוד פת"ח כזה

ברוך אתה יהוה יוד ויו דלת יוד הי ויו חי : הזן את הכל :

ברכה שניה נגד מוח ניסה לנוקבא : ולכן לריך לכוון בכוונ שבברכה בשם סויו"ס בנקוד
נרי וסוף קול ברילה לשלי ולשלני ס' בשלני כזה ס"י יו"ל וסס ס' לורות :
ובשם ס"ג ג"כ בשלני כזה :

ברוך אתה יהוה הי יוד יוד הי ואו הי : על הארץ ועל המזון :

ולומרים קולס וכשה ירושלי' רלס וסשלימו וסכוונס כי בחול הסכשגה ע"י מעטרו"ן בכו' ניסוס
וזו"ק מתלבש בו ובעשיה בשם סוף קנלפו"ן נעשה כגדל ונעל לז"ת ועשה בשבת הסכשגה
ע"י ז"ת עלמו בשני' וסוף סולן הנעל וזכו וסשלימו :

ברכה שלישית נגד מוח מבלים לנוקבא · ולכן לריך לכוון בכוונ שבברכה בשם סויו"ס
בנקוד קגול קול ילירה לשלי ובלות ו' בשלני כזה וי"ן יו"ל וי"ן ט' לורות :
ובשם מ"ם בנקוד קגול כזה :

ברוך אתה יהוה ויו יוד ויו יוד הא ואו הא בונה ברחמיו ירושלים אמן

ברכה רביעית נגד מוח גבורה לנוקבא ולכן לריך לכוון בברכה זו לסויו"ס בניקוד שבשם
קול עשיה שבלילות ובלות ס' שמרוסם בשלני כזה ס"י יו"ל וסס ס' לורות
ובשם ג"ן בנקוד שבשם כזה :

ברוך אתה יהוה הי יוד יוד הח וו הה אלהינו מלך העולם האל אבינו וכו'

ושאר שבחות כמו בחול · לך בחול לומרים מגדיל בקדיק תמם הלל"ת ובשבת לומרים ומגדול
בחולם על הלל"ת · וכשהוא כי לל"ת רומז למלכות שבחול היא בקול קדיק בקול סארץ סהם
רגלי · ובשבת היא למעלה בקול קולם בקול תתן שבחי תבל מקרו שבועים היתה לרגלם פכה במעופר בזוהר
ואמר ב"שת תמוך ותדיק בשבת בברכה · לריך להניח שבולמן בשקומו בליל שבת ובשבת
פרוס עליו · גם יניח שעה יין בכוס של בש"ת ויקיימו על שבולמן להשחיר ברכה בליל שבת
בשקומו שחרי' שבת ברכה כל יעי בחול · גם יניח בתיתין ובפורי שת שבשחרו מן בשעורה ג"כ
על שבולמן ולא לשם שלם שהוא שעורים לגד שבולמן · לשל בפרורין לית לן בה : שם יש ג'
מנשים שקורים על שבולמן שבש י"ג בניס ולילך לו יותר מג' לריך זיהון ולו קולס בתחיל
לברך בש"ת מיל לאחר מיס לשרוניס יאמר ·

נזמן בתלתא · בבבא דברכתא · לעילת עילתא · עתיקא קדישא :

בשחרית

בשחרית דסגח נריך מצילה נמקום ונריך לכוון נד׳ מלוקי פויי״ס וג׳ מלוקי לפניי״ס ופס
י״ס ס״ב נגי׳ סנ״ס וכוף כוד קדוסה סגח ולף סלף נטמע נקרי כי ליכו דומה
קדוסה ליל סגח ליום סגח ונריך מצילה נין קדוסה לקדוסה · כסמוך לנים הכנסת נריך לכוון
לשום ו׳ סל סקולי״ם סכוף נגד ז׳׳ל סכוף טולה לגעלה כמ״ס לקמן וש״ל לכוון לנוקר לסנרים
רק נוקר דסגח · סכוף חוספת קדוסת סגח :

סדר תפלת שחרית בשבת

נמחלה לומרים מ״י נרכות דסמר וקרנות כסדר הנז׳ נמול · עד למנלס נגניות · ומתחיל :

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ
אוֹמֶר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת׃ אֵין אוֹמֶר וְאֵין
דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם׃ בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם
וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם׃ וְהוּא
כְּחָתָן יוֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח׃
מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם וְאֵין
נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ׃ תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ׃
עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי׃ פִּקּוּדֵי יְהוָה
יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם׃
יִרְאַת יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי יְהוָה אֱמֶת
צָדְקוּ יַחְדָּיו׃ הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפָּז רָב וּמְתוּקִים
מִדְבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים׃ וְגַם עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם
בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב׃ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת
נַקֵּנִי׃ גַּם מִזֵּדִים חֲשׂוֹךְ עַבְדֶּךָ אַל יִמְשְׁלוּ בִי אָז
אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי
וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃

הגה עמה נכנסים מקיפי מי לנלס לעלמת ז״ש כל נד׳ פרקים יסד ומסוכף לו סמיה נדולה
ומעלה גם נסוקנת סמיה גדולה ומעמה סמיר נזרתי וזס המשים סכוף ז״ש מספרי׳ כנוד
על כיל סמוק׳ מקרא עמה כנו״ד ש״ל כמ״ש ז׳׳ל כמ״ש זיכור לפי שנעתה סלה מעיר סם ש״ג ל׳ע״ש
נגי׳ כנו״ד ש״ל ויש זיה המזמור ו׳ כויו״ת נד׳ פסוקים נגד ו״ק דז״ל · ויש נו י״ג פסוקים
נגד י״ג מלום ז״ש כייגו ני׳ מיקונין דליקנל סלו וד׳ מן ש״ל המעירים נו עמה כמ״ש כנר
וכוף כוד ומ״ו נגי׳ י״ב :

זה המזמור נגד נלק ולקן סנס יסיד ועל ויש נסס	רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה
כוד כ״ב מוסיפות כתורס וגגד זס יָם כמן כ״ב	תְּהִלָּה׃ הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר
בנבל	

שחרית של שבת

בָּבֶל עָשׂוּר זַמְּרוּ לוֹ שִׁירוּ לוֹ סכוקים קס״ח מיגוש כמין לפי״ם ניודין :

שִׁיר חָדָשׁ הֵטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה כִּי יָשָׁר דְּבַר יהוה וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה . אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יהוה מָלְאָה הָאָרֶץ . בִּדְבַר יהוה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם . כּוֹנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נוֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת : יִרְאוּ מֵיהוה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל : כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד : יהוה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים : עֲצַת יהוה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדוֹר וָדוֹר : אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יהוה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ : מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יהוה רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם : מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם : אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרֹב כֹּחַ : שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט : הִנֵּה עֵין יהוה אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב : נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא : כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ : יְהִי חַסְדְּךָ יהוה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ :

זה המזמור מיוסד ע״פ כ״ג תומיות המורם והוא ניקוד ומ״ת סמס סס רסומים וכנר מתנאר סמ״ת ויקוד סס קוד י״ן ולזה סס י״ן הויו״ם בזה המזמור :

לדוד

לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ

סקנ״ס

לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ

למנל ויגך מן המלס

וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלֶךְ : אֲבָרְכָה אֶת יהוה בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי : בַּיהוה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ : גַּדְּלוּ לַיהוה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּיו : דָּרַשְׁתִּי אֶת יהוה וְעָנָנִי וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי : הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהֳרוּ וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ : זֶה עָנִי קָרָא וַיהוה שָׁמַע וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ : חוֹנֶה מַלְאַךְ יהוה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם : טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יהוה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה בּוֹ : יְרָאוּ אֶת יהוה קְדוֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו : כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדוֹרְשֵׁי יהוה לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב : לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי יִרְאַת יהוה אֲלַמֶּדְכֶם : מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב : נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה : סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ : עֵינֵי יהוה אֶל צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם : פְּנֵי יהוה

בעושי

בְּעוֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃ צָעֲקוּ וַיהוה
שָׁמַע וּמִכָּל צָרוֹתָם הִצִּילָם׃ קָרוֹב יהוה לְנִשְׁבְּרֵי
לֵב וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃ רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק
וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יהוה׃ שׁוֹמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו אַחַת
מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשׂוֹנְאֵי צַדִּיק
יֶאְשָׁמוּ פּוֹדֶה יהוה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל
הַחוֹסִים בּוֹ׃

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִתָּ לָּנוּ בְּדוֹר וָדוֹר׃ בְּטֶרֶם הָרִים יוּלָּדוּ
וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר
שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃ כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבוֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם
שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלוֹף בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃ כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ
וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃ שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לְמָאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ
כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה׃ יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃ מִי יוֹדֵעַ עוֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת
יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִיא לְבַב חָכְמָה׃ שׁוּבָה יהוה עַד מָתָי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר
חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ׃ שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃ יֵרָאֶה אֶל
עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם׃ וִיהִי נֹעַם יהוה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

למשה איש האלהים ר״ת לשם כי משם הוא שוב יקוד לו״ל כנודע רמוז ע״ב וקס״ן גני׳
מס״ם גני׳ ל״ל סל״י ומשם כתרת לשם · וסוד כלם משם ולכן תמר מפלי׳ משוב סוד
פזיוון כנודע מלמטן למיד ממיל · ו״ם לים נעמי ולשם היא סוד מלכים לפי שנתקנה ממלכות
מנוסף סוד הליכין ולכן מוזמרים מפ״ז ויהי נועם להמשיך עליה המלכים סוד נועם ס׳ :

ובשבת ומיר בנוקבא בחרת ליתא בנקרא נוע״ם ריבוע ק״נ בגימטריא נוע״ם :

יוֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ הוא מיר של סגעים ומוזמרים לומו בשנת שבשנת
אוֹמַר לַיהוה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי כולם נכנעים ונטלים

אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו
תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֲרָה אֲמִתּוֹ׃ לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלוֹךְ
מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט
וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ כִּי אַתָּה יהוה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא תְאוּנֶה אֵלֶיךָ
רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ׃ עַל כַּפַּיִם
יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן תִּגּוֹף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃ כִּי בִי חָשַׁק
וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי׃ יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ אׇרֶךְ
יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיהוה שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה׃ הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קׇדְשׁוֹ׃ הוֹדִיעַ
יהוה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ׃ זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ

שחרית של שבת

כָּל אַפְסֵי אָרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ · הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ · זַמְּרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ · נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ · לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לִשְׁפּוֹט הָאָרֶץ יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וַעֲמִּים בְּמֵישָׁרִים :

המעם כי נסמך לזן נמ׳ בירורין רק כולהו נסמו מלעיל ולכן לומרים זה בזמור שיר מלם נסמך · וכמ עמם הוא קול שמלא ממש לרמזי וימינו מקנקני וז״ש הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו · קול מנוק ימין ושמלא לרמז בברית · וזה בזמור לומרים פרוס בנגן הס י״ג נקר שמים עומד עליהם · והס במיות בנוסחת לם בכפל קול לרון בברית ומשמים לומו לנים שמם קול בז״ת ונקרלי׳ פרוס שיולמים מן פרס לדומה ניק׳ לשני׳ ולכן נק׳ שיר מלם שבוע קול מילום בלבנה :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מג״ת · מאין יבא עזרי עזרי מעם יהוה ע״ק עישה שמים ז״ת וארץ נוק׳ · אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך · הנה לא ינום ולא ישן שומר פקיפה ולא יישן שוכר ישראל שומר לז״ת · יהוה שומרך יהוה צלך על יד ימינך · יומם השמש לא יככה וירח בלילה יהוה ישמרך מכל רע ישמור את נפשך יהוה ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

למעלות כלומר ל׳ מעלות כי כתר מלכות נקנית בל׳ מעלות כי ים ק״ך נרופי מלמים ונמלקים לל׳ מוסיות הוי״ה ת״ל כמל׳ שביות היא בעלה כי אמרוהם היא נקנית בל׳ מעלות ו״ם כמן ו״פ כמירי נגד ו״ק שבם שבביותם בתיק בעלה היא נסמרת מס״ת ולא יבא בם ערל וממא :

שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי זה בשיר הוא שבת מל המלכות שים בם קול י״ג בית יהוה נלך עומדות היו רגלינו נה״י שבביט ובם מרכבה לת״ם ים קול י״ג גבולי ז״ת בשעריך ירושלים ביסוד מלכות ירושלי׳ מלבסון בת״ם ובם מרכבה לשו״ת שבם קול הבנוי נכנית עמה כעיי שחובר׳ כמו ביחד לה לוחיות י״ם וזהו שבעבי י״ם עדות ליסרלל : יהדיו · ששם עלו שבטים י״ג שבביט דוקבת שבטי יה עדות לישראל י״ג גבולי מלבסון ז״ת להודות לשם יהוה · כי שמה ישבו בסאות למשפט מלכות בכת לז״ת בסאות ני״ע לבית דוד בכת למלכות שאלו שלום ירושלים ישליו אוהביך יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך · למען אחי וריעי אדברה נא שלום בך למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך מיבור יסו׳ נמל׳ :

שיר המעלו׳ אליך נשאתי את עיני היושבי הנה לימ׳ מתפשטת ויוסדת ז״ת כנוד׳ ומני׳ בשמים הנה כעיני עבדים אל יד שבוע קול ״ מתלבש בלימ׳ ומכיס׳ יוסני׳ אדוניה׳ כעיני שפח׳אל יד גבירת׳ כן עינינו נשמים שבוע ז״ת וזהו היוסני׳ נתוקפת יו״ל אל יהוה אלהינו עד שיחננו · חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים :

שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו זה בזמור נגד בנוקבת שבמול היא בפה יוקני׳ יאמר נא ישראל · לולי יהוה שהיה ובשבת נפשנו נפש־דול נמלטה כלפור ׳ לנו בקום עלינו אדם אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשינו אזי עבר על נפשינו המים הזדונים ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם · נפשינו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו עזרינו בשם יהוה עושה שמים וארץ :

הַלְלוּ֣ יָ֭הּ הַלְלוּ֣ אֶת שֵׁ֣ם יְהוָ֑ה הַלְלוּ֝ נסמך לו״ת מלעי׳ · ז״ל כתרם הם מתיחדי׳
עַבְדֵ֣י יְהוָ֗ה שֶׁעֹמְדִ֥ים בְּבֵית־ ומוח קול סלע : ס״ל גי׳ לדכ״י קול ״וק׳
יְהוָ֑ה בְּחַצְר֥וֹת בֵּית־ ו׳ קול ז״ת י״ם קול לו״ת ועי״ז נמתקים כל הדיני׳
אֱלֹהֵֽינוּ׃ הַלְלוּ־ יָ֗הּ כל מלבים נגי׳ הללויה :
כִּי־ טוֹב֮ יְהוָ֪ה זַמְּרוּ֫ לִשְׁמ֥וֹ כִּי נָעִֽים׃

כִּֽי־ יַעֲקֹ֣ב בָּ֭חַר ל֣וֹ יָ֑הּ יִשְׂרָאֵ֥ל לִ֝סְגֻלָּתֽוֹ׃ כִּי֩ אֲנִ֨י יָדַ֜עְתִּי כִּ֣י גָד֗וֹל יְהוָה֮ וַאֲדוֹנֵ֪ינוּ מִכָּל־ אֱלֹהִֽים׃
כֹּ֤ל אֲשֶׁר־ חָ֭פֵץ יְהוָ֣ה עָשָׂ֑ה בַּשָּׁמַ֥יִם וּ֝בָאָ֗רֶץ בַּיַּמִּ֥ים וְכָל־ תְּהֹמוֹת׃ מַעֲלֶ֤ה נְשִׂיאִ֨ים מִקְצֵ֬ה

הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו : שֶׁהָבָה בְּבוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד
בְּהֵמָה : שָׁלַח אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו : שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים
וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים : לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכָל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן :
וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : יהוה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יהוה זִכְרְךָ לְדוֹר וָדוֹר כִּי יָדִין
יהוה עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם : עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : פֶּה לָהֶם וְלֹא
יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ : אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם : כְּמוֹהֶם
יִהְיוּ עוֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בּוֹטֵחַ בָּהֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יהוה : בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת
יהוה : בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יהוה יִרְאֵי יהוה בָּרְכוּ אֶת יהוה : בָּרוּךְ יהוה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן
יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ :

כתר גי׳ג׳ סוי״ת

אַדְרִיאֵל מומר הוֹדוּ לַיהוה כִּי טוֹב גי׳ מסי״ס סוי״ס כִּי לְחַ ‡
בַּרְכִיאֵל מומר הוֹדוּ מכמה לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְחַ ‡
גַּאוּאֵל מומר הוֹדוּ בימה לַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים כִּי לְחַ ‡
דוּרְשִׁיאֵל מומר לְעֹשֵׂה כתר נִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְחַ ‡
הוֹדִיאֵל מומר לְעֹשֵׂה מכמה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְחַ ‡
וְעַזְרִיאֵל מומר לְרוֹקַע בימה הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם כִּי לְחַ ‡
זִכְרִיאֵל מומר לְעֹשֵׂה כתר אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְחַ ‡
חֲנִיאֵל מומר אֶת מכמה הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְחַ ‡
טַהְרִיאֵל מומר אֶת בימה הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת
בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ ‡
יְדִידִיאֵל מומר לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם ע״כ ו׳ פסוקים יו״ל
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ ‡
כְּרוּבִיאֵל מומר וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְחַ ‡
לְחַשִׁיאֵל מומר בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְחַ ‡
מַלְכִּיאֵל מומר לְגֹזֵר יַם סוּף לְגָזָרִים כִּי לְחַ ‡
נוֹצִיצִיאֵל (כ״ג מוריא״ל) מומר וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְחַ ‡
נוֹדִיאֵל (כ״ג סמכיא״ל) מומר וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם סוּף
ע״כ ה׳ פסוקים ה״י כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ ‡
סַרְפִּנִיאֵל (כ״ג סרפיא״ל) מומר לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְחַ ‡
סַמְבִיאֵל (כ״ג עסמ״ל) מומר לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדוֹלִים כִּי לְחַ ‡

שחרית של שבת

עשאל (נ"א פדהצל) מומר וַיַּהֲרוֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְחַ׃
פקדיאל (נ"א נקדיצל) מומר לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְחַ׃
צדקיאל (נ"א מוריצל) מומר וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְחַ׃
קדושיאל (נ"א קלסיצל) מומר וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה ע"כ ו' פסוקי"
וי"ן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
רוממיאל (נ"א קמוצל) מומר נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְחַ׃
שומריאל (נ"א רחציצל) מומר שֶׁבִּשְׁפָלֵינוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְחַ׃
שמריאל (נ"א זומריצל) מומר וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְחַ׃
תמכיאל (נ"א סלסיצל) מומר נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְחַ׃
תנחמאל (נ"א תפציצל) מומר הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם ע"כ ה' פסוקי"
הי"ו כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

(אלו המלאכים הנזכרים אל יוציא מזיו אלא יבוון במחשבה)

(אחי"כ אומרים בריך שאמר כמבואר בבר) : מזמור שיר ליום השבת כמבואר לעיל : ה' מלך ג"כ כמבואר לעיל . יהי כבוד אשרי ' הללויות ' ויברך דוד ויושע . אז ישיר עד ישתבח :

הנה מתה נכנסים כל ג"פ שלא מ' לפגם שלא לפגע בז"א כולי ציחל וכס מי ממלך כי בתיב כי עמך מקור מיים במיי"ם בגי' מלכמ"ס קול מבע . ולכן כ' מ"י בגי' מיי"ם וכוח קול בסמת ז"א . וכתי ג"פ כס קול ג' הויו"ת כסרמזים בר"ת בסמת כל מי בגי' ג פעמים ומכוון לקבל עמה מוספת נפש מסערת דלעורת כי בגילה סיס מוספת פר"ת רק ממוקדת :

נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תְּפָאֵר וְתָרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד . מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל : וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אָלָּא אָתָּה : פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה גּ׳יאל ומושיע אַתָּה : אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלוֹהַ כָּל בְּרִיוֹת אָדוֹן כָּל הַתּוֹלָדוֹת הַמְהוּלָל בְּרוֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיוֹתָיו בְּרַחֲמִים : וַיהוָה הֵנָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן : הַמָּעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים : וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים : וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים : אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו : וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְיָרֵחַ : וְיָדֵינוּ פְּרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת : אֵין אֲנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יהוה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ : עַל אַחַת מֵאֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ : מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יהוה אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ . בְּרָעָב זַנְתָּנוּ וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ מִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ וּמֵחֳלָאִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ . עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ יהוה אֱלֹהֵינוּ . אַל תִּטְּשֵׁנוּ יהוה אֱלֹהֵינוּ : וְאַל תַּשְׁשֵׁנוּ יהוה אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח . עַל כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ . וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ . הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וְיָפְאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ . כִּי כָל פֶּה לְךָ יוֹדֶה וְכָל לָשׁוֹן

כוונת שבת

לְךָ תִּשְׁתַּבַּע וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה · וְכָל הַלְּבָבוֹת יִרָאוּךָ וְכָל קֶרֶב וְכִלְיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ : כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ . מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ : מִי יִדְמֶה לָּךְ וּמִי יִשְׁוֶה לָּךְ וּמִי יַעֲרוֹךְ לָךְ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : נְהַלֶּלְךָ וְנְשַׁבֶּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ כָּאָמוּר לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ :

הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֻזֶּךָ הַגָּדוֹל בְּכָבוֹד שְׁמֶךָ הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ :

האל רומז לפצ"ע בפעמומ עוזך ר"ת ע"ג פצ"ע ולכן יש בזה פצפצ" מיבו' נגד " בפצ"ע :

הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא :

המלך ביוסב רומז לת"ם פסוח יוסב על כסא מלכות ולכן יש בזה פסצפ ו' מיבוע נגד ו' פצ"ע :

שׁוֹכֵן עַדְ מָרוֹם וָקָדוֹשׁ שְׁמוֹ : וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוה : לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה :

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם : וּבְשִׂפְתֵי צַדִּיקִים תִּתָּבָרֵךְ : וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ : וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל :

שוכן עד רומז לכינוי שפינ"ה שוכנת צמ"ת פנק' עד ולכן יש בזה פצפצ ס' מיבוע נגד ס' פצניכ :

הנה יש כאן ל' פצמיס כל ל' כן ג' מיבוע וסס נגד ע"ב מלאכי דקמרין לכורסיי' מיכאל קדמיאל פדאל נגד יחיכי · גבריאל לקיקיאל מפליאל רגל שמלכי לפצל רזיאל סטטרויס נגד מזרסי נוריאל יופיאל ענאל נגד רציכי כך מבואר בזוהר :

וּבְמִקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאֵר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יהוה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ :

ז' פצמות נגד ו"ק פצפ"ת פס מלכות למעזיך לפס פתרס סיוכלו לעלות לפו"פ :

ישתבח שכך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו :

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג

שיר ושבח הלל וזמרה עוז וממשל נצח גדולה וגבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם עד עולם אתה אל : ברוך אתה יהוה אל מלך גדול בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל המעשים הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים : אמן יאהדונהי

הנה ביסמכ יש ע"ג פצמות נגד ע"ג תיקוני פצפ"ת ונגד ע"ג פפי' פים עמם בחני' תמר שכבר עלו ג"ר לבדיקם · וכנגדם ע"ג פעמני' בשיר בסירים פסס נרד וכרכום קנה וקנמון · עם כל עני לבושם · עור ופסלות ורקמי בסמים עטין גפים בלר עיס פיים ומוגלים עץ לבונה :

קדיש כדלעיל · וצדיך לכוון באחי"ה יח"ו וה' שמות מרגלאין במבואר בליל שבת גם כוונת ברכו וברוך יהוה המכורך הכל כמו בליל שבת רק שם כל הכוונת לצורך עליות הניקבא ועתה כל הכוונה לצורך עליות הז"א שהוא כוד יום שבת בנודע :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל יסוד וא"א : הַכֹּל הוד דאו"א יוֹרֶה · וְהַכֹּל נצח דאו"א יְשַׁבְּחוּךָ · וְהַכֹּל ת"ת דאו"א יְאַמְּרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיהוה · הַכֹּל גבורה דאו"א יְרוֹמְמוּךָ סֶלָה יוֹצֵר הכל

כוונת שבת

הסר ראו"א • הָאֵל בְּפוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם לַלְתּוֹ־ שַׁעֲרֵי מִזְרַח וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ : וְלָבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ . וּמֵאִיר לְעוֹלָם כּוּלּוֹ וְלִיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים

הנה ביומר סל מול כנר נתנאר סמתמילין פסיכות לעלות למעלה וסם סיכלין דז"ת מכל בשבת נמחמין ז' סיכלין דרחימות' וסם סיכלין דמו"ת וסיכלין דז"ת עולי' וכסלין בסיכלין דמו"ת ועולים עד סיכל מסנה סהוא נגד מבל מו"ת • לך אתין כל סיכלין דז"ת עולין רק ג' מסם נגד מס' ת"ם יסוד דז"ת מסם נועים לרחמים • וסס מתוקים ולמ כי גם מכלל סוא עכ"ם מסבל מימין • לך בתאר סהוא דבוק בסוד בחוי תרי פלגי גופא וכהדי סולא לקי כרעא ועול כי כ"ם סס לגר מגופא כנועא • וכנס עתה ביומר מחלה סיכל לבנת מסבתיר סהוא נגד יסוד מעטה למעלה עד סיכל מהנה דמו"ת ולמה ים כאן ו"ם בכל הרומז לו' שעריס שבכל סיכל דמו"ת נגד ו' סיכלות שבית עולה עד שבכלל בסיכל מהנה דמו"ת

מֵאִיר לָאָרֶץ וְכָרָזִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וְכָטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית . מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יהוה כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ . הַמֶּלֶךְ הַמָּרוֹם לְבַדּוֹ מֵאָז הַמְשׁוּבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם : אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ תְרַחֵם : רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עוּזֵנוּ : צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ . מָגֵן יִשְׁעֵנוּ . מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ : אֵין עָרוֹךְ לָךְ וְאֵין זוּלָתְךָ אֶפֶס בְּתוֹרָתְךָ וְכִי דוֹמֶה לָךְ : אֵין עָרוֹךְ לָךְ יהוה אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא : אֶפֶס בִּלְתֶּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וְכִי דוֹמֶה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים :

הנה עמס עולם סיכל רגון סהוי נגד מ"ת דז"ת על סיכל דגון למו"ת ולכי סבת"ס יס יסוד לימת כנועא מבס"ב ביכוי ונגד נס"י למימת סמאיר בת"ת יס כאן ל' שבחות :

א אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים בָּרוּךְ וּמְבוֹרָךְ בְּפִי כָּל
מהש ללה
נִשְׁמָה גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם : דַּעַת וְתִבוּנָה
אבא בהת הזי א לאו הזע יזל
סוֹבְבִים אוֹתוֹ : הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ וְנֶהְדָּר
מכה הרי הקם לאו כ"י לוו פהל
בִּכְבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה : זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנָיו כִּסְאוֹ :
לך יי מלה ההו נתה האא ירת
חֶסֶד וְרַחֲמִים לְפָנָיו כְּבוֹדוֹ : טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא
שאה ריי אום לבב ושר יחו
אֱלֹהֵינוּ : יָצַרְתָּ בְּדַעַת בִּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל : כֹּחַ
לחח כוק מנד אני העם רהע יין
וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם : לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל :
הההה מיד וול ילה סאל ערי עשל כיה
מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נוֹגַהּ : נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם :
הו דני ה עמם נ נית
שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם : עוֹשִׂים בְּאֵימָה
מבה פוי נגם יל הרח מצר ימב יהה
רָצוֹן קוֹנָם : פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לְשֵׁם צ"ה וְרִנָּה
ענו מחי דמב מק איע חבו ראה יבם
לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר רָאָה וַתִּתְקַן
היי מומ א ב ג ד ה
צוּרַת הַלְּבָנָה : שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם
ז ח ט י יא יב
וּתְפָאֶרֶת וּגְדוּלָה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ :
עתת

כוונת שבת

עתה עולם היכל לתכם שמות נגד מקד זר"ת וכלכל מכבד לתו"ת ובנה לתר מנכבלו ההיכלות זר"ת בהיכלות תו"ת דתמן לית מלבא בתיבת בתהון דבדין לכן נתייקד שבת זה ע"פ כ"ב לותיות וכל לות בונה עיר שלם. ובנה בזה בשבת מרומזים כי"ק וכה רוכבים על כסא כיס בכסא קול ע"ב שמות וה' רגלי בכסא כס קול י"ב מלאכים הכ"ל והי"ם כס של הבינה. אשר ממנה יולפי כ"ב לתוון דבדין ובכסא הוא מג"ת זר"ת שהיא מתפשטת בהם. ונמנ"ם כס הע"ב שמות כנודע ו' רגלי הכסא כס נהי"ם שהם נגד ד' רגלים של י"ב שבטים ולכן בב' פתים דשטוחים יש בכל בית מיטות נגד לות ה' שבבינה וכה ב"פ ה'הוא עשר רוחץ לי' ספירו' שבבינ' כיוסד' בפתים שהוא ז"ת שהוא כסא לבינה וזה"ת שהוא קול ו"ק ו' לרופי יה"ו כנודע פיס בכם מ"י לותיות ולכן לשר בי' בפתים דשטוחים יש מ"י בפתים ובכל בית ד' מיטות שהם ד"פ מ"י הוא ע"ב. ולפ"כ יש ב' בפתי בכל בית ו' מיטו' נגד ו' כנפיים שלכל פיס הנוסלים לת הכסא וב"פ ו' הוא י"ב שהם ד' דגלי הכסא לכל ל' גי פרים הוא י"ב קול י"ב מלאכים המנוסרים לעיל

והנה שלמרך ל"ל לדו"ן מכוון כי עתה קבלה בנוקבא שהיא קול לדכ"י הלרה גדולה מן ז"ת קול הוי"ה ונעשה שם שלם שהוא יהלוכתי וע"ה בגי' ל"ל לדו"ן ומנוקבא פיילם לשכורת ומה שנאמר היתה ל"ל לדכ"י עתה נתמלאי לור גדול ונעשה לדכ"י שמלוי בגי' מרע"ת ועם ל"ל בגי' שנ"ת:

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְּבוֹדוֹ. תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְנוּחָה עוֹגֵג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת. יֵה שֶׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֶל מִפְעָלָתוֹ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוה לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וְיָבָרְכוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו שֶׁבַח יָקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל הַמְנָחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדוּשָׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבָּת קוֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יהוה אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. תִּתְבָּרֵךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶלָה:

הנה שמול שהנוכבא ע"י מטטרו"ן שבילדה ובח"ת מתלבש הלרתו זו. לכל בשבת הוא שליטת שבריאה שעול' בתליולות והנוכבא ע"י הח"ת עלמו והוא יוסד על כסא כבודו שהוא שבריאה. וגם הנוקבא עולה למעלה בתקוס מג"ת ולא תחת יקוד כמו שמול:

(מתחרך לורתו כוי עד ק"ס ע"פ כוונה לבעיל עד תפלת העמידה):

כוונת העמידה הוא כי בלשבת לז זר"ת עולה מב"ד שלו בתקוס נה"י לתו"ת ומג"ת שלו בתקוס שהיא מב"ד שלו ונה"י בתקוס מג"ת ומשלרים תקוס נה"י שלו תקוס פנוי רק שנשאר דושם לור שלו בתקומו. וגם לור העלמות של ל"ם שמתפשט בכל תליולות זה שיהיו עולה כמ"ם כצר. ולז שלה בנוקבא בתקוס נה"י שלו ויורדת דושם לורות נה"י זר"ת בעלמו. וגם לור העלמות שהיא מתפשט בז"ת. ולז עומד יעקב ורחל בתקוס ז"ת ומזדווגים שם וזהו מתם כמו שהז"ת מזדווג בעלמו עם רחל. ולפ"כ בזהרת העמידה הז"ת עולה מב"ד שלו בתקוי מג"ת לתו"ת ומג"ת שלו בתקוס נה"י לתו"ת ונה"י שלו בתקוס שהיו מב"ד שלו ולז נגדלת בנוקבא ומתלת כל מג"ת שלו בתקוס נה"י של ז"ת כי הנה"י שלו כצר עלו בתקוס מב"ד ומיעור קומת ז"ת הוא רק ו"ק מג"ת נה"י הרי כי נגדלת בכל טיעור קומת ז"ת - והבן זה מלוד כי כוונתינו שלאמה בנוקבא בתמג"ת ז"ת כצר היא מנעת מתת נה"י לתימת כי כל הע"ס ז"ת הוא רק טיעור ו"ק רק שתן מג"ת בעשי' לו מב"ד ונה"י בתיס לו בתוד מוספת במ"ס כצר והבן:

ועתה תכוין באמרך ה' שפתי בוי לקבל תוספת רוח במסטרא דרבוראי בי בלילה יזי מסטרא דנוקבא. ובוונת העמידה והבריעות והזקיפו כבר מבוארים אך קיצור הבונה יתבאר לפניך בכל ברכה וברכה:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ

בָּרוּךְ אַתָּה יהוה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת

כוונת שבת

וַיָּבִיא גוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

(נעמ"ש זכרנו) מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן . בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מָגֵן אַבְרָהָם : יְהוָה למרגלא

בברכה זו בז"ל עולם מכוסה אלו במקום נגלה לפנ"ם ואז עולם מכוסה לנוקבא במקום נגלה
דז"ל והוא ע"י לום מ' דלמ"ה ית"ו והויה דמרגלא כי אלו בסמוך נריך לכוון
נסס כפי העליה לנוקבא כך כתוב נסס לפי שסס מסתרת נפ"י דמו"ח שע"י הוא עולם
מדרגא נמר מדרגא :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים עתה עולם ז"ל ניכר אלו במקום קוד לחצפ ואז
אַתָּה וְרַב לְהוֹשִׁיעַ . מַשִּׁיב הָרוּחַ עולם ניכר לנוקבא במקום קוד ז"ש ע"י
וּמוֹרִיד הַטָּל : (בחורף ומוריד הגשם) לום כי דלמ"ה ית"ו והויה למרגלא

כָּלְכָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר : מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

נעמ"ש מי כמוך ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה מחיה המתים: יְהוָה למרגלא

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים עתה עולם ז"ל דעת אלו במקום יפוד לחצפ
בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה : בָּרוּךְ וכתר אלו נ"מ לחצפ ואז עולם בנוקבא
אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ . לפו אלף במקום יסוד ז"ל וכתר אלף נמלי
מ"ח אלו ע"י לו' י דלמ"ה ית"ו ומלפ"ן למרגלא :

נעמ"ש המלך הקדוש י מצפין למרגלא

ישמח משה במתנ' חלקו כי עבד נאמן קראת לו בליל תפארת בראשו נתת לו
בעמדו לפניך על הר סיני ושני לוחות אבנים הוריד בידו כתוב בתורתך :
ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם ביני ובין
בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת
הארץ וביום השביעי שבת וינפש :
ולא נתתו יהוה אלהינו לגויי הארצות ולא הנחלתו מלכנו לעובדי פסילים ובמנוחתו
לא ישבנו ערלים כי לזרע ישראל עמך נתתו באהבה לזרע יעקב אשר בם
בחרת :

הנה גמול לף סנה"י דלמ"ה נעשה לו גומין ז"ל סמוך כמי מסה כם יורדים מליו ועת לנסים
זו במקומו ומדידים קל סקיל נסוך ירוסה דירים דלמ"ה . וגם גמול כתרת ז"ל מחלנם
נעטטרו"ן סנקרא עגד ונסנ' עולם למעלה וכנלל גבריה' והבריה' נמלי' ואז נאמר מסריך
מלך שמלנך נן פורין וגמול מאר מי לך מלך שמלנך עגד וכנה עת' נסנת הוא עולם במקום
לו"ל גמם סלינו אלו וזה ניתן לו בשמים ואז מקבל כלף מורוס מה סניטל ממנו במטע
ישראל נענג ושמע נמלנו ומשי' כלמרי' שנעלו מסס וניתנו לו הוא ממזי' עתה ליסראל ז"ש
ישמח משה נמתנת מלנו , כי לעבר ניני המול עגד נאמן קראת לו , ועתה כליל תפארת
נראתו נתת . עתה מרווחת נוקבא גילוי ל"ל מלמ"ה סניט' נמלוי גניעטרי"ן מתכ"ו ז"ש
נפמ"ו נתכנה :

וישמרו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כולו ישבעו
ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת
זכר למעשה בראשית
בוד זו השמחה בבר נתבאר בליל שבת :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו מלא ברכתך לחו"ל בנוקבא קדשנו נגם במצותיך
חוד ותן חלקנו בתורתך ת"ת שבענו מטובך יסוד ושמחנו בישועתך סחכוך עלמא
במקומם וטהר לבינו סחכים נסוך ליבורא לעבדך באמת ליסד עם ת"ת והנחילנו יהוה
אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך , וינוחו בו ביום סלנו לכבוד בקדשי שמך :
ברוך אתה יהוה מקדש השבת : ה"ה אדני למרגלא

עתה

כוונת שבת

עתה עולה הבת' הנוקבא ונגדלת בכל שיעור ת"ת שלם דז"א ע"י אות ה' ראהי"ה יה"ו וי"ה אדני דמרגלא :

כתר מכמס ביניס מ"ח הנה גנ' ברכות דתשובות כללתם הנוקבא בתוקס רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל סהיו תפלה נה"י דז"א וגנ' ברכות דמרוכות סיא עולה מלכות דז"א ממש והניס פתח עולה מכמס דנוקבי בגלגלתא ובתפלתי והשב העבודי לדביר דז"א ממש ע"י לוס י' דיה"ו ופ"ל דמרגלא- ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך נר"ת יעלה ויבא : ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים בריך אתה יהוה המחזיר שבינתו לציון י א"ל דמרגלא :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורי' בידך ועל נשמותינו המופקדי' לך ועל ניסך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובתיך שבכל עת ערב ובוקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך :

ועל כולם יתברך ויתרומם ויתנשא עתה עולה הנוקבא ביניס לילה בתקוס סוד תמיד שמך מלכנו לעולם ועד דז"א ממש ע"י לוס ה' דיה"ו מלכים דמרגלא (בעשי"ת וכתוב :) וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתינו ועזרתינו סלה האל הטוב . בריך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות : ה' אלהים דמרגלא

שים שלום טובה וברכה חן וחסד עתה עולה הנוקבא לעת לילה בתקוס יסוד ורחמים וחיים ושלום עלינו ועל דז"א ממש ע"י לוס ו' דיה"ו ומלפ"ן כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד דמרגלא כאור פניך . כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך : בעשי"ת בספר בריך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום :

ו' דיה"ו מצפ"ן דמרגלא : יקיים מציית עשה לקדש שמו של הקדוש בריך הוא ברבים :

נקדישך מכמס דז"א בתסד לו"ת ונעריצך ביניס דז"א בגבורי' לתו"ת כנועם לעת דז"א בתפא"ת לו"ת שיח סוד שרפי קודש המשלשלים לך קדושה בכתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש מכמס לנוקבי בגלגל קדוש ביניס לנוקבי בסוד קדוש לעת לנוקבי ביסוד יהוה יסוד צבאות כ"ה דז"א מלא כל הארץ כבודו מגלגלים לת המלכות . אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעומת שרפים לעומתם בריך יאמרו : בריך כבוד יהוה ממקומו : ממקומך מלכנו תופיע ותמליך עלינו כי מחכים אנחנו לך מתי תמליך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכין תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים . ועינינו תראנה מלכותך כדבר האמור בשירי עוזך על ידי דוד משיח צדקך : ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה : אתה קדוש וגומר קדיש כדלעיל :

הנה עתה נמזרת עמידה עולה דז"א מנ"ת שלו נמג"ת לו"ת סייגו גנ' ברכו' דתשובו' בתמוכ שלו נמסד לתו"ת נגבורות ביניס שלו נגבורה לתו"ת נקדושו' לעת שלו נת"ת דז"א . ועתה נקדושה לנו מעוררי' חומס כדי לסתי' לנוקבי שתעלי גס היא ותז עולה הנוקבא מנ"ל שלה נמקוס שסיו תפלה נ"ר דז"א ועתה עומדים שם נה"י דז"א והבן זה ושרי עתה עתה הנוקבא נגלגלתא ככל שיעור קומי זו"א שסיה תפלה ותז הוא זווג יעקב ורחל דונעת ז"א בעצמו והבן מה שלמו מומרים שמנ"ל שלה עולים בנה"י לת בנה"י ממש תלת בתוקפא נה"י ובמזרי' ג' ברכות דמרוכות עולה בנה"י ממש : והבן : אחר כך אומרים אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו :

אין כמוך באלהים יהוה ואין כמעשיך מלכותך מלכות כל העולמים וממשלתך בכל

כוונת שבת

בכל דור ודור יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימליך לעולם ועד : יהוה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

אב מצח הרחמים הטיבה ברצונך יכוד מצח את ציון נוק' דז"ת ותבנה חומת ירושלים מלכות למלכות כי בך לבד בטחנו מלך אל רם ונשא ארון עולמים

אתה הרמים רומז למצח שמתגלה המרמז בשמ"ם כמ"ם בכוד הולמת ס"ת והמורי מיכה בשבת לכן קולס טולמת ס"ת לומרים למה הרמים ולזן כמוך וים בשם ז' סוים נגד ז' מעולים בשורש :

כבר כודע כי ליון וירוסלים הוא קול יכוד ומלכו' למוקבל ובניכה ע"י לוחות יכוד למצח ויכוד למצח נקרא רלון המתפשך לנוד כנודע בכוד בהכח' יבנה בים בלצח יכד ברחמ ומחם מתגלים המרת יכוד למצח בכוד טולמת ס"ת כמ"ם לזה לומרים מל הרממים בכוד למצח

ויאמר ויהי בנסוע הארון בריך שמיה

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש שמו גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדיו לך יהוה הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא : רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו :

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא · שמו של מלך מלכי המלכים הקב"ה · בעולמות שברא העולם הזה והעולם הבא : ברצונו וברצון יריאיו ובדצון כל בית ישראל : צור העולמים אדון כל הבריות אלוה כל הנפשות היושב במרחבי מרום השוכן בשמי שמי קדם : קדושתו על החיות וקדושתו על בסא הכבוד : ובכן יתקדש שמך בנו יהוה אלהינו לעיני כל חי ונאמר לפניו שיר חדש בכתוב : שירו לאלהים זמרו שמו סולו לרוכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו : ונראהו עין בעין בשובו אל נוהו ככתוב : כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון · ונאמר ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדיו כי פי יהוה דבר :

בחול מתחילין כאן : אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים : ויזכור ברית איתנים ויציל נפשותינו מן השעות הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים ויחון עלינו לפליטת עולמים : וימלא משאלותינו במדה טובה ישוע' ורחמים :

הכוונות ותפלות השייכים להוצאות ספר תורה כבר נתבאר ביום ב' וה' אך ההפרש שביניהם הוא זה

כוונת קריאת התורה בשמרית למצח הוא לעורר הרחם יכוד למצח שכות קול התורה והוא מתוס ביכוד לימ' שהיא הילכא עלאה כמנומר בזכר למר לום עלאה · וכבר נודע שבשעת הזווג ומעיר בפילגים לכפיק מיניה לעביד ליקריה ולא ליהו אלא ס' עלאה · וכבר נודע שבשעת הזווג מחבשע יכוד למצח ויולא למוץ מיכוד לימ' ומחבשע על יכוד ז"ת ולוחות למצח מתגלים בנה"י דז"ת כי יכוד לימ' מגיע על שלים ת"ת כנודע · ולכן אין מתגלים רק בנה"י דז"ת שהם כבר בחבק יכוד לי' והוא קול הולמ' ס"ת בב' וה' לאר מפלא עמידה שהוא קול הזווג דזו"נ ולא מתגלה לוחו לור ליכוד למצח מיכוד לימ' ומתגל' בנה"י דז"ת ובכנד הלרת נה"י דז"ת למו יכו' לימ' מיולי יכוד למצח מיכוד לימ' ומתגל' בנה"י דז"ת ובכנד הלרת נה"י דז"ת למו קורלים לתורה ג' גברי כהן בגד גלח לוי בגד הול ישרלל בגד יכוד · כמ"ם בבר · למנח עמה בשבת למו קורלים בתורה ז' גברי בכוונה כי עתה בשמרית למצח בבר עלה הז"ת בתג"ת בהי"ם למצח כמ"ם לעיל בתפלת העמידה ובזרה · ולחורי עלומות למצח הם מתגלים כל הז"ת דז"ת שהוא יורם מקומן והעלומות הל למצח הל ז"ת כולם מגולים ובנגדי למו קורלין בתורה ז' גברי בגד לוחם ז"ת למצח המתגלים דז"ת · למנח לין גלוי לחורות שיש בעדרגתם רק בפי הגלוי שהיו מתגלים מחלה בעת עמידת תו"ת בתקומם קולס שעלה ז"ת למעלה והוא כי בג"ר דז"ת הם בחומים עלול כי הם יכוד לימ' קומם לוחם ולינם יכולי להתגלו' כלל ובתג"ת מתגלים קלת כי יכוד לי' בפבק בשלים ת"ת ומתגלה קלת יכוד למצח בת"ת ומן ת"ת מתבשע בחרתו לתו"ג שהם הענפים דת"ת לך שהת"ת הוא נוקבא תמיד כלפי מטה לכן מתבשע יותר בחרה למכה מן גבורה ונגדם הם כהן בגד מטה לוי בגד גבורה ישרלל בגד ת"ת והם ג"ם הג"ת למצח המיוחד בתפ"ד ז"ת חסר שעלי הז"ת בתג"ת למצח ולכן כפי בחרה של תג"ת הק

משלמי כפן יחי׳ דמעלי׳ מן לגו כי כתרתו תמילה היא יותר מגולה כש״ל ומעלת משלימי יוחב
משניסס כי כתרת חת״ת סס עיקר הגלוי לאחר שנפסק סס יקוד לי׳ רביעי נגד נקס והוק
פמות דמעלה מן סלימי לף שלכאורה נראה שהוא יותר דמדריגה שסס כבר נפסק יקוד לי׳
והכתרת יקוד לבא מגולה סס ומציר גם לסלדים שסס ס״ם לף זה לימו כי כבר נודע שלי׳
עד הוד קשבשת ר״ל כי ס״ם לאי׳ מפשטי׳ צב׳ קוים של ז״ת נ״ח קל נקס שלי׳ נקו ימין
ז״ת נגי״ק מח״ג וג״ם דהוד הי׳ נקו שמאל ז״ת נג״ח וסיא קומת שלושה׳ לבא במוסס
ואין מלורי׳ מורו׳ לבא רק עכל לאחר של כ״ס ז״ת והוק כתרת מיוחדת ונסס ג״כ ב׳ מדריגות
כי כתרת לבא תמיד נוגה לימין ולפן הכלה מציר יותר מהוד • לבל עב״ם כוק פמות במדרגה
מן ג׳ מג״ת • מחיי נגד הוד והוק פמות מהכיני שהוק נגד נקס • שפי נגד יקוד והוק ויותר
במעלה מכולם כי סס אין שום הפסק מלינת כלל שהוק קיד יוקף שפי יחום מלמו וסס
תורות לבא מגולים בלי שום עכף ולכן כרך כתרי״ל היא שהדר לפזות עולם בתורי׳ דוקא שפי
וכן לית׳ בזכר בר׳ כרוסקפלי׳ תמיד ליבא שלא היא עולם בחוכה לבא שפי • ושביעי הוא נגד
עשרת יקוד לבא ובו כתרת מוגשת וכ״ל שעכ״ז סס יותר במעלי׳ מן ד׳ וה׳ כי סס לף שמקבלת
כתרת מעוטי׳ הוא בגלוי גמור בלי מכף • ולפי שביעי הוא נגד העשרת שהיא קול המלכות
ז״ת שלעולי׳ היא בקול נוקבא ויקוד הקטנות • לכן לשביעי ע״ה שהקק מותר לקבוע לשביעי
לף שסס לו קטן • ושמח לשאר בחוכה בקילור • בהן שבת לבא מציר בחכמה ז״ת • לוי
גבורה לבא מציר בציכה ז״ת • שלושי ת״ת לבא מציר בדעת ז״ת • רביעי נלס לבא
מציר בשבל ז״ת חמישי הוד לבא מציר בגבורה ז״ת • ששי יקוד לבא מציר בת״ת ז״ת
שביעי עשרת יקוד לבא מציר ביקוד ז״ת לבל הע והכן כי כל עם שלמו לוונים שסס ז״ת
יורם מקום לבא : בכוונה הק מקומו והעלמות שבשאר בזה המקום כי כמו שים עליה ז״ת
כך נרמיזים ס״ת לעבות ג״כ להניח לו מקום פנוי לך העלמת של ס״ם שסים מציר בת״ת
מקום לבא מאחר במקומו ס״כ לאחר שעולם במקום זה ז״ת • ושעלמו של לבא שלבא כ׳
הרי הוק מקום במדרג׳ לבא בערך זה : לבל לעולם לבא למעלה מן ז״ת ושכיסה ז״ת היינו נ״ח של נלס לת״ת
נס״י שלו ז״ת- לך שסס שלבלבין בנס״י לחיות ושכיסה ז״ת נ״ח נקו שמאל ז״ת נג״ח נג״ם ויקוד לי׳ הוק
נקו ימין ז״ת נג״ח שמ״כ : וג״ם דהוד לת״ת נקו שמאל ז״ת נג״ח נג״ם ויקוד לי׳ הוק
קלר ומשפיעים בשלים ת״ת ז״ת • לבל יקוד לבא הוק לתוך ויונק מיקוד לחיות עד שמשפיע
גם בכל יקוד ז״ת • ועי״ז נעשה ז״ת שהיה הק נוק נעשה עתה בע״ם שמן מג״ת שלו נעשה
שלי׳ ומכש״י נעשה מג״ת ונשים לו כס״י הקשים שבוד חיקפת ס״כ רלה וכבן לאחר שעלה
ז״ת במקום מג״ת כס״י לחיות שלאזיים שסס העלמות של לבא ושמוכס שלפשטים כס״י
דלת״ת כס״י גמורים דלת״ת ולא הוד שהקים שנו ולפ״ז קדר כז׳ שנדרי שבולים למורים יש שסס
ב׳ שלרגות שבל לי׳ בכלדר כזה בבחן שלאיר בו שסק לבא ושלאיר שלכתה ז״ת היינו העלמות
שנשאר במקומו ושמוכו שלחלבם פרק עליון דלנם תו״ת • שלאיר בו נבורה לבא בציכה ז״ת
היינו העלמות כש״ל : ושמוכו שלחלבם פרק עליון לסוד תו״ת • שלישי שלאיר בו ת״ת לבא
נדעת ז״ת היינו העלמות ושמוכו שקלבם פרק עליון לימוד לבא ויקוד לימות • לך שסנ״ם
דלבא שקומים כ״ז שסוד שלחלבם בשפ״ו דלאי׳ לכן אין לנו מוסנין שנ״ר ושחמולין כז׳
שנדרי אין פג״ת ז״ת שסס בשלים ת״ת כבר נפסק יקוד לימי ושפס ושילך יונק יקוד לבא שסוד
קוד מופס • לש״כ שלחזלין כז׳ שנדרי אין שנ״ת ושס ז׳ שנד שנ״ת נס״ם ז״ת שסס שלאיר יקוד
לבא שנקרא מופס ושוד בסלה כזה • בהן שסק ז״ת שנו שלחלבם פרק לשעני בנלס לבא •
לוי גבורה ז״ת שנו שלחלבם פרק לשעני דהוד לבא • שלישי ת״ת ז״ת שנו שלחלבם פרק
לשעני ליקוד לבא • רביעי נלס ז״ת שנו שלחלבם פרק שלחזן בנלס לבא • חמישי הוד
ז״ת שנו שלחלבם פרק שלחזן דהוד לבא . ששי יקוד ז״ת שנו שלחלבם פרק שלחזן ליקוד לבא •
שביעי עשרת יקוד ז״ת שלחלבם עטרת יקוד לבא ולכן נריך לכוון לב׳ כוונת בכ״ל
לאור העלמות של לבא שיהם ז״ת שקומו ילבא״ם גמוריס לבא שלחלבמים גו •

ובכן כ״ז :

ועוד יש לומר טעם לאחר לז׳ שנדרי בשבת שהרי כבר נתאחר בכוונת פורם סיכת שלום קוד
מוסיפות קדושת שבת שתורות יקוד לבא שלחגלים שלזן לאוד לימות לכך סס שזיריס למעלה
לגב״ת ז״ת לך נתאחר שסס שיריות לבא שלחומים שזיריס ויורדים למטה לקדשם • ובשבת
לאחר שבולים למעלה בשבת הבוכה קדושת שבשבת שלו מיפוני יקוד לימות ושלתכבדים סס
התורות ושלזירים בפרס גדולה בגב״ת כש״ם • לכ״ך שלזירים בל ז״ת לך שסס שנ״ת נס״י

כוונת שבת

משמ"כ כמו שמים מעידים רק בגה"י ז"ת לכן כמו עולים למורה רק נ' נגדי נגד נה"י
ז"ת משמ"כ כמו שמים מעידים רק בגה"י ז"ת לכן כמו עולים למורה רק נ' נגדי נגד
גה"י ז"ת שמעידים זו בחברת יסוד לשם הנקרא מורה משמ"כ בשמת שמעידים כל הז'
שם ז' נגדי . והנה גם לטעם זה שליחי עדיף מן ג' דלשונים כי בכאן הוא נגד משך ז"ת
ושם ים רק לומדן מורות שמזרו למעלה וכן בלוי והכהן גדול מלוי כי בשמך ים מור גדול
יותר מן הגבורה לשם בה"ת זולת לומדן שמעלו כמלך שים בה"ת ומעידים זו בזיב
ים עוד גלוי לומר יסוד שמשלה זו בשיום יסוד לית' . ורציעי ומעידי
שמש נגד כ"ם ז"ת שם בחברת מועטת רק מה שמעידים במקדי' דרך הנקנים שנפרקה
ונרמים כמו בחברת הכוכבים בסוד ככך הסוכה שלריך שירמו זו הכוכבים דרך
בסכך : ושפי גדול מכולם שזולת לומו לור שיורד מליו דרך נקבי ספרקה עוד ים זו
לור גדול שמש הוא מי היסוד של מצח שממנו יורד עיקר הלור . משמ"כ למעלה הלור של
יסוד מצח הוא שנוקב דרך דוסני יסוד מצח שמיני גדול כ"כ . והבן כ"ז :

כשהש"ץ מתחיל לקרוא בתורה נראין לשמוע הברכי מפי העולה לתורה שיענה עליו אמן .
ולמ"כ אזכי כל העם של הש"ץ לשמוע ממנו כל הפרקה ונריך להיות לומם שמוע
הפרקה לפניו ויכוון מלה במלה מה שהש"ץ קורא כי זולת שלומם ת"ח להבין מלה במלה ע"פ
מן הש"ץ . מצח לא' יפייע להש"ץ כי בניו' מפייע לו לא ישמע במלה היוצ מן הש"ץ רק
יכוון בשמשמעו כל מלה ומלה בשלומם מה שהש"ץ לומר . והש"ץ לא יוליא מפיו שום תיבה
בע"פ רק מן הס"ת כי לדריס שבכתב ת"ח יכול לשומרם בע"פ :

אח"כ קורלים בתורה עוד פ' למפטיר וכשקורא בהפטורה נריך כל אחד לקרוא לומה
בהפטורה בע"ל מתוך הספר ולילו יולא בשמיעתו מפי הקורא ונריך לשמוע בברכות
מפי הקורא ולענות אחריו אמן . וכולו המפטיר שהוא בגד נוק' ז"ת שמקבלת לומה מהרם
מיסוד מצח מכ"י ז"ת וזהו כוונת ברכה דלסוגה שקודם בהפטורה כזה :

ברוך יסוד לו"ת אתה מקד יהוה ס"ת אלהינו מיתה מלך העולם אשר בחר בה"ם דמצח
המעידים בנביאים בג"ה ז"ת טובים ונקר' עוזים ורלה בדבריהם מקד' ליסוד מצח
הנאמרים באמת המעידים ליסוד ז"ת ברוך אתה יהוה הבוחר בתורה ת"ת **ובמשה**
יסוד לו"ת עבדו ובישראל עמו ובנביאי ה"ם האמת ז"ת וצדק מל' מקבל' משם :
ד' ברכות שאחר ההפטורה הם נגד ד' אותיות אדני המקבלים מן ד' אותיות
הוי"ה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם לור כל העולמים לדיק בכל הדורות האל
הנאמן האומר והעושה המדבר והמקיים שכל דבריו אמת ולדק : נאמן
אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים דבריך ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב ריקם
כי אל מלך נאמן ורחמן אתה : ברוך אתה יהוה האל הנאמן בכל דבריו
רחם על לייון כי היא בית חייינו ולעלובת נפש תושיע במהרה בימינו : ברוך אתה
יהוה משמח לייון בבניה :

שמחינו יהוה אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך במהרה
יבא ויגל לבבנו על בסאו לא ישב זר ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו
כי בשם קדשך נשבעת לו שלא תכבה נרו לעולם ועד.ברוך אתה יהוה מגן דוד :
על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה : לפסח (ועל יום
חג המלות הזה : לשבועות (ועל יום חג השבוע ת הזה) לסוכות (ועל יום
חג הסוכות הזה : לשמיני עלרת (ועל יום שמיני עלרת החג הזה) שנתת לנו
יהוה אלהינו לקדושה ולמנוחה (לששון ולשמחה) לכבוד ולתפארת : על הכל
יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם
ועד : ברוך אתה יהוה מקדש השבת (וישראל והזכנים) :

לראש השנה : על התורה ועל העבודה ועל הנביאים (ועל יום השבת הזה) ועל
יום הזכרון הזה שנתת לנו יהוה לקדושה ולמנוה' לכבוד ולתפאר':
על הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי
תמיד לעולם ועד : וברך מלכנו אמת ולקיים לעד : ברוך אתה יהוה מלך על
כל הארץ מקדש (השבת) וישראל ויום הזכרון :

ליום הביפורים : על התורה ועל העבודה ועל הנביאים (ועל יום השבת הזה)

ועל יום הכפורים הזה שנתת לנו יהוה אלהינו לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת על הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד ודברך מלכנו אמת וקיים לעד · ברוך אתה יהוה מלך מוחל וסולח לעוונותינו ולעוונות עמו בית ישראל ומעביר אשמתינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש (השבת) וישראל ויום הכפורים :

יְקוּם פּוּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסַיְעָתָא דִשְׁמַיָּא וּבְרִיוּת גּוּפָא וְנְהוֹרָא מֵעִלָּיָא : זַרְעָא חַיָּיָא וְקַיָּמָא זַרְעָא דִי לָא יִפְסוֹק וְדִי לָא יִבְטוֹל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא לְמָרָן וְרַבָּנָן חֲבוּרְתָא קַדִּישְׁתָּא דִי בְאַרְעָא דִישְׁרֵי וְדִי בְּבָבֶל לְרֵישֵׁי כַּלָּא וּלְרֵישֵׁי גָּלוּתָא וּלְרֵישֵׁי מְתִיבְתָא וּלְדַיָּנֵי דְבָבָא : לְכָל תַּלְמִידֵהוֹן וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל מָאן דַּעֲסָקִין בְּאוֹרַיְתָא : מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְהוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן וְיַסְגֵּי יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן אַרְכָּא לְשַׁנֵּיהוֹן וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִכָּל־עָקָא וּמִכָּל־מַרְעִין בִּישִׁין מָרָן דִי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְּסַעֲדְהוֹן כָּל־זְמַן וְעִידָן וְנֹאמַר אָמֵן :

יְקוּם פּוּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסַיְעָתָא דִשְׁמַיָּא וּבְרִיוּת גּוּפָא וְנְהוֹרָא מֵעִלָּיָא זַרְעָא חַיָּיָא וְקַיָּמָא זַרְעָא דִי לָא יִפְסוֹק וְדִי לָא יִבְטוֹל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא : לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדִין רַבְרְבֵיָא עִם זְעִרֵיָא מַפְלָא וְנַשַׁיָּא מִן כָּל עַמְמַיָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְכוֹן מַיְיָא חַיֵּיכוֹן וְיַסְגֵּי יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אַרְכָּא לְשַׁנֵּיכוֹן וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִכָּל־עָקָא וּמִכָּל־מַרְעִין בִּישִׁין מָרָן דִי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְּסַעֲדְכוֹן כָּל־זְמַן וְעִידָן וְנֹאמַר אָמֵן :

מי שבירך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל הקהל הקודש הזה עם כל קהלות הקודש הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם ומי שמיהדים בתי כנסיות לתפל' ומי שבאים בתוכם להתפלל ומי שנותנים נר למאור ויין לקידוש ולהבדלה ופת לאורחים וצדקה לעניים וכל מי שעוסקים בצרכי צבורם באמונה הקדוש ברוך הוא ישלם שברם ויסי' בהם כל מחלה וירפא לכל גופי ויכלח לכל עונם וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן :

לחולה מי שבירך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא ירפא את החולה פב"פ בעבור שפב"פ נדר מתנה בעבורו בשכר זה הקב"ה ימלא רחמים עליו להחלימו ולרפאותו ולהחזיקו ולהחייתו וישלח לו מהרה רפואה שלימה מן השמים ברמ"ח איבריו ושס"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל רפואת הנפש ורפואת הגוף (בשבת) שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבא השת' בעגלא ובזמן קריב ונאמר אמן :

כוונת שבת

כשמדקדקין במועדים כשנופלים במוצאי שבת מי שנעשה נפיס וכו' יתמרו הקסל יסי רלון :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שכל טפה וטפה קרי שיצא ממני לבטלה ומכל ישראל בכלל ופרט שלא במקום מצוה בין באונס בין ברצון והנשמות דאזלין ערטלאין הנפזרים בין הגוים ועל ידי זה חרב עירנו ושמם בית מקדשינו וגלה יקרינו ונוטל בכור מבית חיינו תפלתם הקליפות כל הניציצות הקדושים שבלעום ותחזור ותקבצם בקדושה שנית וקרב פזרינו מבין הגוים ונפיוצותינו כנס מירכתי ארץ ויקוים בנו מקרא שבתוב ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך ויקוים בנו מקרא שבתוב באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם בכח שם הקדוש הזה בי"ט ובשם הקדוש הזה חב"ו היוצא מפסוק חי"ל בל"ע ו"יקיאנו שתחזירם למקום קדושה ויגאלנו גאולת עולם לחבר את האהל להיות אחד אמן :

ר"ת שמן צל"ת ג"ם ני"ם ויש כאן כ"ף מיבות

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ וְגָאַל אוֹתָם מֵעַבְדוּת לְחֵרוּת הוּא יִגְאַל אוֹתָנוּ וְיַקֵּבֵץ נִדָּחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן :

דאש חדש פ' ביום פ' הבא אלינו לטובה :

יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל : לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה : לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה : לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה . לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה : לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם : לִשְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת . וְלִבְשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת . וְלִנְחָמִים בְּעִיתָם . וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה . וְלִגְאוּלָה קְרוֹבָה וְנֹאמַר אָמֵן .

כשמדקדקין במועדים אין אומרים אלא רחמים רק כשמדקדקין ר"ח בין אז אומרים אותו :

אב הרחמים שוכן מרומים ברחמיו העצימים הוא יפקוד ברחמי ההסידי והישרי והתמימים: קהלות הקודש שמסרו נפשם על קדושת השם הנאהבים והנעימי בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו ומאריות גברו לעשות רצון קונם וחפץ צורם . יזכרם אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם . וינקום בימינו לעינינו נקמת דם עבדיו השפוך . ככתוב בתורת משה איש האלהים הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו : ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר ונקתי דמם לא נקתי ויהוה שוכן בציון . ובכתבי הקודש נאמר למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך . ואומר כי דורש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים . ואומר ידין בגוים מלא גויות מהץ ראש על ארץ רבה . מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש :

אשרי יהללו . מזמור לדוד הבו לה' וכו' קדיש בדלעיל :

כוונת תפלת מוסף הוא לעורך עליות ז"ת כי יום שבת הכל לעילא לך שבת זה גם כנוסף עולם עמו בכוד שמורו תמחו עולם עמו וכו' . וכנס בעמידה דלמטה עולם ז"ת כל ג"ר דלמטה הייגו מכ"ע דלמטה ולא ירדם מקומו של מטה עמהם . וכנוסף עולם נגד כל ג"ת דלמי הייגו נה"י דלמי ולא כפוסף עוד הארי בנוסף וכתי' ק"ל הוי"ה רק שם ק"ל הוא מנלת שבוע בגי' קס"ף ועם הוי"ה בגי' ריש"ף ; ה"ת לריך לכוון בשמרך ל"עלסיו ו"עלסי ל"בותיו ר"עלם ל"מנוסמיו בגי' ע"ש ר"ת שבוע זה הסם שדם מקבלה עמה לפי שיורדם כל מקום ז"ת שהיה בהול עם ג"ת דלמי המלבשים ז"ת : ועכר נוסע מבוע"ת מקיר של הוי"ה ועמה מקבלה מקומו קבלה שמו ו"ש הכתוב דוד ומעשה לך שם הכם הגדולים ; וכמוזרת הטמידי ז"ת עולם זכהר מבת שבוע בנרון לפ"ת ובנוקב מלבנת ועולם בקב"ש לפיכך ו"ש מוספיו קדום שבת ג"כ כי בנה"י לפיכך ועמה מלבנת המנ"ת לפיכך ועולם בקב"ש לפיכך ו"ש מוספיו קדום שבת מג"ת לפיכך ועולם מול לין עלי רק מדרג כהר מדרגה ועמה היא מלבנת מדרגה ל' שבוע מג"ת לפיכך ועולם מב"ש . וזהו שמוצלים הם לפכים היה מקום כבודו להעריכו . כי לפי קבלתם הם קוברים

בסנוקצ"ל סנק' מקום כצוד ו' עלמה רק מדרגה לעמל וכיון שרואים שאינו כן טועלים לים מקום כצורו להעריכו ולי"ש רומז לג"ר ' ל' דעת ' מכמס ס' ציכם שעלמה עד ג"ר דלי' וזכן ל"ל כ"ז בדילוג לרגוז על דילוג הכי"ל ומוסקף בס עול הארה שסם כוי"ס נחמלת ג"כ בחלפי"ן שסוף שם מ"ס המעיר בז"ל ולז ל"ל כוי"ס בעלו בגי' מקו"ס כצול"ו עס ' של להעריכ"ן המטלים למטן :

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ .

בָּרוּךְ אַתָּה יהוה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בעמי"ת זכרנו מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן . בָּרוּךְ אַתָּה יהוה מָגֵן אַבְרָהָם . א יְהוָה למרגלא

עמס עולם טז"ל מכמס לילים בהכמנס לחצל ע"י ס' לחמי"ס יס"ו וסו"ס למרגלא :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה וְרַב לְהוֹשִׁיעַ . מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל בחורף ומוריד הגשם מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה .

(בעמי"ת מי כמוך) וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים בָּרוּךְ אַתָּה יהוה מְחַיֵּה הַמֵּתִים . ה יְהִיֶה למרגלא

עמס עולם סביכס זל"ת בציכס לחצל ע"י ס' לחמי"ס יס"ו וסו"ס נניקוד חלטים למרגלא :

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה . בָּרוּךְ אַתָּה יהוה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

(בעמי"ת כמלך הקדוש) ' מצפץ למרגלא

עמס עולם דעת זל"ת בדעת לחצל ע"י לחמי"ס יס"ו ומנמ"ץ למרגלא :

תִּכַּנְתָּ (נ"א תקנת) שַׁבָּת רָצִיתָ קָרְבְּנוֹתֶיהָ צִוִּיתָ
פְּרוּשָׁיהָ עִם סִדּוּרֵי נְסָכֶיהָ מִמַּעֲנִיגֶיהָ לְעוֹלָם
כָּבוֹד וְנָחָלוּ : טוֹעֲמֶיהָ חַיִּים זָכוּ וְגַם הָאוֹהֲבִים
דְּבָרֶיהָ גְּדוֹלָה בָּחָרוּ : אָז "מִסִּינַי "נִצְטַוּוּ "צִוּוּיֵי
"פְּעָלֶיהָ "כְּרָאוּי : וְתִצְוֵינוּ יהוה אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב
בְּהּ קָרְבַּן מוּסַף שַׁבָּת כְּרָאוּי : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יהוה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵינוּ בְּשִׂמְחָה
לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוּסָפִין כְּהִלְכָתָן
וְאֶת מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתֶךָ

כוונת שבת

בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְּבוֹדֶךָ כָּאָמוּר׃

זה מיוסד ע"פ מסר"ק עם לישיות מנלפ"ך לפי שעתה כבר עלה הז"ת עד לריך ומקבל ממנו
הספי' גלי למעני ולריך הוא קול ביכה המקורי' כנודע שכן בלשיות מיוסדי' דרך מסר"ק
כמ"ם זה בלריכו' בחבורי סגה"ע וגם יש בו לשיות מנלפ"ך לך שהם ממותקים שם :
הנה בלשר שעלה הז"ת בכל קיומה בלא ה"ק יסוד ז"ת עתה בחקום יסוד בלא · ונחוסף לו
בלרה גדולה ובקי חוסף · כי יסוד הוא סוד יוסף בכולל ו' כויו"ת בשתי · ובלא סוד מ"ם
סמוסה כמ"ם בחבורי סגה"ע ומחלף י' של "יוסף שהוא ' שעירא דוחן ליקוד: ז"ת בלא
ג"ם הוא מי סוד יסוד בלא ובעשה מן יוסף חוסף :

וביום השבת שני בבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סולת מנחה בלולה
בשמן ונסכו עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה :
ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי בולם ישבעו
ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר
למעשה בראשית · (ויכוון באות צ' של שקוצי"ת)
עתה בחוסף בלרה בנוקבא וקיומה שם מלא שהוא ה"ל בחלוי ויוי"ם פנוי והוא בחי' רי"ת
שהוא נרחש נר"ח של חלכיו ומלכי חבוחיו רל' בחנוחיהם ע"ם בחי' רי"ת :
"אלהינו "ואלהי "אבותינו "רצה "במנוחתינו קדשינו במצותיך ותן חלקנו בתורתך
שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יהוה
אלהינו באהבה וברצון שבת "קדשך "וינוחו בו ישראל מקדשי שמך ברוך אתה
יהוה מקדש השבת :
ה' דלמי"ם היינו ה' לחרונה דלמי"ם י"ה אדנ"י דמרגלא:
רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר ביתך ואישי ישראל
ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ·
ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים : ברוך אתה יהוה המחזיר שבינתו לציון :
י' דיה"ו אל דמרגלא :
עתה עולה בכוחם דנוקבא דלימא ע"י י' דיה"ו ומ"ל דמרגלא :
מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד : צור
חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור · נודה לך ונספר תהלתך על
חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו המופקדות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו
ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת : ערב ובקר וצהרים : הטוב כי לא כלו רחמיך
והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך :
ועל כולם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד : (בעמי"ם וכחיב)
וכל החיים יודוך סלה באמת ויהללו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתינו ועזרתינו סלה האל הטוב ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה
להודות : ה' דיה"ו אלהים דמרגלא :
עתה עולה כיכה לנוקבא דלימא ע"י ה' דיה"ו ומלכים דמרגלא :
ברכת כהנים אלהינו ואלהי אבותינו ברכינו בברכה
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים וחיים ושלום עלינו ועל כל ישראל עמך
ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת
חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעינך
לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך (בעמי"ם בספר) ברוך אתה
יהוה המברך את עמו ישראל בשלום
ו' דיה"ו מצפין דמרגלא · עתה עולה דעתה לנוקבא כיסוד לימא · ע"י ו' דיה"ו ומנלפ"ך דמרגלא
מלכי נלוי
כוונת מזרח מוסף ג' ברכות רחשונות מנו מוזרים לעורר ג' מוחין דז"ת לקבל הספע מן
חג"ת דמריך בלי למעני לפי שכבר עלה בחקום לו"ת שעתידתם בחב"ד ·
וכחדושם דחזרה עולה הז"ת עד הכתר דלו"ת וע"י הוא מקבל מלרת הכתר · וכנוקבא עולה
בקדושם

שחרית של שבת

בקדושה ג' מדרגות יחד היינו מג"א ומפ"ד דמ"י יח"ז כ"ש עומדת מגל ז"ת שה בסוד ולף סמ"ך מגלגי המג"א למ"ם ועולה על ג"ב ע"ז עכ"ז למו מרמזים לחסם בג"ם קדו"ם ע"י לגוג.

ובג' ברכות לפרוסת הקוקל מקבלת המוחין ג"כ מאריך כמו מז"ת:

ז"ת עולה בכתר דלו"ת ומקבל הכתי ע"י לו"ת סחם מלאכים לכתר עליון

כתר יתנו לך יהוה אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עבך ישראל (להפעלות מקוקל בגמ"ם למ"ם) קבוצי יחד בולם לך ישלשו כדבר האמור על יד (מכחי לנוק נחם' ר' בינה בגבורה לעם בת"ם יסוד) נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה (וכ"ה דז"ת ממלאים כל המלכות מקרא כתוב ו') צבאות מלא כל הארץ כבודו. (מלכות ממלאים לכל העולמות) כבודו מלא עולם משרתיו שואלים (ל' פ' ג') זה לזה איה מ"קום כבו"דו להע"ריצו לעומתם ברוך יאמרו (לו"ת מלכות ז"ת דמימו לתי"ת ז"ת הוד בכתר) ברוך כבוד יהוה ממקומו: ממקימו (ומסם יפן ברחמים) הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחדים שמו ערב וביקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים. (תבונן לקבל תוספות נשמה מדבורא נרין לעמיד נפשו על קדושת שמו לעורך זווג זו"נ) שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד (מרין מבת) אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא (לימ"ת ז"ת מלכות) מלבנו הוא בושיענו והוא ישמיענו (מלכות ז"ת) ברחמיו שנית לעיני כל חי להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

בבר נמצאר בקדוש' למזרים ז"ת יורם-מקום מבת בעלמו והעלמו' בל מבת מאיר בו בכל

"ם סלו ומקבל הפרה מן עלמות מ"ת בלי מעלני. לך בכתי סלו הוא מקבל ע"י לו"ת

חסו כתר יתנו לך יהוה מלכיהו סחם קוד לו"ת כנוד ובקוי עולה ב' מדרגות יחד מן כ"י לפ"י עד מפ"ך לפ"י ויורדת נ"ב מקומה ממש לך עכ"ז למו מרמזים לעליות מג"ת לפ"י בג"ת קדום. והמלאכים ממהים ומומלים ליה מקום בבודו. ונרמז בפ"ה קוד מפ"ך לפ"י לעת ל"ת לו"ת ובקתה בם מלם סחם מ"ל במלוי והו"ה בפלפ"ן בגי' מקו"ם בבוד"ו עם ו' בל להעריצ"ו סחם נוסף על המיבה. והוא לשון זכר לבני מקנתה בם ז"ת עלמו. ומומרים בדוך כבוד כו' סזו"נ מתברכים מבחינה בתקומו בל לו"ת סירבו נקומם ממש. ומבם יספע להתקוננים וזה בלמר ממקומו יפן ברחמים. ונריך לכוון בר"ת מלכיך ניון לנור ותור הוא מלנו בהקוקל מלנו ממש הוא בסוד עמו. מלכות ז"ת

ובדברי קדשך בתוב לאמר: ימליך יהוה לעולם "אלהיך "ציון "לדור "ודור הללויה לדור ודור וכו': תבנות שבת בו'; אין קדוש כו':

חשיר שהלוים היו אומרים בבית המקדש ביום הראשון היו אומרים ליהוה הארץ ומלואה תבל ויושבי בה בשני היו אומרים גדול יהוה ומהלל מאוד בעיר אלהינו הר קדשו בשלישי היו אומרים אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט ברביעי היו אומרים אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע בחמישי היו אומרים הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב בששי היו אומרים יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עוז התאזר אף תבון תבל בל תמוט. בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום השבת מזמור שיר לעתיד לבא ליום שבלו שבת ומנוחה לחיי עולמים. אח"ב תנא דבי אליהו. אמר רבי אלעזר ברבו בוי עלינו בו':

שיר הכבוד

אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶעְרוֹג כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַּעֲרוֹג:

נפשי חברה בצל ידיך. לדעת בל רז בודך:
כַּדַּי דַּבְּרִי בְּכְבוֹדֶךָ הוֹמָה לְבִי אֶל דּוֹדֶךָ

על בן אדבר בך בבדיות: ושמך אכבד בשירי ידידות:
אֲמַפְּרָה בְּבוֹדֶךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַבְּרָה אֲבָנֶךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ.

ביד נביאך בסוד עבדך: דמית הדר בכוד הודך:

שחרית של שבת

גְּדוּלָתֶךָ וּגְבוּרָתֶיךָ . בְּנוֹ יְתוֹקַף פְּעוּדָתֶךָ :

דְּמוּ אֵיתָךְ וְלֹא כְּפִי יְשֶׁךְ : וִישׁוּךְ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ .
הַמְשֻׁשִׁיכִךְ בְּרוֹב חֲזִיוֹנוֹת . הִנְּךְ אֶחָד בְּכָל דְּמִיוֹנוֹת :

וְיַחֲזוּ בְךָ זַכָּנֶה וּבְחִירוֹת : וְשֶׁעַר רֹאשֶׁךָ בְּשִׁיבָה וְשַׁחֲרוּת :
זַכָּנֶה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב :

הַכֹּשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ :
שַׁלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא . קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה :

יַחְפֹּאר בִּי בִּי חִפֵּץ בִּי . וְהוּא יִהְיֶה לִי לְעֶטֶרֶת צְבִי ;
בָּתֶם טָהוֹר פְּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ וְחָק־עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ :

לְחֶן וּלְכָבוֹד צְבִי תִּפְאֶרֶת אוֹכְתוֹ לוֹ עֲטֶרֶת עֲטָרָה :
מַחֲלָפוֹת אַשּׁוּ כְּבִימֵי בַּחֲרוּת . קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת :

נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִּפְאַרְתּוֹ יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ :
סְגֻלָּתוֹ תְּהִי נָא בְּיָדוֹ . עֲטֶרֶת . וְצָנִיף מְלוּכָה צְבִי תִּפְאֶרֶת .

עַמִּים נִשָּׂא עֲטֶרֶת עֶנְדֶם : מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְעֵינָיו כְּבָדֶם :
פְּאֵרוֹ עָבֵי וּפְאֵרִי עָלָיו . וְקִרְבוֹ אֲבִי בְּקִרְאֵי אֵלָיו :

צָח וְאָדוֹם וְלִבְנוֹנִי אָדוֹם . פּוּרָה בְּדַרְכֵי בְּבוֹאוֹ מֵאֲדוֹם :
קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֲדָרָה לָעֲנָיו . תְּמֻנַּת יְהוֹה נֶגֶד עֵינָיו :

רוֹצֶה יְהוֹה בְּעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר : יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בֶּם לְהִתְפָּאֵר :
רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ . דּוֹר וָדוֹר־עַם דּוֹרְשֶׁיךָ דָּרוֹשׁ :

שִׁית הַמְּנוֹן שִׁירֵי נָא אֵלֶיךָ : וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ :
תְּהִלָּתִי תֶּהִי לְרֹאשֶׁךָ עֲטֶרֶת . וְנִפְרַתִּי תִּכּוֹן קָטֹרֶת :

חִיקַּר שִׁירַת רֹשׁ בְּעֵינֶיךָ : כְּשִׁיר יְשׁוּר עַל קָרְבָּנֶיךָ :
בְּרָכָתִי תַּעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר . מְחוֹלֵל וּמוֹרִיד צַדִּיק בַּפָּיִר :

וּבְרָכָתִי תִּנְעַם לִי רֹאשׁ . וְאוּהָה קַח לְךָ בְּשָׂמִים רֹאשׁ :
יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ כִּי נַפְשִׁי תֶּעֱרוֹג אֵלֶיךָ :

לְךָ הִי הַגְּדוּלָה וּבוּי . לְמַר גְּמַר בְּמִפְלָה תֹּאמַר שֵׁם סָלוּס וּמַעֲמוּד לְמַל סְמוּלְמַן עֲרוּךְ כְּמוֹ בְּלִיל שֵׁם וּתְאַמֵּר :

בְּבוּאָךְ מִבְּה"כ לְנִיחָךְ תֹּאמַר שֵׁם סָלוּס וּמַעֲמוּד לְמַל סְמוּלְמַן עֲרוּךְ כְּמוֹ בְּלִיל שֵׁם וּתְאַמֵּר
לְמַקְנִינוּ סְעוּדָתָךְ מְדוּמָתָךְ סְלִיחוּתָךְ לְדַ לְהִיוֹ בְּעוּדָתָךְ דְּעַמִּיקָךְ קְדִישָׁךְ לְמַ"כ תְּקִיף
סְמַלְמַן דֶּרֶךְ יְמִין וְתִכּוּן לְהַמְשִׁיךְ מוֹר מְקִיף לְז"ל מִנַּ"י לְחֵצִי סְעִלִּי סֵם מְמַלֵּה . כִּי בְּלִילַ הִיתָה
עֲלִיַּת הַנּוֹקְבָא וְהִיא כּוֹזֶמֶת לְהַכְפִּיף לְמוֹר מְקִיף סְלַה . וְעִתָּה בְּיוֹם עֲלִיוֹת הַז"ל סְעִיקַר הָעֲלִיָּה
נְקִי ע"ס סְכּוּת סוֹד יוֹם הַסַּבִּי . לָכֵן גַּם כְּוֹזֶמֶת לְהַכְפִּיף לְז"ל לְמ"כ תְּקַח בִּידֵךְ בִּי תְּנוּדוֹ הַדָּם בַּי
יִדֵּךְ וּמְסַגְּרִים יַקַּד לִי נֶגֶד זְכוֹר וְלִי נֶגֶד שְׁמוֹר . וְתַרִיס נֶכֶס בַּנְּרָכָה וּתְקִיף הַסְּמַלְמַן פְּעַם בִּי
לְהַמְשִׁיךְ מוֹר הַמְּקִיף לְז"ל מִנַּ"י לְחֵצִי סְעִלִּי סֵם מְמַלֵּה לְמ"ז . לְחֵצִי נֶגֶד מִנַּ"ל לִי"ל לְהַקִּיף . כִּי זֶה בַּת
סְלַה ע"י מְעַשִּׂינוּ וְכוֹזְמִינוּ כְּמוֹ בְּלִיל שֵׁם . וְהִנֵּה בְּהַכְפִּיף לְסַטּוֹכָה תְּכוּן לְנִי כְּוִיו"ת מְנוּקְדִי
בְּמִרְיָק סוֹרֶק מְלֻפְּסוֹס סֵכֶם קוֹל נַה"י . וּבְהַכְפִּיף בִּי מְנוּקָדִים בְּמִגּוּל סְמַל סֵם סֵסֶם נְקוּדִי מִנַּ"ם
וְתֹאמַר זְכוֹר וְשָׁמוֹר בְּדִבּוּר לִי נֹאמְרוּ . לְמ"כ תֹּאמַר וְשָׁמְרוּ כִּי כִּי סָמוֹר הוּא מְדַם לֵילַה .
וּלְכוֹלַל מְדַם לֵילַה בְּיוֹם . לְמ"כ תְּקַח הַכּוֹם עַם יַיִן מִן בִּי יְדֵיִם מְזוֹלְמִין לְבִי יְדֵיךְ וְתַמְזוֹג סַיִן
בְּמַיִם וְתַקְדֵּם לְלַ הַכּוֹם בְּרַכַּת בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן . וְהוּא נִקְרָא קִידּוּשׁ רַבָּא :

בְּוִונַת קִידּוּשׁ רַבָּא דְּשַׁבָּתָא בְּסַמְרִיס . בְּשֵׁם הַרַב הַר"מ הַלְוִי ז"ל בְּשֵׁם הַרַב הַתַּרְיז"ל הוּא כִּי
בְּנַרְכַּם שֶׁל הַגָּפֶן יֵשׁ בּוֹ כִּי מִיּוּחָד וְהֵם נֶגֶד כִּי יוֹדִי"ן זַיִ"ן שֵׁם בַּד' מִלּוּאֵי ע"ב ס"ג מ"ה
ס"ן . וְהִנֵּה נִקְמָתָךְ הַכּוֹס בְּשֵׁם יְדֵיךְ וְתַסִּיס לוֹמוֹ וְהֵם נֶגֶד כִּי יוֹדִי"ן שֵׁם בַּד' מִלּוּאֵי ע"ב ס"ג מ"ה
בְּמִזְקָה יַל דְּמַם . סֵכֶם ע"ב . וְהֵם נֶגֶד מִנַּ"ם בְּמַעֲלִיס לִמ הַנּוֹקְבָא סְמוּךְ סוֹד כּוֹם שֶׁל בַּרְכָּה
כְּנוּדָע . לְמ"כ תַּסִּיר בְּמַלְמַל וְיֹאמַר הַכּוֹם בִּימִין וְתִכּוּן כִּי י"ל יוֹדִי"ן זַיִ"ן יְמִין סוֹף סוֹד טֵי יוֹדִי"ן הַכְּלַל
וְעוֹד כִּי יוֹדִי"ן שֵׁם בַּז' מִלּוּאֵי לְסִי"ם הֵם י"ל יוֹדִי"ן זַיִ"ן יְמִי"ן . סוֹד הַחֲבָדִים וְכִי"ן
שֶׁבְּכוֹס הוּא סוֹד כִּתְרַת ע' לוֹמוֹת שֵׁם בַּד' מִלּוּאֵי סוּ"ס וּבַ' מִלּוּאֵי לְסִי"ם כְּמִנְיַן יִי"ן . וְסֵם

סוֹד

שחרית של שבת

קול המקלים שבגבורות. ומזגת היין נמיס סם קול הכ' יודי"ן הכ"ל שסם קול מקלי שבמקדי' המזגים מם הי"ן והכה י"ד יודי"ן נגי' ק"ס קול לותיות המלוי של קק"ת שהוא ק"ס ויי"ן עם מי"ם ע"ס נגי' קק"ת ותכוון להמשיך הארת המלוי שהוא ק"ס ותמצר עם סם ס"ג שיש בזאב דגיכה והוא קול בת"ר עליון ק"ג וק"ס נגי' בת"ר. ותכוון להמשיך לב"ר תתמון שהוא בעלי כוס של ברכה שיש שם ג"ן ולסי"ם לסבי"ן נגי' קכ"ת וג"ן נגי' בתר. וז"ש קדושת רב"ת לותיות בת"ר ע"כ:

והנה הרמ"ז ז"ל כתב שקיבל מרבו האריז"ל בדרך אמר והוא קול קידושת רבת. כי כבר נודע שבליל שבת שיש כל העליות רק לנוקבא דלעי' וכל הפרלופים שסם למעלה עדיין לית ליה לסם שום עלייה וכהוגה כי בקידוש להמשיך המוחין לנוקבא מז"ת ונקרא קידושת זוטא. אבל עתה ביום שבת שבקרית כי עלי' לכל הפרלופים על יסוד אדם קדמון. כי על סם עליו' סע"ק. וכבר נודע כי ע"ק נתתקן בג' רישין שסם רישת דלעו' ברישת. ורישת דלא ידע ורישת דלא אתיידע. ומתקנין ע"י ג' טפין שירדו מיסוד ק"ת לתיקון ג' טיפין דלזדריקו מעומת עלמה נרזא דבגולגלתא וסם קול ג' יודי"ן וכל יו"ד יש בו מלוי שהוא ו"ד והוא קול ס' כ"ת מסיס הו' דל' הוא ס' הרי י"ס הרי ג"פ י"ס ומתקוס גדוס זה לריך להמשיך הארת המוחין דרך המדרגות לז"ת ולכן נקרא קידושת רבת. והכה בקידוש ליל שבי ביאורו שלרי' לכוון בג"פ י"ס במילוי יודי"ן לבל עתה לריך לכוון בג"פ י"ס בסבי"ן ולא שסם בסבי"ן הם יותר במעלה מן לוחש שביודי"ן כי לוחש שביודי"ן ליל שבת הם סוד הארת ג"ר דמו"ח. לבל אלו דסבי"ן שביוס הם הארת ג"ר דע"ק שעל שמו נקרא קעודש זו קעודשת דע"ק. ותכוון כי ג"פ י"ס בסבי"ן יו"ד ס"ם נגי' מי"ם וסם קול ט' יודי"ן שבד' אלוקי הו"ם ותכוון להמשיך לב' לוחש יום שיש בשם ג"ן כוס של ברכה שיש בברכה זו ט' חיצות וסם ט' יודי"ן נגי' מי"ם. הם קול ג"פ י"ס במילוי הסי"ן עם יי"ן שבכוס הוא קק"ת שסם לסי"ם ביודי"ן ותמצר עם הם ס"ג הוא בת"ר והוא קול קידושת רב"ת לותיות בת"ר. ותכוון בכל זה ותצרך על הכוס:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ותכוון לג"פ י"ס כנ"ל לק"ס (נזעזר לדוד סי רועי כו' ותכוון בר"ת של ג' חיצות סי לאורך ימים ילי' הם קדוש וס"ת לסי"ם פקוק לז מתענג על יהוה והכרכתיך על במתי ארץ והנחלתיך נחלת יעקב לבי יהוה דבר כי בפקוק זה נרמזו כל הג' קעודות. לז מתענג על סי קעודשת דע"ק שהוא על סי קול ז' (ולי נראה כי ע"ק הוא למעלה מכל המילוי שיש בה ד' לותיות הוי"ה כנודע) והרכבתיך על במתי ארץ קעודשת דמקל תפוחין קדישין קול ארץ הקדושה והנחלתיך נחלת יעקב קעודשת דזעיר לנפין. כי בי סי דבר כולם ניזונין מן הארת בפה. לק"ס בע"ה ילים בברכה וקודם שברכה תאמר זקול רם

דא איהי בעודתא שלימותא דעתיקא קדישא וזעיר אנפין וחקל תפוחין קדישין אתיין לסעדא בהדיה:

כוונת הקעודה דשבת: קודם נטילה תאמר זה הזמר.

אסדר לסעודתא לצפרא הנה בליל שבת אמר אזמר שבשתין לפי בליל שבת הוא תקון דשבתא ואזמין הבוקנא שבשבת כרוך בעקביו ולריך זמירות לזמר עריליס

בה השתא עתיקא קדישא ולסברית הפומים שבפיה שהוא אבל עתה שהוא תקון ז"ת ת"ל לזמירות רק להמשיך הפשע דרך המדרגות מלומה קעודה

שלמעלה ולפי הוא בסדר היסר מהדרג למדרג שבביאור מעשתי המלך לז"ת שבקרא יום שבת בכוונה. וז"ש תסדי"ר לבעודת"ש לפר"ת ולא אמר בלפרת כי הכוונה לבסדר הפשע המדרגות לז"ת שהוא קול לפרת דשבתא. ולפי שקדושה זו היא למעלה מקדושת ליל שבת לריך עוד הזמנה מדשם להמשיך לוחש קעודה שהוא ממנה ע"ק לז"ת. וז"ש ולזמני"ן ב"ש בשת"ת עתיק"ת קדי"ש:

נהוריה ישרי בה. בקדושא הנה אמר שבים הכוונה להמשיך הפשע לז"ת ולוחש הפשע

רבא ובחסר, טבא: מכוונה בשם קעודה ע"ס הלשם שסם קול ג' סויו"ת

דביה תחדי נפשא שסם ב"ג מוורתי דריס, וסס קול המקלים שבמקדי' שלוקח לוחש הז"ת לוחש הק"ת כוונתיהו להמשיך הפשע לנוקבי'

ע"י שם לסי"ם דיודי"ן נגי' קס"ת וסס ס"ג שבגיסס בת"ת שהוא קול בינס המקוריות ובס נגי' רב"ת

כוונת שבת

במ"ם לעיל וז"ם נסוד"יה יפר"י ג"ם נקלופ"ת רנ"ח וסם קוד סמקד"י שנגודות סם קוד י"ן וסמקדיס סם קוד מ"ם סמומגיס לם פ"י"ן ולם נקרת יינ טעת ממרת דסקיט על דורד"ת כמנוהר גזוסר לסמר עסיק יומין יסיב על כורסי"י לנורת דיסיב לסכפיית דיכת לכורסי"ת כסהו' ממר סב דיסיב על דורד"ת וסוח ממסק הגודות סל נוקבי' סנק' נסם כמנוף' גזוסר נקוד ממרס נסמי כי מסיל לני וסיל קוד יין סמטעם · ו"ם וכמנר"ת ט"ת דכי"ם תמל"י נסטת

ישדר לן שופריה : וגחזי חנה לסר סמי כוומימו לסמטיך סטטע מע"ק לזו"ב לסו
ביקריה ויחזי לן ממפלגי' סימטוך ע"י ז"ב סטטע עליכו סטוח לור סני מלך
סתרי' : דאתאמ' בלחישא : סיים לור כמטך מן סטנים סעליוני' דלימון תרין תקרוב"ת
דלימון יתין למסזי סים נסם ג"ם מלוי ת"ל גני' ס"ט סו' ס"ע נסורין סמטסכי' מרסימו
עלסה קוד רל"ת שעריס סטם קוד ד' מלוסי סו"ס גני' יס"ו לו"ר וגוור פניך יסלכון ·
וסכה ס"ע ורל"ת גני' סופרי"ם וז"ם יפר"ר לין סופרי"ם · וגם ימטוך עליכו לור י"ג מכילין
דרמני סטם י"ג מקוני דיקת סנקרת יקירותת דכולת ח"ם ומזו' ניקרי"ם · וסכה כנר ידוע
טע"ק לינו מגולה רק קוד סרסם וסזקן · מצל ז"ת סלו סם מקוסריס ומתוסים נפרלופי'
מסמוכים כנוסע · ומטם נמטך סטטע ליקוד תצת ויולץ מטם נקוד נמלי סמן נקוד סזווג
סוות לסון למעיר לגנוס וסו' נלמיסו כמ"ז כנר · ו"ם ויסו"י ל"ן סתרי"ם דלתתא"ר
נלמי"ן :

יגלה לן טעמיה · דבתריסר הנה כנר נתי נקוד סי"ב למטן לליל טטע טטם נגד
נהמי דאינון את י"ב ניתין דסטערי דריסת דל"ת וסם לעורך סנוקי
בשמיה : בפילא וקלישא : ועטם סי"ב למטן סם קוד י"ב מוורתי דריסת טסם
סתרסים סתפולסין זין סניתין · נקוד סכתוב כל תרסות
כ' מסך ולמת · וסוח לעורך ס"ת כמנוהר גזוסר · וסכה ס"ל כולל נעלמו כל ד' מלוסי
סו"ם סטם נגד טעמים נקודות תגין לוסיות · סטעמים נגד ע"ם · נקודות נגד ק"ג · תגין
נגד מ"ם · לוסיות נגד ז"ן · וסטעמים סם דריסת כמנוהר נכתבי סתר"י ז"ל טסם סם
י"ב מוורתי דריסת טעטם נמטך טעטי סקעוסה לז"ל סטוי קוד ו' רבתי ו' י' ולו זעירת
ו"ן גני' י"ב · וסוח ו' נקרת לתם נסמו סל סקב"ה נקוד ויתן לקין לוח ולחז"ל לוח ו'
מכר לו וסוח ו' סוא ו' רבתי ולקרי כסילא טסם ז' לוסיות כפולות ו' ו' סייכו ו' ו'
מלמעלה סטוח סרסם סל סו' סרומז ליסרסל סהיא טוטריקין ל"י רל"ם ו' זעירת סוא ו'
למוד כלא ו' למעלה סרומז ליעקב ויעקב סוא סקטן ונקי קליסת נלמון מז"ל מפטת דקליפות ·
סטוח נלא רסם · ו"ם יגל"י ל"ן טעמ"י דבתריס"ר נסמ"י דלימון ת"ת נסמי"ם כסיל"ת
וקלים"ת :

צרורא דלעילא : דביה כתיב לרור סנור דודי לי ניך סדי ילין · סוח קוד יקוד
חיי כולא דיתרבי ז"ת נסקי לרור סמיים סנו לרודים כל סנסנות וסוח
חילא : ותיסק עד רישא לרור עליון סטוח מכוון נגד סמזה לנוקבת כי עטידסה מסחלת
מן סלים ת"ת דז"ת ל"ס יקוד ז"ת סוח מכוון נגד סמציים
וזסו ניך סדי ילין · ועוד ים לרור סחסון וסוח יקוד לנוקבת טסם לרודים כל סנסנות לסר
מוסן ונס לוסן סנסנות טעולות נקוד מ"ל מליס נמקירת נסטם סל לניקים נמיים נקוד
סמיסה וכקי ג"כ לרור סמיים · וע"ז נלמר וסיסה נסם לדוני לרוסה נלרור סמיים · וסכה
כנר כמצפר מים ני מיני זווג ני"ת כי נקוד נמלך ז"ת נסרלוף ני' סרלופי' יסרלל ויעקב ונס
וק' לסה ורסל וכל נמי' מסם נקרת זווג סחסון · ני' כסטם כלולים נפרלוף כי ז"ס
וקומען טוס נטוס וזס נקי זווג עליון · וסכה כסכלולין נפרלוף ל' מזי נמקום טסים רסם
פרלוף סחסון עטם סוא יקוד של פרלוף סכלול מסניים נקוד נריית סלטון · וכן נעוקי
נמקום טסים סטם סל פרלוף סחסון עטם סוא סיקוד סלם · נקוד סתרז"ל ס"ל לסלתר נעוד
סטרוק נמוך סיס · ו"ם לרור"ת לעילא סוא יקוד ז"ת ל' כי"ם מי"י כול"ת ליתרג"י סיל"ת
כי נזווג עליון נסופף לו כס וסתרס גדולה ועולם עד מקום שהיה מתחלה הרחם כנ"ל ו"ם

ותיסק עד רישא :

חדו חצרי חקלא : ברבור כתיב עבדו מם כי נטמטם - סכוונה סעבודת סלדם
ובקלא ומללו מילא : לעסוק נתורס ומצות ומתוך שמטם טע"ז יתעורר
בסתיקא כדובשא סטמטם לעילא ז"ו וזסו מם כי ס"ת נוקבא כי ז"ת -
סטם קוד תורס ומצוס כנוסע וסם ג"כ קוד דבור וקלא

שחרית של שבת קמט

כמבואר בזוהר • וח"מ נק' מלכי מקלט שכמו שהמלט מובד מלחמה לריך להכיר כל אחד לפקל מן המלה שחעלה התבואה יפה כן ע"י נעשק תורה שלחם פה כוחות כל המומים והקולים מהשלם אשר נרכו ס' וז"ם ע"ו מלכי מק"ל נדבור ונקו"ם כמ"ם לפ יל ע"י הדבור וקול של תורה כלומר פחם מיך ויאירו דבריך • ומלכ"ו מיכ"ח נמתיק"ח כלומ"ח לא לדבר דברים בעלי ס"ו על השולחן אלא דברי תורה המתוקים מדבש וכומ"ז לופים :

קרם רבון עלמין : בטילין בזוהר אמרי"ל • כל אלה ואלה לאמתם נאוריי"ח נרזי סתימין תגלין פתגמין לאוריי"ח אחעטר קדם קנ"ה ועניד מנהון שמיח ותיברון חידושא שלמח • ואפשטי לאוריי"ח אחעניד מנהון לרעא אחי • וקיימין חדיר קמי קנ"ה כמד"ח כתי' השמי' השלמי' והארץ השלשה וגו' והכוונ' בזה כי מכל מידות שבאמת נאורה נבר' ממנו אלא ל' העונד ומשרת לפני קנ"ה והנה האורה נאלקת לד' אלקים קול פרד"ם שפע רמז דרוש קול • ומי שמאר' ליזה דבר ע"י שפשע נברח מהם אלא נעולם עשים ונרמז בילירה ונדרוש בנריאה ונסוד נאלילות • והנה אתה ביום שנח שהוא כל הכוונה נאלי' לכן נשב' עיקר הלימוד קנלה כי השנח קודם הוא לה' וכתי' "השמחנו ליהוה "השלרת "קודם ר"ח קנל"ה • וז"ם קל"ה רבון עלמין נמילין סתיימין תגלין פתגמין ותיברון מידושא שהוא כי עיקר הוא לאדם ליזה דבר בשנח ואמר שנשחלק ממנו חוקפת הכשמה של שנח שולחן לומה מה שמידם נזה השנח :

לעטר פתורא : ברזא צריך לעטר השולחן נרזי חורה • שכוונה לעשות כתר למלכות יקירא עמיקא שהיא קול השולחן כלומד ע"י חורות יקול לנח כי כל וטמירא : ולאו מילתי' רזא הוא ניקור כי ר"ז הוא חור וכתי' וירא אלהים את האור אוושא : כי טוב וכתי' אמרו לנריך כי טוב ויקול לנח נק' רזא יקירא • וז"ם לע"ער פחור"ח נרז"ח יקי"ר ויקול לנח נק' עמוק לכתי' עמוק עמוק מי' ימלאנו שבניה שנק' מ"י הוא ימלאנו והוא טמיר ניקור ז"ח • וניקול לנח שם קול רזי חורה לכן לריכין העלם ולא לנרשם אלא והוא קול שלאמרו כל המגלה רזי חורה למי שאינו כדאי כאלו הוליך זרע לנבל' ענין לאמר חור זרוע לנדיק חור"ר הוא ר"ז והוא חור יקול לנח והוא זרוע לנדיק סוד יקול ז"ח ואינו יולא לחוץ • וז"ם עמיק"ח וטמיר"ח ולא"ו מלא"ח חור"ם כי כנר שחורות יקול לנח שכוונ' שם שנח שהוא נאלי' ולא לנאוש מילנח :

ואלין מיליא • יהון בבר שם כי ע"י מיהוח נרזי חורה נברח משם מלאך נעולם לרקיעיא ותמן מאן שריא הלא ההוא שמשא : שנאלי' נקראים נערכו לנרות ונקראו נרות המייס כי כל שאי' האלילות שם קול המייס ושנח אינ' נקראת גן עדן העליון שפס עילין הכשמות שבאמת וי"ע לכתי' ומי מודם נהשבו ושנח יבואו כל שבר להשתחוות לפני ס' לפני ס' דייקא שהוא קול אינח שהוא לפני ז"ח שהוא קול הו"ם וכתי' ג"כ כתי' לחהלך לפני ס' נחרות המייס הרי משמע שאינח שהיא לפני ס' נקראת ג"כ לרך המייס והנה נחלשו רזי החורה שהוא קול חורות יקול לנח לכן נברח ממנו שמים מהשים שיינו מלהכים עשרתי עילין נאלילות נמקו' נאח שהוא קול ס"ו שבני שע"ן כמ"ם לעיל חורות יקול לנח נק' שמ"ן שהוא נחשבי כי הוא קול וז"ם ואילי"ן מילי"ח פי' אלו הדברים שאמרתי לעיל שלריך לעטר השולחן נרזי החורה יהו"ן לרקיעי"ח שנברח משם שמים מהשים : והנה כבר נחלאר שביום שנח הז"ח עולה נמקו' נאח ממם • וז"ח נקרא שמם כלומד וז"ם ות"מן מלי"ן שרי"ח הלי"ח שהוא ס"ח שהוא קול יליר' שבאלילו' ועשה עולה נקול לאלילות שבאלילות :

רבו יתיר יסני לעילא מן דרגיה כתיב כי גדול ס' ומהולל מאד נעיר אלהינו הר קדשו ויסב בת זוגיה דהות פרישא שכוונה כי ז"ח שהוא קול הו"ם הוא גדול ומהולל מאוד לימתי כשהוא נעיר אלהינו שהוא מעטרונימת דילי' לכתי' ונעיר עיר לנו מיל ומומה כמנות' נזהר ונכ"ז אין השמים סוין לעומד כי בימי המול לף שים ג"כ זיווג נזו"ג הוא רק ליסרלל ולאה או יעקב ורחל ולא ז"ח עם בת זוגי' כי לעולם לא יהיה אלהי נשום פעם כלומד לנל נשנח שנם הניקבת עולה נג"ר לתימת והוא שוה אלהי ממם והיא עומדת נשר קדשו קול לימת עלמה אז הוא גדול ומהולל מאוד וז"ם רב"ו יתי"ר יבר"י לע"לא מן דרגי' מן המדרינה

ניים לו נמול ואומ' השע' כי ויק"ב ב"ח ז"ני דהוו"ת פרים"ת נמול :

כוונת שבת

ויטול ידיו בברכה ויברך המוציא :

כוונת הסעודה דשחרית של שבת • כתב הרב רמז"ל שזה הסעודה נק' סעודת דע"ק הענין
שז"ש עלו על מקו' תו"מ שמתמילין מן הגרון לת"מ בסוד קנס מכמת קנס ביניה
ותו"מ וז"ש כלוס ניזונים מן הפה לת"מ בנק' ע"ק . ולכן עמוד במקומך ותזתר דת לתיכו
סעודתא דלימת' דע"ק עכ"ל . וברזתו' זאת מסתומת על המרתה ושליח' נסבנה בעיני לת
תוכל לירד לסוף עומק הענין : לת די שהגריו סותרים תת דברי הרשתומים תלת שדברי'
קותרים זה תת כי זה מגותר מחלה בפה הארי' ז"ל שבשבת יש עליה בכל הלתי' לבו
הפרטופי' וכלשבר עולה הז"ת כל ונדרנ' שהז"ת עולה לעומתו יתבשלו ג"כ ערטופי' עליונין
ת"כ כלשבר יעלה הז"ת ונדרנה ת' שהוא נכ"י דלשבת מיל יעלה גם הלשבת מדרגה ת' ולעומתל
יתבשל גם הת"ת מדרגה ת' ת"כ לעולם הז"ת רמוק הרמק שוה מן הת"ת בשבת כמו בחול
ולזיך לומר כלן שז"ש ותו"ת כולם ניזונין מן הפה לת"ת כנ"ל • הרי כי דבריו קותרים תת
דברי רבו . ועוד שהרי כתב בעלמו בשני סעודו' שבס ליל שבת שהוא סעודת דע"ק בסקל תשומין
לפי שניזונית מן הפה הז"ת וגם בתנחה דשבת שהוא סעודתל הז"ת סעולה בדיקבל לת"ת
הרי ג' סתירות בדבריו הת' שבליל שבת לומר לתיכו סעודתל דת"ת שניזונת מהפה הז"ת הרי
כי הסעודה נק' ע"ש הסובל ונהנה מן הסעודה ולת נק' ע"ש המכין מזון ומערכ שת"ב שים
לזיך לקרות הסעודה לליל שבת ע"ש ז"ת שהוא המערכ ובלן לתני שנק' סעוד' זו דשהרי
דשבת ע"ש ע"ק לפי שניזונ' ממנו ומדין נותן שיקרת הסעודה ע"ש הז"ת שהוא סחוכל זו
הסעודה כמו בליל שבת שנק' ע"ש סחוכל ולת ע"ש המערכ ועוד שהחת שם בליל שבת שלל
וע"ק וז"ת לתו לבעלת נהלה שנוי' לפי שעיק' התיקון ליל שבת הוא לעורר הרי תם שיניע
הסשפע לכל הלתי' שם רק לגב . ובנה עתה ביום שבת שעיקר התיקון הוא לעורך ז"ת שהוא
קול יום השבת כמ"ש כנר ת"כ רתוי שיקרת הסעודה ע"ש וע"ק היא לגב ג"כ כמו בליל שבת
ועוד שגם כלן לומרי' וז"ת ות"ת לתו לבעלת נהלים משפע שעיקר הסעודה היא של ע"ק
וז"ת ות"ת וסס רק לגב וזה לפי דברי עלמו ועוד שם נקרת הסעודה זאת בשם ע"ק
לפי שז"ש עלו על כתר לו"ת וכוונ' מן ע"ק עלמו לזיך תזר וכתב בשעורי' משפה שנק' סעודת
דז"ת לפי סעולה על דיקבל דת"ת וניזון משפה לת"ת לפי סרתו היה ג"כ רתוי שיקרת
סעודת' דע"ק כמו שהרי לכן שבשבת לנד שתעו לי תחלה ;לגיע לפיך תעמד הערטופים
זהחלבשותם זה נמוך וסדר הנדרנות עלייהם • ותת"כ יבואר תלין קול הני סעודות לפניני

דעת :

והוא כי תדע כי תחלת הכל נתתקן בכדור הטהירו שהוא תתת עוזם הטלבוש
נתתקן ברסוף ת' בזיווקת קדישת לחדש ונק' ת"ק לכל הקדושים ויולח מזה הת"ק
תורות דרך הגיזורות כי תור ת"ת שתלבש בתיכו ויולח' דרך נקב הלוז דרך לידי הסביעד שיעולת הזקן
גם יולח תורות מן נקבי הסוע' ועוברים דרך מעבר הלוזן ומגיע עד הסזה גם יולח תורות דרך הפה
ועוברים דרך מעבר תורות הלוזן ותורות הסוטם ומגיע על טבור ובימים שת"ע "שיעור"ת
"מזה "עבור ובנה זה הת"ק הוא כולל י"ם ומן קצי המלי שלו נתתקן ג"כ ברסוף ת' בי"ם
שלימות כמו הת"ק עלמו ומתמיל מן נה"י שלו ולמטה וזהו נק' ע"ק וג"ר שלו הם הוא ג'
ריסין דת לעילת מן דת וז"ת שלו נקרת עתיק יומין ובנה עולם הלתי' מתמיל מן הכתר והוא
ת"ת שהוא הוא כתר הלתי' וז"ת של ע"ק נתק' עתיק יומין מתלבש בזה הת"ת ים בוג"כ י"ם רק הפרצם
הלילות והג' ריסין דע"ק נשארו למעלה מן ת"ת מגולין וזה הת"ת ים בוג"כ י"ם רק הפרצם
הוא כי הג"ר דע"ק שהם כת"ג הם ג' ריסין זה לעומת מזה ונקראים רגם לחל לך הת"ת
לין נראתו רק ט"ד ג' ריסין שהם כ"ת הוא נולבש"ת ומוחת תעיעתת לבל הביעה נלתי"ת
למטה בגרון ונעתם ויעזוק הכל ניתרתי בתנורי שהם"ם והנה זה הת"ת ג"כ רתוי מגולה
מן הגרון ולמטה מלבישין הוא הת"ת לבת תיעיו ותיע' תשעתו ותלבישין הוא על הציור
ומן הציור ולמטה מלבישים הוא הז"ת והנוקבא זו"ת עומדת מתחוריו ומתחלת תשלים ת"ת
זו"ת עד למטה ורגלים שבל הפרטופים סוים למטה סייבו לחר שמתלבשים כה"י לת"ת בז"ת
עד קרקע הלילות שהוא הסנים של הבריאה נתבאר לך קדר עיילתם והתלבשותם

ועתה נבאר קדר עלייהם :

הנה לחרו רז"ל שהמתה ניזו תשנה קדר הבוכו לבל הלבנה פעונים הולבת דרך תרוכה
ובעתיד דרך קלרה לבתיב כמים ידע תבואו ולת הלבנה ולבאר לך זה הבוד כי

כיהרת קלישת היא סוד המל' ובהגיע תור לומר לצד אל המלך היא מקבצת דרך לתוכה
עד שתעלה ליזה מדרגה כמ"ש כצר בכוונת תפלה של חול שכל פעם שתעלה ליזה מדריגה פנימה
נפנים נריכה לחזור לאחורי ולהקטין עלמה ממה היקוד ומוציאה והולכת עד שתעלה ליזה
מדרגה • ולפעמים הולכת דרך קלרה שלפעמים הוא מלבנת ג' מדרגות ג'ימד כמ"ש לעיל
במזרח מוקף של שבת לצד הפנים שהוא סוד ז"ת תמ"ד הולך דרך המלך מהמדרגה למדרגה
ולא יפנה שלוכו והכה לאחרי הוליעך שלהים לא זאת נריך להקור ולהבין שהכוונה לית הוא
עולם ממדרגה למדרגה ותחלה נכנים לב לעורר על כמה קוסיות עלומות שפה קוסי הפנה בצדר
מדרגות שלו וזה יולא רלסון שפרי זה הוא יחד תקוע בתקוס נלתנים דפרי הלריז"ל שהנ"י
לצד מחלבשים ז"ת בלח לו מומין וכמ', כצר כי הנ"י לצד נהלקים כ"ת לג"פ ומחלבשים
הז"ת בדרך זה כי גלח לצד יש בו ג"פ והוא מקשיך להחלבש בכל קו ימין של ז"ת גב"ק
שפה מכוסה מצד גלח ז"ת וכן ג"פ דהוה לצד מחלבשין בכל קו שמאל ז"ת גב"ק שפה
גב"ה . וכן ג"פ ליקוד לצד בכל קו למעלי ז"ת • שפה ג"ק דעת ת"ת יקוד ז"ת • ונריך
נסוס לב לית יחלבשו הנה"י לצד בכל קוסת הז"ת שפרי למרנו לעיל שאו"ת מחתילין מן הגרון
לת"ת ומשתיישין בעבור לת"ת ומן הטבור ולמטה הוא מתחיל עתידה ז"ת ת"כ נה"י לצד
מקשיימי קולס שמתחיל הז"ת ת"כ לית יחלבשו הנה"י לצד בכל קוסת הז"ת ועוד לפ שבריך
עתידה לו"ת שהוא מן הגרון עד הטבור ועתידה הז"ת הוא מן הטבור עד קיום רגליו וזה נודע
נמוס שהטבור הוא עבור הגוף והקוסה ת"כ קוסת הז"ת עב"פ כ"כ כמו קוסת הלו"ת ולית
יפפיקו נה"י לצד להחלבש בכל קוסת הז"ת ופס נלמר שהפרלופים כל מה שפס למעלה פס
יוחר בלילות גדול מלמ', והת"ת מהטבור ולמעלה הוא יוחר בלילות מן הטבור ולמטה ולכן
לו"ת שעומדים מן הטבור ולמעלה פס יוחר מלוח בלילות מן הז"ת שעומד מן הטבור ולמט'
ולכן יפפיק הנה"י של לצד להחלבש בכל קוסת הז"ת ת"כ יקשה לנו קושיא עלומה מה
שמתאחר לעיל שהחלת מוקף הז"ת יורם כל מקום לצד ונשתוה לגיו על שמניע עד שכתר
לצד ועד בכלל פילוגין כי יקופר כזה הלא הנה"י לצד שהוא למטה מהטבור שלו מפפיק
לכל קוסת הז"ת ולית יעלה על הלעת שהז"ת יתחוה לצד בכל קוסתו . ופס נלמר שהכוונ'
מה שלמרנו שהשתוה הז"ת לצד הוא בראשו שהכתר שלו שוה עם הכתר לצד לצד לגיו ממלא
כל נק' ת"כ יהיה מלא מקום פנוי בתי' כל ז"ת לצד פיהיו גלח לגוף ולו"ת הרי זה מוכרח להיות
מקום פנוי שהרי למרי שעולה הז"ת מוכרח שיהאר עקומו פנוי זה לגיו קושיא כי מיד שעולה הז"ת
מדרגה ע' שהוא ג"ר שלו למעלה בעקום נה"י לצד ולא נשאר עקו' נה"י שלו עקו' פנוי מיד עולי בעקום
זה ג"ר דריפה וממלאים זה הת"פ ולאחר שעולה הז"ת עוד מדרגה ע' היינו שיעלה ג"ר שלו
בשג"ת לצד ולא נשאר עוד עקום נה"י שלו שעלו ג"כ עוד מדרגה לת"ת מיד עולה ג"ר דריפה
וזה הת"פ ובעקום נה"י הרשטוני עולי מג"ת דריפה • ולאחר שעולה הז"ת עוד מדרגה היינו
ג"ר שלו בעקום מצ"ד לצד ולא נשאר ג"כ עקום נה"י שלו ת"פ כ"ל מיד עולי ג"ר דריפה'
וזה ת"פ ומג"ת דריפה בעקו' שהיו ג"ר דריפה ועולים נה"י דריפה וגם ג"ר לילירה
שהחלבשו לנה"י דריפה בעקום שהיו מג"ת דריפה ונחלקו כל עקום ז"ת לחלי' שהי' תחלה
היינו מן הטבור לת"ת עד קיום רגלי ת"ת רק שהעשיה נשארים בעקו' ממוץ למלילות שהיא סוד
מלוץ הכעל בשם כמ"ש בכוונת רלה והמלילו שלוערים בשת לצד לם לא נלמר שהז"ת היו
מגלי כל עקום לצד רק שהשתוה לל לצד ברלשו ת"כ נשאר עקום לצד לעשה פנוי כי הדריפה
לא תעלה לעולם בעקום לצד • וזה מקרון גדול כי כל ת"פ הוא רק בסוד שהם כלוחו • ופס
נרלה לתרץ בז"ז כי שיעור קוסת ז"ת שהוא מן הטבור לת"ת ולמטה הוא רק בשהוא בסוד
י"ם שמגדל בשיעור ג"ר שלו ות"כ הוא בהכרח שילבים למקום נה"י של לצד • וגם לאחר
שיעלה גם כל עקום לצד • לף זה היינו נכון שהרי גם בסוד בשמרים שהז"ת ג"כ בסוד הגדלות
בסוד ע"ס ושכ"ז היינו עולה למעלה בעקום נה"י לצד • וכן בליל שבת כמ"ש כצר שאז הוא
בסוד ע"ס ושעיין לין ל"ת הוא עליה • זולת שהשתוה דרך זה מכמה טעמים . לכן לאחרתי
לכו בנים שמעו לי עקשו עיני שכלכם ורלו והטו לאזניכם והשמעו לאחרי פי ושפילכם ולתורכם

דרך היפר וזה הדרך יתורלו כל השלות וכולם בצלו שמתת שמתינו •

ראש דבריו של האריז"ל לאת ונלאנים דבריו שביום השבת יש עליה לכל הפרלופים עד
ע"ק ונם זה הצבר שאמרנו שבעור קוסת ז"ת הוא מהטבור ולמטה שבעורון הוא שלכן נקרא טבור
שהוא המרכז לך העניו הוא כך • כי כצר נת' כי כלאר רולים לו"ש להחלבש ז"ת לאת לו

שחרית של שבת

מומין לריפין גם פס לקבל מחלה מומין פלגים מע"ל מן מזוג שמעש' בת ל' מניח וכי' כנוד' ולא מתרפא אור ודול גלו"ל ופס קוד המומין של לו"ל וכמה כמו שהנוקבת שפי' קלר' קונ' מאור כנודע וכשפי' מקבלי' המומין מז"ל היא ממגדלי' בכל שיעו' קונ' מז"ל מכח רבוי פלרא שנחוסף זה ומתרפאים כליה בת ל' שכחוב ורפיתי נקרי מחלך וסוף קוד פרשת הלב ממוך השמש • ולזה היה עיקר תיקון הפרלופים בדיוקנא הלדם שפס בקוד קוים שלף שילטרכו להרפיא כליהם כדי לקבל תוספת פלרא גדולה לא יתפרקו כמו שפי' בקוד שבדי כלים שמחוך רבוי פלורו שמגיע אליהם ומולרכו להרפיא כליהם ונתפרקו ונשברו לפי שהיו בקוי נקודות זה תחת זה ולכן היה התיקון שיהיו בקוד קיום ושלים לת לתיו יעזורו כמו שמלרכתי בתריכות נחנורי שגה"ע • ול"ל לחר שמקבלים לו"ל המומין מן מ"ל ונתוסף בהם פלרא גדולה פס נגדלים ג"כ מלוד ול"ל לעלות להם למעלה שת"כ יכסו כל רגש ל"ל ול"ל מכחה טעמים ול"כ פס בהכרח שיתפשטו למעה מן הטבור דל"ל במקום שעומד שם ז"ל וזה גורם החלבשות כמש"א לו"ל ז"ל ולפי שעיקר הלור יורד אל היקודות כי שם לוט ה' לת הברכה וסוף מלוי לנ"ם וזה גורם להתפשטו נפ"י דלו"ל בכל קומת ז"ל ול"ת ל"כ לחר שמקבל גם ז"ל המומין מלו"ל מ מרי נתוסף גו ג"כ פלרא גדולה ותוכרח שוב להתגדל ג"כ ומדרך קומיל לדובמים • זה לינו קומיל כי בשלמו מו"ל דלינו כחדל נפקין וכחדל שריין וסינים מקבלים המומין בשוב מן מ"ל ומתגלי' שיעים נשוב • אבל ז"ל מקבל הוא מקבל בעצמו המומין מן מו"ל ולא בנוקבי' היא קלר' קומה מלוד וז"ל נותן כל פלרא גדולה ותוכרח שוב להתגדל כמותו בקוד הכתר וכל שלר לנים יתן בעד נפשו זה בנוק' אבל נפשו כנודע וזה היא מתגלה ושוב נשלר בשיעורו וזה יומרו כל השלולי ויתורנו כל הקושיות לתניני דעת שלין נורך להאריך למבין: והנה לחר שילאנו ידי חובת ביאור הקושיות הכ"ל אל עלינו חובת ביאור בדר עליונים לתו לקבלי

לין עיקר שעורת שחרים לשבת הוא דוקא לע"ק ז"ל ות"ת קדישין לתו לקבלי נהדיה ועכ"פ כולם ניזונים מספק של מעלה ממנו כמ"ש בכל לפניך ונשמיל לבלר ונלמר כי לחר שקיבלו מו"ל מומין מ"ל בלילי שבת לגורך זיווג זו"נ מחלבשים נפ"י שלבשים בכל קומת ז"ל כמ"ש לעיל • ועליין מן עליה ל"ל כ"ל רק העליה בלילי שבת לנוקבי' המכוונת שלישי בקוד שחור לת יום הבת בשבת • וכמה לת"כ ביום הבת שבת הוא דוקא לע"ק ז"ל ות"ת קדישין לתו יום הבת • הוא עליית ז"ל ובכח מחלה הוא עולה בנפ"י לבחי מן רלוניו בנפ"י לבחי ממש שהרי כבר מלובשים במוכו לך בכוונה שעולה מן הטיבור דל"ל במקום עמידת נפ"י לבחי בסוף מקום שיעור עמידתם תמיד קודם שנתפשטו למעה • ומיד שעולה ז"ל מדרינה לי' מיד עולה נם לבחי ומתפשט לעומתו לתת לו מקום שיוכל לעלות ולו עיקים מב"ד לבחי למעלה ומג"ל במקום מב"ד ונפ"י שלו במקום הג"ת ובשלר מקום נפ"י שלו מקום פנוי רק שנשלר הסימו זה במקום והם העלומות של ת"ם שהיה מלוי זאת במקום נשלר במקומו כמ"ש כבר וזה במקום עוליס מב"ד ז"ל ומלבישים לתומו מקום של נפ"י לבחי ומלוי זו הרסימו לנפ"י לבחי וגם העלומות דנפ"י לבחי ובכח בשלר שבחי עולה למעלה הרי בבר בילרנו שלינו יכול לעלות ולעבור למעלה מן הגרון דל"ל כי מעיד הג"ר דל"ל נריכים להיות מגולים לכן הוכרח הוא שגם פל"ל יתפשט לעומתו לך נריך להעריך כל הפרלופים בחיבות הקיומ שלנם ולפי חיבות הכמות כך הוא עליותם ושוב כי ז"ל בבר למרנו שסיעו' קומתו הוא כסיעו' המקום של עמיד' לבחי ל"כ כשעולים מב"ד שלו למעלה מן הטבור דל"ל ממזרח נמב"ד שלו כל מקום נפ"י לבחי • לך לבחי הוא קטן הכמות לערך ל"ל שהרי כל מקום עמידתו רק מן הגרון עד הטבור ל"כ כשעולה מדרגה לתי יפסיקו כל מב"ד שלו לבחי להלבים הגרון דל"ל שלך שלמעלה שהם מקום ביניה דל"ל והוא לעולה מהחלה עמידתו שהוא שלך החתון מהגרון דל"ל כי לעולם ג"ר דל"ל הם מגולים ולכן הוא מתמיל משלך החתון של הגרון • ולזו עולה גם כל"ל ומתפשט לעומתו כפי סיעור עליית לבחי שלך לניו שלך הגרון שהוא מקום ניבה של ל"ל מגולי • ולזו יכפה שלך רגש של מ' החתון דע"ק ולא כל רגש החתון מג"ר דע"ק שהרי הע"ק הוא ג"כ יותר גדול מלכות מן כל"ל שהרי ז"ת דע"ק הנקראים עתיק יומין מפסיקים להחלבש בכל קומת כל"ל לבחי כ"כ יותר מלכות שלו ומן הטבור הוא מלבים לכל קומת כל"ל מפסיקי' ז"ת שלו להחלבש לבחי שהוא רק עד הטבור שלו ומן הטבור הוא מלבים לכל קומת ז"ל ולכן יתפשט לעומתו הע"ק ג"כ רק כפי סיעור שעולה כל"ל סיינו כי החלבת הע"ק הוא מן נפ"י לבחי ועולה ע"ק ומכסה שלך החתון מן ת"ם דל"ק שלך מוטב כי הע"ק הוא גדול בכמות מאוד מן הע"ק שהרי נפ"י שלו לבד מפסיקים להחלבש בכל קומת הע"ק • והנה לחר שעולה ז"ל עלי' שבי' סיינו

מג"ל כ"ו במקום מג"ם דלמא לא ניחא להמבשל לעומתו ועולים מג"ם שלו במקום מג"ל שלו ומג"ל שלו עולים למעלה ומלבישים למקו' שהיה רחם התחתון דל"ת כי הס"ת אין לו רק ג' רחמין כמ"ש למעלה ואינו מלבישים רק מלי מלך התחתון מזה הרחם דל"ת ואז הל"ת ג"כ מתבשל לעומתו כפי שיעור זה ומלבישים לכל מקום של הרחם התחתון מן ג' ריסין דע"ק ועי"ק מתבשל לעומתו עוד למעלה בחלק התחתון של ת"ת דל"ק · ובעליה ג' שעולה מג"ל דז"ל במקום שג"ל דלמא לא מתבשל לעומתו גם למא עד שמלבישים מלי רחם העליון מרחם התחתון דל"ת שהם מקום הפה דע"ק · ועי"ק מתבשל לעומתו ומלבישים למקום רחם הפני שהם ג"כ מקום הפה דע"ק שהם מגיעים לעטרה הפה דל"ק כמ"ש למעלה :

והנה עתה נתיישב כל מדרגה ומדרגה מה יש יתרון לכל ל' בעלייתו · ונתחיל מלמטה למעלה : יתרון הנוקבי הוא כי נתגדל בכל קומת הז"ת ועלתה למעלה וירדה כל מקום לימי ונגיע נמי' הפה שלה במקום שהי' נמי' הפה של לימי' · והיא נזונית מהפה דלמי' לא מן הפה דלמי' ממש שהרי גם היא עלתה כבר למעלה וכניסה לה מקום לעלות רק שניזונת מן הרחמין של נמי' הפה של למי' שהשלימה במקומה · וגם מן העלמות של נמי' הפה דלמי' כי העלמות לעולם נשאר במקומו כי קו היסר אור ת"ת נמשך מרחם המדרגות דרך מלון של רחם העשירי הוא נמי' ניתוי' תמי' גלי הפה' על קרקי עולי למי' כי לזה עולם הלמי' נקרא עולם היחוד והוא לשבו גמור מכח אור ת"ת המיתו ומלאו נעמי' שלמו' גמור והכה תעלי לפעמי' זהה כי גם הנריח' הוא שלהית וכן הילידים הוא לשעם זה כי בשנת עולם של הנריאה במקום ז"ת דלמי' וגם ג"ר דילידים שעולי במקום נה"י דז"ת ונשפעי מן הרחמין והעלמות של מקום ז"ת דלמי' שלא שאור ת"ת היו נשפע ולכן נשאר העלמות במקומו שלא שוויון דגלוי דשלכא לניסא כמבואר בזוהר · ולכן היו שום העלמות של ת"ת ברגלו כמו ברחמו ולכן הוא עולי גדול לפרופי' התחתונים שעולים לזה שלדגם מדרגם ויורדי' מקום פרצוף העליון ויוכל להאיר מהרחמין ועלמות העליון של פרצוף העליון · ומחזור של העין · כי בעליות הנוקבא דז"ת היה נזונית מהעלמות והרחמין של נמי' הפה דלמי' · ועליות תו"ת נורה ליזון תו"ת מנמי' עלמות ורחמין ג"כ מרחמין ועלמות נמי' הפה של מצח · ועליות ת"ת נורה ליזון מנמי' הפה דע"ק מצל כולם לינק נזוני מעלות ממש של הפה של פרצוף שלמעלה ממנו מצל ע"ק ניזון מעלות עלמה של נמי' הפה דל"ק כי הל"ק לינו עולה כלל כי כל ועליית ע"ק הוא רק עד הטבור דל"ק שהם אין שום עלות מגיעים כמ"ש לעיל ולדרגה שנמצא לו למעליותא שמלבישי' את חלק התחתון דת"ת שלו עד הטבור וזה הלבוש הוא העלה גדולה לפרי"ק עליון · שהרי ר' יוחנן קרא למלבי המבדולת כמ"ש בחגורי שהם ע"ק ולכן ע"ק כשעולה בני עליו עד הטבור דל"ק ניזון מן עלות הפה ממש של ל"ק ולא מהרחמין והעלמות הנו הפרצופי' שלמעה ממנו ולכן ת"ק לעלות למעלה לחת מ"פ לנורך עליות ע"ק כי גם כבר היה זה המ"פ כמ"ש לעיל והוא כוחי המלביל העליון להיות פנ"ק נזוני מעלות דפה דל"ק והוא קול תוקעת שהת בשהרית דשהת וגם הע"ק שוהא לזה עלות ממש מן עלות המוצא ומורי המוחין דע"ק כי בעברו עלות הפה דרך שני עלות שלו כי הוא בהכרח ל"ב הוא שוהא דרך מעבר של ת"ת · והוא מסך עלות ממש ומסך יורדים ג"כ על הטבור דל"ק שעלות הפה מולידים לחתם עולמם על פטבור · ולכן נק' פעובה זו ע"ם ע"ק כי הוא לבדו ניזון מן הפה דל"ק ממש משל"ב כל פרלופים שלמעה כמ"ש ומין להתריך למעין בדעתו ·

ועתה נמחזר לבאר כל פעובה מבני פעובות דשהת והוא כי בלול שהת הוא עליות הנוקבי דז"ת בבד ומין עדיין עליה לכל פרלופי עליוני כמ"ש כבר כמ"ש ומכח לבלי שי שהנוקבי עולם עד נמי' הפה דז"ת ונזונים עלות הפה ממש כי עדיין הז"ת נשאר במקומו כרחמון ופה דנוקבי הוא שוא של נמי' הפה דז"ת נקוד שהת בחוב פה אל מדגר בו כענפור נמצורי שהם"ע אבל אין עליה לשום פרצוף שלמעלה כנודע רק שהם נהנים נ"ב דרך מעבר שזה שאר ממיד נמשך ממדרגה עליונה אם רב מעט ולכן פעובי ליל שהת הוא פעובת דמת"ק כי מק"ל נקרא בחינת מקבל נה"י דז"ת שהם קול שהם כנודע · ומתוקן נק' כשהיא מקבלת מהת"ת דז"ת כמ"ש כבר · וקדישין נק' לאחר שמקבלת מהשפע ממש של ז"ת שהם קול המוחין דיקרון קדישין · הרי נתבאר לך כוונת פעובת ליל שהת לפעובת נשהם נתגב : ועתה נבאר כוונת פעובת שחרית

שחרית של שבת

סדרית דשבת . והוא כי בשבלא שחרית ומוסף עלה הז"ל וירם כל מקום לפיה ומוק כל מקו
לימין וכזוזים מספה לפו"ק כמ"ש לעיל ולו"ל עולים על פסה לפ"ק וכזוזים מן פסה לפ"ק
ול"ל עיל על פסה לע"ק וכיון מפס סרי לולם כיזוני מנחי פסה של פרוף שלמעלה . לך
שכל הפרלופים עד ע"ק לינס כזוזים רק מסרחימו ומעלמות שבשתר בעקומם לך הע"ק כיון
מלורות פסה לפ"ק עמס שבשכים תמיד על הטבור לפ"ק . ועפס בעלות הע"ק על הטבור הוא
כיון מלורות פסה לפ"ק עמס לפיל כל הפרלופים שבכללים בזו"נ פס מתכיים דרך לפנ כמ"ש
ז"ס פעולתף לף ליהו לע"ק וז"ל ומוקפיס לתיין לקעלה בהדים : סרי בתבלר פעולת סדרית
שהוא לע"ק :

ועתה נבאר כוונת פעולת מנחה לשבת . דע לך כי מן פעולה לשחרית עד מנחי כל העולמות
עומדים בעקומם ואין להם עוד סוס עליים והטעם כי כבר הע"ק עלה על הטבור
לפ"ק שסס קיום ג' עולמות עקודים נקודים ודרולים וסס לורות היולפים מפ"פ לפ"ק כמ"ש
כבר וסס לורות גדולת מלוד ונעלמים מעל ולפ"ק לע"ק שיעלה בעקום לורו' ללו ולפיכ יכולים
להנות גם מעלור הרסיתו ועלמות שלסס ולכן אין ע"ק שולה למעלה מן הטבור לפ"ק . וכיון
שע"ק עומד בעקומו לכן גם כל הפרלופים שלמטי' ממנו עומדי' בעקומן כנודע לך הביכה של
פ"ק בלפים בגרון שלו ולפ בסוד ריפת כנודע שלכן הוא בקרלת לירופת דשלמלת בסוד ע"י. והוא
מעט גלוי וסכה רלצית הגלוי הוא בהעלם פי' כ"ל לפ יתלבשו לורות של מעלה בלורות שלמטי'
פ"ק לקבל ממנו סלור הגדול ובהתלבשי בלורות שלמטי' ונמלם בסס הוא מבוא להתגלות סלור
למטה ויכולין לקבל ע"י מסך בסוד סכפ"ת שפס ונגן ס' שלטים כמבואר בפתוחי שגס"ע
ולטעם זה יכול הז"ל שכבר עלה וירם מקום לפיה לפ"ק ומלבים עכשי למקום הביכה לפ"ק לטעם
בנחמה על דיקנא לפ"ק שהוא קעוך לפה לפ"ק ולפ"ק ולפ שלינו מלורו' ספה מעט כי
הפ"ק בבר נתתלק ג"כ בהעלה כנ"ל עכ"ז בהעלה גדולה יתבב לז"ל כי בהיותו ניצון בעלמות
הפה לפיה הוא רק לירום. מקום לפיה וניצון בדרך עלה ועלול ושוב סלור מן פ"ק עי' לתלני
שפס לורות לפיה ולינו ניצון מן הפ"ק עלמו בלי לתלני לפיל עתה הוא נזון מספה לפ"ק בלי
לתלני דרך עלה ועלת עלמו . לפיל כל הפרלופים אין להם שום בעלה יתירה בעקומה וגם
נוקי' ז"ל לינו עולה עמו ונסתרת בתקומם לפי שאין לנוקי' בתי' דיקנא כמ"ש לקתן בתפלת
עקום . וסכה דיקנא יש ג' מזלות שפס נוגה ונקה כנודע וסס מזדווגים מינים ובינ ומתבינים
הלרה דרך כל המדרגות עד מקום הדיקנא וזה הלור יורד דרך כל שמדרגו עד שס ונכנים
עפס דרך מעבר ולכן קעוד' מתה נקי' קעידתף ז"ל ועי"ק עס כל הפרלופים שבכללו זו וגס
מתי"ק לתיין לבעלת בהדים כי קעודתם הוא רק דרך לפנ כמ"ש בתי נתי לך כל הנ' קעודות בדרך
נכון . ותסבר שגס הרמ"ו ז"ל כיון ג"כ לזה לך בלשון לינו מתייסד על מכונו והלל הטוב יכפר
בעדי ולפ שגיתי לתי תלין כי בלסבתם תשגה תמיל :

בדר ה"ג לתמין כבלד של ליל שבת רק בליל שבת היה הכוונה לבוריל הלרה מני הויה
בני לפ"ם ובסס י"ג לוחיות וסס סוד י"ג ניתין דשערי דיושב דל"ל כי בין כל ניתל
וניתל יש חורם מפולם בלא שיער וסס י"ג תרתין דסר עליסס כלתר כל תרחות ס' מסך ולתת
הכוונה כי הלו הלרחות שבס י"ג סוורתי וסס יותר מעולים מן הניתין כי הניתין סס סוד
לור מוזר שהוא תיקון ולכן בליל שבת שהוא תיקון הנוקי דז"ל הכוונה ג"ג ניתין וסוורתי
סס כוד לור יפר שהוא תיקון הז"ל עלמו של מסך ולתת כנודע וז"ס כל הרחות ס' מסך ולתת
ולכן עתה שהוא תיקון ז"ל לריך לכוון לי"ג סיורתי ושאר הכוונו כמו בליל שבת גם כיונת
העולי כמו בליל שבת רק בעלה לתה יכוון לנ' סויו"ת נני לתס וסס ג"ג סוורתי גס שאר דיבי
סעולי וכוותם, כנד מבאר הכל בבעודה דשבועם דליל שבת ולכול בשתה לתתך . תאר
בסעודה תאחר מ' פרקים מתכבת שבת בתקו' שבייתת בליל שבת והוא קשוטי כלה ותכוון כי
פרק ט' קישוט ע' לכלה . והנרופי שמות שבס ג"כ כ"ל כתניו כ"ל פרקים שבתכבת שבת וסס
סוד כ"ל קשוטי כלה וזירוף הט' סוד דנא"י את י"י (נ"א דיא"נ) פרק י"ל קישוט לכלה והלירופים
עשר לכלה והלירופי' דנ"יא את י"י (נ"א דיא"נ) פרק י"ל קישוט לכלה והלירופים
דיא"נ שה יה (נ"א דנא"י) פרק י"ג קישוט י"ג לכלה והלירופים דינ"א וו לל
(נ"א דני"א) פרק י"ג קישוט י"ג לכלה והלירופים נאר"י לב חן
פרי י"ל קישוט י"ל לכלה והלירופים נאי"ד הר את פרק ס"ו קישוט ס"ו לכלה
והלירופים נדא"י הת יה (נ"א ניאר) פרק ע"ז קישוט כ"ז לכלה והלירופי' נדי"א

שחרית של שבת

קנב

אב וע (נ"א ניד"א) הרי נשלמו כל הח' פרקים:

מים למרוצים ע"פ כוונם מתחלה כבר וימשך ידי לתקני תפלת כלבבי בליל שבת וכוונת המבוארת שם: ומעתה ערכם המזון כל לעיל בליל שבת וכוונם המבוארת שם:

אחר הפעולה טוב ליתן כי היום בשבת תענוג לנוף ולנשמה כי בשול ים ככנה לנדיקים ליתן ביום ועונג היא לרשעים. כמ"ש ר"ל היום לנדיקים רעה להם ורעה לעולם ויפך לרשעים וכבר נתבאר זה בסוד בהשבת יעני השול: וקולם השינה ימשך ויפי נועם ולין כוונתו כמו בשול שהוא סיר של פגרים כי עתה בשבת לין שמן ולין פגר רע רק הכווני להמשיך להשמיח סיעלה לעעלה ויתענג מהכוח נוע"ם עילאה סוד נן עדן העליון כמודע בשבת עבר נתבאר שעיקר בליעוד בדרי לתוריית ולמדם גם ליזה דבר מיוחד כמ"ש כבר ודבר שלא יהיה דבורך בשבת כמו בשול שאסור לדבר דברי חול ודברים הברוכים יהבר בלב"ק אבל דברי חול אסור אף בלב"ק גם לא יאמר לפרש טבח אלא שבת שלום ואם ירוך ללמוד עם תלמיד יש ות"ח להבדיל היטב בלב"ק עוש' לומר בלחש לע"ז

כוונת מנחה של שבת

כוונת מנחה של שבת. הוא כי אחר שבשחרית של שבת עלה הז"א בהג"ת דאבא ולזה היה בוונ' הוצא' הס"ת אחר תפלת שחרית וקורין ז' גברי נגד חג"ת נהי"ם דאבא שיתגלה אורם בתוך הז"א. ויאירו לחוץ גם לנו"ק דז"א ובמוסף עלה הז"א בחב"ד דאבא ולא היה חצאת ס"ת אחר מוסף ואורות נ"ר דאבא הם כתומים ולא נתגלו בג"ר דז"א כי שם אורות אבא כתומים בתוך יסוד אימ' ואינם מתגלים כי כלל זה נקוט בידך וזכור זה הכלל כי אף שאמרנו שבכל עליה שיש לז"א באבא האבא מתנשא לעומתו היינו רק חב"ד וחג"ת דאבא אבל נה"י דאו"א לעילם נשארים מלובשים בז"א נה"י ממש דאו"א ולא הרשימו והעצמות וזה נורם לכיתום אורות אבא של נ"ר אף מהרשימו והעצמות שאינו יכולים להתגלות בג"ר דז"א שעלה במקום נ"ר דאבא עד שיתבקע יסוד אי' ע"י הוצאות ס"ת מהיכל במ"ש בכר בהוצאת ס"ת בשחרית והכן זה מאוד והנה בבר נת' שבשעלה הז"א כל שיעור קומתו במקום אבא מיד יעלה הבריאה במקום שהיה מקום ז"א שהוא עד הטבור דא"א כנודע ומקבלים האורה מן אצי' שהוא מקום אבא ע"י ז"א ולפי שג"ר דז"א כתומים כו האורו' בנ"ל לכן מוציאין הס"ת במנחה וקורין ג'גברי לגלות אותם ג"ר דז"א ומאירים אל הבריאה: ועוד כוונה אחרת כי לעולם שעת המנחה הוא תגבורת הדינים רזי דיצחק במ"ש במנחה דחול ולכן עתה בשבת מתגלה המצח דא"א הנק' רצון כי במצח דא"א שם מתלבש יסוד דע"ק במ"ש באריכות בחבורי שנה"ע ויסוד הוא צנור ומתהפך רצון וע"י תוספת האורה שמקבל ע"ק מן אורות הפה דא"ק במ"ש לעיל ועיקר האור יורד ליסוד כנודע שהוא הצנור המשפיע להחתונים ואז מתגלה זה הרצון במצח דא"א למתק כל הדינים ונקרא עת רצון במ"ש לקמן וזה האור מאיר בדיקנא דא"א בתקון ח' שהוא מזלא עלאה הנק' נוצ"ר חסד הוא רצו"ן עליון ועד שם עולה הז"א במנחה וניזון מאותו אור שהו' בא מאורות הפה דא"ק ושאר הכוונות יתבארו כל אחד במקומו:

בכניסתך לבה"כ תכוין בדלעיל רק שצריך לכוון בשם שקוצי"ת השולט בשבת ונהלק לג' חלקים ש"ק בליל שבת ו"צ בשחרית י"ת במנחה ולכן תכוין באלו ג' אותיות י"ת ואומרים פרשת התמיד ופיטום הקטורת אשרי הכל עפ"י כוונות המבוארים בבר כל א' במקומו אח"כ אומרים ובא לציון והנה בבר נתבאר כי כוונת ובא לציון דחול הוא הארת להמשיך אצי' בבריאה במ"ש במקומו וגם עתה הכוונה להמשיך האורה מן הז"א שעומד במקום אבא שהוא סוד אצי' דאצ' אל הבריאה כדי שיהיה בה בח לקבל אח"כ הארת ג"ר דז"א בהוצאות ס"ת מן ההיכל במ"ש והבריאה תאיר ביציר' ויצירה בעשיה וכולם יקבלו האורה מן רצון עליון ולזה אומרים ואני תפלתי:

כבר נתבאר שע"ק שבבר קבל האורה נדולה מן אורות א"ק ויורד האורה זו דרך הדרגות עד יסוד דע"ק שהוא הצנור המתהפך רצון בני' א"ל שר"י ע"ה שהוא ביסוד כנודע והוא מתלבש במצח דא"א ששם מקום הדעת שלו

הכולל

כוונת מנחה של שבת

הכולל ד' מוחין כנודע והנה כללות א"א שהיא סיד בינה המקוריות הם שמות אהי"ה רק שהם בערך הויו"ת לערך הויו"ת תחתונים וכללות ע"ק בולם הויו"ת ולא בל הוי"ה שוה כמבואר בזוהר דלא דמי רגלי דמלבא לרישא אף דבולא מלבא איהו ויש ביסוד ע"ק כללות בל ע"ק והם עשר הויו"ת ובדעת דא"א שיש בו ג"כ כללות כל א"א כנודע יש בו עשר אהי"ת הרי י"פ הוי"ה וי"פ אהי"ה בגי' ע"ת ואז נקרא ע"ת רצו"ן וזה האור מתפשט בדיקנא דא"א במזל עליון שהוא נוצ"ר הס"ד שזה התיקון הוא מיד החסר די"ג תיקוני דיקנא דא"א ובו שם הוי"ה דיודי"ן ויש ד' יודי"ן בכללות עשר הוא ת' ועם כללות י' אותיות של הוי"ה דיודי"ן הוא ת"י בגי' קדו"ש שהיא שואב מן ת"י נימין דשערי דרישא בגי' ישעי"ך והנה הז"א שואב מהחורתי דרישא והנוקבא מן הנימין והנוקבא הוא סוד אלה"י ישע"י שמקבלת ע"י ז"א שנקרא שמים בגי' ישע"י ותבונן שהז"א יאיר לנוקבא ג"כ מאותו ע"ת רצו"ן שהיא סוד הדעת דא"א בג"ל לד' שמות שבנוקבא שהם ע"ב ק"ל ע"ב קד"ם והם ב' אחוריים של ב' הויו"ת פשוטות הם ב' ע"ב וב' אחוריים של מ"ה וב"ן הוא ק"ל קד"ם ועם ד' בוללים בגי' תכ"ב ועם שם ב"ן שבה הוא בגי' דע"ת להאיר ברעת שלה מדעת עליון ואז נמתקים כל הגבורות השולטים במנחה ונעש' ע"ת רצון וכתיב בעת רצון עניתך ובזה נבא אל הביאור: ואנ"י ו' הוא ז"א אנ"י נוקבא בנודע: תפלתי כל תפלה הוא לשון חבור וזוג הכוונה שהז"א יעלה עד מזל עליון שרוא נוצ"ר הס"ד ויתחב' שם עם המזל לישאב הארה שנעש' שם מן דעת עליון ומזל זה הוא סוד חסר הוי"ה דיודי"ן בג"ל וזה תפלתי תפלת י' ומשם ימ"ש לנוקבא הארת ת"י נימין ע"י הוי"ה דיודי"ן בג"ל ל"ך יהו"ה הוא סוד יסוד ע"ק להמשיך הארתו ברעת א"א ואז מגלה מצחא דיליה ונקרא ע"ת רצו"ן בג"ל אלהי"ם סוד הגבורות השולטים במנחה דחול ועתה יומתקי ע"י החסר שבמזל עליון שהוא נוצר חסר ונקרא רב חסר מנודע וזהו ברו"ב חסד"ך ענג"י והוא ע"י שימשוך עלינו שפע רצון מזו"נ וזהו באמ"ת ז"א בסוד תתן אמת ליעקב ישע"ך נוקבא במ"ש לעיל והא לך בוונה בקצור:

זו"כ יקבלו מן י' יסוד דע"ק מלמטה דמ"ה דדינים יממתקו ע"י כולר חסד ומשם יענה גם לנו ע"י מ"ת ומ"נ:

ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברוב חסדיך ענני באמת ישעך: פתחו לי שערי צדק צלות' דרעו' קמיה עתיקא דעתיקין סתימי רבל סתימין יתגלח רעוי דעתיקא קדישא ומשח' דרביתא בתר דאתכליל אבא ואמ' עילא' חבמה ובינה ומן יובלא יריק על דיקנא דאהרן כהנא חסד וליואי גבורה וישראל תפארת על הררי ציון נצח הוד יריקון בחדא על יוסף יסוד ודוד מלבא מלבית יקבלון נמלכותא האי ינוקא עברין ובל עמך בית ישראל ונשמתי דאיהי תאיבה לאסתחאה בהאי משחא תריק עלי מיניה ותתן לי חכמתא יקירתא ומנדעו וסכלותנו בני חיי ומזונא רויחא ועיתרא למפלח קמך ולזוגא למטרוניתא כמה דאיצטרך ותבשר לעמך דאיהו זמין לחיי עלמא דאתי ובבעו מינך ובמטו מינך דלא אתפר' ולא התפרשי מנאי בגין דלא אחוב קמך ונחדי השתא למטרוניתא עורי עורי יהוה עורי ביומי קדם דורות עולמים הלא את היא המחצבת רהב מחוללת תנין את היא המחרבת מי תהום רבה השמה מעמקי ים דרך לעביר גאולים זפדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על דאשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה אמן כן יהי רצון:

כוונת הוצאת ס"ת מן ההיכל וג' גברי העולים בתורה היא כי בבר נודע בהיות הז"א למטה מן חטבו' דא"א ומתפשטים שם נה"י דאבא שנחלקים לג"פ ומתפשטים בג' קוים של ז"א כמ"ש בבר ועתה שעלה הז"א במקום אבא נשאר דשימו דיליה והעצמות שלו במקומו וגם הרשימו דנה"י דאבא ובבר נתבאר שג' פרקים עליונים דנה"י דאבא המתלבשים בחב"ד דז"א שם האורות סתומים ביסוד אימא ועד"ז נשאר גם הרשימו דאבא אורות סתומים ברשימו דיסוד אימא והנה עתה שהבריאה עולה במקום ז"א אינם יבולין לקבל אורות ג"פ על וגים וגנה"י דאבא

כוונת מנחה של שבת

דאבא שהיה מלובשים בחב"ד דז"א כי הם סתומים רק הז"ת שלו בבר נתגלו בהוצאת ס"ת דשחרית אחר שעלה הז"א בחג"ת דאבא ומחמת הארה גדולה נבקע יסוד אימא ונתגלו אורות אבא סיד ס"ת ויוצא מן ההיכל סוד יסוד אימא אך שבמוסף עלה הז"א למעלה במקום חב"ד אבא והיה ראוי שיתגלו גם אורות ג"ר דאבא רק שלא היה הוצאת ס"ת והוא לכוונה כדי לגלות אותם במנחה שיקבל הבריאה במנחה אותם גלוי אורות של ג"ר דאבא להמתיק הדינים השולטין במנחה לכן עתה הוא כוונה הוצאת ס"ת בין ההיכל לגלות אותם אורות של רשימו בג פ עליונים המתלבשים ברשימו של חב"ד דאבא והבריאה אחר שקבלה הארה ע"י כוונת ובא לציון במ"ש יש בהם עתה כח לקבל אותם אורות מגולים דאבא כי קודם זה לא היה בהם כח לקבל' ועתה ע"י הארת ע"י רצו"ן עליון המאיר ברצון התחי' שהוא המצח דז"א ששם היא שליטת הדינין דמנחה במביאר בזוהר ועתה נעשה ג"כ ע"ת רצו"ן וכולו רחמים ומשם מאיר גם אל מקומו שיאף זורח היא שם ומקבל הבריאה הארה זו ויכולין לקבל אותם גילוי אורות של ג"ר דז"א ולכן אחר ואני תפלתי מוציאים הס"ת מן ההיכל לטעם הנ"ל ובזה תבין הסוד כי לעולם הוצאת ס"ת היא אחר תפלת העמידה ובאן במנחה קודם תפלת העמידה לפי שזה נעשה כבר ע"י חזרת עמידה דמוסף רק שנתעכב ער חצות לטעם הנ"ל לכן מיד אחר שאימרים ואני תפלתי מוציאים הס"ת מן ההיכל והא לך כוונת הג' גברי בהן הבריאה מקבלת מן חכמה דז"א שבו מתגל' אור פ"ע דנצח דאבא והכל מן הרשימו • לוי הבריאה מקבלת מן הבינה דז"א שבו מתגלה אור פ"ע דהוד דאבא ישראל הבריאה מקבלת מן הדעת דז"א שבו מתגלה אור פ"ע דיסוד דאבא :

תפלת העמידה וכוונתה בבר נתבאר

מל' נקבלת נה"י דז"א ע"י לחורת פנ"ע ומל' מוסבת בחרש לבריאה :

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ .

בָּרוּךְ אַתָּה יהוה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

(נעמי"ם זכרנו מֶלֶךְ עוֹזֵר ומושיע ומגן . בָּרוּךְ אַתָּה יהוה מָגֵן אַבְרָהָם • א יְהוָה דמרגלא

ע"י נרכב זו מתגדל ריסת דז"א ועולה מכתם דיליה מתיקון י"א דזיקנא דל"א סחוף ופסע סחוף נלה דזיקנא מלא חוף נסתר נמקומו רק כרסיומו דכתם דלמעלה עולה עמו כי מה לא יתגדל מלא עלה ת"כ יסתר הלל ומנ"ת נה"י ממלאים מקומו וכן זה :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה וְרַב לְהוֹשִׁיעַ . מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטָּל בחורף ומוריד הגשם מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה •

(נעמי"ם מי כמוך) וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים בָּרוּךְ אַתָּה יהוה מְחַיֵּה הַמֵּתִים • ה יְהֵיֶה דמרגלא

ע"י נרכב זו עולה כביכה דז"א בתיקון י"ב דזיקנא דל"א סחוף ומנ"ת סחוף סוד דזיקנא דל"א וסוף עלמו נסתר נמקומו רק כרסיומו דביכה דלמעלה עולה עמו :

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה . בָּרוּךְ אַתָּה יהוה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

(נעמי"ם המלך הקדוש) י מצפין דמרגלא

ע"י נרכב זו עולה הלעת דז"א בתקון י"ג דזיקנא דל"א סחוף ונקב סחוף יסוד דזיקנא דל"א וסוף עלמו נסתר נמקומו רק כרסיומו דלעת דלמעלה עולה עמו •

כוונת מנחה של שבת

אח"כ אתה אחד : ותחלה נקדים הקדמה אחת
הנח כבר נתבאר שאו"א עלו ג"כ למעלה במקום א"א שהוא סוד הכתר דאצי'
הנק' אחד ואין שני לו כנודע · ועתה עלה גם הז"א בדיקנא דא"א שיש
בו י"ג תקונין כמנין אח"ד · ולזה הוא נ"פ אחד בדרך זה · אתה הוא אבא בסיד
כי אתה אבינו כי אבא הוא אב לאבהן ועלה בא"א סוד אחד · ושמ"ך אימא
עלתה ג"כ בכתר סוד אחד · ישראל גו"י ז"א שנקרא ישראל גו"י ג' בסוד נה"י
ו' בסוד נה"י חג"ת ז' רישא דליה כמ"ש בחבורי שנה"ע ועלה ג"כ בדיקנא דא"א
ששם י"ג תיקונים כמנין אח"ד בארי"ן רומז למלכות שנשארת למטה במקומה
ומקבלת מן חג"ת נה"י דז"א שנשארו ג"כ במקומם כנגדה ומקבלי תפאר"ת גדול"ה
עטרת ישועה מנוחה וקדושה במקומה ומושכת שפע לעמך · ונגד חג"ת נה"י דז"א
עצמו אמ' אברהם יגל בו' והנה ר"ת של אברהם יגל יצחק ירנן בניו א"ל · ור"ת
של יעקב וכניו ינוחו בניו הוי"ה הרי א"ל הוי"ה שהוא בז"א עתה הוא נותן לנוקבא
זה השם והוא מקבל שם חדש שהוא א"ל שד"י שהוא האצ"ל סוד ע"ק שע"ה
בגי' רצון והוא נרמז בר"ת של מנוחת שלום ושלוה · וגם מקבל ממזל עליון שהוא
נוצר אותיות רצון וחוא נרמז בר"ת של ובטח מנוחה שלימה ומזה הרצון ימשך
גם לנוק' וז"ש שאתה רוצה בה שגם רצון העליון רוצים להאיר אליה כמבואר
בזוהר דכולהו תאיבו לאנזיר לה · ומעתה יכירו בניך וכו' כי רצונו של ישראל
ה' כמדבר לאנחי' עליה' מרצון העליון שהוא אי"ן ולא מז"א שהוא סוד י"ש
בששואב מאבא שהוא סוד י"ש מאי"ן וז"ש הי"ש ה' בקרבנו אם אי"ן · ועתה
בשתאי עליהם השפע מרצון עליון אזי יכירו בניך וידעו כי מאתך הוא מנוחתם
מאתך רומז לכ"ע שהוא סוד א"ין · וע"י רצון עליון הוא סוד זיווג או"א ע"י שני
מזלות שבדיקנא · וכבר נ"ת כי לזווג ז"ג מספיק מסירת רוח ונפש למיתה אבל
לזיווג או"א צריך למסור נשמתו על קדושת השם כי או"א הם סוד קודש כנודע
וזווג או"א הוא ע"י רצון עליון במ"ש מאתך היא מנוחתם סוד זווג או"א ע"י ד'
הרומז לכתר ולכן אמר וע"ל מנוחתם יקדישו את שמך · והנה יש כאן נ"פ אחד
בגי' ט"ל בגי' יו"ד ה"א וא"ו יו"ד רומז לאבא · ה"א לאימא · וא"ו לז"א שכולל
בסוד אחד ·

והא לך קיצור הכונה

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד וּמִי כְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד
בָּאָרֶץ תִּפְאֶרֶת גְּדוּלָּה וַעֲטֶרֶת יְשׁוּעָה
מְנוּחָה וּקְדוּשָׁה לְעַמְּךָ נָתַתָּ אַבְרָהָם "יָגֵל "יִצְחָק
"יְרַנֵּן יַעֲקֹב וּבָנָיו יָנוּחוּ בּוֹ מְנוּחַת אַהֲבָה וְנַדָּבָה
מְנוּחַת אֱמֶת וֶאֱמוּנָה "מְנוּחַת "שָׁלוֹם "וְשַׁלְוָה
הַשְׁקֵט "וּבֶטַח "מְנוּחָה "שְׁלֵמָה שֶׁאַתָּה רוֹצֶה בָּהּ
יַכִּירוּ בָנֶיךָ וְיֵדְעוּ כִּי מֵאִתְּךָ הִיא מְנוּחָתָם וְעַל
מנוחתם

נוסח מנחה של שבת

לזיווג תו"מ

מְנוּחָתָם יַקְדִּישׁוּ אֶת שְׁמֶךָ :

והנה במנחה אין אומרים ישמחו במלכותך כי בליל שבת ובשחרית שזו"נ עומדים ביחד וקומתה שוה לקומתו ויש שמחה במלכותך אבל עתה שהו"א עלה למעלה בדיקנא והיא נשארת למטה במקומה כמ"ש לעיל לכן אין אומרים ישמחו :

אלהינו "ואלהי "אבותינו "רצה "במנוחתינו קדשינו במציותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת "קדשך ויניחו בו ישראל מקדשי שמך ברוך אתה יהוה מקדש השבת :

ה' לפ"ס פיינו ס' לקרוס לפ"ס י"ה אדנ"י למרגלא .

עמס מקבל סלרס כמר לטוקנא מן מ"ת ז"ת סלא עלס לדיקנא כמ"ס לעיל והוס עומל נגד כמר לטוק' .

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך . ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים : ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון :

י' דיה"ו אל דמרגלא :

כדר נוהג סמטוק' מקבלת מוחין ממס סלס ע"י נס"י ז"ת ולס סלמרנו כ"ס סמקבלת מן מג"ת לו מנ"ל הוס סלרס בעלמי ולס מוחין ממס והנה עמס מקבלת מוס מכמס מן נגד ז"ת סלרס מס מקבל' מדיקנ' דל"ת :

טודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד : צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור . נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו המסופדות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת : ערב ובקר וצהרים : הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך :

ועל כולם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד : (בעמי"ת וכתוב) וכל החיים יודוך סלה באמת ויהללו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות : ה' דיה"ו אלהים דמרגלא :

עמס מקבלת סנוקנא מוס ביכס מן סוד ז"ת סעומל במקומו מוץ לדיקנא :

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים וחיים ושלום עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך (בעמי"ת בספר) ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום

ו' דיה"ו מצפין למרגלא עמס מקבלת סנוק' מוס לעמס מן יסוד ז"ת סעומל במקומו מוץ לדיקנא מלמי נגוד :

בחזרה נגרכת לפנים ס"ת עולם סכתר סלו במזל עליון לדיקנא לת"ת סמוס כו"ס מסך בפי' סס"ל לדיקנא ונגרכת מפיס מפי' עולם ביכס סלו בפי' נגורס לדיקנא סמוס נו"סת עו"ן .

סלל הקדום עולם ז"ת בפי' ת"ת לדיקנא סמוס נו"סת עו"ן ולס סמין ז"ת עולם קדושה דמנחה . מכוון בג' קדום להמשיך מן הדיקנא לז"ת ולס לי מן בפי' סתכתר להעלם מן כולר מסך עכ"ז מכוון להמשיך בקדום ג' מן בפי' יסוד לדיקנא סמוס וי"ס מס"ל . קדום ג' מן בפי' ת"ת לדיקנא . קדום ג' מן בפי' יסוד לדיקנא והכס במזרת ג' ברכות תפרונות וכן בתפלות סכוונה כמו בלחש רק שמקבל' סנוקנא פעם בגית סלרס עמס"י ז"ת עמס מקיבל מן לדיקנא . ותכוון כי ז"ת מ"ל תל"ת גוילוי גי' מלי"ם סמוס כוסל מל"ם תורות והיא שלל שלי פעיט : ואומרים ג' צדקתך

צדקתך יסף בהררי אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה : וצדקתך עמס אלהים עד מרום אשר עשית גדולות אלהים מי כמוך

כוונת מנחה של שבת

צדקתך דוד צדק לעולם ותורתך אמת :

הנה בשמל יש נפילת אפים אחר העמידה להעלות מ"ב וזו"ן עולים בשוד מ"ב לאו"פ כמ"ש בתקונו ועתה בשבת שאין נפילת אפים אנו אומרים לדקתך בתקוס נפילת אפים והנה בשמל עולה זו"ן יחד בג"ר לאו"פ לכל עתה שהז"פ עלה בדיקנא ומתעדן שם מן בסעודה שב ע"ק ואינו עולה עם בתקנא למ"ב ואנו מעוררים בג' לדיקים שהם יוסף ומשה ודוד סיעלי בשתים עם המלכות למ"ב לאו"פ בתקוס ז"פ ולזה אומרים ג' לדקתך ל' בגד יוסף והוא מרומז בהררי אל כי ס"פ ל"ל ע"ם ג' י"ק כי הוא מלקט ה' ככף ס"ת מן ס"ק מג"ת כ"ה וכל ספרי נקרא הר וכל תפך הוא קול ל"ל וזהו בהררי אל • לדקתך ג' בגד משה אשר עשה גדולות ונפלאות בשלים ובית ועלה למרום • והוא נרמז בזה פפ' • לדקתך ג' בגד דוד שהוא קול אל' הנקר' לך בקול שתחו לי שערי נדק ואיל מקבלת הפרשה מן ת"ק קול תורת אמת :

והוא נרמז ג"כ בפסוק ג' : עליון כוי • תמ"כ פרקים לו ברכי נפשי

בשתבא בבה"ב לבית תקיף השולחן דרך ימין ותבונן להמשיך אור מקיף לז"א מנוח"י דדיקנא שעלה הז"א שם עליה א' בתפלי' הלחש אח"ב תקח ב' אגודות הדס ותברך עליהי' ותריח ותחבר הב' אגודות שהם בב' ידיך יחד ותקיף עמהם פעם ב' השולחן להמשיך אור מקיף לז"א מן חג"ת דדיקנא נגד עליה כ' שעלה שם בחזרת העמידה • ובהקפה ראשונה תבונן בג' הויו"ת בגי' מז"לא נגד נה"י דדיקנא ששם הוא מזלא תתאה שהוא ונק"ה וג' הויו"ת אלו מנוקדות בנקודת דיריק שוריק מלאפום • ובהקפה ב' תבונן לג' הויו"ת בגי' מז"לא נגד חג"ת דדיקנא ששם מזל"א עלאה שהוא ניצ"ח הס"ד וג' הויו"ת מנוקדות בנקיד סגול שבא חולם ותאמר זבור ושמור בדבור אחד נאמרו ותעמוד במקומך ותאמר : אתקינו סעודתא שלימותא חדוותא דמלכא קדישא דא איהו סעודתא דזעיר אנפין

ועתיקא קדישא וחקל תפוחין קדישין אתי לסעדא בהדיה :

אח"ב תאבר מזמור לדוד ה' רועי

בוונת הי"ד למעיל ליור בעמתם וכוונתם כבר נתי רק עתה בעמתם כוונה הי"ד לתתין סס ג'

הויו"ת בגי' מזל"א והוא קול מזל עליון דדיקנא דל"א סהוא נוקר תבל סעד סס עלה הז"א וכיוון מהפה דל"א והבי הויו"ת סס נגד מג"ת דדיקנא בע"ס לעיל סנקודתם סגו"ל מוצ"ס בב"א ולפי שעתה בעתקו בבר נתעתקו כל הגבורות וכל הדיני' נכפין וסס"א יורדת למטה בנוקבא דמצ"ר לבן אין לריך יין לקידוש שכוונת היין הוא למתק הגבורות בע"ס לעיל ועתה בבר נתעתקו כולם ע"י הערת המלח קול רנון עליון בע"ס אך בזמנא סעודה לריך לשתות יין כדי להמשיך בחרב מן ז"פ סה שיקבל מן המזל עליון והיל חמר' טבת דשקיל להסיל כוס שהוא בנוקבא שעומדת נגד מג"ת דז"פ שבאחרו בתקוס לבא לכן בשתקו הכוס בידיך תקח בב' ידיך ותגניב נגד המזה וכוונתם לני' יהוה שהם יד הגדולה יל המזקה יד רמה שהם עוד מג"ת • והנה ג"פ י"ד וג' כוללים הם ג"פ י"ם שהם קוד העומין לנוקבא בכוונה ותכוון כי אלו ג' י"ם הם נמלוי אלפי"ן שבל י"ם כזה יו"ד ה"ל בני הויו"ם הרי ג' הויו"ת בגי' מזל"א להמשיך בחרב מן מזל"א עלאה שהם עלה הז"ל לני' מומין לנוקבא גם מוד לאכול דג בסעודה זו לרמז לעיבא שקיבא דל"א שעתה הוא מאיר בעיני ז"ל שבמול הם בג' גווין ועתה הם רק בגוון סוור כמו עיבא שקיבא דל"א • שהוא סוור גו סוור בקוד הכמוד עיניו כיונים על אפיקי מים רומזות בחלב יוסבת על מלאות שזה קלי על הז"ל בסעולה דדיקנא דל"א בענוקבא דזעיר :

אחר הסעודה צריך ליבר ה' פרקים אחרונים של מסבת שבת פרק י"ז קישוט י"ז לבלה (ניא"ר לה בם) (כ"ל נדל"י) פי י"ם קישוט י"ם לבלה (נירא"א את ום) (כ"ל נדי"ל) פי' י"ט קישוט י"ט לבלה (יאר"ג די הי) פי ד' קישוט ד' לבלה (יאנ"ר אם ער) פ' כ"ל קישוט כ"ל לבלה (ידא"נ לך ל"ץ) (כ"ל ידל"ל) פ' כ"ב קישוט כ"ב לבלי (ידנ"א מי לל) (כ"ל ימל"ב) פ' כ"ג קישוט כ"ג לבלה (ינא"ד א"ר עו) (כ"ל ילמ"כ) פ' כ"ד קישוט כ"ד לבלה (ינא"ד הם א"י) (כ"ל ילנ"ל) הרי נסלמו כל הכ"ד קשוטי כלה : תמ"כ תומרי דבורי בשיר של הרב המר"י ז"ל ויש נוהגים לאומרו קודם התפילה כמו בג' סעודות דשבועות :

בני היכלא דבטיפין : בבר נודע שבמול אף שים עליה אל היכלות הוא רק בשוד למחזי זיו זעיר הפניעות שהם הפפי' לבל המלאכים בשתרו בתקומם בשוד אנפין : בן מרחלים לעקו מוקם • אבל בשבת עולים גם המלאכים של היכלות בנדריאה וג"ר דילידה • ועומדים בתקום ז"ל דלעי' ומשירים בהם הרשיעו והעצמות

כוונת מנחה של שבת

והעלמות של ז"ת דלעי' שנאצלו בתקונו וגלוי תורות לבא דרמיזו של ז"ת שנתגלו בזרועים דשבת והם נכספים לרחות עוד בזיו פניו של ז"ת היינו גלוי תורות של ג"ר שהן סתרין מחגלין מלא בשנאמר כמ"ש לעיל בכוונת סוכות ס"ת בשנאמר ואלו המלאכים נקראים כני היכלא דמלכא ז"ס כני היכל"ת דכסיפי"ן למהוי"ו זי"ו זעי"ר מכפין :

יהון הבא בהאי תבא · הנה עתה נקשורת מנחה שנכנר עלה הז"ת במזל עליון דדיקנא דל"ת דביה מלכא בגילופין ונמגלו התורו' של ג"ר דז"ת ומתירי' של הברית' וסיליהם והז"ת מקבל מן הרשימו דשבת וגם מהרשימו דדיקנא דל"ת וגילוף הוא לשון רשימו · וז"ס יהו"ן הכת אלו בני היכלא שהיו נכספין לרחות בזיו פני מלך עת מיזכו לזה · כהאי מכ"ת בתורה קעודה ובתב לשון כפת · פיוסבין על כפות ליזון מתורו ס"ת של המלך ל"ת שמתענג מן הרשימות של תורות לבא ול"ת · וז"ס דכי"ס מלכא בגילופין :

צבו לחדא . בהאי ועדא צב"ו מלשון שמחה פי' עתה ים שמחה בתורה וועד שנת עדו בגו עירין . ובל גדפין כולם להנות מקבוצת המלך והם המלאכים דהריהם וילידם שעומדי' בתקום ז"ת דלעי' כבודא וז"ס נצ"ו למד"ת בהאי ועד"ת בגו עירי"ן מלאכים דהריהם · וכ"ל גדפי"ן מלאכים וילידם :

חדו השתא בהאי שעתא הנה עתה ים שמחה גם של המלאכים שנתארו בעבי חוץ לתליו דביה רעוא ולית זעפין שהם סולטין תמיד בליהן ורוגזן . ועתה שנאיר הרצון בעליון נתבעלו בליהן ורוגזן וז"ס מדו"ו שהם"ת בשם"י שעת"ת בהי"ה רעו"ת ולי"ת זעפי"ן :

קריבו לי חזו חילי דלי' הוא משל למלך לדיר ותקוף שנתרי נגמין ובעל מימם שנבדיו דינין דתקיפין : עומדי' מרחוק בתימה ובירתה ובשעת רצון שלו בשעתת דמדום תדום והוא מרתה שניש יפות לעבדיו וכשלו קורת מליהם שיקריבו לגיו ולא ירחו מלפניו כי אף שהוא לדיר ותקוף לא יעלתו בו שום רוגז ודין והנה מלכא עלאה שהוא ז"ת בימי קול נק' לית מלמעות נוקב ובעל מימם מתמת דינין תקיפין לית ניש בתול כוותו כמנהור בתדרת לבל עתה שהוא עת רצון אף הגבורות שבו נתתקים ופניו מאירים מן התרת הרצון העליון ובעבה מלך מלא רחמים כמו הת"ת כמנהור בתדרת והוא מרתה זו פניו לבני היכלא כמ"ש לעיל וכשלו קורת לסס קריב"ו ל"י חז"ו חיל"י פי' מרתו הגבורות שלי שכבר נמתקו לדיני"ן דתקיפי"ן :

לבר נטלין . ולא יאלין פי' כי בתול נקרא לית מלמעה כי בניהו נבראים עתוד ולריך הני כלבין דחציפין ללמוס תמיד עס הת"ת שנובדי' לת הקדוס' ועס' בשעת בפרט בשנאי' שע"ק מגלה מלמה דילים וכל הקליפות שהיו בעולמו' נדחים מן הקדוס' ולא יכלו עוד שיהיה נמוך לכן אמר המלך שכבר וברחה כזקן מלא רחמי' · וז"ס לבר נטלי"ן שנלחו למוך · ולא יאלי"ן שלא יכלו עוד מן הקדוסה בפניס הני' כלבין דקליפי"ן הוא שמחל ובייעבו שנק' כלב רע לית בניעל מלוף קמי שמי"ת ·

והא אזמן עתיק יומין למנחה פי' לפי שעתיק יומין שהוא מתלבש בת"ת ועתה שהוא עדי יהון חלפין : קיבל הארת גדולה מהארת ע"ק ומתרבה לור סיבול שבו שהוא מלוב' בדעת ת"ת שהוא כוד המלא שלו ומאיר שהוא רצון עליון וז"ס וס"ת מזמי"ן עתי"ק יומי"ן למנח"ה וזה גורם שכל הדיני' יסו"ן מלפי"ן :

רעו דיליה דגלי ליה לבטלה בל זה מבואר שהרצון שלו שנתגלה הוא מבטל כל הקליפו' קליפין ישוו לון בנוקביהון וגם מהוא תוסס בנוקבא דתפ"ר ומתחברין בנקבי ויטמרון בגו כיפין ארי השתא שהלבנים ובמתיקות ובמארות גם מבואר כי בביטול הדינין במנחתא בחדוותא דזעיר אנפין : הוא שהוא לז"ת :

מן המנחה ולמעלה יזהר מלכתוב עיס :

כוונת מוצאי שבת

כוונת מוצאי שבת הוא להמשיך האיר מאור חוזר של תוספות הארת שבת לכל ימי השבוע וזה האור חוזר אינו כמו שאר אור חוזר שאור ב"ם הוא אחר שהאור יורד למטה אור דרך ישר הוא חוזר למעלה אבל זה האור

כוונת מוצאי שבת

האור הזה שנמנו להוסיף שאחר שהארת תוספת שבת מסתלק למעלה וישרשו
בכ"ש חוזר ממנו מעט למטה כי בהסתלקותו למעלה חוזר ומסתכל למקומן שזרח
שם ויורד מזה ההסתכלות מעט הארה למטה ואנו ממשיכי' אותו הארה לכל
העולמות לכל ימי השבוע שיהיו נזונים בכל יום מאותו הארה ולכן צריך לזכור את
יום השבת בכל ימי השבוע דכתיב זכור את יום השבת ולכן בכל שיר של יום
מימי השבוע צריך להזכיר את יום השבת ואומרי' היום יום א' בשבת וכן בכל
ימי השבוע בכ"ש במקומו . וזה האור חוזר נרמז בסוד הכתוב ברח דודי ודמה
לך לצב' ואמרו רז"ל מה צבי בשחוא בורח חוא מחזיר פניו לאחוריו להסתכל
למקום שברח משם בך קב"ה והוא כוד זה האור של תוספות שבת בכ"ש לעיל
והנה בכ"ש יורדים כל הפרצופין דאצי' למקומם ואז בהברח יורדים כל העולמות
למקומם נ"ב וצריך לחמשיך מאותו אור חוזר שהוא באצי' ששם היה
מקומו בשבת לבריאה ומבריאה ליצירה ומיצירה לעשיה והנה הבריאה חוא סוד
שבת בכ"ש בסוד וביום השביעי נתעלה וישב על בסא כבודו שהוא הבריאה שהוא
עולם הכסא בנודע ובשבת הז"א נתעלה במקום אבא והבריא' עלה במקומו
ונעשה בסא לז"א וכן היצי' ג"ר שלו עלו ל"ב בנה"י דאצי' בכ"ש בבר ואם יכולין
לקבל אותו אור אף במקומם אבל העשיה שנשארה מבחוץ אין יכול לקבל זה
האור לכן צריך להעלות העשיה ע"י שם מ"ב שביצי' אל הבריאה לכלול העשי'
בבריאה כדי שתוכל לקבל שם אותו אור וגם לטעם שבעשי' מדור הקליפות
צריך להעלות לבריאה שתקבל שם זה האיר ואחר תרד למקומה וזה ההמשכה
אנו עושים בויהי נועם כי אי' עלאה שהיא סוד נועם עליון מקננת בבריאה
ומהחוא נעם אנו ממשיכים אותו הארה לכל העולמות לכל ימי השבוע בכ"ש
לקמן במקומו ואנו מתפללים שימשוך גם עלינו מהחוא נעם שימשוך עלינו זה
האור חוזר מתוספת שבת שלא יסתלק ממנו תוספ' נפש רוח ונשמה שנתוסף
לנו ביום שבת מיד ו"ק שיסתלקו מעט מעט בכל יום עד יום ד' בכ"ש בבר
במקומו : ושאר חבושות יתבארו במקומו :

תפלת מ"ש והוא רחום כו' ברבו בו' מעריב ערבים : ואהבת עולם : ק"ש אמת
ואמונה עד גמירא במו בחול תפלת עמידה בלחש ג' ברכו' ראשונו'
הבל ע"פ כוונת חול אתה חונן ובו' עד לאנוש בינה ותאמר אתה חוננתנו :
וסוד ההבדלה בתפלה כי עתה יורדים העולמות למטה ובבר נודע כי בין כל
עולם ועולם יש מסך הפרכת להבדיל בין קדושה קלה לקדושה חמורה
ממנה ובשבת נבנסו כולם לפנים מן הפרכת שנכללו באצי' ועתה שירדו נעשה
מסך בפני כל עילם ובנגד ד' עולמות יש ד' הבדלות בין קודש לחול א' : בין
אור לחושך ב' בין ישראל לעמים ג' בין יום השביעי ד' :

וגומר כתפלה ע"פ כוונת המבואר במעריב דחול אח"ב אומרים ויהי נועם וצ"ל
ויהי נועם מעומד וכל המזמור של יושב בסתר ועכ"פ פסוק ויהי נועם
צ"ל מעומד לפי שכוונתו בבינה שחוא א' מג"ר ובכ"מ שהבינה בג"ר שהם סוד
המוחין צריכה עמידה ועיקר הכוונה להמשיך אור הבינה דאצי' שהיא סוד נעם
בכ"ש לקמן להאיר לבריאה והבריאה ליצי' והיצי' לעשי' מן הארת תוספת שבת
לכל השבוע וכן מן הארת ב' זווגים של או"א וזו"נ דשבת לתת הארה בכל השבוע
לצורך זווגים בכ"ש בבר :

ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו ומעש' הנה בנר נמ' כי בשבת הין כ' מיני תוספת סלרת
ידינו כוננ' עלינו ומעש' ידינו כוננהו שבת פל' נקוד סחפלה ' פל' נקוד הנ'
סעולות וסיה כנגד סחפלות אלו מזונדי' ויסי

נעם להמשיך סלרת תוספת שבת לכל סשבוע' וכנגד סלרת סקעולה אלו עושים סעולה בג"ם
להמשיך סלרת תוספת שבת של סקעולות ג"כ לכל סשבוע ונמצר ענין סכיון של ויהי נעם '
והוא כי בעלת ויהי נעם לריך לכוון להמשיך סלרת תוספ' שבת מלמ' לבריאה ובעלת ס'
מלכיהו מכוון להמשיך סלרת זו מבריאה ליצירה ובעלת מעש' להמשיך מן יצירה לעשיה לך
שלריך לכלול גם סעשי' בבריאה כי עיקר סלרת שבת סוא בבריאה ות"ת לעלות סעשיה לבריאה
כ"ת ע"י ג' יהוה שבילירה כנודע לכן לריך לכוון בעלת ידינו כוננה לסעלות סעשיה לילי
ואח"כ

כוונת מוצאי שבת

ולפ"כ נמלט מעשה ילינו כוונתו הכוון לכלול המעשה נ"כ בצריכה נע"ם מכל לפניך :
ונתחיל לבאר • הנה ידעת כי בשבת מחיר בתלי' בתכ"ה יכ"ו בצריכה ועי"ז יולחי' מן
ז' תועיות תלו ז' שמות מרגלין כנודע • ועשה שכוונתינו למשיך החרם מתוסף
שבת שבתלי' לל בצריכה בכ"ל ל"ל לכוון בז' שמות מרגלין שבם החרת שבת ממש תלת
לריך לכוון למשיך בהחרם ממוצעת שבוע פתוחה מהחרם שבת ויותר מעולה מהחרת מול
ולכן הכוונה הוא כי נמלט ויב"י נע"ם יש ז' תועיות נגד ז' תועיות שיש בתכ"ה יכ"ו וגם
הרמז נתלו ג' מיבות כי סם מקם י' לחרונה מן ויב"י ומתחר למוע"ם הוא יבע"ם בני תכ"ה
דיוק"ין עם י' תועיות ונסתר מן ויב"י וי"ם הוא תועיות יה"ו הרי תכ"ה יכ"ו : ולריך לכוון
מן נע"ם לתלי' שבוע קם"ל שבניה לתלי' ובניה מקנית בצריכה היינו שתולחת שם לורה מן
נע"ם שבה שבוע תכ"ה דיוד"ין בני נע"ם לחל לל כל נע"ם שבוע החרת שבת ממש תלת
ג' יוד"ין ולל"ם ל' שיש בתכ"ה דיוד"ין בזה תל"ם ה"י יו"ד ב"י והוא שם קלוס כזה ליי"י
בני ת"ל והוא בני ויב"י למשיך בהחרם זו שבוע החרם ממוצעת תל בצריכה לז' תועיות
תכ"ה יכ"ו שבצריכה בהרמז בב' מיבות ויב"י נוע"ם הרי • אמ"כ תכוון למשיך בהחרם מצריכה
ליצירה ע"י ג' מיבות יבו"ה תלביכ"ו עליכ"ו • נתופן זה • כי ידעת מן שם טו"ם שבוע
יולחי' ל' מלוחים שבם ע"ב ס"ג ם"ם ב"ן והם מחידים בשבת ועתה תין תלו ממשיכים החרת
תועיות החרטים מן הל' מלוחים הכ"ל רק המלוחים לבל שהמלוחים לבד בני תלביכ"ו וזהו
ה' תלביכ"ו למשיך בהחרם זו תל ליצירה בהרמז נמלט עליכ"ו כי ידעת כי שם ס"ג הוא
פנימיו' בצריכה ותמוריים של ס"ג בני ססק"ו הוא מחיר ליצירה כי לעולם תתמוריי' שלמעלה
מחיר בשלמעה והנה ססק"ו בני עליכ"ו • הרי הכוונה למשיך מן בצריכה ליצירה לפ"כ תלו
ממשיכין בהרם זה שבוע ויב"י בני ת"ל מן ליצירה לעשים נמלט ומעש' כי ומעש' בני ת"ך
ע"ה ותך בת"ם ב"ם הוא ת"ל רומז לפ"ל הכ"ל וגם כי בשם ס"ג יש בו ג"כ לוי' בני
ת"ל • והכוונה למשיך בהרם זו לעשים וזהו ומעש"ה • תפ"כ לריך לכלול העשי' בצריכה'
ולריך לפעולות ע"י ג' ידוי' בציור' שבוע בתג"ת שבם כני' ידו' כעודע וים בכל ת' מתג"ת
שם ע"ה כעודע שבוע תחיר בכל ליצירה ובשם ע"ה פשוט ומלוי ומלוי דמלוי יש בו ע"ב
תועיות כעודע הרי ג"פ ע"ב והוא נרמז נמלט עליכ"ו פונ"ה יליכ"ו רומז להיליס הכ"ל שבם
ני' ילים בני ג"פ ע"ב הרמז נמלט כוונ"ה כי כוכ"ב בני ג"פ ע"ב והם של כוונ"ה רומז
לעשים שהיל קול ה' לתרונה כעודע שע"י ליליס"ה הוא פונ"ה לעשים ומעלה תומם של
ליליה • תפ"כ תכוון לפעולתם של בצריכה ולכלול תומם בצריכה כמ"ש לעיל לך שבעשים
הוא תזור בפ"ת והם קול הסירכות בצריכה שמעכבים ה' תוכות בצריכה לעלות בשעים ות'
תועות רומזים לפ"פ שבעשים ולכן לריך למשיך עליכם החרם מיליה עמי לבטל הקליפות
שבעשים והכוונה נמלט ומעשה כי שם תקם תועיות וע"ם מן ומעש"ה הם תועיות עש"ו
קול הקליפה ונסתר תועיות ע"ה מן ומעש"ה הוא שם ע"ה תתיר ליליה ותכוון למשיך
לשם ע"ה זה החרם מן בצריכה היינו מזו"ל דצריכה שיש בשם ב"פ תלכי"ם כי כל בצריכה
הוא שמי תלכים בני בכתל כעודע • והנה ב"פ תלכים בני קע"ב ועש' ' תועיות הוא קפ"ב
למשיך ליליה שמי יעקב"ב בני קפ"ב וגם תמוריים של ע"ב שבוע תתיר בצריכה כי ע"ב
עלמו הוא שלי' ותמוריים שלו מל' בצריכ' והוא בני עם כללות עשר תועיות לע"ב בני
קל"ב להתיר ג"כ ליליה והנה קפ"ב קל"ך בני עש"ו שזה שמבלו ום"ה הכשאר יש בו שלוי
מלואו ג"ב תועיות שבם ני' יהות שמעלים לת פעשיה בצריכה ותז פעשיה שקבלת בעומין
מן בריכה שבם קול י"ה כעודע והעשיה הוא קול שלש' הרי יפלל"ה בני יליכ"ו ותמלל
שם שלש' בדבוע בני כוכ"ב ומקבלת מן ג"פ ע"ב היינו מן ג"ב שבע"ב ות"ב שבע"ם שב"פ
ע"ב בני כוכ"ב ותז פעלה העשיה שהיל קול ה' על ו' שבוע קול יליכה ותכלל בצריכה וזהו
כוונ"ה • וע"ז יפתר רומם החרת שבת שבצריכה נעשי' לעורך כל הכבוע • גם לריך לכוון
כי ים נכפו' אה ס"כ כ"ו תלביכ"ו עליכ"ו יל"כ"ו עליכ"ו יליכ"ו וס"פ כ"ו בני מנלפ"ך למתק
בגבורות מנלפ"ך ע"י החרת נע"ם עליון • גם לריך לכוון לנוסף נ' מיני החרום • ת' החרום •
ת' החרת שבת וזהו ויבי נושם ה' תלביכ"ו עליכ"ו • ה' החרם שמתך ע"י מעשיכ"ו שבשיכ"ו
לעורך שבת וזהו ומעשה יליכ"ו כוונה עליכ"ו • הנ' בשם שעשה תיזה תעוף ונפעכב החרם
שהיה רלוי לבא ע"י מעשיכ"ו שיחוקן הפנס ויתקזר תוחו החרם שיליה"ו כל הנ' הלרות עליכ"ו
בשמוע זאת וזהו ומעשה יליכ"ו כוונתו כי עיקר כנס הוא בזו"ל שבם קול ה"ו והזו כוונ"ה
שיכוון לה"ו • גם לומרו שלריך לכוון להמשיך החרת ז' זווגים דשבת שבם תו"ל וזו"ב לליך

כוונת מוצאי שבת

זווגים נמול ובנר נודע שבשבת נעשה זווגים שלש ע"י מעשיו רק נוכח חוקשה הלחם שבת כמ"ש בהקדמת כוונת שבת ומהו מתפללים שיסחר הלחם זו לעורך זווג מול הנעשה ע"י מעשה ידיהו וז"ש ויהי נעם ה' אלהינו עלינו כלומר לחומו נעם שנעשה ע"י ה' אלהינו יעמוד לזווג לו"ש שנעשה נמול ע"י מעשה ידיהו וגם לזווג זו"נ וזכו ומעשה ידיהו כוננה"ו :

יושב בכהר עד גמירא · ויכוון כי זהו המזמור עם פ' ויהי נועם ועם כפילת הפסוק של תורך ימים ים נכס ק"ל מיעות כתיבן כמש"ל הכר ת' שנו הוא כמו כנודע ועיקר שנו כמ"ש הקנת' כמ"ל לותיו' למ"ם שכן קורין לכלב למ"ם וזהו המזמור מצטלין כמו שהוא מעטור לכחנ' נמ"ם · גם מכוון נשלח מלוכה חליך רעה זו לילית ונגע לא יקרב בשלבך זה כמש"ל והיא קודמת לו נקוד יומרם על הכנד כמ"ם נזוהר והכה נלילית תמר חליך כי היא מממת לזכרים ויולדת רוחות רעות · וכמש"ל תמר בשלבך הרוגה לחשב שהוא ממש לנשים ויולדות נגעי בני אדם · והמצטלים כם ב' שמות יהו"ך כל"ך ולכן מכוון נם ת"ם כי מלאכיו יצוה לך בכל ד' ת"ם יהו"ך לשמרך בכל דרכיך בכל ד' ת"ם כל"ך · גם מכוון פן תגוף בחבן נגף הוא בשם העקלמון כמש"ל · כפיר ותנין הוא תנין עוור הוא יקוד בקליפה · שמל ופתן הוא בשם העקלמון כמש"ל · כפיר ותנין הוא תנין עוור הוא יקוד בקליפה ·

ובעולם ע"י בתרא מנ"ר בס"ג בנרמז בר"ת בס"י ב"י מס"ק :

ועתה קדוש יוסד מבלוח ישרשל עד גמירא ע"פ כוונת מול · לפ"כ ויתן לך בכוונה לפתכוזים ולא בכוונה בספרדיים שאומרים לחמו לחמר בבלבד · רק לפ נלחם לו שבחפלל בין בספרדים לזה יאמר לחמו לחמר בבלבד בנימו :

וְיִתֶּן לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ
וְרֹב דָּגָן וְתִירוֹשׁ : יַעַבְדוּךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲווּ
לְךָ לְאֻמִּים הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אִמֶּךָ
אֹרְרֶיךָ אָרוּר וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אוֹתְךָ
וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים : וְיִתֶּן לְךָ אֶת
בִּרְכַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ לְרִשְׁתְּךָ אֶת
אֶרֶץ מְגוּרֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם : מֵאֵל
אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ בִּרְכוֹת שָׁמַיִם מֵעָל
בִּרְכוֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת : בִּרְכוֹת שָׁדַיִם וָרָחַם :
בִּרְכוֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל בִּרְכוֹת הוֹרַי עַד תַּאֲוַת
גִּבְעֹת עוֹלָם תִּהְיֶיךָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר
אֶחָיו : וַאֲהַבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי בִטְנְךָ
וּפְרִי אַדְמָתְךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ
וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבוֹתֶיךָ
לָתֵת לָךְ : בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה בְךָ
עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ : וְהֵסִיר יְהוָה מִמְּךָ כָּל

כוונת מוצאי שבת

חוּלִי וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם דָּרְעִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ לֹא
וְיָשִׂימָם בָּךְ וְנָתָנָם בְּכָל שׂוֹנְאֶיךָ :

הַמַּלְאָךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע יְבָרֵךְ אֶת הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבוֹתַי אַבְרָהָם
וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ . יהוה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב . יהוה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יוֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם :

בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר . וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה . בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ . וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ . בָּרוּךְ
טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ . בָּרוּךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת
צֹאנֶךָ . יְצַו יהוה אִתְּךָ אֶת הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶיךָ וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יהוה
אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לָךְ . יְפַתַּח יהוה לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ
וְלְבָרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה . כִּי יהוה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְיִתְעַבַּטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבוֹט וּמָשַׁלְתָּ בַּגּוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ :
אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּיהוה מָגֵן עֶזְרֶךָ וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ וְיִכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ
וְאַתָּה עַל בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ :

וָחַיְתִי בָּעֵב פָּשֶׁעֶיךָ וְבָעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ . רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי עָשָׂה יהוה
הָרִיעוּ תַחְתִּיוֹת אָרֶץ פִּצְחוּ הָרִים רִנָּה יַעַר וְכָל עֵץ בּוֹ כִּי גָאַל יהוה אֶת יַעֲקֹב
וּבְיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאָר . גּוֹאֲלֵנוּ יהוה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיהוה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תֵבֹשׁוּ
וְלֹא תִכָּלְמוּ עַד עוֹלְמֵי עַד : וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל
וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יהוה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם וִידַעְתֶּם
כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי וַאֲנִי יהוה אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד
וְלֹא יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם : וּפְדוּיֵי יהוה יְשׁוּבוּן וּבָאוּ
צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה
יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה : כִּי בְשִׂמְחָה תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם
תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל
עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף : הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח
וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יהוה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה :
וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעְיְנֵי הַיְשׁוּעָה וַאֲמַרְתֶּם
בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ זַמְּרוּ יהוה כִּי גֵאוּת

כוונת מוצאי שבת

עֲשֵׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צַהֲלִי וָרֹנִי יוֹשֶׁבֶת
צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר בַּיּוֹם
הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְהוָה
קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְהוָה. וְהָיָה אֱמוּנַת עִתֶּיךָ חֹסֶן יְשׁוּעוֹת חָכְמַת וָדַעַת יִרְאַת
יְהוָה הִיא אוֹצָרוֹ. וַיְהִי דָוִד לְכָל דְּרָכָיו מַשְׂכִּיל וַיְהוָה עִמּוֹ. פְּדֵה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי
מִקְּרָב לִי כִּי רַבִּים הָיוּ עִמָּדִי יֵאָמֵר הָעָם אֶל שָׁאוּל הֲיוֹנָתָן יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה
הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חָלִילָה חַי יְהוָה אִם יִפּוֹל מִשַּׂעֲרַת רֹאשׁוֹ אָרְצָה כִּי עִם אֱלֹהִים
עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת יוֹנָתָן וְלֹא מֵת. וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה
וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה. הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל
לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה. וְלֹא אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל בִּלְעָם וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַקְּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֲהֵבְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחוּרִים
וּזְקֵנִים יַחְדָּו וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם:

בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתִיו. וְרוּחַ לְבָשָׁה אֶת
עֲמָשַׂי רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים לְךָ דָוִד וְעִמְּךָ בֶּן יִשַׁי שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְךָ וְשָׁלוֹם לְעוֹזְרֶךָ
כִּי עֶזְרְךָ אֱלֹהֶיךָ וְיַקְבְּלֵם דָּוִד וַיִּתְּנֵם רָאשֵׁי הַגְּדוּד. וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי וְאַתָּה שָׁלוֹם
וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לְךָ שָׁלוֹם. יְהוָה עֹז לְעָמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם:

אָמַר רִבִּי יוֹחָנָן בְּכָל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְּדוּלָּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁם אַתָּה מוֹצֵא
עֲנָוָתָנוּתוֹ דָּבָר זֶה כְּתוּב בַּתּוֹרָה וְשָׁנוּי בַּנְּבִיאִים. וּמְשׁוּלָּשׁ בַּכְּתוּבִים:

כָּתוּב בַּתּוֹרָה כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָּנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד. וְכְתִיב בַּתּוֹרָה עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם
וְאַלְמָנָה וְאוֹהֵב גֵּר לָתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה. שָׁנוּי בַּנְּבִיאִים דִּכְתִיב כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא
שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכֹּן וְאֶת דַּכָּא וּשְׁפַל רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים
וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים. מְשׁוּלָּשׁ בִּכְתוּבִים דִּכְתִיב שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב
בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּכְתִיב כִּי תְרוֹמֵם כִּבְנֵי יַעַר אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בְּמְעוֹן
קָדְשׁוֹ. יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ. וְאַתֶּם
הַדְּבֵקִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם. כִּי גַם יְהוָה צִיּוֹן נִחַם כָּל חָרְבוֹתֶיהָ וַיָּשֶׂם
מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן וַעֲרָבָתָהּ כְּגַן יְהוָה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה. יְהוָה חָפֵץ
לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

שיר המעלות׳ אח״כ הכדלה: עלינו לשבח ע״פ כוונת חול

כוונת הבדלה ודיניה

האד״ו ז״ל היה נוהג ליתן מבעוד לקנות יין וגר להבדלה: צריך שיהיה גר של
שעוה מיוחד להבדלה ושהגר יהיה אבוקה: צריך שיהיו ג׳ הדסים קשורי׳
ביחד כנגד תוספת גר״נ שמן הריח אין הנוף נהנה רק גר״נ והג׳ הדסים כל א׳
יהיה משולש כי תוספת גר״נ דשבת אינה מסתלקת אלא אחר סעידת מוצאי
שבת: יזהר

כוונת מוצאי שבת

יזהר להבדיל על יין ולא על שאר משקים שהוא סיוד מיתוק הגבורות המתעוררי׳ במ״ש לא ימזוג כוס הבדלה של יין במים משום לא תחסום שור בדישו ומיזוג המים שהוא חסד לבד הוא מבטלו מכל וכל רק המיתוק הוא ממוזג ע״י ההדס הרומז לבל חג״ת שהוא מיתוק אבוצעי׳ : צריך למלאות הכוס מלא וגדוש עד שישפוך על שפת הכוס כי כוס מלא ברכת ה׳ וממנו מתברך כל השבוע : והא לך בונת ההבדלה :

בשתרליק הפיקה של שעוה מכוון כי הפעוה הוא סוד הלידה בנרייתה בעשים ׳ גם מכוון כי ס״ע נהורין מתידין נזו״ב לעשיה שהם סוד ו״ה כרי ס״ע ו״ה . גם דוג״ב בני ס״ג ג״כ סתר בנרייתה כנודע . והיולים כלומר ימשו מפני הפח שהם של לנוקבא הוא סוד הלמ״ה שבנרייתה במלוי יוד״ן בני נרמני״ם ׳ וע״ה בני ס״ה : בפתילה של לנוקבא הוא ג״כ הלמ״ה ניולי״ן עם הלותיות והכולל בני ס״ה ולמי״ם נרטוע עם ס׳ לותיות הסרטים והכולל בני ר״ו ס״ה בני סמי״ל :

גם מכוון כי שני״ם דוג״ג בני מ״ה בני ג״פ לל״ת לל״ת לל״ת שבע׳ למי״ם שבניהם ולל״ת ד׳ הוא לל״ת של מלוי ות״ו דם״ג שהוא ג״כ בניהם המתירי׳ בנרייתה ומשם יתיר של העשים שהם סוד הבהלי׳ כמ״ש לקמן ׳ שהוא סוד סתרים הימים קן הימין נשוד סודיעני נח קי״ו ומל״ת ימי שלמר דוד סוד המלכות המקנות בעשים הנקרא׳ נר מצוה שע״י הבהלה שהוא פירוד עם לילות יתיימדו השמות שהם יהו״ה למי״ם יהו״ה למלכי״ם יהו״ה תלכי׳ בני כ״ר :

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה :

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך יהוה הושיעה המלך יענינו ביום קראנו ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר כן תהיה לנו כוס ישועות ובשם יהוה אקרא :

אה״ב תאחז הכוס ביטינך והדס בשמאלך ותברך על היין

בדיך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מיני עצי בשמים

בדיך אתה יהוה יוד סי ויו סי קוד המלכות להלידה בנרייתה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן

ומכוון בהמוריים של הו״ם סוד שלידה בניהם בני ני״ן ומכוון להמשיך מן היין המשומר בעניו סוד קוד נרייתה הלידה הניהם של המלכות קוד העשי׳ סנק׳ כוס של ברכה כנודע וזקראתם נבן כנודע למ״ב ממלא ומקא סכוס בשמאלך והסדס בימינך ומברך על הסדס בורא מיני עני בשמים ותריח ג״כ נגד תוצאת נר״ב ומכוון כי קוד הריח הנכנס הוא נמוסס קוד הסזרת הלידים של סרסם נמוסס ו״ת ומתקים שם נמוד הסם ריח נמוס לה׳ כמ״ש לעיל בכוונת הריח של סדם נעש״ם ׳ ומכוון נהוי״ה של ברכה זו למלוי ק״ג שהוא נרייתה להלידה נעשים :

בדיך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מיני עצי בשמים

אח״ב תניח החרם מימינך ותכפה ד׳ אצבעותיך על האגודל ותראנו לפני האבוק׳ להראות האצבעו׳ עם הצפרני״ לפני גר מצוה כי סוד הצפרני׳ הוא סוד ההשמ״ל בני מלבו״ש הנשאר באצבעות להגין מן הקליפות שלא ינקו מן האצבעו׳ שאחיזתם בקצוות בנודע זהוא נקרא מאורי האש ולא מאורי האור ויש ברי׳ אצבעו׳ אלפיים ת״ק בוחות חציני היונקים מן האצבעות וכולם נבנעים מפני השכינה שנק׳ אש אוכלה אש ולכן אנו מרחים אותם לפני האבוקה של נר מצוה הרומז לשכינ׳ להכניעם ואנו מברכים בורא מאורי האש כלומר אין לנו חלק בהם רק בבורא אותם :

גם ד׳ לנעצות דומזים לד׳ חיות הקודם מיכאל גבריאל רפאל נוריאל ויהי בעשנים מתנגים על ידם ובשמחתם מעלכתם כי הפל׳ מתכשך למעלה במקום שאין להם רשות לעלות ולא חיות הקודם הם לחרים יותר גדולים מן הני׳ והם שולחים לים מקום כבודו׳ ועשה בע״ם מזרים לשלחנותם ומקבלים כח מן הסניפים שהיא קוד נר מצוה לכן מרחים ד׳ לנעצות לפני לנוקבא :

על נר מצוה מיקבלו כח מן הנר מצוה לפעול פעולתם כל יתי בשבוע :

גם הם׳ נקדא קוד כנודע וכל הכוחות המתפעלים ממנו נקראים עלמודי קוד והמלי נקדאת מן מוכלם הם וכל הכוחות המתפעלים ממנה נקראים מלודי הלם וכנה בשם כנר כנודע שהמנגם ע״י ת״ם נעלמו לפל נמול סוד הפנגם ע״י ממעדו״ן שהוא סוד עץ הדעת

בוונת מוצאי שבת

טו"ר שמקיז ולמעלה כולו טוב ומקליז ולמעה כחלבם נרע כנודע והמלכות מחלבם נד"ם רלמטוי שנו נסוד כי שתי נקדנו וסוף מקבל כח ממנה להכניע לח הרע ולהכריע על הטוב וסוף מסתלק ג"כ ממנה נסוד מנוך בן ירד והמסתעפים ממנו נקרחים מלחורי סחם ולפי שעתה נמ"ם מתמיל ההנהגה ע"י לחו מרחים ד' לחנעות לרמוז לד"ם שהמלכות מחלבת בו לפני כר מלוה שיקבל כח ממני להכניע מלך הרע המלבים לוחו ממיז ולמעה ומרחים לח הלחנעי כשהם כפופים להרחות שכולה כפופים לגר מלוה ומרחים רק לחורי הלחנעות כי קול הלחוריים סם לל הכוחות המסתעפים מן הגר מלוה לבל פניתי' הלחנעות רומזים לפניתי' וכם כוחות של סמ"ם שסוף נסוף הפנימים וע"ז כתיב ורלחיתי לח לחורי ופני לל ירלו :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש :

הנה נזכרנה זו נרין לכ"ן נשם סו"ם נמילוי מלפין שסוף נילירה שסם סוף קול מעשרו"ן

אח"כ נוטל הבום בימינו ומברך :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הנה חדע כי הבדלה זו סוף נעשיה וקול המבריל בין קודש לחול בין הבדלה זו להפריל ממנה הקליפות אור לחושך בין ישראל לעמים בין שמעורנים עם הקדושה נעשי' · וכמה נעשיה יום השביעי לששת ימי המעשה : עלמה ים נה ג"כ נמי לחי"ע כנודע וכנגדם ברוך אתה יהוה המבדיל בין קודש ד' הבדלות ולכן נזכרנה זו חכוון נשם סו"ם לחול : נמלוי הפי"ן

בבואך לביתך טוב לומר פיטום הקטורת שהוא מבטל החיצונים ויכוין ע"פ כוונ' המבואר במקומו גם יאמר ק"ל פעמים אליהו הנביא וטוב לומר בל הפסוקים שנזכר בו שם אליהו גם יש לומר אליהו התשבי אליהו הגלעדי אליהו התשבי ר"פ הרי ל"פ אח"כ אליהו הגלעדי אליהו הגלעדי אליהו התשבי אליהו התשבי ר"פ הרי ל"פ אה"כ אליהו הנביא אליהו הנביא אליהו הנביא ר"פ הרי ל"פ · אח"כ א"ל יהו"ה נביא · א"ל יהו"ה נביא · א"ל יהו"ה נביא ג"כ ר"פ יביא אלינו משיח בן דוד הרי ק"ל פעמים אליהו הנביא אח"כ פי השבוע ופי וישלח וכמו שמסודר בסידורים · אה"כ יבדיל בביתו ע"פ כוונת הנ"ל · אח"כ יאמר ·

אשבעית עליך פורה שר של שבחה שתסיר ממני כל מיני שבחה ותפול יתיה לטורא רמתא פורה דרבתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי ארמס׳

בחמתי ארמ״מס רמ״מס מי״מס ימ״ם מ״ם · וגח מצא חן בעיני ה׳ :

י״ג פוט״ם שסוף נגי׳ ק׳ וסוף ממנה על הסכמה נסוד שמרז״ל לינו דומה סונם פרקו מלה פעמים לסונה מלה ול׳ כי מלה ול׳ נגי׳ מיכ״ל הממונה על הזכירה ועיקר הגרסה היא פו״ר כי סוף המקבל כח מן דרגא מחתה דקיך לרופי חלסים שממנו יש יניקה גם לפ״ה שמפ׳ נא הסכמה וכמה חלסים פסוף סוף פ״ו ובדבוע ד׳ וס׳ לומיות הרי פו״ר וחכוון מלחם בליעל נקרא מ״ם וסוף יונק מחמוריים דניכר כשמסתלבל למעה כי מינה דינין מתעוררין וכמה נודע כי חמוריים דניכר סוף רנוע מלחי״ם נגי׳ ר׳ כמנין מ״ם סמ״ך נגי׳ ר׳ : וכשהדינים נוברים סוף מקבל גם מן חמורי הו״ה פסוף שסוף ע״ב ומן חמורי מ״ם שסוף נגיעוררין ק״ל ומחמורי ג״ן שסוף נגי׳ קל״ם כי מן ע״ב ס״ג חין זו כח ליניק כי אם חין מחיזה דחנוים כנודע כמה נגי׳ חמוריים יש בכל ל׳ ז׳ כוללים כולל ל׳ מלוחיות הסנורם וכולל ל׳ מן לומיות הנוספות סם ו׳ כוללים וכמה ע״ב ק״ל קל״ם נגי׳ שמ״ו ועם ו׳ כוללים סוף סנ״ב נגי׳ חרמ״ם ע״ם שסוף נגי׳ ס״ן ע״ה נסוד וס״ן נסמות מסכם נם · ולכן ממעטים שמ״ו שסוף נ׳ חמוריים הנ״ל להסיר כחו ויסחר רק מ״ם · שכח זה לל יחנטל על נלע המות לנמ · ופוט״ם נגי׳ מ״ם שסוף נ״כ ממונה על הסכמה · וחכוון נשקוף סורס דרכתי לנדי סור״ם סוף הסר של שכמה וידרוך לומו ע״י הבדלה שסוף נגי׳ מלה״י שסוף נגי׳ מלוי ע״ב שסוף נחנף שסוף מגרם כל המינים כנודע וזהו לנד״י נגי׳ הבדל״ה · ומרמי״ם רומז לסר שנקרא חרמ״ם לומיות חרמי״ם סירסום לומו מניניו ע״י סם קלום מל״י וזהו נמל״י וסוף ע״י הלרת ז״ל שסוף קול הו״ם מלני נגי׳ מל״י מל״ה סחר מיקון וזמירות כמו שמסודר נתקון שנת :

אחר כל זה יקדר סולמנו ויקדר ג׳ מלות וכשירלה לנטוע המוליל יקח רק ל׳ נידו ויטע ולל יעשה סוס מלחכה מזילו לעמוק נמורה קודש הסעודה כי הכר״ן מסוד חוסמת שנת ראינה מסתלקת מלל לחר הסעודה · וכשתערוך הסולחן תחחר דל תיהו סעודתי דוד מלכא · כי דוד מלכא כנר נודע שסוף קול יסוד שבמלכות נסוד ניין עיר דוד כי מלכות שבמלכות

הוא

כוונת מוצאי שבת

פוף סוף ירושלים ויסוד שנתגלגל פוף סוף ליון כמ"ם בתגורי סגריא"ם : ויניקת הנוקבא שם הוף קיבוץ הדיבים ולכן עומדין בתעודה זו בת"ם להמשי' מן תוקפי כתרת פנת מן כתרת הני' בתעודות של פנת בתעודה זו שהוף סוף יסוד הנוקבא לתתק דיקן שנתוכה ומתוכה יתברך כל התעודות של כל השנה · ולריך לשמוח בתעודה זו כמו בתעודה פנת כי בתעודה זו יש גם ג"כ בתרת פנת · נרכת המזון כמו גמול · ותפלה דדיקן תפר התעודה כמו גמול עת"י כוונה המבוארת כנר :

כוונת קידוש החודש

כור קידוש החודש יש בו פרושים גדולות רק שלריך ביאור רחב מאוד ואין לנו כאן בביאורו רק מה שלריך לענייננו ולתפלה רק דבים מילין ומתוכם יתבארו כמה פרושים ונפלאות מפורסמינו הקדושים · ויתבאר סוד קידוש החודש בפלוא תפר שפה שלא לשנות זמן קיד ש מקדשים לשר ג' ימים · כמו בימי הנשמים שעוברים מחרשים ויש שפה שלא לשנות זמן קיד ש שהוף לשר י"ד יום · ועשה לשה עושר זמן · ולשה אין מקדשין לותה מיד בעת שנתחדשה ועוד כמה דברים יתבארו שכל מתוך הביאור בדרך קלרה :

תנא ר' שמעלא תושר תלמלא לא זכו ישרחל חלא לנקבל שני תניני שנשמים חלא פעם אחת בשנה בחודש דיים · ושנה לריך לבאר בגרי בינה ובגרי חכמים ומדושם כי בינה זה השושר הוף קושי הנשנה · ל' שה זכו בזה ושה תושלת ים לשם בזה · ג' שה לשון תניני וחלא לשר שתם שני קנ"ש שו שני שכינה תניני שנשנים ים בקידוש החודש · ג' שהו לשון תניני וחלא לשר שתם שני קנ"ש שו שני שכינה ונגשר לך זאת תשר לך תמלה קוד תיעוד בירח ובידושה וקוד שנקרא יום בידושה רשם חודש וקוד ביוקה שפייכה הקנ"ה וגוף לשניה שעיר נרשם חודש ולשר תשלת לשלת לה' ותרש"ל לשר הקנ"ה הניחו עלי כשרה על שטעטי לת בירח · ושנה תפלה לריך לבאר שני כתובי הנש"י כלשר ומכתיבים זה לת זה · לכתיב ויעש חלבים לת שני שלורות הגדולים · הרי ג' דברים בכתוב ל' קותרים הגדול לממשלת היום ולת השושר הקטן לממשלת הלילה · הרי ג' דברים בכתוב ל' קותרים זה לזה · שתפלה לשר לת שני שלורות הגדולים משום שהם שויס בגדולתם ופ"ב לשר לת השושר הגדול כו' ועוד לריך לתת טעם שה שתרש"ל שהיום ל' שנתנו בו השושר ונתשמש בירח נולד בו שלכרה · וכן ריש ויכר יהי שלרת שכר כתיב בל"ד שלרת ס' בנית רשע וגו' ושלריך ג"כ שש"י שיעור בירח כשגדרה בש"ת ולריך לתת טעם לזה ולכן שדע שה שכתבתי רים שילין בשקלשת זה בשם, ושם שרשה לפם קלנו וכולו שרשה בשורי שג"ש שהי"ם לשלי בג"ר שהם בש"ג נשנה שכל ל' פרוף שהם · לך שן ו"ם שהם שג"ש נש"י נשנה שכולם רק פרוף ל' שכך ז"ת ושקולות השל נשנה שושה ג"כ פרוף שהם ויניל נוקבא דז"ת וניו עומדים שהיסם יפד פנים נפנים ושוים נקושתם שן השושר ולש"ת ולשתם על קיום רשלין ושן השושר לש"ת נעשה כתר לשהיסם כשו שהן שהן שגדון לש"ת נעשה כתר לש"ת כן שן השושר לש"ת נעשה כתר לז"ת וניו שהיסם שתשתים נכתר תפד ולל עשו פרי השעשע עת"י קוד שתרש"ל כשות דרגת ושול לתפת · שכיונע כ"ל יזדווגו לים ושתם ושהיסם הם בדרגת תדל לו שהיסם יכולים לים לשם נשמה שקטרת דשכורת לו שהיסם שכטרת לנוקבא לתיש יכולים להוליד · לך הם לפד שפד שהם נשות דרגת לו הוא לו היל לז יכולין לילד ולפ כי הוא יהיה שקטרי לנוקבא עת"ז יכולין להוליד כשנתר נכתבי הת"ז ז"ל בקוד שכתוב שתרש"ל שוגש עולה יפה ולין נרתל כי גם זה לך נן · ושנה נוקבא דז"ת קוד רתל נרלוסה שלין זווגם עולה יפה ולין עוסה פירות · ושנה תרשה כי לת נברת נשעשה נרלשים שוש נריה לי לו שדבר עד יום שהי תפלי תפר שנתעטה כלבוש · ולכן פיסרת קדיבת קוד רתל נוקבא ז"ת נרלוסה, זשה תנרה לפני הקנ"ה ל"ת לב שלכים שיתעטף בשפר תפד · ויתעטף דיקף · לפי שהיסם היו בדרגת תדל ושהיסם קבלו כתרה בפ"ע כי היה להם כתר תפד ולל היו לריכי זה לזה · ולעתה היה נרלוסה שלכלה שנשנים פרוף שהם נוקודה ל' כמו בג"ר ויניל לילוה כבלגלות משל"ב ז"ת שהיסם לריך לו' נקודי לפרוף ל' והוא רק שוה תליה שנשנית נוקודה ל' לכן היה בדעתה שפהיה כתרה גדול מכתרו והוא יתות דרני וכיון שיתות דרגת לו שיתעטף יעשה פרי · והנה שלכלה היתה כהוגן לך שתה שהיה בדעתה שכתרה תפד גדול מכתרו לין כוונתה רלויה לפני בעל הרצון לפי שעיקר בנין הנוקבא הוא מן הבנורות ובנין הזיכרת מן המפלים בנודע ובשמיני חזלת שהוא שעתה שפתד ותלינין שולטין כש"ם בתגורי סגר"ם ושם היתה עשלי הנוקבא על הלכורת

כוונת קידוש החודש

לא היה קיום לשולם מאחר מגזירת הדינין וכן אמר הקב"ה לכי ומעטי את עצמך שהיא מזרע דרגא ולא הוא · ועתה נקדו יפה מאמרות ה' שאחלא אמר את שני המאורות הגדולים זה קטן על אחלא לגילות ז"ש שהם שוד שהם וירח ולא"כ אמר את המאור הגדול וגו' זה קטן אמר שהמעטתי · ואין להקשות למה לא היה מחילות בחילות על אחלית הכוונה · זה לימנו קושיא כי אחלא המסגנה הוא קוף המעטה כי מחילת לגילותם עדיין לא היה אדם נאצל לעבוד את האדמה וגם לא נגרע עדיין הילו"ר שלא נגרע אלא ביום ו' שאחלא בריאת האדם לכאיב לפחה מחשת רוצן ושם נאמר וירח אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד טיב זה י"ט מאוד זה י"ה ואחלא המסגנה יהיה קוף המעשה כפחי יגיע רגלן הנזרע שיהיה בלע המות לנצח זה י"ה"ר אז כאיב וזיה אור הלבני כאור הפנים שיאחמשו שניהם בכאר א' ·

ומהסגנה הקב"ה עמוק עמוק מי ימלאנה :

הנה עתה לריך לפוס לב ולבקוש עיניים על מאמר הקב"ה שאמר לכי ומעטי את עצמך ולא אמר דרך קלרה מעטי את עצמך ואמרו לכי · לכן דעו אחי ורעי כי נקוד מיעוט הירח היה כמה מדריגות שאחלא שהיתה נאחילה סנ"פ עתו אחיל הולרכה להלוך מפניו ומעמוד מאחוריו שנאחידת הנוקבא הוא נאחורי ז"ת · וז"ש לכי אחלך מפניו ואחזור לאחוריו אדרגא ג' שהיתה קוראת שוא לקומתו ונאחנגנה קומתי ואין שיעור קוראתה רק נסלים ת"ח של ז"ת ולאחלה כנודע · וזה ומעטי את עצמך · אדרגא ג' שלפעחי אחאעטה עוד רק נקוד נקודה אחת היכוד כנודע · אדרגא ד' שהולרכה לירד נגדילה נקוד נכאות לאי לך נעקבי אלאן · והוא סוד לאחר שאחאחרת בהיכל ק"ק דאדרגא כאנוקבא נזוכר · והנה מיעוט הראשון היה ע"י אלאחר ומעטי את עצמך · אבל ג' מיעוטים אחרוזים נכאנו אחר שאחאעטה מיעוט הראשון ואז לא היתה בה אחרת ג"ר של ז"ת ועיד שלאנו הדינין ואחלוזים בנאחזיס בה כי עיקר אחיזתם בס בנוקבא נכוד בשאת בשם לכוח וולדה בחלכרה וגבוה ידי הרשעה ובשאה חירם את גזירתה ובשארת נקוד נקוד אלהי"ר נעשה ע"י בשאת בשם לנוקבי והולרכה לירד נדרגיה וזה הדרוש ארוך אלוד ולקלר נאנו : אבל אם היה בה אחרת ג"ר לא היה אחיזה לאחלים שאין לכם שום אחיזה בכ"א שאופצ אור ג"ר · והנה נאורגן הנית כאיב ואחרד פלגים פל"ג פ"לף פלפי"ם חלפי"ם · הכוונה ניצון הדור ירדה עוד ג' אדרגות אין היינו אירדה אן היכל ק"ק דאדרג' להיכל אחבה ואן היכל אחבה להיכל זכו שאיכל אחבה הוא נגד אפי' הפתר דאדרגה והיכל זכות נגד גבורה דאדרגה · וכל אפי' הוא סוד אל"ף נקוד אל"ף בקוד בחלילות וחזרי גאנל אחלפת ניצח אאחד לאלף נקוד אייכ ירדוף אחד אלף וירדה ג' אפי' שם אלפי"ם כי מיעוט אלפים שניס והנה זה המעוט נעשה בחעטי' ונעוונות חנוחיהו והנה נכאחבי אחר"י ז"ל אנוחר כי בחעט אלה"ר ירדו העולמו' י"ד אדרגו' · וכנגדם י"ד עתים לרעה בקטנת ובעליית אחקומם עולים י"ד אדריגות ושם י"ד עתים לטובה בקטנת וכנגדם י"ד ימים שאלבנה הילנת ואחמעטת י"ד ימים שהולכת ואחמחלאת · ואימתי הוא אחלת עליית אחר שאחדר י"ד אדריגות שהם עשר בחלילות וד' דאדרגה שהיא היכל קדשי קדשים הכולל ד"ם דאשונות דאדרגה · לז כאיב כי שהם לעשר בפשיהו קומה עזרתה לנו ולז ניוח כ"א שהוא אחר י"ד לירידתה שהוא כוף ירידתה לז אחחלת לעלות · והיא עולה אדרגא אחר אדרגא עד שאחגלגלת לך ניוח חידושם שלז הוא אחדושת דקב"ה כאחנוחר בכאחר הילו"ר ז"ל לז יש לה עליה גדולה אחלנת על הפרים אקפץ על הגבעות עד שאגיעת לכאחר ז"ת וז"ש כאחר באוכף דר"ח לך שהוא רק לפי שהוא ואחר אחד ועולם זעיר שם שאנו

זעיר שם :

ובזה תבין מהו סוד ר"ח בי כתיב ובראשי חדשיכם תקריבו עולה להי' · וסוד העולה היא העילה סוד רחל שעולה מן הבריאה לז"א סוד הוי"ה והוא להי' וכתיב בראשי ובי במה ראשין אית לה לסיהרא · כבני שהקשה זה ג"כ בזוהר · אלא הוא הדבר · בי בהיותה למטה בבריאה בהיכל ק"ק שהוא סוד המטה כמ"ש בבוונת השביבנו · ואז הראש שלה היא יסוד ז"א ונק ראש המטה ות"ת ז"א הוא על ראש המטה · ובזה תבין מ"ש הזוהר בסוד הכתוב וישתחו ישראל על ראש המטה ודרגא דיליה סגיד ליה · שהוא ת"ת דז"א שהוא על ראש המטה והוא דרגא דיעקב כנודע · ובעלותה למעלה בעלייה ראשונה שעולה בנה"י דז"א אז הת"ת דז"א הוא ראש שלה הרי נתחדש לה ראש חודש מה שלא היתה לה בחול בעת היתה בבריאה ואז"ב כשעולה בחג"ת הרי הבתר דז"א הוא ראש שלה הרי נתחדש לה ראש חדש שני · וזהו ובראשי חדשיכם · אך מה

נוסח קידוש החודש

שאנו קוראים רק ר״ח ולא ראשי חדשים · כי התי״ת היה לה ראש תמיר אחר מעוטה הראשון שהיתה עמירתה מאחורי ז״א נגד נה״י שלו אך שבהטא אדם הראשון ירדה בבריאה במ״ש לעיל ועיקר הראש המתחדש הוא הבתר דז״א ולבן נק׳ ראש חורש והבן ב״ז ועתה נשים לב להבין הור שעיר החטאת בר״ח · והבוונה בי הנה בירירת המלכות בבריאה יולדת גם המלבות דבריאה ניצירה ומלבית דיצי׳ בעשיה ומלבות עשיה מתלבשת בם״א והוא לטעם ניירור הניצוצות והוא חיות הס״א שנעשית ראש לשועלים במ״ש כבר בסוד י״א סמאי השטרת וזה החיות שלהם א״א להעלות מהם עד עת קץ שאז יהיה בלע המות לנצח שיסתלק מהם זה החיות ויתבטלו לגמרי וקורם שיעלה רצון הבורא לכלק מהם החיות זה אם לא שניתן להם איזה חיות כדי שלא יתבטלו לגמרי וז״ש השעיר החטאת שנקרא זה השעיר שהוא דרגא דעשו איש שעיר ונקרא חטאת ע״ש שע״י יש להם איזה חיות בבדי שאחר שתעלה החיות שהוא המלבות דעשיה המתלבשת בתוכם והיא עולה ג״ב בעלות המלבות דאצי׳ מן הבריאה שאז כל המלכיות עולים למקומם · והנה אם לא היה מיעוט הראשון של הירח שגרם שלא תאיר בה הארת הג״ר לא היה גם ירידה האחרונה בבריאה במ״ש לעיל · וז״ש חקב״ה הביאו עלי בפרה כי הקב״ה הוא סוד ת״ת והבפרה הוא השעיר שע״י שנתמעטה הוצרכה להתלבש בס״א וצריך שעיר שעי״ז תעלה למעלה מן התי״ת עד הבתר וזה הביאו עלי פי׳ בשבילי שבשבילי נתמעטה ועור עלי דייקא שעי״ז תעלה למעלה מן התי״ת והוא פיוסה :

ותנה מן פרשי׳ סיה לקדש סמועד ניום מילומם כי קול קילום סמועד סיה לפיומם בשביל סקב״ה כמ״ש לקמן בכוונת הפרבם לך שת״ת שהרי עיקר פיומם הוא שתעלה מן הבריאה ומסיה עולם לפי וזהו רק ניום מהומם לפי שעם בחוקף כמ״ש והוא בבוקר והרגל בשיהר׳ מה לפני כשעלת עלמה של סבישרת ולמר חוקף מיל תרד למעפ ועולם מעט מעט מדרגם בתר מדרגי׳ וכשם עמה סיה בשיכל זכות דבריאה כמ״ש ויש י׳ מדרגות שפם ו׳ בשירות דבריאה על שתעלה לפלי׳ וכנגד זה הנו מקדשין חומה לתר ו׳ ימים שאז כבר עלתה בפלי׳ וז״ש מציירים לומה · והנה כשהיו בשיכל זכות הין כבוונם שהיו לבדם רק מתפללים בכל כוח דבריאה על שתפללה לפלי׳ גם בשיכל זכות · ל״ב לתר ו׳ ימים כבר עלתה כולה מן דבריאה לפל קולם זה הינו עולם רק מעט מעט מן דבריאה ולכן בשעת הדחק מקדשי לתר ג׳ ימים שכבר עלתה ג׳ מדרגות מן דבריאה ומומלת בגב״י של ז״ת וז״ת הת״ת שלה הוא רחם סומם ג״כ לף שהינו מדם עמם עכ״ז מיתר לקדש בשתר שעכ״פ נתחדש לה רחם מדם מה שלא היתה לה בשיתה כולה למעלה · ולתר ו׳ יום שכבר עלתה כולה מן דבריאה ועלתה על מג״ת ז״ת וז״ת נתחדש לה ר״ח ממש שהוא כתר דז״ת · לז הוא זמן קבלה לכל לקדש לומה · והנה כל י״ל ימים יש לה עליה מהדש שנתעלתה מהשרושה ולתר י״ל שכבר נתעלתה מין לה סיום מלום לדרכה מצ״ו ולילך סולך ומשוב · לבן עבר זמן קידושה · ועל וכבן נהג שלתרנו שנעשתה לה ר״ח ניום ו׳ הינו בשועל כי כל ימי סחול הין סום עליה בערבית רק שבכל יום מן ר״ח על ע״ו יום מגיע עליה לזה בהדש נוספת יום ויום נתקומה בבריאה על ע״ו ולזה יש דסות לקדשה לכל עיקר הקידוש רלוי להיות ניום ל׳ לתלוסה שלו יש לה עליה ונתתדש לה ר״ח

רק שת״ת נתבר שעליון נכסים ומין נכנין לתורה :

ועתה נבא לביאור סתלוד של ר׳ ישמעאל כי בתבר שנוס הקב״ה לסניא קרבן כדי לפייסה

על מעופים ומנחתו מה נעשה שנתרבו לה מעוט לת מעוט ק״ו שיש לנו לפייס׳ לך

שבשיום מה שהינו מפייסין לתו מציירים לומה מהלה עצור סהלך ומתוך זה היא מתפייסת גם לנו · ומוח ע״ש סהבל כתרז״ל מבל לבח מלך בשערה מנית סהלך ולת״ב הטלו בניה וכעם סהלך עליהם וגזר להרסיק לת סחם שהיא בתו להרסיקה עוד ובשבת שלא יקרבם על ידה קץ וכשיה שהליך מעל פניו לארץ לל לבם · תם עבו שבניה שתטילו תפלה לפייס סחם שעור סהלך ויבטלו לומה וידברו על לבה דבריה שהמייבים על הלא ולתרו לה כי סהלך מתחדש על שלוחים וכי דבר טוב עליה להשיבה בלתרית׳ ומה שבח ר בה תפלה זאת היתה קבתתו שהוא יודע שילילתך מניה תביך סוא לבותבך ולהבאתך להשיבך בלתריתך ותעבה לחם ותתתר ומיך לבא על המלך שלא כדת ואני לא נקרלתי לבא לל המלך זה שלשים יום · וילבו בניו ויבאו על שער המלך ויצעקו בקול גדול ויתפילו לבשר בשבח לחם זו בתו לתבר רבות בעות

עשו

כוונת קידוש החודש

עשו היל ומוע עלמה על כולנה · וכנסה רנום וזכור נא כי היא נמך ימיך מעבר מהנמ
ומתה יוצנת גלמודי · ועכ"ז היא מזמרת ומשבחת נשבח המלך ובקשוע המלך קול נניס
מעברים נשבחה ויתחם על הרעם ולוט שהנת נתו לפניו · ונגולה על המלך ויתבק תוחם המלך
ויתפק לה ויאמר לה נמי מה לעשה לך כבר נשבעתי לעם קן · לכן נלמי ורעי הם גדיותיך
על משכנות הרועים-ולא תעירי ולא תעוררי עד שתחפץ · ואתיכך נאמרית פיוים שהניס
נכון נרחם הברים ונם נניך מרחוק תניח ומלכים על כתף ישלחו להניאם נאלות קדמי ·
וכהנה וכהנה ניחומים רנים · והנה זה במשל הוא לחרוך מאוד כדי להמתיק הענין לפיות דומי
למשל ממש לך שאני נגיאור קשר זה לין דרכי להשריך לכן קורתי נאמרים · ומשם יוסף לקח
ויגין מדעתו :

ועתה נדמה המשל למשל · המלך היא הנת עלמה שהוא שלום מלך עולם שהוא מולך על ז"ת הנקרא
עולם נקוד ו"ק שלו שהם קוד ד' רומות מעלה ומטה כנודע נכוונת ק"ש · ונתו
היא תיכרת קדיפת דעלה לחתר נת היתה לתנרהם וכל שתה · ונעזרה מתת המלך שתתר
לה לכי ומעטי לת עלמך ותת"כ תצאו נניס חלו ישראל שהם נניס ממש עתונים מני נתן כמ"ש
זה שקול נתנורי שנה"ש נקול הכתוב נר' נ' נשמת לדש מוסף כל מדרי נתן · ואז כתיב
ונפשכם שלמה תמכם שלוה להרמיק לוחה עוד מהיכל ק"ק דנריאה עד היכל זכות · ונניס
השליך מעל פניו לארץ תחרת ונשבע שלא לקרב לוחה עד עת קץ ומשם ישראל לתרי שתעשם
מפי עבדו נאמן ניתו שתתר המלך לפייס לת נתו נאמרו להקריב תשלת לר' שם מזרזיס
למלוה זו ומעייפים לוחה ומעתים לוחה ומדגרים על נפש דנרי נתומים כנ"ל ונם מפייסים
נהמלך הוא לתניהו שנשתים שתבת הוא לא לאתבן ויוסב על כתף נורת ומרוח זה ז"ת לכתיב
כיושבי נשתים · ולכתיב יוסב נשתים יסתק הרועז לאבת נאחוזתר נכתבי התריז"ל ולת נרוח תשלו
הוא עליה שתבת נתו לפניו · הוא קול הנליה נר"ת שהיא עולם עד הכתר ז"ת ונלה לפני
מניה ולומר לה נמי מה לעשה לך כבר נשבעתי חלם לכי ורעי לת גדיותיך חלו ניחם על
משכנות הרועים נאהלות העתים ומנניח לה לחיניהה נאחריהם ולאחריהם יהנה מלוד שהיים
עשרת תפארת ונוץ מלוכה ויסוד כל תלכים לומנומיך ויניאו נניך מרחוק ושלא ירחיק לומה
עוד עולמית · והנה לין תועלת נדולה ליסראל מזה וכאלו הם בעלמם קיבלו פני תניהם שהשתים
דורון נדול ונזה נתנהר השלמה דשת דני ר' ישמעאל ול"ל ונלה הסדרים נשת נדרך הלולה
לניאור הברכה של קידוש החודש :

קודם שיקדש הלבנה יאמר זה המזמור

הללויה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים הללוהו כל מלאביו הללוהו
כל צבאיו הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור הללוהו שמי השמים
והמים אשר מעל השמים יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו ויעמידם לעד
לעולם חק נתן ולא יעבור : ואח"כ יאמר
הריני מובן ומזומן לקיים המציה לקדש הלבנה לשם יחוד קב"ה ושבינתיה ע"י
ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

ויאמר רגליו וירחה רחים לחת קודם שיתחיל לנרך · וכשיתחיל לנרך לא ירחה נה כלל

פ"ח ר' חנא מתחלה מדנרים על לנה דנרי נמומים שתים
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם לעתיד נכון יהיה סר נית פ' נרחם ספרים שהם
נמאמר ו' שהוא ז"ת עולם נקריאת ע"י זווג מנ"ת ז"ת ותסיי שהוא לו ומשמשין שניהם נכתר ת'
אשר במאמרו ברא שחקים וברוח פיו ותקנל תתרה מלימת נלי תמלעי כמו הז"ת ולכן
ו"נ עולם ולירה ריך לכוון נתלת נרו"ך שהוא נעני כ"ח ר' כ"ח שם עולם עשיה
כל צבאם חק וזמן נתן להם שלא פקודת ז"ת כל העני נ"ע כ"ח ת'יסוד דתלוי תתלוי שלו ס"נ שהוי נלימי שתקנל
ישנו את תשקידם ששים ושמחים כל תומה תתרה נלי תמלעי לעתק תדינין שהם שהם
שמים ומעמים שם שו"ת דנוע תלשים נעני ר' וזהו נרו"ך ת"ח ס' תלהי"ו
לעשות רצון קונם שם מנ"ת סנקריאי ניהם ויהיה תעלה נרחם ספרים
כנודע · פעולם מלכות שתעלה נרחם ספרים שלו לימת ותקנל תתרה תעלה נלי תמלעי . שם"ר
נתמר"ו נר"ת שתקי"ם זה הוא ספיים על תעוטה שתעוטה היה לטובתה שתעשה ספרי כי
ע"י תעוטה הזי תתר שעשה נה הז"ת שתאיר שהוא לבון קידושין נתתרו נתתר ו' שהוא ז"ת
קוד ו' נרח שתקים הוא עולם הנריאה שהם שופקים תן לנדיקים לעתיד לנא . שכוונה כי נני

היכלות

היכולת שהם היכל להבא והיכל זכות שהם מתפללים ל"ה למלכים דלעי' נדרתה בנדריהם כ"ל ו"ה נק' שמקים שהם שומקים את הדרש גד בגודע וצד' היכולת אלו עוליס נשמות לדיקים הקדושים ושוקקים את המ"ע למנלפ"ך שהם קוד פ"ג שביקוד נוקבא וני מהם ממוחקים שהם קוד מותיות לפ"ך כמ"ם כגר וצ' גבורות שהם קוד מ"ע לריכין מיחוק והם שוקקים לומס פי' ממחקים לומס תמיד עד לע"ל מיומחקו גם הם לנמרי והוא קוד הפיוס שלמר הקב"ה ללבנה שעתידים לדיקים יקרלו בשמך . ולין להלריך ולזה . ובדו"מ פי"ו כ"ל לבא"ס הוא קוד עולם היכירה שהם קוד ז"ף שמקנן ביכירה והוא קוד יקוד הרוח כמ"ם בשבועי שגב"ע ולכן נקרלו לבחות שהז"ף שהוא קוד ו' הוא לומ בלבא שלו ואמר ובדוח פיו כי המלכים נבדלו מזווג הבשיקין ולינן ממוסיס מני בנן ר"ן מן הבל פיהם של זו"נ שיולא בקוד הבשיקין מזה נבדלים מלכים כמ"ם כגר מ"ק וזנ"ן בת"ן לה"ס שלי"ף יבנ"ו ל"ם מפקיד"ם הוא קוד עולם העשיה שהם הם בגלגלים והכוכבים וזי כוכבי לכת אשר כל הנבדלים בעולם יש להם מלק וזמן לין וכמה יתקיימו בעולם הכל הוא ע"י הנהגתם שבל הכל ע"י השגת בורלם שהם זו"נ לל יסמו לת מפקידם כאשר נפקדו עליהם וז"ם שהי"ם ושמפ"ים לעשו"ת רלון קונ"ם כלומר כל העולמות ז"ע וגם זו"נ שהם כו' קונם הם לו"ל נקוד שלי עליון קונה שמים וארץ כי עיקר המוחין דזו"נ הם נה"י לשו"ל שיש שהם נמלוי יודי"ן בגי' קונ"ה ע"כ הוא הפיוס לנמו של ענלך עבור המלך :

ז"ל מלכות ועתה מחמיל הפיוס עבור שמו וז"ם פוע"ל פועל אמת שפעולתו אמת : שמ"ם שפעו"לתו שמ"ת פי' שהמו ממיד עוש' ומקיים למוכתו מעין מלכתו כמו שהוא פועל

שמת שלבת הוא פועל שמם הוא ז"ל שנק' שמ"ם שהמעבר של שמת הוא לד"ם קוד שם ע"ה הוא פעולת לבת שהו קוד מכמ"ם כ"ם מ"ם שהוא מלור בכל קומת ז"ל והני נודע כי כל פעולי לבת הוי ע"י לימי שהוא קוד שם להי"ה בגי' ל"ך בקוד ל"ך טוב ליסרלל ול"ך פ' ל"ך בני שמ"ם וזהו מוחמו של מלך שהוא כל הפעולות כי כל הפעולות שבעולם הכל נעשה ע"י לרופי ל"ם כמבואר בשער יליר והכה לומיות שמ"ם הוא קוד קש"ר קו"ף תו"ך רש"ם ל' רשם שלומיות נ' תוך שלומיות מ' קוף לומיות והוא כולל כל העולמות כי כבר נמלאר שים נ' מכריעים פי' כמו שמ"ם נקרל מכריע לפי שמו"ג שם שני קלוות שלל קרב זה לזה ושמ"ם שהוא כולל שמו"ג הוא מכריע ניכיה ומאחר לומהם להיו לומל לאל כך יש ג' מכריעי' בעולמות כי העולמות שלמעלה בלילות שם בקוד ל"ם ושם נעלמים עלור ונקרלי' בשם ל"ן ועולה שלי' שהוא רלשית מכאה קוד י' שהוא רלשית שלי' כמודע הוא שהמכריע נניכיה כמו"ם בקוד להנקל לומני י"ם ושבה לריך שהוא קוד כאר לשני' הוא שהמכריע נניכיה ולכן לפעמים נק' כאר נשם ל"ם ופעמים נשם שלי' והוא שהאחר לת עולם שלי' לעולמות של ל"ם וכבר נודע שבאחר הוא קוד לות ל' והוא קוד ל' של ל"ת מכריע בג' הוא בניכה שניה מכרעת בין עולם השכל שהם כאר מכאה שנקרלו עולם השכל לז"ל שהם נק' עולם המעשה כנודע ובניכה מכרעת ניניכה ומאחרת לומה וז"ם כי ניכה נקרל' מ"י רלשיתל לשלמלת כי ז"ר כאר הכאה לין נשם שום מפסיק ידיעה לבל ז"ם נק' עולם עלמל לשחגליית ושניכה נק' רזי לשלמלת פי' שים נה מעט ידיעה כייכו שהמפטוחה ז"ם כמ"ם בקבורי שגב"ע וכמו שלחריך בו מחלבם ע"ק שהוא שלו הנקרל ע"י והוא מעולמות ל"ם שלמעלה מהלי' ולחריך מחלי' בשרלו"י לני' ועי"ז זו"ת שלו הנקרל ע"י והוא מעולמות ל"ם שלמעלה מהלי' ולחריך מחלי' בשרלו"י לני' ועי"ז לחריך הוא המאחר לין ל"ם לחלי' כן הניכה שה מחלבם לחריך ולבל עולם השכל והיל מחלבם זו"ל קוד עולם המעשה ואמאחר לומה וכבר נודע כי הניכה היל קוד לות ע"ם פחומה כמבואר בזוהר לכל לימל רלשי על בנין לחקריאת מ"ם פחומה והוא קוד מ' של למ"ת ומכריע הני היל המלכות שנכרעת בין עולם היקוד שהוא הלי' ובין עולמות הפירוד"ל בי"ע שהיל מחלבם בחוכם וכבר נודע שלות מ' היל קוד המלכות כמבואר בזוהר לאחר מ' ד' וכ' מחקדים כחלל כמ"ם זה בחבורי שגב"ע והוא לות מ' של למ"ת הרי כי למ"ת שהוא פומה שהוא בולל כל העולמות וכל העולמות והכה המלי בשברל העולמות שלמעה מומחים לומה ג"כ בקוחי למ"ת כמ"ם בם"י לאחי פנה למזרח ומחם בית"ו פנה לדרום ומחם בי"ם וכן בכל ד' רומות ומעלה ומטה שהם בחמחי' בו' לרופי ל"ם ושבה יהי"ו גי' ל"ך שהוא קוד לאחת כנ"ל 'הרי שמחמה בכל בהומחו של מלך וז"ם שפעולתו פי' בוקבא שהוא פעולה ו' כי ז"ל פועל בכל על ידה ובל פעולה"ו למ"ת וזה בשבח של קיבוץ קדישת שבניה לומירים בפני המלך לפיום המלך והמלך מבטיח להם בשבח להטיבה בלהריתה וז"ם ולבנינה כו' :

ולבנה

כוונת קידוש החודש

למלכות בצירי שמתחלת לעתיד שמגיע עד וללבנה אמר כי׳ שתתחדש עטרת שמתמשכים מניסן נכתר ט׳ כמו ללבנה אמר שתתחדש עטרת שמתמשכים מניסן נכתר ט׳ כמו
תפארת לעמודי בטן שהם עתידין שהיו שניקים נכות מהארת לימי׳ כן
נעולמו׳ שלמעלה כמו שמעלה היא תהיה לעתיד ולא עוד אלא שתהיה נכות עטרת
להתחדש בכוות׳ ולפאר ליוצרי׳ נעלה וזהו עטרת תפארת כמו שהי׳ נכות ועתיד׳ ולילה
ר׳ כ״ם נכות ד״ן פרטופים וסד׳ קדמ׳ לו׳ וז״ם לעמוס״י נע״ן
על שם כבוד מלכותי׳ ברוך מי׳ כמו שהיו מקד׳ בהיותם עתיקים מני נע״ן שמוקפת קדמה
אתה יהוה מחדש חדשים : לזוכרת כן תהיה עטרת תפארת לעתיד לבא וגם היא שבעיתה
לנניה הלדיקים שהם בניה דקנ״ה ושכינתא עתידים מני

נתן ממש שם״ם עתיד״ם להתחד״ם כמות״ם כלכתי׳ מתחדש כנשר נעורייכי ונוד התידום שלי
סיסרא קדישא ונניה הוא שאמר ולפא״ר ליוצר״ם מי׳ כי לעתיד יעלו כל העולמו׳ עילוי גדול
כמו בשנת ויהיו תמיד נעליית לין שנן ולין פגע רע ולכן לאמרו שנת הוא מעין עולם הבא
וכנר נודע כי בשנת זו״נ שניהם עלו במקום לו״ת והשריתה והילידה יורדים מקום ז״ת כנודע כן
תהיה עתידת עולמות לע״ל(ז״ם ויהיו אור הלבנה כאור החמה מי׳ שאמרי׳ שוה אלין ולא כשאול
שמקומו למטה מן הטבור אלא כמו שהוא למעלה במקום לו״ת וז״ם ואור החמה שבעתי׳ כאור שבע׳
הימים שאור שבעת הימים הוא סוד לו״ת שמתירים לז״ת שהם סוד ז׳ ימי׳ נרחבים כנודע
ועוד שחמשה שמעלה למעלה בז״ת דע״ק שהוא סוד שבעתיים כאור ז׳ ימים שהם סוד ז״ת
דעתיקא שהמלבשים בלי״ן ולרי״ך והוא סוד שבעתיים ולז יעמוד בשריתא שמקום ז״ת למעלה
וילידה במקום ת״ת דז״ת וזהו לשאר ליוצרם שהילי׳ תעמוד בשקום פל״ר שהוא ת״ת . וגם
הלדיקים יחלבשו כמותם שאמר שהילידה מעלה בלילי׳ במקום ת״ת לזי הבשים תעמוד במקום
בריאה שכנר עלמה והלדיקים יעלו במקום ילידה שהים ת״ת שקנן שם וזהו ג״כ לשאר ליוצרם
שהלדיקים יעמדו במקום ת״ת בילידה . וכמו שהילידי׳ מעלה לעתי׳ ע״י שם מ״ב כן יעלו גם
הלדיקים ע״י ש״ם בבו״ד מלכות״ו כי ש׳ בת״ת ב״ם הוא ב׳ ועם מ׳ הוא כ״ם רמז לת״ב גם
מ״ב שבילי׳ הוא שד״ג יח״ץ ועם ב׳ כילני׳ בני׳ תק״ת בני׳ מלכות״ו . ובקי׳ שברכ׳ יכוון כמו
שהמלי׳ בדוך רק שיקדי׳ כוונ׳ ר׳ שהוא רמוז לשסי״ם כ״ת שהוא ק״ג לרמוז שאמר שיהמלבוש
תעלה למעלה מעמי׳ ס״ג כמ״ם ותומר ל׳ בדוך עוסך כי׳ נגד ד׳ עולמות לעני״ע ומלא
ג״ם לשעלות בבריאה בלילוי׳ וילידה בבריאה ועשים ביצירה יוצרך עוסך קוכך בורלך ר״ת יעקב״ב
הוא הפיום יעקב הקטן . ול״ל :

(נגד עשי׳ נגד יצירה נגד) ואומר כשם שאני רוקד כי׳ לשניל שמלכיו׳ לני״ע מן
ברוך עושך ברוך יוצרך ברוך הקליפו׳ ותומר שפול כי׳ יפר ושפוך שמוד שהרב
(בריאה נגד אני׳) פיסות יפר לשניל מהקליפות מרבה דמ״ת ושפך לשפך
בוראך ברוך קונך בשם שאני זה שהרב על שוכתי יפראל שבוד מרבם חבה בשם .
רוקד (ויכוון שלא יגע זר בקודש ותומר דוד שלך יפראל מי וקיים שהוא שני רמ״ח שני דול
בנ״ע בי״ע) בנגדך ואיני יכול מלך מ״י וקי״ם שאמר מיכלו כל הבשנות שבנוף שהם
ליגע כך בך לא יוכלו כל אויבי מוד הנירורים מברה״ם נלוחות לזי יהיה דוד שלך מי
לנגוע בי לרעה תפול עליה׳ וקיים ותז יהיה שלו׳ על יפראל לין שהן ולין פגע רע .
איומתה ופחד בגדול זרועך ידמו ותומרים בימ״ן טו״ב ומז״ל טו״ב עם שלוחות ושכולל
באבן : באבן ידמו זרועך בגדול שני׳ דו״ד שלך מ״ך מ״י וקי״ם . בדוך עוסך נגד עשיה .
ופחד איומה : עליהם תפול : בדוך יולרך נגד יצירה . בדוך בורלך נגד בריאה . בדוך
דוד מלך ישראל חי וקיים : קוכך נגד שלילות . וכשרוקד יכוון שלא יגע זר בקודש
(ותומר לאנשי שלום עליכם בני עולמות בי״ע :
ומשי׳ עמוד) עליכם שלום . ויסת רעוות שמזכי לאור שהמי׳ שבעתיים ואור שלבנה
ואומר ג״פ סימן טוב ומזל טוב כאור החמה :
יהא לנו ולכל ישראל אמן :

קול דודי הנה זה בא . מדלג על ההרים . מקפץ על הגבעות . דומה דודי לצבי
או לעופר האילים . הנה זה עומד אחר בתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן
החרכים :

תנא

תנא דבי רבי ישמעאל · אלמלא לא זכו ישראל : אלא להקביל פני אביהם שבשמי׳ פעם אחת בחדש דיים . אמר אביי הלכך צריך למיכרא מעומד · מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על דודה : ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי למלאו׳ פגימות הלבנה · ולא יהיה בה שום מיעוט אור ויהי׳ הלבנה באור החמה שבעתיים באור שבעת ימי בראשית כמו שהיתה קודם מיעוטה . שנאמר את שני המאורו׳ הגדולים ויתקיים בנו מקרא שכתוב ובקשו את ה׳ אלהיהם ואת דוד מלכם אמן :

ומומריס ענינו למצח · קדים יחוס : סיר למעלות מצח וגו׳ מלכיס יפגנו · מלנו מל נקדשו מנת נכס וינער טולי נגדיו לרמז מלנ״ל כמיתחדש חור הלבנה מתנער מעפר מוד הקליפות מטולנו מתיעוט הלבנה כמ״ש לעיל · מליק

כונת י״כ קטן

כתיב אך בעשור להדש השביעי יום כפורים הוא וגו׳ תאנא ר׳ אלעזר שאיל לר״ש אבוי א״ל האי יומא אמאי הוא בההוא אתר תלי ולא בדרגא אחרא דיאות הוא למהוי בדרגא דמלבא שארי ביה יתיר מכולא (פי׳ כי סוד יה״כ הוא הרי במשמע דאימא נהיר לברתא כי סוד חודש השביעי הוא סוד המלכות ואחר שנשלמת בכל בנינה דאיהו עשי׳ ואז היא באה אל המלך לאדוגא במלבא ושאל אמאי היא תלי בההוא אתר כי מלבו׳ הוא סוד דינא דמלכותא ובינה ג״כ דינין מתערין מינה ויאות הוי דיהו׳ תלי בדרגא דמלבא שארי בי׳ היינו שיהא מאיר הארי׳ אבא בז״א שהוא כולו רחמים) א״ל ת״ה מלבא קדישא שביק היכליה וביתי׳ בידא דמטרונית׳ ושבק לבנוי עמה בגין לדברא לון ולאלקא׳ לון לאדברי׳ לון באורח מישור ולמשרי בגוייהו ואי זכאן מטרונית׳ ביד ות׳ ביקר׳ לגבי מלב׳ ואי לא זכאין היא ואינון אתהדרו בגלותא ועל דא אית יומא חד בשת׳ לאשגחה בהו ולעיינא בהו וכד אזדמן האי יומא אימ׳ עלאה דכל חירו בידהא אזדמנת לאסתכלא בהו בישראל וישראל מזדרזין בההוא יומא בכמה פולחנין בכמה צליתין בכמה עינויין · בדין אזדמן להון חירו מאתר דכל חירו בידהא דמטרונית׳ בגין דבני מלכא בנהא דאתפקדן בידהא כולהו זכאין בלא חובין כלל בדין אזדוגת מטרוניתא לגבי מלכא בנהירו בחדוה בו׳ (פי׳ כמבואר בזוהר דכד מטרונית׳ אזדוגת לגבי מלכא ואשתכחת פגימו בישראל לתתא מיד אזדמן ואשתכח במטרוניתא טפת דם בחרדל בו׳ כי עיקר הזווג דז״נ הוא ע״י התעוררו׳ עובדא דלתתא והם סוד מ״נ בנודע דאמרת ראי במאי ברא אתינא לגבך לכן בכל פעם שיש עת רצון למעלה להיות זווג שלם ואמיתי לז״נ צריכין ישראל להזדרז ולעורר עצמם בתשובה שאז נאחזים במדת התשובה שהיא אימא עילאה דכל חירו בידהא ואז כתיב וזרקתי עליכם מים טהורים שהם סוד המים הבאים מן המקוה שהוא אהי״ה דההי״ן שביסו׳ אימא בגי׳ מקו״ה ואז וטהרתם מכל טומאתיב׳ וגו׳ ומטרוניתא אזדוגת במלכא בנהירו בחדוה ובו׳)

הנה בכר נודע שמיעוט הלבנה נעשה ע״י קטרוגה וירידתה בבריאה גרם דטא אדה״ר והנה במעמד הקדוש בקבלת התורה פסקה זוהמת הנח׳ ונתתקן חטא אדה״ר ואה״ב ע״י חטא עגל נתעורר החטא של אדה״ר בבראשונה בסוד הכתוב אכן כאדם תמותון · אך הנשים באשר שלא רצו לפרוק נזמיהן ולהתזהב לעגל עשו קצת תקון שבכל עת שהמל׳ היא בתכלית המיעוט והירידה שהוא יום ב״ט לחודש תתחדש בנשר ותעלה עד למעלה ממקום ז״א שהוא באימא בסוד הביאו עלי בפרה דייקא כמ״ש בכר בסוד קידוש החודש בסוד הכתוב בי שחה לעפר נפשנו סוד קליפת נוגה דאצי׳ שנקי עפר בסוד ונחש עפר לחמו כמ״ש כבר דבקה לארץ בטננו סוד ירידתה מן האצי׳ אח״ז קומה עזרתה לנו אז היא מזדווגת במלכא ולכן קודם המולד שהוא עת חידושת ועלייתה להזדווג במלכא מזדרזין ישראל בפולחנין דקב״ה ובצלותין ובעינוין למהוי זכאין כנ״ל ובגין דסלקת לעיל׳ עד אימא שהוא סוד התשובה דכל חירו בידהא ולכן נק׳ יו״ב קטן וסוד קטן הוא בי ביה״ב ממש היא אתנהירא מן אימא עלאה סוד בינה אבל בר״ח אתנהירת רק מן אימא סתם סוד התבינה כמ״ש בסוד עליות התפלה בר״ח ולכן נק׳ יו״ב קטן ולפי שביה״ב היא אתנהרת מאימא עלאה נעשת באמה בבתה ושניהם

הם

כוונת קידוש החודש

הם בסוד התשובה ובל חירו בירהא דתרוייהו אתמסרת ולכן נקרא יום כפורים תרי במשמע אימא וברתה : אבל בר"ח דלא אתנהרת רק מן אי' סתם סוד התבונה אינה מאיר בה כולי האי שיהיה גם כידה כח החירות והכפרה רק מעט חירו' וכפרה שבא מן התבונה ולכן נק' בלשון יחיד יום כפור ונק' יו"כ קטן כנ"ל ודי בזה :

אם חל ער"ח קידם המולד צריך להתענות בו ולהרבות בתפלות ותחנונים ובידום ובנתינ' צדקה ולהשתדף עצמו בצער השבינה סוד מיהרא קדישא על מיעוטה וירידתה ונפילתה ואנחנו מאריכין גלותה . ואם המולד קודם ער"ח יש להקדים התענית :

כוונת ר"ח

כתיב ושער בקדים יהיה נגנור כל ימי המעשה וגיום השבת יפתח וגיום המועד יפתח .

שער בקדים הוא סוד שערי לדק שהם מגורים כל ימי המעשה לפי שכל ימי המעשה הוא יורדת למטה ונריכה לפתוח שעריה ונק' נחולת יעקב כמנוח' נזוה' נסוד הכתו' כי חולי' הם רע על נחולת יעקב . אבל נחודש ונשבת הוא סוד עולה למעלה נחלי' אשר הם נאמר תחך לא יגורך רע ושם נאמר וכנודי לאחר לא תחן ותחלתי לפתילים תיהם נריכה לפגור לתותים . ולכן ניום השבת וגיום המועד יפתח . והנה זה הכתוב מרמז סוד מעלתה ער"ח שלינו כמו בכל ימי השנה כי כל ימות השנה חלק נשבת וי"ט ג"כ על הכתר עכ"ז הוא חוכלת משולמן המלך וכל עליותיה על ידו ומקבלה ממנו הלרתה והסתעתה והוא עטלה עליו . ולכן נשבת כתיב בקרבן מוסף שהוא עולה עד הכתר כתיב על עולת התמיד ונספיה הם לפון נקבה כי כל מקבל מזולתו הוא נעשה נוקבא עליו כנודע . אבל ער"ח הוא עולה בעליו ואין נריכה לו ומשתים שניהם נכתר ל' ומקבלים כ"א לעלמו בלא לחלעי ושוה עליו ולז כתיב בקרבן מוסף על עולת התמיד ונסכו לפון זכר כי הוא נריכה עליו ולהוא מקבלה ממנו רק מקבלת האיר לעלמו כמוהו . והנה כבר נודע שהאיר ז"ת הוא מן אבא סוד י' של הוי"ה והאיר נוקבא מן הוא ה' סוד ה' ולכן חרשי בפסוק שהחילנו שהויו"ת שהם רמוזים בהם מעלתה בכל ימות השנה ומעלת' שהם לה ער"ח כי כל ימות השנה וגם בשבת שהז"ת הוא עיקר והוא מקבלה ממנו ולכן יש מגורת לאבא על לחמא והיו"ד קודם לה' ורמז בהויו"ה בהרמזת ער"ת יחו"ע בחעטי"ה וביו"ם השבת"ם שר"ת הוי"ה י' קוד' ה' . ויש הוי"ה אחר' והו' רמז ער"ת השבת יפת"ח וביו"ם השוד"ם ער"ת ג"כ הוי"ה רק שהי' קודם לי' ולפי שער"ה עיקר העליה הוא לנוכה ולא שהוא עולה גם כן עמה הוא לנוכה להזדווג עמה ולכן יש מגורת לאיתא על אבא וקדמה הי' לי' . ולכן ער"ח נריך לכוון שעיקר כוונתיהו לנוכה ולכן נריך לכוון תמיד ער"ח לשם שד"י שמלוי שעולה כמנין רמ"ח מל"ם ע"ה ונקוד קמץ כי הקמץ סוד הכתר כנודע והיא עולם ער"ח נכתר שהוא רמ"ח מודם שלא כמנוהר כנר בקדוש המודם :

גם נריך לחתה לידע כי ניתי השבוע יעקב יורד בגלגל והיא עולה בטול ומזדווגים יחד אבא ער"ח גם היא עולה בגלגל ושם מזדווגים יחד . ולכן לומרים יעלה ויבא נרלה שבכה זו נגד גלגל ז"ת כמ"ש כנר . והוא בחפלת לחם . ובמזרח עולם עד מנ"ח ז"ת . ובכן שהם שהמו לומרים שהיא עולה בגלגל היינו בגלגל נלמים סוד גלגל דלו"ת המלבש בגלגל ז"ת ולכן בכל חפלה ערבית . שחרית . מנחה שהיו עולם יומר מחנ"ח לפ שמזרח שהי' f עלתה עד מנ"ח עכ"ז לנו לומרים יעלה ויבא נרלה . משי"ב בעומק שכתר עלתה עד הכתר שהם יסוד לו"ת מוסף הוא סוד יסוד סוד יוסף לכן ת"ל ליעלה ויבא נרלה שהרי עתה בעומק שניהם עולים למעלה ז"ת בינ"ה ונוק' בחבונה כמ"ש בעומק הנקודו :

והנה לומרים כל"ל בני מלכי' שהוא על הנם שהיא בחכלית הירידה ומיעוט חעלה ומגדל ומחבח, עד למעלה נרחם . ולומרים רק מלי כל לפי שקבלתה רק מן מלי בינה שהיא סוד החבונה ולא עליותיה עלתה לכן לומרים מלי הכל :

ר"ח הוא י"ט של נשים שהנשים אסורים במלאכה בר"ח ושעמו נת' לעיל כי הנשים גרמו זה החסרון ע"י שלא רצו לפרוק נזמיהם לעגל .

הזווג מותר בר"ח כמו בשבת אף שאין מעלתו כמו בשבת עכ"ז מקור הנשמות פתוח :

בר"ח קורם ריבית נהגו הספרדים לומר מזמור ק"ד ברכי נפשי . והוא מנהג נבון לכ' טעמים : א' שר"ח הוא רק הארת בחי' הנפש שהוא רק לציורך הניקבי שהוא בחי' הנפש כנורע . ב' ע"פ הכתוב בי תרי חודש בחדשו יבא כל בשר להשתחות

כוונת ראש חודש

להשתחוות לפני ואמרו כי בכל ר"ח עולים הנשמות לקבל פני שבינו ואומרים ברכי נפשי וכו':

תפלת ערבית וק"ש וברכותיה הכל בכונת חול רק שאומרים יעלה ויבא ברצה לטעם המבואר לעיל · שחרית ברכת השחר וב"ש יוצר ק"ש הבל בכונת חול · רק שתכוין שעתה מאיר בה שם אל"ף למ"ד אד"ני בני"ר ולבן נהגו להדליק נרות בר"ח כמו בי"ט: גם תכוין כי ראש חודש הוא סוד ביתוק אחוריים דאלהי"ם בגי' ר' ומלוי אלהים גי' ש' וא' רומז לאלהים פשוט הרי רא"ש · ויומתקו ע"י ב' אהי"ה קס"א קנ"א עם ב' כוללים בגי' חר"ש · תפלת לחש כמו בחול רק שתכוין שעתה יעקב ורחל בנצח ד"א שלבן אומרים יע"י ברצה כנ"ל ומאירים בהם חג"ת ובחזרת הבונה ג"ב כמו בחול רק ששניהם בחסד ד"א שהוא נצח דאו"א ומאירים בהם חב"ד ד"א:

סדר הלל בראש חודש

ליך לכוון להעיר ממלכות דמזונא כמי נפש לרקל סוד מדכ"י בגי' סל"ל וסוף כמי' כתרמה בר"ת ומכוון למעשיך מליה כתרמה מן ט' תיקוני דיקנא ז"ת הגדמזים בתן כמלר כמ"ם לקמן:

אלו ימים שנוהרים בהם את הלל · ב' ימים ראשונים של פסח · ב' ימים של שבועות · תשעה ימים של חג הסוכות עם שמיני עצרת · שמונה ימים דחנוכה · והסימן הוא בבט"ח

יסוד תו"מ מקד ת"ת גבורה ג'סיד מלכות ג'סיד דעת

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ

כ"ס יסוד מלכות

בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת־הַהַלֵּל׃

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה׃

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה׃ רָם עַל־

כָּל־גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ מִי כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ

הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת׃ הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ

מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפּוֹת יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיבִי

עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ׃ מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת

אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ׃

סם יהו"ה מצר"ך ר"ת בגי' קפ"ד קש"ו לעורי' לע"ג וש"ג · יהו"ה מצר"ך בגי' רפ"ו וע"ם סם ג'ן שמלכות בגי' ס"ם וזהו יס"י ס"ס יהו"ה מצר"ך ולכן נק' המלכות סם כי · וז"ם ממזרח שמש על מבואו למעי' סהיא עולם עד הכתר ומקבלת מליה מן כל ז"ת סנקי שמש ועי"ז מהלל סם כי · על השמי' כבודו שכבודו עולי למעלה מן מקום ז"ת סנקי שמים כה' כי רומז לכתר שהוא מגביה לשבת ומשפיל לראות בשמים ובארץ זו"נ · מעל ידי המלכות הוא מעיר בשם כנודע מקימי מעפר דל מקליפת נוגה ד"ל לחומיות המלוי דמלוי מדכ"י · מלשפות שפחה ביעל לשפחה מעופפת · ירים תניון מוד לריך שפוע תניון ביני סחול ומכן זה · להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו מנ"ח נדיבי עמו מנ"ל מוסיבי שנעשה לה יסוד לרקל סנקי עקרת הבית · לם הבני חנוכה שנעשה ומאירים בה:

בצאת

כוונת ראש חודש

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז׃
הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו׃
הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים רָקְדוּ
כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃ מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס
הַיַּרְדֵּן תִּסּוֹב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים
גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃ מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי
אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ
מָיִם׃

לֹא לָנוּ יהוה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ׃ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא
אֱלֹהֵיהֶם׃ וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה׃ עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃
פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃
יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עוֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בּוֹטֵחַ
בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיהוה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַּיהוה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃
יִרְאֵי יהוה בִּטְחוּ בַיהוה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ ע״כ דולג

יהוה זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ
אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יהוה הַקְּטַנִּים
עִם הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יהוה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם׃
בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לַיהוה וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם לֹא הַמֵּתִים
יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ׃

בר״ח דולג
אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יהוה אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא׃ אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת
וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא׃ וּבְשֵׁם יהוה אֶקְרָא אָנָּא יהוה מַלְּטָה נַפְשִׁי׃
חַנּוּן יהוה וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃ שֹׁמֵר פְּתָאִים יהוה דַּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃ שׁוּבִי נַפְשִׁי
לְמְנוּחָיְכִי כִּי־יהוה גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי׃
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יהוה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃ הֶאֱמַנְתִּי כִּי אְדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃ אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי
כָּל הָאָדָם כֹּזֵב׃ ע״כ דולג

מָה אָשִׁיב לַיהוה כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס יְשׁוּעוֹת
אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יהוה אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיהוה אֲשַׁלֵּם
נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינֵי יהוה הַמָּוְתָה
לחסידיו

כוונת ראש חודש

לַחֲסִידָיו׃ אָנָּא יהוה כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יהוה אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיהוה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא לְכָל עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת בֵּית יהוה בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ׃

הַלְלוּ אֶת יהוה כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יהוה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

הוֹדוּ לַיהוה כִּי טוֹב כִּי לְחַ׃ יוד הי וו הי מלוי הי יוד הי

יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְחַ׃ יוד הי ואו הי מלוי הי יוד הי

יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן כִּי לְחַ׃ יוד הא ואו הא מלוי הא יוד הא

יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יהוה כִּי לְחַ׃ יוד הה וו הה מלוי הה יוד הה

הגה כולו גני׳ מכי״ס ות״פ כולו סם ד׳ מלואים סל מכי״ס קס״ת קס״ת קמ״ג קכ״ת קול ד׳ מימין למימי׳ כגודפ וכנה כ״י עו״ד גני׳ הוי״ס מכי״ס ות״פ כי עוד סם ד׳ מלואי הוי״ס ות׳ מלואי מכי״ס וסם ד׳ מומין למו״ת • מקדו גני׳ נ׳ הויו״ם ג׳ מזלת לסמניך מפרי ממזלת מילפה׃

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַּמֶּרְחָב יָהּ׃ יהוה לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יהוה לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוה מִבְטֹחַ בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוה מִבְטֹחַ בִּנְדִיבִים׃

מיקון מ׳ דליקנא דז״ת ארך סערוס סמסם כפלוס׃
מיקון ג׳ דליקנא דז״ת אפים סערוי סעל כפס ותס׳ סס׳
מיקון נ׳ דליקנא דז״ת ורב חסד מרס׳ סעל כפס מלא סערוי
מיקון ד׳ דליקנא דז״ת נושא עון סערוס סמכניס כפניס
מיקון כ׳ דליקנא דז״ת ופשע ג׳ תפוסין דלמחזיין
מיקון ו׳ דליקנא דז״ת ונקה מני עוני זקן כנגלס
מיקון ז׳ דליקנא דז״ת לא ינקה פומ״ת דלמפקי מסער
מיקון ס׳ דליקנא דז״ת פוקד עון אבות על בנים סערוי דמפי על נרונ״ת
מיקון מ׳ דליקנא דז״ת על שלשים ועל רבעים מני עוני זקן כמכוסס

כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יהוה כתר כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יהוה לעמ כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִּדְבוֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יהוה ת״ת כִּי אֲמִילַם׃ דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיהוה יסוד עֲזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה׃ קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יהוה חכמה עֹשָׂה חָיִל׃ יְמִין יהוה מסך רוֹמֵמָה יְמִין יהוה גמ עֹשָׂה חָיִל׃ לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ בינה יַסֹּר יִסְּרַנִּי

יה

כוונת ראש חודש

יָהּ גבורה ׃ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי ׃ פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק ׃
אֶבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ סול ׃ זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה מלכות
צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ ׃ אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי ׃ וַתְּהִי לִי
לִישׁוּעָה ׃ אוד ׃ אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ
פִּנָּה ׃ אבן מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹאת הִיא נִפְלָאת
בְּעֵינֵינוּ ׃ מאת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה
בּוֹ ׃ זה

אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא ׃ מלכות סהי"ע סוד סס ג"ן מקבלת מן כוי"ס לע"ב
אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא ׃ סס ג"ן גבי' ל"ע מקבלת מן טוי"ס לס"ג
אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא ׃ סס ג"ן סהי"ע גבי' לכ"ע מקבלת מן טוי"ס למ"ס
אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא ׃ סס ג"ן גבי' לכ"ע מקבלת מן כללות ג' מלואיסס"ל
בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה ׃ בריך
אֵל יְהוָה וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד
קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ ׃ אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ ׃
אלי הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ ׃ דהוו

יהללוך יהוה אלהינו על כל מעשיך וחסידיך צדיקים עושי רצונך וכל עמך בית
מב"ל מסל גבורה מ"ת נלמ טול יקוד
ישראל ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו
ומלכות
ויסליכו את שמך מלכנו : כי לך טוב להודות ולשמך נאה לזמר כי מעולם ועד
עולם אתה אל : ברוך אתה יהוה מלך מהולל בתשבחות :
ואברהם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בַּכֹּל זִבְדִיהּ

יַעֲנֵנִי וְיַמְשִׁיכִי כי"ר לְפָנֶיךָ לְמֹנִי מַיִם וּמַלְכָּךְ עוֹלָם מַטַּר זִיוּ נַפְשׁוֹ כָּל מִי לְמָנוֹ : וְיֹאמַר ג"פ
וּמוֹלִיכִין ק"ם וקורין ד' גדרי ע"פ כוונת בס"ג

בהן · מסל דז"ל סגו מחלבם פרק למנעי דכוס דלבא במחבלה עתה · בקי' מברכס
לוי · גבורה דז"ל סגו מחלבם פרק למנעי דהוד דלבא במחבלה עתה · בקי' ילמק
ישראל מ"ת דז"ל סגו מחלבם פרק למנעי דיסוד דלבא במחבלה עתה · בקי' יעקב
רביעי מלכות רגל רביעי סגה מחבלה עטרת יסוד דלבא היולא מיסוד דז"ל · בקי' דוד

קדים למר הקריאה עפ"י כוונת בס"ג
למר קדים קודם מוסף לריך לאחוז התפילין והטעם כי במוסף יש עלי לרחל במצוה וז"ל
ב"ס ומתאחין הלרה מטוע יומר לנעלה ובקי' תפילין סגה רק בבה"י דלו"ל כלומר
אסרי ובל לציון · קדים · לה"כ מתפללין מוסף :
כוונת בגי' ברכות בהתחוללות וגם הזקיפות ובאלי כוונת בבר במבלר

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ

בָּרוּךְ אַתָּה יהוה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל

כוונת ראש חודש

הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת
וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מָגֵן אַבְרָהָם ·

אמן נמהרה יאהדונהי

עתה עולה מכוונה דיעקב נמסד דיסרמל סנפ ומכוונה דרמל נמסד דתנונה ·
ובחזרה עולה מכוונה דיעקב נמכוונה די״ם ומכוונה דרמל נמכוונה דתנונה :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ . מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטָּל
בכוחך ומוריד הגשם מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה ·
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יְהוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים ·

נמהרה אמן : יאהדונהי

עתה עולה דיעקב נגבורה די״ם · ודיעה דרמל נגבורה דתנונה :
ובחזרה עולה דיעקב נדיעה די״ם ודיעה דרמל נדיעה דתנונה :

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךְ סֶלָה . בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ

נמהרה אמן : יאהדונהי

עתה עולה דעת דיעקב נמ״ת די״ם · ודעת דרמל נמ״ת דתנונה :
ובחזרה עולה דעת דיעקב נדעת די״ם · ודעת דרמל נדעת דתנונה :

רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לַעֲמְךָ נָתַתָּ וְזַמַּן כַּפָּרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתָם : כִּהְיוֹתָם מַקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זִבְחֵי רָצוֹן
וּשְׂעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בְּעַדָם זְכָרוֹן לְכֻלָּם יִהְיוּ וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא : מְזִבַּח חָדָשׁ
בְּצִיּוֹן תָּכִין וְעוֹלַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלֶה עָלָיו וְשָׂעִירֵי עִזִּים נַעֲשֶׂה בְרָצוֹן וַבַּעֲבֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
נְשַׂמֵּחַ כְּלֵנוּ וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירֶךָ הָאֲמוּרִים לְפָנֵי מִזְבְּחֶךָ : אַהֲבַת עוֹלָם תָּבִיא
לָהֶם : וּכְרִית אָבוֹת לַבָּנִים תִּזְכּוֹר : וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
בְּשִׂמְחַת עוֹלָם : וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם נגד חג״ת
ומוספים כַּהֲלָכָתָם נגד יסוד : וְאֶת מוּסַף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ : כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר :

ר״ת מ״ר כסיס ליעמך ר״ת ר״מ כל נעמה עולה מנריאה לנלי׳ ונעשו לה רמזי מדסיס נכסס
ס״ת וכתר · ונלה לפני תניס ומנקסת על נניס וכיון שעולה נתנוני כוך כמירות לכן כוף
זמן כפרס ·

ועולת רמם מוסף מכוון למלוי מד״י שין דלת יוד

גם מכוון למתק ג׳ גבורות נסכם למוריי׳ למלפים נ״י ר׳ · ולמלכים דיוד״ן ג״י ס׳ ומלכים
פסוק נרנז נמ׳ הרי רמם ע״י קס״ת קס״ת עם ג׳ כוללים ג״י מד״ם :

ובראשי חדשיכם תקריבו עולה לה׳ להעלות נמלכות מל נמ״ת סיהיו סניכם
ליהוה פרים בני בקר שני׳ נמתמין נכתר מ׳ סוס מלין פרים סניס נגד
ואיל אחד בכשים בני שנה שבע׳ ג׳ מלכים נמתמין נכתר מ׳ ליל מ׳ נגד ילמד כנסיס
תמימים נגד יעקב סנעה נגד ז׳ דרנין דמים למיסרת ומנן
ומנחתם ונסביהם במדובר שלשה ועיין נזוהר פינחס :
עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין בנסכו ושעיר לכפר ושני
תמידים כהלכתן

אלהינו

כוונת ראש חודש

אלהינו ואלהי אבותינו חדש עלינו את החודש הזה לטובה ולברכה לששון ולשמחה לישועה ולנחמה לפרנסה ולבלכלה להיים ולשלום לחיילי חטא ולכליח עון (ולכפרת פשע) ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו חלי וראש לפדיון נפשינו בי בישראל עמך בחרת מכל האומות וראשי חדשים להם קבעת ברוך אתה יהוה מקדש ישראל וראשי חדשים : נמזרה אמן יאהדונהי : נשמת תומריס תמה ילדת

אַתָּה יָצַרְתָּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם : כְּלוֹתָ מִלַאכְתֶּךָ
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי : אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ :
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת : וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ :
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ : וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קָרָאתָ : וַתִּתֶּן לָנוּ יהוה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה :
שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה : וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְכַפָּרָה : וְלִפְי
שֶׁחָטָאנוּ מִלְּפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ : חָרְבָה עִירֵנוּ
וְשָׁמֵם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ : וְגָלָה יָקָרֵנוּ : וְנוֹטַל כְּבוֹד
מִבֵּית חַיֵּינוּ : וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ :

בסוד שממית בילים תמצם והיא בסיכלי מלך • והוא סוד החנון זהרת לס"ג

סמכו לורת יל יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יהוה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵינוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ
בִּגְבוּלֵינוּ וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם : אֶת מוּסַף
יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה סעולים כמו"ת וְאֶת מוּסַף יוֹם רֹאשׁ חוֹדֶשׁ
הַזֶּה סמסמסיס בכתר ג' נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ : כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ : עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ : מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר :

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים וגו' ג' ימימות לזוג סמרים ומוסף ושני עשרונים סולת מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה זה קרבן שבת וקרבן חיום כאמור :

וברשי חדשיכם תקריבו עולה מלכות ליהוה מ"ם פרים בני בקר שנים מני מלכים זו"ל ואיל אחד ילמ"ך כבשים בני שנה יעקב שבעה תמימים ז' דרגין דילה : ומנחתם ונסכיהם כמדובר שלשה עשרונים לפר מ"ם דילה ושני עשרוני לאיל כ"ם דילה ועשרון לכבש יסוד דילה ויין בנסכו ושעיר לכפר זורן לדגלא דעמו ושני תמידי בהלכתם : ישמחו במלכותך ומי :

אלהינו

בוונת ראש חודש

ר"ח בני מלך"ם למ"ם לסוכ"ס

א"להינו וי"אלהי א"בותינו ר"צה ב"מנוחתינו בשמרים יש לה סם מלך"ם למ"ד מלכ"י
וחדש עלינו ביום השבת הזה את ועמה גימוקם לה סם מלך"ם למ"ד יסו"ס
חחודש הזה לטובה ולברכי לששון ולשמחה
לישועה ולנחמה לפרנסה ולכלכלה לחיי ולשלום למחילת חטא ולסליחת עון
(ולכפרת פשע) ויהי החודש הזה טוב וקץ לכל צרותינו תחלה וראש לפדיון
נפשינו בי בישראל עמך בחרת מכל האומות ושבת קדשך להם קבעת ברוך
אתה יהוה מקדש השבת וישראל וראשי חדשים . בחזרה אמן יאהדונהי

רצה נגם ליעקב ורמל בנגם די"ם ותנוסם : מודים הוד ליעקב ורמל בהוד י"ם ותנוסם .

שים שלום יסוד ליעקב ורמל ניסוד די"ם ותנוסם : כהנ במוקם נלמם עולים מב"ד
דזו"ב במנ"ת לי"ם ותנוסי ומנ"ת דזו"ב בכ"מי די"ם ותנוסם . וכ"מי דזו"ב כשתרו למע' במקום
שהיו תמלה מב"ד של זו"ב ועמה בנ' נרכות למרוני' עולים גם כה"י דזו"ב וכללים במנ"ת
ובמזרת מוקם שעולם המלי על הכתר דז"ת ובעשה שום מליו ממש ועולים שניסם בשב"ד לי"ם
ותנוסם ומקבלים הפרם מע"ק דרך המערבות ולכן במזרח לומרים קדושה כתר כמו בשחרית
וי"ש כמנהג הספרדיים . וג' קדושות נגד מב"ד כי כל קדושה הוא נמוקין שסם מב"ד וג'
לילונים שדולגת ומקומה למקום מנ"ת לשימת ואין לומרים לית מקום כבודו כמו בשחרית וי"ש
לפי שאין עולים לעו"ה עלמין רק לי"ם ותנוסם . ולומרים אין כאלהינו . ועוש שקדורת .
עלינו . וכבוסה כמו במוסף כי נייל לפר מוקף תרד לנעשה כמ"ם בשקדמת קידוש המודם בר"ח
לפר יניאתך מנכ"ם מוסר במלכי כי אין עליית אלא לפי שעה ולא נשאר בה פרי זו
רק הרשיתו שלעתי זה ד"ח תמנון גם בתנ' ומעשה שנשאר פרי הרשיתו . אבל היא בשעתה
חדר ותתלבש בתוך ימי המוסף שסם ימי המעשה ולכן נומר בעשיית מלאכה רק בנשים מנהג
ישראל מורי הוא שלא לעשות מלאכי שהוא י"ש שלסם כמ"ם כשר :

סליק בוונת ר"ח : בוונת חנוכה

בוונת מנוכה הנה כשר ידעת כי קמעל בשתנקו עם יעקב ונגע בכף יריכו נפגם שהוד דז"ד
וגם דנוקבא אבל נגם דז"ד כתיב גם נגם ישראל לא יאקר וגם סוק, תיקן דוד הם"ל
נמיותם ניתיבך נגם . והנה כשר נודע שיעקב ורמל חיבו בגם ולחיבו בהוד כמנוחר נזוסר ולכן
היה לריך יכולם לקבל מהוד ז"ד עלמו לבי שבפגם והחנוכים נלחזים בו בקוד והודי נספך
לנעמים לכן הולרכ לקבל ע"י יעקב שהוא בגם . והיה שפלה אליו . והכי מתחיבו בן יומבן
כ"ג שר"ת של מתחיבו בן יומבן בני בן הרומז לרמל שבא קוד בן שם בן כנודע והוא כ"ג
שסיבוב דמערוניתא תיקן זה בפ' של הוד בהלקי הנרות בב"ה פ' יומים כי הוד היא בפי'
שמיניה מעשלה לעשה והמשיך הפרם לל הסוד מפפי שלמעלה עד שתיקן הפגם . כי ג'
קסרים לימון . מב"ד שסם מו"ב המתיחדים והמקסרים עלמן ע"י הפעת המכריע ניניסם ומתבר
לומם . וכבר נודע שיסוד מו"ב הוא קוד שילוג בי שמות הוי"ה לחי"ם והוא קסר ל' קסר
בב' הוא נמ"ת שסם ס"ם המתקסרים ע"י הס"ת ויסוד זה הוא קוד הוי"ה לחיים כנודע קסר
ג' הוא נה"י שסם ס"ם המתקסרים ע"י יסוד ויסוד זה הוא קוד הוי"ה חלי"ם הרי הם ג'
יסודים שכולם בגי' כ"ר וכיוון מתחיבו להמשיך הפרם ונכל בג' זוגים לתקן הפגם שבסוד ע"י
הלקת סגרות וכיון שיתוקן הסוד חזי מערוניתי שעומדת בסוד תוכל לקבל הפרת הז"ת עלמו
מן סוד בלי למלעי והוא תובפת קדושה של המל' וזה היה כוונת ממתחיבו שהוא כ"ג שתבניתא
דמערוניתא להמשיך חנים תוספת קדושה ע"י שיתוקן פגם הסוד . ולכן אנו אומרים עלי הפיסים
ובימי מתחיבו בברכת הודלם שהוא נגד הוד ז"ת כנודע . ולפי זזוונת יעקב ורמל שפ"ם נגד
נה"י דז"ת והמתיבו הפרתן מכל בני קסרים שסם ג' יסודים בגי' כ"ר ולכן מקום פנסת הכרות
איך לומר ג"פ מנסח שסם נגד נה"י ולפי שמוסכת הפרם מכל העשר לכן פניה בתוך עשר
שניר . אבל למעלה מעשר אין לחניסם ומה שהרז"ל הלקחן עוסה מנוח ולא מנחתן ולכן
לומרו יעמד . כי כשר נתפשר שהעיקר הוא להמשיך הפרם ולפלוין בוניין מכל הג' קסרים
שעולים בגי' כ"ר ומתחיכין הפרם מן ג' מילואים של ע"ב ס"ג מ"ם בפ"ך וגי' של ג' עלוחי'
שלו הוא בגי' לפל"ליק ע"ם : ולפן עיקר מנוח הוא הלקח : ומ"ם למעלה מך' יעמד והלא
לומרנו שאין להניסם גם למעלה מעשרים הוא בסוד קף מ' עשרים זסך שנתוסף בחתני הפרי"ז ל
שהוא בסוד תור יפר שהוא רק עשרים ובסוד תור תוכר הוא כי, ולכן עיקר הכתוב בתוך עשרים הרומז
לף ר שר לפל שם הניח בתוך כי כשר ג"כ שהוי בסוד תור תוכר שהוי כי, ומה בעקר מנוח לכתחלה רגל

כוונת חנוכה

מן הסוק הוא כי כבר נודע שהתורה נמשלה למים ומעכבים כל היום ל"כ ומשך התורה כל הסוד שהוא סוד סוק כל היום. והנה התורה הקצר הלי' שפת מצ"ד שפת סוד העומין הוא עיקר התורה שמעמין ומעכבין כל היום כנודע. והוא סוד יסוד הוי"ה לחכי"ה נמלוי יודי"ן בגי' רג"ל ולכן בעוד יום שמעכבין העומין מעלמו ועדיין לא מכלה הרג"ל מן הסי"וק ל"ל להלקת הנרות. אבל לאחר שכלה היום אז מכלה הר"גל מן הסי"וק והמלכות יורדת בבחי"ה שהוא סוד עולם הפירוד סוד רס"ר כי אלי' הוא עולם היסוד רס"י ומשל"כ משם ולמעלה כתי"ב ומשם יפרד והוא נקי' סו"ק רס"ר ולילה מגי"ע שם התורה העומין ומתחילה בהלקת הנרות שהם כר תמיד הלולב ביום ובלילה תיקון זה שהמשיך התורה העומין גם אל המלכות בדרמה ולכן עיקר עלותן עד שתכלה רג"ל מן הסי"וק. ולכן עיקר הנמתן בחוזק הבית מגד שמשל הרומז להסוד להמשיך התורה מן הרגל אל הפוי הוא סוד:

כוונת הברכה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו ל"הדליק נ"ר חי"נוכה

הנה בזכרך שם הוי"ה תכוין לשלוב הוי"ה אהי"ה במלוי יוד"ין כזה יוד"ין כזה יוד"ין אל"ף ה"י ה"י וי"ו יו"ד ה"י יחוד הראשון והנקוד' שלה' יתב"ב בכל לילה בפ"ע ובאומרו' להדליק תכוין לג' מלואים ע"ב ס"ג מ"ה שעולים בגי' להדלי"ק להמשיך מהם הארה לשם ב"ן והוא המשכת הארה מאו"א וז"א למלכות בנודע. ובאומרך נ"ר תכוין לג' יחודים הוי"ה אהי"ה הוי"ה אלהי"ם הוי"ה אדנ"י בגי' נ"ר. חנו"כה תכוין להמשיך הארה משם ס"ג סוד חג"ה ל"א סוד ב"ן. גם חנו"כ הוא ס"ג סיד אימא וא' יותר סוד ז"א כי א' צורתו יו"ד בגי' ב"ן למלכות הנק' כ"ה: כמבואר בזוהר בסוד ב"ה תברכו והיא נק' נ"ר מצוה שמקבלת מן ג' יחודים הנ"ל בגי' נ"ר ובג' יחודים הנ"ל יש בהם ב"ה אותיות והוא חנוכה. גם תכוין כי ר"ת להדליק נר חנוכה הם אותיות נחל שם קדוש ונורא והוא סוד המשכת אור אימא לז"א הנק' נחלי שמן בסוד מאשר שמנה לחמו כמבואר בזוהר והוא סוד דם האדם שהזא נפש הז"א הנק' אד"ם ולכן צריך לכוון לשלוב הוי"ה דמ"ה בגי' אד"ם עם רכוע אהי"ה בגי' ד"ם והוא באופן זה: יאודהה אאהוי אאוההיאה הרי דם אדם בגי' נחל ע"ה גם תכוין כי בברכה זו יש י"ג תיבות רומז לי"ג מכילן דרחמי ותכוין בי בחי' ימים ע"י ה' נרות אתה ממשיך הארה מן ה' תקונים הראשונים מן א"ל עד נוצ"ך הס"ד שהוא סוד מזל' עלאה המעורר כל היחודים וממנו קבלת אבא בנודע וממנו מאירים כל הנרות שהארת אבא בכר נת' שהוא סוד שמ"ן ולכן עיקר מצות נר חנוכה בשמן זית שהוא סוד הארה אבא באימא בס"ש בשיר של הרב האר"י ז"ל בשבת:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

הנה בפו"ס זו מכוון להוי"ה דס"ג ושם מלבי"ם כזה יודאלהיהואויהים יסוד הפני ובאמרך שעש"ה מכוון ס"ע ס"ה שהוא סוד המתקת הגבורי' על מלכים ע"י הוי"ה ולכן לריך לכוון כי מנוכ"ה הוא מכ"ה כ"ו שהוא שם ס"ג והוי"ה פשוט. ומכוון כי הוי"ה פשוט עם ד' תומיות ומכולל בגי' ל"ל ובפ"ג יש בה נ' יודי"ן ות' שהוא שם קדוש יא"י ג"כ בגי' ל"ל הרי ג' ל"ל ובמלואם שם בגי' ס"ע והוא ס"ע מן שעשה ומכוון למעשק מן ס"ע להורין שהם ג' ל"ל המאירים בפנים שלשעלה להמתיק הגבורות על מלבי"ם שבמלוי יודי"ן בגי' ס' וכ' תומיות של מלבי"ם הרי ס"ה מן שעש"ה ומכוון להמשיכם מן מימת קול מכ"ה לז"ת קול א' ומז"ת לנוקבי' קול כ"ה הרי מנוכ"ה ע"י ס"ה לגודות שים הוי"ה מלבי"ם כנודע הגרמזים בר"ת שעשה נסים לאבותינו ומקבלת המלואים של ע"ב ס"ג מ"ה שהם בגי' ק"ב כמנין נימי"ם ומקבלת התורה מן הס"ג בקול מנוכ"ה שהז"ת שהוא יה"ו במלוי מלבי"ם בגי' ט"ל מקבל מן מימ' קול הס"ג הרי ט"ל וכ' בגי' מנוכ"ה וזהו הסם בגי' כ'. ולכל זה מקבלת הנוקבת שנק' זמ"ן בסוד דינים וענושים דשביעית תליא כמבואר בזוהר ושית מקבלת ע"י יקוד הנק' עוד בסוד תמרו לנדיק כי עו"ב בגי' הז"ת וזהו בזמן הז"ה:

כוונת חנוכה

ע"י יסוד ע"י כ"פ ע"י מלכות

בריך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :
בסו"ס זו לריך לכוון למלוג סו"ס מלכ"י סמוך ימסלונס"י מך סו"ס זו במלוי מלפי"ן
כזה :

יוד אהא דוא וג האי ואומרים הנרות הללו וכו' · מעוז צור וכו'
ועתה נבאר כל לילה ולילה כוונת הנקודות של כל לילה :

הנה כבר נתבאר כוונת כל הג' ברכות מה שלריך לכוון בכל סו"ס של כל ברכה וברכה
סמס נ' יסודים סיינו ברכה א' מילוג סו"ס מסי"ס ברכה ב' מילוג סו"ס מלס"ס · ברכה
ג' מילוג סו"ס מלכ"י · אך שכבר נתבאר שבכל סו"ס לריך לכוון בכתיבתו סו"ס ובקריאתו
מלכ"י והוא סוד סיסוד של זו"נ והוא עיקר הכוונה ומעבוד' של מלס כנוד' ולכן לריך לכוון
בכל לילה בסו"ס דברכו' לזה סיסוד וגם לריך לכוון להאיר למס מן א"י' שהיא סוד מס
הנני' שמס שבעה ועמה הוא ס' שלזה הטעם הוא ס' יניס · וכל מאיר הוא בסוד הנקודות
שמס בסוד נממה למס כי כמו שהנשמה פועלת בגופי' המלס כרלונה כך הנקודו' פועלים
בלומיות כפי נקודתם דרך משל אם עם וכיולא זה שהנשמה המלא בשיעור
ע"י נקודתה · ולכן לריך לכוון בכל לילה בסו"ס דברכות כפי נקודת המלות
מן ביה עד מלכות :

בוונת הברכות עם נקודתם מלמי בנוסחם הפשוטה הכיתורים של המר"י ז"ל וכוונם הם
נוסחם מ' ולא מלמי מון כי למלות מפתח המפתר נגד לפתח שער הפנימי להבי
טעם הנקודות ולפענ"ד יש לנקוד לומתם בדרך אמר ולכן מלינ לפניך הנוסחא כאשר מלמי
וגם הד"מ אמר לפי דעתי עפ"י הכוונ' של הסוכ"ס שלריך להמשיך מכל הג' שוגים של הסוד
לסקן בפגם שנו ואמר שיתוקן בפגם ע"י ברכה שניה מנו מעלים לת הנוק' שעומדת בסוד
דרך המלות עד לימ"ע עלמה · והא לפניך ג' נוסחאות ועתה תבאר ותקרא :

נוסחא ישינה		נוסחא חדשה	
ליל א יְהוָה	יַאֲהַדוֹנָהִי אל	ליל א יַהֲוָה יַאֲהַדוֹנָהִי	אל
ליל ב יהוה	יַאֲהַדוֹנָהִי רחום	ליל ב יַהֲוָה יַאֲהַדוֹנָהִי	רחום
ליל ג יְהוָה	יַאֲהַדוֹנָהִי וחנון	ליל ג יַהֲוָה יַאֲהַדוֹנָהִי	וחנון
ליל ד יְהוָה	יַאֲהַדוֹנָהִי ארך	ליל ד יַהֲוָה יַאֲהַדוֹנָהִי	ארך
ליל ה יְהוָה	יַאֲהַדוֹנָהִי אפים	ליל ה יַהֲוָה יַאֲהַדוֹנָהִי	אפים
ליל ו יְהוָה	יַאֲהַדוֹנָהִי ורב חסד	ליל ו יַהֲוָה יַאֲהַדוֹנָהִי	ורב חסד
ליל ז יְהוָה	יַאֲהַדוֹנָהִי ואמת	ליל ז יַהֲוָה יַאֲהַדוֹנָהִי	ואמת
ליל ח יְהוָה	יַאֲהַדוֹנָהִי נוצר חסד	ליל ח יַהֲוָה יַאֲהַדוֹנָהִי	נוצר חסד

פירוש טעם הנקודות של נוסחא חדשה כי בכר נתבאר שבברכה ראשונה צריך
לכוון להמשיך הארה מן ג' יחודים הוי"ה אהי"ה הוי"ה אדנ"י
לתקן הפגם שבהיר ששם עמידת הנוקבא · והנה יחוד הראשון הוי"ה אהי"ה
הוא סוד יחוד או"א ולעולם אבא בולל לאימא ולכן נקוד היו"ד הרומז לאבא
הוא בפתח שהוא נקודת הבמה בנודע ואימא נבללת בו · ויחוד הב' הוא הקשר
סוד התלבשות אימא בז"א ואז אי' נעשה עתה בחי' הוי"ה וז"א בחי' אלהי"ם בסוד
ה' הוא האלהים והוא יחוד הב' ולכן ה' ראשונה הרומז לאימא נקידתה צירי
שהוא נקודת בינה וז"א נבלל בה ויחוד הג' הוא הוי"ה אדנ"י ז"א ונוק' ולעולם
היא נבללת בו ובז"א יש בו ז' מדות חג"ת נהי"ם ונהלקים לז' לילות וכן כל
מדה בלולה מז' ובכל לילה נתתקן מדה א' ולכן אות ו' של הוי"ה
הרומז לז"א נקודתו ע"פ ז' בדות בז' לילות והנוקבא נבללת בו ואות ה'
אהרונה של הוי"ה רומז להוד שבו עמידת הנוק' סוד ה' אחרונה של הוי"ה
נקידתו בכל לילה בשורק נקוד' ההוד שבכל לילה נתתקן מדה א' מז
בדות שבו ע"י ג' יחודים הנרמזים בג' אותיות יה"ו בנ"ל והנה אחר שנתתקן
ההוד אז בליל ה' מקבלת הנוקבא מן הוד ז"א עצמו ולא ע"י יעקב כמו בכל
יבות

כוונת חנוכה

ימות השנה שצריכה לקבל דווקא ע"י יעקב יהיא תפילה אליו משא"כ עתה היא שוה לו ולכן נקו"ד הוי"ה של ליל ח' בנקוד' צבאו' בנודע : והא לך ב' נוסחאו' של ברכה שניה :

	נוסחא ישנה	נוסחא חדשה
ליל א	הויה בנקוד לבלות	וסלוב הויה מלני ליל א יְהוָה יֶאֱהֲדוֹנָהִי
ליל ב	הויה בנקוד מלפום	וסלוב הויה מלני ליל ב יְהוִה יֶאֱהֲדוֹנָהִי
ליל ג	הויה בנקוד שורק	וסלוב הויה מלני ליל ג יְהוִה יֶאֱהֲדוֹנָהִי
ליל ד	הויה בנקוד חירק	וסלוב הויה מלני ליל ד יְהוִה יֶאֱהֲדוֹנָהִי
ליל ה	הויה בנקוד חולם	וסלוב הויה מלני ליל ה יְהוֹה יֶאֱהֲדוֹנָהִי
ליל ו	הויה בנקוד קמץ	וסלוב הויה מלני ליל ו יְהוֹה יֶאֱהֲדוֹנָהִי
ליל ז	הוי"ה בנקוד כגול	וסלוב הויה מלני ליל ז יְהוֹה יֶאֱהֲדוֹנָהִי
ליל ח	הוי"ה בנקוד לירי	וסלוב הויה מלני ליל ח יְהוֹה יֶאֱהֲדוֹנָהִי

טעם לנקודו' ע"פ נוסחת מדקה הוא כי כנר נתנאר שלכל עליה נריך תחלה לכוון להמשיך לאותה מדה שלתה מכוון להעלות להאיר לה מלמעלי דרך המדרגות כדי שיהיה לה כח לעלו' למעלה כנודע . וע"י עלייתה הוא עיקר תקונה ותיתוק שלה . והנה בנרכה ל' היתה הכוונה להמשיך לה אור לל בניק העומד' בכוד ז"ת מכל הג' יחידי' ועי"ז יתוקן הפגם דכוד ותז תוכל לקבל אלר' מכוד ז"ת עלמו בלי לחמלעי כמ"ש ועי"ז יהיה זה כח להעלותה דרך המדרגות שהם ז' מדרגות מן מל' דז"ת עד תקד שהו ותקבל אלר' מלי' עלמה שזהו סוד כלל גמור שלומרים בתוכה ע"ש הנם הנדול שלחמלתים יריש לחניון להוסיפי עם נדיבים כמ"ש כנר . וזה העלי' הוא ע"י נרכה שניה שהו סוד תיתוק הגבורות ע"י החסדים כמ"ש למעלה והנה כנר התנאר שים ג' קטרים קטר ל' נחמה למעלה הוא נהי"ס והדיבים שהמל' והוא נחתיקים ע"י החסדים שהנלח ומהכריע שלכם החחנר עם החסדים עם הגבורו' ותחתיקם הוא יסוד כנודע . קטר הנ' הוא תנ"ח והגבורו' שהנינה נחתיקים ע"י החסדים שהחסד והחכריע הוא החי"ת . קטר הנ' הוא תנ"ד והגבורו' שהנינה נחתיקים ע"י החסדים שהחסד והחכריע הוא דעת ולכן נקודתו ליל ל' י' נחיריק כי י' הוא קוד הוי"ה כנודע והם קוד החסדים שהנלח שהנקודתו תיריק . ונקודת ה' נשורק כי ה' קוד תלהי' קוד הגבורו' שהמל' דז"ת ונקודת הו' נחלחפום כי ו' קוד החכריע שהנקודתו תלחפום . ושעם נקודת ה' נלחעותה נד' לילות שכל נשורק כי כל הגבורות שהנהי"ם הכל הם נון הוד קטרת דשחלת כמו שכל החסדי' דהי"ם מן הנלח קטרת דינינת . ופיסוד מכריע נכולם . והנן כ"ז . ונקודת ה' לחרוטה נניקוד לנשות שהוא נקודת החל' דז"ת ונגיל ל' היא עולה נחל' דז"ת . ולל יקשה נעיניך מה שלחו לחומרים שהגיל ל' היא עולה נחל' דז"ת וחרי לחרטו שהיא כנר עומדת נכוד דז"ת שהוא למעלה מיסוד ומל' זה חינו קושית שהרי כנר התנאר שבכל פעם שהיא רוצה לעלות לימה עליה לריכה להקטין עלמה ולירד נכוד נקוד' חס' עקרת יסוד דז"ת כחניור החחר היטוק והנן כ"ז . והנה עד"ז חנין שנקודו' של ג' לילות שלחר זה שהם נגד הג"ת שבחסדי' הם נקודת חסד שהוא גדול והגבורות נקודות גבורה שהוא שבע . והמכריע נקודת ת"ת שהוא חולם . ונקודת ליל ה' הוא קטר הנ' תיסוד גבורו' שהנינ' ע"י החסדי' שהחכמה לכן נקודתם כי' נחסד נקוד' החכמה ונקודת ה' נלירי נקודתם הנינה וכו' שהוא המכריע נקודת דעת שהוא חולם . ונקודת ה' לחרוטה של כל הס' לילות הוא עפ"י המדרגות שהיא עולה מן מל' עד נינה . והנן כ"ז :

כליק ביונת חנוכה : ביונת פורים

ביונת פורים . הנה כנר נודע נכוד נהכתי' ויפל מרדכי על הלד' ויען ויקח לחם מלטותיו ויצן ה' חלנים לח כלנו . כי הנוקבא היתה נקוד נקוד' דנוקבא נלחורי ז"ת וכשעלה נרצון החלני' לנגני' לותה נפרצוף שלם ולהניאלה מנ"ם עם ז"ת פונרך להפיל מרדכי כו' מי

כי

כי המומין של ז"ל שסס בשמעו ומיי שעלך שם בלים ע"י שתלבשו, כמ"י לקו"ש ז"ש כנודע ולזר עלמומו של ז"ל שים לו אולת מה שמקבל מלו"ש שם רק בפי' רוע מייס . ובוזר שתרומה הוא שכמו שסלמס שתוסי כשהוא יפן משתלק ממנו בשמעו ולא בשאר בו רק רוע מייס וכל שתירים בעלין מעלאכתם כך בניכול לוגמתו בלדם העליון שהוא ז"ל כי בשתלק ממנו כמ"י לקו"ש שסס קול בשמעו ושתלבשו בנקודו' שתלכות ועי"ז נבנית בשרלוף שלם ובשה של ז"ל פנ"ש . ולז מוזרים שמ"י לקו"ש להתלבש ז"ל כמ"ש כבר . והוא קול בנין בים שתקר' שהוא בנוקבא בקול שכמוב מקדם לתכ"י כוכו ידי"ך שם קול לו"ש שסס קול שידים של ל"ש כנודע ושכה בשורבן בים רלשון שבשרש גם בנין בפ"ע של מעלה מזרה שבוקבא להיות בקול נקודה מלשורי ז"ל . ושכה שלליקים ושמבילים שסיו בלוחו דור שמרם ושמעבר תקנו לוחה זעיר שם זעיר שם . ושם גבורי כח עוסי לברו כשבולר בזוסר בשלמר בזעיר שיוקא שסס עוסי לבריו עמס . עד שלחות שבעים שנה . שהוא קול בנין פרלופה שסיל קול שביעית וכל שלוחים בקול שביעית יול פעמים ז' הוא שבעים ושתלבה בניכה ואיכה לריכ' עול תיקון רק להגילה עם ז"ל ולז כחיב בים יהולי היה בשופן הבירה ושמו מרדכי שקול הגדול הוא כי זה השעשה מבולר שסיה בפוף ע' שנה שכל שלות בבל . וכל זמן הגלות ז"ל בקול המרומה שהוא בעל שמלכתו שתלבשתו הוא להבליע לת ישרלל על כל לומה ולשון ובגלו' כשבך לשר שבלנו שומלי ישרלל על ישרלל ולמו לומרים עורה למה תישן ס' הקילה וגו' . והכה בתלבת שבעים שנה לז נגמרו לשכנס השומי' לקו"ש בנקודה שתני שתכנס זעיר זעיר וכיון שנגמרו ליכנס תיל נתגלה שלרת יקוד לתל שמוך ליקוד נוקבא . כי כשר בתבלר שיקוד לתל הוא סוד עעיר וגניז טעיר שיקוד לימל ולשר שיונק מיקוד לימ' לפי שיקוד לתל הוא לרוך ויקוד לימ' קלר הוא גנוז שתלבש שיקוד ז"ל שהוא ג"כ לרוך ולימו שתגלה לפי שכשנ"י לקו"ש שתלבשו בזה הוא בשוד הביאה ושתלבשין בנקודה שלי לגנוז לת הגלע ולז כלמ' נגמרו לכשכם בה יונל יקוד לתל שמוך ליקוד נוקבא שיסודם ג"כ קלרה שלבשתרע ולז שתגלה יקוד לתל ושנה שלרה הוא עיקר תקון שנוקבא דכתיב בשכלה יקר ארץ בזתל יקר ברתל ' ועי"ז היה בזה פנ"ש עם ז"ל ושוזרים הבי"י לקו"ש להתלבש ז"ל ושוא מזדווג עמה פנ"ש ובזה תלוי קול גלולה ישרלל כנודע . ושכה קול גלוי לתל יקוד בקרא מרדכי ושתרגמינן מרי לביל כי שלרה יקוד לתל הוא זך ונקי בלי טוס תערוב' שליכין בשול שתן זה כמ"ש ויקוד לתל כולל פ"ת וס"ג וכולם בקוי הויו"ת כי עיקרו הוי"ס ולף הגבור' שגו בס שבעים ל"כ בס י' הויו"ת בגי' ק"ר' בשול וירל ס' כי קר לרלו"ז בלתר בתשה שהוא סוד יקוד לתל כנודע ונקרל שים לבתיב כי זה בעם בתים . ועם ל' לותיות בשרשים של הוי"ס וי' לותיות שים בעלוי הוי"ס הוא רע"ל בגי' מרדכ"י והוא שתבטל עלך ער"ך קליפה בקשה שתבקש להרוס בנין בשמ"ק בקד"ם שלכ"י שבשתעלמה בניכה לזי בשתלבש' שלכ"י בל"ס לותיות כשיסדן בם בקודם שגל"ת ולכן מרדכי בקרל לי"ם יהול"י בגי' ל"ה והוא היה בשושן הביר' שתלבש בשלכות שול שושן עדות ללעל ' ושמו מרדכ"י וגו' לים יניכי שבשרש לימיני . ובשתם מרדכי היה לתיזתו בזאת בבפי' ושי' כי בשבעין לתקן העל' ע"י לתיזת כשמתו ולהפילה פנ"ש שע"ז יגלו ישרלל ויבנה בי"ת ושכה תען היה יניקתו תן שהוא זישרל דק"ת כי ל"ש שלכ"י מתו ולבן תען הע"ן שע"ה הוא גבי' ל"ו שלה ע"ז קול שהוא זישרל דק"ת ל"ו בגי' ל"ש שלכ"י ולכן כתגדל על כל שבריס כי הוא עוסל בכל . וברלוסו שמרדכי יגרוס בשבעין לעורר יקוד עליון קול מרדכי להתגלות ולבנות בפ"ע ולז יתבטל שלרתו שכל זתן הגלות שלכ"י לעשים שתלבש בקליפה בקול עבד בי יעלוך ושפשה כי תירם לת בניתיה . שהוא קול הע"ן שהים עבד למרדכ"י ולכן תיבב תען בעו' שהורעיטע קיים טרס שיזכרו שם"י לקו"ש להתלבש ז"ל פנ"ש עבד למרדכ"י יגלו ישרלל ויבנה בי"ת ויתבטל שלרת יקוד ושפשה שם שלמוחם וכם ישתרו בניים עשים ש'שתלק החיות מכם ויבקש להרוג לת מרדכי ולת עמו כם שלרת יקוד לתל שבו בכללו ת"ר שלף בשחות ישרלל כנודע ' וזהו ויאמר תען יבנו עם לתל ולרז"ל לתר תען יהן הוא שלוה של שלו י"תן לייקש קול הדורעיטע ויבקש שיתלק לוחו שלרה שתתגלה תוך הקיר רבל בקול ת"ר עוכר על כעוס הבעבול . ולתר ותבצותי תו"ר עוכר . ותעבין יבין ושיתלק לוחו שלרה לתעלה לתיוך יקוד ויהיו בם קחוים והוא שבקש לבלות לת מרדכי על העץ גניה כי תתם העץ יקוד יקוד לתל בקול בכתוב בעקום שבשל בם העץ ויפ"ו ושיכיה לתעלה כי תתם בבלך יקוד לית' קול כ' שערי בינה ובשבר שרלה שהוא מרדכי יש בכל עם מרדכי הסוא ל"ל מבילים ותבצי תעבה שיוכלו ג"כ לתקן כתו מרדכי בקש לבלות יל בכל עם מרדכי הסוא ל"ל

כוונת פורים

שמחלקה נמקדם להרוס בניינ ונקט להשמיד כו' משז יתבטל לחתו כתרה שנו נלחמים נשמות ישרלל וכבית לא יבנה עוד . ונעל הרמתים נרוב רמניו ומקדיו קלקל מחשבתו ופיר עצת ערומים והפיך לו גמולו נרלשו רחם קדקד עצו מחבלך נשמתי ולדרך הגדיל הקדו ועוזו עתנו שחותו שלרה היוצא ממוץ ליתו מחגלה לעולם אלא בגמר הדורמיטא ולפ"כ מחחלק מן הכוקי אבל עתה הגדיל מקדו שאף אחר הדורמיטא לא נחחלק לחתו כתרה ממנה ואז נחבטל כל חיוחם של ס"ת ונקתרים פנרים מתיט שחותו כתרה של יקוד אבל המחגלה הוא מענית אח כל הקליפות הקשות ואלו לחתו ועשרת ניניו הם עשרי קפיר' דקליפ' שהם ניניו של האן על הענ פי' נשבול הענ וכאותו אחו כולם . וזית קוד מגילה לאחר קוד החגלות כתרת אבל אוז מן הכוקי קוד לאחר והאי, זו מחעוררת תמיד בכל שנה ושנה בזמן הזה שנאחר כתרת אבל נכוקי אף לאחר בדורמיטא לקיים ויתי הפורים כתלה לא יעברו וזכרם לא יפוף מזרעם כי כל זכרון הוא ביקוד כנודע וזה החעוררות לריכין לאו להחעורר בכל שנה ושנה בזמניהם ושם ג' ימי הפ' להמשיך אל הנוקבא כתרת יקוד אבל והוא ע"י נחיית הלילה קודם מקרא מגילה בקוד והיה מעשה הלילה שלום כמ"ש כבר פעי' ג' לפוליא כתרת יקוד אבל אוז ליקוד הנוקבא לנורך בנין פרלופה ולכניאת שפ"ם והוא ע"י מקרא מגילה כי יקוד אבל המחגל למוץ נקרא מגילה כי מגל"ה בגי' ג' פעי"ם ביקוד כולל אותם שם יק"ד ג' פומין שהם בה"י ויקוד כולל אותם ולכון מקרא כמד"א ולמקרי העלה בכל שנה מהניהם שפי' לפוליא למוץ בפעי' ג' הוא לחכניס כתרה זו בפומין שלה אחר הדורמיטא שבכל שנה אף בשבת וי"ט שם מחחלקין ממנה וכנכנים בז"א לאחר הדורמיטא, ועתה נכנסים גם בפומין שלה והוא ע"י אכילה ושתיה שהם קוד שחי פומין שלה . רק בפו"ש והש ב"ש ין לנוקבא אלא ג' פומין כי לעתה אל בשים קלה ואין פוח בדעת שלה . וזריך להיות השחי מרוכה על לבל ידע כי הכוונה ב"ת כנודע . וזהו אכל ב"ה את ב"ש . ולריך להיות שביקוד אבל ג' הויות הש"י קוד בלה"ם קוד ג' הויות שביקוד אבל • והשתיה הוא קוד אין שביקוד אינה כנודע • והנה עתה שמחגלה כתרה גדולה עלוד ואינה בפומין שלה אחר בחחבטלי כל הדינין וכפעם שנחבטל כל הקליפה כי בחחלק מהם כל החיות שלהם ועדיין לא הגיע זמן בטול לגמרי על כי גלע הענוה לגמי • ואם היה אכילה מרובה יחשוך עוד כתרת אבל נעלוד עד שיחבטלו לגמרי הס"ת ולכן השתיה ברוב קוד כתרה לינו דנינה דיינן מתערין ומזה מגיע אליה מעט מיות עד כי יבא עת וזמן ביטולם לגמרי ובג"כ לא ידע כו' אלא שנותן גם מעט מהברכה לקוד שברת דק"ת קוד הע"ן ולכן אמרו כי בפורי' כל הפושט יד נותנים לו אף לעכו"ם והוא קוד פשיטת י"ד לותו שברת דק"ת הע"ן ולכן אמרו כי בפורים כל הפושט יד נותני' לו אף לעכו"ם והוא קוד אבלות שנות לית לרעבו ומחנות לאביונים • שני שנות לאים אחד ושתי מחנות לב' אביונ' • ואמר מכו' שת אחד • ומחנות בב' חו"ן הכוונה הוא כי ת' אחרונה לריכה לחלה להרחות ברבו ושתה רבו הוא שחים כנודע אבל ת' שבאמצע החיבה לינה לריכה והוא לרמז כי תניה לות ת' רומז לאחת הנוקבא כנודע . קוד ד' וכ' מחחברין כאחד • והוא רומז ליקוד לינה והנה ביקוד זו"ג כשחחלבנין בשם הס"י דלו"ת בקוד מומין הינו מגיע ניקוד אי' ליקוד ז"ת בקוד יוסף שהוא כשאר יתום שאחו כנודע כי יקוד אי' קלר ושחחיים בת"ת רק יקוד אבל שהוא אחרון שחשפע למעה ושחלבש ביקוד ז"ת והוא קוד שבלות ונעות לים קוד יקוד אבל שנקי לים יהודי כנ"ל לרעבו קוד יקוד ז"ת ונקרא רעבו בקוד הת"ת כשחחלבש בשטרון בילירה כתיב ושלף לים נעלו ונתן לרעבו כידוע ליו"ש • ואמר ענות לשון רגיש שהים יקוד אבל עלמה ויקוד י"ם • ושתי לאביונים בשם הס"י דלו"ת בקוד מומין הינו מגיע ניקוד אי' ליתי' עד הוד שחפשטת ושם שני שתי לשני לאביונים • ולזה בא רמז שלות ת' יתירה • ועתה נבאר כוונ' הברכות שלפני המגלה וכוונ' שמגל' ושמות הילולים מן המגלה :

יקוד לו"ת שקל ת"ת גבורה ביכה ביכה דעת נלא הוד יקוד

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על להוליא שלרת יקוד אבל מן ליקוד נוקבא

מקרא מגלה :

שהם נקוד הי' שהוא רומז לאבל הוא פתח שהוא נקוד שבמה והש קוד שלרת אבל שחחלבשים בחוך שלרת יהוי' והיא קוד ה' דאבוה כנודע ולכן נקודתה בירי שהוא נקוד ביכה . והו' הוא קוד יקוד אבל שוב ה' דאבוה כנודע ולכן נקודתה בירי שהוא נקוד ביכה . והו' הוא קוד יקוד אבל שלרת שחחלבשת בעה ושחלבש ביקוד ז"ת לכן נקודתו מלאכות שהוא נקודת יקוד . וה' אחרונה

כוונת פורים

למרומם בלי ניקוד רומז למלכות כנודע להוליך המרת יקוד לפת מוץ מיקוד נוקבא ·

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה · ·

הנה הגדול הוא כמד"ת מרים ניקוי פי יתגלה לכל וזהו הנס שנעשה עתה בפורים שנתגלה יקוד לפת מוץ ליקוד הנוקבא וזה נעשה בימי לבושתינו וגם עתה בזמן הזה שנתעורר זה הנס בכל שנה ושנה :

יקוד מו"ת מקד	מ"ת	גבורה	בינה	יקוד לפת
ברוך אתה יהוה	אלהינו	מלך	העולם	שהחיינו

כ"ש לפת שיש מוץ ליקוד נוקי וגם מתעורר בזמן הזה

וקיימנו והגיענו לזמן הזה ·

הנה נקודת הוי"ה דנרכה שניה ומליתים יש נוסחאי שונות ולא לתייסנו בלני ונאמר שהמלכי מרוזי עלי ובפועל עלל מעורדת בזמן הנוגד כי בשתי מלך על לאחר יערה עלי רוח ממרום :

אלו הן השמות היוצאים מר"ת וס"ת מן המגילה

"יום" "ומגלגת "הימים "בלילה ר"ת יו"ם "ותמלך "המלכה "ושתי ר"ת וש"ו · "לבדו" "עותה" המלכה" ושתי" ס"ת וסה"י "היל "וכל "הנשים "יתנו ר"ת הוש"י ושתי" המלכה" לפניו" ס"ת יה"ו · ור"ת וס"ת של "ושתי" "המלכה" יהו"ה · "יתנו "יקר "לבעליהן ר"ת שס קדוש יל"י · "יעשה "בכל "מלכותו ר"ת שס יג"ס · "המלך "ודתו "ודתה "ונשקנץ ר"ת שס רו"ו "ושפרים "ויעש "המלך ר"ת שס ו"ה · "בניהם "לל "יל "בני ר"ת הל"ה לרוף שס הי"ה "המלך "ויעשה "ותת ר"ת שס ס"ו · תניב "יהודי" "היה ר"ת וס"ת יה"ה · "בניהם" "ושמו" ר"ת וס"ת רוש"ו נאמר ס"ת שס הס"ה "יהודי" "היה ר"ת וס"ת יה"ה · "בניהם" "ושמו" ר"ת וס"ת רוש"ו הרי שניהם ג"ת רוי"ה · ומה" יעשה" זה" ס"ת שס הס"ה · "ויבא "המך "וינד ר"ת וה"ו · מרדכי" לבקיר" שקו" ס"ת שס יר"ו · "ויבוקש "הסדר "ויעלת ר"ת שס וס"ו · מדיבה" ומדינה" ככתבה" ס"ת שס הס"ה · זה" לינגו" שוה" לי" ס"ת שס הוש"י · "ינוע "המלך "ובמן "סיום ר"ת יהו"ה · "יצא "המלך "ובמן "לל ר"ת לחו"י · "במלך "ובמן "לל "המשתה ר"ת להו"ה · וגלולה" למרדכי" ס"ת ס"י זה" ויתמרו" ס"ת ס"ו הרי הוי"ה · ניל" ליש" "ומצרי" ס"ת שדי · "במלך "ופני "המן ר"ת שס הוס" "את "הלנוט "ואת "הכוס ר"ת להו"ה · למסדרפני "המלך "ולל "הפתוי ר"ת לחו"ה · "לל "היהודים "ולל המסדרפנים ר"ת להי"ה · פני" המלך" למסורים" ס"ת שס כ"ס · מלפני" המלך" בלנוט" ס"ת שס יכ"ם מרדכי" ולכביר" שקו" ס"ת שס יר"ו נופל" על" המטה" ס"ת שס לל"ה · כי" כלתה" מליו" כרעה" ס"ת יהו"ה "לשר "יהודים "המה ר"ת נרוף להי"ה "הפורים "הזאת "השניה ר"ת שס הס"ה · כל ללו שס שמות קדושים וכלולה רשות ע"י מסגון ונרוף כי המגלה הזאת רשת הערך ונרוח הקודם נאמרה ויש שם קדושת גדולות ונפלאות · שפס יאיר עיניכם בתורתו :

על הנסים ובו' בימי מרדכי ובו' שהם שנעשה לאבותינו הוא שמגלה יקוד לפת מוץ ליקוד רמל ומלה זו כשלה זמנים שלם לף לשר

סדורניסה הוא מתעורר בימי הפורים בכל שנה ושנה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הרב את ריבנו והדן את דיננו והנוקם את נקמתינו : : : והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו : והנפרע לנו מצרינו · ברוך אתה יהוה האל הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם האל המושיע : אשר הניא שושנת יעקב ובו'

הנה נדרכה זו יש שם ס' לשונות של ריבה ודין ונקמה וגמול ופורענות נגד ס"ג של מלפ"ך ולכן יש כאן ס"פ כ"ו בגי' פ"ר ריבו"ן דיכו"ן נקמתיכ"ן כפשיכ"ן מלירכ"ן שם ס"ר דיכין של מלפ"ך כולם בעל ריב וכולם נמתקו ע"י התרת יקוד לפת שמגלה ונכפכו כולם לעזרה ויפועה ולכן הוי"ה רלשונה נוקוד שבע שהוא נוקוד הגדורה והוי"ה שניה נוקוד למלכים קוד כוס יפועות שהוא עלמה ויתבא על ס' עלין מקיפין דקדושה לה ולקרון יפועות והוא קוד למלכים שני הרוזן למלכות שהוא תחלה יש ס' מיפועות שהם ס"ת שמי"ם וח"ת הלר"ץ ויתמ"ר שם קוד ס' עלין מקיפי"ן שהם יפועות למהלה תחלה כמנוקד בזוהר :

סליק בוונת פורים : מלה

שער מקרא קודש

אלה מועדי ה' מקראי קודש אפר מקראו לומס מפועדם . ולרז"ל אתם כתיב אין לך זמנים אלא לאפר מקראו לומס כו' להבין כל זה נקדים אתת לידע ההפרש שים בין קדושת שבת לקדושת י"ט כי בשבת כתיב ושמרתם את השבת כי קודש הוא אבל כי בשבת הוא קודש ממש מעלמו ולא מקרא קודש שקדושת שבת נא מאליו לא ע"י כוונתינו כמ"ש כאן בכוונת שבת . אבל כל המועדים נקראי' רק מקראי קודש שע"י קריאתנו לאו קורתים ומזמנים את הקודש כאן ילוע מאא כי כל הזמנים והמועדים לימם נמקרש כי אם רשם בקנ"ם לקדם אלו הימי' יותר מכל ימי השנה וא"ת שסוף לטעם השטוח בכתיב שמור את חודש האביב ימי לאתך מארץ מלרים ושבועות הוא זמן מתן תורתינו גופא לעובדא תיקשי לטעם היא זה לוקח בשלו הימים . ועוד אם נעשה נמי שקולות כי בקולות הוסבתי את בני ישראל וכי לוקח בשלו הימים יפנו בקולי' ולא בכל ימות השנה ואם זכו אלו הימים להתקדש יותר מכל הימים אלא הוא הדבר שבתנו כבר בכוונת שבת ומשם מרשם לשם קניינו וכולו לא תרשם כי קול נעשם הוא שע"י שבתנו מועי הגלגלים שסובבים את השמיני ומזמן מיטים כל המלוות של הגלגלים משלמין זה בנגד זה וכפי רבוי המלוות המשולמין כן מתרבה האור בלבי ובזה מקוטן של שבת מגיע זה האור הקופץ דרך המלוות ומאיר בלבה מלא הוא עיקר ויום זה נתקדש ע"י זה האור ונקרא ע"ש כי זה האור נא מאור ה"ש עלמו ואז אור היתר של ה"ש אשר אור עיקר האור של ה"ש המאיר בכל העולמות דרך הוא שהתקלה הנקרא ריבא דכסופא דכל כסופין ברזאתו שבאותו מלא הגיע אור ה"ש דרך המלוות אלו כל האורות שבשבתי המלות אף שהם למעלה מאותו מלא עכ"ז כולם נכללים להאיר עליה ולהתדבק בה כי בניהם בלים מסורים אחד אך בים הפרש בין אלו הבי' אורות . והוא כי אור העלמות של העולמות בהמשך להם בדרך יתר דרך הוא שהתקלה והוא עיקר חיות העולמות וקולתתן שעל ידו הם נעשים אלהות גמור כי זה האור לולו נשבר אלא שופע תמיד אאור ה"ש עלמו והוא לבוק בו בלי הפסק ולכן בכל עולם ועולם ודרגוף ומלא הפי' שופע הם בלי הפסק אפך מבדיל אלו אותו מלא בעלמו נקרא' קודש אאם לפי שבשביל זה האור שופע הם בלי הפסק מניעי ומקיף הוא מזכך את הכלי ג"כ שג"כ הכלי נעשה זך וקל ואלי' אאור והמקיף והפנימי ים להם אבו' דרך יתר בלי אפך ועליו נאמר כי עמך מקור חיים בי ורך נראה אור פי' שאתנו ולמעה בתורך נראה אור שכולם שלמעה אתנו מקבלים אאור דרך אפך מדרגה למעה אתדרגה דרך כאה אפכים כפי רבוי האפכים יתאעה האור כי אין יכולת באחדונים לקבל האור ה"ש בלי אפכי' בקול שכתוב שאם ומאן ה' אלהים . ועי"ז אמר בזוהר בלעת עלאה לאיהו נרזא לאלי' איהו ואיהו אד בחון וקלי על כל העולמו' עד אבא לאלי' לכללו איהו נרז' לאלי' כי"ש זה שכול בארייהו בחודי' שבת"א שאין ולמעה נאחני אם אלי' כי איהא היא קול נרי"ל שבאלי' ו"ש יאי' שבאלי' וקו' עאי' שבאלי' כולו' אפ"ש אבא שסוף עליון נרזא לאלי' שבאלי' לכן אבא נקרא עלמו קודם אאם אף בכלי שלו שסוף הפרקוף לאבא ' ו"ש איהו ואיהו אד בחון שאם אאי' איהו הפרקוף שלו אאי' עלמו ואיהו אור ה"ש שסו' איהו אד בחון שאם אאי' עלמא קודם כי אין אור ה"ש אאם סופע אאם . אפ"ש אן אימא ולמעה אין אאלה עלמא נקרא' קודם כי אין אור ה"ש אאם רק נקרא קודם ואי' נקרא שאם רק אאקבלין דרך אפכי' ולכן אלו האלות אינם קודם אאם רק נקרא קודם ואי' נקרא כדפרשנו לעיל כאן לאקרא הענה שאם מזאנינו לקודם היינו שע"י קריאתינו וכוונתינו אלו קורתים ומזמנים לקודם שסוף אבא להתלבש בהאלות ולקרוא לקודם שיתלבש בהלו האלות שע"י אתלבשות זה לא היה כח בידינו ובכוונתינו לזמן ולקרוא לקודם שיתלבש בהלו האלות ולאלי' לשם עאור עלמותו אבא זה אתרחב האור ונאגדל אשאם בכל העולמות ומגעלים כח שם ה"ש שזה תלוי כל הנפשים וביטושם לאראל אלא בהלו הזמנים שבזמנים הללו מגיע אל היזה אר' אור ה"ש דרך האלות ולכן ים כח בהותו זמן לקרוא ולזמן לקודם כי בשאר שאשקו לאר' ולאחרי בשור ה"ש שאשיפס כם אאורת אאר ולכן נקרא מועד כי הוא לשון מועד בהלו ימים ולא בזמן אאר ' וזאו אלה מועדי ה' שאור ה"ש היורד להאיר אל העולמות בהתלבשותו בתוך העולמות שמו הוי"ה המעיד על הייתו היה הוה ויהיה ואז אבא מקראי קודם כי ע"י שמגיע בהלו האלות המועדים אור ה"ש יש כח בידינו לזמן ולקרוא לקודם שיתלבש בהלו האלות אלא אין קורתים ומזמנים לקודם לימם נקראים מקרא קדם ולי בזה ושאם בזוא לבינו' ההפרש שים בין ש"ע שבת לי"ט שים הפרש ביניהם בכתוב אחי' וגם מה שהרז"ל אין בין ש"ע לשבת אלא אוכל נפש בלבד ושעם לשאיר אלאכה לאוכל נפש ב"ש ושעם שבשבת ים הולאות ס"ת גם בשאכה משא"כ ב"ש ושעם שבשרת אם שמואר ב"ש אף שאינו עשוי לעורך אוכל נפש ושעם סולאה

והכנסה

ובכנסה מרשות לרשות שמזהר ני"ט משל"ב בשבת וכל יתנאר בשלח מסכת :

ל באר כ"ז לריכין לנו למודעת דבר והוא כי כבר נתבי כי בשם יתי המעשה הוא קול בשם קלוות של ז"ת המלבושים בילידה ולכן בהבנת מול הוא ע"י מטטרו"ן שהוא בילידה . ובשם קלוות בילידה ממנו יניקת המילוים שבעשי' שהם הוא ס"ת של מלכו"י בני מלכה כי מלכות בילידה כבר נודע שמלבשת בד' רחשוני' דעשיה ומלכות דעשי' מלבשת בד' רחשוני' דס"ת לקיים ומלכותו בכל משלה והנה כל עבודה ומלכה הוא מס"ת שלין להם מנוחה ובשקט לכתיב ורחשעים כים נגרש לא יוכלו השקט ומנע נספך להם לנגע אבל מקטרת לקדושה הוא מנוחה ושמחה ועונג והנה לעניו מרבעי אבני מלכו' פ' והם נגד ד' רחשוני של ס"ת שכ"ת כלול מעשר הם מרבעים אבל הם מספר פ' היא נגד כתר שבכתר של ס"ת שהוא זהרת עלמה דס"ת שהוא ממוקם ובו עיקר הנילון קדושה ויש בו מנוחה ולא מלכה ולכן ממרבעים מספר פ' ולא אמר ל"ע כי בשמת הם מ' וכולם מס"ת לא שספר פ' . ולכן הם נקראי' אבנים שהם ד' רחשוניות הנק' אבנים והנה לומם מלכות שלספר שיש בהם בלון קדושה נוספים בשל ויש מלכות החשירים גם בשל כגון לא תחרים בשור ובשמור וכיולא בו ומלכות לילים והם אבל הם ס"ת ממש שלין בהם בלון קדושה והנה לומם ל"ע מלכות המוספים בשל הם לחורי' בשבת ובשעה שהבני' בשבת עולים כל השולמות למעלה למקומם בחשיתי ומקומם החשיתי הוא זה שבני כבר נודע שהם עולם הבני' נחלק לד' בחי' היינו אבא בני' אבא"י אימא בריאה אבא"י ז"ת ילירה אבא"י עשי' אבא"י ובכר נודע שהבוק' עשיתה נגד נהי"ם דז"ת שהם ד"ם ובכל בשבת עולם הז"ת על תיקון מ' דזיקנא דס"ת ולפ שהם לינו רק בחנוכה לשבת עכ"ז בשלר שעליה זו יש בשבת יש בכל השבת קדושה זו ללל לפלוג בשבת עלמו לעשות מלוק בקדושתו ובכה חמלה עולים ז"ת בחו"ת היינו ז"ת בשבת ובוקבי' בחיתי בחו"ם כבר ולו בשלר מקום זו"נ לבני' מקום פנוי ולו עולה בבריאה בחקום ז"ת וילירה היינו ד' רחשוניות שלו בחקום בוקבי' שכל מקום עשיתה ד' ספי' כנ"ל ולחר שעולם ז"ת בזיקנא דס"ת ובשלר עוד מקומו שהיה בשבת פנוי לזי חעלה בוקבי' מבי' לשבת בחקום שבי' עמידת ס"ת כי לין הבוק' עולה בזיקנא שלין לנשים בחי זקן בחו"ם כבר ולכן חעונוד בחקום ז"ת בשבת וז"ם ובחרים לא בשבת כי קודם היא היא ולא הוא והוא קול הבוק' הבללת בקודם היינו לבת שהוא קודם חחם בחו"ם לעיל ולכן לחמר ובחרים כי כל בחירי בוק' וזכריה בזוכרל כבודע רלה תרלה שלף בחעני' זו לבוקבא לינו כ"ת בחקום בשבת עכ"ז לחמר שחירים בשבת כוונו שבני כחיב ובחרו בני ישראל לת בשבת שזה קבי על לילה של שבת שהו' קול בחיר' שבו נרחה בילי"ם בר"ת ג"כי ישראל ת"ת ב"שבת שז"ק עונת ת"ת בשבת כבודע . והנה לחמר שעולם הבוק' בחיק לנים בשבת ובכללת בקודם לזי עולה בבריאה בחי' בחקום בבי' עחידת הבוק' שהוא קול בריאה לחני' בני חקומה החשיתי וד' רחשוני' לעשי' עולים בחקו' עחידת הבוק' שבינ ד"ם והוא עשי' שבחניולי' והוא ג"כ חקומה החשיתי ובשם חחשונות לעשיה בשלרו בשבת בבריאה ולין להם חקום לעלות בחני' . והנה ו"ת לעשיה הם בו' רחשונות בבריאה ובכ"ת המלכות לעשיה שבחי החול היה חלבש בד"ם רחשונות דס"ת עולה ובגדל חשם"ת ועולה בחקום ד"ם חחשונות בבריאה . בני לפניך כי בילידה שהוא קול בחי המעשה בשל כי בשם יחים עשה פ' בכללו בחני' שהם חקום החומה והשמחה והענג . וגם בבריאה היא ג"כ קול בגדי בשת ו"ע בכולא שבא בכלל העשי' שלין בחיזה בה לס"ת ובפרד בקדושה חד"ת רחשונות דס"ת בשם ל"ע לבוא מלכות ולכן לבוריש בשבת כל הל"ע מלכות ולפ לובל נפש בשם לבוא בשבת . כי קול לובל נפש הוא עם שחקבל העשיה מן בילידה והנה בילידה הוא שם ס"ל הו"ה בוי"ק שלו שהוא בני לובל"ל ועשי' הוא בחי' נפש בכולא ולכן זה בחרם שחשפיע ילידה לעשיה הוא קול לובל נפש . ועחה בכללו בחקום החומה לכן לבוא גם לובל נפש . ולפי שלין בשבת בום לחיזה לס"ת רק שבשלר חעט נלוץ מיום בשהוא זהרת עלמה דס"ת כדי חיום, עד לין קן בינת זמן בשולם לגחרי לכן כל הדיני בעלים ומזוטלין . ולכן נאבר כל הבערה חם בשבת שלא לעורר שום דין בשבת : והנה ג"ר שם קול רס"ו שהוא נפול לחם לחם ולחם הרומז לג"ר בחזהר בזוהר . וז"ת שם קול רס"ר נפול לחם ושמים ס' ושלם בחזהר שם . הרי כי עולם בחני' הוא קיד לבא קול בחני' הוא רס"י גחור . וגם בבריאה שבו חקבא לי' עלמה שהיא קול לחם כנ"ל היא ג"כ רס"י שלין שם לחיזה לס"ת כבודע רק קדושה וכל קדושה הוא רזא דיחודא חשפ"כ יני' ועשי' שהם קול בנים ושלם כי' ושם יש לחיזה לס"ת לשינון חזלין בחרוחא הוא נקרא רס"ר . והנה

בשבת

שער מקרא קודש

בשבת שמתחלק הקדושה מיני׳ למיני כנ״ל ולא כשאר ביני׳ ועשיה שסם סוד רביע סוס קדושה רק הס״מ בלבד • ולפ שסם בשלים בשבת ויורדין ומתמצין בנוקי׳ למס״ר עכ״ז סם סוף מקום לזרון וכל המוליך מרשות לרשות אין כך ואין כך הוא • ולית מאן דפליג סם למדור הס״מ ס׳ מכניס הקליפה לקדושה לך לפי שבשבת אין לסם שליטה לכן הולמת מלאכה גרועה הוא הרי כשאר לך סוד קדושה שבת כי רבה סוף ומזמן גרמת שע״י תשועת הגלגלים בכל שניעי מגיע לוד ס״ם במקום מבת ומתמצר קודם בקודם גמור ומתרבה הסור בכל העולמות ויש לסם עליה גדולה ובזה תבין מ״ם בזוהר ברזא דזרקא דא ליהו הסוף מבא למתמר עלה מבן שליטה ומשם למחדרק ממתם לעילא לעילא עד הסוף למתר למתגזרת ממתן למיהו ס״ם וזה קלי על נתו למנרסם בכ״ל שמ״ה רזא דע״ן וכל מגיע עליה נהורא לעילא מרזא דא למיהו ס״ם למקרי מבן שליט״ם ומשם שבת ליל נוקבת ממקומה למעלה עד שעלתה בסיק מניה שסם סוף לוד ס״ם למיהי למגזרת ממתן כמ״ם זה הקול בתורי שבמ״ע וז״ם ואמרו ״בני ״שרפל ״לת ״בשבת ר״ת מב״ם ואמרו הוא רזא למוקד עולה בתי״ק מני״ם ולכן כי קודם הוא קודם ממם ולא מקרי קודם בכל עליות שבת נעשי מעליה שלא ע״ם קריאתנו וכוונתינו כמ״ם כבר בכוונת שבת משא״כ בי״ט שאינו קודם ממם שלא מקרא קודם ולית נהולה כ״כ כמו קדושה שבת ולכן הוסרה בסם קלת מלאכה כי הזמן גרמת שבקודם ס׳ מניס לוד ס״ם מגיע לנהי״ם למי׳ ולא למבא ובבר ביאתנו שמדת ס״ם למיהי קודם ממם רק מזמן לקודם שהוא סוד מקרא קודם ולכן נקרא רגלים כי נס״ם בס סוד רגלים ולכן כל המועדים בס ברזא למיהי . כמ״ם לקמן . וז״ם אלה מועדי ה׳ ר״ת אמ״י מאסר מקראו אמ״ם ג׳מועדם ר״ת ס״ג כי ע״י קריאתינו אנו מזמנים למבא סוד קודם לסוף בלמ׳ ולא נקרא מקראי קודש :

והנה טרם נבא לביאו׳ קדושת י״ט מה הוא נבאר תחלה ההפרש שיש בין קדושת שבת לקדושת י״ט שיש בה במה בחי׳ • האי הוא כי בבר נודע שנה״י דאו״א הם נעשין מוחין לז״א אך שיש בהם בי׳ בחי׳ • כי בבר נתבאר שע״י זווג דאו״א הם ממשיכין המוחין ממוחא עלאה סתימאה עד שיורדין המוחין בנה״י דאו״א והנה בחי׳ א׳ שנה״י עצמן דאבא ובתוכן המוחין שלו מתלבשין במוחין דנה״י דאי בחי׳ הב׳ שאין נה״י דאבא מתלבשין במוחין דנה״י דאימא רק המוחין דאבא מתלבשין במוחין דאימ׳ והמוחין דאבא מגולין בלי לבוש שהם הנה״י עצמו דאבא וכ״ז הזמן גורם שבשבת שיש הארה גדולה שנתרבה באבא בס״ש לעיל ואז אין יכולת במוחין דאי׳ לסבול המוחין דאבא בלי לבוש לכן הם מתלבשי׳ תחלה בנה״י דאבא וסתומים שם בנה״י שלו ואין מאירים כ״כ ויש יכולת במוחין דאי׳ לסובלם • משא״כ בי״ט שאין מתרבה האר׳ גדולה באבא רק באימא אז יש יכולת במוחין דאימא לסובלם מוחין דאבא מגולין וזה מורה גריעותא בקוד׳ עצמו שהוא אבא שאם היו מתלבשין בנה״י דאבא עצמו והיו סתומים שם לא היו מאירים כלל ואינ׳ צריכי׳ למקר׳ קודש שיהא קודש עצמו מאיר באימ׳ לכן הם באים מגולין ובזה תבין חומר קדוש׳ שבת מי״ט כי האיר מחר׳ בקודש עצמו ועב״ז גדול׳ שמהי׳ י״ט משבת דכתיב ושמח׳ בחגך כי הנה סוד השמחה הוא סוד זווג זו״נ בסו״ש בבוונת ישמחו במלכותך ובבר נודע שהזווג של זו״נ הוא ע״י שמקבלים מן הארת אבא בסוד אמנם אחותי בת אבי היא וגו׳ ותהי לי לאשה במבואר בזוהר • והנה בשבת שהמוחין דאבא הם מלובשין בנה״י שלו א״ב יש לו ג׳ לבושין • א׳ נה״י שלו ב׳ נה״י דאימא ג׳ גוף הז״א ואינו יכול להאיר ב״ב בנוקבא • משא״כ בי״ט שבאים מגולים מאירים יותר אל הנוקבא ולכן גדולה השמחה בי״ט יותר מבשבת אך הקדושה עצמו חמורה בשבת מי״ט בנ״ל הרי לך בחי׳ א׳ הפרש שבין שבת לי״ט :

בחי׳ ב׳ כי בשבת מתגלה אור אבא ומאיר בכל העולמות ויש עליה לכל העולמות מאליהם שלא ע״י קריאתינו וכוונתינו משא״כ בי״ט שאינו מתגל׳ הארת אב״א מאליו רק שמתגלה הארת אימא לבד מאליו ואין כח בהארת אימ״א לבד להעלות לכל העולמות אלא אהר קריאתינו וכוונתינו אנו מזמנין למוחין דאבא שיכנסו בתוך מוחין דאימא ואז מאיר לכל העולמות ומעלה אותן ובולם נקראו מקראי קודש • ולכן בל המועדים תלוים בקביעות ע״י ב״ד שלמט׳ משא״כ

בחי' ג' כי בשבת בא גם הדעת דאבא מלובש ביסוד אימא שזה בהברה בכל זווג כי גם נפש בלא דעת לא טוב · וכאשר שהם באים מלובשים בנה"י עצמו דאבא יכול הדעת להתפשט באורך יסוד אבא המתפשט למטה בז"א עוי סיום יסוד ז"א והוא מאיר בכל קומת הז"א משא"כ בי"ט שהמוחין דאבא באים מגולין בלא לבוש נה"י דאבא ומתלבשין בנה"י דאימא א"כ הדעת שהוא ביסוד אימא כי מוח הדעת הוא האמצעי והיא ביסוד אי' ויכולה קצר במ"ש כמ"פ ואם יתפשט הדע' דאבא למטה ויהיה מגולה בלא לבוש לא יכול הז"א לסובלו כי הוא אור גדול מאוד ולכן הוא צריך לצמצם ביסוד אימא למעלה ברישא דז"א ולהתכסות שם ואינו מאיר בכל קומת הז"א וזה גורם שאין לז"א עליה בי"ט כמו בשבת במ"ש לפניך · ובין שאין לז"א עליה כמו בשבת גם העולמות אין יכולים לעלות כמו בשבת ונשארו קצה מהם ביצירה ששם הוא סוד המלאכה במ"ש שהוא מלאכת אוכל נפש שהותרה בי"ט משא"כ בשבת במ"ש לעיל :

בחי' ד' כי בשבת באשר שאור א"ס מתרבה באבא אור גדול מאוד המאיר בכל העולמות ובבר נודע שהאר' אבא מגרש כל הקליפו' ומבטל כל הדינים לכן בשב' כל הדיני שביתין ושביקין · משא"כ בי"ט שאו' א"ס אינו מתרבה באבא רק באימ' והא"ת העולמות הוא רק מאימ' ולא מאבא ובבר נודע שאימא דינין מתערין מינה ולכן אין להם בטול רק מחמת מעט הארה של אבא המתלבש באי' ע"י קריאתינו לכן עדיין יש להם מעט שליטה בי"ט · ואין נפקותא בהבערת האש שבל"ז יש להם התעוררת מסטרא דאי' ולכן הותרה הבערה לצורך בי"ט ומאחר שהותרה לצורך הותרה שלא לצורך :

בחי' ה' כי בשבת עולה הז"א באבא ונוק' באימא וכ"א מקבל בתר שלם לעצמו כי כ"א מקבל ממד' שלימה זה מאבא וזה מאי' משא"כ בי"ט כי אין הז"א עולה באבא בלל רק באימא כי שם נתחדש האור של א"ס במ"ש לעיל : ועולים שניהם ז"נ באימא לבד היינו ז"א בימינה ונוק' בשמאלה בדרך שעולים יעקב ורחל שניהם בז"א יעקב בימינו ורחל משמאלו א"כ במוסף י"ט אף שאנו אומרים כהר יתנו לך והוא עדיין אין עלייה במוסף לז"נ בבתר רק בחב"ד אך שבמנחה עולים בבתר ואף גם זאת בהיותם עולים בבתר הוא רק בבתר אימא ושניהם מקבלים רק בתר א ואין לבל אי בחר שלם כמו בשבת ולכן אין הז"א עולה בי"ט בריקנ' דא"א ואינו מתגלה הרצון העליון לכן א"א ואני תפלתי במנחה בי"ט כי א"א לז"א לדלוג איזה מדרגה שהוא הולך תמיד דרך המלך ממדרגה למדרגה במ"ש בבר ובין שעדיין לא עלה בבתר אבא איך יעלה בריקנא משא"כ בשבת שבמוסף הוא עולה בבתר אבא ולכן במנחה עולה עוד מדרגה והוא בריקנא דא"א ואז מתגלה רצון העליון לכן אומרים במנחה רשבת ואני תפלתי ולכן ג"כ זה הטעם שאין הוצאת ס"ת במנחה די"ט כי בבר נתב' שהוצאת ס"ת בבנחה דשבת הוא לרמז אור יסוד אבא שהיא סוד ס"ת שיוצא ונתגלה מיסוד אימא למעלה במקום הסתום אחרי שעלו זו"נ בבתר דאו"א במוסף במ"ש שם אבל בי"ט שאין נה"י עצמו מתלבשין רק המוחין והם באים מגולים וגם אין זו"נ עולים במוסף בבתר לכן א"צ הוצאת ס"ת והבן :

בחי' ו' בבחי' עליות העולמות · כי בשבת בבר נתב' שבמנחה דשבת בבר עלו כל העולמות כ"א למקומו האמיתי ואז נשאר עולם היצירה והעשיה פנוי מן הקדושה ולכן נאסר גם מלאכת אוכל נפש במ"ש לעיל אך בי"ט אין עלייה לזו"נ אף במנחה רק בבתר אימ' ולא באבא א"כ אין יכול חבריאה לעלות למקומה האמיתי שהוא מקום אימ' שהיא סוד בריאה דאצי' לפי ששם עתה עמידת זו"נ ומוכרח הוא שיעמוד למטה במקום שהיה עמידת ז"א בחול ואז גם היצי' נרחה ממקומה אמיתי שהוא ז"א יצירה דאצי' כי שם עתה עמידת הבריא' ומוכרח לעמוד במקו' הנוק' והוא רק ד"ם דאשונות דיצירה כי מקום הנוקבא הוא רק ש"יעור ד"ם נהי"ם דז"א · א"כ נשארו ו"ם תחתונות דיצירה שלא יובללו באצי' כמו בשחרית ומוסף דשבת שע"ז נאמ' הן אראלים צעקו חוצה ועומדי' בו"ם דאשונות דבריאה וד"ם דאשונות דעשיה עומדים במקום ד"ם תחתונות דבריאה

שער מקרא קודש

וששה תחתונות דעשיה במקום ד' ס"ר דיצירה ומלכו' דעשיה במקום ד' ס"ת דיצירה הרי בי נשאר ביצי' ששם סוד המלאכת אוכל נפש נשאר שם הקדוש' ולכן הותרה מלאכת אוכל נפש כי"ט :

בחי' ז' נגמי' מתלבשות המדות של עולם עליון בעולם ממטן. והוא כי בשבת מתבטלים כל פעולת הילי' והעצמי' שהם קול ו' ימי' המעשה לפי שהשי' שבת נקי מכח המדות דלמטי' אלא שהשי' מלוה רב מלוה וכתיב כולם בחכמה עשית שע"י מצות שהוא קול מכחם דלמטי' מלוים כל המדות של מלי' והם מתלבשין בצירופי ומלוי' גם כל המדות של צירופי הפרים גדולה מלוה וכשהר מתלבשים הצירופי בילירם מתבטל כל פעולת הילי' שע"י ההנהגה בקול בארץ ישראל כי הם בעלים נגד השור הגדול הזה כי שרגל בעיברא מלי לחסוי דעיון מלבוש בשמנלית ביום כין פועלת שום פעולה לא לי שלין מלי' אלא לף שהר הפעולו' בעלין מנחם ביום כמו ממגד ירחים כנודע למכמי הטבע. כן כל פעולת הילירם שהוא מלאכת הול מתבטלים בשבת. וגם ההנהגת העשים שע"י ההנהגת הול בחוץ לארץ כשמתלבש הילירם עם זה השור שקיבלה מצריפי בשבת בעשים נמבטל פעולת העשים ולכן לף דבור של הול לסור בשבת שלף שמה שלריך לדבר לסור בלשון הול אלא בלא"ק הרומז ליכול אבל הנקי לסון קודם בקול ברים שלשון. לכתיב ממנוה שלריך ודבר דבר. משל"כ בי"ט שלין שור אבל מלי בעולמות רק בה"י דלי' המתלבשים ז"ת. וכפי הזמן והרגל שפוגע שור ה"ם בה"י דביכה כן הוא ההנהגה. ל"ג בפסח פוגע שור ה"ם דרך המלוות בפרק עליון דכלם לחימה. וכשמלבשין בה"י לחימת ז"ת אבל מתחלת משל ז"ת שור גדול מאוד משור ה"ם וזכור כי משל ז"ת הוא עלמו בעשה מכחה ז"ת בח"ם כבר שון חג"ת שלו בעשה חצ"ך וזה חצין שים דעות שיומת בחלה מועדי כגון פסח יש בי שאומר שהוא בכלם. וי"ת בשבל וי"ת בחכמה. ואלו ואלו דברי אלהים חיים. כי בי שאומר בכלם כייכו בכלם לימת. ובי שאומר בשבל כייכו בשבל ז"ת שהוא משל הלחימת של ז"ת בשהו בקול ו"ק. ובי שאומר בחכמה הוא לאחר שבעשה משבל ז"ת מכחה שלו בשהו בקול הגלות כנודע. וכן כיולת זה בשאר המועדים כע"ם כ"ת בעקומו. ובמזור לעיניכו ובאמר בחג המלות ובמלו משים בשם למשר המועדים. כי בשבת מתחלת המכל של ז"ת שור גדול. אבל לת שאר המדות שלו. ולת כמו בשבת. ולכן בהתלבש הילי' בצירופי וברילי' ביל' יתבטל רק פעולת המשל של יצירם לגמרי אבל שאר המדות לף כי לת יבער משם ג"כ שמקבלי' ביזה שור מבלת לימת כי לעולי' כה"י כ"ת כלול מהבירו ומלירו זה בזה ע"י הלמודות שים מזה לזה כמ"ש בתהלים שירו לו שיר חדש עכ"ז לימו דומה מי שהופע בו שור העלמות למי שמקבל ממנו. לכן לין בם בשאר המדות לבטל שאר המדות של יצירם מפעולתם מכל וכל ויהאירו קלת פעולת שאר המדות שפועלים פעולתם והנהגתם כמו בשבת וזה גורם היתר קלת מלאכות שהותרו בי"ט מה שלמורים בשבת ולי בזה למבין. והמכם יוסף נקם. סליק שער מקרא קודש

שער חג המצות

בתיב משבו וקחו לכם צאן וארי"ל משבו עצמיכם מן ע"ז וקחו לכם צאן. ובזוהר משבו וקחו לכם צאן משבו יומין עלאין לגבי יומין תתאין. יומין עלאין אינון שם"ו בחושבן משב"ו יומין תתאין אינון שם"ה בזה הפ' ובמאמר רז"ל והזוהר גרמז גלות מצרים וגאולתם ובעור חמץ והשבתת שאור ועניין פסח בם"ש הבל לפניך באר היטיב וטרם נבא לבאר זאת נבאר תחלה דכתיב ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואומר לך בדמיך חיי ז

והוא כי אדה"ר הי' מעלו שפגם בדעת עליון ע"י אכילתו מעץ הדעת טוב ורע ועירב טוב ורע ולא נשמו כל הנשמות שהיו יולאים מדעת עליון כל הקומה שלימה כי הנשמות יולאים ממוחא דאימא כנודע על פיורדי למעה בסיום הקומה שהם עשר בכללו' כל ה' מעשר והם עולה שבעולם הם קול עולה ברכות שלריך האדם לקיים בכל יום בקול מה ה' אלהיך שואל מעמך אל מקרי מה אלא עולה והכי בתיב ק"ל שנה שפיר' משמעו ויאל ממנו כילולי' קדי פגם עוד שנים בדעת עליון כמ"ש כנר בכוונת ק"ש על המטה והמשיך לוחם הנשמות שהם בחים מקור טו"ב להחזיר קליפ' תקיפת דאקדי רע בקול ויכי על בכור יהולה רע בעיני ה' והוא שכוכב של דם הנקרא רעה כפי' רש"י בעתיר פרעה רלו כי רעה נגד פניכם. ועירב שנים טוב ברע. ושכה כתיב כי לת ידם ממנו נדם. כי לוחם בשמו' היו בשמות קדושים רק בשעלו

שער חג המצות

שמעתי של חדש ניסן שנלמדו בשם הקליפות ואמר שיטרפו ויחלשו יחזרו אל הקדושה והשם יריחין לניחוח ולניחוח כמ"ש ורפתים בנרוף לא שכחך ונחמתי כנמון לא הזכר כדי לעשר לותם מאני מיני דם קול דם שפור ודם כמ"ש לקמן. והשם הנרוף היה שלותם נשמות נחגלגלו גג' דורות וקבלו עונשן כיונו בדור המבול ודור לנוח ודור הפלגה שר"ת מ"בול ל"נוח ה"פלגה קול מל"ה שהוא קול הנשמו מכל הקומה שהוא קול מל"ה כנ"ל. כרי נלטרפו וקבלו עונשן. למ"כ נשמנו שנחגלגלו בדור ההוא שירדו בגלות מלרים ונשמעבדו שמם יל פרעה כי כלשר יגרום הלדם לניזה פגם בניזה מדות ממדות של מעלה בשמלו הוא נותן כח ונשמלי לכ"ש לשומו מדה של ק"ל שהוא נגד מדה הקדושה שפגם בה כי לא זה לעומת זה עשה אלהים כנודע. והשם הספע שיורד מהמדות הסניחה הוא ניח קבול לכל קול בית הכנסת וניח מקבלת ע"י ס"ע לנורות נקול טו"ה לדנ"י כנודע והשם עמה שפגם היה נרלם הקומה שהוא לעת עליון שממנו יורד הספע לשום כי לחרונה ע"י ס"ע לנורך הרי ספ"ה גני שכינ"ה ולז ירד ע"י הפגם לכ"ל לשומה מדה שהוא נגד לעת עליון והוא הערף שהוא בשמור הרלם נגד מקום הלעת כי הכ"ל יניקתו תמיד מן המקור כנודע. והוא פרע"ה לומיות הער"ק ומלך בשלר"ם גני ס"ם שקיבל הספע מכל ס"ע לנורות גני שלר"ם. ונעשה מלרות לבכינה ולותו הדור שהיו גלגול לותן כינולות של לדנ"י נשמעבדו תמת ידו. והשם כבר נודע בקול הכתוב עת לשר יבלוט הלדם בלדם לרע לו שכתב יבלוט הלדם בלניעל בלדם בקדוש ובולע בחוכו כינולות קדושה הוא לרע לו שלשר בניזוק והניזון לל די שמולידים ממנו זה בניזון ללל שמקיל מנשמו גם שלר כינון קדושה שהיו זו ממלה קול המיות שהיה ממיה לומו ונשלר מת והוא לרע לו ולני כמ"ש זה הכול בשנורי שנ"ע בקול הכשר מיל בלע ויקיאנו ומבטנו מורישנו אל ולכן בגלות מלרים לשר שנשמנו ונחלשנו שם כתיב ויכללו לת מלרים שלל נשלר בשם שום כינון קדושה ונשבדו כולם שלכן נ"שלר הוא לעשם להוליל בכינולו מכם ולשר שמלרי לל נשל' שום כינולו לכן נשלר המזר' לשם כשבוע' נכתבי הלריז"ל בתריכו:

והנה לבאר לך זה ניומר ניזור לריך לתם לידע כי קול הטל לדב"ר בעל הלעת כמ"ש לעיל שפגם בלעת המשר לל"ש. והשם כבר נתבאר שהלעת מתפשט ניקוד בלע ומשר יקוד בלע עם יקוד לימל. ויקוד נקרל עץ הלעת כנודע ניקוד נקרל ע"ץ וכשהלעת מתפשט בו נק' עץ הלעת טוב ורע לפי שמן ניקוד מה שיולל לז"ל בפניעותו הוא כולו טוב ועם שיולל ממוץ לז"ל לל כנוקבל כנודע יש בו לחיז' מכם גם להמוסים הנקרלים רע. והכוונה כי מן הלעת יורדים ס"ם וס"ג ס"ם מחלנשים ניקוד בלע וס"ג ניקוד לימל וכבר נודע שהמי כלולים גם מהג' שהם קול הקדים שהמקדים וגבורות שהמקדי'. וכן הג' כלולים מהמי הייב מקדים שהגבורות וגבורות שהגבורות. והם יורדין בקול המומין לז"ל שהם קול חרין עטרין לירים ברל מלו"ל כנודע ומחלנשין בלעת לז"ל. והשם כבר נודע שים מומין מלל ניבור ומומין לקטנות לשון וקטנות שכי וגדלות לשון גדלות שכי. והשם בגלות מלרים היה הז"ל רק בקול עינור כי ע"י הם גם נשמלקו ממנו בלרת כל בחי' המומין ולל נשלר בו רק בחי' המומין לעינור לשון שהוא קול הם הנפש. והכוונה כי מומין לעינור הם רק לנוסי מלוים לימל שהוא לחוריים לשם לחי"ה כזה ס' ל"ש לחי"ה כנול, והוא בני ד"ש ד"ם בני ע"ת והוא קול לימל נשכי זו המלוים שם עשר שהוא לחוריים לחי"ה שהם י"ם ד"ם בני ע"ת והוא קול כי שם טוהר וכי שם טמל שהוא כי ס"ם שם קול שם טוהר כי לף שים גם שהם לניזה לחיזה לס"ל הנק' ע"ת נקול הרשעים נשי"ה קרולים מחים פירוש נשי"ה שהם טיבו שמקבלים שפע שהוא מיומם לינם מקבלין רק מן עשרה לחים הכ"ל שהם בני ע"ת. והשם ס"ת שהם קול שם טוהר לשר שמחלנשים ומחלרשים סוזרים כולם של הקדושה ולכן נקרלים ס' לחים של טוהר. משל"ה ס"ג שלף לשר הניזון והניזוף לזי שה שמשרר לחוכל ממוך הפסול, סוזר של הקדוש, ומן הפקולא נעשים קליפות ולכן הם נקרלים כ' לחים של שם טמא. והשם ס"ת נעת גלות מלרים שהיה מחניהם נלנו ג' מיני לחים כנ"ל. ותומר לך וגו' כי כשעלה נרצון העליון לכוליל ישראל מן הגלות והוא קול ותעזור עליך נוה שהלה לת ישראל שהם קול שני מלות והוא מילה ולם פפא. ושזה המשיכו של ס"ת נס מומין לשבע שהם כ' הויו"ת כנודע וכם נמלוי לשפי"ן בני ל"ש לך שהם מומין שמחוניס לשבע נשקר מ' מן מות ולי"ו הרומז לז"ת ונשלר ל"ש ל"ך שהם

שער חג המצות

סוד הקוי"ס . וז"ס ותומר לך צדמיך מיי צדמיך מיי ר"ל ע"י ס"ק וס"ג סמנו לצפ שסם סוד הקוי' נמתקו גס ס"ק וס"ג לשימת ונעשו ג"כ סם מיים אחו כפל לסון צדמיך מיי צדמיך מיי . וכמו ישראל שהיו בגלות דור שהיו לומן הכילוטת שילטו מיסוד עליון ע"י הפגם שהוא סוד הדמים ר' שפגם בעץ הדעת וכנגד ג' עבירות שהם ע"ז וש"ד וג"ע כידוע . ונלרפו בני דורות שהם מצד למוס הפלגה ומפ"ך נחלקו בצות דור הגלות מלרים וקבלו עולם מן שני דורות שהם מצד הפלגה כי עוסק במצד כל הצן הילוד היאורה הסליכוכו . ועוסק הפלגה נשתעבדו בחומר ולבנים' ונסתר עוד דור למוס שנאמר בהם מז הוסל לקרוא בשם כי שעבדו למלאכת שמים וארץ שהוא כ"ז . וע"ז נאמר משכו עלמיכם וע"ז שלא די שלא תקנו ע"ן דור למוס שלא שגם הם היה קשה להם לפרוס ע"ז וכיו עובדים למזל שלה כמ"ש הכל לפניך . ונחזור אל הענין כי ע"י הפגם הזה נסתלקו הסתרת המיתין לשת ולא נשארו ז"ת רק מוחין תחתונים לשי' סוד דס הנפש ונתלבשים תוך הז"ת תחלה בשת שלו . וכבר נודע שהסתרת הימין יונק דרך לחורי ז"ת ומשל"כ של שת . והנה כשתלבשו בשת ז"ת יונק הסי' מלחוריו נגד העיף שהש עומדת לפה סוד קצר של תפילין כנודע . ומשם יניקת החונים והוא יניקת פרע"ס סיד הער"ף כמ"ש לעיל . ומ"ז נחשים של הגרו"ן שהוא עוד המילר כמ"ש נסוד מן המילר קרחתי י"ס . והסרה היולת מן הגרון למוץ דרך החמוריים הוא יניקת מלרים ופרעה שהוא למעלה נגד הדעת של ז"ת הוא מולך על מלרים . ולפי שסעורה יניקתם היה מהחורי הסי"ס נגי' ד"ס לכן היו עובדים לעגל עפ"ה והוא כוס"ג של ד"ס . והוא רמס המיתות שהוא נגד הדעת ולכן נקרא סדם כשי"ת ת"ג י"ג רמס לכל הסי"ג נחלות . והנה כל זמן שהיו לומן הכילוטי שנקרא' נשם ישראל כנוד שהם קוד ים שהי רגוא לותיות למורם טוטריקון ישרא"ל שהם לומן הכילוטים שירדו בעמקי הגלות מלרים היו גם ישראל שלעשה תשת יד פרע"ה בשלרי"ם :

הנה ראה והבן כי הפגם היה שנסתלקו מוחין של אבא ממוחין של אימא והיה עיקר הפגם במוחין של אימא שהם עשר שבות אה"ה בגי' רד"ו ולכן הוצרכו להיות בגלות מצרים רד"ו שנה והנה משה שהוא בחי' יסוד או"א כנודע היה סבר שהפגם שלט גם באורות אבא סוד הוי"ה במלוי אלפי"ן בנ"ל והם עשר הויו"ת בגי' ס"ר וזהו וירא ה' כי ס"ר לראו' . וזהו שאל' משה שאמר וכי יאמרו לי בני ישראל מ"ה שמו שהוא סוד הוי"ה באלפי"ן גי' מ"ה והשיב לו הקב"ה כה תאמיר לבני ישראל אהי"ה שלחני אליכם . והוא מובן ונחזור אל הענין כי ניקת החצונים היה בח"ח והנ"ג דאימא מן לאה שהוא אחורי הערף והגרון של ז"א והנה בס"א יש כ"ג דו"נ והנזכר יותר ממותק מן הנוקבא שהנוקבא היא סוד יותרת על הכבד כי הזכר ניקתו מן ה' דמים שהם סוד ה' דמים של דם טוהר שהם ה"ח של אימא והוא סוד חמ"ץ . כי נודע מכתבי האר"י ז"ל כי סוד מצה הוא סוד הנוקבא לאה שבקבל' ה' הויו"ת שרש ה"ח ואף שהם בולם אהיו"ת מסטרא דאי' עכ"ז ההסדים בערך הגבורות נקרא הויו"ת והגבורות נגד ההסדים נקרא אלהי"ם . והנה ה' הויו"ת עם ה' כוללים בגי' קל"ה בסוד דעתן של נשים קל"ה והוא בגי' מצ"ה והס"א כשמקבלת ממנו נקראת מחמצת שאותיות מ"ת הרומז לי"פ ד"ם מסבבים את הזכר והוא יונק מן בירור הדמים שהוא סוד הכבד שבו סוד דם הנפש כנודע והיא יונקת מן המוהרת שהם הפסולת ומן ה"ג שה"ז סוד ה' דמים טמאים הוא יונק ג"כ מן הכרור ונקרא שאור ושאר חסר ו' כתיב רומז אל ה"ג שהם בערך אלהים כנ"ל והנה ש' רומז למילוי אלהים בגי' ש' ר' הוא רבוע אלהים בגי' ר' א' רומז לאלהים פשוט כי באשר שהוא פשוט אינו צריך לרמז רק באות הראשון של אלהים שהוא א' כמ"ש בכתבי האר"י ז"ל וניקבא דס"א יונקת מן הפסו"ת שהוא יותרת על הכבד סוד מ"ת ונעשה משאר"ת ובנגד הדיוקרא יש לאוין בגון לא יאבל ונגד הנוקי לא תאכל והוא סוד בעור חמץ והשבתם שאור שהחמץ די בבעור שהוא סוד דם שהור מ"א שאור שהם סוד דם מצא צריך השבתה לגמרי : והנה בדי להוציא ישראל ממצרים שהם סוד הניצוצות שהיו מובלעים בקליפות מצרים היה קשה מאוד באשר שהיה יניקתם מסוד אימא שבה סיד נש"ב שע"ז היו נשקעים בני שערי טומאה ולכן לא היה

זה

זה לא ע"י מלאך ולא ע"י שליח אלא הקב"ה בכבודו ובעצמו פי' שעתיקא קדישא שהוא עצם שם הוי"ה והוא סוד מל' דא"ק שהוא עצמו שנגלה בכבודו הוא המל' שלו שנקרא כבודו כנודע שנאמר אני ה' וכבר נודע שאני"י רומז אל המלבות בכ"מ שהוא וזהו אני"י ה' בכבודו"ו ובעצמ"ו אני"י הו"א ר"ל אותו אני"י שרומז למלכו' הוא מלכו' דא"ק שהוא נסת' ונעלם בלשון ה"וא הרומז אל הנעל' והאיר הארה גדולה עד שבאו כל בחי' המוחין דגדלו' לז"א שלא כדרך הטבע כי בכל ימות השנ' ואף בשבת אין לז"א מוחין אלא דרך הדרג' תחל' מוחין דקטנות ואח"כ גדלות ראשון ואח"כ גדלות שני אבל בבאן להוציא את ישראל ממצרים היה ע"י נס"י ונפלאו' שלא ובדרך הטבע ובאים לו כל בחי' המוחין בפעם א' ומרוב האור לא יבלו הס"א של מצרים לסובלם כי באו פתאום ונתכטלו ואז נתקיים חיל בלע ויקיאנו ומבטנו תורישנו אל והנה תהלה הוצרך שההאר' היוצא ללאה שיחזור זה הארה לתוך הז"א כדי שלא יהיה להם יניקה ממנה כי זה עיקר חיות ונבנם בתוך זעיר כי כל זמן שההארה זו מבחוץ הוא סוד מצ"ה סתם שצריך שמיר' מן החימוץ אבל אחר שנבנסת בפנים הוא סוד מצ"ה שמורה כי בפני' אין שום אחיזה אל החצונים והנה אחר שנבנם הארה זה בפנים יורדת למטה בז"א ער החזה שלו ויוצאת דרך אחורי החזה ששם עמידת רחל והיא נקראת נ"ב מצ"ה שמורה כי כבר נתב' שעמיד' רחל היא אחר באחור עם הז"א כדי שלא יהיה אחיזה באחוריים בנודע כי מן הפנים אין להם אחיז' משא"כ לאה שעומדת פניה כנגד ז"א ואחוריה נגד הקליפה בנודע . והנה הארת רחל נק' צאן במד"א והנה רחל באה עם הצא"ן כי היא מקבלת מן אחוריי' של שם מ"ה בגי' ק"ל ועם י' אותיות המלוי והבולל בגימט' צא"ן וזהו משכו עצמיכם מן ע"ז פי' שימשיכו אותה הארה שממנו יניקת הס"א שהוא ע"ז יקחו לכם צאן שימשיכו אות' האר' לרחל כנ"ל וז"ש בזוהר משכו יומין עלאין לנבי יומין תתאין יומין עלאין אינון שס"ו במנין משכ"ו הכוכ' כמו שכתב בעל המאמרו' מאמ' חקור דין פי' י"א בשם הראב"ע כי יש שם" ז לאיין במנין שס"ה עורקי' השקטים בכוונת סור מרע שהם שוקטים ובנגדם שס"ה עורקים הדופקים על דרך עשה טוב והוא עפ"י שאמרו רז"ל מי שבא עבירה לידו ונ'צול ממנו מעלה עליו הכתוב כאלו עשה מצוה והם למעלה מאותם עורקים השקטים ונקראים רוחניים נגד אותם שלמטה שהרוח דופק בהם ובהם נכלל עוד לאו א' שהוא לאו הבא מכלל עשה שהוא ג"כ עשה ונכלל בכלל עשה טוב הרי כי למעלה הם שס"ו ולמטה שס"ה וז"ש משכו יומין עלאין שהם הארת לאה שהוא למעלה ליימין תתאין להאר' רחל סוד צא"ן שהיא למטה ויומין עלאין שהיא הארת לאה הם שס"ו לאוי"ן כי כל סוד לאוין הם בנוקב' ויומין תתאין הארת רחל הם שס"ה בנ"ל . והנה רחל יש בה עתה הארת עצמה מן מוחין דאי' המתפשטי' בז"א ויוצאים לרחל וגם הארת המוחין מה שקיבלה לאה וחזרו ונבנסו בז"א ויצאו ג"כ לרחל כנ"ל . והנה כשמקבלת רחל אותו הארה דרך אחורים ובוקעים דרך פניה כי הוא עתה הארה גדולה ובוקע דרך הפה שלה ויוצא לחוץ ונעשה בסוד אור מקיף לרחל והוא סוד פכ"ח פ"ה ס"ח כי זו הארה באה מתבונה שבה שם ס"ג עם ד' אותיות והכולל הוא ס"ח ונעשה בסוד פום ממלל רבריבין וזהו פ"ה ס"ח ולבן כל המרבה לספ' כי' ובזה תבין סוד ארבעה בנים שבשמתחבי מיה לאה שהוא הארת לאה שקיבל מן הבירור של ה' דם טיהר עם הארת רחל ג"כ מהארה זו נקרא בן חכם ובשמתחבר הארת לאה מן המותרות של דם טוהר שגם המותרות אחר הליבון עולי' בסוד מ"נ לרחל שהיא נק' ת"ם בסוד פרה תמימה בסוד יעקב איש ת"ם בעלה דת"ם במבואר בזוהר ומתחבר עם אותה הארה שברחל נקרא בן ת"ם כי מן אותיות מ"ת נהפך לת"ם ובשמתחבר הבירור של דם טמא הארת לאה ורחל נקרא שאינו יודע לשאול ולבן תשובתו כמו לבן רשע כי בא ג"כ מצד דם טמא אך שהוא מן הבירור ובשמתחבר המותרת של דם טמא שממנו נעשים קליפות הוא בן רשע שאין לו גאולי עולמית וז"ש אלו היה שם לא היה נגאל :

והנה אחר שנבנם הארת לאה ברחל הוא סוד ביעור חמץ שהוא כליל י"ד שהוא

שער חג המצות

סוד אשלמותא דסיהרא סוד רחל שנתמלאה מאותה האדה והוא ביעור חמץ ושאור שזה ההארה שהיה לס"א נתבער מהם ונתבטל בהם ואז קיימו ישראל בי מצות פסח ומילה והמשיכו לרחל עוד הארת מוחין אבא כמ"ש לעיל כי דם פסח הם סוד ה"ג דאבא ודם מילה ה"ח דאבא כמבואר בכתבי האר"י ז"ל נצטוו לאבול הפסח בחפזון והוא סוד שמיד בא הארה גדולה מע"ק ובאו פתאום כל כל מוחין דגדלות ואז וה' הבה כל בבור בארץ מצרים ואין בית אשר אין שם נת ואמרו הרי בלנו מתים שלא יכלו לסבול אותה הארה ונתבטלו כולם ויצאו כהם הניצוצות קדושות שהיו מובלעים ביניהם ואז ישראל שלמטה ג"כ יצאו ממצרים והוא הנס הגדול אשר הפליא הסרו עלינו שהביא כל הארת המוחין יחד שלא בדרך הטבע כמ"ש לעיל ולכן אומרים הלל הגדול באותו לילה ע"ש הנס הגדול כמ"ש הכל במקומו ולכן כל כוונת ליל פסח הוא ברחל ולא בלאה כ לאה אדרבה שנתבטלה הארתה ודי בזה · ועתה חל עלינו חובת ביאור הב נוסחו של כל חמירא שהוא בטול הלילה ובטול היום כמו שמצאתי ביאורו רובו בכתבי יד מורי אחי ז"ל ואקצר באמרים :

כל חמירא וחמיעא דאיתיה ברשותי דלא חמיתיה ודלא בערתיה לבטל ולהוי בעפרא דארעא : זה נוסח הלילה

כל חמירא וחמיעא דאיתי' ברשותי דחמיתיה ודלא חמיתיה דבערתיה ודלא בערתיה לבטל ולהוי בעפרא דארעא : זה נוסח ביטול היום

תאנא אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר בו' ובודקין בחורין ובסדקין בו' :

בספר עוללת אפרים כתב וז"ל · סוד החמץ רומז על הרשע רע דכתיב ובערת הרע מקרבך והרשע אסור להסתבל בפניו · ולכן נאמר לא יראה לך חמץ · ושאור הוא היצה"ר כמשרז"ל מי מעכב שאור שבעיסה והנה תרגום שאור חמירא היפך אתון אחרי"ם רומז לאלהים אחרים הוא היצה"ר וזהו כל חמירא כ"ל רומז לני שערי טומאה ועוד כתב טעם למה שאמרו רז"ל ד' מיני ביטול בחמץ הא' הוא ביטול בלב · הב' אין ביעור חמץ אלא שריפה · הג' זורק לים הד' מפרר וזורה לרוח הם בנגד ד' יסודות שהאדם מורכב מהם ג' נגרים באד' והא' נעלם והנה ביטול הוא שיאמר ליבטל ולחוי בעפרא דארע' והוא נגד יסוד העפר ומדאורייתא ביטול בלב סגי רק שהבמינו ז"ל הצריכו לאמר בפה כי השבתה שהוא ביטול בלב נאמר אצל שאור אבל לא אצל חמץ לבן תיקנו לומר בפה נגד חמץ דאפשר דלא סגי ביטול בלב הב' שריפה הוא נגד יסוד האש הג' זורה לים נגד יסוד המים הד' מפרר וזורה לרוח נגד יסוד הרוח וזה הג' תיקונין הוא מתיקוני חבמינו ז"ל אבל מדאורייתא סגי בביטול בלב ורמז בפסוק לב נשבר ונדבה אלהים לא תבזה וד"ל ובתב מורי אחי ז"ל כי הג' יסודות הניברים באדם הם החומר שהוא יסוד העפר ויסוד המים ויסוד הרוח משא"כ יסוד האש שהוא נעלם בו ור"ת של אלו הם רמ"ח רומז לרמ"ח אברים שבאדם שבהם מתדבק היצה"ר בסוד שאור שבעיסה כנודע והנה ג' יסודות אלו הם הניברים באדם שהם חמ"ר אמרו רשע עונותיו חקוקים לו על עצמותיו והם הניברים באדם שהם חמ"ר הגוף ובהם נדבק היצה"ר ומשלי' על האדם הס"א שהם סוד י"א קליפות בסוד עשתי עשרה יריעות עיזים שהם מכסה לאהל לא אהל אלא מכסה ברז' דקליפה המכסה את המוח והוא נרמז בתיבות חמי"רא חמ"ר י"א ויסוד האש הוא בלב ובעינים שיסוד אש דרבה לעלות למעלה והוא עון הגאוה גבה עינים ורחב לבב גבה לב ועינים רמות והוא ראש לבל העונות היא העולה על מוקדה ולבן נאמר גבי המן ויאמר המן בלבו למי יעשה המלך יקר יותר ממני ובתיב גבי' ויבז בעיניו לשלוח יד וגו' והם תרין סרסורין דחטאה ורפואתו כמו רפואת הנוף שצריך לנגד הבל נגד טבע החולי בנודע לבעלי הטבע בן רפואת הנפש צריך לנגדו שאם יגבי' בארז ישפיל עצמו כאזוב שהוא סוד האזוב הנאמר בטהרת הטמאים ובזריקת הדם על המזוזות וז"ם בטול החמץ בסוד לב נשבר ונדבה אלהים לא תבזה והנה ג' יסודות אש רוח מים הם מתבטלים ע"י יסוד העפר שצריך להשפיל עצמו עד שיאבד ונפש'

בעפר

בעפר לכל תחיה וג' יסודות אש ומים רוח הם סוד חיים ק"ר ל"ח בנודע לחכמי השבע ובן מבואר בזוהר שאותיות אחרוניות הם חמ"ר ואותיות ראשונות קל"ח בנ"י חמ"ץ ויש בזה סוד כי סוד וסוד העפר הוא סוד המלכות סוד ה' אחרונה כי אותיות יה"ו הם ג' יסודות אמ"ש וה' אחרונה הוא סוד יסוד העפר ובל נציצות הקדושה הנבלעים בס"א מן אותיות יה"ו ע"י עונות התחתונים ה' אחרונה יורדה בעמקי הקליפות והוא סוד אש אוכלה שורפת כל הקוצים ובל החיוחים ולוקטת הניצוצות ומעלה אותם אל הקדושה ולבן את זה לעומת זה כי החמ"ץ הוא חלק רע ולעומת זה מצה עם ג' אותיות בני' חל"ק טוב סוד חק"ל תפוחין המבטל את החמץ:

כלל העולה מכל ז"ה שהחמץ והשאור הוא הרשע סמאל ונוק' יצה"ר · ולבן אמר התנא אור ל"ר בודקין את החמץ כי בכר נודע שהיצה"ר נבנם באדם תיקף בצאתו לאויר העולם דבתיב לפתח חטאת רובץ · והיצ"ט אינו בא לאדם אלא אחר י"ג שנה שאז נעשה בר מצוה · והטעם כי בכר נודע בסוד אמלאה החריבה ובסיד ורב יעבור צעיר כשזה קם זה נופל · ובבר נודע שלעולם הקליפה קדמה לפרי ולבן מיד לפתח חטאת רובץ ושולט על האדם וא"א לגרש אותו ולהבניע בדי שיבנו' בו היצ"ט כי כ"ז שהוא שולט א"א ליצ"ט ליכנום בנבולו כי מלאו שניהם אל תאמין רק בשחרבה ציר אז תתמלא ירושלי' · והבנע' יצה"ר אינו ב"א ע"י עסק התורה במשז"ל אם פגע בך מנוול זה משכיהו לב"ה ואם אבן הוא אבן מכשול נמוח ומתפוצץ והנה אמרו בן עשר שנים למשנה ואז ע"י משנ' מתחיל להתנוצץ באר' הנשמ"ה אותיות משנ"ה הם עדיין שלש שנים בסוד שלש שנים ערלים יהיו לכם ובשנה הרביעית קודש הלולים ולבן אחר י"ג שנה ע"י התורה תורת אור לארבעה עשר אז בודקין את החמץ ומבטלים אותה ע"י אור התורה ואיזהו אור תורה שהוא תירה לשמה לשם מצוה הייני ללמוד לשמור ולקיים את המצוה שנמשלה לנר דבתיב נר מצוה ותורה אור · והיא נקראת או"ר הנ"ר שיפה לבדיק' הבוונה במ"ש לעיל כי ביטול החל"ק רע הוא ע"י חל"ק טוב' כי יצ"ט מסטרא דשבינת' נקרא חלק טוב סוד אלהי"ם ושם ב"ן בנ' חלק ובשהי' מקבלת ע"י ג' יחודים שהוא הוי"ה רק אהי"ה הוי"ה אלהי"ם הוי"ה אדנ"י בנ"ר ונקרא נ"ר מצו"ה מ"צ בא"ת ב"ש י"ה הרי מצו"ה הוא שם הוי"ה רק אותיות י"ה הם בטמירו בזוהר ולבן אחר יום י"ג שהוא אור ל"ד שאז נתמלאת הלבנה ע"י ג' יחודי' בודקין את החמץ הוא הס"א ע"י אור הנ"ר ואז היא מטהרת מטומאתה להזדווג בליל פסח עם דודה ולבן בודקין בחורין ובסדקין בדי טהרת אשה מטומאתה בנודע:

ובשל"ה כתב בסוד חב"ץ ומצ"ה כי חמץ ס"א שהוא נגד מצ"ה סטרא דקדושה כי הס"א הוא הענן המבטה את האור בסוד סבותי בענן לך מעבור תפלה והאי תפלה הוא תפלה לעני סוד מצ"ה לחם עוני וס"א שהוא רוא דמות עולה בחלון ה' שהוא החלון ששם נכנסים בעלי תשובה וסותם החלון ונעשה מן ה' ח' בסוד הבתוב עלה מות בחלונינו ה' מצ"ה ח' חמ"ץ: ובן אין חילוק בין הר"ן לחר"ן שמן ה' נעשה ח' וחר"ן רומז לס"א חרון אף וחרו"ן רומז לקדושה שממנו יוצא אור שהוא דוד שיצא מלוט בן הר"ן · יהוא ג"ב יש לרמז בזה הלשון של התנא · אור ל"ר בני' דו"ר שהוא סוד עני' בנודע · סוד מצה לחם עני שמקבל מן אחוריים דמ"ה ג' ענ"י לאור הנ"ר אותיות הר"ן והוא יבער את החמ"ץ סוד עמל"ק בני' א"ל אח"ר דבתיב ויכם דוד מהנשף ועד הערב ואז באבוד ש"עים רנ"ה ואז יקויים ולא יראה לך שאור כי אותיות שניות של שא"ר הם אותיות שב"ת ובאשר יבא העת שנאמר בלע חמות לנצח ורוח הטומאה יעביר מן הארץ אז לא יראה שא"ר רק יתגלה אור השבת · ודי בזה:

ועתה נבאר ההפרש בין בטול לילה לבטול היום והוא כי בטול הלילי הוא נגד הי"ג שנה שעדיין אינו בר מציה ויצה"ר שולט בו לברר שנמשל ללילה כנודע בסוד כסיל בחושך הולך שהוא מלך זקן וכסיל ולבן ער י"ג שנה אינו בר עונשין כי אנוס הוא שיצרו אונסו ועדיין אין לו עזר כנגדו מצד

כוונת בעור חמין

היצ"ט · וביון שאינו בר עונשין אזי העברות מה שעשה הם נעלמים בנודע · שהקב"ה מעלים אותם שאם לא ישוב לכסלה עוד אחר שנעשה בר מציה אין לו עונשים אליהם בסוד בסוי חטאה ולבן בנוסח הלילה שהוא ליל י"ד אמר רק דלא חמיתיה ודלא בערתיה ויש בנוסח זה י"ג תיבות נגד י"ג שנים שעדיין אינו בר מציה · כשא"ב ביום י"ד שכבר נעשה בר מציה וגבנם בו היצ"ט הנמשל ליום ואז מבטל ליצה"ר ביום שהוא יצ"ט ונעשה בר עונשים ואם עשה איזה עבירה קודם י"ג שנה וחזר ושינה בה אחר י"ג שנה אזי מחגלה גם אותו עבירה שקורם י"ג שנה ולבן בנוסח בטול חיום צ"ל דחמיתיה ודלא בוי ויש בנוסחת היום ט"ו תיבות בגי' י"ה שמחגלים ב' אותיות ב"צ מן מציה ועם ב' אותיות הוא י"ז בגי' טו"ב לרמז ליצ"ט שכבר נעשה עזר לו נגד יצה"ר ועתה נבאר כל מלה :

ומלה :

ב"ל ז"ל המר"י ז"ל כתיב קונוסיו מלמלים שמורות כעורב הנה כסמז"ל בסוד הקטנות כל י"ם שלו

סם בסוד סם מלכי"ם והנה י"פ מלכי"ם בגי' מלמ"ל ויש בסם כ' תומיות בגי' י"ם הרי מלמלי"ם וכולם לירין מקיפין ולבן סם שמורות שהשערות סם בסוד הדינין שמסם יונקים דינים למחמ · וכשמתגברין בו המומין למימ"ם שסם בסוד נס"ג כנודע אזי מתגברין הדינין ומתחזקים כל הכ' תומיות של י' שמות מלכי"ם שסם בגי' כ"ל ונהפכים לרחמים ונשפך ממד"הל למד"הר שסם י' הויו"ת בגי' ק"ר וז"ק ומתעים עלו בני ישר"ל מארץ מלרים שע"י שנשפחו להם נס"ג נתגבלו כ' שערי טומאה של מלרים וינלו משם ולבן נזכר כ' פעמים י"ם בהודה הרי בגלת כ"ל נרמז

בסול כ' שערי טומאה ע"י כ' שערי בינה :

חמירא תומיות למרי"ם כי מלכי"ם מתפשם על מלכי"ם למרי"ם ותומיות שניות של למרי"ם

סם ג"ך שב"ן ומנצלו בסוד יגער ס' בך השטן כי הויו"ם תומיות הקודמות סם טלה"ל בגי' ג"ך ועלה"ל בל"ם ג"ם בגי' הויו"ם שד"י ומגלת הויו"ם בלמי"ן ותביר הויו"ם שכנר לקמם תומו בהיפוך תומיות טלה"ל ותלרף המלוי לבל שסוד בגי' י"ט ק"ם בגי' שב"ן וזהו יגער כ' ג"ך ש"טן · וזהו ע"י שנפפך טלה"ל לרחמים ע"י י' הויו"ת בגי' מי"ר"ם ע"ה · הרי נרמז

בגלת מני"ר"ם בסול בסתור מלכי"ם למרים ע"י י' הויו"ת :

וחב יעא ז"ל המריז"ל מרגוס של שתור ממירא היל הנוקבא יהו"ה הוא בשבן ומרגוס של

ממן ממי"עא הוא קמ"ל · והנה ומעי"ל בגי' קמ"ל עם כ' תומיות וכסולל · וכמצלו הוא קו"ל יעקב שהוא נקדושה לעומתו בגי' קו"ל הרי נרמז בסול בגלת בממ"ן בגלת ומעי"ל · הויו"ת בגי' ק"ל עם כ' כוללים וכסולל בגי' קו"ל הרי נרמז בסול בגלת בממ"ן בגלת ומעי"ל ·

דאיתיה גי' מ"ל בס ס"ג ס"ם מלכי"ם בגי' מ"ל וכס ממתקים ע"י ס"ם כ' הויו"ת כל

מס"ד הוא פוי"ה לע"ב עם י' תומיות ולי תומיות בסרטים בס פ"ן וס"ם פ"ן בגי'

למיה"י הרי נרמז ממוק ס"ג ע"י ס"ם בגלת למיה"י ועי"ז מתבטלין הדינין מהלין :

ברשותי כי בכל בידי מלם ברשותו שניתנה לו בהקדם לברא לו לבניו · וז"ל המריז"ל

ויקח בם מלות רבב בסוד שפרע, סוד הערף לקח בם מלוי סיינו ו' מן הוא רכ"ב

פי' שמיכר ו' מנוסף רכ"ב ונשאר ריש"ן בגי' בסו"ר בגי' נגורה שלקח מוק"ף סדין להלבם עם יבר"ל ומיסר הקב"ה לי' מנם לבניו ויקר לפ"ן מרכבותיו לפ"ן גי' תומיות הרי ס"ם ע"ב בגי' ריש"ן בגי' ולבם עמו בע"ב שמות הקדושים שבכל בם מנם יש ג' תומיות הרי ס"ם ע"ב בגי' ריש"ן בגי' ירמ"ה ולירוק זכות שב"ת ותן מרכבות פרעה ומילו יר"ה בי"ם · וזה נרמז בברהמי"ת בסוף יר"ה שב"ת והוא סוד בתנה עם סיס מן שבם ימי ברהמי"ת · והנה ברשות"י בם תומיות ריש"ן

שב"ת · הרי נרמז כלן בסול פרעה בגלת ברשות"י :

דלא ז"ל המריז"ל בם הגבורה שבו בלמם הקב"ה עם פרעה הוא מלי"ת סילא מר"ת תחם

גבו' לעולם מלכי · וע"י בם זה כל הגוים כלין נגדו כלא מציין · והנה ד"לת בגי'

זה בסם מל"ת שבו ביטול כח פרעה :

חמיתיה ז"ל המריז"ל הבינה נק' כ"ם בסוד יבדכו כ"ם והנה כתיב כ"ם לאמר כ' כתות

הלילה כי שלבם גבורה מן ד"ם יפ"ק בסם בגי' מתי"ם בסוד שימני כחותם על

זרועך וזהו זרוע הגבורה על מלרים · והנה כ"ה מתי"ם בגי' ממיתי"ם שע"ז היה בסול כח

פרעה ומלרים :

ודלא ז"ל המריז"ל לומ"רת כי נרופא כי הויו"ם בלמי"ן ע"י נירד"ף היינו יו"ד יו"ד

ס"ת פי' ס"ת ות"ו פי' ות"ו ס"ת פי' ס"ת בגי' לומר"ת בגי' שמ"ם ע"ה · כשנולר

בזאהר בקול שופר ומגן כי אלפים · והוא קול הקב"ה מוכיח"ת מוי"ם מכרחקב ורבעים נלוים
גם ולדיקים מתרפאים גם כמו שהיה בתלרים בגוף ורפוא בגוף למלרים ורפוא ליסראל · וכמ
ולל"ת בתלוי כזה ויי"ן לל"ת בל"ל תכ"ף בגי' למר"ת :

בערתיה ז"ל תתריז"ל הז"ק בקטנות בשיר בקטנות דיוין תזקין יוקרן ממנו ושומרי יסרלל
מתנברי על יסרלל ומשתגדלין תמת יהו כמו שהיה במלרים שבת"ק היה בקול
בקטנות וסיו יסרלל בגלות תמת מלרים ותמר פרעה ני כי תבר תשמע בקולו כלומר הז"ק
שהוא קול בקטנות בתרי בתיבת בקול בעיבור שהוא בקטנות בתזמון וזהו מי כ' ע"י הוא בתיבת
בקול ע"י ברת תל"ה וכל זמן שהוא בעלם בתם"י אין קולו נשמע כגודע וזהו ע"י כ' תבר
תשמע בקולו שהוא קול ז"ת כתבר יוצא מן הביצה בקול מבצין ע"י יצא הקר"ת הזה לז יוצא
קול הסופר בקול ז' קולות המנוחרי בתזמור הגו · וכתבר מתלבשין בז"ת מוחין דגלולות לתו"ת
שהם ד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בגי' לר"ב וג' שמות מלוקי תסי"ה בגי' תכ"ה בגי' תרוע"ה
ע"ה והקולות ולז כתיב תרועה שהשב ברזל וככלי יוצר תבצים · ברי מנוחר כי ע"י ז' שמו
תלו שהם בגי' לר"ב תכ"ה היה ביטול כח פרעה והם בגי' בערתי"ה :

לבטל ז"ל תתריז"ל ויהו"ה הכה כל בכור וכי הוא לירוק טו"ה כזה יהוו"ה בגי' ל"ב קול
כתרש תבא כתנוחר בקול כוונת ל"ב תיתין שלי לילית ובו ככללו כל הד' אלוקי"ם
שהם ע"ל לותיו' שלי לורות והנה ל"ב בגי' קפ"ו שהם ע"ב שהוא ע"ב שהם זה תנער הס"ת
הרי נתבאר תיבת לב"טל :

ולהוי ז"ל תתריז"ל שלי ה' ויחר לנו לכ"ו בגי' תלהי"ם קול הדיבים ונתמתקו ע"י הס"ד
קול ל"ל ה' ויתבאר זה לקמן בקול כוונת ל"ב תיתין שהוא ל"ך טוב ליסרלל ומעוברין הוא

בעפרא ז"ל תתריז"ל מעוברין ירד בכח שם תלהי"ם שהוא ל"ך טוב ליסרלל ומעוברין הוא
עו"ך ב"ן יר"ד בגי' עב"ר ובכח שם תלהי"ם בשל כח פרעה שהוא לותיות הע"ר
והנה כעפר"ה הוא לותיו' ל"ך עב"ר · והוא ביטול הילפ"ר תיזכור לו שם המיתה לכתיב ואל
עפר תשוב :

וארעא בגי' ב"ם מ"ען שהם ה' מיני מען ושתר דו"ב דש"ן כמ"ם והם גרעינו כתנוח ע"ר
לתלה"ר ע"ר בגי' ב"ם מ"ען וע"י ד' מלוחים שהם בגי' לר"ב והכם ע"ל לותיות
וע"ה בגי' ער"ב בקול שתניתי לת קולך ער"ב כי ב"ם קו"ל בגי' ער"ב ועם ד' כללות של
ד' הו"ה בגי' ע"ר שע"י ד' מלוחים ניתנה מכהנות ע"ר כתנוח ע"ר כי לר"ב בגי' יהו"ה
ע"ר · כמארה ניתנו נזכה לאור בלפין לנדיקים לכי"ר : נעול הלילה קולם
בשעול יברך :

יקוד ע"ל תבל ת"ת גבורה ניצח ניצח דעת כ"ה יקוד ע"י תכ'

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על
קול כ"ר יתפער המען

ביעור חמץ : ויאמר בל חמירא בני"ל

תכון כי ת"מ בגי' תלהי"ם ב"ן והם קול ניתין דקטנות שהשם יש יניקה לתלוחים
והמן כולל גם לשתר שהם ג"כ קול ג' תלהי"ם בגי' תר"ן שהם בגרון קול טורידין קול הדיבין
וכו' רם היולת ללחם קול ת"ם מתפתח לת"ת בשתומזים בהם התלוחי' ונעשה תן תמ"ך תתל"ת
ויהן שתר"ת תשתבלו ויתבערו ע"י תור בער קול הבהיכה התעבר תוחם ע"י הוי"ה
ל י"ה הוי"ה תלהי"ם הוי"ה תל"כי בגי' כ"ר ושתרת לתם יחזור ז"ת לפנים ותהיה בקול תלה
שתורה ויולת לרתל וכתה התרה זו תעברת תת התלוחים · ויבדוק בחורין ובתדקים לתבר כל
בוטתת תגרים שהי לתיתם ניחוד בקול ניקוד בקול שהרת תכלה לעבי תוחם לבטלה · ושוב להניח
עשר פיסוקי פת תען בזיות סניח ולבערם ויכוון לבתר ' בתרין תתין למשתוחת ולהוליך
הקדושה עשם ויברשם בקול לבכה תלטה דשעים וי' בתרין הוא תכבור פרעה על בכור פשפשה :

(תעלם נתה לומר לתבר בדיקת תמץ) :

יהי רצון תלפניך ה' תלהי ואלהי אבותי שהם תעבר תמץ ומתוך ניתי כן ה' תלהי
ואלהי אבותי תעבר כל המוחים וסקוניס כשיבנים תת השומה ורוח הטומת תעניי
מן תתרץ ותת יסרלל תעבירו מתוכנו ותעביר מתרץ תזלן מן תתרץ וכל המעיקים עליהו ועל נפשותי תעבירי נרוח
קדר ונרוח מנפש כשם שתעברת תת פרעה ותילו ותת חוליכיסם נימים שהם בזמן הזה כן תעשה
עמנו כשם שהשתמנו ביתי לתתך תתרץ תניריס תרתנו נפלתות תכי"ר :

כתב

כוונת בעור חמץ

כתב הרב כתר"י ז"ל שיזהר האדם בחמץ בעשרו בכל המועדו' והוא ל' מעשרה לנריס המעיינים לידי קדושה ויקוד עשרו הוא הנקודה שים בחמץ יותר מן מלה כמ"ש :

לישת המלה ועשיתן הוא מלוה ושוב שיעשה לותם בזירות ובכח על שיזיע והוא טוב לתיקון קרי ושוב לומר בשעת עשייתן הלל המצרי זכר לקרבן פסח שהיו לותרים לותו בשעת שחיטת הפסח .

יזהר לגלח רשמו בע"ע ויכוון להסיר כל הדינין הנלחמים בשערות הראש של ז' כמ"ש כנר בכווני הגילוח וגם יקיר הנערים כמ"ש כנר בכווונת ערב שבת :

יזהר לעשות עצמו בע"ע לכבוד הרגל וכוונת הטבילה כנר הנאמר בכווונת ע"ם ויטבול עצמו ג"פ בפעם הראשון יאמר הריני טובל לשעבר' ממני לבוזין דמוך פ"ג יאמר הריני טובל שנית לשעבר' ממני לבוזין דמוך פ"ג יאמר הריני טובל שלישית לקבל עלי קדוש' הרגל ויכוון בפעם ע"ג וקש"ת בני רנ"ל ושאר כוונת הטבילה והמקוה ולשיטת הנגדים כמ' בכוונת ע"ם :

בגדי י"ט לריכין להיות חדושים משל שנת כמו שנתעט י"ט גדולה מעשרת ושכוונה כי בשנת הילודה מלבשת מקום עמיד, כז"ל משל"ה ני"ע מלבשת הנריל' כמ"ש כנר לעיל . ובכן זה :

טוב נלמוד לאר מלות מכבת פסחים ויתחלל שיהא שם שפתותיו חדוש ומקובל לבני הקב"ה כאלו הקריב קרבן פסח . ואם אפשר להסלים גם מכבת מגיפה מה טוב ואם לאו יסלים לותה בלילה קודם שים שבתות :

סדר הסולמן וכוונתו כנר נמ' בכוונת ע"ם לך עמה בע"ע נרך ליזהר מיד לאר טבילה לערוך הסולמן והכרות מלא ושמים . ויכין כיסוי טובות ויקרות לקילוח מעוס זה כלי ולכוונו ויכוון לכבוד המלכות הכך כוס של ברכה שתיקונה עתה בגיל פסח כמ"ש . ויקח קערה גדולה ויניח מצה יפה על הקערה ויניח עליה ג' מלות המצומנים לצ"ג . לפי בחומיות כי לאר שיסבר המלות הוי כמוהן לותיות בי"ע . אלא בחיזה קיימן לאר ויניח לותה מלה שים שם קיימן ג' למעה ובקיימן ג' בחיצע וקיימן ל' למעלה ובין כל מלה יהי' פסק בשעה לא כמו בשבת כי בשבת כל הי"ב כברות מלוה ל' ורומזים לכוונה ל' משל"ה עתה הג' מלות כל ל' מלוה בע"ע וכ"ל רומז לכוונה מיוחדת לכן לריך לפסק בין כל ל' ול' וגם יהיה מעה למעלה לכבוד כולם . ובכל יומן הנלו' יהיה מקרובת הבעויין מן ל"שיל בי"תרין כ"וסין ע"יענבר ל"ימריכל . וקיימך מרוחם לצ"ן והרוחם ע"ן . ובכל הסמלת יהיה כסרטם עם הקער' קעטה של מוען למיבול ותתתיו המרור ועל גבי המלות הזרוע ובילה למעלה :

אם חל י"ט ביום ו' יעשה עירוב תבשילין ויזהר ליקח לג' לו בער משוב שלא יהיה מלות בזויות עליו ולא יהיה כנף לוזק לותו לו בער זרוע ,ויהיה פתח שבולעין עליו שמרית ויברך :

בָּרוּךְ אַתָּה יהוה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵירוּב :

בְּדִין יְהֵא שָׁרָא לָנָא לַאֲפוּיֵי וְלִבְשׁוּלֵי וְלַאֲטְמוּנֵי וּלְאַדְלוּקֵי שְׁרָגָא וּלְתַקָּנָא וּלְמֶעְבַּד כָּל צְרָכָנָא מִיּוֹמָא טָבָא לְשַׁבָּתָא לָנָא וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הָדָרִים בָּעִיר הַזֹּאת :

ויזכה ע"י ל' גדול לכל בני עיר ולל ע"י תשמו וקטנים

בבניסתך לפה"כ תכוון כי בז"כ הוא קול רמל שהיא בית כנופיה לכל הלורות שלמעלה ועתה גליל פסח כל העליות על שמה ולף כי יש עליה גם לז"ת הוא לנורכם כמ"ש בכוונת ליל שבת ולכן נקרא חג המלות כי מלה היא קול רמל שהיא קול לתם עוני כמ"ש ולכן מקריבין בפסח לתם שעורים מלכל בהמה קול בהמה הרבוה בגלף הריס קול שם ד"ן בני בה"מ . והנה עתה היא מזווגת עם דוד ומתקשרת מזווגתה ונבדקת בתכונת קנלות ומוכו כיאלתי בתכוני בחצ"ע והנה כנר נת' שבשבת בחוף קול קול הוי"ה הוא קול הוי"ה ונלא למי' המתלבש בתכמה ז"ל לכן תכוון בזילוד הוי"ה אהי"ה כי תכמה ז"ל הוא קול הוי"ה ונלא למי' קול אהי"ה ונקודתה ע"פ נקודות התלות כזה יַאֲהַדְוֹנָהַיְהָ . והנה תכמה ז"ל מלית בתבל שלו

והוא מלית בכל קו ימין לנוק' ולכן תכון ג"כ בזילוד הוי"ה

למי' כי תבל ז"ל קול הוי"ה המלית לנוק' קול למי' ע"פ נקודתו כזה יֵאֲהַדְוֹנָהַיְ ותבלה

ונשלמה פרים שבתינו ע"כ תקנו לנבי בכתב הגדולה תבלה] כנגד תמידין

רחמנא

כוונת ערב פסח

מנהג הוא כנגד תמיד של בין הערבים וכנגד זמן שנ"ש קיים היה בפסח נמצא למד תמיד של בין הערבים וכלי מיכלמו פרים שפמנו רמוי לעסוק בפדר קרבן פסח למד תפלה מנהג . ואם לך סדרו בקונדס כפי מה שהעתיק בפדר היום וז"ל .

קרבן פסח מביא מן הכבשים או מן העזים זכר בן שנה ושוחטו בעזרה בב"מ אחר חצות י"ד דוקא ואחר שחיטת תמיד של בין הערבים ואחר הטבת הנרות של בין הערבים ואין זורקין דם הפסח עד שישחטו דם התמיד ואח"כ יזרק דם הפסח ואין שוחטין את הפסח על החמץ וזורק דם הפסח זריקה א' בנגד היסוד וביצד עושין שחט השוחט וקבל הכהן הא' שבראש השורה ונותן לחבירו וחבירו לחבירו והכהן הקרוב אצל המזבח זורקו זריקה אחת בנגד היסוד וחוזר הכלי ריקן לחברו וחברו לחברו בקבל כלי המלא החלה ואח"כ מהזיד הריקן והיו שורות של בזיבי כסף ושורות של בזיבי זהב ולא היו לבזיכין שולים שמא יניחום ויקרוש הדם אחר כך תולין את הפסח ומפשיטין אותו ובמחין אה קרביו עד שיצא הפרש ומוציא את האמורין והם החלב שעל הקרב ויותרת הכבד ושתי כליות והחלב שעליהן והאליה לעומת העצה ונותנם בכלי שרת ומילחם ומקטירם הכהן על גבי המזבח כל אחד לבדו והשחיטה והזריקה ומחוי קרביו והקטר חלביו דוחין את השבת ולבן אין מוליכין אותם לבית כשחל בשבת אלא כת האחד הם מתעכבים עם פסחיהם בהר הבית והבת הב' יושב לה בחיל והג' במקומה עומדת חשכה יצאו וצלו פסחיהם שבשלשה בתות הפסח נשחט ואין בת פחות מל' אנשים נבנסה בת הא' נתמל' העזר' נועלין אותו ובעוד שהם שוחטין ומקריבין הלוים קוראין את ההלל אם גמרו אותו קוד' שיקריבו כולם שונין אותו ואם שנו שלשו ועל כל קריא' תוקעין שלשה תקיעות תר"ת גמרו להקריב פותחין העזר' יצאת בת א' נבנם בת ב' נועלין דלתות העזר' גמרו פותחין יצאת בת ב' נבנם בת ג' ומעש' כולן שוין ואחר שיצאו כולן רוחצין העזר' ואפילו בשבת בפני לבלוך הדם שהי' בה וביצד היתי הרחיצ' אמת המים היתי עוברת בעזר' והיה לה מקום לצאת ממנו ובשרוצין להדיח את הרצפ' כותמין מקום יציאת' והיא בהמלאת על כל גדות' כפה וכפה עד שהמים עולין וצפין מכאן ומבאן ומקבץ אליה כל דם וכל לבלוך שהיה בעזרה ואחר כך פותחין מקום יציאתה והכל יוצא עד שנשאר הרצפה נקוה ומשופה זהו כבוד הבית אם הפסח נמצא טריפה לא עלתה לו עד שמביא אחר ואפילו מאה .

זה בעזין בקילור גדול וגריך כמלא הירא ומרד על דבר ה' נקרוב לומו בזמן שמעלה קרילתו במקום שקדמתו . וילמד דלגה על מורדן בבית ויתן לפני ה' בעורף עולם שיבנה לומו במהרה בימינו ל"ם עכ"ל .

תפלת ערבית דליל פסח במו בליל שבת

מעריב ערבים — היכל לבנת בספיר יקוד נוקבת דנריאם וכולל ג' היכלות :
אהבת עולם — היכל לאבם מבד לנוקבת דנריאם וכולל גם להיכל זכות :
קריאת שמע שמע והיה אם שמוע ויאמר — כפי הכוונה המבואר בסדר :
אמת ואמונה — היכל רנון ת"ת לנוקבת דנריאם :
והשיבנו — היכל ק"ק . מצ"ל לנוקבת דנריאם :

קודם העמידה לומרים קדיש כפי כוונת הקדיש לליל שבת לפי שהמרגלא לי"ט סס ז' לומיות מסי"ם יש"ו ומלו הב' סמות נכנסין בעניין ב' סמות דמרגלא סיינו שב' סמות דמרגלא סבס טו"ם נגקוד מלסי"ם ושם י"ם נמלוים בסקומם ומחלפים בעקומם ג' סמות דמרגלא ועתה נמלם המספר סעולי' ז' סמות דמרגלא סבס במספר מכל"ת קול בגד מכלת סהיו פורסין על המסבן והוא קול הס"ם שמל המלבים לילידה שלא יבוו ממנו המלוים . ובזיפור רמז ומעניין יבין מעלמו :

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ

בָּרוּךְ אַתָּה יהוה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הגדול

כוונת תפלות הפסח

הַגָּדוֹל רַיְבּוֹר יְרַוְּרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל וְרַחֲמִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת
וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מָגֵן אַבְרָהָם ·

אמן יְהֵא רַעֲוָתָךְ

א לפה"פ יה"ר דמרגלא מל"ק ס"י יו"ד כ"י

ערבית נגח לחי מאיר בחכמה דז"ת ובחכמה ובחסד ז"ת מאיר ג' נח ס"ו ונגח ז"ת מאיר בכל קו ימין דנוקבא :

שחרית חכמה דז"ת עולה למעלה במקום נגח לימת סטרא למעלה ממקום עמידתו בחול ומוח של חכמה לחבא בגלי לבוש מחלבי דו הייגו מוח נגח סלו בחום נגח לימת הייגו חכמה לחבא בנגח לימת :

חזרה דמפרים עולה חכמה דז"ת בחסד לחי וחז יורד נגח לחי בחסד ז"ת ומוח לחבא ממלבש בחוכו :

בנחה חכמה דז"ת בחבר לימת וחז יורד נגח לחי בנגח ז"ת ומוח לחבא [מחלבש בחוכו :

חזרה דמנחה עולה חכמה דנוקבא בחבר לחי וחז עומדים פנ"פ ז"ת בימין לחי ונוק' בשמאל לימת פי פעין הוא כך כי בערבית ובמרים נכנסים רק ג"פ התחין לכ"פ לחי ז"ת ובשחרית ג"פ שניי ובמוסף ג"פ שלישים וכן זה :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה וְרַב לְהוֹשִׁיעַ · מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל
בחורף ומוריד הגשם מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים

אמן : יְהֵא רַעֲוָתָךְ

ה' לפה"פ יה"ר דמרגלא : אלף ה"י יו"ד ה"י

ערבית חוד לחימת מאיר בגיבה דז"ת ובגיבה דז"ת מאיר בגבורה דז"ת וגבורה בחוד וחוד ז"ת מאיר בכל קו סמאל דנוקבא :

שחרית גיבה דז"ת עולה בחוד לחי למעלה ממקום עמידתו בחול ומוח לחבא של גיבה בלי לבוש ממלבא בו הייגו מוח חוד לחבא סטרא מוח גיבה בחוד לחימת סטרא מוח גיבה סלא :

חזרה דמפרים עולה גיבה דז"ת בגבורה לחי ויורד פ"ת לחוד לחימ' בגבורה דז"ת ומוח לחבא בלי לבוש ממלבא בו :

בנחה גיבה דז"ת עולה בחבר לימת ויורד פ"ת לחוד לחי בחוד ז"ת ומוח לחבא בלי לבוש ממלבא בו :

חזרה דמנחה עולה גיבה דנוק' בחבר לחי ועומדים פנ"פ עם ז"ת כנ"ל :

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךְ סֶלָה · בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ
אמן יְהֵא רַעֲוָתָךְ · לפה"פ יה"ו דמרגלא מל"ק ס"ת יו"ד ס"ת :

ערבית יסוד לחי מאיר בדעת ז"ת ודעת מאיר בתפ"ת ותפ"ת ביסוד ז"ת ויסוד ז"ת מאיר בכל קו ממלבש דנוק' :

שחרית דעת דז"ת עולה ביסוד לחי למעלה ממקום עמידתו בחול ומוח דעת לחבא בלי לבוש ממלבא בו והייגו מוח יסוד לחבא סטרא מוח דעת ביסוד לחימת סטרא מוח דעת סלא :

חזרה דמפרים עולה דעת דז"ת בתפ"ת לחי ותפ"ת ז"ת ביסוד לימ' ומוח דעת לחבא בלי לבוש ממלבא בחוכו וכן כ"ז :

מנחה דעת ז"ל עולה כאמר לימא ויורד מ"ב ליקוד לו"ל בם"ם ז"ל והלדת פ"ם ליקוד
לג' ניקוד ז"ל :
חזרה למנחה עולה לעת לטוקנא כאמר לימא ומוגדים פב"פ עם ז"ל זה ניתין וזה בשמעלן :

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־ אתה מלת הם"ת במרחנו מכל העמים לניות
בשטרת לקדושה והפריל לותנו מן הס"ל
וחבבת מלת הקמל ורלית בנו מלת
הגדורה . ורוממתנו מלת הכמר יקדשתנו
בשלוש מלת כ"ם וקרבתנו לעבודתך מלת
המלכות ושמך הגדול והקדוש עלינו קרלת
מלת מכמה ניכם לעת :

הָעַמִּים : אָהַבְתָּ
אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־
הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ :

בשחל יום טוב במוצאי שבת אומרים באן ותודיענו :

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ וַתְּלַמְּדֵנוּ
לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ : וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת
טוֹבִים : וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי
נְדָבָה : וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְדוּשַׁת שַׁבָּת (מוחין לעלא מלובשין בכה"י
לעלא עלמו) וְכָבוֹד מוֹעֵד וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל (מוחין לאי' עם לכוסיהון
ובתוכן מוחין לעלא בלי לבוש) וַתַּבְדֵּל יְהוָה עלא אֱלֹהֵינוּ לימא בֵּין
קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לַחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים :
בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בֵּין קְדֻשַּׁת
שַׁבָּת מוחין לעלא עלמו יולאי' ומתגלים לְקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב מוחין
לימא מתגלים ומוחין לעלא נעלמים בתוכם הִבְדַּלְתָּ וְאֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ : הִבְדַּלְתָּ
וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ :

לעלא לימא
וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שַׁבָּתוֹת לְמְנוּחָה
ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן
אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה ר"ת

כוונת פסח

בגי' לפ"ל וס"ת ת"ג כי זו"ל שניהם עולים בכתר לפיכך שכה שם ס"ג עם
י' מהויות בגי' יום טוב זְמַן חֵרוּתֵינוּ ‡ כי בפסח נתגלה המדת פיכך מלך
כ' שערי בינה שכה שהוא כולל היובל שנו כולל התירות לעבדים • בשבועות חַג
הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵינוּ ‡ בסוכות חַג הַסֻּכּוֹת
הַזֶּה זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ ‡ בשמיני עצרת שְׁמִינִי עֲצֶרֶת הַחַג
הַזֶּה זְמַן שִׂמְחָתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ מוחין דלבא
קרושים נהתלבש בפוחין דפיפ : זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם ‡ שהגילוות

קדושה שהיו מובלעים בין הקליפות של מלרים יצאו בתירות של הקדושה •

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו
ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים
עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים
ולהיים ולשלום ביום חג המצות הזה (לשבועות ביום חג השבועות הזה) (לסוכות
ביום חג הסוכות הזה) (לשמיני עצרת ביום שמיני עצרת חג הזה) זכרנו יהוה
אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים ובדבר ישועה
ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנין ורחום
אתה
וַהֲשִׁיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ
וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ ‡ (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה
עמ"ה ע"י כ"ס מלכות בז"ת
בִּמְנוּחָתֵינוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
יסוד מלכות
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ
מלכות נק' ל"ב שמסי' עסורה שלע יגעו בה הקילופים כלי שמזווג עם הת"ת
הנקרא עמת לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת ‡ וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
(בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת ו') מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ בְּשִׂמְחָה
וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת
ו') יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים ‡ אמן יאהדונהי ס' לתסיס יס"ו למרגע

אלף הה יוד הה

ערבית כתר נוקבא עולם בינה ז"ת סגו תתרם יסוד מלע גלי לגוש :
שחרית כתר נוקבא עולם חסד ז"ת סגו פ"ת דיסוד לימע ובתוכו עוה מלע גלי לגוש :
חזרה תפארת כתר נוקבא עולם גדלע ז"ת סגו פ"ת דיסוד לימע ובתוכו עוה מלע גלי לגוש :
בנחה כתר נוקבא עולם נכתר ז"ת סיינו בחלי כתר ז"ת למטה מן ת"ת לימע :

כוונת פסח

חזרה למנצח כמר לנוקבא עולה בכתר ז״א למעלה במקום מ״ת דז״א ולז סניפים סויס בקומתם :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך .
ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים : ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון :
אמן יאהדונהי

ו׳ לפקי״ם יפ״ו למרגלא אלף למד הי יוד מם

ערבית מכתם לנוק׳ בנגם ז״א וכל זה למעלה במקום עמידתו : שחרית מכתם לנוק׳ במק׳ ז״א נגם לימא והוא ג״כ למעלה במקום עמידתו במוא והוא בנגם לימא : חזרה למנצח מכתם לנוק׳ במכתם דז״א למעלה והוא במסך דז״א למעלה מן מקום עמידתו במוא : מנחה מכתם לנוקבא בנגם לימא והוא במסך דז״א למעלה והוא ג״כ בנגם לימא : חזרה למנצח . מכתם לנוק׳ במכתם דז״א למעלה והוא ג״כ בנגם לימא :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד : צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור . נודה לך ונספר תהלתך על
היינו המסורים בידך ועל נשמותינו המופקדות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת : ערב ובקר וצהרים : הטוב כי לא כלו רחמיך
והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך :
ועל כולם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד :
וכל החיים יורוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתינו ועזרתינו סלה
האל הטוב בריך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות :
אמן יאהדונהיה׳ לפקי״ם יפ״ו למרגלא אלף למד הה יוד מם

ערבית ניסה לנוקבא בכול ז״א :
שחרית ניסה לנוק׳ בגבורה ז״א בכ״ל . חזרה ניסה לנוק׳ בניסה דז״א בכ״ל : מנחה ניסה לנוקבא בגבורה ז״א למעלה והוא בכול לימא : חזרה . ניסה לנוק׳ בניסה דז״א למעלה והוא בכול לת׳ בכ״ל :

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים וחיים ושלום עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך :
שלום רב וכו׳
בריך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום : אמן יאהדונהי

ו׳ לפקי״ם יפ״ו למרגלא . אלף למד הא יוד מם . ערבית לעת לנוקבא ניסוך ז״א בכ״ל :
שחרית לעת לנוקבא בת״ת ז״א למעלה בכ״ל : חזרה לעת לנוקבא בדעת ז״א למעלה בכ״ל :
מנחה לעת לנוק׳ בת״ת ז״א למעלה . חזרה . לעת לנוק׳ בדעת ז״א למעלה וכל זה הוא ניסוך לימא :

ואתה בן לדם סיס לך להבין כל העליות על מכונתם . וכל זה הוא גדלות דמטון של ז״א ולף שלמרנו שבגיל עקב נכנסו בעקב ק׳ כל במי׳ המוחין ולף גדלות שבי מזה הוא הכח הגדול הנעצב׳ בילידת מלדים כמ״ש כבר . לך העניין הוא כי בזוהלף ק״ל מיכנסו סמוחין דגדלות שבי קוסס גדלות דמטון וגם ביאד ג״כ ק״ל רק שלריך מיכנסו תחלה מוחין דגדלות דמטון ולמ״כ קטנות שבי ולמ״כ גדלות שבי וכן היה ג״כ בגיל עקב לך הכח היה בשבי לוחים . הל׳ שבכל המועדים והזמנים ולף בשבת לף יכנסו כל המוחין דז״א רק דרך מלרגם מלרגם ק׳ בלילה ולמ״כ מלרגם יוסף בשקרים ולמ״כ מלרגם יוחר בק״ם ובשבלת העמידה ובסוסף כמ״ם כ״א בשקומו משל״כ עשה בגיל עקב לף שבכנסו ג״כ מלרגם מחר מלרגם עכ״ז נגמרו ליכנס כל במי׳ המוחין בחוסף לילה . ולזה לנו מכוונין שכן נכנסים ג״כ בכל הכח ושכח לך לף בשבת עקב רק מלרגם בחר מלרגם ועד עשה בכנסו המוחין דגדלות

כוונת פסח

לגדלות רשמון ומ"ב קטנות שני וגדלות שני ע"י שסגלה כע"ם לקמן . ועכ"פ הוא שכם הגדול שבכנסי' כל ג' המוחין בליל זה . ולכן גומרים את כלל בליל זה . לופן שני . שבכח שני בליל זה הוא שכבר תערבו שפ"ת שיכבו מוחין לגדלות רשמון קודם שיכבו מוחין דקטנות רשמון . לך שנמוחין דקטנות רשמון יש בו למיזה למנוחים כנודע ולנו היה ככנסים תחלה ולנו המוחין דקטנות רשמון לא די שלא ילמו למנוחים מליעך מן הקדושה אלא לתרגם היו נותנים לכם כח שעי"ז היה לכם כח ליעך לף ממוחין לגדלות רשמון ולכן הפליגה הקב"ה גרוש מפלי ושכלים המוחין לגדלות קודם הקטנות ולזה נלמו למנוחים שליכם יכולין לקבל אור גדול שבא בחנוקה ולזה לף שיעורו שמ"ב למוחין דקטנות אין לכם למיזה כזה בחי' שכבר נמחקו הדינין דקטנות ע"י הגדלות . וז"ם עם כסתבה בליל הזה שיעורו כמ"ם לקמן . והוא כח פלא : ושכח אמר שכחבטלו כל הדינים ויצאו כל הניצוצות קדושה מתוך בלעם שהוא קול יציאת מצרים שנעשה בליל זה מזר סדבר לקדמותו להיות כוסג דרך הטבע והמוחין ככנסים שלדבר בחר שלדבר כמ"ם לקמן בחקומתו ולי זכה לריך לכוון להאיר מן כל המוחין אלו כפי כניכסת לז"ת גם לנוקבא ותעשה פרוץ שלם והוא קול כל"ל שלם כי כל"ל בגי' אלה"י רומז לפרצו"ף נוק' שכשלם . ולכן אמר תפלת ערבית לומרי' בליל שלם בליל פסח ושכוון כי בקריאת הלל ככנסים פניניות נגד לעו"ם

יור הי ויו הי יור הי ויו הי בשכמה דז"ת יהוה

בבואו לביתו מבה"ב יראה לאשתו ובניו ובני ביתו פנים יפות בשמחה ויאמר בקול רם :

אתקינו סעורתא דא דאיהו סעודתא מהימנותא דמלכא עלאה דא איהו סעודתא דקב"ה ושכינתא :

וצריך לכוין לשם ס"ג שעם י' אותיות בגי' יו"ם טו"ב שכל הארת המועדים הוא מצד אימא שבה שם ס"ג בנוקע והארת אבא נעלמים בתוכה כמ"ש וזה הכוונה הוא מצד יום טוב שזה שוה בכל המועדים ושאר הכוונות השייבים עתה בליל פסח יתבאר במקומם בסדר ההגדה :

מבואר בכתבים סדר השלחן יסדר הקערה בג מצות זעג"ז ישראל סיד הרעת על הקערה ועליו הלוי סוד בוגה ועליו הכהן שהוא חכמה והם סוד ג' מוחין דאבא עילאה סוד חב"ד ועל הכהן תניח לימינך הזרוע והוא נגד ההסד וכנגדו לשמאל הביצה והיא גבויה ותחתיהם באמצע המרור במקום הת"ת והחרוסת יניח תחת הזרוע במקום נצח וכנגדו תחת הביצה הכרפס במקום ההוד והחזרת שעמה יעשה כורך תחת המרור במקום יסוד והקערה עצמה היא מלכות הכוללת הרי כל עשר ספירות דאבא :

סדר הגדה של פסח

קדש • רחץ • כרפס • יחץ • מגיד • רחצה • מוציא • מצה • מרור • כורך • שולחן • עורך • צפון • ברך • הלל • נרצה •

קדש • הנה כבואך מבה"ב צריך שיהא השולחן ערוך עם כל צרכיו כמ"ש כבר • ותקח הכוס מלא יין בירך הימנית • ותכוון כי כו"ם בגי' אלה"י והוא סוד הכנסת מוחין דקטנות שני דז"א שאחר גדלות ראשון והנה קטנות ראשון בכר נזרע שהם ג' שמות אלה"י בגי' כו"ם שהם בחי' חצוניות דהצוניות דנה"י דאו"א בחי' כלי • אבל עתה הוא קטנות שני שהוא יותר ממוחק והם ג' שמות אבד"ם שהם ג' מוחין דק"ש • והוא כי שם הוי"ה הוא סוד הרחמים ואם תתחלף באותיות אחרות מורה על חלוף הרחמים ומורה מעט דין בפי' בחי' החלוף משא"כ בשם אלה"י שהוא בעצמו שורש הדין ובשתתחלף באותיות אחרות מורה

כוונת סדר של פסח

חילוק הדין ומידה מיתוק בפי בחי' החלוק · והנה שם אלהי"ם אחר המיתוק
מיתחלפים האותיות לאותיות הקודמים · והוה אות א' אין מיתחלפת לקודמת כי
אין מי שיקדים אליו ונשאר במקומו וגם אות מ"ם סתומה הרי היא מתחלפת
בפתוחה הקודמת אליה : אך באשר שחבא בסוף התיבה תתחפך שוב לסתומה
הרי נשארת ג"כ במקומה · והמתחלפים הם רק ג' אותיות אמצעי' שהם לה"י
ומיתחלפי' לאותיו' הקודמי' שהם בד"ט · ונעשה מן שם אלהי"ם שם אבד"טם
שמור' על מתוק דין · ושם זה בגי' ע"ד בסו' הבחו' ושבת ע"ד ה' אלהיך מאותיות
המיתחלפים הם בגי' ג"ל והוא סוד הכתוב וי"עקב קרא שמו ג"ל ע"ד · לכן צריך
לכוין כי זה הכום היא רומז לכלי שהוא חציניות דחציניו' · חג"ת דאו"א . וזה
השם נקרא אלהי"ם חיים בכל מקום שרומז אל המיתוק · ובזה תבין סוד הכתוב
וחרבי ותגדלי ותבואי בעדי עדיים שדיים נבונו · והוא בי הנם הגדול שהיה בליל
זה שגתגדל הו"א במוחין של או"א ויבאו לו בחי' מוחין דקטנות שני אחר
הגדלות ראשון בפעם א' משא"כ בכל הלילות של כל ימות השנה וזהו והגדלי בחי'
גדלות ראשון וחרבה קטנות שני שהוא מריבוי האהבה יותר מגדלות ראשון ותבואי
בעדי עדיים הם ג' מוחין של נ' שמות אבדט"ם כל א' בגי' ע"ד הרי עד"י חד
עדי"ם תרי הרי נ"פ ע"ד והוא סוד חג"ת ששם הוא מקום החזה מקום שדיים
וז"ש שדיים נבונו ולכן צריך לבוין עתה בי זה הכו"ם הוא שם אלהי"ם בגי' בוים
אך שנתחלף לשם אבד"טם ובלקחך בירך הימנית כיוונתך להגביר בח החסד שהוא
בחג"ת להא"ו בחבמה ד"א ולכן תבוין בשם אֶכְרְכֶם בנקודת בנול שהיא נקודת
חסד ותבוין בשם הוי"ה שהוא חכמ"ז ד"א בנקוד פתח שהוא נקודת
חבמה וזהו הבוונה בבו"ם שהיא הכלי שהוא בחי' חציניות דחציניות אח"כ תבוין
בוונה אחרת בין שבתוך הבום שהיא בחי' הפנימיות הבלי שהוא פנימיות החצינ'
דחג"ת דאו"א והבוונה היא שצריך לבוין שיין עם ה' אצבעות שהבום עוכיד עליו
הוא בגי' ע"ה והיא בגי' שם אֶכְרְכֶם ע"ה ושם יְהוֹה כזה וע"י הביעו"ה נבנם אור
הפנימי עצמו שבתוך החציניות וע"י הדביר נבנם אור הבקוף ולבן צריך
לכוין בשם ע"ב בולו בסגול שהוא פנימיות חסד דאו"א הנכנם בחבמה ד"א שהוא
יְהוֹה ומתפשט בכל קו ימין ד"א לא כמו בשאר הזמנים שנכנסים פרק פרק בנוד'
אבל עתה נבנסים כל הג"פ של נצח דאימא שנה מוח החבמה ומתפשטים
בחבמה חסד ד"א ולבן צריך לבוין לגי' שמות הוי"ה שבגי' ספרים ד"א א' מנוקד'
בפתח ואחד בסגול ואחד בחיריק ומשם חוזר הארה זו בסוד אור חוזר ויורד
דרך הגרון ד"א למטה בהזה שלו והשם יוצא מאחוריו לרחל וגוטלת חלקה וגם
חלק לאה במ"ש בבר · וע"י המעשה נבנם בה אור פנימי וע"י הדביר נעשה לה
אור מקיף שהאורות יוצאים ממנה דרך הפה בסוד פ"ה ס"ח ונעשה אור
מקיף :

והנה ארז"ל שכום של ברבה צריך שביפה מבחוץ והדחה מפנים · ולכן צריך
לכוין בי בום של ברבה הוא סוד רחל שהיא בסוד הדינים שמקבלת מאימי'
סוד אלהי"ם בגי' בו"ם וצריך לכוין להאיר אליה מבחוץ ולשטפה מזוהמתה ע"י
שם הוי"ה בנקוד אלהי"ם שהנקודות הם בגי' ע' והפנימי הוא סוד י' ודי"ן
שבע"ב ס"ג היא ג"ב ע' והנה ע' והוי"ה אלהי"ם בגי' יעק"ב שהיא סוד י' בקע
שאורות הו"א בוקעים לחוץ ומאירים בבל י"ם של רחל ועושה אותה בום של
ברבה ע"י ע"ב ס"ג שיש בהם ב' אותיות ובי בוללים בגי' קנ"ז ועם ז' יודי"ן
שהוא ע' בגי' ברכ"ה · והנה הבום הוא סוד הבלי שיש בו פנימיות וחצוני' ועצמו'
בנודע ויהם ג"פ אלהי"ם סוד בו"ם ובחמתקים ע"י ג' הוי"ות הרי ג"פ יב"ק · ואם
המלא אותם יש בהם ס"ט אותיות ועם ו' בוללים של ו' שמות הרי ע"ה בגי'
השם אבדט"ם ע"ה והם סוד מוחין דקטנות שני שאחר שנדחו החצונים ע"י סוד
השטיפה וההדחה נבנסו המוחין שהם כוד היין שבבוק בגי' ע' ועם ה' אצבעות
הוא ע"ה ודי בזה : והא לך סדר הקידוש עם בוונתו בקצור מובלג בשבת
מתחילין ויכולו :

יום

כוונת סדר של פסח

"יום "הששי "ויכולו "השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבו ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה :

כיונת ויכולו כנד נחצר נמקומו לך נכוונה נקילור למסדך מור מקיף לרחל מנחי מור פנימי דז"ת כיונת מפיו דז"ת והוא נמשך מפנימיות ג"ר ד"ת לדך ג' קויס עד הפה ויולת דרך הפה לנוקבא :

ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות .

הריני ר צה לקיים מציות כיום ראשון של ארבע כיוסות לשם יחוד הקב"ה ושכינתיי על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

סברי מרנן ורבנן ורביתי : ברוך אתה יהוה אלהיי מלך העולם בורא פרי הגפן :

סברי להמשיך ס"מ וס"ג לז"ת וסס ', סויו"ת נגי' ס"ר יסוד מו"ת ת"ת נגודש סברי ס"ר מן סנר"י . ג' ג' כוללים סל ס"ת וס"נ ', ' סויו"ת .

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך נגי' מק"ל סוד סנוקי סעומדת נגב"י ציכה ע"י יסוד מלכות הגפן ז"ת לסלי' מן מימי ז"ת סויו"ס לסי"ס מדני נגי' מק"ל וים נברכה זו ע' מיגות להמשיך מן כי יודי"ן סים ד' מלוחים ע"ג ס"ב מ"ס ג"ן לע' מותיות דג"ן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במציותיו ותתן לנו יהוה אלהינו (באהבה שבתו' למנוחו') מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון (את יום השבת ו) את יום חג המצות הזה זמן חרותינו (באהבה) מקרא קודש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים (ושבת ו) מועדי קדשך (באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו . ברוך אתה יהוה מקדש (השבת) וישראל והזמנים :

ואם חל במ"ש אומרים זה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המבדיל בין קודש לחול בין אור לחושך בין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת : ואת יום השביעי משבת ימי המעשה קדשת : הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדושתך : ברוך אתה יהוה המבדיל בין קודש לקודש :

(יסוד מו"ת מסד ת"ת נגודש ציכה) ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם (ע"י ת"ת ע"י כ"ס יסוד מלכות) שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

תכוון כי ע"י כלל סלמה מפלא ערכי' כבר נכנסו פנימיות נלא לזו"ת נמכמה ז"ת ועמה ע"י הקידום נכנס פנימיות מסד דלימת סטוח

יוד	הי	ויו	הי
***	**	***	**

נמכמה ז"ת ומתפשט נכל קו ימין ז"ת נפע' לסה סכס מכמה מסד נלא ויולת סלרא זו לרחל ונוטלת מלקה ומלק לסה וע"י מעשה מור סנפנימי וע"י סדבור נעשה מור המקיף ויכוון נויו"ס נגקוד מלהי"ם סכס ז' נקודות נגי' ני' ופנימיות סלו סס ז' יודי"ן מן ז' סנות ע"ג ס"ג . ויכוון נשם' סנות נ' סויו"ת וג' מלהי"ם נמלוי' ים נשם ס"ט לסיתו' ועס ו' כוללים סל ו' סנות סוא ע"ס נגי' מכמה"ס ע"ס סטוא מלוי נשם מלהי"ם מוסין דקטנות סני סכוללים עסה ע"י הקידום . ומדע כי מוסין דלי' שכס ד' מוסין נרמזין נד' כוסות כמ"ש כ"א נמקומו ומיסין דלמת נרמזים נמלה כמ"ש לקמן . וסכה עסה ע"י כוס רסטן סוא הכנסי נלא לסימת עלסה סטוא מסד לסמנוסה מוא מכמה נכל קו ימין סל ז"ת כנ"ל : וע"י סדבור נכנס גס מוא מכמה דגדלות כני לסימת וגס נדלות רסטן לסמת : יעול ידיו נלא נרכה :

רחץ כמה מ"ש כשנכנסים מוא מכמה לסימת גס נשמי' גדלות כני וסוא מלא המס שכס נקו ימין סל ז"ת סוא נוטל ידיו נשם' נסוד נסי' כפיס שנגביה ידיו לנעלה נגד ברסת שכס סוא קיר סטברה כדי שלא יסיס סוס לסיזה לסניסים שכס יונקים מסקלוות סל ידיס כמ"ש כנר . וז"ק ר"ק כי סמוח מכמה ז"ת סוא מנחי' טורס ע"ג שמכמה ז"ת ס"ג ושם מכמ יו"ד ס"י ע"ס סטוא סס סמכמה כוודע וסוא קיר סני מותיות יו"ד ס"י סל ע"ג ושם מכמ יו"ד ס"י עולם ס' . וכמה ר"ק עס ג' מותיות נגי' ס' ע"ס . ולכן לריך לכוון נרחילה זו שסיא נלא ברכה לפי שכנר נכנסו המומין נקימת שטוא מוח מכמה נכל הכמי' לכן ס"ל נרכה רק רקילה

וכו"י

כוונת סדר של פסח

ונט"י למעלה שיחזרו המומין אל מרפס מרחץ . ויחזרו אל כיליס שהם למעלה נגד מרחץ ועי"ז יטהרו מכל הפיגים :

ברפס נוטל פעמים מכזית כרפס וטובל בחומץ ומברך עליה :

יקוד לו"ת מקד ת"ש גבורה ביצה מלכות ע"י יקוד מלכות

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה

הוה כפר מחפר שהמומין לקטנות רחמין לא נכנסו תחלה כמו בשאר לילות ושאר הזמנים שמיד לקטנות רחמין הוא נכנס תפלה כנודע . משל"ה סליקא הוה בחשבון כולל לילות שלא נכנסו המומין דק"ר שלא יהיה שום תמיהה למילומים כמ"ש אלא תמר שיכנסו תחלה כל ג' י' גדלות דלימת וגם גדלות רחמין דאצל כי לא נאמר רק בפי' גדלות שני דאצל והיא כרמז בשלה כמ"ש לקמן . אצל כל הפחי' קף של אצל כפר שנכנסו שום מכשה דז"ת ולכן עשה נכנס ע"י סליקא הכרפס והכרכם גם עוד מכשה לקטנות רחמין לעו"ת בחשבון דז"ת כי עשה הין משם שאחר שכפר שנכנסו מומין דגדלות שהם רחמים גדולים והיתים לקטנות נמתקים בחוכם והין שהם תמיהה למומנים . והנה כפר עולה שמומין דק"ר סם ג' שמות שלפי"ם הייגו שלפי"ם דיודי"ן שוא שכחה . שלפי' לפפי"ן שוא בית . שלפים דשלפי"ן שוא לעת . והנה עשה שהוא שוא שכחה דק"ר לכן צריך לכוון בשלפים דיודי"ן בנקודת מיריק שהוא בגלגל שלו"ת שהו שוא שכחה . והנה שלפים דיודי"ן גי' ס' ומחמלא ס"ין כי זה שהוא נפנים בכל ו"ק של ז"ת קול ס' גי' י"ן של ס"ין והנה ס"ין בגי' כרפ"ס . ולי נזה :

יבלע מלה שניה ויניח מלה לשפיקומן וחניו יאחר לבין שני המלות :

יחץ הנה כפר כתבנו שהמומין לחצה כרמזים בחלה והנה הם ג' מומין שהם מ"ל . והנה מומין דגדלות לחצי הם ג' מלואי הוי"ה ע"ג שכחה' ק"ג בפי' ע"ה בחשבון . לפפי"ן בחשבון . לחצפין בחשבון והמומין דקטנות רחמין לחצי הם ג' מלואי שלפי"ם דיודי"ן בחשבון . לפפי"ן בחשבון . וכנגדם ג' מלות . שעליונה נגד שוא בחשבון . שתחתונות נגד שוא בית שניה שהאליפית נגד שוא בחלה , והנה כפר נת' בפוחא יהא חיים רבה שכל שהמות שהם שוין רק שיש הפרש ביניהם בחוחא אחת ל"ל לרמז רק בחוחא לוא שיש הפרש ביניהם בגון שכל שהגי שלפי' בחלה' לין הפרי בחית' רק בחו' ס' לבד לו ביו"ד לו הי' לו בת' ולכן ל"ל לרמז רק לחוחא לוא שיש הפרי בחית' , והנה בלן הפרי בחיה בחו' ס' ע"י ג' ליודי' שיש ס' לורתם ד"י ג' לורתם ד"ר ג' לורתם , ג' ווי"ן . והנה לורתם ד"י שיש בחוחא לחצה בשני קטנות רחמין שחחלגם בחכמה זז"ת . והיא שלא עליונה כי לורתם ד"י רומז לשפעת אצל קיל י' בסוד הטפה לנוקי סוד ד' בכודע . ולורתם ד"ר שיש שלא שניה סוד ביצה הרומז לד"ו פרלופים שחחלגם בשם בסוד והשם רומנת על הבניס . ולורתם ג' ווי"ן שיש שלא שליטים סוד הדעת המשפיע לכל הגי קו"ס שהם סוד ג' ווי"ן בסוד ובדעת הדרים יאלהו סוד מד"ר ק"קד ד"ין ר"תמים שהם ג' קויס כנודע . והנה שלא עליונה הרומז לחכמה בשחרה שליחם כי שיש סוד י' שהיא תמיד שליחם שחף שם חחלק לכחה גילוים לא חשחחם מלורת נקודה שהוא סוד י' בסוד הקטן יהיה לחלק והשפעת החכמה בביצה חינו בשחק לכן שיש שליחם וכן שלא השליטים שף שחחלקת לג' ווין לחחרת ג"כ שליחם שהרי הדעת ג"כ תמיד מחפיע בכל הג' קויס ותינו מחפיע בקו ל' לבד לו ב' רק תמיד מחפיע בכל הג' קויס בתיד . אצל שלא השניה הרומז לביצה המחפיע לד"ו פרלופין שיש בפרקם לשניס כי בזמן הגלות לזי לוא סוד ו' סוד ז"ת שחחלק למעלה ובעלה בסוד הו"י ווא"ו כחנוחר בזהר ולוא ד' סוד הנוק' דז"ת בשחרת למטה בגלות ושיש נק' לפס עכ מה דרכו של עני בפרוסה שהשפעת הביצה בזמן הגלות שחלק לשניס בסוד בלע המרמז כמ"ש סיד זה בחמורי שהג"ע . ולכן קודם שחנו חומרים הא בלשחת עניין הרומז לזה המרמז כמ"ש לקמן חנו פורסין המלה שניה לשניס . ומלק הגדול הוא נגד לוא ו' ומעלימים לוחו ומומרים לשפיקומן ומלק הקטן נשאר ולומרים עליו הא בלשחת עניין כי הוא נגד לוא ד' הרומז לנוקבא ז"ת בלא ד' דלת ועניים היתה בגלות מלרים :

והנה צריך לכוון בשאר שיכנסו מומין דק"ר שיש שהם לחמיה לחמוניס ועשה צריך לשמות לוחם שלא יהיה להם לחמיה שהם והוא ע"י לוחם ס' סוד הביני סוד מלה שניה שהוא פניימי' הוא לחצה ביאור ביני' ז"ת וע"י שפורסין ומוציין לוחם שיעברו כל כומות המנוניס שלא יהיה שהם שום כח לשמוע שהם והליניס שמומין לקטנות יומחקו ע"י בפי' בגדלות שהם ס' הויו"ת בגי' ק"ל ועם ד' כוללים גי' י"ת ולי נזה :

כוונת סדר של פסח

מגיד סגה לאמר שנכנסו כל הבני עומין לשיעת ונם ק״ר ושני וק״ר לשבת ז״ל שהוא
סיד ל״ל סו״ה בני מגי״ל לו נכנם בו מצניעות נמור לשיעי שם ס״נ בניכם
שלו ונם שם ס״ם נ״ל דקטנות שני לשיעת ו״ם נ״ל קטנות שני לשבת כי מעלה סיה שכוונם
בקטנות שני לשם מכ״מעם ועתה נריך למלוק לחזו לשנים שהם ס״ם שני לוחזות שהוא לוח
דשטון ולוח לחרון של שם מכ״מעם ולוחות לוענו בני נ״ל הרי ס״ם נ״ל והוא רומז
שהז״ל עלה נרשם החכונה שהם ג׳ דשטונות שלה כל לי כלול מעבר הוא לי הרי נ״ל ושיל
הוא שבק נ״כ לשיעת כנודע הרי ס״ם נ״ל ולו הוא הפה ז״ל עגל הפה לחכונה שהם קול קול
הוא שבק פוס ממלל דברכן ס״ם זה הפוך בחכורי שנ״מע והוא קול שם ס״נ שניכול
לשיעת עם ד׳ לוחות ובכולל בני ק״ם ולו ממלל דברכן קול שפור יציאת מצרים שכל
החרגם לפער ס״ז משוגם . ובישור יל״ת שיעת שהרם מסגרון קול מצרים לל שהם כת״ג
כצר :

דנגי מובן ומזומן לקיים המצוה לספר ביציאת מצרי״ לשם יחוד קוב״ה ושבינ ניה
על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם בל ישראל :

הָא לַחְמָא עַנְיָא דִי אֲכָלוּ אַבְהָתָנָא בְּאַרְעָא
דְמִצְרָיִם כָּל דִכְפִין יֵיתֵי וְיֵיכוֹל כָּל דִצְרִיךְ
יֵיתֵי וְיִפְסַח הַשַׁתָּא הָכָא לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּאַרְעָא
דְיִשְׂרָאֵל הַשַׁתָּא עַבְדִין לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי חוֹרִין ׃

הנה כצר נודע שמקבלת המלכות מסיל קול ס׳ לסרוסם הוא מן סיקוד שהוא לדיק יקוד
עולם קול המלכות שבק עולם כמודע וכתיב ולדיק מוכד בלבקו ופי׳ בזוהר כמסכיכם
בגלות ואינו נותנים לה שפע כדי לורכם לפרנם לת ישראל כמו שהם בארץ ישראל כי כשישראל
עומדין רלונו של מקו׳ כמוד ומשמים יענו לת הארץ שהמלכות קול ארץ ישראל מקבלת מן
הת״ת שבק שמים כמודע שהוא לשם מן השמים והוא קול זרע קודם זרע שלם משת״ה בגלות
היל נידוני׳ רק מבפימי שביעי שהוא חמיית השפע שכשאר ביקוד מן הזרע שנזרע בו כצר
ואינה ניזונית מן השמים ואז גם הלדיק חוזר בלבקו פי׳ בשביל לדקו קול לדק כי כשנזונים
לה שפע רב אז כל השפע מקבל מחלה סיקוד כדי היל מקבל מלקו וגם מלק שניין מליה בקול
והיה שלוכל פקדון בארץ וכשהין נותנים מליה פרי היל חוזר מלקה ז״ם חוזר ולת מבד
כמ״ש בזוהר ואז היקוד נקרא עני ותניון והמלכות היל קול לשם בקול כי חס כלמי מבר
הוא לוכל ונקי בגלות לשם עני לשם של עני והנה בגלות מלרים כתיב ואנכי ארד עמך
מלרימה שהשכינה ירדה עם יעקב בגלות דכתיב לים ובישו בלו מלרימה וכצר כתי׳ שיקוד
נקרא לים שהיקוד יורד עמה תמיד בין בטעני׳ בקול העדר דכתיב עדו׳ ביעוקב שהו ברדתו
מלרים וכיו הדור הקול מקבלים השפע משם וכצר נודע שהשפע היורד מן יקוד מלכות היל
בקול ס׳ בקוד הכמוד ס״ת לכם זרע חרעתם לת האדמה ולכן כל החמהות היה בשם לוה
לוה ס׳ מוץ מרמל לכן היתה עקרה לך שנלחה שפחת רמל היה ג׳ פסיין ולכן תורם רמל
לולי לחנה ומנה :

ועתה נצ״ל של הניחור הת למעת עניות די לכלו מבחתת בארעא למלרים • ומ״ם ד״י לכלו
היל כי המלכות שהוא קול ס׳ לחרונה מעטיירת ג׳ ליורים היינו ד״ו ד״י כנודע .
והת כשמקבלת מן הת״ם קול ו׳ מעטיירת ד״ו ובגלות שליני מקבלת רק מבפימי שביעית קול
יקוד שהוא קול י׳ זעירא כנודע בקול י׳ זעירא שבתנה כשהשם בקבלו קבלת ס׳ בגלות לזי
מעטיירת ד״י וז״ם ד״י לכלו והנה לתר שבגלו מלרים ובגלל שהם נעשה כזווג בשליות בכל
הבמי כמ״ש לכו רומזי לזה ואומרים עתה כל דכפין ייתי וייכול שכוונה כי כצר יודעת שים ג׳
מיני זווג הלי בקול בריה המעור וזה הזווג מכוני בשם לכילה כמ״ש כ״ת הלשם לתר היה
לוכל ובני בקול בריה הכתון שהיל קול הבסיקין וזה הזווג מכונה בשם קיסור כמשרז״ל לשה
מפשרת עם בעלה והנה בגלות מלרים נמנעו הני זווגים ולתר יניאת מלרים נעשו הני
זווגים בשליותם וז״ם הת למעת עניות הכתון שהיל קול ס׳ שהיו בגלות היה בקול עתה כל לכפין
בזווגים עבריה המעור ובריה הכתון וזה היה כ״ז שהיו בתרעת למלרים לכל עתה כל לכפין

פי׳ היקוד שנקרא כ״ל כנודע הוא סיה רעד לנפש עמה ייחי וייכול והיא קוד יקוד שמתחון שהוא נקוד עני ויקוד עליון שהוא נקוד לחיין ומר כ״ל לנריך ייחי ויפקח פ״ם ס״ם נקוד כדיבור כי בזמן הגלות משחקל מגוליה ועמה ייחי ויפקח קוד הסיפור ולפי שעתה לנו ג״כ בגלות ולין זווג שלם כנודע לכן ומר כנגד ד׳ זווגים שלנו בשמח שכא לנפש בפלה בחרעת דיחרמלא מקטרת דשכינתא תמלא קוד ארץ יחרמל והוא קוד זווג מתמון בשמח עבדין לנפש בפלה בני בני מורין מקטרת דשכינ׳ עלמא שמשם הוא קוד המידות והוא קוד זווג עליון נקוד נרים בני מלמון :

ומ״ש עוקרין הקערה ומכירין הכל מעל השולחן ומוזגין כוס שני כדי שישאלו התינוקות מה נשתנה, ומ״ש מזירין הכל למקומן ויהיו התנות מגולים ולומרים מה נשתנה וכוונ סוף מה נשתנה לו נן קטן שיוכל להבין פירוש המלות שיאמר מה נשתנה :

מַה נִּשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת : שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ חַיָּבִים לִטְבּוֹל אֲפִילוּ פַּעַם אַחַת וְהַלַּיְלָה הַזֶּה אָנוּ מַטְבִּילִים שְׁנֵי פְּעָמִים : שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִים בֵּין חָמֵץ בֵּין מַצָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה כּוּלּוֹ מַצָּה : שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת הַלַּיְלָה הַזֶּה מָרוֹר : שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבִין וּבֵין מְסוּבִּין הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלָּנוּ מְסוּבִּין :

מה נשתנה הלילה הזה שאלה בפני עצמה שבכל לילות השנה נקראים ליל קודם הציות במבואר בזוהר דעד לא קבילת דבר איתקריאת ליל ואחר דקיבל׳ דבר אחר חציות איקרי לילה ובליל פסח כתיב הבא הלילה הזה שמורים וגם אמר הזה הרומז למיתוק כל הדינין וסילוק כל אחיזת החצונים במבואר בזוהר דאמר ובד אתערע כולו איקרי זה ומנוקבא עייל לדבר והקושיא היא שהרי זה נודע שבכל לילה הז״א שהוא סוד מ״ה עד חציות הוא בסוד הדורמיטא ואין שום זווג לא באו״א ולא בזו״נ ועתה מוכח מכח שנקראת לילה וגקרא זה דקבילת דיבורא ויש זווג מוכח שהז״א אינה בסוד הדורמיטא רק אדרבה קיבל כל המוחין הצריבים לזווג א״ב מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות וקישיא זו כוללת ד׳ שאלות נגד ד׳ עולמות ונגד ד׳ בנים כמ״ש הכל לפניך . שאלה ראשונה :

שבכל הלילות השאלה זו הוא נגד עולם העשיה ששם אין זווג לא באו״א ולא בזו״נ ומכנה זה הזווג בלשון ט״ביל שעם ד׳ אותיות והכולל בני׳ ב״ן שהוא בעשיה בנידע ובלילה הזה מטב״ילים ב״פ מטבי״לים ע״ה בני׳ רמ״ב כמנין הוי״ה אהי״ה עם ב׳ כוללים בני׳ מ״ט והוא סוד זווג או״א כנודע הוי״ה אדנ״י עם ב׳ כוללים בני׳ צ״ג כמנין בילי״ם עם הכולל הרי מ״ט בילים רומז לב׳ זיווגים שנעשה בליל פסח אף בעשיה מכח הארה גדולה שקיבל הז״א כל המוחין בזה הלילה נשא״כ בכל הלילות שהוא בסוד הדורמיטא ואין זווג ושאלה זו הוא שאלת הבן רשע בחי׳ פרעה ועמו כמ״ש אני ועמי רשעים והוא ה״בן שבעשיה ששם מדור הקליפות . ובפר בעיקר שאבר לא ידעתי את ה׳ כי אמר באשר שהז״א סוד הוי״ה הוא בסיד הדורמיטא כמ״ש מ״י ה׳ אשר אשמע בקולו פי׳ שהז״א שהוא סוד הוי״ה הוא בבטן מ״י בסוד הדורמיט׳ וקולו לא ישמע ואמר בלבו אבד סברם ולא יצאו מן הגלות לעולם ותמיד יהיה בקטנות התחתון סוד אלהי״ם בני׳ העבר״ה שע״כ שעבדו את ישראל בעבודה קשה כמ״ש כבר וזהו שאלתו מה העב״דה הזאת לכם ויתבאר עוד במקומו : שאלה שניה

כוונת סדר של פסח

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין הוא נגד עולם חאצי שהזווג שנעשה שם בשאר הלילות צריך לכסות שפני ר"ע ע"ין סור ת' איש שהיו עם עשו והבטוי הוא סוד חשמ"ל בני מלבו"ש בני אור"ל פני"אל והוא בני יוש"בין ולפעמים הוא בסוד ע"ין הדעת היינו סוד הוי"ה י"פ הי ה"פ י' היא ק' ו"פ ה' ה"פ ו' היא ס' הרי ע"ין ועם ב' כוללים בני מסבי"ן והלילה הזה בלנו מסבי"ן בני קס"ב שם אהי"ה דיו"דין ע"ה בני מס"בין שהוא סוד החירות שבה מצר אימא שבה שם אהי"ה הנ"ל שבשהו"א מקבל הב"תר מאימא בסוד עטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו כנודי אז נקרא בן חורין כי חירות ע"ה בני הבת"ר כמבואר בזוהר בסוד אשריך ארץ שמלכך בן חורין ' וזה שאלת הבן חכ"ם בני בינ"ה ע"ה סוד בן חורי"ן מסטרא דאצי' כמבואר בזוהר כי מסטרא דבי"ע נקרא עבר כמ"ש במקומו הרי נשלמו בכוונת ד' שאלות ועתה נבאר התשובות :

שבכל הלילות אין אנו מוכלים אפי' פעם אחת אלא בלילה זה בלבד כי אם כלפי מעלה סוד פעם ל"ג בני מ"ל הוי"ה שהוא בינה כנודע . לך שהזווג של יצירה הוא בסוד הגבורה שהם ס"ג וכלפי מטה מתמתקים והם מתמתקי ע"י ג' מקדים שהם ג' סו"ת למלפי"ן ג"פ ע"ה בני מ"ה וב' גבורות כאחרים בלי עיתוק ויונקים מהם הם"פ סוד מנ"ץ כנודע וזה המיתוק של מ"ה סוד ע"י הפרת לו"ת וכל"ת ג"ם הוא מ"ל שהפרה זו מתעלם ומתלבש בלי למתק סתוק סוד פ' תפרוסא פרי מל"ה . פרי שכבל הלילות לף הים זווג כמו בשבת הים זווג בלילה לך שהזווג הוא מלד המקדים והגבורה כפ"ל מש"ל הלילה הזה הוא סוד מוחו מל"ה שהמתקו לד הגבורות ואין שום תמיה למלומים וכמעט שהתבטלו לגמרי וכל מילוי קדושה שהיו בקליפת מצרי כולם יצאו משם לכתחיל ויגלגו את מצרים . ונתאחר שפילגש הקדושה והקליפה שוים כנודע לכן זה הענין לעיני יודע לשחול כמ"ש ויתחתר לקונן בעקומו : שאלה שלישית

שבכל הלילות אנו מוכלים שאר ירקות ' הוא נגד עולם הבריאה שהם לי' מקננת בהורקי"ה והוא סוד קו ירוק שבוצע שלא כל העולם ושאר פלא המגיע לבריאה נקראים ירקות סוד עולם שכמ"ש בני מלפי"ם כ"ללוי יודי"ן עם שלושות בני מ"ג כמנין יר"ק עם ג' אותיות ' ולפי שאין זווג בכל הלילות לין השפע יורד לף לבריאי מלילי רק לרך הקוים של ימין ושמאל שנק' ירקות בסוד שאתר ירקרקת כיתי סוד שמלכוי שהתחתת בבריאה בכל הלילות כשהזווג בזוהר ' ולפיכך עקבת עקו שהתעלי שבל בלילה הזה הים מקבלת עקו שהתעלי סוד פס סו"ס ע"ש לירוק בני מ"ת ועם ל' אותיות ושכולל בני מרו"ל סיינו פס שהוא בל"ז יו"ד פ' יו"ד ס"ת פ' ס"ת ו"ו פ' ו"ו פ"ת פ' ס"ת בני מ"ת ועם ל' אותיות ושכולל בני מרו"ר ' גם שהוא פ' שהי"ה פ' שהי"ה בני מ"ת ועם ל' אותיות ושכולל בני מרו"ר סוד עו"ת שנעתק הערוך הזה בלילה ע"י ל"ג נתיבות שבאת סוד שביניים פעם י"י למעלה וי"י למטה שביו"ד שנעתקו פס"ך ליסים כנודע שו"ך שבילה מרו"ר שנריך לנוערו בשביניים כמ"ש לקונן ושוה שהלה הנו ת"ס ע"ה בני מ"ת ' סוד הבריאה שפם לינ"ת מקננת מפס לינין שהערין שפס סוד ק"ך מרומי שלפי"ם ומ"ך ליסים הרי בני מ"ם כ"ם בעקומו :

שאלה רביעית

שבכל הלילות אנו אובלין בין יושבין הוא נגד עולם חאצי שהזווג שנעשה שם בשאר הלילות צריך לכסות שפני ר"ע ע"ין סור ת' איש שהיו עם עשו והבטוי הוא סוד חשמ"ל בני מלבו"ש בני אור"ל פני"אל והוא בני יוש"בין ולפעמים הוא בסוד ע"ין הדעת היינו סוד הוי"ה י"פ הי ה"פ י' היא ק' ו"פ ה' ה"פ ו' היא ס' הרי ע"ין ועם ב' כוללים בני מסבי"ן והלילה הזה בלנו מסבי"ן בני קס"ב שם אהי"ה דיו"דין ע"ה בני מס"בין שהוא סוד החירות שבה מצר אימא שבה שם אהי"ה הנ"ל שבשהו"א מקבל הב"תר מאימא בסוד עטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו כנודי אז נקרא בן חורין כי חירות ע"ה בני הבת"ר כמבואר בזוהר בסוד אשריך ארץ שמלכך בן חורין ' וזה שאלת הבן חכ"ם בני בינ"ה ע"ה סוד בן חורי"ן מסטרא דאצי' כמבואר בזוהר כי מסטרא דבי"ע נקרא עבר כמ"ש במקומו הרי נשלמו בכוונת ד' שאלות ועתה נבאר התשובות :

כל מילוט קדוסה היו מסוענדים מתת הקליפה תפת

עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה

תיעת מן הגרון זרועות ל"ת המתלבשים בלו"ן

אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה

ל"ת מג"ם ז"ת

וְאִלּוּ לֹא הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ

סהיו כלולים בעתן תיעת מג"ת נס"י לת היו

מִמִּצְרַיִם עֲדַיִן הֲרֵי אָנוּ וּבָנֵינוּ וּבְנֵי בָנֵינוּ

משועבדים

יכולין להתפטר רק היו כלולי' חלם גו חלם וע"ז היינו משועבדים לפרעה מלך מוח
מִשֻּׁעְבָּדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרַיִם וַאֲפִילוּ כֻּלָּנוּ
מכמם מוח דינה מוח דעת
חֲכָמִים כֻּלָּנוּ נְבוֹנִים כֻּלָּנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה
לעשות לור מקיף לרחל ע"י יליח כלילות מקלים
מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם וְכָל הַמַּרְבֶּה
פרעה סהוא קול יליחת מלרים ולז נעשה מזחם זה
לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הֲרֵי זֶה מְשׁוּבָּח׃

עבדים היינו זה הוא משום נולמת דרך כלל על כל הד' מחלות שהרי כל הד' מחלות נגוים על יסוד ה' שבגיל פסח דלו ל"ת כל ד"מ המוחין בפסח ה' כמ"ש כאן וגם דלו בגדלות קודם הקטנו' ובשעה זוג גנור בגיל פסח מה שלא נמלא כזה בכל כלילו' ומכח זה נמקנו כל הדינים ונמתנלו כל כח המלוים שהוא נגד הטבע וגם כתיב לא במקום שור דשיבו שבגילה הוא זמן שליטת המלוים ואין מבטלין חומן מנגלחתן מכל וכל זלכן לא המחזה לזה שזה היה מוכרח להיות שהיו הטבע בגילה הזה והוא היה בפלאות ונסים של ששי"ר כדי להוליח לה ישראל ממ"ז יד פרע' ומלרים דרחמיו ורגוש מסדיו ולכן נוה חותנו לזכור יליחת מלרים כל ימי חייו כמ"ש כמ"ל למען תזכור וגו' והוא כי כאן בחבור בגלות מלרים היה ז"ת נחכלית הקטנות שהוא עיבור רחסון ואין מבטלין חחלת כנודע בסוד הרורמיטא ולא נשאר רק קיבוע לקיומה קול דם הנפש וכאן נודע שסיד גלידה בי לפסור להיות חלק ע"י זוג ת"ת וכאן נודע בזוג ת"ת לה שחיו נפש' היינו רק לנורך חיות העולמות אבל לנורך בלידי ולנורך בולדות המוחין זה חיו חדיר רק שלריכין לקבל נוחין מדשים לעולם מה"ת לנורך זה בזוג . וזה לא היה לפס כל זמן הגלות כי המוחין מדשים שב ת"ת הוא ע"י זוג ת"ת מיכיה וזי' בסוד חיך וגרון שלו כמ"ש שהביכה לה"ת חיו בריאה דליה רק שנחפה בגרון ובחיך שלו היה קול חכמה ומזדווגין יחד סו"ב שלו ויורד הטפה ומחפשת בזרועו' שלו שה"ת מלבישים לזרועו' ה"ת כנודע וזה הטפה מקבלים ת"ת ומה קול המוחין שלפס כי הטפה הוא קול יו"ד לחית לה חלם קולי' בסוד קמ"ר ויהיה קול חלם טעין חוריחת לחזדיקת מחיחת המיחה נקודה חלת כלולה מחלם נקודי' כחבור בזכר ונזה נפשה לפס קול חל"ז מוחין סו"ב ודעת וכבה קליפת פרעה שהיה לה לחיזה בעולם כמ"ש כי' מעכב הטפה שלא יחפשה לזרועות והוא כי בגרון שהוא קול המילר וסה קול חוריחין של דם יש בסה קול שם אלהי' קול בלינן וכו' שני חותיו' ע"י של אלהי' יולא מאחורי הגרון שהוא בעורף ושם היה לחיזה פרעה קול בעורף ותותיות אל"ף מאלהים יולא לפני' ואין לו זו לחיזה ובאלו ג' חותיות מ"י כי לחיזה פרעה שבי' לחיזתו בעורף מן הגרון שהוא המילר ועם ע"י הוא מלרי"ם ולכן לחר ע"י לא לחר לחמע בקולי בטחונו כי בחסר שהוא כח חותיות ע"י ובקו"ף לחר למען שהי חותיו אל"ף בקרבו שהם חותיות שאין לו לחיזה בשם ושם יבטלו כמו והוא כי בזרועות יש סיולים לחחוריהם ושם קיבורת הקיבורת סיולים למוך מחחוריהם ושם ג' חותיות ע"י י' לבל ע"ס שהוא לימא ולכן נריך להיות וכל לחחוריהם בישה שהם החחוריים יכנסו בפנים ולא לא יהיה לשם שום לחיזה וז"ש היה הסזקה וזרוע נטויה שהי' במלרים שהיה נריך הש"ת להכניס הזרועות לפנים בסוד סיכל את ידיו הכלחר בעיבוק בעת שבירך למנשי ולפרים וכיון שהכניס גם לחחורי הידים לפני לזי קבלו חו"ת בטיפה מא"ת בלי שום עיכוב מהקליפה של פרעה ונעשה לשם חומין מדשים לנורך זיווג שליה ולא נשאר ת"ת מבטן הלימה סוד יליחת ישראל ממלרים . לך שם היה בהכנסה דרך הטבע שהרגיש שהוא לחר בלידה קטנות רחסון וגדלות רחסון קטנות שני וגדלו' שני כמו שבית בכל יחות השנה לא היה לפסר להוליח לת ישראל ממלרים כי היה לחיזה לש"ת חומי לקטנות ולכן היה הקב"ה מעשה ברחשית שהכניסו חומי גדלות קודם קטנות ומחבטלו כל הדיני' כמ"ש הכל לפני זה . וזה שהקב"ה מחפחר מכני ה' חלניך לחר הולחיך מחרן מלרים . כי י"ש היה לוגנות מידום העולם כי ז"ת הוא סוד עולם הכולל ד' דיומות ונעלה ומטה בסוד ו"ק שלו כנודע וכמו שמידום העולם היה יש מחין שלא כדלך בטבע רק בחקדו לחר גבר

בסוד

כוונת סדר של פסח

נמול עולם נמקך יבנה · והנה בחילוק העולם יש לישוע נפסלות המכמיסים לומו ולומרים
סלי"ת לנמות הטבע רק שהעולם קדמון הוא · לבל מיל"מ לאמר עיניהם של ישראל הלו שסקנ"ס
גרוב חסלו הפלי"ת לעמות עמהם שלא כדרך הטבע ושידל כל המערכות נבא לא שדי קוד לעת
עליון מזלא עלמה דע"ק שניהו לשדד כל המערכות כמבואר בזוהר נמול הכמוב מה מנעך מלי
וגו' ולמר דנעמיק"ת חלי"ת מילמ' · ולכן היה רלוטו לוקל ע"י ונמא שהוא קוד ל"ל שד"י נמספר
פסוס : קוד הדעת המקבל מדעת עליון דע"ק כנודע :

והנה באשר דאתינא להכי נבאר הסוד שפר"שי ע"פ לא יהיה לך אלהים אחרים
על פני וז"ל כ"ז שאני קיים והוא כי בכר נתבאר שע"י שנכנם האר"אחוריי'
לפנים נבנם גם האר' לאה שהי' נאחזי' בהם קליפ' פרע' סוד הער"ף נבנם ג"כ
לפני' וירד לרחל · והנה נודע שלאה מקבלת רק הארת אחוריים · אבל רחל
מקבלת הארת פנים ומקבלים שתיהם מן ז"א שהוא סוד הוי"ה בנודע · והנה
פנים של הוי"ה היינו אותיות הקודמות הס טרה"ד בני' כ"ב שהם סוד כ"ב אותיות
שמקבלת רחל מז"א בסוד גנילה ונשמחה כ"ך כי היא מקבלת מכל הכ"ב צנורות
של ז"א במו שבארתי בחבורי הגדול בפירושי על הזוהר · ואחור של הוי"ה היינו
אותיות המאוחרות הם בוז"ו בני' ט"ל שהיא מקבלת משערות הראש של ז"א
בי עמידתה גגר ראש ז"א בסוד קשר של תפילין כנודע וכתיב כי ראשי ' נמלא
ט"ל במ"ש בכר הרי כ"ב ט"ל בני' אנ"י והנה אמרנו שע"י שנכנם הארת לאה
בפנים וירד לרחל וקבלה הבל ע"ז נתבטל כח החמין שהוא חמיר"א
אלהים אחרי"ם ונתקיים אותי"ת אני"י ברחל וע"ז היה סוד יצ"מ וז"ש אנכי ה'
אלהיך וגו' לא יהיה לך וגו' וזה שפרש"י ז"ל כ"ז שאנ"י קיים · וד"ל · ובכר
נתבאר שע"י שנתוסף הארי ברחל שירדו המוחין של לאה ג"כ ברחל יצאו מתוך
הפה בסוד פ"ה ס"ח והוא סוד סיפור של יצ"מ במ"ש ולכן אפילו בלנו חכמים
מצד מוח החכמה בלנו נבונים מצד מוח הבינה בלנו יודעים מצד מוח הדעת
מצוה עלינו לספר ביצ"מ להוציא הארת מוחין דרך הפה לעשות לה אור מקיף
שנעשה מכח הריבור במ"ש ואור המקיף הוא עיקר המבטל כח הקליפות כנודע
ולכן כל המרבה לספר הוא ממשיך יותר הארה לרחל ואז מנוקבא עייל לדוכרא
ונעשה הלילה הזה שמורים לבני ישראל ונקי' ז"ה ברזא דרוברא המשפיע וז"ש
הרי ז"ה משובח ולפי שמציוה זו אין לה שיעור כי כל המרבה בו' לכן לא קבעוהו
ברכה עליה במו שלא קבעיהו ברכה על מצות ביבור אב ואם לפי שאין לה שיעור

ובזה ניחרו כל השאלות

מַעֲשֶׂה בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן שֶׁהָיוּ
מְסוּבִּין בִּבְנֵי בְרַק וְהָיוּ מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה עַד שֶׁבָּאוּ
תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם רַבּוֹתֵינוּ הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שַׁחֲרִית :

מע ש"ה סס לוסיוס מ"ש ס"ע מ"ס סוס ס"ל כנודע רזל"ס לסל"ס סכל זמן סס"ס נמלר נסול
סליים סנגרון לף היו מלירים נו סס"ע נסורין מפנים לפ"ל סים נו ג"פ ל"ל נמלוי
נגי' ס"ע והנס לוסס קנמים סכס "לליעזר "יסוסע "עקיבל "לליעזי "כרפון ר"ס סלכ' נגי'
סו"ס לפל"י סו"ס סול כ"ו ולפל"י יס נו כ"ל לרוסי' נסול ל"ל "סוב ל"ך נ"כלס סרי כ"ו ל"ך
נגי' י"ס קול זו"נ סביו נמלר וסול סוד מלר"ס וביו מפנין נפנ"י נר"ק עס לסוסיוס נגי' ס"ע
מפנ"ין נגי' קפ"ל ע"ס סהול נלימל וביו עוסקים לסליר
לזו"נ לסולילס מן המלר וסילירו נכס ס"ע נסורין · ו"ס סביו מפסרים כמל"ל הממים מפסרים כנול
לל סהול לסוון כלרס מלסון ספיר גזרתס כמנמר נזוהר · ולי נזס :

אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה הֲרֵינִי כְּבֶן שִׁבְעִים שָׁנָה וְלֹא זָכִיתִי שֶׁתֵּאָמֵר יְצִיאַת מִצְרַיִם
בַּלֵּילוֹת עַד שְׁדָרְשָׁה בֶּן זוֹמָא שֶׁנֶּאֱמַר לְמַעַן תִּזְכּוֹר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ יְמֵי חַיֶּיךָ הַיָּמִים כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ הַלֵּילוֹת · וַחֲכָמִים אוֹמְרִים יְמֵי חַיֶּיךָ הָעוֹלָם הַזֶּה
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהָבִיא לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ :

רבי אליעזר הי׳ סורס כשמתו מיכוד ז״ל כמבואר בזוהר וז״ס הריני כאן ע׳ שכא כי היסוד כולל
ז״ס כל ז״ת כ״ש כלול מי׳ הרי ע׳ שכ״ה בני קפ״ה והיה מנקד רמז מן התורה
סי״לכא מן המ״ת הנקי תורה שבעתיב כיודע להיות הזווג בליל פסח לפ שבעיים שבשבי׳ כל
שנה נקראים לילות והוא סוד על שבבבי בלילו וגי בקבוצו ולא מלאתיו וז״ס ולא זכיתי
שתאמר יגילי׳ מלרים בלילו״ת ולכאן שתאמר הוא מלכון וכי שתמירך היום שהוא לכאן מצה סוד
הזווג כי לאמר שבליל פסח הוא ביטול כח המזונים לשבר להיות הזווג לפ שעשיה סוד לילות
כי אין פחד מן המזונים ולא מלא כח מן המ״ת סוד התורה וכטעם כמו שדרשו מכמים
כמ״ש לשעה . וכן זוהת שסורס כשמתו הוא שסורס סדין העליון המכניע כל הדינים כי אין
הדין נמתק אלא בשרשו זוהר״ת בגי׳ ד״ן סוד ד״ן שמות מרובעי׳ כמו שנאמרתי בפירוש שפרת
לביעוהת והוא אלא רמז מן התורה לכתיב לתעין מזכור ולי מזכור הוא הזווג בסוד וזכרתים לזכור ברית
עולם ואמר שהזווג הוא ביום לאמר מלרים שאמר שילאו כל גילולות שבלוסה מלרץ מלרים
כשנטל כח בקליפה ונעשה הזווג בגילולות שסם הוא שהרת אמר עליון שנקי יו״ס וגם בלילו׳
שסם שהרת יסוד שנקי כ״ל וזהו כ״ל ימי חייך לרבוי בלילו׳ שכל מכתיב לאמרו שאמר שעדיין
לא הגיע זמן ביטול הקליפ׳ לגמרי והוא מוזר וניעד כי ע״ד מוזר הדבר לכאות שהיה כי זה
הכח הגדול שעליו תומרים הלל שלפ הוא היה רק לפי שעה לעורך יגילת מלרים בעת ההוא
לכן אין זווג נעשה אלא לפ בליל פסח רק שאלי׳ לך אמר שיבא עשיה ג״כ שאז יהיה בלא
האות לגלא לז יהיה הזווג לפ בגילות . וז״ס ימי חייך הנשי״ן שהזווג הוא רק שאלי׳ ורמז
כ״ל הרומז שיהיה זווג לפ בגילות בשעה׳ הוא יהיה לימות המשיח . ולי זה :

יסוד לימת יסוד שהתחם לת״ת עולד ת״ת לרחל יסוד שלא
בָּרוּךְ הַמָּקוֹם בָּרוּךְ הוּא שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקְדוּשָׁתוֹ · בָּרוּךְ הוּא כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה
בָּנִים דִּבְּרָה תּוֹרָה :

בכר נתבאר שיסוד אבא נקרא ברוך והוא גניז ביסוד אימא הנקי ברב״ה והנה
ביסוד אבא הוא שם ע״ב וביסוד אימא קס״א הסר הפשוטים שהם ב״ו ב״א
נשאר מ״ו ק״ם הוא מקום והיא רומז ליסוד אימא שהוא מקומו של יסוד אבא
ו סוד אבא הוא גנוז בתוכה ונעלם ונקי הוא בלשון נסתר וגם ביסוד אבא יש
הוי״ה בגי׳ מקו״ם . היינו י״פ ״ הי״פ ה׳ ו״פ ו׳ ה״פ ה׳ בגי׳ מקו״ם . אך שהוא
בהעלם ביסוד הוא והנה יסוד אבא בכר נודע שהוא סוד התרה והוא מתגלה בז״א
שנקי ישראל ובו סוד המוחין של רחל שנקראה קדושתו כשמקבלת המוחין
מבסתרא דאבא הנקרי קידש בי רחל מקבלת המוחין מן יסוד אבא המתגלה בז״א
משא״ב לאה מקבלי מן המיחין מבסתר׳ דאימא כי היא עומדת למעלה נגד מקום
הסתום במ״ש במ״פ . והנה התלה אמר ברוך המקום ברוך הוא הוא סוד יסוד
אבא החתים ביסוד אימא שמבסתרא דא הם מוחין דלאה והם ד׳ מוחין ד׳ הויו״ת
ואח״ב בשאמר שנתן תורה בו׳ הוא האדת יסוד אבא הזר ואמר ברו״ך הוא הוא
יסוד אבא המתגלה חוץ ליסוד אימא בז״א אשר מזה הם ד׳ מוחין דרחל והם
ג״ב ד׳ דויו״ת יוהנה עתה בליל פסח שגם המוחין דלאה נכנסו ברחל הרי יש
לה ח׳ הויו״ת שהם ד״פ ב״ן וז״ש כנגד ארבעה בנים דבר׳ תורה גם מקבלת ה״ג
ג׳ מהם ממותקים ע״י ג׳ חסדים בניודע ובי בלי מיתוק הרי ג׳ גבו׳ וג׳ חסדים
הם ו׳ הויו״ת שהם ג׳ בנים ובי גבורות בלי מיתוק הוא ב״ן רביעי .

אֶחָד חָכָם

בשמתחבר סוד מכמם בלשה בסוד מכמי דרחל סם ג׳ הויו״ת זהו ב״ן מכם :

גם כשמתחבר גבורת פחד, בלשה בגבורת מחב דרחל סם ג׳ הויו״ת בגי׳ ב״ן וזהו
ב״ן חכם . וכנגדו הכתוב שאומרים עליו קיהום :

נגד פולם שאלי׳ כנגדו הוא כו״ם רשתון מלכים דיוליי״ן בשלוי מלוחו יש בו ב״ן לחזיוק .
ותהו ב״ן חכם :

וְאֶחָד רָשָׁע

בשמתהבר סוד גבורה בלשה בסוד גבורה דרחל סם ג׳ הויו״ת וזהו ב״ן רשע .
גם

כוונת סדר של פסח

גם כשמתחבר נגודים נגודים לגמרי נגודים נגודים נגודים דרמל סם ד' הויו"ת ני' ג"ן וזהו ג"ן רמפ
נגד הכוס שאומרים עליו ממלא עונדי עבודה זרה כו' :
נגד עולם העשיה מלוי הקליפות כנגדו כוס שני מלאכי"ם דסס"ן ים נו כ"ב ג"ן לומיות
זהו ג"ן רמפ :

וְאֶחָד תָּם

בשמתחבר מוח מקד לגמרי עם מוח מקד דרמל סם ד' הויו"ת זהו ג"ן מ"ת :
גם כשמתחבר נגודים מ"ת לגמרי נגודי מ"ת דרמל סם ד' הויו"ת ני' ג"ן וזהו ג"ן מ"ס
נגד כוס ני' שאומרים עליו ברה"מ כי מ"ת הוא לילנת דמזון דכולא כיה :
נגד עולם בריאה נגד כוס ני' מלאכי"ם דיודי"ן ים נו ג"ן לומיות : וזהו ג"ן מ"ס :

וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל

בשמתחבר מוח בינה לגמרי בינה דרמל סם ד' הויו"ת והוא ג"ן ד' ונגדו כוס
ד' שאומרים עליו שפוך חמתך מקטרת דבינה :
גם כשמתחבר נגוי ני"ה לגמרי וסם ד' פלגי נוקבא והוא הויו"ה ס' עם נגודת כ"ס דרמל ג"כ
הויו"ה ס' הוא ג"ן ד' שאינו יודע לשאול :
נגד עולם היצירי נגד כוס ד' מלאכי"ן ים נו ג"ן ד' שאינו יודע לשאול :

והנה אותם הד' בנים הם סוד ד' רגלי המרכבה העליונה שהם סוד נהי"ם
בנודע' והם נקראים בנים נגד חג"ת שנקרא אבות והאבות הן הן המרכבה
עצמה ונהי"ם שהם הד' בנים הם ד' רגלי המרכבה כי הם בסוד הרגלים והנה
בן חכם נגד קו ימין בן רשע נגד קו שמאל בן תם נגד קו אמצעי שאינו יודע
לשאול נגד רגל רביעי שבגלות נאמר עליו נאלמתי דומיה ' והבן כ"ז :

חָכָם מַה הוּא אוֹמֵר מָה הָעֵדוֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יהוה אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם וְאַף
אַתָּה אֱמָר לוֹ כְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח אֵין מַפְטִירִין אַחַר הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמָן :

הנה שאלת החבר היא על שנבנסו תחלי מוחין דגדלות קודם הקטנות וזהו מ"ה
הרומז לגדלות בנודע והם המוחין עדות היא דעות מוח הדעת שכולל
ב' מוחין חו"ג בנודע בסוד כי אל דעות ה' חוקים מוח החכמה בסוד כי חק
לישראל היא ' ומשם הניקבא ליקחת חק לנערותיה בסוד ממרחק תביא להמה
מאתר רחיקא משפטים מוח הבינה בסוד המלך המשפט והמוחין באים מאו"א
סוד ה' אלהינו ותשובתו בצדו כי היה בהברח להיות כהלכות הפסח שאם היו
באים מוחין דקטנות תחלי היה אחיזה לחצונים ולא היה סוד פ"ה ס"ח כמ"ש
לעיל כי הקטנות הם סוד ג' אלהי"ם בגי' חר"ן הגרמז בס"ת אח"ר הפס"ח
אפיקומ"ן הרומז לדינים כמ"ש לעיל ' והבן זה :

רָשָׁע מַה הוּא אוֹמֵר מָה הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת לָכֶם ' לָכֶם וְלֹא לוֹ וְלִפְי שֶׁהוֹצִיא עַצְמוֹ מִן הַכְּלָל
כָּפַר בְּעִיקָּר וְאַף אַתָּה הַקְהֵה אֶת שִׁנָּיו וֶאֱמוֹר לוֹ בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יהוה לִי בְּצֵאתִי
מִמִּצְרַיִם לִי וְלֹא לוֹ אִלּוּ הָיָה שָׁם לֹא הָיָה נִגְאָל :

הנה שאלת הרשע הוא שבפר בגדלות כמו פרעה שאמר מי ה' כמ"ש לעיל
ואמר שלעולם ישלטו הדינין מצד הקטנות סוד אלהי"ם בגי' העבד"ה וז"ש
מ"ה העבד"ה ואמר הזאת כי ע"י הגדלות גם הנוק' הוא בסוד ז"ה ולא זאת
כמ"ש לעיל ודבק עצמו בפרט סוד הנוקבא והוציא עצמו מן הכלל שהוא ת"ת
כמבואר כבר בסוד כלל ופרט ועשה ריוח בין הדביקים נרגן מפריד אלוף נעוריה
בדי שישלטו הדינין ולא הרחמים לכן אף אתה הקהה את שיניו בסוד שיני
רשעים שברת כי רש"ע הם כ' אותיות ר"ע הרומז אל הקליפה ואות ש' הרומז
לקדושה מובלע בין אותיות ר"ע והוא סוד הניצוצות קדושה שהיו משועבדים
תחת יד פרעה והקב"ה הוציא בלעו מפיו בסוד יגמר נא ר"ע רשעים ע"י הארת
הגדלות כמ"ש ואז נעשו מזאת ז"ה וזהו בעבור ז"ה עשה ה' לי סוד הוי"ה שהוא
הגדלות

הגדלות שאלמלא לא בא הגדלות לא היה אפשר לצאת ממצרים וז"ש בצאתי ממצרים וזהו הרשע שבפר בגדלות בודאי אלו היה שם לא היה נגאל :

חֲם מַה הוּא אוֹ מִי מַה זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יהוה מִמִּצְרַיִם ׃

הגה סמלא דסם הוא מה הוא בגורס להיות זווג זו"נ דזה בלילה יומר מסתר בלילות וז"ס ע"ז זח"ע ע"ס הוא ז"ת זאת נוקבא כי בלתר סבז"ת כיה בגלות נקוד קטנות המתמון בקוד ה"עיבור סהוא קוד גלות מלרים כמ"ם לעיל לוין יהיה בזווג והמשובה בחזק יד הוא יד מזקק סל ל"ת שהשפיע המוחין לתיקון המלכות זה יד מזקק ומעבורר המכה בגבורה יד מזק ה נקוד שמלו ממם לרמתי וכתיב עודי נפחו וגו' כפימי גני וזה גרם לגילות מלרים כמ"ם לעיל :

וְיֹאמֵינוּ יוֹרֵעַ לְיָשְׂאוֹל אֹתִי פִּתְאֹם לוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יהוה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם ׃

שאינו יודע לשאול הוא הבן הרביעי שהיה בקוד נלמתי דומיה דוס י"ס שתו"ת שהם קוד ס"ת ע"ס בסלק התרת' ונמנה ודריך לפתוח לה פתח בקוד לור המכתב שהוא קוד פת"ח כלומר ולהמשיך לה התרת מלור המכתב . בקוד תדני שפתי תפתח כמ"ם כגר . וזהו והגדת לבנך והגדת לבון המכתב סלריך להמשי' לזה בבן ע"י מסך הנקרא יו"ס הוי"ה וע"י הוא בזווג ע"י המסך המתגלה בפומא דלמה וזהו לשמר קוד בזווג שהוא קוד לשירה כלומר ולז בעבור ז"ס בקוד ז"ס בלי ולנוכו וע"ז ילחמי ממלרים :

כָּכוֹל מֵרֹאשׁ חוֹדֶשׁ תַּלְמוּד לוֹמַר בַּיּוֹם הַהוּא . אִי בַּיּוֹם הַהוּא יָכוֹל מִבְּעוֹד יוֹם תַּלְמוּד לוֹמַר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יהוה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם בַּעֲבוּר זֶה לֹא אָמַרְתִּי אֶלָּא בְּשָׁעָה שֶׁיֵּשׁ מַצָּה וּמָרוֹר מוּנָּחִים לְפָנֶיךָ ׃

בתיב המודם הזה לכם רלסון וגו' ומנוסר בפירוש המכס לסן עזרת שנרלם סוהם המתיל להמנוץ לור סגלולה ומתלבשם הלבנים ועלמה למעלה נגד ז"ת וכעסה לה ר"ם במ"ם כגר בכוונת ר"ם . וכגר כתי' סזה העליה הוא רק לפי שעה לכל עיקר עליית' לתר שתתלית מפניעתה והוא ביום י"ל כמ"ש שם שתו מה שהיתה בקוד ד' נתעלתה ונתגדל בקוד עברה שליחות וזהו י"ל :

והגה ג"ר של ניסן נתעלתה כמו שהוא לעתיד בעוה"ב הקליפות ולז כתיב ביום ההוא יהיה כי לתר ושמו ה' כן ג"ל"מ כתיב ביום הה"א שתתנוץ לור התסך שנק' יום ההוא ג"כ ביעוה"ב הקליפו' כלומר : וזהו שתלת העניך יכול מר"ח ני' בתסר ערי"ם התחיל להתנוץ לור הגלולה רלוי הוא שתחזרו זמן יתחילו לספר ביל"מ ומתחזם היא כי התיבת שחזרו הוא רק לפי שעה לכל לינה מתעלתה רק לתר י"ל לכתיב ביום ההוא לתתחזר לתתסדר שעה' נתיסרי' והקשה ה"ב יכול מצעוד יום . תיינו לתר שם שכבר היה בעוה"ב ותיסרת לתעלתה מפניעתה הוא עת לספר ביל"מ . לך הענין הוא כי כל זמן שלא נכנסו בני בדעת לנוקבא עלד הגדלות לא נשלם בדעת שלם וגם נפש בלא דעת לא טוב וזה בדעת לא נשלם תלת בלי גויל שפה לתר תשלום דו' כוחות שהם מוסיף דקטנות בע"ם ותכילה תלה ומרור שכן גוף העקום על עלות ומרורי' יתכללו שתשפעה שהוא קוד ס"ה ק"ם כמ"ם לעיל לא נעשה תלת ע"י מ"לה וע"רור . מ"לה הם קוד ס"ג מלד הגדלות הם ב' חו"ת בני ק"ל ועם ב' כוללים הוא קל"ה קוד דעתן של נשים קל"ה בני מל"ה . ולז יש ב' מיני זווגים הוי"ה לתי"ה הוי"ה לל"י בני מל"ה עם ג' לותיות . ומרו"ר רומז על זה בדעת לנוקבי שהוא קוד עץ כדעת טו"ר שהוא כוד שם הוי"ה ע"י לירוק היינו י"ם יו"ד הוא ר' ס"ם ס"ה הוא כ' ו"ם ו"ו הוא קל"ג ס"ם ס"ה הוא כ' ס"ה בני ת"כל ועם ד' לותיות שתרשים ו' לותיות המלוי בני מרו"ר שתתלתו ונתוק ושפוו נור קוד ליכי' לנוקבא לתיכון ניימין בריתא וקשיין בקופא . ולתר שתשלם בדעת שלם בעשה בזווג בשלימו' ולז מנוקבא עייל בזוכרא ולתקרי כולא ז"ה לכל ס"ו שלא בעשה בקוד לוכרא לקרי זח"ע בקוד בזח"ם יקרא לשם וזהו שתשובה בעבור ז"ה לא לתרקי שלא בעשה שתל"ה ומרו"ר מוסיף לפניך . ומה שלייך לומר שלא בעשה קושטו לתרץ למה בקידוד דוקא בגלל זה ולא ביום שהוא רלסון יום מג לחג

כוונת סדר של פסח

כתיב והגדת לבנך ביום ההוא לך הענין הוא כמ"ש כאן כי זה הכתוב הגדול שנעשה גלוי עכשיו שנכתבו כל מומין דגלולות נפעם מ' הוא היה רק לפי שעה לזירוז בעזרו כמ הקליפה ולהוציא אח ישראל ממצרים ויש מזר הדבר לקדמותו לסוד הקטנות כנ"ש לקמן בסוד העומר והוא סוד הפסוגה של הגן תכם כמ"ש לעיל ולכן דייק בעזור זה לא לתרתי אלא בפעם דייקא ויש מזר הדבר לקדמותו לכן לין קפור שהוא סוד פ"ה פ"ש אלא זה הלילה

מִתְּחִילָה עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ וְעַכְשָׁיו קֵרְבָנוּ הַמָּקוֹם לַעֲבוֹדָתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם כֹּה אָמַר יהוה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַנָּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תֶּרַח אֲבִי אַבְרָהָם וַאֲבִי נָחוֹר וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וָאֶקַּח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אַבְרָהָם מֵעֵבֶר הַנָּהָר וָאוֹלֵךְ אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן וָאַרְבֶּה אֶת זַרְעוֹ וָאֶתֶּן לוֹ אֶת יִצְחָק וָאֶתֵּן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו וָאֶתֵּן לְעֵשָׂו אֶת הַר שֵׂעִיר לָרֶשֶׁת אוֹתוֹ וְיַעֲקֹב וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרַיְמָה :

הנה מכאן הוא מתחלת הפסוק של מקדי ס' לפר נגר עלינו כי לפר שהמי כל הפפיקות וכל הפתלות מתחיל לספר בתחלת ס' לפר מעולם נגר עלינו כי מתחלה עע"ז היו לנוחינו · ויש זכה סוד גדול וכנוד תלכים בתחר דגר · כי מה היה לריך יהושע לומר כה לפר ס' מה שתיוק' דברים רבן יודעים זה ובכני תרגיז לך גרמז · כתיב וכפר יולף מעדן להפקי לף הגן ובמקו' שלין כתיב' יול' נקר' מעב' הגה' והיו התקדי' שתיתי' נתילר הגרון ומעול' הוא נסוד מעול' ועד עולם · והתור היה יולף דרך העורף וזהו עבודת אלהים לתרים והבן זה מאוד · והנה זה הסיפור הוא נכוח שני סוד הקטנו' והוא מל' הביני' שתלי' יגלו ישראל לתירו' · זהוא נגד ג"ן הל' נגד העבי' תיור הקליפות - והבן כ"ז · ועיין בתנורי ג"ע ותתלת נתת :

בָּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל בָּרוּךְ הִיא שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁחִשֵּׁב אֶת הַקֵּץ לַעֲשׂוֹת

סביב נלגול אלה"ר וק"ל שנה פגם נצרית שבולים זרע לנטלה ולוחם ניצוצי הדומם

כְּמַה שֶׁנֶּאֱמַר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בִּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים יָדֹעַ תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זַרְעֲךָ

דוגרכו לגלגל נגוי למרם ולנכנס ולפי שפגי נזרע היולף ממוחם שתיתה דמען ד' מלוח בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ אוֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָּן אָנֹכִי

שקל כשגדש הוא ד' מלוח שנה נכל נגוי קדושה שלא נשאר כלום מכם מקליפת מנרים וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל ·

ברוך יכוד לנא שמר הבטחתו שלא ינא לפ"ש רק לז"ש שנקרי ישראל ומה שילא למוץ ונכנו

ממנו הקליפות ע"ז ושבא לא הקן ק"ץ שנים שתכי מן ת' מלוח שנה ושבא כאלו כאר נעשה · ושבא ע"י תור שתכונה לעשו הקץ ק"ץ הוא ק"ץ הימין שנגני ע"י תור שתכונה הוא שתכונה שע"י נגני בסוד נתכונה יבנה בית ויאלו כל ניצוצי קדושה של הקדושה וזהו ברכוש הגדול :

וְהִיא שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ שֶׁלֹּא אֶחָד בִּלְבַד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵינוּ אֶלָּא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵינוּ וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם :

והיא יתא הכוח גידו הרוגז לנוקבא והוא כוח שני סוד הקטנות ג' תלפי"ם נהפי"ן ניוד"ין גתלפ"ין הרי הי"ת וכ"ת סגלו ישראל שביני עמ' ועומד' לשומר' ע"י הסוד שפע של הי"ת כי גגלוח היא רק בסוד הקטנות :

צֵא וּלְמַד מַה בִּקֵּשׁ לָבָן הָאֲרַמִּי לַעֲשׂוֹת לְיַעֲקֹב אָבִינוּ

אֲבִינוּ שֶׁפַּרְעֹה לֹא גָזַר אֶלָּא עַל הַזְּכָרִים וְלָבָן
בִּקֵּשׁ לַעֲקוֹר אֶת הַכֹּל שֶׁנֶּאֱמַר אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי
וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה וַיָּגָר שָׁם בִּמְתֵי מְעַט וַיְהִי שָׁם לְגוֹי
גָּדוֹל עָצוּם וָרָב׃

צא סוד לבן הארמי הוא כי יש עשם ע׳ גרעם הערוך הנקרא לו״ז ושוע לבן ונק׳ לבן
הארמי שלא נהג מלכילא עץ הדעת ולכן זה העשם לית נרקב וממנו יתעבר כל הגוף
לחמ״י המתים והוא למעל׳ נגד רשם הדעת וממנו היה לחמיזת לבן מן המחוריים וכי׳ רשם
לכל הקומ״י ופרעה כי׳ לחיזתו למטה ממנו מן הערוך ממש נגד הברון ויניקתו מן הנוקבא
לשה והוא רלה לעכב הספע היורד לז״א שיונק לשמור ללשה שמשם יניקתו לכן גזר כל הבן
הילוד היאורה תשליכוהו סוד לחמוריים של מלכים עם הכולל והשותים והכולל בני יש״ר ׃
וכל הכח מהיון ר״ל להמשיך כל הספי׳ ללשה חמיז״ן בני דע״ת שלשה יונק׳ ממנו כנודע ׃
תבל לבן שעומד למעלה מהעורף למעלה מלשה נקם לעקור הכל ׃

וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה אָנוּס עַל פִּי הַדִּיבּוּר ׃ וַיָּגָר שָׁם
מְלַמֵּד שֶׁלֹּא יָרַד לְהִשְׁתַּקֵּעַ אֶלָּא לָגוּר שָׁם
שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמְרוּ אֶל פַּרְעֹה לָגוּר בָּאָרֶץ בָּאנוּ כִּי
אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי כָבֵד הָרָעָב
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן ׃

וירד מלרימה ׳ ירידה זו לתלרים הוא סוד המקדי׳ שעלו נמילר נמקום שמוש וכיו
חפושים שם ועלייה זו הוא ירידה ממעלתה מדרך המקדים להחשבע ולהתגלות ולא
ליגע נמעשר נציח כלל ׳ והנם מקום שמוש הוא מ״וג ושלים מ״ת כנודע וכם ג׳ הויו״ת
בני ג״ן ושלי׳ הוי״ה הוא מ״י הרי ע׳ סוד ע׳ נפש שירדו למלרים וכנר נת׳ שזה גרם
ממע מלה״ר שמט׳ נעץ הדעת טו״ר שהוא סוד הדיבור כנודי ׳ וז״ש לאנוס ע״ש הדיבור שע״י
חטא זה נפלו כל הבילולות נקליפה וזהו ויגר שם נקוי הנירות משומדים ציל הקליפות אבל
לא להשתקע כי לא ירד ממנו נדם ׳ ולז נתרנם הרעב נארץ כנען ״כבד ״כתוב ״נעים ״עם ״נכל ׳
ממנה סוד הזמירות כנודע ולריכה להחלנם נשוחו שר מיטרא"ל חתם ידם כנודע ׳ ויסרא"ל
מתפרנסים ע״י השר השוח כנודע ׃

בְּמֻתֵי מְעַט כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ
אֲבוֹתֶיךָ מִצְרַיְמָה וְעַתָּה שָׂמְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב ׃

בבר נת׳ סוד הע׳ נפש שהם המקדים המתים ולפר שנתגלו נילולת ענלים כתיב ענוש
מספר לכוכנים כי כשירדו המ׳ ליסוד הנקרא מספר נמלקי׳ לנילולות ולז נקרלים
כוכנים ׃

וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל מְלַמֵּד שֶׁהָיוּ יִשְׂרְאֵל מְצוּיָנִים
שָׁם ׃ וְעָצוּם כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ
וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא

כוונת סדר של פסח

וְהָאָרֵץ אוֹתָם׃

ויהי כבר נתן קול גו״י ג׳ נ׳ כלילין בנ׳ בעיבור לפ״כ ו׳ קול טחטפטות לו״ק בקול סיניקס לפ״כ י׳ בקול הגדלו׳ שבעלי ניים שלימו׳ · ומעלי אחרן לומ׳ שבח בכרם ל׳ כר״ם בני פ״ר וכבן זה׃

וְרַב כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר רְבָבָה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה נְתַתִּיךְ וַתִּרְבִּי וַתִּגְדְּלִי וַתָּבוֹאִי בַּעֲדִי עֲדָיִים שָׁדַיִם נָכוֹנוּ וּשְׂעָרֵךְ צִמַּח וְאַתְּ עֵרם וְעֶרְיָה׃ וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ וָאֶרְאֵךְ מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמַיִךְ וָאוֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי בְּדָמַיִךְ חֲיִי׃

ורב לחומרי׳ של ר״ה קול ע״ב ולחומרי׳ ל״פ קול ק״ל בני ר״ב שממנו מקבלת הפלא לפר נרכו כ׳ ועי״ז קול עלמים · וקול ל״פ קול כ׳ יחודים ר״ה לה״ה ר״ה לדל״י בני ל״ה ועי״ז ומרבי מומין דקטנות רחמנן כ״י ל״ם ותבונה · ומגדלי גדלות רחמנן פנ״ם ל״ם ותבוני ומבוני נעדי עדיים פנ״ם לחו״ל עלמין קטנות שני ג״פ ע״ל כמ״ם כנר פלייס נכונו גדלו׳ שני פניניו׳ פנ״ם לחו״ל שם קול הפלייס כנוטע ושערך לשע קול שם מני׳ שמי שערות המורים על הגדלות · ואת ערום ועריה מוזר על שמחלה קודש זה היו שניים ז״ל ערומים בקול וידעו כי ערומים הם · וע״ז אמר ואעבור עליך וארחך נתבוסם׳ בדמיך כ׳ לעיס של טהרה וה׳ לעיס של טומאת קול ס״ת ופ״ג מקטרת לחמוריים של עפר להיו״ם כמ״ם כנר ואומ׳ לך בדמיך חיי ע״י שם שפם תיקון פ״ג בדמיך חיי ע״י שם עילה תיקון ס״ת וכם חיי כמלך להפי״ה הוי״ה להי״ה בני חיי״ם כמ״ם כנר׃

וַיָּרֵעוּ אוֹתָנוּ הַמִּצְרִיִּים וַיְעַנּוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה׃ וַיָּרֵעוּ אוֹתָנוּ הַמִּצְרִיִּים כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי תִקְרֶאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם הוּא עַל שׂוֹנְאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ וְעָלָה מִן הָאָרֶץ׃

כבר נת׳ שהגילוי׳ קדוש שפס שמונה׳ של הקליפה היו נגלעים בקליפה כ״ז הקטנות ויהיו המחכמות שלפס לעכב הגלות שלא ירבה שלא יתוסף אור גדול ולא יוכלו לשובבו ויעלו גם הגילוים מארץ מגרים׃

וַיְעַנּוּנוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיָּשִׂימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנֹּתוֹ בְּסִבְלֹתָם וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפַרְעֹה אֶת פִּיתוֹם וְאֶת רַעַמְסֵס׃

ער״ך בני ס״ר דיניס שניי״ז נעשה ישראל מסכן בקול עניות ושפע נשאר לפרעה · פיע״וס פי תסוס גלגל נוק׳ מהומת רגל · שפס קול ס״פ מלהי״ם בגימטריא רעמס״ס׃

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה׃ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעַבִידוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ׃ וַנִּצְעַק אֶל יהוה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יהוה אֶת קוֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת עָנְיֵנוּ וְאֶת עֲמָלֵינוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ׃

עבודה קשה מוקף פרכי׳ של מלהי״ם בני עבוד״ה וזהו שהעבידו בני ישראל מוקף בגילוים ; בפרך פר״ך בני מלוי מלהי״ם בני ס׳

וַנִּצְעַק אֶל יהוה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבוֹדָה וַיִּזְעָקוּ וַתַּעַל שַׁוְעָתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבוֹדָה :

כוד כלעקה הוא למתק הדינין של פר״ה תלוש לעק״ה גגי׳ פר״ה פ״ר דילים עם ס׳ כוללני
והמיתוק הוא ע״י מבני טוי״ם לפי״ם טוי״ם תלפי״ם הוי״ה תלכ״ו עם שתומיו׳ וסכוללני
גגי׳ ס״ר ל׳ יום׳ כוד המיתוק כגולו׳ :

וַיִּשְׁמַע יהוה אֶת קוֹלֵנוּ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ
אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב :

הוא כוד המשכת לור כתזניים של ל״ת שמשם יולע ״ג תיקוני דליקנע שע״י נעמ׳
כזווג וזכו ויזכור כוד כזווג כגולע :

וַיַּרְא אֶת עָנְיֵנוּ זוּ פְּרִישׁוּת דֶּרֶךְ אֶרֶץ כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע
אֱלֹהִים :

פרישת דרך ארץ לעכב זווג עליון וזכו וילע תלמים בפוד כלעת :

וְאֶת עֲמָלֵנוּ אֵלּוּ הַבָּנִים כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר כָּל הַבֵּן הַיִלּוֹד הַיְאֹרָה תַּשְׁלִיכוּהוּ וְכָל הַבַּת תְּחַיּוּן :

אלו הבנים הם כילולי׳ קדושה ורלה להמשיך התמוריים כוד יהו״ר שהם סיס יניקתו
כמ״ם לי יהודי ולהמשיך הבפי׳ לנלי׳ וזכו לכל תבת תחיון כמ״ם לעיל

וְאֶת לַחֲצֵנוּ זֶה הַדְּחַק כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלַּחַץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לוֹחֲצִים אוֹתָם :

זו כלמק תילע להמשיך גם שפע מן טוי״ם תלפי״ם גגי׳ למ״ק :

וַיּוֹצִיאֵנוּ יהוה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
וּבְמוֹרָא גָּדוֹל וּבְאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים וַיּוֹצִיאֵנוּ יהוה
מִמִּצְרַיִם לֹא עַל יְדֵי מַלְאָךְ שכ״ל וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף
שכ״כ״ל וְלֹא עַל יְדֵי שָׁלִיחַ מע״ע סו׳ שליח של ת״ת וסו׳ כולל לכ״ע
כגולע אֶלָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בִּכְבוֹדוֹ וּבְעַצְמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי
כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה : וּבְכָל
אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יהוה :

הגה מלך מלכי׳ הוא מקור רפש הטומאה ולא היה לפפי׳ לנע שם לא מלאך ולא שרף
ולא שליח שלא יחפני רק ע״י הסכיני׳ בעצמה שהוא כוד לא מוכלה לה ושורפת כל
הקוליס והייגו ע״י הסרת לשה ברחל כמ״ם וז״ם נכגודו רחל בעצמו לשה כגולע :

וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה אֲנִי וְלֹא מַלְאָךְ
וְהִכֵּיתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי וְלֹא
שָׂרָף : וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי וְלֹא
הַשָּׁלִיחַ אֲנִי יהוה אֲנִי הוּא וְלֹא אַחֵר :

כוונת סדר של פסח

כתיב אני רמטון ואני ממרון מסע"ק סמוך סוד מלכו' לע"ק סנק' אני קוד לותיום הקולמוס
להוי"ה טלפ"ל ומעוקרים כוז"ו נגי' אני' מסגיע לרך המדרגות לאני' פאזרון וכפה
כל נכור וזכו אני הוא נקמר · ונכן :

ביד חֲזָקָה זוֹ הַדֶּבֶר כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּה יַד יהוה הוֹיָה בְּמִקְנְךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים
בַּגְּמַלִּים בַּבָּקָר וּבַצֹּאן דֶּבֶר כָּבֵד מְאֹד :

מלכות היא קוד ג"ן נגי' נמע"ם ומ"ת שלפ סמ"ם ונספך סו"ם ס' קודם המורם דין
כנוטע · ומזה נת מנכם לבר נכל מין הנפעה של מלרים :

וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה זוֹ הַחֶרֶב כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וַחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלָיִם :

זרוע נטוי היא הגבו' גבור"ם נגי' מר"ג וממנה נת כא למלכות הנק' ירוסלים לחרוג לת הנכורים :

וּבְמוֹרָא גָּדוֹל זוּ גִּילּוּי שְׁכִינָה כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר אוֹ הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא לָקַחַת לוֹ גּוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי
בְּמַסֹּת בְּאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְיוֹם חֲמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדוֹלִים
כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יהוה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ :

וכממנר גבורה עלמה נתמלה קוד ו"ק עלו בו"ק עלה סם ס"ג נגולים כ"ת כלול מי' הוא
קוד ק"ך נרופי לאני"ם נגי' הנס"ם לאנים · ומסם נאו עסם דנרים הנאמרים כאן נכל
גבול מלרים · והז' הוא ומעורלים גדולים הוא גלוי שכינה מאם סמים נעלם כתגלה עמה :

וּבְאוֹתוֹת זֶה הַמַּטֶּה כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶת הַמַּטֶּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֶת הָאוֹתוֹת
מעם הוא קוד ע"ן הדעת סו"ר שנספך נמעם לנתם וממנו מכם למלרים ורפת ליסרלל :

וּבְמוֹפְתִים זֶה הַדָּם כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עָשָׁן :

דס סנעם ודס מילה סס ג"ס ד"ס נגי' פ"ת והפע נסנר ולנסנו נמלעו . ר"ת דס ולנת
ותמרות עשן עס ג' כולל' נגי' פ"ת וע"י ג' דמים סס המוצמים סנס עסרס מכות
שנתו למלרים מס"ם מכי"ם שלמוריי' לאכי"ס הוא ד"ס ולאכי"ס נגי' ת"ל בך' פסוקע נגי'
לפס"ר גי' דצ"ך עד"ש באח"ב :

דָּבָר אַחַר בְּיָד חֲזָקָה שְׁתַּיִם וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה שְׁתַּיִם וּבְמוֹרָא גָּדוֹל שְׁתַּיִם וּבְאוֹתוֹת שְׁתַּיִם
וּבְמוֹפְתִים שְׁתַּיִם : אֵלּוּ עֶשֶׂר מַכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם
וְאֵלּוּ הֵן :

ראיתי לכתוב כאן מה שמצאתי בשם האריז"ל

כתיב נקוטרם של האריז"ל הנקרא פלפים רנות נסנר יניאת מנרים פ"ג לף מ"ג ע"ת
וז"ל הנה כבר הסמעתיך ספרעה שנלקה עבר מכות נמנרי' היה נאלו ג' לנפ' ור"פ
מנאלי מנלה המכנים ג' רקיעים של טומ"ת ל' נקרא ער"ע וכ' נקרא ממו"ך וכו' נקרי
ני"סס"ת ועל כול' עד שנקרא חק"ל וכנה מאר עבירה מן הסלגים ומאר שסם מן הרציעי ומאר שסם
מן המסיעי כלמוד וכנה מה שלנו המנרים נמנרים עבר מכות ועל היה מנסים מכות הסם ס"ת
שנו דוד נן יסי וסם תאר הכו וכסם ומלד סס תק"ל נקו המנרים נמנרים תרנעים מכות
ועל היה מאתיים מכות · וסם תאר הכו וכסם · ומלד הסם לנקו המנרים נמנרים ני
מכות ועל היה ר"ן מכות ונאה סנקנ"ם מכה הוא מרפת הגלות מה פסעי ומה מזאתי ומה המעל
לאבר מעלו לנומינו להיות נכור הנרזל עד שנאלה נסמות שלנו דע"ג ל"ת כסנ"ת עכ"ל וכמב
עליו כרב רציגו שמסון מגיד מלוסטרפולי פירום על דנרים לנו שסם ממם פלאות רנות
שנמנלה לו נמלוס וזוא שמ"ם האריז"ל הנה כבר שמעתיך ספרעה נלקה ע"י ג' לנפים ור"פ
מלאכי מנלה כוונתו כך כי תמרו נעלי קנלה מעשיו. ז"ת ור"פ מלאכי מנלה מעוניס להכות
לת הרסעים נעניים ומסרנים לומס ועי' נלקה גם פרעה הרסע ולומר לני ז"ס נפלא
סרמסבר ד"ס לפרד"ע כ"ס ער"ג דב"ר שמי"ן נר"ל תרנ"ס מ"שך מכו"ת נכורו"ת שלו עבר
מכים כאשר כתבתי לום נת"ת עולים ג"ת ור"פ ממם עכוון כרמז על ג"ת ור"ת מ"ת הכ"ל .

וכנה

מצת בכורות נכ"ר מכר ו' כתיב כי יגלח המכה זו יגלח מכחר למלכות דקדושה וכתיב נגי"ר דזכר דקליפה וזה רמז נכ"ר ג' גימט' כי בחר ר' רחמי' פכמפ

ארבה . ד"פ צ"ץ נגי' מרד"ם וע"א שמות מלו יגלח כמכה מגיכם למלכות דקדושה וכתיב נגגו דזכר דקליפה

חשוך . ס"ך דיכין בגלון מחכמה שבא קוד מ' כזה א נגי' ל"ג נחיצוח מכמ"ה וי"פ ל"ג נגי' ס"ך וחי' כוח ג' לוחיות מ"לף הרי מכ"ג וכח יוחר מן מס"ך רומז לפי מלפי"ן שכם ה"פ לוי פ"ם נפרשם גרלשים שמזה זח מוסך למלכות ולוי ליפרחל ומכח זו יגלח מן הכמה למלכות דקדושה וכתיב זמסך דזכר דקליפה :

דם מפ"ם נרמוז נגי' ד"ס . וע"י סם זה יגלח המכה מן מלכות דמלי דקדושה ומכח לכחר דניכחצ דקליפה נגולגלחת דילה :

צפרדע כ"פ מל"ני ג' ס"ך דיכים ורמוע מל"ני ג' קכ"ו גגי' לפר"ע . וכ' יוחר רמז לג' לפרין דקליפה כגי' נזכור לעת דקליפה וזכו לפ"ר ע' וע"י סם מל"ני כל"ל יגלח המכה מיסוד מלי דקדוסה וכתיב גמוסין דלעי דניכחצ דקליפה ומסם כחל נופף ד לה :

כינם . ג' ק"ך נרופי מלפי"ם גם מלכי' פסוע וד"ל לוחיות של מלוי מגלוחו מל"ני הוף ק"ך וע"א שמות מלו יגלח המכה מכוח למלי דקדוסה וכתיב גמוסין מ"ם דניכחצ דקליפה וילגלח דרך נופף דילה בעטרת יסוד דזכר דקליפה .

ערוב . מסר ו' כתיב גגי' רמוע הוי"ה ע"ג ורמוע מלפי"ם גגי' ר' הרי ער"ב וע"א שמות מלו יגלח המכה מגלח למלי דקדוסה וכתיב גמוך זכר דקליפה :

דבר . ג' מלפי"ם פסיפס ו"ל לוחיות למל' מלוחו מל"ני ס"ם גגי' ל"ג וע"י שמות מלו יגלח המכה מ"ח למל דקדוסה וכתיב גמוך זכר דקליפה :

שחין . גמורה הוי"ה ומחפסח בפ"ם מ"ח בפי"ם כ"ח כלול מעשר הוי"ה ומלוחי' של ע"ג ס"ג מ"ה הוי"ה ק"ג ס"ם גגי' שמי"ן ומכח זו יגלח מגמורה למלי דקדוסה וכתיב נגגמ דזכר דקליפה גם מלוי מלכים גי' פ' וג"ן לוחיות למלי מלוחו וד' לוחיות מל"ני ו"ל ג' לוחיות למלוי מלכי' ס"ם גי' שפ"ן :

ברד . מלכים נרמוע גי' ר' וכ' לוחיות וכלול גי' צר"ד וע"א שם זה יגלח המכה מן מסך למלי דקדוסה ולכן ברד נלן מלך המסך ומכח שם כל"ל שמות פיל כלין לם מחלקמם נחוך בגרד ופיכם בפ"ם דזכר דקליפה .

כח בכורות נכ"ר דזכר דקליפה וזה רמז נכ"ר ג' גימט' כי בחר ר' רחמי' פכמפ

כוונת סדר של פסח

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם סִימָנִים וְצַ"ךְ עָ"ד"ש בְּאַחַ"ב :

אלו סימנים נגי מכ"ה וחסי סמיגל פרעס ולט יפע עפ ניגל שלמר מי כי מס"ר שמטע
בקולו ר"ל כשיכולו סמכות מכ"ה לו שמטען.נקולו • וכשם שמר נגי ל"ך כך,
שמוסף וכמיג לך טוב ליסרלל שמכות כיפ מכה למנרים ורפע ליסרלל כמ"ם נקוטרם של
כתר"י ז"ל :

רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי אוֹמֵר מִנַּיִן אַתָּה אוֹמֵר שֶׁלָּקוּ הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם עֶשֶׂר מַכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מַכּוֹת : בְּמִצְרַיִם מַה הוּא אוֹמֵר וַיֹּאמְרוּ הַחַרְטֻמִּים אֶל פַּרְעֹה אֶצְבַּע אֱלֹהִים הִוא וְעַל הַיָּם מַה הוּא אוֹמֵר וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יהוה בְּמִצְרַיִם וַיִּרְאוּ הָעָם אֶת יהוה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ : בַּמֶּה לָקוּ בְּאֶצְבַּע עֶשֶׂר מַכּוֹת אֱמוֹר מֵעַתָּה בְּמִצְרַיִם לָקוּ עֶשֶׂר מַכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מַכּוֹת :

הגה נגר נודע מכי מלנטעות מניד כס סוד כ"ג מעלפ"ך וכס כפוליס וכ"ף כנול עני לכן
נאיב"ג מ' לקו עטר מכות וניד מכס כי מלנטעות לקו י' מכות כי סוד ס"ס היפ סוד
כמל' יס קוף סמקנלת ממשים גנוי כנודע :

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מִנַּיִן שֶׁכָּל מַכָּה וּמַכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִיִּם בְּמִצְרַיִם הָיְתָה שֶׁל אַרְבַּע מַכּוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יְשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים וְעֶבְרָה אַחַת וָזַעַם שְׁתַּיִם וְצָרָה שָׁלֹשׁ מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים אַרְבַּע : אֱמוֹר מֵעַתָּה בְּמִצְרַיִם לָקוּ אַרְבָּעִים וּמַכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ מָאתַיִם מַכּוֹת :

כוונת ר"ש סוף ספרעס נלקס ע"י ס"ך דינים שכס כ"ף מלמ"י וכנד ד' לומיות מלמ"י
היפס כל מכס של ד' מכות וכל ל' כנול מי"ם הרי ס' • הרי נאלנע ל' וניס
שהיה נכי מלנטעות כי' ר' מכות :

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מִנַּיִן שֶׁכָּל מַכָּה וּמַכָּה שֶׁלָּקוּ הַמִּצְרִיִּם הָיְתָה שֶׁל חָמֵשׁ מַכּוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יְשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים : חֲרוֹן אַפּוֹ אַחַת : עֶבְרָה שְׁתַּיִם : וָזַעַם שָׁלֹשׁ : צָרָה אַרְבַּע : מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים חֲמִשׁ : אֱמוֹר מֵעַתָּה בְּמִצְרַיִם לָקוּ חֲמִשִּׁים וְחָמֵשׁ מַכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם מַכּוֹת :

כוונת ר"ש סוף שמלקו ע"י ס"ר דינין שכס כ' לומיות מעלפ"ך וכנד כל לוח היפ כל מכס של
כ' מכות • וכל ל' כנול מי' הרי כ' וזו נאלנע ל' וניס היפ כ' מלנטעות הרי ר"ן מכות :

בְּמָה מעלות טובות למקום עלינו :

אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם שפטים דיינו :
אלו עשה בהם שפטים ולא עשה באלהיהם דיינו :
אלו עשה באלהיהם ולא הרג בכוריהם דיינו :
אלו הרג בכוריהם ולא נתן לנו את ממונם דיינו :
אלו נתן לנו את ממונם ולא קרע לנו את הים דיינו :
אלו קרע לנו את הים ולא העבירנו בתוכו בחרבה דיינו :
אלו העבירנו בתוכו בחריבה ולא שקע צרינו בתוכו דיינו :
אלו שקע צרינו בתוכו ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה דיינו :
אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את המן דיינו :
אלו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת דיינו :
אלו נתן לנו את השבת ולא קרבנו לפני הר סיני דיינו :
אלו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה דיינו :
אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל דיינו :
אלו הכניסנו לא"י ולא בנה לנו את בית הבחירה דיינו :

כמה מעלות טובות למקום • כמה ראוי כגר נמצאר שבגיל פסח נעשה לה ד' נגי"ם ד"פ
ג"ן נגי' ק"ק"ד ונסמיר י"ו לומיות ספסוטיים כשאר נגי' מקו"ס שכול נקוטו של
עולם כנודע • ויש לפ י"ל מעלות על מחעלה למנ"ך של ז"ת כי מנ"ת של ז"ת כלוליס
מעהי"ם

כוונת סדר של פסח קפח

מנהי"ם ופס קול ז' נדות וכי"ס סלו כלולים ג"כ מקנ"ת ופס ז' קני מנורה לכתיב סנעש
סמעשה מולקות . וכנגדם עשה סלמה ז' וז' י"ל ימי המב ולכן היל לריכה י"ל עליות על
סתעלה לפמ"ל דז"ל כמ"ם נקוד קיבום המדם והנה נכל עליה ועליה כמוקף נה שעש תור
מזה מספעת גם ליסרחל נכל עליה ועלה למה וכנגדה ים כאן י"ל מעלות ביחות ליסרחל
מן המקום כי גליל שקה עלמה כל המעלות שעשה ל' ועוד עלמה למעלה נגד מב"ל
שכוח מעלה הע"ו לקבל המומין שכס קוד י"ה כנודע בגי' ע"ו והמעלה זו כוח ביחה כפולה
מגד מו"ב ג' מומין שכס קוד סיר כפול כנודע בהקדמה ומכופלת מגד הדעת שכוחל שניהם
וגם כולל ג' עשרין מו"ג כדי היל כפולה ומכופלת וכיון שעלמה בתקום החמוחה והכליחה לכן
לתר ה"ל מעלות נמעלה הע"ז סיים לכפר על כל עוונותינו :

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת למקום עלינו שהוציאנו ממצרים
ועשה בהם שפטים ועשה באלהיהם והרג בבוריהם ונתן לנו את ממונם וקרע
לנו את הים והעבירנו בתוכו בחרבות ושקע צרינו בתוכו וסיפק צרכינו במדבר
ארבעים שנה והאבילנו את המן ונתן לנו את השבת וקרבנו לפני הר סיני ונח
את התורה והכניסנו לא"י ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עוונותינו

רבן גמליאל אומר כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו
ואלו הן פסח מצה ומרור

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש היה קיים על שום מה על שום
שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים שנאמר ואמרתם זבח
פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי אבותינו במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו
הציל ויקוד העם וישתחוו :

(פסח המועד הזה נקרא חג הפסח לפי שהחסדים וגבורות של גדלו נבנסו
קודם הקטנות וזהו ח"ג חסדים גבורות . ופסח הוא מלשון דלוג ועי"ז
נבנית רחל שהיא סוד בית המקדש והיה קיים על תיקונו במילואו מלא וגדוש
עד שיצא האיר מן הפה ומזה ניזונו חג"ת דילה בסוד אור מקיף ועש"ז נק' פס"ח
פ"ה ס"ה במ"ש לעיל) :

ונוטל הפרוסה בידו

מצה זו שאנו אוכלים על שום מה על שום שלא הספיק בצקת אבותינו להחמיץ
עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא וגאלם שנאמר
ויאפו את הבצק עוגות מצות כי לא חמץ כי גורשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה
וגם צדה לא עשו להם :

מצה . היל קול רחל סקיבלה ה"ג דגדלות ס' סוי"ת בגי' ק"ל ועם ס' כולנים בגי' וכ"ס
לית נעשה זה גליל פסח . ולמר על שלא הספיק פי' כי המתן כנר נת' שסות
יניקת המלוים ממומי' דלמה וסיו יסרחל ניזונין ע"י מזה המתן ועשה לה הספיק להמתין
כי היו כנר נקבעים ג"כ מערי טומחה וזה היו מתעכבים עול מעט היו נכנסים בשבר כי'
ולה היה לאפשר להם לגאת מהם ולכן לה יכלו להמתין על שנגלה עליהם מת"ה הקב"ה קול ע"ק
שגילה מורו והאיר אור גדול על שנאו מומין דגדלות ולה היה יכולת בחילוני לכובלו ומומין
דלמה נכנסו בזנים ל"ת וילאו לרחל ונחבטלו בחי' המתן ועשה מל"ם קול יחול סוי"ם מסי"ה
סוי"ם מדכ"י בגי' מלה עם קהותיו : ומוטל המרור בידו

מרור זה שאנו אוכלים על שום מה על שום שמררו המצריים את חיי אבותינו
במצרים . שנאמר וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים
ובכל עבודה בשדה את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך :

ברך אמר ר' בסיו נספעים נתוקף הדין שהוא למוריים בגי' רי' וכיו מסוענדים שמם יל
ל"ל למר בגי' ע"ר הרי מר"ר חסו ויערכו לת היי"ם בעבודם קשם עבו"ם בגי'
מלמי"ם ע"ם ועבודו קשם תוקף הדין למוריים של מלמי' ולור שהוא סי' גלגול דור הפנגה
זכחיב בשם ויכי לשם הלבנה לשון והאמר למאר . וגם היו גלגול דור לשום שמז שהוא לקרות
בשם ס' ופנמו בשם ולכן עבדו בשם בפרך בשם רך פרך בגי' מלמי"ם לך שהוא רך ממותק מעט מחליש רך וקושי
מעט ממותק וזהו ס"ם ר"ך ס"ם ע"ם גי' מלמי"ם לך שהוא רך ממותק מעט מחליש רך וקושי
קשה כי דינין למוקבל נייתין נרחמין וקשין נסיפת :

כוונת סדר של פסח

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים לא את אבותינו בלבד גאל הקב"ה ממצרים . אלא אף אותנו גאל עמהם שנאמר ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו .

מכסה את הפת ומגביה את הכוס בידו :

לפיכך אנחנו חייבים להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס ולזמר למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו הוציאנו מעבדות לחירות מיגון לשמחה מאבל ליום טוב ומאפלה לאור גדול ומשעבוד לגאולה ונאמר לפניו שירה חדשה הללויה :

כאן יש עשר מיני שבח נגד י"ם שמה בא מכה למצרים ורפא לישראל וכל הנסים ע"י בינה ויהו לט"י שעשה כי הבינה נקרי מ"י מנורע ובה שור ההיריות . אור גדול הוא האדת ע"ק שע"י באים אור המוחין דגדלות :

כהלל יכוון כי עמם נכנס פנימיים הוי דלו"ק עלמין נקי גדלות רמסון בפנימ לזו"ק יוד יה ואו הי יוד הי ואו הי נקי סוי יהוה נקי כינס

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה :
יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה : רָם עַל־
כָּל־גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : מִי כַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת : הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפּוֹת יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיבִי
עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ : מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת
אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ :

בצאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז :
הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו :
הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר : הֶהָרִים רָקְדוּ
כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן : מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס
הַיַּרְדֵּן תִּסּוֹב לְאָחוֹר : הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים
גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן : מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי
אֱלוֹהַ יַעֲקֹב הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ
מָיִם :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים והגיענו הלילה הזה לאכול בו מצה ומריר : כן יהוה אלהינו ואלהי אבותינו גיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתינו לשלום שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על

כוונת סדר של פסח

קיר מזבחך לרצון ונודה לך שיר חדש על גאולתינו ועל פדות נפשינו : ברוך אתה יהוה גאל ישראל :

יקם הכוס ניל ימינו ומנדך :

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות כוס שני של ארבע כוסות לשם יחוד קודשא בי"ה ושכינתיה ע"י ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

יכוד תו"מ מסך מ"מ גנורה ניגה יפיד מלכות

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

כשמקף כוסו מכוון כי כו"ם גנ' מלכי"ם והכוסו מכד"עם ומלוף מלעזו אַתְּ גַּלְ אַתְּ גַּלְ והוא מילוני

דמילוני גנורה דמו"ת עילמין גמוא ניגה ז"ת יהוה וזה נמי' כלי לקבוא סני למ"ב מכוון

סנים אם גל אם גל והוא נמי' סניניות דמילוני גנורה דמו"ת קוד סיין סנכוף יי"ן ומ' מלנעמוא

נגי' מ"ם ג"ל ע"ה וגנכם סניניות גנורה דמ"ת לנד גמוא ניגה ז"ת יוד הי ואו הי נקי' גנורי דמ'

יהוה ניגה ז"ת ומתפשט נכל קו שמאל ז"ת שהוא יהוה ניגה יהוה גנורה יהוה הוד . ויונמא

מז"ת דרך פגרון לרפל ולוקמת מלקא ומלך לשם כמ"ם כנר : ושותה בהיסב שמאל

רהצה טובל ידיו ומברך . ומכוון כי רמ"ך עם הסוחיות נגי' ס' ע"ה והוא נגי' סם ר"ה

ע"י ככתם כיינו יו"ד ס' כ"י נגי' ס' . ומסם רוכן ומעבר ז"ת לתם ידיו כמ"ם

לעיל נרמיזים רמסוגה . אך נרמיזים רתם גם ככוונה ניו"ל ס"י מן ע"ב מנחת וכאן יו"ד כ"י

מן ס"ג מנחת"ת נגן ממלא תמר רמז לסגן זכר וכאן רמלא מסוסנות כי רומז לאי' למ"ב

מנגיע ידיו למעלי מיחזור כתרא זו לל כמוחין ולא יבקו ממנו כמילוני :

יכ"ד תו"ת מסך מ"מ נגורה ניגה ניגה דעת כ"ס יסוד

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מלכות

נטילת ידים :

יכוון יהו"ה מלכי"ו יהו"ה י"ל לוחיות . יל פגדולה . כוז"ו נמוכם"ז כוז"ו י"ל לוחיות יל

במזקה . יהו"ה יו"ל ס"ת ות"ו ס"ת י"ל לוחיות יל רמ"ה . מיכנסו ממנו כתרא ג' שמות

אלו לעוא ניגה ז"ת והוא סם יְהֹוָה הוּ הנזכר לעיל . אמ"ב מוסם ג' זו מנה סעליונה הסלימה

עם הפרוסה שמתמיה ומברך :

ניוציא מכוון כי מלה העליונה סלימה הוא קוד כתרת מנח סניניות מסך לתפא יְהֹוָה יְהֹוָה

יְהֹוָה נמוא מכתב ז"ת נמי' גדלות סני יְהֹוָה נם נכנם מנוסי' נגם

לתפא עלמי סהוא מלהי"ם הם גניו ד"י כזה ה' והוא נרמז נמי' דמנוסי' . והוא נמי'

קטנות רמשון בלא נכנם בכרסם רק לתי' ועתה תחר גדלות ג' נכנם נם קטנות לתפא ומתפשט

נכל קו ימין ז"ת בכתב יְהֹוָה מסך יְהֹוָה נגם יְהֹוָה ויונמא מז"ת דרך פגרון לרפל נתכתב

שלם ונוטלת מלק לשם ומלקא :

ניצה מנגיע מן העליוני מסלימה ומסניע ניתר ויכוון לעשור נגורי' לי' לסניני' וינרך :

יכוד תו"ת מסך מ"מ נגורה ניגה יכוד מלכות

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ :

הכוון כי נגורה זו נכנם סניניות נגורה לתפא עלמה יְהֹוָה יְהֹוָה וְאוֹ הֵי נמוא ניגה גדלות ג'

יְהֹוָה ניגה ז"ת גם נכנם מנוסיות סוד לתפא עלמה קטנות רמשון סהוא

מלכי"ם כי נגורה דיו כזה ה' ומתפשט נכל קו שמאל ז"ת ניגה יְהֹוִה נגורה יְהֹוָה

סוד יְהֹוִה ויונמא מז"ת דרך פגרון לרפל

ונוטלת מלקא ומלך לשם

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות אכילת מצה לשם יחוד קב"ה ושכינתיה על ידי

ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

יכוד תו"ת מסך מ"מ נגורה ניגה ניגה דעת כ"ס יסוד

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על

מכילת

כוונת סדר של פסח

מלכות

אבילת מצה

ומוכל מסניכם יפד ענ"ת כזית בסיבב סמלא :

מרור לוקח מרור ובוכל בחרוסת . ומנער המרוסת ממנו . ומכוון להמעיך בחרת המוחין
סמם ג' סמות אהי"ה יוי"ה אלהי"ם בגי' מי"ס מי המלך סמוך בגי' ס"ת מן מרום"ת
וזמשך רו"ח להמעיך בחרם זו סמיתם ונמצא ללמה סמיח מקבלת מחוחות המעלו סל מל"ת
סמוך ל"ף ל"ם יו"ד ג' רו"ח לרמל סמוך מוך מדמי"י ולבי סלמה בבוד דיבח קציח סוף
מרור גי' מו"ת נמתקים ע"ג ג' סמות הכ"ל בגי' ס"ת ועם הכולל סוף מס"ת ולבחים כי סוף
תמר בתמרוריתא קייתא מבערים הסרוסת מהמרור גם מכוון להמתיק המרור ע"י ד' מלבין של
ד' אהי"ה סמם לבודי המוחין ונמלא' ד' מלבי' ללמה . והמלוחים לרמל והמלוחים עולים בגי' מ"ת
כנגין מרו"ר בלא ו' . ולפי סלמה עומדת נגד הלעת בול ו' הוא מרור בו' . גם מכוון בתם
שתמרו ז"ל מרוסת זכר לעיב . היו"ד של ט"ת עולה לבתן ולבתן והוא ט"י ט"ת ופס ב'
מלוחים של מ"ם סעולה י"ב . פלי זכר ללמה סעומדת נגד הלעת שבו שם ע"ב . ולי נגד
רמל העומדת נגד ת"ת שבו ג"כ שם ע"ב .

ומתבל כזי' מרור ונרין ללועסו בזיעי' שהם ל"ב למת' המרור ע"י ל"ב בחינו' תכמי' ויצרך :

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות אבילו' מרור לשם יחוד קב"ה ושבינתיה על ידי
ההיא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

יקוד לו"ה ת"ת גבורה בינה בינה דעת כ"ם יקוד

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על

מלכות

אבילת מרור : ומ"ל סיבב סמלא

בזרך . לממ"ך נוכל מלם סליבים ובילע ממנם ונוכל כזית מרור וכורכם יחד ואומר :

כן עשה הלל בזמן שבה"מ היה קיים היה כורך פסח מצה ומרור ואוכל יחד
לקיים מה שנאמר על מצית ומרורים יאכלוהו :

מכוון כי מלם בגי' סוד מות בגי' סמוך לבעת בולל מבלים וגבורות ולבן מלם ומרור בכריכי'
לממ ועסם בכבש בחיתות ת"ת לתפל עלמה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה בחות
דעת ז"ת יְהֹוָה ב"ת יְהֹוָה בחי' גלגל' סני . גם בכבש סם מלבים ס' בחורת ג' וי"ן בזה ה
סהלעת כולל ג' קוין בחי' קטנות לי' ומתפבל בכל קו למלעי' ז"ת דעת יְהֹוָה ת"ת
יהוה יקוד יהוה ב"ת כנ"ל ויוצא מז"ת דרך סגרון לרמ' ונוצלת מלקי' ומלק לממ :

ומוכל בזיבב סמלא : ומוכל ומוסם בכרכת ס' ויעמע סמתם גלולה :

צפון . לממ כל מכילתו יפכל בזית מן המזיבב בחרוסת בלשונם לתזיקומן ויבוון כי עתה
גמר בניסת סוד בחי' מלוכו' לבוד לתפל עלמה מלק ו' שבתוך ס' של אלהי"ם
אֱלֹהִים ומתפבם בכל קו סמלא ז"ת בינה בגורה יְהֹוָה יְהֹוָה בוד יְהֹוָה ויוצא מז"ת דרך סגרון
לרמל ונוצלת מלקה ומלק לממ :

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות מכילת תפיקומן לשם יקוד קב"ה ובבינתיה על ידי בסיא עטיר
ונעלם בשם כל ישראל : ומוכל בזיבב סמלא :

בירך נוטל בום יין ומברך עליו ברבת המזון ובוונת ברבת המזון בבר נתבאר לך בספ"ד
שבחול בבוונם בשם מ"ה ובשבת בשם ע"ב ובי"ט בשם ס"ג שהם יו"ד מוחיות ובבולל
בגימטריא ע"ב גימטריא שם אלה"ם ועם הו"ה בגי' מלה בול מלה ברבות שתתברך ז"ת :

לממ"ך יברך על הבום :

הנני מ כן ומזומן לקיים מצות בום שלישי של מ-בע בוסבות לשם יקוד קב"ה ובבינתיה על
ידי בסיא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

יקוד לו"ה מבל ת"ת גבורה בינה יקוד מלכות

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

תקח בבום ביד ימינו ומכוון כי כו"ם בגי' אלה"ם ואלעזר אבר"ם אברה"ם ע"ם גי'
ע"ם כמנין מוחיות שהם בגי' הו"ה אלה"ם בחלי"ם בחלעי' ים בשם ס"ת מוחיות ובשם
בולליס של ו' שמות הרי ע"ם . ומוח מילוחיות דמילוי' ס"ת לו"ה עלמין בבבחים שמות
דעת ז"ת ומוח בלי בחבדי ומחובר מלילו בוס לי' מיבוסת ממ"ל ומוח ג"ב ג' שמות אברה"ם
אברהם

כוונת כדר שׁל פּסח

אבדש"ם לד הגבורות והוד כלילות הגבורות נמקדים . לפ"כ מכוון פעם
שני נאלו ג' פעמים כ"ל שהוד פנימיות מלכיות דמ"ת לו"ת עלאין קוד פ"ין שנמוך הכלי
פעם כ' לנצעות והיין הוד ע"פ כמנין לכדש"ם ע"פ ומכוון כי נכוס כל קידוש כגר נכנס
פלוניו' ופנימיות יסוד לימ"ת עלאה נדעת ז"ת יוד הא ואו הא נגקוד מלפסוס יוד הה
ו הה ג"כ נגקוד מלפסוס . לפ"כ כשתאמר הנרכה מכוון נפס כי עמה נכנס פנימיות ממס
כל מ"ת לימ"ת עלאה גדלות שני יוד הא ואו הא נגקוד מולס לד נמקדים ועונו מקופר כוס
ד' מיכנוס לפ"כ יוד הה ו הה נגקוד מולס פנימיו' מ"ת לימ"ת עלאה לד הגבורת נמקדים
וגם כגר נכנס נקידוש מילוניו' יסוד לימ"ת שהוד אלף למד הא יוד מם כולו נגקוד
מלפסוס לד המקדים והוד נגמר עמה כניסתו ועמ' מקופר לד הגבורת שהוד אלף למד הא
יוד מם וכלן ליור כפ' כל מלוי ס"ג ליור יו"ד והוד הגבורת טפל ולעיל כפ' ליור יו"ד
הוד עיקר כי כלן נכללו הגבורת נמקדים ונכנס דרך הגרון כנ"ל . וזה הטעם דין ג'
כוסות רמזונות לג' לפרעות . כי ג' כוסות רמזונות שהם נגד ג' מוחין מו"ג שכ"ל הוד
ויסוד נמ"ע ולכן נכ"ל כוסה מיוחדת ומ"ל לכלול כוסה ג' כוסות לפרעות כס נגד ג' מוחין
שהם ג' עטרין מקדים וגבורת והס נכללין נמוח הדעת שהוד ויסוד לפד ולכן נכללין הגבורות
נמקדים ומקדים נגבורת ולכן לריך לכלול ג"כ ג' כוסה נל ג' כוסות נכל כום מן ג' כוסות
לפרעות . ולזה כטעם דין כוסות רמזונות לס רולה לפחות שוסה . ומש"כ דין ג' כוסות
לפרעות לפור לפפסיק : אחר כך ביזג בום רביעי ואופר .

הלל כום ד' הוא נגד עטרה דגבורה לכן לומריס עליו ספוך קמתך :

שְׁפֹךְ חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל הממלכות אשר בשמך לא
קראו כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו :

שפוך . עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם הרדוף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה :

לֹא לָנוּ יהוה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ : לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא
אֱלֹהֵיהֶם : וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה : עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם :
פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ : אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן :
יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יֶהְגּוּ לֹא יֶהֱגוּ בִּגְרוֹנָם : כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בּוֹטֵחַ
בָּהֶם : יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיהוה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא : בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיהוה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא :
יִרְאֵי יהוה בִּטְחוּ בַיהוה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא : ע"כ דולג

יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן : יברך יראי יהוה
עם הגדולים יוסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם ברוכים אתם ליהוה עושה
שמים וארץ . השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם . לא המתים יהללו יה
ולא כל יורדי דומה . ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה .

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יהוה אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי : כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא : אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת
וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא : וּבְשֵׁם יהוה אֶקְרָא אָנָּא יהוה מַלְּטָה נַפְשִׁי :
חַנּוּן יהוה וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם : שֹׁמֵר פְּתָאיִם יהוה דַּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : שׁוּבִי נַפְשִׁי
לִמְנוּחָיְכִי כִּי־יהוה גָּמַל עָלָיְכִי : כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי־
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יהוה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים : הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד : אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי
כָּל הָאָדָם כֹּזֵב : ע"כ דולג

מָה אָשִׁיב לַיהוה כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי : כּוֹס יְשׁוּעוֹת
אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יהוה אֶקְרָא : נְדָרַי לַיהוה אֲשַׁלֵּם
נֶגְדָּה נָּא לְכָל עַמּוֹ : יָקָר בְּעֵינֵי יהוה הַמָּוְתָה
לַחֲסִידָיו : אָנָּא יהוה כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי־עַבְדְּךָ בֶּן
אמתך

כוונת סדר של פסח

אֲמַתְּ דִּפְתַחְתְּ לְמוֹסָרַי : לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא : נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא כָּל עַמּוֹ : בְּחַצְרוֹת בֵּית יְהוָה בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ :
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ :
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ :
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ :

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם יהוה לי בעזרי ואני אראה בשונאי טוב לחסות ביהוה מבטוח באדם · טוב לחסות ביהוה מבטוח בנדיבים כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם סבוני כדבורים דועכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם דחה דחיתני לנפול ויהוה עזרני עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עושה חיל ימין יהוה רוממה ימין יהוה עושה חיל לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה יסר יסרני יה ולמות לא נתנני פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו : אודך כי עניתני ותהי לי לישועה : אודך : אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה : אבן : מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו : מאת : זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו : זה : אנא יהוה הושיעה נא : אנא יהוה הושיעה נא : אנא יהוה הצליחה נא : אנא יהוה הצליחה נא : ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה : ברוך אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח . אל : אלי אתה ואודך אלהי ארוממך : אלי : הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו ·

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו · הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו · הודו לאדוני האדונים כי לעולם חסדו · לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו · לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו · את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו · את הירח וכוכבים לממשלת בלילה כי לעולם חסדו , למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו · ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו · ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו · לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו · והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו · וניער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו · למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו · ויהרוג מלכים אדירים כי לעולם חסדו · לסיחון מלך האמורי כי לעולם חסדו · ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו · ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו · נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו · שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו · נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו · הודו לאל השמים כי לעולם חסדו ·

נשמת כל חי תברך את שמך יהוה אלהינו ורוח כל בשר תפאר ותרומם זכרך מלכינו תמיד מן העולם ועד העולם אתה אל ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע פודה ומציל ומפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא אתה אלהי הראשונים והאחרונים אלהי כל בריות אדון כל תולדות המהולל ברוב תשבחות המנהג עולמו בחסד וברחמים ויהוה לא ינום ולא יישן המעורר ישנים

ישינים והמקיץ נרדמים והנשיח אלמים והמחיר אסורים והסומך נופלים והזוקף כפופים לך לבדך אנחנו מודים אלו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון גליו ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש וכירח וידינו פרושות כנשרי שמים ורגלינו קלות כאילות אין אנו מספיקין להודות לך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ולברך את שמך על אחת מאלף אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו ומבית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחלאים רעים ונאמנים דליתנו עד הנה עזרונו רחמיך ולא עזבונו חסדיך ואל תטשנו יהוה אלהינו לנצח על כן אברי שפלגת בנו ורוח ונשמ' שנפחת באפינו ולשון אשר שמת בפינו הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו את שמך מלכנו כי כל פה לך יודה וכל לשון לך תשבע וכל ברך לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה : וכל לבבות יראוך וכל קרב וכליות יזמרו לשמך כרבר שכתוב כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו מי ידמה לך ומי ישוה לך ומי יעריך לך האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ נהללך ונשבחך ונפארך ונברך את שם קדשך : באמור לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו : האל בתעצומות עוזך הגדול כבבוד שמך הגבור לנצח והנורא בנוראותיך : המלך היושב על כסא רם ונשא : שוכן עד מרום וקדוש שמו וכתוב רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה . בפי ישרים תתהלל ובדברי צדיקים תתברך ובלשון חסידים תתרומם ובקרב קדושים תתקדש :

ובמקהלות רבבית עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור שבן חובת כל היצורים לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך :

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים וארץ כי לך נאה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עוז ומשלה נצח גדולה וגבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם יהללוך יהוה אלהינו על כל מעשיך והכדיך צדיקים עושי רצונך וכל עמך בית ישראל : ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו כי לך טוב להודות ולשמך נאה לזמר כי מעולם ועד עולם אתה אל בריך אתה יהוה מלך מהולל בתשבחות :

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות כוס רביעי מארבע כוסות לשם יחוד קב"ה ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

ונוטל כוס רביעי לשתות .

ובמלוקט הכוס נידו סימני מכוון כי כו"ם בגי' מלכו"ם ומלוכו אבדת"ם וזהו סליכו' המלוכו' סו"ם דמי' כמי' כלי לך הגבורו' ואו מהופכי לך לתסדיס אבדת"ם מך לך הגבורות הוא גלוי קולך רק במקבר ע"ד ולך תסדיס ע"ה במקבר ע"ה כמנין ו' שמות הו"ה במנלו' מלכו"ם כמ"ל . וכ"ז בדעת ז"ת : לתי"ב תכוון זה סגי"ת סגית בקוד סיין שבכוס סגם כי מלבעות הוא בגי' ע"ד . ומכוון כי כגר נכנס בגלוי לתכון סגם מגי"ת ליכוד לי"מ שהוא יוד הא ואו הא בנקוד מלמפוס יוד הה ו הה ג"פ בנקוי מלמפו"ס כמ"ל . ובכוס ג"כ מלוכויות יקוד לי' לך הגבורת אלף למד הא יוד מם בנקוד מלמפוס ואלף של מלי ס"ת בגי' י"ש וגם אלף לבד הא יוד מם בנקוד כמ"ל לך תסדיס ועיור מל"ף י"ש וכלן הוא בלילות מסדי' בגבורה ובגבורה סיקר ולכן ניתר י"ש ס"ת עיקר ועיור י"ש מסל ' וכ"ז בכוס בדעת ז"ת ' וסגי בו בשם ג' ובכוס ד' בכוסי תסדי' והגבורו' בדעי ז"ת ונתפשי בכל קו מלוכי דז"ת ולכן צריך לכוון בכל כוס מן מלו ג' טוסות לתפשטות זה לני הויות מזה יהוה (כ"ת יהוה) יהוה יהיה ויוצ"ת מ"ת ללך בגרון ומוסלי סלק ולסלק נסה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן ועל תנובת השדה

כוונת סדר של פסח

ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה רחם נא יהוה עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך ובנה ירושלים עיר הקודש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בבנינה ונאכל מפריו ונשבע מטובה : ונברכך עליה בקדושה ובטהרה (בשבת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה) ושמחנו ביום חג המצות הזה : כי אתה יהוה טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל פרי הגפן

ברוך אתה יהוה על הארץ ועל פרי הגפן :

ואחר ברכה אחרונה לא ישתה שום משקה כי אם מים :

נרצה ויהא רצוי מעשיו לפני הקב"ה ויתפלל לפני השי' ויהי נועם וכו' :

חסל סדור פסח כהלכתו ככל משפטו וחוקתו · באשר זכינו לסדר אותו כן נזכה לעשותו . זך שוכן מעונה : קומם קהל מי מנה : בקרוב נהל נטעי כנה · פדוים לציון ברנה :

ובכן ויהי בחצי הלילה :

אז רוב נסים הפלאת בלילה : בראש אשמורות זה הלילה גר צדק נצחתו בנחלק לו לילה ויהי בחצי הלילה : דנת מלך גרר בחלום הלילה הפחדת ארמי באמש לילה ויישראל ישר לאל ויובל לו לילה ויהי בחצי הלילה: זרע בכורי פתרוס מחצת בחצי הלילה חילם לא מצאו בקומם בלילה טיסת נגיר חרושת סלית בכוכבי לילה : ויהי בחצי הלילה : יעץ מחרף לנופף אווי הובשת פנריו בלילה : כרע בל ומצבו באישון לילה לאיש חמודות נגלה רז חזות לילה · ויהי בחצי הלילה : משתכר בכלי קודש נהרג כו בלילה . נושע מכור אריות פותר בעתותי לילה · שנאה נטר אנגי וכתב ספרים בלילה · ויהי בחצי הלילה . עוררת נצחך עליו בנדד שנת לילה · פורה תדריך לשומר מה מלילה · צרח כשומר ושח אתא בוקר וגם לילה · ויהי בחצי הלילה : קרב יום אשר הוא לא יום ולא לילה : רם הזויע כי לך יום אף לך הלילה שומרים הפקד לעירך כל היום וכל הלילה . תאיר כאור יום חשכת לילה : ויהי בחצי הלילה ·

בליל שני אומרים זה

ובכן ואמרתם זבח פסח

אומץ גבורתך הפלאת בפסח : בראש כל מועדות נשאת פסח : גלית לאוהלי חצות ליל פסח ואמרתם זבח פסח . דלתיו דפקת כחום היום בפסח · הסעיר נוצצים ענות מצות בפסח · ואל הבקר רץ זכר לשור ערך פסח · ואמרתם זבח פסח : זועמו סדומים ולוהטו באש בפסח · חולץ לוט מהם ומצות אפה בקץ פסח טאטאת אדמת מוף וגוף בעברך בפסח · ואמרתם זבח פסח · יה ראש כל אין מחצת בליל שימור פסח · כביר על בן בכור פסחת בדם פסח לבלתי תת משחית לבא בפתחי בפסח · ואמרתם זבח פסח · מסוגרת סוגרה בעתותי פסח · נשמדה מדין בצליל שעורי עומר פסח · שורפו משמני פול ולוד ביקד יקוד פסח · ואמרתם זבח פסח · עוד היום בנוב לעמוד ער געה עונת פסח פס יד כתכה לקעקע ציול בפסח : צפה הצפית ערוך השלחן בפסח · ואמרתם זבח פסח · קהל בנסה הדסה לשלש צום בפסח · ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים בפסח : שתי אלה רגע תביא לעוצית בפסח · תעוז ידך ותרום ימינך בליל התקדש חג פסח :

ואמרתם זבח פסח ·

כי לו נאה כי לו יאה: אדיר במלוכה בחור בהלכה · גדודיו יאמרו לו · לך ולך · לך כי לך . לך אף לך · לך יהוה הממלכה · כי לו נאה כי לו יאה · דגול במלוכה · הדור בהלכה : ותיקיו יאמרו לו · לך ולך כי לו נאה · זכאי במלוכה · חסין בהלכה · טפסריו יאמרו לו · לך ולך כי לו נאה · יחיד במלוכה · כביר בהלכה · למודיו יאמרו לו · לך ולך כי לו נאה : מושל במלוכה · נורא בהלכה · סביביו יאמרו לו · לך ולך כי לו נאה · עניו במלוכה · פודה בהלכה · צדיקיו יאמרו לו · לך ולך כי לו נאה : קדוש במלוכה : רחום בהלכה : שנאניו יאמרו לו · לך ולך כי לו נאה · תקיף במלוכה תימך בהלכה · תמימיו יאמרו לו · לך ולך · לך כי לך אף לך · לך יהוה הממלכה כי לו נאה כי לו יאה :

כוונת סדר של פסח
לשנה הבאה בירושלים

אדיר הוא יבנה ביתו בקרוב · במהרה · בימינו בקרוב · אל בנה · אל בנה · בנה ביתך בקרוב · בחור הוא גדול הוא דגול הוא הדור הוא ותיק

זכאי הוא חסיד הוא טהור הוא יחיד הוא כביר הוא למוד הוא מלך הוא נורא

הוא סגיב הוא עזוז הוא פודה הוא צדיק הוא קדוש הוא רחום הוא שדי הוא תקיף

הוא · יבנה ביתו בקרוב בבהרה במהרה בימינו בקרוב . אל בנה אל בנה · בנה ביתך בקרוב·

אחד מי יודע אחד אני יודע אחד אלהינו שבשמים ובארץ :

שנים מי יודע שנים אני יודע שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ ;

שלשה מי יודע שלשה אני יודע שלשה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ :

ארבע מי יודע ארבע אני יודע ארבע אמהות שלשה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ :

חמשה מי יודע · חמשה אני יודע · חמשה חומשי תורה ארבע אמהות שלשה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ ;

ששה מי יודע · ששה אני יודע · ששה סדרי משנה חמשה חומשי תורה ארבע אמהות שלשה אבות שני לחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ ;

שבעה מי יודע שבעה אני יודע שבעה ימי שבתא ששה סדרי משנה חמשה חומשי תורה ארבע אמהות שלשה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ

שמונה מי יודע שמונה אני יודע שמונה ימי מילה שבעה ימי שבתא ששה סדרי משנה חמשה חומשי תורה ארבעה אמהות שלשה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ

תשעה מי יודע תשעה אני יודע תשעה ירחי לידה שמונה ימי מילה שבעה ימי שבתא ששה סדרי משנה חמשה חומשי תורה ארבע אמהות שלשה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ ;

עשרה מי יודע עשרה אני יודע עשרה דבריא תשעה ירחי לידה שמונה ימי מילי שבעה ימי שבתא ששה סדרי משנה חמשה חומשי תורה ארבע אמהות שלשה אבות שני לוחות הברית אחר אלהינו שבשמים ובארץ :

אחד עשר מי יודע אחד עשר אני יודע אחד עשר כוכביא עשרה דבריא תשעה ירחי לידה שמונה ימי מילה שבעה ימי שבתא ששה סדרי משנה חמשה חומשי תורה ארבע אמהות שלשה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ :

שנים עשר מי יודע · שנים עשר אני יודע · שנים עשר שבטיא אחד עשר כוכביא עשרה דבריא תשעה ירחי לידה שמונה ימי מילה שבעה ימי שבתא ששה סדרי משנה חמשה חומשי תורה ארבע אמהות שלשה אבות שני להות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ ·

שלשה עשר מי יודע . שלשה עשר אני יודע · שלשה עשר מדיא שנים עשר שבטיא אחד עשר כוכביא עשרה דבריא תשעה ירחי לידה שמונה ימי מילה שבעה ימי שבתא ששה סדרי משנה חמשה חומשי תורה ארבע אמהות שלשה אבות שני לוחות הברית אחד אלהינו שבשמים ובארץ :

חד גדיא חד גדיא דזבין אבא בתרי זוזי : חד גדיא חד גדיא :

ואתא שונרא ואכלא לגדיא דזבין אבא בתרי זוזי חד גדיא חד גדיא.
ואתא כלבא ונשך לשונרא דאכלא לגדיא דזבין אבא בתרי זוזי חד גדיא חד גדיא ·

ואתא

כוונת סדר של פסח

ואתא הוטרא והבה לבלבא דנשך לשונרא דאכלה לגדיא דזבין אבא בתרי זוזי חד גדיא הד גדיא :

ואתא נורא ושרף להוטרא דהבה לבלבא דנשך לשונרא דאכלא לגדיא דזבין אבא בהרי זוזי הד נדיא חד נדיא ·

ואתא מיא ובבה לנורא דשרף לחוטרא דהבה לבלבא דנשך לשונרא דאבלי לגדיא דזבין אבא בתרי זוזי חר גדיא חר גדיא

ואתא תורא ושתא למיא דבבה לנורא דשרף לחוטרא דהבה לבלבא דנשך לשונרא · דאבלא לגדיא דזבין אבא בתרי זוזי חד גדיא חד גדיא ·

ואתא שוחט ושחט לתורא דשתא למיא דבבה לנורא דשרף לחוטרא דהבה לבלבא דנשך לשונרא דאבלא לגדיא דזבין אבא בתרי זוזי חד גדיא חד גדיא :

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט דשחט לתורא דשתא למיא דבבה לנורא דשרף לחוטרא דהבה לבלבא דנשך לשונרא דאבלא לגדיא דזבין אבא בתרי זוזי חד גדיא חד גדיא

ואתא מלך מלכי המלכים הק״בה ושחט למלאך המות דשחט לשוחט דשחט לחורא דשתא למיא דבבה לנורא דשתא למיא דבבה לנורא דשרף לחוטרא דהבה לבלבא דנשך לשונרא דאבלא לגדיא דזבין אבא בהרי זוזי חד גדיא חד גדיא ·

ביצוי להיות ניעור כל בלילה וירבה בשבחי ושירות ואם מועטו שיהא מ״ל לקרות כל הק״ס רק פרשת המעיל וב׳ הלשונות הק״ס ופ׳ ניידך לפקיד דומי · ולפור מחמיש בי לין בזוג נעשי ע״י מעשה המחזיקים כי ע״י מעשה מתחזקים במומי׳ ובנגי׳ בסדרן ועשה לריכין ע״י דילוג הגדלות קודם לקטנות וזה נעשה שלא ע״י מעשיהו כ״ל נחמדי ה׳ כמ״ש כנר :

כוונת תפלת הג הפסח

בשחרית לומר נרכות קרבנות שבירות כמו בשבת · לבד מ״ל לכוונם שבת · בשאר ככל כמו בשבת · לך בשבת כל הכוונה לשאיך הארם מלבד סיד קודם לבל ב״ש בכוונה לשאיך הארם מלימת סיד מקרא קודם כמ״ש כנר גם בשבת מחלבשין המומין לחבת בגב״ש שלו ובב״י שלו מחלבשין פלמן עם המומין בתוך המומין לחימת ומחלבשין שניהם ג״ש . לחבל ב״י מחלבשין המומין לחבי מגולין בלי לבוש של בית שלו בתוך מומין לחימת כמ״ש ככל לעיל : כוונת העמידה כנר נם׳ בחבלי בערבית :

בשעת הוצאת ס״ת יאמר י״ג מדות ג״פ ואח״כ יאמר תפלה זו :

רבונו של עולם מלא משלומיני לבושה וספק רצונינו והוליכנו מעבדות לחרות משעבוד לגאולה מאפלה לאורה מלבל ל״ש ובניה שמים ושמחים בבנין עירך ויהי מקדשך ויחננו לתן ולקבל ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו ותן לנו עוסר וכבוד ובכבים לעבודתך כמו שהתה לאבותינו במלרים בימים ההם בזמן הזה בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כלי כסף וכלי זהב ומלבות ובלים בשבשינו ובמעי׳ יהינו · ותן בלבבה וברכה בכל משלח ידינו כמו שעשית במלרים לאבותינו שנאמר וישחילום כלי כסף וכלי זהב ושמלות וינלו את מלרים ונקום את נקמתינו מיד טויני בשבט ומבקשי רעותינו ונקום נקמת דם עבדיך השפוך כמו שנקמת נקמת לאבותינו במלרים כמה שנאמר ועברתי בארץ מלרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מלרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מלרים אעשה שפטים אני יהוה ותעש׳ עמנו נפלאות ונסים כמה שנאמר כימי לאתך מארץ מלרים אראנו נפלאות · אמן כן יהי רלון : וכן יאמר ביום ג׳ בסדרית :

לשבועות ולסוכות יאמר זה

רבונו של עולם מלא משלומיני לבושה וספק רצוני ותן שלומי לי ולכל בני ביתי בעשות רצונך בלבב שלם ומלבי מילה״ר ומעבדים דעים ומכל מקרה רע ותן מלקינו בתורתך וזכנו ללמוד תורה לשמה ותן בלבנו מכמה ובינה ודעת להבין ולהשכיל סיד תורתך ולעשות מלומיך ימ״ש וללמת נדרכי ישרים לפניך לאמן נמל׳ מן ומכל טוב בעיניך ובעיני הבריו וקדשנו בקדושת׳ ובמלותיך ושמחנו בישועתך כדי שנזכה לחיים טובים ולרובים לחיי עולם שנא ושמרנו

מיצה״ר

מוסף של פסח

מילה״ר וממעמים רעים ומכל פגעות רעות ומיני פורעניו׳ המתרגשו׳ לבא בעולי ובנותם בְּיָהּ׳ה
מסך יסובבנהו תמן וכן יהי רצון ׳ ויכוון לקבל תוס ימיר׳ :
כוונת ה׳ נגרי והמפטיר העולים לפ״ת ג״ע :

כהן פ״ג דלא לחימת ׳ לוי פ״ג דהוד לחימת ׳ ישראל פ״ג דלא לחי׳ ׳ רביעי פ״ג דהוד
לחימת חבושי הארת פ״ג דיקוד לחת סהוס לחרך ויולת חוץ ליסוד לחימת ׳ מפטיר
הארת עטרת יקוד לחת לחר ממנו יולת בחרה לנוקב בנין הנוקבת ׳ הענין הוא כי פרקי
עלמין הם בחקום לר נרחם ז״ת ולחיכם מתגיים רק חן מ״ת ולמעה סהם חקום רקב ומחגלה
ע״י הולחות ס״ת כנודע ׳ ובזה לף סלחרנו סיקוד לחת בחר חת מגולה מחפחת למעה ז״ת
עכ״ז יולת בחרה נחמנו ולנעה ׳ ובן כ״ז ׳

במוסף נרכת לחנים בכוונת המנוחרים כנר רק בקיום הנרכה יש בחרס והוא כוונה זאת
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מָגֵן אַבְרָהָם : מרגלא ד״ע א לחי״ה יכ״ו אהיה אלף הי יוד הי וכן
נמזרח : עתה עולה מכמה ז״ת נסכמה לחי׳ מלך ימין
נרכות נגזרות קיום הנרכה :
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים : מרגלא ד״ע ה׳ לחיים יה״ו אהיה אלף הה יוד הה
עתה עולה ניכה ז״ת נניכה לחימת מלך ימין : וכן
נמזרח קיום הנרכה :
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נ״א יְהוָה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ : מרגלי ד״ע ׳ לחי״ה יה״ו לחי״ה :
אלף הא יוד הא

עתה עולה דעת ז״ת נדעת לחימת מלך ימין : וכן נמזרח ׳ קדושה דמזרח
כתר יתנו לך יהוה אלהינו מלאכים המוני הנה עתה עולה ז״ת קרוב לכתר לחימת
מעלה עם עמך ישראל קבוצי מטה ונו מחלני חחרת כתר לנת
יחד בולם.קדושה לך ישלשו בבתוב על יד ומקבלים חחרת מן הכתר לכן לף חחיו
נביאך וקרא זה אל זה ואמר עולה נכסר עלהו כמו נסנת עכ״ז לומרים
כתר יתנו לך :

קדוש הנוקבת עולה ג׳ עליות יחד היינו מכמה לנוקבת נמקבל לחימת מלך נמשל :
קדוש הנוקבת עולה ג׳ עליות יחד היינו ניכה לנוקבת נגבורה לחימת מלך נמחל ׳
קדוש הנוקבת עולה ג׳ עליות יחד היינו דעת לנוקבת נת״ת לחימת מלך נמשל :
יהוה צבאות לפי שמג״ת לנוקבת עלתה נכה״י לחימת מלך נמשל ונה״י הוא יהוה לנעלים :
מלא כל הארץ כבודו כי נה״י לנוקבת נמקום מלכות לחימת שהנוקבת שהיא כבודו היא
נמקו׳ המלכות שנקראת ארץ הפיים ׳ ולומרים ג׳ קדושות נד׳ לוט
לפי שעלתה ג׳ מדרגות יחד :

בבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו להעריצו לעומתם
ברוך יאמרו
לפי שעלתה הנוק׳ שנקי כבודו כנוד ו׳ גו עליות יחד לכן שואלים היא מקום כבודו :
ברוך כבוד יהוה ממקומו הנוק׳ מתגרכת ממקום ו׳ שהוא עלה כגר קרוב לכתר :
ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחדים שמו ערב ובוקר בכל יום תמיד
פעמים באהבה שמע אומרים :
ממקום ו׳ לפי שכאשר עלתה נמג״ת לחימת מרי עלתה נמקום ו׳ :
מלכות ת״ת לחת לחימת מזלח זו״נ ת״ת לחת
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא
לחימת ת״ת מלכות
מלכינו הוא מושיענו והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי להיות לכם
לאלהים ׳ אני יהוה אלהיכם :
עתה זו״נ שהם נסוד הייגו יסקד ורחל שסיעור קומתה כשיעור קומתו ומזדווגים יחד דוגמת
תו״ת ולכן ממשיך נפסך לנוקב ת״נ שלמה
ת״ת יסוד מלכות ני״ע ת״ת
אדיר אדירנו יהוה אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ : והיה יהוה למלך על
יסוד מלכות ת״ת מלכות
כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד :

לפי

כוונת סדר של פסח

לפי שנמצא בזוהר הק׳ כותן הנגידות ע״י יסוד לנוקבא נקראים כורס לדיר ע״ס בני גבורה
ולז נקרא הק״מ מלך כמנהר בזוהר · ולעתיד ליהיו שניים משמשים נכתר ל׳ ויקבלו
כניסם נסוד בתרם מן י״נ תיקוני לח״ל לז יסיס כי, לח״ל ושמו לח״ל : בטעם שלומרים
לדיר כי״ט ולא בשבת כי ב״ם מקבלת בתרם לימא שבת קוד הגבורות :

ובדברי קדשך בתוב לאמר : ימלוך יהוה לעולם ׳אלהיך ׳ציון ״לדור ״ודור
הללויה : ר״ת מלגו כמ״ם כגר :

ח״ם בירחנו מן הקליפות מלך בשבל מלך הגבורה מלך הק״ם יסודות
אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל
דקליפה ע״י הלשון נ״ם מלכות
הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת :

לשון לימא

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה (שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה חגים
וזמנים לששון את יום (השבת הזה ואת יום) חג המצות הזה זמן חרותינו
בשנועות חג השבועות הזה זמן מתן תורתינו : בסוכות חג הסבות הז׳ זמן שבחתנו :
בשמיני עצרת החג הזה זמן שמחתינו (באהבה) מקרא קודש זכר
ליציאת מצרים :

ע״י מגבורת הקליפה לני״

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל

נרימה

אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת
וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ
עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ : יס תלון ל׳ שנקרא
זיהרא ומסם מקבל הכ״ת הקרא ובו נורת יל והיתה בפופא וכשנברא הכ״ת נשתלחה

לשון לימא דעת

וחרב סביה : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי

קב״ת ל״ל

אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שְׁתָשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל

בנין הפרלוף שמסיה שוה

מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וְתַגְדִּיל

לכבוד עליון

כְּבוֹדוֹ : אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ

כתרי ל״ל כתרי ל״ן מו״ם יסוד

מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי וְקָרֵב

גילוי נסתימה מקליפה עסיה

פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנִפּוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ

יסוד נוקבא מלכות נוקבא

וְהָבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית

מקדשה

מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׁמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
נגד ת״ת
קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים
כְּהִלְכָתָם ׃ וְאֶת מוּסַף יוֹם (הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וְאֶת מוּסַף יוֹם) בפסח חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה ׃ בשבועות
חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה ׃ בסוכות חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה בשמיני עצרת
שְׁמִינִי עֲצֶרֶת הַחַג הַזֶּה ׃ נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְּבוֹדֶךָ כָּאָמוּר ׃

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סולת מנחה בלולה
בשמן ונסכו עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה ׃ בפסח

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוה ׃ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג
שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל ׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ ׃

סנעמ זיווג גמור במועד דפסח

טעם לכילי מלה ז׳ ימים מצומר דזוכר מכל לקולה כו׳ ולז כל ימי מוליו מלכיל לומו כרוצף
מלכלו׳ המנגדי׳ למליו עד סיכי מזגו טוב ולמ״ז לוכל מה שירלי כן עמה שהיו ישראל מסוקבי׳
בין הקליפו׳ קול המען הלכיל לומס הקנ״ה מלה המנגד למליו ולמר ז׳ ימים שכנר כחרפלו
כמ״ש נכוונה הכפי׳ לכן למי ז׳ יעני׳ מותרי׳ לאכול ממץ

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוה פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנָיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם ׃

ומנחתם ונסכיהם במדובר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון
לכבש ויין בנסכו ושעיר לכפר לעורך כידור כילולות ושני תמידים כהלכתם ׃
בשבת ישמחו במלכותך שומרי שבת וקיראי עונג עם מקדשי שביעי כולם
ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו
קראת זכר למעשה בראשית ׃ לשבועות

מ״ת מלכו׳
וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוה
ת״ט שערי בינה לימות עילאה
בְּשָׁבֻעוֹתֵיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל
מנקודת דעשיה
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ ׃

וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה מלכות לְרֵיחַ נִיחוֹחַ להמתיק הדינים לַיהוה
ת״ת פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנָיִם יעקב ויוסף אַיִל אֶחָד
יצחק שִׁבְעָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה ׃ שבע נערות של מלכות

מוסף של פסח

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים י״י
לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים י״י לָאַיִל וְעִשָּׂרוֹן י׳ לַכֶּבֶשׂ
וְיַיִן י׳ ווי״ן כִּנְסָכּוֹ יוד ג׳ וְשָׂעִיר לְכַפֵּר זיכרון מקרא דסיטרא אחרא
וּשְׁנֵי תְמִידִין כְּהִלְכָתָן : נסוכות מברכס וילמק

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
וְחַגּוֹתֶם חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים :

והקרבתם עולה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם יהיו : ומנחתם
וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם : ומנחתם
וביום השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם : ומנחתם
וביום הרביעי פרים עשרה אילי׳ שנים כבשי׳ בני שנה ארבע׳ עשר תמימי׳ . ומנחתם
וביום החמישי פרי׳ תשעה איל׳ שנים כבשי׳ בני שנה ארבע׳ עשר תמימ׳ : ומנחתם
וביום הששי פרים שמונה אילם שנים כבשי׳ בני שנה ארבע׳ עשר תמימ׳ . ומנחתם
וביום השביעי פרים שבע׳ אילם שני כבשי׳ בני שנה ארבע׳ עשר תמימ׳ : ומנחתם
ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו .
והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם : ומנחתם

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ מַלְּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמֵטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ :
שׁוּבָה עָלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ : בְּנֵה אָבוֹת שָׁעְשׁוּ רְצוֹנֶךָ : בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה
וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם
לְשִׁירָם וְלִימְרָם וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלוֹשׁ פַּעֲמֵי
רֶגֶל בַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי יהוה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יהוה רֵיקָם : אִישׁ
כְּמַתַּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יהוה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ :

וַהֲשִׁיאֵנוּ יהוה אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרֶכַת מוֹעֲדֶיךָ מלכות
לְחַיִּים ת״ת וּלְשָׁלוֹם יסוד לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן
נ״ה כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ אלתינו ואלהי אבותינו רצה
מת״ת ומו״ת נה״י דתו״ת מת״ת
במנוחתינו קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
מיסוד ע״י מלכות סיקונת
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ
לְעָבְדְּךָ

מוסף של פסח

קצה

לעבדך באמת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון
מפיס מהורס לזווג לחנ לימ
בשמחה ובששון שבת ו׳ סע״י מועדי קדשך וישמחו בך
נכ״ו דל״ת סע״י סנוקנ חסיד מקופפ
ישראל מקדשי שמך : ברוך אתה יהוה מקדש
השבת ן ישראל והזמנים :

מרגלא ד״ט ס׳ למרונס דלמי״ס יס״ו אלף הה יוד הה : עתה עולה כמר דנוק׳ נת״פ דלמ׳ עילאה :

רצה וכו׳ ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון :

מרגלא ד״ט ׳ דיס״ו אלף למד הי יוד הם מכוסה דנוקבא בגלגא לימא עילאה :

מודים וכו׳ ועל כולם וכו׳ ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות :

מרגלא ד״ט ס׳ דיס״ו אלף למד הה יוד הם בנקוד סורק ניכר דמוק׳ בהוד לימא עילאה׳

שים שלום וכו׳ ברוך אתה יהוה המברך את־עמו ישראל בשלום :

מרגלא ד״ם ו׳ דיס״ו אלף למד הא יו״ד הם בנקוד מלאפוס דעת דנוק׳ ניקוד לימא עילאה מלכי נהור כו׳ לין כמלכינו עליכו לבצא .

בשבא כבה״כ לכיתו יאבר

אתקינו סעודתא שלימותא חדוותא דמלכא קדישא · דא היא סעודתא דקכ״ה ושבינתיה :

קודם הקידוש יאמר

א״לה מ״ועדי י״הוה מקראי קודש ״אשר תקראו א״תם ב״מועדם מקראי קודש

חכוון מלה מועדי ס׳ ד״ם מ״מי כי ג״ט הוא רק כתרם לימא לך ע״י קריאתכו מכו מזמכים לכתרם מצא סיכא כתלגם בהתרם מ׳ וזכו לוה״ם ג׳מועדם ד״ת מ״ג מקרא״י

בני סנ״ל חכוון למסק ס״ך נגורות סבס ס״ם דין וממתקים ע״י ס׳ מלפין סל מדכ״י כרי סכ״ה ועם הו״ה הוא סנ״ל מסר תקרא׳ מ׳ מלכים פסוט ס׳ מלו מלכים ניו״דין ד׳ דנוע מלכי״ם כרי מס״ר וממתקים ע״י נ״פ י״ה נבכלה בני כס״ר ועם מכי״ה מד״כי מלכים ע״ה מגי מקרא״ו .

ותקח הבום ביד ימינך ותכרך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

וחכוון כי בגרכם זו ים בם ט׳ מיכוח לכמשיך כתרם מן ט׳ יולי״ן סל ע״ב ס״ג מ״ה ג״ן לט׳ לוחיות סיס בבס ג״ן .

בוונת חול המועד ויום ז׳ של פסח

בוונת סול המועד הוא כגר כת׳ שבגיל רחמון סל פסח ולולכן יש בו הלל שלם כי ה״לל כיא סול מדכ״י סול הנוקבא שנגנית בזין שלם בנפי׳ בגדלות ואם פ״ס רק לגורך ילילת מלרים כמ״ש כגר , ומאר יום רחמון מזר כדגר לקדמותו במזרו ז״ר לסול הקבוות ברחמון והמהילו המומין לכנום ג״ר לשם לשם בדרך כדרגי וכגם מיד לאחר יום רחמון סל פסח מתחיל לכנום ג״ר הוא סל מכמה וכגר נגבא שמות בסכמה הוא עיקר וגו נכללין כל המומין בסוד כולם בסכמה עשית וכסבס נכנסין ז״ר ים בסס ז׳ נפי׳ עד שמגיע כתרם המומין לעמידת הנוקבא שביא עומדת מלאורי מ״ת ז״ר סבס מכמה וביכה וכדעת כולל ג׳ עטרין מסדים וגבורות ברי ד׳ ומנ״ת ברי ז׳ וכגם זה הסוס סל מכמה המתחיל לכנום ביום שני סל פסח לס כנאמר מיד ביום זה לף מעדיין לא נבנבו כל המומין ע״ז ביס י״ט גאור כי זה הסוס כולל כל המומין כנ״ל לך כלא נגאר

ביוס

כוונת חול המועד

ביום זה רק נכנס זו מחי' ל' מן הז' ומימיו כמ"ש לקמן גאר היינ' שכול בספ"ע לכן הוא חול המועד
ויש זו מני' הלל ומ"ש הרי בכל יום ג"כ נכנסין הלו במומין בכל ימות השנה ולמה
הוא חול גמור זה לימו קושית כי בשאר שביום רשמן היה זו כל במומין שנכנסו בי דרך
גם בשעם מ' כמ"ש ועשו ז"ש רוסם גדול ולכן לף שנכחלקו לאחר יום מ' עדיין לומו הרוסם
לא נכחלק ועדיין הוא אור גדול · וכפי מחי' המומין שהם ז' מחי' כמ"ש לקמן כן בהחלקותם
שלשים מחחלקים לגחרי עד ז' ימים וכלן כל הז' ימים הם שכול מועד לף עד יום ז' הוא
מ"ש כנ"ל וביום ז' שהוא יום ו' לעומר שלח נכנס ז"ש רשימו של גדלות שני של לחצ
שמזה הוא ענין הנוקי כמ"ש בכל לקמן בכוונת ספי' העומר ולח נעשה זוג גמור ולכן הוא
י"ע גמור · וביום ז' של עומר שהוא יום רלשון אחר יע"ש הנקרא לאחרו הנ נכנס ז"ש
גדלות שני של לחצ ממש לה נאחר שבשר ביום ז נכנס הרשימו של גדלות
לחצ מ"כ בא"ש לף נחחדש בו חדוש כ כאחר שבנכנס הרשימו כאלו נכנסה הגדלות
ממש לכן לימו מועד לף עדיין ים בו בהרב ויש בו שנעשה ומ"ש חמון לצל לימו י"ע כי
כל י"ע הוא מקום שנחחדש בו בהרב מדשה שלף היה מקודש : ומכח זה יחבאר לך מה
שים להקטות לאחרי שנחבאר שמיד לאחר יום לאחר דשבח מזרו זו"נ לבדר הקטנות וים לאחרים
לחלונים בבפי הקטנות בנוקבא · ולהיה יובאה מטומאחה עד בפרה שנעשה שבועות בכול
ספי' העומר שלח בליל שבועות היה מטהרת מטומאחה לגחרי ומובל' בחקוה העליונה
כמ"ש בחקומו מ"כ היה רלוי לריכים לבור בזוג מן ליל בשבח מ' עד לאחר שבועות · ולמה
הומר בזוג מיד לאחר ליל מ' של בשבח שברמז בו בזוג בכול ובני ישרלל בלכו בינשה בחוך
היס · וגם בשבועות שנין בשבח לעברת שים בהם זוג · לך בענין הוא · בשאר כי בו' יומים
שלאחר יום מ' של בשבח נכנס בו כל אות בחכמה ונחחקן הס"ח ובכוקי העומדת מלאחרי
מ"ח בשאר שבח"ח נחקן נחקנה גם היא ע"י לכן יש בהם זוג קטנות בשאר שעדיין לא נכנסו
בו כל הימין · והוא כול קריעת יס קוף שנעשה ביום ז' של בשבח · כי לאחר בזוכר לאחרי
רבב"י לר"ש בנו בבלי מלא לא הלאל . והבעת הוא כי בכל בשבח שבלאם לורם והולל בכול
הגדלות היוצר ועולים לין לו בוס שבשה כי לין בוס לאיזה למלונים ולא מחערין דינין לא
לעילא ולא לחחתא · משל"כ כשלאם עובק בכוכי הקטנות לא מחעוררים במלונים ומעוררים דינים
ומזכירין עוונותיו של בלאם · ולכן לין להעמיק בכוכי הקטנות ובכה מבה רבינו ע"ה שכי' רבן
של נביאי' רלה מה כחיב ויבלך בעטה ויבי לנהם ויכם מבה מפניו · כי כול בחטה שנכבך לנשה
הוא כול עץ בלעם טו"ר כנודע בע"י נעשה בזיווג דקטנות · ובכול כי עץ בלעם טו"ר הוא כול
מטערו"ן בע"י נעשה בזיווג בכול הקטנות ומטערו"ן בני' של"י כול יכול בחחלבם בחטערן
לגורך זיווג דקטנות ולא הוא נוקבא רק מבחי' לחוריים של שם לחי' בשלימא כמ"ש כמ"ש
והוא עולה ל"ם כול של בלאם כנודע ובכה של"י עם ל"ם בני' נק"ם · והוא ממשיך בביפה
מן לחוריים דס"ג שבשלימא שעולה בני' חקמ"ך · ובכה מלוי של של"י בני'
ת"ק ועם ל"ם הוא חקמ"ך ועם של"י הוא בני' נמ"ם ולכן וינם מבה מפניו כי מש"ה הוא בניטערין
של של"י ובינ' בחי' יכול לו"ח כנודע שהוא קפ"ך קס"ך בני' מבה והוא בחי' בגדלות דיכול
ז"ח ולא בקטנות ולכן וינם מבה מפניו ובזה חבין כול בלילה בראשה לר ובכרוני לילך מזמין
לה בקנ"ה נשם ומשך בעריבת לילה ויולחת וכול בענין הוא כי זו בלילה היא כול בנוקבא דז"ח
לילה לחביש ויעלה מן בחביבה על בעלה בכל עת ורחמה לר שלין ביכול שלה רק פ"ד דינים
מלד בקטנות בלא חקדים מבחי' בגדלות וכם כול כי לותיות מנלפ"ך בני' פ"ר ושם כללות כי
לותיות וכם כפולות ענודע כם עבר בני' ל"ר ולי לפבר לה להוליד · כי כבר נודע שבלידה
היא מבחי' בחקדים ושאר שלין זה חקדים דיינין מעכבין בלידה ולכן הקנ"ה הוא כול
חרי"ך לנפין ממשיך בחרב ליכול שהוא בשם הכ"ל ומזדווג עמה וע"י החרב ממקבל מל"ת
לף שהוא בכול בקטנות ולכן זוג זה מכונה בשם נשיכה מלד דיינין · עכ"ז מכח בחרב
דל"ת בשם רחמי ויולחת · וז"ש קריעת יס קוף שנעשה ביום ז' של בשבח כי מכח הזווג
שנעשה ביום כי' של בשבח נחעברה והיא חמיד בכול שניעית כנודע ולכן בלידה הוא ביום ז'
לך שלאחר יום מ' נכחלק בחי' הגדלות ונשאר רק בחי' הקטנות וכשה קריעת יס קוף הוא כול
פחיחת הרחם דנוקבא כי הנוקבא נק' יס בכול כל הנהנים הולכים של היס ויכול שלה נקרא
יס קוף קופה לכל לרגין וכשנפחח הרחם שלה לעילא ויולחים ממנה הנפשות כן נקרא גם

כוונת חול המועד

כיס למעה וילמו יכרחל מן כיס לך בשבר שעדיין כיל בשוד בקטנות ס"ל לכתחה דמעה כי דמעה ל"ר ולכן וילעק מכה לל כ' לכמשיך לה כוד המקדיס וילמר לליו כ' מה חלעק לליו בעמיקה חליל מלחה כי עדיין גס כז"ל בשוד בקטנות ולכן בעמיקה חליל חלחה לכמשיך מל"ל בשבר ליכוד בכתה ול"ל וכתה בשבר שכיס זווג לף מבמי בקטנות לכן מוחר כזווג עד ליל

בשנות וכבל כפי בתי' המוחין שבכנסין בכל ספי' בעומר כמ"ס לקמן :

ונח זוך לל בענין כי לחבר יוכ ל' לל שבת נבחלקו ובחבול לבכנס בו במוחין לאח לאח ומחשיל מן מוח בריכות של גדלות לף בחלק ובחשיל לבכנס בו במוחין לאח לאח ומחשיל מן מוח בחבמה שהוא רחשית חבמה בכולל כל המוחין ולכן נק' הול המועד כנ"ל והנה בחפלת ערבית ובחרית ומנחה אין בו סידוש בחרה רק בדשיתו של בחרה י"ש בנ"ל לכן אין בו מוספות רק יעלה ויבא ולחר בחרית מחשיל לבחנוץ סידוש בחרה מלד חוא מבחה ולכן מוליחין ס"ת וקורין ל' נשרי וכבוהה כמו שבחלבר בל' נשרי דר"ח ונמוחב נכנס בחוא כפי בחיכתו בכל ז' ימים עד שבגמר כל ז' בפי' שם בכל חוא בנ"ס לקמן לכן מסירין בחפילין קודש חוחב בנ"ם נחוחב דר"ח ומחפללין כמו בחועד . ולי בזה :

בוונת אברו חג

בהיב לל כ' ויאר לנו לחברו חג בעבותים עד קרנות המזבח להבין חוד לחברו חג בעפיק לשונו של כפר בכוונת לבחריז"ל וז"ל חוד לחברו חג שהוא לחר י"ט בחל"כ בשבת ולכלחורה כיס נרחה להיפך בקדושת שבת יותר גדול מבל י"ט כנודע ל"כ כיס נרחה שבחלבר יותר קדושה לחר שבת מי"ט לך בענין חוא כי כיל בחוחבת כי בשבת כבר בת' שבז"ל עלה בדיקת דל"ל וכוקי עולה בחיק לציס ול"כ בשאר מקום לימל וז"ש מקום פנוי כי כבר בת' כי גם חו"ל עולים בשבת ג"כ לחעלה ולכן עולה הבריאה כיינו י"ש דבריאה במקום ציבא שהוא לימ' שהוא מקומו החתיתי כי לימל מקנני בכורכיל חוד הבריאה עולם שכפל בכודע וי"ש דילירה עולים במקום ז"ל שהוא ג"כ מקומו החתיתי כי ז"ל מקנן במלכיל חוד ילירה עולם המלחכים כנודע ועשיה עולה במקום נוקבא דז"ל כולם בכללים בקודם חוד עולם הלבי' ל"כ בשבת נשארו כל בנ"ע בי"ט מקום פנוי ומש כן לל"כ לחר שבת שיורדים העולמות למקומן לם כיס בשאר בשבת שהוא גדול מאוד לף כיס יכולם בעולמות שכיו פנוים מכל בחרה לקבל בחרת שבת ולכן מכחלב נכס כל בחרת שבת ולין בוס חוספות קדושה לחר שבת והוא חול ממש מל"ל בי"ט שכל עליות זו"ל הוא רק בלימל כנ"ם ול"ל לף נשאר מקום פנוי בלי' רק זו"ל וכבר נודע שמקום בעוקבא הוא רק שיעור ד' אמות שבם חנכ"י דז"ל ל"ל בבריאה עולה במקום ז"ל ולין זה מקומו החתיתי ולכן לין מקבל בחרה כמו בשבת ויבירה עולה ד' רחסנות שלו במקום בעוקבא דז"ל בלי' שהוא שעור ד' אמות ונשארו ו' מחסנות דילירה בוי [רחסנות דילירה הרי כי בי"ט יש ב' מלוקי' מבשבת הל' שבי"ע לינס עולים למקומם החתיתי בי"ט כמו בשבת ולכן לינס מקבלים בחרה גדולה בי"ט כמו בשבת . בב' שלף מקומם למעה לף נשאר פנוי כי בבריאה מעולל וגם ו' רחסנו' דילי' מלחים ולף נשאר פנוי רק ד' מחסנו' דילירה וכל עשיה ולכן יש בם בשם לקבל מן העולמות שיורדים לחר י"ט למקומם מן בחרת י"ט ולכן יש לחר י"ט נ"כ לד עליה לל העולמות כמו שנפרש וחוא חוד לחברו חג כלומר לשמור ולקשור בחרת חג שיורד עם העולמות לחר י"ט ולכן לין בו נפילת לפים :

והוא כי בל"ש יורדים העולמות כ"ל רק מדרגה ל' כיינו ד' רחסנות דבריאה עומדים במקום שהיו ד' רחסנות דילירה בי"ט שהוא ו"ח דילי' בי"ט שהוא ו"ר דבריאה וד' רחסנו' דילירה במקום שהיו ד"ר דעשיה בי"ט שהוא ד"ח דבריאה וכו"ח דילירה במקו' ו"ר דילירה ודר דעשי' במקום ד"ת דילירה וז"ם בכחוב לל כ' ויאר לנו כו' כי נודע כי בילירה מאיר במוח שם ח"ל יחוה ועתה שבילירה יש לה מעלה יותר מבחו"ל שד"ר שלו עומדים במקום ד"ת דבריאה נחחלף שם לל שהוא לל"ף לחד"ל בני הק"ק ושם הוי"ה בני יח"ר והוא ע"י שמקבל בחרה מעולם הכשף שהוא בבריאה וזהו ח"ל יהוי"ה שהיה מאיר בחוח ועתה ויח"ר שבחוקף בו בחרה כחיון יח"ר

כוונת אסרו חג

ענין שמקבל מעולם הבריאה נגיי לנו וזהו מ"ל יכו"ה ויתע"ר ל"נו הרי לך ניתור ד"ר של יציר' לתי"ב ניתר הארה ו"ת דיצירה שמתעלו ג"כ נמקום ו"ר דיצירה וז"ם לתקרו מג נעצומים : כי נודע כי עצום הוא לגודה של שלמה כמצומר נכוך עץ לחנות הרי ו"ת דיצירה כס ג' עצות וז"ם לתקרו מג כלומר קטרו לוחו הארה של מג נעצומי' נג' עצות שהם ו"ת דיציר' לתי"ב ניתר תוקפי הארה של ד"ר דעשי' ולחור על קרנות המזבח כי קוד מזבח הוא קוד המלכות דיצירה שהם מתיר ל"ל הו"ה נגי' מזב"ח ונמול כנר נת' שבמלכות לתלי' הוא נד"ר דנריאה שהם קוד ל' רגלי ככתף ומל' דנריאה נד"ר דיצירה ומלכות דיצירה שהוא קוד מזבח הוא נד"ר דעשיה ועתה ד"ר דעשיה הם נד"ת דיצירה נוודלי כי המלכות דיצירה פגיעת שעלתה נ'יצירה ול"ר דעשיה נעשו לה ל' קרנות המזבח וכנר נודע שנכל עולם ד"ר הם קוד ל' מוסי' ול' מוסין הם ל' שמות יה"ו של ל' מלוחים ע"ב ס"ג מ"ה ג"ן כנודע והם מלוכשין נגה"י לתלי' שהם ל' לחי"ה ג' דיודי"ן ל' דהכי"ן ל' דלפי"ן וכול' עולי' נמצין שנו"ת קוד שנות מיים כי כמוסין הם סיי המלך כנודע שהם קוד לחי"ה הוי"ה לחי"ה נגי' מיי"ם ושנות נגי' קרנו"ת והם קוד ל' קרנות המזבח הרי נת' לך הארה הנתוקף נת"ת זהו מורף. לשונו של קפר הכוונת נשינוי לשון לקנת תוקפת ניתור :

בחיב ופפרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה ותמר שבתות תהיינה תמימות עד מחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לה' משבתותיכם תביאו לחם תנופה שתי עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים לה' ושבעה כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואיל שנים יהיו עולה לה' ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחוח לה' ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים והניף הכהן אותם על לחם הבכורים תנופה שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואיל שנים יהיו עולה לה' ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחוח לה' ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים והניף הכהן אותם על לחם הבכורים תנופה לפני ה' על שני כבשים קדש יהיו לה' לכהן יהיו ביום הזה הקריא לכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבותיכם לדרתיכם ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני ה' אלהיכם ויקרא כג טו וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה עד מחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לה' משבתותיכם תביאו לחם תנופה שתי עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים לה' ושבעה כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואיל שנים יהיו עולה לה' ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחוח לה' ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים והניף הכהן אותם על לחם הבכורים תנופה לפני ה' על שני כבשים קדש יהיו לה' לכהן יהיו ביום הזה הקריא לכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבותיכם לדרתיכם ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני ה' אלהיכם ויקרא כג טו

כל המומין דגדלו בפני ע"ע ובלא כפדרן שגדלות קדש לקצתו כמ"ש בכל לעיל . וכ"ז היה רק לגורך שעה כשהיו ישראל ממגדים ותמ"ל ניזל נשתלקו כל המומין ומחמיטו לכנוס דרך הדרגה מעט מעט אך כפדר שנכנסו בשבת ולזה הוא מנות שבי העומר להמתיך המומין לז"ת עד שיהיה נסוד שלימות הגדלות ולזה לריך ל' יום שביום כ שהוא מג שבועות נשלם בשלימות גדלות והיה נחינם בתורה כמ"ש לקמן . ולכן תחלה מדע שזוג ז"ת מלוי בשלמת המומין לז"ת עד שתשתכני בת"ת שנו שבת מתחיל שמיני המומין על הנוקבא כנודע ולז מקבלת גם הנוק' קו"ג מן הת"ת ונעשה הזווג . ובזה להשבשנו המומין על הנוקבא הם ז' נמי כי הכתר מינו נכנס בשבעון כי כתרא עלאה טמיר וגניז ורשאית מכונה הוא התחלת התשבעות המומין כדי שם ו' ימים הוא כי בכל נמי יש ז' נמי ז' ובגדם לריך ז' שבתות . ומה שלריך ז' שבועי ולא ז' ימים הוא כי בכל נמי יש ז' נמי . ובכל שבוע שבת ז' ימים נתקן תחלה ע' יום נמי כולל ז' נמי כ"א יום נמי ע' וז' ימי נתקן רק תחלה ע' בשלימות . ולכן לריך ז' שבועות . ותשלם נשלר בלל ז' שבועות . מה שנתתקן בכל שבוע ושבוע . ותמ"ל נשלר כל שבוע ושבוע ז' ימים :

וז' ימים מה שנכנס מהמומין בכל יום ויום עד כלות ע"ע ימי הספירה :

והוא כי שבוע ראשון נתתקן כל חוא התכמה ז' נמי שלו ז' ימים כמ"ש לפניך ולכן שבוע ע' בכוונה בשם ע"ב . שבוע ב' נתתקן כל חוא הביני ז' נמי שבו ולכן כוונ' שבוע ב' בשם ס"ג . שבוע ג' נתתקן חוא הדעת לך כי הדעת כלול מחו"ג ולכן לריך ג' שבועות נגדו ושבוע ג' נתתקן בסוד התפדרים שבו לכן כוונת שבוע ג' חוא בשם מ"ה . שבוע ד' נתתקן חוא הדעת מלד הגבורות שבו ולכן כוונת שבוע ד' בשם ב"ן . שבוע ה' נתתקן התסד ז"ת ולכן כוונת שבוע ה' בשם ע"ב . שבוע ו' נתתקן נהורה ז"ת ולכן כוונת שבוע ו' בשם ס"ג . שבוע ז' נתקנים ת"ת ומלכו' יחד שבועיהם דבוקים לך שבת ז' מדות לריך שבוע ז' לב' כוונת ע"ה וב"ן . סרי נתאלר כוונת ז' שבועי דרך כלל ונתאלר תומם דרך פרט כל שבוע ושבוע ז' ימים :

שבוע ראשון חוא התכמה לכן כל הגדלות שם ע"ב וכנכנסין המומין ע"ל בפדר שנכנסו בשבת כמ"ש לעיל :

יום א נבנם מוח התכמה גדלות א' דאבא והבוונה בשם ע"ב :
יום ב נבנם מוח התכמה גדלות א' דאימא והבוונה בשם ע"ב :
יום ג נבנם מוח התכמה קטנות עליון הבי והבוונה בשם אברט"ם : חילוף שם אלהי' בהי אותיות שלו
יום ד' נבנם מוח התכמה גדלות ב' דאימא והבוונה בשם ע"ב :
יום ה' נבנם מוח התכמה קטנות א' והבוונה בשם אלהים דיודי"ן :
יום ו נבנם מוח התכמה רשימו דגדלות שני דאבא בי גדלות שני דאבא גדול מאד ולא יכול לסביל בפעם א' אם יבנם בו מיד העצמו דגדלו ב' לבן ת ל' נבנם הרשימו לבד והבוונה בשם ע"ב :
יום ז נבנם מוח התכמה העצמות דגדלות ב' דאבא והבוונה בשם ע"ב . שלם מוח התכמה בז' בחי' בז' ימים : שבוע שניה מוח הבינה לבן בחי' הגדלות בשם ס"ג :
יום א נבנם מוח הבינה גדלות א' דאבא והבוונה בשם ס"ג :

כוונת הספירה

יום ב נכנס מוח הבינה גדלות א' דאי' והכוונה בשם ס"ג :
יום ג נכנס מוח הבינה קטנות עליון הב' והכוונה בשם אברט"ם שהוא א"ם ג"ל
יום ד נכנס מוח הבינה גדלות ב' דאימא והכוונה בשם ס"ג :
יום ה נכנס מוח הבינה קטנות א' והכוונה בשם אלהי"ם דההי"ן :
יום ו נכנס מוח הבינה רשימו דגדלות ב' דאבא והכוונה בשם ס"ג :
יום ז נכנס מוח הבינה עצמות דגדלות ב' דאבא והכוונה בשם ס"ג . הרי נשלם מוח הבינה ז' בחי' ז' ימים :

שבוע ג' מוח הדעת מצד החסדים לבן כל בחי' גדלות בשם מ"ה :
יום א נכנסו החסדים שבדעת גדלות א' דאבא והכוונה בשם מ"ה :
יום ב נכנסו החסדים שבדעת גדלות א' דאימא והכוונה בשם מ"ה :
יום ג נכנסו החסדים שבדעת קטנות ב' והכוונה בני שמות הוי"ה אלהי"ם שיש בהם ס"ט אותיות ועם ו' שמות בני' ע"ה במנין אברט"ם ע"ה :
יום ד נכנסו החסדים שבדעת גדלות ב' דאימא והכוונה בשם מ"ה:
יום ה נכנסו החסדים שבדעת קטנות א' והכוונה בשם אלהי"ם דאלפי"ן וציור א' של מלוי ה' יו"ד :
יום ו נכנסו החסדים שבדעת רשימו דגדלות ב' דאבא והכוונה בשם מ"ה
יום ז נכנסו החסדים שבדעת עצמות דגדלות ב' דאבא והכוונה בשם מ"ה . נשלם מוח הדעת מצד החסדים : שבוע ד' מוח הדעת מצד הגבורות לבן כל הגדלות בשם ב"ן :
יום א נכנסו הגבורות שבדעת גדלות א' דאבא והכוונה בשם ב"ן :
יום ב נכנסו הגבורות שבדעת גדלות א' דאימא והכוונה בשם ב"ן
יום ג נכנסו הגבורות שבדעת קטנות ב' . והכוונה בשם אברט"ם במספרו ע"ד:
יום ד נכנסו הגבורות שבדעת גדלות ב' דאימא והכוונה בשם ב"ן :
יום ה נכנסו הגבורות שבדעת קטנות א' והכוונה בשם אלהי"ם דאלפי"ן . וא' דמלוי ה' בציור יו"ד :
יום ו נכנסו הגבורות שבדעת רשימו דגדלות ב' דאבא והכוונה בשם ב"ן :
יום ז נכנסים הגבורות שבדעת עצמות דגדלות ב' דאבא והכוונה בשם ב"ן:
שבוע ה' מוח החסד והוא דוגמת החכמה שהחסד הוא ענף החכמה לכן הכוונה בז' ימי שבוע ה' כמו בז' ימי שבוע ראשונה :
שבוע ו' מוח הגבורה והוא דוגמת הבינה כי הגבורה הוא ענף הבינה לכן הכוונה בז' ימי שבוע ו' כמו בז' ימי שבוע שניה :
שבוע ז' מוח הת"ת וחמל, יחד לכן צריך ב' כוונות כוונה א' נגד הת"ת שהוא מקבל החסדים ולכן הכוונה כמו בשבוע ג' שהוא ג"כ סוד החסדים וכוונה ב' נגד מלכות המקבלת הגבורות ולכן הכוונה כמו בשבוע ד' נגד הגבורות . הרי נתבאר כוונה א' ועתה נבאר עוד כוונה ב' :

כבר נתבאר כי גלות מצרים היה בחטא אדה"ר שפגם בדעת דז"א וניצוצות הנשמות שנפגמו ע"י חטאו נתגלגל בדור ההוא . והאורות שבדעת שהם מתפשטים בכל קומת הז"א בסוד ובדעת תדרים ימלאו . נתעלמו למעלה במקום המיצר ולא נתפשטו למטה והנה עתה ע"י ספירת העומר כוונתינו להמשיך אורו' הדעת שיתפשטו בכל קומת הז"א . והנה נודע שאורות הדעת הם ה"ח והנ"י . ומתפשטים בחג"ת נ"ה דבינה שחסר א' מתפשט בחסר ז"א והסר ב' בנקודה ובן כל ה"ח עד היוד . הרי ה' בחי' ובן הגבורה עד"ז . אח"כ מתקבצים כולם ביסוד סוד יוסף המלקט כל הנקוד . ילבן נקרא כ"ל ה"ה כ"א כלול מי' בני' כ"ל ואח"כ יורדים למלכות כל"ה הכלולה ג"כ מכולם הרי ז' בחי' . וכ"א כלול מז' הרי הם ז"פ ז' שבגר מ"ט ימי הספירה ז' שבועות ובכל שבוע מתפשט בחי' א' שיש בו ז' בחי' בז' ימי השבוע בדרך זה שבוע א' יום א' מלכות שבחסד א' מן הה' הבחי' מתפשט בחסד ז"א . יום ב' יסוד שבחסד א' מן ה"ח מתפשט בחסד ז"א . ונרתה המלכות אל הגבורה ז"א : יום ג' נרתה המלכות בת"ת ז"א ויסוד בגבורה ומתפשט ההוד שבחסד א' בחסד ז"א יום ד' נרתה המלכות בנצח ויסוד בת"ת והוד בגבורה ומתפשט הנצח שבחסד א' בחסד ז"א .

יום

יום ד' נדרה הגבלות בהוד ויסוד בנצח והו"ד בת"ת ונצח בגבורה ומתפשט הת"ת
שבחסד א' בהסד ז"א · יום ו' נדרה המל' ביסוד ויסוד בהוד והוד בנצח ונצח
בה"ח וה"ח בגבורה ומתפשט הגבורה שבחסד א' בחסד ז"א יום ז' כ"א יורש
מקומו בגבולות הוד בהוד ובן בכולם עד שמתפשט החסד שבחסד א' בחסד
ז"א · דרי נשלם שבוע א' כולם בבחי' חסד א' ועד"ז הוא שבוע ב' רק הוא בחי'
חסד ב' של ה"ח ובן כולם עד ה' שבועות שנשלמו ה"ח ושבוע ו' נבנס בכללות
ה"ה שהם ביסוד ויש בהם ג"כ ז' בחי' בג"ל רק שהם מבלות ה"ח שביסוד -
ובן שבוע ז' בכללות ה"ח שבמלכות ג"כ ע"ז הדרך · הרי לך ביאור כוונה זו בז'
שבועות של ימי הספירה · ועתה נבאר עוד כוונה ג' :

בבר נת' שבז"א מאיר בו שם הוי"ה במלוי אלפי"ן בגי' מ"ה ובגלות מצרים
נסתלק אות א' של מלוי ו' ונשאר דם והנה שם הוי"ה זה מאיר בכל ספי'
וכפי' מ"ם של ז"א הרי י"פ דם בגי' מ"ת וסוד סילוק אות א' זו הוא כי א' זו
היא אות א' הרמוז לאהי"ה כי א' צורתו יו"ד ועם הכולל בגי' אהי"ה והוא מתלבש
בז"א שהוא סוד ו' כנוד' כי ו' מחגלגל בצירופו בחשבון הקדמון עד אהי"ה בסו'
ואהי"ה אצלו אמון והנה שם מ"ה בשהוא בלא א' הוא דם ושם מ"ה מתפשט
בכל י"ם של ז"א הרי י"פ ד"ם בגי' מ"ת הרומז לאחיזת ס"א הנקרא מ"ת והחיות
שלו הוא סוד דם הנפש יהוא סוד אות א' זו המתלבש בו' שהוא ז"א וזו האחד
הוא שם אהי"ה דאימא שבריבוע עולה ד"ם סוד ד"ם הנפש המחיה אותו ובשאו'
א' מתלבש בו עולה בגי' אר"ם שהוא ו"ק של אמ"ת בסוד תתן אמת ליעקב
והנה בזמן הגלות נסתלק אות א' סוד דם הנפש מז"א ולכן אחר יום א' של
פסח שחזר הז"א לקדמותו בסוד הקטנות כנודע כוונתינו עתה להמשיל לו זו האו'
א' שיתפשט בכל קומתו עד שיבלע הדם באבריו ואח"כ סוד המילה במו שכתו'
במאבר ר"ל באותה אשה שאברו לה המתן לו עד שיבלע הדם באבריו ואח"כ
תמול אותו וסוד המילה כבר נתבאר · והנה בליעת דמו צריך לני יום כי י' שמו'
אהי"ה הם מ' אותיות וברבוע שהוא סוד דם הנפש הם י' אותיות הרי נ' ולכן
צריך לבוון בכל יום מימי הספירה להמשיך הארה מי' שמות אהי"ה ל' שמות
הוי"ה של מ"ה עד שיבלע דמו בכל איבריו שהם י"ם שלו ואז נעשה הזיווג ביום
ג' ומקבלת התורה במ"ש במקומו ובכל יום מימי הספירה מתלבש אות א' של י'
אהי"ה באות א' של שם מ"ה במו שאצי"י לפניך הציור לקמן עד מ"ט יום והרי
נחבי לך כוונת ספירת עומר : ועתה נבאר עוד כוונ' ד'

בבר כתוב שהילדים נתהוו מז' מלכים דמיתו שהם סוד זו"נ ז"ת וי"ק ועם הפעירה שעל
כתרים סוד מלכים דז"ת הם ז' מדות וכל מדה יש שם משם סוד לד"ם הרי ז"ם לדם ושם
בגי' שט"ו וכם סוד דינין תקיפין נסוד שט"ו בעם ולקטו סוד וס"ט שהוא לדם נסוד דיני'
כמ"ם שהבי' יניקתו מבינה ותי' יניקתה מהוסד ולכן דינין מתערין מינה ויצ"ו עמו לת בנסוד'
תרנגולו וס"ט עמו ית יכורתם ועם כ' לומיות מנלע"ך שהוא ו"כ סוד הדינין הוא שט"ו וכ'
לומיות הרי ס"ך דיני' ויולפ' מסורם הדין הנוהג בשוחל שבימלאה שממנו יולפ' ל"ג נחיצות
וכל ל' כלול מי' הרי י"ם ל"ג בגי' ס"ך ומשכים לניהם נסוד ל"ג מלכים דמשכה דרלסים
ונהלקים לב' מערים ומשם נמשכין לז"ת ושם מחגלי' כל"ג נחיצות כמנוחר נזוה' לכ"ג נחיצות
כם בשוחל שבימלאה' ושם הם נפלמים ונקרלים ל"ג נחיצות פלילות הכמה ולחינן משפרטין בשוחל
דז"ת ושם הם ס"ך דינין גשורי' שהם ז"ם לדם ע"ה כנ"ל ולח"כ מחגלין יותר בנוקבא שהיא
סוד כ' וים בה כ"פ לחלקי' בגי' שכ"ם סוד מערי"ם ונשוסף בה כ' סורם הנוקי סוד כ'
וכולן הם דינין הקיפין וכם סולטין בימי בספירה שהוא סוד ל"ד עומ"ר וד' לומיות בגי' ס"ך
בפומר הוא בכ"ה ונמתקי' ע"י החלפה' נהי' לחי' ז"ת ולח' עד הו"ד להפסטרות דילה כנודע
בהם כ"ם מנ"ת ני"ה כל ל' כלול מעבר הוא כ' סוד כ' סערי דינים שהחגלו בילילת מלרים
נסוד וחמשים שלו בני ישרלל מארץ מלרים ונסגד זה נזכר כ"פ ילילת מלרים בחורה
וע"י כ' בעריכ ללו נמהקים חלו הס"ך דינים כי כל סער כולל ס"ך ונשלר סער הרלסון של
סערי' כי הוא כולל כולם והוא סורם לכל הנשמות לך ים נשמות שהם משלר בסערים לך זה
הרלסון הוא הסורם לכל הנשמות ולכן עיקר הכוונה' זה סער הת' לך יכוון שהם נשמתו
מלילה סער יומשך לו כלילה מהסער שלו להמשיך דינים דס"ך שבז"ת ולח' יתוקן מה שחנגם
בחילה מלה מזו"נ והוא כי סער הרלסון הוא שם ק"ג שהוא ס' מלפי' הוא סוד כ' ילילת מלרים

כנודע

כוונת הספירה

כנודע וים זאת בסעה ס"פ ק"נ בגי' סט"ו ועם ה' פרסים הוא ש"ך והנה בק"נ יום גו' י' לומיות הרי ס"פ י' הוא ני' ימי הספי' מיום דלמון של הספי' עד שבועות . ולריך לכוון להמשיך בכל יום מספ ק"נ כמנין לד"ם להמתיק הז' לד"ם שבזי מדות של ז"ל זאת הלומן כי הנה ז' מדות של ז"ל בכר נודע שכל ל' כלול מז' הרי הם מ"ט ימי הספירה . וביום דלמון לריך לכוון להמשיך מספ ק"נ שהוא יו"ד כ"י ולי"ו הוא י"ם וביום ל' המשיך מן יו"ד כ"י בגי' ל"ם ונס ג' לומיות ויל"ו של מלוי ולי"ו הוא ז' הרי מ"ג ולכן תקס גי' נקודו' מן י' למרוני של מלוי ולי"ו שהוא בגי' שם תקס ממנו ג' נקודו' המלי ממספרו ותלרף למ"ג פוא לד"ם ל' . וביום ג' תקס ג' נקודו' פנסתרי' מן לומה ו' ונס ה"י שבשתר מס"ג ותלרף יו"ד ה' בגי' נקוד' מי' דמלוי ה' מס"ג ג' הוא ג"כ לד"ם וכן ע"ז הדרך בכל יום מימי הספי' כמו שאמרנו לפניך המוני כל שבוע ושבוע ומידי יום ביומו :

גם לריך לדעת כי כמו שבנסתי המקדים שיש בהם ז' בתי' וכ"א כולל מז' כמ"ם והם בנסתי' בגופא דז"ל כן נכנסתי ג"כ בגופי' שהרי הלעת הוא כולל מסו"ג ויש בו ג"כ ה"ג שיש בהם ז' בתי' כמו בשתרים והם נכנסים בגופא דנוקבא ג"כ כל בתי' ביום ל' כמו ז"ל רק עיקר כוונת הספי' הוא לכוון בז"ל ומשלה כמשך הלרה גם לנוקבא ולכן לריך לכוון ג"כ להמשיך הלרה גם לנוקבא ולא בנעשה מלינו :

גם לריך לדעת כי כמו שמקבל נוקי' הלרה הגדי' בגופא דילה עוד היא מקבלת הלרה מיוחדת מז"ל והלרה זו הוא כמו שיש בז"ל ב"ם שלו י' שמו מ"ה כן יש בנוקבי' ב"ם שלה י"פ ב"ן לך שבמ"ה יש עשר לומיות משח"כ בזו"ן יש רק ט' לומיות . ולריך להמשיך לה מסס מ"ה לוח ל' לשס ב"ן ונעשה לבן פנ"ם לבן שהיה הכוח לבנה טבע שהי' תלוי בלומרו של ל"ל וכשתת תלמו בגלגל חמה כמ"ש זה בסוד הבנירי שבנ"ע והלרה זו המשך כי בקודם הוא"ם דז"ל הוא שב"ל מ"לס קמ"ך יהוה ר"ת שהק בסוד מי בשמק יעריך ליהוה והנה בקודם הלו בגי' מ"ו ונשתר ל' : ד יוהר הן מ"ה שבוזל הוא"ם דז"ל ולומו ל' המשך לשס ב"ן ונעשה לב"ן ג"כ בי' לומיות כזה יו"ל ה"ם ול"ו ה"ם וככה הלי בין בי' וי"ן בסוד שלמז"ל היה ל' יום וכשהעולם נלרך לימים מכוסה רלשה בין בדכיה ולומקת והבקי"ם ממשלת רמיים כו' והוא סוד עמוק ומנוסר בהנירי הנ"ל ולכן כמו שלריך לכוון להמשיך ל' של מהי"ה לע"ה דז"ל כן לריך לכוון להמשיך ל' דמ"ה לשס ב"ן :

גם לריך לכוון כי שם מהי"ה בגי' כ"ו ובדבוע יש בו י' לומיות הרי בגי' ל"ל והנה הם ל' שמות מהי"ה שהם סוד י' דמי"ס כמ"ש לעיל הרי י"ם של בגי' עשי"ר מסר ו' בכחות ועם ה' כוללים בגי' ס"ך וחכוון להמשיך הלרה מי"ם ל"ל לנוקבא סוד עדכי"י הרי ל"ל לדכי' שהוא בנוקי' . וזה ל"ל מחשלת בגי' הק"ם ועם לדכי' היא מלירה בסוד כ"ר מלוי והנה לחרי כודשך תלהים שָׁם כל זאת עשה לאהר לך סוד כוונת בברכה על הנטון ולגייר לך המצוה שבו מלוייר כל ימי הספי' מידי שבוע ושבוע ומידי יום ביומו עד כלות הספי' ועי"ז הקדושה הכ"ל בקל מוכל להבין כל דבר על מכונו :

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם י"ה בו"ה ביהודא שלים ע"י ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל .

הריני מיכן ומיזמן לקיים מצות עשה של ספירת העומר במו שבתוב בתורה וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו נ"ם חמשים יום :

יהי רלון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבזכות ספירת העומר שספרתי היום יתקן מה שפגמתי בספירה ואזכה להאיר ולזכך כל הנפשות הקדושות שבגופי ולברר ולזכך כל הניצוצות הקדושות שנפלו ונתערבו בקליפות ע"י פגמי ועונותי ופשעי ותאיר שפעת קדושתך על כל העולמות ועל כל הנבראים ועל כל הנפשות הקדושות שבגופי ותזכני שאזכה לקבל שפע קדושתך ולהאיר ולזכך כל הניצוצות הקדושות שבכ

כוונת הספירה קצט

מליה המרה מן ״ מכי״פ עם ״ לומיות סכם י״ם פ״ל בני מע״ר ולח נקרא פ״ל
מלכ״י וחכוין להמתיק ז׳ מד״ם סכם קול ס״ך גלולות עם ס׳ סל מנלב״ך וס״ך ניולות לנוקב׳
סכם ה״פ די״ן בני עומ״ר עם ד׳ לומיות וימתקו ע״י פרסם סכם נמכמה ל״ג נמיגות כ״פ
כלול מי׳ בני ס״ך ומהפכיים בני טערי בינה ומהמלקים לס״ך גלולות בכל סמר וכל סמר סמר
פורש נסומך יומסך לכם המרה המכמה להמתיק ויחוקן מה שפגמת נסורם נסומך וכשיומסך
המרה זלת לזו״ג בכל יום נפליה מדה כמ״ם נחמוך יחוקן הפגם מה שפגמת נפליה מדה
למעלה :

אח״ב תאמר למנצח · אנא בכח · רבש״ע :

למנצח בנגינות מזמור שיר

פ	נ	ג	ד	ס	ו	ז	א ב ג ד ה ו ז
אלהים	יחננו	ויברכנו	יאר	פניו	אתנו	סלה	שבוע א
			יפ				י ש מ ח ו י
מ	ט	י	יפ	יג	יג	יל	ח ט י א י ב י ג י ד
לדעת	בארץ	דרכך	בכל	גוים	ישועתך	יודך	שבוע ב
							ר ג נ ו ל א ם
טו	סז	יז	יפ	יט	כ	כפ	טו טז יז יח יט כ כא
עמים	אלהים	יודך	עמים	כולם	ישמחו	וירננו	שבוע ג
							י ם כ י ת ש פ
כד	כג	כל	כפ	כו	כז	כפ	כב כג כד כה כו כז
לאומים	כי	תשפוט	עמים	מישור	ולאומים	בארץ	שבוע ד
							ט ע מ י ם ס
כט	ל	לפ	לב	לג	לד	לה	לו כט ל לפ לב לג לד לה
חנחם	סלה	יודוך	עמים	אלהים	יודוך	עמים	שבוע ה
							ש ו ר ו ל א ו
לז	לפ	לט	מ	מפ	מב		לז לה לט מ מא מב
ארץ	נתנה	יבולה	יברכנו	אלהים	אלהינו		שבוע ו
							ו מ י ם ב א ר ץ
מג	מד	מה	מו	מז	מח	מט	מג מד מה מו מז מח מט
,ברכנו	אלהים	ויראו	אותו	כל	אפסי	ארץ	שביע ז
							ת ג ח ם ס ל ה

הגה נזה המזמור יש בו ס״ם חיבות ונסכוק ישמחו יש ס״ם לומיות ולריך לכוון נלמרו זא
המזמור נכל יום לפר הברכה יכוון נכל יום נחיבה לי מן ס״ם חיבות שנמזמור
וגלות לי סל פסוק ישמחו ולריך לכוון נלמרו ביוס יו״ם כי יו״ם ע״ה בני פ״ל פרי״ם
סהוח נז״ם להמשיך ממנו כפרה נפ״ל לחכי׳ שבוקנת · פמ״כ יאמר אנא בכח ויכוון כמו
שמלייר נחמונה :

פ	נ	ג	ד	ס	ו	ז	
אנא	בכח	גדולת	ימינך	תתיר	צרורה ·	אביג	יתיין : שבוע א
						יל	
מ	ט	י	יפ	יג	יג	יל	
קבל	רנת	עמך	שגבנו	טהרינו	נורא ·	קרוע	שטין : שבוע ב
						כפ	
טו	סז	יז	יפ	יט	כ	כפ	
נא	גבור	דורשי	יחודך	כבבת	שמרם :	נגיד	יבוש : שבוע ג
כד	כג	כל	כפ	כו	כז	כפ	
ברכם	טהרם	רחמי	צדקתך	תמיד	גמלם :	בטיר	צתוג : שבוע ד
כט	ל	לפ	לב	לג	לד	לה	
תכין	קדוש	בריוב	טיובך	נהל	עדתך :	חקוב	טוענ : שבוע ה
לו	לז	לפ	לט	מ	מפ	מב	
יחיד	גאה	לעמך	פנה	זוכרי	קדושתך :	יגל	פוק : שבוע ו
מג	מד	מה	מו	מז	מח	מט	

שועתינו קבל ושמע צעקתינו יודע תעלומות : שקוציית : שבוע ז

תפלה זו מיוסדת על סם מ״ג ויש בה ז׳ סמות וגכל סם ה לומיות ויהוי מסתל לפליות
המורה פלמעלה ועם כללות הז׳ סמות הוי מ״ע ולריך לכוון גכל סנוע סנם לי
כי הלו כז׳ סמות הם נז׳ מדות של ז״ת סכם מג״ח נהי״ם ובה׳ יתיס גכל סנוע לריך לכוון
גלות לי מסם הפולם גזו הפנוע היינו ניוס לי הפולם מדת ממד פולם סם מל״ג יתי״ן וגלי
יום לות לי וניוס ז׳ יכוון גכללות כל הסם הפולי נפנע :

רבש״ע אתה צויתנו ע״י משה עבדך לספור סהי״ע בדי לטהרנו מקליפותינו
ומטומאתינו במ״ש וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את
עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו
חמשים

כוונת הספירה

וממשם יום כדי שיטהרו נפשות עמך ישראל מזוהמתם ובכן יהר"מ יהוה או"א שבזכות ס"ה שספרתי יתוקן מה שפגמתי בספירה)(ואטהר ואתקדש בקדושה של מעלה ועי"י יושפע שפע רב בכל העולמות ולתקן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו מכל סיג ופגם לטהרנו ולקדשנו בקדושתך העליונה אמן סלה :

שבוע א נכנס מיט המכמה ג"בינות וקטנות ג"ז נמי' ג"ז ימים ונכנס המך סגם הרמטון מן ס"ה שבתעם נגופא ז"ת ונגודה למך מן ס"ג שבתעם נבופא לנוקבא ומתלבשים ז'

יוד כי ויו כי תומיות של י' מה"ב ג"ז תומיות של י' מ"ה בניצח הסם ומתירים ז"פ מכין

מ"ה מסם ס"ג בתרסון הכולל ז' מה"ס להמתיק הסד"ך דיכים והכוקבא

מקבלי הארי דכורא מן ז' תומיות של י' ג"ן . ומאיר ז' מינות מן מלכים יסוד וז' תומיות

מן י' יסמכו . ונס ס' מן סס מ"ג סמוך בחגלה תבא . ונתחקן המך של ז"ת נכלל ז'

בחיבותיו . ומאיר סס ע"ג כל הסמוך בגדלות :

היום יום אחד בעומר נכנס פנימיות נלח יסרחל בתך בחכמה ד"ת גדלות רחמון מנד לחבא :

המך סנחמך יוד הי ויו הי נכנס מלכות דמסך ס' פנימי ומק"ם מן ס"ה דדעת נחמך ז"ת :

נכנס מלכות לנגודה ס' פנימי מן ס"ג דדעת נמסך לנוקבא :

א די מה"ב יוד די מ"ה יהוה יוד די' ג"ן יהוה יוד הי וא ו' דס"ג מלם ס' אלהים י א

היום יום שני ימים בעומר נכנס פנימיות נלח תנונה נחכמה ד"ת גדלות רחמון מנד לחבא :

בגודה סנחמך יוד הי ויו הי נכנס יסוד דמסך ס' פו"מ מן ס"ה של דעת נחמך ז"ת ונדמ'

המלי לנגודי ד"ת : נכנס יסוד לנגודי ס' פו"מ מן ס"ג דדעת

נחמך לנוקבא ונדמ' מלי לנגודי לנוקבא : ה די' מה"ב ה די' מ"ה יהוה הה די' ג"ן

יהוה "א" הי יוד ה דס"ג מלם ני "א" יחגנו ש ב

היום שלשה ימים בעומר נכנס מנוניות מחך דלוח"ם נחכמה ד"ת קטנות ני מנד לוח"ם :

ס"ת סנחמך מכדס"ם נכנס כוח דמסך ס' פו"מ דס"ם דדעת נחמך ז"ת ונדמ' יסוד

לנגודי ומלי לח"ת ד"ת נכנס כוח לנגודי ס' פו"מ דס"ג דדעת נחמך לנוקבא ונדמ' יסוד לנגודי ומלי לח"ת

נוקבא ה די' מה"ב ואו די' מ"ה יהוה וו די' ג"ן יהוה "א" ואו הי דס"ג מלי ני ויברכנו מ ג

היום ארבעה ימים בעומר נכנס פנימיות מחך לוח"ת נחכמה ד"ת גדלות רחמון מנד לוח"ת :

נלח סנחמך יוד הי ויו הי נכנס נלח דמסך ס' פו"מ דס"ת דדעת נחמך ז"ת ונדמ' כוח לנגודי

והי ומלי נכלי ז"ת : נכנס נלח לנגודי ס' פו"מ דס"ג דדעת נחמך לנוקבא ונדמ' כוח לנגודי כוי ומלי

לנלי לנוקבא ה די' מה"ב הא די' מ"ה יהוה הה די' ג"ן יהוה " וד הי ואו ה " דס"ג מלם ני יאר ת י

היום חמשה ימים בעומר מינוניות נלח ס"ם ותנונה נחכמה ד"ת קטנות רחמון מנד לוח"ת :

כוח סנחמך מלח למך הי יוד מס ת"ת דמסך ס' מכ"ת דדעת נחמך ז"ת ונדמ' נלח לנגודי כוי ומלי נכוי

ד"ת ח"ת לנגודי ס' דכ"ג דדעת נחמך לנוקבא ונדמ' נלח לנגודי וכוי ומלי נכוח נוקבא א די'

מה"ב יוד די' מ"ה יהוה יוד די' ג"ן יהוה (ומורק) "א" יוד הי " דס"ג מלם ני פנ"ו ו ת

היום ששה ימים בעומר פנימיות רחימו דמסך למך נחכמה ד"ת גדלות דגדלות סני מנד לחבא :

יסוד סנחמך יוד הי ויו הי נגודי דמסך ס' מה"ת דדעת ז"ת ונדמ' ת"ת לנלח כוי ויסוד למלי ד"ת

נגודי לנגודי ס' מכ"ג דדעת נחמך לנוקבא ונדמ' ח"ת לנלח כוי ויסוד למלי לנוקבא ה די'

מה"ב הא די' מ"ה יהוה הה די' ג"ן יהוה "א" או הי יו " דס"ג מלם ני אתנו ו צ

היום שבעה ימים בעומר פנימיות עלמות דמסך למך נחכמה ד"ת עלמות דגדלות סני מנד

מלכות סנחמך יוד הי ויו הי מנד לחבא נחמך לנוקבא ונדמ' נגודי ס' נחמך ז"ת ונדמ' נגודי כוי מלי נמלי

ד"ת כ"ת נחקומו חגי לנגודי ס' נחמך לנוקבא ונדמ' נגודי נגודי כוי מלי נמלי לנוקבא כ"ת נחקימו :

י' לפי"ס ואו לי' מ"ס יהוה וו לי' ג"ן יהוה „ הי' ואו הי' דמ"ג מלי' מ' נמלס מלי' מ' כלה י יכוון סיתקן מס ***** שפגם נמסך ד' ז"ת אב"ג יח"ן כללות הסס :

שבוע ב נכנס מוס ניצה נז' נמי' ונכנס מסך ג' נז' נמי' נגוע' ז"ת ונגר' ג' נז' נמי' נגוסף יוד כי ולו כי לנוקי' וז"ת לי' לפי"ס נז"ת לי' מ"ס וז"פ מכין מ"ס מפ"ג מלס ג' להמתי' ס"ך לינים וז"ת דמ"ס הלרי' דוכר' מלירין לז"ת דג"ן ומלירין ז' תיכות למזמרי וז"ת דפסוק יממנו ומס ג' מסס מ"ג ונמקן נגרי' ז"ת נז' נמיכומיו ומליר מס פ"ג נכל נמרי' דנלנוס

היום שמונה ימים שהם שבוע סוד פנימיות לי"פ נמוס ניצה ז"ת גדלות לי' מלך מפת
אחד ויום אחד בעומר מלכות לפסך שני מן פ"ס נפסך ז"ת :
פסך שנגורה יוד כי ולו כי מלכות דגבורה ג' נפסך לנוקבא :
ה לי' לפי"ס הא לי' מ"ס יהוה יוד לי' ג"ן יהוה יוד הי וא „ דפ"ג מלס לי' לרעת ר ק

היום תשעה ימים שהם שבוע פנימיות סוד לתבונה נמוס ניצה ז"ת גדלות לי' מלך מיפת :
אחד ושני ימים בעומר יסוד לפסך שני מן פ"ס נפסך ז"ת ונלפה מלכות לגבורה ז"ת :
גבורה שנגבורה יוד כי ולו כי יסוד דגבורה ג' נפסך לנוקבא ונלפה מלכות לגבורה לנוקבא :
א לי' לפי"ס יוד לי' מ"ס יהוה יוד לי' ג"ן יהוה „ הי יוד ה „ דפ"ג מלס ג' בארץ ג ר

היום עשרה ימים שהם שבוע סינויות גבורה לתו"ת נניצה ז"ת קטנות ג' מלך לו"ת :
אחד ושלשה ימים בעומר סוד לפסך ג' נפסך ז"ת ונלפה יסוד לגבורה ומלכות לת"ת ז"ת :
מ"ת שנגבורה פ"ס ג"ל סוד לגבורה ג' נפסך לנוקבי ונלפה יסוד לגבורה ומלי' נת"ת לנוקי :
ה לי' לפי"ס הא לי' מ"ס יהוה הה לי' ג"ן יהוה ()() ואו הי' דפ"ג מלס ג' דרכך נ ע

היום אחד עשר יום שהם שבוע פנימיות גבורה לימ"ת נניצה לימ"ת גדלות ג' מלך לימ"ת :
אחד וארבעה ימים בעומר נגם לפסך ג' נפסך ז"ת ונלפה סוד לנגבי כו' ומלכות לנגם ז"ת :
נגם שנגבורה יוד כי ולו כי נגם לנגבי ג' נפסך נוק' ונלפה סוד לנגבי כו' ומכי לנגם לנוקבא :
י לי' לפי"ס ואו לי' מ"ס יהוה וו לי' ג"ן יהוה „ וד הי' ואו ח „ דפ"ג מלס לי' בכל ו ש

היום שנים עשר יום שהם שבוע פינויות סוד לתו"ת נניצה ז"ת קטנות ג' מלך לו"ת :
אחד וחמשה ימים בעומר ת"ת לפסך ג' נפסך ז"ת ונלפה נגם לנגבי כו' ומלכות נכוד ז"ת
סוד שנגבורה מלך למד סה יוד מס ת"ת לגבי ג' נפסך לנוק' ונלפה נגם לנגבי כו' ומכי לסוד לנוק'
ה לי' לפי"ס הא לי' מ"ס יהוה הה לי' ג"ן יהוה (נסורק) () יוד הי () דפ"ג מלי' לי' נוים ל ט

היום שלשה עשר יום שהם שבוע רפיימיו' לפנימיו' נגבור' לי"ס נניצ'ז"ת רפיימו לגדלו"ג מלך מפ"ת :
אחד וששה ימים בעומר נגבי לפסך ג' נפסך ז"ת ונלפה ת"ת נגבי כו' ומכי ניסוד ז"ת :
יסוד שנגבורה יוד כי ולו כי נגבי לגבי ג' נפסך לנוק' ונלפה ת"ת נגבי כו' ומכי ניסוד לנוקבי :
א לי' לפי"ס יוד לי' מ"ס יהוה יוד לי' ג"ן יהוה () או הי יו „ דפ"ג מלס ו' ישועתך א ן

היום ארבעה עשר יום שהם עלמיו' פנימיו' נגבור' לי"ס נניצ'ז"ת עלמו' גדלות ג' מלך מפת :
שני שבועות בעומר סת לפסך ג' נפסך ונלפה נגבי לנגבי כו' מלי' נמלי' נוק' כ"ת נמקומו :
מלכות שנגבורה יוד כי ולו כי מסך לגבי ג' נפסך ונלפה נגבי נגבי לנגבי כו' מלי' נמלי' נוק' כ"ת נמקומו :
ה לי' לפי"ס הא לי' מ"ס יהוה הה לי' ג"ן יהוה „ הי ואו הי' דפ"ג מלי' ז' נכלי מלס ג יודוך ם

יכוון למקן נת שפגם נמלת גבורי ז"ת קר"ע שט"ן כללות הסס שנוע ג
סכ"ע

כוונת הספירה

שבוע ג נכנס עוה"ש ד"ל כסכד"י ג"ז"ת ומסך ג' סל"ן מן ס"ת ג"ז בסי' בגוש' ז"ת וגבו' ג' סלם מן יוד הס ולו הס

ס"ג ג"ז בסי' בגוש' דנוק' ת' לומיו' מן י' לסי"ס ממלכ"י ג"ז לומיו' מן י' שמו' מ"ס ו"ז"ת מ"ס כסד' לכורס ג"ז לומיות ג"ן מסירין ו"ז"ת מכין מ"ס מס"ג מ"ס ג"ז סלם דסל' ג' ו"ז מיכוס ממזמור ו"ז לומיות מן פסוק ישמחו ומס ג' מן מ"ג מסירים וכל בסי' גדלות מס מ"ס :

היום חמשה עשר יום שהם עוה"ש ד"ל כסכד"י בעוה"ש ז"ת גדלות ס' דסכד פנימיו' ריסו' י"ס **שני שבועות ויום אחד בעומר** מלכות דסכד ג' מן ס"ת בסכד ד"ז"ת פנימי ומקי"ף מסך סנס"ת יוד הס ולו הס מלכות דגבורה ג' מן ס"ג בסכד לנוקבא פנימי ומקי"ף

י' ד"י מסי"ס וא"ו ד"י מ"ס יהוה וו ד"י ג"ן יהוה יוד הי וא "ו דס"ג סלם ס' עמים י ג

היום ששה עשר יום שהם שני שבועות ושני ימים בעומר פנימיות יסוד מנוקב בדעת ד"ז"ת גדלות ס' דסי"ת : יסוד סנס"ת יוד הס ולו הס מלכות דגבורה ג' בסכד ד"ז"ת ובסי' דנוק' ובסי' סמלכות לגבורה לנוקבא : ה' ד"י מסי"ס הא ד"י מ"ס יהוה הה ד"י ג"ן יהוה יוד הי יוד ה דס"ג סלם ג' אלהים ם ג

היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות ושלשה ימים בעומר מלכות ת"ת דסו"ת בדעת ד"ז"ת קצוות ג' דס"ת : יסוד סנס"ת יוד הס ולו הס מלכות דגבורה ג' בסכד ד"ז"ת ובסי' סוד לנוקבא ובסי' יסוד לגבורה ומלכות דס"ת ד"ז"ת : א ד"י מסי"ס יוד ד"י מ"ס יהוה יוד ד"י ג"ן יהוה יוד הי ואו הי דס"ג סלם ג' יודיך ב ד

היום שמונה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים בעומר נכנס ת"ת דסו"ת בדעת ד"ז"ת גדלות ג' מלך דסי"ת : יסוד סנס"ת יוד הס ולו הס נכנס גבורה ג' בסכד ד"ז"ת ובסי' סוד לנוקבא ובסי' סוד לגבורה כו' ומלי' לנוקבא דז"ת : ה ד"י מסי"ס הא ד"י מ"ס יהוה הה ד"י ג"ן יהוה יוד הי ואו ה דס"ג סלם ד' עמים י '

היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות וחמשה ימים בעומר מלכות יסוד דסו"ת בדעת ד"ז"ת קצוות ג' דסו"ת : סוד סנס"ת יוד הס ולו הס מ"ת גבורה ג' בסכד ד"ז"ת נכנס נוקבא נכנס בסי' לגבו' כו' מלי' לסוד ד"ז"ת : ג' ניצוץ יו"ד

י' ד"י מסי"ס וא"ו ד"י מ"ס יהוה וו ד"י ג"ן יהוה (נסורק) יוד הי דס"ג סלם פ' כלם ת ב

היום עשרים יום שהם שני דסימו פנימיות ת"ת ד"ס בדעת ד"ז"ת דסימו דגדלו' ג' מלך מסך : **שבועות וששה ימים בעומר** גבורה דסכד ג' בסכד ז"ת ת"ת בסי' לגבוד' כו' יסוד דסו"ת ד"ז"ת : יסוד סנס"ת יוד הס ולו הס גבורה דגבורה ג' בסכד נוקבא ת"ת בסי' לגבו' כו' מלי' למלי' דנוק' : ה ד"י מסי"ס הא ד"י מ"ס יהוה הה ד"י ג"ן יהוה או הי יו דס"ג סלם ו' ישמחו ש ש

היום אחד ועשרים יום שהם עוה"ש פנימיו' ת"ת ד"ס בדעת ד"ז"ת עוה"ש גדלות שני מלך מסך : **שלשה שבועות בעומר** מסך דסכד ג' בסכד ז"ת גבו' בסי' לגבו' כו' מלי' למלי' ד"ז"ת כ"ת בסקומו : מלכות סנס"ת יוד הס ולו הס מסך דגבורה ג' בסכד"נוק' גבו' בסי' לגבו' כו' מלי' למלי' דנוק' כ"ת בסקומו: א ד"י מסי"ס יוד ד"י מ"ס יהוה יוד ד"י ג"ן יהוה הי ואו הי דס"ג סלם ז' כסלי סלם ג' ויהנגו פ

יכוון למקן מה שפגם במלת ת"ת דוד"ש נג"ד יב"ש כללות הסם

שבוע ד נכנס עוה"ש ד"ל כגבו' בדעי ז"ת נכנס מסך ד' מס"ת בגוש' ד"ז"ת בסי' ז"ת ימי' . נכנס גבו' ד' מן ס"ג בגוש' דנוק' ד"ז בסי' ד"ז ימי' . יוד סה ו סם ז' לומיות דסי"ס ד"ז לומיות דמ"ס . ז"ת דמ"ס דלכורי מלי' ג"ן דנוק'

היום שנים ועשרים יום שהם שלשה פניימיות יסוד י"ם מלך הגבורה גדלו"ל דלמ"ד דצו' ז"ל
שבועות ויום אחד בעומר מלכות דמסך ד' נמסך ז"ל נצי' פניימי ומקיף
מסך סנגלא יוד כס וו כס מלכות דגבורה ד' נמסך נוקבי נצי' פניימי ומקיף
ה' די' לס"ג הא די' מ"ס יהוה הה די' ג"ן יהוה יוד הי וא מס"ג לדס ס' לאמים ט ב

היום שלשה ועשרים יום שהם שלשה פניימיות יסוד חנוכה מלך הגבורות גדלו"ל דלמ"ד דצו"ל
שבועות ושני ימים בעומר יסוד דמסך ד' נמסך ז"ל מלכות נלמים לגבורה דז"ל
גבורה סנגלא יוד כס וו כס יסוד דגבורה ד' נמסך נוקבי מלכות נלמים לגבורה לנוקבא
י' די' לס"ג ואו די' מ"ס יהוה וו די' ג"ן יהוה הי יוד ה דס"ג לדס ס' כי ע ט

היום ארבעה ועשרה יום שהם שלשה מלוויו ת"ת מלו"ל קצוו"ג דלו"ל מלך הגבורה גדלע"ל דלמ"ד דצע"ל
שבועות ושלשה ימים בעומר הוד דמסך ד' נמסך ז"ל יסוד נלמים לגבורה דז"ל
ת"ת סנגלא מלכלס"ס גי' ע"ל הוד לגבורה ד' נמסך נוקבי י הוד נלמים לגבורה ומלכות נמ"ת דנוקבי
ה' די' לס"ג הא די' מ"ס יהוה הה די' ג"ן יהוה או הי דס"ג לדס ס' תשפוט ם ר

היום חמשה ועשרים יום שהם שלשה פניימיות ת"ת מלוויו"ג דלו"ל מלך הגבורה גדלו"ל דלמ"ד דצו"ל
שבועות וארבעה ימים בעומר נצח דמסך ד' נמסך ז"ל הוד נלמים לגבורה כוי מלי נצח דז"ל
נצח סנגלא יוד כס וו כס נצח דגבורה ד' נמסך נוקבי הוד נלמים לגבורה כוי מלי נצח דנוקבי
א' די' לס"ג יוד די' מ"ס יהוה יוד די' ג"ן יהוה וד הי ואו ה דס"ג לדס ס' עמים י צ

היום ששה ועשרים יום שהם שלשה מלוויו יסוד מלך גבורות קלוו"ל דלו"ל מלך הוד גדלו"ל דלמ"ד דצו"ל
שבועות וחמשה ימים בעומר ת"ת דמסך ד' נמסך ז"ל נצח נלמים לגבורה כוי מלי נצח דהוד ז"ל
הוד סנגלא מלכלס"ס יוד כס וו כס ת"ת דגבורה ד' נמסך נוקבי נצח נלמים לגבורה כוי מלי נצח דהוד נוקבי
ה' די' לס"ג הא די' מ"ס יהוה הה די' ג"ן יהוה (נסורק) יוד הי דס"ג לדס ס' מישור ם ת

היום שבעה ועשרים יום שהם שלשה רסיסי פניימיות ת"ת דיסוד רסיסי דג"ת דלמ"ד דצו"ל ונלי הגבורה
שבועות וששה ימים בעומר גבורה דמסך ד' נמסך ז"ל ת"ת נלמים לגבורה כוי מלי ליסוד דז"ל
יסוד סנגלא יוד כס וו כס גבורה ד' נמסך נוקבי ת"ת נלמים לגבורה כוי מלי ליסוד נוקבי
י' די' לס"ג ואו די' מ"ס יהוה וו די' ג"ן יהוה () או הי יו דס"ג לדס ס' ולאמים נ ג

היום שמונה ועשרים יום שהם עלמות פניימיות ת"ת דיסוד גדלות ג' דלמ"ד דצו"ל
ארבעה שבועות בעומר מסך דמסך ד' נמסך ז"ל גבורה נלמים לגבורה כוי מלי למלכי נוקבי כ"ל נמקומו
מלכות סנגלא יוד כס וו כס מסך דגבורה ד' נמסך נוקבי גבורה נלמים לגבורה כוי מלי למלכי נוקבי כ"ל נמקומו
ה' די' לס"ג הא די' מ"ס יהוה הה די' ג"ן יהוה הי ואו הי דס"ג לדס ס' נסלי ז' נסלי לדי' ד' בארץ

יכוון לתקן מה שפגם בלילה דזו"ג בט"ר צת"ג

שבוע ה

יוד כי וין כי

נכנס מוח מסך ז' נמסך ונכנס מסך כ' ז' נמסך נגוסף דז"ל וגבורי כי
ז' נמסך נגוסף לנוקבי וז"ל די' לס"ג ז"ל די' מ"ס ז"ס מכין מ"ס
מס"ג לדס כי להמתיק ס"ך דיניס וז"ל דמ"ס כתר דוכרי מלירין
לז"ל דג"ן ומלירין כי תיבות דמזמור וז"ל דבקוק יסמכו ומס כי מסס

כוונת הספירה

מ״ב ונחקן נגו׳ ד״ן ב׳ בחיבורו ומלי׳ שם ע״ב בכל בחי׳ דגדלות

היום חשיעה ועשרים יום שהם ארבעה פנימיות נלח י״ם גדלות ל׳ מלך לחג בסחד ז״ן
שבועות ויום אחד בעובר מלכות דסחד כי בחכד ז״ן פנימי ומקיף
חסד שבחוד יוד כי ויו כי מלכות נגורה כי בחכד נוקבא בחי׳ פנימי ומקיף
א די׳ לחכי״ה יוד די׳ מ״ה יהוה (בסורק) יוד די׳ ג״ן יהוה יוד הי׳ וא דס״ג לחס ל׳ הנחם ש ח

היום שלשים יום שהם ארבעה פנימיות נלח הנוכח גדלות ל׳ מלך לימח בסחד ז״ן :
שבועות ושני ימים בעובר יסוד דסחד כ׳ בחכד ז״ן ומלכות נדחם לנגורה ז״ן :
נגורה שבחוד יוד כי ויו כי יסוד דנגורה כי בחכד נוקבא מלכות נדחם לנגורה לנוקבא :
ה די׳ לחכי״ה הא די׳ מ״ה יהוה (בסורק) הה די׳ ג״ן יהוה הי׳ יוד דס״ג לחס ג׳ סלה ו ק

היום אחד ושלשים יום שהם ארבעה הלוניות חסד לו״ל קטנות שני דחו״ל בחסד ז״ן :
שבועות ושלשה ימים בעובר כוח דסחד כ׳ בחכד ז״ן יסוד נדחם לנגורה עלי לח״ם ז״ן :
מ״ח שבחוד לחכי״ם כוח דנגור׳ כ׳ בחכד נוק׳ יסוד נדחם לנגו׳ מלכות לח״ם דניקבא :
די׳ לחכי״ה ואו די׳ מ״ה יהוה (בסורק) וו די׳ ג״ן יהוה ואו הי׳ דס״ג לחס ג׳ יחדיו ר ב
היום שנים ושלשים יום שהם ארבעה פנימי׳ חסד דחבוש גדלות שני מלך לימח בחכד ז״ן :
שבועות וארבעה ימים בעובר נלח דחסד כ׳ בחכד ז״ן כוח נדחם לנגו׳ כו׳ מלי לנלח ז״ן :
נלח שבחוד יוד כי ויו כי נלח דנגור׳ כי בחכד נוק׳ כוח נדח׳ לנגו׳ כו׳ מלי לנלח נוקבא :
ה די׳ לחכי״ה הא די׳ מ״ה יהוה (בסורק) הה די׳ ג״ן יהוה ור הי׳ ואו ה דס״ג לחס ד׳ עטים ו ט
היום שלשה ושלשים יום שהם ארבעה סילוניות חו״ל קטנות ל׳ מלך לו״ל בחסד ז״ן :
שבועות ורבשה ימים בעובר מ״ח דחסד כ׳ בחכד ז״ן נלח נדחי׳ לנגו׳ כו׳ מלכות לכוד ז״ן :
כוד שבחוד לנלח למ״ד כי יוד מס מ״ח דנגו׳ כ׳ בחכ׳ נוק׳ נלח נדחם לנגו׳ כו׳ מלכו׳ לכוד לנוקבא :
א די׳ לחכי״ה יוד די׳ מ״ה יהוה (בסורק) יוד די׳ ג״ן יהוה (בסורק) יוד הי׳ דס״ג לחס ד׳ אלהים ל נ
היום ארבע׳ ושלשי׳ יום שה׳ ארבע׳ רסיומי דפנימיו׳ חסד י״ם רסיומי דגדלו׳ ב׳ מלך לחג בסחד ז״ן :
שבועות וששה ימים בעובר גנו׳ דחסד כ׳ בחכד ז״ן מ״ח נדחם לנגו׳ כו׳ ומלכות ליכוד נוקבא :
יכוד שבחוד יוד כי ויו כי נגו׳ דנגו׳ כ׳ בחכ׳ נוק׳ מ״ח נדחם לנגו׳ כו׳ ומלכו׳ ליכוד נוקבא :
ה די׳ לחכי״ה הא די׳ מ״ה יהוה (בסורק) הה די׳ ג״ן יהוה או הי׳ יו דס״ב לחס ו׳ יורך א ע
היום המש׳ ושלשים יום שה׳ חבשה עלמו פנימיו׳ חסד י״ם עלמו׳ דגדלו׳ שני מלך לחג בסחד ז״ן :
שבועות בעובר : חסד דחסד כ׳ בחכד ז״ן נגו׳ נדח׳ לנגו׳ כו׳ מלי למלי ז״ן כ״ח בחקומו :
מלכות שבחוד יוד כי ויו כי חסד דנגו׳ כ׳ בחכ׳ דנוק׳ נגו׳ נדח׳ לנגו׳ כו׳ מלי למלי נוק׳ כ״ח בחקומו
י די׳ לחכי״ה ואו די׳ מ״ה יהוה (בסורק) וו די׳ ג״ן יהוה הי׳ ואו הי׳ דס״ג לח׳ זי נסלי לחס ה עטים ו

יכוון להקן מה שסנם בחחם כוד דזו״ן חק״ב טנ״ע

ע בו ו

ככנם מוח נגור׳ ז׳ בחי׳ ז׳ ימים בנגו׳ דז״ן ככנם כללו׳ ס״ח שביסו׳ בנוסי׳ דז״ן ז׳ בחי׳ ז׳ ימים ככנם כללות ס״ג שביכוד בנוסי דנוק׳ ז׳ בחי׳ ז׳ ימים
יוד כי ומו כי ׳ לחכי״ה כי׳ מ״ה ׳ מ״ה דלכור׳ כ׳ ג׳ן דנוק׳ ׳ ג׳ן דנוקבא מקבלי
מן ׳ מ״ה דלכור׳ ז״ם מנין מ״ה דס״ג ז׳ לחס ז׳ מיוח דמזמור
מלירים ז׳ ימים ז׳ לחיחות של שמחו ז׳ לחיחות מסם מ״ג מלירים ז׳ :
היום ששה ושלשים יום שהם חבשה פנימיות כוד די״ם גדלות ל׳ מלך לחג בנגורה ז״ן :
שבועות

שבועות ויום אחר בעומר כללו ס"ם סגיכוי' נמס' ז"ת סיינו מלכות לכללו נמס' ז"ת נמי' פו"ת :
מסך סגיכוד יוד הי ואו הי כללו ס"ג מלכות דכללות נמסך נוקבא נמיתא סגיתי ומקיף :
ה דיי אלהי"ם הא דיי מ"ס יהוה הה דיי ג"ן יהוה יוד הי וא דס"ג מלכות מ' בולם מ' י

היום שבעה ושלשים יום שהם חמשה סגיתיו' טוד למנוי גלולות מ' מלך מיוחד בגבורה ז"ת :
שבועות ושני ימים בעומר יסוד סל כללו ס"ם סגיכוי נמסך זו"ת מלכות נלמים בגבו' ז"ת :
גבורה סגיכוד יוד הי ואו הי יסוד סל כללו ס"ג סגיכוי נמסך נוקבא מלכות נלמים בגבו' נוקבא :
א דיי אלהי"ם יוד דיי מ"ס יהוה יוד דיי ג"ן יהוה הי יוד דס"ג מלכות ג' ארץ י ג

היום שמנה ושלשים יום שהם חמשה סגיתיו' סגוכיות גבורה למו"ת קבלות ג' דמו"ת בגבורה ז"ת :
שבועות ושלשה ימי בעומר הוד סל כללו ס"ם סגיכוי נמסך זו"ת יסוד נלמי לגבו' מל' נמ"ת ז"ת
ת"ם סגיכוד מ"ם ג"ל הוד סל כללו ס"ג סגיכוי נמסך נוקבא יסוד נלמי לגבו' מל' נמ"ת נוקבא
ה דיי אלהי"ם הא דיי מ"ס יהוה הה דיי ג"ן יהוה יוד דס"ג מלכות נתנה בת ל

היום תשע ושלשי' יום שהם חמשה סגיתיו' גבורה דתבונה גלולות ג' דמו"ת בגבורה ז"ת :
שבועות וארבע' ימים בעומר נצח סל כללו ס"ם סגיכוי נמסך זו"ת נלי נלמי לגבו' כו' מל' נגלה ז"ת
נצח סגיכוד ע"ב הי ואו הי נצח סל כללו ס"ג סגיכוי נמסך נוקבא נצח נלמי לגבו' כו' מל' נהר נוקבא
י דיי אלהי"ם ואו דיי מ"ס יהוה וו דיי ג"ן יהוה וד הי ואו ה דס"ג מלכות ב פ

היום ארבעים יום שהם חמשה סגיתיו' סגוכיות הוד למו"ת קבלות מ' דמו"ת בגבורה ז"ת :
שבועות וחמשה ימים בעומר ת"ם סל כללו ס"ם סגיכוי נמסך זו"ת נלי נלמי לגבו' כו' מל' נהוד ז"ת
הוד סגיכוד מקף למד סם יוד סם ת"ם דכללו ס"ג סגיכוי נמסך נוקבא נצח נלמי לגבו' כו' מל' נהוד נוקבא
ה דיי אלהי"ם הא דיי מ"ס יהוה הה דיי ג"ן יהוה (בסורק) יוד הי דס"ג מלכות מ' יברכנו א ז

היום אחד וארבעי' יום שהם חמשה רסגיתיו' נסגוכיות גבורה דתבונה גלולות ג' דמו"ת בגבורה ז"ת :
שבועות וששה ימים בעומר נצח דכללו ס"ם סגיכוי נמסך זו"ת ת"ם נלמי לגבו' כו' מל' נהוד ז"ת
יסוד סגיכוד יוד הי ואו הי נצח דכללו ס"ג סגיכוד נמסך נוקבא ת"ם נלמי לגבו' כו' מל' נהוד נוקבא
א דיי אלהי"ם יוד דיי מ"ס יהוה הה דיי ג"ן יהוה או הי יו דס"ג מלכות מ' אלהים ר ק

היום שנים וארבעים יום שהם עלמו' סגיתיו' גבו' די"ק נמי' עלמו' גלולו' סני מל' לנמי נגבו' ז"ת
ששה שבועות בעומר מקף דכללו ס"ם דיקו' נמסך זו"ת נבו' נלמי לגבו' כו' מל' למל' כ"ת נמקומו
מלכות סגיכוד יוד הי ואו הי נצח דכללו ס"ג דיקו' נמסך נוקבא נצח נבו' נלמי לגבו' כו' מל' למל' כ"ת נמקומו
ה דיי אלהי"ם הא דיי מ"ס יהוה הה דיי ג"ן יהוה הי ואו הי דס"ג מלכות מ' אלהינו ן

יכוון מה שפגם נמלת יסוד דזו"נ יג"ל פו"ק כללות נסם

יעבו"ץ

יוד סם ואו סם יוד סם ו סם מלכות סל כללות ס"ג סגיכוי נמסך זו"ת נלי נלמי לגבו' כו' מל' נהוד ז"ת :
נכני מוח סם"ת ז"ת ל"ם סגיכוי' ס"ם נמ"ם יו"ד ה"ת ו"ן ס"ת ולד גבו' נמ"ם נוקבא ג"ן נכנס כללו ס"ג שנמלכו' נגוף ז"ת נמי' יסוד נמסך זו"ת ז' נמי' זו' יסוד נכנס
ז"ת למ"ה מ"ם ז' לוחיו מ"ה דלכור' מלירין זו' לוחיו ג"ן לנוקבא ז' לוחיו ג"ן לנוקבא זו'
לס ז' מינו ממנו מלירי' זו' יסוד ז"ת דיסמנו ז"ת דס מ"ג מלירי' זו' יסוד :

היום שלש' וארבע"יום שהם שש' סגיתיו' סי"ם ג"ר לד מבלי לחד נמ"ת ז"ת נמי' נוקבא
שבועות ויום אחד בעומר מלכות סל כללות ס"ם שנמלכו' נמסך ז"ת נמי' סגיתי ומקיף :
סבי למ"ה יוד הי ואו הי יוד הי ו סם מלכות סל כללות ס"ג שנמלכו' נמסך נוקבא נמי' סגיתי ומקיף :
י דיי אלהי"ם ואו דיי מ"ס יהוה וו דיי ג"ן יהוה יוד הי וא דס"ג מלכות מ' יברכנו ת ש

כוונת הספירה

היום ארבעי׳ וארבעי׳ יום שהם שני׳ יסודי תפארת שבגבורה שבתפארת שבחסד שבנצח שבהוד שביסוד שבמלכות שבתוך תפארת שבתוך יסוד שבתוך יסוד שבתוך יסוד

עוד תאנא וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה מאן יום דא נהר היוצא מעדן
דאיהו יומא מאינון בכורים עלאין ורא איהו דאורייתא תלייא ביה ואיהו
אפיק כל רזין דאורייתא וכגין דאיהו אילנא רחיי פרי אילנין אצטריכו לאייתאה
ע"כ:

תו תאנא בשבועות אמאי לא אשתכח ביה ז' ימים כו' פתח ואמר ומי כעמך
ישראל וגו' אלא הוא דאקרי אחד וע"ן חיים אחד הוא וביה קשורא
דכל מהימנותא וישראל מתקשרין ביה כנ"ב ישראל גוי אחד בארץ ויומא דיליה
אחד ודאי קשורא דכולא ואצטריכא דכולה הת"ר עץ החיים אשר בתוך הגן בתוך
ממש באמצעיתא כו' ע"כ:

תו תאנא ת"ח עד השתא אקריבו ישראל תבואת הארץ בואת ארץ ודאי כו'
ואקריבו שעורים דאיהי קרמא מכל שאר תבואה דהא אחידו דישראל
קרמאה דאתא חדו בקב"ה בהאי אתר אתאחדו כו' כנסת ישראל לא שקדת בחלבי
קדישא לעלמין כ"י תוהת' אשר תשט' אשה תחת אישה כו' והוא קמח
שעורים דאיהית התיא אתת' מנחת קנאות אתקרי בי' איתקרי הכי כו' ת"ח האי
עומר כו' מפיקין מיני' עשרון מנוף כ"י נפה ודא שבע שבתות תמימות' לבתר
דסלקין שבע שבתות אילין אתא מלכא קדישא לאדוגא בכ"י ואורייתא אתיהיב
וברין אתעבר מלכא ביחורא שלים ואשתכח אחד כו' וכל אינון אילנין דמדברא
סלקי איבייהו שירתא כו' בנ"ב בהקריבכם מנחה חדשה התם מנחת קנאות הכא
מנחה חדשה וגו' ת"ח בשעתא דמלכא קדישא אשתכח בעשרו חדוותא דכ"י
היא כו' וכגין דכל קשורא דמהימנותא בהאי אילנא אשתכח אקרי יום אחד דבתי'
יה יום אחד יודע לה' וגו' ע"כ:

הנה המאמרים האלו כלם באי יעודן ויעודן גדל מעלת יום חג השבועות על
שאר חגים והמועדים' ובהי באר לך כל זאת אציגה לפניך איזה הצעות
וע"י הצעות אלו יתבארו המאמרים מאליהם ויתבארו לך עוד בשה דברים' ותן
דעתך עליהם:

הצעה א' הוא בשה שאמרנו שמ"ם ימי הספירה הם נגד מ"ם שערי בינה ויום הנ'
שהוא יום הבכורים הוא שער הנ' וכו נתנה תורה לישראל והנה סוד זה עמוק
עמוק מי ימצאנו וכבוד אלהים הסתר דבר ואני אגלה לך טפח ואבשה טפחים'
והמבין יבין' בבר נודע בי כל פרצוף יש בו י"ם וכל ספי' כלול מעשר' והנה הנ'
שערי בינה הם ביסוד הבינה בנוקבא' ויסוד הבינה יש בה ג"ב בחי' עשר' והנה בחי'
המלכות שבזה היסוד הוא סוד חומת ירושלים' ונשאי ט"ם שהי' חב"ד חג"ת
נה"י ובבר נתי שלעולם בחי' הדע' הוא במקום הסתר כי לעולם הסתר עצמו
בב"ם הוא טמיר ונעלם ונחשב הדעת במקומו כי הוא נצוץ הסתר כמו שבארתי
בז"ז באריכו' בחבורי שנה"ע' והנה י"ם הכלולים ביסוד ב"א הוא סוד ה' שהוא
שורש הבינה ה' עלאה הרי יפ"ח הוא נ' ותם סוד נ' שערים כי כל בחי' יסוד
נקראים שערים' בסוד הבתוב שאו שערים ראשיכם ובסוד שערי צדק' הרי כי
נחי' הדעת שביסוד בינה שהוא משמש במקום הסתר שם הוא שער הנ'' והנה
בזה שער הנ' יש בי דעות בין חכמים הראשונים' האי הוא כי שער הנ' הוא מן
הבינה עצמה ג"ב והוא בללות המ"ם שערים כמו שמבואר בחבורי הנ"ל' הכ' כי
שער הנ' הוא סוד שביל דקיק דלא אתיידע ועייל בההוא נתיב דלא ירע עיט
ולא אתיידע אי איהו לעילא ואי איהו לתתא ומתוך היחוד נמור נחשב לשער
הנ' שבבינה' ובשתעיין היטב תראה כי בי הדיעות מתחוורים לדעת א' והוא סוד
עץ הדעת כי יש דעת ויש דעת ולאו כולהו שוין' והוא עץ החיים אשר בתוך
הגן בתוך ממש באמצעיתא ובלא דעת נפש לא טוב כי כל הנשמ' יוצאים
מיסוד הבינה ששם מקבלים כל אחר ציורם בכ"ש בחבורי הנ"ל ובל' א' יוצא
משער מיוחד ותב"ר חג"ת נה"י שביסוד הם סוד ג' חדרים שברחם האש' פרוזדור
וחדר ועליה' וע"ז אר"ש ראיתי בני עליה והם מועטין וכו' כי בעליה שם הוא סוד
הדעת ובנגדם הם סוד ט' ירחי לידה שהם נגד חב"ד חג"ת נה"י כי הנל' הוא
בכתוין בכ"ש הכל באר היטב בחבורי שנה"ע' וארז"ל ג' חדשים הראשונים ושב
הולד בבדור התחתון וגם חדשי אמצעים בבדור אמצעי וגו' חדשים אחרונים בבדור
העליון

כוונת הספירה

העליון שהוא סוד חב"ד וז"ס מי יתנני כירחי קדם וגו' בהלו נרו עלי ראשי כי נודע כי לעולם חב"ד נקראים ימי קדם ושנים קדמוניות ושם נר דליק על ראשו כי שם הוא יחור ג' יחודים הוי"ה אהי"ה הוי"ה אלהי"ם הוי"ה אד"ני בגי' נ"ך והבן זה : והנה עתה את דודים לגלות לך סוד גדול משאחז"ל שמשה לא השיג בחייו רק מ"ט שערי בינה ולאחר מותו השיג שער הנ' דבתיב ותחסרהו מעט מאלהים ואח"כ בכויב והרר תעטרהו · והסוד הוא כי לפעמים רומז משה למדת ז"א במבואר בזוהר בכמה דוכתי · והנה כבר נודע שהז"א בשהוא במקומו והוא בסוד הגדלות שנבנסו בו כל המוחין שהם היי המלך וזה נקרא שהוא בחייו אינו משיג רק מ"ט שערי בינה כי שער הנ' הוא מניע עד שליש עליון של ת"ת בינה וזה לא נבנב בז"א במ"ש כמ"פ · ומזה השער נעשה הכתר לז"א בסוד עוטר ישראל בתפארה והוא סוד מקוה העליונה ששם טובלת הנוקבא דז"א בליל שבועות קודם שיאיר היום כמ"ש לקמן · וזה הכתר אינו משיג בחייו אלא אחר שיסתלקו פנימית אורו שהוא סוד נשמתו לאימא בסוד מ"ג אחר כל הגדלות שיש לו בכרי שיזדווגו או"א זווג יותר מעולה וימשיכו הארה מע"ק מסד פנימיותיו · וזה הכתר נחשב לז"א סוד מיתה שהיא הסתלקות נשמתו למעלה לעולם העליון ואז נמשך הארה זו גם לז"א שיוכל לעלות למעלה בשער הנ' סוד הכתר ואז אח"כ מקבל מוחין יותר מע"ל ועולה עד דיקנא דא"א שהוא סוד כתר האצי' כנודע והנוקבא עולה עד כתר אמ' ומקבלים הכתר לשניהם היינו הז"א מקבל כתרו למעלה במקום הדיקנא דא"א ונמשך הארה זו לנוקבא במקום כתר אימא ומקבלים כל א' בחי' כתר כ"א לעצמו והוא מעלת גודל יום חג השבועות מן פסח וסוכות כי בפסח וסוכות אינו עולה גם הז"א רק בכתר אימא ושניהם מקבלים כתר א' מן כתר אימא במ"ש בבוונת חג הפסח משא"כ עתה שב"א נוטל כתר שלם לעצמו וגם זה הכתר בא ממדרגינה עליונה מהארת ע"ק והנה נודע כי בתחילת האצילות היו ז"ג שהם סוד שמש וירח בסוד שני מאוריות הגדולים שוים זה לזה והיו שניהם משמשים בכתר א' שהשער הנ' של בינה נעשה כתר לשניהם כמ"ש בבוונת ר"ח והיו שניהם מקבלים מן הבינה בלי אמצעי ואחר שנתמעטה צריכה לקבל הארתה מן השמש ובכל ר"ח נתחדשה הלבנה ועולה למדרגה שהיתה תחלת האצי' שנעשה שוה לו ובזו הבחי' יש לה מעלה יתרה ממעלת השבת כי אף שבשבת נתוסף בה קדושה יתירה שהיא עולה בחיק אביה סוד קודש ממש עכ"ז עיקר הארתה צריכה לקבל מן הז"א והיא טפילה אליו משא"כ בר"ח כמ"ש שלכן בשבת בתיב על עולת התמיד ונסכה לשון נקיבה לפי שצריכה לקבל מן הז"א ובל מקבל הוא סוד נוק' משא"כ בר"ח בתיב על עולת התמיד ונסכו לשון זכר שאינה צריכה אליו והיא שוה אליו והנה זו הבחירה נעשה לה ג"כ בליל הג השבועות קודם שיעלה הז"א לדיקנ' דא"א עולים שניהם לשער הנ' דבינה ומקבלים שניהם הכתר מזה השער ולזה נק' הנוקבי מנחה חדשה ולבאר לך זאת נבאר תחלה סוד קב ישן וקב הדש הנז' במאמר חז"ל :

הצעה ב'

והוא כי כבר נודע שיש כמה מיני מוחין ואף בקטנות וגדלות הן בקטנות ראשון ושני ובן הגדלות אינם שוים שהרי גם בחול כבר נתבאר בבוונת תפלת חול שיש לו"נ בחי' קטנות וגדלות אבל אינם שוים הארת החול להארת י"ט ושבת שאז נמשך להם הארה מהארת א"ס עצמו שמתחדש הארתו באלו הזמנים במ"ש לעיל ולכן גם ב' מיני המוחין הנ"ב אינם שוים · והנה המוחין דנוקבי דבר נודע שהארת הוא מן ג' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ע"ב מאבא ס"ג מאימא מ"ה מז"א והיא אינה מקבלי הארה רק מן המלואים לבד שעולים בני ק"ב והנה בחול זה הק"ב נקרא ק"ב חרובין שהם באים ע"י העלאת מ"ן מן הצינורי' שנפלו בשברי כלים ונחברו ונשתעולים בסוד מ"ן ממשיכין הארה מן אלו המלואים שהם השורש שלהם שמשם נפלו במ"ש הבל בחבורי שגה"ע והם סוד המוחין דחול ולכן נק' ק"ב ישן ומוחין דשבת היא שנתחדש תוספ' קדוש' מאור א"ס ואז היא מקבלת מוחין מעולים הארה חדשה מן אלו הג' שמית ואף כי לעולם הם הוי"ת שוים עכ"ז מבואר בזוהר דאמר את הוי"ה ואת הוי"ה ולאו כל הוי"ה שוין ולכן בשהיא מקבלת תוספת הארה חדשה שנתחדשה מא"ס נק' מנחה חדשה כי מנה"ה בני' ג' מלואות אלו

שהם

שהם בגי' ק"ב וע"ה בגי' מנחי"ה והוא סוד ק"ב חדש וז"ס שיצאה בת קול ואמרה חנינא בני מחפרנס מק"ב חרובין מע"ש לע"ש כי שורש נשמתו היה בזה הבחינ' כי ג' בלואים אלו יש בו ח"י אותיות סוד ה"י ברכאין דעמירה דהול הרי ק"ב וח"י בגי' ק"ך בני' חנינא ע"ה: והם סוד ק"ך צרופי אלהי' הבתפשטי' מן עין הדעת כמש"ל השולטים בימי החול ולבן כל ימי הספירה שאז הוא שליטת הדינין בספטרא דעין הדעת מצד הק"ך צרופי אלהי"ם כמ"ש נקראת מנחת קנאות כמש"ל ועתה בחג השבועות נבתקו הדינין ע"י שרשם שהוא סוד שער הני' דבינה ונתחדשת הלבנה ע"י תוספת האורה הדשה מאור אי"ם נקראת מנחה חדשה הרי נהבאר לך סוד הכתוב בהקריבכם מנחה חדשה וסוד חדתותא דסיהרא שנתחדשית בחג השבועות · ועוד יתבאר ביתר ביאור לקמן:

הצעה ג

בתיב לזאת יקרא אשה כי מאיש לוקחה · תאנא זאת חקת התורה זאת דא את קיימ' דלא אתפרע וכד אתפרע דא בולא איקרי זה ומנקבה עייל לדכר וע"ד שמור וזכור בד מתחברין · להבינך זה צריך אתה לידע סיר איש ואשה והנה ביוצר התונה אומר נקראים איש ואשה בברית שלום סוד שתי אותיות שבן בפירוש שלום הכוונה כי בכר נודע שכל הדינין נאחזים בזו"נ והדינין הוא סוד א"ש בנודע א' רומז לאלהים פשוט כמ"ש ש' מלוי אלהים בגי' ש' ולא היה קיו' לעול' כי האבלנו האש הגדולה לולא שנה"י דאו"א שהם כוד בי' אותיות י"ה בנודע בחל בשים בהם ע"י ברית שלום ואז הז"א מקבל האורת אבא סיד י' ונקרא א"ש ונוק' נקבלת האורת איש סוד ה' ונקראת אש"ה והארת או"א מכתקים את הדינים ויש קיום לעולם וע"י ברית שלום מזדווגים אי"ש ואש"ה וזה הזווג הוא בסוד עין הדעת בסוד וי"ע אד"ם את חיה שזה היה אחר שאכל מעין הדעת ונהש אטיל זוהמ' בחו' ואכתא' מקדשא והזווג הוא בסוד א"ש ואש"ה שעריין לא נצטננן היטב חום האש והדינים שולטין בספטרא דעין הדעת · אבל בשעת דעין החיים שליט היינו בשנבתקים כל הדינים לגמרי ע"י האורת ע"ק שהוא למעלה מאו"א היינו אחר שעולים זו"נ בשער הני' כוד הכתר ואז שואבים האורה מכתר עליון ואז מים מכבים האש ואינם נקראים בשם איש ואשה רק חתן וכלה והטעם במ"ש לקמן:

והוא כי כגר נמ' סבדור סבי' בנלות מגרים היו לומן גלגולים סבפלו בקליפה ע"י חטא דמ"ר שלכל חטא בדמות טו"ר וקינן בעטיסות והפריד ספרי מבלילן ונכל בבחינות שילא ממקור בבחינות היה בכל בסוד גילולי קרי הוא קול בגלולות שילאו מלה"ר בשעת שפירש מאשתו ק"ל שניים בסוד לתוריים של שם מ"ה שהוא בגי' ק"ל והולרכו לכנוס בכור הברז"ל להלטרף וכמה הגם שבשפכה יצאו מכור בברזל זה היה בסוד הפזון ולא בתחקן זה הפגם לגמרי ולפ כי בחקיים סוד המ"לה עדיין לא היה סוד הפריע"ה כמבואר בזוהר שאמר ובארצע עפר דבא כדין מבטלין ממץ ושאור ומבטלקו ישראל מרשות לתרע ולחטיקרו מיניה ולהלחמדו בחלב קיסוך קדישא בחר לתחנזרו עלאו בה עד לתחפרע ולחטליל דיסוחא קדישא כדין יהיב לון קסורא בחתר מילאה בקיסורא דמיבוחא בחתר דבתיב בכני מחטיר לכם למס מן בשמים · וכן מבואר בזוהר דבמס לא בחטלק מישראל עד שעתידו בעתיד הקדוש וקיבלו את התורה ולבן היא בזווג של פסח בסוד טן בדעת שהוא בסוד מ"ה ומס"ה שהוא בסוד שם אלהי"ם ולא בסוד הוי"ה וכל בהוי"ה היו בלותו פעם כולם בסוד אלהים בסוד כי הוא אלהים ובבן כ"ז כי בחקים זה לתור לברחיב בביאור ולבן תיד בחחרת בפסח הולרכו בכסח ישראל לבדוק עלמן בעגבת קלות סוד עומר שעורים יהולרכו לחנות ימי בספי' סוד ז' נקיים ולבן כל ימי העומר הוא בסוד דיוקן של ק"ך לירופי אלהים רק שבעוס ל"ג בעומר היה מעט מיסוק מלד אלהים אל אהרת ת"ת ובאהר דלחתיגה לבכל בגלה גם בסוד בכ"ד אלף אלפידי ר"ע שחתו בימי העומר ובל"ג בעומר פחד בי אלפידים ובחקיימו ובסוד הוא בך:

בי חדע שר"ע היה שורש נשמתו בסוד עין הדעת אך שבכוי עין הדעת יש בו בבה בחי' שונות והוא בי יסוד אבא בד עייל בהאי בחיב דלא ידעו ע"ט ששם הוא סוד הדעת במ"ש בבר אז נקרא עין הדעת רק שהוא בולו טוב בי שם אין שום יניקה לרשותא אחרא ובבר נודע שיסוד אבא מתלבש ביסוד אימא ושניהם מתלבשין בז"א ושם משתנה לבחי' שונות בי תחלת התפשטותו הוא ברישא

בוונת הספירה

ברישא דז״א והנה בהתפשטות בגולגלתא ובמוחא דיליה נקרא עין החיים ומשם באים חיי המלך ושם אין ג״כ שום יניקה לרשיתא אחרא ובהתפשטותא בדעת דיליה שהוא במצח אזי באור פני מלך חיים אך מה שיוצא ממני הארה גם לאחוריו ללאה העומדת מאחוריו גגר העורף שם יש יניקה לרשותא אחרא שזה היה יניקת פרעה שהוא הער״ף במ״ש כבר ואז נקרא עין הרעת טוב ורע ובשמתתפשט יותר למטה בגרון דחמן אית יורידין דרמים סוד ג׳ אלהים בגי׳ גרו״ן שם הם יותר דינים עד שמתפשט למטה בחג״ת ואז בחו״ג שהם הזרועות והוא מקום הסיתום בנודע שם הוא אחיזת ישמעאל ועשו שיצאו מאברהם ויצחק שהם סוד זרועות עולם בנודע אך בת״ת ששם מסתיים יסוד אימא ומתגלים החסדים דיסוד אבא כנודע אין שום אחיזה לרשותא אחרא ולכן יעקב שהוא בחי׳ ת״ת דת״ן איהו קשורא דהימנותא בסוד תתן אמת ליעקב היה מטתו שלמה שלא יצא שום פסול מזרעו ואז חוזר לבחינת עץ החיים ושם סוד שם אלהי״ם שהוא סוד עץ הדעת סוד הדינים מתהפכין לרחמים בסוד שם אברט״ם בגי׳ ע״ד כי בת״ת היא סוד שם מ״ה בנודע והוא ממתיק לדינין של ג׳ אותיות לה״י של אלהי״ם שהם ג״כ בגי׳ מ״ה וחוזרים לאותיות הפג׳ שהם בר״ט בגי׳ ג״ל וז״ם ויעקב קרא לו ג״ל ע״ד . והנה נודע שיש בשם אלהי״ם ק״ך צירופים בי כל אות מתיבה שיש ה׳ אותיות כל אות בוגה ב״ד בתים הרי ה״פ ד״ך הוא ק״ך וברישא דיליה שם הוא מקום הרחמים במ״ש ומשם ואילך מתחיל להתפשט ומתהילין הצירופים להצטרף . ותהלת הצירופים הוא מן אות א׳ של אלהים שיש בו כ״ך צירופים ובהם היו שורש נשמות של ב״ד אלף תלמידי ר״ע להיותם מן האות אל״ף ושורש ר״ע היה מסיר עין הדעת למעלה ברישא ולכן היה רב לבו ם וחי ק״ך שנים נגד כל הק״ך צרופים . ולכן בימי העומר שאז הוא שליטת עין הדעת בהתפשטותו למט׳ ששם שליטת הדינים מתו כולם עד שבא ל״ג בעומר ואז נתעוררו הרחמי׳ מצד שם אברט״ם שנתהלפו ג׳ אותיות להי״ו שהם הדינים ללי״ג שהוא ב״רט בסיר הרחמים לכן כתיב ה׳ תלמידיו ונתקיימו בי שם הוא סוד עין החיים . ולכן לאת שעמידתה מן הערף עד שליש ת״ת כנודע נקראת דינא קשיא ורחל שמתחלת משליש ת״ת ולמטה ששם מתגלה הארת החסדים מיסוד אבא נקראת דינא רפיא אך עכ״פ דינא דמלכותא דינא לפי שכל מה שמתפשט למטה יש אחיזה לרשותא אחרא אך שאינם קשים כ״כ מחמת גילוי החסדים שבת״ת ולכן גלות אדום וישמעאל קשה מאד שאחיזתם במקום הסיתום ואין ביתוק להדינים .

נישא״כ שאר השרים שיש להם אחיזה למטה אינם קשים ב״כ :

ונחזור לעניינינו כי בספה״ק הזוהר בסוד מ״ם ופ״ם זולתן כל הכתובות בגולגולתו׳ בז״ל ונספרים מהם נקראים מיש״ם ולכן בספה״ק כתיב והקרבתם מם״ם עולה שבוע כלול לשיתים .

ומאי בספה״ק נמנקם קנקנות עומר התנופה מ״ש פ״ם כי בהתופה בגלות מצרים כתיב בעלמו מלוניס זולתך ועליה כתיב בגלותי דומים כי הקול מחרקך מניס ולא הים פה כעבותי זכוכר ועי׳ מנחת קנאות להתקריב למיעל רחימו בין לחתא ועלה ולהתא זוגיס ערקא ולתרקא מחמן דלא יכילת למיכנל ריחא דנדיקותא דלהי מנחת קנאות ולו תבו פ״ם . כמיליה־ דר״מ דלמר דכל נדיקו דלהתא הול הוא קמא דעוחא להתא זוגיס ולהלולא בשבוע זחתא דלהתא הול מדדיקת נרמה לחי לחתקריבא לנבא הוא לחתדידא מעלמא ועי״ל לא בעיא להתקריבא למקדשא ומרקא מחמן ולהתמרו יסרהל זכלין בלא ערבוביא לחרא לנבי רזא דמיכימותא . וקתרא דל חרין לחמין עד כלן . ולו הוא סוד חתלת יתי הספירה לעמור הול ז׳ נקיים סבי ז׳ שבתות חמימות ולכן כל הימים עד מג בספירה לין הזוהר רק מעמרא דעץ הדעת וכל מה שמקבלת לילה מקבלת לילה מז״ח ונקי לתא כי מלים נוקבא זאת שבל קבלתה מלים ונקראת זאת לשון נקבה כי כל מקבל נקרא נוקבא כנודע ועליון הוא בסוד הדינים כלילו לא ב״ש לפי שעליון לא מקבל מזרות העליונים בסוד הספירה וז״ש זאת הקח התורה נזירת דינין לתורייתא דעד לא לתפרע ולא נחגלו מזרות עליונים עד יום המתנים במ״ש לקמן ולו היו עולה ויורדלת במקום העליונים שעד כני דניאל ונסתום לל הז״ש ומחמתם בלבנה ע״י יחי ליעונה סבם ז׳ נקיים ולו כל לתפרע כול ל לקרי זה מנקבא עייל לבכר כדכתיב בר״ח על עולת החמיד ונקבו לשון זכר כמ״ש בכוכא ר״ח וע״ד שמור וזכור כי סוד שמירה הוא בנוקבא כמל״ל שמרה בשבי . וזכירה בדיבורא ובלן לתתר שמור לשון זכר כי במ״ת נחגלו בחזרות ונעשה ק״ל בספירה ונעשה היקוד בשלימות גדול בסוד

טעה בכ' וז"ם כל מזמרין. וכל הדינין נמתקו לגמרי ות"ל לחיטים כמ"ש לקמן. וכמן כל זה
בסעם ד':

תאנא ת"ר יהודה בתמניתא דילן תוקימנא הא דתניין בתרבעה פרקים העולם נידון בפסח
על התבואה בעצרת על פירות האילן כו' ראשונה קדמאה לשריוו' ישראל למיעל
במולקא קדישא דקב"ה ולבערת מיניהו ממן טעון לתרנין די ממנן פל שאר עמין ולמיעל
במלא מולקא קדישא דקב"ה ולא ליהו מזונא מארע כמ"ש קודם ישראל לה' רפסיח מזונתהם
בה'. ובעצרת על פירות האילן הא ליהו ליהנת הדרנא ותקיף לעילא כמה דכתיב כי כברזם
רעבן. ור מתכל ת"ר תליעזר מסי תילא תזונו כל שאר תילנין לתתא והוא תאמרת על מל
כברת עמיקא לנגיד ונפיק ולא עבקי מימוי לעלמין עליה כתיב והיה כעץ שתול על פלגי מים
ואל יובל ישלח שרשיו ותחת תלי שמים יובל שמים:

תו תאנא תרין לוחין לתורייתא מסתרת דתני לריך לקרבת לנדייהו שתי הלחם. דתרין לוחין
תילון ת"ו לריך לקרבת לנדייהו שתי הלחם לתילון ס"ם דהת תילון נהמי לתורייתת
דלחמר ביה לכו לחמו בלחמי:

תו תאנא והוא תהא בשתולים יקח. ר"ם פתח והכה הוא תם לה עלילות דברים וגו' וכתיב
כי הוליך תם רע על בתולת ישראל כו' ובר"מ תם תהי ליהו בתר בשתין כו'
ותלכה ולחמותו בתולה הקרוגה תליו תפר לת היתה לתים לה יעתת. ר' תבת פתח מי זה בת
תלוש ממון בנדיש. זמין קב"ה ללבשת לבושת נוקמת על תלוש כו' על לתינין לבושין תפתלגי
הה"ד וכל תלבושי תנלתי. וכ"ב למה דכתיב ולחמותו בתולה הקרוגה תליו לת כ"י תפר לת
היתה לתים לתת תיל תולקת דעבו תים תהא תים יודע ניל ולא הוות בתדבים לה יעתת בניגה
יעתת לתילון לבושין. והכה קול בתולת ישראל בתפלר בתר היתה תיכו ובמיתי ליהוגה שותרת
פתחה לבל יגע בה ערל ועתת בקול מ"ם בשותה על למרבה תפלר היתה תיכו ובמיתי ליהוגה שותרת
קתותה כמו שבתרתי כ"ז בתריכות בפשורי בגה"ג. ולכן ליל כיסול שבשבה בתג הת דלתמרו תז"ל
בשם בתולה בשם. ולכן לל כתיב תהא עולה: טעם ס'

תאנא כל קריבו ישראל לעזרת דביני בתים ת' דברלתים לתיכו תכני ובתית עלה בתר ובשר
לתירין ותשחלים תילנת בכל תיקונין דילים ובשבר הכוונות כתב הת דלתמרו תז"ל
כי בים נלמה הקב"ה ליסראל בכמור תים תלמתה גבור ותקיף במור כתרז תפר בלבנון קדושתו
תלתלים שפורות. ובת"ת נלמה לפס בזקן יושב ביניהם ושבר ריסים כתלג מיוור ושבר זקנו
כשמר נקי. שכוונה כי על תג השבועות עדיין לת נפלם כל תיקונין ועדיין הים הכל בקול
עץ הדעת בקול הדיבים וכל מ"ת יום שב השבי כתיב לדיק מ"ת לבני דעת ולריך תלמה לכן
הים שבועתיו שפורות בקול הדיבים וכשבא יום התמשם שהוא קול הכתר כי ידעת כי הכתר
שב ז"ב בשפה תן הביבה דכתיב נתנה ורלתה בתלך שלמה בשבועה שתשבה לו תתו ביום תתונתו
הוא תג השבועות שבו עיילת כלה לחופה ותו הוא עולם עד דיקנא דת"ת ובשפה זקן ושערו
כפך כולו לבן. והכה ביתי השבי"ו לף שתקנו ז"ב בז' שבתות תמימות עכ"ז עדיין לת הים
לפס הארת הכתר ובתם הוא תקבל הארת הכתר תן מ"ת ויורד שתרה זו גם לנוקבא ועולם
בשתר הכי דביבה שהוא קול הכתר ג"ב ושם טובלת עתי בתקוה שעליונה ותקבלי ג"ב הארת
הכתר בתקוה ס"ב. הנה אתר בביעת אלו תי בים לו לב תשכיל יבין ויסכיל בכל ות"ל
לשרש בניאור תן בשבס ויו"ד לקב. ועיקר הכוונה כי בשב השבועות ניתוסף אור מ"ם
בת"ת לשיעת שתתו בשבה כתר ז"ת ונקרא תן תמיים והוא תעלת זה ס"ת תשתר סיני:

שחר ערב שבועות קודם תנות לריך לנלות הרחם ולריך לישר תלוד בזה. והכוונה כמ"ם בשר
שבועות הז"ת בשם נלחמים דינים קשים ובתם אנו לריכין לעסק כל הדינים ולבן לריך גלות
להסביר הדינים שלא יהיה בשם שום תפיעה ז"ת והנה לכאורה יש לחמיה שהוא בשם על השבועות
חזקו ושלות שבחם וכבר נודע דשערי רשע שערים ושערי דיקנא קשיחין וזה מורה שבועות
חזקו יותר דינין משבועות הרחם ת"ל כי היה רלוי לגלות חזקו יותר תן הרחם אבל ענין הוא
ע"ם הוד שתתר יעקב ותבני תים תלק השוד בזה כי כבר נתבאר שב"ת יש בו שבועות הרחם
וגם י"ג תיקוני דיקנא וסם ס"ת לדיני לך בשם לבני וסם מכניעין לבל. הדינין ללתת כי
לין הדין נתפק אלא בשרשו כנודע וסם מניעים על שערי רחמו שב ז"ת ותתיקין הדינים
דדינים ז"ת אבל הו"ת לין לבם שערו לת ברחם ולא בזקן כי דיקנא ת"ת תוקף עליהם ות"ל
בשבועות כי הוד השבועות נתם נתבך תור תקף כנודע והוא נעשה כשוי לנורך הזווג שלא
יתתבל בשם הוא ר"ת ע"ן וסם הוד הכנפיים המכסים את גוייתן ונפיות שלו"ת שנילהן תן

כוונת חג שבועות

הגרון דפ"ת עד ניגורת דיליה פצד סם מגיע סדיקה דפ"ת והוא סופף עליסם ות"ל למערו
מצל זו"ב סמתילמן למעם מן סניגור ומין מגיע סם סדיקה נריכים לפצרים ולמתיל מיעלו
זו"ב במקום תו"ת כתיב ולא יכלף עוד וגו' כמ"ם כבר ולכן פעם פזו"ב עוליס במקום תו"ת מן מין
נריכים לפמרום ונריך גילום להפציר סדינן פלא יהיס לסס למיזס במקום גנוה כזס . וכפס
יעקב פצר סיקבל הפרכות במקומו למעם מן ינמק סהוא למעם מתו"ת ולכן למר ותכני מיס מלק מצל לא היס
כן כי הוא קיבל הפרכות במקומו למעם מן ינמק סהוא למעם מתו"ת לכתיב וכפס עצו פא
מלילו ת"ת עליו מלא סהוא למעם במקומו כמ"ם במכורי פגם"ע נהריכות ולכן נמצ
פפצורות פז"ת פוליה פל סדיקה דפ"ת נריך גלום ופפר כוונת הגולת נתפצר במקומו נכוונת ע"ס
גם נריך לקנון הפפריכים וכוונתם נתפצר נכוונת ע"ס :

אחר חצות נריך למפר עלמו נרגל ונריך טפילה ועניליה זו כוונתם כמ"ם נכוונת ע"ס
פעניליה זו היא למעם במקום לתפצת סהוא קול פס תפי"ה להפי"ן בגי' מקו"ס
והוא למעם ניקור ניגה מפת"ב טפילה פניה פריך למצול קודם קול פור הבוקר פזה הטפילה הוא
במקום פליונה קו"ר פפר כי' כמ"ם כוונה למרת ויתפצר במקומו :

תפלת מנחה פכוונה כמו פע"ם נפפצות ורוממות וכפמות כמ"ם נכוונת ערב פגם ויכוון כי
מכפה זו קול מכפה מדפה להפלופה במקום סיותה קודם הקטרוג כמ"ם :

תפלת ערבית פכל כמו נערבית פל פעם עם כל פכוונות המבואר פס וזה נוקף פצכל יום
פנרכה נריך לכוון לכ' פמות הו"ה תה"י נפילוג נפקולותיהם כזה יאהיהוה
ופפעם כי כל המועדים הם נ"ימ"ם קול מקרא קודם כמ"ם כבר ול"ימ"ם הוא קול ** : : :
תהיה כנודע ופיא נהרא פ"ק פכ"ל קול נריכה פליונה ופהוא לילנא לפלים
ניומ"ל לא לפתחיל פל פהוא נהרא כמ"ם לעיל והוא יורם מזה פנריכה פמי"ו לפתחלים פהוא
לילנא נקול גדולה פהיא פפר קפירות פלמות כל לפד כלו' מי' הוא קול מי' פלא נרכות וזהו
נקולות תה"י פפר נקולות בני' מלא ולפי פעתה מוקפות קלוסה הוא נקול ת"ת לילנא דמי
כמ"ם לעיל וזהו הו"ה נקולות מולם פהוא הת"ת כנודע :

וגומר התפלת עמידה · עלינו · קדיש ·

גם נריך לכוון נקלוסה יום טוב קול ליתא פגם סם ס"ג עם י' לומיות בגי' יו"ס הו"ב
וזה נריך לכוון ג"כ נכל פעם נכניסתך לנפ"ב :

נבואך מבה"ב לביתך תעמוד בצד שולחנך ותאמר :

אתקינו פעודתא דמלכא עילאה דא היא פעודתא דקב"ה ושבינתיה פעודתא
דחדוותא שלימותא .

ויכון ג"כ נפס ב"ג עם י' לומיות בגי' י"ס :

סדר ליל חג השבועות

קוד ליל חג פהפבועות כי כבר כתבתי פהת"ב יתי בהפיר' נכנסו המומין ז"ת לתת לתת
על פהגדילו זו"ל נכל קומתם וקבלו תורה לכל פיעור קומתם מן מ"ע פערי גיהם
לך נכתר פהוא קול פפר כי' דגיהם עליין לך קיבל כי עיקר התרת נכתר הוא מן ת"ת פהוא קול נכתר
לתניולות כנודע ומתו מקבלים מו"ב פהם קול ני כתפיים פל ת"ת כמ"ם נהקדמה וכם מלניפין לת"ת מן
הגרון פל הפצור ופיא הם תפכיל לתפי קול פמילמן תנין תלים פליון לתת"ת לת"ת הוא נגל
תפי כי' דגיהי פגיה פייל ההוא פניל ללת לתתיד ופפלים ת"ת פליון פל ת"ת לת"ת הם הוא תמיר
ונכוז יקו' ת"ק פמתו עיקי תתר' לתי' כי זו מתלנש שוש פל ת"ת פמתו כנודע ולכן כ"ז פזו"ב
לין מניפים לפפר כי' דגיהם לינם מקבלים תתרת נכתר נפלימות מן ת"ת פהוא כתר תתיתי
לך זה טליה פהוא ליל יום מתים לפפי' לז הם מקבלים תתרת ע"י לו"ת פהם קול
י"ם כנודע ולכן קוד לכוון קודם טליומד זה טליה כד' פמות י"ם נמילוליהם פ"י פילוד ונקולות'
כמו פלנייר לפניך והוא טוב לזכיר' נפם תתריז"ל והם ל' י"ה פניים ניודי"ן ומני' נפהי"ן
ומפולניים יפד כזה יוד הא ואו דלת הא יוד הא ואו דלת הא וכפוד הוא פ"ת
פלמד נפפר יניר' פנן נתכתי
ופכם נניהם ר"ל פלפולם פניי כלולה נתכתי ותכתי כלול נניהם וכפה הם קול כ' כתפיי קול יו"ד וניהם כלולה נו
קול ה' הרי קול י"ם נכתף לו' פהוא בגי' ע"ו וכן נכתף פתתלני נתני קול ה' הרי קול ס'
וחכתי

ומכאן כלול נה קול י' הרי י"ה ג"כ נ' כ"ו ונקוי' היחוד כשמקבלים הברכות מן מ"ח כמוהם שמיקר קבלתם הוא ע"י זווג כמיב בכל לחם וידיו ומחמקים הזרועות יחד ולזה כם ד"ם י"ה והכפר' ניניב כי בכתף ימין ים ג"ם י"ה במלוי מ' ני"ודין ודין מ' בכפ"ין וביודי"ן נוזרין שם' כוד מפרי' שמחמקרי' וכ' בכפ"ין שכם כוד בנגוי שמחמקרי' כגוד' ולכן מלוג ב' שמוי י"ה בכתף ימין מלוי ה"י ניודי"ן קוי' למלוי ה"ה וכתף שמחל שם כוד בנגוי' מפרי' שנגוריה ונגוי' שנגוי' ושם מלוי ה"ה כוד' למלוי ה"י הרי כי בכל כתף ים יו"ד ה"י יו"ד ה"ה והנה י"ם ה"י נגי' ם' ויו"ד פ' ה"ה נגי' ר' הרי ס"ר • נגי' ה"תף וקודותיהם כמנין קל"ם כי ניקוד כתף ימין כם ט' פחמין שכם ט' ויי"ן נגי' ס"ד וקמ"ץ פ' הוא י"ו ק"ה נגי' ע' וניקוד כתף שמחל שכם ז' קמ"ץ נגי' י"ק ונ' פח"מין נגי' פ"י הרי ם"ה נגי' ק"ל ושם כתף ימין הוא קל"ם וזכו ס"ן קלמי"ם לכתף וכנה ג"ם כ"תף נגי' תל"ף וכנקודות שכם קל"ם נגי' ר' והוא כוד בחלף לך שלמה ומחמי' לנוטרים שם פריו כי בנקודות כם כוד בנשמו' וכם בשומרים שם במלוי כגוד' וזה בחלף מקבל שמלך שמלך שכשלו' שלו היינו ברשומו והוא בז"ם כגולם כי הוא בשקומו בכוד שלה י"ם כ"ל כלול מי' הוא שלה וכבשול' ניקוד לח"ם כוד בכתר הוא בכוד לחלף ולכן מוציל זה כיסוד על שלו שמות לזכירה כי נודע שבשכתה בשה מק"ם שים לכם לשמיה בזו"ג וכבשם עולים למלה בשקום ס"ם כוד ז"ה הוא זכירה זכר י"ה וזכ"ר נגי' ברכ"ה כוד זווג ח"ם כגולם בכוונה ברו"ך ושלמה בשרש רבע כלי שתיקת לשתיקין ליקרי לריכה למפין וכהוא לנגר לקרי ז"ה וכך למכתב לכלי כולה לשלם' לשמקן ולנפוי מפשטין ולריכין בבהו' שמנה ולא בכל בשעה כשה לשתיקת והנה כלרה זו על בכתר זוז"ם מפעיל להכנם שמחלה ליל שבועות שהוא ליל המיסים ומפעיל לקבל כלרה מן סער כל' ונגמר ליכנם בשמורות בבוקר קודם עלות השחר בהוא כוד לילה כשחר חז מלוה לנבוהל בשקום ועליו נאמר וזרקתי עליכם מים טהורים ונו' כי בנוקבא ביובלא עלמא בשקום עליונה כוד שער כל' לניניב ומקבלת בלרה כתר בגבורות **על ל"ת** בנקי מים טהורים כמ"ם לקמן :

הזווג לשוב זה לילה ולריך לשמור בשורה וגניחים וכהוגים ומבניות ומספרי קבלה כי פי"ז כלילות ושיקר שלא יפסיק בשיחה בלילה ושם שלריך לדבר יזבר בשתון בקודם מוכנם הוא סיסלים שהוחזו ולא יאריך לו הוא זק וכורלם פיי כלשלם הוא בלילה זה כמה לחניניך בשלרת על פירות בלילן וכבר נח בשלילן זה הוא לילה דרבנן שלשר עליו כחיב ממנו פרייך נשלש כי פירות בלילן שם בשמות של ישרשל בשגול' בזוכר שלשר נשמחין דישרשל בפקין מנו שהוא בשרש נקרא עשיקא להוא לילה לשלשרם על הבוא בברש לכתיב כפן שהול על שלני מים ושמחן פרסין לנו שהוא ארץ גו מעבא לנו לנו ור"ל כי מהיו שמם ארץ שפן כו' וכתיב קדר כלשול של זה כלילה כבר נשפטו בדפוס חיקון ליל שבועות שם כל בכוונות ובשמות יולליס מן כוף כי מומני חורה וכניאים וכחיבים שכם כ"ד שמות בקוחם וכ"ד לרופי שלרי' שכם כ"ד קשופי כלה שלריכי' לקשו לח בכלה שמכנם לפופה ויחבר חוריים לבכתב עם חוריים דבע"ם

וכבר נחבארו בשדר בלשול של ג' שעורות שבשבת לכן לא שניתי לכותבם כאן :

כמוך לשור הבוק כמו רניעי' שע' שלך לשקו' • ומכוון כי עשה גמ' כניס' בכם' לזו"ם ועשה נפע' ל' מן השם' שבשלי' עליון של ח"ם שבשלי' לצ' שלשין מן שלי כל' נשה' כח' לזו"ם ומן שלי הצ' נעשה כח' לבוק' והשתחוה שניב' בכתר ל' כמו שהיב קוד' הקברוג ונשתחוי' בלצני' בשוד שנה' שלם' ומשך בלרה לזו"ם שבלרת ח"ם לכתר שלו ושם לנוק' והז כיל טובלה בשקום בעליון בשר בנ' דניב ואלו שובשינין דילה שוליכין לותה לניל בשבילה ושובלין עשה ושקבלין ביבה שבהוא שים שבורים • ומכוון כי בשקום הזה כיל כוד שלור בעליון הנקרא עליה שכם הוא כוד בשר בנ' דניב בשניב עד שלים ח"ם בעליון דניב לשבר שכם נעשה נשי בכתר כנודע • ובם עייל בהוא שביל דקיק ללא שמיידע • ושם הוא ב' שמות לפ"ג וכ"ג • וג' שמות שלוי י"ה • ולכן לריך לכוון בשקבל ב' שיסין שכם ב' שמות יו"ד כ"י יו"ד ה"י נגי' מ' ושלוחים של ע"ג כ"ג שכם ד' י י ו ד י א ו י נגי' ס"ג ס"ה נגי' קנ"ג חביר ג' כללות בשמות שבשר קנ"ג בשנין הקו"ה וזהו כוד שם שביה"ר דבריך"ן נגי' שקו"ה ושתה היל בוטלה בשקום עליונה ובשקבלה בלרה בשבר ושכוון לבשביך בלרה זו גם לנשמיך ויקויב זך וזרקתי עניכם שיב בהורים ונו' ויקויס ג"כ זך השמלם בשבר נשורייכי כשו שכי שהשלם' עשה ונשברה שבל בוחלהה בן השבר נשמיך ושמשלם :

כוונת חג שבועות

תאנא וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה לה' בשבעתיכם (פי' יום הבכורים לקבל דרגת דיעקב) דכתי כדין מהחדש עלמא (פי' בכוח הקרבת מנחה חדשה) ומהן מניין אתה שבועות הן לחבר כולן ויובלת עלמה (פי' שבע בני בנק יובל שני המ"ט) דיבבא להלי דרת בוכרי עבר לשוריים (פי' כחר מן בפי' המ"ת) להחכללי בא"ם מבין (כי בעבר בני הוא כללות המ"ט שערים) ובמחת ממכתי עלמה בחיבון ממתן שערי ניבה (כי שם הוא בהוא שביל לקיק שביל הוא י"ם ל"ג סוד בחכמה) ולחמייבת ליה ע"י למשה לחמיל נמי שבחי (כי משה הוא קפ"ל קכ"ח יסוד לו"ל) הכ"ל נחתה ורחלה בחלך שלמה בעמדה שחטידה לו חמו ניוס מחוכחו לה יומת לחמיבי' לוריים' בחולם הבליטי לחחמנר בלי דרגת לחקרי שליטי בחמ"ם לה הוא החוכחו ע"ל כחיב ויחקטם יטרל נגד בבר יטרלת חיטו בהוא ברת בוכרת לכחיב בני בכורי יטרחל נגד בבר בהוא לחמיילע לחיטו זעיר מכל עורת לבעילת וכל לחמבי לעילת לחיטו רם ונעשה ולחקרי בר מיני (מיני בני' ק"ל סוד ס"ג ס' הויו"ת) ע"כ :

ובשם כרש בחריז"ל שנרין לטעול ד"ם נגד ד' לומיות הוי"ה ויכוון בשוי"ה כזה (יהוה בקמץ) כי זה הוא הוי"ה לכחר כנודע · ובפעל רחשון יכוון בלות י' ובפעם ב' לחות ה' לחשוכה · ג' בחות ו' ד' בחות ה' לחרוכה ולכל בנקוד קמץ · ובחל"ה כחב בחתר שנקנת בחרת הוא בחיקנא לחי"ת שים בו י"ג מכילין דרחמי לכן טוב לומר בחקוה י"ג מדות בחלוף ל"ת ב"ח כזה :

מְצָפָּץ חֻקָּה בַּצְפִּי פְּתַטְפֵט חָגֵל תֵּימֵי פְּנֵשׁ סָחָק פְּתֵיָא
טְפֵהֵג כֶּהֶק בַּחֲבָיְמִי מְבֵת זָפֵט פְּוָבֵז פְּסַנְתָּן פְּטַרְתָּן

דייכו שילמר כי"ג מדות כמו שכם בחורה ובעשרים רק בכל מיכה יכוון בחלוף לומיות בכ"ל · ולחכוון כי מ"ג מכילין דרחמי ל"ג חקוני דיקנא לל"ל יחניך בחרה לנבר זה"כ וממנו חקבל גם לחה בחר"ן לנחמנך · ולחמר ליחדל שחיה בקב"ה ובכיתו' בדמילו ודחיתו בשם כל ישרחל הריני טובל לח גופי בחקוה זו לחפו לח עלתי מטותחתי לקבל כי"ג מעלות דלכורת מבשרת לחלילות :

אחי"כ תלך לבה"כ להתפלל תפלת שחרית :

האנא יומת דעברת דל ליטו פלי יומת דעיילה כלה לפוסה ומניון כל לינון סנריית דבני בייכלה ככלה לנסדיכו בשבו לילי דכלי לזדמני למהוי ליומי לחרי נו פוסי בנעבל לריכין מנדרי למהוי פחה כל בשו לילית ולחמרי פחה בחקונכת לליטי לחחקנת כרי וליומת לחרת לל לחעלת לפוסה חלת בבדייכו ולחין לקרין בני מופחה · וכיון דעיילה לפוסה קנ"ם בחיל עלייהו ומנדרך לון ומעבר לון בעברת דכלה זכחה מולקיטון · והכה סוד המופל סוד בעבר הני דניכה בממנה מקבלת בכחר בלם כי בנר נמי בבעבר הכ' סוד כולל המ"ת שערי' והכה ע"ע וכ' בני פוסה ובם סוד הוי"ה דס"ג עם י' לומיות סוד יו"ס פרי"ג כמ"ם והכם ס"ג והוי"ה בני מופ"ה ולכן בשערים מיד כמיתיר כיסה שלא בנר בפסה בעבילה ולחן סוסניקין דילה הוליכו לוחה לל בעבילי ולחמר בעבילה לריכין לחן סוסניקין דילה להוליכה לוחה לל בחוסף ולימלה בעבלה בחפלת שחרית :

ובבואך לבה"כ הכוין לשילוב ב' שמות אהי"ה הוי"ה יאההויהה · גם תכוין לשם ס"ג י' אותיות בגי' יו"ם טו"ב ·

כוונת חפלת שחרית כמו בפסח רק שבחפלת עמידה בכל סיום הברכה תכוין בג' שמות דמרגלא די"ט כמו בפסח ועוד תכוין בכוונת היום שהוא ב' שמות הוי"ה אהי"ה בנ"ל שהוא סוד עלייהן בשער הני : כוונת הוצאות ס"ת והעולים לחורה כמו בפסח : ובשעת הוצאות ס"ת יאמר י"ג מדות בטעמיהם נ"ף ואח"כ יאמר רבש"ע ·

תפלת מוסף יכוון בשם הנ"ל ובקבל נשמה מסטרת לעילות :

אבות· וגבורות· וקדושה כמו בשחרית· אתה בחרתנו· ובשני חטאינו כו' כמו בפסח והשיאנו כו' · אין באלהינו · עלינו· קדיש

תאנא בכל יומא צריך לשדורי דורונא למלכא בידא דמטרוניתא אי איהי ברשות בעלה צריך תוספות בגין מוקף בשבת ור"ח ויומין טבין כו' ותניני

כוונת חג שבועות

תנינן בגין דאתקינו בכל יומין למחתם בשם ה' דאיהו הותם דכל ברכאין דצלותין ולא אמרין מוסף ולא כת"ר: ובשבת וי"ש תקינו לומר מוסף וכתר יתני לך וגו' בגין תוספית נפש דאיתוסף בבר נש לכל חד בפום עובדוי כו' ואי איהי בר נש דאשתלים בכל מרות יהבין ליה כתר כשם ה' ההי"ד ביהו"ח אלהינו בכל קראנו אליו אין קדוש ביהו"ה מעלמא דדבורא · דאיהו תפארת מובתר בהרא עלאה דבה ימלוך בשבינתיה דאיהי נפש יתירה · יהו"ה רוח דאתבר וישבתי רוחי על כל בשר בו' כ' של ביהו"ה בתר על רישיה והאי איהו נשמה דאתוספא בשבתות ויומן טבין בו' ולית שולטנותא לסמאל ונחש ולכל מסנן ומשריין דלהון ובוירון מחטטרין מן קדם משרייתא דמלכא ומטרוגיתא · ע"כ והוא מובן ·

על השולחן צריך ללמוד מסכת י"ט · ומסכת בכורים ומסכת חגינה:

סליק כוונת חג השבועות · בעזרת האל אל לנו למושעות:

כוונת תשעה באב

תאנא ר' נחוניא אמר ליכא מאן דאמר דת · בפום רומא מילתא פניממאה עלמא דלתתי ועל דא ליכא דא רומני ולא לים גם שומעו כלל לא ליתן ושניין ושתוון כלל · ליתוי שלמא על ברתא דא קרקופא דקיר לחדון רב ושליט · רבתי עם ארתי נחליטו ליכא יתנה ולא עומדא · נחמל' עומדא וכל תוכלסיא עומדין בשמא יתנה וכל תוכלוסיא יתנו לארץ ליכא יתנה דדד כמד"ש דדד יתנ תמוך למנא מוסנו כמאן דמקשא נמקשאנו ושפמא כי תירש לת גנירתא בהוא דהוים נמקשאנו יחנא נאחרנא · האמר כזא הוא מוכן ל"ש ומכאן רמז שנ"ש ים ליתנ על הארץ:

תאנא שלמו להו בני נבל לבני ארעא קדישא יהוי לחתון לריכין למיכלי ולכון יהוי למספד ולמיבנח מלכא נמחזיכון בכין היכלין דלימא מרנין ואחר ערבא דלחתפיך נחנלא והיא לים חמן ופרסה מנכון ולא ילעמון מינה · תימרון לחיכי עיונא גו גלותא ונחמא לדיירא בגלותא · לי הכי לחן לריכין למחדי דהא יחזקאל נביא אמא לא' ככא וכל תוכלוסיא עמה · ולחי על דא לחן לריכין למיכלי ולמספד כחניניא וכיעני מדברא לחיכי לחחרכא לבר מהיכלא · ולחן בגלותא ולחיכי לחמא עלמא בחרירו ומחא לנא בכל יומא בכמה עלקי בכמה נמוסין בכמה נגדין דבזרין עלנא בכל מידן ולא יכלא למעבדא שלחן

מינן עבקין וכל מינון מכחנין לחן כחלין בגלותא:

שלחן להו בני ארעא קדישא · יהוי לחמנא ערקא מנו היכלא דילה ונחחא לגנייכו בחרירו ובקל עלינ כלחחא ליחנא בלא לעמא וכבדרא דלא יכול למיחנא ויהוי לכו למספד · אבל לחן לית לן למיכי ולמספד בקל כמי ומי בחרירו לחן ממלן ובכל יומא היכלא מרנא ותעלון למדברא עלין ונפקין ויעניס מרקין בגוויה ולחן ממלן ובכלן · ובמיין לחן בכלן ושכרין פומא בעפרא לחן שמעין קל נעימו דרגלא נחלא מחמרו לי בלילה ולחחא ומחמא להיכלא היך לינון מחוקדן ולחלא מהיכלי למיכלי ומדוך לדוך ונעמ ומיללא ובכא מלעלא ועל נפשא · ולחן מחחרין לקל נעימו דבכיותא ויללחא דילה ורוחנא חזלא לחחרא ופרחא לנבא ולפום שעתא ליחי ולחזלא ולא שמעא מידי ולא ידעא לחן מגלא ולחחתרא בכלן למיכון בלא רומא בלא בעתא נעקון ולחרין ליכא אינה

תו תאנא בכל לילה ולילה קל מרירו בכחנא דליין מסחמע מרום רקיע לחתא לרקיע כמד"ש ה' נמרום ישאג ומעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו · וכד מטי חצי לילי לחחחרב מקדשא בשירומא דלילה ליחי מחכוונת בבכיה ומשנת מרום רקיע לעילא ונחחא לחחא לחחר מדבא לחחר ומנחא דוכחא מרוב מכאב נמכחבו וכל חחר לא למסחכא בה בעת בבכיה ומילנא בקל ענב לוחא בקל מרירו ולחרחא מדבחי מדבחי פרנסתי דהוא מרוים לי בכמה נכוכין בכמה עלוין דכיין קדישין כל נגדין קדישין דרגדין מנגן הוו מרוון מיך ומלחין מכלין לעידנין מפלינין מולקיהון נרימי רקיע · ועמה יהבו בך נחילות של מפידין קדישין בני לחמדנא עלך רוו לך מדמיהון · כל נגדין קדישין דרגדן ממן נפלי מדוכחייהו לקל נוחיהון · יחנין לבר נוחין ובכלן מינון מרחלים קדישין לחא דשמא קדישא הוא מחעטרא עלייהו ונייה מינון מדהן וקיימין ועמה לקל בכיותהון חא לא פרחא מנייהו ובקבא לרום רקיע לרוחי מרוחין ולחחחרו כנוקבא דבבחא ומילנא סס"ד הן מרחלים נעקו כולא אראלים

כוונת תשעה באב

מרחלים בלח יו"ד . מדמי מדמי לנהר דמרוות לי בנבלות בני מסירין קדישין דמכרו בשמיטין
עלך לימנויה לן מכסא לך . לן הוא למחמי דעלך נעמ ומילתא ובכתא בקל עניב שמא מלפי
נגרי קדישין בכל סטירא דאדמא סטרי עלמא מיגון דהוו מכלי קרבנא בכל יומא נפתי בהדם
ובכלן על מדמא דעלוון : ויתיר הוו מלא דמחמעטו . ומפילו מיגון דקיימי לנהר נרום למרמ
דהוון מרוון מיגון ליתורים ופדרים . בסירות דליליא לוחמין ונעין ומילין על מדמא ווי
למרמ דמנד ליגופא מהר דמהרוי מניה . מלן תמי נסימו דכהני נהימו דנגרין קדישין מסריין
דמטרוניתא דלוחמין ונעין ומילין מחמא לעיל ומעילא למחמ . בפלגות ליליא למעלא לגו ההוא
כקודשא דליון מהר דנים קדמי הקדמי ממלא ליה דמחמרי ומקמחא מהר בי מוחנא ועריפא נעמ
ומילתא נפלקא מחמא לעילא ומעילא למחמ למחכלא נמהרייהו דכרוכים לוחמא בקל מרירו
לריעים קלא ולמרמ מרמי מהר בי מוחני על הלי דוכתא בחיב על מסכני בליות מסכני מרמי
מהר מקדמי מהר דמרגלין טנין דפרוכתא וכפורתא דהוו ממכן עלויהי סיתין מלפין רנרנן
מכני יקר קדרין קדרין טורין טורין מכמכלן דא נלא . קדרין דרמונין מחמען עלך למרגע
סטרי עלמא קיימין בגיגך כל הויהא רנן עלמא נעלי הוא אמי לגנאי ואוא סכיב נין דרוע.זי
וכל מה דנמיני מני וכל נעומי עניד ובניך בי מדוריה ומחמעטא נין שדי כמד"ת נין שדי
ילין טרפי טרפי לית לא לכר כל הויהא אתי לגבך במדות לקבלא לי עפרא דנך הוא קמים
מדוכחים ותזי מיך למכסיס מני מרונא דאוריימא דהוי ככא מכבא נפקא מזונא לכל עלמא
ונכורא ונרכלן לכלא . לסגא לנעלי ולית ככא נעדנא דא כד הוי אתי נעלי לגנאי וכפרני
כמה בנין מכידין קדישין וכל אינו עולמהלן זמינין לקבלא ליה והווינהו סמעין מרמיק קל זוגין
דפמומין מכסכסין נין רנלוי בנין דלסמע קלי עד דלא יכול לגנאי וכל עולימהלן דילי מסנסין
ואודן קמאי לנהר אזלין כל מד על בי מוחני והוינן יסידלין נמסקין בסיקין נרמימו כני
נעלי נעלי לן פניס הסחא הוא עדנא דהויכא לסגא נך לסהכלא לכל בסר ולית אינא לן
מסכא לך לאן לימעי בגיגך דא ליהו לאתרך בעידנא דא למיתי בגנאי הכ"ד על מסכני בליות
נקסתיו ולא מלאתיו ע"כ :

הגה רלה מרלה כי בלילה הזה מסעוררת הכביכי וכל מסריין קדישין ובוכין ומילין על
מורבן הבית ואיך לא נבכה לחננו על מורבן הבית ולמעו מלמע עיניכו מלין הפונות
ולא די נקול בוכים אלא נריך להוריד למעות על סריפת בית אלהינו . ועל נסילת עטרת
ראשינו מד יר"ת ויבקיף מסמים לרחם עלינו :

האנא ר' יוסי סתם אסא דומה אלי קדי' אסעי' סומר מה אליל אסא דומה כל זמנין
דהוו ישראל אסתכמו בגולתא אסיידא זמנא וקלא דגלותא ואלי גלותא לאתוס הוא
אסא דומה לא אתגלייא ולא אתיידא זמנא וקלא דיליה קב"ה אומר אלי קודא אשעיר קלא
אסמעא בגלותא דאשעיר אאיתון דאסקי ביגייהו איתון דאסכני לעשרא ואתי אמרי סומר מה אליל
איתון הבעין על אטרוניתי דילי דאקרי ליליא וכך אמרי סומר אנא הוא דאתקרי אומר מה
אליל מה עבידת אן אטרוניתא דילך . כדין כניס קב"ה כל סמליא דילי ואומר לכס אמו בני
רחיניין דאסקין בגלותא וסגלין כמה נעמין כמה מכאסין ובאקין נשרא לאהון ואבעין לי על
אטרוניתא דילי מה עבידת אן אטרוניתא דילך בדין קב"ה אאמלי רחמין כו' אאמר הזה בא
ללאר לאתם לעמ בכל כוונא לאמרו וכבייאו יהיה על גולל נעד האביאה האביכא לעשרא ואתמרי
אהיכלא אאהיב רחילה נעילא אסמים יש להם רמז באמריאו רחם פליטים נאהך הנאשרת . והנה
בגלא נאש"ת נרמזים בי ענוים הנ"ל נאל"ת נוטריקון נ"עילא האבנל ש"מים ה"כלה ר"חילם
ת"שמים . ונבאר כוותם :

האנא אם אמרת יקח לו אאדה כאומה ושוחה לא ינרע . אלא לילן לימון אאהן עלאין
לעין לא רחאה אלאים זולאך וכולהו בעלמא לאתי ואאתבאן אאהן . אד אייכיו
אאדה אסיכו לנלילו ואהיכו לנהרי באתי אזון כלא ואקרי יהו"ה בנקודי אלהי'
אא"ה בהפוי אאהון אא"ר ה ולאי אאמר אאנה לאהו ולא הוא אאר' . כבוא' פריסו לנוסאא
דאלכא

למלכי לך מסיכו עלך דמסי ונעיר לה תדיר פריסו למלכי דפרי עלה לקרי מלוה לך נגנדו כה תדיר לעך תמעדי מינה ולך הוך כסותה. ועונף מעך מיסו לך מסיכו למעמך למתי דניס כולך יהו"ה מלכי"ם לנצו"ח מיכו כוי המאמר הזה נריך ניחו' וע"י הניחו' יפ' ע' עניויים שהם פ' דברים המסורים בע"ג הנרמזים במלת נשמר"ת :

בתיב בגע למרתו מסר היה מימי קדם ומרז"ל בגע למרתו לבוש פורפיר' דיליה. מימי קדם מלינון יומין עתיקין לליקרון יומין קדמאין. כדי לבאר זאת נקדי מה שכתב בפרתי בשורי שנ"ם בפו' המעק' וכו' כי בגר נוד' כי ד' תומיו' הו"ה רומז' לאו"ן הוך י"ה זו"ב הוך ו"ה. ובתומיו' י"ה אין הוה שום תמיז לפנוני רק בתומיו' ו"ה. שכנגדם הם י"ה יריעות עזים מכם, לתהל בגי' י"ה כמנות' בזוהר. וכנר נוד' שים לכל תורו' ד' בתי' פניתי ומילון. ומתור המילון נעשה הוך המלבוש לכל ת'. והנה יש לנוקבי הוך המלבוש מנשמי תור המילון של עלמי'. ועוי' יש לה מלבוש ת' מן תו' המילון של ז"ת שנעשה ממנו מלבוש לז"ת וגם לנוק'. ולך הוך בנגדו בה כמ"ש לפניך. והנה זה מלבוש של זו"נ נקרא"י לפון בגד שהו מלבון בוגדי כמד"ת למה מביא בוגדים כי הם"ת יש להם לתמיה נתלו הבגדים בהוך ויעזוב תת בגדו תגלה תך יש בסרס בין הבגד של ז"ת לבגד הנוקב כי עיקר לתמיה קם"ת הוך בנוק' שהנשם כרוך בעקביה כנודע. והבגד של ז"ת נקר' שהם בגדי תול שהז"ת הוך הוך עולם היניהה שהם הוך ניל ו' יתי המעשה יומין לתול ושם לין כ"ב לתמיז, לם"ת כנודע ומול כי בו"ק של ז"ת הוך שם מ"ב ולכן זה הבגד נקרי מלו"ה בגי' מ"ב והוך תמרת מלו"ה כי לפון תמרת מלפון בגד כמד"ת בגע למרתו. לפל הבגי נקרי בגדי לנוק' שהוך הוך הקדרו' בגדי עמי כנודי שהם הוך עיק' מדור הקליפו' שנקרא"י מסך זה הבגי נקרי בגדי לנוק' שהוך הוך • והנה כשהי נפיק בעל' לזי פריסו למלכי עלה ולך בנגדו בה לעם נכרי לך יתשוב למכרי מעמ"ש בשעת' לתמתה' מיכיל' למלכי ונסתלק ממנ' זה הלבוש זו"ת ולך יתלבש בגדי לומנות' בגדי שמרו' ולך כתיב לל מרלוקי שלני שמרומרת שנשמני השם לתסתלק ממני נהירו דהשם שהו' ז"ת הנק' שהם כמ"ם לפני'. ולך היא נמכרת לעם נכרי בהוך כי הנם נמכרת בגע כסף והנה נאסר כי עכ"פ גם בלבו' ז"ת יש לתמיה לם"ת לך שלינו לתמיה גדול כדי שיוכלו להשתעבד ניסרא' עכ"פ מקבלים כח ממנו. והנה בשם בזוה שהיל עיקר קבלת הספ' שלמעלי' נריך שלע יהיה להמלוכים שום לתמיה לזה לימת עלשה ונכנסת לותה תמת כנפי' בהוך והשם רוצי' על הבני' ועושה לשם עוד מלבוש לי' לבניה' מאור המלן שלה • וז"ש השמ"ל בני מלבו"ם ולך בקרא בגד כי בתור הניהה לין שום לתמיז לפליני והיל נקרי פריסו למלכי מסיכו עלשה שהוך נתמם מלמעלי' מן הניהי ותור המלן של לשת כליל בו שהו' הוך עלי לגן שים בו ד' ליליס ל"ג מוליס הוך ל"ג נתיבו' השכתה כמ"ם בכוונ' הלילו': וזה המלבוש נקרא ג"כ לתרי בקרי לתר"ת כי נרו"פה מגן היל לכל המושים בו. שהוך מגן על ז"ת המושים תשת זה המלבוש שהוך הוך לתר"ת היולי משם הו"ה ע"י לירו' כי י"ה ל"ת הוך ת"ת הוך ו"ה ת"ת ו"ה ת"ת ו"ה ת"ת

כוונת תשעה באב

מעכ"ם והוא קול הכתוב ועשית מעקה לגגך מן יפול ממנו הכוונה כי בחטא שנתחלק זה העולם נקוד נלע לחרתו דנוג פורפירת דיליה קול בגדי שנת וי"ע ועברת שזו החטא"ת הוא קלי על מלכות שהי' לזו"ל ן מן לו"ת ולחטא חטאר היה חיתי קדם מיומין קדמאין שהם חו"ת שנקי יומי קדם כי זו"ב נקרא ימי עולם ולו"ת נק' ימי קדם כנודע וכ"ם בחר היצ"ר שנטוע שנה"ע שלו"ת נתקנים מהכוח יומין עתיקין יומין קדמאין וכשנתחלק זה החנוום ונתחלקל המעקה והנג נפרץ לז כי יפול הנופל שהיא לחטאר עלי' תיך נפלת מתמים הילל בן שחר שזו"ק ירדו שניים למטה כמנומר נזיכר לחטר הפליך מתמים חרץ תפארת ישראל . וכי מלן יהיב חרץ שניים דקחטר הפליך מתמים חרץ . חלא חרץ דא היכו הלי חרץ דחיחטר עלה חרץ והחרץ הזום רגלי ונהלי זמנת כתיב ולא זכר הזום רגלו ביום מרון לחו וכיון דהלי חרץ נפלת נפל ג"כ מכחרת ישראל עמה . ומנלן דחמת נפל לי"ק לחיהו דכתיב ויפלך לחמת מלכים : וכיון שנפלו ונשחרו ערומים מן הזוח מלנום הלכו ג"כ יחף בלי נעל וק"ל . הרי נחצ לך שניום שחרב בית קדשנו ונפלה עטרת רחשינו לחבור לנלנום בגדים נחים רק בגדי חול ובגדי שחרות ולילך יחף בלי נעל וקנל: הרי נחצ לך החחטר בקול כקוחה . ונשחר קול שחרה :

תאנא כתיב ולדיקים לעולם ירשו חרץ . ת"ח לדיק לחכיון לי' לשחי חרץ ולחריק עלה נרכחין יומח ויציב לה מזונח ולחנוקין ועידונין בנגידו עילחה לנגיד עליה והח לוקימנח חלה דכתיב חשחר שחנה לחמו והוח יחן מעלני חלך . ועכ"ז חלה לחרת כדכתיב רחום נחום ויחשרום וע"ד לחרת לחה נחשרי כי חשרוני נחום וכלה שניר . וח"ת חעלנח לחלי לחחעיך ולחנגיד ולחנוקין ועידונין להלי לדיק לחיכה מזונח ולחנוקין ועידונין להלי חרץ לחיהו לכם עני ושניר לכם הם"ד חשחר שחנה לחמו והוח יחן מעלני חלך ולחלי . ת"ח חשחר לד חיהו לחר לכלה חשחרי ליה ולחלי הוח עלנח לחלי לעלני ולחחי חשחרין ליה ולכבחי ליה שחנה לחמו כו' לחמו לכם ו' לכם חן הכחים להכ חיני לחזן הלי חילנח והיח חעטרח ליה כדכתיב בעטרח שעטרה לו חמו . וכד חיהו נקיט ולחלי הוח יחן מעלני חלך ומלן חלך לד כ"י להכ חיני לחזנים והוח יהיב לה ע"י לדיק כו' חשר בחקופה קיימח כשחר שנחן ולי לנלו לנלי חנה לד לחייחע דכתיב ושוכל נשמן רגלו וכתיב נרוך חנים חשר ע"כ חחחמר הזה חוכן לי"ח . ועכ"ח חי שים לו עיניט ירחה ויצין כי חזונח דכלה חעלנח לחלי לחחעיך כחרת קחים לד לרגל לדיק לחקרי חורח קחים נקוד ולחורה לדיקים כחור נוגה ועלנח לחלי לד הוח קיד כי עלנה הנקרא חש"ר נקיד לחי"ה חשר חלי"ה ולכן שנכ"ה לחמו נה' וגה נהורח עלי' לחקרי רח"ם רח"ם הוח חש"ר ומלי רח"ם לחנוקין נשמלי רנות לחשנח לכיל הנקרא שמ"ן ולחלי לחיהו נרוך חנים חש"ר וכתיב כי חשרוני נחום . וכלה חל ללה חחפרסן לד חן לד . וזנה נחחמר החחמר נקיד שחר"ם . וכ"ם ולקרי יהו"ה נקחיקת חלהי"ם רומז לכים של נרכה כי כוח של נרכה הוח קוד נוקנת ז"ת כנודע כו"ח גי' חלהי"ם ונקוד' חלהים הם ז' נקודו' נגי' י"ן לעטרת ועטיר להחוח כוח לחפרח לה נה' עלין חקיחין לחקרון יסודות כחד"ל כוח יסודות חצח וגם ה' לקרא והו"ה עם י"ן נגי' ח"ל לחלי"ה לחחחנר ימינא רוח לח"ל נחלהי"ה ולכן נריך ליחן לכוח ניד ימין ולכוון נה' לחנגדות לה' עלין לנפרין לנוחנם ונטיר לה חחנג גוי ועדל ועחח וזכור ולל חנכח חה שכבר נחנחר נכוד לחכילה וחחיה וחחיה חכוח לכל י"ה חחי"ה וכנוונת ה' לחחוגיע ותרחם חכוד לחכילה וחחיה ככל הוח חחפרח חו"ח וכיון חנצח חחורנן נשחלק חחרה זו לכן חכוד נחכילה וחחיה ולכן לחרו חנשחלא חחפחק נריך חלח יחכלו ג' נימ חלח נחח לילי זימון לכתיב בדד יפד כי זימון נריך כוס חל יין כנ"ל ונכשיו ניחן זה כוס נידח נשחלח ולי' נזוכר :

תאנא כוס של ברכה איצטריך למיהי בירא דימיני כרין כל חירו ובל חרווהא אשתבי בזמנא דהאי ימינא אתהדר לאחוריי במ"דא השיב אחור ימינו כדין האי כוס אתיהיב בירא דשמלא וברכאן לא אשתכחו שריאו עלאה ותתאה למפתח עלה קינה ומאי קאמרי איכה אי בה אי כוס דברכה דאתר עלאה דהוית יתבה בגויה הא אתמנע כו' ורתחא דשמלא נפיש בנין דלא אתחבר ימינא ואסתלקו חדו וחירו לעילא ולא שביך ילא אוטיב ולא חדי כו' :

תו תאנא כוס דברכה דתקינו ביה עשרה דברי' באורח רזא כו"ם בני אלהי"ם ואקרי כוס ישועות מאן ישועות ה' אצבען דאינון ה' עלאה אלהים חיים בינה מתפשטין בהון להמשין עשר פ' ה' הוא חמשין ע"ד תקינו י' דברים בכוס בו' יאין להאריך והוא מובן ועתה נבאר סוף המאמר בסוד העונה ויתבאר ג"כ מה

שאין

כוונת תשעה באב

שאין מניחין טלית ותפילין בט"ב והוא :

כתיב ויקרא ה' אלהים צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד כו' תאני מא ביום ההוא דא יומא דאיתחריב ביה מקדשא דאיתמר עלי' יום ההוא יקבוהו כובבי נשף וכתיב ביום ההוא אלביש שמים קדריות וגו' ותאני ת"ח בד אתחריב בי מקדשא ושבינתיה אתגלייא בגו עמא נוכראה מה כתיב הן אראלים צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון בילהו בכי על דא וקשירו בכי' ואבלא ובל דא עלה דשבינתא דאתגלייא מן אתרהא ובמה דאיהו משתנית מכמה דהות אוף הכא בעלה דלא נהיר נהורי' ואשתני מכמה דהוה דכתיב חשך השמש בצאתו ע"ד כתיב בן משחת מאיש מראהו ותאנא כתיב וגם אני אבה כפי אל כפי דכר אינון בפלוגתא אסהלקו ברכאין דלעילא ואז כתיב שמש וירח קדרו אורם ובד מתחברין כתיב בף אחת עשרה זהב מלאה קטורת .

תו תאנא כתיב במסתרים תבכה נפשי מפני גוה א"ד יצחק מפני גאותן של ישראל שנטלה מהם ונתנה לא"ה רב שמואל בר נחמני אמר מפני גאותה של מלכות שמים שנטלה בי' והנה מר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי והא והא איתא דהא כתיב אשיר' לה' כי גאה גאה חד לישראל וחד למלכות שמים דהא תנינן אשירה לה' דא מלכא קדישא כי גאה גאה דסליק ואתעטר בעטרוי לאפקא ברכאין וחילין וגבוראין בגלא כי גאה גאה בעלמא דאתי ובעלמא דין ולבאר כ"ז נבאר תחילה סוד הגאוה של ישראל ושל מלכות שמים

כתיב אמרו לבו ונבחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד : בכתבי האר"י ז"ל הנה תדע כי ג' בחי' יש לז"א הא' כשהוא בסוד העיבור שאז הוא כביד ג' גו ג' בנודע אח"כ כשהוא בסוד הקטנות דאז יש לו רק ו"ק ואין לו הרמת ראש אח"כ הוא בסוד הגדלות שיש לו כל בחי' י"ס שלימות ויש לו הרמת ראש ואז נקרא גדול ראוי לביאה ונקרא ישראל שהיא נוטריקון ל"י ר"ש וכן ישראל נקרא גוי אחד בארץ גוי ג' ו' י' ואימתי נקראים גוי אחד בשהם בארץ כמבואר בזוהר כי סוד הגדלות דז"א הוא בא ע"י המוחין שהם סוד נה"י דא"א המתלבשין בו ומגדילים אותו כנודע ואלו המוחין לא באו לו אלא לצורך הזווג בסוד ושני לוחות אבנים הוריד בידו שהם סוד נ"ה דא' כנודע אימתי בעמדו על הר סיני ואז יש לו כל הבחי' ונקרא גוי' אחד בארץ ונק' ישראל שיש לו ראש וי"ש אמרו לבו ונבחידם מגוי' ולא יזכר ש"ב ישראל עוד ע"ב לשון בחבי האריז"ל . והנה מבואר בזוהר בסוד המוחין הם סוד ג' טפין דאתמשכו ואתנגידו ממוחא עלאה ואינון תלת נקודין ברזא דסגולתא ואינון תלת אינון תשע תלת לכל סטר אינון תשע והבוונה הוא כי הטפה היורד מיסוד א"א לאו"א הוא סוד יו"ד והוא טמיר ונעלם רק בסוד קוצה של יו"ד כנודע ובשמתפש' באו"א נעשה יו"ד דאית לה תלת קוצין כנידע ואז אינון תלת נקודין דקיקין ומתפשטין בז"א בסוד תלת מוחין דיליה ונשלם בי"ס ונעשה לו ראש משם נתפשטו בסוד ג' יוד"ין דלבל חד איית לה ג' קוצין ואינון תלת אינון תשע והם סוד ט' יו"דין שיש בד' מלואי הוי"ה הרי ט' בנ"י גא"ה ומתפשטין בנוקבא שהיא בקטנותה רק ברזא דנקודה חדא וע"י ט' יוד"ין אלו בתגדלת בסוד י"ס שליכיות והוא ט' שנים בנ"י גא"ה הרי גא"ה אחד לישראל וגא"ה א' למלכות שמים וב"פ ט' הוא ח"י והוא סוד ח"י עולמים עלמא דין ועלמא דאתי כי ז"א נקרא ג"ב עלמא דאתי נגד המל' שהיא נקרא' עוה"ז ומזה מקבל מטטרון כ"ט של טטפ"ת שהיא סוד ר' מאיר דימין מצא תוכו אבל כו' כי מטטרון סוד עין הדעת טו"ר ויש בו טו"ב הוא ט"ט שהיא ח"י וזהו תוכו אבל ונשאר אותיות רמו"ן וזהו נקליפה זרק' וטטפ"ת הם סוד התפילין דמארי עלמא דכתיב ביה כי מי ג"י גדול ומי כעמך ישרא"ל גו"י אה"ד בא"ר"ץ והם סוד המוחין שבאים מאו"א ובזה נתבאר כל הנ"ל על נכון והנה באשר כי ביום חורבן הבית נטלה בבי"ד מבית ח"יינו סוד ל"ב נתיבות הבכמה ול"ב אלה"ים שהם סוד נ' שערי בינה וזהו הט"ט שהיא סוד חיי המלך סוד טלית והפילין שהם סוד המוחין כנודע נסתלקו וחשכו המאורות שמש וירח קדרו אורם אז ויקרא ה' אלהי"ם צבאו"ת סוד נה"י דאו"א בנודע לבכי ולמספד

כוונת תשעה באב

ח״י אין עצבות קמ״יה דקב״ה קמ״יה ד״יקא רק ויקרא לבכי לתתא בכתי ברא במ״ש בחכורי שגה״ע באריבות נדול וכזה נתבאר המאמר בסוד העונה דאבר ועונתה דא משיכו עלאה דעלמא דאתי ה׳ אלהים צבאות איהי הרי אם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף במד״א חנם נמכרתם ועתה נבאר שארי דברים האסורים בט״ב ומנהג ישראל להסיר הפרכת ושלא לומר תתקבל וש״ד תאנא כתיב מים תיכן במדה במדה ממש נאתקין להו כד מטין לנווה ואינון תקונין דעלמא כד מטו מסטרא דגבירא ע״כ ופי׳ המאבר כי במעשה בראשית נאמר ה״פ אור וה״פ מים וה״פ רקי״ע יהענין הוא כי ה״ח מתפשטים מן אבא ויש בהם עשר היינו הסדים שבחסדים וגבורות שבחסדים ולא נחשבו רק ה״ח כי הגבורות נכללים בחסדים והם סוד ה״פ אור כי אור הוא סוד החסר במד״א וירא אלהים את האור כי טוב וה״נ מתפשטי׳ מאימא אך שבמקומי׳ הם רחמים רק שלערך החסדים דאבא נקרא גבורות והם סוד ה״פ מים בסוד גבורות נשמים והחסדים והגבורות נכללים בדעת דז״א והם ה״פ רקיע שהוא סוד הדעת הנקרא רקי״ע שמימנו מתמלאים כל הספי׳ בסוד ובדעת חדרים ימלאו והם ש״פ צנורות במנין רקי״ע והנה הה״נ שהם סוד המים הם ביסוד בינה אשר שם הם מ״ט שערי בינה בנודע ו״ש מים במד״ה במדה ממש מד״ה ני׳ מ״ט ששם הם סוד המים ואינון תקונין דעלמא סוד הנוק׳ דז״א שנקרא עלמא בנודע כי ה״נ הם תיקונין דילה בנודע ו״ש כד מטו מסטרא דגבורא שבא לפרש על איזה מים מדבר כי יש מים והם הסדים ממש אך שנגד אור מים הם גבורה הרי נת׳ כי המים נמשכין מן אימא עלאה

תו תאנא ולבקוה המים קרא ימים דא איהו בית בנישות מיין דלעילא דתמן מתבנשי כל מיא ומתמן נגדין ונפקין א״ר חייא ולמקוה המים דא צדיק

בו׳ ר׳ יוסי אומר אף ישראל איקרין מקוה דכתיב מקוה ישראל ה׳ ופי׳ המאמר כי כבר נתבאר בבוונת חג השבועית שבבינה יש בה סוד ג׳ מקוואות הא׳ מקוה עליונה שהיא למעלה במידור העליון של יסוד בינה שהוא שער הנ׳ הכולל כל ז״מ״ט שערים ושם הם בלולות ה״ח שבגבורות וה״ה שבחסדים שנמשכים שם נאבא ע״י ההוא שביל דקיק דעייל בה ויש מקוה למטה במדור התחתון ששם הם סוד המ״ט שערים ושם הם סוד ה״נ דאו״א ושם הוא שם אהי״ה במלוי ההי״ן בנ׳ מקוה והנה זה נודע שלעולם העליון בולל נם לתחתון משא״כ איפא א״כ מקוה העליונה שהוא סוד שער הנ׳ הוא כולל גם המ״ט שלמטה ועם הכללי׳ שלהם הם נ׳ ג״כ חרי מאה והוא סוד בריכה העליונה מקור הברכות שמשם מתפשטים סוד מאה ברכות בני ימי״ם וו״ש ולמקוה ה״מים ק״רא ימי״ם ומפרש אוזה מקוה ואמר דא בית בנישות מיין דלעילא כי החסדים הם סוד מים עליוני׳ והגבי סוד מים התחתונים כמבואר בזוהר ומתמן נגדין ונפקין ואמר כי לשונות נגדין ונפקין והוא כי סוד אלו המים נמשכים בב׳ בחי׳ בחי׳ א׳ סוד פנימיות והוא סוד השתיה שהוא בסוד הפנימיות הכ׳ בסוד החצוניות והיא סוד הרחיצה שהיא בסוד החצוניות ונגד בחי׳ הפנימיות אמר נגדין ונגד חצונית אמר נפקין והנה בום של ברכה צריך הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ לפי שהיא בקוה ישראל שהיא ג״כ סוד מקוה המים בסוד כל הנחלים הולכים אל הים ושם היא טהרת נשמת ישראל כנודע והיא מקבלת המים מן צדיק יסוד עולם ששם נמשכים כל המים בסוד יקוו המים אל מקום אחד במבואר בזוהר והיא סוד המקוה שהיא בוד אהי״ה דה״הין בני מקו״ה הוא סוד החיצוניות ואהי״ה דיודי״ן סוד מים סוד פנימיות ושניהם בני׳ שי״ב ועם כי כוללים בני׳ שד״י סוד צדיק שבו שם שד״י ושם נקבצים כל המים ומקבלת ממנו הכום של ברכה ואז נעשי׳ ג״כ מקוה ישראל והוא בוונת ר׳ חייא ור׳ יוסי ידי בזה והנה רחיצה ע״ח ג״כ בני׳ שד״י א״כ עתה שנסתלק המים דכתיב

אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש לכן אסור בשתיה וברחיצה :

והנה איסור סיכה לא נרמז במלת נשא״רת כי איסור סיכה הוא ק״ו מרחיצה

כי

כי סיבה הוא לתענוג ולערן והוא פשיטא דאסור והכוונה כי סיבה הוא בשמן הרומז להארת אבא בנורע שהיא סוד הערן והתענוג הרוחני בנודע ואם הארת אימא נסתלק פשיטא שגם הארי אבא נסתלק וגם אמרו שצריך לבכות בל הנרות ולא יהיה רק נר א' לחזן רכתיב במחשכים הושיבני כמתי עולם והכוונה דכתיב אמלאה החריבה ואמרו לא נתמלאה ציר אלא מחורבנה של ירושלים הסוד היא כי בבר נודע שהמל' היא רק נקודה א' סוד נקודת הבתר שלה וט' אורות היא מקבלת מן היסוד בסוד אח"ד א"ח היא יסוד ספי' ט' בני' א"ח והיא משפיע ט' אורות לד סוד המל' ובבר נודע שיסוד נקרא אורח בסוד ואורח צדיקים באור נוגה ואנשי סדום שלא רצו להבנים אורח בביתם גרמו להפריד א"ח מן ר' ונשארת בסוד נקודה א' והט' אורות נסתלקו למעלה אבל לא ירדו לקליפות אבל בחורבן הבית כתיב ערו ערו עד היסוד שהט' אורות שלה שמקבל' מן היסוד נפלו בולם בקליפות והיא נשארת רק נקודה א' ואז נתמלאה ציר' מחורבנה של ירושלי"ם וז"ס ותגדל חטאת בת עמי מהטאת סדום וגו' הרי במחשכים הושיבני סוד הקליפ' ו' הנקר' חושך במד"א ורשעים בחושך ידמו ולא נשאר רק נר א' לחז"ן חז"ן בגי' א"ד"ני סוד נקודת הבתר שלה : גם אמרו שצריך להסיר הפרוכת מן הארון הקודש כי הארון הוא סוד ארון הברית סוד המלכות וכה ס"ת הנק' ברי"ת והפרוכת הוא סוד אור המקיף שבאי' מאו"א כנודע וביום חרון אף ה' כתיב פן אפשיטנה והצגתי' ערומה וכתיב בצע אמרתו במ"ש לעיל גם אמרו שצריך לישב בארץ בכפיפת ראש הכוונה באשר נתבאר שהז"א נעשה לו הרמת ראש בששואב מהנחל עליון בסוד מנחל בדרך ישתה ע"כ ירים ראש ועתה שנסתלק הנחל אין לו הרמת ראש לכן צ"ל ראש לו כפוי : גם אמרו שא"א תתקבל צלותהון כי צלותא דישראל הוא כ"י סוד תפלה לעני כי יעטף כמבואר בזוהר ועתה בתיב סבות בענן לך מעבור תפלה שזה הענן הוא סוד מחיצת הברזל המפסקת וגרגן מפריד אלוף ולכן נצטוו ישראל ובל כלי בר"זל לא ישמע בבית בהבנותו וכתיב בהם תפלתי : בוונת התפלה כמו נמול דק פתין לכוון לעשות זווג פתיתי לנוקב הנעשות כי ביום זה נפתח מקור הנשמות דק הזווג הוא לתיו' העולמות' שזה לא נפתח לעולם לעני' רגע

וצריך לובר נחם במנחה

איסור מלאכה בי"ש הטע' כבר נאמרו בשער מקרי קודש כי סוד המלאכי' היא עשו' הנעבי' עולם היליר' שפו' ו' ימי המעשי' ויש מלאכו' לף המלכורו' ביתי שמול לעני' שהם נאמרו בשם ע"ם ובע"ב שזה ביום גבר' הם"ת שהיא נגד שת"ל כמנות' בזכר תיקו' גיד הנשם ביום ע"ב הוא מלקו של שת"ל לכן תמידי' בו כל המלאכות ואז הוא מתגבר ויונק מכל הק"ך רוסני' מלכי"ם דינים קשים ומיה מועד שלו רכתיב קרא עלי מועד ל"ש בני ק"ך ולי זה :

לסיים בנחמה

תאנא בשעתא דסכינתא חמיא על טורא עלמ' ותבך ותבעי לאתייהן מיד תבך לירושלים ותחמי לה בחורבנה תיעל לגיון ותמן תקרקי קירוי כמלקדמין על אתר די מוחבי ועל קירוי דילי' בשבו תמר ותמן תומיה' דלא עיעול ותמן ולא תיפוק עד דקב"ה יפרו לבשתא ולא תפלי בה יתבעם כמלקדמין ותמרי לאלי ורוני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל מלן גדול לא קב"ה דאיהי אתי לגבה לאקמי' מיצרת ויימי לה התנערי מעפר קומי שבי ירושלים ותניין בשהוא זיתבה דיתחבר קב"ה בשכינתיה כתיב בזאת יבא אהרן אל הקדש בפרים בשולטנות עלאה על כל עלמת דלא תעדי לעלי כדין חדיק ותבני כל מלכות ויהיה תקוי לבעלה ולעלמי עלמיי' מכי"ר

שער התשובה

בתיב אני לדודי ודודי לי ר"ת אל"ל וס"ת ד' יודי"ן טוב להתענו' מ' יום להבלי' שמ' יום ציון כפור ושם נגד מ' יום שעל עשה לקבל ליום שניו וביום"כ קיבל הלוחות ויר' לך שים בב' עשרים ימים שלמו בשם להתענות היינו ב' ימי דר"ח אלול וב' ימים של ר"ה ושבי שבתות שבתון מ' יום לכן לריך להתחי' שיתענה עשרי' ימים בקוף תוקם לא כדי שיהלים שמ' התעניות ביום כפור וכנגד שמ' יום שם הד' יודי"ן הכ"ל שהם בגי' נו' וקוד הד' יודין הוא שהלים שהשלו גוזר עליו מלכ"ד מלך הגבורה ולכן נתלו שמ' יום לריך לכוון להתחיל הדינין שהגבורה שפ"ד שהו בגי' ע"ב ושם ע"ב ים גו ד'יודי"ן ולרי' לכוון בכל יום להתחי' הדינין שעה שעה

וכו'

שער התשובה

וכו׳ יום יומם מעט ע״י סלק ל׳ מן י׳ רפסוקי של ע״ב ויכייר בשכלו כאלו זה יו״ל נחלקי
לעשור נקוד׳ וכל יום מן המ׳ יוד משפי נקוד׳ ל׳ מן היו״ד עד סיומל׳ י׳ נקידות בעשרה
ימים ואז נסלק י׳ רפסוקי : וכן י׳ פניה וסליחות ורביעית עד מסלום הל׳ יוד״ן נמי
יום . וכל יום נריך לכוון לסמני מי״ג מיקויים דריעה דל״ת שסס ג׳ חויות וכוונ׳
כנוד׳ וכולם של ק״ג לי״ג מיקוי דיקי דיליה שסס ג׳ תסי״ם וכוונ׳ וכוונ׳ של קצ״ת ומן י״ג
ימיקוי דיקי דל״ת למקף דתו״ת ומן מקף דתו״ת לזו״ת ומן ז״ת לנוק׳ סס ד׳ המכי כנד
ד׳ תויות תוי״ם ויכוון לתקן מה שגרם חיזה חוא של תוי״ם . ונריך בעילה לעבר נשמתו
ויכוון לעבר נפשו ורוחו ונשמתו ולכן נריך י״ג בעילות כמ״ש לעניין . ושוא כי בודע כי בעשם
מן סמל׳ ורוח מן זו״ת ונשמ׳ מן סניצ׳ ולכן נריך לכוון בני שמו׳ לסי״ם תוי״ם לל׳ני לסי״ם
בניצח תוי״ם זו״ת ל׳ני נמל׳ ולכן נריך י״ג בעילות בעילה ל׳ יכוון ל׳ של חשי״ם בעירם
בי׳ של תוי״ם בעילה ב׳ י׳ של תוי״ם בעיר נא׳ של ל׳ני״ל בעילי ג׳ ס׳ רפסוקים של לסי״ם
בעירם בס׳ רפסוקי של תוי״ם בעילה ל׳ ס׳ רפסוקים של תוי״ם בעירי נד׳ של ל׳ני״ל
פ׳ י׳ של לסי״ם בעיר נו׳ של תוי״ם . בעילה ו׳ ו׳ של תוי״ם בעירי נג׳ של ל׳ני״ל בעילה
ג׳ ס׳ לפרוקים של לסי״ם בעירם בס׳ לפרוקים של תוי״ם בעילה מ׳ ס׳ לפרוקים של תוי״ם בעירם
בי׳ של ל׳ני״ל פ׳ בעילי מ׳ מפיימדים ומעירים יחד ג׳ תויות רפסוקים של ג׳ שמות שסס אי״א
בעילה י׳ מפיימדים ומעירים יחד ג׳ תויות פניות של ג׳ שמות שסס ההי״ד : בעילה י״ת
מפיימדי יחד ג׳ תויות פליסים של ג׳ שמות שסס יו״ג . בעילה י״ב מפיימדים יחד ג׳ תויות
לפרוסות של ג׳ שמות שסס ההי״ו . בעילה י״ג מפיימדים יחד כל הני שמות ומעירים זה
בזה . וז יסוזר לסעיר נשמתו נרוחו ונפשו ונוסף ינחיר לו בעולם ילירו של גוזו לפייזו לעבודת
בורא

בוונת בעילה קודם סיכני למקו׳ יאמר עסו׳ ו׳למקו׳ ס׳מים ק׳רפ׳ י׳מים : ויכוון כי ר״ת שני קכ״ת סרי
כמנין תוי״ם פלסים שני י״ק וז׳ תויות׳ שבע׳שמו׳ הרי קכ״ת ויכוון לתקן דיקין של פניסים ע״י
המקדים של תוי״ם לפ״ב יאמר ויקרא׳ פלסי״ם ליבשם לפ״ץ ותכוון כי ויקרא ע״ם שני
שי״ם קוד׳ שים בשם שסוא קוד שם פלסים בעלוי יוסיין שני ס׳ וס׳ תויות שסשוב וי״ג
תויות סעילוי שסס קוד ס׳ עלין תקיפין דשוסכם דימחין עלם וי״ג עלין דסקרין לשוסכם הרי
שי״ם הרי פלסי״ם לתל פלסי״ם סוא ל׳ ליבשם פלסי״ם ג׳ כי ס׳ של ליבשם״ם סוא עלוי פלסי״ם
דיוליי״ן נשפר ליבשם שני מ״ז ושם י״ג תויות סעלוי ותל תויות דעלוי סעלוי סוא מ״ז פרי״ץ
סוא פלסי״ם ד׳ כי פלסי״ם נעלוי פלסי״ן שני פרי״ץ ות״ם פלסי״ם ע״ם שני שסס שסוא שני
ת״ל שד״י וסוא סעטוק כל סדינין שמ׳ יום שסיס לסעלם לקבל פלסומת וכבל יום סעטיך סמים
לכנות סתם ושם קוד ע׳ יולי״ן שיש נד׳ מילוי׳ תוי״ם שסס שני מים שסס קוד סמים
שנסקום ושם מ׳ שקם נגד מ׳ יום כי מלוי ע״ב שנסכתם סוא סעיקי וכולל כולי כי כולם
נסכתם עסיות כתי׳ וזו ד׳ יולי״ן שני מ׳ ושם תסוזב מ׳ פעמים מ׳ סוא ס״ך מסיר ממנו
י״ם שסוא קוד ימי״ם יש״ם סוא י״ם בש״י סוא י״ם הרי ימי״ם נשלר מן ס״ק שני מע״ם
ותכוון כי כלי סעקוף לסר זו סמים סוא קוד לסי״ם נשסי״ן שני מקו״ם ושוא קוד יקוד לימל
וזו יקוד לנל שם ע״ב שיש זו ד׳ יולי״ן סוד סמים מ׳ שקם ושכיסם שם קוד י״ש כנולע שזוא
קוד ימי״ם וזסו ולעקוף סמי״ם קרא ימי״ם :

בר״ח לנול נפתחים י״ז עקודו׳ של י״ג מיקוי ריעה ומיירי ל״ג מיקוי דיקנא ומיירי
בעקיבי של תו״ת שלכן נתפלר לעצלי שנריך י״ג בעילות ולפעזוך מי״ג מיקוי
דיקנא לעקיבי תו״ת ומן תו״ת לז״ת ומן ז״ת לנוק׳ ושכח תו״ת שם קוד תוי״ם לסי״ם ומקבלין
מן תוי״ם די״ג מיקוי ריעה ומן לסי״ם די״ג מיקוי דיקנא וכבר נת׳ כי תוי״ם זו סיל דקי״ג
ומי״ם דקל״ת ולכן תכוון כי אלול רומז לג׳ שמות שלו כי ק״ג שסוא כזה יו״ד ס״י ומ״ן ס״י
ים גו יי״ת וסוא ת״ל של שלוש ובקצ״ת של״ק ס״י יו״ד ס״י יש גו יי״ן שני לי״ן וסוא ל״ן
של שלוש ולכן מיד אמר ר״ת שלוש מתעטה ב׳ ימים רצופים בלי ספסק שבת שמתיים ושכח שני
ימים סס מ״ם שמות שני תוי״ם לסי״ם ע״ם ותכוון לסמשכיל על סנוק׳ לז״ת כנ״ל ושכח ק״ג
קס״ת שני ב״ם י״ק שסס ב״ם תוי״ם לסי״ם ותאמר מזמור יעבך ותכוון כי תסלת מזמור
"יעבך "יסוס "ביום "לרם שני י״ק ושוס סמזמור "יעבוו "ביום "קרשיסו סוא ג״כ שני י״ק הרי ס״ג
י״ק שני דר״ך ו״ם סמוסן ני״ם דר״ך כי ני״ם שני ג״ן קול סמל׳ כמוסע וזס סדר״ך טוקר ני״ם
ושכח שני ימים יש נשס כ״ל שמות בלי לילות ותכוון בכל שבח שלרוף לי׳ מלפי שסשם ומתחלין מן ניכן
לסי״ם כי נסוי״ם יש גו י״ג לרומים וכן נלסי״ם ומתחלקין לי״ג מלפי שסשם ומתחלין מן ניכן
ואם

סם נף מוכל לכוון הסעות עכ"פ נכל ד' שעות מכיון לד' לירופים ניסד ולירוף פהי"ע קילם לכוי"ס וכנה מניג לפניך על סכלר :

י	א	י	ל	ו	ף	ד	ה	ה		
ניסן	אהיה	יהוה	איר	איהה	יוהה	סיון	אההי	יהוה	תמוז	האיה	היה

	י	י	ו	ו	א	ד	ו		
אב	היאה	היה	אלול	החאי	ההי'	תשרי	יהאה	יהיה	חשון	יההא	והי

	ה	ה	י	י	אה	יה	יה	וה		
בסליו	יאהה	ויהה	טבת	האהי	היהו	שבט	ההיא	והוי	אדר	היהא	הוהי

והנה נכל סעה מכוון לנירוף מ' ולמוח מ' סלמעלה סכם כוי"ס דס"ג ופכי"ס דקס"ף :

כוונת המענים כי מחק"ל ליסרין דמים סנאדס כמנין מענים והמענים הוא נמקום קרנן כי כמו סהקרנן תמלא כסמקריבין ע"ג שמזבח הוא עולה לריח ניחוח לה' וחמ"ב יורד כסבע ממוסע עלמה ללבנה ומלבנה לכל סייפין דנופה כנודע . כן הוא המענים סמלילה שהוא מוכל קודם המענים מס הוא נכוונה רלויה כמ"ש נכוונת מלילה מזי תחלה מקבל הכתר וחמ"ב כלב וחמ"ב המוח וניוסד המענים מז יורד הסבע סל המוח מלב ומן הלב מפסבע נכל הפיגרים והוא מזון הרומני הנסבע מן המוח שהוא מסלה המזון לכל הפיגרים ומסה ניזונים וזה הכוונה לריך המתענה לכוון :

ובספר הכוונות כתב כי נישח בהיותו מ' יום למעלה לקבל ליהות שניות ומ' יום ומ' לילה לחם לא אבל ומים לא שתה תיקון הרי יודי"ן שבשם ע"ב שהם בני' מ' והנה יש חסד שהוא ע"ב בת"ת שנקרא יום ובן יש חסיד בנוקבא הנקרא לילה וע"י החסדי' המתיק את הגבורות שבשניהם ת"ת ומלכות . ואנו שאין לנו כח להמתיק כח הדין שבנוק' והלואי שיהיה לנו כח להמתיק הדינין של ת"ת לכן אנו מתענין מ' יום בלא לילות :

והה אמרו ז"ל ת"ח אסיר להתענות וכן א"ת דאמר האי צורבא מרבנן דיתיב בתע יתא ליכול בלבא לשירותי' לא כל אדם יכול ליטול את השם אלא מי שתירתו אומנתו ובט"ח בעצמו שלא חטא ואף שחטא כבר תיקן חטאו ע"י תשובה כמ"ש רז"ל אל תהרהר אחריו כי ודאי עשה תשובה . ואז כוודאי אם מתענה והתענית מעכבו לעסוק בתורה נקרא חוטא כי מעלת התורה גדולה מאוד ממעלת התענית . כי ע"י התענית הוא מושך מזונו מן המיחין דקטנות . כי בכוונת הרב רבי חיים ויט"ל ז"ל כתב שהמוחין דקטנות הם שמות של אל"ה"ם וחנה האחוריים דאלהי"ם דיודי"ן הוא בגי' אל"ף סוד אלף הרים דההוא בהמה דברבא רביצה עליהם . תסיר מהם הפשוטים שהוא בגי' ר' נשאר ת"ת והם כ' מוחין של חו"ב שלו ובמיח הדעת יש בו י' שמות אלהי"ם ממולאים שבכל אחד יש י"ג אותיות הרי י"פ י"ג בגי' ענ"י הרי סוד תענית"ת הוא סוד מיחין דקטנות . אבל לימוד התורה הוא מושך מזונו ממוחין דגדלות במבואר בזוהר אבל מי שלבו נוקפו שעדיין לא תיקן כל מעשיו צריך להתענות וענין התענית כולל כמה דברים כמ"ש לפניך :

סוד התענית הוא כי תענית נוטריקון . ת' תשובה . ע' עניה . נ' נתינת צדקה יחוד יראה ת' תורה תפלה ואז יקויים בו תשובה תפלה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה כי אלו השלשה הם צ"ם קי"ל ממו"ן ששלשת' הם שוין בבנינו ושלשת' יחד בני' ז"ת ובזאת יתהלל המתהלל ובזא"ת יבא אהרן אל הקודש . אבל בסיל לא יבין את זא"ת . ושמעתי ממורי אחי ז"ל דבר נאה ומתקבל בפסוק השמיעיני את קולך כי קולך ערב . כי הנה על שני דברים מן חני' יובל האדם להתנצל כי צי"ל צריך כה וגבור' ואני הייתי תש כח ולא יכלתי להתענות . ממו"ן אויר מטופל בב.ים הייתי ולא היה ממוני מספיק אף לצרכי ביתי . אבל דבר הני' שהוא ק ל

תירד

שער התשובה

תורה וקול תפלה ע"ז לא יוכל להתנצל והנח מי שמחזיק ברבר הנ' שהוא קו"ל אז הקול קול יעקב ואין ידי עשו שולטות בו. אבל מי שאין בידו גם זה הרי אין לו התנצלות גם על אלו הב' שהרי מה שהיה סיפק בידו עכ"ז לא קיים וגם אלו היה סיפק בידו גם הב' ראשונים לא היה מקיים ואז נקרא בסיל שלא יבין את זאת והנה צו"מ ממו"ן בגי' ערב ובז' יובן השמיעני את קולך בי קולך ערב וק"ל ונחזור אל הנוטריקון של תענית ונבאר ב"א בפ"ע ותחלה נבאר אות ת' שהוא

תשובה:

איתא בספר הכוונות כשאדם חטא ולא עשה תשובה אז מתשיך עליה רוח מסאב' לכן כל המצות שיעשה הוא נותן כח לס"א ולכן תחלת תענית הוא אות ת' הרומז אל תשובה כ"א מתענה ולא יחזור בתשובה הרי באלו טבל ושרץ בידו. ובללו של תשובה הוא תשוב ה' וז ה' חיא ה' עלאה ה' תתאה ור"ד ובפש"יכם שלחה אמכם. וכתיב משדר אב מבריח אם:

תאנא ועדות אנך לא תגלה אמך הוא ר"ש אקיש ידו ובמה ואמר וי אי אימא וגלינא רזא דא וי אי לא אימא דייברון חברייא מלה דא: כתיב אהה ה' אלהי' בלה אתה עושה את שארית ישראל מאי אהה אלא בזמנה דה' מתתרכא מהיכלא דמלכא ה' אחרא עלאה בגינה מנעת ברכאן ובו' מ"ט בגין דברכאין לא משתכחי אלא באתר דשריין דו"ג ועי"ר כתיב ה' ממרום ישאג ממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו כו'. ועי"ר ערות אמך לא תגלה אנך היא דהא מכל סטרא ערייתא הוא. על בן המאמר הזה יתבאר מאליו ע"פ מה שאציע לפניך:

תאנא ד' חלוקי כפרה היה ר' ישמעאל דורש מי שעבר על מצית עשה ועשה תשובה לא זז משם עד שמוחלין לו מי שעבר על ל"ת ועשה תשובה תשובה תולה ויה"כ מכפר מי שעבר על חייבי כריתות ועשה תשובה תשובה ויה"כ תולה ויסורין ממרקין ומתכפר מי שעבר על חייבי מיתות בי"ד ועשה תשובה תשובה ויה"כ ויסורין תולין ומיתה ממרקת וביאור הדברים היא כן:

הנה כבר נודע שהאדם יש לו נפש מעשית ורוח מיצירה ונשמה מבריאה ונשמה לנשמה מאצי' ואף דלא כ"ע זוכין לכל הבחי' עכ"פ אף אם זוכה לאחת היא בלולה מכולם כנודע שכל עולם בלול מן אבי"ע וכן כל בחי' נשמה בלולה מכולם ועור שהוא מוכן לקבל כולם וכבר נודע שרי' עולמות מאיר בהם ד' אותיות הוי"ה י' באצי' ה' בריאה ו' יצירה ה' עשיה וכן כל עולם בלול מן ד' אותיות אלו אבא י' אימא ה' זעיר ו' מלכות ה' והנח כשאדם עובר על מ"ע שלא עשה שום מעשה רע רק שלא עשה הטיב אין פגמו גדול כ"כ ועכ"פ עושה רושם שפוגם בבחי' נפשו ומגיע הפגם בעולם העשי' באות ה' אחרונה ובפרצוף נקבא והוא גורם שהתרר המל' דעשיה ה' אחרונה בנ"ר דקליפת שהם קרובים אל הקדושה והם סיר ג' ערי מקלט כנודע אשר בעבר הירדן כמבואר בכתבי האריז"ל והוא סיר גלות השבינה שגורם אדם בעוונותיו אך שע"י חבא זה לא גרם לה כמה מפעיות רק מס"ג א' לכן מיר שעשה תשובה תשוב ה' לשכומה ומתכפר אבל מי שעבר על ל"ת שעשה מעשה הרע בפועל ופגמו גדול אז הוא פוגם בחי' נפשו ורוחו ופוגם בעשיה ויצירה ובאות הוי' של הוי"ה וגורם למלכות דעשיה לירד ב' ירידות היינו ג"ר דקליפה וגם ג' אמצעי' והמלכות דיצירה שהיא יושבת בראש העשי' כנודע גורם לה ירידה א' היינו בגי' אמצעי' דעשיה בקדושה. ואז כשעושה תשובה אין בח בתשובה רק להעלות את שניהם רק מס"ג א'. אבל מלכות דעשיה שירדה ב' מדרגות ואינה עולה רק מדריגה א' היינו מן ג' אמצעי' דקליפה לג"ר דקליפה והנה עריין יושבת בגולה ולזה תשובה תולה באויר שעלה ממקום ירידתה ולא עלתה למקומה לקדושה עד יוה"כ שאז יורדים אורות גדולים מלמעלה ממקום הסליחה כנודע וגורם ג"כ עלי' מדרגה א' לכל המדות והרי תשוב למקומה לקדושה ומתכפר ואם עבר ח"ו על חייבי כריתות שעוונו גדול מאיר אז פוגם בחי' נפשו ורוחו ונשמתו ופוגם בנ' עולמות בי"ע נפש מעשי' ורוח מיצירה ונשמה מבריאה ופוגם בנ' אותיות הוי"ה דהוי"ה

וגורם

שער התשובה

וגורם ירידה לכל דני מלכיות מן גי עולמות וגורם למלכות דבריאה היושבת בראש היצירה בגיר דיצירה שיורדת בגי אמצעות דיצירה ומלכות דיצירה היושבת בגיר דעשי הרד בי ירידות עד גית דעשיה ומלכות דעשי גי ירידות עד גית דקליפה : ואז בשעושה תשובה אז תשוב הי כל א׳ מעלה א׳ ותשוב רק מלכות דבריאה למקומה כאשר שלא ירדה רק מדרגה א׳ ובבח יוה״כ תשוב כ״א גי מעלה א׳ ואז תשוב הי היינו מלכות דיצי׳ תשוב למקומה . אבל מלכות העשיה עדיין תולה באויר שעדיין לא תשוב למקומה רק נשארת בגיר דקליפה . וצריך יסורין למרק עוונותיו וע״י יכורין בשמקבל באהבה גורם להארת או״א שהם סוד י״ה בנודע . ומאיר בכל העולמו׳ ובכח הארה זו גם המלבו׳ דעשי׳ עול׳ עוד מדרגה א׳ ותשוב למקומ׳ ועול׳ ממקו׳ המות למקו׳ החיי׳ וז״ס יסור יסרני י״ה ולמות לא נתנני אבל אם עבר חי״ו על הייבי מיתות בי״ד שאין גדול עוונו מנשוא כי פוג׳ בכל בחי׳ נשמתו שהו׳ נפש רוח נשמ׳ ונשמ׳ לנשמ׳ . ופוג׳ בכל הד׳ ע׳למו׳ נפש דעשי׳ רוח דיצי׳ נשמ׳ דבריא׳ נשמ׳ לנשמ׳ דאצי׳ ופוג׳ בכל ד׳ אותי׳ הוי״ה וג ר׳ יריד׳ לכל המל׳ של כל הד״ע היינו למלכות דאצי׳ ירידה א׳ ומל׳ דבריאה בי ירידות ומלכו׳ דיצי׳ גי ירידות ומלכות דעשיה די ירידות עד שהרד במל׳ דקליפה ובשעושה תשובה אזי תשוב הי היינו מלכות דאצילות שירדה רק מדרגה א׳ תשוב למקומ׳ ויוה״כ מעלה ג״כ מעלה א׳ ואז תשוב גם מלכות דבריאה לבקומה ויסורין עושים פעולה שתשוב גם מלכות היצירה לבקומה אבל מלכות דעשיה עדיין יושבת בגולה בגיר דקליפה כי לא עלתה רק ג׳ מדרגות מן מל׳ דקליפה לנה״י ומנה״י להג״ת ובחג״ת לחבי״ד ועדיין לא עלתה לקדושה ולכן הכל תולה עד שמיתה מכפרת מדה נגד מדה שגורם מיתה בעולם החיים גרם מיתה לעצמו והנה כל זמן שלא תעלה המלכות דעשיה לבקומה אין זווג שלם בכל העולמות לת״ת ומל׳ בבחי׳ שורש נשבתו ואין זו תשובה גמורה עד שתשוב ה׳ תחתאה סוד מל׳ דעשי׳ למקומה וביזון שאין זווג אין אימא עלאה תשוב ג״כ לתת מוחין לזו״נ דבחיב והאם רובצת על הבנים בנים הרתי משמע ובאתרא דלית דכר ונוקבא שריין כחדא ה׳ עלאה מנעת ברכאין וזהו ובפשעכם שולחה אמכם וזהו שלח תשלה תרין שלוחין חד לאימא עלאה וחד לאימא תתאה ואז הוא ערייתא דכולא אשתכח דהא את ו׳ שרייא בין תרין הי״ן ובמבטה פתחהא דתרווייהו ובין דאתהרכת ה׳ תתאה בהיבלא דמלכא וה׳ ע אה אסתלקת הרי ערייתא אתגלי בכולא וזהו

ערוות אמך לא תגלה אמך היא ודי בזה .

ועתה נבאר אות ע׳ דתענית

הנה כנר למדנו מעות עי רומז לעגונה וכמה קוד העגונה הוא יקוד גדול למעלי מהמבול ומה שעשתה מכמה עצרה לרחמה ומילת קוד מכמה ממחה מכמת מלמה לכתיב עלה רחמית מכמה ירחם ה׳ עשתה עגונה עקד לסוליימה דכתיב עקד עגונה ירחי׳ ה׳ והעגונה מניפה לידי כמה מעלו׳ עוונות כפולות ומכופלת ומין צריך לכרתיב בניאור כי הוא נפורש׳ כי לא לגו הלל נקרנו ומין מליצה לילי״כר עליו . רק נגלר מיזה מלמר בענין זה :

תאנא ר׳ מנא פתח זמני מלכים רוח נמצרה כלי קרא לוקנוה דרשיתא דקנ״ם לא למרעי נקרנן דנ״ב על הזוגי מלא רוח נמצרה . ונ״ב לא ידעי מלי קלמרי ומכי שמעתא מנוליכא קדישא דכד נ״ב מלכתא נהוגי למסיק עלי׳ רוחא מכתר׳ דמסתא ומחגלי על סיתרי נ״ב ומליט עליה לכל רעותי׳ והוא סתר מסתא למגדר נמילי ומחתקף ומליט על כהוא נ״ב לרעותי׳ . למי נ״ב למחדלה נעין למכלט על כהוא רוחא ונלכפיי לי׳ , נזמנא דהוה ני׳ מקדמי קייס לקריב קרבני׳ . כל כפרה דילי מליל עלי׳ עד דלימחריב ותנר לכהוא רוחא ענו נמחתא דילי׳ ומליך לי׳ . ודל ליכו מנירו דכתי דרגא דמסתא . וכד לימנר כהוא רוח מסתא וקריב קרבני׳ דל ליכו קרבנא דלימקביל נרעותא כדקא יאות . ומי לא לימנר כהוא רוח דלו קרבני׳ כלום ולכלנא למסתר דכא קרבנא דל לנו דקנ״ם הוא מלא דכלנא . וגנ״ב זמני מלכים כדקא יאות רוח נמצרה . וע״ד מלן דימנר לי׳ כדקא יאות עלי׳ כתיב רוח הולך ולא יסוב . למי כהוא גדרא נמצעותא דלא יסוב כהוא רוח לגני לעלמין הס״ד ולא יסוב וכדין לב נמצר ולכסה כהוא גדרא דלא למגלי ולא למתניע נעגונין דעלמא מלכים לא מנזק . ניקרא ליכו לגני ע״כ: מעתר כזה מלמד למדם דעם מסתעית מהוא נמקום קרבן צריך למימנר לכהוא רוחא

שער התשובה

נעלם ממיז לא יהניים לסמוכות על מעלין שזה עיקר כשמוציא לכתיב מולם ומוחז ירוסם
ומכסם ממעיו לא יצלים

ונבאר סוד איסור הנאוה

תאנא כתיב כי לדיק ה' לדקות לאהב יפר יחזו פניהו • מ"ע משום דיפר יחזו פניהו רזא
מלמה דיהיו לתיגון ימי קדם דפ"ק מחיחא דכל מחיחין וימי עולם דזעיר
לנפין לקרון פניהו לתיגון ממלן נאורם ניסור מה לתלטריך למיחמי כו' וכל עלמין מחנרכין
מ"ם מחנרכין משום דמשפלין מלין נאלין נאורם ניסור :

תו תאנא לים נהירו למיגע מחלה לאחחלה מלחמוחיהם נר כד מזי מחלי נאורח מוורח
דמיגע מלמה לחקרי טוב עין הוא יברך כו' וכתיב לפר עין נעין נרמה לחם
ה' כו' וכתיב עיך מרחיב ירושלים נוה שלין כו' • הכא פס שני מלמרים כחוניס כלחד
מלמדים ניסור הגלו' ככוחי כי כבר נודע שלריך לנפין שהוא קול כחר בחלי' דחלו מגולם
מו"ל מחחילין בן הגרון שלו ולמעה פד בניזור ז"ל מחחיל מן בניזור עד סיום רגליו ונוקנת
דז"ל מחחלם מן בחזה ז"ל ולמעה וכול' עומדים מלל בפניס דל"ל • והכא כבר נודע שנזו"ב
ים לפיזה לל כדיני' דלל קדישין ונפלדם מוחא הוא גורם שהמלוניס יונקים מחורם נממחו ניס
לו למעלה נז'וב כמ"ם נחנורי שנ"ע • והכא מנוחר נזוכר נקול בכחוב כן שמים לל זכו
נעיניו חזה קלי על הז"ל שנקרא שמים שהוא לריך חיקון חמיד כנודע ולימי עלי' מחקנא לוחו
ומעמדם לוחו והמיד מחחלה דחלה נקול בעוה ועיניה לנוכא יניעו להחנים נעני ז"ל
לרלום לולי לריך עוד חיקון והמיד נרמה נעיניה שעדיין לריך עוד לזה חיקון וזהו כן שנים
לל זכו נעיניו • וגם בלריך לנפין מחניל דחלו ומניה חמיד נעני לו"ל וז"ל נכול עין ה' לל
יריעיו כעיחלים לחקדו כענוחר נזוכר . ועי"ז מחייחדים כל החחורות יכול גמור ולז כחיב עין
נעין יראו נעוב ה' ליון והנן כ"ז • ולם בחלה מהנחה הוא גורם לנכחלקות הנגחה מכ"ל
למעלה שלל יבנים נחחחונים • וגורם מוכך נעיני הנוקי דהיל רזא לעולי"חחא שפירחל ולים
לה פיינין רק בחקנלה בלרחה ע"י הכחכלות ז"ל למעה כמ"ם כבר כמ"ם • ולי זה : הרי
כם נחבר לך גם כוונת לוח ע' דחנניח ועחה נגחר כוונת לוח ג' של חעני"ח הרומז לנדקה •
כבא לאמרו רז"ל חנרא דחעניחא לדקחא כי ע"י כלדקי הוא גורם יחוד למעלה והוא קוד
כחשוכה שהוא ה' לו' ושכיסה עולים עד ע"ק למעלה ממקום לו"ל נקוד וכי"ה מעשה כלדקה
שלוס שלוחיות ו"ה קודמים לאותיות י"ה והכי עוסה ע"י נחיכת כלדקה ליל העני כמ"ם כבר
נכוונת שפרים של מול • והוא קוד הפסוק לדקה חרומה גו' כמ"ם כבר :

תאנא וכי מלמרו מה נלכל כו' ר' יהודל פחח נעה נה' ועשה טוב שכן מרץ ורעה לחונה
לעולי יהא ד"ר זעיר נמלרי' ויזדקן לני' נמיימוחא עלמה נגין דיהוי שלים נמלרי'
דכל לנוי שלים ני כל ני עלמא לא יכלין לחנחקי' כ' • ח"מ נעה נה' הכי חניין נעונדא
לשמחא יממר עונדא לעילא והא חוקמוה • ועשיהם לוחם כניכול חכם מעגדון לון נגין דהוא
שמחרוחא לשון לחמון עגדון לחחא ולחמר עיגדא לעילא • ו"ל ועשה טוב כחיב ולין טוב
שלא לדיק כיון לחמון עגדין כאי ולאי כאי טוב לחמר כדין שכן מרץ ורע"ה לחונה וכולא
מד שכן מרץ עלמה וכו' ורעה לחונה דגר לה לכל דעוסק כו' והוא מונן לי"ח :

תו תאנא כל נדיב לב יניחיה לילין לינון לרגע מסריין עלמון דנכללא לשון כלול כל
לינון שא' מסריין ולילין לינון לנפקין מאנן עלמין לשקרון נדיני' כמה
לחוקימנא כרוה נדיני הנם לילין לשכן יניחיה יניח לא כחיב שלא יניחיה לשלקא לה לגני
נעלה כמה לחלטרך כו' שלין לינון י"ג מסריין כו' וכולהון שלקין לכורסיא קדישא לאעלאה
לה לעילא לאחחברא נגעלה גגין לאהני כולא חד כו' נדיב לב אלי לב כמ"ש ושוא לב משמח
חמיד כי הרי זה המ"מ מרחה פניס מכנירות שלילקא הוא קוד החשוכה חסוד ה' עלמה
קול ומוב לב ונשמח חמיד לב מגין ושמן לינו יין דמנטרא ולימי חסוד ה' עלמה כד שמנרון
ה"ו ושסוד ה' חחחה לשחמנר גו' :

תו תאנא נשמחא דנ"ב חב לגני קנ"ה ולדניק בי קנ"ה רמי ליה ומשדר ליה דורון ונשלי
דורון מכבני גגין דיזכה בי' וכיון דזכה בי' כו' ודי בזה בי' מוסיף עלי' מוסיף לשקר ופרים
מריחא ורמים לי' כו' דכהוא מהנלא יזדכר בי' כו' ודי בזה . ועשה נעלה לוח י' של
חעני"ח כרומז ליה ד ולירחה :

תאנא פקודא דה ליפדא שמיה דקנ"ה בכל יומא דשא דכמה דמייחדי שמא דקנ"ה לשחא בכי
דמייחד שמיה לעילא לשמכא קנ"ה יפילחי עילא ושחא שלן דמייחד שמי' דקנ"ה

ישוי לני' ורשומא נהוה יהודא דקדמין וימנר כל סייפי נרזא דסד נהוה יהודא למהוי כולא
חד כמה דאוי כל סייפי נרזא דסד ככי לעילא ממנר כל סייפין עלאין נהוה יהודא ל מהוי
כולא סד נהוה דלתי ליתהדא ממא דקב"ה כל מילי ממיא כולו קיימין סודין סודין נגין
לתתקא ולתתלא כולהו נהוה יהודא למהוי כולא סד נהודא סד נולו מסתכלין בתיקוניהון
כדקא יאות ע"כ ומוכן :

והנה בכר נודע שהאדם בחטאו גורם פרידה באורות עליונים במר"א ונרגן מפריד
אלקי ולכן בשרוצה לתקן מה שפגם צריך לעשות יחודים והיא מיעיל מאיר
לנשמתו לכל דבר . והנה מבים שם וביוון דאתייחדן כל שייפין כדין אתקרי
בולא קרבן שלים . ועל רזא דא אעיל ליה קב"ה לאדם בנ"ע כמה דכתיב לעבדי
ולשמרה . ומאריך שם בענין זה ולכן לפי שהתענית הוא במקום קרבן לכן נרמז
בו אות י' הרומז ליחוד שהוא עיקר סוד הקרבן . ובבתבי האר"י ז"ל מפליג מאוד
במעלת היחודים . ובתב שם שהאדם צריך אחר מותו עולה נשמתו למעלה בסוד
והרוח תשוב אל אלהים אשר נתנה ונעשית שם בבחי' מ"נ ונירם יחוד לכל
העילמות והנה אותם שיש בידם כח לעמוד בהיכל המלך וזכו לידיעת החכמה
ולייחד איזה יחודים כל א' בפי השנתו א' המרבה ואי הממעיט רק שיכוין לבו
הם עושין בחייהם מה ששאר נשמות הצדיקים עושין אחר מיתה ולא עוד אלא
שהם יותר במעלה כי בכל פעם הולבים ומחדשים ומוסיפים כח למעלה מדי יום
ביום ובתב עוד שגדול עסק היחודים מעסק התורה כי גם בתב שע"י היחודים
ימשוך אליו נשמות הצדיקים להתעבר בו בסוד העיבור כי הם חפצים מאוד ביחודי,
כי נם הם מתחברים ומתדבקים באותם יחודים ונמשך להם אור נדול ומאותו איר
שנמשך להם נותנים חלק לאותו אדם ומסייעין אותו לעבודת הבורא ומנלין לו
רזי תורה ובאריך שם מאוד במעלות היחוד ודי בזה .

ונבאר סוד היראה

תאנא פקודא ליראה באורח כלל ובאורח פרט בנין דאת עלי' דב"ג לרחלי
מקמי קב"ה תדיר . ובנין יראה יסתמר בארחי . ויראה הוא אתר דאקדי יראת
במר"א ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את ה' אלהיך בנין דתמן שריא
דחלא דקב"ה ואיהו יראה במש לרחלי מיני ור"ד וממקדשי תיראי בההוא יראת
שריא פולמא דנורא לאלקא לון לחייבי דלא נטרין פקודי אורייתא וב"ד באורח
בלל : ובתר באורח פרט בר ידע ב"נ מאן איהו יראת ה' דא איהו דחילו דחביבותי
דאיהו עיקר ויסודא למרחם לי' לקב"ה בתר האי יראה עביד לנטרא כל פקודי
אורייתא למהוי ב"נ עבד נאמן לקב"ה כדקא יאות הבוונה בזה המאמר כי בכר
נודע שיש חכמה עלאה וחכמה תתאה ואינון תרין יודי"ן של יאהדונה"י ו' אתוון
בינייהו דא עמודא דאמצעיתא . ובבר נתבאר בסוד שאנו אומרים ליחדא שמי'
דקב"ה ושבינתיה ברחילו ורחימו שחכמה עלאה נק' יראה ויראו זו מתיחד באחב' שהוא
בינ' שבח סוד אהב' רבה כמבוי בזו' מהי' כולל את הכל במר"א כול' בחכמ' עשי' ונקרא
יראה לפי שנבור' דעתיק נוזז במוח' סתימ' והוי שורש לכל הדינין וממתק לכל הדינין
בי אין הדינים נמתקים אלא בשרשם והוא נק' יראה פנימיות שקא יראה מאהבה
ומי שיש ממדה זו הוא ממשיך הארה מן החכמה עלאה דאמצעיתא לחכמה תתאה
ומתחברים יחד הוי"ה אדנ"י בסוד יאהדונהי שהוא סוד התשובה והנה חכמה
תתאה אקרי ב"כ יראה ושם הם דינא דמלכותא דינא ושם שריא דחלא דק"ת
בכינור כזהר בסוד וראיתם אותו וזברתם את כל מצות ה' בנין דתמן איתי
רציעה לאלקי לחייביא ואיהי אקרי אדון כל הארץ ובנין דאיהו רב ושליט
צריך למדחל מני ומי שעדיין לא הגיע למדת היראה מתוך האהבה רק שיש בו
מדת היראה מהמת שהקב"ה רב ושליט וצריך למדחל מיני זה נקרא יראה חצונה
נגד יראה מאהבה אבל ע"י נם זה הוא מדה טובה מריבה נגד שאר היראה והיא
נק' ג"כ יראה פנימיות נגד שאר היראה שהוא יראת העונש ולזה יכים המאמר
בד ידע ב"נ מאן איהי יראת ה' וזה היראה הנ"ל שהיא פנימיות לחצונה ממש
נק' ראשית חכמה יראת ה' דאיהו חרעא קדמאה לאעלה לנו לנו עד דמטי להאי

שער התשובה

חכמה עלאה ואקרי שערי צדק כמד"א פתחו לי שערי צדק אבא ב"ם אורה י"ה כמ"ש כבר:

תאנא פקודא ק־מאה דא אקרי ראת ה' דאקרי ראשית דבתיב ראשי' חכמה יראת ה' ודא איהו הרעא לאעלא גו מהימנותא · ועל פקודא דא יתקיים ת"ח יראה אתפרש לתלת סטרין תרין מנייהו ליתי בחו עיקרא וחד עקרא דכולא · אית ב"נ דדחיל מקמי דקב"ה בגין דלא יכותו בנייהו או דחיל מעונשא דגופא או מכוני' ואית ב"נ דדחיל ליה מקמי דקב"ה בגין דדחיל מעונשא דההוא עלמא עונשא דגיהנם ושאר ענשין דההוא עלמא תרין אלין לאו עקרא ושרשא דיראה וזר אקרי יראה רעה דשריא עלי' ההוא יראה רעה ולא שריא עלי' ההוא יראת ה' אבל שרשא ועקרא דיראה למדחל ב"נ למארי בגין דאיהו רב ושליט עקרא ושרשא דכל עלמין וכולא קמי' כלא הוו כמד"א וכל דיירי ארעא כלא חשיבין ולשוו רעותיה בההוא אתר דאקרי יראה הרי מבואר שזה היראה הוא תרעא קדמאה לאעלא גו מהימנית' ומזה היראה בא לידי ירא' פניטיות · וזה שסיים ולשוו רעותיה בההוא אתר דאקרי יראה . והנה הוא עיקר התשובה תשוב ה' שמייחד לקב"ה ושבינתיה בדחילו ורחימו שאז תשוב ה' עלאה ותשוב ה' תתאה לבן נרמז היראה בגמלת תעני"ת : ועתה נבאר אות ת' של תעני"ת הרומז לתורה ותפלה :

תאנא אית ב"נ לבחר דייתוב מחטאוי ובחכפר לי' איהו אזיל בדרך מציוה ומתעסק בכל כחו בדחילו ורחימו דקב"ה דא זכי לתשובה תתאה דאקרי ה' תתאה ודא איהו תשובה תשוב ה' תתאה ואית ב"נ לבחר דמתחרט מחובוי ויעביר תשובה איהו אתעסק באורייתא בדחילו ורחימו דקב"ה ולא על מנת לקבל פרס דא זכי לאת ו' דאיהו בן י"ה ועל שמיה אתקרי בינ"ה ודא גרים דתשוב ו' דגבי ה' וכלת תשוב"ה הכי הוא תשוב ו' לה' ולעולם לא שריא הוי בב"נ בלא דחילו ורחימו דאינון י"ה יראה ואהבה קריין להון ודאי יתתכן אתייהב התורה והמציה דאינון בן ובת · ובגין דישראל בקיימים התורה והמציות אתקריאו בנים לקב"ה ההי"ד בנים אתם לה' אלהיכם · הנסתרות לה' יראה ואהבה דאינון במוחא ולבא והנגלות לנו התורה והמציה דאינון ברישא ובגופא מלבד דהא אי ב"נ דחיל לקב"ה או רחים ליה דא לא ידע ב"נ אחרא בגין דאיהי מלה דלא אתגלייא אלא בינו לבין קונו : אבל ב"נ דמתעסק באורייתא ואזיל בפקודא דאורייתא ואזיל בפקודא דאורייתא ואתעסק במציה דעשה דא אתגלייא לכל ב"נ · וקב"ה עביד בב"נ באתגלייא פומא לאתעסק באורייתא ועיינין לאסתכלא בה ואודנין למשמע בה בו' חוטמא לכאי נפקא מינ' ויפח באפיו נשמת חיים בו' וסיום המאמר ודא איהו תשובה גמורה דגרים לאהדרא בינה דאיהו יה"ו לגבי ה' דאיהו מלבו' דאולא מגדדא מן קדמאי ושם מיר אתהדר בי' שם יהו"ה וירפא מאינון נשיכין דיצה"ר ונשיכין דיסורין ההי"ד ושב ורפא לו · הרי ראה תראה כי עקר התורה היא עיקר התשובה וע"י התורה מקרב כל בוחות שלמעלה ומייחדן ביחוד גמור יותר מכל הקרבנות דכתיב זאת התורה לעולה וגו' ולכן התענית שהוא במקום קרבן נרמז בו עקר התורה בת' שהוא כיום התענית : סוד התפלה

סוד התפלה בכד נתבאר בסור ונשלמה פרים שפתינו · ובמו שארז"ל תפלות במקום המזבח הרי כי התפלה היא במקום קרבן המקרב ומייחד לכל הבוחות ותפלה הוא מלשון צמיד פתיל כי ע"י התפלה הוא מחבר תפלה של יד עם תפלה של ראש תפלה של ראש דא איהו דאקרי פאר בנודע ידא הוא עטרא ועטרא לו אמו ביום חתונתו דייקא דא תפלה של יד כהה :

תאנא ובשעתא דב"נ קיימא בצלותא כל אינון מלין דאפיק ב"נ מפומיה בההיא צלותא בולהו סלקין לעילא ובקעין רקיע ן עד דמטי להההוא אתר דמטו ומתעטרי ברישא דמלכא ואתעביד מינייהו עטרה בו' הרי נתבאר שע"י תפלה נעשה כוד העטרה וזו העטרה אינו נעשה אלא ביום חתונתו דאתחבר ו' כה' והיינו דתנינן בכל יומא צרוך למשדר דורונא למלכא בירא דמטרוגיתא מאי איהו דורנא דא צלותא דהא פתחא קדמאה לאעיא גבי מלכא לא יאלא אלא

אלא במצרוניהא הרי כי ע"י התפלה מייחד לו"ק ואז כתיב והאם רובצת על הבנים וז"ס תפלה מלשון צמיר פתיל כי אימא עלאה צריכה להשפיל עצמה ולרחוק גופא ברישא דז"א כדי שיכנוס היסוד שלה בת"ת של ז"א כמ"ש כבר ואז נעשה בן הת"ת שלה סוד הבתר דז"א והוא סוד העטרה שנעשה ע"י תפלה הרי נתבארו כל האותיות של תענית בסוד תשובה:

כתיב ואני תפלתי לך ה' עת רצון הכא מכאן יפרעלן תורה סוד הכתפעם בכל תפוצות ישראל שמתפללין בר"ח לאלול לתקוע בשופר ואמר שבת לתרון על אלול מתקיעין לומר שליחות וכנר לתערו ני' מצריים ונמני סיעון לתורי תרי ולא לתורי תשא וכלומר כי בשופר אלו תרי' ובמופתם לאלול מזלו בתולה ולזה לתרו לתורי תרי ני' שיתעורר האדם לפתשם בתעניו תיל לתר תופתם לא וזהו לתורי תרי ולא לתורי תשא שלא יתמין להתעורר עד לתר כלות לאלול וב"ר"ח לז' סוד ברלותו יום הדין סוד מתעורר . גם לתרו סיעון לדבר לתיני ל"קולי ו"דודי ל"י ר"ת אלו"ל . ולכן מתפללין לתקוע בשופר בר"ח לאלול לעורר לת כתאדם כמ"ש שיתקע שופר בעיר והעם לא יחרדו לפל הכלומה סוד כי בר"ח לאלול עלה משה למרום לקבל לוחות אבנים כיו מתעורת לתיעת קול ניכם ולא מתעורת שניות . וכנר בתדתי נתנורי שבו"ע שבלומות שניו' כיו מתעורת לתיעת קול ניכם ולא מכוונת לתכתב נסוד שלתר משה עם נגל ולא תכם ומתרגם דקניליו לוורייתת ולא מכוונין:

והנה זמן הגלות אנו לומרים עורם למה מיתן ה' הקילם לל חזקם לנצח וכתיב פקח עיניך ורלה . לפי שבזמן הגלות אין מומין שלמין לז"ל ולפ שבכל יום ויום אנו כוונתיכו בכל התפלות להמשיך מומין לז"ל עכ"ז אינן שלמים ומעולים כמו שהיו בזמן הבית ולכן לתרו בכל זמן ימי הגלות אין נכמות הדכות נמלמים בעולם רק ככל גלגול נשמו' ישנות . לפי שהמלכות אשר ממנו מולות כל הנשמות ע"י זווג עם ז"ת עתה נמנע רק שהיא בזמן מספיקי בניצים ויש ספיקים ויש בספיקי ספיקים כידוע לי"ק . כפי העת רצון כמ"ש בעת רצון עניתיך שהוא סוד הזווג כמ"ש והנמים יענו לת הארץ: וכ"ז שאין לו מומין גמורי' הוא בסוד הדרגיניא שהוא סוד הייב כמ"ש לקמן בשער ר"ה ולכן לריך לעוררו בקול קול יעקב קול תורה וקול תפלה . והנה בר"ח אלול נעלה משה למרום לקבל לומ' שניות מצרית לתיעת שהוא עלמו קול כי קולות שבת סוד ה' מומתי תורה תליתי' כמ"ש קול ה' ויהי קול השופר הולך וחזק עד תיה קיד מ"ש ותל משה ידבר והאלהים יעננו בקול והמשך המומין ל"ש כמ"ש לקמן בשער השופר וע"ז נתעורר ומתעוררים רמזים . והני כל ימי השנה חוזרים הדברים בקלמומן שתתל עמיינן עשה רושם לעולם ז"ס כל הזמנים ומנים ותיעדי ומדי שבת בשבתו לכן כשבא ר"ח אלול הזה עת רצון לעורר השוב קול שופר כדי לעורר הרחמים ולז ונעת רצון עניתיך:

וסוד הסליחות הוא

הנה לדז"ל כי לדהי"ר נילון בר"ה וקבע קב"ה יום זה לזכרון והנה זה לתרו בתשרי בראש השנה שרושם על לדה"ר שלדם נקרא עולם קטן כנודע ולפ שתחלת בריאת העולם בתמיני בכ"ה בכסלו שהוא סוד קניעי' בה"ר כנודע ויום הששי היה ר"ה שנו ביום בראש ובו ביום קרא ובו ביום נידון ולפי שתכלית בריאות העולם הוא בי' בשביל האדם כמ"ש בתמורי הכ"ל לא נתשב כל מה שנברא בה' ימים לפני בריאות האדם אלא מצריאות האדם שהי' בר"ה שהוא תחרי ועוד כי כל מה שנברא קודם בריאת האדם הכל היה לורך תיקון כמ"ש וכל מיה האדם טרם יהיה בארץ וכל עמב האדם יומם כי לא המעיר ה' אלהים על הארץ ואדם אין לעבוד לת האדמה ולכן כל אלו הימים שבת מן יום ל' שקודם ר"ה עד ר"ה הכל הי' בסוד הדינים ולכן מתענים בהם ואומרים סליחות בתמורת שבלומו זמן מתעורר קטרת למעלה שנאמרה לתטרת שבעם הדינים מתת ידו ואנו מעוררים הרחמים לנמתק הדינין שנאלו הימים . והנה יום ה' של סליחות שהוא ער"ה שהיה המיני לבריאות עולם מרגיש בסליחות לפי שבבר נודע שקטרוג של בלעם היה ביום רביעי ונולדה האבהרי ונברו דינין מאוד שבבר נתברר בימים רלסונים מן יום ל' עד יום ד' מניסורי המלכי עמה סוד ירדו לעמה וביום המיני התפלה להתמתק ותפלה נגד בה"י של ז"ת וביום השני עלתה עד שלים מ"ת דז"ת לך שהוקרבה להידבק בז"ת למו' בתפו' מתמת הדינים שלא יתמזו בתמוריהם כי עיקר תחיות הדינין הם בתמודים ולא בפנים ובנקי' זו מעלתת בשמתו של ה"ר ביום הששי ומזו היה ממתין ה"ר להזדווג עם תוה כד שיבנם שבת וזה גרם הקלקול של תכילת עץ כדעת כמ"ש לקמן בשער ר"ה ובתשר שבער"ה התחיל להתחתק ובכל שנה מוזר הדבר לקדמות:

כוונת אלול וע"ה

לכן לזה מרגיש בסליחות ועוד שהוא ער"ח וכמו שער"ח נקי"כ קטן ומרגיש בסליחות כמ"ש כאן בכוונת ער"ח ומכ"ש עתה שהלבנה יש לה עלי' נר"ח למעלה למעלה כשהוא בזוהר בשוה בנקוד ליום מגמו דסליקא לאחר לאחמר עלי' ונעכוסף ממך על מקור לכן מתעניש ומרגיש בסליחות :

סדר מלכות לבעל תשובה

שלשה דיינים יושבים פניהם נגד פעמוד שמלקים עליו הדיין הימני יכוון מרכבה למטה ז"ת שבו מתלבש כלם לימת והדיין היושב בשמאל יכוון שהוא מרכבה לניצח ז"ת שבו מתלבש הוד לימת והדיין היושב בשמאל יכוון שהוא מרכבי לעת ז"ת שבו מתלבש יסוד לימת כי המלקות הם משערת דלי' דכתיב לשער יקרמו למו ומסלים ז"ד שמכה יכוון שהוא מרכבה למלי ומכה הדיין היושב בשמאל הוא לומר למה שמכה ומסלים מכה והדיין היושב בימין תומה ותיכו תומה לומר למת ומחיים כו' אלא לומר ג"ב .

ה ס י ס ל ק ס י ד ה

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : ומכה ים כלן י"ג מידות וג"פ י"ג הוא ל"ט מלקות ויכוין בכל ת"ב לשות ה' מן להי"ה היינו פסוק ומלא ומלוי דמילוי הכל שמלוי הוי"ן הים שהם ט"ל שותיות נגד ט"ל מלקות . והדיין היושב בשמאל אומר אלו הפסוקים שנאמרים שם לא תשמור לעשות שם כל דברי התורה הזאת לירא את השם הנכבד והנורא הזה ופעלת ה' את מכותיך ואת מכת זרעך מכות גדולות ונאלמים רעים ונאמנים ומסלים המכה יסלים את המלקות סלים שכתף ימין ומסלים שכתף שמאל ומסלים מאזה ויחמיל שכתף ימין מה"ר שמאל מה"ר מאזה ומהוכה יכוון כי ע"י מצוה גרם שמחסדים מהגלים מן המזה ולמעלה ומיחדים כל הו"ק של ז"ת ע"י מצוה שנמלקו למעלה במקום הקדוש שהוא מח"ג ומסלים ת"ת למעלה במקום המזה ולא יכלו להאיר ועתה הוא נוקבל מלכות ע"ז ויחזרו המחסדים להתגלות וירדו למטה במקום הגלוי להאיר בכל הו"ק ועי"ז יומתקו הדינים שהם ג"פ שנלמ"ך שהם המוחות שם בני' תקמ"ח ע"פ ויומתקו ע"י ה' לתפין שם בני מלואי לתי' וכרי תקמ"ח וה' הוא תקע"ו בני' מלכות נם יכוון כי תלמי"ם ניודיין בני' ם' ולחורי' של תלמי"ם עם המוחות בני' ר"ת הרי שר"ם ולמ"י הוא ק"ם הוא בני' תק"ף ע"ם בני' מלכו"ת עם המוחות שיומתקו תוקף הדינים שם שלמי"ם למ"י ע"י שם תמי"ם שם שמלוי ומלואו ט"ל המוחות כנ"ל ע"י ט"ל מלכות ויקשור ידו היתכת על השמאלית לתפילת דיכין של שמאל ימין ויאמר המוכה יסרני יהוה לך מאשתו ויכוין כי ת"ך בני' תמי"ם של נתפך פן תמעיטני . ויכוון כי ר"ת לת"ך ג"מאשתו ל"ל ג"תפך פ"ן בני' תלמי"ם דינים של מלכות יומתקו ע"י רחמים של הוי"ה שנתת"ת הנקי' תשפ"ת וכשתין רחמים של ת"ת לז ים נפשה בלת מאשתו . ושלים המכה יכוון כשלוקה בכתף ימין יוד הי וכתף שמאל יוד ה"ה ומאזה יוד הא"ו נקודת פתח נגד המכה נקודת לרי נגד ג"ים נקודת קמץ נגד כפר המלי' נדעה . וז"ם יסיר יסרני י"ה . לת"כ ילך למסילה לקיים נתנו נאם ומיט ומוליכנו לרויח רוי"ם בני' תר"ך להמסיך תר"ך לחורות לז"ת מן שני ת"ל המלוי סים שי ג' פעמים של ת"ל כנודע . וג"פ ת"ל המלוי בני' ס"ע כהורין ולוקה מכה תר"ך לחורות הז"ת וקיין יורדים למלכות ויכוין כי המקום הוא קוד מ"ם מחומה כזה ם הרומז ליסוד לי' ומ' סלין שנמקום שם ל' יוד"ין סים שסם ע"ג ומקו"ה הוא קוד שם להי"ה נהה"ן שניסוד לימת ומי"ז יוטיר כמנו ורומו וכשמתו מן עוונותיו .

שער ראש השנה

בתיב בחודש השביעי באחד לחודש ועשיתם עולה מאי ועשיתם והקרבתי מבעי' ליה כמה דכתיב בשאר כל יומין מאי ועשיתם אלא ועשיתי ודאי נמד"א גבורי כח עושי דברו :

תאנא מ"ד אל תראוני שאני שחרחורת . אבל בשינתא דא גו רחימו סגי לגבי רחימא דילה אזירת גרמה בזעירו סגי עד דלא אתחזי את מינה בר זעירא דנקודא חדא ומאי איהו אות י' בדין אתכסיאת מבל חילין ומשריין דילה ואיהי אמרת אל תראוני שאני שחרחורת דלית באת דא חוורא בשאר אתוון ולית לי אתר לאעלה לבין תחות גדפאי בו' דאנא נקודא חדא זעירא מה עברי אינון

אינון גברין תקיפי חילא כו' וכדין מגו קלין ושאגין דאינון גברין תקיפי חילא נפיק דודה רהימא דילה בגו היכלי' בכמה בתגן ובכמי נגזגין ונריחין ובכוסמין ואתי לגבה ואשכח לה בלא דיוקנא ושפירו כלל . קריב לגבה ומנשק לה עד דאתערית זעיר זעיר מגו ריחין ובוסמין ובהדוה דרחימא דעמה אתבניאת ואתעברת בתיקונא בדיוקנהא בשפירו דילה וע"ד כתיב גבירי בח עושי דברו דבתוקפא וגבורתא דלהון גרמין דא עושי דברו דבתוקפא וגבורתא דלהון גרמין דא עושי דברו ודאי מתקנין לה ומהדרין לה דיוקנא קדמאה ע"כ ובכאור המאמר זה תבין

ג"כ סוד הכתוב תקעו בחודש שופר בכסא ליום חגינו כמ"ש לקמן:

והנה להבין כל זאת נעורר תחלה על אלו הימים נוראים והשנויים שיש בהם

מן יום א' של ראש השנה עד שמיני עצרת הא' שאנו עושין בי' ימים בתחלת חשרי ימים טובים ויקרין כל א' מהם ראש השנה מה נשתנו אלו הימים שקבעו אותן להיות ראש השנה ויותר הי' מהראוי לקבוע ר"ה בר"ח ניסן שהוא ראש לכל החדשים ומזלו ראש המזלות הכי' איך הם בי' ראשים שהרי אם יום ראשון הוא ראש הרי השני לא נק' ראש הני' מה שאמרו שבי' ימים של ראש השנה ביומא אריכתא דמיא למה דווקא אלו בי' ימים ולא שאר בי' ימים טובים של גליות . ואיך הם יומא חדא ביניהם שהם ב' ימים הד' מה שמבא' בזוהר דיומא קדמאה הוא דינא קשיא ויומא תנייתא דינא רפיא ולמאן דרחים לי' קביה דאין ליה ביומא תנינא . למה הוא כך . ועוד שמכאן מובח שהקביה דן העולם בשני הימים ואינם כמו שאר בי' ימים טובים שעושין מספק רק אלו בי' ימים כל א' הוא ראש בפני עצמו ומה ענינם הה' מה הם אלו העשרה ימי תשובה ומה ענינם שנקראו ימי תשובה ולא זולתם הו' כי אם כל העשרה מתוקנים לתשובה למה נשתנו הם עצמם אלו מאלו שבי' ימים ראשונים בהם נידון העולם ועושין אותן י"ט . וגם יום העשור הוא שבת שבתון ומתענים בו ונתקן בו ה' ענויים הני ה' ענויים כנגד מי ולמה הימים שבנתיים אינן י"ט ומרבין בתחנונים הו' מה ענין הכתיבה בר"ה וענין החתימה הוא ביה"כ הה' מה שארז"ל כל האובל בתשיעי באילו התענה תשיעי ועשירי מה נשתנה יום זה מכל הי' ימי תשובה שעיקר היקון יום זה ע"י אבילה ושתיה ולמה אין אומרים בו תחנון ורבוי תחנונים כמו בשאר ימים . הט' מה הם ענין הז' ימים שבין עשור לסיבות שאין בהם תחנון והם ימי חול ממש וביום ט"ו הוא חג . הי' למה יום ט"ו נקרא ראשון והלא ט"ו הוא הי"א מה טעם למצות סוכה דווקא באלו הימים ולא זולתן שהרי טעמו הוא כי בסוכות הושבתי ושם ישבו כל ימי השנה ולמה נקבעו דווקא אלו הימים הי"ב מה הם ענין ימי חול המועד ולמה הם ששה ימים ובפסח רק ה' ימים . הי"ג מה ענין הושענא רבא ביום ז' ומה נשתנה יום זה משאר ימי חול המועד ולמה אינו י"ט גמור כמו בפסח שיום ז' הוא י"ט גמור הי"ד מה ענין גמר החתימה בליל ה"ר ומה ענין הסרת הצלם למי שנגזר למיתה דווקא בזו הלילה הט"ו מה ענין יום ח' שהוא י"ט גמור ונקר' עצרת וכל אלו השאלות צריך לעורר עליהם כי בוודאי הכל מיוסר על אדני פז ויש להם שורש למעלה וכדי לבאר כל זה צריך להציע לפניך הצעה אחת והיא הקדמה כוללת בכמה ענינים ועפ"ז יתב' הכל בס"ד:

כתיב ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם ויישן וגו' ויכן ה' אלהים את הצלע הנה כבר נודע לפי שהקליפה יש לה אחיזה דווקא באחוריי' כי הפנים הם תמיד בסוד החסדים והאחוריים בסוד הדינין והפנים הם בסוד שם הוי"ה ואחוריים בסוד שם אלהי"ם וכתיב מלך אלהים על כל גוים במביאר בזוהר . והפנים מקבלים מן הארת אבא שבו סוד ה' חסדים לפי שהוא מלביש ליד ימין של א"א והאחוריים מקבלים מן הארת אימא שבה סוד ה"ג לפי שהיא מלבשת ליד שמאל של א"א כמו שבארתי ב"ז באריכות בחבורי שגה"ע ולכן דינין מתעוררין מינה בנודע היינו שבמקומה עוז וחדוה ולית עציבו קמי' דקב"ה קמיה דיקא היינו שהוא למעלה מן ז"א שנקרא קב"ה רק בהתפשטות אורותיה למטה ובתלבש בז"א אזי דינין מתעוררין מינה והוא סוד שם אלהים שבבינה המתפשט

שער ראש השנה

עד למטה ומניע מזה כח גם לס״א הנקראים אלהים אחרים כמבואר בזוהר בסוד מלך אלהים על גוים ולבן באשר שיש להם אחיזה באחוריים של זו״נ שהם סור ו״ה בני י״א וכנגדם הם עשתי עשרה יריעות עזים במבואר בזוהר ובדי שלא יהיה להם אחיזה גדולה באחוריהם ויטשטשו את העולם כי סביב רשעים יתהלכו כי הקליפה סביב חמוה והם שובבים סביב ז״נ ואם היו עומדים פנים בפנים והיו אחוריהם מגולים יהיו להם אחיזה גדולה והיו מחריבין את העולם ע״כ הקליפה תמיר מהדר אחר שממון וחורבה דכתיב ושאיה יובת שער במ״ש בחבירי הנ״ל ולבן היו דבוקים אחור באחור שלא לתתגלות אחוריהם · והנה בכר נודע שהנוקבא דז״א נחלקת לשניים וזיינו שמן הראש שלו ולמטה מתחלת הדעת שלו ולמטה עד שליש ת״ת עומדת מאחוריו הניקבא הנקרא לאה אך שנוקבא זו אינה דבוקה עם הזעיר אנפין אב״א רק שעומדת מאחוריו פניה נגד הז״א ואחוריי לחוץ והטעם כי למעלה אין שום אחיזה לקליפה בנודע ואין חשש שיאחזו בהם הקליפות · ועוד כי לאה אינה ספי׳ ממש רק שנבנית מהאחרת מלבות דאומא כמ״ש בהקדמה ובבר נודע שבהאחרת אימא אין שום אחיזה לקליפה ועוד כי עד שליש ת״ת דז״א שם בל האורות מבוסם ומתוימים ביסוד אימא ואינ׳ יוצאים לחוץ ואין אחיזה לקליפות לבן נקרא לאה עלמא דאתבסיא כמבואר בזוהר לבן אינה דבוקה עם ז״א אב״א משא״כ משליש ת״ת ולמטה שאז מתחלת עמידת רחל וה׳ ספי׳ ממש בסוד רחל היתה עקרת הבית ונסתרים בל הטעמים הנ״ל והיא נקרא עלמא דאתגלייא לבן יש חשש מן אחיזת הקליפה לבן דבוקה רחל עם ז״א אב״א ובבר נודע שעקבי לאה הם נבנסים בבתר של רחל בסוד עקב עניה יראת ה׳ ובסוד שנתבאר מה שעשתה חבטה עטרה לראשה עשתה עגות עקב לסוליותא במ״ש סור זה באריבות בחבורי שגה״ע א״כ בין שבתר רחל דבוקה אב״א גם עקבי לאה יש להם דביקות ג״כ :

ודע והבן מה שאנו אומרים שיש זווג בנפי׳ פנ״ם ויש זווג בנפי׳ פנ״ם וזה בנפי׳ סוף דכי המתמיה ואין לו שפר כי נפי׳ זה לפשר שיקרא בשם יסוד ולא בשם זווג אבל הענין הוא · כי בנפי׳ של זווג פנ״ם הוא בשז״ת מזדווג עם רחל שהיא נוקבא דיליה עקרת הבית ממש והיא נלחלת מן שפי׳ המלכות העיקרית שהיא סוד פנים ובשהיא נברר׳ מן הלמור ובנותיה לבני המלך זה בנפי׳ נק׳ פנ״ם · משז״ב בשז״ת מזדווג עם לאה אף שמזווג מוכרח להיות בפנים עם לאה בשז׳ שעליון רחל עומד׳ מלמוריו שהיא עיק׳ נוק׳ שלו הרי זה בנפי׳ נק׳ שז״ת · גם תדע בשמזווג עם לאה אינו לצורך הולחות בשתות רק לצורך מיות העולמות כי העקור ושלוחר שהנשמות יולחות הוא רחל ולא לאה כי לאה היא רק שתרם בעלמא :

גם לא״ל בשם מעלות יש לרחל והיא בבו׳ שם מעלות לבשת בלומר כי בו׳ מעלות עליון נק׳ בשת ונשעלה הז׳ נק׳ מעלומיות דשלבת והוא כי נפי׳ ת׳ בשהיא יורדת בנדריאה והיא רק נקודה ת׳ · בי׳ שעליון היא בנדריאה לך שנגלת בבל קומתה הנ׳ שעלתה מן שבריאה לאצי׳ והיא קורם קומה מאור רק שעומדת נגד נה״י דז״ת · ודע שבבל עלי׳ היינו בשעלה מבריאה לאצי׳ לו מן החמור לפניו לך שבשר היתה בקומה שליונה לריבה להקטין עלמה בסוד נקודה טרם שתעלה לך שאין לנו מושבין זה לנפי׳ מעלה ובבן לך אמר שעלת׳ אצי׳ בשר סורכה להיות בסוד נקידה תמת היבוד בסוד והתרץ הלוש רגלי חיבה בתשבץ זו הנפי׳ בתוך הו׳ מעלות בי בבל פעם שהיא בבריאה נקודה ת׳ שבל הוא נפי׳ ת׳ ולבן לנו מושבין נפי׳ ג׳ אמר שעלתה נגד נה״י דז״ת . הל׳ שנגלת על שנים מ״ת שעליון שב ז״ת ועליון היא שב״ת וזהו מקומיי התמיתי שהיתה ביום שני לבריאת עולם שהיא סיום אשר בנרא בו אלה״ר · בה׳ שנגלת בבל קומת ז״ת וביעלת לך מקום לאה אשר שלאה מוזרת לבנים לצורך בזווג אבל עד יז היא עומדת לשב״ת · הו׳ מחזרת בנפ״ם לך שבליון היא קורא קומה הרי בם עם מעלות ועד יז לא בגיע למלכות עד מעלה השביעית שהיא בנ״ם ונגלת בבל קומ׳ הז״ת · והנה זה בנפי׳ הז׳ יש בה נשמ׳ ג׳ נפ׳ · שלי שהיא נגלת בבל קומת הז״ת לך שבאורו גדול מבתרים :

הני שסביסם מתמתים בשתר ת׳ · וזה בנפי׳ עמה היא רק לפעמים בנ״ם בי מקומו ;

ולעתיד יהי׳ זה בנפי׳ תמיד והיה ביום ההוא יהיה ה׳ אחד ושמו אחד כמבואר בזוהר :

גם

גם כבר נודע שלשה ורמז לפעמים שם נפרדים והזווג נעשה לו עם נקבה לו עם רמז לנקבה. כמו שלמעלה יש ניצוצ ותנוצה ולפעמים הזווג עם תנוצה לו עם ניצוצ ופעמים שהם נכללים בפרצוף ל' ניצוצ ותנוצה כן נקבה ורמז כמ"ש בשקדמה. וזכור כ"ז: ועתה נגוע אל הביאור. הנה כל הנפרדים מוזכרים לקמהון ואין כל מקום שאפשר שהוא ויהי יום שמי של בריאת עולם שנו נתרבה לתרי"ג כבר נודע שהוא ביום ר"ה כי יום ל' היה כ"ש בשלוש. ומה שלא נקי כ"ש בשלוש שהוא שלמת בריאת שמים וארץ ר"ה רק יום השמי נקרא ר"ה. הטעם הוא כי ביום השמי כבר נודע שנעמידת רמז היתה נשלמור של ז"ת משלים ת"ת ולמעלה דנוקבים ימד ג"ת שנקרא לתי"ם ע"ם שם ע"ה המציר זו כנודע לו שלא עזר כנגדו לייקף ולכן ויפל ה' אלהים שלו ל"ת שהם שלו טו"ה אלהי"ם כנודע הרחמה על שלש שזה התרחמה גרם לסיות הנקירה נשמורים כדי להפרידם שמוכל לגוף עמו פנ"ם כמ"ש לקמן ושלו הנקירה הוא כי ע"י הנקירה כל הגבורו של ז"ת יכנסו נשוקפו ועי"י הגבורת היה גדלת ונצית כל ניצוצ כנודע שעיקר בנין הנוקבת הוא ע"י הגבורות קול שור מוזר ויהי שהוא כולו משלים והשלים של נוקבת נכנסי' ג"ת ואז הם שני קלוות מרוחקות וזה גורם הפירוד כמ"ש כ"ז בתריכות נאבורי שנפ"ע וכמ"ש. הכל לקמן והוא קול התקון שע"ז מזלווגים פנ"ם והוא נותן נה קול עפה מוורתא קול השלשים ומחתק כל הגבורות שנה כמ"ש לקמן. וזה התיקון התחיל להתקן לתר נרישת לד"ה שהוא יום השמי כי לתר שנפרד לד"ה וקרא שמות לכל נשמה היה ושוף וקרישת השמות הי' נקול שנם והולשה לבעל הרצון שברשם כי כל שם יש לו שורש למעלה שע"ז נקרא כך שמו וע"ז השלים התיקון כי לכך נפרד לדם כמ"ש ויניחהו בגי"ע לעבדי ולשמר' כי ג"ן דומה של הנוק' כמ"ש כן נעול לחומי כלה וע"י מעשים טובים של האדם היה נבנית בנין גשור כמ"ש לקמן ושהו לעבדה. וגם יש כח ביד האדם ע"י כוונתו להמשיך לה שפע חוץ מלמעלה' דהוסף לת כל הקליפות ושהו לשמר' מן המזיקין ולכן עתה לתר קרישת השמות מיד התחיל התיקון משל"ב קודם נרישות האדם לא הי' לשפר להיות הנקירה ניניהם כי יתגלו לחוריהם ואין מי שיגן עליהם שלא יפחזו שם המיוחדים משל"ב עתה כתיב ויצויר שבר מתתנה כמ"ש הכל לקמן. והנה אלו לא חטא לד"ה נעץ הדעת הי' הכל ניתקן ניום השבת הרחמן לך שהשבת גרם שלא נעשה התיקון רק לאט לאט ולא נגמר התיקון עד שמיני העצרת כמ"ש הכל לקמן ולכן השמש יומים שמן יום הרחמן עד בריאת האדם שהוא יום השמי שנו נצרי הכל הי' נקוד עולם התוהו ונקוד הדיוקן כמ"ש לעיל ולא נשמש לכלום יום השמי שנו נצרי לד"ה והתחיל התיקון הוא נקרא רמז השבת ויתחלר הכל לקמן:

כור התיקון הוא כי כבר נודע שרמז שנקרא עקרת הבית שהיא עיקר המוקבת ז"ת שלשה שמלת לגילותם רק נקודם שהיא ספי' לשת שכבר גיתרתי נאבורי שנפ"ע שזו הנקודה היתה בקוד חוט יו"ד נקודה לשת כוללת עשר שבניצה וסיומו נקודה שכשר שנם לך שהיו כלולים נם כל העשר שבל לא היתה נקוד בנין פרצוף וזלשת הנקודה היתה עומדת לאורי ז"ת נגד הבית ת"ת שלו כנודע. וכדי לנגומה בנין גשור שהיה פרצוף ג"ם שלימות בקוד דיוקנא קדישא פרצוף לדם. לריכה היה שתקבל ג' תיני גבורות לגורך בנין הכלים והוא קוד לך עשם מעשני ושבר מנשרי לזלת יקרא לשם. והכוונה כי כבר נודע שהגבורות הם קוד לוחיות מנלפ"ך ני' פ"ר קוד פ"ר דינין לנוקבא ולוחיות מנלפ"ך הם כפולים והם ג' נמי של ה' גבורות היינו הקדיש שבגבורות וגבורות שבגבורת ושהקדיש שבגבורות הם קוד העלמות שהם לבנים והבגדים שבגבורות הם קוד הבשר שהוא לדום. ואלו הב' נמי' גבורת היא נקבלת ממנו היינו מז"ת עלמו וע"י אלו הב' נמי' נבירת עלמו ע"י אלו הב' נמי' גבורת היא נקבלת ממנו היינו מז"ת עלמו וע"י אלו הב' נמי' נבירת נגנים הכלים שלה. וזהו לך עלם מעלמי ובשרי לזלת יקרא לשם רים נימום כנודע וזה נעשה נקוד הגבורות של הכלים שהם לעולם נקוד דינים נקוד לשם רים נימום כנודע וזה נעשה נקוד הלורתיעת קוד התרדימה של ז"ת כמ"ש לפניך. וכבר נודע שם ג' נהי' בכלים ונ' נמי' נאבורות. היינו נכלים מילוניות שכלי. ופנימיות שכלי. ולמעלי בין המילון והפנימי. והכל

שער ראש השנה

נמחי כלים עלמן · וגם נשורות ים לור סניתי שמחוך הכלי · ומקוף גדול ומקוף קטן סנין המקוף גדול וכין הכלי כמ"ם כצר :

ועתה נצפר קוד הדורמיטא שהוא לעורך המקפה הדינין של ז"ת ולעורך ענין הכלים כמ"ש לפניך · והוא כי הנה נשמות הצדיקים שהם ניכים לקב"ה ושכינתי' כנודע ונעת השניה שם מוקדים נשמותיהם לשכינה והוא קול מ"ק שלה כ"צוואר נזוהר וע"י מ"ב שלו היא מזדווגת עם דודה וע"י היא מהדשה להם הנשמות שכל נוקר כמ"ש כצר נכוונת ק"ם שעל המזבח שלהו לוחרי' ג"ירך ל"שקיד ר"וחי ר"ת נת"ר שע"י מ"ב נעשית נקוד נאר מים מיים כמ"ש שם כן דוגמתו לעעלה מזו"ב שהם ניים לתו"ת כמו שהם עולים פנימיות לורם שהם המוחין שלהם שהם קוד נשמתם המקנלים מן תו"ת כמו שהם החתחון קוד נשמתו מן קב"ה ושכינתי' ונשעת השניה עולים לתעלה כנ"ל כן עולים ב"ד נשמתם של זו"ב נקוד מ"ב לעורך זווג תו"ת ומתחדשין שם ותת"ב יולחין מן תו"ת ונכנסין נשם מוחין מחודשי' ועליונתי' ושם קוד מוחין חדשי' של זו"ב שהם מחוקי' ושיש מיעלת גדול לזו"ב שאחר שמתחקים הדינים שלהם יכולים להזדווג שב"ם כי אין יכולת להחוחד בתחתונים להחחתד בתחוריים שלהם כי כצר נתחקו דיניהם כמ"ם · לך הענין הוא כי הוא שם הוא לעורך ענין הנוק' שניהם לזו"ב חזי עולים שניהם נקוד מ"ב כ"ת לתועלת זולתו ואם הוא רק לעורך ענין הנוק' די הוא בעליית המוחין דז"ת לנדו שהוא לתועלת הנוקבת ולפרסם הוא זה כי בעליית שניהם הרי הוא טפילה אליו ומקבלת כל האחה ע"י ז"ת ולא תלימת עלמה ואז ת"ת שמגדל כמוהו נאחר שמקבלת ממנו לך נאחר שהוא עולה לצדו היא מקבלת האחה לף מאי עלמה זולת מה שמקבלת מן ז"ת · והענין הוא כן כי כצר נולע שפניתות ז"ת שהוא קול נשמתו הם ג' מוחין שהם מו"ב והם נכנסין נמו"ב שלו ותרין עשרין שהם ס"ת ומ"ב נכנסין נדעת שלו · ונעת הדורמיטא שהוא קול השניה מתחלקין כולם ממנו ונאחר נו רק קול קיבוץ זמיותם כמ"ם כצר · ומום שהניה ועשרה דגדורי שהיו נו נכנסים נוקודם המוקבת שהיא עדיין נקוד נקודם כ"ם · ומום שהניה ועשרה דגדורי שהיו נו נכנסים נוקודם המוקבת שהיא עדיין נקוד נקודם ל' נאמור שלו ומזה נבנית נתן שלם בי"ם שלימות היינו נמי' הכלים של י"ם שלה · והענין הוא כי נהיותם נתן נמור נקוד' שלימה של י"ם ונשהיא מקטנת עלמה נקוד נקודם ל' חזי מ"ם שלה נכנסים ז"ת ועתה מוזרים חלים מן ז"ת ונבנית בי"ם שלימות לך לף נפעם ל' רק זעיר זעיר כמ"ם לפניך · ונכה נתחלת לילותם של זו"ב היו שני מאורות הגדולים שניהם חוים נקומה שלימה · ולאחר הקטרוג שלאחרה ל"ת לני מלכים שיתמעטו נאחר לאחר הורכה להקטין עלמה נקיד נקודה נלאחר ז"ת כמ"ם כצר נכוונת קידום המדם · ונכה ניום הששי לני"ע לאחר שגדל לדה"ר ושהשלל להקב"ה ושתחיל התיקון לז ויפל פ' חלנים מרדמה על האדם כי פ' חלנים הם נזול תו"ת כנודע מילקו המוחין שלהם מן ז"ת ויען ותז נכנסין מום שניהם מן ז"ת לנוקבי' ושניהם נשוד הדינין כי ניהם דינין מתערין מיהם ונפרע שנת מן הוד דלימת כנודע שגם קוד הדורמיטא שם שניהם נשוד גבורות קשות והוא לעורך ענין הכלים דנוקבת נצמי' הנוניות הכלים לף ז"ת נאחר הכל נקוד הדינים היינו שנאחר נו מוחין שניהם דקטנות דלימת שזה לינו מתחלק ממנו לף נעת הדורמיטא שהוא קיבוץ זמיותם כמ"ם כצר ושהם לאחר שעלה ז"ת לנדו נסיד מ"ב כ"ל לזו יורד האחה מלימת נשוד מוחין לנוקבת ז"ת ושם נ"ב נשוד גבורת לפי שהם נאים מלימת והוא נ"ב לעורך ניהם של צמי' לתעלית הכלים וזה האחרה היא מקבלת מלימת עלמה של ע"י המ"ב של ז"ת וכצר נודע שעיל שתניה ענין נמור קומה שוה לקומתו ולאחר שמזדווגים תו"ת ע"י המ"ב של ז"ת וכצר נודע שכשל זווג תו"ת שם ממשיכים האחה מהשה מן ת"ת ותז נולדים מוחין חדשי' יותר ממוחקי' משיגים ונכנסים ז"ת ושניה נעת הדורמיטא נעשה הנפרדה כי כצר נכנסו כל הגבורות נוקבת ז"ת ומתקנים כולם נכצר של נוקבת כי נקודי הנוק' [שעומדת נלאחר ז"ת הוא קוד הכתר שלה והוא כלולה מי' ושעונדת תמת שלים ת"ת ז"ת ותז נכצר הכתר שלה מן הת"ת ז"ת ונפרדו התחוריים של הכתר שלה מן הת"ת ז"ת עם הצקניים של נקה ותז יכולה לנת פנ"פ עם ז"ת וזה נעשה ע"י הפלת חדש"ר מיל שנגרת כמ"ם לעיל ודוגמת זאת מוזרים הדגרים לקדמותן שניום ר"ה ע"י הפלת ישראל שהם נשורי כח ושנשתנין וקלין נחילת תקיף נפיל דודה מנו היכלי' והוא תפלת תקון נניצה דורמיטא שיוצא נמי' פנימיותו מן הכלים שלו שהם היכלין דילי' והוא תפלת תקון נניצה ועי"ז נעשה הנפרדה נכתר שלה ותפה יכולה לנת פנ"פ עם ז"ת ולכן נק' יום זה ר"ה כי שהה היא קוד הנוקבת ותם שלפעמים תנו תוזרים בהשנה היא נז"ת ומהשים נשוק' לך גם הנוק' נקי

י"ב שנה כהולכת י"ג מלכים שהוא קול י"ס של שלמ"ה העומד על י"ג נקר כיודע ולפי שעתה נתקן הכתר שלה נקר' רחם בשנה והוא בקול דינה קשיח לפי שעתה נתקנת כל נתי' לשה שנכנסירת הכתר דרחל כנר נתקנ' לשה כולה וכנר נתפאר שלשה נק' דינה קשיח וגם שכל הגבורות והתקנלים עתה נכתר שלה שהוא רחם בשנה ולכן הוא דינה קשיח . ובשנה זה נעשה קיבוץ תקיעת שופר וע"י תקיעת שופר תכו מעוררים לקול פנימיות דכליל מיח ותפארת ורוחת והוא קול הז"ת שנק' קו"ל ומוליח"ן לומר מן לימיח שהוא קול השופר כמ"ש לקמן בכוונת השופר ומתעורר מעשינו שמוזכרין מומין מדשים בכוונת הז"ת לזי דומה רמיזת דילה לתי לגבה בתמנן ובזבזין וריחין ובוסמין ואמר ל' לשונות נגד ל' מומין מדשים שבכתבו בו ולזי הוא ניתן שליה בגבורת מלשות שהם מתוקים ועי"ז נעשה נתי' פנימיות הכלי לכתר ולזי נשנה הכתר בנין שלם ומתתקים הדינים שבכתר ושוא קול כוונת תקיעת שופר להסך מלה"ך למלה"ך כמ"ש הכל נתקומו כדי נתפאר לך יום רחשון של ר"ה ועתה נשלר יום שני . דק תמלה ל"ל קדר עמידת הנוקבת לרך היא עומד' לתורי ז"ת שהיא נקודה ת' וכוללת י"ם :

והוא כי זה בנקודה שכלולה מי"ס מתחלת מן שלים ת"ת דז"ת עד סיום רגליו בשוד שתורו זכר היה לו לשלה"ר ומתנו נשכח פרצוף הנוקבת . והוא עד"ז נקודה שכתר שבתר לילה עומדת נגד ת"ת דז"ת ונקודה שלשה נגד פ"ת דיסוד שלה נגד פ"ת דיסוד ז"ת ולפ שתורו ז"ת ונקודת לילה קפי' ממש רק שתרת הכתר בשלמת עכ"ז לפי שבשעת שלה לריך להשפיע לה מומין פנימיין מן ז"ת לנורך הזווג כמ"ש לקמן לכן לריך נ"כ סיחוקן בה ג"כ מתי' כלי כדי סיוכל לקבל בתוכו מומין פנימיים ונקודה החסך שבתר שלה נגד פ"ג דשלם ז"ת ונקודת נשורה שבתר נגד פ"ג דיסוד ז"ת לא נתפג רק לבי פרקים שבשלמת עכ"ז לפי שבשעת שלה לריך להשפיע לה מומין פנימיין ומשם יסוד תפארת ישרשל ומשם סיסוד ז"ת לא נתפג רק לבי פרקים שבשלמ"ך יסוד משם שבתפג לג' פרקים ומשעם כי פ"ת דיסוד לשולם הוא תמיר וגניז לפי שהוא נשלם לשלשה בין כ"ם ומנשרי תמזה שלה משלמ"ך יסוד משם שהוא מכנים כל הנה"י שלו ז"ת לנורך המומין כנודע לכן גם פרק שליון נתפג ג"כ בפני עלמו משלמ"ך נה"י דז"ת לפ שבשעת ג"כ בסוד מומין לנוקבת עכ"ז כנר נתפאר שלשה נכנסים ממש בנוקבת כמו יסוד לו"ת ז"ת לא נתפג רק שתפארים זה מרמוק והלרתם לסוד נעשה מומין לנוקבת בסוד הכתוב מרמוק נרשה לי פ' לכן פ"ת שהוא נעלם בין כ"ם ותיכו יולא ממנו שלשה כמו שביי"ת שלשין לכן יסוד ז"ת לא נתפג רק לבי פרקים ומשזור לענין שמילתה נקודת נלא שבתר שלה נגד פרק שתמון של נלא ז"ת ונקודת סוד שבתר שלה נגד פ"ת של סוד ז"ת כי כנר נתפאר שבשי"ם ים נכל ל' ג"ת והנה נקודת יסוד ועלכות שבתר שלה לין לשם על מה שיקשכו . ושם נתקנים ע"י ז"ת שתתין של כ"ה דז"ת ג"כ כמ"ש לקמן .

ובזה נבא אל הביאור

והוא כי נודע שלמולם שכתר בכל מקום שהוא סוא טמיר וגנוז ולפ שנקרת רחם הוא בסוד נעלם ועיקר רחם הוא שהמה שנקרת רחמים דכתיב רחמים שמה וכתיב נרחמים ! ומתרגמינן נסומכתי כמשתר בזוכר וכתי' נעלם נתוכו בסוד כי עמך מקור מיים והוא סוד סום ל' שמלי רחם וסוד ל' של נרחמים כמבוא' בזוכ' והוא רחם של הי' מומין כי סום שהוא רחמון הוא נתכני שלו כנודע והוא כולל כולי דכתי' כולם נתכמה עשית וגם שהכמה ז"ת הוא כלי רחמון לקבל המומין ולכן יום שני של ר"ה שנו נתקן כלי שהכמה שלה הוא נתסד ג"כ לרחם נשני ענמו ולכן הולרך ג"כ לזוכרונית ותקיעת שופר כמו ביום רחמון ולכן גם יום שני נקרת רחם בשנה שנתקן שהכמה שלה שהוא רחם שלה שהיא קול שנה כנ"ל והוא נתתקן ע"ד יום רחמון לך שהיא דינה רשיא לפי שיום רחמון כי תיקון לשה ולא תיקון רחל כי עיקר תיקון רחל הוא שהכמה שלה שהוא רחם של המומין שתתקנים לומם לנורך הזווג לכן הוא דינה קשיא משלמ"ך יום שני הוא תיקון רחל ולא לשה כי לשה כנר נתקנת כולה ביום ל' וביום שני הוא תקון רחל לבד שהוא קול דינה רשיא ונפרש שנתקן ביום ג' שהכמה שהוא כולל כל המומין וכשלו נתקנו כולם כי כולם יש לשם שורש שהכמה לכן הוא דינה רשיא ומה שקודין בג' ימים כיומא תריכתא ושם ג' ימים לפי שסניהם הוא תקון רחם ולכן תיכם מפסק כמו נשתר מועדי' והכתר נעלם שהכמה שכ"ל ושם שני ימים וכיומא תריכתא כי סניהם נקרשו רחם ל' והכתר תמיד דבוק שהכמה שבוד הוא ל' שנרחם וגם כי לשה ורחל לפעמי נכללים בפרצוף ל' ולפ שהם שני פרצופים ולכן הם ג' ימים שהם תקון לשה ורחל וכיומא תריכתא דמיא .

כוונת ראש השנה

ודוא

דרך מעבר בלבד כמו ביום ג׳ משא״כ בשאר הימים שאינם מקבלים שאר הגבו׳ שאין שייכין להם אפי׳ דרך מעבר רק הם מקבלים כ״א הגבו׳ השייכי׳ לכל א׳ הרי לך ההפרש שיש בין יום ג׳ וד׳ לשאר הימים ׳ ולטעם זה באלו הב׳ ימים ג׳ וד׳ בא בהם צום גדליי באשר שיש שם קיבוץ הרבה גבורות ואין בהם מיתוק כ״ב כמו בב׳ ימים ראשונים ולכן עושין צום גדליי ביום ג׳ ובשחל בו שבת דחה ליום ד׳ ששניהם שוים בבחי׳ א׳ :

ועתה נבאר כל יום ויום מאלו הימים שבין בסא לעשור והוא כי ביום ג׳ נבנסו הגבו׳ דז״א בולם בבינה שלה ואז נעשה הנסירה לנקודת הבינה דנוקבא מן האחוריים של פרק עליון דהוד ז״א ונעשה כלי לבינה ונבנית נקודת בינה שלה בנין גמור ספי׳ שליסה כוללת י״ס כמו שנבנו בתר וחכמה שלה ׳ יום ד׳ נבנסו הגבורות דז״ה בולם בדעת שלה ונעשה הנסירה לנקודת הדעת שלה מן האחורים של פרק עליון דיסוד ז״א ונעשה כלי לדעת שלה ונבנית בנין גמור בנ״ל וגמרו חב״ד שלה :

יום ה נבנסו רק הגבורו׳ דחסד ז״א בנקוד׳ החסד שלה ונעשה הנסירה לנקוד׳ החסד שלה מן האחוריים של פרק אמצעי דנצח ז״א ונעשה כלי החסד שלה בנין גמור בנ״ל :

יום ו׳ נבנסו רק הגבורו׳ דז״א בנקוד׳ הגבו׳ שבה ונעשה הנסירה בין נקודת הגבורה שלה מן האחוריים של פרק אמצעי דהוד ז״א ונעשה כלי הגבורה שלה בנין גמור בנ״ל .

יום ז נבנסו רק נביר׳ ת״ת דז״א בנקוד׳ ת״ת שלה ונעשה הנסירי בין נקודת ת״ת שלה ובין האחוריים של עטרת יסוד דז״א ונעשה כלי הת״ת שלה בנין גמור בנ״ל .

יום ח נבנסו רק גבורו׳ נצח דז״א בנקוד׳ נצח שלה ונעשה הנסירה בין נקודת נצח שלה ובין האחוריים של פרק התחתן דנצח ז״א ונעשה כלי נצח שלה בנין גמור בנ״ל .

יום ט שהוא ערב יה״כ נבנסו רק גבור׳ הוד דז״א בנקודת הוד שלה ונעשה הנסיר׳ בין נקוד׳ הוד שלה ובין האחוריים של פר׳ תחתון דהוד ז״א ונעשה כלי הוד שלה בנין גמו׳ בנ״ל.

והנה נסתרו יסוד ומלכות שלה בלי תיקון שעדיין לא נתקנו בבנין שלם ׳ לפל סם נתקנו ע״י שתפר שילמו כל הגבורות מן הז״ת שנתפשטו בו המקבלים בכל ׳ וכשם ים מקבלים מהתפשטי׳ מן המוחין שסם מו״ב שסם מרין מוחין דז״ת כנודע ומתפשטים בב׳ קוים שלו עד סיום נ״ה שלו ת״ב ב״ה ים לסם מקבלמלך שלו בב׳ מוחין ׳ ועוד ים כי מקבלים בדעת שלו שהוא עטרת לסקל ובתיב בדעת מדרים יתלמו ומתפשטי׳ ב״ב על סיום הוד שלו • וכבר כי׳ לי׳ ב״ה שלו בהמקבלים מלך במוחין של מו״ב ׳ ולכן ב״ה נותנין שלו המקבלים מלך בדעת ליסוד ומלכות דז״ת שהיא בחי׳ היסוד עם העטרה שלו ׳ כי לעולם ב״ה בם המתפשטי׳ ליסוד בסוד מרי ציעי דלכור׳ שסם סוד ב״ה פנימיי׳ בעודם ׳ ועי״ז ניתוסף ביסוד ומלכות שלו תור גדול כי בבר ים בסם קיבוץ כללות הס״ת בן מלך המוחין דמו״ב הן מלך המקבלי׳ שבדעת בח״ם לקמן ולכן יסוד שסוד סוד לדיק קוטן ונותן לל יסוד ומלכות דנוקבא שלו המקבלים שבאים לו מן ב״ה ועי״ז נבנו כלים לל יסוד ומלכות לנוקבא בנין גנוזר בסוד ליון וירוסלים וז״ם מלמידי מכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי ה׳ לל תקרי בניך ללא בוניך ׳ כי ב״ה נקראים ת״ת שסם למודי ה׳ כמנוסר בזוהר ובסם מרבים שלו׳ פי׳ מרבים תור יסוד שנקר׳ שלום כנודע וסם מרבי׳ בו תור גדול כדי לתקן בנין הכלים שלא לל הנוקבא הנקר׳ עולם כנודע ׳ וזהו ת״ת בניך ללא בוניך שסם בונין הכלים שלא בנין גמור וזהו הטעם שתין תענית ביום ט׳ שסוף ערב יוה״כ ומין בו תמנון לפי שביום זה נתקנו ג׳ מדות של הנוקבא שסם הוד יסוד ומלכות כי אמר שביומיים ביום זה כל הגבורות נתפשטו גם המקדים דז״ת וע״י נתקנו גם יסוד ומלכות שלה בב׳ ׳ ומש כי נתקנו יסוד ומלכות שנה ע״י מקדים ולא מן גבורות • וגם לוקחת היום ג׳ מקדים מחיית עמלק קודם שנכנס כת״ם לכל לקחן בסוד מקומו • והטעם כי יסוד ומלכות דנוקבא שם עיקר למיחת המוחין כת״ם לכל לקחן בסוד כוונת הכפרות שנוהגין בערב יוה״כ לכן לריך שיהיו תיקונם ע״י מקדים לדפוח למיחת כי מקדמי מין למיחה למוחין כנודע ולכן מין בו תענית רק לדרבי תכילה ושתים לפי שביום

שער ראש השנה

זה מתקנו יקוד ומלכות דנוק, ע"י יקוד ומלכות דז"א שהוא קוד לכילה ומתיס שלמעלה בקוד בכתוב כי מס הלפס לפר הוא לוכל. וכתיב לכלה ומתחה לח פיס כי סס קוד בפה בקוד שלמרו היכי דמי לפלפר כגון שעליין הרוק בתוך פיה. וכתיב נפקי לגני לחזוי כלה לכלתי יערי עם דבשי וגו'. ולא עוד אלא שהוא עליו שכר כי כל האוכל בחצירי כאלו התענה כו' וכוונת לכילה זו הוא כי מן ר"ס עד יוה"כ כבר נתפלר שהעפה הכפירה לעורך גנין הכלים של הנוקבא כנ"ל. וזיו"כ היא מקבלת ה"ג פניימיים מלימת עלמה שלא ע"י ז"א כמ"ם לקמן בפקומו. והנה הספע שמקבלת הנוקבא מן ז"א הוא בקוד לפס ומזון ויין וחלב ודבש ומזה אלו נספעים וכיוצים כל הפנה. והספע שמקבלים תו"א מן ת"א הוא רק בקוד הבל פה שהוא קוד קו"ל שהוא בני לו"ם וז"ם עוה"ב אין בו לכילה ומתיס כי תו"א נקראים עוה"ב נגד זו"נ שנקראים נגדם עוה"ז כנודע. והספע שלפס הכל בקוד קולות מיס רניס לדיריס בקוד נגורת גבורים. ולפי שביו"כ תקבל אלו ה"ג פניימיים שהם קוד ה' קולות נפלי עלמה שלא ע"י ז"א שעל כן נקרא יוה כפורים מרין לימי, ונרחת כחלת מריין כחצות' בזוה' ולכן כנגדי תיקנו ה' עניויים ביו"כ כי ענו"י בני לו"ם ובני קו"ל. נגד ה' קולות שהם קוד ה"ג כמ"ם בפקומו. ולכן אלו מתקנין תחלה לח הכלים שלה קודם יו"כ להיותם בנין שלם כדי שיוכלו לקבל ביו"כ ה"ג פניימיים. ולכן נערב יו"כ שנתקנו יקוד ומלכות שלא ע"י יקוד ומלכות דז"א בקוד לכילה ומתיס ולז נגמר כל בניינ בנין שלם שתוכל לקבל לחחר ה"ג פניימיים ע"י ה' עניויים הרי לכילת ערב יוה"כ גורם לה' עניויים של יו"ם וזהו כל האוכל בה' כי. הרי נתחר לך כל הימים מן יום ל' דר"ה עד יוה"כ וביחרו כל השלוות ומניות מעם לכל העניויים שים נאלו הימים וגם כת' מאליו הכתוב ואעאמר שהחאלנו בפ זה הפער ושאר הימים מן יוה"כ עד שמיני עלרת יח' כל ל' בעקופו עלמו ובימוקו עמו ול"ל להרחיב בהם בניתו' יותר כי הם מוגנים מעלמן למעין. ועהם נחחיל לבחר קדר כוונת התפלות של ר"ה:

כוונת תפלת ראש השנה

כללות כוונת תבלת ר"ה והעליות של כל תפלה ותפלה סוף כן. כבר נתבחר ביום ל' דר"ה מוזר לחחלת החלילות. וכבר נתרחי בתריכות נתבודי שבה"ע שהחלת החלי היה בקוד בדין ולחי"כ היתה הרחמים בדין ובר"ה שנו נוהר לחה"ר שהוא חכלית בריחת עולם חזר בדבר לקלמותו. ונפחמו החלוות של הגלגלים שבניב הביחרו והחיר דרך החלוות לור ל"ם מקוד שורש הדינין ונעשה הזורמיעת שהוא קוד הדין ולחי"כ מחיר דרך החלוות לור ל"ם משורש הרחמים. לך שהוא חיתוק רחמים בדין והוא קוד תקיעת שופר כמ"ש לקמן. ולור ל"ם הנחיר דרך החלוות מניע כחודא לך שגם הדינין שבה הם שורי הדיניס הכופין דינין לחחחת ובחי דינין מחערבין מינה כחודא לך שגם הדינין שבה הם שורי הדיניס הכופין דינין לחחחת ובחי נעשה הנפירה ודומה הדיני לחחורייס לחחחת וממחיקין לומחם. ולכן כל העליות עשה הוא בקוד קו הפועלי רחל הגבורה ולכן בקרא יום הדין ונאחר כל העליות בחבד החלוות ר"ה:

תפלת ערבית יעקב ורחל סניפם בהוד ז"ת. לך היא חינה מקבלת רק דרך חוץ ולא חז"ת עלמו פיינו כי הי' לחימת מחלקים חז"ת ולא לין בו חומין להחיר לנוקבא. ובניותם פומדת בהוד שלו מניע לניה הרה חלימת. ממחירה לללה שבוחרת חלמורי ז"ת נגד הלעת כמ"ם כנר ומשם גם לרחל ולכן לף שמן ר"ה על אחר י"כ לין האוה עם רחל רק מס לללה עכ"ז נריך לכוון להורידו המופין עד למעה נרחל למחק דיניה:

תפלת שחרית נעמידה ללפס עולים סניפם בגבורה דז"ת ומחזרה עולים סניפם בחעת דז"ת לך בעטרת הגבורה שבחעת שהחעת כולל ג' עטרין חו"ג ושם ניתין ומחלל שבחעת עלמו ושם עולין דרך קו שהחלי עד עטרת הגבורה שבחעת שלו:

תפלת מוסף בעמידה ללפס עולים שם שם בניתו שלו שהוא ג"כ נקו שהחלי. ומחזרה עולים סניפם עד הגבורה ללפ' ובקדושה עד ניתו ללפ'. ועולים ג' מדרג' יחד שלונני' נדרג' מד' הוד ועולי' עד הגבורי' וזהו שהוחלי' לית מקו' כנודו להעריכו כמ"ם כנר:

תפלת מנחה בעמידה ללפס מוזרים כנר סניפם בהוד ז"ת ועי' תפלה זו מוזרים בגבורה שלו. ומחזרה עולים עד הניתו שלו. והנה סדר התפלות יום ג' כמו ניום ל' רק שכוונת יום ל' הוא לבחעת הנפירה ולחלות הדינים מלחורייס דז"ת שהוא נגד לללה וכחר

רחל

שער ראש השנה

רמל׳ · וביום ג׳ מתחיל הנקידה בין למוריים דז״ל ובין רמל׳ · ונגמר הנקידה בערב יוה״כ כמ״ש הכל לקמן :

בבניכתך לנה״כ תאמר הריני נאתי להתנלל וכוונתי ליחלת שכינתך קדישת נדרוש שמלכך לקב״ה נדמילו ורמיתו נשם כל ישראל על ידי הסוח טניר ונעלם :

וביום ת׳ דר״ה תכוין לשילוב הוי״ה מהי״ה כזה יְאֲהָהֲוִיהֶה וביום ג׳ יְאֲהָהֲוִיהֶה ומעם הנקודות של מלו השמות כי שם הוי״ה זו של יום רלשון הוא הוי״ה לללה כי כנר נודע כי נכל פרלוף יש הוי״ה שהוא לור העלמות של כל פרלוף כמנוער נזוכר ולשה היא הלרת ניכה כנודע ע״כ נקידת עלמא דלתכסיי׳ ונקודה הנ׳כה הוא לרי כנודע ולכן הוי״ה זו ניקוד לר״י · והוי״ה של יום ג׳ הוא הוי״ה דרמל דינא רפיא כנודע והוי״ה של רמל ניקוד נשלום כנודע · וכוונתינו להמשיך לורות לינא נשוד מקרא קודש כנודע כשוד השבת שהוא שם מהי״ה נקודה כגול כנודע :

בערבית ערב ר״ה קודם התפלה נקודה רמל עומדת נרשם הנריאה וע״י התפלה היא עולה נאלי׳ נאלור דז״ל ועולה עד ·פרק למעני של הוד ז״ל שהם הוא נקודה הגדורה דרמל גגדלה עד המזה כמ״ש לעיל · התפלת ערבית ק״ש עם ג׳ נרכות שלפניה למת ולמוכה השכינתנו כוונתיה הכל כמו נמוכ · ולומר ופרוס ולין נו שוש כוונה כי שם של נשבת כוונתה כמו נשבת · ולומרים מקצו נמוכם שופר וגו׳ :

תפלת העמידה

אדני תכוין כי נהיותה נגריאה נקרלת לחכ״י כי שם היא נשוד עמיק לנריאה ונריאה היא קול לרץ נגד עולם האלי׳ והוא ס״ד לחון כל הארץ · ויש ג׳ מיני דיבון האחד הנמשך לה הלרה מהכמה דז״ל שהתגלים שם ל״ג נתיבות מהכמה נשוכר לאור לאור ז״ל שהם הוא נקודה הגדורה המיתין לעילא ולתתא נזעיר לנפין וכל ת׳ מל״ג נתיבי׳ כלול מן עשר הרי ״ם ל״ג נני׳ ס״ך קול ס״ך דינין דלכורא והם ני׳ ה״פ די״ן ותכוין להמתיק הדינין כדי שהוכל לעלות לאלי׳ ותכוין להמשיך אליה הלרה מן ה׳ אלפי״ן של אהי״ה ואז נעשה מן ה״פ די״ן ה״פ אלי׳ ני׳ נעריה ונזה הנער״ה נשה של המלך · וזה נרמז נאלי׳ ותכוין כי אל״ף זו של אלי׳ נורחה כזה א נני׳ ל״ג ונשתר די״ן נשוד קרוב ה׳ לנזערי ל״ג שזו האל״ף כשנשתר נשיט הוא נני׳ ל״ג וכשהנדרים קרובים אז הוא נני׳ הוי״ה ועת׳ לשר שהמקו הדינין אז היא עולה לאלי׳ ונתהנרת להוי״ה נשוד ה׳ לשרוכה כנודע ואז זו האל״ף נני׳ כ״ו ועם די״ן נני׳ ניס רומז למסדים המתקים · עוד יש לה ליכ״ם והם ס״ר דינין של מלפ״ך המשך אליה מלעת ז״ת והיא נרמז נ״כ נאלהי׳ כ״ת תלייר האל״ף כזה א הרי ר״ו ועם די״ן הנשתר מאלי׳ ני׳ ס״ר וכשעולה נאלי׳ ונעשית ה׳ לשרוכה של אלהי הרי ס״ה קול פרה לשומה וג׳ מיני ליכים אלו מתקים ע״י שמחיים כמ״ש לפניך :

שפתי הכה אלו הג׳ מיני ליכים הם ג״פ נשו״רה נני׳ חנ״ל והר נפ״ה שהוא נני׳ ע״ה אלהי״ם והנה ג׳ מניכים שנהם השניים יש נהם ג״פ נשו״ה · כי המניכים הוא לשוריים של אלהי׳ נני׳ ר׳ הרי נכל לשד ונכל ת׳ י״ו מיניים י״ו למעלה י״ו למטה הנרמז נשורת א הכ״ל · הרי ג״פ ר״יו שהם ג״פ נשו״ה · והם נמתקים ע״י לעיבת השניים כי שניים נני׳ ת׳ ול״ג של השניים הרי ת״כל ולמ״ך יולאי לשפתי׳ ומתמתקי׳ יותר כי לותיות השפתיים הם נוע״ק נני׳ ר׳ מלותים של ע״ב ס״ג מ״ה ג״ן נלא לותיות השרשים הם נ״ך נני׳ נוע״ק :

הפתח עוד מתמתקים יותר ע״י הלרת לו״ל שהם קול לותיות לאהי״ה ניכ״ע כנודע והם נני׳ ר״ו ות׳ יותר נמתק לת הרי״ו · ומתמתקים ע״י ר׳ יודי״ן שהשם ע״ב שהכמה שכל ת׳ כלול מי׳ הוא ת׳ ונקודה הכמה הוא סת״ת הרי חסת״ת :

ופי תכוין להמתיק לותיו׳ מ״ב מן מלפ״ך נ׳ פ״י ע״י ט׳ יודי״ן היינו ר׳ יודי״ן דע״ב וג׳ יודי״ן דס״ג ואל״ף של אלי׳ יש נו ג׳ יודי״ן הרי ט׳ יודי״ן נני׳ פ״י ונשתי׳ ו׳ של מל״ך סנין ג׳ יודי״ן הרי ופ״י גם שם ס״ג וך״ב לותיות עם סורס ה׳ של ה׳ מולאי׳ הפה ס״ה נני׳ פ״י :

יגיד תהלתך פירש יתמיך שפע לור מאלי׳ לנריאי׳ לנקודת המל׳ הנק׳ תה״לה נני׳ ס״ם נקוד ויעקב לים ת״ס נענה לת״ס · וע״י לומו שפע תעלה מנריאה לאלי׳

שער ראש השנה

לתני׳ ולטון יניק הוא מורה על הרמזים שהוא המסכת שפע ולכן תכוון כי מן לד״י המורה דין נעשה ממנו יג״ל שהוא המיתון סיימו שמייר ל׳ של לד״י כזה א שהוא גגי׳ ד׳ שפס ג׳ יוד״ין של יג״ל כ״י של לתכ״י תפי׳ כיו״ל תמ׳ אכי נעשי ג של יג״ל ודי׳ של לד״י הרי יג״ל ותכוון כי יג״ל הוא י״ג ר״ל ג׳ יוד״ין ד׳ יודי״ן סיימו שתמנר י׳ תתלה דת׳ של לד״י גגי יוד״ין של שס ק״ג וי׳ עלתה גד׳ יודי״ן של ע״ג ונעשה ט׳ יוד״ין גגי׳ פ״י כ״ל ותכוון כי ר״ת של י״פי י״ניל ס׳לכתך הוא מ״ו היא המלי׳ שכילנת כ״ג לתוון תלי׳ עד ת׳ שהיא תפיתה פניה לעלות לתני׳ ויומתך לה שפע תתני׳ לתמתיק כל כ״ג לתוון שפה וכ׳ לוחיות תכלפ״ך יוונתקו ע״י שס גו״כו לוחיות שניות של לתי״ה גגי׳ ל״ד הנרמז בת״ת של ופ״י יג״ל תסלפ״ך שהוא יד״ך גגי׳ ד״ל • ותכוון שיתמלא שם לתכ״י נמלוי דמלוי שיש שפס ד״ל לוחיות כמנין השס גו״כו :

ברוך ו׳ גגי ה׳

ד׳ע כי תפלת ר״ה נגרכה זו לין ספרם בין ר״ה לשתר יתות בשנה רק קול רי״ו הוא בגימטרי׳ נגור״ה שתנו מוסיפין מכל נמי׳ ונמי׳ כי הוא יום הדין וכתיב לא תעשה שור נדיכו שפין לנעטו תנלאכתו רק נריך להמתיקו ובנה עתה נקודי׳ המלי׳ לנעשה בגי״ה רק נקוד׳ ה׳ כלולה מי׳ ואנו רוצים להעלותם נתני׳ עד תקום תלילותם שהוא נגד השנה תש״ת ותש״כ לעצותה פרנוף גמור ולהמזירה פניה בפנים ולכן נריך לתת לידע כי ד׳ נתי׳ יש לה תת׳ שיש לה שורש תתת ג׳ר שפס תכ״ל דז״ת נקוד קצר של תפילין • סני׳ יש לה שורש תתת תנ״ת נתקום המזה • הני׳ יש לה שורש נה״י • ונני׳ נתי׳ תלו היא נקוד ה׳ לתרוטה של שס הוי״ה כי תכ״ל הוא יה״ו והיא ה׳ לתרוטה תסלתת להוי״ה • וכן נתג״ת וכן נתג״י • עוד יש לה נתי׳ ד׳ נרתם שנרימה ושס נקרתת תלני׳ • ותז תין לה לתני׳ נתי׳ לעת ק״ל שלה כי תין לה פרנוף רק נקודה שהוא סיד תות יו״ל שיש לה ג׳ קולין כנודע כי היא נשתי׳ תלת כלילין בי ת כי תכ״ל שלה כלולין נתג״ת גם נה״י שלה כלולין נתג״ת כתו תות יו״ל שיש לה ג׳ קולין וכל קון יש לה ג״כ סיד שת״ר ברי ט׳ וכלולין נתלת • ונקודת תלי

וכנד נודע שנוין הפרלוף נעשה ע"י האותיות שהם הפנוים כמ"ש בספר יצירה ג' לוחיות פנוים שהם נתים וכמו שנאמרתי כ"ז בתריכות נמנורי שנה"ש ולכן נעשה נכריע' זו נותן החי"ת ע"י היקוד שנו קוד כ"ז לוחיות ד"ב לוחיות מן מ' עד ת' נקוד נגילה ונשמחה ג"ך כמנומר נזוהר וה' לוחיות מנלפ"ך כדי סיהיה נה שכת שחוכל לחמ"ב נעלות נחלני להיעשות פרלוף · וזה נרמז נמלת חמ"ה ת"ת ד"ב לוחיות מה' עד ת' ה' לוחיות מנלפ"ך · והנה עיקר הדיוק הם נמנלפ"ך שהם פ"ר דיוים לעוקנת כנודע : ונריך לחתקם ולא לנטלם לגמרי כי זה היום הוא יום הדין וכל החיעוק הוא על ידי ר"ו שהוא עלמו רומז לדין כי ר"ו נגו"ה חבל נרמז נו נם החקנד כי ג"ם הפ"ד ג' ר"ו · ולכן נריך לכוון כי חתה נני ר"ו לפ"ך לעתק ג' לוחיו' לפ"ך מן מנלפ"ך ע"י ר"ו. כי ג' לוחיות מ"ב כנר נעתקו נכריעה רחשונה על נדוך ע"י ג' ר"ו המנותרים נכוונת נרו"ך ונתה נכריעה זו נתתק' ג' לוחיות נפ"ך ע"י ג' ר"ו כנרמזים נמלת חמ"ה כמ"ם לפניך · והענין הוא שהרי נדנור לעיל כי ת"ת על חמ"ה רומז לך"ב לוחיו' וכי למנלפ"ך והנה נך"ב לוחיות יש נו קוד ר"ו כי הה נני ד' ס"ת הוא ו' הרי כ"ו נני הוי"ה ותנרף הוי"ה לנפ"ך הרי ר"ו שני · וני ר"ו חלו נרמזים לג' לוחיות ת"ת על חמ"ה כי ת' נורתה ר"ו כזה א נם ת' נורתה נ"כ ר"ו כזה ה הרי ג' ר"ו נרמזים לג' לוחיות ת"ת על חמ"ה ת' לעתק כ"ב לוחיות · הנ' לעתק ה' לוחיות מנלפ"ך · והנה נריך לנלול כל הכ"ז לוחיות נרי"ו לחד והוא ר"ו הני · והוא שנריך לעשות חמ"ה נלורת חמי"ה עד"ז ת"ת על חמ"ה הוא ממש ת"ה על חמי"ה נשאר ת' דחמ"ה שהיא עד"ז ת"ת הרי"ם הרי נעשה ה' ונשאר ה' חמי"ה שהיא נ' ונשאר כי שהיא קוד המיעוק והנה חמי"ה נ"י כ"ת וכל ת' כלול מ"ם הרי י"פ חמי"ה נ"י ר"י ויש נמלת חמ"ה ועתה ל"ת ע"י מי טה לוחיות זולת הפשוטים הרי ר"ו הרי נתנארו נ' ר"ו נמלת חמ"ה ועתה ל"ת ע"י מי טה

נמסכים :

כוונה בקיצור

כורע בראשו תכוין להמשיך הארה מת"ת ז"א שהוא סו' י' על ו' שהוא רא' ו' נכוד וישתחו ישראל על ראש המטה ה' על יסוד ו' זעירא ראש י' דעל נבי ו' הוא ת"ת והוא נותן כה ע"י יסוד הארת כ"ז אתוון ד"ב אותיות מא' עד ת' והי אותיות מנצפ"ך הרי א"ת ה' · ותכוין כי אתי"ה נני ר"ו צפ"ך להמתיק ג' אותיות צפ"ך מן מנצפ"ך שנשארו בלי מיתוק כי ב' אותיות מ"ן נכר נמתקו נאמרינו ופי יניד תהלתך נמ"ש לעיל · והנה כ"ב אתוון הנרמזים נא"ת כל אחד נלול מי' הרי י"פ ב"כ הוא ר"ך תסיר מהם ד' אותיות ניכ"ק שהם סוד הרחמים ישאר ר"ו שאין כוונתינו לנטל הדין לנמרי רק למתק . והנה נמלת אתי"ה נמלת א"ת נרמזים ב"פ ר"ו כי א' צורתה ר"ו כזה **א** גם צורת ת' הוא ר"ו כזה **ת** הרי ב' פעמים ר"ו א' ננד כ"ב אתוון הב' ננד ה' אותיות מנצפ"ך הנרמזי' באות ה' של אתי"ה · והנה עתה צריך לכלול כל הב"ז אותיות הנרמזי' באה"ה באהי"ה בזה כי א"ה דאהה הם ממש א"ה דאהי"ה נשאר ת' דאת"ה והיא בציור ר"ן בנ"ל התקה הו' ותשים תחת הר"ש נעשה ה' ונשאר י' מן התי' הרי י"ה מן אהי"ה הרי מן אתה נעשה אהי"ה ואהי"ה עולה כ"א וכל א' מכ"א כלול מי' הרי י"פ כ"א הוא ר"י ויש נמלואו ו' אותיות לנד הפשוטין הרי ר"ו · ונמשכים ע"י י"ה שנחכמה ובינה דז"א שהוא נ"כ ר"ו נני"ל · וחכמה שהוא י' נותן לבינה שהיא ה' ובינה נותן לת"ת שהוא ו' והוא ניתן לנוקבא שהיא ה' ונשלם השם · ונמשכים ע"י אות א' דאהי"ה דיודין שצורת' נ"פ ר"ו בנ"ל הרי יש כאן נ' ר"ו יובנריך נ' ר"ו הרי ה' ר"ו שע"י אלו ה' ר"ו היא עולה ה' מעלות ובכל מעלה זש נחי' ר"ו ה' שעול' מבריאה לאצי' ואז יש לה נחי' ר"ו ואז היא תחת יסוד

כוונת ראש השנה

א׳ · הב׳ נגד היסוד ושם ג״כ יש בחי׳ ר״ו הג׳ נגד נ״ה ושם יש ג״כ ר״ו · הד׳ נגד שליש תחתון של ת״ת ושם יש ג״כ ר״ו · ה״ה נגד שליש ב׳ שהוא מקום אצילותה נגד החזה באחור ושם יש ג״כ ר״ו · למתק כל הדינים אשר מתחלקים להתר״ף חלקים שבשע׳ הרומז לנוקבא וה״פ ר״ו בני׳ תתר״ף והנה עתה כורע י׳ שבשם נבי ה׳ שצורתה ר״ו כזה ד הרי ר״ו · גם כורע ו׳ של הוי״ה נבי א׳ דאדנ״י להעלותה לאצילות ע״י ה״פ ר״ו ה׳ מעלו׳ שבכל מעליש ג״כ ב׳ שמות הוי״ה אדנ״י שהם בני׳ תנ״ה ויומתקו ב׳ מיני דינים שהם דיני דרכורא ה״פ הוי״ה בני׳ ק״ל וה״פ אדנ״י בני׳ שכ״ה הרי תנ״ה יומתקו ע״י ג׳ מלואי אהי״ה שהם ג״כ ג׳ תנ״ה · ונרמז בתיבת את״ה שהי״א ר״ת אשר תנה הודך וגו׳ :

והענין כי עתה כריעה שניה בראש י׳ נבי ה׳ שהם חו״ב של ז״א עצמו והנה אותיות י״ה הוא ר״ו כי ה׳ צורת ר״ו כזה ד ועם הי׳ הוא ר״ו ותבוין כי זה הרי״ו הם סוד ג׳ שמות הוי״ה ביודי״ן שהם בני׳ ר״ו והם נמשכין מן אות א׳ של אהי״ה ביודי״ן שבבינה ואות א׳ הוא ר״ו כזה א הרי ג׳ ר״ו אשר מהם נמשכים ג׳ ר״ו הנרמזים במלת את״ה כנ״ל · והנה עתה נמתקים כל ה׳ אותיות מנצפ״ך · מ״נ ע״י ב׳ ר״ו שבכריעה ראשונה במל׳ ברו״ך צפ״ך ע״י ג׳ ר״ו בכריעה ב׳ במלת את״ה · והם ה׳ ר״ו · ותבוין כי ע״י ה׳ ר״ו אלו יש בח אל נקו׳ הנוקבי׳ העומדת בראש הבריאה שתעלה ה׳ מעלות למקום אצילותה · ובכל מעלה יש בו יאהדונה״י כמבואר בתקונים · היינו יאהדונה״י במלכות שתחת היסוד לפי שהי׳ קו אמצעי כולל הוי״ה ואדנ״י יאהדונ״י ביסוד ג״כ קו האמצעי יאהדונה״י בנ״ה הוי״ה בנצח קו ימין אדנ״י בהוד קו שמאל יאהדונה״י בת״ת קו אמצעי · יאהדונה״י בח״ג הוי״ה בחסד אד״ני בגבורה הרי ה״פ יאהדונ״י שבהם עולה נקודת המל׳ מבריאה לאצי׳ ער החזה של ז״א שהוא מקום אצילותה באחור ז״א · והנה בכל מעלה מאלו ה׳ מעלות יש בכל א׳ סוד ר״ו והם ה׳ ר״ו והוא כי במלכות שתחת היסוד יש רבוע אדנ״י בני׳ קב״ו ועם יאהדונה״י הוא בני׳ ר״ו ע״ה ביסוד שם יש קיבוץ נ׳ שערי בינה והם סוד קב״ה והוא כי נש״ב נחלקים כ״ה לזכר כ״ה לנקבה כי יש בהם ה״ח והי״ג וכ״א כלול מה׳ הרי ה״ח הם הפ״ה הוא כ״ה וכן ה״ג הוא כ״ה · והם נ׳ שערי בינה והחסדי׳ מתפשטים בזכר בה׳ ספירו׳ חג״ת נ״ה כי היסוד הוא יתום מאמו כנודע רק שמתקבצי׳ שם כל ההי״ח בסוד ויקט יוסף את כל הכסף ה׳ כסף כנודע א״כ הם כ״ה ביסוד · ובאשר שבכל ספי׳ שיש בו חסר א׳ הוא ה׳ וכל ה׳ בלול מה׳ שהוא לעולם סוד הכלילות באורות עליונים א״כ בכ״א מהם יש כ״ה · רק בת״ת באשר ששם מקום סיום יסוד בינה אשר ממנה יוצאים כל הני שערים אין כו בחי׳ כ״ה והם למעלה בדעת שלו · וביסוד ששם הכלילות יש בו ה״פ כ״ה בני׳ קב״ה ועם יאהדונה״י הוא ר״ו · נ״ה יש בהם ג״כ ר״ו כי לעולם התחתון נוטל ממה שלמעלה ממנו היינו נה״י מקבלים מחג״ת וחג״ת מחב״ד א״כ נ״ה יש בהם כ״פ כ״ה ועוד מקבלי׳ מהיסוד שהוא המכריע שביניהם כ״ה וכ״פ כ״ה מלמעלה מן חסד וגבורה הרי ה״פ כ״ה קב״ה ועם יאהדונה״י היא ר״ו · ת״ת יש בו ג״כ ר״ו · כי בכר נודע שהוא כולל ג״פ מ״ב כמבואר בכוונת הקדיש שהם מ״ב דע״ב מ״ב דס״ג מ״ב דמ״ה וג״פ מ״ב בני׳ קב״ו ועם יאהדונה״י הוא ר״ו ע״ה · הסר וגבורה יש בהם ג״כ ר״ו : כי חו״ב יש בכל א׳ ג״כ סוד כ״ה כי שם הוא שורש לה״ח וה״ג א״כ יש בחו״ג כ״פ כ״ה ומקבלים מחב״ד ג״פ כ״ה הרי ה״פ כ״ה ס״ה בני׳ קל״ה ועם יאהדונ״י הוא ר״ו הרי ה״פ ר״ו בה׳ מעלות שנקודות המל׳ עולה מבריאה לאצילו׳ למקום אצילותה נגד החזה של ז״א והנה אנו חושבין ה״פ כ״ה רק בני׳ טעלות שהם ביסוד א׳ בנ״ה ב׳ בח״ג ג׳ הרי ג״פ קב״ה בני׳ שע״ה בסוד ואל קין ואל מנחתו לא שע״ה וכן ארז״ל אין לך אדם שאין לו שעה וכמ״ש בכוונת אשר יצר אי אפשר להתקיים אפי׳ שע״ה והשע״ה מתחלק לתתר״ף חלקים כמ״ש בחבורי שגה״נ הרי תתר״ף בני׳ ה״פ ר״ו :

ונחזור לכוונת הכריעות · והענין הוא כי נאמר יש בו תר״ך אותיות שכנגדם תר״ך אותיות בי׳

ג׳ דברות והוא נותן המני לתו״ת שהוא כתיקן י״ם בסוד י״ם מלויין שהם מקבלי
י״ם תורות מן הבאר הנקי מלין וזה הי״ם מתחלק קכ״ה תורות לחצי קכ״ה תורות לתיקת
בסוד קנה מכוסה קנה ביכה . לך שנדריך כח לתיקת להוליך ו״ק אל ז״ת לדיך לה ו׳ תורות
יותר הרי קכ״ה עם ו׳ גגי׳ קס״ת והוא סוד שם אהי״ה ביחוד״ין גגי׳ קס״ת שהיא בתיקת . גם
אהי״ה להסיין גגי׳ קנ״ל עם י׳ תותיות גגי׳ קכ״ת . ושנה בלא י׳ תותיות בסביר ג׳
כללותיהם ק״ם ק״כ גגי׳ י״ם ועם י׳ תותיות הוא גגי׳ ת״ך והוא סוד ל״ג התיבות כ״ת
כנגד מה׳ הוא ת״ך סוד ת״ך כילולין דבוניכ דקדנות . והם נמלקי י״ו לחצי י״ו לחצי .
וכן הל״ג התיבות המתגלים ז״ת מתחלקים י״ו לז״ת י״ו לנוקבא . לך שתיתת נריכה להוליך
ו״ק דז״ת נריכה ו׳ יות׳ והם כ״ג התיבות . וכן נוקי דז״ת נריכי להוליך ו׳ היכלין שהיא
מחלבנה׳ נהם נריכי נ״כ ו׳ יות׳ והם נ״כ כ״ג וזה תנין תלו הנ׳ כריעות שהוא ו׳ לגבי ה׳
׳ לגבי ה׳ . י״ו הם לחצי וז״ת לחצי ׳ ז״ת ו׳ כנודע . וג׳ הסי״ן לי׳
ונרתת כנודע . והנה בכריעה דשבועה ו׳ לנגדי ה׳ כי זו ה׳ היא ה׳ ממלא
שנוקי דז״ת וכי זו תחלתה היתה ו׳ כי ממנו עניכה ונפשבא לה עוד קו לרחב׳ כזה ד׳ הרי
ג׳ ווי״ן גי״ג ועתה היא ד׳ הוא י״ו כתיבות שלם ואלו כורעים להוריד לה עוד ו׳
שתעמד ה׳ כזה ה הרי י״ו עם זו הרי הוא כ״ג ליתן לה ו׳ יותר להוליך ו׳ היכלין דתמותה
וכריעה שניה ׳ לגבי ה׳ זו הם היא עלתה וה׳ זו תחלתה היתה ׳ כי ממנו בניכה ונפשבאו
ג׳ קוין לתרכה ולרחבה והם ג׳ ווין לגי׳ י״ג ואלו מורידין לה לוה ׳ נתוך הנ׳ קוין
ונעשה ה׳ כזה ה הרי י״ג ו׳ לגי׳ כ״ג ו׳ יתירים להוליך סו״ק והנה נד׳ י״ם עוקן
מתמוריו והוא ג״כ ׳ ואלו ין מוסנין רק ג׳ קוים לפי שאלו כוונתינו לעשות מן י״ם ריו״ן
לכן אלו עושים רק ג׳ קוים שהוא ר׳ ולא ד׳ והנה כללות הכוונה של הכריעות להוריד ׳
של הוי״ה לא ה׳ של אלהי״ם כדי להעלותה לאלי׳ וג׳ תותיות דכ״י כלולים בה׳ ונעלמים בה ויורדין
מלוי יודי״ן דאהי״ה ונעשה מן אלהי״ם אלהי״ם נמלוי יודי״ן ותכוון כי ה״פ יאלוה״ים הנ״ל שם
לגי׳ תנ״ם והם נתחתקים ע״י ג׳ מלואי אהי״ה ג״כ ג׳ תנ״ם וזה נרמז נאל״ף שהוא ר״ת
ת״תר ת״ניה סודך על השמים כי תתר הוא ניכה כעניותר נזוכר וכה ג׳ מלואי אהי״ה לגי׳
תנ״ם וכ״ם הוא ל״ג התיבות שהם עלמת כי שערי ניכה המתפשטים ז״ת שנקרא שמים על
הוד כמעוותר נזוכר דאמר ליתי עלמה לתפשטותא דילה עד הוד וזהו ת״תר תנ״ם ה״וך על
השמים ורמז נאלף לתו״ת שהוא כי אלה אלהי״ם הוא עלמו אלהי״ם כנזכר למעלה :

יְהוָה גופך ה׳ לגבי ו׳

הנה לתר שירד אור השפע מאצילות לנקודי׳ האלהו׳ שנדרשים הנדישים ונתן לה כח לעלות
אל האצילות אלו עושים ג׳ זקיפות להעלות למקומו וליתן לה כח לעלות עוד יות׳
עד הכתי׳ דז״ת וכ״ז נשם הוי״ה וז״ם כל הזוקק זוקק נשם והעניך הוא כי הז״ת הוא סוד ו
ם ואת ו״ק ויש נו הוי״ה נכללות הכולל לכל ה״ק וגם התי״ת עלמו שנו הוא ג״כ סוד ו׳ כי הוא
קו למלעי הכילל כל הו״ק ויש נעשם התי״ת ג״כ שם הוי״ה הכולל רק לתי״ת עלמו ואם תחלק
הכללות לנלישים וגם הו׳ של הכללות לנלישים הרי כ״י הוא שלים לי׳ תנ״ת שלים ג׳ תנ״ל
שלים ג׳ ותחלק הו׳ ג״כ ד״ז הרי תנך הו׳ היא שהם והם ג׳ שלישים נגד נפ״י ותנ״ת
והיי שעל הו׳ שים לה ג׳ קוים הוא נגד תנ״ך ועד״ז תתחלק כללות הוי״ה ואם תחלק התי״ת
עלמו ע״ל הנ״ל תניע תלק הנ׳ נגד התזה והם תתחיים ענך הו׳ הן של הכללות והן של ת״ת
עלמו והנה קודם שתעלה נת״ת עלמו הוא רק נתעך הז׳ דכללות ואין נו קוד עשירית כי
לינו תניע עדיין ענין עשר לתלק שלים התחתון של הוי״ה דכללות ואמר שתעלה נהוי״ה
דת״ת לזי כשתניע למקום התזה הרי שם תתחיל רתם הו׳ שהוא ׳ שעל הו׳ וים כנר נתי׳
עשירית תן ענין הוי״ה והוא קוד הנ׳ זקיפות שת׳ ה׳ לגבי ׳ שנזקיפה זו עולה על הה״י
ז״ת וזקיפה ג׳ על התזה שהוא ה׳ לגבי ׳ והנן כ״ז והנה תמלה לריך לכוון כי ׳ של הוי״ה
מעלה לת׳ של אלהי״ם ואמר תותיות שהם די״ן כלולים בת׳ התנתק לותו כי ת׳ רומז לאהי״ה
ועולה תן הנדישה לאלי׳ למקום סורם התחתון שלה שים לה נאלי׳ שהיא לעשה תמת היפוד
ז״ת דאלי׳ וזה השורש הוא קוד ה׳ תתלה נכל תקום ונתאחר זה ה׳ עם ת׳ עם זה הה׳
ונעשה אי״ה שזו הה׳ נתחלת׳ נג׳ תלואים שלה ביודי״ן נהסי״ן ונאלפי״ן קוד אהי״ה בני י״י
קוד י״ו נתיבות שלה וזו עולה ה׳ נגי ו׳ הוא ו׳ הכללות נגד נפ״י ז״ת ונתוכם לה ו׳ נתיבות
הרי כ״ג נתיבות להוליך ו׳ היכלין דתמותה ועולים הכ״ג תותיות שהורדנו תמלה ותז אלו לריכין
לעשות

כוונת תפלת ראש השנה

לעשות לה בקי׳ דעת ק״ל שלה ותכוון כי מתכפרין י׳ של הוי״ה עם ל׳ של אדנ״י הרי יו״ד של ע״ב בגי׳ קי״ל ע״ה גם מתכנר ס׳ של אדנ״י עם י׳ עלמה של אדנ״י עי״ש בכלילות הרי ג״כ קי״ל וג״פ ק״ל הוא רמ״ב והוא קול ר״ת ונשלר ע״ו שהוא מלוי של הוי״ה ניודי״ן כי כמו שירדנו לותה ע״י אהי״ה נמלוי יודי״ן כמ״ש נשלוי יודי״ן נשמ״ם נעיל ועתה למו מעלים לותה ע״י הוי״ה ניודי״ן ונכה סם ל׳ לותיות י״ת י״ח ר״ת של י״הוה ל׳לכינו י״הוה ס״ת והם בגי׳ כ״ב נגד כ״ב לתוון וכ״ב נתיבות שים לה עתה ונכה עיקר לותיות בכ״ל סם רק ג׳ י״ת י׳ של הוי״ה ל׳׳ של אדנ״י הרי י״ת בגי׳ אהי״ה שבניכה שבם שורש כל הלותיות ושורש הנתיבות כנועל הרי כריעה שניה שהוא י׳ נגי׳ ה׳ וזקיפה ל׳ ה׳ בגי׳ ו׳ נשלם סם הוי״ה הוא קול הוי״ה דכללות למנה זקיפה ג׳ שהוא ה׳ בגי׳ י״ו לז הוא עולה עד המזה ז״ת שסם רלה הוי שהוא קול י׳ ולז תכוון כי עולה ניהה ז״ת שהוא ג״כ קול ה׳ לשכמה ז״ת שהוא ג״כ קול י׳ ועולין למ״ב לאו״ת וכנר נתנלר שבעליית אמ״ב הוא לנורך מידום לור שבניתי בקול מידום הנשמות בקול מדבי׳ לבקרי׳ ולז ניחוקף מידום לור גדול ז״ת שיהיה לו כח לתקן בנין הנוקבא לעשותה ערלף נמור והענין הוא כי בעת מעוט הנוקבא בקול נקודה כחיב כן משמת מלים מרלהו בממעט גם לורו ולין זו כח לתקן בנין הנוקבא ולז כתיב לור ילדך חבי ותשבלה לל מעולך ועי׳ אמ״ב מזדווגים לו״ת ומוחנים לו שבע גדול והוא קול שם הוי״ה נמלוי לשלשין בגי׳ לד״ם הכולל לדו״ב כנועל ועי״ז הוא מתגדל ע״י עשר לותיות שבהוי״ה זו ני״ם שלימות ויש זו כח לתקן גם בנין הנוקבא . ולפי שהוא לנירך בנין הנוקבא לכן לין לנו לריכין להעלות גם הנוקבא לאמ״ב רק ז״ת לבד כמ״ש כנר - ולנירך לכוון בין בזקיפה ל׳ שהוא ה׳ בגי׳ ו׳ לעשות ר״ו שהז ה׳ זו בעורת ר״י ועם ו׳ היל ר״ו . ובזקיפה ג׳ שהוא ה׳ בגי׳ י׳ זו בעורת ר״ו ועם י׳ הוא ר״ו . ותכוון בזקיפה ג׳ לעשות לה בכנה שהוכל לעלות עד שכתר ז״ת והם ז׳ מעלות ונחלקים לג׳ מדרגות . מדרגה דשהוא כוללת ל׳ מעלות . מדרגה ג׳ כוללת ג׳ מעלות . ובכל מעלה יש בה הוי״ה שהיא שבעתה ע״י מבור הוי״ה ל׳לכ״י . כי ממרנו בג׳ לותיות י״ת בהזכר לעיל הוא ל׳היא הוי״ה ובהתחברם עם הבורש שהמילות שהוא קול ה׳ הרי כ״ו בגי׳ הוי״ה . הרי יש בתי הוי״ה ל׳היא הוי״ה וזו הבתי יש בכל מעלה ומעלה ועי״ז יש בתי ר״ו בכל מעלה ומעלה ונשלר לותה :

בוונה בקיצור

צריך ג׳ זקיפות ממלה הזקוף ויכוון להעלו׳ כל הבתי שירדו לנרידה ע״י זקיפה זו ומתלה נריך לעשות לה דעת ק״ל שהוא ק״ל ע״ה ועוד יש בתכוון כי עתה עולה ל׳ לתל״כי עם י׳ דהוי״ה ונכה יו״ד של ע״ב בגי׳ קי״ל שהוא ק״ל ע״ה ועוד יש בתכוון כי עתה עולה ל׳ דהוא י׳ נשוף והוא ג״כ קי״ל שני בגי׳ רמ״ב שהוא ר״ו ונשלר ר״ו מלוי ע״ב קול שלייהה הרי י״ת י״ח ר״ת י׳הוה ל׳לכינו י״הוה ל׳לד ויש בי״ כ״ב להעלות כ״ב לתוון ונכה סם רק ג׳ לותיות י״ת י״ה בגי׳ אהי״ה שבניכה שבם שורש כל״ב לתוון ותכוון כי בזקיפה ה׳ בגי׳ ו׳ ס׳ זו היל בור׳ ר״ו בזה **ה** ועם ו׳ היל ר״ו לל״כ חזקוף רלתך ה׳ בגי׳ י׳ ונכה בזקיפה ל׳ היל עולה עד דשהוא ו׳ שהיל יקוד וגם יש בה כח ונכנה לעלות עד המזה שהוא קול שבע ו׳ ועתה בזקיפה שניה היל עולה עד המזה שהוא ה׳ בגי׳ י׳ ועוד יש לה כח ונכנה לעלות עד שכתר ז״ת לכן לריך לכוון בזקיפה זו שהוא ה׳ בגי׳ י׳ ניהה ז״ת עולה לחכמה ז״ת ומניעם עולה לאו״ת ומתחדש ז״ת ונוטל שבע וכח שהי ונכה סם ל״ם יו״ד ס״ת ו״ת ס״ת ועי״ז הוא מתגדל ויש בו כח לתקן גם בנין הנוקבא ותכוון בי״ה זה שהוא ה׳ בגי׳ י׳ שזו סם בורתה ר״ו כזה **ה** ועם י׳ הרי ר״ו ונכה בזקיפה דשהוא היל עולה ג׳ מעלות ובכל מעלה ג׳ הוי״ה ל׳היא הוי״ה ובקול ר״ו ול״ם הוי״ה ל׳היא הוי״ה ג׳ פקו״ת שהוא ל׳היא הוי״ה ניודי״ן וכ״ז לתוון ובזקיפה היל נכנה לג׳ מעלות ובכל ג״ם הוי״ה ל׳היא הוי״ה ג׳ קמ״ת שהוא ל׳היא הוי״ה ל׳שלשין בסבר מסבון י׳ לותיות . הרי ז״ם הוי״ה ל׳היא הוי״ה בגי׳ ס״כת שהוא בני ל״ר ונשלר מ״ם הוא קול הוי״ה ל׳היא הוי״ה עלמה עם ס׳ כוללים בעני״ז נמתקו ספ״ר דינין ובלו ג״כ למעלה :

מדרגה ל׳ כוללת ג׳ מעלות וגם בכנה למעלה ד׳ . והיל ע״י זקיפה ל׳ שעולה עד הם״ת ז״ת בתלילות ובדר הצליח מחלה עולה מנריאלה לנלני׳ מחת היקוד של ז״ת נקוד והתרן סדום רגלי ושם ים בתי הוי״ה ל׳היא הוי״ה ניודי״ן בגי׳ רנ״ל הסר מהם י׳ לותיות של מלוי הוי״ה ועוד ס׳ לותיות עשותם של ב׳ שעות ותנרף ע״ה הרי ר״ו הרי מעלה למחה :

מעלה ב׳ היל עולה נגד יקוד ז״ת ויש בו הוי״ה ל׳היא הוי״ה ניודי״ן ול׳היא הוי״ה בהי״ן בסר

מעלה ג' כי הוא עולה נגד נ"ה ויש בשם הוי"ה לחי"ה הוי"ה ביודי"ן לחי"ה נפלפי"ן ע"ה בגי' ר"ן :

הכנה למעלי' ד' שהוא עולה בזקיפה שני' עד המזח ז"ת וכבר ידעת שמשם נמשכה שני' בכתר דנוקבא לכן עתה הוא בחי' ג' פרו"ת הוי"ה שלו הוא ע"ב והוי"ה שלה נרנוע נשהי"ן גי' קד"ם קד"ם וע"ב הוא ר"ן ועוד בזקיפה זו נעשה ככנה לג' מעלות :

מעלה ה שעולה נגד מ"ג ויש בחי' הוי"ה לחי"ה הוי"ה דלפלפי"ן נרנוע הוא קל ולפי"ה נרנוע הוא מ"ד ומלוי מלוי' של לחי"ה יש בו מ"ח תומיו' וע"ה הוא מ"ג ק"ה הוא ר"ן :

מעלה ו כי הוא עולה נס"ג ויש בחי' הוי"ה לחי"ה הוי"ה דס"ג נרנוע הוא קס"ו ולפי"ה גליוד כזה א הוא יו"ד ה הוא ו' נשלם ' כי לין לה ניוד למד ה הוא דו ס"ה בגי' ני וקס"ו הוא ר"ן :

מעלה ז כי הוא עולה עד הכתר היינו בקצר של תפילין כי לין עולה בכתר עלמו ואקס יש בחי' הוי"ה לחי"ה ושנה לחי"ה הוא קוד הכתר עלמו כי לחי"ה לחי"ה בל"ת בגי' הוא תלת"ן בגי' כת"ר והוי"ה זו כוללת ד' מלופים בגי' ר"ג הסר מנין י"ו תומיות בסטומים יסלר ר"ן :

והנה כי מעלות שם ד"ם שוי"ה לחי"ה בגי' קפ"ח שהוא לחי"ה דיודי"ן קפ"ל ומלוי מלוחו כ"ז תומיות הרי קפ"ח וג' מעלות נ"ע הוי"ה לחי"ה בגי' קמ"ל שהוי לחי"ה דיודי"ן ע"ה בהקרח בסטומים יסלר קמ"ל : גם לחי"ה דהפי"ן בהקרח מנין י' תומיות יסלר קמ"ל וכללות כל הז' מעלות בגי' שכ"ט שהוא בגי' ס"ר מיחוק ס"ר דינים כי ע"י ס"ה הוי"ה מלכי"ו נמתקו בסכ"ה דינין כי ס"ה הוי"ה מלכי"ו בגי' שכ"ה כמ"ש ומשה נמתקו גם ס"ר דינים ונסלר ס"ה מן שכ"ט הוא הוי"ה לחי"ה עלמה ס"ה הממתקים לה בסי"ר דינים ונמל ס"ה כי אין העלי' עולה עד הכתר עלמו דז"ל שהוא קוד שער בי דאינא בעותא רק עד הקצר דחפילין והיל רק מ"ע . ובה עד הנה הוא עליות הנוקבא נלחוד ז"ת רק בחי' נקודה בלה פרלוף ובלי לבחוסה בפרלוף נמור צריך לעשות זווג לו"ת בי ע"י הזקיפה ב' שלה הז"ת למ"ב לעורך הזווג ועשה לנו מכוונים לזווג לו"ת לעורך בנין הנוך, בשם לעם לנוך :

אלהינו ואלהי אבותינו

הנה בבר נודע שבכוונת ק"ש נכללים ז"ת עומין שניני' ומקבלים ממנו עומין מקיפים ולכן צריך להעלות מ"ה לחו"ת להוליד עומין מקיפים : ולכן צריך למסור בחמשה ג"ר שיעלו בסוד מ"ב לחו"ת בחי"ם בכוונת ק"ש : ובכה עשה בחמשיו שיזדווגו לו"ת לעורך הולדת העומין מקיפים : ובכה מבון בי הלביו"ת הוא לחו"ת ו' שב ואלה"י הוא מזלף עלמה שנקרא דעת עליון המזוג לחו"ת הלה"י הוא לבא . לבוחיו הם העומין עלמם בחי"ם לפניך . ובשעה קדימת לי לשבא הוא בי עשה כוונתינו לעורך ז"ת וכפיב כוון שמים בחכמה ועומין ז"ת שם עלמם הי"י לחו"ת בבודא ובפ"י לשבא נעלמים זשם : ועוד בי בבר נודע בי עומין לחי' לבבים קודם עומין לחבי : ועוי שפ"י הלו העומין בנגי בחי' ז"ת ובבר נודע בי בחר ז"ת עלמו נעשה מן ח"ת לחבי : ועוד בי הלו העומין הם עומין מקיפי' ועיקי המקיף שהוא סוד ק"ו ירוק המקיף לשבא העולי שהוי' ז"ת בפוד ו"ק שנקרא עולם : לכן קדמה לחבי לשבא : ובכה לריך לכוון בלון בגי' שמות פיינו ע"ב נשבא : ק"ג בשבא : ע"ה בשבא : ומשלה מבוון בי ל"ל מן הלביו"ת הם י"ה"י שים בשי"ן לחי"ת ל"ל ונשלר וגשם ס"ג מנין ל"ב והם סוד המקיפי' לל"ב נחיות המשלים בז"ת : ונשלר פוחות היינו מן הלביו"ת גי' ע"ה פנדרין שנניגה : וסוף ג"כ סוד שם ס"ג כי המלוי של כ"ג בגי' כל"ל סוד המקיף סוד בבל פה : נשלר כ"ו ומשקר עם שם מ"ה שנדעת ויורד ז"ת הרי כ"ו מ"ה בגי' ע"ה : וסוף לחבי' דעת לחבי' ומיבוד דעת נשבא סוף שלה ומלכי כמ"ש לפניך . לכן מבוון שלה ומלכי' שהוא שלמי' ומלכי הוא המכדיע ומזווג לחו"ת ובכן הוא בין שלה מלביו הרוחו לחי"ת ובין מלכי' הרוחו לשבא לכן צריך בזה הוי שהוא קוד שם מ"ה כי ופ"ו בגי' ל"ה שהוא ל"ו וסוף משקר עם שבא ובכן שלה מלכי' מבוון שהוא בגי' שלה ע"ה שהוא נשבא : נשלר כ"ו הן ע"ה

ומתחבה

כוונת תפלת ראש השנה

ומחמר ג"כ עם מ"ה דלעת ויורד לז"ת לך שהוא נעלם לכן לימו נרמז כאן

והנה נל"ל שבכ"מ שמלך בתורה לחותות כ"ו מחוכים רומזים לסוד הדינים של ס"נ דמנלפ"ך שהם פ"ר דינין וכשמלך לחותה לה' מלכי' שהרי הם ס"נ יגיע לכל מלך כ"ו · והנה ידעת כי ה' מלכין יש בד' מלוחי הוי"ה ובאהי"ה נלמד וכתם כמתקים לפ"ר דינין ונעשה פר"ה וזה מגיע לכל מלך כ"ז וכם ס' הויו"ת ומילוחם כך יו"ד ה"י ו"ו ה"ה נגי' כ"ז והנה יש כאן ג"פ כ"ו ל' נמלא מלהיכו ב' נמלא מגוחיכ"ו · וכם סוד המקיפים העליונים של מוחין מקיפים · ולריך לחה לידע סוד כל המקיפים הנה ידעת כי הם ד' מוחין פנימים נסוד ד' פרסי"ו של חפילין וכם יולחים ונולעים ע"י הסוח כימת לשערי דע"ת המכה מלחמורי רישא דז"ת ונחוחק חור גדול בפנים ונוקב ונולע לחוץ וכם סוד הד"ם שבחפילין וזה נעשה בק"ם לף שעדיין אין להם מקיפין · ועחה ע"י זווג חו"ת נמקך עוד האהה מהשה מע"ת בסוח לימת לשערי ונעשו המקיפים הם סוד ד' קלפים במקיפים לפרסיות ועוד ים מקיף מלון כיל הנחים לחפילין והוא מן לימת והוא סוד הם הכ"ל שהוא סוד כ"ו מן מלהי"ו וכ"ו של מחוח"ו הוא מקיף על מנף ואין לו מניחות בחפילין כי הוא נעלם · ולכן מכוון כי מחוח הם הד' מקיפים שנעשה ע"י הסוח לימת לשערי דע"ת ע"י זווג חו"ת שנקראים מחו"ת ונשאר כ"ו מן מחוחיו הוא מקיף המכוסה ולף שסוד כ"ו שהוא סוד מנלפ"ך הוא רק בלימת כנר נאורו שעיקר מקיף הוא סוד לימת נסוד כוכן שמים נחחונה לכן נרמז ג"פ כ"ו בכל מקיף והנה ג"פ כ"ו נגי' הוי"ה מלהי"ם סוד חו"ת שנעשה נאים המקיפים לב' עשרין דמוי"ג והנה לאר שהולאו המוחין הם נכנסין נמח"ד דז"ת :

כוונה בקיצור

צריך למסור נפשך שיעלה נסוד ס"ג עם ז"ת לחו"ת לזווגי לאת מוחין מקיפים לז"ת ותכוון כי מלהיכו הוא לימת ומ"ל מן מלהיכו הוא חותות יי"ת של ס"נ שבלימת ונשאר מן ס"ג מכין ל"ג הוא סוד ל"ג נחיבות שבז"ת שהלו המקיפין מקיפין למלו ל"ג נחיבות · ונשאר היו"ו מן מלהיכו נגי' ע"ת סוד ע"ת שנשרין שבנימה · והוא סוד כ"ו מ"ה נגי' ע"ת כי מ"ה הוא נדעת ויורד לז"ת וס"ג כשחסיר המלוי שהוא נגי' הנל סוד חור המקיף סוד הנל פה נשאר כ"ו הרי כ"ו מ"ה נגי' ע' :

ואלהיו הנה מלהי הוא מנף שהו שם ע"ב ומלוי ע"ב הוא מ"ו נגי' מלה"י ומו"ת מזלוגי ע"י המזלף עלה' שהוא סוד ו' של ומלהי · והנה ומ"ו נגי' ל"ן נגי' מל"ה ונחמר עמו י' סוד מנף הוא מלהי נגי' מ"ה ע"ה שהוא המ"ה היורד לז"ת :

אבותינו הנה לאר הזווג יולחין המוחין המקיפין הנקראים מנהן והוא סוד מנוח מן מהוחיו נשאר כ"ו הוא סוד מקיף העליון של לימת סוד שם יו"ד ה"י ו"ו ה"ה נגי' כ"ז סוד מנף ה' מן ה"ג של מנלפ"ך שהוא ע"ר דינים מחלק לה' מלכים כל מלך כ"ו ונשאר שמחנדרים עמם ה' מלחי"ן למחק ועמד' פר"ה הרי כל מלך כ"ז כמנין שם הכ"ל · והנה נחפילין שבשם סוד המוחין יש עליהם ד' קלפים המקיפים לפניחיים ומקיף הם' הוא נגד שם הכ"ל שהוא מקיף לכולם · וכ"ו של מהוחיו הוא מקיף המכוסי ואין לו מניחות נחפילין כי אין לנו השגה בו והנה ג"פ כ"ו נגי' הוי"ה מלהי"ם הם סוד ג' עשרין דמוי"ג היורדין נדעת ז"ת :

אלהי אברהם

צריך לחה לידע שמה שנחשאר לעיל שנק"ם נעשו לז"ת מוחין פנימיים ונשארו לו עדיין מוחין מקיפים שלכאורי' אין לו שאר שהרי גם סוד החפילין שנעשו לז"ת נכוונת ק"ם הם עשאם מוחין מקיפים כי המוחין פנימיים הם נפני' והחפילין הם נחוץ נפו' לאור מקיף הנעשו נ"כ ע"י הכלחת הסוח נימת לשערי דע"ת כמ"ש ס"ל איך לנו לומרים שנשרין מאחו מוחין מקיפין . אלא הענין הוא כי החפילין נוולחי הם בו מוחין מקיפי פנימיים וכם מקיפין רק שקרקפתא דאנח חפילין סוד נכאר ז"ת ועדיין נריך לשקיפי מנוני ומשקיפי מלוניים נאשך גם מקיף לכל הקומה ז"ת . והנה המקיפי פנימיים הם סוד הי' פרסיות · וכמלוניים הם סוד הקלפים והפני' המוצנים לח הפרסיו' ומכם ונשכו הרלוטו' למעט · והנה נוולחי שיש קדושה יתירה נד' פרסיות מן הקלפין והפנים והרלוטות · והענין הוא כי מקיפי פנימיים נמשכים מן מ"ד לשימת כי לעולם חור המקיף הוא עיקר מן לימת ומקיף החכמה נעלי' נחוכו ולעולם מ"ד קודם כנודע משל"ב מקיפי מלוני' נמשכי' רק מן מ"ח לשימת · וכנר נודע שסם ס"ג הוא ז"ת לחי' ואלו המוחין מקיפי מלוניים נקראים אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי

יעקב · כי נמצכים רק מן מנ"ת שסם שלשה לבנות שהן הנרכבה הייטו כי לנרכם ילמד ויעקב הם הכלים להמוחין הכ"ל והמוחין הם נקראים אלהי לנרכם כי אמ"כ כשיולאים לחוץ כי אחלה הם נהי"ו לתיאת כחודש שסם שלשה ואחר שנכנסים נריש"ת דז"ת ויולאים למוח בסוד החפילין נאלכים לד' כמ"ש בכוונת תפילין נמקומו · ועתה נבאר כוונתם כל ה' ואחד · הנה אחלה נמצכים אלו הד' מקיפי מלוניים מן מנ"ת לתיאת אחר נכל ה' יח שם ס"ג ונפ"ג יס ייה"ו נ' יודי"ן וה' כחודש · שהוא קול שם ס"ל וכאחר יורדין נאמה פונצים נמקיפי דאחוניים שהם נאחר ז"ת כמ"ש לעיל שהוא ת"ת לתיאת נסוד עוזר ישראל נאשלרה ואולאים חוץ ממקיפי דאחוניים שהם נאחר ז"ת · אמ"כ נכנסים נהי"ו לתיאת נריש"ת דז"ת שהם הם מוחין פנימיים ממש ואולאים גם חוץ ממוחי הפנימיים ואמ"כ ע"י הכלות הוא נימת לקוני לשערי דא"ק יולאים ג"כ למוץ · ואולאים גם חוץ מן הי' פרסיות הרי יס להם נ' נהי' ולנו נ' נמים הם קול מלת אלהי"ם · נהי' כשפונעים למעלה נת"ת לתיאת שהוא נהי' כאר דז"ת ואם עלמה קול יח"י שעם ס"ג כמ"ש לעיל לו אולאני עשה שהוא חוץ מכל הי' מוחין כ"כ קול יח"י הייטו שלוקחין מהם ס"ג שנכל ה' מהם נ' יודי"ן מן ג' מוחין חו"ב ועטרת דמקד הוא לנורך ז"ת עלמו ואוחם ה' שהוא עטרת דנבורה לנורך נכין הכוקנה הוא מן הנבורות כנודע · והוא קול ה"ל של אלהי שהוא נהי' יח"י נהי' ג' כשנכנסים נריש"ת דז"ת ואולאים האור נם מן מוחין הפנימיים שנריש"ת דז"ת שהם נה"י לתיאת שהם לעולם נסוד וי"ן כלומר לזה לוקחין מן ד' מוחין ד' וי"ן הייטו נ' וי"ן רצוני שהם קול נה"י והם נ' מוחין שהם ג"כ חו"ב ועטר' דמקד ועוד יש ניסוי' ו' שניירת קול ו' קטיעת דאלוש והוא קול פסיעה לנר הרוחץ לנוק' והוא קול עטרת דנבורה חוא הי' לנורך נכין הכוקנה · ועשה מן נ' וי"ן רמזי לוח ה' · ועשה שרגל הי' שהוא ו' נ' הרוחץ לעטרת דמקד לין לה חנור עם הי' וי"ן הרוחצים לחו"ב כי עטרת דחו"ג נאים מן הלעה כנודע והלעה הוא נעלם נסוד נחיב לה ילעו עיב · ונקרא ג"כ שניל דקיק דלא לחיילא אי לייכו לעילה אי לייכו לחזא · והוי שניירת שהוא קול עטרת דנבורה והוא ג"כ ממוצע אי עם עטרת דמקד נדנק זנו הרגל הי' נסוד פסיעה לנר כזה ה והוא קול חוא כי מן אלה"י · נהי' נ' לחר סיוע למוץ מחת הכלת קוני לשערי דא"ק ואולאים לוח גם מהם ואין לוקחין מן נ' מוחין שהם ג"ם ונעטרת דמקד נ' יודין מהם ס"ג שנהם ומן עטרת דנבורה חוא אי מן אלוי ואי"ו דס"ג הרי ה' של אלהי · ולחר שכנכנסים נריש"ת דז"ת ויולאי' ואוקצים לחוץ מחת הכלת שהוא נימת לשערי דא"ק נסוד החפילין כנודע ונעשה נסוד לוח מקיף ואז הנ' יודי"ן נמשכין נקו יחין של ז"ת שהם חנוכ' נלח והלי' שהוא יו"י שהוא מעטר' לנוי נמשך לל הנוק' נ' יודי"ן מן ה' נכ' חנוכין נהם הפני' לנוק' והו' שנאחלע היודי"ן נחוטם נוק' הרי נח' נ' לוחיות ה"ל מן אלה"י ונעלר נ' לוחיות ס"י והוא שנמשך ממוחין פנימיים ג"כ מנ' מוחין חו"ב ועטרת דמקד נ' וי"ן ומעטרת דנבורה ו' קטנה נסוד פסיעה לנר ונעשה מהם לוח ס' כזה ה והם נעקב מוסב יחין דז"ת ומחפשטים נכל הנ' קוים של ז"ת נ' וי"ן וחם הפסיעה לנר מחפשט ומייחד ניסוד כדי לחם לנוקבא לנורך נכין פרנוף שלה · לפ"כ מחארך נחוח דקולא דשערי דא"ק עד הערוך דז"ת

ויולא הלרה דרך המלה נסוד י' והם קול הי' של אלה"י :

אברהם הנר נודע שהוא' קול הסקד דז"ת ולחלר נחעלו מנ"ת ונעשו מנ"ד לחי לשרהם קול המכתב דז"ת שהוא הכלי לקבל עוח המכתב דז"ת :

ועתה נבאר התפשטותם למטה · אלהי אברהם יורד מוח החכמה לח"א מן חסר דאימא והם יי"א קוד א"ל מן אלה"י ואחר שמתפשטים בסוד החפילין נמשכים בקו ימין של ז"א שהוא חכמה חסר נצח ולוקחים הנ' יודי"ן . והא' נמשך

כוונת תפלת ראש השנה

נמשך לנוקבא וזו הא׳ הוא צורת יו״י כזה א מן ב׳ יודי״ן הוא בנין ב׳ פנים שלה · והז׳ בחוטם · והוי״ן שהוא סוד ה׳ כנ״ל ג׳ ווי״ן רבתי מתפשטים בג׳ קוים דז״א והפסיעה לבד אצל יסוד ז״א כדי לתת לנוק׳ לבנינה והיא אלהי אברהם · והי׳ של אלה״י הוא בנקב ימין של חוטם ז״א שמשם יוצא רוחא דחיי כמבואר בזהר . ועד״ז יורד מוח הבינה מן גבורה דאימא ומן ג׳ יודי״ן ואל״ף סוד א״ל מן אלה״י ג׳ יודי״ן בקו שמאל דז״א שהוא בינה גבורה הוד והא׳ צורת יו״י ב׳ יודי״ן ב׳ דרועין דנוקבא ו׳ גופא דילה שהוא ת״ת דילה והוי״ן שהם סוד ה׳ ג׳ ווי״ן רבתי בג׳ קוין של ז״א והפסיעה לבד אצל יסוד לתת לנוקבא והי׳ של אלה״י שהוא הי׳ הנעשה ע״י קיצי דשערי הוא בנקב שמאל של ז״א · והוא סוד אלהי יצחק · וער״ז אלהי יעקב שיורד מוח הדעת לז״א ובו בלולין ב׳ עטרין דחו״ג ויורד מן חצי ת״ת עליון דאימא · ויורד דרך חצי ת״ת התחתון ונוטל ממקיפי ראשונים י״א״י וג׳ יודי״ן מתפשטים בקו אמצעי דז״א שהם דעת ת״ת יסוד ז״א ואל״ף שהוא יו״י לבנין הנוקבא ב׳ יודי״ן נ״ה שלה ו׳ יסוד שלה והוא סוד א״ל מן אלה״י ה׳ הם הווי״ן הנ״ל ג׳ ווי״ן רבתי מתפשטים בג׳ קוים דז״א פסיעה דלבר אצל יסוד לתת לנוקבא ו׳ מן אלה״י באמצעות חוטם ז״א וז״ם אלהי יעקב :

אלהי יצחק

הנה כנר נתנאר שלשו אמותין הם מוחין מקיפי מלוני׳ ופם נרושים ממוחין מקיפי פנימי׳ לכן מוחין מקיפים נמסכים מן מג״ד דאימא כי לעולם המקיפים עיקר המסכתם מן פנימי׳ כנוד׳ ולשו מקיפים נמסכין ממנג״ם דאימא · ומוח זה סוח מוח מקיף פנין דנינה דז״א נהמשך מנגורה דאימא ויש נה שם ס״ג שים נה י״ה׳ וכשסוח פונע נמקיפי דאמונים סוחנים שפם כמ״ם כנר :

כוונה בקיצור

ויהי אור מקיף בינח דז״א מן נבורח דאי׳ ועובר דרך ת״ת אימא ושואב ממקיפי דאשונים היינו מן חו״ב ועטרא דחסר ג׳ יודי״ן ומעטרא דגבורה אות א׳ והוא סוד א״ל מן אלהי״ם כנ״ל וג׳ יודי״ן מתפשטין בקו שמאל דז״א בנ״ה : ואות א׳ שהוא יו״י בב׳ דרועין וגופא דנוקבא · גם שואבים ממקיפי פנימי׳ ג׳ ווי״ן מתפשטין בג׳ קוין דז״א ו׳ זעיר אצל יסוד לתת לנוקבא · והוא סוד ה׳ של אלה״י בזה ך ואח״כ ביקע במצח והוא סוד י׳ של אלה״י והוא בנקב שמאל של חוטם ז״א · יצחק היא כלי הבינה דז״א שבו הוא מוח בינה דז״א :

ואלהי יעקב

עתה יורד מקיף מוח פדעת דז״ת נמשך מן מני מ״ת מליון של בינה כמ״ם לפיל לך עשה נמוסף מות ו׳ של ואלהי יעקב · והענין סוח שפרי נתנאר שלשו אמותין הם מוחין מקיפים נמשכין מהכל פה לפי׳ ויורד נמג״ם שלש ומשם נמשכים שלשו אמותין מקיפי׳ וזה פהכל סוח סוד מלוי דק״ג שנלימת כי כנר נת׳ משם ס״ג סוח ז״ת לשימת נשניימיותם ועולם משפיימיות למעלה ויוצא זה שפ״ל מן השם והכה הנ״ל בני׳ ל״ז וכנר לקמן שלשו המקיפי׳ נ״ת ל״ל מן מג״ת ונשלר נ״ת ו״ו והיל סוד הדעת של לימ׳ שהוא סוד ו׳ כנודע והוא משם שנשלש לו׳ מלקים היינו נמנ״ד ומג״ת כי הדעת הוא המכריע בין מו״ל ובין מו״נ משם ני׳ דיעות נשוד כי לל דעות ני׳ · ושם ו׳ וי״ן · וכנר נתנאר שלשו אמותין הם נמשכין רק מן מג״ת ושם ג׳ וי״ן וכללין בו׳ ל׳ של ואלהי פרוש לדעת שהוא סוד ו׳ וכולל גם לבי׳ וי״ן של ני׳ מופיע מו״ב שרי לפניך לון נבנית פרוף רמל ע״י עטרת דגבורה כי כל בנין פונקבא היא מן הגבורות לך שעדיין היא לשוד בלשוד עם ז״ת מן השוה דז״ת ולמעה · ולשו יעקב הוא כלי הדעת כבו הוא מוח הדעת דז״ת · וכבן שם שלשו קורלים לשלשו אמותין הפם מג״ד לנרשם ילמק ויעקב ולשלש הם רזא דמג״ת ולא מג״ד כנודע · פענין הוא שפרי עיקר ז״ת לינו שלא ו״ק שהם מג״ת נס״י רק כשנכנסין בו אמותין לזי עלו מג״ת ונעשה משם מג״ד ונס״י עלו ונעשו מג״ת ונמוסף לו׳ נס״י מלשים כמ״ם כנר מ״ם שלשו מג״ד שם עלמם מג״ת שהם פ״ה שלשות :

כוונת בקיצור

הנה עתה יורד מקיף חיצון של מוח הדעת דז״א מן חצי ת״ת עליון דאימא׳ אשר שם מקיפי ראשונים דר׳ מוחין ז״א ושואבים מן ב׳ מוחין חו״ב ומעטרא

כוונת תפלת ראש השנה

ומעטרא דחסד ג' יוד"ן ומעטרא דגבורה אות א' והוא סוד א"ל של אלה"י וג' יוד"ן מתפשטים בקו אמצעי דז"א דת"י ואות א' שהוא יו"ד בנה"י דנוקבא אח"כ שואבים ממוחין פנימי' ג' ווי"ן דבתי ג"כ מן חב"ד ו' זעירא מעטרא דגבורה וג' ווי"ן מתפשטים בג' קוים של ז"א ו' זעירא אצל יסוד לתת לנוקבא והוא סוד ה' דאלה"י בנ"ל ואח"כ בוקע במצח והוא סוד י'. דאלה"י והוא באמצע חוטם ז"א בין ב' הנקבים ו' של ו' אלהי הוא סיד ו' הנשאר ממלוי ס"ג שהוא ג' הכ"ל ואנו לקחנו רק מספר א"ל מכל ס"ג ונשאר ו' הרי חם ג' ווי"ן ומתפשטים בפה של ז"א ונעשה מהם סוד ב' שפתיים והלשון שהם ג' ווי"ן וזה הוי' של ואלהי' רומז לדעת שמבנו מתפשטים אלו הג' ווי"ן . גם רומז לב' דיעות זו' מוחין

הם ו':

האל

הנה מאמר שנכנסו המוחין ז"ת ונעשה גדול נק' ס"י שנים ממנו הב' ווי"ן שנדבקת שלו

שפת ג' ס"י לזי מתמיד לנמוח זקנו וזק' ס"י למיפה כי סוד המוסה כנר נת' שסוף סוד המוחין מקיפים לתימה וצריך להמשיך לו מאדה מן י"ג תיקוני דיקנא לת"ת מתיקון ל' הוא ל"ל כנוסע וכנר נת' ש"ג תיקוני דיקנא נמשכים מן חלת גולגלתא למוסה לת"ת שפת ג' סיו"ת שים שפת ש"ג לוחיות וע"ה הוא י"ג וג' סיו"ת ב' לפ"ם ות"ז סוף רשוי לזוג שכוד כ"ת כלפי מאדה הוא לוכל . ונשאר שפת נשים שני מוחין שפת מב"ד הפ ג"ם ל"ל שהוא מתפשט ג"ע ב"ע ל"ל סד"י נצריכה ל"ל סיו"ה ניל"דה ל"ל סד"י שמשה הוא נת' שהעת כנוסע ונת מקשה למה ל"ל סד"י שהוא סיד הדעת נת' משה בני ל"ל סד"י שמשה שהדעת הוא למעה מקו"ב שוכרם הוא לנחת תחלה וקונה נויד מקומו ותח"כ יולדים מו"ב . לך מכ"ז נריך עיון . והנה שלו הנ' מוחין כשיורדין מן חלת גולגלתא שם מתפשטים לה"ם ל"ל כי הוא שהכתה מליר נת' לדלי שנים שם ב"ם ל"ל וכן הוא שניה . ושם ל"ל סיו"ה לדל"ת נב' פנים הרי ד"ם ל"ל . ושל סדי שהוא הוא הדעת מתפשט נמוסם ולעולם הדעת כולל שני נתי כח' והוא ל"ל שמר הרי ה"ם ל"ל ושם עלתם מוחין לתימה שהם ג' מלוחי לחי"ה נגי ה"ם ל"ל . ונלשון נכנסים שלו המוחין ז"ת מתמיד לנמוח זקנו כי שם נתים מהארת דיקנא לת"ת הנמשך מבחרת ג' עוחי דגולגלתא

מנד שנים של דיקנא וזה ה אל

כוונה בקיצור

הנה אחר שנכנסו בו המוחי' אז נעשה הז"א בסוד הגדלי' ומתחיל לצמוח השערות דדיקנא שלו הנמשכים מן י"ג תקוני דיקנא דא"א ותיקוני קדמאה **הוא אל** ומשתלשל להי"פ א"ל בב' פנים שלו ואל א' בחוטם ומשם מתפשט לדיקנא הרי ה' א"ל גם מאירים ללאה העומדת מאחוריו נגד הדעת וזהו הא"ל אותיות לא"ה :

הגדול

הנה כנר נוסע שהז"ת מתעלה הוא רק ו"ק שהם מג"ת נה"י ל"ב כשאר יכנסו בו המוחין

דל"י שהם נב"י דלימי' וכ"ה ים נכל ל' ג"פ כנוסע וכל פרק מפסיק לפני' שליומה דז"א כנוסע ל"ב ין נכנסים בו רק ב"פ שהם מתחוזים ולתלעים ועדיין הפרקים עליונים עומדים למעלה מעמו . ועתה שכנר נעב' הז"ת נסוד הגדלות ני"ם שליומת לזי נכנסים גם פרקי עליונים נמב"ד שלו ולתלעים נלמין לנפה נמג"ת והמחזונים ננה"י שלו . לך שנכנסים לתל תמד ועתה נכנס פרק עליון לנכח לימת נמכתה של ז"ת ונלמה פרק לתלעי נפני' הפסל שלו וחזו ה' גדול . גם כנר נוסע שיסוד ל' הוא קנר ולימו נמסד רק לפרק ל' ל"ב כ"ז שלת נכנסו פרקי עליונים של ה"ת לת"י ז"ת גם היסוד לת"י עדיין לת נכנס בו נכלל שפרי הוא בין פרקי עליונים ועתה שנכנסו גם פרקי עליונים לנ"ה מוכרח הוא שיכנס בו גם יסוד ת"י ונה ה' שפלים ונ"ג ס"ת למרך ז"ת ונ"ג לנתך נוקבי ולכן עתה נכנס ג"כ שפל ל' מן ס"ת שניסוד לימת נשפל שלו וזהו ה' גדו"ל :

כוונה בקיצור

הנה נכנס עתה פרק אמצעי דנצח דאימא שהוא סוד ה' בחסד ז"א הנקרא גדול וזהו ה' גדול . וגם נכנס בו חסד א' מן ה' חסדים שביסוד אימא לחסד שבו וזהו ה' גדו"ל :

כוונת תפלת ראש השנה

הגבור

בבר נתבאר הכל למעלה ואין לריך למזור לבאר והוא מוכן מאליו רק שבכל הגי מלות שב הגדול הגבור והנורי בכל ל' לריך לכוון שע"י הכנס' בשרקים לתיאת בגדל וז"ת נוסו ונעשה כל ספי' שלו בסוד הגדלות בשליחות זולת המוסיף שלו רק גדול לישרים ממש לשר בתוכם ומתלבשין המוסיף שבשרי כל ספי' שלו משר שלים . והעניו הוא כי הז"ת מתשלם הוא רק ו"ק וכלשר נכנסים בו המוסיף לזה עולים ג' שלישים מן מנ"ת ונעשים מצ"ל ועולה שלים מן נה"י ונעשה מנ"ת שרי בכל ספי' נמשר שלים ומע"י פרקי לישת נשמרים בשליחות ולף שלבאורה הוא קושר למ"ש כשר עלייתם בדרך לשר . הל וסל לישת :

כוונה בקיצור

הנה עתה נבנם פרק אשעי דהוד אי' בגבורה דז"א ונם נבנם בו חשר בי' מן ה"ח שביסוד אי' דגבורה שבו וזהו ה' גבור :

והנורא

הנה כשר נת' שנה"י לתצת לישם נכנסים תלת בגשר הכנסת נה"י לתי' ולכן עתה שכשר נגשרו נה"י לתי' לכלום ז"ת משחיל לכנוס נה"י לתצת . וכשר נודע ביסוד תצת יוצת מיסוד לתי' והכה עתה נכנם היסוד לתי' בלעתו ז"ת והוא קלר ומגיע רק עד הת"ת דז"ת ויסוד לתצת יוצת משכו וכנכם בת"ת עלמו ז"ת חסו והגורת ו' יסוד תצת שסוד לעולם קוד ו' ס' ספר ג' מן ס"ת לתי' קוד ס' סניסס נכנסים בת"ת ז"ת שנק' נור"ת כנודע :

כוונה בקיצור

הנה עתה נבנם חשר ג' מה"ח לת"ת שהוא גופא דז"א הנק' נו"ראו וזהו ה' נור"א וגם נבנם בו פרק תחתון דיסוד אבא שהוא סוד ו' של ו' הנורא :

אל עליון

הנה כשר נודע שתיקון ז"ת בת משחרת ל"ת ע"י לו"ת ותיקון יעקב הוא משחרי תצת ותקון נוקבא משחרת לתי' והכה כשר נודע כי יעקב משחיל מן החזה דז"ת ולמעלה עלה הפניס דז"ת והנוקי משחוירו דז"ת ג"כ משחזה ולמעה ולכן עתה שכשר החחיל להתגלות לור תצת בת"ת ז"ת בסיד ו' של והגורת וגם נכנם בת"ת הלרת לישת לריך ג' כוונות הלי לנורך ז"ת עלמו הג' ל ודך יעקב . הג' לנודך נוקבא . ולכן תכוון תחלה להמשיך הלרת ל"ת שנקרא ל"ל עליו"ן לת"ת ז"ת ויחיר שם מ"ם שבת"ת ע"י הכתת הלורות יעלה שם מ"ה בגי' ל"ל עליו"ן היינו י"ם ס"ת הוא ק"ך ות"ו פ' ס"ת הוא ע"ם הרי ק"ת בגי' ל"ל עליו"ן ע"ם והוא תיקון נה"י דז"ת עלמו לתמ"ך תחלק לב' מלקים ל"ל בגי' י"ל לכתר יעקב . עליון בגי' לתוריים דם"ג לנוקבא :

כוונה בקיצור

הנה עתה מתגלה הארת א"א שנק' א"ל עליון ומאיר בשם מ"ה שבת"ת ז"א לצורך תיקון נה"י שלו וגם לצורך כתר יעקב וכתר נוקבא :

גומל חסדים טובים

הנה כשר נודע שתיקון יעקב הוא משחרת תצת . ותיקון נוקבא ע"י הלרת לי' רק שלישת תצת ולכן עתה שכשר נכנסו ג"פ תחלין לתצת בתב"ת שלו ומאירין בנה"י שלו לכן לריך ג"כ כוונ' הל' תחלה מכוון לתיקון ז"ת עלמו סייכו לתיקון פרקין עלאין דכ"ה דז"ת ע"י מוחין דישת לישת שכשר נכנסו בהם וסם סוד שסדי דוד בגלגנים ומשחירים ליסוד בנק' טוב לכתיב תורנו לנדיק כי טוב וסם משחירים עתה לור נדול ע"י ג"פ דכ"ה לתצת שסם בת"ת וסם ג' כוי"ת בגי' גומ"ל וזהו גומ"ל חסדי"ם טובי"ם ותל"ת תחלק ליעקב ורחל לבנין פרלופי' גומל ג' כוי"ת לתצת ליעקב ומעלו נעשה ג' מוחין שלו סו"ב כי הכתר כשר נתקן בשל עליון . חסדים טובים הם ג' חסדים שניסס ונעשו טובי"ם מן ס"ת לישת לנוקבא וזהו גומ"ל חסדי"ם ותל יעקב ונוקבא משחירים שניסס ונעשו טובי"ם סוד הם ס"ג עם ל' תוחיות בגי' טובי"ם :

כוונה בקצור

הנה עתה נכנסים ג"פ אמצעים דנה"י דאבא בחב"ד ז"א וג"פ תחתון נרחין בחג"ת שלו ומאירין בנה"י דז"א והנה ג"פ דאבא הם ג' הוי"ת ע"ה בני' גומ"ל ומאירים ליעקב ונוקבא ונעשים ב' מוחין חו"ב ליעקב ונוקבא וגם נכנסים ב"ח מן ה"ח דאי' בני"ה דז"א וזהו חסדי"ם ומאירים גם ליסוד וזהו טובי"ם :

וקונה הכל

הנה כבר נודע שכ"י ז"ת נתיים לו בסוד תוקפות ולזה לריך להמשיך התרת ת"ת והכה
ל"ה כבר המשכנו התר' ת"ת בסוד ת"ת ולריך לכוון לעשות זיווג עליון כמ"ש לעיל ושתה לעורך תיקון יסוד
ז"ת לריך להמשיך משם ג' התרת ת"ת ולריך לכוון לעשות זיווג עליון במזלא עלמה עם מזלא
תחלה ויורד התרת ממזלא תחלה שהוא סוד ונק"ה סוד תפי"ה דיודי"ן בגי' ונק"ה והוא מתא לתוכות
קונ"ה וזהו התרת מזלא ניתן כח למוסיון לתנא שירדו בתכת ת' לא כמו שהי' מתיה שנוספים
ג' מקטות ת' בגרון ומתעכבים שם ולתר כך יורדים לתפי"ת מתח"ב מוסי תנא שנמצרו בכל
תמכת ת' בלי עיכוב וזהו וקונה בכל שבמער בכל ברבע ת' ונק מתקן סיסוד ע"י התרת המזלא
ונכנסים בו ה"ם כ"ת בכולל מי' תרי כ"ל ונק ס"ג לעורך סנוקבא וזהו וקונ"ה בכ"ל. וגם מתיר
בדעת יעקב ורחל. והכה סם ג' כוונת הת' לעורך ז"ת עלמו לתיקון יסוד שלו. בגי' ליעקב
בג' לנוקבא. ולכן תהלך וקונה סוד תפי"ה דיודי"ן בגי' קונ"ה התרת לימת סוד דעת לנוק'
בכ"ל הוא סם ע"ב התרת בדעת היורד ליסוד ז"ת והם ע"ב תורות והוא נגוז בתוכו טו"ב
תורות בסוד ורבת תלסים תת התור כי טו"ב ונגזו לנדיקים שהוא נגוז בסוד יסוד הנקרי לדיק
בסוד תמרו לדיק כי כוזב ויסוד ז"ת נקרא טו"ב כנודע. ויסוד בדעת נק' ר"ב טו"ב וז"ס מה
ר"ב ע"ויך תסר לפנת לירתיך כתפוסר בזכר דתמר דעוזי גלוי בגלוים ונשתרו כ"ם תורות
כתיון בכ"ל התתיר בדעת יעקב לעורך זיווג עם כל"ה בכללה וזהו וקונ"ה בכ"ל:

כוונה בקיצור

הנה עתה יורדים ג"פ עליונים דג"הי דאבא בחב"ד ז"א שהוא מקומם ויורדים
ג"פ אבצעיים בחג"ת וג"פ תחתונים בנה"י דז"א כל א' למקומם בסשש
ואז נגמר הכל ע"י הארת המזלא שהוא ונק"ה אותיות קונ"ה ואז נגמר תיקון
יסוד ז"א הנקרא ב"ל ע"י שנבנסים בו בללות ה"ה דאימא וזהו וקונ"ה ה' ב"ל גם
לוקח ה"ג לצורך נוקבא ב"ל ה' הבלולה וזהו הב"ל ותבוון בי המוחין עצמי שהם
ג"פ עלי ניי שבחב"ד הם ג' שמות ע"ב גי' רי"ו בגי' קונ"ה הבל וע"ב נעשה
מוח הדעת ליעקב ונוקבא:

זוכר חסדי אבות

הנה כבר נעשו מג"ד ליעקב ורחל כמ"ש לעיל. ועתה נעשים לסם המתירים וגומלים מסד למג"ת סהם התנות ומג"ד
תנות ומג"ד נקרתי מסדי תנות סהם המתירים וגומלים מסד למג"ת סהם התנות ומג"ד
סם הוא ג' שמות כ"ב קס"ת בגי' זכר"ר ומשכים לל מג"ת בסוד זכירה בעלמת כי ג' שליטי
ת"ת ז"ת המנולים סם ג' בתריס ליעקב ונוקבא. וג"פ עליוני' דנה"י ז"ת סם מג"ד ליעקב
ורחל וג"פ למלעים ה"ם סם העתרם לל יסוד ז"ת סם מג"ת ליעקב ונוקבא ובג"פ ה"ם סם
סם ג"ת מן ה"ק לתיתת. וסם סוד מסדי תנות שהנו המסדים מתירים למג"ת ליעקב ורחל
תנות כנודע:

כוונה בקיצור

הנה עתה נעשים חג"ת של יעקב ורחל ע"י ג"פ אמצעיים דנה"י של ז"א חג"ת
של יעקב ע"י שם ע"ב דאבא וחג"ת דנוקבא ע"י קס"א דאימא. ע"ב
קס"א גי' זוכ"ר וזהו וזוכ"ר חסדי אבו' כי חג"ת נקראים אבות:

ומביא גואל לבני בניהם

הנה מג"ד נקרתי ג"כ לתנו כי סם עלמי היו נה"י ועלו בסוד מג"ת סהם התנות לתת סעלו בסוד מג"ד.
ועתה מג"ת סהם עלמם היו נה"י ועלו בסוד מג"ת נקרתו בניים. ונה"י נק' בני
בניסם וזהו ז"ת ולוגמת זאת נקרתו נ"ם ליעקב ורחל ג"כ בני בניסם כי סם נבנים מן
ג"פ מתתין של נ"ם ז"ת. והכה יסוד יעקב ורחל נקרת מנדל ספורת בתויר בסווסה כי
כבר תמרנו מסג"ת סלסם נתקנים ע"י ג"פ תמלעים דנ"ם ז"ת והעתרם של יסוד ז"ת
ונ"ה סלסם מן ג"פ מתתין דנ"ם ז"ת והיסוד תין לו על מה סיסניך ותין ליסוד סלסם תהיזה
ז"ת רק שתקבל התרה מרסוק מן סוד י' זעירא לפנתם סוד התעתרם שעל סדגית סלוש
וזהו פורת נתוי"ר נתו"ר י' והוא פורת נתיר כי תין לסם מעיכה ותסיזה ז"ת ולריך להניח
לסם בעלה ממדם וזהו ומניח נוגלי שהוא סוד יסוד הנקרא נוגלי כי יסוד סזכר נקרא נוגלי
פ"ם ג"ר תל שתקר לל מחנלה בסומת לתמת נסוד והוא יוסד פתח תלסל ובתיב תם יגלך
מו"ב יגל"ל ויסוד נוק' נקרא ג"כ נוגלי כי סם ג' לתומת נסוד והוא נוגלי וזהו ומניח נוגלי לבני
לתומת נעשים תם סתומה כזה ם בגי' תרגעים שהוא בגי' נוגלי וזהו ומניח נוגלי לבני
בניהם

תפלת ראש השנה

בניסוח מסורת"ל נמנ"ם למר וזוכר מקדי לחנות זכירה בעלמא כי כנר יש לסם למיזם מסח"ל כלן למר ומניח הסלם מדסם . והכלם זו מן י' סל סוי"ם לחנת ות' סל לסי"ם לדיעת .
והכה יו"ל בני' כי ת' נורמו ג"כ יו"ל כזה א ג"כ כי סרי מ' בני' גות"ל :

בוונח בקיצור

הנה עתה נעשים נהי' דיעקב ונוק' ע"י ג"ם תחאין רנ"ה דז"א וגם נעשה ל ם סוד הנקרא נוא"ל :

למען שמו באהבה סכה עתה נעשים בחי' המל' ליעקב ורחל כי לעולם בחי' המל' נקרת שמו והוח נעשה ע"י הכל ניולד מסי יכול סחוח לנוי"ר הנקרת רלוין סחוח בני' שמ"ו והוח נמשך מסתרת סנימיות ליכול לימת שחוח סהי"ם דיוליין בני' קק"ת ותמוריים ליכול לחנת סחוח לחמוריים לע"ב בני' דצ"ק הרי קק"ת קק"ד בני' שמ"ו וז"ם למען שמו כי למען בני' ק"ן סוד המלכות בכ"מ סוד ק"ן היסין כמנוחר נזוכר וסם בחי' המל' ליעקב ורחל מהמשכת בי' שמות סכ"ל סחוח בני' שמו ותומר נלחב"ם סכוונה להמשיך מ"נ מיכול להגה העליון שבגריאה כי יש בי' מיני היכלות שבגריאה ונקו"ם המשכתו לעלו' מ"נ מן להב"ם ת' סחוח לעשה ועשה כוונתיהו להעלות מ"נ מלחבה בי' להגה עליונה ליכול חו"ת כלי ם מכתו חור מת"ת לנורך הגשירה כי לחר שנגמרו הפרלופים סל ז"ת ולחה ורחל ויעקב חך סלחה ורחל עדיין עומדים לחור נחחור עם ז"ת וכדי להעלות לחה ולהגיחה פנ"ם כי זיווג ד"ה סוח עם לחה כנודע ולריך נשירה בין המחריים וסוח ע"י דורמיעת סחוח עלמו סוד הטלית מ"נ כנודע ולזה חומר ג'להגה בי' להגה בלומר ע"י להגה בי' סחוח היכל להגת עליון :

ל ג ג ל ס ו ז ס ע י יה
זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים ובתבנו בספר החיים למענך אלהים חיים :
ג ו ג ו
מלך עזיר ומושיע ומגן

הנח עד עתה היה כוונתינו להעלות נקודת המל' מהגריאה לגלגי לעשותה פרלוף נמור כמ"ש לעיל ונחמר שנגמר פרלופה לריך להגיחה פנ"ם עם הז"ת כי עדיין היח לנוקב לכ"ח עם הז"ת ולריך נשירה. וכבר נחנחר עניין הגשירה שחוח לכבר כל הלישים ס"ם נחמוריים ז"ת ולחה לנוקבא ועי"ז היח נפרדת מלחמוריים וגדלת נכל סיעור קומתו כי עיקר הגדלת בנוקבא ונגיעה בכל הוח ע"י עערת לגמורה כנודע לך שעתה סחוח יום רחשון דר"ה סחוח יום שנברא להי"ר שחוח יום שנמלת הגריאה היתה היתה בגשירה ע"י הדורמיעת כמו כן עתה נעשה סוד הדורמיעת שע"י נעשה הגשירה כנודע וסוד הדורמיעת שמתחלק ממנו קול נשמעו נשוד מ"נ לחו"ת שהם סוד מ"ו"ם כנודע וזה נעשה בזוג נחו"ת ומתחלק מן מיכין המלבש נתוך ע"ק המחלבש נתוך ת"ת שנקי דעווח דרעווח שחוח רלוין עליון בני' ת"ל שד"י ע"ה שמתחו מתעשה הפרת תיקון ני לת"ת המתעשה לנ"ם ת"ל כמ"ש כנר וחתירים נחו"ת המלבישים למעה ניכוד חו"ת ומשם נזגירה וכתיבה שנשם סוד הכתיבה ומתעשה זה נזגירה וכתיבה למעה ניכוד חו"ת ומשם נזגירה וכתיבה למיים שנם סוד חלי"ה היי"ם חלי"ה ת' סוד ת"ת כי חלי"ה נחת"נם מנמ"ן ני כתר סוי"ם נחנת חלי"ה נחימת שחוח סוד כתר ז"ת כנודע סרי חלי"ה סוי"ם חלי"ה בני' מיים והוח סכר המיים שנכתבים נו מלילים ומשם מתעשה ז"ת ומס נ"כ כתיבה מלד מנ"ת וזכירה מלד יכוד שנו שיעוד סוח סוד זכור לעולם כמנוחר נזוכר שחוח ומקבל מן ע"ב קק"ת בני' זכו"ר ' וז"ת סוח סוד קו המלעי וסוח ספר שנכתבים נו ניעודים ונשעה הדורמיעת שחז"ת פחשטוחם נעוקבי במ"ם כנר וסיל נשמעה מן הלישים וחז יוצה הקנ"ה סוד לימת על נקנ"ה דין סוד הנוקבא שנעשה מז נסח לימת שנתחלקה מז"ת שחוח סוד נסח רחמים ומחירי לעוקי שנה נחמנין כל דיכין לחכתב ונה ספר שנכתבים למיים מחחוח ספר המיים הנמשך מרלון עליון לחו"ת שחוח שחליים שנהיה נכתבים ונזכרים למיים מחחוח ספר המיים שנם סוד המשך ורחליון וזהו מלך חפץ בחיים ר"ל כמו שהז"ת מיוסך מיים מן מעך ורחליון לעלמו וסוח בב' בחי' הת' נשמעו מלד הזכירה סוח בי' נסוד הכלים שנו שחוח סוד פנוף ונמשך מן ג' מדרגות מי נשמעו מלד הזכירה שחוח נמשך מרלון עליון שחוח סוד נשמת כ"ל מ"י הני מלו"ת שנם סוד נכתיבה כי הזכירה סוח

בסוד

נמוך הפעלם מפת"כ הכתיבה סוף המעמדות פלוג וסוף מיי הכפם שגגוף כן ימשוך לנו ג"כ
לנשמותינו מיי הנשמה מלך הזכירם ומיי הכפם לנוף מלך הכתיבה · ומיי הכשמה נמשך מיקוד
מלא ומיי נפש מיקוד לימת הנקי מלכים מיים כנודע ועיי הפרת יקוד לימת נעפה הנכסירם
על כל קומת לאה שסיל קוד מלי לימת כנודע הנקרא מלכים מיים וגם כאר רחל שהוא קוד
ך' של למעכ"ך ורחל קן היתין כנודע בני למע"ן וזהו למעכ"ך מלכים מיים · והכה נפעת
הכסירם שלו מפתלקים המוסין מן ז"ת וכנפשים נפ"י דלימת נעוקצ"ת וכשתמיל ליכנס מפלה
נכאר נקרא מל"ך מת"ב נמכ"ד וזהו עוז"ר תמ"ב נמג"ם וזהו ומושיע ומ"כ נגה"י וזהו ומנ"ן
כמ"ם כנר נעמידת מול · ולז כמולא סם מלנ"י ד"ל לומיות בני הפס על נוכ"ו כמ"ם סם :

בונה בקיצור

צריך לכוין להמשיך הארה מאו"א שיש בהם ב' שמות ע"ב קס"א בני זכו"ר
ע"י נ' שערי בינה לצורך הנסירה וזהו זכרנ"ו זכו"ר נ' אך שאינם
יורדים מהם רק הבלוי כנודע והם מ"ו לי"ז היינו מן ע"ב ס"ג וזה נרמז בר"ת
זל ו**סחמן** וזהו זכרנ"ו לחיי"ם · ויש בזכרנו עד מלך עוזר י"א תיבות נגד
י"ם של לאה ובתר רחל שנגנר ביום א' דר"ה ויש בו מ"ח אותיו'
נגד הוי"ה אהי"ה ע"ה והם סוד תפילין שהט סוד החיט וזהו לחיים · מלך הפץ
בחיים ר"ת בני' נ' שערי בינה שהוא חיי המלך והם דוהין הדינין מהאחוריים
דז"א ונעשה הנסירה ואז לאה באה פכ"פ עם ז"א ואז היא נקראת כלך ומקבלת
חפץ ורצון מן רצון עליון שהוא סוד החיים · וכתבנו בספר החיים להמשיך האר'
לה"ג דז"א שבהם סוד הכתיבה וכנגדם כתחיל בת' רחל שתנסו' ג"כ ע"י האר'
היורד מחו"ב ליסוד הנקרא ספר החיים למענך אלהים חיים וע"י ננסר בתר רחל
שהוא סוד כ' הרומז לכתר ואחר שתבא פכ"פ נק' ג"כ אלהים חיים וזהו
למען ך' אלהים חיים :

מלך עוזר .ומושיע ומגן כוונה באלו ד' ת"ת לד' אותיות של שם בוכ"ו
שע"י הנוקבא נגדל' בכל קומתו של ז"א ומקבלת המל' ג' מוחין שלו
שהם ט' יור"ן מן ג"פ א"ל כמ"ש לעיל ומתפשטים י"י בחב"ר י"י בנג"ת י"י
בנה"י שלה וגם מקבלת מן ג' אלפי"ן של ג"אל שצורתם יו"י כמ"ש ומתפש'
יו"י ב' אנפין וחוטם שלה יו"י ב' דרועין וגופא יו"י ב' יריכין ויסוד שלה הרי מקבלת
ג"פ א"ל בני מנ"ן וכולם מאירים בב' אנפין וחוטם וב"פ א"ל במילוי בני ש"ע
נהרין ועם א"ל הג' במילוי בני' תקניה ש"י היא נתקנת לחזר פב"פ וג"פ אל"ף
ג' שלג"ג כוד הרינים ואחר שהוזרת פכ"פ נעשה ש"גל לימינך :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מָגֵן אַבְרָהָם

ברכה זו נגד מוח מכמח דז"א · נרוך כפיסות הנוף ו' נגי ה' ויו"ל ה"א (כ"א
כ"י) מאירי' נו נמיני כאיר מג"ת דז"א נמג"ת ללאה (כ"א נכ"י שלו נעכ"י
ללאה) את"ה כפיסות הראש י' לנגי ה' ומל"ף כ"א מאירים נמינת כאיר מג"ת דז"א נעכ"י
ללאה (כ"א מג"ת שלו נמג"ת ללאה) יפו"ס ג' זקיפות זקיפות הנוף ה' לנגי ו' ופ"ו כ"י
מאירים (כ"א כ"א) זקיפה ג' זקיפת הראש ה' לנגי י' יו"ל ה"י מאירים (כ"א ה"א) לזקוף
קומת לאה נמינת המוסין שלה ממוסין דז"א :

מגן אברהם להמשיך כאיר מן נ' ל"ל שנג' פנים ויחוסם דז"א בני' מגן לנ'
ל"ל של לאה שכיל ג"כ מנ"ן ונכחמנ' יקר כני' מקו"ס הוי"ה
נכחל' יפ"י הס"ה ופ"ו הס"ה בני' מקום שע"י מוזרת פנ"ם למקום' עם נעלה וכלל מ"י
כמקר סוד לאברהם היורד נסוד' דלימת ומתקן כלל ועולה מ"ה מן היכל לאברהם שהוא נגד
נמקר וזהו מגן לאברה"ם : יאהרונחי

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי ר"ת מגל"ת מְחַיֵּה מ"ג מֵתִים אַתָּה מלכים דמיתו וְרַב לְהוֹשִׁיעַ :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד ע"ב מְחַיֵּה מ"ג מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים ע"י סס מלכי"ם
סומך לזו"נ וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ נוקבא דז"א לִישֵׁנֵי עָפָר

כוונת תפלת ראש השנה

כילוני קדום נצלני נקלי מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה

וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה : מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמָן (נמוסף הרחמים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

ברכה זו נגד ניסה ד"ש • מיקנו לומר מי כמוך שים בו מ' מינות נגד מ' מיקוני דיקנא מן רב מסך ולמעה לעמק קוד ס' בנני כסוגה לכ"ג ובכה בי' ימי תשובה גם בר"ה ערבית שמרים מנסה לומרים לא הרחמן למחק ס"ך דינים הנרמזים בס"ו של סופר ע"י לורות לימל ופ"ו בגי' לא הרחמן וכו' רומז לכי שערי ניסה • ונמוסף שתו הוא ונקבל מן לבא נ"ל לא הרחמים שהוא לא לכל הרחמים כנודע • ובכה הרחמ"ן והרחמי"ם שוים נמספרם רק זה מחסיים בני הרומז לכי שערי ניסה וזה מחסיים נ"ס קוד י"ס בחכמה • ולומר זוכר יוסיף ולא לומר זוכר לוחנו כמ"ש זכרנו כחננו לפי שזה הוא יום הדין על כל יוסרי קדם ולפ על דין גלגול נשמות שקדמו לעולם כי מי לא נפקד ביום זה והוא לוגמת חסיים בחתים ולפי שלפו מלמיעים בדין גלגול נשמות ים לנו שלמנה נ"כ בח"ם לעמיד וזה שמכיים מיד ונאמן לפה להחיות מתים • ולפי שברכה זו היא ברכות גבורות לפו מכוונין להמתיק הגבורות ע"י נס"ב כמ"ש בשער הסופר ולכן לריך לכוון בר"ת י"לוריו ל"ס"ים ב"רחמים בגי' מ"ג קוד שם מ"ב הוא הגיבור ועם לימו ו' של זוכר הוא מ"ע ס"ג • וגם נמתקים ע"י ל"ב להיות מכנה הגרמז בר"ת ל"חיים ב"רחמים ותלרף מ"ט ל"ג בגי' מכה"י שב"ל הרומז לניסה כמנוקר בזוהר שבה נכללים מ"ט ס"ג וב"ב מלהים למ"ב וע"י נמתקים שלישים • גם ר"ת מ"י כ"מוך ל"א ב"רחמים ר"ת מלהי"ם ע"ם ופ"ם ע"ב בגי' סס"ד שמתק דיני מלכ"י :

אַתָּה קָדוֹשׁ ז"ת וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ מלכות וּקְדוֹשִׁים י"ג שבשים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה : לְדוֹר

נלמ וָדוֹר רמל הַמְלִיכוּ יקנו מלכותו לָאֵל כִּי הוּא לְבַדּוֹ מָרוֹם רמל וָקָדוֹשׁ ולמ :

הנה נמתם קדום יס ע' מינות וכן גלדור ודור נגד נלמ ורמל שהם בשמיים קוד ני לנמ"ין עמ"ם הוא ע' ושבה לדור ודור הם נלמ ורמל שנקרלים דור ודור בקוד וזה זכרי לדור דור זכר"י הוא יקוד המספיע לדור דור • המליכו קוד מלכות וזהו לנמ"ל כי הם נעשים עתה בקוד מלוכה ע"י שמקנלים מלרם מן לימת שים בה שם ס"ג שהו יוד"י גי' ל"ל וגם שם מסי"ה נמלוי יס בו ג"כ יוד"י גי' לל לך רמל מקבלת מסה ס"ג שמתמתם ל' לכן כתי יו"ד לכן הגי' יודי"ן קודמין לנמ"ן והוא ל"ל ונלמ מקבלת מן מסי"ה שמתמתם ל' לכן כתי קודמין לני יודי"ן והוא ל"ל וזהו לנמ"ל שהוא ל' מלטרף לכתן ולכתן הרי לנ"ל • ורמל מקבלת ב"ם מ"ב מן ס"ג מ"ה וזהו כי הוא בגי' ע"ב לבד"ו גי' ע"ב ולנמ סיא למעלה נגד למעלה שנקרל מרום וקדום :

וּבְכֵן יו"ד ה"י וי"ו ה"י יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יהוה נגד נלמ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל נגד רמל עַמֶּךָ

וְעַל יְרוּשָׁלַיִם מלי שבה עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן יסוד שבה מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מְכוֹנָךְ נ"ם שבה

וְהֵיכָלֶךָ ז' סיכלות :

בכ"ן גי' ע"ב לפל שנקרל קדום וגו שם ע"ב שים בו ד' יודי"ן כ"ל כלול מעשר הוא ס' ויש בו י' לומיות סרי י"ם קדום • וכבן גי' מזלף שבשב' מן ג' הויו"ת בגי' מזל"ף להוריל המרם זה לורך לנמ לפיות שמלף מתם לרלשב • גם מכוון כי יתקד"ם הוא לומיות מ"ק שד"י כי מלוי שד"י בגי' מ"ק וזה לוקמות לנמ ושד"י פשוטה לרמל ושביהם יפל נקרלים מלכות שד"י בקוד לנמקן עילם נמלכו' שד"י יתקדש שמ"ך יהו"ה ס"ת גי' שכ"ה למתק ס"כ דינים ע"י ה' מלהי"ם כנודע • שמך ה' מלהינו שנקרל שמו הגדול הוא נמ • מלהינו על ישרלל עתך נגד רמל שהיא מופנת על ישרלל מלהי"ם ויכוון נמלת יתקדש שזה יהיה בזכות לנרמס ומ"ם של מלהינו על ישרלל עתך בגי' מלהי"ם ויכוון נמלת יתקדש שזה יהיה בזכות לנרמס שנקר נפשו על קידוש השם • ויש כאן מ"י תינות נגד שפ"ל מנ"ח נס"י לנמ וכן לרמל :

וּבְכֵן יו"ד ה"י וא"ו ה"י תֵּן פַּחְדְּךָ יג"ק יהוה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ מסג"ה וְיִרְאָתְךָ עַל כָּל מָה שֶׁבָּרָאתָ נרי"ה וְיִרָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים מסג"ה וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים נרי"ה וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת נדמע"ת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ רנו"ן עלי"ן בְּלֵבָב שָׁלֵם נש"ם ורמ"ל שֶׁיָּדַעְנוּ הוה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן תנצ"ח לְפָנֶיךָ עוֹז בְּיָדְךָ ימי"ן נסמ"ל וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ סמ"ל ניצ"ן

וְשִׁמְךָ נוֹרָא מל"י מקנ"ל הפ"ת עַל כָּל מַה שֶׁבָּרָאתָ ומסמ"ע לנרי"ה׳

הנה נכן הרפסון הו' נגד תנצ"ח שמעון יניקת מנרפס ונכ"ן זה נגד לימ"ל שמעון יניקת פסד ילמק ונפי"ת הוק ס"ג עם י' לוחיות נגי"י נכן עם הכולל ועם הוי"ה סל ונכן גי' מזל"ת הכפ"ג מגי' הזיו' נגי"י ונכן להורי"ד הפרי זו לנורך נש"ם סיהי' וימינו מחבקני' זכפ"ג למעלי' למרנו שמעלי' חפפ לרפסי הוק כלולות ניצ"ן שהוק מנרפס נשמעל ונלן הוק סוד כלולות שמעל ניצ"ן והכה פפדי"ך נגי' יג"ק שהוק נגי' הוי"ה מלהי"ם למת' ג"פ מנפי"ך שנניצ"ן ונמל' המקנניס נגרי"פ ועניצ"ן . וז"ס כי מלהינו על כל מעשי"ך עניצ"ן . ולימתן על כל מה שנרי"פ . ולפי סכל מנפי"ך הוק כפל כניודע לכן מזר ולמר וירלוך כל מעשים עניצ"ן . ויסתחוו לפניך כל הברואים נרי"פ . ויעשו כולם לגודם כ' ניכללו כולם נדמע"ת שכולל הכל . ולמר לעשות רנוך למעשיך רנון העלין ע"י הדעת עד הנוקבא דלעי' שפס נש"ם ורמ"ל שפס הוק מלעי ויתמלא עד סיהי ד"ל לוחיות נגי' לג"ג וכל כ' שפס נקרא לג כניודע וזהו לג"ג ג' לג . ויקבלו מן ס"ג נהורין דנהירין מהלי' רנון וזהו שלם נגי' ס"ע . ולמר שיתנו שהשלטון לעני' להמשיך תמילה מן מנת שהוק סוד התפעם וכולם נתכעם עניצ מען הפכעם נמשך על המלכות דלעילי שהיא סוד עכ"י דלעי' נסוד נתכעם יפל לארץ . והיא מפעמת נגרי"פ ומפס עד עפי' שנפעמי' . וכמה נאנח היה שם ע"ג שים גו ד' יודי"ן כ"ף כלול מעפר הוק ת' נגי' הפלגו"ן והוק לפניך ופ"י נכלל הפפדי' נגנוי וגנוי נמפדים ויורדים הגנורות נמל' וזהו ושת"ך והפפדים נת"ת וזהו נור"ת ומפס ימשוך מר עפים וזהו על כל מעפ"ך . ויש נזה ת"ג תיבות נגד שם ס"ג שם הגנורה :

וּבְכֵן יכו"ס יו"ד ה"א ואו"ו ה"א תֵּן כָּבוֹד יהוה מל"י לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה מל"י דנרי"פ לְיִרְאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה מל"י דלירה ועפיה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתָּחוֹן פֶּה לִמְיַחֲלֶיךָ הנגלעים לְמַיְחֲלִים לָךְ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ היכלות מילונים וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ היכלות עניתיות וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ

מלכות דמלכות וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ יסוד מל"י בְּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ :

בבן נגי' הוי"ה מ"ה ע"ה והוק המסכה לזר הדע' לת"ת שנו שם הוי"ה נגי' ס"ה והוק נגד יעקב הרי שלשם מנות שפס המרכבה לפס"ד ונכ"ן נגי' מזל"ת ג' הויות המשיך המרמז לת"ת סוד מלך המשיח ונכן לנורך נש"ם סיהי' שמעלה תחת לרפסי . והיא בקי כנגוד' נזוהר . ומפס יתכוך להמלכה שהיא סוד מל' דנרי"פ כניודע . ומפס יעטוך לילירה ועפי' שפס סוד תי"ק לו"ה ו"ה מי' נרחק של ו"ה סוד ת"ת ומל' המחלבשים בילירה ועפיה וילירה ועפיה תי"ק לו"ה ונמשך שניליד"ה ועפיה שם שולטין הס"ת הנעפים ג"כ תיק לו"ה כניודע לך שפס תקוה רעה המפרידי' מלוך נעורים ולכן מיסיפין מלת פוצה וחופירים תקוה טוצה לרמוז על הקדושה ופתחון פה היא סוד המל' המעלה את נוטות הקדושה מהגלעים בקליפות ונעפים לה ס"ה והיא סוד פתחון פה והבן . שמחה לארצך . כגר עולם שבסוד המל' יש לשכות ועזרות ושמה נמיעות שפס היכלות עניתיות ומיוחדות ומיוחסות בחוד ארץ שהכולל לכל המדינה והפניתיות בפוד עיר הקודש . ולמיתת קרן כי כגר נודע שבחי' המל' שהיא סוד דוד כניודע היא רק נקודה מ' והיא נקודה כתר שבה והיא נקראת קרן ומפס מלמ"ד קרן ומפס ימשוך זה הקרן על מחבבה ותכונן והוק סוד מגמ"ד קדן יבוצה והוק סוד בנין ירושלים שהוי' סוד מלכות למל' סוד כניודע ויפוד שבמלכות

כוונת תפלת ראש השנה

שמלכו׳ נקרא בן יחי כמ״ם בחודרי שגב״ש שהוא ליון ע״ר דוד ושם הוא עריכא כ״ר ומשיח בן דוד הבא מלחמה וכוונתינו להמשיך לה מהרה מן ג׳ יחודים שהם הוי״ה אלה״ים הוי״ה אלה״ים הוי״ה מלכ״י בגי׳ כ״ר ומשם הוא מהר׳ כפ״ם רו״ח למשיח בן דוד · וכנה על שמה הוא ג׳ בכ״ן כ״ף ג׳ ע״ב נגד ג״פ ויקע ויצא ויט שבכל מ׳ יש ע״ב תוחיות ושם ג׳ רגלי הכסא מרכבה עליונה :

וּבְכֵן י׳ י״ה יה״ו יהו״ה **צַדִּיקִים** לשון נקוד **יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ וִישָׁרִים** יעלוזו׳ בחי׳ הוד **וַחֲסִידִים** בחי׳ נצח **בְּרִנָּה יָגִילוּ** **וְעוֹלָתָהּ תִּקְפָּץ** הס״ע **פִּיהָ וְכָל הָרִשְׁעָה** שמיס של שוא ומרן **כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת** ממש״ל **זָדוֹן** ומוקד׳ **מִן הָאָרֶץ** מלכות :

וְתִמְלוֹךְ מלכות **אַתָּה** ז״ת **הוּא** לימ״ע **יְהוָה** מבח״ע **לְבַדֶּךָ** ע״ת **מְהֵרָה עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ** עשיה **בִּירוּשָׁלַיִם** מלכות מוקבל **עִיר קָדְשֶׁךָ וּבְהַר צִיּוֹן** יסוד מוקבל **מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ** **כַּכָּתוּב בִּדְבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ** **צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר** ר״ת **הַלְלוּיָהּ** :

ובכן זה סוד נגד רגל רביעי שהוא דוד קול שם ג״ן שלין גו ע״ב רק הוי״ה נרביע גי׳ ע״ב נגד כללות ג׳ פסוקים שכ״ל שיש גו ע״ב שמות · וכ״ן גי׳ מזל״ת ג׳ הויות לגורך רמל להיות ויהיו מפנקי :

הִנֵּה עתה אין השם שלם כי ד׳ תוחיות הוי״ה כגר נועד שהם כוללים כל מני׳ וכל הד׳ מולמות כי י׳ רומז לאבא ואול׳ סלנ״י · וקולו של י׳ רומז לאמר הכתב, מע״ם כי רשמוכה מי׳ ועולם הבריאה · ו׳ ז״ת ואול׳ סילירה · כי תמרוכה מל׳ ועולם העשיה והנה עתה שנשלם סיכת דוד קול המלי ונשתרכו מעט מלכי ומלכי שרוי בלא מצרונים, ונעשה הפירוד בין תוחיות ו״ה · וגם תוחיו׳ ״ה שהם תו״ת אין להם יחוד עם תוחיות ו״ה כנודע · שכ״ז מזל״ת סיכם ביחוד אין שורה עליהם י״ה · וכל הימודים וסזווגים אף למעלה בתוחיות י״ה אינן יחוד שלם רק לגורך מיום העולמות כי כשבא הקב״ה שיהיו ככתם בירוסלים של מעלה עד שיכנוס בירוסלים שלמעשה כנודע · ובשבר שהמל׳ נפלה בגלות וגריך להתלבש בשרי תשיות כנודע ולעתיד כתיב ושיתה ליושב המלוכה וגו׳ בשעה שיכלין בעולם וריבא מלין ושנת שלמה · ולעתיד כתיב ושיתה ליושב המלוכה וגו׳ ביום ההוא יהיה יהו״ה אחד ושמו אחד שיהיה יחוד לתוחיות הוי״ה וגלה שמות לכלם שיהיה בעולם מן הקליפות ולא עילם בעשיה יעבר ולא יהו כולם שכם אחד לעבוד אף יהו״ה ולא יהיה שום שליטה לשום שר רק המלוכה ליהו״ה לבדו ולא יכנס בירוסלים שהיא קול ע״ר בחוד שנלח״ך בגי׳ ע״ר ויהיא קול של נוקבא כנודע · ועיון הוא יחוד נוקבא שהיא עשכן ליחוד ז״ת שנק׳ כנוד שלמעלה ויהיא קול ו״ה בירוסלם ולא״ו ס״ת ולא״ו ס״ת בגי׳ ה״ר ולא ויהיה ליהו״ה המלוכה · שיחוד יהיה תדיר בזו״נ כמו בתו״ת הרמוז בר״ת מ״לכיך ע״יון ל״דור ו״דור שהוא ר״ת מלכו״ת שעשיה המלוכה תמיד מלמו · ולא שם הוי״ה נעשה יהו״ה כנודע חו״ם הגלוי״ה כי ז״ת השם תוחיות ה״ה יהיו כמו תו״ת שהם תוחיות י״ה · והנה ים כלן כ״ז תוחיות נגד שם הוי״ה ע״ה שיהיה יחוד וכל הכ״ז תוחיות יתירו בתור בסיר ולא מנלח״ך יתמתקו ויתירו כמו בשמוים :

קָדוֹשׁ לעת **אַתָּה וְנוֹרָא** נקה **שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַ מִבַּלְעָדֶיךָ** **כַּכָּתוּב** .

כוונת תפלת ראש השנה

כַּכָּתוּב וְיִגְבַּהּ יְהוָה יסוד ז״ת צְבָאוֹת גם נה״י לתי׳
בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל לנה״י הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה רחל בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה נ״ת יְהוָה הַמֶּלֶךְ לנה״י הַקָּדוֹשׁ:

ברבה זו נגד דעת דז״ת שכנגדו הוא לנה״י מעמודין ומקבלת עמה מעמודין מנה״י לתי׳ שמתלבקו מז״ת לנוכח הנמשרה כנודע גם הזיווג נעשה למעלה יעקב ולנה״י ולזו פולי׳ ביסוד נקוד פניתיומין לנוכח הזיווג למעלה · ויסוד נקרא יהו״ה נצחות · גם נה״י לתי׳ יש גם נ״כ קול יהו״ה נצחו׳ וחזו וינצב יהו״ה לנצחו׳ במשפט הוא ז״ת כנודע וזו לנה״י מקבלת מעמודין שמאל קודם וז״ת ושמאל מקדום הת״ל תומיות לת״ה נעשה מלך בקודש · וגם יורד זה מקדומה לרחל לנוכח נפרדת שכחר שנה ורחל נקראת לנקה כנודע לנק מקבל מן לנק עליון כי מילוי ונעשה לנקה ולפי שנעשה מין זיווג רק לנה״י מקבלת רחל כה ע״י כי מילוי וחזו רחל הקדום שמעמודין נתין לה מלונסין בנה״י דז״ת ומעמודין שם קוד קד״ם וז״ת קוד ו׳ פרי קדו״ם וכם נתים ת״ת קוד כי פרי הקדו״ם:

אַתָּה ז״ת בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ מלך
החסד וְרָצִיתָ בָּנוּ מלך גבורה וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְּשׁוֹנוֹת מלך ת״ת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ מלך נה״י
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ מלך המל׳ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
מלך דעת וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ: (ותודיענו) וַתִּתֶּן לָנוּ יְהוָה
מבת אֱלֹהֵינוּ תימת (בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה ו׳) אֶת
יוֹם הַזִּכָּרוֹן נה״י לתבת הַזֶּה (זִכְרוֹן תְּרוּעָה) יוֹם תְּרוּעָה
מלבושים לנהי לתי״ת מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אלהינו (תימת) ואלהי (דעת מבת) אבותינו (מג״ת) יעלה ויבא ויניע ויראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר (ר״ת ז׳ ווין כנגי׳ סם ת״כ סם כנגורה) זכרוננו (מפטרת דזוכרתי
ופקדונינו (מפטרת דנוקבת) וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלי׳
עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה (מלך הוד) לטובה (מלך
נצח) לחן ולחסד (יסוד מסך) ולרחמים (ת״ת) ולחיים (דעת) ולשלום (יסוד) (ביו׳
השבת ו׳) ביום הזכרון הזה זכרינו (מלך בת״ת) יהוה אלהינו בו לטובה ופקדנו (מלך
מלי׳) בו לברכה והושיענו (מלך פדעת המזונים) בו לחיים וברבר ישועה (מו״ג) ורחמים
(ת״ת) הום ורחם (נצח) עלינו חום וחנינו (הוד) והושיענו (יסוד) כי אליך עינינו
כי אל מלך (מלי׳) חנון ורחום אתה:

אֱלֹהֵינוּ תימת וֵאלֹהֵי דעת ומבת אֲבוֹתֵינוּ חג״ת מְלוֹךְ תימת
עַל כָּל הָעוֹלָם כּוּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ תימת ימלוך על ז״ת
בהפרת מבת וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ וְהוֹפַע בַּהֲדַר
גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ ותסמיע למל׳ המרת
תימת ויומתקו ס״ך ופ״ר לינים ע״י המרת ת״ת כי״ג מכינין לרחמי וְיֵדַע כָּל
פָּעוּל

כוונת תפלת ר"ה

פָּעוּל עשיה כִּי אַתָּה פָּעַלְתָּנוּ וְיָבִין כָּל יָצוּר יצירה כִּי אַתָּה יְצַרְתָּנוּ וְיֹאמַר כִּי אֲשֶׁר נִשְׁמָה בריאה בְּאַפּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי וְיִשְׂרָאֵל מלכות מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מָשְׁלָה

כ"ן דמלי' שהכוונה כל הקליפות :

אֱלֹהֵינוּ מימ"ע וֵאלֹהֵי דעה מבת אֲבוֹתֵינוּ חג"ת (רְצֵה בִּמְנוּחָתֵנוּ) כְּדֵשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ נ"ה וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ ת"ת שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ יסוד וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ מל' וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת שהשיה עטורה טיוג עם ת"ה והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת מימ"ע נה"י וּדְבָרְךָ אֱמֶת מל' נה"י וְקַיָּם לָעַד יסוד דמלכות בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (נ"י יְהוָה) מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ נקה דיצ"ע קדיש מְקַדֵּשׁ השבת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן :

אָמֵן יְאַהְדוֹנָהִי יוס כ' רחל דיצ"ע רפיע

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך . ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו(מלי)לציון(ליסוד)אמן'אהדונהי

ברכה זו נגד נקי ז"ת שכוח מוח חכמה דנוקבא

מודים ו' נגדי כי ה'לנגי יו"ד אנחנו לך כפיפת הנוקבי נגדי כי יו"ד ה"ה מלירים נזהיב' ה' נגדי ו' שאתה הוא יהוה אלהינו ולמ"ד מלירים . ומודי' דרננן שלר הכוונה והשמות כוי"ם נשוא ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו מגן ישענו לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו המופקדות לך ועל נפיך שבכל יום עמנו ע"י כ"ה ועל נפלאותיך ע"י יסוד וטובותיך ע"י מלכות שבכל עת ערב מל' ובוקר יסוד וצהרים ת"ת הטוב מ"ל יסוד כי לא כלו רחמיך ורמירהם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך : כי נסוד חמו כ"ם עכ"ז נחים כללותם ניסוד ואנו מכוונים לעשות קו נסוד ינעשה קו על ירושלים וזה יתכוין גם מקום טובה לנו מן המל' שנקי עולם וזהו מעולם קוינו לך :

ועל כולם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך הגדול מלכנו לעולם ועד . ובחוב לחיים טובים כל בני בריתך :

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך הגדול באמת האל ישועתינו ועזרתינו סלה האל הטוב :

הַלֵּל עשיה אנו נסוד ז"ת שכינה דנוקבא ושם סוד הכתיבה למ"ם טוניס כי שם במבל מלך המדים טוניס כמ"ם לעיל נסוד נומל שמדי"ם טוני"ם ברוך ו' נגדי כי זכיות הנוק כי לו' ו"ד ה"ה מלירים (לי' י"וע ס"י מלירים ג' חלק כ"י מלירים)

כרוך

ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות: זקיפי כרעם פי' לי יו"ד ס"ה פשירים:

אמן יאהדונהי ברכה זו נגד כוד דז"פ שהוא עומד בינה לנוקבא:
יסוד כוד נלע נצורה מכך פ"פ

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו
אבינו כולנו יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת
חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים והיים ושלום וטוב בעיניך לברך את עמך
ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:
מלך מלכהה בינה מ"ת נלע כוד

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה ישועה ונחמה וגזירות טיבות
יסוד מלכות
נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל להיים טובים ולשלום
ברוך אתה יהוה עושה השלום: אמן יאהדונהי:
ברכה זו נגד יסוד ז"פ שהוא דעת נוקבא:

השלו"ם בני ספיראל והוא המלאך הממונה וכותב ומיחם כל בני אדם למיים ומרעו
מן יסוד ומכוון כי כללים ס"ם סניפוד ז"פ מתיר לקו מתלתי לנוק' ויורד
כניפה מדעת ז"פ שהוא יכוד פ"י שהם ס"ם ופ"נ והטפה היא קוד יו"ד ס"י וי"ו כ"י ועתה
כניפת העטירה דז"פ ניסוד נוקבא והוא סיס פלוס והיא העטרה שלוס למיתר הוי"ה מדכ"י
נסוד יפהדונה"י ומכוון כי נקודת הוי"ה זו היא סור"ק הנק' מלאפוס וע"ז יתקשרו דברי תורה
שלנו נזכירה נפלאה ונלילה שמומרים שלוס רב הוא מתה יעקב ולפה למעלה נגד מנ"ת דז"פ.

אל-י נצור כמו בהול עם כל הכוונות המבוארין שם

לדוד מזמור לַיהוָה (נ"א יהוֹה) ע"ה ני"א כפ"ת הארץ ומלואה תבל ויושבי בה:
כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יבוננה מי יעלה בהר יְהוָה
ומי יקום במקום קדשו · נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לַשָוא נפשו ולא
נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דורשיו
מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך
הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יהוה
צבאות הוא מלך הכבוד סלה·
קדיש כוי עלינו בו'קדיש כוי

וגוהגין לאכול תפוח בדבש ויאמר יהי רצון כוי גם ראש כבש ויאמר נהיה לראש
כוי.

בערבית אמר בסעודה ילמוד ד' פרקים בממכת ר"ה ויכוין להמיר מד' אותיות
הוי"ה שבז"פ לד' אותיות אדנ"י שבנוקבא והעלומה ד' מדרגות מהבריאה
עד בגד כל קומת ז"פ ובכל פרק יכוין לאות של הוי"ה מתיר באות של אדנ"י:
אבינו מלכנו חמצא קודם מוסף·

ביונת הוצאת ס"ת והעולים לתורה כמו שאר י"ט וביעת הוצאת ס"ת יאמר י"ג
מדות ג"פ ואח"כ זה היהי רצון·

רבש"ע מלא משאלותי לטובה והפק רצוני ותן שאלתי ותן לי ולכל בני ביתי חיים
טובים וארוכים בכבוד ומנוחה ביראהך ובתורתך בשלום בהשקט ובבטח·
ופדינו מכל צרה ויגון ומכל צרה וצוקה ואנחה ממות מדלית משפלות ומכל שעית
רעות ומכל מיני פורעניות המתרגשות לבא בעולם ותן לנו פרנסה טובה בכבוד
ולא בבזוי ושלא נצטרך לידי מתנות ב"ו ולא לידי הלואתם ב"א לידך המלאה
והפתיחה והקרושה ונזכר ונכתב בזה יום הדין אנו וכל בית ישראל לחיים ולשלום
ובפר עוונותינו ואשבותינו אבי"ר ויאמר זה ג"פ ואני תפלתי כו' ג"פ וכן יאמר
במוסף וביוצר יום ב':
ועוד לכוון בפלו בסמות וזה נוספס.

פ. יונה מפסוק תמרון של ספר נרפסים ויפס "יום"פ. עג ספר שמות כי ע"כ"ן
הת

כוונת תפלת ר"ה

הת קוף ספר ויקרא מלא פ"מ"ם . הת קוף ספר נחמיה מלא כמנו"ם

הר קוף דברי' ולכל פ"י"ל די קוף שי' כשירי' נרש ד"ת"ר מי קוף ענילי לקמי' כי מרדכ"י

הר קוף רות ושופר פולי"ל . אמ קוף מיכה כי פ"ס' את קוף קהלת כי פ"ם .

בנ קוף יהושע ומליאזר ג"ן המ קוף שופטי' ניימי' פ"כ"ס שמ קוף שמואל וינן ס"ם

את כוף מלכים ומרומתו פ"רומ"ם וו קוף יחזקאל קניב ס"מונ"ס

את קוף ירמיה ומרומתו פ"רומ"ם שה קוף יחזקאל קניב ס"מונ"ס

לב קוף תרי עסר וכסיב "לב" הה קוף תהלי' כל כ"ם"ס אב קוף ליוב ויתת פ"יו"ב

לה קוף משלי תנו ל"כ" לך קוף לניאל ועמס ליד" אר קוף נחמיה כה פ"מ"ר

המ קוף עזרא ונקרנן פ"עני"ם .

ים נוסחאות שכתובים כאן אלו הנרשים וגם הנרשים הכתובים שיולמים אלו הפסוקים מתיבת שלמי קוף הפסוק ומספר פסוקים מסודרים בגיל פ' של פרשיות נמיקון בגיל וגם מספר נכ"ד פרקים דספר שמואל של ספר .

כליק כוונת תפלת שחרית של ראש השנה ובזכות זה נזכה לעלות לציון וירושלים ברנה .

שער השופר

תקעו בחדש שופר בכסא ליום חגינו תאנא איזהו חג שהלבנה מתבטית בו הוי אומר זה ר"ה ואמאי מתבטית הלבנה לפי שבזה היום הקב"ה יושב על בסא דין ודן העולם והשטן בא ומקטרג על ישראל ומזיר עוונותיהם ואומר לו הקב"ה עפ"י שני ערים יקום דבר והולך להביא הלבנה והיא מתבטית ומבקש אותה ואינו יבול למוצאה ואז הקב"ה עומד מבסא דין ויושב על בסא רחמים וכו' : הנה להבין אמרי בינה כוונת מאמר רז"ל לפי פשוטו הוא קשה הבנה מאוד שהרי פירוש ענין התחלת המאמר לפי פשוטו כי כוונת הפסוק לתקיע בשופר בחג ואני יודע באיזו חג ונתן הפסוק סימן באיתו חג שהלבנה מתבטית שהוא ביום ר"ח שאז מתבטי' הלבנה ואיזו חג הוא בר"ח הוי אומר זה ר"ה א"ב מאי תקשה ולמה מתבטית ומתרץ לפי שביום זה כו' דקשה הלא היא מתבטית בכל ר"ח ואין הכוונה שתקיעת שופר הוא לפי שמתבטי' שהרי בכל ר"ח מתבטית ואין בו תקיעת שופר . וגם מעיקרא דדינא מאי פריך ולמה מתבטית שהרי דרכה בכך להתבטות בכל ר"ח שהוא יום המולד ואינה נראית בארץ . רק כוונת הפסוק ליתן סימן לתקוע בשופר באותו חג שהוא בר"ח . גם על זה נפקח עינינו שאמר ומבקש אותי ואינו מוצאה הלא ידוע לחכמי תבונה שלכן ביום המולד אינה נראית הלבנה בארץ לפי שהלבנה מצד עצמה אין לה אור והיא שחורה ונק' לבנה ע"ד כני נהור שקורין לסומא רק שהיא מאירה מן הארה שמקבלת מן השמש בעין לטיש' אור השמש בצלוחית שחור' שהשחורית מאירה כנגדה והלבנה תקועה בגלגל הלבנה חציה תחת הגלגל לצד הארץ וחציה למעלה נגד החמה ולכן כל מה שהיא מתרחקת מן החמה מאיר החמה בה בהצד שבנגד הארץ ואז מאירה בחמה קבלתה מאור השמש עד שביום ט"ו לחודש הוא את הניגוד שהיא עומד' ממש נגד השמש ומתמלאית הארתה ואח"כ הולכת ומתקרבת אל השמש ומתחלת להתטעט אורה עד שביום המולד היא עומדת ממש תחת השמש ואז מאיר בה כל הצד שלמעלה נגד החמה והצד שתחת הארתה אין לה שום אור ולכן לא נראית בארץ כידוע שזה הוא סוד מלואה וחסרונה אבל תמיד היא קבוע בגלגל שלה וא"ב איך אבר שאינו יכול למוצאה בטעם שבטבסי' בי אדרבה

למעלה

למעלה היא אז באותו פעם מאיר׳ בולה · ועוד מ״ט לתקיע׳ שופר בשביל שמתכסית הלבנה ומה תועלת יש בתקיעת שופר הלא בל״ז הקב״ה עומד מכס״ד לבס״ד לפי שאין ב׳ עדים · ולכן אנשי לכב שמעו אמרתי · והנה לבאר לך סוד מאמר חז״ל ובוונתם אבאר לך תחלה מאמר זוהר פ׳ אמור וז״ל :

תא חזי כד ההוא שופר עלאה דנהירו רבולא ביה אסתלק ולא נהיר לבנין בדין דינין אתערו ובורסיון אתתקנו לבי דינא : כדין יצחק אתתקף ואתתקן לדינא בעלמא כו׳ ובעינין לאחזאה עובדא בשופר ולאתער׳ שופרא אחרא ולאפקא בהאי שופר אינון קלי לאחזא׳ דכל אינון קלין דלעילא בלילן בהאי שופר עלאה נפקין מהאי שופר ובההוא קלין יהבין ישראל חילא לרחמי מתתא ואתער שופר גדול לעילא · וע״ד בעינין לזמנא שופר ולכוונא ביה דביה בלילין קלי בנין לאתערא שופר אחר׳ ולסדרא קלין בשופר · סדרא קדמאה קלא נפיק ומתעטר לעילא כו׳ ומטי לגבי דאברהם ושריא ברישא ואתער הוא ואתקין לבורסייא כו׳ אוהבי סלקא תניינא תקיפא לתברא תוקפא רגיזא כו׳ עד דסליק לאתריה דיצחק כו׳ ובהאי בעי מאן דתקע לכוונא לבא ורעותיה בנין לתברא חילא ותוקפא דדינא קשיא כו׳ סדרא תליתא׳ קלא נפיק וס״ק כו׳ ורחמי מתערין ומטי ההוא קלי לרישא דיעקב ויעקב אתער כו׳ הני תלתא סדרין כולהו סדרא חד · סדרא אחרא קלא נפיק ונטיל לאברהם מאתריה ונגיד ליה לתתא לאתר דתוקפיהון דיצחק שריין וקיימין ליה לאברהם בגוויהו · סדרא תניינא קלא נפיק תבירא ההוא קלא לאו איהו גבי יצחק דתמן תוקפא תקיפא שרייא אלא לגבי אינון דלתתא מיתבן דינא דאינון רפוין יתיר ובולהו חמאן לאברהם לגבייהו ואתבפיין קמיה · סדר׳ תליתאי קלא נפיק וסליק ואתעטר ברישא דיעקב ונגיד ליה לתתא להההוא אתר דנכוראן שריין וקאים לקבלייהו כו׳ והנהו תלתא סדרין כולהו סדרא חד סדרא תניינא · סדרא בתראה דבעי למלקא לון לאתרייהו ולי״שבא ביניהו ליצחק כמלקדמין בגין ד בעי למשרי ליה באתריה ולא ינפוק בתוקפוי לבר כדין דינין כולהו אתכפיין ורחמי אתערו ע״ד בעי לכוונא לבא כו׳ ואהר׳ שופר עלאה וכר אהדר מעט׳ לי׳ ליעקב ואתתקנא על בולא ובורסי׳ אחרא רמיו וכדין חידו אשתבח בבולא וקב״ה מרחם על עלמא · ע״כ המאמר :

תו תאנא א״ר אליעזר כתיב בכסא ליום חגינו דאיתכסי סיהרא · ואיך אתכסי׳ אלא כד קיימא עיבא ושמשא לא נהיר כדין סיהרא אתכסיא כו׳ וע״ד בכסה בה׳ כתיב דאתכסי׳ סיהרא ובמה נהיר בתיובתי׳ ובקול שופר דכתיב אשרי העם יודעי תרועה כדין ה׳ באור פניך יהלכון · זה המאמר בולו סתום וחתום ובולו מקשה לפי פשוטו · הא׳ מ״ש ואיך מתכסית הא כבר פי׳ זקנינו לפי שהוא ר״ח שהלבנה מתכסית בו בכל ר״ח הב׳ מ״ש בד קיימא עיבא ושמשא לא נהיר עיבא מאי בעי הבא וכי בכל ר״ה קיימא עיבא · ועוד מ״ש ושמשא לא נהיר כדין סיהרא אתכסייא מאי תלי זה בזה ואם רצונו לומר שבין ששמשא לא נהיר אין אור לסיהרא וב׳ ש דסיהרא לא נהיר א״כ מאי קאמר בכסא בה׳ כתיב דאתכסייא סיהרא הלא גם שמשא לא נהיר · ועוד מה תועלתא דשופר להעביר ההוא עיבא · אבל כולא חד איהו והבל יתבי בחדא מחתא עפ״י הצעה א׳ שאציע לפניך ויתבארו הכל מאליהם · ותן דעתך עליהם :

בכוונת האריז״ל סוד השופר צריך לידע מהו השופר ומי הוא התוקע ומה הוא הפת התוקע בשופר ומה הוא ההבל הנכנס תוך השופר ומה ענין הקולות היוצאים מתוך השופר · ומה ענין התשר״ת ותש״ת ותר״ת · ומה ענין המאה קולות שצריך לתקוע בר״ה · וביאר הדברים שם אך שהם מעורבים שלא על הסדר וגם קיצר באמרים במקום שיש להאריך כי סמך עצמו על המבין מדעתו ואין כל אדם יכול להשיג · כי בציוק העתים הללו נסתמו מעיינות החכמה ואפ׳ אין א׳ בעיר ושנים במשפחה שיכול להשיג הדברים על אמיתי׳ כוונתם ואמרתי אולי ארז״ל ובמקום שאין אנשים השתדל להיות איש ובפרט באלי הדברים עתיקין שנעתקו מהבריות והם עומדים ברומו של עולם ומגיעים עד עתיקא קדישא ע״י הקב״ה עומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים ודן העולם ברחמים לכן אזרתי בגבר חלצי בחדרי ובקשתי

שער השופר

בחרבי זה לשוני הרב חרה · ובקשתי זה קסת הסופר אשר בידי · ואבאר אותם הכל באר היטב כולם על הסדר נכון בפי קוצר השנתי · ואם שגיתי אתי תלין · והשם הטוב יכפר בערי והנה תחלה נבאר סוד השופר מה ענינו : ·

סוד השופר משומש בשתי לשונות · הא' הוא מלשון שופרי רשופרי · הב' מלשון שפופרי והם רומזים למדת הבינה הן בינה המקוריות שהוא סוד אריך אנפין שהוא סוד בינה המקוריות כמ"ש בחבורי שנה"ע · הן בינה דאצילות שהיא סוד אימא שנתקנה מן הרשימו של בינה מקוריות כמ"ש שם · והנה בא"א רומז אל הדיקנא דא"א שהוא שופרי דשופרי כמבואר בזוהר דאמר כל יקירות בהאי תלי"א ואמר דמתתקני שערי מהאי גיס' ומהאי גיסא בשיעור' סגי יאי למיחזי כו' גם כבר נתבאר שהדיקנא דא"א נעשה בסוד אור המקיף והוא מלשון שפופרת שהוא הלול כן אור המקיף הרי כי השופר רומז לדיקנא דא"א · והנה השופר הוא מיצר מצר הפה ומרחיב למטה כמו הדיקנא שהוא מיצר מצר הפה ומרחיב למטה ·

כתיב מן המיצר קראתי י"ה ענני במרחב י"ה · הנה כבר נודע שהדיקנא מתחיל מן הב' פאות שבראש ושם מתחילין פאות שבזקן וסוד הפאות הם המלכיות שבתקוני הראש וי"ס שבתיקוני ריש"א מסתיימין בפאות שהפאות שבראש הם בחי' המלכיות : ופא"ה בגי' אלהים : והתקוני דיקנא הם כמטה למעלה שמתחילין מן הפאות והם המלכיות ומתקרבין המלכיות שבראש עם המלכיות שבדיקנא בסוד אין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא והב' פאות שבדיקנא הם ב"פ אלהי"ם ובשם אלהי"ם יש בהם אותיות הי' הרי ב"פ הי' והם ב"פ י"ה המשתלשל מן כ' אלהי"ם והאחור הוא במיצר הדיקנא שהוא כמיך לפה החופף על הגרון · הב' הוא למטה במקום המרחב שהיא תליא עד ליבורא · והנה בגרון הם סוד הורידין סוד הדינין ולמטה בטבורא הם סוד החסדי' המתקי' את הדינין שבגרון כנודע לכן צריך י"ה להמשיך סוד י"ה שהוא במיצר למטה במקום המרחב וז"ש מן המיצר קראתי י"ה כי קרא לשון המשכה כמבו' בזוהר בסוד ולמקוה המים קרא ימים אז ענני במרחב י"ה והוד י"ה הוא כי הדיקנא חופף על או"א שהם י"ה וכבר נתבאר שזה הב"פ י"ה שבדיקנא הוא כמלוי ה' בזה יו"ד ה"ה יו"ד ה"ה והוא סוד שופ"ר כי נודע שהדיקנא הם סוד אור חוזר שעולים ובוקעים ממוחי המוח שבפנים והם בסוד הדינין כמבואר בזוהר דאמר שערי דדיקנא קשישין מ"ט משום דאינון תוקפי דתוקפין והם שורש הדינין לאכפיא דינין דלתתא והנה כבר נודע שיש ב' מיני דינין והם ש"ך דינין שהם י"פ ל"ב שהם סוד ל"ב אלהים דמ"ב ופ"ר דינין שהם סוד מנצפ"ך כנודע והם סוד שו"פר כי ש"ו מן שופר עם הי"ד האוחז בשופר שיש בו י"ד פרקין הוא ש"ך כי אלו הדינים יד עלאה אוחזת בהן לאכפיא להו כמבואר בפיט בסוד האוחז ביד ונו' ונשאר פ"ר מן שופר והם ממש אותן ב"פ י"ה בי יוד פ' ה"ה גי' שי' בגי' אלהי"ם ביודי"ן כי באים משורש אלהי"ם בג"ל וכן י"ה שני הוא ג"כ שי' הרי ת"ר בגי' ש"ך פ"ר · הרי נתבאר לך סוד השופר הרומז לדיקנא דא"א שהוא ממתק הדינין של ש"ך פ"ר וכבר נודע שהדיקנא בולה בסוד שם ס"ג אך שהוא בסוד אור מקיף שהוא סוד הב"ל היוצא מהפה כי הבל הוא מלוי דס"ג ומלוי בגי' אלהי"ם ולכן הם בסוד הדינין אך הם שורש הדינין הממתקין לכל הדינין והנה זה הדיקנא ממקום המיצר שהוא בתרין תפוחין הסמוכין למטה עד למטה במרחב הם ז' תיקונים שהוא מן ואמת עד ונק"ה כנודע והם סוד ז' הבלי' שאמר קהלת שמהם יוצאים ז' קולות שבמזמור הכו לכמ"ש כבר והוא סוד ההב"ל היוצא מן הפה ועובר דרך השופר שהוא הדיקנא ויוצאים הקולות למטה מן מקום הרחב כמ"ש לקבן והוא סוד הכתוב מחכמות בחוץ תרונה וברחובות תתן קולה כי השערות יוצאים ממוחי המוח שהוא סוד החכמה ובוקעים לחוץ ונקראים חכמות ויוצאים מן הפה בסוד הב"ל שהוא סוד אור מקיף של הדיקנא וזהו חכמות ויוצאים מן הפה בסוד הב"ל שהוא סוד אור מקיף של הדיקנא וזהו חכמו"ת בחוץ תרונ : מן הפה שבו סוד הרנה ועוברי דרך הדיקנא ואז ברחובות תתן קולה שבן

המרחב

הכרחב יוצאים הקולות בסוד ענני בכרחב יה בג"ל הרי נתנאר סוד השופר אחר בבחי' אימא :

כתיב ויהי קול השופר הולך וחזק עד מאוד האנא ר"ש אומר קול השופר אתרא דקלא נפיק טיניה איקרי שופר תו אר"ש ת"ח קול השופר היינו דכתיב כי על מוצא פי ה' יהיה האדם מאי מוצא פי ה' דא קול השופר להאין זה הכתוב והמאמר של ר"ש אידיעך תחלה הקדמה א' ותהיה שגורה בפיך כי תצטרך לכמה ענינים והוא כלל גדול בזה החכמה וכמה מבעלי החכמה הזאת שלא עמדו על תוכן הדבר זה . והוא כי לכאורה יש קושיא גדולה במה שאמרנו למעלה שסוד השופר הוא סוד אור המקיף הוא גדול מאור הפנימי ונחשב לערך חסדים נגד אור הפנימי ואור הפנמי נחשב לערך דינים נגד אור המקיף וכאן אמרנו איפכא שאור הפנימי הם אותיות הפשוטים של הוי"ה דס"ג ואור המקיף הוא סוד הב"ל שהוא מלוי דס"ג וכל כלוי רומז לדין כמ"ש למעלה אבל לא ראו אור בהיר כי הענין הוא כי בבל מדה ומדה יש בה שני מיני אורות הן באור פנימי הן באור המקיף זולת אור העצמות המתפשט בכל המדות בעולם האצי' כמ"ש בכוונת שבת וכי מיני אורות הם הא' אור של המדה עצמה והוא בסוד הנפש והבלי דגרמי המחיה את הגוף הב' האור הבא אליו מהמדות שלמעלה והוא בסוד רוח ונשמה המאיר בגוף ונותנים כח להנפש להחיות את הגוף ובהסתלק אור שלמעלה נחלש כח הנפש ואין נותן חיות לגוף והוא סוד השינה באדם אנושי וכן דוגמתו למעלה ונתחיל במעלה למטה . הנה הא"א יש לו אור עצמותו ויש לו אור המתפשט כו מן הע"ק כנודע . והנה זה האור ע"ק המתפשט בתוכו כשבא למדת היסוד שהוא סוד שם שד"י שאמר לעולמי די חוזרים האורות למעלה בסוד אור חוזר בסוד דכתוב עשרה עשרה הכף אחת כמבואר בזוהר ויוצאים בסוד ההבל מן הפה והנח לו אור בקיף : וזהו אור המקיף נקרא מקיף קטן והוא בערך דין נגד אור הפנימי מפני שנעשה מאור חוזר . ועוד יש לו מקיף שני הנמשך לו ג"כ מן המקיף של ע"ק . והוא נקרא מקיף גדול . והוא בערך החסדים גם נגד אור הפנימי והוא שמוזכר בכל מקום שאמרו שאור המקיף לעולם גדול מאור הפנימי הוא זה המקיף גדול שנמשך מהמקיף שלמעלה . אבל זה המקיף קטן הנמשך באור הפנימי דרך הפה הוא גרוע מאור הפנימי . וזכור כלל זה . והנה נתבאר כמה פעמים שהמדות שלמטה מקבלים מן המדות שלמעלה רק מסוד המלוי ולא מן שמות הפשוטים והיינו שאור הנרוצ מה שלמעלה מתפשט בפנימיות המדות שלמטה והוא זה אור מהמקיף הקטן שהוא סוד המלוי כנ"ל הוא נעשה אור פנימי לאו"א ומזה האור עצמו בשמגיע ליסוד או"א חוזר למעלה ויוצא בסוד הבל ונעשה בינו אור בקי' קטן לאו"א וגם נמשך להם נ"ב מהמקי' הגדול של א"א מעט אור ונעשה להם נ"ב מקי' גדול וכן עד"ז נמשך מיקיף קטן של או"א שהוא סוד המלוי ,נעשה אור פנימי ובקי' דז"א וגם נמשך לו מן המקי' גדול שלהם ונעש' לו ג"ב מקי' גדול וכן עד"ז מז"א לנוקבא ומנוקבא לעולם הבריאה ומבריאה ליצירה ומיצירה לעשיה וכלל זה נקוט בידך כי יצטרך לך לכמה ענינים :

ועתה נבא לביאור הכתוב רק הדע כי בז"ת דאימא יש בה ז"פ שם ס"ג ויוצא בסוד הב"ל מן הפה כי הב"ל הוא מלוי של ס"ג כנ"ל וזה הז"פ ס"ג נמשך מן שופר של א"א במ"ש לעיל שהוא סוד כ"פ י"ה שהוא בקי' קטן שלו והוא נכשך בן ז' היקונא דדיקנא מן היקון ואמת כנ"ל . ונעשה אור פנימי לאימא כי אימא היא נתקנת מרשימו של בינה המקוריות שהוא עתה א"א . והיינו לז"ת שלח לפי שהוא נכשך מן ז' הקוני דדיקנא שבתחילין מן היקון ואמת : והנה ז"פ כ"ג ע"ה בגי' אמ"ת . לפי שנמשכין מן היקון זה שהוא ואמ"ת . והנה אותיות הפשוטים מן אלו ז"פ ס"ג שבז"ת דאימא נשארו בפנימיות ז"ת שלה ואותיות המלוי' שה' ז"פ הב"ל הם חוזרי' בסוד אור חוזר והם ז' הבלי' היוצאי' מן הפה והם דינין כי הם סוד מלוי רוח דאלהים וכהבתקי' תוך הפה בב"ש"ל והני' יעק"ב והם כוד קול יעקב כי באלו ז' הוי"ת בהלבשים אורת אבא שהם כוד בלוי של ע"ב בגי' כ"ו ואם הסיר כ"ו

שער השופר

מן מנין יעק״ב נשאר ק״ל והוא נקרא קול פנימאה קול דמכה דקה דלא אשתמע לבר במבואר בזוהר ואמר יכד האי קלא נפיק לברא אזי אשתמע קלא והכוונה כי ז׳ הכלים הנ״ל יוצאים מן הפה לתוך השופר נעשה ק״ל ק״ל כי ז פ הב״ל ע״ה בני׳ כ״פ ק״ל והם ק״ל א׳ מהפשט ל״א שהם סוד ה״ח ה׳ הויות ג׳ ק״ל וק״ל א׳ לנוקבא הם ה״ג ה׳ הויות ג׳ ק״ל והיינו בשעה שעולים פנימיות זו״נ בסוד מ״נ לאימא שהז״א הוא סוד ו״ק ועם העטרה הוא ז׳ ונוקבא ג״כ סידה ז׳ בנידע ואז הם מושבים מן הז׳ תיקונים דאו״א בנ״ל לפנימיות אימא בנ״ל אחי״כ יוצאים מחיקנים בסור ק״ל ק״ל אבל בר״ה שאינו עולה למ״נ רק פנימיות ז״א לבדו שהוא סוד הדורמיטא כמ״ש בבר שהוא סוד קול יעקב לבדו אינו יוצא גם מן השופר רק קול א׳ שהוא קול יעקב · ואותו ק״ל ז׳שייך לנוקבא בבר יצא תחלה בעת הדורמיטא קודם קול השופר כי עיקר קול השופר הוא לעורר הז״א משנתו כמש״ל ובזה נבא לביאור הכתוב והמאמר· הנ״ל שאמר הכתוב ויהי קול השופר הולך וחזק עד מאוד שבא הכתוב לפרש מהיכן נמשך זה הקול שופר · אם מא״א הנקר׳ שופר גדו׳ שעליו נאמר ביו׳ ההו׳ יתקע בשופר גדול או מאימ׳ שנק׳ ג״כ מלשון שפרה שמשפרת את הולד בסוד ושמים לא זבו בעיניו כמבואר בזוהר ·ולכן פירש שאמר הולך וחזק עד מאוד · כי בבר נודע שאורת אימא כל מה שבהפשטים למטה דינין מהערין מינה משא״כ אורת א״א שדוחין כל הדינין ולכן בא לפרש שזה קול השופר היא רומז לשופר של אימא שהוא הולך ויחזק וזה שפי׳ ג״כ ר״ש שאמר אתרא דקלא נפיק מיני׳ אקרי שופר כי באימא הוא ז״פ ס״ג בני׳ אמ״ת וגם אה״ה ביוד״ין בני׳ קס״א הרי אמ״ת קס״א בני׳ אתר״א · ומשם נפיק קלא ודא אקרי שופר כי שופ״ר עם הי״ד האוחזת בה עם ב׳ כוללים בני׳ אתר״א · ובא לפרש פירוש הכתוב שזה השופר הוא רומז לאימא שמשם ניתנה תורה לישראל שהוא סוד תורה דבריאה מצד אימא כמ״ש בחבורי שגה״ע אך שהכתוב אומר ויהי קול השופר ואינו יודע איזהו קול שהרי משופר זה יוצאים ב׳ קולות שהוא ק״ל ל״א והוא סוד ו׳ הוא קו״ל וק״ל לנוק׳ והיא סוד ה״א הוא ג״כ קו״ל ואינו יודע באיזה קול מדבר הכתוב וחזר ר״ש ופירש ואמר היינו דכתיב כי על כל מוצא פי ה׳ יחיה האדם פי׳ אותו קול שיוצא מן הפ״ה שהוא סוד הב״ל שממנו יחיה האדם סוד הז״א שנק׳ אדם כנודע כי בעת הדורמיטא שהוא סוד השינה שהוא א׳ מס׳ במיתה וע״י שמגיע עליו קול השופר מתעורר בסוד החיות כי זה הקול הוא סוד המוחין שלו שהוא סוד חיי האדם · וחזר ופי׳ יותר ואמר מאי מוצא פי ה׳ דא קול השופר הכוונה כ״א תוצא אותיות הנעלמות במלה פי ה׳ כזה פ״י יו״ד יו״ד ה״י וי״ו ה״י אז יהיה בני׳ יעק״ב ני׳ ז׳ הוי״ות הנרמזי׳ במזמור הבו · ז׳ קולות ז׳ הוי״ת וז׳ הוי״ת הוא סוד יעק״ב שהוא הז״א שיוצא עתה מתוך השופר שהוא רומז לדיקנא דא״א שהוא קצר למעלה סמוך לפה ורחב למטה וגם רומז למקי׳ ז״ת דאימא והוא ג״כ קצר למעלה ורחב למטה בסוד ויבן את הצלע שבנאה בעין אוצר קצר למעלה ורחב למטה לקבל את הולד והוא סוד הקול שבשופר שהטפה הוא סוד ע״ב כנודע ומצטייר בז״ת דאימא שבה שם ס״ג הרי ע״ב ס״ג ע״ה ני׳ קו״ל · והוא יוצא בתוך השופר סוד יסוד אימא כמ״ש לעיל ברחובת התן קולה ששם הוא סוד רחובת הנהר כנודע ודא אהר׳ דקלא נפיק מיני׳ ואקרי שופר :

עתה נבאר מי הוא התוקע הנה לשון תוקע משמש ב׳ לשונות הא׳ כפשוטו מלשון תקעתי יתד במקום נאמן שהוא תוקע מן ההבל שבפיו בתוך השופר הב׳ מלשון נתקע ביכמתו שהוא לשון זווג והענין כי בבר נודע שלצורך הולדת המוחין צריך זווג לאו״א ומשיכין הארה מן א״א ואותה הארה הוא סוד הטפה היורד כמוהא סוגיאה שבתוך א״א והוא סוד יו״ד דאית לה תלת קיצי ברזא דכגולתא במבואר בזוהר ומהפשטין לתלת מוחין · וזה הטפה אינה יורד מן א״א אלא ע״י זווג ג״כ אך שא״א אין לו סוד נוקבא כדי שיהיה לו זווג כדרך או״א או ז״נ כי עליו נאמר ראו כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי · הבוונה כי בבבא דנוקבא שבו הנקראת אנ״י בב״ש אני הו״א ר״ל שגם

סטרא דנוקבא נק' הוי"א רוא דרוברא שכללא דדוי"נ וזוא נכלל בפרצוף א' והכל ברוא דדכורא וזהו ואין אלהי"ם עמדי כי אי"א הם סוד הוי"ה אלהי"ם משא"כ בא"א אין אלהי"ם עמדי כי כולא דכורא וא"כ איך נעשה שם הזוג אלא הענין כי בפה של א"א נעשה הזוג כי כבר נודע שבינה של א"א הוא בגרון שלו והוא סוד ה' של הוי"ה והחיך הוא סוד החכמה שלו היינו כי הפה כולל בעצמו י"ם והחיך הוא סוד י' של הוי"ה ומזדווגים מני' ובי' ע"י חלשון המבריע ביניהם שהוא סוד הדעת ות"ת שלו סוד ו' של הוי"ה וכולל ג"ב לו"ק היינו שהחניכים הם סוד ח"ג שפתיים נ"ה ראש הלשון סוד יסור ופה סוד המל' כולל כולם בכ"ש לקמן בסוד הפה של התוקע ובכר נודע שא"א שהוא סוד בינה המקוריות עיקרו סוד שם ס"ג והוא בז"ת שלו ובמנו יוצא הכ"ל שהוא סוד מלוי של ס"ג לתוך הפה ועם ה' מוצאות הפה שהם כ"ב אתוון הרי ס"ג וכ"ב גי' פ"ה הרי כאשר מזדווגים סוד י"ה שבפה דא"א הוא סוד תקיעה תקע י"ה . והנה זה ההבל שהוא מלוי של ס"ג וכל מלוי הוא סוד הרין בנודע הוא מתמתק ע"י ה' מוצאות הפה בכ"ש לקבץ ואז הוא תוקע זה ההבל מן הפה בתוך השופר שהוא סוד הדיקנא שלו שהוא סוד שופר בכ"ש לעיל ויורד לאו"א שהם מקבלים מן בי' מוחות שבדיקנא בנודע ובחפשט ויורד עד למטה בנה"י של אבא המלובשים בנה"י דאיבא שנק' ג"ב שופר ומשם יוצאים הקולות שהם מוחין של ז"א שכולם הם בסוד קולות בנודע ומתפשטים בז"א ואז מתעורר משינתו בכ"ש הרי נת' מי הוא התוקע . ועתה נבאר סוד הפה ואיך מתמתקין הדינין בתוך הפה ויוצאים במוחקי' שזהו עיקר המיתוק של הדינים שבז"א כי הדינין של ז"א מתמתקי' ע"י שרשם שהם דינים דא"א שיוצאים כמוחקים .

והענין הוא כי זה ההבל עולה מז"ת שהם ז' מלופים ק"ג שהם ו' לומות כזה ו"ד י"ת ו"י שהם גני' הכ"ל הרי ז"פ ו' הוא מ"ג . ובק"ג עלמו בשמו ומלוי ומלוי מלואו יש בו ג"כ מ"ג לומות . הרי ג"פ מ"ג גני' הפה"ע שהם לומות גרון והנה כבר נודע שהוא שם מ"ג הוא סוד הדין ועם ג' כוללים גני' ההכי"ס והוא מיתוק ס"ג שהם כ' לומות ההכי"ס הפוך מעולים בגרון מתמתקים ע"י הפ"ה שהם ג"פ מ"ג עם ג' כוללים גני' ההכי"ס . הפ"ה עוברים דרך הפין ההפוך הל הגרון שממנו הולפות לומות גי"ק ומזדווגים יחד גי"ק עם הפה"ע והוא גני' רי"ו ע"ה סוד מיתוק בגרו"ה גני' ריי"ו כמ"ש כבר בהפלא העמידה . ואם הפוך שם ס"ג שהנו יולא הס"ל עם גי"ק הפה"ע הוא גני' פ"ר והוא מיתוק פ"ר דין ס שהם כ' לומות שהפלא"ף עוברים דרך הפין ההפוך שהוא המבריע ושהפוך למיך עם הגרון והוא כולל שניהם הרי ג"פ רי"ו גני' חפ"ל והפוך חפיד ג' כוללים הפוך חי"ל גי' כ"פ ההכי"ס והוא מיתוק כ"ג . והפוך שם ל"ג הרי תל"ג גני' דהלכ"ת שהם לומות הפין . הפ"ק עוברים דרך הכינים . והנה שם ל"ג י"ו למעלה י"ו למטה וסה סוד ל"ד ההכי"ס הל מ"ג שהוא חמלת גרימת עולם שהפלא"ף על שהיתף עד"כר היינו כשהגיעו יפד נשוד הפתינה נעשה הוא ל' כזה א והוא יו"ד גני' הוי"ה סוד הרחמי' שהוד קרוב ל' לנשרני ל"ג . והנה הכ"ג ההכי"ס הם סודם לפ"ך דינו' שהם י"פ ל"ג כנודע ועם פ"ר הרי ת"ר שהפנר ל' ההפין הכ"ל שהם גני' כ"ם שהוא סוד שם ס"ג שהפיר מכן ד' לומות והכולל והוא שם הוי"ה הכולל כל' מלופים כזה יו"ד ה"י וא"ו ה"ה הרי תר"ם גני' זשם"ך ע"ה שהם לומות הפיניים והל הלו הדינין נמתקין ע"י עתיות הפיניים כי הדינין הכהן נדבקים יחד הם קשים והשהם נפרדים והפהדין יתפרדו הל פיעלי הן והן לחזי לדינין ההפין שהם פועלי הן שהוד פיזר לרשעים הנאה להם והפאר לעולם והשהדינין שהלעלה שהם סודם הדינין נפרדים ועתניים יתפרדו גם הל פועלי הן . דהיינו שהם השהוא שהקו' שהוד הוא נהפנר הלוד והם הפוזר לומות לצדורים מיד נכנס והפ"ך עוברים דרך הפפתיים . והנה הם ג' מיני דינים שהם ס"ך ופ"ר והם ג"פ דין גני' קפ"ש . והשעוברים דרך הפפתיים מתמתקים ע"י לומות הפפוזים שהמלופים לנדם גני' ז"ם שהם גני' מלואי הוי"ה ע"ג ק"ג מ"ם ג"ן הוא לומות הפפוזים שהמלופים לנדם גני' ז"ם שהם גני' ג"פ די"ן ומתמתקים הג' דינים ס"ך ופ"ר . ומתמתקים יופר כשהם עוברי' דרך הפופר שהוא סוד הדיקנא עם ריד הלומות שהופר כי י"ד והופ"ר גני' ס"ך ופ"ר והיד הוא סוד לימת עלפא המלכות ליד שהפא הל פ"ת והלומות שהלך שהוא שהתפא שהוא מיתוק י"ג מ"ג מיתוני דיקנא שכולל

שער השופר

על פ"ג מיקונים כנודע ונקרא מדת משפט. כי הספירות לדיקנא קשישין נקוד הדינים אך שהם ממתקים לדינים מתלים ונקראים משפטים שהם נקוד הרחמים כנודע נקוד ויש נמצא גלא משפט וז"ש בתומז ביד מדת משפט והוא קוה ליל השמונה לקבל שנים כי שם מקור המשוב שהוא מיקון י"ג שהוא ונק"ה לשנים נחשונה נקוד שם אלה"ים גיהדי"ן גני ונק"ה. שהוא בחינת עלמה ניקוד שלה שהיא סה התחתון שנמצא יונל קול השופר שהם מתחברים ג' הויו"ת ע"ג ס"ג כנודע ע"ה גני קו"ל ושם שוד המוסיף דז"ק שהוא שוד קו"ל יעק"ב כמ"ש כנר. ושלי שופר הוא שוד לילו של ילמק תוקפא לילמק נקוד נעטרת דגבורה כמ"ש לקמן ושם שוד מנלפ"ך שהם ניקוד לימת ומתקים ג' תוחיות ע"ג ע"י ט' יודין שים צד' מלוקי הוי"ה שהוא גני ע"ן ונעמי' מתוק כדנם ריד ס"ו של שופר גני' דב"ם נקוד וטעמו כלפיסיה נדנם ונשמר לפ"ך ען מנלפ"ך שהוא ס"ר של שופר ומתקים ע"י מלוחים של ע"ג ס"ג מ"ה עם שבורם שלהם שהוא קול י' ס"ה נ' לפ"ך ותהבר עוד שם הוי"ה הוא גני' רי"ו שהוא עיקר כוונת ר"ה כמ"ש נכוונת התפלה. ועתה נשמר קול הקולות היולאים מן השופר. ונקול הנ' קדרים

ונעתיק לשון הכוונה:

בשופר הכוונת וז"ל קול השדרים הנה כנר נתנאר כי נר"ה מיזר הדבר לתקלי הלני' שהיו זר"ב לפ"ת מתמת הדיני' שהם נתמוריים שלא יתמזו נהם המלוים הולרכו לידנק פ"ת. וכדי להניח לחוסם פב"ם לריך נקדים כי ע"י הנקדים יתנהרו כל הדינים של תמורי ז"ת וידנקו כולם נהוקבא ויבואו מקדים המקום הדינים נקוד ויסנור כבר מתמר, ולז יהיה הוא כולו מקדים ואין כולה דינים ולז אין לבם דניקות זה נזה כי הם ג' קלווח מרוחקו, ולפ קרב זה לפ זה ולפ"ב יתחתקו גם הדינים דנוקבא נקוד ויבן לם הנלע שקשנ, ככלה כמ"ש לקתן ולפ"ב ויביאה לפ הלדם פב"ם. לפ שקודם נקדים לריך לקוד הדורמיע' שהוא קוד הסיבה נקוד ויפל ב' מלכים מרדמה על הלדם ויבן ולז נעשה הנקדים דכפיב ויקח לם הנלע נקוד והנלע המסכן והנה קוד הסיבה הוא הסתלקות נשתה למעלה קוד פנימיות ז"ת שהם קוד המוסין שלו שהם מ"ב וג' עטרין עטרת למסך ועטרת דגבורה לשר נתלבשו בנה"י לתיעת ונכנסו בנ' מלכי דנולנלתא ז"ת כנודע ועתה חזרו לנלות ממנו נה"י לתיעת עם יד' מוסין המתלבשים נחוכם ומנו למעלה דרהם ז"ת נקוד חור מקיף לנד ולז נשאר ז"ת נקוד הסיבה. ולפ"ם כנר ילעת כי ז"ת המנורם שלו הוא רק ו"ק לנד שהם מנ"ת נה"י ונשבחים לו המוסין חזי מתעלי' המנ"ת נקוד מב"ד כדי לקבל המוסין ולשר מילאו משם המוסין הם ישנים הרי כי מנ"ת עלמו הם מב"ד ולשלו קורא הזוה"ק לנרהם ילמק ויעקב שהם קוד התנות שהם מנ"ת

שנקראים לנוח לך שמתעלים נקוד מב"ד. ע"כ לשון הכוונה:

והנה דע שהם שכתב שהמוסין לשר שמתלקים נשתרו נקוד חור מקיף נריהת ז"ת היינו רק ג' מוסין שהם מוח הסיבה ועטרת דגבורה חזרו למעלה לשבל וכן הוא נעטרם נ"כ נכוונת הנ"ל. לנל ג' מוסין שהם מוח הסיבה ועטרת דגבורה חזרו למעלה עם נה"י דסיבה. וכבר ילעת שמוח השכמה הוא נקרא ריש"י לנרהם כי לנרהם הוא קוד הכלי המקבל מוח השכמה והמוח שכמה הוא ריש"י לילי. וכן טביעה נקרא ריש"י לילמק וג' עטרין מ"נ שהם קוד מוח הדעת נקרא ריש"י לישקב ע"ז הדרך וכבר ילעת שמוח השכמה הוא נלנלו לחיעת ומתלבש נשכמה ז"ת שהוא קוד שבל ז"ת רק שמעלה נקוד השכמה לקבל המוח הנקי לנרהם ומוח הסיבה הוא נקוד לדי ומתלבש נסיבה ז"ת שהוא קוד יעקב. הרי כי מוח השכמה שהוא קוד לנרהם יולא מנרהם ז"ת ומתלבש נדעת ז"ת שהוא קוד יעקב. הרי כי מוח השכמה שהוא קוד לנרהם יולא מנרהם ז"ת ומתלבש נשיולים נה"י לחיעת. מן ז"ת הוא יולא מן נלה לחיעת ושורש נרהם ז"ת נקוד חור מקיף מעת"כ מוח הסיבה שהוא קוד ילמק נשאר נקוד לדי ולשלו יולא ממנו רק נשאר דוק נלדי. וכבר נודע שלדי נקרא נהר היולא מן העדן להשקות לת הגן כמנואר נזוהר. ונזה תבין מ"ש נזוהר וז"ל לנרהם לת מתדק נהוא נהר כמה לילמק מתדק נה. וכבר ילעת שעיקר קבלת הנוקבא ז"ת הוא עטרת דגבורה ולכן אמר שמתלקו קוד נה"י לחיעת שהוא קוד השופר ונתוכם ג' מוסין כנ"ל אלו לחיה מחירה כלל ז"ת כי עיקר כוונת התלקות זה הוא שיתלק ממנו קוד החיים העליונים ויאחר נקוד הסיבה ולכן היא מקלקת כל האחרים ממנו ועשה כעין משך מנדיל ניהה לבין ז"ת קוד העניים המכסים האור וכפ קוד הדינים הקונניים קומז ולילו יונק שוש יניקת אור לכל הו"ק שלו שנק' נניים כנודע ואמר שנשתלק ממנו כל האחרים היא מחירה רק לנוק, לנדה כי היא לת נשארת נקוד הסיבה כמ"ש כנר ופניימות שלה נשאר זה ולת נשתלקו משארת לימת נעשה חור מקיף חליה לנדה נכל קומתה ולז המאור שקטן

למחצה הגליה שהוא ניתן מחצלה לג"ד של הדיוטים לדון את העולם ומחצירים דיני דיוטים
והוא הקנ"ה קול די' עלמה שנק' קנ"ה כמבואר בזוהר כמלחמה דב המונעת קבל הוא יוסב על
כפא דין שהוא קול הניק' שנק' כפא דין ולכן הנו עומין עומדת בשוער להחזיר המומין לז"ת
ויתעורר מחצתו כמ"ש לקמן והוא מוזרח לימת עלמה להחזיר לז"ת והוא שמומד מכפא דין ויוסב
על כפא רחמים שהוא הז"ת שנקרא כפא רחמים. ומודע שבזמן שהכנסים נה"י לד' ז"ת
היא מחזירה לז"ת לבדו והנוקבא מקבלת מהרחה ממנו מש"כ כשמתחלקת מן ז"ת עמה כיון
מחזירה מלים ונעשי' לה חור מקף וזה כחור עכבי' לוחות שלא יוכלו להטוני' לחזור בה כי
כבר נודע שבשחר' לימ' אין יכולים הקילוני' לחזור בכלל וזהו רמון המחניל כ"ת ס"ו היא מחחלק
חור לימת גם ממנה נחשר שבשתם כדרך שנעקרים היא לחזיר גדולה להטוניים והיו הדיוטים
מחנדרים מחוד עד שלא יכול העולם להחקיים והיו הקולים מכלים את כרס ישרחל משח"כ
עמה שהיא מחכמי' בשחלה מדשה ולימה יכולים לחזור בה ולפ שנחחזקו ז"ת מן הדיוטים
ז"ת קשים כמו היני דנוקבא וזה נבא לניחור המחמר של ר"ת שבא לפרש הכתוב דכתיב
הקשו פחודם כופר נכפא ליום מגינו שפי' הכתוב הוא שנרין לחקוע בשופר משפ' שהוא כפא
ליום מגינו. הכוונה שנרין להמשיך המומין שהם סיד הקולות שיולאים מחוך השופר כמ"ש
לקמן כדי לעורר ז"ת משיחתו שיעמוד הקנ"ה מכפא דין ליבא על כפא רחמים וז"ש נכפא
ליום מגינו נגין להחכפיל שיהרא היינו לפי שלימת נשחנק' מן ז"ת ונעשי' חור מקף שהוא
כפא לשיהרא שלא יחזור בה הדיוטן ועליין הוא יוסב על כפא דין כנ"ל ולכן נרין לחקוע
בשופר שיכוון מכפא דין לכפא רחמים. ואומר לון להחכפיל שיהרא ומשרש הענין ואמר שלא
כל קיימת עיבא ושמשא לא נהיר פי' שכוד הענים שם מבך המנדיל נין מי' ז"ת כדי שלא
יקבל שום הארה וזהו ושמשא שהוא ז"ת לא נהיר ונשאר נשוד בשיעה והגדיים מכסים את
הענים קוד הענים המכסים חור בשתם וכדין לחכפיל שיהרא. וארמ והנן שמיעה בשהו
שגני שתם שהוא קוד ז"ת לאר לא נהיר וגני שיהרא קוד הנוקבא לאר לחכפיל שלא יהן
הדדרים שלאמרנו שהז"ת חינו מאיר כלל ונשמ"ש בשיהרא נהיר כי לא נכחלק חור בפנימית
שלא כמו שנכחלק חור פנימו' ז"ת רק שהיא לחכפיל כדי שלא יחזרו שם המלוים ויחגדרו
דדינין מאוד. ולכן נרין לחקוע בשופר שהז שמשיך חור לימ' קוד החשובה ומוסך חור משופר
גדול שהוא דיקנא דא"ק שהוא מחיקון ואמ"ש שהם קוד הפני' דא"ק כמ"ש לעיל וז"ש ונאמר נהיר
בחיובמא ונקול שופר דכתיב בשרי הענ חרועה אז ה' בחור פניך יהלכון קוד שלא
נפנים שלמעלה שכולו קוד הו"ה ואין מלכים עמדי. והבן כ"ז:

וחזור על עניניו ואומר שבשחלקות נה"י דלימת מז"ת נכחלקו גם המומין מן ז"ת וכשחרו
ג' מיתין מכאה ועשרת לפכד נרים"ת ז"ת וג' מיתין שהם ניהם ועשרת לנגורה
נכחלקו למעלה עם נה"י דלימת והבן כדי להחזיר המומין לז"ת לרין עומדת לחחת לעורר
עומדת לעילא ולהו מוקנין בשופר וזה מחעורר שופר גדול לעילא ומשיך בשפא מן בפה והם
קול המומין כדי שיחזרו ויחפשטו ז"ת כמ"ש לפניך. והבה הקיעה ת' הוא חקיעה:
תקע ה"ה שהוא מן המילר קרחתי ה"ה ענני בחרמב ה"ה כמ"ש לעיל:

והנה כאן לריך להרמיב מעט בניאור זה. והוא שהרי כבר נחבאר שניום ר"ה נחופף חור
של ל"ם נעדת הנגורה ולכן נק' יום הדין. לך שיש נגורת חזקות וקשות ויש ממוחקות
ים נגורות שהם שורש הנגורות והם הכופין לכל הדיינין וממחקין כל הנגורות דלחחת. והבה
עמה שנכחלקו המומין ז"ת וכדי להמליך לו מומין מדשים כי כבר נודע בלעולם אמר נכחלקות
המומין נאין לו מומין מדשים יומר ממותקי' ולזה לריך לעורר זוג עליון של ל"ת שחזדווג
מיני' וני' כנודע ויורד בשפא ממותק שחימלה כי לעולי בשפא נאה מן המוח ונאמר שבזמן
גרמת שהוא יום הדין לזה זו בשפא נמשכת מלד הנגורות כי נמימת שחימלה גנוז נגורת
דעתיק כמ"ש נאמרי שנ"ע והוא שורש לכל הנגורו' וממחק מוהם וכופה כל הדיינים ודוחה
מוהם ולכן זו בשפא שהיא קוד י' מחחלק לשני הס"ן והם שורש לנ"ג שהם הת' שלא נעלמו שהם
והם כפולים כנודע והבה זה הזיווג של ל"ת שהם ני' הס"ן ג"ם מנלפ"ך נני' ני' היינו הו"ג שלו נעלמו שהם
קוד ה"ה כנודע ועי"ז נא בשפא שהם ני' הס"ן ג"ם מנלפ"ך הת' יורד ניכוד ניהם שהיא לימת והת'
הקי"ע. ועם ה"ה הוא חקיע"ה. ולמו הנ' מנלפ"ך הת' יורד ניכוד ניהם שהיא לימת והת'
ניכוד הנוק' ז"ת והיא קוד נאמרה יקד מרץ כי מום שחימלה הוא קוד החמה כנודע ולכן
לא תאר נרש מלא יקד מרץ. והבה זו בשפא יורד מן המוח דרך פ"י מוליות עד שנא

ליסיר

שער השופר

ליסוד ל"ת ומוזר לעלות בפ"ד לור סוזר וזהו פהנא סיולת מן פסח כמ"ם לעיל ומוקע בשופר גדול קול פריקת ד"ש כמ"ם לעיל ומקבלין דין מדין עד שנת לנפ"י לתיעת ונעמיס שם פרי מומין כנוהע • ובני פסי"ן הכ"ל מזה נעמ' ג' מומין כי ג' פסי"ן סנ"ל הס קול מפלים שנגורת שמה נעשה מום פסכמה ז"ש וגבו' שנגורה מזה נעשה מום ניכה ז"ש וגוה פסכמה מפלגם נגנם לי' ומוה ניכה בהול תימת ושול ג' עשרין לירים גרש נוכרת נתו"ת שהוה עטרת למקד ועטרת דגדורה זה מפלגם ניסוד תימת שהוה ג"כ קול הסופר כמ"ם לעיל והכה ע"י עוגדת זו מחער עוגדת לעילי וזה הקול היולת מתוך הסוף עולה למעלה ובוקע כל הרקיעי' ומתעב' לעילה לעילה על שמתעורר סופר עלמה שהוה דיקוק לת"ת ולז יורדין הסומין על שנתים לנפ"י לתיעת כנ"ל וע"י תקיעה שהוה פפ"ש שהוה קול הסופ"ד שדרכו להתעבר כנוהע והוה בני ע"ב שהוה שם הסכמה כנוהע שים גו ד' יודי"ן נכלולות עשר הס ת' שקל כפף שמתעבי מן ל"ת בני פשוט"ם והוה קול תקיעה פשופע ומתעורר מוה הסכמה של ז"ת שהיה נסוד כפיפה והוה קול שנרהס כמ"ם לעיל והוה עתה נריעת לשנרהס שהוה כלי המקבל זה המוה כמ"ם לעיל ועמו עטרת למקד כנוהע וכיון שמתעורר מוסך מליו ג' מומין שהס ניכה ועטרת דגדורה כי נשער שנכנסו מיתין מדמיס שנפ"י לתי' דומין לת ניסנים למוך ויורדים נריעת ז"ת ועשים נסוד כפף נמומין מדמיס • וז"ש ר"ש כל קלף נפיק הס קול המומין שהס קול ק"ל כנוהע כדין לשער שנרהס ולתקן לכורהייל • וכ"ז נעשה ע"י תקיעה רשלוש' וגם נכנס פרק ל' שהוה פרק חמתן דנלם לתיעת שנו מוה הסכמה שמכמה ז"ת ופס קול המלדים שנגורת והוה כוונת תקיעה פשופע רשהוה לסדרת קלמלה • ולת"כ ע"י תקיעת שנרים שהוה קול דגדורה יורדים דגדורה שנגורת נסוד לתי' שהס היה מוה הניכה תוקפת לילמך להוה תלדק נשהוה נכר וסס קורס דגדורה הכופין לכל הליני וז"ש שלסכי שלקת תניכת תקיעת לשנרת תוקפת רגיזת עד דסליק לאחרת לילמך ולת לאר ושריע נריעת לילמך כמ"ם נני שנרהס שהוה מוה הסכמה מפלגם הוה נריעת וכשירד זה המוה שריע נריעת מש"ה כלי הניכה לת היה נרשהו כמו מוה הסכמה כי עלה ונכתלק עם נפ"י לתי' כמ"ם לעיל רק שנאלר המקום פמוי ועתה נפלגם זה הכלי ולכן לאר נאחרי' לילמך ונכנס ע"ת לסוד לתי עם מוה הניכה נניכה ז"ת שהוה לאחרת לילמך והוה תקיעה ג' לסדרת קלמלה : תקיעה ג' הוה תרועה • וזה לת נזכר נמלאר בזוהר רק נתיקונים מוזכר שם ד' תקיעות נשם תשר"ם • ובטעם כי תקיעה זו רומז לעטרת דגדורה שזהו לעורך הנוקבי ז"ת שנניץ בנוקי הוה מעטרת דגדורה לכן לימי מזכיר כאן תקיעה זו כי כאן מיירי רק מה שהוה לעורך ז"ת עלמו • וגם כי עטרת דגדורה הוה ניסוד לתי עם עטרת למקד ימד וכיון שלימו יורד עדיין עטרת למקד גם יסוד לתי לימו יורד לפפלגם נדעת ז"ת רק עטרת דגדורי מפלגם נהול לתי עם מוה הניכה שנמוכו ומפלגם ז"ת וכיון שהיה נכלל עם הניכה שכנר ירד ע"י תקיעת שנרים לכן לימו מזכיר כאן תקיעה ג' :

ונזהור על הענין כי ע"י תקיעת תרועה יורד עטרת דגדורה ז"ת והוה לעורך נוקבת ז"ת קול מלכות בית דוד ועדיין לין היסוד לתי מפלגם ז"ת • והטעם שיורד המלך עטרת דגדורה קודם עטרת למקד לפי שהזמן גורם להיות יום הדין ז"ת דגדורה ולכן הוה מקדים לעטרת למקד • ועוד כדי שיקבלו המלכים לגנודת נסוד שם מלכ"י סעיקר הסס סלה הוה ד"ן נסוד ד"ן לנכי לך שהס דיני הקיצים מלגנים לותם ג' לותיות לימת לתי מלכ"ם וי"ו מהו"ם לי' נרחם וי' נקוק נסוד למקד יסיגנהו ולכן גם עתה לעורך ניתוק נגדורת נריך תקיעה פשופע נקוק ונרחם • וז"ש נמלאר הזכר הכ"ל לנרהס מהלי גיסת יעקב מהלי גיסת כי יעקב היה קול תקיעה פשופע למרומה כמ"ש לפניך וילקח נמלניהת ולא יכול לנקוק תוקפת לנר לת"כ תקיעה פשופע קול עטרת למקד ד"ש שנו ד' יודי"ן נני פשופ"ם כ"ל ולז יורד גם היסוד לתיעת עם עטרת למקד ומפלגם נדעת ז"ת וז"ש מלילתי וסיל תקיעה פשופע למרומה קלף נפיק קול עטרת למקד ורחמי מתערין ועטי הוה קלף לריסת דיעקב שהוה קול סדעת שהוה ריסת דיעקב קול הת"ת כמ"ם לעיל ויעקב לתער הוה עטרת למקד שהיה נקו סדרת תניינת קלף נפיק ונקיל ונעיל לנרהס מלמריס ונגיל ליה לתתת לתער דמוקפיהן דילמך שריין • ככוונה כי הסר"ת סדרת קלמלה לסת לימון תלת קסורין למהי מנוהת הרמוזים נסנר"ת נמ"ד ז"ת שהס קול סדרת קלמלה לסת לימון סס ד' כנוהע ולכן הס ד' תקיעות שהס תק"ד תג"ת נפ"י ולקנליהון ג' סדרת לך שהמומין הס ד' כנוהע ולכן הס ד' תקיעות

מצו"ת נכל מקרא · והנה נסדרת תניעת הכוונה להמשיך כה"י דלי' למעשה נמנ"ת ז"ש עם המומין סנסוכן · ונסדרת ג' למעשה נכה"י ז"ש כדי להמשיך גם מומין לנוקבא שעיקר מתמודיו נגד נכו"י ז"ל כנודע ולזו יתלבשו המומין כ"ש נמקומו הרחוי לו · כי כנר נודע בהמומין יש נהם כללות י"ם והם נהה"י לי' נד"ז נלא דלי' ונה עיה הסכמה יש נמום הזה כלל קו ימין שהוא מצ"ב והם נג' פרקים שיש נגלא דלי' כנודע · היינו קוד הכמה דמומין נפרק עניון דנלא מסך דמומין נפ"ג נלא דמומין נפ"ג · ועד"ז נהוד דלי' כללות קו שמאל דמומין שהם נג"ה נג"פ להוד דלי' · ויסוד דלי' שם כללות קו ממעני שהם דעת מ"ש יקוד דמומין ניקוד דלי' ונשלים ת"ת התחתון דלי' שהוא נכנס נ"ב נדעת ז"ש אחר שמרכנת עלמה כמ"ש כנר · ל"ב נסדרת קדמאה שלו נכנסו רק פרקי התחתון דנה"י דלי' שהם הם נה"י דכללות המומין ומתלבשין נמג"ד ז"ש כנ"ל ל"ב לוים נמקומו רק לאחר שנגמרו כל הנ' פרקים דנה"י דלי' לכנות ז"ש נזו כ"ש יורש מקומו וז"ם נזוכר נמאחר הנ"ל נסדרת נאחרה דנעני לנלקח לון נאחרייהו כמלקחין פי' כמו שהיו מבודדים במומין התלה קודם שנתלקח לי' מן ז"ש כן לריך להמשיך במומין מדשי עמה :

ונחזור לל כענין סדרת תניעת קלא נסיק ונטיל לנחרהם מלאחרי ונגיד ליה לחתא פי' ע"י מקיעה שטועה של סדרת תניעת נטיל לנחרהם קוד מוא המכמה שהי' נפ"ג דנלא לינוק ונזה ומחלבש נמכמה ז"ש עמה נוקבא ממקומו ויורד למעה נמסך ז"ש וכנכם פ"ג דנלא לי' נמכמה ז"ש וז"ם ונגיד ליה לחתא לאחר דמוקיפין דלמך תריין שהוא מדת הגבורה שאר ילמך שהוא נגד מסך ז"ש ושם הו' קוד היכל זכות שהם נכ"ד שלמעלה יוסדין ודנין את העולם לדכוי קלקל קלא תניעת תניעת הוא שנרים שהוא קלא לאו מיהו גני ילמך לתתן מוקפא תקיפי שענין הוא כי גבורה ז"ש שהוא ילמך יש נו נ"ב נ"פ כנודע וני פרקים עליונים שם המסדים שמומים כנודע ונ' פרקי עליונים שם המסדים שחיתים כי שם הוא יקוד לי' נמ"ת שהם המסדים שמומים כנודע שזה נקרא מקום נשמום ושם שם גבורות מזקות וקבות מוקפא תקיפא ופרק נני שניא היא נגד שלים ת"ת התחתון שהם כנר נשחיים יקוד לי' ויולפים נלורות מגולים ושם ממתקין את הדינין ולכן שם דינים רפויים וז"ם נזוכר דינין דעכורא תקיפין נרישא ונויתין נסופא וזה פרק הני שהוא היו"ד שים נו י"ד פרקין כנודע וכ"ל כולל ס"ג מנלפ"ך המהגלים נה' תלנעות כיל ברי כ"פ י"ד היא ע' והם קוד עי מסדרין שבסיכל זכות שהוא נגד גבורה ז"ש ושם דינין רפויין ולכן נריך להמשיך המיתין נתקיעת שנרים זה שיודו נפ"ג שהוא היו"ד שהם נכ"ד יוסדין ושם יולפים נלורות מגולים ומתתקים דינים ז"ם נלו מיהו לגבי ילמך לחתן מוקפא תקיפא וכו' פי' נמקום שהשום תלא לגבי תיכון לחתא מוחזן דיקא דלתיכון רפויין יתיר כו' חליתאי קלא נסיק היא תרועה ולזו יורד עטרת דגבורה קוד לוד מן הדעת לת"ת כנ"ל וזה לא נזכר כלן זה המאמר רק נתיקונים קלא נמרלה והיא תקיעה פשוטה יורד יקוד לי' עם עטרת דמסך מדעת ז"ש לת"ת ז"ש וז"ם ומתעטר נריש דיקא שהוא הדעת וניגיד להתא נת"ת לשהוא לאחר דגבורה שריין שהוא נגד מד' דגבור' ומתיק דיני' ע"י לורות המגולי המגנ"ת נפרקין למעלין נמג"ד ועליון לא ירשו מקום המיתי סדרת נמרלה דנעי לסלקא לה לאחרייהו זה המסר"ת נגמרים לכנות נה"י דלי' כ"ש נמקומו כמ"ש לעיל ובזן ומ"ם לשון לסלקא שהיא לשון עליה ויהרי עלי' זו היא ידידה שנכל סדרת וסדרת . לכוונם להמשיכן ולהוריקן למעה הענין הוא כי ע"י כניסת המומין נכל סדרת וסדרת כל קטרת וקטרת עולה מדרגה ל' למעלה כמנוסר נכוונת התפלה עד שעולים נגד אחר דלי' כי ע"י זה נקראי נכוד מקראי קודם ועמה נאחר כל המאמר על עכזנו ול"ל להרמיז עוד נניסור ובחכם עיניו נרשעו ויוסיף לקח והנה נאחר כוונת הסופר כדי שתחזור לימא עלמה קוד סופר עלמה להחלנם ז"ש והמומין שהם קוד הקולות שהם כללותם נ' מומין המחלבשים נה"י דלי' כי נ' עטרין נתפלין למד כנודע וכ"ש כלול מי' הרי ל' קולות שהם ג"פ תשר"ת נ"פ הת"ת נ"פ תר"ת כמ"ש לקמן נקלרה נכוונת התקיעות והתקיעות דמעומד ולאחר התפלה ק"ס קי קולות נגד שהם ס"ג והנ"ל :

ועתה נצא לבאר כוונת התקיעות נקלרה וכוונת השמות שלריך לכוון נהם ובמאמר שהתחלנו נפתח השתר הזה הוא מצולה למי שעיניו פקוחות עפ"י הקדמות הנ"ל ות"ם שמניח לא השמים ורוצה להניח גם את הלבנה ולא מולאה כי תחכים הכוונה עפ"י שלאחר ההעידות היום את השמים ואת הארץ השמים לעשילה והארץ לעשילה דלתיהר עליהן השמים

בסאי

שער השופר

כפלי ובארץ כדום רגלי ושם שנאמן סוד שמם וירם כנועד וסוד עדותן כי יש שלוקי ג"ר כמציוני בדרכי לנום ומשנותיו וילדי מעללי חיש למת נלחים כדרכיו ולהאכילו מפרי מעלליו ושם נקרלים עיני כי משוטטו בכל הארץ למת נלחים כדרכיו וים שלומים מן הכ"ל שבחיכל זכות לנוקבא יש מכ"ד שבחיכל זכות דלכורא כנועד שכמו שים היכלות בנוקבא כן יש בזכורא והן המעידים ושכה עמה שהמיתין נפתלקו מן הז"ח קיד בשמם ולז ים לפיזה לדיני: ז"ח ודינין מחטרין ושלומין יולחין מן הכ"ד שלו ומעידין חגל עלדה נאשר שמכסים בשור המקף לפ' כמ"ם לעיל ולין לדיני לפיזה בשם מין יולחין שלופין מהכ"ל שלה ולין מעידין ובתוך כך לנו מעוררים רמזים ע"י שופר כעי"ס לעיל ומממקין לדיני וכקב"ה שהוא בניצה שנק' מלך המשפט עומד מכסא דין שמזרו המומין מלהפיר לנוק' כוד כסא דין ויושב על כסא רחמים שמוזרין להחלגם ז"ח שהוא קוד בשמי כפלי ונידון העולם נרמזים ושפר המלמר כולו מוגן מלניו:

כליק שער השופר בעזרת הנותן אמרי שפר:

התוקע יחסוד שמשמעו שהם דומעת ח"ל שהוא המוקע בשופר גדול ולכן נריך להדר למר מוקע היודע כוונת הכייני להקיעת שופר דכתיב לשרי העם יודעי תרועה כמעוות נשלמר הכ"ל וכתלי נעי מלן דמקע לכוונת לנא ותרועתי וכו' ובכ"ע המכד' לת המקיעות יביא מי שבקי בכוונת הלו ואפ כוונת המכדר ולכן מנכ יפרלל שמכדר הוא הלפ"ד לו מכם יושב בשתם מהכמוני . ועכ"פ יביא יודע ספר ורגיל ופרקו נלה זקן שהוא דומה ח"ח ומנסג ישרלל שבמוקע נוהג לניים ומחטלף לניים כי ז"ח שם קול הלנטן כנודע .

והתוקע לו המכדר יכוון שע"י מקיעת שופר יתעורר שופר גדול לעילא ויתפיך הלרם מן ז"ם דל"ח שהם ז' שמות ס"ג שהם ז' כוכבים ע"ש שהם ז' ימים לפ"ת שיעלה מכם ז' כנגלים שהם ז' מלוחים של ס"ג בני' ק"ל ק"ל שהם בני' עבר הויו"ם וילך הכ"ל זה שהוא מלוי ס"ג קול כדיכין דרך הגרון ויתמקו ע"י ז"ם מ"ג שהוא בני' אהל"ע לומיות הגרון ולמ"כ יתמקו ע"י כפיך המזדווג עם הגרון שהם קול הו"ג שהוא קול ה' דינים וז' גבורות שהם ס"ך ופ"ר בני' ת"ר ועם ז' מלפין הכ"ל בני' זכתר"ץ לומיות הפיניים יתמקו ע"י כתמיכה שיפרדו ויתפרדו הדינין ויתמקו ע"י ז' שמות ע"ג ס"ג שיש שהם ז' יודין ועם ז' יודין של נורת ה' רמזון שם ט' יודין בני' מ"ן והב' וי"ן של נורת ה' הכ"ל שם ז' קדרים הפיניים כעין ז' וי"ן והם המומקים לת התיך מן מנלפ"ך שהוא קוד פ"ר של סופ"ר ונעשה מחוק כדגם קוד ס"ו של סו"פר ולומיות לפ"ך מן מנלפך נמתקים ע"י ג' הויו"ת שהם ע"ג ס"ג מ"ה עם לות י' שהוא שורש הוי"ה שם בני' לפ"ך גם ההפרה וי"ה לפ"ך הוא ר"ו ולה"כ נמתקים הדינים ע"י לומיות הלפון שהם דעל"נת כי ז' דינים הלו שם ז"פ ר"ו בני' חג"ל תפי' ז' כוללים כשתר ת"ל בי' ס"פ לפלי"ם נמתקו ע"י שם ס"ג שבשתג' ס"ג לה"ל היא ל"ת"ג בני' דהלכ"ת לומיות הלפון לפ"כ יולח"י דרך שפתי' והמתמקים ז' דיני' הלו שהם ז"פ ד"ין בי' קכ"ם ע"י ד' מלואי הוי"ה בני' קכ"ה ושם לומיות בשפתי' שהוא נומ"ך בי' ז"פ ד"ין ושכל נמת ע"י כללו' כפה שהוא קוד שם ס"ג עם כ"ג לומיו' שבה מולאו' כפה בני' פ"ה שהוא ס"ג כ"ג לפ"כ יולח זה הכ"ל מן כפה של כשופי' שביא קוד ז' תיקוני דיקנא ל"ח מן ולמת עד ונקה ומחפיל מן ז' תפופין שהם קוד כפנים ל"ח ושכוון כי ע"י נפימות הכפל בשופר מחלדמים כפנים ושכוון לכמתיך הלרת ס"ע נהורין כיורדין מן ז' פעמים ל"ל נמלוי שבב' פלות כדיקנא ושם בני' ס"ע ומלירין נפנים ושיא חקון ולמ"ת ויתמתך מזה החקון שהוא נמילר כדיקנא שהוא נקוף שם י"ה יו"ד נפנים ימין ס"ה נשמעל יפפטע עד שם י"ה שנמרתב י"ה ותז הלו ז"ח שנפנים יולחים ונעשה תיקון י"ג ותמיר פסוק מן המיל קרלתי י"ה ענני נמרתב י"ה ותז הלו ז"ח שנפנים יולחים ונעשה ג"ם ק"ל ק"ל ק"ל לנוקבא ז"ח כוד כי ונעשה קל"ה וק"ל ק' ל"ח קוד ו' ונעשה קול

ומתפללי דרך אור המקום על ז"ת דלה"י ספית ג"כ שוד השופר ויוצאין עלי הקולות מזה השופר ועי"ז מתעורר הז"ת ומן הסיבה ומתעוררים הרחמים והדינין בכפין :

תקיעת מיושב שופר קטן בתפוסה :

כוונת כלל התקיעות שיעלו הקולות בסם קול פניתיות הז"ת שעלה למוך מיתת קול שופר בגוד מ"ב ושתם יוצאים הקולות בסם העומין דז"ת מתחקים כל הדינין שם מחוך השופר שהוא קול אור תקיע ז"ת דלה"י ומזדמתקים ע"י ס"ע נהורין של הפנים דמ"ה ומ"ה נאור פניך יהלכון לכן כל עיקר כוונת התקיעות להמתקי כל הדיני דגוכרת ודנוקבא כמ"ש הכל לעיל בשער השופר לכן נריך לכוון בסם קר"ע שם ע"ן ובלבב עם תושיות הוי"ה בגוד יגבר יה"וה כ"ך בסתן כזה יקהרועה ישהשונה גם לשר שכל מיתוק הדיני הוא ע"י ה' מולות הסם בסם כ"ג תושיות לכן נריך לכוון בסם בסם שם בסם כ"ג שהוא לנקה"ס שפת"ס וכו' :

גם נמ"ל כי כל תקיע' נס שברי נס תרוע' יש בכל שעי' ט' תרומיטין ובכווני בסם כי כל תרמ"ע גי' נמ"ר בגוד נס"ר גרוני כי בגרון יש ג' אלפי"ם בגי' חר"ן קול הדינים שכם קול ד"ם שבורידין של גרון ונריך להמתיקם ובזה יתבטל כח הסטן והילפ"ר והוא כי ט' תרומיטין הם ז"ך שעתים אלפי"ם . ובכה בתבר"ת יש ד"ם ט' תרומיטין הם ל"ו תרועיטין בגי' נמ"ה למתק הדינין לשם שהוא קול דינין קשי ובכה ע' תרומיטין הם ז"ך פ' אלפי"ם בגי' ג' אלפי"ם שכ"ג למתק על ידם קול תשוריים דאלפי"ם בתלוי שכם בגי' אלפ"ן מתקש"ם מביר י"ג לותיות הפשוטים של התלוי בשאר בשער התושיות מוכן עליהם ד' לותיות הפשוטים כרי כ"ג ושם מתקש"ם הרי ג' אלפי"ם ועם ס"ך נילולות שכם ס"ם דין י"ג מולים שכ אלפי' וס"ך הרי שכ"ג וג' אלפים ויומתקו ע"י ג' אלפי"ם בינדי"ן שכם גי שכ"ג ועי' ס"ך יומתקו ס"ך דינים ובשאר ג' הם ג' אלפי"ם נמתק ג' אלפי"ם לאלפי' כנ"ל וכל זה מכוון בתקיעה דתשונה פשוטה ע"י שם ע"ב שים נו ד' יודי"ן בכלילות עשר הם ת' בגי' פשוט"ה :

ובשברים מכוון כי בשברים יש ג' קולות נגד ג' אלפי"ם שבגרון ותמ"ל נעשים שלש של שלש ס' תרומיטין ויומתקו ע"י ג"ם מ"ב כנ"ל שכם גי' אלפ"ע . ובתרועה מכוון שהוא ני' ס"ך פ"ר ל"ף והם כולם דינים מתמתקים ע"י הפניים שכם לותיות זשפר"ן ע"ם בגי' תרכ"ט ועם כ"ב לותיות שכם כלולות הם"ם ק"ה בגי' תרוע"ה :

תקיעה לתרועה ת זר לכוונה דתשונה לכולל כל הקולות נקול פשוט קול התבל יומתקו ע"י לפ"ע ניכ"ק בגי' ריי"ו והוא קול מכתה דינה דכללות הסה וכנודע ונכה ג' שמות ע"ב ס"ג כנודע ע"ס בגי' קו"ל :

ונבאר ענין התרומיטין והוא כי בתבר"ת יש ל"ו תרומיטין ח"כ בג"פ תבר"ת הם ק"ת תרומיטין והם בי' ס"נ מ"ם קול מומין דלה"י הנכנסין בז"ת כי ק"נ בלה"י ע"פ ז"ת כנודע וג"פ תבר"ת לפי שבנ"כי לתיעת יש בכ"ת מכן ג' פרקין לכן הם ג' קדרים כי בכל קדר נכנס פרק א' . ונמזר על התרומיטין וכיון כי יש תבר"ת כי תנהגן היה תניו תוקעין ק' קולות היינו ל' קולי בתיעוד ובתוקף היו תוקעין למלכיו תבר"ת תס"ת תר"ם וכן בזכרונות וכן בשופרו והוא תנהג נכון לפי האמת כי בשברים התקיעות הם בתנוי כי בשברים תינו עולה שלש בתבונה והכוונה בתקיעות להכניס המומין תלד התבונה תפל בתוקף עולה על תיי עלה סוד ניכ וכנכנסין בו מומין תלד תי עלה ולכן נריכין ג' קולות כתו בשברי ונעי עגב שלש תוקעין רק ג"פ תבר"ת ותין תוקעין תם"ת תר"ת בשתף לפי שתם"ת ותר"ת כי תם"ת להוריד השפע תלני לנפילה ותר"ת להעלות הנפילה לתלני כתי"ם נשבר סדר תניעת ונפיק קלף ונעיל ליה לפתרסם תתחריה ונניד לחתף כו' סדרך בתרועה נפיק קלף ובקי לכו תתחרייהו . ובשאר שבשר שלש בשריקה בתלני בתקיעות תיובד תי"ב עוד לתם"ת ותר"ת . תפל השמת יורה דרכו שגם בתוקף נריך להעלות הנפילה כתו בשברים כי בשברים שבית בתשונה הנפילה שונדת למעה בתלני ובתוקף בשולים זי"ל דלה"י בתלני עלתה גם יש עליה לנפילה ג"כ תדרגה ת' כתי"ם בשער ונקרא קידש לכן נריך גם בתוקף לי קול"ת כתו בשברים . ועוד כי לפי מה שבתבנו בשער השופר פירוש שלשה שופר הוא נוהג בירידה ובעלי' שכל מי בלה"י והיה לי רק בתבר"ת רק שלשו תוקעין תקיעות נריך ג"כ תם"ת תר"ת בתפוסה כתי"ם בגודת ובתי"ז גם בתוקף שהוא עיקר התקיעות נריך ג"כ תם"ת תר"ת בגלות

שער השופר

מידי פעם והרי למנהג פס פ' קולות בפסרים ומוסף לפ"כ היו נוהגים לתקוע תקר"ע תק"ת תר"ת לפני המלך ומוסף דמוסף וכוונתי להמשיך המומין לנוקבא מנכ"י דז"ת לכן הוא רק סדר פ' של תקר"ע ותק"ע ותר"ת הרי ע' קולות ולפ"כ תוקעין ל' קולות לפני כל התפלה כמנהגנו

ג"כ הרי מלא קולות והוא נגד פס ק"נ וה"נ כיולא ממנו סהוא נגיי מל"ה :

ועתה נפלק הפדרים למנין הטרומיטין · הנה בתלא קולות יש י"פ תקר"ע ובכל תקר"ע ל"ו טרומיטין הרי י"פ ל"ו בגי' ס"ת סהוא גי' סע"ן וע' יומר המנעלו פעמים ע' רומז לכתר שממנו כח ניצול הפעמן ויש י"פ תק"ת בפסרים ומוסף ולפני תפילה ועפ תק"ת שיש בתקר"ע שלפני תפילה בעמידה מלפרף ג"כ והם י"פ תק"ת והנעשה פלאו מלרפים תק"ת זה מן תקר"ע זה לפי שהיה נדין להקוע נס לפני מוסף תקר"ע תק"ת תר"ע רק כי תק"ת ותר"ע הוא לנורך בפרישה לכן עתה ל"ל כי אין עליה עוד לבריאה לפני מוסף · וגם כדי שיהיה רק מנין תלא קולות כנ"ל ועכ"פ נתפנים בתקר"ע זה לנ' קדרים שהם תקר"ע תק"ת תר"ע כי בכלל תלתיים תנה והנן זה הרי י"פ תק"ת ובכל תק"ת הם ז"ך טרומיטין י"פ ז"ך בגי' ר"ע הוא ניצול יפר ר"ע ותכוון כי ע"י תק"ת שהוא לינק קטיל יתגבל כח היל הרע של מלות ל"ת וע"י תר"ת שהוא לינק רפיל ויש בהם ג"כ ר"ע טרומיטין יתגבל כח יפר"ר של ע"ע · ובתקטון בכלל טרומיטין תק"ק הוא בגי' שד"י נתלוי ותם תלפי"ם שהוא כיל ג"כ תק"ק ולם תנרף י' קדרים של תקר"ע שהם העיקר כמ"ש לעיל הוא תק"ק ועם קו"ל היולא מהם הוא בגי' כ' תרו"ם ובוה כתו תרומה תרום כ' והוא בגי' הם לנקק"ם וב' תלוני תהי"ם כי הם לנקק"ם הוא הם כ"ג כללות תולתים הפה ר"ג תלוני תהי"ם הם בהי"ם דלימת שעשה יולים הקולות הרי נתנר כוונתם :

סדר תקיעת שופר

למנצח לבני קרח מזמור : כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה צריך לומר מזמור מיז כל העמים תקעו נף הריעו לאלהים בקול רנה כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ : ידבר עמים תחתנו ולאמים תחת רגלינו : יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה : עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר : זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו : כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל : מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו : נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגיני ארץ מאד נעלה :

ומנעם מיסוד מה"ד למה"ר ומנעל המעך הנדול סיסמוס ויממוס מי הפעך ומקדש מעליו ויכוין שהכוללים ממזמור זה עולה למעלה נסוד עלה אלהים בתרועה לנער ולנעל ולהכרית כל המקטריגים ופעים המבדילין ניניהו לנין תניהו שנפעים ויש במזמור זה ל"פ אלהים ויש ז' גבורות נגד גי"ד כפר"ת וז' ימי השבוע · ובתמידה זו מתבטלין ומתמתקין כל דינין קפים ורפים ומהפכין מדי"ב למה"ר ויש מ"ש מיין נגד מ"ש פנים פהור ומ"ש פנים שמח ובזה מתמתקין ויולאין זכאין בדין :

תפלה קדושה לאומרה בשעת תק"עת שופר ·

יהי רצון מלפניך יהוה נאלהי תנותי הקדושים והטהורים יוסד הכרובים שתשפע השפע הזאת שלפי תשפעל לפניך שעת רצון כמו השפע שאמרת למשה מלמעלה כתריך כן מ"י תקיעה שופר תשר"ת שתשמעו תוקעין שתשתקין הדין הקשה והרשה הכללין בגב"ד כפר"ת תשפלם לי לכל השעי ותשמול על כל עוונתי ותכפר לי על כל תטעותי ותכנום לת כל עוונתי וחזונתי ותנקה לכל תנינותי ותשת לכל תשעותי שטעתי ופשעתי ושפשעתי לפניך נתונם ונרנון נשוגג ונמזיד מיום היותי על האדמה עד היום הזה נכח שם הנדול והקדום כיולא מי"ג מדותיך יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה : שתינו מוזרת ריקם מלפניך והרב כנפני תעוני ומעטפתי טהרני וחכני להיות תשמנים לפניך נכל לב תשר תשלחם לת תזכור עוד ותכפור תד"ל תמזק והרשה למדת השסד והרשפים והכנום רשמיך שת כעסך תעלינו ויגולו רשמיך על תדותיך ותתנהג תמנו נמדת השסד ונמדת הרשפים והכנים לותנו לפנים תשורת הדין ויקויים בנו תקרא תכתוב שלא שלנים נתרופה יהוה נקול שופר ויומתקו ע"י תקיעתינו כל ש"ך ופ"ך דינין דקשוח ודנוקבת ויכתוב

ורחמים ויסחוט מי כספנו ומלי יכסיון מלינו ופדינו מכל נרע ונוקה וחנון ומנחם ומכל שפוט רעות כמתרגמים ומתפללים ויולמות לעולם וכפר עוונינו ומחתינו ומתמחינו למען זכן יהי רצון :

תפלה לתוקע מהאר"י זלה"ה :

יהי רצון מלפניך יְהוָה אלהי השמים ואלהי הארץ אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא שתשלח לי כל המלאכים הטהורים משרתים ונאמנים בשליחותם והחפיצים לזכות את עמך ישראל המלאך הגדול פַּצְפַּצְיָה פציפיה הממונה להוציא זכיותיהן של ישראל בעת שתוקעין עמך ישראל בשופר ואת המלאך הגדול תַּשְׁבִּ"שׁ המלאך הממונ' להשמיע זכיותיהן של ישראל להבעית את השטן בתקיעותם ואת המלאכים הגדולים הַדַּרְנִיאֵ"ל גי' אלף למר הי יוד מם וגימטריא ברחמים וגי' מצפ"ץ והוא אלהים דבריאה והוא מעלה התקיעה לפני כסא הכבוד וסנדלפון גי' פ"ר (ושניהן ג"ר שר"ף ועם ו' גי' שופ"ר גם תקיעה עם כולל) הממונים על התקיע' המעל' את תקיעתנו לפני כסא כבודך ואת המלאך הממונה שמשיא"ל הממונה על התרועה ואת המלאך תרסטא"ל (תוסניאל) הממונה על תשר"ת להיות מזומנים בשליחות' להעלות תקיעתנו לפני הפרוכת ולפני כסא כבודך ותמלא על עמך רחמים ותסתכל באפרו של יצחק אבינו הצבור על גבי המזבח ותתנהג עם בניך במדת רחמים ותבנם להם לפנים משורת הדין וזכור היום עקיר' יצחק לזרעו כי אתה אל מלך נאמן הברית . ברוך זוכר הברית :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותרחם על בניך ותחפוץ להם ע"י תקיעותיהם ממה"ד למדה"ר ותזכור להם ברית שלשה אבות ויהיו הם חקוקים בבסא על סדר תולדות' אברהם בראש יצחק בנגדו יעקב בנתיים ואל יעבר כל חטא ועון ותבנם להם משורת הדין ותרצנו לפניך ותרחם עלי אמן :

קודם תקיעות שופר אלו הם כוונותיו תפלה יאמר אלו הפסוקים בכתב רש ואות מנצ"פ מוצ"ק :

מן המצר לד המקוס לר של סופר **קראתי יה** מדה אל **ענני במרחב** מקון לד המרמצ יה ורב מסך :

וכבר כתבתי שריך לכפות הדינין ע"י שהשם ואות הדיקנא כס"ל לכן מכוין לב' י"ה סכ"ל שהות לי' בתקון לי' בנקרא אל מקום לר הדיקנא י מימין ה משמאל ויש יה גמרמצ הזקן גמדה ורב מסך כס"ל יה ושם מ"ד דאשונים נכללין גמדה ז' שהם שלר שופר ומכוין להוריד ב' יה אלו לא"ם שבז"ת דאינה שהות נ"ב דינין כס"ל שהות השופר לוגמת זקן סכ"ל . לר מלד לי' ורמצ מלד ב' ועי"ז יכפו הדינין כס"ל :

יאמר שהם פסוקים אלו שלא"ת קרע שטן :

ק ולי שמעת אל תעלם אזניך לרוחתי לשועתי
ר אש דברך אמת ולעולם כל משפטי צדקך
ע רוב עברך לטוב אל יעשקוני זדים
ש ש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב
ט וב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי
ג דבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני

ויכוין שהשם קרע שטן שבר"ת ע"ה השל והוא גי' אלף למד הי יוד מם גי' ש וס"ם מלכים גי' תל הרי תשל כזה אלהים אלהים אלהים והוא גי' קול שופר עם תותיות והכולל והוא גי' מלקים דיולין הכ"ל גי' מצפץ גי' ש ג"כ והוא ממתיק לה' מלה"י פסוקים הכ"ל גי' תל ויכוין לחומו שם מנוקד כזה קרע שטן ומח"כ יאמר שם זה עם שם זה עם הויה כזה והוא ניקו' של הוי"ה עשירית מי' כזיום שהיה כ"ג מזכיר ביה"כ יקהר עה ישהטונה גם יכוין תמיד כי מלה קולות הרי ר"ת תרועתין

ביה"פ תשר"ת הרי קר"ע ושכ"ט תרועתין ביה"פ תשר"ת הרי שט"ן קר"ע שט"ן ויכוין כי כל התקיעות שם נמוד שם כ"ג של נרכת הכהנים וכדלקמן . וילמוד תפלה זו :

שער השופר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות אלו המצות שצוית אלו בשופרות יושלחו
מר"ת אל נא קרע תשועתך בשופרך אנקתם בשופרות סר תוליאם במשפט פתחם בפיס
קושים בחצוצרות סומים ימיך מלפים בשופרות דלה יוקעים וקצץ נפוצים קומך יה מושלנים דיוגנים
סיביה עמה עת רצון לפניך ומקרע נרחמיך הרעים ומסדיך הגדולים כל המסכים המגדילים ניך
וזין עמך ישראל עד היום הזה ובעבר מלפניך כל האקטיגים והמקטרגים על עמך ישראל
פתוס פי סתן ואל יסטין עליהו כי אתה מלוים עיניהו אלהי המלך אלהי המשפט שומע קול
תרועת עמו ישראל ברחמים :

ואח"כ יברך ויאמר קודם פסוק **עלה אלהים בתרועה** :

בניגון מסך למ"ם	בניגון בגדרא	בניגון		בניגון ווח"ת	בניגון כ"ס	ע"י יסוד
בָּרוּךְ אַתָּה יהוה	אֱלֹהֵינוּ	מֶלֶךְ	הָעוֹלָם	אֲשֶׁר	קִדְּשָׁנוּ	בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ

בניגון מבכמה מכמה דעת בניגון

מלך למ"ד	כי יוד	מס מלכים							ת תל	תלה	תלכי	תלכים
לִשְׁמֹעַ	קוֹל	ש			וֹ	פ	ר					

בָּרוּךְ אַתָּה יהוה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה :

חקיעה נצח יהוה צבאות שברים ע"ס ס"ת הוד אלהים צבאות תרועה ע"ס נ"ח
עטרת בגדרא תקיעה יסוד שדי

אברהם תקיעה בגל זה עולה עד כלי מוח מכמ' בנקר' מנרסם מעורר עטרת דמסך ומוח
מכמה העומדים בריבת ז"ת ומוסבים מליסם מוח ניגון ועטר' בגדרא
ועטים כסא למומין מדשים ומזדווגים הו"ג דמ"ה סוד י"ה ויונח מסם ג' מנלפ"ך ני מק"ע
ת' ליסוד לימ' ת' ליסוד נוקבא הרי חקיעה פסוט"ס ני' מ' ד' יודי"ן דסם ע"ג חקיעה ני'
פסמ"ס ני' עטר י"ה קי"ן כהורין להמשיך מן ת"ח לז"ת ונכנס פרק תחתון דנגח לימ"ת
נסכמה ז"ת :

יצחק שברים בגל זה עולה עד כלי מוח ניגון בנקר' ילפק ומפסי' סהוד לת' ומחלנס'
זה מוח ניגון ועטרת בגדרא ונכנסים נכל ניגון ז"ת ונספר הכוכ' כתב
סהוד לימ' מחפס' עם ג' מומין מלו עד הו' ז"ת ונעבו מומין לנוקבא ולענ"ד ברחמון מיקר
בגדר"ס ני' מלכי"ם ניזוע"ן ורגוע מלכי הרי ס"ר ונ"ן לומיו' למלוי מנוי מלכי' ומלו בג"ן
יומחק ע"י הוי"ה נמלוי הכי"ן ני' נ"ן. נס ני' פסמ"ס דיוגנ"ס ודס מ"ג סל מ"ג"ת ני"ן
נני' סנר"ם :

דוד תרועה בגל זה עולה עד כלי מוח ג' עטרין ועולה בגד סמלא סכנגדו עימ' למה סמוניה
ילא דוד ומוסך מליו עטר' דנגודא סהיה ניחד עם מוח ניגון וכנ' דבעת
מלך סמלא ובסדו' מהר"י ים ס"ת וזה עיקר תרוע"ה עם ה' לומיות והכולל נני' ד' מלומי
הוי"ה וג' מלומי מהי"ה נס ני' ע"ה והמלה מלוי מדי"ני כם הלומיות. נס ני' פסמ"ס נמלוי
כזה ס"ה סמ"ך מת"ו מ"ם י"ג נומרים נגד י"ג לומיות סל מדי"ני

יעקב תקיעה בגל זה עולה עד כלי בדעת ומעור' עטרת דמסך סהי' ריבת דיעק' וממפ'
עמו יסוד מי' בדעי' ז"ת עם עטרת דמסך. תקיע"ה עם הלומיו' והכולל ני'
לנקת"ס תקיע"ה ני' פסמ"ס עם הלומיות והכולל וה ני' עטר י"ב פי' י"ם ק"ן לומרות
מן ת"ח לז"ת פסוט"ה ני' ת' ד' יוד"ן דע"ב סוד מסך להמזיר הסנרים נס תרועה סהם נסוי
כדיוים להמחיק לקול פסוט סוד במסך.

תקיעה חסד אל שברים נגודא אלהים תרועה עטרת דגודא תקיעה ח"ת יהוה
אברהם תקיעה בגל זה עולה עד כלי מכמ' ז"ת סהם מוח המכמ' בנקר' מנרסם ומוס
לומו מן מכמה למס' ז"ת ופ"ת נכנס בחסד ז"ת. תקיע"ה ני' פסמ"ס עם הלומיות והכולל נס ני'
לימ' נמכוי' ז"ת ופ"ת נכנס בחסד ז"ת. תקיע"ה ני' פסמ"ס עם הלומיות והכולל נס ני'
עטר י"ה סוד ק"ן לומרי' מת"ת לז"ת פסוט"ה ני' מ' ד' יודי"ן דסם ע"ג חקיעה
יצחק שברים בגל זה עולה עד כלי בניגון ז"ת סהם מוח בניגון בנקר' ילפק ומוסך לומו
מניגון ז"ת לנגוי ז"ת ונכנס פ"ת דהרי לי' בניגון ז"ת ופ"ת דהוד נלמס
נגני ז"ת סנר"ם סכוונס כנ"ל במלת סנרים :

דוד תרועה הגל זה עולה עד כלי הדעת סמס ג' עטרין מו"ג ומוסך עטר' דגנו' קול דוד מן הדעי' לח"ת דז"ת וכל הכוונת לתפיל גמלות תרועה לעיל :

יעקב תקיעה הגל זה עולה עד כלי הדעת שהות ריפת ריפק' ומוס' עטרת דסמך מדעת ז"ת לח"ת ז"ת וככנס יסוד לימת נפרק מ' דח"ת ז"ת עם עטרת דסמ' גס גם הכוונ' הנזכי' גמלי' תקיעה לתפיל

תקיעה מכמה יפ שברים כוסא יהוה תרועה כללות ס"ג תקיעה דעת יהוה כרי נפלמו ג' קסרי מיימוסת :

אברהם תקיעה הגל זה עולי עד פסד ז"ת הנק' מנרסם ומוסך מוח מכמה שמחסך לנקב דז"ת וככנס פ"ת דנלח לימ' נחכמה ז"ת ופ"ד נחסך ופ"נ נכלח ז"ת ויורדים כ"ת מקוסם ומלוי לנוק' . כרי נגמרו כל הג"ם של נקם מ' ליכנס נקו ימין ז"ת גס כל הכוונות הנזכרי' לעיל .

יצחק שברים הגל זה עולה עד נגורה ז"ת הנק' ילמק ומוסך מסס לם מוח פניכה לסוד דז"ת וככנס פ"ת לסוד למ' נציב' ז"ת ופ"נ נגבורה ז"ת ופ"נ נסוד ז"ת ולז מלוי גס גסוד לנוקב' . וכל הכוונו' הנזכרים נמלות שברים לתפיל .

דוד תרועה הגל זה עולה עד עטרת דגבורה מדת דוד ומוסך כללות ס"ג ועטרי' דגבורה ליסוד ז"ת מורו' מגולי' ומוסן יסיד עטרת דגבורה לנוק' לנניכת וכל הכוונות הנזכרים נמלת תרועה לתפיל .

יעקב הקיעה הגל זה עולה עד ת"ת ז"ת הנק' יעקב ומוסך מסס כללו' ס"ת מעטרת דסמך ז"ת מורו' מגולים ולז מלירים כל ס"ה דז"ת לנוכנת וכל הכוונו' הנזכי' נמלת תקיעה לתפיל .

וך"מ שתקיעות תשר"ת שאני תוקע תהא מרוקמת ביריעה על יד המסמונה (טרטיאל) בשם שקבלת ע"י אליהו ז"ל (יהושע) שר הפנים ושר (מט"ט) והמלא עלינו ברחמים ברוך אתה בעל הרחמים :

אברהם יצחק יעקב כל הכוונות כמו לעיל נמ"ת נקידת קמ"ץ רק סמס נרמז

תקיעה שברים תקיעה הנריחה ולכן לא נזכר תרועה סהות עטרת דנוקבת וכנר עלמה

תקיעה שברים תקיעה מהנריחה :

תקיעה שברים תקיעה כל הכוונות כלתפיל הנריחה והוא כמו נקידת מניעת :

כל הכוונ' כלתפיל הנריחה והוא כמו נקדת מליעת

וך"מ שתקיעות תש"ת שאנחנו תוקעין שתעשה עטרה ממנה על ידי המסמונה (שרשיה) להיות עולה ויושב בראש אלהי הצבאות ויעשה עמנו אות לטובה .

תקיעה תרועה תקיעה כל הכוונו' כמו נמ"ת רק שמוזר נמלילות שמולה

תקיעה תרועה תקיעה הנריחה נתפיל וככנס תרועה נמקום שברים שמשברים

תקיעה תרועה תקיעה סם דינים קסים ועמה נמתקו קול תרועה כנודע :

ובכן **וך"מ** יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שיעלו אלו המלאכים היוצאין מן השופר ומן התקיעה ומן השברים ומן התרועה ומן תשר"ת ומן תש"ת ומן תר"ת לפני כסא כבודך וימליצו בעדינו לכפר על כל חטאותינו :

טוב להחזות בין התקיעות גלמס ויפרוט עוכותיו :

אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן : בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ : כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרוּם קַרְנֵינוּ :

יודעי תרועה מיודעין לכייפא לדיוקן . כי תרועה הוא מלשון תרועם נמצא נרמז וכמיב יודעי כל בני מלכים מז מ' מסיח ע"ק נאור פניך יהלכון המרת הפנים מרן מפוסין דמען תקון ז' מ"נ מיקוני דיקנא הנק' ומו"ת שהות קול המופר כמ"ם כנר : ולז גס כמס דין שהות קול סנוק' נספך לרמזים וזהו בשמך יגילון כ"ל היו"ס ע"ה גי' הוי"ה מלוי"ם

שער השופר

אלהי"ם קול תרועה דין ונסלם לותיו ו"ה על הר"ה ומ"י של אלהי"ם ושם לותיות ביה"ש והוי"ה אלהי"ם בס קול זרוע שנמתקו ע"י המקיעות : וזהו כי תפתרם כו' הוא ז"ת קרנין קול נוק' שנקרא קרן קול מלכות ג"ר שנמשך נקרן : כמנהגי נזוכר ונקוד ונע לו לקרן דרומים :

סדר תפלת מוסף דר"ה

נ' נרכות דלמטות כמו נשמרית רק נשמרים עולים זו"ג נמנוכח ונמוכך נלישע עילאה קול פניכה ונלמס עולים צד הגבורה לישע עלאה . ונמזרה עולים עד הניצה לישע שהוא גבורה דע"ה ולכן לומרים כאר יתנו לך כי ל"ת הוא קול הכאר ומקבלים סניכים מן כאר לישע כאר ל' לסניכים כמ"ש נשפת וכל הפעלות נקו הפעולה כוונת קדושת כאר כנר נתצלר לך נר"ה וי"ב טוב לפעול פעלה ל' מן נ' פעלים לו עופר לו נגים לריקים לו הפנת רוש הקודש :

נעמ שפע"ן לומר לויה מקום וגו' יאמר

יהי רצון מלפניך יא"א שתתן לי היום מתנה טובה מאוצרות מתנת חנם אעפ"י שאינני כראוי ברבתיב וחנותי את אשר אחון ותזכני (ויפרוט א' מנ' דברים הנ"ל) ותמלא שאלתי ובקשתי בשם יְהוָה (נ"א י"ה) ותמשיך לי שפע טוב מן קול הכתר הנרמז באות א' של אהי"ה לאו"א קול י"ה של אהי"ה ומשם לזו"נ ומשם לעבדך פב"פ העומר ומבקש מלפני בסא כבודך ואל תשיבנו ריקם מלפניך אכי"ר .

האוחז נ' יהו"ה יולע מפסוק לותזה נסנסיניו ונו' יהוה ע"ה וגו שם לויה וקול קול למפשפ להזכירו ולכתוב על עץ חמר ולפתח בידו שמלמד .

הבחן מכר נ' לדני והוא שם מעולה למעלה מע"ב שמות :

הגואל נ' כוז"ו נ' יהוה למד וגו' טל יול הא ואו וגו' ילידים ומוציא לגאולה ויפותה ומיימן למען ימלטן ילידיך .

הדן נשל"ת ג"ם לקט שם כתר הנקרא לורקא ומוד להזכיר למלה"ד הדן ימידי נ' לשניצה ול' יתר וזהו שלין דן ימידי לשל למד .

החנוי נ' לזכוגה ועי"ה נ' דודי לם ולדום ומוד להשלמה ולרחמים ומי' של יסוד ידי נכלם .

הודאי לותיות קודלי שם המפורש וגזה השם עלה משה למרו' והם לותיות יוד הא ושם ודלי יולע מן פיזרך "דוד "לת "יהוה וגו' לשיה טוב לפני מלאכי מעלה .

הזוכר נ' כריש"ו טוב לשניה וגו' רשעל הוא זוכר וכותב זכיות לישראל .

החותך יולע מפסוק פותח לת ידיך נ' לישרטוטת שם של פרנסה .

הטוב נ' והו שם ל' דע"ב שמות .

היודע נ' המלך שמו של כתר הקנ"ה והוא שם של מפעל .

הכל כל נלי"ק נכ"ר ג"ר הוא מטטרו"ן נ' שדי יכול וכולנם יחד ר"ת יין .

הלן נ' מלהים וגו' לישעל כך נקרא המערכה ומוד לפני הפריס נשתר נ' לכתריאל ויולע מפסוק שם עולם תחן לו תשר לת יכרת והם לותיות שר לכתריאל נעל שדי נ' משה נעלו בשמות נשתמש משה לכך יש לחלק ולהפריד ביד תיבה לתיבה נעל נ' כהלכיו :

המחליך נ' הקם מוד לדרך ונעלם שמו נ' כפף כזה כ"פ שמ"ך מ"ם כוד לעמון ממון :

הנוהג נ' ע"ם והוא שם מלכות של הקנ"ה וגי' מיים וזהו זכרנו לחיים ול' יותר כלומר כ"ף ממנו מולכות מיים .

הסובל נ' מלהיכו ומוד למקשה לילד ול' יותר על מלהיכו שסובל כל למד .

העליון נ' עיר עיבד שם של ע"ב וגי' יחזקיאל ומוד למפלה .

הפותח כך נקרא שם הסומר לשתות שערי שמים ושערי רחמים וגי' לצלות ומומד על מלה הסביבה .

הציפה נ' יהוה מלהים חיים וגי' שם גדול של ל' לותיות יהוה נ' מקום יפיפיה כזה יפ"י הס"ה ופ"ן הס"ה ומוד לתפנה .

הקצר נשעם ר"ת נ' ע"ה מ"ז מ"ת יהכדוכי וגי' על הירישה והוא תמונה על הירישה לכנום שם התפלה ומוד לרחמים . הרחם

הרחם מסכ' י' ופוע' שמו סל הקב"ה ג"י לנרכס וגי' לוריאל וגי' רזיאל והם שרי החורם ושרי הרמשים

השוה ג"י קלסיאל וגי' רפאל כי ג' המניעים סוה והם מקנלין ומיכאל וגבריאל ע' מימין המשקל ע' משמאל ומזכיר מיה"ר והם נגע ומוה :

התם שם המפרש בספר הקופה ונעלם שלו לותיות לוים וזהו לוים ומורע הוא ממנו מפרשו ושמחו ילע ולימחו מוטלת על הנריות ומוא כולל כל הפ"ב להזכיר זכוע המורם :

לפ"כ יאמר לפ"ג וכו' . ויאמר בשמך שד י"י נצחות שמפרש שלמי ובקשתי ויה ה' למלך על כל הארץ וכו' :

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ נִגְלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵינוּ וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ ׃ (יש תלון ע' בס"ת הנק' זיהרית שפס מקבלים תוקף וכח הלילים ובס יש לורת יל והיתה כפופה תחת הסכינה ובעת תורכן כשתלחה זה היל ותרכם תת ב"ה שלמעלה ושלמטה) יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה פעמ אֱלֹהֵינוּ פימע וֵאלֹהֵי דעמ אֲבוֹתֵינוּ חגי"ת מֶלֶךְ רַחֲמָן ע"ש שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשֶׁךָ מכ' בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רחמי ע"ש וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה בנין המוק' וְתַגְדִּיל כְּבוֹדוֹ ׃ לגדלות גדול אָבִינוּ מפע מַלְכֵּנוּ פימע גְּלֵה כְּבוֹד פרעוף מַלְכוּתְךָ מוק' עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ נעמות זו"ב מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנִפּוּצוֹתֵינוּ נסמות לאזלין ערטילאין כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ מעשיה ׃ וְהָבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ יסוד מוק' בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם מל' מוק' בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין מלא ת"ת כְּסִדְרָן וּמוּסָפִין כְּהִלְכָתָם מלא יסוד אֶת מוּסְפֵי (יום השבת הזה ו) אֶת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה ׃ נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְּבוֹדֶךָ כָּאָמוּר ׃

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סולת מנחה בלולה בשמן

כוונת תפלת מוסף ר"ה

בשמן ונסכו רביעית ההין עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה :
זה קרבן שבת וקרבן היום באמור :
ובחודש השביעי באחד לחודש מקרא קודש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו יום תרועה יהיה לכם ועשיתם עולה לריח ניחח ליהוה פר בן
בקר אחד איל אחד בכשים בני שנה שבעה תמימם : ומנחתם ונסכיהם כמדובר
שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין בנסכו ושעיר לכפר ושני
לשבת המדין כהלכתן :
ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כולם ישבעו ויתענגו
מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה
בראשית :
ויכוון כי עלינו לשבח וגו' תפ"ג ימ"ץ ויפקח שכוח עת רצון לתפלתו

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן מלעי הַכֹּל לָתֵת גְּדוּלָה בריאה
לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שהמלית ליצירה שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ ילי
כְּגוֹיֵי שהמלית לעשיה הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת
הָאֲדָמָה עשיה שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם כמו הקליפות שבעשיה
וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם (שהם כו') גמלי הקליפות וַאֲנַחְנוּ
כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים להמשיך מלעי לבריאה וילי ועשי
לִפְנֵי מֶלֶךְ כיסא מַלְכֵי זו"נ הַמְּלָכִים דלעי ד"ע הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם ז"ת וְיוֹסֵד אָרֶץ נוק'
וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי
מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד אַחֵר אֱמֶת מַלְכֵּנוּ
אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבוֹתָ
אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד :

אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלכרו שמע ישראל
יהוה אלהינו יהוה אחד הן ליהיה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ
וכל אשר בה כי יהוה אלהיכם הוא אלהי אלהים ואדוני האדונים האל הגדול
הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד כי שם יהוה אקרא הבו גודל
לאלהינו יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם :
אוחילה לאל מסך נוק' אחלה פניו אשאלה מבנו מענה לשון מספעת דעת אשר
בקהל עם מסך אשירת נגורה עוזו מ"ם אביעה רבנות יספיעו לע"ם בעד מפעלין
מיזדווגו יסוד ומ' לארם מערבי לב ז"ת ונקבל מן נ"ה ומיהוה מענה לשון מן ז"ת
מקבל יסוד ארני שפתי תפתח מזי המ' מזדווג עם יסוד ופי יגיד תהלתך ומפיק
מספיע לנרליה :
אל פוע מסך ע"ק המחלבם בכחי דל"ת ונעקו מקבל הדעת שכוח הלשון דל"ת המכרי
בין מיך וגרון מסך מו"ם דל"ת מספיעים לתו"ת למנ"ל ומנ"ל מלמס מספיעים למנ"ת
מלמס ומנ"ם מספיעים לנה"י ותז מזדווגי יסודות דתו"ת ומספיעים המוסיפין לנרך ז"ת ומסך
נה"י דל"ת ומפ"ם מקבל הז"ת מן ל"ת עלמה קול נ"ה הגה, לב ומפ"ר נו מסך הו"ם
בשלימות

כוונת תפלת מוסף ר"ה

נשלימים שם מ"ה גי' פלי"ס יו"ד מושיות ניי"ם שלו שע"י המוסיף הוא נכלם ני"ם כנ"ל ועז יקוד ז"ל שם ס"ג גרים המעיר המכוון נגד גרים הלשון מקבל ס"ה וכ"ג היורד מדעתם ענין קוד הלשון ועז מזלזול יקוד ומלי וגומן ס"ג למלכות קוד לדכ"י ונפתחים שבעתיים שלה שם קוד כ"ס שלה ועז ופ"י שכ"ל קוד מלי מלילי מעשיע לבריאה בנקרא מסלה :

עַל כֵּן נְקַוֶּה כמ"ג לְךָ יְהוָה מכע אֱלֹהֵינוּ מימע לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת ע"ת עֻזֶּךָ ומל' לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים ס"ע מִן תו"ב הָאָרֶץ מעסיס וְהָאֱלִילִים זו"ק סס"ע כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם מל' גמה בְּמַלְכוּת רחל שַׁדַּי ע"י יסוד (שלי בלמה י' ברחל גס שלי מלע יפסוע בלמה ורחל) וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִּשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ ס"ה תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן יסוד לְפָנֶיךָ יְהוָה מכע אֱלֹהֵינוּ מימע יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ ויספעו למל' יָקָר יִתְּנוּ וְיקבלו כּוּלָּם אֶת עֹל מַלְכוּתֶךָ מל' דלני' וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא (ולע יכע בה עוד ערל וטמע) וְלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד זו"ק יהו בתחלות כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :

וְנֶאֱמַר לֹא הִבִּיט אָוֶן זו"ק סס"ע בְּיַעֲקֹב בת"ת דקדושה וְלֹא רָאָה עָמֵל תו"ב סס"ע בְּיִשְׂרָאֵל בחו"ב דקדושה יְהוָה מכע אֱלֹהָיו מכע עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ הספעה ליקנע לע"ת וְנֶאֱמַר וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ מסלים ת"ת ולמטה נקרא ישורן ושם עמידת המל' בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל

י"ב גבולי מנכסון :

הנה עשרה מלכיות לכלול נה"י דנוק' נמג"ת ז"ת כי נר"ן הנוק' מתעלים למעלה מנה"י שלו ולכן נקרא מלכיות שסם מקום עמידת המלכות והנה נמג"ת יש ט' פרקים ושם העשרה שהוא קוד עשרת מפתרת ישראל כילוד ליו"ת שם עבר ונגדו י' מלכיות מלך המורה. ובפסוק דאתון שכוונה לכלול פ"ת לנגה נוק' שהוא מבחי' נגלה נוקבי בפ"ת דאבד ז"ת ובפסוק ג' פ"ת לחול נוק' שהוא בינה לחול נוק' בפ"ת לנגדו ז"ת ובפסוק ג' חלק לי' מיקוד נוק' שהוא לעת ליסוד נוק' בז"ת דת"ת ז"ת ולכך בפסוקים בתורה תנך סתי"ם :

וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר כִּי לַיי ז"ת הַמְּלוּכָה מל' וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם וְנֶאֱמַר יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת מ"י נימין לדיעת לע"ת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז תִּתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט :

כוונת תפלת מוסף ר"ה

וְנֶאֱמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד
יהוה עִזּוּז וְגִבּוֹר יהוה גִּבּוֹר מִלְחָמָה שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יהוה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה :

הגה כנ"ל נוהג שמכתובים שם נהמ"י לנוקבי ונגידים נהמ"י זו"ת ובפסוק שעמה נמצאו לנהמ"י לנוק' מנה"י זו"ת לכן קדושי פסוקי כתובים מן פסוקי לנגידים :

פסוק ראשון לכלול ס"ג דנפיק נוק' שהוא מסך דנקח נוקבא בס"ג דמסך זו"ת

פסוק ב' לכלול ס"ג להול נוקבי שהוא גבורה להול נוק' בס"ג דגבורה זו"ת :

פסוק ג' לכלול מלך ב' ליסוד נוק' שהוא מ"ת ליסוד נוק' בס"ג דמ"ת זו"ת והנה שם מ"ת ליסוד
נוק' נקראים כתובי' כמו שם מ"ת זו"ת נקרא תורה כי לעולם שם מ"ת כולל כולם :

וְעַל יְדֵי עַבְדֶּיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כֹּה אָמַר יהוה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יהוה צְבָאוֹת
אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים :

וְנֶאֱמַר וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפּוֹט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוה הַמְּלוּכָה :

וְנֶאֱמַר וְהָיָה יהוה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יהוה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד

סיפיס זוג ממילי לנו"ה כמו לו"ת

הגה נבילים שם נהמ"י לזוכרת וכן מלילים מעשה למעלה בסוד אור מוזר לנהמ"י לנוקבא
לרך סמור שבמוד בס"ת זו"ת שבס עמה עמידת נה"י לנוקבא בס"ג לנסיל כמ"ש לעיל .

פסוק א' לכלול פ"ג לנלה נוקבא שפיע נלה לנלה נוקבא בס"ג לתפא' זו"ת .

פסוק ב' לכלול פ"ג לסול נוקבא שהוא סול לסול נוקבי בס"ג לנצח"ה זו"ת

פסוק ג' לכלול מלך ג' ליסוד נוקבא שהוא יסוד ליסוד נוקבא בס"ג דת"ת זו"ת :

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יהוה אֱלֹהֵינוּ יהוה אֶחָד :

פסוק זה לכלול גמי' מלי לנוקבא בעשרת מאמרות ישראל ותו נכללת תורה שבע"פ בתורה
שבכתב :

אֱלֹהֵינוּ בינה וֵאלֹהֵי לעת אֲבוֹתֵינוּ חכמה מְלוֹךְ עַל כָּל
הָעוֹלָם כּוּלּוֹ זו"נ בִּכְבוֹדֶךָ תפא' תצא וְהִנָּשֵׂא
עַל כָּל יסוד הָאָרֶץ ומל' בִּיקָרֶךָ וְהוֹפַע מזלא בַּהֲדַר גְּאוֹן
עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל ב"פ ר"י אַרְצֶךָ גבו' נוק' וְיֵדַע
כָּל פּוֹעַל כִּי אַתָּה פְּעַלְתּוֹ עשיה וְיָבִין כָּל יְצוּר כִּי
אַתָּה יְצַרְתּוֹ יצירה וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ בריאה
יְהוָה ז"ת דאצי' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ נוקבי' דאצי'
בַּכֹּל מָשָׁלָה יכניע כל הקליפות :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (רְצֵה בִּמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ מ"ת ותיר לנה"י זו"ת וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
התפא' ת"ת שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ התפא' יסוד וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ
התפא' מל' זו"ת וְטַהֵר לִבֵּנוּ נוק' זו"ת תסי' טהורה לְעָבְדְּךָ
באמת

בְּאֱמֶת (למוד זיווג) (וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ) כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ
אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן׃

תכוין לבטל בתקיעות אלו יצר הרע של השחתת זרע לבטלה :

אברהם	יצחק	דוד	יעקב
תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה
תקיעה	שברים	תקיעה	
תקיעה	תרועה	תקיעה	

כוונת תקיעות אלו כמו תקיעות מיוזב לך שסש
במסכתו של זו"ש מומין מלך חנונה ועתה בקונה
להמלך מומין מלך בניהו לימות עלמה וכנה ים
כתן ג' סדרים נגד נה"י לתימת שנסכם מחלנסין
המומין סיום נסים י"ם כמ"ש לעיל ונגדם עשרה
קולות אלו ותקיעות אלו נכנסים פרקים תמתונים לכה"י לתימת נסב"ד דז"ת :

הַיּוֹם הרת עולם היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים אם כבנים ואם כעבדים
אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים : ואם כעבדים עינינו לך תלויות
עד שתחננו ותוציא כאור משפטינו איום קדוש :

הַנָּה כנר נוטע שנר"ש נגרף מדש"ר ומדם נק' עופש קטן ונכל ר"ה מוזר הדגר לקדמותו
כמ"ש כנר ומתקנין בל הגבורות ניסוך נוק' כן גבורות דזכור' שסם שכ"ס דיניס
בסם ס"ם לד"ני ופ"ר דיני' למוקנת שסם ס"ת מנגפ"ך הרי שכ"ס ופ"ר ני' הר"ת והוא
סוד הדרין שנע שה נר"ס כי כל הנגזרות נכללות נרחם ללה והוא סוד המופה הנעשה
ביסוד שלה ועמילפה נגד מג"ת שסם סוד הזרועות ומוד הכתיבה ולכן נר"ש יכתבון והוא
יום הדין ועומדים בתפלה כל יצורי עולמים הן המיים שנזה העולם הן המתים נדיניס שם
יעמדו לנצחון · שם כנים הם הזוכים לנפש רוח וגוף"ש דאלי' שסם נקראים בנים לתמ"ת
בנים אתם לה' וגו' ואם כעבדים הם ברוח ונפש שלהם מלך נ"ע בי"ע בסם סוד למה
ועבד ושפחה שעליהם נאמר כי לי בני ישראל עבדים ואמר שם בנים רחמנו כי עולם הבאי
נתקן זה היום והמסדים מתפללים גו ע"י מקיעת שופר כמ"ם לעיל לכן אמר רחמנו מיד
מסמ"ך ג"ע בי"ע עדיין לא נתקנו לכן אמר שם כעבדים עינינו לך תלויות עד שיתקן כוקנת
ונ"ספיה לבי"ע ואז אחננו ותוציא כאור משפטינו ע"י כתרת תו"ת וזכו ליום קדוש כי לי'
נק' ליום כי דינין מתערין מיכה ומומין דפיעת מקיימין לכנסת בזש"ת ואז נק' כוא ב"כ
ליו"ם שהוא בני' ל"ל הו"ה כנודע ולמ"ך ונכנסים מומין דלחצ"ת שסם סוד קדום כנודע
וכשנכנסים בז"ת שהוא סוד ו' נקרא קד"ום ומקבל כתרת מת"א נימין דריסת דלמ"ת בני'
קדו"ם :

ג' סדרים דזכרונות נגד מנ"ח דנוקבא לכלול לוחם במש"ד דז"ת ולפי שמש"ד דפ סוד המומין
שנסם סוד הזכרון כי הזכרון הוא מלך המום כנודע לכן נקרא' זכרונות :

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל הַתַּעֲלוּמוֹת וְהַסְּתָרוֹת
שְׁמִבְּרֵאשִׁית אֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ וְאֵין נִכְחָד מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ : אַתָּה זוֹכֵר אֶת
כָּל הַמִּפְעָל עמ"ס וְנַם כָּל הַיְצוּר יִירַם לֹא נִכְחָד מִמְּךָ רַבְּלֵל נָלוּי נרי"ם וְיָדוּעַ מיו"י לְפָנֶיךָ

יהוה אֱלֹהֵינוּ צוֹפֶה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל דֹּרוֹת כִּי חָבִיא חוֹק זִכָּרוֹן לְהִפָּקֵד כָּל רוּחַ וָנֶפֶשׁ
לְהִיכָּר מַעֲשִׂים רַבִּים וַהֲמוֹן בְּרִיוֹת לְאֵין הַכְלִית מֵרֹאשִׁית בְּיאת הוֹדָעְתָּ : וּמִלְפָנִים אוֹתָהּ
גָּלִיתָ זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן כִּי חוֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפַּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב :
וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר אֵיזוֹ לַחֶרֶב וְאֵיזוֹ לְשָׁלוֹם אֵיזוֹ לָרָעָב וְאֵיזוֹ לְשֹׂבַע וּבְרִיוֹת בּוֹ יִפָּקֵד
לְהַזְכִּירָם לְחַיִּים וְלַמָּוֶת מִי לֹא נִפָּקֵד כְּהַיּוֹם הַזֶּה כִּי יֵצֶר כָּל הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא מַעֲשֵׂה אִישׁ
וּפְקֻדָּתוֹ וְעֲלִילוֹת מִצְעֲדֵי גָבֶר כַּחְשְׁבוֹת אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיו וְיִצְרֵי מַעֲלָלֵי אִישׁ אַשְׁרֵי אִישׁ

כוונת תפלת חג הפסח

שֶׂא יִשְׂכָּחֵךְ וּבֶן אָדָם יִתְאַמֵּץ בָּךְ כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשְׁלוּ וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ : כִּי יֵבֵר כָּל הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֻלָּם : וְגַם אֶת נַח בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ וְהִפְקַדְתּוֹ בִּדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים כַּהֲבִיאֲךָ אֶת מֵי הַמַּבּוּל לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם עַל כֵּן זְכֹרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יהוה אֱלֹהֵינוּ לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ כַּעֲפָרוֹת תֵּבֵל וְצֶאֱצָאָיו כְּהוֹל הַיָּם :

בַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֵת כָּל חַיָּה וְאֵת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם :

וְנֶאֱמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב :

וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר :

כבר למדנו שכונת זכרונות הוא לכלול מ״ת דנוקבא נחמ״ד ז״ת וכנה פסוק ו׳ לכלול ס״ת
דמסך נוקבא שהוא מכמה דמסך נוקבא נפ״ת דהכמה דז״ת שהוא מכמה דכמה דז״ת :
פסוק ג׳ לכלול ס״ת דנוקבא דנוק׳ שהוא גינה דנוקבא דנוק׳ נגינה דגינה דז״ת :
פסוק ג׳ לכלול ס״ת דמ״ת נוק׳ שהוא דעת דמ״ת נדעת דדעת ז״ת .

וּבְדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר יֵבֵר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ :

וְנֶאֱמַר טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ :

וְנֶאֱמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו :

• פסוק ו׳ לכלול ת״ג דמסך נוק׳ שהוא דמסך דמסך גוק׳ נמסך מכמה דז״ת :
פסוק ג׳ לכלול פ״ג דנגורה דנוק׳ שהוא נגורה דנגורה דנוק׳ נגנור׳ דגינה דז״ת •
פסוק ג׳ לכלול פ״ג דמ״ת נוק׳ שהוא מ״ח דמ״ח נוקבא נמ״ח דדעת דז״ת •

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר הָלוֹךְ וְקָרָאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יהוה זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלוֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה :

וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי אִתָּךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ וַהֲקִימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם :

וְנֶאֱמַר הֲבֵן יָקִיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יְיָ :

פסוק ת׳ לכלול פ״ג דמסך נוק׳ שהוא נלא דמסך גוק׳ נגלה מכמה דז״ת •
פסוק ג׳ לכלול פ״ג דנגורה דנוק׳ שהוא הוד דנגורה דנוק׳ נהוד דגינה דז״ת :
פסוק ג׳ לכלול פ״ג דמ״ת נוק׳ שהוא יסוד דמ״ת נוקבא נמ״ת דדעת דז״ת • ובאתרא ע״ק

אֱלֹהֵינוּ מ״ע ואלהי דעת מבא אֲבוֹתֵינוּ חג״ת זָכְרֵנוּ ע״כ
קס״ג גי׳ זכו״ר בְּזִכָּרוֹן טוֹב יסוד לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ
בִּפְקוּדַת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם מהאתרא ע״ק
וְזָכוֹר לָנוּ יהוה אֱלֹהֵינוּ אַהֲבַת הַכְּרוּבִים מסא לע״ב
אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ
עֲקֵדַת יִצְחָק אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּבֵּי
הַמִּזְבֵּחַ

כוונת תפלת מוסף ר״ה

הַמְּזֻמָּן וְכִבֵּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם
כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ הקדישים ימתקו הדינים וְיִגּוֹלוּ
רַחֲמֶיךָ רחמי ע״ק עַל מִדּוֹתֶיךָ על י״ג מדות וְכִטּוּבְךָ הַגָּדוֹל
יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ יסוד ע״ק יכופו כל הדינים מֵעַמְּךָ וּמֵעִירֶךָ
וּמִנַּחֲלָתֶךָ וְקַיֵּם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי
כְּבוֹדֶךָ כְּאָמוּר וְזָכַרְתִּי לָהֶם פסוק זה לכלול מלכות שניסוד דת״ת
בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי נוקבא בעשרת יסוד שבעצם ז״א :
אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה כִּי זוֹכֵר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה
הוּא מֵעוֹלָם וְאֵין שִׁכְחָה לְפָנֶיךָ כְּמָא כְּבוֹדֶךָ וַעֲקֵדַת
יִצְחָק לְזַרְעוֹ בְּרַחֲמִים הַיּוֹם תִּזָּכוֹר בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
זוֹכֵר הַבְּרִית : אמן יהא רעוא

תכוין לבטל יצה״ר של ג״ע

אברהם	יצחק דוד יעקב	כוונת תקיעות אלו ג׳ סדרים לכנגד ג״פ	
תקיעה	שברים תרועה תקיעה	למעלה דכא״י ולמטה עלמא פוד גינה	
תקיעה	שברים תקיעה	גמצ״ד דז״ל ויורדים נ״פ תתמוני דכא״י ולמטה	
תקיעה	תרועה תקיעה	עלמא גמנ״ת דז״ל ונגד נכ״י ולמטה כס ג׳	

סדרים ונגד המוחין המלכות דנה״י ולמטה שים נהס גמי עשרי תפי׳ כמ״ם לעיל כס
עשרה קולות שים נאלו ג׳ סדרים • היום הרת עולם ונו׳ :

הנה ג׳ סדרים אלו סל סופרות הכוונה לכלול מנ״ל דנוקי דנה״י ולתי׳ שהם למעלה
ממנ״ל ז״ת ולפי סיסוד לתי׳ סוד סופר שמהם יולאים הקולות כמ״ש לעיל ונקראו
סופרי׳ :

אַתָּה גִּלִּיתָ בֶּעָנָן כְּבוֹדְךָ עַל עַם קָדְשֶׁךָ לְרַבֵּר עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּם קוֹלֶךָ וְנִגְלֵיתָ
עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי טוּהַר גַּם הָעוֹלָם כּוּלּוֹ חָל מְפָנֶיךָ וּבְרִיוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִמֶּךָ
בְּהִגָּלוֹתְךָ מַלְכֵּנוּ עַל הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת הוֹד קוֹלֶךָ וְיִרְּרוֹת
קָדְשֶׁךָ מַלֲהֲבוֹת־אֵשׁ בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתָ וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפָעְתָּ : כַּכָּתוּב
בְּתוֹרָתֶךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקֹל
שׁוֹפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה :
וְנֶאֱמַר וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל :
וְנֶאֱמַר וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת וְאֶת הַלַּפִּידִם וְאֶת קוֹל הַשּׁוֹפָר וְאֶת הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא
הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחוֹק :

פסוק ו׳ לכלול ס״ת דמכמ׳ לנוקבא סכוס מכמה דמכמה לנוק׳ נפ״ת דנלא לית׳ סכוס
מכמה דנלא לית׳ :

פסוק ג׳ לכלול פ״ת דגינה לנוק׳ סכוס גינה דגינה לניקבא נפ״ת לכוד לית׳ סכוס גינה
לכוד לית׳ : פסוק

כונת תפלת מוסף ר"ה

פסוק ג' לכלול פ"ת דשם נוקבי שהוא שם דשם נוקבי בגלגל ק' ליקוד לימ"ע שהוא שם ליקוד לימ"ע :

וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יהוה בְּקוֹל שׁוֹפָר :

וְנֶאֱמַר בָּחֻצוֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יהיה :

וְנֶאֱמַר תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב :

ונאמר הלליה הללו אל בקדשו הלליהו ברקיע עוזו הללוהו בגבורותיו הלליהו
ברוב גודלו הלליהו בהקע שופר הללוהו בנבל ובנור הללוהו
בתוף ומחול הללוהו במנים ועוגב הלליהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה
כל הנשמה תהלל יה הלליה :

פסוק ד' לכלול פ"ב דמכמ"ה לנוק' שהוא מכל דמכמ"ה דנוק' בג"ב דגלגל לי' שהוא מכל דגלגל לי' :

פסוק ה' לכלול פ"ב דניצח לנוק' שהוא נצורה דניצח בג"ב דהוד לי' שהוא נצורה דהוד לימ"ע :

פסוק ו' לכלול פ"ב דדעת נוק' בגלגל ה' ליקוד לי' פיינו ת"ת דדעת נוק' בת"ת ליקוד לימ"ע :

פסוק ז' הוא מיומר לך שפסוק למרון שהוא כנגד בפי' במלכות למלכות לא נזכר שם תיבת סופר וכדי להבדיל לי' סופרות מניין כאן אלו הפסוקים שנזכר בהם תיבת סופר :

וְעַל יְדֵי עַבְדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל וְשׁוֹכְנֵי אָרֶץ כְּנָשֹׂא נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקוֹעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ :

וְנֶאֱמַר וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאוֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם :

וְנֶאֱמַר וַיהוה עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ וַאדֹנָי אֱלֹהִים בַּשּׁוֹפָר יִתְקַע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן יהוה צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם וְכָן חָנַן עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמֶיהָ :

פסוק ח' לכלול פ"ג דמכמ"ה לנוק' שהוא נלח דמכמ"ה לנוק' בפ"ג דנלח לימ"ע שהוא נלח דנלח לימ"ע :

פסוק ט' לכלול פ"ג דניצח לנוקבא שהוא הוד דניצח לנוקבא בפ"ג דהוד לימ"ע שהוא הוד דהוד לימ"ע :

פסוק י' לכלול פ"ג דדעת נוקבא שהוא יסוד דבדעת נוקבא בגלגל ג' ליקוד לימ"ע שהוא יסוד דגליקוד לימ"ע :

אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול לחרותינו ושא נס לקבץ גליותינו וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ : והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו במציוה עלינו בתורתך ע"י משה עבדך מפי כבודך כאמור : וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצוצרות על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון פסוק זה לכלול מלכות דגליקוד דבדעת נוקבא בגלגל דגליקוד לפני אלהיכם אני יהוה לימ"ע :

אלהיכם כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה ואין דומה לך ברוך אתה יהוה שומע קול תרועת עמך ישראל ברחמים :

חכוין לבטל יצה"ר של ל"ה

אברהם	יצחק	דוד	יעקב
תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה
תקיעה	שברים	תקיעה	
תקיעה	תרועה	תקיעה	

בוונת ג' מדריס מלו לכבנים נ"ח עליונים דנה"י דלימ"ע עלמה נמצ"ד ז"ת ויורדין ג"פ מתנים דנה"י דלימ"ע נמצ"ח נצה"ת ז"ת והרי נ"מ דנמרו לכוף כל מוסיף ז"ת ע"י נה"י דלימ"ע עלמה ונמס מחלבנין המוסיף דלמצ מנולים נלח נה"י דלמצ כוי"ב נמצ"ח מקרא קודש : מ"כ

כוונת תפלת מוסף

מ"כ תומרים רנה ומודים · פיס סלום צד גמירת · מ"כ תוקעים עסרה קולות שבם
מסרי"ם מע"ה מרי"ם ·

תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה
מלכות ז"ל מליר	יכוד ז"ל מליר	כוד ז"ל מליר	גנם ז"ל מליר
בגלי נוקבא	ביסוד נוקבא	בהוד נוקבא	בנצח נוקבא
יְהוָה	יהוה	יְהוָה	יְהוָה

תקיעה	שברים	תקיעה	תבוין לבטל יצהיר
מ"מ ז"ל מליר	בגבורה דז"ל מליר	מסד ז"ל מליר	של מצות ל"ת
בחי"ת נוקבא	בגבו' לנוקבא	בחסד נוקבא	
יהוה	יהוה	יהוה	

תקיעה	תרועה	תקיעה
בינה דז"ל מליר	מכחה דז"ל מליר	כתר ז"ל מליר
בבינה לנוקבא	בבכחה לנוקבא	בכתר נוקבא
יהוה	יהוה	יהוה

לין כלכלינו · עלינו · לנעיץ זמירות ·

לאחר כל התפלות והקדישים תוקעים שלשים קולות להפלים למשה נגד ס"ג ומלוי של ס"ג בני' בכ"ל הרי ק"ם משה · וכוונת תקיעות אלו לכלול המלכיות זכרונות ושופרות וכן כולם כמו שמלינים לפניך :

אברהם	יצחק	דוד	יעקב
תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה
ס"ל דמום מכחה	ס"ל דמום בינה	ס"ל דלעם עטרת	ס"ל דלעם עטרת
מלכיות למלכיות	מלכיות למלכיות	לגבורה מלכיות למלכיות	למסך ומל' למלכיות

אברהם	יצחק	דוד	יעקב
תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה
ס"ג דמ"ם מכחה	ס"ג דמום בינה	ס"ג דעטרת לגבור'	ס"ג דעטרת למסך
זכרונות למלכיות	זכרונות למלכיות	זכרונות למלכיות	זכרונות למלכיות

אברהם	יצחק	דוד	יעקב
תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה
ס"ג דמום מכחה	ס"ג דמום בינה	ס"ג דעטרת לגבור'	ס"ג דעטרת למסך
שופרות למלכיות	שופרות למלכיות	שופרות למלכיות	שופרות למלכיות

אברהם	יצחק	יעקב
תקיעה	שברים	תקיעה
דמסכת נדריס ס"ל דמום	דמסכת נדריס · ס"ל מום	דמסכת נדריס · ס"ל עטרת
מכחה מלכיות זכרונות	בינה מלכיות זכרונות	למסך מלכיות זכרונות

תקיעה	שברים	תקיעה
דמסכת נדריס ס"ג דמום	דמסכת נדריס · ס"ג דמום	דמסכת נדריס ס"ג עטרת
מכחה זכרונות זכרונות	בינה זכרונות זכרונות ·	למסך זכרונות זכרונות

תקיעה	שברים	תקיעה
דמסכת נדריס · ס"ג מום	דמסכת נדריס · ס"ג מום	דמסכת נדריס · ס"ג עטרת
מכחה שופרות זכרונות	בינה שופרות זכרונות ·	למסך שופרות זכרונות

תקיעה	תרועה	תקיעה
נדריס נחלי : ס"ל מום	נדריס נחלי' · ס"ל מום בינה	נדריס נחלי' · ס"ל עטרת
מכחה מלכיות	למסך מלכיות למסך	למסך מלכיות למסך

תקיעה	תרועה	תקיעה
נדריס נחלי . ס"ג מום	נדריס נחלי' · ס"ג מום	נדריס נחלי' · ס"ג עטרת
מכחה זכרונות למסך	בינה זכרונות למסך	למסך זכרונות למסך

כוונת תלפת מוסף

תקיעה	תריעה	תקיעה
גדילה בלנילו׳ · פ״ג מוס	גדילה בלנילו׳ · פ״ג מוס	גדילה בלנילו׳ · פ״ג מטרח
מכמה סופרות לסופרות	גינה סופרות לסופרות ·	דמקל סופרות לסופרות

נכון לכוין בשמרו ככל מ״ת בסס הויה כ״פ

אבינו יַהְוֶה מלכנו יהוה מו יהוה חטאנו לפניך :

אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה ;
אבינו מלכנו עשה עכנו למען שמך :
בסס״ת אבינו מלכנו חדש עלינו שנה טובה :
אבינו מלכנו ברך עלינו שנה טובה :
אבינו מלכנו בטל מעלינו כל גזירות קשות :
אבינו מלכנו בטל מהשבות שונאינו :
אבינו מלכנו הפר עצת אויבנו :
אבינו מלכנו כלה כל צר ומסטין מעלינו ·
אבינו מלכנו סתום פיות מסטיננו ומקטריגנו :
אבינו מלכנו כלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית מבני בריתך :
אבינו מלכנו מנע מגפה יכוין בסס זה נגף בי׳ עלוי ע״ג ס״ג מ״ס ב״ן עם ד״ב וכוכלל מנחלתך :
אבינו מלכנו סלח ומחל לכל עוונותינו :
אבינו מלכנו מחה והעבר פשעינו מנגד עיניך :
אבינו מלכנו מחוק ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו :
אבינו מלכנו החזירנו בתשובה שלמה לפניך :
אבינו מלכנו שלח רפואה שלמה לחולי עמך :
אבינו מלכנו קרע רוע גזר דיננו מכוין בסס קרע סמן סע״י יקרח רוע גזר דיננו
אבינו מלכנו זכרנו בזכרון טוב לפניך :
אבינו מלכנו כתבנו בספר חיים טובים :
אבינו מלכנו כתבנו בספר גאולה וישועה
אבינו מלכנו כתבנו בספר פרנסה וכלכלה :

ומכוין בסס דַּיָּקָדְנוֹסָא מו דַּיָּקָדְנוֹסָא ובסס סמ״ך סנ״ח

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסמוכי׳ על שולחני היום ובכל יום מזוניתי בכבוד ובזכות שמך הגדול דַּיָּקָדְנוֹסָא המסונה על הפרנסה :

אבינו מלכנו כתבנו בספר זכיות ·
אבינו מלכנו כתבנו בתפר סליחה ומחילה :
אבינו מלכנו הצמח לנו ישועה בקרוב :
אבינו מלכנו הרם קרן ישראל עמך :
אבינו מלכנו הרם קרן משיחך :
אבינו מלכנו מלא ידינו מברכותך :
אבינו מלכנו מלא אסמינו שבע :
אבינו מלכנו שמע קולנו חוס ורחם עלינו :
אבינו מלכנו קבל ברחמים וברצון את תפלתינו ;
אבינו מלכנו פתח שערי שמים לתפלתינו ·
אבינו מלכנו זכור כי עפר אנחנו :
אבינו מלפנו נא אל תשיבנו ריקם מלפניך :
אבינו מלכנו תהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך ;
אבינו מלכנו חמול עלינו ועל עוללינו וטפינו :
אבינו מלכנו עשה למען הרוגים על שם קדשך ;
אבינו מלכנו עשה למען טבוחים על יחודך ;

אבינו מלכנו עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך :
אבינו מלכנו נקום לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך :
אבינו מלכנו עשה למענך אם לא למעננו
אבינו מלכנו עשה למענך והושיענו :
אבינו מלכנו עשה למען רחמיך הרבים :
אבינו מלכנו עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו :
אבינו מלכנו חננו וענני כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו :

כוונת תשליך

י״ז מדות למ״ן א מי אל כמוך ב נושא עון ג ועובר על פשע ד לשארית נחלתו ה לא החזיק לעד אפו ו כי חפץ חסד הוא ז ישוב ירחמנו ח יכבוש עונותינו ט ותשליך במצולות ים כל חטאתם במקו׳ אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם י תתן אמת ליעקב יא חסד לאברהם יב אשר נשבעת לאבותינו יג מימי קדם

י״ג מדות סל מריך אל סם ס״ל נצ׳ מלות האזן ומקבלין מן ב׳ מלות הרחם רחום ס״ל נציור נ״ן וסם ע״ב וקי״ל ני׳ רמו״ס וחנון עם המותיות וכוללן נ״י נ״ם מ״ב דע״כ ס״ג מ״ס ארך קוד לרי״ך נהורין ועי״ה נ״י ב״ם ס״ג. אפים להכי״ן כמלוי לנל ס״ה נצ׳ מפי״ם ורב חסד ו׳ הי״ת ת״ת רוכב על ש״ג ק״ל נ״י ר״ב ונוטה כלפי מסך ואמת מהכי״ה פ׳ לסיה נ״י ומתם נוצר חסד קס״ד קס״ל ע״ג נ״י נוט״ר מכוון למסיך נשפע מתיקון זה לתיקון נ׳ שנות לאלפים לאלפים תיקון זה הוא נבורה וכוד ולמעלה הם ד׳ דורות לפקידת עון ומזה עובה מקי״ב הית אלפים ומוסנים מן ג׳ אלפים סל ג׳ מהי״ת נמתיקין לנ׳ שנות מדכי׳ מלכי״ם סמס ס״ך ופ״ר נושא עון שניהם עם ס״ל מלכי׳ נ״י נום״ל עון ופשע נ׳ מהי״ה נמלוי ע״ה נצ׳ ופס״ע והחטאה נמלוי למלוי מלכי׳ נ״י ד״ל מותיות ונקה מהי״ה ניודין נ״י ונקה

ונקום כל מ׳ נדיקנא שערות הסמוכות לנאת הראש שערות שעל השפה העליונ׳ ארחא דתחית חוטמא שיערות שתחת שפה התחתוני ארחא דפלנות דיקנא שערות שבגרחב הלחי תרין הפוחין קדישין עובי הזקן צד הגללה למעלה מזלא עילאה שערות קטנות כובלעים בין הגדולים ע״י מיקון זה יומשכו ממעל ומלמים וכל הקליפות נכוק׳ דחכי״ר וגלי יסי׳ לסם יניקה מן הקדוסה שערות שעל הגרון שערות דתליין בשיקולא עד טיבורא פומא דאתפני משערי צד הזקן כלפי הגרון המבונה מזלא מחתא מגדות פנימיים בינה דחכמה חסד דחכמה גבור׳ דחכמה ת״ת דחכמה נצח דחכמה הוד דחכמה יסוד דחכמה מלכו׳ דחכמ׳ וחסד דבתר גבור׳ דבתר ת״ת דבתר נצח דבתר הוד דבתר יסוד דבתר

מורות מקיפים מלכות דחכמה יסוד דחכמה הוד דחכמה נצח דחכמה ת״ת דחכמ׳ גבורה דחכמה חסד דחכמה בינה דחכמ׳ ויסוד דבתר הוד דבתר נצח דבתר ת״ת דבתר גבור׳ דבתר חסד דבתר

והנה ונק״ס הוא מדה י״ב הנקרא גזלא מחלא סמעגו יניקת לימי עלמא סנס סוד המקום המברכת סעליה נאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וגם סם להכי״ה בהכי״ן נצ׳ מקו״ה ולהכי״ה ניודין נ״י ונק״ס ועי״ה סם זה יתעלו כל הנשמות ונלוות הקדושה מקליפות נקייס מכל זוהמת ומוזרי׳ לל הקדוסה טיהורי׳ מלכלוך הקליפות וזהו ונק״ה לכן תומרים זה על מקום הניה ולל״ג מדות סהוא לל רמוס רק י״ג מדות סל מי לל כמוך כי סס למיתלה וזהו המקור העליון למעלה מת״ת רק סניהיך לכוון בכל הליור כהתוב בכל מדה ומדה והכמתמר

ותשליך וגו׳ תחנר נשולי נגדיך :
תמר כן תאמר לנו בפקודים :

ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברוב חסדך ענני באמת ישעך מנמף רעגות דרעגון -

הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל — נשומר דכולהו נייס
הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו — עינא פנא מיגא מוריא
הדר והדר לגויו עוז וחדוה במקומו — נ׳ מוריא דעיגא פנא

כוונת תשליך

כי עמך המליחה למען תורא — מומתא דלעיל לתפין
הנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד — מרי"ך נהורין דלי"ק
באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש — ס"ע נהורין מרזא דלעילו
כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים — ד' מוחתי דריסא מלירים נפני'

אשרי העם יודעי הרועה יהוה באור פניך יהלכון רזא דסופרי תורות מקיפים בשמן הטוב על הראש היורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו מקומא דכפנא רבא יהי רצון מלפני עילת כל העילות וסבת כל הסבות ש"י הארת תיקוני דעתיקא דעתיקין יתמלאו אור גדול בכל המדות ובכל העולמות ויכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך יתתנהג עמנו במדת הרחמים והבתבנו לחיים טובים וארובים ותקצוב לנו מזונותינו ופרנסתינו בבבוד ברויח ולא בצער בדי שנובל לעסוק בתורתך לקיים מצותיך ולעשות רצונך ולא נבשל בעה"ז ולא נבוש בעה"ב אבי"ר :

בענין השינה היה הרב זיל מתיר אחר הצות :

כוונת תפלת יום ב' דר"ה

ערבית ליל ג' הוא בפחי' גבורות שבעצם נוקבא בחינת עליון דגבורה בפ"א דיסוד ז"א ושולים שביסה בפחי' גבורה מצר עמידה להמשבע לפ"ב סהוא בגבורה שבו"ק דנוקבא דלעילו :

שחרית יום ג' כתו ביום ו' גם בתוסף כל הענינים שוין ונם כל הכוונות שויס רק שביום ו' הוא דינא קשיא כי כל תיקון הבפירים היה רק לנורך לפה שנקי דינא קשיא ולפ שביס בפירה גם בכתר רחל עכ"ז אין בכתר בפי' המוחין כי כול המוחין מתמילין מן הכתר . אך שביום ג' שבבפירים בתכתר דרחל והוא סורס לכל המוחין ולכן הוא דינא רפיא אך כל בזווגים מן יום ו' דר"ה עד ס"ע בכל בללה ונא נרחל אך נריך לבוון להמשיך התיקון והמיחוק נם לרחל :

בהוצאת ס"ת יום ב' ובכל יום מן י' ימי תשובה בשיש הוצאת ס"ת טוב להתפלל הפלה זו ותחלה יאבר פסוקים אלו :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי — ריסא מורתא
עזרי מעם יהוה עושה שמים וארץ — רזא דיק דא
ואורח צדיקים באור נוגה הולך ואור עד נבון היום — פלגותא דסמי'

מ"ש יאמר בפסוקים בכפולים לעיל ואני תפלתי עד גמירת והתפלה .

בכל יום מי' ימי תשובה טוב לומר בין יתתבח ליומר מזמור מתעתקים כי עת"ק בי' ר"ח ויש עשרה עתקים בנגולר בפי"ו ואלו הן .

יום א דר"ה נעשה בבפירה בכתר רחל ובפי שתין בו מוחין מ"ב לר"ו ולין בו עומק :
יום ב נעשה בבפירה בתכמה דרחל ויש סורס לכל המוחין ויש בו ר"ו עומק רשמים :
יום ג נעשה בבפירה בבינה דרחל ויש בו ר"ו . עומק לחרים :
יום ד נעשה בבפירה בדעת רחל בכולל ב' עטרין קו"ב . עומק טוב ועומק רע :
יום ה נעשה בבפירה בחסד רחל ויש בו ר"ו עומק דרוש :
יום ו נעשה בבפירה בגבורה דרחל ויש בו ר"ו עומק לפון :
יום ז נעשה בבפירה בת"ת רחל ויש בו ר"ו עומק נזרח :
יום ח נעשה בבפירה בנלח רחל ויש בו ר"ו עומק רוש :
יום ט נעשה בבפירה בהוד רחל ויש בו ר"ו עומק נזמח :
ועוד נעשה בבפירה בו ביום ביסוד ומלי דרחל ובחבני כח' ויש בו ר"ו עומק מערב :
ויש עוד בוחמות ולפי סוד בפירה בוחמת זו עיקר .

לשם יחוד קודשא ב"ה ושבינתיה המבקש התרת החרם וקבלת נזיפה עומד לפני ב"ד ויותר טוב באם הם עשרה שהם עדה קדושה ויאמר בזה הלשון :
שמעו נא רבותי דיינים מומחים כל נדר או שבועה או איסור או קונם או חרם שנדרתי או נשבעתי בהקיץ או בחלום או נשבעתי בשמות הקדושים שאינם נמחקים ובשם הוי"ה ברוך הוא ובל מיני נזירות שקבלתי עלי ואפילו

נזירות שמשון וכל שום איסור ואפילו איסור הנאה שאסרתי עלי או על אחרים בכל לשון של איסור בין בלשון איסור או חרם או קונם וכל שום קבלה אפי' של מצוה שקבלתי עלי בין בלשון נדר בין בלשון נדבה בין בלשון שבועה בין בלשון נזירות בין בכל לשון וגם הנעשה בתקיעת כף בין כל נדר וכין כל נדבה בין שום מנהג של מצוה שנהגתי את עצמי וכל מוצא שפתי שיצא מפי או שנדרתי ונזרתי בלבי לעשות שום מצוה מהמצות או איזה הנהגה טובה או איזה דבר טוב שנהגתי שלש פעמים ולא התניתי שיהא בלי נדר הן דבר שעשיתי הן על עצמי הן על אחרים הן אותן הידועים לי הן אותן שכבר שבחתי בבולהון אתחרטנא בהון מעיקרא ושואל ומבקש אני ממעלתכם התרה עליהם כי יראתי פן אבשל ונלכדתי חס ושלום בעון נדרים ושבועות ונזירות וחרמות ואסירין וקונמות והסכמות ואין אני תיהא ח"ו על קיום המעשי' טובים ההם שעשיתי רק אני מתחרט על קבלת העניינים בלשון נדר או שבועה או נזירות או איסור או קונם או הסכמה או קבלה בלב ומתחרט אני על זה שלא אמרתי הנני עושה דבר זה בלי נדר ושבועה ונזירות וחרם ואיסור וקונם וקבלה בלב לכן אני שואל התרה בבולהון אני מתחרט על כל הנזכר בין אם היו המעשים מדברים הנוגעים בממין בין מהדברים הנוגעים בנוף בין מהדברים הנוגעים אל הנשמה בכולהון אני מתחרט על לשון נדר ושבועה ונזירות ואיסור וחרם וקונם וקבלה בלב והנה מצד הדין המתחרט והמבקש התרה צריך לפרוש הנדר אך דעו נאדרבותי בי אי אפשר לפורטם כי רבים הם ואין אני מבקש התרה על אותן הנדרים שאין להתיר אותם על כן יהיו נא בעיניכם באלו היתי פורטם :

ומתירין מסיפין לו ג"פ בלשון הזה

הכל יהיו מיתרים לך הכל מחולים לך הכל שרוים לך אין כאן לא נדר ולא שבועה ולא נזירות ולא חרם ולא איסור ולא קונם ולא נידוי ולא שמתא ולא ארור אבל יש כאן מחילה וסליחה וכפרה וכשם שמתירים הבית דין של מטה כך יהיו מותרים מבית דין של מעלה ולא יעשו שום רושם כלל :

ומתיר יפה מוסר מדעם לפניהם ואומר

הרי אני מוסר מודעה לפניכם ואני מבטל מכאן ולהבא כל הנדרים וכל שבועות ונזרות ואיסורין וקונמות וחרמו' והסכמית וקבלה בלב שאקבל עלי בעצמי הז בחק"ן הן בחלום חוץ מנדרי תענוי בשעת מחה ובאם שאשבח לתנאי מודעא הזאת ואדור מהיום עוד מעתה אני מתחרט עליהם ומתנה עליהם שיהא בולן בטלין ומבוטלין לא שרירין ולא קיימין ולא יהון חלין כלל ובלל בבולן אתחרטנא בהון מעתה ועד עולם :

ויועיל זה כשלא יזכור לתנאי בשעת הסכועה כמבואר ביו"ד ואומר מהודעא יקמר זה

אם ענרתי על סוס דבר שמחייבתי נזיפה או לקות או ניזוי או מרס או מעמא או קללה

בין מפי הסכינה בין מפי בית דין של מעלה בין מפי עצמי בין מפי מקריס בין בעולם הזה בין בעולם הבא תחריני שם בחסוה שליחה לפניך ותשב יקף על הארץ כמבואה ותחפלם בעפר בוכה ומנכה ומתחרט ומתוך על כל מה שחטאתי ועויתי ופשעתי ומריתי ומרדתי מיום היותי על האדמה עד היום הזה ותסתוך לתי נפשי לשוב לפניך ותמילה וכפרה בן הסמים ומן הנדרים ותשבל ממעלתכם שתחירוני מן כל הנזיפות והלרורים והכלוזים והסרמים והסמות והקללות שחתירוני ושכשלתי בהם עד היום הזה .

ומן מתרחק מן העדה הקדושה ד' לאות בהלילה מעשיו וילבש שק ויתפלם בעפר כתבל ומקבל נזיפה ויאמר בלשון הזה כשלובש לת השק וכשתין לו שק לא יאמר זה .

אתה בבללת לטוב מרחם ותניחנו לעמוד לפניך ונתת לו מרפא למזורו שיוצ לניך בעת שיבשל כי ידעת לת יצר לב האדם רע מנעוריו ולכן תיקנת לו תשובה לכפר לת לאבר מעת ושכח מכני המעשי שעשתי לפניך ושנמתי בפרהע מאות עולמות שקל כשה וגרמתי להלבים שמים שק ואפתי כה לעצו ותרצע מאות לים לאבר עמו להמילה על האלבים יעמה הנני לובש שק זה להמים כוחם ולאבר מעלוחם ויהירו דרך נקני שק פרצע מאות שנתן לכפיפין ויקוויים בי מה שאמר הכתוב לם יהיו מעשיכם כשים כשלג ילבינו ולם יאדימו כתולעת כאמר יהיו ושכו שלבי יהעתי נלחכם שנאמרתי עם' גנורות של שמיעה לזה לני עשים

אשר

התרת נדרים

מפר נמלמי לכוון לב: ניון ולעורר לם בהכנה בין ריעין עילמין ומכם יחמכך לחר כך הכמצ
על עבדך פ' בן לחמך פ' להלבין לם מעמי ולכבדם מבנבני ומבלב לבנין ולחזק פיזות
מהבנים בחמונה בליחם טים בנו פלר חמת לחר ונזכה לרחות הבמינה בלמי בומה וכליחם
מעוותי סיחוקנו ולא לחנוף עוד לידי סוס מעמ ושין בעזרתך לותי כי על החמונה מרחם
בבטחתנו ולחמונה עינינו מיחלות לחזירנו בחמונה בליחם לפניך לחן בלב.

וכסיומר ומקבל בנזיפה יחמר זה

הריני יומר לקבל בנזיפה וכיירוי לפר בחמיינתי מפי בית דין של מעלה על כחה מששים
ושנוי ופפנים שחטחתי ושעויתי ופפשעתי לפכי עלב לפך ופנזה הרצתי לחשחם בחורתך
בגדתי ביחידיתך בנמתי בפקידותיך הפלכתי בנם בקדשך החים היולדים מניח ה' המלכות לניח
בכפל מקום פטיומה לפם הזה ל"ינתך לרפתי מזבמותיך מלמתי בריתך ובכפות הערלה
על נרית הקודם ובנמתי בכל כ"ז לומיות הקדושים והגדלתי בלילוים וכנגי בחיינתי כלוי
מפי בית הדין של מעלה ולו מפי הקב"ה לו מפי הכפילה בכן מתודה לחי ומתחנן ומתחרט ובוכה
ומתלונן על עוונותי ולומר מעתה עייתי פפעתי לפ לוכ"ן עול לבוא בדרך זה בחר בחר
בחר יוצר נרחמים פלח לנו פלח לניר יעקב כי אל מלך טוב וסלח לחם וסיעני לפיות
מפנים לניך בלב פלח לחר מעתחם לל מזכור עוד לחן פלח:

ולומר פיזב מעב על הארץ כמנוי ובכל לז קורין לותו העלה הקדושה ולומרים לו

אחינו אתה אחינו אתה אחינו אתה מאחר שקבלת עליך את הדין עמוד בעל הארץ ובא אצלינו

ולז יעמוד מן הארץ ויתפלל בלחישה שליח ליחור קנ"ה וכסיומים ויאמר

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבל קללות והארורים ונרדים ונזופים
והחרמות והשמתות שקללתי או שאררתי או שניריתי או שהחרמתי או ששמתי
את עצמי או אשתי אי בני ביתי או את אחרים אשר מזרע ישראל המה או אחרי
שקללו או שניזרו או שהחרימו או ששמתו אותי או אשתי או את זרעי או את
בני ביתי · יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי אלהינו שבשמים ובארץ שאל
ישלטו בנו ואל יעשו רושם וכל הקללות יתהפכו עלינו לטובה ולברכה בדפתיב
ויהפוך יי אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יי אלהיך:

ויאמול לפני בניח דין ויאמר זה

בורי ורבותי הנני ישבתי יחף על הארץ במנודה ירחקתי ארבע אמות והתפללתי
באפר והתחרטתי והתודתי על כל עוונותי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי
ושמרתי ושגרדתי מיום היותי על האדמה עד היום הזה ושפכתי את נפשי לשאול
מחילה וסליחה ובפרה שהאל מלך מוחל וסולח לעוונותינו ולעונות עמו ישראל
ועל כן גם ממעלתכם אשאל שתצטרפו עמכם השבינה ותתירוני בציריף קורשא
בריך הוא ושבינתיה מכל הארורים והנדוים והחרמות ושמתות והקללות שקללתי
וש רבתי וששמתי את עצמי או את אשתי ובני ביתי ובל הקללות יתהפכו
עלינו לברכה בדבתיב ויהפוך יי אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה
אלהיך:

ולמ"כ נם בעלה בקדושה יחזרו ויאמרו לו נ"כ בלשון זה

בולם מותרי לך בולם שרוים לך בולם מחולים לך בשם שאנחנו מתירין לך
בבית דין של מטה בך יהיו מותרים מבית דין של מעלה ובל הקללות
יתהפכו לברכה בדבתיב ויהפוך יי אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יי
אלהיך:

כוונת ערב יוה"כ

תאנא כתיב לך בעשור לחודש ועניתם לת בפשותיכם · וכתיב ועניתם לת בפשותיכם
בני בחודש בלא כל בחוכל בחשיעי כחלו בחשבה בחשיעי ועשירי וכתב בספר
בכוונות וכן הוא בקידור הארי"ז זי"ל וז"ל בע"כ יש לדבות בחכילה ושתי בשיעור ג' ימים כי
הוא תקון יסוד ומלי שבת בגד ג' ימים ע"כ וי"כ בנתי בחלוניות ותפ"כ שניה בנתי
פניתיות בפקנים ני"כ מפניתיות בניבה וזכו בחלו בחשבה ע' וי' עכ"ל ומשומש על
בתרתה לין יחלו יצרים לפו פתה קדום והרי בכל יתי בפנה תקוד נדוי בכילה ושתים
דבחיב

לכתיב לריק תוכל לשובע נפשו בשבו בקיאת שהוא רק לקיום הנפש ולא למלאות כריסו
עד שילא ממנו עישומו . וכתיב שמנת עבית כסית ומשכת תליה עושך וכתיב וישמן
ישורון ויבעט ויום זה שלפני יום הכפורים הוא הסוף והגורל הוא שפרה הרלועה למלאות כריסו נדנוי מכילה
וסמיס . וכרב ז"ל עלמו כתב כמה פעמים שתין דבר המגיע את שתלם לידי פסק כמו רבוי
מכילה ושמיה כי בזה הוא נוחן לם גדול לפ"ת . וכתי נמכיר המכשיל תדרך עמי תנער לך
דדברים על הפוגף הכתוב כי תין הדברים ככתבן ודרשם אלא מעם רק שידעם הכתוב
שלכילת יום ט' כשעור הכתוב של ג' ימים כמו שיתבי לפניך . ולפי זלו הכי תין שתר לדברים
שברי לפי דבריו לריך ג' תיקונים ע"י מכילה ושתים בב' ימים לתקן יקוד ומלי בנפשי שנויות
ותה"כ ג' תיקונים ע"י מעלית לתקן לותם בנפשי פגימות ת"כ כך הע"ל כל המוכל בשתיי
כשעור ג' ימים הוא לתוכן גם בעשירי כי אם שפיה לריך לתכול בעשירי לתקן שנויות הוא
תקן זה בשלילתו בעי כשעור ג' ימים . ומה זה שתתר כתלו התעבה שברי שהעגית הוא
תיקון לתר . ושתכילה תיקון לתר . ועוד שלשון כתלו מורה שתם היה שהעגה היה
יותר שוב לי מי שהלה בתי ופתתה הוא שתקור להתעות . ולומק לומר שכוונתו
כן הוא שתם ירבה שתכילת יום ט' כשעור ג' ימים ועוסה בעי גם תיקון הפייך לעשירי
עוסה ב"ה ג' תיקונים הייתו לעלתו ומה שהיה פייך ביום לי שרי החעגית נקשה לו כתלו
החעגה ט' וי' זה לוסק כי לתם העליתו עיקר זה תז"ל ותתרו כל התוכל בעי תעגת שברי
מכילה כל הנו ולא פרשו שברייתם לומר כל המרבה בשלילת ט' וכו' שברי זהו עיקר שז"ת
בשלתו שהעגה הוא שת"ת בלא רבוי שלילה לא נשתב לו כלתו שהעגה לכן שברי בשב שתעו כי
וירחם ה' שלהיכם :

כתיב כי לא על הלחם לבדו יחיה שתדם כי על כל תיולא פי ה' . דעו שתי ורעי כי
שהכילה לשעלה הוא סוד יהוד התורות וזווגם בפיל ש"ת הלפס שבר הוא לוסק .
והוא לוגמא לשכילה ממם כי בשר פירסו זקניהו שתין לך דבר בעולם שלא יהיה בו ניצוץ
קדם דוסני השתיה לוותו דכתיב שם שפירו בארץ ותרז"ל תין לך עשב לשתה שתין בו
שר לשעלה ותומר לו גדל וע"י רוח פיו של תותו שר שכנס הבשל שבר היא דוסני בתוך
בעשב ושתיה לוותו וע"ז הוא שהגדל ובכל שלנל שבר לשכל יש בו ג' בפי גוף השתכל שהוא
בשתי והוא תומר עב ובשוכו ניצוץ קודם שהוא רוסני ושלם שהיבל זה השתכל הרי יש גוף
השתכל בגשתי בזון גוף השלם . ושן הניצוץ קודם הוא תזון בשפש וכשהשלם ושוון בשכינתו
לשקן לוותו ניצוץ קודם שזי הוא נוסן שם גדול לנפשו וזש"ה לדיק לוכל לשובע נפשו . ושל
דבשיל שלוות הגוף . והנה דוגמת זו יש בזווג השלושי שיש ג' בפי בזווג . בפי הוא נוסני
והוא זרע השלם . בג' הוא רוסני ובכנס תוך הזרע ודומה שת השיתרות ומלייר שם טרף
לולי יש נקרא בשלי לגרמי והוא סוד שהוא רוסת לפייק בה בעלה בגי בזווג . והנה זרע
לנוסני בל שן בשום בגשתי . וזה שהבל בל שכא ניצוץ בשתתו שברי בשתו ולוותו ניצוץ קרוי
תולל פי ה' לכתיב ויפח בלפיו בשתת תייס . ועל שכילה ממשיה וגם בזווג שלוות בי לא
על הלחם לבדו יחיה שתדם כי על כל תוצא פי ה' . ושתם נקא דוגמתו לשבשה כי שבשרי
שתזה שלוה ויתבשר זה שכתוב זשר כיטיב :

ודע כי שכילה זו וזווג זה הוא נקי בפי שלוית שהוא גופני ויש בזה לשיזה גם
לשלוים לפי שיש בהם עוותרות הנדשים לוצץ שבית תזון שלוים בש"ם בשר בבווגם
תשר יגר . ובזה תבין לשה יקוד ושלי ים לכם רק ריי"ו ה' ושתקיים בפשם ה' כי תיקון
היקוד הוא תן הבשל שהוא דוסני הוא סוד יקוד הדוש בש"ם בשנוי שגש"ע ותקון
שתלכות תן שתומר כי שלי סוד יקוד הטפר וכנה ג' תקוים שלו נעשו בפשם ה' ושבן
זה ' ובזה תבין ב"ה לשה כל שתיקונים עד יקוד ושלי שנעשו בה' יתיס תן יום ה' דר"ה
עד יום כי לא נעשו ע"י מכילה ושתים רק יסיד ושלי תיקונים דווקא ע"י מכילה ושתים לפי
סיפור ושלבות גם פוד הזווג שדוגמתו מכילה ושהיפ ובעובדא דלשתת שתבר לעילא
ושבן כ"ז :

והנה יש שוד שכילה ושיה כולא רוסני ולף שים בזה ב"ה ג' בפי כש"ם לפניך עפ"ז
שביסס הם רוסני ולעומת זה יש ב"ה זווג שהוא רוסני ב"ה גי בפי ' וכן יש
דוגמתו לשעלה שכילה וזווג רוסני וזה נקרי שכילה פגימות וזווג פגימי שתין לכ"ת שום
שסיזה מזה כי תין נהם מוחרות כי כולא רוסני כש"ם לפניך . והנה שכילה רוסנית הוא
פיר

כוונת ערב יוה"כ

קול התעית שלימו כזון תבוש מלכל נופני רק מזון רומני יום בזה ג"כ ב' נפי' הפ' שכזון
מן הכלל המוחלש מנפ"ן מלור המקיף של כשמתו וכ' כזון מרוסניות כשמתו הבדלי במות שכות
כולם מזונו ככל גופו . ובכה כבר נתפל' שקול הב"ל מן הביטה שבה שם ס"ג ומלוי ס"ג
בגי' הב"ל . וגם בפי' כשמה ג"כ מלינוע בקול ס' בפי' כשמה . ובזוהר ב' הסי"ן לסוי"ס
מרין פיום נמלך כי ביטה שהוא קול. ס' עלמה נקרלת פי ס' ויונל ממנה קול הב"ל וגם
קול בפי' כשמה . וזכו כי לא על הלמה לבדו יסיס הלמה שהוא מלכל רומני . ובכה ככנד
זה יש ג"כ זווג רומני והוא עצ"י הכתוב לא יהיה זך עקר שלא יהיה עקר בחלמודו וזכו
מנות פרי' ורבי' בחורה כי כתו שע"י פ"ו גופני נצרף גוף הלמה כן ע"י מה שמשלם ביזה
דבר בחורה נצרף ממנו מלמך והוא רומני והוא נקרל זווג עליון פנימי כמנוחר בזוהר שלמר
כל מיכם מזווג עם לחתי' בביחת הכיחת סריית עליה וכל לזיל מנימי' ולזשרם מלחתי'
ועסוק בחוריית זווג שלמה יחיר מיח ליה לחזווג בקב"ה ובכינתי' כרי ב' נפי' בזווג
בחורה . וכן מפורש בזוהר בשמה לחתפרם מניחת מחתה בעת קבלת החורה לכתיב ולחנה שה
עמוד עמודי ולחתנק בזווג עלמה . ובזה חנין חסוחת בן עזלי שלמי נפשי הסקה בחורה .
ועז"נ כה לחר ס' לקריסים לשר ישמרו שבחותי ומזיקים בנריחי לנו ת"ח מחברים לח
עלמם ועסקים בחורה מה כתיב בשם ובחתי לשם יד ושם טוב מבני ובנות יד ושם שם ב'
נפי' רוסניות ושכה תענית נקר' טוס בגי' ק"ל שהוא רומני . ועתה נבחר דוגמתן למעלה

בחורות עליונים —:

הנה כבר בחרנו בקול כוונת הסכילה שים לכל מדה ממדות העליונים ב' מיני שבע חוץ
מן העלנות שהוא חוט של חור ע"ם המחשבת בכל הלפי' . ונחמיל מן לריך
לבין . הנה ע"ח מקבל חור מע"ק ב' מיני שבע . הפ' מחשבית בו ע"ק מן חלור שקיבל
ע"ק מן ע"ק וזה חלור כשבא לפ"ח ע"ח סיחיה כולו מוגבל בזכינחות ע"ח ויונל חוט דרך
כפה לפ"ח ונמשך דרך הדיקנה ולמטה ומגיע לפה לפ"ח כי הדיקנה לפ"ח פוקף על זה
בקול שלינה בהבל מן הס"ך וגזונים מזה ע"י שלינה לנה . הרי זה לכילה שבשם והוא
לכילה רומני בקול הבל . ועוד ים בפי' ב' שמקבל הפ"ח מן חלור של ע"ק עלמו שלור
עלמותו וזה חלור לינו כ"ב גדול כמו חור ע"ק וכבשה זה חלור לפ"ח הוא מוגבל בפ"ח
ולינו יונק ממנו לסך לפו"ח . ובכה כמו שקיבל הפ"ח ב' מיני שבע מע"ק כן מקבלים
ע"ח ב' מיני שבע ע"ח . הפ' חור ע"ק שלינו יכול לביות מוגבל בזכינחותו של ע"ח
יונק לסך ומגיע לפו"ח כבי מה שיורד ממוח ע"ח עלמו ומשם נכנס בזכינחות דרך הגרון
שהוא קול שכחר לפו"ח כבודע ומחשבת על הפה לפו"ח ולז יורד בזכינחות פו"ח דרך גרונם
עד הו"ק שלפה ילנו הם קול ס' קולות בזכינחות וזכז חבין מה שלחתי בכוונת הס' שער ע"ז
ב' מנלפ"ך ס' ליקוד לינו ע' ליקוד נוקבל דז"ח לך שהנוקבל לינה מקבלת לוחה על י"ב
הוא הס' קולות פנימיות . כי כבר נת' כמה פעמים שע"ח הוא קול בינה היא קול ס' עלמה וכל חורות היונלים ממנו
כללות הע"ק הוא קול י' וע"ח קול ס' כי בינה היא קול ס' עלמה וכל חורות היונלים ממנו
הוא נסיל ס' ולפי שבינה דינין מתערבין מינה יונלים ממנה ס' לוחיות מנלפ"ך לך שסיל חורם
כנל הדינים וממתק כל הדינים . ובבר נודע שמנלפ"ך הם כפולים לכן ס' חורות היונלי' ממנו
הם קול ס"ם וס"ג וס"ק מחשבתי' נחבל וכה ס' ויו"ם בגי' ק"ל ועם ס' כולים וה' סכילה
לכולם ה' קו"ל ונקרלים ס' קולות פנימיים מקערת לחבל ונקי פנימיים נגד ס' קולות היונלים
מן הסופר למוך . וה' לוחיות מנלפ"ך שהם קול ס"ג היונלים מע"ח מחשבתם בחינת ונקי
ג"כ ס' קולות פנימיים מקערת לחתה . ולפי שע"ח שהוא ה' בינה מתקרים בבר נודע
שהו"ה שלו היא ק"ג ויש בו ג' כ"ב ג' לפי"ם כבודע והם ס"ג עם ס' לוחיות ה' ע"ב וג'
לפי"ם הוא ס"ג הרי ק"ל . ולכן כל חורות היונלים ממנו נקי קולות ולכן הם ס' קולות לפי
שכולם נקוד רוסניות שהוא קול הבל וקול . והבה בי"כ עולה הנוק' ז"ח בחקוס לי' נקוד
כפירים הרחי מפשע לי' וברחת כחלה יחנין ולז היא מקבלת ג"כ מנלפ"ך מקערת ע"ח
כח"ם לקמן . ומחזר לל בענין כי מה שיורד מחוח עלמו של ע"ח נזונין ת"ח נקוד לכילה
רוסנית פנימיות . והבה ז"ח נזונין מן ת"ח ג"כ ב' מיני שבע הל' מה שמקבלים ת"ח מע"ח
דרך המוחין שלפה יורדים דרך הגרון על נה"י שלפה ומשם נזונים ז"ח . והבה זה שנפי'
נקרל לכילה רומני שבכלל לכילה נופני כמ"ם למעלה בלכילה המנוסים ממשים שהוא לכילה
ג'פני ים שו ג"כ רומני שממנו נזון כח שבשם כך זה בלכילה נאמר שע"ח נקרל רומני שנגופני
והב'

וכו' שמא שיורד מן המוחין דקו"ח עלמין ויורד עד בפה שלכם ותינוק מתפטמים למציצה בגרון כם סוד הדיבון כמודע וכמ"ש כגר בקול כוונת מכילה דמול ולכן אין מתפטמים למעשה רק יונקים מיד דרך פה ויורד למציצה ומסם נזונים ג"כ זו"נ . ומשה"כ תורות ת"ת קף שירדו דרך הגרון לת ליכפת לן בזה כי לתרגת הם כוסים כל הדינים ומתתיקים לתוכם . ובזה מבין הכפרם בין תורות ת"ת לתו"ת שבת"ת תור המעולה יונק ניד דרך פה ותור עלמותו יורד דרך הגרון כמ"ם לעיל משה"כ בתו"ת הוא תפכת . והנה זה מזון בתי כנ' הוא ממש דוגמת מכילה גופני . ובזה מבין הכפרם בין זווג מול לזווג שבת . לפי שבשבת עולים זו"נ בתקום תו"ת ונזונים מן המזון שתו"ת נזונים משם ותז מוריזן להוליד בשמה מתקום גבוה וזהו והתקדשתם

והייתם קדושים דמשבין בשמען קדישין מאחר עלמה כמבואר בזוהר והבן כ"ז :

ועתה נבא אל הבאור רק זכור תזכור מה שנודע כגר כי כל קפי' כלולה מעשר ת"ב הנוק' שהיא י"ם כל קפי' כלולה מי' . ועתה נדמה מלתא למלתא כי בעובדא דלתתא תתער מלה לעילא לעילא . ונאמר כי ע"י מכילה ושתים עשר ש' בי' נתי' גופני ורוחני מתקנים בתי' במל' דנוקבא היינו אל' שבאל' נוקבא ויסוד שבמלכות נוקבא שבתי' מלוניות לעשות לה כלי שתוכל לקבל אמ"ב שהם ה' חותיות מלת"ך בבתי' כי קולות פנימיים . וע"י התעניות מתקנים בתי' יסוד שבנוקבא נ"ב ג' בתי' היינו מלכות שביסוד ויסוד שביסוד ע"י ג' בתי' שהם בבתי' תעניות . והנה ג' תיקונים אלו ת"ת לעשות בפעם ת' כ"א יחכל ויהתה לינו מתענה ולם יתענה ת"ת לאכול ולשתות . והנה עתה בע"י שבשחר נגו לתקן ג' חדות לנוקבא שהם יסוד ומל' בבתי' מלוניות כדי שתוכל לקבל ג"ב כי קולות פנימיים . ת"ב לת נדע תה נעשה כ"ת נאכל ונשתה לת יתוקן רק מדת המל' דנוקבא בג' בתי' שהם . ולם נתענה לת יתקן רק ביסוד שבה רק בבתי' פנימיות ולנו לריכין לתקן לותה תמלה בבתי' מלוניות . והנה תורה בקדושה שנאמר עליה לי עלה וגדורה היא נותנת עלה תיך יתנהגו ולתמר לך בי' לחודש תענו וגו' לך מיעוט שתין להתענות ביום שלשיני שהוא ע"י כ' קתרי להדדי . אלא ל"ל שיאכלו וישתו ונשוחם מכילה ושתים יעשה דבר תענית . והוא שתרז"ל תגרת התעניתא לדקתא . והכוונה כמ"ש רני אלעזר יהיב פרוטה לעני ויהדר מלי . לפי שהחפלה שהוא סוד קול תפלה ע"י שהבל מתקן בתי' פנימיות שהוא סיד הבל כמ"ש לעיל ות"ת לתקן בתי' פנימיות אם לת יתקן תמלה בתי' מלוניות ושכל בשוד יסוד שלריך ג' בתי' בבתי' קיל לכן נתן לדקה תמלי' שהוא ממון בי' קו"ל ולת קו"ל ממש ושוא בתי' ג' שביסוד בתי' מלוניות ויהדר מלי לתקן בתי' פנימיות ולכן לגרת התעניתי לדקתא שהוא ממון בי' קו"ל ותקן בתי' מלוניות דיכוי והתעניתם בתי' פנימיות . ות"ב עתה ערב יה"ב שלריך לתקן ג' חדות יסוד ומל' ת"ת בשוס לד רק לאכול ולשתות ולהרגות בגדקה ותז מעלה עליו הכתוב כאלו התענה גם בתי' ות"ם כאלו התענה שאלו היה מתענה היה מתקן גם בתפילות רק עתה הוא כאלו התענה ולכן ונהגו ישראל תורה שבתענ"ב מרגיש בגדקה לבל ת"ו להרגות בתכילה ושתים רק לתרגת יתענו כל מה לתעשר שיבת כתענה רק לוכל קתעת כדי לתקן מדת מל' שת"ת לעשות בתיקן תמר . וז"ם שלריך להרגות בתכילה פי' להרגות הכוונה בתכילתו כשעור ג' ימים היינו לתקן ג' חדות יסוד ומל' לנוקבא שלריכים לתקן ג' ימים ועתה לריך לכוון לתקן לותם זיום זה שביבם יחד . ודי בזה כן נלענ"ד

ועתה נשתר כוונת תכילה בתי"ב

בערב יו"ב נעשר פ"ג לחוד ז"ת והוד כולה לנוקבא ונכנם בה כל הדינים של לתורים לחוד יסוד מל' דז"ת בבי"ם לנוקבא ומקבלתם מהדעת ומתקנים יסוד ומל' לנוקבא שבתי' מלוניות כי כגר הלירו בה בתור הכוונה שלה בכל קו ימין ותור הביעה בכל קו שמאל וכגר יש לי תור בי"ם שלה . ועוד יש לכ"ה ג' מסדים המעולים כנודע וכם יתירים שתין ב"ם לריכין לכם וזה וזה גורם להאי' ביסוד ומלכו שלה להחתקן קוד כלי לקבל ת"ב שבתי' מלוניות כי תמיד כ"ה הם הערבים תור ביסוד ומל' וז"ם ת"ת מרגיש שלוש בעולם ת"ת הם ב"ה בקו ובכל בניך למודי כי מרגיש התור של יסוד בנק' שלוש ומל' בנק' עולם . ומאירים בה ה"ג מלד המל' דאי' בשל' וגם רשומן בה"ת מלד ג' ביסוד דנוק' מלד יסוד דאי' ורשימו בה"ת מלד המל' דאי' בשל'

לנוקבא קודם זמנן קודם שקילה בה"ג מלד אי' עד יה"ב עלמו כמ"ש לקמן

ולריך להיות עגיים על שולמנו כי ע"י הלדקה ותכילה הוא מתקן יסוד ומל' כמ"ש לעיל :

סדר הכפרות

מנהג כרך ז"ל נ"ק מרנגול לבן לכל ז' מלכי זימו זכר לזכר נקיבה לנקיבה ותשב מעוברת נרכיה נ' נ' נקיבות וזכר א' נקיבה לחמ לעלמה וזכר ונקיבה לעוברי מפסק ' והכוונה בזה כי תרנגול נקרא גבר הרומז על הגבור ' בפיד מלאך גבריאל כמ"ש גברכת כנתן לבכרי בינה ' ומיסטין לומו בחשבונם הבוקר שחז סיט של חסד מחשבט פנודע ומוליתין אף דמו להמתיק הדינים של יסוד ומלי דנוקבא היינו מלי פניסיד ולא מלי פעיקרים כי דינו מלי פעיקרים הם תקיפין מאוד ולין בם בידנו להמתיק רק בזמן ב"ה בסבלי קיים הי מתקיין מומם ע"י סעיר המסתלא ולכן בעיר המסתלא אשור נכנסה ממנה מוקף הדינים דכתיב ונסך עליו מונומם מונוח מ"ם היא מלי שנקרא ח"ם בסוד ויעקב לוים ת"ם בעלה דחם אשל דינו יסוד לין תקיפין כ"כ ואנו מתפללין לומם ע"י שהיתה מרנגול דומיא דסעי' ונאמר שם דיינין ללא תקיפין נשאר נקדושה ומיתר נאכילה ולריך לכוין שכל ז' ב"ו סורם ניסוד כי דרך יסוד יולמים כל הנשמות ולא פיניה סורם שלו ממקום אחר עכ"פ הנעבר שלו דרך יסוד ולכן יכוון להמתיק הדינים ליסוד הסורם נשמתו ונק' כפרה דוגמת סעיר ' והנה יסוד נק' כ"ה שים גו כללות ס"ג כ"ש כלול מכולם הרי ה"פ כי הוא ב"ה וים גו מלפ"ך נו' פ"ר הרי כפ"ם וכן הוא זמלי ולכן הסעיר נקרא ג"כ כפרה :

ונוהגין ליתר פסוקים אלו '

בני אדם יושבי חושך וצלמות אסירי עני וברזל יוציאם מחושך וצלמות ומוסריהם ינתק : אוילים מדרך פשעם ומעוניותיהם יתענו כל אוכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיע ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר פדעהו יכוין פראל מלאך הממונה על הפדיון מדרת שחת מצאתי כופר ·

ויסגב על רמס' נ"ע ויאמר

זה חליפתי זה תמורתי זה בפרתי ר"ת חתך והוא הסיוך פיים לכל מי זה הזרנגול ילך למיתה ואני אבנם לחיים טובים ולשלום

ויסמוך מיכף נכוונה ולפי שנשמע נשמתו נקדושה ומ"ל ניסמו לעניים מלא מניחו נעשה נשמיטה

ויום זה הוא אסור במלאכה רק בעסק התורה ועיקר בספרי קבלה ותשובת והתבודדות :

כוונת יום כפור

כתיב שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשותיכם ' וצריך ליתן טעם לשבח איך נתלה הענוי ביה"ב לפי שהוא שבת שבתון ' כי לבאורה יל אדרבא הלא בשבת של כל השנה כתיב ביה עינוג ואם זה היום שבת שבתון צריך בפל עינג ולא ענוי גם צריך להבין פי' המלות מהו שבת שבתון ' ולהבינך זאת אבאר לך סוד הענוים של יוה"ב הני ה' ענוים נגד מ. ובזה יתבאר לך טעמ בכתוב בפשוטו '

דע כי אלו ה' ענויים הם נגד ה"ג שמקבלת רחל מן אימא עלאה ביה"ב כי בכר נתבאר שמן ר"ה עד יוה"ב נעשה הסידרה ונשלם בנין פרצופה אך שהוא בבחי' חצונית לפי שה"ג שקבלה שמזה היא עיקר בנינה קבלה רק מז"א עצמו ע"י שקיבל הוא המוחין מאימא בסיר הקולות שיצאו מן השופר כמ"ש לעיל וביון שהם קול דאשתמע לבד לא אקרי קול פנימאה ולבן לא נתקנה רק בבחי' חצוני' ועתה ביה"ב רחל עולה למעלה במקום אימא ונתחברי ביחד אימא וברתא בסוד יוה"ב תרין אי' וברתה במבואר בזוהר ואז הוא נזונת זה המזון מה שאימא עצמה נזונית שהוא הארת א"א בינה המקורית דתמן איהו קול דממה דקה ואקרי קול פנימאה ומקבלת ה"ג פנימים מסוחקים מא"א שהם ה"א מנצפ"ך מסוחקים לצורך מ"ב שלה ועי"ז נתקנת בנינה גם בבחי' פנימי כמ"ש לעיל שיורדים מן א"א מנצפ"ך בפולים ' הא' לצורך אימא עלאה וא' לצורך בתה היא רחל ' וה"ג אלו נקרא ה' קולות פנימיים ריחניים כמ"ש בכר בסוד אבילה ושתיה של ערב יה"ב שזה א"א להמשיך ע"י אבילה ושת"ה ותענוג גופני רק הבל בסוד

ענוי שחוא ג׳ צום וג׳ קול ונגד ה״ג שהם סוד ה׳ קולות תקנו ה״פ ענוי שהיא ה״פ קו״ל להעלות אותה למעלה במקום אימא שתקבל ה׳ קולות פנימיים ונגד ה׳ קוליות אלו תקנו ה׳ תפלות ביה״כ ובכל תפלה היא מקבלת בחי׳ קול א׳ עד שבתפלת נעילה אז כבר מקבלת כל והה״ג ואז נעשה לה סוד החותם ו״ש וחתמנו בנעילה כמ״ש לקמן ׳ ובכר ירדת שרחל היא סוד ושמטה הקרא שנת סתם רבתי״ב ושבתה הארץ שבת להי׳ לשם ה׳ כוד רחל שהיא סוד שם ה׳ בגודע ׳ ואי׳ עלאה היא סוד היובל ז׳ שנים שבע פעמים שכוללת ז׳ שבתות ונקראת שבתון הכולל לכל הכחי׳ של שביעית בגודע ׳ וכזה מבואר הפסוי באליו שאמר לפי שיום זה שבת שבתון פי׳ שאימא וברתא בחדא יתבין בסוד יוה״כ תרין לכן וענייתם וגו׳ והוא מובן . והרי נתבאר שעם להי׳ ענויים בכלל ועתה נבאר אותם בפרטות כל א׳ בפני עצמו :

איסור מכילה ושתיה ורחיצה וסיכה ביוה״כ כמעט בכר בת׳ הכל רק מינה לפניך לשון ספר הבהיר ז״ל כבר בארנו לין בת׳ יתיס מן ר״ה עד יה״כ ונקראו כל הלילים מן לחורי ז״ל ונמנו הלילי ולפ״ב נתקיים קרא ע״י ז״ל עלמו לך עב״ז עדיין נרוכה מיקוי לקר כלי שמוכל להיות עמו בג״ע ולא יאמר הוא הלילי שבכי עיניך מנגדי שהם הרהבוני כדאי׳ בזוהר לחיין מוקדין לו מרוב תיקון לחיים ולכן עתה מתעקש מן הניאה עלמה ולא מז״ל ׳ וכיון עד עתה בכל השנה כולה היה לה ולז״ל קיל לחילה ושתי ורחילה וסיכה הכל מן הניאה שהיא לחיי שהיא נוחנת לחיים עד עתה שהטוקי דז״ל נרוכה לקבל מיתוק הדינים שהיא ע״י הז״ל ל״ב היא נרוכה לעלות להעלה יותר ממנו ועולה היא עד הניאה עמה ׳ וכיון שהיא עם נתקנה לחיי לחיה מתעכבת כל הל״ל מן לחיי רק מתקים שהניאה עלמה מתפרכבת וכל לוחם דנרים לחילה ושתי רחילה וסיכה הרחשונים נחבטו עתה כי הם למעלה ועתה היא מתפרכבת למעלה ממקום גבוה ומינים מוחנים לחיי כי כולם נבוי הכל הפה ונכנגדה ה׳ דנרים שים לה עתה הכל נסוד הכל הפה ים לנו כנגדם ה׳ תפלי ביום זה נפוי בכפל פסח סוד ה׳ קולות שבחיי׳ והם סוד מוחין פנימיי׳ וז״ם שכחוב מקולי מים רנים לחירים מנגרי ים שחיי נוזנים מקולי מים רנים שהם ה׳ קולות פנימיות שלה פסח נסוד הגבורות הם רחמים גמורים נסוד מים רנים שיהיו רחמים רנים פסח רחמי ל״ת שנקרא רחמים רנים ולכן ה׳ קיות שהם מים רנים נכללים נבחר פרת סוד ניהם הכוללות לכל ה׳ נבדות כלחיית נעדרם וסוף הבחר הגדול נחר פרת כולל מים רנים שהם ה״ם קו״ל ני פרי״ם ועתה גם סוף דז״ל נזוגם מלוחן ה׳ קיליח ׳ ולפ כי הטוקי לבד עולה למעלה ולא הז״ל לך כי לן לנו סום יניקה מן מז״ל מלא ע״י הטוקנא כמודע ונפתי היא למעלה נזוגים ממלכל רוסניות לכן גם אנו לף הזכרים ותענין כי ע״י התענית הלחם ניחן מזון רוחני עכ״ל :

והנה סיכה רמז סהיא נכלל שתי׳ ולחילה ושעשה לכתיב וכשמן נעלמותי הרי שנעלה השמן נעלמות . ובכוונה סוף כי בבר נודע שעיקר המיתין דז״ל הם הבחי׳ לחיי כי נפ״י לחיי לשבח הם נעלמים תוך נפ״י לחיי ולפ עד שיולא סלרם מגולה מן לפא הוא נגנום מי׳ כנודע . ובבר נודע כי סלרם לפא נק׳ ש״ין וסוף נכלל נק׳ ש״ין וסוף נכלל שתים שסוף סלרת לחיי סנק׳ י״ין ופי״ם כבי״ת וזהו הרחיים שחניחין מז״ל שסיכה נכלל שתים מלכתיב כשמן נעלמותי כי נודע שסיוד הנשר סוף סיוד הגבורות לחומיות הדינ״ין הם מעברת לחיי וסוד עלמות שהם סוד הרחמים לבניהם מקדים הם סברת לפא נכלל נסברת לחיי מזרעת סלוחם ולפא מזריע בלונן וזכי כחיב כשמן נעלמותי וזה מוכח שהשמן סוף סלרם לפא נכלל נסברת לחיי מזה מיכח שסיכה נכלל שתים הם הרחילה בבר נאמר נמקומו רניס שסוף מעברת לחיי :

ונעתר עתה לפסוד תשתים :

ז״ל ספר הכוונת . תשמי״ם גי׳ ב״פ עמ״ם נרמז שכ״ז שים ג׳ זווגים סיינו זוג חו״ת וזווג זו״ב לז מוסר הרשמים תשל״ב כשלין זוג לזו״ב דק לחו״ת לסוד התשמים ועתה ב ה״ב שלין זוג רק לחו״ת לכן לסוד התשמים . ויש להקשות מלכן לומר כן שלין זווג זו״ב ושל דלמרינן ברחל עולה למעלה המנו זה היינו רחלי שברי מן ר״ה עד יה״כ מין זווג עם רחל עם לחה כנודע כי עדיין לא נתתרי הכפרות ובכ״ז התשמים מוסר לפי שים זווג עם לחה וכמו שמוסר התשמים נסול לחר סלוח כנודע וז״ל כי מן ר״ה עד יה״כ לף שלין

כוונת יוה"כ

זוג לרחל מכ"ז כיון שפיית מועדת למעפ יחד עם ז"ת היה נכניס ג"כ לכוון להמשיך בחרת העומין למעפ גם לרחל מסת"כ מחה ביה"כ מרחל עולה למעלה מניעה ומיכה מניע לה לחופה בחרת מזוג וזה מזוג הוא נק' נפי' זוג נופני כמ"ם לעיל רק היה מקבלת בחרה מן הת"ת מן מזוג שלו מני' וביה שהוא זוג רופני כמ"ם לעיל נכוון הגל שם ת"כ לם היה תמשים ביה"כ ביה גורם לה ירידה ועוד כי עיקר ענין פיכוך רחל הוא ע"י בחרת שבת כי בשבת יסוד נרחת לת תמר נרת או יהר תלת יסד כמ"ה נשכמה יסד תרן והנה מזוג זת ע"י המיתין כנוסף שכה"י דשבת שנשפין תוך נה"י דתימת וע"י יסוד שבת המתלבש ניסוד ז"ת כנוסף ויוצת בחרתו דרך יסוד ז"ת ומזף נעשה ענין יסוד לרחל מסת"כ שהם שביית לתעלה בניכה דלי' לין בחרת יסוד שבת מניע תליה וכנר נוסף שעיקר מזוג הוא נרחל שביית עקרת בנים והיית פרליף נמור מסת"כ נשה הוא רק חחרה נעלמת וזה בשלת ר' שבת לרשב"י ת' ממי זוגת דמלכת נמעיו וניתת שלם ליה תמכת לפוחי נת תני היה ולא נת תמי ותכי לי לשם . ופירש כדנר ר' שבת דכל נשלת מניע שבת ולא מניע תימת ויום כפורים מוכיח לכן לף שים זוג עם לשה לא נמצא זה לזוג ולין כלן רק זוג ת' של ת"ת ולא זו"נ לכן נשכר תשמים ביה"כ :

איסור נעילת הסנדל דוקא של עור שבר שבר מנעלים של נגד מיתר וטעמם דכתיב ויעש להם כתנות עור וילבישם ונ"י ס"ם הכוונה כמ"ש בזוהר כתנות עור משכת דמויא כי ע"י מסת"ר נטרדה המל' למעה והולרכה להתלבש בג"ע ב"ש שפם יש קליפות הכופנים את הקדושה ונעשים כתנות עור ומנעלים היינו קליפות בריאה שם קול כתנות עור וע"כ משמי את כתמי תיככה תלבשנה וקליפות יני' ונעשה שם קול המנעלים וע"כ והדריך בנעלים וכתיב על תדום תשליך נעלי חגל ביה"כ שביית מתעלית למעלה עד הניצה ומשתלשת מכל הקליפות ומתלבשת בגדי לבן קול בחרת ת"ת וגם בהנעלים שם מלך ג"ע דקדושה שבז"ת מה יפו פעמיך בנעלים לכן יה"כ תסור בעילת סנדל ומנעל של עור ולובשין בגדי לבן והוא מובן . פרי תחזר לך בשם פי עטייס :

טעם שנקרא זה היום יום כפור הוא מובן ע"פ דבריס כאתרים כבר כי כבר נודע שעיקר הכפרה והקליחה הוא ע"י עיסוק הדיבים וביית ע"י בחרת י"ג מיקוני דיקנא דת"ת לתתן הוא נוסף עון ופשע וחטאה וכבר נודע שבתי' ת"ת שכל הוא נסוד הוי"ה העליון כאתר ותילאלתים שמלי וכשהוקפ' עולה ביה"כ לתעלה ומקבלת המנלפ"ך שבם ס"ג ממוחקים עון ת"ת כמ"ש לעיל והם ממחקים כל הדיבים כי הם סודם הדיבים כנודע שלין הדין ממחק אלא כשהוא כתי כפי"ר כ"ו ע"ר שזה המנלפ"ך שהוא ני' פ"ר היה סודם הדיבים שבת מסודם הוי"ה שהוא כ"ו בחרת ת"ת לפן ביום יכפר וגו' והוא מובן :

סוד בשבועה ובגדר הנה תחלה לריך להבין פירוש המלות של בחרת נדרים ושבועות אבו פי' בהיתר כי אלא לשון היתר נופל על דבר ליסור וגם לריך להבין פי' בכתוב שאתר לאסור ליסר על נפשו וגם לריך להבין מאתרם ז"ל שאתרו ים מופר בגדרים מבשבועה וים מופר בשבועה מבגדר גם אתרו שבגדר אל דבר מלוה מסת"כ בשבועה גם אתרו שבשבועה לא אלה אלא על דבר שאין בו ממש גם מה שבחנו מכתי בחתם שכל שבשבת כאלו בשבת בעלך עלמו וכל שבגדר כאלו נדר בחיי בעלך ובכה רבים וכן שלמים כתבו שבגדר הוא בניצה שהוא קול כ' שתרי ביה וחזו כל"ר כ' לר ובשבועה הוא ז"ת שכולל ו"ק ושם קול העשרה הוא שבעה וחזו לשון שבועה שלשון שבעה ולכן בגדר אל על השבועה ועל דבר אלה כי שבועה הוא ז"ת ואלוה שהוא ז"ת ובגדר הוא בחיי בעלך כי הניצה הוא קול חיי ז"ת כנודע אבל בעלך עלמו שהוא ז"ת ובגדר הוא בחיי בעלך כי הניצה הוא קול חיי ז"ת כנודע אבל לפי דבריהם לא יתורץ למה בשבועה אלה דווקא על דבר שים בו ממש מסת"כ בגדר ודוחק לומר כי הניצה היא בעלם אלוה ולא יתורץ בה שם ממשות כי הוא רק רומני מסת"כ זו"ב שב ק' נוף לערך הניצה המתלבש בתוכם כמו בשמה בגוף . זה דוחק וגם ת"ל לין תחלת שיהא שמור מבגדר . וגם אתר שאלות לא יובנו לפ"ל . וגם מה שבחוב כ' דר ז' מורה בשבת שתינו קלי על שניצה שבה בעלמה הם בני שערים רק מורה שקלי על לותו דבר שבני דר בשם . גם כתבו שלמעשה זה עתידים נדרים ביה"כ לפי שניוה זה הוא אתרת ניצה שבת סוד שבגדר תיצה בגדר ומה יעשו בשבועה שאתרת ביה"כ הוא רק לנוק' ז"ת ולא ל"ת כמ"ש לעיל ומ"כ לפ"ל שבשבת בחלך עלמו שהוא ז"ת ובשה יותר בשבועה . ולשניכך כ"ז תחת בשבועה וגם בגדר שניסם הם לנוקבא ז"ת כמ"ש לפניך ותבאתרו כל הנדרים . בשה בגדר נודע שכל בשבועה הם לרורות לנוקבא ז"ת שהוא רחל שבת סודם כל בשבועה וכל בשמות

שיורדים

מיודדים וזה שפולם ממנה יונקים והסורס נקרא למעלה מזכו קוד שעולה בחלם נמצעיו לברע ולסניג כ"ל ירע ירע לנפשו ומם יעיב יעיב לנפשו . מ"י הליצורות שים לכל סורם והורם מן כל הנמצות וכפי סמניע לסורם נמצמו מ"י ממצעין הן לקנאו לו לפגמו כן הוא נגמצמו למעה וכמ"ם נמצורי סנה"ע נקוד מימם כרת . וכנה הנמצע לו הנולר מיד לוקרים סודם נמצמו שהוא נגוקבא ז"ו ומם מניע הפצועה והנלר כמ"ם לפניך והוא נמלקר מלין מלירים לה דרך הלסורם שלה עד שיקיים שצועמו לו נלדו . ומם מקיים לומה נחמת נוחנים לו שברו כעול נגד מה שהיה נמלקר ויש לאומו סורם נצמתו דביקות גדול שבניהם שהיה כוד נוקבא ז"ו . וזש"ה נשמו חשמע ונו מדבק וכנה זה שכתוב מלמד לאדם דעת שהפצועה הוא נגוקבא שבק שמו כנועה . וז"ם שכתוב לאמור ליקר על נפשו שמניעל נפשו נמלקר מ"י הפצועה . ועמה שפיר על מליהם שהרא שמתיר נמלקר וקוד שהרא מכם יחבל לקמן . ונגלר לומם לין שניהם שם נגוק' ז"ו ויולדקו זה שכתוב מלמד לאדם שה"ל . ונם

מנין מ"ם כל נלדי נשרנים יה"כ :

והוא כי כשר נמי שבני שערים שנניהם שם קוד ס"ם מחחזוק שבם חנהי"ם שלה כ"ל כלול

מי' שם ג' ונשם שה"ג כפולים שבם ס"ם היינו מפדים שנגזרת וכ"ג שבם נגזרת שנגזרת ובלולים ומל נבוד מנלע"ך ומתקנים ניקוד שלה ושם שם שכ' שערים כי כל נמי' שערים שם ניקוד ושם קוד שמוחין של ז"ו כנודע שנקראים מיי שמלך ושהשרש סיולת משם מן ל"ש נעשה משם מוחין פנימיים לנוקבא ז"ו והוא רק שהרא נעלמת סיולת מע"ר ז"ו ולכן הלדר של עכ לדר שלין גו ממש כי שהרא זו לין ג"כ ממשים כי לעולם שהרא שי נק' ע"י ולין גם ידיעה וזהו לשון נדר כי דר שבני שערי' דרים ז"ו . וכנה כל הנולר מניע הנדר נמוחי פנימיים לנוקבא שבם נחים מן המוחין ז"ו שבם קוד מי שמלך ולכן כל הנולר בלנו נולר נקיי שמלך לנבל פורש הוא דק נוקבא : וזה לי ספר שכוונת קוד הפצועה של לממ היא נוקבא ז"ו שהיינו שלור ז"ם ז"ו עלמו כשעולין למעלה נקוד לור מוזר לנורך הסוף כנועה שעיקר בין הנוקבא הוא שלור מוזר לז שם יונקים דרך ספה ז"ו ושם בוד הפצועה של לממ כי כל נמי' ה"ו שהוא בוד לממ כשיבא נקוד שהן לממ ליעקב ומי שהפצועה נשמם הוא שלנים שם הסוף, נחומם ז' הבנים ונעשה לה לור מקיף . ושם ס"ו הפצע בשבק הוא שנע מענה זה שלור הסקיף ומלנים שלומה הבנים שבק הכל ורעוה רוש ה"ו ד"ס שהוא רזא דשוא ושקר וזה קוד הפצועה מלטון הפצועה . ונקוד הנדר הוא כי שלר שקבל הו"ם המוחין מלי' שבם קוד כי שערי ניהם והסוק נגלגלת נכל שעור קומת ז"ו ז' הו"ם מגלה מגלה ומשכבל שהרא עלמו שהוא נגד שלמת שלו ושם הוא יקוד לימת שהוא בוד כי שערי ניהם כנועה ומניע שהרא זו נמלא נוק' וככם נפניעיות שלה ומזה נעשה לם לור פניעי ולכן לאמרו שהפצועה ליהם מלה על לדר שלין גו ממש כי הפצועה הוא קוד שהכל כי"ל והוא לדר ממש מש"ב קוד הנדר שהוא רק שהשכלות המלא נמלא ולין גו ממש לכן על גם על לדר שלין גו ממש וז"ם ים קומר נדר מפצועה וים קומר נפצועה מנדר כי הנדר יש גו נד קומר שבא שהרא הלעת מיקוד לי' שקרא מי שמלך מש"ב הפצועה מן ז"ת ז"ו עלמו שהוא שמלך עלמו ים קומר נפצועה כי הפצועה הוא קוד לור מקיף לנוק' מש"ב הנדר הוא קוד לור פניעי לנוק' ולעולם המקיף גדול מלור פניעי מ"ב הרי ניהם מזכה מיסרים כי שניהם נעוקבא ז"ו והנדר הוא קוד מי שמלך והפצועה הוא שמלך עלמו ז"ם שהנדר על על לדר מלה מש"ב הפצועה כי נודע שקוד עלה הוא קוד זו"ב שהם קוד ג"ה ומקבלים שהרא מלו"ה קוד י"ה לך שכל שהרא היורד למעה היא מחמלף ומחחלפים לומיות י"ה בל"ת ד"ם ע"ג הרי מלו"ה ל"ב הפצועה שהוא קוד שהרא ז"ו עלמו לין יחול על לדר מלה מש"ב הנדר שהוא קוד שהרא לימת שהיא למעלה לכן הל על לדר מלה וזה יחי ש"ם כל נדרי נערניה יה"ב כי הז עולה רמל עם כל סורפי הפצועה לאי עלמה קוד יה"ב חרון אל שהרא עלמו ונרחת וכנר נודע שלימת עילאה הוא קיד היינל קוד המירות וכל שהפצועה נמלקר ע"י פצועה ונדר יונקים למירות ולי זה .

ערבית יה"ב יולך לנב"ב לנוח לנניס כי נגדי לנן הם מעולם הנריאה שהוא קוד שהרא לימת התקון נכורפיית ונריך ד' נגדי לנן נגד הו"ה ונריך לכוון כי כל עליות יום הו"ה לה"ו הו"ה נשיני ולהיה נקריאת כמו שכתי יֶאֱהֶה הֶה ונריך לכוון כי כל עליות יום זה הוא עליות רמל נשיני עלמה וז רמל לוקחת ב"נ ממקים מן ל"ת קוד ניסה המקורות שהם מנלפ"ך כשלים נקוד כי קולות שבנגדם כי תפלוק ניום זה ולמלר נעמרים

כוונת יוה"כ

בפי' תפלות לפי הוא נמר כל הכתוב בה"ג ולפי שעה לפ קול החומש ניקוד שלפ שמקנלם בתורת ג' תכיו"ת ניודי"ן נתלפי"ן בהכי"ן ני' חומ"פ ע"פ והוא קול נעילת העטרים שתקבל בא"ב לעורך הזווג שיהיה בפ"ע כא"פ לקמן ולכן לריך חומש ניקוד שלפ שלפ יגיע מן כא"ב שתקנלם ניה"כ עד הזווג שלפ יהנו והכה המילוניים והיא קול ותתמנו שתהו לחומרים נעשילה כא"פ נמקומו ותכוון כי כפו"ר הוא כ"ו פ"ר היינו שתקבל ה"נ שתם ה' חותיות מנלפ"ך ני' פ"ר וכה נתיים ממוחקים מן ח"ת קוד הוי"פ ני' כ"ו וזהו כפו"ר :

קודם תפלת ערבית תסיר תנעלים שלך עור וכפר נח' קול זה ותכוון כי נע"ל ותבנ"ל שם קול ני' תהיו"ת דתלפי"ן דהכי"ן ושתה היא תקבלת בתרה עליונה תאהי"ה דיודי"ן ולריך להתחבק נמלים נדול ות"ל נרכה לפי שהיא עולה עתה נרתפ התנוחה ותו הניעה קול ני' עלתה תקבת תת רחל וונלכתם תוחה והוא קול טלים נדול שכם קול תקיפין דנדלות רחמון כנוחב ולפי שקדושת היום נורם תלניו לכן ת"ל נרכה .

ענין כתנחות יפ"כ היה תן הדין לנשים ולא לתנשים כי עיקר כעליה הוא לרחל ולא לז"ת והוא תנוחר נספר הכוונת ולריך עיון ליפב ככל שלכן ולריך להתריך זה תחוך ולא לתכתם הקילור תנעתי ידי תלכותם :

בענין הספרים שתוליתין ליל יפ"כ ותומרים עליכם כל נדרי תלוה נדולה ליקח לחוה ספר רחמון נתמון כל תה שסופקין עליו ולכתין ניחוד זה והוא יחוד נדול תחוד : והוא תיקון למי שענר על נדרים : תבוין קודם לכל כי כנדרים כם נתעת כתנשעת ז"ת שקוח ס"ם ותעפ"כ נכנרת הוא נם נגוק' כי בניכה ז"ת תתירין נגוק' . ונשועה הוא נעלי כי יגלת תבהל פיו ז"ת ונתשך שפע לנוק' לז"ת נבו ת"ת ובכה תי שעובר על נדרו תוכע תור בתוחין של ז"ת תלירד ז"ת לו תם נשפע לנוח טוגם בהבלי' ז' היולתין תפס ז"ת לנוק' לז"ת נפוד ת"ת ומפני שפוד הזיוג זוו"ב ע"י תנוק וניוצא תבל תפוחת ז"ת ויוצא הבל תפוחת ז"ת לנוק' להתיר ע"י שיגשק הס"ת ויחודם ויפרע טוכותיו וכן ספר ני' שם תם שפגם בשבועות פ' תלהיו עכשיו תמזור בנוק' שתקרא שם למקומם וכנגד תה שפגם בנדרית קודם יכוין להעלות לוחן כטיפות תקליפה לקדושה בזכות התורה ויתמר פכוק זה :

אלף למד אהיה : אלף למד אל אדני ע"ה : יוד הי ויו הי אלף חי יוד

אור זרוע לצדיק

ה' ע"ה

ס"ת קרע תה שהיה לריך לרל"ד תענית כתכין לנדיק עתה יכוין לקרוע בקליפה ע"י שם קרע ולהעלות תקלי זות לוחן כטיפות שילאו למוץ תיכוד תנקרא לד"ק נמנס : ובפ"ת ני' אלף למד אלף למד ני' ס"ע כתסכין תן ס"ע כתורין שנשנים דת"ת :

ני' ע"ה אלף למד אלף למד אלף למד : אלף למד הי יוד הם אלהים

ולישרי לב שמחה

ע"ה :

להתתיק שתות תלהים תלו ע"י הכ"ל . ום"ת ני' טוב . עתה נזכות התורה טוב יתעלו לניח ויחוקן טוב שהוא יסוד . אור זרוע לצדיק ר"ת ני' ג"פ ודאואא תלו ת"ה י"ט לנלה . ועוד זראואא תלי ת"ה לרחל : ולישרי לב שמחה ר"ת ני' יהוה תלהים יהוה תלהים יהוה ביסב ני' אלף למד הי יוד ה' . ויקודו

אור זָרוּעַ לַצַּדִּיק

החרת נדרים נלול יו"כ לפי שכנדרים הם נתעת ותלו עילין עד כניכה ויש לנו יכולת להחיר נדרים תפר הם לכן כנדרים תלין על דבר תלוה לכאו' נניכה נגזה ממלי שהיא תליה ופגועה נמלי לכן תיכה הלה על דבר תלוה ולפי שנגד ניכה תין תמיזה למילוניים כ"ב תנל למטה נמלי הם סניג דסטיים יסהלכון ומוחן להם כח להכחתת הם לכן עוסק פגועה ממור מנדרים לף כנדרים נפוסים לחתלה :

קם רבי שמעון על רנלוי סליק ידיי לנבי עילה . ופנח לאלהי עלמא . ואמר רנין עלמא עניד נגין סכינתא דאיהי נגלופא . הם תיכו נפוחתה הא תנא ותימא דאיתון תכתה וניכה יכולין למיעבד הכרם ואם כדר תי כפגע נן דאיהו ו דלא יפרוק לא תלא דתכח נגלופא כד זמנא ידיעא ונדר תי שגועה לידו ניה דאיתון תכתה וניכה ולידו אתחרט הא תנא ני

פשט יכלין למעבר ליה ולימין חלת מבען לעילא לקבלייהו ופס לא תסחרט חלת בעיטא מיך ומכל לימין דמחיצתא לעילא ותחת דתעבד בגין רעיל מחיצתא דלא זז מן מכיתתא בכל מחר ולימי עלל סלם כיוך ובימה זמנין סגיאין ומבר גרמיה למיתם בגיניה ובגין בנתא דפה"ד ותם לין מבני נא מבפרך מבר כתנת: ותם הוא נדר מבערת דלבא ותמא ולא בעי מנא מניך לימי בהוא מבר דתמר בי כי יפלא ממך דבר דתמר ביה בעופלא ממך מל מדרום דיבעו' נדר ופע"ג דבכיתתא לימי בגלותא לגבי בעלה בבלה דליהו יפרים בין דם לדם ותחפתת מקורה דילה לדכתם לה בעים לדירייתא מים מיים דלא בפקין ותחברם מינה דם נדה דליהו ליט"ת דלא תחקריב' בבלה דליהו מוכה: דבמתת דבליבת לה ולים לה רבי לבלקא בבמתה לגבי בעלה: לבהוא מבר דתמייבדים מתמן ותמלי בין דין לדין בין דיני בפסים לדיבי ממוטים דלים מתן דתחברע בממוטים: ולים מלן דתפברע בבפסים ובין בנף לבנף כמה דתוקמיה ליכה יפהם בדד דליבי מסיבה בפיבתא בגלותא בתורת דתמר דה יב בדד יפ מבוץ לממבה ממץ ודלי דא גלותא דליהו לגר מברעא דיברתל דליבי מוכב' דתא ה ולי מקורה לא יכול למבתא עד דיבתם לה הסוף דבגיר לה, אלא מפייבי' ליה בגין יור הא ואו הא דליהו יהודה המן ובגין לבוצין דתחלבם מיד תחפתתא מקורה ותחלכיתא בביבתא ורזא דמלה מקוה ישראל יהוה מוסיע בעת לרב: מוסיע ודלי בסוף דמקורה דמקוה בידיה לתן סלם.

ותומרים בל נדרי נ"פ: ומוליאים ג ספרים;

והקהל יעמדו בלתם עם ס"ץ דלין מנלי הפ"ץ מוציל לבבור:

ביו"הב מומר לומר קודם מנוח לילה בליחות ו"נ מדות שם שלין בן בל בשנה

ותומרים נ"פ

כל

נדרי ואסרי ושבועי וחרמי וקונמי וקונסי ובנויי דאינדרא ודאשתבענא ואחרימנא ואסרנא על נפשתנא מיום בפורים זה עד יום כפורים הבא עלינו לטיבה: בבוההין איחרטנא בהין: בולהון יהין שביקין שביתין בטלין ומבוטלין לא שרירין ולא קיימין נדרנא לא נדרי ואסרנא לא אסרי ושבועתנא לא שבועית: ונסלח לבל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם בי לבל הטם בשגגה

כ"ל גי' כ' סערי דינה סע"י כומר בליבר כמ"ם לעיל ומומר ממלה ז' לסוגות נגד ז"ת ומס"ה כולל כולם ומתר לתכרי' על בפתתא סע"י כולם בא בנפש בתלתר ויונק לפירות ע"י כ' סערי דינה: ר"ת סל זה בפסוק גי' קע"ח נגד יקוד לימת סנק' טוב ובא לפי"ה דיוליין ב"ה קע"ח ומומרים ג"פ הרי ג"פ קע"ח גי' תקל"ד נגד ד"ל מוסיות סל לל"י סמקבלת מן המלוי סל סל"י סביקוד לימת סהוא גי' ת"ק הרי תקל"ד:

בוח נא לעון העם הזה בגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר:

בלח גי' הוי"ה יו"ד ה"א וי"ו ה"א ' קל"ף נ"ח עם ג' כוללים גי' תל"ף פ"ף יו"ד ה"פ ר"ת עם ג' כוללים גי' יהו"ה תלהי"ם ' לעו"ן הע"ם הז"ה גי' יו"ד ה"י וי"ו ה"י יו"ד כ"י ותו"ן ה"י עם עשר מוסיות יהו"ה יו"ד ה"ה ותו"ן ה"ה עם י"ד מוסיות ' י"ם יהו"ה פ"ה גי' לעו"ן הע"ם הז"ה כגדל מסר כתיב נד"ל בגי' וי"י מלוי יו"ד דס"ג כגד"ל בגי' ל"ל הוי"ה ' מסדך בגי' תל"ף ה"י יו"ד ה"י וכפתר בגי' יו"ד ה"י וי"ו ה"י, תל"ף פ"ף יו"ד ה"י עם ג' כוללים בגי' תל"ף פ"ף יו"ד ה"י ובפתר בגי' יו"ד ה"י וי"ו ה"י, תל"ף פ"ף יו"ד ה"י תל"ף פ"ף יו"ד ה"י עם המוסיות וגי' מלוי מסי"ה עם המוסיות פ"ה גי' נפ"ת עם המוסיות והכולל ' לע"ם גי' מכמ"ם בי"ה בו סם ע"ב עם ד' מוסיות הסרפים והכולל גי' ע"ז ובגימ סם ס"ג פרי בגי' מכמ"ם בי"ה בגי' לע"ם יהו"ה גי' טו"ב לע"ם הז"ה גי' יופ"ף ע"ה בגי' ו' הוי"ה מילרף הוי"ה מלוי' בגי"ת ' ועי"ד הכ"ה בגי' כ"ח הוי"ה תלהי"ם ' ר"ת סל סל' לגודל היולדים מילרף הוי"ה מלוי' בגי"ת ' ועי"ד הכ"ה בגי' כ"ח הוי"ה תלהי"ם ' ר"ת סל כל הפסוק עד וסס נאמר גי' פ"ך פָּנֶיךָ תֵּגֵּנוּ פסוק סכ"ל ילרי להמתיק הס"ך דינים '

ותומרים נ"פ:

ויאמר יהוה סלחתי כדברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה

כוונת תפלת יוה"כ

כוונת מספריהם כנגד מספרם :

ר"ת של זה הפסוק הוי"ו של מלכו"ת להמתיק דיני מלכו"ת פ"י מסך של ונ"ם של מלכו"ת הוי' למעלה מעלה ר"ת ס"ג וזהו מלמעלה מ"י בחוטם הוי"ו :

תפלת יום כפור

כוונת ברכו וק"ש כמו בחול אך שבחול אומרים בשכמל"ו בחשאי לפי שרחל עדיין למטה ומפני חשש החצוני' אנו אומרים בחשאי כמבו' שם אבל עת רחל היא למעלה במקו' אי' אין חשש מהחצונים ולכן אומרים בקול רם ואל תחמה על החפץ באשר שהזווג היא ישראל ולאה ולא עם רחל כי לכן נאסר תשמיש בי"הב במ"ש וביון שרחל עלתה למעלה מן ישראל ולאה איך יומשך לה הארה מזה הזווג זה אינו קושיא כי כבר נודע שכוונת היחוד בק"ש היא לצורך זווג או"א במ"ש כבר ומן זווג או"א נמשך הארה לרחל שעומדת במקום אי' הארה גדולה מאוד והוא מובן : עמידת ערבית הנה כבר נת' שמיד בערבית ע"י קדושת היום עלתה רחל בראש הבריאה דאצי' שהוא ראש התבונה וזה נעשה מאליו וע"י עמידת ערבית אנו מעלים אותה למלכות הבינה שהיא אימא עלאה והנה כל כוונת תפלת יה"כ הוא כמו בר"ה רק בר"ה כוונתינו היה בסוד הנסירה לצורך בנין רחל בבחי' חצוניות ולא קיבלה ה"נ רק מצד ז"א עצמו ועתה כוונתינו לבנותה בבחי' פנימיות ומקבלת ה"נ פנימיות ממותקים מאימא עצמה :

חסלם הפעמים לחני ונו' מספרם ונו' וגבורה וקדושה כמו בר"ה מי כמוך זכרינו לד' וכתן :

ובערבית יכוין להוי"ה אהי"ה כזה יְהוֹה אֶהְיֶה ובשחרית שם ע"ב בקבין ובמוקף אהי"ה ביוד"ין נ"א שם ע"ב ואהי"ה דאלפי"ן :

במנחה ובנעילה שם ע"ב ואהי"ה דיוד"ין ובכל פעם יכוין לי"ג מדות ובכל מרח לשם ע"ב בנקודת קמץ להמשיך הארה מן י"ג מכילין דרחמי ע"י שם ע"ב שבכתר שמשם המחילה והסליחה והכפרה :

אַתָּה ז"ת בָּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ מלכ המכ וְרָצִיתָ בָּנוּ מלכ גבורה וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת מלכ ת"ת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ מלכ נה"י וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ מלכ המל וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל מלכ לעת וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ :

וַתִּתֶּן לָנוּ יהוה מבע אֱלֹהֵינוּ ימ"ע בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדוּשָׁה וְלִמְנוּחָה ו) אֶת יוֹם צוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם :

אֱלֹהֵינוּ ימ"ע וֵאלֹהֵי לעת מבע אֲבוֹתֵינוּ מג"ת יַעֲלֶה וְיָבוֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר

וְיִזָּכֵר ר"ת ז' ווין בגי' סס מ"ב סס הגבורה זִכְרוֹנֵנוּ מסטרא דשכינתא
וּפִקְדוֹנֵינוּ מסטרא דנוקבא וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ
בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן
כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה מלא הוי
לְטוֹבָה מלא נקח לְחֵן וּלְחֶסֶד יסוד חסד וּלְרַחֲמִים ת"ת
וּלְחַיִּים לעת וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם צוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה
זָכְרֵינוּ מלא הת"ת יְהוָה בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ מלא מל' בּוֹ
לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ מלא הלעת המזוגיס בּוֹ לְחַיִּים וּבִדְבַר
יְשׁוּעָה חוי"ב וְרַחֲמִים ת"ת חוּס וְרַחֵם נקח עָלֵינוּ חוּס
וְחָנֵּינוּ הוי וְהוֹשִׁיעֵנוּ יסוד כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל
מֶלֶךְ מל' חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחוֹל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
צוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ
מֶנֶגֶד עֵינֶיךָ כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ
לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב
פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ וְנֶאֱמַר
כִּי בַיּוֹם הַזֶּה ע"י מימ"ן יְכַפֵּר ע"ק עֲלֵיכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם
לִפְנֵי יְהוָה ז"ת תִּטְהָרוּ כַּרְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ נה"י לתו"ת וְתֵן
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ ת"ת שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ יסוד וְשַׂמְּחֵנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ מלכות (וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי
שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת כִּי אַתָּה סְלִחָן
לישראל

כוונת תפלת יוה"כ

לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֶּן לְשִׁבְטֵי יְשׁוּרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה :
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה כ"פ יְהוָה כ"פ יַהְוֶה (סחריה) יְהוָה כ"פ
יַהְוֶה (מוסף) יְהוּדָה כ"פ יְהוָה (מנחה) יַהְוֶה כ"פ יְהוִיהּ (נעילה)
יְהוָה מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה
מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם
הַכִּפּוּרִים :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך
ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים ברוך אתה יהוה המ זיר
שבינתו (מל' לציון(ליפוד)אמן יאהדונהי

ברכה זו נגד נגם ז"ת סהת"ו מוח מכמ"ס דנוקבא

מורים ו' נגי' ס' נגי' ו' אנחנו לך כפיפת הנוף' נגי' ס' יו"ל ס"ה מלירים זקופי' ס' נגי' ו'
שאתה הוא יהוה אלהינו ות"ו ס"ת מלירי"ם . ונמוכי' דרגין סתר הכוכב ופשטות
ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו כמ"ם נמוך
צור חיינו מגן ישענו לדור ודור
נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ונהיכל זכות ועל נשמותינו
המיפקדות לך ונפוד מ"ג ועל נסיך שבכל יום עמנו ע"י נ"ם ועל נסיך שבכל יום
עמנו ע"י נ"ם ועל נפלאותיך ע"י יסוד וטיבותיך ע"י מלכות שבכל עת ערב מל' ובוקר
יסוד וצהרים ת"ת הטוב מ"ל יסוד כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך
מעולם קוינו לך : כי נפוד מתו ס"ם עכ"ז נפ"ם כללותם ניסוד ולמו מכוונים לעשות
קו נפוד יעשה קו על ידיסלים וחס ימשוך גם מקוה טובה למ מן המל' שנק' עולם וזהו
מעולם קוינו לך :

ועל כולם יתברך ויתרומם זיתנשא תמיד שמך הגדול מלבנו לעולם ועד .

ובחוב לחיים טובים כל בני בריתך :

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך הגדול באמת האל ישועתינו ועזרתינו
סלה האל הטוב :

הנה עתה מלו נפוד ז"ת סהי"ד ניהיה דניקבא ומם סוד הכתיבה למ"ם
מוזנים כי מם הסתר מנד מסלים מוזנים כע"ם למיל נמוך גומל מסדי"ם מוני"ם

ברוך ו' נבי ה' נבי ה' זקיפת הנוף ה' לו' ו"ו ה"ה מלרירים (ל' יו"ד ה"י מלרירים נ' מלע"ף ה"י מלרירים)
אתה יהוה ניקוד כשורק המוב שמך ולך נאה להודות: זקיפת הרפ"ח ה' לו' יו"ד ה"ה מלרירים
אמן יאהדונהי נרכה זו נגד הול ד"ו"ח סרוח מוח ניכה דמוקדח
יסוד הוד נלע נבורה מסל ת"ת

שים שלום מובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכני אבינו כולנו
יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה
וברכה ורחמים וחיים ושלום ומוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה
בשלומך: מלך המכמה ניכה ת"ת נלע הוד יסוד מלכ

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה מובה ישועה ונחמה וגזירות מובות נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים מובים ולשלום בריך אתה יהוה עושה השלום:
אמן יאהדונהי: נרכה זו נגד יסוד ו"ח סרוח דעת מוקדח

השלו"ם כני ספרי"ם והוא התלוך הסופר וכותב ומוסיף כל כני לרם לחיים וכרכו מן יסוד ותכוון
כי כללות ה"ם סניסות ו"ת מציר לקו לחמני לנוק ויורד הנפה מדעת ו"ת סנו ים ד' מ'
סכה ה"ם ו"ע והנפה היא סיד יו"ד ה"י ו"ו ה"י · ועזה כניסת הענורה ד"ו"ח ניסוד מוקדח · וזהו
סים סלום והוא הנושה סלום למיחד הו"ה מרני נסוד יהדונה"י ותכוון כי נקודת הו"ה זו הוא
סור"ק היניר מלפוס · וע"י יתקשרו כל הנולמות זה בזה ועי"ז יתקשרו דברי תורה כלנו כוכירה נפלאה ·
ובללה שלומים סלום רב הוא ג"כ יסוד לימני סנקי בן וממנה ממשיכים ה"ח ל"ת והי"ב למוקדח ·
והווע הוא עתה יעקב ולזה למעלה עבד מנ"ח ד"ו"ח:

כשיאמר הזידוי ביה"כ טוב שיתפללו כל מליותיו:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתינו ואל תתעלם מתחנתינו שאין אנו עזי פנים
וקשה עורף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו
אבל ואנחנו אבותינו חטאנו:

אשמנו לשר לשם בנפשו בגדנו כך שלל שניו חורתך גזלנו בגלוי פנים בחשדים מנוליס דברנו
דופי לחל בפה ולי כלב העוינו הרשינו הישרה והלכנו עקלקלות והרשענו עשינו רשעה
זדנו בכוזה וברמון חמסנו מפלנו שקר ומרמה ופנים וסילך לור לימך עלילה יעצנו רע עזות רשות
כזבנו בין לתועמות בין בחמס ופוגם וסילך לור לימך לצנו והגבינו קשך ניופי לנקים לי כ"ך וסלק
לור ת"ת מרדנו המורד ברבו נאצנו סררנו לוכד עבירה ופגמנו בחשבה עוינו בחשבה פשענו צררנו
לורריס זה לזה לו לעלמינו קשינו עורף רשענו ע"י קשינו עורף רשענו נס ידענו שרשבענו ולל הלמנו
שחתנו ושחתנו לעלמינו ע"י סז"ל וגרמנו לנפשנו העלומה בלל מקבל פני השכינה דלילות ויתמר
בכעדון וכלימה תעבנו תעינו תעתענו: סרנו בחלת פגם בילירה ופירוד בכריתה ו"ת מלימך ומירוד
מלי דעשייה. מוך הקליפות בני לחמניס שלשם ממצותיך ומשפמיך הטובים ולא שוה לנו
יאמר ואתה בהכנעה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב מרום ימהלוהים ומה נספר לפניך שוכן יהדונהי יחקקים הלא כל
הנסתרות והנגלות אתה יודע: אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי אתה
חופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב אין כל דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך ובכן
יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם עלינו ותכפר בכם מלפ הם יוד הם לנו
על כל חמאתינו פנמי הנפש בכם מלפ הם יוד הם ותסלח לנו על כל עונותינו פנמי הרוח
בכם מלפ הי יוד הי ותמחול לנו על כל פשעינו פנמי הנפמה:

ע"ה שחטאנו לפניך באונס וברצון	:	וע"ח שחטאנו לפניך בוידוי פה :
וע"ח שחטאנו לפניך באימוץ הלב	:	ע"ש לפניך בזלזול הורים ומורים :
ע"ח שחטאנו לפניך בבלי דעת	:	וע"ח שחטאנו לפניך בגזרן ובשגגה :
וע"ח שחטאנו לפניך בביטוי שפתים	:	ע"ח שחטאנו לפניך בחוזק יד :
ע"ח שחטאנו לפניך בגילוי עריות	:	וע"ח שחטאנו לפניך בחלול השם :
וע"ח שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר	:	ע"ח שחטאנו לפניך בטומא' שפתי' :
ע"ח שחטאנו לפניך ברעת ובמרמה	:	וע"ח שחטאנו לפניך בטפשות פה :
וע"ח שחטאנו לפניך בדבור פה	:	ע"ח שחטאנו לפניך ביצר הרע :
ע"ח שחטאנו לפניך בהונאת ריע	:	ועח"ש לפניך ביודעים ובלא יודעים :
וע"ח שחטאנו לפניך בהרהור הלב	:	ועל כולם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו
ע"ח שהטאנו לפניך בועידת זנות	:	כפר לנו :

)"(ע"ח

כונת תפלת יוה"כ

ע"ח שחטאנו לפניך בכחש ובכזב : על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול :
וע"ח שחטאנו לפניך בכפת שוחד : ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות :
ע"ח שחטאנו לפניך בלצון : על חטא שחטאנו לפניך בצדית ריע :
ועל חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע : ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין :
על חטא שריראנו לפניך במשא ובמתן : על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש :
ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה : ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות עורף :
על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית : על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע :
ועל חטא שחטאנו לפניך בנטית גרון : ועל חטא שחטאנו לפניך בכילות :
על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו : על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא :
ועל חטא שחטאנו לפניך בסיקור עין : ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם :
על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות : על הטא שחטאנו לפניך בתשומת יד :
ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח : ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב :
ועל כולם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו כפר לנו : ועל כולם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו כפר לנו :

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם זילה :
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת :
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם קרבן עולה ויורד :
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם ודאי :
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם תלוי :
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מכת מרדות :
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים :
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים :
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם כרת ועירי :

ועל כולם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו כפר לנו
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין :

יג יד טו טז

סקילה שריפה הרג וחנק על עשה ועל לא תעשה בין שיש בה קום עשה בין שאין בה קום עשה את הגלוים לנו ואת שאינם גלוים לנו את הגלוים לנו כבר אמרנום לפניך והודינו לך עליהם ואת שאינם גלוים לנו לפניך הם גלוים וידועים כדבר שנאמר הנסתרות ליהוה אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישורון בכל דור ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה :

אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי ועכשיו שנוצרתי כאלו לא נוצרתי עפר אני בחיי קל וחומר במיתתי הרי אני לפניך ככלי מלא בושה וכלימה יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד ומה שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך אבל לא על ידי יסורין וחלאים רעים : אלהי נצור כמו בחויל עם כל הכונות המבוארין שם :

קודם לך רמוס שמך מייסד להקב"ה כנעימה ובלחם ויאמר מלכי מלכי המלכים הוא היה והיה ויהיה ממית ומחיה לפניו לך נוגר לך ומהריו לך יהיה ותחי"ב יאמר זה

ענינו אלהי אברהם ענינו : ענינו אביר יעקב ענינו :
ענינו עונה בעת רחמים ענינו : ענינו אלהי המרכבה ענינו :
ענינו פחד יצחק ענינו : ענינו עונה בעת רצון ענינו :
ענינו מגן דוד ענינו : ענינו רחום וחנון ענינו :

ענינו יהוה חננו והקימנו ובספר חיים זכרינו וכתבנו וחתמנו יהוה עשה למען שמך וחום על ישראל עמך אלהינו שבשמים שמע קולינו וקבל ברחמים וברצון את תפילתינו :

אבינו כבשמים יהמו רחמיך עלינו · א"ש מלך מפלות לבנו לטובה ·
א"ש כתבינו בספר חיים טובים · א"ש לקדושך במשפטיך היום הזה ·
א"ש כתבינו בספר לדיוקים · א"ש סיס סלוס כיונו ·
א"ש כתבינו בספר פרנסה וכלכלה · א"ש תכון תפלתינו קטרת לפניך ·
א"ש קמול עלינו ועל עולללנו · ועל עפינו וטוב מכל גזירות ·

קודם

כונת תפלת יוה"כ

קודם קדיש בתרא יאמר לדוד מזמור לה' הארץ ומלואה על הפרנסה כנ"ל בתפלה ר"ה.
וגם קודם קריאת חגבר:
עלינו. וקבלה לאומרו ביה"כ עלינו ע"כ נקוה לך ז"פ ישר וז"פ הפוך ויאמ"ז שמות דאנא בכח:

יזהר שלא לישן אלא לעסוק בתורה שלא יבא לידי קרי ח"ו:
אמר נמר תפלה של ערבית טוב לומר ד' מזמורים דתהלים שמתחילים שיר בדן ש"י תיבות הוי תיקון לקר"י ור"ת וס"ת שלהם בני' ממח"ל כי הקר"י הוא נותן לו כח כשודע. ויכוון ליקח ממנו אותו כח להמשיכו לקדושה:

וילמוד מס' יומא עם פרמעורה ויש בהם ח' פרקים סוד ממח שלמה ספירה ח'. ויגמור זהר תקרי מות ותדרוש ושוב ללמוד קודם התורה כי אז שערי בינה נפתחין. ושוב נומר ספר תהלים ביה"כ. וכן הוא ניטול מקרי בכוונת הויס בנקוד זה יהוה ובהגיס מרחשותיו נרוד בנגד בשני כוסות לפנק ברז"ל:

תפלת שחרית הכל כמו בר"ה לך תכוון כי ש"י תפלת שחרית בכתם ביה"כ עולה רחל לחב"ת דבינה לחי' עלמה. ובמוסף עולה רחל בדעת דבינה.
הולחת ס"ת קורין ו' גברי הי' כמו בר"ה ושבי לתוספת קדושת היום. ובכתם הולחת ס"ת יאמר י"ג מדות ג"פ ותמ"ך יאמר ז':

רבש"ע מלא משאלותי לטובה והפק רצוני ותן שאלתי. ומחול לי על כל עונותי ועונות כל אנשי ביתי מחילה בחסד מחילה ברחמים. וטהרני מחטאי. ומעוני ומפשעי וזכרנו לחיים טובים וארוכים ופרנסה טובה ובכלכלה ולחם לאכול ובגד ללבוש ועושר וכבוד ואריכות ימים ושנים והפק תעלה ורפואה לכל מכאוב לבנו ותברך מעשה ידינו וגזור עלינו גזירות טובות ובטל מעלינו כל גזירות רעות וקשות. יהיו לרצון אמרי פי וגו' ואני תפלתי ג"פ. וכן במנחה:
תפלת מוסף תכוון כי בלחש דמוסף עולה רחל לחו"ב דאימא עלאה. ובחזרה עולה לכתר דאי' עלאה וזהו קדושת כתר שאנו אומרים במוס':

תפלת עמידה דמוסף כמו בשחרית לחנת ונעורת וקדושת ד' ובכן ס"ת במרתנו עד זכר ליציאת מצרים:

מוסף יום כפור

ומפני חטאינו נתגבר הס"מ גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתינו ואין אנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מפני היד שנשתלחה במקדשך (ים מלון מ' בס"מ הנקי' זיהרת בסם מקנליס תוקף וכח הדיוט ובא ים לורת יד ותיתה כפופה תחת הסכיסה ובעת לוחצן למתלמה היד ומרבה את ב"ח שלמעלה ושלמטה) יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו מנ"ח מלך רחמן ס"ת שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך מלי ברחמיך הרבים רחמי ס"ת ותבנהו מהרה בנין העוקב ותגדל כבודו דנדלות נדול אבינו לכת מלכינו לימת גלה כבוד פרוק מלכותך עוקב עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פזורינו מלוטת ור"ת מבין הגוים ונפוצותינו כשמות דחזלין ערטילאין כנם מירכתי ארץ מעשיה: והביאנו לציון עירך ישוד עוקב ולירושלים מלי עוקב בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין מלד ת"ת בסדרן ומוספין כהלכתם מלד יסוד ואת מוספי (יום השבת הזה ו') את יום צום הכפורים הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:

לשבת
וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים: ושני עשרונים סולת מנחה בלולה בשמן ונסכו עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה:
זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור:
ובעשור לחודש השביעי הזה מקרא קודש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם כל מלאכה לא תעשו:
והקרבתם

כונת תפלת יוה"כ

והקרבתם עולה ליהוה לריח ניחח פר בן בקר א' איל א' כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם :
ומנחתם ונסכיהם כמדובר שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש ויין כנסכו ושעיר לכפר ושני תמידים כהלכתן :
מלבד חטאת הכפורים ועולת התמיד ומנחתה ונסכיהם :

לצפצ
ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כולם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית :
אלהינו ואלהי אבותינו מחול לעונותינו וכו' תמלא בסמרים :

הא לך סדר עבודה ממחזור אשכנזי מהאר"י ז"ל :
פנש וסמך ידו על ראשו פשעיו הודה וכחובו לא טמן :
וכך היה אומר אנא יהוה חטאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי אנא יהוה נ"א ביהוה כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאתי שעויתי ושפשעתי לפניך אני וביתי ככתוב בתורת משה עבדך מפי כבודך כאמור כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה (מ"פ יהוה מ"פ יהוה) תטהרו :

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את שם הנכבד והנורא יוד הא ואו הא מפורש אהבה (מ"פ אהיה מ"פ יהוה) יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ב ש כ ט ל "ו : ואף הוא היה מתכוון כנגד המברכים לגמור את השם ואומר תטהרו ואתה ברוב טובך מעורר רחמך וסולח לאיש חסידך : צעד לו לילך למזרח העזרה וצמר שעירים מהון עדה צמורים אחוזים שום בתואר ובקומה צנים לכפר עון בת השוביבה : ציהוב חלשם מרף והעלה מקלפי צנה והגריל לשם גבוה ולצוק צעק בקול רם ליהוה חטאת צותתיו ענו וברכו את השם : צבע והורית קשר בראש: משתלח צותו אמן נגד בית שלוח צלח ובא אצל פרו שנית צחן מטהו פני צור התודה :

וכך היה אומר אנה יהוה חטאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך אנא יהוה (מ"פ ביהוה) כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאתי שעויתי ושפשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך ככתוב בתורתך ע"י משה עבדך מפי כבודך כאמור כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו :

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם הנכבד והנורא (אבג יתץ קרע שטן נגד יכש בטר צתג חקב טנע יגל פזק שקוצית יהוה יוד הי ואו הי יוד ואו דלת הי יוד ואו אלף ואו הי יוד) מפורש (מ"פ מלוי מ"ה ומלוי מלואו אהבה מ"פ מהי"ה מ"פ יהוה) יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ב ש כ ט ל ו : ואף הוא היה מתכוין נגד המברכים לגמור את השם ואומר תטהרו ואתה ברוב טובך מעורר רחמך וסולח לשבטי משרתיך .
קח מאכלת חדה ושחטו כסדר קבל דם במזרק ונתנו לממרס קרישתו דמו ימס עד עת הזיה קפוי מן יהיה ותעורר סליחה : קוה לוחשות כי עד מטה שבע :

כתר מכמה ביכה ביכה קוס"ב ביכה תי"ת ביכה נלמ

וכך היה מונה אחת אחת ואחת אחת ושתים אחת ושלש אחת וארבע .
ביכה הוד ביכה יסוד ומלכות
אחת וחמש אחת ושש אחת ושבע : רץ והניח בכן ושחט שעיר רצה וקיבל דמו באגן קודש רגל ועמד מקום ויעור ארון רצה הזיות כמעשה דם פר וכך היה מונה כדלעיל :
רהט והניחו ודם פר נטל כו' :
שב ובללם וחיטא מזבח סגור שבע על טהרו ובקרניו ארבע שקד ובא אצל שעיר החי שניון עם וזרונו יודה לאל :
וכך היה אומר אנא יהוה חטאו עוו פשעו לפניך עמך בית ישראל אנא יהוה (מ"פ ביהוה כפר

כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאו שעוו שפשעו לפניך כל עמך בית ישראל ככתוב בתורתך ע"י משת עבדך מפי כבודך באמור כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם לפני יְהֹוָה תטהרו :

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם הנכבד והנורא (יהוה יוד הי ויו הי יוד הי ויו יוד ויו הי יוד אהיה אלף הא יוד הא אלף למד פא הא אלף יוד ואו דלת הא אלף) מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים ומודים ונופלים על פניהם ואומרים ב ש כ מ ל ו : ואף הוא היה מתכוון נגד המברכים לגמור את השם ואומר תטהרו : ואתה בשובך מעורר רחמיך וסולח לעדת ישרון שגרו ביד איש עתי וגו' :

תפלת מנחה עולה ז"ש ג"כ כי עד עתה לא היה עליון עניה ל"ש רק לרחל לבדה והיה מזדווג עם לאה במקומו ועתה ז"ש עם לאה בלאם תמונה . ובמזבח עולה ז"ש עם לאה עד מזה דניה שהיא עלאה . ולפי שמן מזה דניה נעשה כתר ל"ש כנודע לכן תומרים קדושת כתר גם במנחה ומדע כי במוסף יה"כ מתגלים ג"כ תורות נה"י לתפת ולכן יש הוספת ספר תורה גם במנחה משל"כ ד"ש וה"ה לך שלין רחל מקבלת מכסא כי היא למעלה מז"ש וקבלתה תורות לתפת דוקא ע"י ז"ש משל"כ תורות לימא יכולה לקבל מדיומא עלמא בלא ז"ש ונגד ג"פ עליונים דנה"י לתפת שהם במקום שהמוח כנודע ולזה הוא הוספת ס"ת כנודע במנחה דשבת וקורין ג' גברי נגד ג"פ עליונים דנה"י לתפ"ת וכו' קורין מפטיר נגד לאה שעלתה ג"כ עם ז"ש : **תפלת** נעילה נלאם עולה הז"ש נרלאם הניחה בג"כ שהם ובמזבח עולה ז"ש ולאה ורחל ולימא עלאה כולם בדיקנא לת"ש ולכן יש בו ג"כ קדושת כתר :

ענין ותמצא שהנו מומרים בנעילה היא ע"פ סוד הכתוב גן נעול אחותי כלה מעיין חתום . והנה מעיין הוא לעולם בתוך הגן והמעיין מקבל הגן . ומכוונים הוא כי רחל נקראת ג"ן לכתיב בתתי לגבי אחותי כלה . והוא בסוד חלוקים כמ"ש לפניך . וגם נקראת מעיין וה"ו בסוד הפנימיות כמ"ש הכל לפניך :

והוא כי כבר נתבאר שמן כ"ס עד יום"כ רחל נמתקת בסוד החילונים שלא ע"י הכפיות והוא היא מקבלת ה"ג בינוקי שלה מן ז"ת עלמו ולא מן לימא ומס סוד הכלי שלה בבחי' חלונית שתהא מוכן לקבל מ"כ והוא היא מקבלת לות ל' מן סוד נקודת שלי שם מ"ה בבז"ת שעולים ל' יותר מן שם מ"ה כי הנקודת דשם מ"ה הוא סח"ק בסוד כי מי בשח"ק יעדוך שהוא בבח חולם קמץ שהוא עיקר נקודת הוי"ה בכ"מ הרומז לז"ת כזה יְהֹוָה וז"ת מקבל ממנו רק כמילו · לבד כנודע שהוא בי' מ"ו והוא נותן לה זה לות ל' היינו שהוא שם שלי הנקודה מן השם מ"ה והוא היא שהיתה בסוד ב"ן שהוא שם שלי הנוקבת כנודע ולין בה רק בי' לותיות ולין בה סוד עשיכי' ולכן נקראת רלה ועניה . ולאחר שמקבלת ממנה לות ל' נעשית לבן שהיה מממנה הוסף העולם והז נקראת ג"ן בי' בב"ן שלה עלה לא נעשה רק בשע"ש כמ"ש לקמן לביאה היא לנעילת תלת שלה יכנסו זכיה בהיכ"ל סוד תלכ"י . והז נקראי כלה בסוד בחולה שלשתים נעולות ח"ש גן נעול אחותי כלה . ועליין המ"ש שלה בסוד חלונות . והנה ביה"כ שהיא מקבלת מ"כ מניימיים שהם ה"ג ממותקים מן לימא עלאה מסוד כי בעבי בינה כי ס"ג כ"ף כלול מי' הם כי והז נקראת מעיין שהז המ"ש שלה נובעים ועולים המ"כ נגד המ"ד כמו המעין שהוא נובע . וסוד מעיין הוא כי הם"ג ממותקות הם סוד ה' הויו"ת בגי' ק"ל ועם הכי שכ"ף כלול מי' הוא כי ומקבלת מן הניקה סוד כי בעבי בינה הכי ק"ל וכי בגי' ק"ם והוא בגי' מעי"ן . והנה כבר נתבאר שלותן ה"ג מניימיים היא מקבלת ע"י ה' תפלות שהם סוד ה' קולות מניימיים שלה בעשי"ת והנה בתפלת נעילה נגמרו ליכנוס בה כל הה"ג שהם סוד המ"כ מניימיים שלה בעשי"ת בעשה בסוד מעיין ולכן עתה נדונים העולם לחיים או למות כי הגבורת הם הדינין לת העולם והז נעשה לה

כוונת תפלת יוה"כ

קול התוקע קול התו"ס הוא קול תמו"סוקול תמו"ת וקו"תמו"ות והעניין הוא כי כתי"ג תמו"ת גם ליון. וכתי"ג תמו"ת יתוסלים. והעניין הוא כמו שהתומה הוא להגן על העיר מפני התויזים שלא יכנסו לעיר כן הוא בכאן. שהרי כולנו מיום שני פתחים בתח בקול התוקוע שהוא מעניים לשטן ומכשלו פתחי עולם כמ"ש זה הקול בחצוצי שנא"ע והוא בג' בחי' של תוקנצ'. שהוא בחי' יקוד ומלכות שבה שיקוד הוא יקוד נקודת ליון שבה והמל' היא יקוד יתוסלים כנולע בקול התוקוע ולין הוא עיר דוד שלוד היא בחי' יקוד נוקנצ'. ולפניהם לריך שמירה והוא קול תותם בתוך תותם כי יקוד על מלכות ולפניה ממנה. וכתי"ג על תומותיך יתוסלים התקלתי שומירה והיא התומה שלפניה מן התויזה. שהמ"כ שהם בקול פניויות וחלוניות שניהם לריכים שמירה ולכן עתה בנעילה שכבר נגמרו להסכנ כל בחי' המ"כ שלא לריכה לתותם ושם קו"ל ג' מלותי להי"ה שביקוד ליוא שהם בגי' תות"ם ע"ה ומן התלה זו נעשה לה קול התות"ם כי כבר נולע שבשלמת ליוא לין לחיזה לחלוניות ולו נעשה התו"ם עד שם תבא ולא לפניה מן התומ"ה כי זה שתומת נעשה תמור שביה שבקבל תומ"ת. כי כבר נולע שלפעמים החיוא רבולם על שני בניה לכתי"ג והשם רוצלת על הבניה תרי משמע ולו היא נקבל שם הבניה. ולפעמים שהז"ל לבד יונק מעדי לתו בקול שלתוכו מתמורה שלישית לשם מקשרת עם בעלה ותנוק יונק מעדי לתו ולו לין הנוקב' מקבלת התלה ממנה רק הז"ח ולו נקבל שם לז"ל ותמות לנוק' לפי שהוא שם בעלה ונעשה לה חמותם. וכן כשהנוק' לבד מקבלת התלה ממנו ולא הז"ל כמו בר"ה קודם תקיעת סופר כמ"ש וכן בי"ה לו נק' שם לנוקבת ותמות לז"ל. והנה זה החו"תם הפנימי נעשה בי"ה שהיא חותם לתלתי בחי' היקוד שבה שהוא קול בעילת שערי השיכל כי בחי' המל' לא ע"י היכל רק שהחזר כנולע. ותותם החילון שהוא חותם לתלתי שערי לתק בחי' המל' נעשה בהשפעת רצל שהוא שמוך לעת הזווג שנעשה למחר בשמ"ע שלו לריך חותם תוך חותם כמ"ש שמקומו. ובזה תבין משלו"ל שלם כילון בכל יום ובכל רגע לכתי"ג לבקרים תבאנו ולבניעים תפקדנו. ל"ב מה הועילה התתימה בי"ב. אבל הענין הוא כבר נולע שבכל יותת שהנה קודם הזווג היא מקבלת ה"ג שהם קול מ"ב שלה. לעורך הזווג אלא שמקבלת לותם ע"י מז"ל ולכן שלם כילון בכל יום ע"י הגבות שמקבלת כי לעולם הגבורות דבין לת העולם לך שהשפע הוא שבכל יותת הנה כלולין רק בימים ולא כל העולם לך בר"ה ויה"ב כל בני העולם עוברין לפניו כבני מרון. ונעשה הוא כי כבר נת' שיש בי בחי' כשהם שהם בר"ן מ"י וב"ב הוא מזו"ב וב"ח מן לו"ל בקול ומלא ח"ן בעיני ה' עיב"י ג' מבמ"ה בי"ה וימילה מל"ל. וכתי' בכווכת ק"ם שלכן לריכין למקול בשמתם בקול תימול להשתתף עם בניויות זו"ב לעורך מ"ב לפי שיש שלם בחי' בשמה גבוה מבחי' ל"ל כדי להמשיך המוחין מן ל"ל ולומר שם לף כי למעלה שלין שום שלם זוכה לבחי' יחילם מל"ל עב"ז בשער שכווכתיהו לבלול תפילתו עם כלל ישראל שהם קול ת"ב לוף שהוא קול קומה שלימה כולל מן ל"ל ולמעשה יש בה בלבור להמשיך מן ל"ל ולכן עיקר ק"ם לריך לקרות בלבור. ל"ב כל יתי השהם שהיא מקבלת ה"ג רק מז"ל לין בה בעלו הגבורה לעון שכלל כולו שהיא בחי' גבוה מן בחי' לותן הגבורות מבמ"ב בר"ה שהוא התלה מעשיו שביום זה כבנה שלם"ב שהיא כולל כל בחי' הבשמות של כל הקומה וכבל ר"ה מחר שלבר לקלמותו לכן כלוכים כל העולם לך שלא נעשה קול תתות"ם לך בי"ב שהיא מקבלת ס"ג פניויים מן ל"ל עלמו ע"י חיוא כמ"ש לכן יש בה בעלו הגבורות לעון שכל וגם נעשה קול תתותם ע"י בח"י לחי' שיש שהם ג' לחיו"ת בגי' תות"ם לכן לז לכו לומרים ותתמיכו. ולי זכה :

מתפללין כמו במנחה ובמקום וכתבנו אומר וחתמנו ובמקום ונכתב ונחתם ויחידי עד אתה יודע ואחר כך מתחילין כאן

אַתָּה נוֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים וִימִינְךָ פְּשׂוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים
וַתְּלַמְּדֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נָחַדֵּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ : וְתְקַבְּלֵנוּ
בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאִשִּׁים וּבְנִיחוֹחִים לְמַעַן
דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֵין קֵץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ : וְאֵין
מִסְפָּר לְנִיחוֹחֵי אַשְׁמוֹתֵינוּ וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאַחֲרִיתֵנוּ
רִימָה וְתוֹלָעָה לְפִיכָךְ הִרְבֵּיתָ סְלִיחָתֵנוּ מָה אָנוּ מָה
חַיֵּינוּ מָה חַסְדֵּנוּ מַה צִּדְקוֹתֵינוּ מַה יְשׁוּעָתֵינוּ : מַה
כֹּחֵנוּ מַה גְּבוּרָתֵנוּ מַה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי
הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי
הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ
וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל :
אַתָּה הִבְדַּלְתָּ אֱנוֹשׁ מֵרֵאשׁ וַתַּכִּירֵהוּ לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ :
כִּי מִי יֹאמַר לְךָ מַה תִּפְעָל וְאִם יִצְדַּק מַה יִּתֵּן
לָךְ : וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת (יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וְאֶת) יוֹם צוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה קֵץ וּמְחִילָה וּסְלִיחָה
עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ : לְמַעַן נָחַדֵּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ וְנָשׁוּב
אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חוּקֵי רְצוֹנֶךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם : וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ כִּי לֹא תַחֲפֹץ בְּהַשְׁחָתַת
עוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאוּהוּ בְּהְיוֹתוֹ
קָרוֹב : וְנֶאֱמַר יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו
וְיָשׁוּב אֶל יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ :
וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וֶאֱמֶת וּמַרְבֶּה לְהֵשִׁיב : וְרוֹצֶה אַתָּה בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים
וְאֵין אַתָּה חָפֵץ בְּמִיתָתָם שֶׁנֶּאֱמַר אֲמוֹר אֲלֵיהֶם חַי אָנִי

תפלת נעילה

נְאוּם אֲדֹנָי אֱלֹהִים אִם אֶחְפּוֹץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל : וְנֶאֱמַר הֶחָפֵץ אֶחְפּוֹץ מוֹת רָשָׁע נְאוּם אֲדֹנָי אֱלֹהִים הֲלֹא בְשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה: וְנֶאֱמַר כִּי לֹא אֶחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת נְאוּם אֲדֹנָי אֱלֹהִים וְהָשִׁיבוּ וִחְיוּ : כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשׁוּרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ :

ואומרים אלהי עד שלא נוצרתי ואלהי נצור
לאחר נעילה לומרים זה

פ"ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

והזווג ז"ח עם נפש נעילה בדיקנא דא"א

ג"פ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

ט' כנגד נפש"ח, כנגד רחל ט' לכלול סכ"ס בדיקנא דא"א לין סאד מהחלוקים לכן
לומרים בקול כ"פ

ז"פ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים

ז"פ כפולים וב"פ למטוקים שמו"ס רומז לז"ח שכעסה עתה נפל להתוק, הנק' חלמי"ס
לפי שהיא עלמה תחלה ומוח לה עלה עד תפלת מנחה . ולומרים ז"פ כנגד ו"ק שבו עס
הענינה שסם ז' מדות . וב"פ שכיים יכוון כי הוי"ס שהוא ז"ח עתה שעלה לדיקנא דא"א
נעשה הוי"ס זה בחי' חלמים כנגד ח"ח :

ולומרים ד"פ כנגד ד' מדות שלו ובכל ט' ים הוי"ס . וכן מבולל בזוהר .

ד"פ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :

לפי שכבר נת' שסם הוי"ס כולל החלי' בקוד שהוא כפול ומשולש מרומז כזה י"י"ס ים"ו
יהו"ה שהוא רומז לח"ח ולחלי' שבחלי' כפול לו"ח ובכיולה שבחלי' משולש ז"ח
שעיקרו מג"ת ילי' שבחלי' מרומז מלכות שכוללת נהי"ס עפי' שבחלי' . ומכח עתה
שעלתה המלכות ג' מלכנות למעלה ממלכנתה עס דיקנא דא"א ונגלה ג' הוי"ה שבכל
מלכנה יש בה הוי"ה וג"כ מלכות שעלתה ג' מלכנות ונעשית מלך בכל העולמות ועי"ז
סיל מקבלת ה"ג ממותקים שסם לותיות מנלפ"ך שסם ג' מל"ך מל"ך ימל"ך ועי' הם"ג
הוא מזוווגת עס ז"ח ונעשה יחוד ח"ח עד המלכות שקו מחלטני כולל כולם וסס
קוד ג' פעמים לחי"ה שכתב הוי"ה בז"ח לחלי' בחלי' שסם ג' י"ק כמו שעולים הנקודת
שב מלך מלך ימלך .

מנהג מדינותינו לתקוע תשר"ת א' אחר נעילה והוא מנהג בעלמא ונ"ל שיש לו סמך
והוא שכמו שבמ"ש נתבאר בסוד כוונת ויהי נועם שהכוונה לפי שבמ"ש חיזורים
העולמות לירד למקומן למטה ולכן כוונתינו להמשיך להם הארת הנועם העליון מקדושת
שבת ובן הוא עתה שהיתה העליה בדיקנא דא"א שהיא סוד שופר עלאה שופר הגדול
כמ"ש לעיל וה"ג שקבלה בזה היום הם סוד קולות פנימים מדוקנא דא"א לכן עתה
אחר תפלת נעילה שחוזרים לירד למטה אנו תוקעים בשופר להמשיך הארה זו למטה שישאר
קצת מאותה הארה אחר יוה"כ : ומקדמין

ומקדשין הלבנה והולכין לבתיהם לסלוס ומצדילין על הכוס ועל חוד שמצת וחין מצדילין חלח על חוד שמצת ולח על חוד חדם חיולח מחבים חפי שהשתח לו היה לו שליטה ביוסב כנ"ל ולפיכך חין רחוי לבדך על החם המדם שהוח גופה לע"ז כדי שלח יתגבר על חוד שמצת שכבר נכנע לח הקדושה שלח היה לקליפה שום לחיזה זו ביה"כ כנ"ל כי עתה מוזרין הדינין והגבורות להתעורר בעולם ולחו מבדכין להשם שיין לנו חלק בחלוניס לכן מבדכין על חוד שמצת דווקא שכבר נכנעו מהקדושה:

סליק כוונת יום כשור: בעזרת האל אשר עצת אויבינו יפיר:

כוונת סוכה

כתיב ולקחתם לכם ביום הרחשון וכי רחשון הוח ולח ט"ו היה חלח לרחשון ודלמי והנה כדי לבחר לך זולת תדע כי מן ר"ה עד יוה"כ היה הכל קוד שמחלו תחת לרחשי ולח קבלה שהוח רחוי לבוקדה שהוח רחל רק ר"ג לעוקך בניכה וזה נבנית בכין שלש בפרלוף גמור עד שעלתה בגד חזי"ת פב"ע ותז היה שמחלו תחת לרחשה כי בהיות עמידתה למעה בחקוס כה"י לח שמחלו למעלה מרחשה ותחר שעלתה בכל שיעור קומתה לח שמחלו למעלי מרחשה ותחר שעלתה בכל שיעור קומתה לח שמחלו תחת לרחשה ועדיין לח קיבלה מן החסדים כ"ח ג' כללות של החסדים והיח כי תדע שלש שלמדנו בכ"מ שהם ה"ח וה"ג עכ"ז הם ז"ח ז"ג והוח כי הם"ג וה"ח מתפשטין בחג"ת וכ"ה הן בזי"ת הן בעוקבח ותח"כ מתקבץ החיתה של כולם ונכנס ביסוד לח הן החסדים עלמס שלח החיתה תחר שמתעבד החיתה שימדוה בקרח כללות ה"ג וכללות ה"ח ותח"כ יורד כללות זה בעלכו' חיינו בבחי' המלי של זח ובבחי' המלי לבוקבח וזה בקרח כללות שני הם ז' בחי' ה"ח]ן וה"ג עלמס המתפשט בחג"ת כ"ה וב' כללות המתפשטי' ביסוד ומלי והנה חדע כי בערב יוה"כ קיבלה כל הז' בחי' שלה מגבירות מלד הז"ת ועוד קיבלה הב' כללות של החסדים ביסוד ומלכות שלה כלי שתחת מלד הז"ת והוח מקבלת תחלה ה"ח מניחים ותח"כ מקיפים כי לעולם שמניחים קודמים למקיפים לך ההפרש הוח בין המניחים ומקיפים שמניחים שלריכים להיות מוגבל בשניס שמקום לר מוכרחי לכנוס ממנה למעלה שלח כשלר שמתחלה נכנס חסד ותחר שנכנס חסד התחתון כדמה למעה וכך הסלר עד שיכנוס חסד העליון ותחיצד בחקומו למעלה וכ"ת מחייצד בחקומו משמ"כ לס היה נכנס תחלה חסד עליון ח"כ תח"כ כשיכנוס הסני ילטרך העליון להיות כדמה למעה למעלה שלח כשלר לך מקיפים לין מקום לשני לכנוס לכן הם נכנסים ממנה למעלה שלח כשלר: לך מקיפים שים לסם שים לסם מקום להתפשט נכנסים ממנה למעלה שלח כשלר לך מקיפים שים לסם מקום להתפשט נכנסים כשלר ממנה למעה שמתחלה נכנס מקיף חסד הרחשון הסייך לשני החסד ותחייצד בחקומו ותיכו זו משם ותח"כ נכנס מקיף הסני ותחייצד בחקומו בשני הגבורה וכן כולם:

ועתה נבחר שלך הכנסת פניימיים וגם המקיפים: הנה כבר חמרנו שבערב יוה"כ כבר נכנסו ג' הכללות של החסדים הפניימיים מלד ז"ת: ביסוד ומלכות של רחל: ובמחרת יוה"כ מתחיל קוד ויניכו החבקני שמתחילין לכנוס בראל הה"ח עלמס מלד ז"ת: וזה נעשה מלילו בלי התעוררות שלנו רק שהיוים בעלמס יש בהם שליטות לזה ממחת החלת ל"ס המגיע ביוים שחלו לרך החלוקות כנודע שים שת וזמן לכל חפץ

כוונת סוכה

ולזה ג׳ימים אלו אין מתענין כמ״ש ואין לומרים תחנון שמתעורר כמ״ש לזר מחסד שמגיע בכל יום כמ״ש והנה ג׳יום ח׳ שמחר י״כ נכנס חסד תחתון הפנימי מלד ז״ח המייך להוד ונכנס בראל : ג׳יום ט׳ נכנס חסד ד׳ המייך לנצח : ג׳יום י׳ נכנס חסד ג׳ המייך לת״ת ג׳יום י״א שהוא ערב סוכות נכנס חסד ד׳ המייך לנגוהה וג׳יום י״ב שהוא יום רחמון דסוכות נכנס חסד הוד שהוא העליון המייך לחסד והוא קול חור קדמאה שנשרף ג׳יום י״ג כנודע שהוא יומא דכליל כל יומין כמצות שזוכר בקול שכתוב יומם ילוה ה׳ חסדו לד יומא קדמאה דכליל כל יומין גם בקול וה׳ הולך לפניהם יומם לד יומא קדמאה וכו׳ ולכן נקרא זה היום רחמון : והנה לחר שנכנסו כל הח״ח פנימיים מלד ז״ח מחליפים כ״ל יום הקב״ה לעשות התעוררות למעלה כדי שיכנסו גם המקיפים דז״ח וגם פנימיים מקיפים מלד חיומא והוא ע״י מלות גולג וסוכה כמ״ש לפניך וזש״ה ולקחתם לכם ביום הרחמון פרי עץ הדר כמ״ש לקמן והנה כ״ז הוא לד יעה הפ׳ : והוא מהסבות שכמו שה״ג קבלה תחלה מכ״ח עד יום״כ מן ז״ח ולח״כ ביום״כ מקבלת מחיומא כן הוא קבלת ה״ח תחלה ז״ח ולח״כ מחיומא : לחבל ים דיעה שכיה והיל יותר לחיתית שמן יום״כ ומתחלת לקבל ה״ח פנימיים מלד חיומ׳ ע״י קגולת הימים פלמס בלי התעוררות ולח״כ המקיפים של ה״ח לחיומא ע״י מלות סוכה וגלותו יום הרחמון של ח״ג שמקבלת מחד הרחמון העליון הפנימי לחיומ׳ וגם מחד העליון למקיפי לחי׳ שהוא נכנס תחלה כחד ממעלה למטה כמ״ל וגם נכנס מחד רחמון של המקיפי ז״ח ע״י מלות גולג שים גו שכי דבריס הח׳ נעילה בברכה בלח תיקף הב׳ נעילה בהיקף והיל התעוררות לפנימי ומקיף ז״ח : והסוכה הכוזו רק למקיף הוא מקיפי חיומא שנכנסי סוכות שלוש כמ״ש בכוונת שבת בכוונת ופרוס עליכו סוכת שלומך : וזה הדיעה יותר נכון :לדיעה הח׳ ל״ל שהגולג רוזו לחיומא וסוכה לז״ח · ודוק מיבב :

ונחזור אל הענין ונבאר ע״פ דיעה הב׳ כי זו עיקר ולקחתם לכם ביום הראשון ראשון שמקבלת חסד הראשון השייך לספי׳ החסד שלה בסוד אור פנימי מן האי׳ ע״י סגולת הימים ואז צוה הקב״ה לעשות סוכה שע״ז יומשך אליה סוד סוכת שלום שהוא סוד אור מקיף מיסוד אימא הנקרא סוכת שלום כמ״ש לקמן וע״י מצוה זו מתחיל לכנום מקיפי ה״ח דאימא בבל יום מקיף חסד א׳ והנה כבר נתבאר שאף שהם רק ה״ח עכ״ז הם ז׳ היינו עם ב׳ כללות כמ״ש לעיל ונגמרו בז׳ ימי החג ומתחילין כסדר ממעלה למטה וביום א׳ נכנם מקיף חסד עליון הנקרא ראשון וגם נכנם בו פנימי התחתון ומקי׳ עליון דז״א ע״י מצות לולב כמ״ש לקמן והנה יום זה נקרא ראשון מב׳ טעמים אם מחמת חסד עליון הפנימי דאי׳ שנכנם ביום זה אם מחמת חסד המקי׳ עליון דאימא ודז״א שנכנסת ביום זה והוא יומא דכליל כל יומין ולכן הוא י״ט גמור משא״כ שאר הימים עד ש״ע שאז כבר נגמרו לכנום כל ה״ח דאמא פנימיים וגם מקי׳ הראשון דאימא ודז״א ולא נכנסים רק שאר החסדים התחתונים לכן היא חול המועד ואותן הימים שבין עשור לחג לא נקרא מועד לפי שעדיין לא נכנם באותן הימים רק הפנימיים ולא המקיפים וכבר נודע שהמקיפים הם עיקר אך באשר שעכ״פ מתנוצץ בהם אור החסדים אין בהם תחנון ולא תענית הרי נתבאר לך אלו הימים וכוונתם ועתה נבאר ב׳ המצות שנצטוו ישראל בזה החג והם מצוה סוכה ומצות לולב :

כוונת הסוכה

כתיב בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת למען ידעו דורותיכי כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוליאי אותם מארץ מצרים · פנה זה מכתוב מזכר בו ג״פ בסכת ג׳ חסכים בלח ו׳ ומ׳ מלא והענין הוא כי קוד הסוכה שמח״ל שמיא לחסו וכוזו ומלמעו תוך הסוכה וגם למעו שכים כהלכתן ומליחת

לפיכך נפסח · וגם לשמו סוכה שהיא גבוה למעלה מכ׳ אמה פסולה · וגם ההפרש שיש בהפרש שיש שאין שלשל הדפנות ממעלה למטה או ממטה למעלה וגם לשמו שלריך לעשות כה לוכח הפתח ולריך לעשותה עגולה שתהיה פטורה ממזוזה · כל אלו הדברים יתבארו ע״פ הלשה ה׳ · והוא כי תדע שלעולם סוד הסוכה הוא סוד חוך לשון המקפת וסוככה את זו״נ בסוד והאיש רוגלת על הבניס והוא כי כשר כודע שכה״י דלי׳ נכנסים בתוך הז״ת וכשם כה״י יוכדים ומתפשטים בכל קומת הז״ת בשכי קוים ימין ושמאל שלי ז״ת כי בכה״י דלישע יש בכל ה׳ מספס ג׳ פרקין ומתפשטין בג״ס דז״ת סיינו ג״פ דכלה דת״ת בקו ימין דז״ת שהס מכוסה מסך בלה · וג״פ דהוד לישע בקו שמאל ז״ת שהס בינה גבורה הוד דז״ת ויסוד לישע בשר כודע שהיא בלר ודלת בשבד בך לפרק ה׳ ומתפשט בדעת דז״ת ובשר כודע כי ביסוד לישע שס ה״ת וה״ג · וכה״י דלבא מתלבשין תוך כה״י דלישע כודע · לך שיסוד לבא הוא לריך ויולא מתוך יסוד לישע ומתגלה בתוך ז״ת · ובשר כודע שלישע מכוכת עלמה בסוד והסרוסלת על הבניס ומכוסת היסוד שלה למטה בז״ת ומתפשטת בשליש ת״ת דז״ת ולא הת״ת לישע הוא בדעת דז״ת ולא נעשה הת״ת לישע כתר לז״ת כשודע בסוד עוטר שבחל בתפלרה כמ״ש בשר כמ״ש והכה יסוד לבא מתגלה בז״ת משליש ת״ת ולמטה והכה בשר כודע שלוכות לבא לך שמתגלים בלועלם הס מלובשים בלוכות לישע ושייכו שסיסולי היסוד של לישע יולדים בשילות שהס סוד המל׳ דיסוד לישע הנק׳ סיסולי מעי הס יולדים למטה על סיוס יסוד לבא שהוא מקפיים בקוף יסוד ז״ת כשודע · ובשר כודע שים לכל חוך ג׳ במי׳ שייכו שכיסי ומק׳סוס שכיסי מתפשט בשי מיות ז״ת והמק׳ס מקיפו לכל קומת ז״ת שייכו לשמו ורוצו על סיוס היסוד על המקוס שמגיע חוך המחילות לישע וגם מקפת לנוקבא שמתחלת משליש ת״ת דז״ת כשודע ושכוקבא נקל׳ שולמכו כשודע ושייכו כשסיסולי למטה תחת החזה שהוא היא בסוד שלמן של ד׳ רגליס כשודע ושזה נבא של הביחוד · כי הנה בזה חוך המק׳ס שהוא סוד הסוכה יש בו ג׳ במי׳ הל׳ הוא לבחי׳ ז״ת לבדו שהוא סוד חלש היוצא בסוכה : הב׳ לבחי׳ הנוק׳ לבדה שלפעמים מתחלקים המוחין מן ז״ת וכיחבן לנוק׳ כשודע ושיל נק׳ לפעמי׳ ג״כ חלש בסוד זכר ונקבה בדאם ויקר׳ לה שמש חלש שלף שהאמת הוא כי שניהם יחד נקראו חלש עכ״ז משמעו ה׳ בתוב שכ״ת לבדו נקרא חלש . הג׳ לבחי׳ שניהם ביחד שהיא עיקר מלוה סוכה שיהא חלש וחלשה בסוכה כמ״ש לקמן . ולזה נזכר ג״פ בפרשת בכתוב ב׳ חסר ו׳ מלא כי ככה חסר ע״ה בג׳ חלבי״ם רומז ל׳ לבחי׳ ז״ת לבדו שהוא בסוד הדינין כשודע והב׳ רומז לבחי׳ נוק׳ לבדה שנקרא ג״כ חלבי״ם משל״כ כשהם פב״ג ביחד הם בסוד הוי״ה חלבי״ם כשודע ולזה רומז סוכ״ה מלא שהוא כ״ו ה״ם בג׳ הוי״ה חלבי״ם : ובשבר חומם הג׳ בחי׳ . הל׳ היא ז״ת לבדו והוא בשהנוקבא עומדת למטה מן החזה דז״ת וזה נה״י שלה חוך המקיף שלהם המתפשט למטה על יסוד שבו בכל מקיפים בסוד ג׳ דפנות גזוירים לרחשו ורוצו וגם לנוק׳ מן החזה על היסוד שהיא סוד שלמכו . והם סוד המחילות היולדות למטה מעלה למטה דרך חוך יסד שהז״ת מקבל תמיד דרך חוך יסד כשודע וזה שם חין בין הדפנות לחרן ג׳ עפרים כשהם שהרי לא נשאר בלי מחילות רק כ״ה שהם ל׳ עה מן היסוד ושין בכ״ה ההם ג׳ פרקין שלמים שהרי למעלה בפרקין עלמן שם נעלם בחי׳ היסוד ויש בהם מחילות ושבן זה · והנה בשבך של הסוכה הוא סוד הת״ת לישע סוכך ל״ע על רשעו ובת״ת לישע יש בו שם ס״ג והמלוי שלו עולה ל״ו בגי׳ ק׳ סוד ק׳ בכוות כשודע והוא בגי׳ שבך · בחי׳ הב׳ לנוק׳ הנוק׳ נבדה · והוא בעת שישע מתחלקת מ״ז והוא בעת

כוונת הסוכה

סלומיטה שהוא לנוכך הזוג כנודע ולא יוצא פיימיות דז"ל סוד בשמתו ולא עולים המוריות למעלה להמלך ממנו וכשמגיעים לל המזה שהם השוד לאבר דרך שם יוצא כלילה לנוקבא שעיקר קבלתה הוא מאור מוזר ולא לימא מלילה רק לנוקבא לבדה מרמוז בשוד מרמוז כי כלילה ללי ולתון לוכות שעלו דרך שוד מוזר מן ז"ל וכסו ג"כ לוכות לימא לאבר היו בתוך ז"ל שהוא סוד פיימיותיו כנודע מזה נעשה פיימי ומקיף לנוקבא וכסו סוד הפנות שמשתלשלים ממעה למעלה שהם יש בהם עשרה פשמים כשרה שהוא מדת הנוקבא שהיא בשוד עשמים . בשוד הכתוב הנה טפות נתת ימי כי עיקר בניכה ע"י ה"ג שהם סוד כי לנצעות כנודע . ומה שעלה מן ז"ל ונשתלק למעלה לימא הם מליכים ומוכנים על הנוק' למעלה שהוא סוד סכך הסוכך ולא לימה מקפת ומוצנת כלל על הז"ל . והוא כמי הג' . כמי הג' הוא עיקר הסוכה מלל כ"ר שהוא כ"ו ה"ם הרומז לז"א והוא סוד הסוכה לאבר עליה נאמר כי בסוכות הושבתי את בני ישראל שהיו יושבים ז' ענני כשוד לכתיב וכי הוכך לפניהם יומם . מלי יומם כמל"ל יומם יוצה כ' לל תסר עלמה יומל לחזיל עם כולל יומין יומל לכלילל כל יומין . והכוונה כי כלאבר תמגדל הנוק' בגניו שלה בקומה שלימה והיל פנ"פ עם ז"ל נג' מג"ת דליה לז כתיב וימינו תחבקני שלז הז"ל תסבק לותה בימינו . והנה כשבני בני לדם עומדים זה נגד זה פנ"פ ולאל מוכן מבינו בימינו הרי תקיפו ג' לדיש שליים ועוד מעט מלל ה"ג כי בית יש בו ג' פרקים שכתב והזכוע ופרק היל עם השנעות שהיל שפע . ולכן כשהז"ל תסבק הנוק' בימינו שהוא תסר העליון יומל לכלילל כל יומין ולאל ה"כ בימינו ולאלי שיש בו לוך פנימי ומקיף מן לימא ולא בעת התיזוק תסשפע הלוך לכלילל כולהו ומקיף לת הנוקבא תג' לדיש שליים ועוד מעט מלל הג' וכס ג' דפנות כשלכתן והג' לפילו טפח . והת"ת לימא בעשה שכך לשניכם . והנה לולי מינוע הכתוב נשים לפוטרן מן הסוכה לל היו נפטרים מתמת טעם מ"ע שהז"ג לפי שהנשים הסוכות עומדים זו"כ פנ"פ ובינם הרשון שהוא סוד וימינו תחבקני שלז הז"ל תסבק לותה בימינו . והנה כשבני בני לדם עומדים זה נגד זה פנ"פ ולאל סוד מוכן מבינו בימינו הרי תקיפו

סוכ׳ כעצוי׳ וככצן וגכ״ך וקס״ג לריכין ניחוי כמ״ש לך שיסדלל קדושים עושים הסוכה כפי היותר מוכשר על תיקון חז״ל לכן לא נתרחים . והאיך דבר מחוך דבר ידין ויבניל לייבב כולם על מכונם . והמכם יוקף לקם :

ועתה נבאר כוונת מנות לולב . ולמבע מינים . הנה תמלה נעורך למה נקרא חג הסוכות ולא חג הלולב שזה המנוה נוהג ג״כ כל ז׳ כמו מנות סוכה ועוד קושיא לחלת במנות לולב עלמו למה מצריכין על לולב ולא על שאר המינין שסם סלם ולחרוג ועריבי נחל . וגם למה מעכב ל׳ מכם שאם חסר מין אחד מהם נפסל נטילה לפיכך נלא נזכה . גם משאר״ל שדוקא אלו עירבות כפירים הגדלים על המים . והדומים לספרייס . לך כ״ז יח׳ בפדל מפחח . ונליע הלעה ל׳ . הנה כבר נת׳ שאין ר״ה עד לאחר יוה״כ היה נסוד שנאלו מחת לרחמי שהיתה הסוכ׳ דז״ל מקבלת ה״ג מז״ש לעורך לניכה . וגם קבלה ה״ג פיימיים מלינת לעורך מ״ע ולאחר יוה״כ מתחלת לקבל המקדים לך שקיבלה ע״י ג׳ כללות של המקדים פיימיים דלי׳ . ול׳ מקדי׳ פיימיי׳ דלימת קבלה ד׳ יחיס אבין יוה״כ לאב ובימ הרחמון של גב קבלה מחל העליון הפיימי דלי׳ וגם מחל העליון הפיימי דלי׳ וגם מחל העליון דמקיפי׳ דלימת ע״י מנות סוכה כמ״ם לעיל והנה סם ג״כ ז״ת ה״ת ו׳ כוללים ונגמרים ז׳ יחי המג . והנה היה לריכה גם לל המקדים דז״ל עלמו נבאחי פיימי ומקיף וכם ג״כ ז״ת מקיפים ה״ת ו׳ כוללים והיה מקבלת לוחן ע״י מנות לולב ול׳ מיני פיימי דאלה זו ל׳ נטילה בלל היקף ובזה ממשיך לוב המקדים פיימיים . ונטילה בהיקף בביב המזבח שיש במנוה זו ל׳ נטילה בלל היקף . ולזה ממשיך לה המקיפים של המקדים דז״ל . ויחבאר ג״כ לאה נטילה בלל היקף אלו מלעגעים ג״ם לבל רוח . משא״כ כשאלו מקיפים ל״ל נעטוע :

והוא כי תדע שהלולב ול׳ מיני רומזים לד׳ אותיות הוי״ה שהוא כלול כל קומת הז״ל כנודע . אך לפי שכל כוונה זו להמשיך המקדים מן ז״ל אל הנוך, לכן לריך לכוון בסוי״ה זו לשם ד״ן שהוא בהפי״ן שהוא בנו׳ כנודע כמ״ש לפניך . והנה לריך לחת לדע׳ כי המקדי׳ שם נתים כולם מחלה לקבי׳ הדעת דז״ל ושם כמרכים ולח״כ הדעת מחלק לותם הפ״ח לה״ק דז״ל שהם חג״ת כ״ה לכחיב ובדעת מדרים יחלל . והסוכת שהשם כשאר בדעת . ולח״כ מתערבים יחד כל הפ״ח שיוצא מן הלו ה״ק לחלת למעה ומתערב הלחתם יחד ונכנסים ביחוד והוא קוד כללות ל׳ שזכרנו שהוא ביחוד נקוד כתוב ויקף יוקף לת כל הכתף ה׳ ככף ה׳ מקדים שהוא לוקח כללותם . ולכן יקוד נק׳ כ״ל לכחיב כי כל נשמים ונאלץ ומתרגמינן לחליד נשמיא ולארעא . שהוא ביחוד לחליד נשמים הוא קוד הת״ת ונאלץ קוד המלכות . ולפי שלוקח כל הפ״ח וכל ל׳ יח נו ל״ם כנודע שלין הקדושה פחות ממנה הרי ל׳ ג׳ כ״ל ולח״כ יורד לחלת כללות הפ״ת מן ביחוד של העשיה שהוא נמי המל׳ דז״ל ונק׳ כלה לפי שנמי המל׳ לף דלידכת היא נמי נוק׳ ונה קוד ה׳ לכן נקרי כלה כמוסקפ׳ ה׳ . כמ״ש זה הסוד נמליכות נמנורי נג״ם שלעולם הוכרח הוא להיות נמי נוקבא דזוכרא ונקרי דוכרא נוק׳ נסוד יוסף הלדיק וניימין הלדיק נסוד הכחוב גם זה לך ד׳ן הנאמר נניימין כמ״ש סם ולזה כללות הד׳ שזכרנו הרי הם ז״ת ה״ת ממש ו׳ כללות . חוץ מן המורש שלהם שהם נדעת . והנה ז׳ נמי חלו מקבלת הנוקבא דז״ל מן ז״ל ז׳ יחי הנא ע״י הלולב כמ״ש לפניך . רק תמלה נג״ל לוך הד׳ מינים דומזים לשם הוי״ה דע״ן שהוא כזה יו״ד ה״ה ו״ו ה״ה והוא נענין זה . שלם דומה ליו״ד של השם כי הנדם לריך להיות משלם של שלם שלם דכתי׳ ענף עץ ולין עננות פחות משלשה וכם דומזים לחג״ת דז״ל שהם סוד החצי ונאמר נשם ג״כ שלין לחנות פחות משלשה . והנה כ״ל לשם כלול משלשתן כנודע הרי הם שלם של שלם שהם תשעה . כי תמלת היו״ד כזה יו״ד ו״ו דל״ת יש נו ע׳ לותיות . הרי נת׳ לך שהנדם דומה לחג״ת ולותו יו״ד דע״ן ערבי נחל דומזים לכ״ה כי ערבי לחון דנים ומיעוט דנים ונים וכם דומזים לחות ה״ה דע״ן ולפי שכלולים ג״כ זה מזה הרי הם ד׳ כ״ל תמלת ג׳ הסי״ן כזה ה״ה ה״ה הרי הם ד׳ הסי״ן . ולכן נקראו ערבי נחל לפי שהם גדלים על המים כלומר על המים נשביל לחמוך המים של היסוד הנקרא נחל ועי״ז האחל גם הם גדלים כנודע ולפי שהם לנד מגופף לכן הם נסוד הערבות שלין בהם לא טעם ולא ריח ולא עוד אלא שטעמם מר ממחת מוקף הדינים שבהם לפי שהם לנד מגופף כנודע הרי כי ג׳ נדי הערבה דומזים לי״ה ולאות ה״ה דע״ן וכבר ידעת שכ״ה הם סוד הסבתיים כמבואר נכוונת מדני הפתח תפתח וגו׳ ולכן תמלו שערבי נחל דומה לבתיים הלולב היא סוד אות ו״ו של השם ד״ן ורומז לדעת ויסוד דז״ל כי אות ו׳ רומז לדעת כנודע וגם רומז ליסוד שהוא סוד ו׳ דבחי ו׳ שניהם כנודע ולפי שהיסוד מושך הטפה מן הדעת דרך מ״י מוליות שבאדה שלכן נקרא ל״ל מ״י כנודע והם כלולים ג״כ זה מזה הוא שם ד׳ ווי״ן והנה הלולב תמלו שלריך להיות גבוה טפח למעלה מן נדי הערבה כי לותו חלק מן הלולב שנקשר עם הד׳ נדי ערבה רומז ליסוד שהוא נקשר בהוד ו׳ דבחי ו׳ שניהם נכוונת . והחלק של מעלה מן הנדי ערבה רומז לאות הה׳ לדעת ויסוד ז״ל ולאות ו״ו דע״ן החחרון הוא סוד עשיה של יסו״ד ז״ל ורומז לאות הה׳

כוונת סוכה

שמחה, אל שם ג"ן והוא כי תדע שמתחיל נקודת פרי עץ הדר והוא לעומת שהתחיל העומר, ליסוד ז"ת שהיא תמיד אל הנוקבא דז"ת נקוד חולם ד' הרומז לנוק' שהיא דלה ועניה רק שמקבלת מן זעיר אנפין ע"ב ועילת שהוא מתחיל חולם כזה יד כנודע והוא קוד יו"ד זעירא אף בעת דלותה מן קוד יו"ד זעירא שהוא מתחיל חולם כזה יד כנודע והוא קוד יו"ד זעירא דמיינקא נקוד נרות שלום . והעניה הוא קוד היו"ד זעירא והיא דבוקה תמיד במלכות העיקרית שהיא נוקבא דז"ת כמ"ש זה הפוד מתליכות בשגה"ש והנוקבא נק' פרי נקוד עץ פרי עומה פרי כי העניה אף שהיא נמי המל' היא נקוד הו"ה שהוא כולל כל י"ם דז"ת וגו ים הו"ה נהכהה י"פ ה' ה"פ י' הוא ק' ו"פ ה' ה"פ ו' הוא ק' פרי קי"ם גגי' ע"ץ והוא דבוק עם הפרי ולינו מתפרד ממנה וזשרז"ל מלי פרי עץ הדר שדר הפרי נעץ כל הפנה :

והנה העניה עם הנוקבא הם ג' הפי"ן המחוברים אל שם ג"ן והם כלולים ג"כ זה מזה והם ד' הפי"ן כ"א תמלא ג' הפי"ן ה"פ ה"פ הפי"ן ה"פ הרי הם ד' הפי"ן ונזה יתורץ שמלינו שמרז"ל שמחתו של קב"ה הרי כי רומז לנוקבא דז"ת הלא הן הן הדברים שאמרנו שהוא רומז לג' הפי"ן דשם ג"ן הרומז לעניה אל יפול ז"ת עלמו ורומז גם לנוק' עלמה ולזה לא נקשר התחתון עם העולה כמו שאר מינים . כי רומז לעניה הדבוקה בנוק' נקוד חולם ד' אבל עכ"פ בעת הנטילה לריך לחבר התחתון עם העולה הרומז ליסוד כי העניה דבוקה ביסוד ושלא לעשות פירוד בין חותיות הוי"ה . הרי נתבאר לך כי התחתון רומז לעניה אל יפול ז"ת ולנוק' ולחות ה"ה דג"ן . הרי נת' לך כי הד' מינים שבעולה רומזים אל כל הפקדים המתפשטים מן הדעת שהם ה"ת עלמה שהם מג"ת ג"ה וג' כללות שלהם המתפשטים שהקדם הוא שלש אל שלש שהם ט' דגים נגד ע' חותיות שבעולה הנקרא דניאל שמלכו

הוא התרה היורד מן הדעת דז"ת שצו ים כלכות ג' ומומין מצ"ד כנודע שהלולב רומז לו כמ"ש לפיל והנה זה החור הוא במקום המחוס שיכול לי' נעשה מסך ומחוס מחוסם שלא יכלו לירד למעה כנודע ולפ שים נחוחו מסך נקבים שהחורת מחיירים דרך שם כמ"ש כצר בכוונת ופרוס ע"ש לית החורת מחוחים שם לך שמחירי' מעט דרך הנקבים ומלחים כמו כוכבים שהוא קוד סכך הסוכה שנירך שיהא נלחה כוכבים מחוכו הנה הם מחיירים מלמעלה ממקומם דרך הנקבים כמו הכוכבים שקבועים בגלגל שמקומם בגלגל ומחיירים דרך הרקיעים נמעה לגל חיים יוחדים נעלמם למעה ולזה נרירך הנענוע לנענע הלולב הרומז לדעת שסם החורות מחומים שידעו הם נעלמם מחיירים למעה ע"י הנענוע. המעלה זה הם תקה קמה בבחרה לפ שים בבחרה כולה נקבים נקבים לא יפול הקמה מח נו ומיד כשינענע לת הבחרה יפול הקמה למעה דרך הנקבים לפ שיהיו הנקבים קטנים מחוד כן דוגמתו ל מעלה ובחתערותא דלחתא מתער עוחדא לעילא ותז יוכדים התרה מן הפרחים שם ה"ם שבדעת דרך מסך מחילות יפול לית' דרך הנקבים למעה ומחרבה חור נדול בז"ק דז"ת ובוקע ועולה למעלה דרך חור מוזר וילא בז"ת בחותו חור שנגד המזה דז"ת שסם מתחיל פלוף נוקבא וסם הסורם שלא תחיל ותז היל מקבלת התרה זו מן הה"ם של ז"ת עלמו. נמי' ג' הוא שים ז"ת התרת לית' והוא נגד קול ודבור. כי קול ודבור הוא קוד ז"ר היולדים מן לית' שם הבנים והתרה זו יולא ג"כ עם התרת הז"ת כנ"ל ונכנם בנוקבא ג"כ נמוך חור פנימי לנוקב, והנה כמו שים ג' נמי' נחור פנימי כן הוא נחור מקיף ז"ת התר ממנו נעשה חור מקיף לנוקבא. והנה בנעילה לשנוה עלתה הנוק' עד המזה ותז מלו נוטלין הלולב עם ד' מינין הרומזים לכל נמי' החפלים כמ"ש ומעוררים ס"ג נמי' מפלים שסם מפלים דו"ק שסם החפלים עלמם המחפללים בז"ק דז"ת ע"י התרת הרומז לז"ת שהוא עלמו ו"ק כנודע. והחפלים שסם הפרחים שבדעת ע"י הלולב הרומז לדעת בכ"ל לך לנורך התרת הדעת נרירך לתי' שבז"ת ע"י הפרחה שים בו קול ודבור הרומז להתרת לי' בכ"ל לך לנורך התרת הדעת נרירך לנענע הלולב להורידו מהשורש למעה וכוד הנענועים יח' לקמן בפרטות: ותז מוליך ומחיל לד' רומות ומעלה ומעה להמשיכם לכל הו"ק וכל פעם מוליך ומחיל מן המזה לל המזה להמשיך מחור שנמזה דז"ת לנוקבא העומדת נגד המזה התרת מפלים פנימיי' ולפי שהחורות פנימיים שבדעת הם המשיך נכן נרירך נעשוע זה הנעילה כי הפנימים נכנסים תמיד קודם המקיפים ומ"ש תנו מקיפים התיבה נלולב להמשיך לנוק' כוד התיבה מפלי' מקיפים ולפי שלין לחור המקיף דז"ת מחילות שיעבדו מלירד ולהתפשט לכן ת"ל נעשוע רק התעוררות ע"י הפלה והלולב וקול ודבור המזמורים להמשיך מכל הג' נמי' מפלים מקיפי' לת

הנוקבא הרי נתב' לך כוונת הנעילה והבחרה והקפה דרך כלל:

ועתה נבאר קדר הנענועים והקפות דרך פרט:

הנה כבר נתבאר שהפפלים שבדעת הם כלולים מן ג' מומין שהם מצ"ד ושם קוד ג' לותיות יה"ו כנודע וים ניכ"ו ו' לרופי' וים נהם מ"י לותיות לכן תנו מנענועים לו' רומות העולם נגד ו' לירופים וכנל רוח ג' נענועים נגד ג' מומין ושם מ"י נענועים נגד מ"י לותיות שים נאלו ו' לרופי' י לך לכל רוח לריך לכוון לגירי' ל' מן הו' לרופי' כי הם מתפללי' לותיות כי כל גירו' מורה על קלה ל' לו למפך לו נגדורה לו לת"ת לו לנצח לו לוהד לו ליסוד שכולם יש להם שורש בג' אומי' שבדעת וכפי הכפגת המלה כן יומות הגירו' על הכפגת לותו מלה שהגירו' רומז תליו והוא בז"ז ו' לרופים הם כזה: יה"ו הו"י וי"ה יי"ה הי"ו והם רומזים כמדר המדות חג"ת נה"י והנה כצר נודע שלעולם לות יו"ד רומז לקו ימין ותות ה' לקו שמאל ותות ו' לקו ממעני וקו ימין הוא קוד המפך וקו שמאל קוד הדין וקו ממעני הוא רחמים ממוזג דין המפך ודין ולכן גירו' למפך הוא יה"ו שהמפך שסות קוד יו"ד נוצר והולך בראשו ולפי שים כח במדת המפך לעלמו למפך הדינים שבגבורה לכן ה' מחוכה לו ות"ל סיוע מן הו"י שהדין נוצר והולך בראשו ולפי שהיא נבורה חזקה קוד שפל יצחק חוק הדינים נתרפק היות ממנה מדת ת"ת הוא רחמים הוא"ו הולך בראשו וים נו כח יותר למפך הדין על ה' מן יסוד לכן י' מחוכה כי ולרופה וי"ה כי הין נו כ"כ כח למפך כמו המפך לכן לריך ג' לותיות של רחמים להקדים לה' כדי למפקה נגא היא ג"כ קו ימין וגוצר נו ג"כ לות יו"ד לילך בראשו דך הין נו כח למפך הה' כמו המפך לכן לריך ג' לותיות של רחמים למפקה ולרופו יו"ד הוא הוא קו שמאל וגוצר הא לות ה' לילך בראשו דך הדין כל מה שיוכל למעה הוא יותר חזק לכן היו"ד מחוכה לה להמתיק ולירופו הי"ו יסוד ג"כ קו ממעני וגוצר לות ו' בראשו דך שהין נו כ"כ כח למפך כמו הת"ת לכן לריך ג' לותיות של רחמים לבצד לות ה' לותיות ד"ן למפך לותן ולרופו וה"י. והנה כמ"ש נשם לדמ"י שצ' לותיות לי' י' הם של רחמים ומפנניס את לותיות ד"ן למפך לותן ולרופו וה"י. והנה כמו ע"ג כזה יו"ד ה' וי"ו והצ' לרופים של קו שמאל שהוא גבורה הוא מלותם כשם ז"ג כזה יו"ד

כוונת הלולב

ולו"ו ה"י והב' נרופים על קו ממעני מלואם כשם מ"ה כזה יו"ד ולו"ו ה"ן ונקודתם כפי
קדר המדות לירו הכוונה למקד הוא קנו"ל ולירו' גדוקה בשב"ק ולירו'ת"ת נמול"ם ולירו' נקם
נמיר"ק ולירו' הוד בשורק ולירו' יסוד בחלפו"ם ולכן בכל פעם שהנענע לאיזה רום הכוונה לאיזה
מדה תכוון להוריד המדה מהשורש של אותו מדה השייך לזה הכוונה לאותו מדה שנו"ק ומשם על
הנוק' ותכוון לאותו לירו' השייך לאותו מדה שאותו ונקודותיו ותנענע לכל רום ג"פ להשייך
מכנ' מומין[שם מב"ד שאותו לירו' רומז אליו כמו שאנייר לפניך בפרטות ותכוון כי בכל יום
ויום יורד המדה מקד ל' השייך לאותו יום שאותו מדה של נוקבא שהוא נגד זה המקד השייך לאותו יום
והנה סם ז' בחי' מקדים ה"ח וי' כללות כמ"ש ובכתבים בנוקבא נז' ימי המג עד שבא"ר שהוא
יום ז' למג נגמרים לכוהם כל הז"ת ולז היה מוכנת לזווג שנעשה בע"ש כמ"ש לקמן והנה היה
מן הראוי לנענע בכל יום רק לרום ל' נשלם שלא נכנס בכל יום רק מקד ל' מכל נשלם
כי עיקר הכוונה להמשיך המדה מן הדעת שהם שורש כולם ומשם הם כלולים זה מזה ויש בכל
כלילות כל הספירות שהם ה"ח וכולל לכולם יחד הם ו' לכן לזו מנענעים כל יום לכל הו' רוחות
ועמה נשלם לותם בפרטות כל יום בפ"ע שבקל תוכל לכוון כל יום כוונה השייך לאותו יום :

תפלה נאה לאומרה קודם נטילת לולב :

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי בפרי עץ הדר וכפות תמרים וענף עץ עבות וערבי
נחל אותיות שמך המיוחד תקרב אחד אל אחד והיו לאחדים בידי ולידע איך שמך
נקרא עלי ויראו מנשת אלי ובנענוע אותם תשפיע שפע וברכות מדעת עליון לנוה אפריון
למכון בית אלהינו ויהא חשוב לפניך מצות ד' מינים כאלו קיימתים בכל פרטותיה' ושרשיה'
ותרי"ג מצות התלוי' בם כי כוונתי ליחדא שמא דקב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם
י"ה בו"ה ביחוד' שלים בשם כל ישראל אמן ברוך ה' לעולם אמן ואמן :

בָּרוּךְ	יסוד לו"ת המשפיעים אל	אַתָּה	מקד יְהֹוָה תפארת יוס א
יְאֲהַדוֹנַהִי			סניפי ומקיף למקד שבמקד ז"ת לנוקבא
יְהֹוָה יְאֲהַדוֹנַהִי	יוס	ב	פ"וו למקד גבו' ז"ת לנוקבא
יְהוֹה יְאֲהַדוֹנַהִי	יוס	ג	פו"מ למקד תפארת ז"ת לנוקבא
יְהֹוָה יְאֲהַדוֹנַהִי	יוס	ד	פו"מ למקד נצח דז"ת לנוקבא
יְהֹוָה יְאֲהַדוֹנַהִי	יוס	ה	פ"וו למקד הוד ז"ת לנוקבא
יְהוֹוָהִוֹ יוֹאֲהַדוֹוֹנַהִיוֹ	יוס	ו	פ"וו למקד יסוד ז"ת לנוקבא
יְהֹוָה יְאֲהַדוֹנַהִי	יוס	ז	פ"וו למקד מלכות ז"ת לנוקבא
אֱלֹהֵינוּ	גבורה	מֶלֶךְ	ביכה הָעוֹלָם מלכות אֲשֶׁר ביכה המשמכו קִדְּשָׁנוּ
לעת ות"ת	בְּמִצְוֹתָיו	כו"ה	וְצִוָּנוּ ביסוד עַל נְטִילַת לוּלָב מלכות
בָּרוּךְ	יסוד לו"ת המשפיעים אל	אַתָּה	מקד יְהֹוָה ת"ת יוד הא ואו הא
אֱלֹהֵינוּ	גבורה	מֶלֶךְ	ביכה הָעוֹלָם מלכות שֶׁהֶחֱיָנוּ ביסוד
וְקִיְּמָנוּ	גבו"ה	וְהִגִּיעָנוּ	לַזְּמַן הַזֶּה מלכות :

וזה סדר הנענועים דיום א למדת חסד

חסד דרום תנענע ג' נענועים ג' הולכות ג' הבאות בסיכוגין סיכו פעם ל'מן מחזה לדרום
שבחסד ומדרום אל מחזה וכן פ"ג וכן פ"ב ולמ"ג הולכות יחד ומח"כ ג' הבאות ותכוון
להמשיך ממב"ד שכלולים בדעת החלת מקד שבמקד הכלול בחב"ד שבדעת
למקד

לחסד ו״ק ז״ת ויולד החזה זו מן החזה אל ז״ת לנוקבי העומדת נגד החזה ויכנס בפנימיות חסד שבחסד שלה · ותכוון לילוך ע׳ שהוא יוד הי ויו הי וילטרף עם הי שבנוקבי ועז שם ע״ב שלוס :

צפון ג׳ נעוים כנ״ל · ותכוון להמשיך מחב״ד שבלולים בדעת החזה שבורה

גבורה שבחסד שבחסד שבנוקבא ופלילוף הוא הי ואו יוד וילטרף עם הי שבנוקבא ס״ג שלוס :

מזרח ג׳ נעוים כנ״ל ותכוון להמשיך מחב״ד שבדעת החזה ת״ת שבחסד **תת** הכלול בחב״ד שבדעת לת״ת ו״ק ז״ת ומשם לת״ת שבחסד נוקבא ופלילוף **שבחסד** הוא **ואו יוד הא** וילטרף עם **הא** שבנוקבא מ״ה שלוס :

מעלה ג׳ נעוים כנ״ל · ותכוון להמשיך החזה מחב״ד שבדעת החזה נלה **נצח** שבחסד הכלול בחב״ד שבדעת נלה ו״ק ז״ת ומשם לנלה שבחסד נוקבא **שבחסד** ופלילוף הוא **יוד ויו הי** וילטרף עם **הי** שבנוקבא ע״ב שלוס :

מטה ג׳ נעוים כנ״ל : להמשיך מחב״ד שבדעת החזה הוד שבחסד הכלול **הוד** בחב״ד שבדעת להוד ו״ק ז״ת ומשם להוד שבחסד נוק׳ ופלילוף הי **שבחסד** **הי יוד ואו** וילטרף עם **הי** שבנוקבא ס״ג שלוס :

מערב ג׳ נעוים כנ״ל · להמשיך מחב״ד שבדעת החזה יסוד שבחסד הכלול בחב״ד **יסוד** שבדעת ליסוד ו״ק ז״ת ומשם ליסוד שבחסד נוקבא ופלילוף הוא **שבחסד** **ואוו הואו יוודו** וילטרף עם **הואו** לנוקבא מ״ה שלוס :

וזה סדר הנענו עים דיום ב ותכוון למדת גבורה

דרום ג נעוים כנ״ל : להמשיך מחב״ד שבדעת החזה חסד מחסד שבגבורה **חסד** שבדעת לחסד המתפשט מחסד שבגבורה דו״ק ז״ת ומשם לחסד שבגבורה **שבגבורה** לנוקבא ופלילוף **הי ואו הי** וילטרף עם **הי** שבנוקבא ע״ב שלוס :

צפון ג׳ נעוים כנ״ל להמשיך מחב״ד שבדעת החזה חסד מגבורה שבגבורה **גבורה** שבדעת לחסד המתפשט מגבורה שבגבורה דו״ק ז״ת ומשם לגבורה שבגבורה **שבגבורה** לנוקבא ופלילוף **הי ואו הי** וילטרף עם **הי** שבנוקבא ס״ג שלוס :

מזרח ג׳ נעוים כנ״ל להמשיך מחב״ד שבדעת החזה חסד מת״ת שבגבורה **ת״ת** שבדעת לחסד המתפשט מת״ת שבגבורה דו״ק ז״ת ומשם לת״ת שבגבורה **שבגבורה** לנוקבא ופלילוף **ואו יוד הא** וילטרף עם **הא** מ״ה שלוס :

מעלה ג׳ נעוים כנ״ל להמשיך מחב״ד שבדעת החזה חסד מנלה שבגבורה שבדעת **נצח** לחסד המתפשט מנלה לגבורה דו״ק ז״ת ומשם לנלה שבגבורה לנוקבא **שבגבורה** ופלילוף **יוד ויו הי** וילטרף עם **הי** לנוקבא ע״ב שלוס :

מטה ג׳ נעוים כנ״ל להמשיך מחב״ד שבדעת החזה חסד מהוד שבגבורה שבדעת **הוד** לחסד המתפשט מהוד לגבורה שבגבורה דו״ק ז״ת ומשם להוד שבגבורה לנוקבא **שבגבורה** ופלילוף **הי יוד ואו** וילטרף עם **הי** לנוקבא ס״ג שלוס :

מערב ג׳ נעוים להמשיך מחב״ד שבדעת החזה חסד מיסוד שבגבורה שבדעת לחסד **סוד** המתפשט מיסוד לגבורה דו״ק ז״ת ומשם ליסוד שבגבורה לנוקבא ופלילוף

כוונת הנעוים

דגבורה וואוו הואו יוודו וילעלף עם **הואו** לנוקבא מ״ה סלוס :

וזה סדר הנעוים דיום ג ותכוון למדת תפארת

דרום ג׳ נעוים להמשיך מחב״ד לדעת החלת חסד מחסד סבת״ת סבדעת לחסד
חסד המתפשט בחסד סבת״ת דו״ק דז״ל ומשם לחסד סבת״ת לנוקבא והלילוף
שבת״ת יוד הי ויו וילעלף עם **הי** ע״ב סלוס :

צפון ג׳ נעוים להמשיך מחב״ד לדעת החלת חסד מגבורה סבת״ת סבדעת
גבורה לחסד המתפשט בגבורה סבת״ת דו״ק דז״ל ומשם לגבורה סבת״ת לנוקבא
שבת״ת הי ואו יוד והלילוף **הי** וילעלף עם **הי** לנוקבא ס״ג סלוס :

מזרח ג׳ נעוים להמשיך מחב״ד סבדעת החלת חסד מת״ת סבת״ת סבדעת לחסד
ת״ת המתפשט בת״ת סבת״ת דו״ק דז״ל ומשם לכל ת״ת סבת״ת לנוקבא והלילוף
שבת״ת ואו יוד הא וילעלף **לדא** לנוקבא מ״ה סלוס :

מעלה ג׳ נעוים להמשיך מחב״ד סבדעת החלת חסד מלמ סבת״ת סבדעת לחסד
נצח המתפשט בלמ סבת״ת ו״ק דז״ל ומשם לנלח סבת״ת לנוקבא והלילוף
שבת״ת יוד ויו הי וילעלף עם **הי** נוקבא ע״ב סלוס :

מטה ג׳ נעוים להמשיך מחב״ד סבדעת החלת חסד מהוד סבת״ת סבדעת לחסד
הוד המתפשט בהוד סבת״ת דו״ק דז״ל ומשם לכל הנוקבא להוד סבת״ת לנוקבא
שבת״ת והלילוף **הי יוד ואו** וילעלף עם **הי** נוק׳ ס״ג סלוס :

מעריב ג׳ נעוים להמשיך מחב״ד סבדעת החלת חסד מיסוד סבת״ת סבדעת לחסד
יסוד המתפשט ביסוד סבת״ת דו״ק דז״ל ומשם ליסוד סבת״ת לנוק׳ והלילוף
שבת״ת ואוו הואו יוודו וילעלף עם **הואו** לנוקבא מ״ה סלוס :

וזה סדר הנעוים דיום ד ותכוון למדת נצח

דרום ג׳ נעוים להמשיך מחב״ד סבדעת החלת חסד מחסד סבנלח סבדעת לחסד
חסד המתפשט בחסד סבנלח דו״ק דז״ל ומשם לחסד סבנלח לנוקבא והלילוף
שבנצח יוד הי ויו וילעלף **הי** לנוקבא ע״ב סלוס :

צפון ג׳ נעוים להמשיך מחב״ד סבדעת החלת חסד מגבורה סבנלח סבדעת לחסד
גבורה המתפשט בגבורה סבנלח דו״ק דז״ל ומשם לגבורה סבנלח לנוקבא והלילוף
שבנצח הי ואו יוד וילעלף עם **הי** לנוקבא ס״ג סלוס :

מזרח ג׳ נעוים להמשיך מחב״ד סבדעת החלת חסד מת״ת סבנלח סבדעת לחסד
ת״ת המתפשט בת״ת סבנלח דו״ק דז״ל ומשם לת״ת סבנלח לנוקבא והלילוף הוא
שבנצח ואו יוד הא וילעלף עם **הא** לנוקבא מ״ה סלוס
מעלה ג׳ נעוים להמשיך מחב״ד סבדעת החלת חסד מנלח סבנלח סבדעת לחסד
נצח המתפשט בנלח דו״ק דז״ל ומשם לנלח סבנלח לנוקבא והלילוף הוא
שבנצח יוד ויו הי וילעלף עם **הי** לנוקבא ע״ב סלוס :

מטה ג׳ נעוים להמשיך מחב״ד סבדעת החלת חסד מהוד סבנלח סבדעת לחסד

הוד המתפעל בהוד שבגלגלת דוי"ק דז"ת ומשם להוד שבגלגלת ובלילוף
דנצח הי יוד ואו וילעלף עם הי לכוקבא ק"ג סלוס :

מעריב ג' נעוים להמשיך מחב"ד שבדעת החלת חסד מיסוד שבגלגלת שבדעת לחסד
יסוד המתפעל ביסוד שבגלגלת דוי"ק דז"ת ומשם ליסוד שבגלגלת לכוקבא ובלילוף
שבנצח ואוו הוא יוד הוא יוד הי וילעלף עם הוא לכוקבא מ"ה סלוס :

וזה סדר הנעוים דיום ה ותכוון למדת הוד

דרום ג' נעוים להמשיך מחב"ד שבדעת החלת חסד מחסד שבהוד שבדעת לחסד
חסד המתפעל בחסד שבהוד דוי"ק ז"ת ומשם לחסד שבהוד לכוקבא ובלילוף
שבהוד יוד הי ויו וילעלף עם הי לכוקבא ע"ב סלוס :

צפון ג' נעוים להמשיך מח"ג שבדעת החלת חסד מגבורה שבהוד שבדעת לחסד

גבורה המתפעל בגבורה שבהוד דוי"ק דז"ת ומשם לגבורה שבהוד לנוק' ובלילוף
שבהוד הי ואו יוד וילעלף עם הי לכוקבא ק"ג סלוס :

מזרח ג' נעוים להמשיך מחב"ד שבדעת החלת חסד מת"ת שבהוד שבדעת אל חסד
ת"ת המתפעל בת"ת שבהוד דז"ק דז"ת ומשם לת"ת שבהוד לכוקבא ובלילוף
שבהוד יוד הא ואו וילעלף עם הא לכוקבא מ"ה סלוס :

מערב ג' נעוים להמשיך מחב"ד שבדעת החלת חסד מנלח שבהוד שבדעת אל חסד
נצח המתפעל בנלח שבהוד דוי"ק דז"ת ומשם לנלח שבהוד לכוקבא ובלילוף
שבהוד יוד וו די וילעלף עם הי לכוקבא ע"ב סלוס :

משה ג' נעוים להמשיך מחב"ד שבדעת החלת חסד מהוד שבהוד שבדעת לחסד
הוד המתפעל בהוד דוי"ק דז"ת ומשם להוד שבהוד לכוקבא ובלילוף
שבהוד הי יוד ואו וילעלף עם הי לכוקבא ק"ג סלוס :

מערב ג' נעוים להמשיך מחב"ד שבדעת החלת חסד מיסוד שבהוד שבדעת לחסד
יסוד המתפעל ביסוד שבהוד דוי"ק דז"ת ומשם ליסוד שבהוד לנוק' ובלילוף
שבהוד ואוו הואו יוודי וילעלף עם הואו נוק' ממ"ה סלוס :

וזה סדר הנעוים דיום ו ותכוון למדת יסוד

דרום ג' נעוים להמשיך מחב"ד שבדעת החלת חסד מחסד שבדעת אל חסד
חסד המתפעל בחסד שביסוד דוי"ק דז"ת ומשם לחסד שביסוד נוקבא ובלילוף
שביסוד יוד הי ויו וילעלף עם הי לכוקבא ע"ב סלוס .

צפון ג' נעוים להמשיך מחב"ד שבדעת החלת חסד מגבורה שביסוד שבדעת לחסד

גבורה המתפעל בגבורה שביסוד דוי"ק דז"ת ומשם לגבורה שביסוד נוקבא ובלילוף
שביסוד הי ואו יוד וילעלף עם הי לכוקבא ק"ג סלוס :

מזרח ג' נעוים להמשיך מחב"ד שבדעת החלת חסד מת"ת שביסוד שבדעת אל חסד
ת"ת שביסוד דוי"ק דז"ת ומשם אל חסד המתפעל בת"ת שביסוד נוקבא
שביסוד ובלילוף ואו יוד הא וילעלף עם הא לכוקבא מ"ה סלוס :

מערב ג' נעוים להמשיך מחב"ד שבדעת החלת חסד מנלח שביסוד שבדעת אל
נצח חסד המתפעל בנלח שביסוד דוי"ק דז"ת ומשם לנלח שביסוד לכוקבא ובלילוף
שביסוד יוד וו הי וילעלף עם הי שבכוקבא ע"ב סוס :

כוונת הנעוים

משה חוד ג׳ נעוים למסיך מחב״ד שבדעת החלת חסד מהוד שביקוד שבדעת חל חסד המתפשט בהוד שביקוד דו״ק דז״ח ומשם להוד דיקוד נוקבא והלילוף **שביסוד** הי יוד ואו ויליעלף עם הי לנוקבא מ״ה סלוס :

מעריב יסוד ג׳ נעוים למסיך מחב״ד שבדעת החלת חסד מיקוד שביקוד שבדעת לחסד המתפשט ביקוד שביקוד דו״ק ז״ח ומשם ליקוד שביקוד נוקבא והלילוף **שביסוד** ואוו הואו יוודי ויליעלף עם הואו לנוקבא מ״ה סלוס :

יום ז׳ הושע נא רבא תכוון למרת העטרה

דרום חסד ג׳ נעוים למסיך מחב״ד שבדעת החלת חסד מחסד הטעוה שבדעת חל חסד המתפשט בחסד שבטעוה דו״ק דז״ח ומשם חל חסד שבמל׳ נוקבא **שבעטרה** והלילוף יוד הי ויו הי ויליעלף עם הי לנוקבא ע״ג סלוס:

צפון ג׳ נעוים למסיך מחב״ד שבדעת החלת חסד מגבורה שבטעוה שבדעת חל

גבורה חסד חסד המתפשט בגבורה שבטעוה דו״ק דז״ח ומשם לגבורה שבמל׳ נוקבא **שבעטרה** והלילוף הי ואו הי ויליעלף עם הי לנוקבא ס״ג סלוס :

מזרח ג׳ נעוים למסיך מחב״ד שבדעת החלת חסד מת״ת שבטעוה שבדעת חל

ת״ת חסד המתפשט בת״ת שבטעוה דו״ק דז״ח ומשם לתפ״ת שבמל׳ לנוקבא **שבעטרה** והלילוף ואו יוה הא ויליעלף עם הא לנוקבא מ״ה סלוס :

מעלה ג׳ נעוים למסיך מחב״ד שבדעת החלת חסד מנלח שבטעוה שבדעת

נצח לחסד המתפשט בנלח שבטעוה דו״ק דז״ח ומשם לנלח שבמל׳ נוקבא והלילוף **שבעטרה** יוד ויו הי ויליעלף עם הי לנוקבא ע״ג סלוס :

משה חוד ג׳ נעוים למסיך מחב״ד שבדעת החלת חסד מהוד שבטעוה שבדעת לחסד המתפשט בהוד שבטעוה דו״ק דז״ח ומשם לחוד שבמל׳ לנוקבא **שבעטרה** והלילוף הי ידו ואו ויליעלף עם הי לנוקבא ס״ג סלוס :

מעריב יסוד ג׳ נעוים למסיך מחב״ד שבדעת החלת חסד שבטעוה שבדעת לחסד המתפשט ביקוד שבטעוה דו״ק דז״ח ומשם ליקוד שבמל׳ נוקבא והלילוף **שבעטרה** ואוו הואו עוודי ויליעלף עם הואו לנוקבא מ״ה סלוס :

הרי נתבאר כל הכוונות של הנעו ועים על כל ז׳ ימי החג להמשיך הז״ח שהם ה״ח וב׳ כללות מן השורש שלהם שבדעת אל הז״ה המתפשטים בו״ק ועטרה דז״א עצמם וא׳ נתרבה בהם אור גדול ויוצא מהם ז׳ בחי׳ חסדים אל הנוקבא בז׳ מדות שלה בכל יום חסד א׳ עד שביום ז׳ נגמרים כל הז׳ בחי׳ לכנו׳ בנוקבא וכ״ז בבחי׳ אור פנימיים והמקיפ׳ שלהם

אנו ממשיכין אותן ע״י הקפות התיבה עם הלולב כמ״ש לקמן :

הנה חז״ל חלקו את הגלגל רקיע המובב בכל יום את הד׳ בוחות ומטה ומעלה לש״מ חלקים כנודע לחכמי תכונה וכבר נודע שהעולם נחתם באלו ו׳ צדופים כמבואר בספר יצירה והם סוד ב׳ ע״ב וב׳ ס״ג וב׳ מ״ה שצריך לכוון בכל יום בשש רוחות שהם עולים בגי׳ ש״ם

ועתה נבאר כוונת ההקפות שאנו מקיפים את התיבה עם הלולב והענין הוא כי כבר נתבאר שיש במצות לולב ג׳ דברים שהוא האדם והמעשה והדבור והם נגד ג׳ בחי׳ אור שיש בז״א שם הם מקבלת הנוק׳ אור פנימי ומקיף והנה כבר נתבא׳ שיום ראשון של חג מתחיל בחי׳ ויסינו תחבקני שהוא סוד אור החסדים שמקבלת עתה בז׳ ימי החג הזחסד״ראי׳ הן חסד״דז״א עצמו ונתבאר כבר כי ה״ח דאימא הוא מקבל׳ ע״י הסוכה כחי׳מקיפים כי בחי׳ הפנימיים כבר קיבלה ע״י סגולת הימים עצמם שיש בהם תוספת קדושה כמ״ש

כבר

כבר אך הפנימיים ומקיפים שצריכה לקבל מז"א עצמו הוא ע"י מצות לולב שיש בו
ג' דברים שיש במצוה זו והנה ע"י הנטילה והברכה והנענועים נכנסים בה כל יום אור
חסד א' בבחי' פנימים מן הז"א ע"י מצות לולב אך המקיפים של החסדים דז"א עצמו
בודאי שיש בהם ג"כ ב' דברים אלו שהוא אור העצמות של ו"ק שלו שהוא סוד אדם
הכולל בעצמותו ו"ק והיא סוד שם מ"ה שבו"ק ז"א דמ"ה ג' אד"ם וזה אנו ממשיכין
ע"י האדם עצמו המקיף את התיבה שהתיבה היא סוד הנוק' כנודע בסוד תיבת נח
ובסוד מגדול שהוא סוד מגדול עוז שם ה' ובזה אנו ממשיכין
לה אור מקיף מן המקיפים של ו"ק דז"א אל הנוקבא והנה לעולם
אור המקיף הוא סוד שם א"ל שבמלואו כזה אל"ף למ"ם בגי' הק"ף כי כבר נודע כי שם
א"ל הוא בחסד בסוד חסד אל כל היום ואור המקיף הוא תמיד בסוד החסד המסבב את
הדינים ומתתיק אותם בסוד הכתוב והבוטח בה' חסד יסובבנהו ובפרט שכאן עיקר הכוונה
להמשיך מקיפי החסדים אל הנוק' ממקיפי ו"ק דז"א שהוא סוד אדם לכן צריך לכוון לשם
מ"ה שהוא יו"ד ה"א וא"ו ה"א גי' אדם ויש בשם זה ג' אלפי"ן ורומזים לג' אהי"ה
כנודע והנה ג"פ אהי"ה גי' ס"ג שהיא שם ס"ג שיש בו אותיות יא"י כנודע והוא
בגי' א"ל והנה לולב שאנו מקיפים עמו את התיבה כבר נת' שהוא נגד הדעת והוא סוד
המעשה כמ"ש לעיל ועי"ז אנו ממשיכין גם אור המקיף מהשורש חסדים שבדעת ע"י
המעשה שהוא הלולב שאנו מקיפים עמו התיבה להמשיך אור מקיף מבחי' מקיפים של
הדעת שבז"א וכבר נודע שהדעת הוא כולל חב"ד שהוא סוד יה"ו לכן צריך לכוון
בג' מלואי יה"ו שהם משתנים ע"י מלואם שהם יודי"ן ההי"ן אלפי"ן הרי ג"פ יה"ו
גי' ס"ג ויוצא ממנו שם א"ל בג"ל וצריך לכוון בג' אהי"ה כנ"ל בג' יה"ו שהם במלוי
ע"ב ס"ג ב"ה להמשיכם אל הנוקבא סוד שם ב"ן וכבר נתבאר שבחי' ה"ג שהוא בז"א
הוא הארת אימא שהוא סוד הדבור וזה אנו ממשיכים ע"י הפיוטים שאנו אומרים בכל
הקפה והקפה שהוא סוד הדבור להמשיך אל הנוקבא גם מקיפי חסדים מהארת אי'
שבז"א ולכן צריך לכוון לשם ס"ג עצמו שהוא בו"ק דאימא ומשם ס"ג יוצא ממנו
שם א"ל כנ"ל הרי ג"פ א"ל גי' מג"ן שאז הוא מגן לכל החוסים בו ומזה נעשה המגן
לנוק' סוד מג"ן דוד מלכות בית דוד בסוד שמש ומגן ה' אלהים כמ"ש בהבירי שגה"ע
והנה כבר נתבאר שהם ז' בחי' חסדים ה"ח ובי' כוללים ויש להם ז' מקיפים
ונכנסים בז' ימי החג על הסד' ממעל למטה חג"ת נהי"ם בכל יום מקיף חסד א' ונגמרים
ביום ז' שהוא ה"ר ואז אנו עושים ז' הקפות לכלול את כולם
חד כמ"ש במקומו הרי נתבאר כוונת ההקפות דרך כללי ועתה נבאר אותם דרך פרט רק
נבאר תחלה עוד ענין א' כדי שתבין הכוונה בקיצור כל יום ביומו

והיא כי תדע. שזוכת המקיפי' שים לכל הפ' פרלופים מלך עלמן ומקיפי המוחין שלהם יש
להם אור מקיף מ' ואות המקיף הגדול המקיף כל המקיפים שלהם וזה המקיף נמשך
מעה"י דע"ק המתלבשים תוך ת"ת ומן המקיף לת"ת ומן תיריך לחזה כי אור הכתר שהוא קוד תיריך תמיד שופע
בחכמה קוד תיריך תמיד שופע בחכמה קוד חזה בלי הפסק בקוד כי עתיק מקור חיים נאורך נלחה
אור שזה נאחז על חזה שאור הכתר שהוא המקור תמיד דבוק עמו ולמ"כ מן האור המתלבשל
מן חזה מתמדם האור למטה בכל הפרלופים שלמטה . וזהו נאורך נלחה אור וזה האור תמיד
למטה לינו זה האור שמן ג' ריבין דע"ק רק נמשך מן הי"י דע"ק לחזה והוא נותן לומן
לפרלופי' שלמטה ונעשה ממנו מקי' גדול לכל המקיפים שלהם . והנה בכל פעם שים תוספו'
קדושה בכל העולמות מתמדם ג"כ תוספ' קדושה זה אור המקי' ולכן עתה בז' ימי הפג מתמדם ג"כ אור
זה המקי' . לך לכי תוספ' קדושה שנאלו ז' ימי החג לינו חזה בפעם ת' רק מתקנים מעט מעט בכל יום
מפ"ת לכן גם זה האור המקי' הגדול נמשך ג"כ בכל יום למדה ת' היינו לפרלו' ת' עד כי לז' ימי החג
נעשה מקי' לכל הפרלופים כמ"ש לפניך . והנה זה נודע כי וולמי לינו דומה נחי' המקי' של
פרלו' מתמון לפרלוף עליון . כי תמיד האור המתמוך לל המקור הוא מאיר ביותר וכל מה שיורד
למטה ומתרחק מן המקור הוא מתעבה ולינו מאיר כ"כ . לזכל עכ"פ כולם נחים ממקור ת'
שהוא סם הי"ם שנעש"ק לזכל לית הי"ה ולא כל הי"ן שוין ללא דמי לנלוי למלכא והי' וכן
הוא זה האור המקיף המקי' לכל הפרלופים יש בכל מקיף בכל פרלו' קוד הי"ם לזכל מזמני' עפ"י נקולחם
שהמקור' נאותיו'כמו נשמה בגוף יולכן בכל יום בשע' ההקפ' לרי' לכוון להמקי' ג"כ זה האור המקי' הגדול

כוונת ההקפות

לאותו פרנו׳ הסייך ליום זה ׳ולירילכוון להוי״ה ס׳ הכוונ לל המקור שמשם נמשך זה הלוב והוי״ה הסייך לאותו פרנו׳ כמ״ש לקמן בפרטות והכה מקמץ ונמשה ים ז׳ פרנופי׳ י״ם ביום תצוכה ז״ת יעקב לילה וכפל והכה זה הלוב המקי׳ נמשך ממטה למעלה · שבחי׳ לוב המקי׳ המגיע לפרנו׳ מחזון יוכד ומתגבה המלה ביום רחמון ותו לוקה זה הלוב פרנו׳ העליון בעלמו תמ״כ ביום ג׳ ו מגבה לוב המקי׳ לפרנו׳ שני ממעה למעלה וכשמגיע זה הלוב לפרנו׳ עליון תו הוא מחזיק בעלמו ולוב הרחמון שקיבל ביום ס׳ נותן לוחו לפרנוף שני שלמעה ממנו עד שביום ז׳ מגיע לכל פרנוף לוחו לוב המקף הסייך לו לבל רחל אין לה לוב הסייך לעלמה רק שנעשה לה לוב מקף מכל המקיפי׳ כנודע שלעולם כל החודות נותנים כח ומלקח מלך ס׳ כמבואר בספר הבהיר · ובזה תבין בקילור כל כוונת הקפות של כל ז׳ ימי חג כמו שמציג לפניך כל יום ויום :

סדר ההקפות של ז׳ ימי החג

יום א מקף לח בחיבה עם הלולב ומכוון להמשיך לל רחל נמי׳ מקף מלוב המקד דז״ת נכל ג׳ נמי׳ לוב שים ז״ת שהוא הלחת לימת שנחוכו והלחת שוכש המקד שנדעת ז״ת והלחת המקד המתפשט זו״ק שלו נספי׳ המקד שלו ומזה נעשה לוב מקף למקד רחל . ולכן תחלה מכוון נסוד הדבור של הפזמון של לותו יום להלחת לימת ומכוון נשם ס״ג יו״ד ה״י ואו״ ה״י יוצא מזה שם ייא״י נגי׳ א״ל לח״כ מכוון נסוד הלולב הרומז לדעת שים זו כללות ג׳ מוחין מד״ח ולכן מכוון לב׳ יה״ו נמלוי כזה יו״ד ה״י וי״ו יו״ד ה״י ואו״ יו״ד ה״א ואו״ וג״פ יה״ו ג׳ ס״ת ויוצא ממנו ג״כ שם ייא״י ג׳ א״ל :

לח״כ מכוון נסוד המשם עלמו המקף לח בחיבה הרומז לו״ק ז״ת שים זו שם מ״ה נגי׳ לד״ם לכן מכוון לשם מ״ה כזה יו״ד ה״א ואו״ ה״א יש זזה השם ג׳ ללפין הרומזים לב׳ לחי״ם והם מלוחים כזה אל״ף ה״י יו״ד ה״י אל״ף ה״י יו״ד ה״י אל״ף ה״י יו״ד ה״י וג״פ לחי״ם ג׳ ס״ג ויוצא ממנו שם ייא״י ג׳ א״ל

לח״כ מכוון להמשיך לוב המקף הגדול מהי״ם לע״ק ע״י לחת נמי׳ המקף הסייך ללחה שהוא פרנוף תחתון ולכן מכוון בב׳ הויו״ת הוי״ה ס׳ למקוד וחוי״ם ב׳ ללחה והוא כזה **יְהֹוָה** מקוד **יְהֹוָה** ללחה ולוקח נקודה זו ישראל שבת ונותן מלך ס׳ לרחל ונעשה לה נמי׳ מקף למדת השבת שלה :

יום ב תכוין להמשיך מקף נגדוה לנוקב׳ מנ׳ נמי׳ הלחה שים ז״ת . הלחת לימת הלחת הדעת . הלחת ו״ק . דבור הלחת . לי׳ י״ד ה״י ואו״ ה״י : יוצא ממנו שם ייא״י ג׳ א״ל :

לולב הלחת הדעת ה״י וי״ו יו״ד ה״י ואו״ יו״ד ה״א ואו״ יו״ד ג׳ י״ו ג׳ ס״ג יוצא ממנו ייא״י ג׳ א״ל

אדם הלחת ו״ק . יו״ד ה״א ואו״ ה״א ג׳ ללפין ג׳ לחי״ם ג׳ ס״ג יוצא ממנו ייא״י א״ל ג״פ ל״ל ג׳ מנ״ן לעשות ממנו וכול לוב מקף לנדוה לרחל ומכוון להמשיך מקף גדול מנה״י דע״ק לשדי ומצד נותן לי״ם מקף פרנוף יעקב וי״ם נותן מקף לשה לביבה נותנת ממלקה לרחל נמי׳ מקף הסייך לנדוה שלה : **יְהֹוָה** מקוד **יְהֹוָה** יעקב **יְהֹוָה** ללחה והביבה נותנת ממלקה לרחל נמי׳ מקף הסייך

יום ג תכוין להמשיך מקף ת״ת לרחל מנ׳ נמי׳ הלחה שז״ת הלחת לי׳ הלחת דעת הלחת ו״ק דבור הלחי׳ לימ׳ יו״ד ה״י ואו״ ה״י יוצא ממנו שם ייא״י ג׳ א״ל

אדם הלחת ו״ק יו״ד ה״א ואו״ ה״א ג׳ ללפין ג׳ לחי״ם ג׳ ס״ג . יוצא ממנו ייא״י ג׳ א״ל ג״פ ל״ל ג׳ מנ״ן לעשות ממנו מנ״ן כוד לוב מקף לת״ת נוקבא ומכוון להמשיך מקף גדול מנה״י דע״ק לשדי ומצד נותן מקף ז״ת לי״ם וי״ם נותן מקף יעקב לביבה נותנת מקף ללחה לתבונה ולכן מכוון בד׳ הויו״ת כזה **יְהֹוָה** מקוד **יְהֹוָה** ז״ת **יְהֹוָה** יעקב **יְהֹוָה** ללחה ותדע כי נקודת ז״ת דומה למשלקה לרחל נמי׳ מקף הסייך לחת״ת שלה :

יום ד תכוין להמשיך מקף נגה לרחל מנ׳ הלחה שים ז״ת . לימת לעת ו״ק . דבור הלחת לימת יו״ד ה״י ואו״ ה״י יוצא ממנו ייא״י ג׳ א״ל ,

לולב

לולב כאלה לעת יו"ד וי"ו ה"י יו"ד וא"ו ה"י יו"ד וא"ו ה"א ג' יה"ו ג"י ס"ג יולף ממט
יא"י ג' א"ל :

יאדם כאלה ו"ק . יו"ד ה"א וא"ו ה"א ג' מלפין ג' מהי"ה אל"ף ה"י יו"ד ה"א אל"ף ה"י
יו"ד ה"א אל"ף ה"י יו"ד ה"א ג' מהי"ה ג"י ס"ג יולף ממנו סם יא"י ג"י א"ל ג"פ מ"ל ג"י מג"ן
לעשות ממנו מג"ן סוד מור מקיף לכלם דכאל . ותכוון להמשיך מקיף גדול מהי"ה דע"ק לאצל ואצל
נותן מקיף מבוכה ל"ס ו"ס נותן מקיף לביכה וביכה נותנת מקיף יעקב לתבונה ותבונה נותנת מקיף
זו"ת יהוה ולכן צריך לכוין בזה הויו"ת כזה יְהֹוָה מקור יְהֹוָה תבונה יְהֹוָה
יהוה יעקב יְהֹוָה לאה וה"ת נותן מהלקו לרחל בחי' מקיף דמייך למדת
כנף שכה :

יום ה תכוון להמשיך מקיף הוד לרחל מהלאת מסך שבהוד ז"ת ג' בחי' לי' לעת ו"ק . דבור
כאלה לימל יו"ד ה"י וא"ו ה"י יולף ממנו יא"י ג"י א"ל :

לולב כאלה לעת . ה"י יו"ד וי"ו ה"י יו"ד וא"ו ה"א יו"ד וא"ו ג' יה"ו ג"י ס"ג יולף
יא"י ג"י א"ל :

אדם כאלה ו"ק . יו"ד ה"א וא"ו ה"א ג' מלפין ג' מהי"ה אל"ף ה"ה יו"ד ה"א אל"ף
ה"ה יו"ד ה"א אל"ף ה"ה יו"ד ה"א ג' מהי"ה ג"י ס"ג יולף ממנו יא"י ג"י א"ל
ג"פ מ"ל ג"י מג"ן לעשות ממנו מגן סוד מור מקיף לחוד לרחל ותכוון להמשיך מקיף גדול מנה"י
דע"ק לאצל ואצל נותן מקיף ביכה ל"ס ו"ס נותן מקיף מבוכה לביכה וביכה נותנת מקיף זו"ת
לתבונה ותבונה נותנת מקיף יעקב לז"ת וה"ת נותן מקיף לאה לביכה ולכן צריך לכוין בזה הויו"ת כזה
יְהֹוָה מקור יְהֹוָה ביכה יְהֹוָה תבונה יְהֹוָה זו"ת יהוה יעקב
יְהֹוָה לאה ויעקב נותן מהלקו לרחל בחי' מקיף דמייך לחוד לרחל :

יום ו תכוון להמשיך מקיף יסוד לרחל מהלאת כללות מהמדים שבסוד זו"ת ג' בחי' כאלה :
לימל לעת . ו"ק
דבור כאלה לימל יו"ד ה"י וא"ו ה"י יולף ממנו יא"י גג"י א"ל
לולב כאלה לעת ויו"ן ה"י יו"ד וא"ו ה"י יו"ד וא"ו ה"א יו"ד ג' יה"ו ג"י ס"ג יולף סם
יא"י גג"י א"ל .

אדם כאלה ו"ק יו"ד ה"א וא"ו ה"א ג' מלפין ג' מהי"ה אל"ף ה"א יו"ד ה"י אל"ף
ה"א יו"ד ה"י אל"ף ה"א יו"ד ה"י ג' ס"ג יולף יי"אי ג"י א"ל ג"פ מ"ל גג"י מג"ן
לעשות מגן סוד מור מקיף ליסוד לרחל . ותכוון להמשיך מקיף גדול מנה"י דע"ק לאצל ואצל
נותן מקיף ביכה לביכה וביכה נותנת מקיף מבוכה לתבונה ותבונה נותנת מקיף זו"ת לז"ת ח"ת נותן
מקיף יעקב ליעקב ויעקב נותן מקיף לאה ללאה ולאה נותנת מהלקה לרחל בחי' מקיף דמייך ליסוד רחל . זה סדר הויות כזה
יְהֹוָה מקור יַהֲוָה י"ס יֱהֹוֶה ביכה יְהֹוָה תבונה יְהֹוָה זו"ת
יהוה יעקב יֱהֹוֶה לאה ונלאה נותנת מהלקה לרחל בחי' מקיף דמייך ליסוד רחל .

ועתה נבאר הנהגת חג הסוכות וכדר עליות התפלות

ערב סוכות יש להרבות בצדקה כי עתה עליות רחל הנקראת לדק . תמ"ר תלך למבול וכוונת תפילה
כבר נתבאר : תמ"ר תאגוד כלולא ומיניו

סדר אגודת לולב

תקח כלולא דאגד פניך ותקח ג' הדסים בב"ת ג' בדין ותכיף ל' בלד ימין כלולא נגד
דמקח ז"ת הב' בלד שמאל נגד גבורה ז"ת הג' בחמלא כנד הדסים בימל נגד הדסים לכלול כולם בח"ת .
תמ"ר תקחדם עם כלולא הרומז לבעת ויסוד ולכך צריכה תיכף מן כלולא מעט למטה מן ההדס שזה
שלמעלה רומז ליסוד וגם יש עכ"פ טפח למעלה שזה רומז לבעת תמ"ר תקח בי בלי ערבה
נגד כ"ה ותקבול ל' ניסין נגד נלח ול' בשמאל נגד הוד . וג"ל זה שניסין מעט גבוה למעלה מזה שבשמאל
כי כ"ה הם קול השמקים השומקים מ"ן לנדיקים וגם רומז לשפתים שהם זה למעלה מזה והערבות יהיו
מעט למטה מן ההדס כי כ"ה הם למטה מהג"ת הכי נלמז בהם ז' תלות נגד ז' בחי' מבל"ים ה"מ וכ'
כולנים כמ"ש לעיל : העלה

סדר אגודת לולב

תפלה נאה לאומרה בשעה שאוגדין את הלולב :

יהי רצון מלפניך יהו"ה אלהי ואלהי אבותי שיתקשרו ע"י אגידות לולב זה הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה ע"י ג' הדסים שהם כנגד ג' אבות אברהם יצחק ויעקב וע"י שני בדי ערבות. שהם כנגד משה ואהרן ועל ידי לולב ואתרוג שהם כנגד יוסף ודוד יתקשרו ד' אותיות של שמך הגדול והקדוש . וע"י ג' הדסים אות יו"ד של שמך הגדול וע"י שני בדי ערבות מילוי ה"ה של שמך הגדול וע"י הלולב מילוי ו"ו של שמך הגדול וע"י האתרוג מילוי ה"ה אחרונה של שמך הגדול . ומשם יושפע לעבדיך (פלוני בן פלונית) אמתיך חיים טובים שעולה כמנין הדם וכמנין לולב עם שני המלות . ותתן לי זרע כשר וחכ"ם וצדי"ק שעולה כמנין ערבה עם הכולל ותתן לי לב טוב וכשר להבין תורה שעולה כמנין אתרוג עם הכולל . ותתן לי זכות שאגוד אותם בבית מקדשך במהרה אמן :

אח"כ תערוך בסוכה סולמן ערוך נד' רגלים ומעה לסכוך גם ויפיס סולמן בדרום ומנורה בצפון והמעה בין דרום ובפון ובוזך להלילך ז' נרות נגד ז' לדיקים בסוכה לפניהם ינמק ויעקב ממה ולמרן יוסף דוד ובס נגד ז' מדות תי"ת נגד מג"ת ממה ולמרן נ"ה יוסף יסוד דוד מל' ובוזך לכוון בזה ותקשר הסוכה בכליס נמיס בכל מה דלימפר :

ע"ש צריך גלוח הראש וכבר נתבאר סודו

בכניסתך לבה"כ תכוון כנ"ש כנד ותכוון כי עמה נמצ קוכות כל העליות הס בסוד המסדים בכל הפלוסופים . וכל עליות זו"נ הס רק בחינת ולה נחינת לכן נקרא מקרא קודם ולה קודם . כמ"ש כנר . ומוכות מנה נחיס נכלל בגדם לה"י שלו ומתעלמים מלוכות נה"י דלמי וכל עליות הס רק נקו למעני לך שנוטה לנד ימין כי גם נקו למעני עלמו ים גו נחי ימין ומשלל והעליות הוא בימין של למעני . ותכוון כי יו"ס טו"ג גוי" שם ס"ג עם הלוחיות שזה הסס הוא נחי' ותכוון בשילוב הוי"ה למי"ה שם קדושת כיוס שסכיהם בחינת הוי"ה בנקודת נירי פחם נירי פחם שהנקודת עולים גוי' שם ג"ן הרומז לנוקי שמקבלת מהארת לחינת קוד מלה נרכות הרמוזים בנקודת למי"ה שהנקודת הס שוא קטן שוא קטן לגול הרי י' נקודת נמקפר מלה כזה

יֱאֲדֹהוִיָהדָהוֹ

תפלת ערבית שחרית מוסף ומנחה הכל כמו בפסח וכוונת עליות התפלות הם כזה

ערבית	שחרית	חזרה	מוסף	מנחה	חזרה
הנוקי עולה עד	עולה הנוקי עד	עולים זו"נ	לחר תפלת מוסף	עולים זו"נ
שמניע כחר שלה	שמניע כחר	נמקום יסוד	וחזרה	מוזיים לילד	נמקום ת"ת
נגד ת"ת ד"ל	שלה נגד דעת	לימ"עלמ' שהו	עולים זו"נ	ונמנחה עולים	דלמ"ת עלמה
שהו ים' יסוד	ז"ל ודעת שלה	נינה שהיל	נגד כחר לימ'	עד יסוד לימ"	שהיל נינה
לימי היינו	נגד ת"ת ז"ל	למעלה מחזונה	עלמ' שהי' נינו	לכן לומרים	עלמה שהי' נינו
תנונה	שהו ים יסוד			נמזרה קדושת	ולכן לין נו
	תנונה			כחר	כחר

נסוף ונה"כ תכנום מיל נסוכה ותעמוד על הפתח ומפניס ותאמר

הריני טוכן ומזמן לקיים מצות סוכה כאשר צוני הבורא יתב"ש בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים תיבו תיבו אושפיזין עלאין תיבו תיבו אושפיזין קדישין תיבו תיבו אושפיזין דמהימנותא זכאה חולקיהון דישראל דכתיב כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו :

ותסוכות הס ענני כבוד ונזה לנו עוכיס גלולת הקב"ה כי שם סוכה גימטריל הוי"ה לדכ"י:

יהי רצון מלפניך י"י אלהינו ואלהי אבותינו שתשרה שכינתך בינינו ותפרוס עלינו סוכת שלומך בזכות מצות סוכה שאנו מקיימין ליחדא שמא דקב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל : ולהקיף אותם מזיו כבודך הקדוש והטהור נטוי על ראשיהם מלמעלה כנשר יעיר קנו ומשם יושפע שפע החיים

החיים לעבדך (פלוני בן פלונית) אמתך ובזכות צאתי מביתי החוצה ודרך מצותיך ארוצה יחשב לי זאת כאלו הרחקתי נדוד והרב בכפני מעוני ומחטאתי מהרני ומאושפיזין עילאין אושפיזין דמהימנותא תהיינה אזניך קשובו׳ רב ברכות ולרעבים גם צמאים תן לחמי ומימי הנאמנים ותתן לי זכות לשבת ולחסות בסתר צל בנפיך עד עת פטירתי מן העולם ולחסו׳ מזרם וממטר כי תמטיר על רשעים פחים : ותחא חשובה מצות סוכה זה שאני מקיים כאלו קייטתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וחנאיה וכל מצו׳ התלוים בה ותטיב לנו ותמיתם ותזכנו לישב ימים רבים על האדמה אדמת קודש בעבודתך וביראתך ברוך י״י לעולם אמן אמן

גליל ל׳ כשנכנס לסוכה קודם שיאכל ושכל יום ויום קוד׳ כעודתו יאמר זה :

אזמין לסעודתי אושפיזין עלאין אברהם יצחק יעקב יוסף משה ואהרן דוד

ביום ראשון יאמר במטי מינך אברהם אושפיזי עילאי דיתבו עמי ועמך יוסף משה ואהרן דוד יעקב כל אושפיזי עילאי יצחק

ביום שני יאמר במטי מנך יצחק אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיזי עילאי אברהם יעקב יוסף משה ואהרן דוד :

ביום שלישי יאמר במטי מינך יעקב אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיזי עילאי אברהם יצחק יוסף משה ואהרן דוד :

ביום רביעי יאמר במטי מינך יוסף אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיזי עילאי אברהם יצחק יעקב משה אהרן דוד :

ביום חמישי יאמר במטי מינך משה אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיזי עילאי אברהם יצחק יעקב יוסף אהרן דוד :

ביום ששי יאמר במטי מינך אהרן אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיזי עילאי אברהם יצחק יעקב יוסף משה דוד :

ביום שביעי יאמר במטי מנך דוד אושפיזי עילאי דיתבי עמי ועמך כל אושפיזי עילאי אברהם יצחק יעקב יוסף משה ואהרן ׳

כל ילד שמים יזכר שיהיה לו עני בכל יום ויום על שלחנו וילמד בעיניו כלנו הוא מלך מלכי המלכים הקב״ה שזימן לנולו ויתן לו מנה יפה כלנו היה למד מלכות מיסב לנולו מי שלפנר לו שיהיה לו שנעה עניים בכל יום ויום כנגד כולם בודאי יזון בכבה עם רלמנו :

תפלה כשיוצאין מן הסוכה

ויהי רצון מלפניך י״י אלהינו ואלהי אבותינו כשם שקיימתי וישבתי בסוכה זו כן אזכה לשנה הבאה לישב בסוכה של לויתן :

ותכוון בגיזור הסוכה שהדפנות של הסוכה הם כוח שיסובו מיחנות יכיר לי׳ מתרחבים בשלכתם ויולדים למטה בשורך ורומח ומקיפים לז״ח מכל לד וכשך וכבה היא ת״ח לשיתא שבעתא כתר לז״ח ומוכך עליו מלמעלה ושם מוחות המגולים שעלו למעלה ומיהם יכולין לירד למטה ממחת יסוד לשיתא שהוא זת״ח שבעתא משך בכוח כוכח שלוח לך שמחיירים למטה דרך הנקבים שים בשלותו משך כמו כוכבים ולכן נקיך שילכו הכוכבים דרך משך הסוכה . וכלל הסוכה הוא כוח מקיפי המסבים לשי׳ שנכנסים עמה ומקיפים גם לנוקבא דז״ח . גם תכוון שהז״ח משכן עמה הנוקבא בכוח וימינו תחבקני וים זו לוח מקיף המקיף לנוקבא :

אה״כ כשחוזר בסוכה תכוון כי שיעור רומח הסוכה ל׳ אמות ומשכו נגד ל׳ אותיות הוי״ה והמשכו נגד קוצו של יו״ד ונובהה עשרה נגד י׳ אותיות שם אהוי״ה דיודי״ן נגי׳ מם״ד שהוא מחבק סנוק׳ מלכ״י ומחבקים הוי״ה לד״ני גי׳ סוכה . ותכוון צו״ק של הסוכה . דכוס . מלמ כ״י יו״ד ה״י . נפון מלכ״ם ה״ם יו״ד ה״ם . מזרח מלכ״ם ה״ם יו״ד ה״ם . מעלה מלכ״ם ה״י יו״ד ה״ם מטה מלכ״ם ה״ם יו״ד ה״י . מעריב מלכ״ם ה״ם יו״ד ה״ם כרי ו׳ מלואים לאהי״ה בגי׳ מתקי״ד כמנין שד״י שמלוי שהוא בגי׳ מתי״ד . וג״פ ל״ל קוד מנ״ן לוד המקיף בגי׳ ל״ג ועם ו׳ אותיות של ג׳ ל״ל וכוללו הרי ק׳ הרי מתקי״ד גם נחשלר שמן יה״כ נכנסים קוד לוד הפנימי קוד שם אלד״ג יתי״ן ויוסף לשמן של סוכות נגמרים לכוון כמ״ם וכנכח הז׳ פשוטה לאלד״ג יתי״ן . וכנה ל׳ פשוטה היא תת״ק נמספר לפי״ק נכ״ר וכשחכמוד נמלואה כזה לד״ש הרי תתקי״ד הרי ג״פ תתקי״ד נמנין ל׳ מלכים תשמ״ד רומז לשם ע״ב קוד המסדים המקיפים שנכנסים ע״י הסוכה כי ע״ב לוח ל׳ הוא ל׳ מלכים ע׳ הוא נכלילות עשר ת״ם נשלר מ״ב רומז לשלר הפנימיים שהיא מ״ב עלמו . קילוס כמו נשבח ברוך

כוונת הסוכה

בָּרוּךְ אַתָּה	ליל ויוס ו	יְהוָה יֶאֱהֲוֶיהָה	מקיף מסך דמיעת לז״ת
ליל ויוס ב		יְהוָה יֶאֱהֲוֶיהָה	מקיף מסך דגבורה דמיעת לז״ת
ליל ויוס ג		יְהוָה יֶאֱהֲוֶיהָה	מקיף מסך דת״ת דמיעת לז״ת
ליל ויוס ד		יְהוָה יֶאֱהֲוֶיהָה	מקיף מסך דנצח דמיעת לז״ת
ליל ויוס ה		יְהוָה יֶאֱהֲוֶיהָה	מקיף מסך דהוד דמיעת לז״ת
ליל ויוס ו		יְהוָה יֶאֱהֲוֶיהָה	מקיף מסך דיסוד דמיעת לז״ת
ליל ויוס ז		יְהוָה יֶאֱהֲוֶיהָה	מקיף מסך דמלכות דמיעת לז״ת

אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה :
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה :

טוב להמציא שלא לשמות אפי׳ מיס מוץ לסוכה

כתב בשל״ה שיש ללמוד מסכת סוכה בליל ל׳ לסוכות ובלע״ד מליר כי יש בו ס׳ פרקים נגד ס״ת ס׳ עכני הכבוד כנודע כי יקוד ומלי לימו רק כללות כנודע . מיי״ג ליתן בסוכה ותין לפטור עלמו מס לא ע״י תוכם נדול ומותר לשתם מעמו בסוכה ומלוה מס תין לתכשים עמו . שלא לדבר בסוכה אלא לה״ק ודע״ת כי גדלה קדושתה . בהגה״ז עיין בשדי שם שסא : בזוהר תיקף בזוהו מצ״ה יבדך הסוכה בסוכך ויכוין לפטור חיעל״ע .

כוונת הושענא רבה

סוד המותם הנעשה בליל ה״ך . הענין הוא כי בכל נתצלר שהנשמות דנין העולם . כי השדך דכרו להטיב לרשיט ולטובים תלל הדין מעכב לתת לתיש כפי דרכו . והנה בר״ה כבר נתצלר שלא מקבלת ה״ג מז״ת ולכן נידונין בו העולם ולא נעשה הכתיבה . וביה״כ לא מקבלת ה״ג מחילת ונידונים ג״כ העולם ונעשה הסתימה . והנה עתה בליל ה״ך נתלי לילה הרלשונה שלא מסתלקים ממנו המוחין ולא נכנסין ה״ג בזוקנא שהיא עשיה דגבורה שהי׳ זת״ת לך שהם ממותקים ממתק המסדים שהתרנו זת׳ ימי תג . ונעשים ג״כ מ״ך ניסוד רחל שהוא לנוכך הזווג שיהיה בשו״ע ונ״י הגבורת נידונים שוב העולם ונעשה מוהם שני כמ״ש לפניך וזה המותם הוא על הסתקלות שמוסרין למלומי הדינין לפעול הדין . כי המותם הרלשון היא על ג׳ ספרים עלמם ומותם זה על הסתקלת . לך עדיין לין נמסרים הסתקלות דוולתי שיעשלו הדינין כפי שנגזר . והנה כבר נתצלר שהמותם שנעשה ניוה״ך הוא מותם הפנימי שנעשה ניסוד רחל מן ג׳ להי״ה שנכנ״י לתי״ נידוי״ן נהפי״ן נתלפי״ן ג׳ מות״ם ע״ה והוא סוד מותת ליון לשמירה שלא יכנסו זרים נהיכל כי יניקתם מהגבור׳ כנודע לכן נעשה זה המותם מהלפת לי׳ שלין לתיזה נלימת להמלוני׳ . והנה עתה שהיא מקבלת ג״כ ה״ג מז״ת לניכה ולא נעשה מותם תוך מותם . והנה זה המותם נעשה מן הנקי יסודים ונקי מותת יסודים ולא נעשה מותם תוך מותם . והנה זה המותם הוא בבחי׳ המלכות שלא מותם הרלשון כי הלי הוא סוד ג״ לפי״ה עלמם לך זה המותם הוא רק הלמת ג׳ לפי״ה הנ״ל ולא עלמם והוא קו׳ המלותים שלא הפשוטים והם ג׳ שלי״ג ועם כולליים גי׳ ג׳ מנצ״ה שהוא מעשה למלך והו מ קו׳ מעשה תורה שנאמו זה כל הדינים שבתורה וכן עתה נאמו הגבורות פעם שנית ניסוד רחל . ולכן נאמי לילה הרלשו׳ קורין מעשה תורה כולה לתי״ה עוד לקרו׳ כל ספר תהילי׳ קוד הכתובי׳ שהם קוד המל׳ כודע ודוד תיקן ספר תהלים נעשר מיני שיר נגד י״ם לנוק׳ שהם לתיותו כמנואר נזוהר . ולכן לתר מנות שהנר נעשה הדין ונכתב נפתקות לז ים הסמת הלשם שהם מ״ו נגזר מיתה מהמלך ממנו הלשם וזופין לוקח נאור הלנה המקבלת שפע אור מלנה של מעלה קוד המלכות . וקוד הלשם נשלר תומו נפרטות לפניך

סוד הלשם יתצלר ע״פ שהרז״ל שהאדם יש לו נשומה ונשומה לנשומה והשדים אין להם נשומה לנשומה וגם למו שהשדים הם רוחות שלא גוף י ונשלכם הנעשם מנואר שהמלאכים קם שלין

כוונת הושענא רבה

שלין להם גוף ממש כמו המלא הנשמי שהוא מורכב מן ד' יסודות והיא מומר ממש לגבי המלאכים שלין להם מומר רק שגם שהגוף שלהם היא רוחני כמ"ש עושה מלאכיו רוחות והיא למיון כגוף היינו שיש להם גוף רוחני משל"כ המלאים שלין להם גוף כלל ותבאר לך הענין :

הנה זה מוכרח לכל מכמי העיון שגוף המלא נעשה רק מהנקיבה לנדה שנתדקק תוך רחם הנקיבה נמדמי העיבור . רק שזרע נקיבה מין זה כח להקפיא ולהתדקק ממני הולד וגם מין זה כח להמשיך נפש החיוני לולד רק ע"י זרע הזכר נמוד הכמות הנלבב שמלבי תחיכי וכנגיבה תקפילני . והענין הוא כמו המלב שמותנין זו ליזה דבר כמו קיבה ושלר דבר שמיים נקפה המלב ונעשה גזינה כגה הגזינה עלמה ולאי שנעשה מן המלב עלמו רק שהקיבה שנשתיין גה יש גה כח להקפיא המלב ולעשותו גזינה כן הוא ממש שזרע הזכר היא כח המקפיי לא אלא הנקיבה להתדקק ממנו הולד : וגם יש גו כח להמשיך לל הולד נפש חיוני והוא קול הלמ כמביית לפניך . ונמלר תמלה ג' כתובים המכחישים זה לת זה עד שבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם . כתיב לך נלמ יתהלך לים . הרי מגופר שים לתלם קול לל"ש . וכתיב כי לל ימיני עלי לרץ . הרי מגופר שים רק לל ולא נלמ . והכתוב השלישי הוא ונתו הנלנים . ולא כתיב הנלמים . והשתא שים לו שני נלנים לך ביחוד כשהוגים שם כי יש נלמים ג' כוחות . הלי היא כח הנקיבה שזה נמשך לו לל מ' וכח הזכר שנזה נמשך לו ג"כ לל מ' והם ג' נלנים . לל הנקיבה הוא מוסך גוף שנעשה מן הנקיבה ולל הזכר מוסך כח נפשי . ועוד יש גו לל"ש הוא כח המחיה לת הנפש ולת ג"כ עכח הזכר כי נכח הנקיבה לין זה סוס חיות כמגופר שזכר נשוך מנקוק הנבי' וזה הנלמ לינו נכנס נלתלם ולל נרלה כי הוא רק חופף עליו מלמעלה ומיבך חיות לנפש . וכשזה הנלמ סר מעל הלתם הנפש הולך ומתמעט עד שיחות . ולכן לל נרלה רק ג' נלנים ולל הנלמ . והוא נשוחה ונשוחה דנשוחה . וז"ש ונתו הנלנים כי לחר שמתפלק הנלמ סר כח הנלנים ולו ונתו הנלנים . וז"ש לך נלמ יתהלך לים כי עיקר הוא הנלמ ומ"ש כי לל ימיני עלי לרץ הוא קלי על לל שנת מכח הזכר שנם קול לימים קול נפש החיוני שנשי הם נקנדים כימים כמה יהיו שני ימי חייו נפש חיוני כי על הגוף לין קנבה כי הגוף יכול לעמוד גם לחר מיתה ע"י ימים ומניעה כגועה :

והנה כשתלם מזדווג עם לשתו ממשיכים ג' נלנים ונפש . וכשהתלם מוליד זרע נלי נקיבה הוא מיתדק לל מ' והנלמ ונשרשים משה רומין ולילין שנקרחים נגעי בני תלם כגועה ולין לנם נופני רק רוחות וכפש חיוני כי הגוף לת רק מהקיבה . ועשה נקב ממנו דוגמתו למעלה . כשזרע ים לנם זוג הם מוכנין כח להמיון גוף מלל הזכר . וחזו בנשמות בני תלם וגם בחלמים כי חלמים יש נשם להמיון גוף וגם נפש השכליות וגם קול הרוח הוא חיות עלמה כמגופר שמדבר הנעלם . וגם בנשמות בני תלם יש נשם ר"ח לנים ושם"ה נידין שהוא להמיון גוף ויש גה עוד נפש חיוני הממיה לת תלמיון גוף . ועוד חיוני עלמה קול הרוח הממיה לת הנפש ויש נשם ג'נלנים ונל'יסוד ג'נלנ'יסוד'ונל'יסוד לת מן ג' מ"ש ג'נלנים הם קול ל"ל מ"ש וסוד ל"ל ל"ל . והם קול ג' מ"ש בשי"ן ובחלפיין מ"ש לחלפיין ג' ל"ל מ"ש השי"ן ג' ל"ל מ"ש . ומ"ש דיוני"ן ג' נלמ ע"ש . והנה מגופר שזכר שימת לחת חיחוכת שכוכת להזדווג שוקנת ומשכת גריעתת ביחדל לשתת תתעדיות הנוק' ומשכת גה שפת שם כמדל ותתרחקת מן דכוכת וכו' ות יוכל השפע קול שפיה לחוי ליתן לנוק' לשעלה וס"ו נשרשים משם ס"ים . לכן לין להם כח הנקיבה . וגם לין להם רק קוח שפע מכח הלכרת שהם ג' מ"ש מ"ש דיוני"ן קול ל"ש ול"ל מ"ש מלי"ש לחלפיין וכשה קש"ת קש"ג ג' ש"ך לכן נקרחים שדי"ש ולכן השדי"ש לין להם רק ל"ל מ' שהוא נשוחה ולל נשוחה דנשוחה ולכן בליל ה"ך שלו נתתנין בפתקין ונעשה המוחם וכשנזר על חיה לדם למיתה חזי מתחלק ממנו הל"ל וגם הל"ל מלל נפש חיוני שהוא נשוחה דנשוחה לכוחות על נזירת מיתה ולמ"ש מוחיים למקומם כ"ש לל יחזרו למקומם לל היה יכול למיות ויש שנזר עליו מיתה נפוף השנה ושמה יהיה לומו שלל שמזר למקומו . ול' יום קודם מיתה מתחלק הנלם לגמרי ולל מיוחו מחמעט והולך לדם לנית עולמו . והנפש יגזור עליהו למ"ש :

סדר יום ז' שהוא הושענא רבה

צריך לעשות ז' הקפות לכלול כל המקיפים ביחד שיהיו כולם כלולים זה מזה ולכן בו' הקפות ראשונות תכוון בבל הקפה כסדר הימים :

סדר הושענות

אם מל יום לחמון של סוכות ניזר ג' לז יש זה בסדר של הושענות לא ענן למיתך · לחן שחיה
לעזוך שועי · לוס לחי קומה · של למושעות לוס נגורה ולא מל יום לחמון ניום ג'
לז יש זה בסדר למען למיתך לחן שחיה · לעזוך שועי · של למושעות לוס נגורה לחון המושיע
ולא מל יום ל' ניום ה' לז יש זה בסדר · למען למיתך : לחן שחיה לוס נגורה לעזוך שועי ·
של למושעות לחון המושיע ולא מל יום ל' ניום שבת לז יש זה בסדר לוס נגורה למען למיתך
לעזוך שועי לחן שחיה של למושעות לחון המושיע בכל יום לאר הושעות לוס נגורה לומרים כהושעת אליס
גלוד עמך וכו' הושיעה את עמך וכולי בשבת לאר הושענת לוס נגורה לומרים כהושעת לאם
יגיל כפך וכו' :

הושענא

למענך אלהינו הושענא : למענך בוראינו הושענא :
למענך גואלינו הושענא : למענך דורשנו חושענא :
למען אמיתך : למען בריתך : למען גדלך ותפארתך למען דתך · למען הודך למען ויעודך
למען זכרך למען חסדך למען טובך למען יחודך למען כבודך למען למודך למען מלכותך
למען נצחך למען סודך למען עוזך למען פארך למען צדקתך למען קדושתך למען רחמיך
הרבים למען שכינתך למען תהלתך : הושענא :

כוונת הקפה ל' עיין ניום ל' של סוכות ותכוון לכלול כל המקיפים נסקפ לרקל :

להי"ר כי אמרתי עולם חס"ד יבנה

אבן שתיה בית הבחיריה גורן ארנון דביר המוצנע הר המוריה והר יראה זבול תפארתך
חנה דוד טוב הלבנון יפה נוף בלילת יופי : לינת הצדק מכון לשבתך נוה שאנן סוכת שלום :
עלית שבטים פינת יקרת ציון המציונת קודש הקדשים רצוף אהבה שכינת כבודך תל תלפיות
הושענא :

כוונת הקפה ג' עיין ניום ג' של סוכות ותכוון לכלול כל המקיפים נגבורה לרקל :

להי"ר לך זרוע עם גבור"ה תעוז יד תרום ימינך

אום אני חומה ברה כחמה גולה וסורה דמתה לתמר ההרונה עליך ונחשבת כצאן טבחה זח"ה
בין מכעיסיה חבוקה ודבוקה בך : טוענת יחרק עולך יחידה ליחדך כבושה בגולה לומרת יראתך
מרוטת לחי נתונה למכים סובלת סבלך עניה סוערה פדוית טוביה צאן קדשים קהלת יעקב
רשומים בשמך שואגים הושענא תמוכים עליך הושענא :

כוונת הקפה ג' עיין ניום ג' של סוכות ותכוון לכלול כל המקיפים נת"ת לרקל :

להי"ר ת"תן אמת ליעקב חסד לאברהם

אדון המושיע בלתך אין להושיע גבור ורב להושיע דלותי ולי יהושיע האל המושיע ומציל
ומושיע זועקיך תושיע חוכיך תושיע טלאיך תשביע יבול להשפיע כל שיח
תדשא ותושיע לגיא בל תרשיע מגדים תמתיק ותושיע : נשיאים להסיע : שערים להניע :
עננים מלהמניע פותח יד ומשביע : צמאיך תשביע : קוראך תושיע : רחומיך תושיע :
שוחריך הושיע תמיכך תושיע הושענא :

כוונת הקפה ד' עיין ניום ד' של סוכות ותכוון לכלול כל המקיפים נגנת לרקל :

להי"ר נעימות בימינך נצ"ח

אדם ובהמה בשר ורוח ונשמה : גיד ועצם וקומה דמות וצלם ורקמה : הוד להבל דמה : ונמשל
כבהמות נדמה זיו ותואר וקומה : חדוש פני אדמה טיעת עצי נשמה יקבים וקמה : כרמים
ושקמה : לתבל המסוימה מטרות עוז לממה : נשיה לקיימה : שיחים לקוממה עדנים לעצמה
פרחים להעצימה צמחים לגושמה : קרים לזרמה : רביבים לשלמה שתיה לרוממה : תלויה על
בלימה הושענא :

כוונת הקפה ה' עיין ניום ה' של סוכות ותכוון לכלול כל המקיפים נהוד לרקל :

להי"ר יהוה אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הוד"ך על השמים

אדמה מארר בהמה ממשכלת גורן מגזם דגן מדלקת הון מטארה ואוכל ממומה זית
מנשל חטה מחגב טרף מנובאי יקב טילק : כרם מתולעת לקש מארבה מגד מצלצל נפש מבהלה
שובע מסלעם עדרים מדלות פירות משדפון צאן מצמיתות קציר מקללה : רוב מרזון שבולת
מצנמון תבואה מחסיל הושענא

כוונת הקפה ו' עיין ניום ו' של סוכות ותכוון לכלול כל המקיפי ניסוד לרקל :

צדיק

לה״ר צדי״ק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו :
למען איתן הנזרק בלהב אש : למען בן הנעקד על עצים ואש : למען גבור הנאבק עם שר אש : למען דגלים נחית באור וענן אש : למען הועלה למרום ונתעלה במלאכי אש : למען והוא לך כסגן באראלי אש : למען זבד דברות הנתונות מאש : למען חפוי יריעות ענן אש : למען מכס הר ירדת עליו באש : למען ידידות בית אשר אהבת משמי אש למען כמה עד שקעה האש : למען לקח מחתת אש והסיר חרון אש : למען מקנא קנאה גדולה באש : למען נף ידו וירדו אבני אש : למען שם טלה חלב כליל אש : למען עמד גבורן ונתרצה באש למען פילל בעזרה וירדה האש : למען ציר עלה ונתעלה ברכב וסוסי אש : למען קדושים מושלכים באש : למען רבוא רבבן חז ונהרי אש למען שומטות עירך השרופה באש
הושענא:למען תולדות אלופי יהודה תשים ככיור אש : הושענא
הקפה ז צריך כוונה אחרת כמו שאציג לפניך :
הקפה ז תכוון להמשיך מן כללות הנ׳ של המסדים מנ׳ ומי׳ המרכ של כללות המסדים שנעטרה ז״ת מן כללות המסדים לימ״ת מן כללות המלכות המסדים שנעטרם הדעת מן מכללות מסדים שנו״ק לעשות מכס לור מקיף למלכות ומל :
דבור המלכות לימ״ת יו״ד ה״ה ו״ו יו״ד ה״ה ו״ו יו״ד ה״ה ו״ו יו״ד ה״ה ו״ו וכנ כל יה״ו ונהי״ן שהוא נעטרה נמי׳ המוקפת בני׳ מ״ב הרי ג״פ מ״ב ג׳ קכ״ו כמנין רבוא אדנ״י שהוא קול סכתר דמל שמו ממשיכין לה עשה וכנה ג׳ יה״ו ג׳ ס״ג יוג״ל ממנו י״א״י ג׳ א״ל :
אדם המלכות ו״ק יו״ד ה״א וא״ו ה״א ג׳ למלפין ג׳ למי״ה אל״ף ה״י יו״ד ה״י אל״ף ה״ה יו״ד ה״ה אל״ף ה״א יו״ד ה״א ג׳ למי״ה ג׳ ס״ג יוג״ל ממנו סם י״א׳ בני׳ א״ל הרי ג״פ מ״ל ג׳ מנן ותכוון כי בו׳ הקפות ים ו״פ מנ״ן בני׳ תקכ״ח ובדלתם לדמל נעטה בה מנ״ן ז׳ הייכו כי מנ״ן ג׳ ג״פ מ״ל ובמלוי כזה אל״ף למ״דאל״ף למ״ד אל״ף למ״ד ג׳ תקכ״ח ועם ג׳ כוללים הרי תקכ״ח לטורות שזה המנ״ן הז׳ נעטה מן ו׳ מנ״ן עליונים · הרי נשלמו כל ההקפות בכוונתם :
לך יהוה הגדולה והגבורה והתפארת והנצח והוד כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש · והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד ושתותך כתוב לאמר שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
אערוך שועי בבית שועי גליתי בצום פשעי דרשתיך בו להושיעי הקשיבה לקול שועי וקומה והושיעי זכור ורחם מושיעי חי כן תשעשעי טוב באנק שעי יוחש מושיעי : כלה מרשיעי לבל עוד תרשיעי מהר אלהי ישעי נצח להושיעי שא נא עון רשעי עבור על פשעי : פנה נא להושיעי צור צדיק מושיעי קבל נא שועי רומם קרן ישעי : שדי מושיעי · תופיע ותושיעי : הושענא
אל למושעות בארבע שבועות גשים בשועות דופקי ערך שועות הוגי שעשועות וחדתם משתעשעות זועקים להשעות הוכי ישועות טפילים בך שעות יודעי בין שעות כורעיך בשועות להבין שמועות מפיך נשמעות נותן תשועות ספורות נשמעות עדות משמיעות פועל ישועות צדיק נושעות קרב תשועות רגש תשועות : שלש שעות : תחיש לתשועות הושענא :
אני והו הושיעה נא :
כהושעת אלים בלוד עמך בצאתך לישע עמך כן הושענא : כהו גוי ואלהים דרושים לישע אלהים : כ״ה כהו המון צבאות ועמם מלאכי צבאות כ״ה כהו זכים מבית עבדים חנון בידם מעבידים כ״ה כהו טבועים בצול גזרים יקרך עמם מעבירים כ״ה כהו כנה משוררת ויושע לגוחה מצוינת ויושע כ״ה כהו מאמר והוצאתי אתכם נקוב והוצאתי אתכם כ״ה כהו סובבי מזבח עומסי ערבה להקיף מזבח כ״ה כהו פלאי ארון כהופשע ציער פלשת בחרון אף ונושע כ״ה כהו קהלות בבלה שלחת רחום למענם שילחת כן הושענא כהושעת שבות שבטי יעקב תשוב ותשיב שבות אהלי יעקב והושיעא נא כהושעת שומרי מצות וחוכי ישועות אל למושעות והושיעה נא : אני והו הושיעה נא :

סדר הושענות

הושיעה את עמך וברך את נחלתך : ורעם ונשאם עד העולם ויהיו נא דברי אלה אשר התחננתי לפני ה' קרובים אל ה' אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו : למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד :

לנעמת

אום נצורה כבבת : בונגת בדת נפש משיבת : גומרת הלכות שבת : דורשת משאת שבת : הקובעת אלפים תחום שבת : ומשיבת רגל משבת : זכור ושמור מקיימת בשבת : חשה למהר ביאת שבת : טורחת כל ששה לשבת : יושבת וממתנת עד כלות שבת : כבוד ועונג קוראה לשבת : לבוש וכסות מחלפת בשבת : מאכל ומשתה מכינה לשבת : נועם מגדים מנעמת לשבת : סעודות שלש מקיימת בשבת : שתי ככרות בוצעת בשבת : פורטת ארבע רשויות בשבת : צווי הדלקת נר מדלקת בשבת : קידוש היום מקדשת בשבת : רנן שבע מפללת בשבת : שבעה כדת קוראה בשבת : תנחילנה ליום שכולו שבת הושענא : אני והו הושיעה נא :

כהושעת אדם יציר כפיך לנוננה . בשבת קודש המצאתו כופר וחנינה : כ"ה כהו' גוי מצוין מקוים חופש : דעה כונו לבור שביעי לנופש : כ"ה : כהו העם נהנת כצאן להנחות : וחוק שמת במרה על מי מנוחות : כה : כה זכודך במדבר סין במחנה : חכמו ולקטו בששי לחם משנה כה : כה מפוליך הורו הנגה במדעם : יישר כוחם והודה למו רועם כה : כה כולכלו בעונג מן המשומר לא הפך עינו וריחו לא נמר כה : כה משפטי משאות שבת גמרו : נחו ושבתו רשויות ותחומים שמרו כה . כה סיני הישמעו בדיבור רביעי : ענין זכור ושמור לקדשו שביעי כה : כה פוקדו יריחו שבע להקיף : צרו עד רדתה בשבת לתקף כה : כה קהלת ועמו בבית עולמים : רציך בחגגם שבעה ושבעה ימים כה : כה שבים עולי גולה לפדיום . תורתך בקראם בחג יום יום כה : כה משמחיך בבנין שני המחודש : נוטלין לולב כל שבעה במקדש כה : כה חבוש ערבה שבת מדיחים מורביות מוצא ליסוד מזבח מניחים כה : כה ברכות ארוכות גבוהות מעלים בפשירתן יופי לך מזבח מקלסים : כה: כהו מודים ומיחלים ולא משנים כלנו אנו ליה ועינינו ליה שונים: כ ה : כהו יקב מחצביך סובבים ברעננה : רוננים אני והו הושיעה נא כה : כהו חיל זריזים משרתים במנוחה : קרבן שבת כפול עולה ומנחה כה : כהלויך על דוכנם להרבת : אומרים מזמור שיר ליום השבת כ ה : כהו נחומיך במצותיך תמיד ישתעשעון : ורצם והחליצם בשובה ונחת יושעון כ ה : כה שבות שבטי יעקב תשוב ותשיב שבות אהלי יעקב והושיעה נא : אני והו הושיעה נא :

כהושעת שומרי מלות ומוכי יסורות לך למושעות והושיעה נא : הושיעה את עמך :

צפולין

הושענות לדהושענא רבה

(בפולין אומרים בהושענות אלו על הסדר שכתם כאן) (למעלה אומרים) (אחר תפילת) (זום לחי מומה) (לחם המוסיע) (לחם ובשמה) (לחמה מלחי) (ביעקב מלחן) (בהיכל אלים) ומשיב אומרים (זאתנו) וכל ההושענות כמו שכתבם כאן ובקרקסק אין אומרים (זאתנו) :

אני והו הושיעה נא :

תתנני לשם ולתהלה : תשיתנו אל החבל ואל הנחלה : תרוממנו למעלה למעלה : תקבצנו לבית התפלה : תציבנו כעץ על פלגי מים שתולה : תשרשני מכל נגע ומחלה : תעטרנו באהבה כלולה : תשמחנו בבית התפלה : תגדלנו על מי מנוחות סלולה : תשלאנו הכמה וישכלה תלבישנו עוז וגדולה : תכתירני בכתר כלולה : תישרנו באורח סלולה : תטענו ביושר מכילה : תחננו ברחמים ובחסלה תזכירנו במי זאת עולה תושיענו לקץ הגאולה תדרנו בזיו המולה תרביקנו כאזור חתולה תגדלנו ביד הגדולה תביאנו לביתך ברנה וצהלה תאמצנו ברוח והצלה תאדרנו באבן תלולה תלבבנו בבנין עירך כבתחלה תעוררנו לציון בשכלולה תזכנו בנבנתה העיר על תלה תרביצנו בששון ונילה תחזקנו אלהי יעקב סלה הושענא :

אנא הושיעה נא :

אנא אזון חין תאיבי ישעך בערבי נחל לשעשעך והושיעה נא אנא נאל כנת נטעך דומה בטאטאך והושיעה נא : אנא הבט לברית טיבעך ומחשבי ארץ ברטביעך והושיעה נא : אנא זכר לנו אב ידעך חסרך למו בהודיעך והושיעה נא : אנא מחורי לב בהפליאך יודע כי הוא פלאך והושיעה נא : אנא כביר כח תן לנו ישעך לאבית׳נו כהשבעך והושיעה נא : אנא מלא משאלית עם משועך נעקד בהר מור כמו שועך והושיעה נא : אנא סנב אשילי נטעך עריצים בהניעך והושיעה נא : אנא פתח לנו אוצרות רבעך ציה מהם בהרביעך והושיעה נא : אנא קיראך ברועעך רעם בטוב מרעך והושיעה נא : אנא שעריך תעל בטשואך תל תלפיות בהופיעך : והושיעה נא :

אנא אל נא הושענא והושיעה נא :

אל נא תעינו כשה אובד שמנו מסגרך אל תאבד הושענא והושיעה נא : אל נא רעה את צאן ההרגה קצופה ועליך הרונה הושענא והושיעה נא : אל נא צאנך וצאן מרעיתך סעולתך ורעיתך הושענא והושיעה נא : אל נא עניי הצאן שיחם ענה בעת רצון הושענא והושיעה נא : אל נא נושאי לך עין מתקומטיהם יהיו כאין הושענא והושיעה נא : אל נא למנסכי לך מים כמטעיני הישועה ישאבון מים הושענא והושיעה נא : אל נא יעלו לציון מושיעים מפולים בך ובשמך נושעים הושענא והושיעה נא : אל נא חמוץ בנדים זעום לנער כל בוגדים הושענא והושיעה נא : אל נא וזכור תזכור הנכורי בלתך זכור הושענא והושיעה נא : אל נא דורשיך בענפי ערבות נעים שעה מערבות הושענא והושיעה נא : אל נא ברך בעטר שנה אמרי רצה בפילולי ביום הושענא : הושענא והושיעה נא :

אנא אל נא הושענא והושיעה נא אבינו אתה :

למען תמים בדורותיו הנמלט ברוב צדקותיו מוצל משטף בבוא מבול מים לאום אני חומה הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען שלם בכל מעשים המנוסה בעשרה נסים כשר מלאכים נם ייקח נא מעט מים לברה כחמה הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען רך ויחיד נחנט פרי למאה זעק ואיה השה לעולה בשרוהו עבדיו מצאנו מים לגולה וסורה הושענא והושיעה נא אבינו אתה למען קדם שאת ברכה הנשמם ולשמך חכה מיחם במקלות בשקתות המים לדמתה לתמר הושענא והושיעה נא אבינו אתה למען צדק היות לך לכהן כחתן פאר יכהן מנסה במסה במי מריבת מים לההר הטוב הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען פואר היות גביר לאחיו יהודה אשר גבר באחיו מספר רובע מדליו יזל מים לא לנו כי אם למענך הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען עניו מכל ונאמן אשר בצדקו כלכל המן משוח לנואל ומשוי ממים למי זאת הנשקפה הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען שמתו כמלאכי מרומים הלובש אורים ותומים מצווה לבא במקדש בקדוש ידים ורגלים ורחיצת מים לחולת אהבה הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען נביאה מחולת מחנים לכמיהי לב הושטה עינים לרגלה רצה עלות

סדר הושענות

ודת באר מים לטובו אהליו הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען משרת לא מש
מאהל ורוח הקודש עליו איהל בעברו בירדן נכרתו המים ליפה וברה הושענא והושיעה נא
אבינו אתה : למען למד ראות לטובה אות זעק איה נפלאות מץ טל מגזה טלא הספל
מים לכלת לבנון הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען כלולי עשות מלחמתך אשר
בירם תתה ישועתך צרופי מגוי בלקקם בדם מים ללא בגדו בך הושענא והושיעה נא
אבינו אתה : למען יחיד צוררים דש אשר מרחם לנזיר הוקדש ממכתש לחי הבקעת לו
מים למען שם קדשך הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען טוב הולך ונדל אשר
מעושק עדה חדל בשוב עם מחמא צוה שאוב מים לנאוה בירושלים הושענא והושיעה נא
אבינו אתה : למען חיך מכרכר בשיר המלמד תורה בכל כלי שיר מנסך לפניו כתאב שתות
מים לשפי בך סברם הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען זך עלה בסעדה המקנא
ומשכך עברה בפילולו ירדה אש ולחכה עפר ומים לעיניה בריכות הושענא והושיעה נא
אבינו אתה : למען ושרת באמת לרבו פי שנים ברוחו נאצל בו בקחתו מנגן נתמלאו נבים
מים לפוצחי מי כמוך : הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען הרהר עשות רצונך המכריז
תשובה לצאנך אץ בבא מחרף סתם עינות מים לציון מכלל יופי הושענא והושיעה נא
אבינו אתה : למען דרשוך בתוך הגולה וסודך למו נגלה בלי להתנאל דרשו ורעונים ומים :
לקודאיך בצר הושענא והושיעה אבינו אתה : למען גמר חכמה ובינה סופר מהיר מפרש
אמנה : מחכמינו אמרים המשולים ברחבי מים : לרבתי עם : הושענא והושיעה נא אבינו
אתה : למען באי לך היום בכל לב שופכים לך שיח בלא לב ולב : שזאלים ממך עוז
מטרות מים לשוררוך בים : הושענא והושיעה נא אבינו אתה : למען אומרי יגדל שמך
והם נחלתך ועמך צמאים לישעך : כארץ עיפה למים לתרתה למו מנוחה הושענא והושיעה
נא אבינו אתה :

הושענא · אל נא · אנא הושיעה נא · הושענא סלח נא והצליחה נא : והושיענו
אל מעוזנו :

תענה אמונים שופכים לך לב כמים · והושיעה נא : למען באי באש ובמים גזר
ונם יוקח נא מעט מים והצליחה נא והושיענו אל מעוזנו תענה דגלים גזו
נזרי מים : והו' למען הנעקד בשער השמים ושב וחפר בארות מים והצליחה נא והושיענו
אל מעוזנו : תענה זכים מתחננים עלי חיים · והו' למענחלק מפצל מקלות בשקתות המים ·
טען וגל אבן מכאר מים והצליחה נא והושיענו אל מעוזנו : תענה ידידים נוחלי דת משולת
מים והו' למען כרו במשענותם מים · להכין למו ולצאצאימו מים והצליחה נא והושיענו אל
מעוזנו · תענה מתחננים כבישימון עלי מים והו' · למען נאמן בית מספיק לעם מים סלע
הך ויזובו מים · והצליחה נא והושיענו אל מעוזנו : תענה עונים טלי באר מים והו' למען
פוקד במי מריבת מים · צמאים להשקותם מים והצליחה נא והושיענו אל מעוזנו · תענה
קדושים מנסכים לך מים · והו' למען ראש משוררים כתאב שתות מים · חלילה פץ
ונסך לך מים : והצליחה נא והושיענו אל מעוזנו · תענה שואלים ברבוע אשלי מים ·
והו' למען תל תלפיות מוצא מים תפתח ארץ ותרעיף שמים : והצליחה נא והושיענו
אל מעוזנו :

רחם נא קהל עדת ישורון : סלח ומחל עונם · והושיענו אלהי ישענו :

אז כעיני עבדים אל יד אדונים : כאנו לפניך נדונים נאה אדוני האדונים נתגרו בנו
מדנים : דשונו ובעלונו זולתך אדונים : והושיענו אלהי ישענו : הן נשנו היום
בתחנון : עדיך רחום וחנון וספרנו נפלאותיך בשנון : והושיענו אלהי ישענו : זבח חלב
ודבש : נא תיבש חשרת מים באביה תחבש : והושיענו אלהי ישענו טענו בשמנה : ביד
שבעה ושמונה ישר צדיק אל אמונה והושיענו אלהי ישענו : כרת ברית לארץ עוד כל
ימי הארץ : לבלתי פרץ בה פרץ והושיענו אלהי ישענו מתחננים עלי מים : כערבים עלי
יבלי מים נא זכור לנו ניסוך המים : והושיענו אלהי ישענו : שיחים ך מטעתם עומסים
בשועתם ענם בקול פגיעתם : והושיענו אלהי ישענו : פועל ישועות פנה לפלולם שעות :

צדקם

סדר הושענות

צדקם אל למושעות : והושיענו אלהי ישענו : קול רגשם תישע : תפתח ארץ ויפרו ישע :
רב להושיע ולא חפץ רשע : והושיענו אלהי ישענו :
שערי שמים פתח ואוצרך הטוב לנו תפתח תושיענו וריב אל תמתח והושיענו
אלהי ישענו :
קול מבשר. מבשר ואומר :

אומץ ישעך בא קול דודי הנה זה בא מבשר ואומר : קול בא ברבבות כתים לעמוד
על הר הזתים : מבשר ואומר : קול נשתו בשופר לתקע : תחתיו הר יבקע :
מבשר ואומר : קול דפק והציץ וזרח : ומש חצי ההר ממזרח : מבשר ואומר : קול הקים
טלול נואמו : ובא הוא וכל קדושיו עמו : מבשר ואומר : קול ולכל באי עולם : בת קול
ישמע בעולם : מבשר ואומר : קול זרע עמוסי רחמו : נולדו כילד ממעי אמו : מבשר ואומר :
קול חלה וילדה מי זאת : מי שמע כזאת : מבשר ואומר : קול מהור סעל כל אלה : ומי
ראה כאלה : מבשר ואומר : קול ישע וזמן הוחד : היוחל ארץ ביום אחד : מבשר ואומר :
קול כביר רום ותחת : אם יולד גוי פעם אחת : מבשר ואומר : קול לעת יגאל עתו נאור
והיה לעת ערב יהיה אור : מבשר ואומר : קול מושיעים יעלו להר ציון : כי חלה גם ילדה
ציון מבשר ואומר : קול נשמע בכל גבולך : הרחיבי מקום אהלך מבשר ואומר : קול שימי
עד דמשק משכנות : קבלו בניך ובנותיך : מבשר ואומר : קול עלזי חבצלת השרון : כי
קמו ישני חברון מבשר ואומר : קול פגו אלי והושעו : היום אם בקולי תשמעו מבשר ואומר :
קול צמח איש צמח שמו : הוא דוד בעצמו מבשר ואומר : קול קומי כפושי עפר :
הקיצו ורננו שוכני עפר מבשר ואומר : קול רבתי עם בהמליכו : מגדל ישועות מלכו מבשר
ואומר : קול שם רשעים להאביד ועושה חסד למשיחו לדוד מבשר ואומר : קול תנה
ישועות לעם עולם לדוד ולזרעו עד עולם : מבשר ואומר :
נ״פ קול מבשר מבשר ואומר : הושיעה את עמך וכו׳ :

סוד ההושענות הוא כי אמר כל ההקפות שבבר נכנסו בראשל כל בחי׳ החסדים הן פנימים ומקיפי׳
דחי׳ וגם פנימי׳ ומקיפי׳ דז״ת כמ״ש אנו לריכין לעורר את כל ג׳ בחי׳ הגבורות כי דז״ת וחי׳
דאימא שהם סוד המ״ב דוקבא לעורך זווג למטר בש״ע ולכן מתפללין על גשמי ברכה כי המ״ב הם
סוד גבורת גשמים כמודע . לכן לריך ליקח ה׳ בדי ערבה הרומזים לה״ב של המ״ב ומוכיחים אותם
בקרקע הרומז ליסוד הנוקבא בסוד הכתוב ומעפר קרקע המשכן יקח הכהן במנחת קנאות דסוטה
כמבואר בזוהר לעורר כל הגבורות דיסוד שלה לעורך הזווג . והוא מנהג נביאים כי בבר נחמיה
בסוד בדי ערבה רומזים לי״ה שהשם סוד יניקת הנביאים ס בגודע . ולכן ת״ל ברכה כי ע״י הברכה
ממשיכין מחדש ועתה אין מסיבה מחדש רק שמעוררים כל הגבורות היסוד שבבר נכנסו בר״ה
ויה״כ וליל הו״ר ולכלול כולם ביחד ע״י הקפידה של ה׳ בדי ערבה ומתעוררים ע״י מכתה בקרקע
וז״ש מכיש מכיש ת״ל ברכה והכוונה כי מכ״ש מב״ש ע״ה בני״ש בש״ע סוד ד״ן של מדמ״י נקמר ה׳
סוד ה׳ גבורת כי ה״ב הם סוד ה׳ תחתות מלמ״ך המשלימים לכ״ז תחתות והם כפולים הרי כ״פ
כ״ז הוא ד״ן שהגבורות דנין את העולם וזהו ד״ן וה׳ רומז לה׳ תחתות מלמ״ך ׳ ודי בזה :

האר״י ז״ל הזהיר שלא לחבר הערבה בלולב עם הלולב רק אחר קדיש תתקבל או קח בידך
הערבי ותחבט ה׳ פעמים בקרקע תקח בידך ה׳ בדי ערבה קשורים יחד בבונה הנזכר, אחר
הסרת הלולב מידך ותחבטנו ה׳ פעמים בקרקע :

כונת הכאות הושענות

הכאה א מכוון לאות מ׳ דמנלפ״ך לעורר גבורה דמשוכה ניסוך שלה ומכוון בשם יו״ד ה״א וא״ו
בגימ׳ ע״ל וע״ב גימט׳ מ׳ סוד מ״ם סתומה שהוא יסוד שלה בכוללת
והוא בגימ׳ ר״ם מב״ש ל״ת בני״ך והסר שתעלה ידיך מן הקרקע מכוון כי ערב״ה גי׳ ז״ע סוד
מ״ם שלה ובגי׳ עט״ר שמעשה עזר כנגדו למטר בעת שזווג שיעלו המ״ב נגד המ״ד ומוסקים זה
לזה בסוד הערבה הלומה לשמשיים :

הכאה

כונת הכאות הושענות

הכאה ב ג למנצפ"ך גבורה ג' כנ"ל :

הכאה ג צ למנצפ"ך גבורה ג' כנ"ל :

הכאה ד פ למנצפ"ך גבורה ד' כנ"ל :

הכאה ה ך למנצפ"ך גבורה ה' כנ"ל :

למד הענין הענין ילמד רמז זו

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו הבוחר בנביאים טובים ובמנהג הטובים שתקבל ברחמים וברצון את תפלתינו והקפתינו וזכור לנו זכות שבעת תמיך ותסיר מחיצת הברזל המפסקת בינינו ובינך ותאזין שועתינו ותטיב לנו החתימה תולה ארץ על בליטה וחתמנו בספר חיים טובים והיום הזה תתן בשבינת עוזך חמשה גבורות מתוקות על ידי חביטת ערבה מנהג נביאך דקדושים ותתעורר אהבה בינינו ותנשקינו מנשיקות פיך ממותקות כל הגבורות וכל הדינין ותאיר לשכינת עוזך (יו"ד ה"א וא"ו) שהיא טל אורות מליך ומשם תשפיע לעבדך המתפלל לפניך מחילה שתאריך ימי ותמחול לי חטאי עונותי ופשעי ותפשוט ימינך וידך לקבל בתשובה שלימה לפניך ואוצרך הטוב תפתח להשביע מים נפש שוקקה כמו שכתוב יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידיך אמן :

סליק שער חג הסוכות : ונזכה לעלות לירושלים בדצות :

ליל ש"ע והוא ש"ת

נקרא י"ט זה עלית כי רמז שמזדווגת ביו"ט זה עולית העטפה שלו הזיווג ולזה מפלת להמילוכים :

כוונת התפלות עיין בחג הפסח :

בכניסת היום יכוין בקדושת היום **יוד הי ויו הי** ושויה שפופה **יהוה** ביקוד בשת"ה

ליל שמ"ע לקוד בזיווג מפני שעל עסה היה זיווג לילה לפי בי"ט זה לין זיווג מלא בגמל והיו לזה מזדווגת על למד בתפלת מוסף :

הרב ז"ל היה נוסג לעשות שבעה הקפות לכבוד שמחת תורה בשמחה גדולה ומנהג ומקד לפני ס"ת . וכן לפי היו מלמדין בבה"כ לפי הולך לפני ועושה כך עמפי ולזה מנהג זה בלילה וביום לא לזה . ומנהג ותיקין לעשות גם ביום שמ"ע הקפות הכ"ל .

צריך לקרות פ' וזאת הברכה עבד שמחת תורה שמו"ת . (מפי נגיד ומלוה)

יום שמיני עצרת

במוסף זיווג ישלול עם רמל :

בחזרת מוסף תכוין כי לז הזיווג וניתן לה ס"ג ממותקות בקוד זיווג ע"י יקוד ז"ל דבילה לתשובה בקוד רומז לבניק בנווה לעולך השי"ן שלה ולכן לריך לומר בחזרת מוסף **משיב הרוח ומוריד הגשם** כי עתה יורד הגפם קוד הזיווג במוסף והוא קוד עפה זכעית עלמה לחקדי

דצ"ן סנוחן לם ונק' לוכ ולמ"כ בגסם הנוק' כעסם עיס וז"ם עוריל הגסם כי גסם
נק' לפי סמיס חנו נצין נמלו עלינסיס בני עלוחיס דני לחיים בקול מוסם סמע
כזה **לפיודי לפאודא לפהודה גיי גשמים** וסיל מתעדת ממנו
ונק' רקיע קול הניון הולך וכמשך עיבוי זה על בסעה מדסים מקיעתי סיולת
ביום ז' על פסח בקול קריעת י"ם ועתה כיהן רשות לשועים על מעלה שקצלו סבתקין
בהו"ל סיעשו מה שכהוב בהם כי גם עתה בעשה מוסם בנמי לחמת־סכיהן לה
הס"ג בעת הזווג מדסות ע"י ז"ת לכיך ות"ל לכך עתה בגויך הדין לבעול מה שכתוב
בהם וכהם עתה נק' סמיני עלרת כי עתה זיווג יבחל ומחל וסיל מקבלת זרע עליון
ועולרת וקולעת הזרע ולוכה מפנת והנו שבקרל עלרת וכקלעת הזרע לוקח בהשפה
יומים הרחוקים כי מל"כ היל מקבחת ולינו רלוי לכלוש וקול הני הס ני מלות חני"ת
סמסם מקבלת הטפה לפיכך לריך בגדם ני יומים לקליעת הזרע קול ני בחי חלו והכה
הטפה קול ע"ב קול מקלי ויש ני־בחי בני"ב בסם ני"פ **כך כך כך** ני ע"ב והכה הס
ע"ב לי בחסך ולי בגבוהה ולי בת"ת והס ני הויות של **כך כך כך** וכולם בחי ע"ב
לכן לריך לכוין בשבלת סיס שלוש בחת־מה לני הויות סיש בו כ"ל עייין המלעייכי בגד
ני בחי חני"ת מקד גבוהה ת"ת

ש ם שלוש קול כניסת טעמא סנקרא
שלוש והטפה בחי **וך הו ויו דו**
ברוך אתה יהוה והוא ואלקי
למד הא וך מם
מגלגל די"ע **המברך את עמו**
ישראל כ"ת ני' מלכים
בשלום יכוין בעזהוג יקוד ז"ל עם יקוד כחל וממתקים ס"ג בסם **איהדהויהם**
והטפה כך יכוין בני' סמות בעייכין כנגד חני"ת · הנמשכת הס שבסם סמות כולו
בחי' חני"ת בל"ל הפנוס סריס ומלעיילת הטפה בה בני' יחי הקליפה :
אסרו חג יום שני לקליעת הזרע וקיסוקו בבסם הנוף והנו שקבו חג שתקבלו הזווג
הטעשה בחג ויש בו בעמה ג"כ לך יום הני בהכנס היום מקבת
היום ככולו וכבר נתקבר לן לעשות בעמה יום ג' וכל ימות החוהף מצוכבת על הטפה
כל"ל לך שלר הטידוכים של לעלוב החוהף לינס מתבבים כל כך וביום שבתעשה מוליד לך
ע יבוך זה נמשך על בסם כל"ל בקול קריעת י"ם

סדר הקפות בשמחת תורה

(נהגו לעשות ז' הקפות בשמחה גדולה ומרקדים ומרנינים לפני ס"ת) :

אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו : לעושה נפלאות גדולות
לבדו כי לעולם חסדו : אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך : יהי כבוד
יהוה לעולי ישמח יהוה במעשיו : יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם : יהי יהוה אלהינו
עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל ישטנו : ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו
והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך : יהוה מלך יהוה מלך
ימלוך לעולם ועד : יהוה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום · ויהי נא אמרינו לרצון
לפני אדון כל : ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפוצו אויביך וינוסו משנאיך
מפניך · קומה יהוה למנוחתיך אתה וארון עוזך · כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו : בעבור
דוד עבדך אל תשב פני משיחך · ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו : זה

סדר הקפות בשמחת תורה

יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו : מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור : כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים : אב הרחמים

אנא יהוה הושיעה נא : אנא יהוה הצליחה נא : אנא יהוה עננו ביום קראנו : אלהי הישועות הושיעה נא : בוחן לבבות הצליחה נא : גואל חזק עננו ביום קראנו : דובר צדקות הושיעה נא : הדור בלבושו הצליחה נא : ותיק והסיד עננו ביום קראנו : זך וישר הושיעה נא : חומל דלים הצליחה נא : טוב ומטיב עננו ביום קראנו : יודע מחשבות הושיעה נא : כביר ונאור הצליחה נא : לובש צדקות עננו ביום קראנו : מלך עולמים הושיעה נא : נאור ואדיר הצליחה נא : סומך נופלים עננו ביום קראנו : עוזר דלים הושיעה נא : פודה ומציל הצליחה נא : צור עולמים עננו ביום קראנו : קדוש ונורא הושיעה נא : רחום וחנון הצליחה נא : שומר הברית עננו ביום קראנו : תומך תמימים הושיעה נא : תקיף לעד הצליחה נא : תמים במעשיו עננו ביום קראנו :

שישו ושמחו בשמחת תורה : ותנו כבוד לתורה : כי טוב סחר מכל סחורה : מפז ומפנינים יקרה : נגיל ונישיש בזאת התורה : כי היא לנו עוז ואורה : אהלל אלהי ואשמח בו : ואשימה תקותי בו : אהודנו בסוד עם קרובו : אלהי צורי אחסה בו (נגיל) בכל לב ארנן גבורתך : ואספרה תהלתך : בישישון השיבנו לביתך : על חסדך ועל אמתך : (נגיל)

התקבצו מלאכים זה אל זה לקבל זה : ואמר זה לזה : מי הוא זה ואיזה הוא : מאחז פני כסא פרשו עליו עננו : מי עלה למרום : מי עלה למרום : מי עלה למרום : והוריד עוז מבטחה : (התקבצו) משה עלה למרום משה עלה למרום משה עלה למרום : והוא הוריד עוז מבטחה :

אגיל ואשמח בשמחת תורה : בא יבא צמח בשמחת תורה : תורה היא עץ חיים : לכולם חיים : כי עמך מקור חיים אברהם שמח בשמחת תורה יצחק שמח בשמחת תורה יעקב משה אהרן יהושע שמואל דוד שלמה אליהו שמח בשמחת תורה אשריכם ישראל אשריכם ישראל אשריכם ישראל כי בכם בחר אל והנחילכם התורה ממרבר (נ"א מסיני) מתנה : יהללו את שם יהוה וכו' :

מעשה רב

אני דוד בר יוסף ברידי הוה עובדא פעם א' בתבתי ספר א' ועכבתי על הספר עד קרות הגבר ואח"כ עמדתי מהספר וסיימתי בפסוק וישעירים ירקדו שם : והלכתי ל שן : ולמחר ב' שעות קודם השחר קמתי למלאכתי לכתוב הספר ופתחתי חדרי והנה איש אחד יושב על ספסל שלי במקומי ובידו ספר והיה קורא בו והאיש היה מאוים נורא מאוד פניו כנהלי אש וישערותיו מאירות כזהב ועיניו בולטת לחוץ : וכשראיתי אותו נבהלתי ונרתעתי והודי נהפך עלי למשוחית וכמעט פרחה נשמתי : אז פתח פיו וקראני בשמי ואמר לי אתה נבל דע שלא כדין עשית שעמדת מן הספר וסיימת בפסוק וישעירים ירקדו שם : רק מזיק אני ושמי שומר דפין כי אני מטתין על הדפין ובכל עת שהמלמדין או סופרים מסיימין בספר בפסוק דע אני מוכן להזיק ועתה באתי להזיקך אבל אישא פניך בפעם הזאת כי שמעתי אומרים עליך טובות בפמליא של מעלה בי ימי תשובה : אבל השבע לי שלא תכתוב אפי' אות א' מכאן ועד שבועות ובכן אלך לדרכי וכן עשיתי וקיימתי את נדרי שלא כתבתי דבר גדול או דבר קטן עד שבועות ובכן הלך לדרכו ואיננו : ואח"כ כשהאיר היום אתרמי מלתא שהיה לי עסק והוצרכתי לצאת לדרך ובלכתי לדרך פגעתי באיש א' רועה צאן ונשען על מקלו והכרתי שהוא היה האיש הנראה אלי בלילה בחדרי יושב וקורא ונבהלתי גם בפעם הזאת ואעמוד מרעיד ואביט אליו והנה אין רועה ואין צאן והלכתי לדרכי ואבא ביער גדול ולא יכלתי לצאת מן היער כל היום פעם הלכתי בדרך זה ופעם בדרך זה עד לעת ערב מצאתי רוכב א' שהראני הדרך הישר שבח לאל שפדה נפשי מכל צרה : ע"כ נמצא בפרש"י כתוב אצל פסוק וישעירים ירקדו שם : ומצוה לפרסמו למלמדים וסופרים :

תנא

תנא דצ לגיסו כל המכודה יום ל׳ מלמעלה לעי״ם שהתירו לו לין לי׳ היתר מלמעלה עד ז׳ ימים · וכל המכודה ז׳ ימים מלמעה לין לו היתר מלמעלה עד ל׳ יום · וכל המכודה ל׳ יום לין לו היתר למעלה עולמית :

בם״ח ס׳ סל״ח המכודה לם שהסכימת הקהל כדומו לין מצכיס לומו לם חולה שלמד והבדילו ס׳ לרעה :

פסק רמ״ע ג״ד מכדין לגיס שפילו ים למום שעי״כ יגע לתרגום רעה · לין למום זכך :

בם״ח ס׳ כל״ח לסור לסור לתיקון הבוכה שיכיס של ככרים גס לע כיגוכיס של הקצ״ה · לצל קדוז לימודיס וסס מנגניס כדי שיהיו זכורי לעי״ם שתיקון כהגס ושומק שכי :

לא ילמוד לדם חותיות לגוי ולע יכגן לפכיו זמר כעיס פן יכגכו לפכי עכו״ס וכל שמנגיס לפכי עכו״ס לסור לעשות כגון לפכי הקצ״ה ·

אין לך עציכה גדולה מן החכוסה והכושה להיכלל ממנה ילמיק מן הכבוד וכל מי שהיו חושש להתכבד לע ילערך להתכיף גס יזהר מליהכות מחכיס ולע ילערך להתכיף ·

אדם המכיז מסוד כמת שלין כני לדם חושלין לדבריו ולכך חייו ומיתו שוין ·

כל הרפואות והלחשים שבג׳ לסור לכשות לדין עומד על עיקרן וכי לע יעלו בידו יגלגל על דרי״ל מלבד הא דס״ש בשה לשה שה שה כתים חד חד דשרי לכשות דצדוק ומכושה חוץ ·

אינו רשוי ליסד חוך ד׳ למות של היכל רק חכמים בעלי חוכה מלחים מלות כרמון ולע ע״ה שפס בני גפיכם ·

מי שהולה-שיהיו לו ריעים הרבה יקבול ויעבוד על מדותיו ויקבלם בשבר פכים יפות :

שונא ל׳ יהיה בעיניך כחלפי חלפים שוכחים · וחלפי חלפים חושבים יהיו בעיניך כלילם לחד ·

הנותן לדקה זוכה לזקנה שנאמ׳ עטרת תפארת שיבה בדרך לדקה תמלא ·

יש להדל לחד לשה שים לה ס׳ בשוה כמו שרם לשה שמשבה לזרע ·

אין להעלות שם חלל מחברים וחילך ולע לחם וכו ·

צריך לחם שיהיה לו מקור בצית הקבוות כדי שיזכה לקבוך בחותו מקום · מכחן סמכו חכמי מעשה כשבאים בימים לקנות להם מקום קבורה ·

אם רואה חים חם והפרילים מבזים חותו התחבר בו כי כל הבזוי בעיני החלם שלא מחות מעשיו הרעים לקוף יתעלה :

אין לזרוק דבר לתוך הקלח״ג מוע״כ והעולם עושין בזה ·

לית עלמא קייס חלא מאיכון לתיתבריתו מסיומא לליל שבת וכל סליק עלמא בדינא לסתכל קצ״ה בתיכון ומרחם ·

במקום שת״ח מחלם חיכה ד״ת בעוה״ז לשחר מותו חוזר לחותו מקום ·

דרך חרץ שלא לבשר לבע״ם שום דבר קודם שכילה ולע להחזי מחמת שכילה מבשרתו · סלוקא

סדר הנהגות ישרות

הלוקח מצה וכיו"ב לפרנסה הרי הוא מצטרי ומהנהני כדלקמן בס"ח פי' בקצרות

מאן דלישלוף בריגא בע"ש בד בלא נעיצו יכשלו לקדומא דשבתא ומחלל בפתח

צריך ליזהר בתורה שבכלה שיולין המיטות כהיקונן ומלי למעבד בעזרולה כדי שתהנה הנכנסת בהם ובציעת בלא יפקוק בשיחה בעילה :

אם נעודת בנסיון גדול לשב"ב בלא תתעכן בשלמך עד יום עיהך שלין יהי"ר דהיום דיומא לכל ומהר ולשלום בתוכו דבר בלעדו :

וזכרת את כי מלכיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל · יש לחדש בכל יום לעשות המצות ולימוד בפיו בקוק זכרון יוליכו וילמדו כנין בלא כל החנן כבודו ובקוק גדול הבלה וכד הבלה וכן מצרי לים בלא ישכחך וכן חדש יתעכן בך וגו' :

ה דבריס ומכחין לת הלימוד המוכל ומת שהבכרי לו תחול מוכל והחוכל לב בהמי והגניל בזתים · ושותם ניס ומיוני למילה והכותן כגיון זו ב"ג וי"ש לף מניס כלו החת מלחשיתו :

ה דבריס משיגים לת הלימוד פת שחבי ע"ג נחניס · והחוכל בילה מגילגלת בלא מלא והגניל בשמן זית · והרגיל בין ובשרים והעיבל לחבתו בעלי והוכל

עשרה דבריס קשים ללימוד · העובר תחת המשקל ב"ש תחת גמל : והעובי בין שני גמלים והעובר תחת ניח בילה והעובר בין ג' כשים והחשה העובדת בין ג' חנשים · והעובי תחת הגמ' שלא יבטו תחתיו ניס חבריס יום והחוכל פת שלא ניפל כל לכלו והשותה מלחת הניס העובדת בין הקבלות · והמקחכל בשבי המת · וי"ל לף הקובע כתב ש"ב קבל :

יום בלין חוגרים תמיות לין חוכלין קיעיות דהני לחבילי המתגלגל בעולם :

כל הכופר בג"ח וכהלוות סגת כופר בעיקר ·

שלא להסתכל בבגדים שלא בשעת קידוש הלבנה

נשלם סידור התפלה בכוונה יפה וברה בעזרת האל הגבור והנורא

מפתח:

הסכמות ו
הקדמת הכותב א
וזה מעשה המנורה ד
הנהגות הקימה ממטתו ד, ב
סדר נטילת שחרית ד, ב
כוונות שחרית ה
כוונות הברכות ה, ב
הנהגות הלבושים ו
סדר תקון חצות ו, ב
סדר הלימוד יד
שער הציצית טז
שער התפילין יח
הלכות בית הכנסת כג, ב
כוונות אמן כו, ב
שער עליית התפלה כח
סוד עקידת יצחק כט
תפלת העשי' לא
שער קריאת שמע לד
שער הקדיש מב
תפלת היצירה מו
תפלת הבריאה נב
תפלת האצילות נח
סוד ברכת כהנים סח ב
שער הסליחות ונפילת אפים עא
סוד הוצאת ספר תורה עו
סוד קריאת התורה עו, ב
שארית האצילות עז, ב
הנהגות אחר התפלה פב
סדר הלימוד פג, ב
הנהגת ודיני סעודה פד, ב
כונת ברכת המזון פז, ב
כונת הלימוד פט
כונות הברכות צא
כונת המילה וברכותי' צג
כוונת מצות פדיון הבן צד
מצות ביקור חולים צד
מצות תנחומי אבלים צד, ב
מצות פאה צד, ב
מצות חלה צה
מצות שחיטה צה
כונת מצות מזוזה צה, ב
כוונת תפלת מנחה צו
תפלת ערבית ק
הנהגת הלילה קד
ק"ש שעל המטה קז
הנהגת הלילה אחר הק"ש קיא, ב
מצות פרי' ורבי' קיב
כוונת הטבת חלום קיג, ב
השמטה מן הלקוטים שבסוף חלק שני קיד, ב
כוונת שבת (מנחה לערב שבת, קבלת שבת, ערבית לשבת קידוש) קטו
סדר תפלת שחרית בשבת קלח
כוונת תפלת מוסף קמה, ב
כוונת קידושא רבא דשבת בשחרית קמז, ב
כוונת מנחה של שבת קנב
כוונת מוצאי שבת קנה
כוונת קידוש החודש קנט
סדר הלל בראש חודש קסג
כוונת חנוכה קסו
כוונת פורים קסז, ב
שער מקרא קודש קסט, ב
שער חג המצות קעא, ב
כוונת ביעור חמץ קעד, א
כוונת ערב פסח קעו
כונת תפלות הפסח קעו
סדר הגדה של פסח קעח, ב
מוסף של פסח קצג
כוונת חול המועד קצה
כוונת אסרו חג קצו

מפתח:

כוונת ספירת העומר קצז
כוונת חג השבועות רה
כוונת תשעה באב רז
שער התשובה רי
כוונת אלול וער"ה ריד
סדר מלקות לבעל תשובה ריד, ב
שער ראש השנה ריד, ב
כוונת תפלת ראש השנה ריח, ב
שער השופר רכט, ב
סדר תקיעת שופר רלה, ב
סדר תפלת מוסף דר"ה רלז, ב
כוונת תשליך רמג
כוונת תפלת יום ב' דר"ה רמג, ב
סדר התרת נדרים רמג, ב
כוונת ערב יוה"כ רמד, ב
סדר הכפרות רמו, ב
כוונת יום כפור רמו, ב
תפלת יום כפור רמט, ב
מוסף יום כפור רנב
תפלת נעילה רנד
כוונת סוכה רנה
כוונת לולב רנז
כוונת הנענועים רנח, ב
כוונת הקפות רסא, ב
סדר ההקפות של ז' ימי החג רסא, ב
סדר אגודת לולב רסב
כוונת הושענא רבה רסג, ב
סדר הושענות רסד, ב
כוונת הכאות הושענות רסז
ליל שמיני עצרת והוא שמחת תורה רסז, ב
יום שמיני עצרת רסז, ב
סדר הקפות בשמחת תורה רסח
סדר הנהגות ישרות רסט

ברכות לראש צדיק ש"ב כבוד הרהגה"צ מגזע תרשישים **האדמו"ר מטאש שליט"א**, במאנטרעאל קאנאדא, שהי' לי לעזר ולאחיסמך בהוצאת הסידור הקדוש הזה. ישלם ה' פעלו הטוב.

המו"ל

ב ר כ ה ל מ נ ד ב י ם

הנני בזה לברך ולהביע את תודתי העמוקה מקרב לב ונפש חפצה לש"ב ה"ה הנדיבים היקרים אוהבי תורה ורודפי צדק מוקירי רבנן

ח"ה מוה"ר נפתלי רייך נ"י, ואחיו מוה"ר אלכסנדר זושא נ"י

ואחיו ר' חיים נ"י — מעיר מאָנטרעאל

יברך ה' אותם ואת כל בני ביתם לטובה ולברכה בעבור שנדבו נדבה הגונה לטובת הוצאת הסידור הקדוש הזה. וזכות המחבר הקדוש זצ"ל יגן עליהם בזה ובבא ויאריכו ימים ושנים, בטוב ובנעימים, דשנים ורעננים יהיו, עד ביאת גואל צדק בב"א.

המו"ל

מ ז כ ר ת נ צ ח

בחתימת הסידור הקדוש הזה נפשי עלי תאבל ומעי מעי על חללי עמי וקרובי בני משפחתי, שהושמדו ונהרגו ביום המר והנמהר, בגיא ההריגה, על ידי המרצחים, הנאצים הארורים ימש"ו, אשר טבחו בכל חמת אכזריותם, אבות ובנים, אחים ואחיות, אחרי עינויים וים:רים קשים ומרים, ולא השאיר להם שריד ופליט.

אעשה נא למען קדושים הללו, הי"ד, שהושלכו באש על קידוש שמו יתברך, להציג להם מצבת זכרון בספר הזה, יד ושם לדור דורים, וד' מן השמים יראה וירחם על שארית עמו ונחלתו.

לזכר עולם ולזכרון בספר

אבי מורי עטרת ראשי הרבני המושלם מו"ה מנחם בן הרבני הנגיד החסיד המפורסם ר' שמואל ראטטענשטיין ז"ל (נפטר כ"ב אדר)

אמי מורתי הצדקת מרת אפתר בת הרבני הנגיד החסיד המפורסם מו"ד דוד גליק בן הרב מוה"ר אהרן האדאסער ז"ל (י"ג סיון) הי"ד

אחי מוה"ר אהרן הי"ד (א' דחנוכה), — ואשתו מרת ראכעל בת הרבני הנגיד מוה"ר אהרן מענדעל ז"ל, עם בתם הבתולה גאלדא הי"ד (י"ג סיון)

אחי מוה"ר אליעזר זוסמאן הי"ד (כ"ח ניסן), — ואשתו מרת חי' בת הרבני הנגיד מוה"ר אברהם שטערן, עם חמשת ילדיהם הי"ד (י"ג סיון)

אחי מוה"ר מנשה הי"ד, אשר הובל לטבח בחודש מרחשון מעיר בודא-פעסט, — ואשתו מרת חי' בת הרבני הנגיד ר' חיים באדנער ז"ל, ובנם הילד מנחם הי"ד (י"ג סיון

אחי חב' חנני' יום טוב ליפא ע"ה (נפטר כ"א סיון)

אחותי מרת טשארנא ובעלה הרבני הנגיד מוה"ר אברהם בן מוה"ר יעקב קאפל באש הי"ד, — ובנותיהם רייזל, גיטל, מרים הי"ד (י"ג סיון)

אחי הרבני מוה"ר שמואל ע"ה (נפטר ב' כסלו), — ואשתו מרת מינדעל ע"ה, בת דודי הרב מוה"ר דוד מנשה ז"ל, חתנו של הה"צ מטאש זי"ע, ויוצ"ח דוד, יעקב זאב, דבורה, הי"ד.

לזכר עולם

חותני הרבני הנגיד מו"ה שמואל זנוויל דייטש בן הרבני החסיד מוה"ר ר' דוד האַרוואטאַווער ז"ל

חמותי מרת שיינדיל הי"ד בת הרבני מוה"ר צבי ז"ל (כ' סיון).

דודתי מרת רייזל ע"ה בת זקני הרבני מוה"ר שמואל ז"ל

בעלה הרב מוה"ר יודא בן הרה"צ ר' עמרם יושע ביליצער הלוי ז"ל אב"ד דק"ק סערענטש (חודש תמוז) הי"ד.

דודי הרבני הנגיד מוה"ר כתריאל בן זקני הרבני מוה"ר דוד ז"ל, (י"ג סיון) הי"ד.

אשתו מרת גיטל בת הרבני הנגיד מוה"ר אברהם יעקב ז"ל, חתן הגה"צ בעל כתב סופר זצ"ל.

בנם הרבני הנגיד מוה"ר אברהם יעקב, עם אשתו מרת שרה, וחמשת ילדיהם, הי"ד.

דודי הרבני הנגיד מוה"ר יעקב בן הרבני הנגיד מוה"ר ר' משה ראַזנער ז"ל.

אשתו דודתי מרת פייגא בת זקני הרבני מוה"ר דוד ז"ל (י"ג סיון) הי"ד עם בניהם וחתניהם וילדיהם יו"ח הי"ד.

האשה מרת חי' ע"ה בת מוה"ר אברהם ז"ל בת הרבני הנגיד מוה"ר אברהם (ר"ח תמוז תש"ד), אשת מחותני הרבני המושלם מוה"ר ברוך יהודה בערקאוויטש נ"י, — ובנם הבחור המושלם משה צבי ע"ה (ל"ג בעומר) הי"ד.